

Наукові перспективи
Видавнича група

№ 9 (37)

2024

НАУКА і ТЕХНІКА

серія: право, серія: економіка, серія: педагогіка,
серія: техніка, серія: фізико-математичні науки

СЬОГОДНІ

З Україною

в серці!

Видавнича група «Наукові перспективи»

**Громадська наукова організація «Всеукраїнська Асамблея
докторів наук із державного управління»**

Громадська організація «Асоціація науковців України»

«Наука і техніка сьогодні»

*(Серія «Педагогіка», Серія «Право», Серія «Економіка»,
Серія «Фізико-математичні науки», Серія «Техніка»)*

Випуск № 9(37) 2024

Київ – 2024

Publishing Group «Scientific Perspectives»

**Public Scientific Organization «Ukrainian Assembly of
Doctors of Sciences in Public Administration»**

Public organization «Association of Scientists of Ukraine»

"Science and technology today"
*("Pedagogy" series, "Law" series, "Economics" series,
"Physical and mathematical sciences" series, "Technics" series)*

Issue № 9(37) 2024

Kiev – 2024

**«Наука і техніка сьогодні» (Серія «Педагогіка», Серія «Право»,
Серія «Економіка», Серія «Фізико-математичні науки», Серія «Техніка»):
журнал. 2024. № 9(37) 2024. С. 992**

*Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 07.04.2022 № 320 журналу
присвоєно категорію "Б" із економіки та педагогіки (спеціальності – 015 -
Педагогічні науки; 076 - Економічні науки)*

*Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 06.06.2022 № 530 журналу
присвоєно категорію "Б" із права (спеціальність – 081 Юридичні науки)*

*Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 10.10.2022 № 894 журналу присвоєно
категорію "Б" із техніки (спеціальність - 122 Комп'ютерні науки)*

*Журнал видається за підтримки Міждержавної гільдії інженерів консультантів, Інституту філософії та
соціології Національної Академії Наук Азербайджану (Баку, Азербайджан), громадської організації «Християнська
академія педагогічних наук України» та громадської організації «Всеукраїнська асоціація педагогів і психологів з
духовно-морального виховання»*

*Рекомендовано до видавництва Президію Всеукраїнської Асамблеї докторів наук з державного управління
(Рішення від 24.09.2024, № 8/9-24)*

Журнал включено до міжнародної наукометричної бази Index
Copernicus (IC), міжнародної пошукової системи Google Scholar та до
міжнародної наукометричної бази даних Research Bible

Головний редактор: Сопілко Ірина Миколаївна - доктор юридичних наук, професор, Відмінник освіти України, Лауреат Премії Президента України для молодих вчених, Лауреат Премії Верховної Ради України найталановитішим молодим ученим в галузі фундаментальних і прикладних досліджень та науково-технічних розробок, академік Академії наук вищої школи України, Заслужений юрист України (Київ, Україна)

Редакційна колегія:

- Бахов Іван Степанович – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри іноземної філології та перекладу Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна)
- Будник Вікторія Анатоліївна - кандидат економічних наук, професор, професор кафедри бізнес-логістики та транспортних технологій Державного університету інфраструктури та технологій (Київ, Україна)
- Волк Павло Павлович – доцент кафедри водної інженерії та водних технологій Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна)
- Гирка Ольга Ігорівна - кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри товарознавства, митної справи та управління якістю Львівського торговельно-економічного університету (Львів, Україна)
- Гнатюк Сергій Олександрович - кандидат технічних наук, доцент, заступник декана факультету авіонавігації, електроніки та телекомунікацій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Дацій Олександр Іванович - доктор економічних наук, професор, Заслужений працівник освіти України, завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна)
- Дівізнік Михайло Михайлович - доктор фізико-математичних наук, професор, Завідувач відділу Відділу цивільного захисту та інноваційної діяльності Державної установи Інститут геохімії навколишнього середовища Національної академії наук України (Київ, Україна)
- Дяденчук Альона Федорівна - кандидат технічних наук, старший викладач кафедри вищої математики і фізики Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного (Мелітополь, Україна)
- Забулонов Юрій Леонідович - доктор технічних наук, професор, Член-кореспондент НАН України, директор Державної установи «Інститут геохімії навколишнього середовища Національної академії наук України» (Київ, Україна)
- Льїн Валерій Юрійович - доктор економічних наук, професор (Київ, Україна)
- Ляна Анастасія Олександрівна - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління і адміністрування Національного торговельно-економічного університету (Київ, Україна)
- Кардаш Оксана Любомирівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри комп'ютерних технологій та економічної кібернетики Навчально-наукового інституту автоматики, кібернетики та обчислювальної техніки Національного університету водного господарства та природокористування (м. Рівне, Україна)
- Квасніков Володимир Павлович – доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри комп'ютеризованих електротехнічних систем та технологій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Коваленко Валентин Васильович - доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник сектору авторського права та суміжних прав лабораторії авторського права та інформаційних технологій Науково-дослідного центру судової експертизи з питань інтелектуальної власності Міністерства юстиції України (Київ, Україна)
- Коваленко Олена Михайлівна - кандидат педагогічних наук, провідний науковий співробітник відділу профільного навчання Інституту педагогіки НАПН України (Київ, Україна)

- Комнатний Сергій Олександрович - докторант кафедри філософії права та юридичної логіки Національної академії внутрішніх справ (Київ, Україна)
- Кравчук Володимир Миколайович — доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри конституційного, адміністративного та міжнародного права Волинського національного університету імені Лесі Українки (Луцьк, Україна)
- Кузьмич Людмила Володимирівна - доктор технічних наук, головний науковий співробітник Інституту водних проблем і меліорації Національної академії аграрних наук України (Київ, Україна)
- Куницький Сергій Олегович - кандидат технічних наук, старший дослідник, провідний науковий співробітник науково-дослідної частини Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна)
- Лук'ячук Олександр Петрович — кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри будівельних, дорожніх, меліоративних, сільськогосподарських машин та обладнання Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна)
- Маджд Світлана Михайлівна - доктор технічних наук, професор, професор кафедри зеленої економіки та економіки природокористування Державної екологічної академії післядипломної освіти та управління (Київ, Україна)
- Мануель Давид Массено - доцент відділу права та захисту даних, старший науковий співробітник і член координаційного комітету лабораторії UbiNET, запрошений член PDPC, член-консультант комісії цифрового права муніципальних адвокатських колегій Кампінаса та Прая-Гранде (Сан-Паулу), а також Комісії з інновацій, управління та технологій муніципальної адвокатської колегії Гуарульюса, коментатор IODA, почесний член IDEIA Institute, член Наукового комітету MICHM, член EDEN, член-кореспондент RedNAS, член UMAU, член-кореспондент UBAU (Португалія)
- Микитин Тарас Миронович - кандидат технічних наук, завідувач кафедри менеджменту Рівненського державного гуманітарного університету (Рівне, Україна)
- Миргород-Карпова Валерія Валеріївна - кандидат юридичних наук, заступник директора з наукової роботи, старший викладач кафедри адміністративного, господарського права та фінансово-економічної безпеки Сумського державного університету (Суми, Україна)
- Мізюк Вікторія Анатоліївна - кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету управління, адміністрування та інформаційної діяльності Ізмаїльського державного гуманітарного університету (Ізмаїл, Україна)
- Мірошніченко Валентина Іванівна - доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри психології, педагогіки та соціально-економічних дисциплін Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького (Хмельницький, Україна)
- Міхальський Томаш — доктор наук, доцент кафедри географії регіонального розвитку Гданського університету (Польща)
- Огієнко Микола Миколайович - кандидат технічних наук, професор кафедри організації авіаційних робіт та послуг Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Одарченко Роман Сергійович - завідувач кафедри телекомунікаційних та радіоелектронних систем Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Оніщенко Наталія Миколаївна - доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України, академік НАПрН України, завідувач відділу теорії держави і права Інституту держави і права ім. В.М.Корецького НАН України (Київ, Україна)
- Опанасенко Володимир Миколайович — доцент кафедри комп'ютеризованих електротехнічних систем та технологій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Ордановська Олександра Ігорівна - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри інноваційних технологій та методики навчання природничих дисциплін Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (Одеса, Україна)
- Охріменко (Жмурко) Тетяна Олександрівна - старший науковий співробітник кафедри комп'ютеризованих систем управління Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Павлов Костянтин Володимирович — доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри підприємництва і маркетингу Волинського національного університету імені Лесі Українки (Луцьк, Україна)
- Паскаль Олена Вікторівна - кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогічних технологій початкової освіти Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (Одеса, Україна)
- Поліщук Віталій Васильович — кандидат сільськогосподарських наук, завідувач відділу зрошення, відділення меліорації Інституту водних проблем і меліорації Національної академії аграрних наук України (Київ, Україна)
- Приходькіна Наталія Олексіївна - доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки, адміністрування і спеціальної освіти Навчально-наукового інституту менеджменту та психології ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України (Київ, Україна)
- Стахова Анжеліка Петрівна — старший викладач кафедри комп'ютеризованих електротехнічних систем та технологій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Турчинова Ганна Володимирівна — кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету природничо-географічної освіти та екології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (Київ, Україна)
- Фесенко Андрій Олексійович - кандидат технічних наук, асистент кафедри кібербезпеки та захисту інформації Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Київ, Україна)
- Черненко Варвара Петрівна - кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри інформатики і вищої математики Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського (Кременчук, Україна)
- Чернуха Надія Миколаївна — доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної реабілітації та соціальної педагогіки Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Київ, Україна)
- Чумак Оксана Володимирівна - доктор економічних наук, доцент, науковий співробітник відділу статистики і аналітики вищої освіти Державної наукової установи «Інститут освітньої аналітики», (Київ, Україна)
- Шандра Наталія Андріївна - кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов для природничих факультетів Львівського національного університету імені Івана Франка (Львів, Україна)
- Шеремет Інесса Володимирівна - кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри медикобіологічних та валеологічних основ охорони життя і здоров'я Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова (Київ, Україна)
- Якимчук Аліна Юріївна - доктор економічних наук, професор, Академік економічних наук України, професор кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна)
- Якимчук Олег Феодосійович - керівник групи білінгу Відділу бізнес-систем Департаменту інформаційних технологій ПРАТ «Рівнеобленерго» (Рівне, Україна)
- Яцишин Андрій Васильович - доктор технічних наук, старший науковий співробітник, провідний науковий співробітник Відділу цивільного захисту та інноваційної діяльності Державної установи «Інститут геохімії навколишнього середовища Національної академії наук України» (Київ, Україна)

Статті розміщені в авторській редакції. Відповідальність за зміст та орфографію поданих матеріалів несуть автори.

ЗМІСТ

СЕРІЯ «Право»

Bondarchuk Yu.P., Yeshchenko M.H., Bondarchuk S.V. <i>EMPLOYMENT RELATIONSHIP INVOLVING INTERNALLY DISPLACED PEOPLE UNDER MARTIAL LAW IN UKRAINE</i>	14
Василик В.В. <i>ПРИНЦИПИ ПРОБАЦІЇ ЯК СКЛАДОВА МЕХАНІЗМУ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У ДАНІЙ СФЕРІ</i>	35
Дрозач С.О. <i>ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЇ ВОЄННИХ ЗЛОЧИНІВ В УКРАЇНІ</i>	44
Дутко А.О. <i>ЮРИДИЧНА КОНСТРУКЦІЯ ДОГОВОРУ ПРО НАДАННЯ РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ПОСЛУГ</i>	54
Колпаков В.К. <i>СИСТЕМАТИКА ПРИНЦИПІВ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ</i>	63
Москаленко С.І. <i>ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ГОСПОДАРСЬКОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УНІТАРНОГО КОМУНАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА</i>	75
Полішко Н.Л., Ракул О.В. <i>БАНКІВСЬКА ГАРАНТІЯ ТА ПОРУКА ЯК ВИДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ (НА ПРИКЛАДІ ДОГОВОРУ ФАКТОРИНГУ)</i>	83
Сабадаш Н.О. <i>ОКРЕМІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ПРАВ ТА ОБОВ'ЯЗКІВ У ПОДАТКОВИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ</i>	93
Сергієнко Н.А., Гапонов О.О. <i>ІНВЕСТИЦІЙНИЙ АРБІТРАЖ: МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ТА ПРАКТИКА ЗАХИСТУ ПРАВ ІНВЕСТОРІВ В УКРАЇНІ</i>	102
Силантьєва І.В. <i>ТРАНСФОРМАЦІЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ЯК СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ</i>	113

Стрельченко А.М.

121

*ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ БРОНЕЗАХИСТУ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ В ЕСТОНІЇ***СЕРІЯ «Економіка»****Благополучна А.Г., Поворознюк І.М., Балабанов Г.В.**

133

*МІСЦЕВА ЇЖА В РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНИХ ТУРИСТИЧНИХ НАПРЯМКІВ***Гаврилко Т.О., Доманська О.М.**

146

*БАНКІВСЬКА СИСТЕМА УКРАЇНИ В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОЇ АГРЕСІЇ***Губіна О.Ю.**

160

*ФІНАНСОВИЙ МОНИТОРИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕТИНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ***Коржов Є.О., Шевченко В.М.**

172

*РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙ ШЛЯХОМ ІНТЕГРАЦІЇ СТАРТАП-ПРОЄКТІВ***Путицький А. І.**

186

*ЗНИЖЕННЯ РІВНЯ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕРІВНОСТІ ЗА ДОПОМОГОЮ УДОСКОНАЛЕННЯ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ***Седіков Д., Седікова І.**

197

*БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ ЯК БАЗИС ПРИЙНЯТТЯ ОПТИМАЛЬНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ***Стефанюк Є.О.**

208

*ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ***Щитов Д.М., Мормуль М.Ф., Щитов О.М.**

223

*ОЦІНКА КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ УКРАЇНИ У СФЕРІ ЕЛЕКТРОННОЇ ТОРГІВЛІ***СЕРІЯ «Педагогіка»****Dekarchuk M.V.**

239

THEORETICAL AND METHODOLOGICAL FOUNDATIONS OF TRAINING FUTURE TEACHERS OF PHYSICS (NATURAL SCIENCES) FOR SCIENTIFIC AND PEDAGOGICAL RESEARCH

Tsyhanok O.O., Sanivskiy O.M.*THE ROLE OF INTERACTIVE TEACHING METHODS IN DEVELOPING INTERCULTURAL COMPETENCE OF FUTURE PHILOLOGY TEACHERS*

253

Zhou Hongxuan*INTEGRATION OF FIRST-YEAR STUDENTS INTO THE SOCIO-CULTURAL ENVIRONMENT OF A HIGHER EDUCATION INSTITUTION: ANALYSIS OF LEVELS AND FACTORS OF INFLUENCE*

264

Афанасьєв А.О.*ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ КІНОЛОГІЧНИХ ПІДРОЗДІЛІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО*

276

Бацуровська І.В., Кашина Г.С., Макієвський О.І.*ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ТЕОРІЇ ТА МЕТОДИКИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ*

285

Волкова Н.П.*КОЛАБОРАТИВНЕ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ ТУРИЗМУ*

297

Гіжецький А.В., Чересюк О.Д., Чересюк Д.О., Ремінь В.В.*ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ДО ВИКОНАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІЗ ЗАХИСТУ ДЕРЖАВИ*

308

Гречнєва М.О., Зіновєєв І.В., Манько Н.І.-В.*МЕТОДИЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ*

317

Кирієнко М.І., Пасько О.М.*ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТА ПРАКТИЧНІ РІШЕННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ДИЗАЙНІ*

331

Ковальчук І.В.*ЗАНЯТТЯ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЗДОРОВ'Я УЧНІВ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО КОНФЛІКТУ*

343

Колесник Н.Є., Куніця Г.В., Погосьян Д.Р.*ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ДИЗАЙНУ ДО ВИКОРИСТАННЯ ВІЗУАЛЬНОГО КОНТЕНТУ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА АНІМАЦІЙНОЇ ГРАФІКИ*

356

Король А.М.*РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ДИЗАЙНУ*

367

- Лазаренко С.В.** 375
*ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ:
ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ (в аспект і викладання української мови як
іноземної)*
- Мартиненко С.М., Кузьміч І.Б.** 386
*УПРОВАДЖЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ОРГАНІЗАЦІЇ ПОЗААУДИ-
ТОРНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС КОЛЕДЖІВ*
- Марченко О.Г., Панченко В.Ю., Онипченко П.М.** 396
*ГОТОВНІСТЬ ЯК ОСОБИСТІСНА ТА СОЦІАЛЬНО-ПРОФЕСІЙНА
ХАРАКТЕРИСТИКА ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ*
- Миколайко В.В.** 406
*ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ
ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИКИ*
- Миколайко В.В.** 417
*ЕФЕКТИВНЕ ВИВЧЕННЯ ФІЗИКИ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ПЕДАГО-
ГІЧНИХ ПІДХОДІВ*
- Петрова І.В.** 429
*ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ДИЗАЙНЕРІВ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ*
- Самусь Т.В.** 440
*ФАХОВА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОГО
НАВЧАННЯ ТА НАПРЯМИ ЇЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ*
- Скасків Л.В., Ярова О.А., Купріянова А.О.** 453
*ІГРИ З НУЛЬОВОЮ СУМОЮ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ У ФІНАНСОВИХ
РИНКАХ*
- Теренко О.О.** 462
*СТРУКТУРНІ І ЗМІСТОВІ ОСОБЛИВОСТІ НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ
ДОРΟΣЛИХ У США І КАНАДІ*
- Тименко В.П.** 472
*МУЛЬТИМЕДІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ
ОБДАРОВАНИХ ДИЗАЙНЕРІВ*
- Тягай І.М., Махомета Т.М.** 480
*ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ
У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ
МАТЕМАТИКИ*

Усатенко В.М.*ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ
МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ЧЕРЕЗ ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМИ MOODLE
(НА ПРИКЛАДІ ВИВЧЕННЯ КУРСУ «ПЕДАГОГІКА»)*

489

Чжу Цзінькуан*ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙ У ПРОФЕ-
СІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ*

499

Чубінська Н.Б., Савшак М.М.*ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ КОМПОНЕНТ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ
СОЦІАЛЬНИХ НАВИЧОК ІТ-ГАЛУЗІ В УМОВАХ КОРПОРАТИВНОГО
НАВЧАННЯ*

510

Яковлева В.А., Власенко Р.П.*ПРАКТИЧНА СКЛАДОВА У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО
ВЧИТЕЛЯ ГЕОГРАФІЇ*

519

СЕРІЯ «Техніка»

Krasilenko V.G., Dubchak V.M., Diachynska O.M.*THE THEORETICAL BASIS OVERVIEW FOR SUBSTANTIATING AND
CHOOSING THE WAYS AND PRINCIPLES OF BUILDING MULTI-VALUED
LOGIC COMPUTING SYSTEMS*

531

Stadnychenko A.V.*COST-BENEFIT ANALYSIS OF CLOUD SERVICES IN DIFFERENT PHASES
OF THE SOFTWARE DEVELOPMENT LIFE CYCLE*

546

Бобнєв Р.О., Колендовска М.М., Поліщук В.В., Храмцов П.В.*ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АКУСТИЧНОГО ЗОНДУВАННЯ В
МЕЖАХ ПРОМИСЛОВОГО МІСТА*

565

Бондарчук О.І., Гаць Б.М., Осадчук С.І.*ВИКОРИСТАННЯ БЛОКЧЕЙН-ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
КІБЕРБЕЗПЕКИ В КОМП'ЮТЕРНИХ СИСТЕМАХ*

574

Борин В.С., Маліборський І.В.*ВИБІР МЕТОДУ ТА СТВОРЕННЯ АВТОМАТИЧНОЇ СИСТЕМИ ДОЗУВАННЯ
ІНГІБІТОРУ ГІДРАТУТВОРЕННЯ З УРАХУВАННЯМ ПАРАМЕТРІВ ТА
УМОВ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ*

590

Гончарук В.В., Парахненко В.Г., Соколов С.О., Скаковський С.І.*РОЛЬ ГРОМАДСЬКОСТІ УКРАЇНИ У ЗБЕРЕЖЕННІ ЛІСІВ ВІД ІНВАЗИВ-
НИХ ВИДІВ*

602

- Горобець С.М., Горобець О.С.** 613
*МОДЕЛЬ БАЗИ ДАНИХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ПІДТРИМКИ
НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В ЗАКЛАДІ ОСВІТИ*
- Давиденко Я.С.** 625
*МАШИННЕ НАВЧАННЯ: МЕТОДИ ВИЯВЛЕННЯ АНОМАЛІЙ ДЛЯ
ВИЯВЛЕННЯ НЕЗВИЧАЙНИХ МОДЕЛЕЙ, ЯКІ НЕ ВІДПОВІДАЮТЬ
ОЧІКУВАНІЙ ПОВЕДІНЦІ*
- Добришев Р.Є.** 639
*МОДЕЛІ ТА МЕТОДИ ВІЗУАЛЬНОГО АНАЛІЗУ НАТОВПУ В СИСТЕМАХ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ВІДЕОСПОСТЕРЕЖЕННЯ*
- Задорожна О.М., Тараймович І.В., Худоярова О.С., Парахненко В.Г.** 652
*ВІТАМІН D: ЧОМУ ЙОГО НЕДОСТАТНІСТЬ СТАЄ ГЛОБАЛЬНОЮ
ПРОБЛЕМОЮ*
- Гльїн С.В., Мазничко А.Б.** 665
*ВИБІР СТАНДАРТУ ШТРИХОВОГО КОДУВАННЯ ДОКУМЕНТІВ
СТРАХОВОГО ФОНДУ ДОКУМЕНТАЦІЇ*
- Кравець І.С., Парахненко В.Г., Шевченко А.М., Гончарук В.В.** 675
*ВПЛИВ ІНВАЗИВНИХ РОСЛИН НА БІОРІЗНОМАНІТТЯ ЛІСОВИХ
ЕКОСИСТЕМ*
- Лотошинська Н.Д., Ковальчук А.М.** 686
ПОКРАЩЕНА СИСТЕМА ДЛЯ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ЗЕЛЕНОГО КОЛЬОРУ
- Мельник Г.В., Демківська Т.І., Чупринка Н.В.** 697
*УПРАВЛІННЯ КОМАНДАМИ В ІТ-ПРОЄКТАХ: ВПЛИВ ВІДДАЛЕНОЇ
РОБОТИ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ*
- Мельниченко Н.П.** 712
*АНАЛІЗ НАКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ДЛЯ УДОСКОНАЛЕННЯ СУЧАСНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ*
- 720
- Парахненко В.Г., Кисельов Ю.О., Малащук О.С., Рудий Р.М., Шемякін М.В.,
Удовенко І.О., Фоменко В.А., Варфоломєєва О.А., Панасюк О.П.**
*АВТОМАТИЗОВАНІ СИСТЕМИ ГЕОДЕЗИЧНОГО МОНІТОРИНГУ
БУДІВЕЛЬ І СПОРУД*
- Парахненко В.Г., Кисельов Ю.О., Рудий Р.М., Шемякін М.В.,
Прокопенко Н.А.** 733
СУЧАСНІ МЕТОДИ ГЕОДЕЗИЧНИХ ВИМІРЮВАНЬ У БУДІВНИЦТВІ

- Парахненко В.Г., Кисельов Ю.О., Рудий Р.М.** 742
*ВПЛИВ ІНВАЗІЙНИХ РОСЛИН НА ТОЧНІСТЬ ГЕОДЕЗИЧНИХ ВИМІ-
РЮВАНЬ*
- Парахненко В.Г., Гончарук В.В., Кирпичова І.В., Березенко К.С.** 754
*ОРГАНІЗАЦІЯ І ПРОСТОРОВИЙ РОЗПОДІЛ ЖИВИХ СИСТЕМ У
БІОЦЕНОЗАХ*
- Пилипенко В.І., Стаценко В.В.** 763
*ВИКОРИСТАННЯ ДВОРІВНЕВОГО МЕТОДУ СТЕКОВОГО АНСАМБЛЮ
ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ТОЧНОСТІ ПРОГНОЗУВАННЯ УСПІШНОСТІ*
- Повхан І.Ф., Сароз В.Я., Легеза А.В.** 775
ЗАГАЛЬНІ МЕТОДИ ТА ПІДХОДИ ONLINE НАВЧАННЯ
- Поплавський О.А.** 797
*МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ ТОЧНОСТІ ПРОГНОЗУВАННЯ В СИСТЕМАХ
ПІДТРИМКИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ НА ОСНОВІ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ*
- Руденко Ю.О., Агаджанова С.В., Агаджанов-Гонсалес К.Х., Баталова А.Б.,
Вьюненко О.Б.** 808
*АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ІМІТАЦІЙНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В
РАМКАХ КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК*
- Семенчук К.Л.** 817
*УПРАВЛІННЯ ЛАНЦЮГІВ ПОСТАЧАНЬ З ВИКОРИСТАННЯМ ЦИФРОВИХ
ДВІЙНИКІВ*
- Сікора Я.Б.** 832
*МОДЕЛЬ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В УМОВАХ
НЕЧІТКОСТІ ТА НЕВИЗНАЧЕНОСТІ*
- Слісаренко Р.В., Дейнеко Ж.В.** 842
*ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ З УРАХУВАННЯМ
ЗАСОБІВ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В СИСТЕМАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ
БЕЗПЕКИ*
- Стожок О.О., Козяр М.М., Товт Б.М.** 855
*ВИКОРИСТАННЯ 3D-МОДЕЛЮВАННЯ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ІЗ
МЕХАНІЧНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ*
- Столярчук І.Д., Гарбич-Мошора О.Р., Карпин Д.С., Карпин А.В.,
Юзефович Н.І.** 878
*ІНТЕРАКТИВНИЙ ГІД ДЛЯ РИБОЛОВЛІ З СУЧАСНИМИ ТЕХНОЛО-
ГІЯМИ І РЕАБІЛІТАЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ*

Тараймович І.В., Задорожна О.М., Парахненко В.Г. 892
МАКРО- ТА МІКРОНУТРІЄНТИ БАЛАНС ХАРЧУВАННЯ ДЛЯ ЗДОРОВОГО ТІЛА

Устенко С.А. 903
ПОШУКОВА СИСТЕМА НА БАЗІ БІНАРНОГО РОЗБИТТЯ ПРОСТОРУ

Фоменко В.А. 918
ТЕХНОЛОГІЇ ДРОНІВ У ГЕОДЕЗІЇ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ВИКЛИКИ

Цьоменко Д.М. 931
ХМАРНІ БАЗИ ДАНИХ: МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ ВПРОВАДЖЕННЯ

Часник Д.В. 942
ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ У ТЕХНОЛОГІЇ КОРПУСУВАННЯ ТА СКЛАДАННЯ ВИРОБІВ МІКРОЕЛЕКТРОННОЇ ТЕХНІКИ

СЕРІЯ «Фізико-математичні науки»

Герич В.Ю., Ніколенко В.В., Копча-Горячкіна Г.Е. 954
ПРОГНОЗУВАННЯ ДИНАМІЧНИХ РЯДІВ ЗА ДОПОМОГОЮ КВАНТОВАНИХ МОДЕЛЕЙ ЯПОНСЬКИХ СВІЧОК ПЕРШОГО ПОРЯДКУ

Кобус О.С. 967
КОПУЛА-МОДЕЛІ В МАТЕМАТИЦІ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ СТРУКТУРИ ЗАЛЕЖНОСТІ МІЖ МНОЖИННИМИ ФАКТОРАМИ РИЗИКУ, ЩО ПРИЗВОДЯТЬ ДО ПОДІЙ «ЧОРНОГО ЛЕБЕДЯ»

Щитов О.М., Мормуль М.Ф. 980
ОТРИМАННЯ ТОЧНОЇ КОНСТАНТИ В НЕРІВНОСТІ ТИПУ ДЖЕКСОНА ДЛЯ НАЙКРАЩОГО НАБЛИЖЕННЯ ФУНКЦІЙ ТРИГОНОМЕТРИЧНИМИ ПОЛІНОМАМИ В ПРОСТОРИ S^p

Шановні колеги, любі друзі!

Вітаю із виходом у світ чергового номера журналу категорії Б «Наука і техніка сьогодні».

Випуск видання надав багато корисної та цікавої інформації для учених, педагогічних і науково-педагогічних працівників, освітян щодо: дослідження розширеного поняття про стартапи, не тільки і не стільки як про організацію, що створює новий продукт, чи послугу, в умовах високої невизначеності, а як про інноваційний проєкт з високим ступенем ризику; формування педагогічної доцільності взаємо доповнення підготовки дизайнерів до застосування мультимедійних технологій у практичній професійній діяльності і дизайн-освіті; аналізу навчальних та виробничих практик у Житомирському державному університеті імені Івана Франка; реалізації поняття «Господарська компетенція унітарного комунального підприємства» та ін.

Бажаю редколегії, колективу редакції і всім авторам, читачам журналу подальших успіхів, а, також, продовження співпраці, що сприятиме спільній науковій, організаційній діяльності задля покращення якості освіти та науки в Україні.

З повагою,

**директор Видавничої групи
«Наукові перспективи»,
директор Європейського ліцею
«Наукові перспективи»**

Ірина Жукова

СЕРІЯ «Право»

UDC 349.2

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-14-34](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-14-34)

Bondarchuk Yurii Pavlovych candidate of historical sciences, associate professor, associate professor of the Department of Economic Theory and Law, Central Ukrainian National Technical University, 25006, Kropyvnytskyi, AVE. University, 8, tel.: (098) 818-00-52, <https://orcid.org/0000-0001-5744-9237>

Yeshchenko Maryna Heorhiyivna candidate of Pedagogical Sciences, associate professor, associate professor of the Department of Management, Donbas National Academy of Civil Engineering and Architecture, Ukraine St. Karpatska, 15, Ivano-Frankivsk, 76019 [temporary], Kramatorsk city, street Heroes of Heavenly Hundred [Lazo], 14, 84333, Ukraine, tel.: (050) 589-14-47, <https://orcid.org/0000-0001-7467-7899>

Bondarchuk Svitlana Vitaliyivna PhD, associate professor, associate professor Department of Search, Rescue, Aviation Security and Special Training, Flight Academy of NAU, St. Dobrovolskogo, 1, Kropyvnytskyi, 25005, tel.: (096) 785-57-91, <https://orcid.org/0000-0001-5636-328X>

**EMPLOYMENT RELATIONSHIP INVOLVING INTERNALLY
DISPLACED PEOPLE UNDER MARTIAL LAW IN UKRAINE**

Abstract. Ukraine has faced with the huge migration crisis in Europe after the Second World War. The problems of internally displaced people have the economical, psychological and legal character. An effective employment mechanism should help Ukraine avoid a demographic catastrophe and facilitate effective recovery after its victory.

The purpose of the work was to study the legal framework for the employment of internally displaced people, identify problems and develop proposals aimed at improving the legal mechanism.

The work reviewed the legislative framework regulating the labour relations of internally displaced people during the period of martial law, and the existing developments in the field of labour relations and employment of IDPs since 2014.

The results of the study also showed that problems with the employment of immigrants have economic and psychological problems.

We propose to employ IDPs considering the perspectives of their returning. The organization of employment should be entrusted to the military administrations of the territorial communities from which they came. In order to organize a job search and retraining, displaced people are not necessarily obliged to have the status of unemployed. The state should compensate the costs and provide preferential loans and loans for the retraining and accommodation of IDPs.

The analysis of the author's observations, interviews and appeals by IDPs for legal advice in social networks helped to identify common problems during the wartime period, such as a decrease in the level of wages and the number of vacancies. The specific problems of IDPs that we were able to identify are the lack of qualifications needed by migrants in the local labour market, lower wages in regions receiving migrants than those from which they moved, expensive accommodation in territorial communities where labour markets are wider. The psychological reason for reluctance to look for work is the desire and expectation of returning home.

Keywords: employment, internally displaced people [IDPs], territorial concentration of displaced people, martial law.

Бондарчук Юрій Павлович кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри економічної теорії та права, Центральноукраїнського національного технічного університету, 25006, м. Кропивницький, пр. Університетський, 8, тел.: (098) 818-00-52, <https://orcid.org/0000-0001-5744-9237>

Єщенко Марина Георгіївна кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту, Донбаська національна академія будівництва і архітектури, вул. Карпатська, 15, м. Івано-Франківськ, 76019 [тимчасово], вул. Героїв Небесної Сотні [Лазо], 14, м. Краматорськ, тел.: (050) 589-14-47, <https://orcid.org/0000-0001-7467-7899>

Бондарчук Світлана Віталіївна кандидат біологічних наук, доцент, доцент кафедри пошуку, рятування, авіаційної безпеки та спеціальної підготовки, Льотна академія Національного авіаційного університету вул. Добровольського 1, м Кропивницький, 25005, тел.: (096) 785-57-91, <https://orcid.org/0000-0001-5636-328X>

ТРУДОВІ ПРАВОВІДНОСИНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ ЗА УЧАСТІ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ

Анотація. Україна зіштовхнулася з наймасштабнішою міграційною кризою в Європі після Другої світової війни. Проблеми внутрішньо переміщених осіб носять економічний, психологічний та юридичний характер. Ефективний

механізм працевлаштування має допомогти Україні уникнути демографічної катастрофи та сприяти ефективному відновленню після здобуття перемоги.

Метою роботи стало дослідження законодавчої бази щодо працевлаштування внутрішньо переміщених осіб, виявлення проблем і розробка пропозицій, спрямованих на вдосконалення правового механізму.

В роботі був здійснений огляд законодавчої бази, що регулюють трудові правовідносини внутрішньо переміщених осіб у період введення воєнного стану, та наявних напрацювань в у сфері трудових відносин та зайнятості внутрішньо переміщених осіб з 2014 року.

Проблеми внутрішньо переміщених осіб не є новим явищем. Останніми роками питання захисту ВПО привертало постійну увагу та занепокоєння міжнародної спільноти.

Аналіз проблем працевлаштування внутрішньо переміщених осіб показав, що вдосконалення потребують не стільки закони, скільки механізм їх реалізації. На основі аналізу проблем нами були розроблені пропозиції та рекомендації щодо шляхів удосконалення правового механізму працевлаштування внутрішньо переміщених осіб, включно з урахування періоду введення воєнного стану.

Результати дослідження показали також, що, проблеми з працевлаштуванням переселенців мають економічні та психологічні проблеми.

Ми пропонуємо працевлаштовувати внутрішньо переміщених осіб з врахуванням перспективи їх повернення. Організацію працевлаштування покласти на військові адміністрації територіальних громад звідки вони прибули. Для організації пошуку роботи та перенавчання переселенці не обов'язково повинні мати статус безробітного. Держава має компенсувати витрати та надавати пільгові кредити та позики на перенавчання та проживання внутрішньо переміщених осіб.

Аналіз авторських спостережень, інтерв'ю та звернень ВПО за юридичною консультацією в соціальних мережах допоміг виявити загальні проблеми воєнного часу, такі як зниження рівня оплати праці та кількості вакансій. Специфічні проблеми ВПО, які нам вдалося виявити, це відсутність кваліфікації, необхідної ВПО на місцевому ринку праці, нижча заробітна плата в регіонах прийому ВПО, ніж у тих, звідки вони переїхали, дороге проживання в територіальних громадах, де ринки праці ширші. Психологічною причиною небажання шукати роботу є бажання та очікування повернення додому.

Ключові слова: працевлаштування, внутрішньо переміщені особи [ВПО], територіальна концентрація переселенців, воєнний стан

Problem Statement. For the third time in the last century, Ukrainians are facing an increasing migration crisis. Fleeing from the war, forced migrants find themselves in other regions of the country and beyond. Countries of asylum provide

Ukrainian refugees with the right to residence, social benefits, medical care, education and employment. In our opinion, more attention should be paid to internally displaced people. This will help Ukraine avoid a demographic crisis and contribute to the rapid recovery of the economy after victory.

State bodies, Ukrainian and international volunteer organizations, and local communities that host displaced people are attempting to provide adequate living conditions for them. In our view, the problem of employment, the implementation of labour rights during wartime, is the most important among all the needs of internally displaced people (IDPs). Compliance with the labour rights contributes not only to the improvement of the living standards of IDPs and their families. It also helps to feel more confident in the current situation, to contribute to the victory, to believe in a better future, to prepare the ground for homecoming and returning to a peaceful life.

The object of the research was social relations that arise in the process of labour relations under the influence of the introduction of martial law. The subject of research was the legal principles of labour relations and the employment of internally displaced people under martial law.

The purpose of the work was to study the legal framework for the employment of internally displaced people, identify problems and develop proposals aimed at improving the legal mechanism.

In the summer of 2022, we took part as volunteers in the legal service of the CF “Right to Protection”, which in cooperation with the UNHCR took care of legal assistance for IDPs. We had the opportunity to familiarize themselves with the most common issues of a legal nature, including in the field of labour relations of IDPs. Law enforcement practice was analysed in the public centre of Kropyvnytskyi “I Am Mariupol”. The practical experience of the relocation of enterprises and the employment of IDPs was ascertained from the direct participants of this process. We also spoke with visitors and volunteers from the “Recovery Army” organization. Through IDP-oriented Viber and Telegram chats, a questionnaire was conducted to identify and generalize the most common problems of violation of labour rights of IDPs.

The results of the research showed that problems with the employment of immigrants have economic and psychological problems. In our work, we emphasized the fact that IDPs should not be an object of assistance, but an active subject of solving their urgent problems and working towards the prospect of returning and effective reconstruction of Ukraine. The work is theoretical in nature, but it contains proposals for ways to improve the legal and organizational basis of employment of internally displaced people.

Analysis of Recent Research and Publications. With the beginning of the full-scale invasion of the Russian Federation into Ukraine, the legal framework in

the field of employment of IDPs underwent certain changes, taking into account the peculiarities of the current situation. In order to be registered by the State Employment Service, as a person looking for work on general grounds, migrants must resign from their previous place of employment. However, they often do not have an employment record, or there is no record of dismissal from their previous place of work due to hostilities, or contact with the employer has been lost. Such conditions make it difficult for a person to register as unemployed, find a new job, and receive unemployment benefits, social and other services in accordance with the legislation under the compulsory state social insurance in case of unemployment. Therefore, the law provides the right to terminate such an employment contract unilaterally by submitting an application to the employment center at the place of residence in the name of the employer to terminate the employment contract [13]. During wartime, temporary termination of the employment contract by the employer as well as the employee is possible [24]. Considering that there is no work book at the new place of work, it is possible to get a duplicate of it. If access to the work book is restored, records from the duplicate about work periods are transferred to the work book [3]. On condition that the work book remained in the occupied territory or was lost, then you can confirm the work experience online – on the portal of the Pension Fund of Ukraine. Data is stored in the system since 2000, the so-called digital work book (DWB) is generated.

An IDP, who does not have the documents necessary for granting the status of unemployed, receives the status of unemployed without the requirements applied under the normal procedure. Before receiving documents and information about periods of work, wages [income], insurance experience, unemployment benefits are assigned to such persons in the minimum amount established by legislation in case of unemployment [13].

In order to promote the employment of IDPs, the current legislation of Ukraine provides for compensation for moving to another place of employment, passing a medical examination necessary for employment, the employer's expenses for wages for the employment of registered unemployed IDPs, the employer's expenses for retraining and upgrading the qualifications of such persons [15]. As for IDPs, a probationary period cannot be established [5].

In order to simplify the employment of IDPs, who have lost their employment records, have a partial termination of their employment contract, or confirmation of their dismissal from their previous place of work, the legislation abolished restrictions on part-time employment, including for IDPs, with the exception of civil servants. However, the problem is that such people do not have the right to look for a job through the State Employment Service, because they do not have the status of unemployed. Among the migrants interviewed, 28.6% do not work and do not have the status of unemployed. 28.2% of respondents work under an employment contract and 5.6% work without a contract [Appendix B].

Attempts by IDPs to find work on their own not only affect statistics, hinder the monitoring of the labour market, but also enable shadow employment with corresponding violations of the labour rights of displaced people, their exploitation, discrimination and cases of human trafficking. During the mass migration of people, the commission of such crimes becomes more massive, because it is very difficult to control the records of people leaving the occupied territories and entering new ones.

In the process of organizing direct legal assistance to displaced people in the CF “Right to Protection”, we managed to identify some circumstances that encourage such persons to refrain from registering as unemployed:

- not only do not representatives of the male gender register as IDPs, register with employment centres, try to avoid concluding any official employment agreements, they are mainly interested in informal employment. This circumstance is caused by fear of mobilization;
- in the IDP chat rooms, from the middle of the summer of 2022, information began to spread about the “mandatory” application of CMU Resolution No. 753 [17] on the involvement of able-bodied people under martial law in socially beneficial works of a defensive nature, for the elimination of emergency situations [man-made, natural and military], meeting the needs of the Armed Forces, other military formations and civil defence forces, ensuring the functioning of the national economy and the system of ensuring the livelihood of the population for 31 days after registration.

Therefore, a significant part of the people, who actually needed employment or the protection of labour rights, were removed from the sphere of official legal relations, the labour activity required in wartime conditions was not in demand. In connection with this, the State Employment Service claimed even a decrease in the number of unemployed in 2022 [44]. It is believed that it will be difficult to tackle these problems exclusively in a legal way.

Most of the sought-after professions require the employee to have the appropriate skills. The demand for occupations that require conceptually new skills is also growing. In particular, professional military [officers], psychologists, including military psychologists, medical workers, construction and architecture workers, energy workers, and defence workers [Filatov, 50]. However, the legal framework sometimes does not allow this to be done until the person receives the status of unemployed. The problem is that the creation of educational programs focuses on the needs of the market in the previous period, does not take into account the realities of today and does not work for the future.

Registration and re-registration of IDPs of a legal entity or an individual as an entrepreneur is carried out upon their application and a simplified procedure [without the requirements applicable under the usual procedure] at the place of residence of such a person in the relevant territorial body authorized to carry out state registration of legal entities and natural people-entrepreneurs, on the basis of a certificate about registration of an internally displaced person [13].

The single information database of internally displaced people is in a state of improvement since the beginning of the war, but information about the professional qualifications of immigrants is rarely used. In other words, we can say that IDPs are considered only from the point of view of recipients of social and humanitarian aid.

There are additional agencies and centres for finding work and obtaining free legal advice for IDPs. Current clarifications on labour issues and employment are available 24/7 and free of charge in the chatbot “Legal Advisor for IDPs” [Viber, Telegram, Facebook Messenger] and on the website [52]. It was developed by the Swiss-Ukrainian EGAP Program, implemented by the Eastern Europe Foundation, and the CF “Right to Defence” with the support of the Ministry of Reintegration of Temporarily Occupied Territories and the Ministry of Digital Transformation [34].

In order to identify problems that arise during the employment of IDPs, we analysed news in the media, social networks, groups for displaced people, and also conducted our own research. We worked in focus groups with displaced people, who applied for help to the legal service of the CF “Right to Defence” and conducted questionnaires [Appendices A, B].

When citizens decide to migrate, in the vast majority of cases, they choose a direction without analysing the employment opportunities, but are guided only by the intention to move themselves and their families to a safe place. Most of them hope that their staying in the new place will not be long [Komarnytska, 41, p. 315]. According to the results of our survey, when choosing a place of residence during forced displacement, 42.9% went to relatives or acquaintances, 44.9% chose randomly. Only 3.5% of refugees considered available vacancies, 10.8% of them thought about employment prospects [Appendix B].

Thus, the relevant professional and qualification characteristics of IDPs may not be in demand in the labour market of the region chosen for residence. As a result, the chances of getting a decent job are almost non-existent. Also, the choice of a new place of residence is influenced by the cost of housing. Immigrants choose small towns and villages, where the cost of living is low, and only then understand and analyse the labour market. Among the IDPs interviewed, 41.8% live in the regional centre, 20.6% in other cities of the region, and 12.2% in rural areas [Appendix B]. However, this selection is not representative, as among those who live in rural areas, the largest number of people, who are not registered anywhere, do not apply for help in finding a job. Namely, immigrants cannot rent expensive housing in settlements where there is work, and cannot find work in communities where housing prices are lower. The respondents we interviewed faced such problems. The relocated enterprise was unable to retain its workforce due to the lack of quality, low-cost housing [Appendix A].

What complicates the job search situation is the fact that the regions where IDPs move have lower average wages than those from which the wave of migration originates. The level of wages varies depending on the state of the labour market in

each specific settlement. Also, the general level of the average salary in the country as a whole fell. After the start of the war, the State Statistics Service stopped publishing data on salaries in Ukraine. So, information from the Pension Fund of Ukraine [PFU] is the only available official data, according to which in June, compared to February, the salary fell by 175.55 hryvnias [43]. The number of jobs in regions where military operations are not taking place is also decreasing. According to the Kirovohrad Regional Employment Centre, the number of vacancies decreased by 37.1% in January-October compared to 2021 [44].

Statistical data show that last year, only 10,000 entrepreneurs, who hired about 16,500 internally displaced people, used the program to compensate employers for labour costs for them [39]. The disadvantages of this program are that the payment period does not exceed two months. But the total number of employed IDPs under this program is relatively small.

There are problems with the efficiency of the Enterprise Relocation Program. During the interviews conducted, we found out that the provided information about the rental of production premises, possible accommodation for employees, and transportation services is not being carried out efficiently. Entrepreneur M.A. Hadzhyzade said she had found the space and service for transportation of equipment on her own, which was cheaper than what the program offered, even with government subsidies. Due to the low quality and excessive cost of living, the company lost its employees, so they were forced to hire local residents [Appendix A].

The desire to return to their native homes was common among migrants in 2014 as well, but a quarter already intend to stay in the region of their current stay. According to the survey conducted by the sociological group “Rating” in 2022 on November 20-21, 96% of IDPs want to return home [22% – in the near future, 31% – a little later, 43% – after the end of the war] [33]. Thus, psychological problems may also be the reasons why they do not look for work and do not register at employment centers [Appendix B]. As of November 1, 2022, 1.1 thousand unemployed IDPs were registered in the Kirovohrad region, which was 12.3% of the total number of unemployed [46, p. 26].

The problem is the very low awareness of IDPs about their own benefits and rights is among those we identified. This was acknowledged by 60.3% of our respondents. In fact, this figure is even lower. Because our respondents are people who turned to various state or volunteer organizations for help, including legal advice. Among the respondents’ arbitrary answers to various questions, we encountered complaints about discrimination against IDPs during employment [10.8%] [Appendix B]. There are also stereotypes. There are answers: “I didn’t look for a job because I heard that IDPs are not accepted”.

The legal framework for the employment of IDPs has been developed since 2014. Since the beginning of the full-scale invasion of Russia, it has already undergone significant changes, and still needs legislative and procedural improvement.

In particular, simplified systems for obtaining the status of unemployed, part-time employment, registration and re-registration of a legal or individual entrepreneur, introduced benefits for IDPs, which make them more competitive in the labour market.

Among modern employment problems, general ones and those related to IDPs can be distinguished. Common problems are a reduction in the level of wages and the number of vacancies. Specific problems are that the general level of pre-war wages in the regions from which the migrants came was higher than in the regions receiving them. IDPs have qualifications that are not specific to the region where the displaced people ended up. And in regions with a wider labour market, housing prices are high.

The problem has partly psychological reasons: IDPs either do not look for work at all, hoping to return home sooner, or do not register with the employment service, but seek work on their own or in the shadow sector. This contributes to the threats of exploitation and human trafficking.

The work of several state programs is subjected to improvement. The enterprise relocation program often provides too expensive services for transportation, rental of industrial premises and accommodation. The Unified Information Database of Internally Displaced People needs to be developed and upgraded in terms of monitoring and promoting the employment of IDPs.

Among the problems and proposals, which were discovered during our research, there are those that we encountered in scientific literature and mass media, and those that we learned about only from the words of refugees. They include such issue as that – employees, who have not been dismissed from their previous place of work or are on layoff, do not have the right to look for work through the State Employment Service and undergo retraining at state funds. Also, regardless of the legal benefits and compensation payments for the employment of IDPs, employers do not long for hiring displaced people for work with the prospect of career growth. Accordingly, it affects the prestige and the amount of payment for the work that migrants can receive.

The purpose of the article. The problems of internally displaced persons are not a new phenomenon. In recent years, the issue of protection of IDPs has attracted constant attention and concern of the international community.

The analysis of the problems of employment of internally displaced people showed that it is not so much the laws that need improvement as the mechanism of their implementation. Based on the analysis of problems, we developed proposals and recommendations on ways to improve the legal mechanism of employment of internally displaced people, including taking into account the period of martial law.

Summary of the main material. Effective employment of IDPs requires coordination and regulation with employment centres, cooperation with employers, educational service centres, and international charity organizations.

In our opinion, the issue of IDPs, including their employment, should not be partially changed, but the general philosophy of this problem should be changed. The situation that arose in Ukraine after the beginning of the full-scale invasion of Russia has no analogues in the world, so we will have to find its solution on our own. Most of the norms of international and domestic legislation consider displaced people mainly as victims, and concentrate their attention on the organization of social assistance, the introduction of benefits, etc.

We believe that the status of IDPs should be changed from an object that receives assistance to an active subject of deciding their own fate. An example of such subjectivity, in our opinion, can be the work of the “I Am Mariupol” foundation. The fund already has 18 departments working in rear cities, financed from the budget of the Mariupol City Council, international and Ukrainian charity organizations [31]. As Dimitriy Holubchenko noted, Mariupol residents themselves work in the centre. There are also volunteers among the resettled people, who help their countrymen economically and psychologically. They organize joint leisure and study activities [Appendix A].

However, the activity of such centres has no legislative support. To our mind, changes are necessary for being implemented in the existing legislation, focused not just on the protection of IDPs, but on planning the effective reconstruction of Ukraine.

The above-mentioned process should be managed by representatives of displaced local self-government bodies from the territories that were in occupation and war zones. The current law of Ukraine “On Local Self-Government” provides for their powers to organize and provide civil protection [23]. But a clear mechanism of action is not prescribed. Moreover, local self-government bodies should supply with assistance in employment of certain categories of the population, among which there are no IDPs. Therefore, we propose to add to this law a provision on the procedure for the functioning of self-governing bodies in the displaced territories that have come under occupation and grant them with legal tools to help in the employment of this category of population. Additions about their powers are now in effect in the Law of Ukraine “On the Legal Regime of Martial Law” [27]. However, there is no consideration at all of the problem of employment, which is entirely entrusted to the administration of the host communities.

As far as we are concerned, this should also be accomplished by the administrations of the communities from which the refugees are located, and should be oriented towards the organization of the country’s reconstruction process. Military administrations should work not only in the de-occupied territories, but also in places of mass residence of displaced persons. An example can be the “I Am Mariupol” centres, which actively cooperate with the Mariupol district military administration [31]. The concentration of IDPs will help to improve the lives of

displaced persons in the communities that accepted them and to carry out active preparation for the reconstruction of Ukraine.

According to the results of the conducted research, the accommodation problem is closely related to the employment problem. Our survey showed that the cost of housing has the greatest influence on respondents' choice of temporary residence [41.8%] [Appendix B]. Military administrations can undertake the search for and improvement of accommodation for displaced people and production areas. One of the ways to solve the problem of unemployment is public works during the construction or reconstruction of housing. To illustrate this, we can name the "Restoration Army", which involves the unemployed in socially useful works. Settlers, in particular, participate in the improvement of the housing provided to them. Joint business and residence of migrants from the same territorial community makes their life in a new city psychologically more comfortable, and motivates them work harder. Participation in public works also contributes to the acquisition of certain qualifications, which may be in demand for the reconstruction of their settlements after their return to their homeland.

Under the national program for the evacuation of enterprises from the war zone to the western regions of Ukraine, as of April 8, 220 enterprises were relocated to safe regions due to the relocation program, of which 90 are working [Hetmantsev, 35]. Five of our respondents were relocated with reintegrated enterprises. However, not all enterprises kept their teams. It is necessary to legislate that such enterprises should primarily employ representatives of the territorial community from where the reintegrated enterprises come from, if in the future they have to return. After all, among our respondents, 86.1% plan to return after the Victory.

Effective work of the Unified Information Database of Internally Displaced People is necessary for the creation of new enterprises that would unite representatives from the same territorial community which the displaced people came from. The founders of such enterprises could discover the specialists they needed from various places where IDPs found sanctuary. According to the Law of Ukraine "On Employment of the Population", the state compensates the actual transportation costs for moving to another administrative-territorial unit of the place of employment [15]. We propose to add compensation for retraining costs for IDPs, who get a job at such enterprises.

The State Employment Service should establish special departments for IDPs, focused not on temporary employment, but on preparation for the return of displaced people. For instance, an employment centre for forced migrants was created on the basis of the Regional Centre for the Development of Services in Kropyvnytskyi, while the functions of the employment centre are not duplicated, but strengthened [49]. We suggest that not only those, who have the status of unemployed, be allowed to register for job search and undergo training. After all, when a person has already lost his job, the state spends money on his maintenance. When you can undergo

retraining without losing your job, and look for a part-time job or a job with a higher salary. Perhaps later this practice can be extended to other categories of the population. Private training centres and job search bureaus work according to this principle. According to the results of our survey, only 3.8% found a job through the employment service, and 20.2% found a job independently [Appendix B]. As our research has shown, the effectiveness of finding a job for migrants through the “I Am Mariupol” fund is much more effective. People trust their compatriots more, while staff of various services are more motivated.

Vacancies offered by the State Employment Service very often do not suit job seekers. According to our research, survey and direct communication, most of the displaced people want to work. 36.2% of respondents would agree to a job that would provide a sufficient standard of living, 15% are ready for any job. 70.3% agree to undergo retraining, of which 3.8% are already studying [Appendix B].

Among the proposals provided by the displaced people themselves is preferential lending for accommodation. We offer to add the same preferential lending, or interest-free payments for retraining. This will expand the opportunities and interest of migrants in finding work. That is, a person will be able to independently choose a place of studying, and not be limited by offers from the state. For example, the “I Am Mariupol” charity foundation offers various courses that are willingly attended by displaced people.

The territorial principle of their placement will help to overcome economic and psychological barriers in the employment of IDPs. This process should be overseen by the military administrations of the districts from which the displaced people have arrived. For this purpose, the Law of Ukraine “On Local Self-Government” should be amended with appropriate powers. Their powers should include organizing the accommodation of forced migrants, promoting employment, supporting entrepreneurial activities, and arranging public works. Representatives of the relevant territorial community or people, who are ready to move with the enterprise, must work at relocated enterprises and those created for backward relocation to de-occupied territories. The legislative basis of the work of the State Employment Centre needs to be reformed. It is necessary to allow job search and retraining without necessarily acquiring the status of unemployed. In order to retrain specialists, it is also necessary to legally allow retraining in various educational centres for state or charity funds, to provide soft loans or interest-free loans.

Conclusions. The analysis of the legislative framework regulating the labour relations of internally displaced people showed that it complies with the norms of international law and has all the necessary mechanisms for the protection of the rights of displaced people. Immigrants have the right to employment on a general basis, as well as the benefits of priority consideration of resumes, career guidance, compensation for employment costs, the provided employment mechanism in the absence of documents, confirmation of dismissal from the previous place of employment.

Based on the analysis of legal studies of the problems of employment of IDPs since 2014, we can state that the main problems are the lack of an effective mechanism for monitoring compliance with the law, insufficient awareness and use of their rights by displaced people.

A comparison between the current situation regarding IDPs and the period since 2014 showed the scale of the number of displaced people, regional differences and motivation regarding the employment and staying of displaced people in cities of temporary stay. Some projects and legislative initiatives started after 2014 require improvement of the mechanism of their implementation and monitoring of their compliance. Particularly, the work of the Unified Information Database on Internally Displaced People is urgent.

The analysis of the author's observations, interviews and appeals by IDPs for legal advice in social networks helped to identify common problems during the wartime period, such as a decrease in the level of wages and the number of vacancies. The specific problems of IDPs that we were able to identify are the lack of qualifications needed by migrants in the local labour market, lower wages in regions receiving migrants than those from which they moved, expensive accommodation in territorial communities where labour markets are wider. The psychological reason for reluctance to look for work is the desire and expectation of returning home.

The problem identified, when working with refugees, is the small number of people, who are officially registered with the employment service. Many displaced people try to find temporary income in the informal sector, which can lead to exploitation and human trafficking.

Predictions of changes in the labour market foresee an increase in the need for certain specialties during wartime and after the Victory. Therefore, it is necessary to organize the training of displaced people for the needs of reconstruction.

On the base of the developed legislation, statistical data, and analysed law enforcement practice, we have created proposals for improving the mechanism of employment of internally displaced people. The general concept of the changes, that is proposed to improve the employment situation of IDPs, is to organize compact living and employment of displaced people from certain territorial communities and their transformation from an object of receiving aid to a subject of solving their own problems and preparing for further return and reconstruction.

In the case of a compact residence of displaced people, the authority to solve their problems, including employment, should be entrusted to the military administrations of the districts from which the displaced people came, and amendments should be added to the relevant laws. To organize the employment of representatives of these territorial communities, it is necessary to create own centres or separate departments in the State Employment Service.

In order to improve the program of relocation of enterprises, we propose at the legislative level to create conditions for the employment of representatives of that territorial community, where in the future they should return after the Victory. For this purpose, in the relevant legislation, the provision of compensation for retraining and accommodation of the relevant categories and the possibility of receiving soft loans or loans for education and housing should be established. With a view of finding a job and retrain, IDPs do not necessarily have to be unemployed. We also drew attention to the demand of improving and simplifying legal procedures regarding the termination or suspension of an employment contract, part-time work for public sector employees, payment of compensation to the employer for employment of IDPs, etc.

Compact employment of internally displaced people will create comfortable conditions for their living at the moment, establish prospects for effective reconstruction, help them feel that they are not dependents of the state and volunteers, but rather creators of their own destiny.

References:

1. Constitution of Ukraine: Law of Ukraine No. 254k/96-BP [1996, June]. Retrieved from <http://surl.li/fpglt> [accessed 03.01.2023].
2. Solving property issues of refugees and internally displaced persons: Resolution of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe No. 1708 [2010, January]. Retrieved from <https://rm.coe.int/16806b5a6d> [accessed 04.01.2023].
3. Instructions on the procedure for keeping work records of employees, approved by order of the Ministry of Labour of Ukraine, the Ministry of Justice of Ukraine, the Ministry of Social Protection of the Population of Ukraine No. 58 [1993, Jule]. Retrieved from <http://surl.li/fgrzg> [accessed 04.01.2023].
4. The UN guidelines on internal displacement within the country [UN document E/CN.4/1998/53/Add/2 F] were ratified by Ukraine [1998, April]. Retrieved from <http://surl.li/fpgofi> [accessed 04.01.2023].
5. Code of Labour Laws of Ukraine: Law of Ukraine No. 322-VIII [1971, December] Retrieved from <http://surl.li/fhfb> [accessed 03.01.2023].
6. International Covenant on Civil and Political Rights. UN. Pact dated 16.12.1966. Ratified by Decree of the Presidium of the Verkhovna Rada of the Ukrainian SSR N 2148-VIII [1973, October]. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043#Text [accessed 04.01.2023].
7. Tax Code: Law of Ukraine No. 2755-VI [2010, February]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> [accessed 04.01.2023].
8. UN Principles on Housing and Property Restitution in the Context of Returning Refugees and Displaced Persons, Resolution 2005/21; [Piñeiro principles]. Retrieved from <https://www.ombudsman.gov.ua/uk/principi-oon-shchodo-restituciyi-zhitla-ta-majna-v-konteksti-povernennya-bizhenciv-i-peremishchenih-osib> [accessed 04.01.2023].
9. On the Introduction of Martial Law in Ukraine: Decree of the President of Ukraine No. 64/2022 [2022, February]. Retrieved from <https://www.president.gov.ua/documents/642022-41397> [accessed 04.01.2023].
10. On the Introduction of Changes to Some Legislative Acts of Ukraine Regarding the Reform of the Employment Service, Social Insurance in Case of Unemployment, Promotion of Productive Employment of the Population, Including Youth, and the Introduction of New Active Programs in the Labour Market: Law of Ukraine No. 2622-IX [2022, September]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2622-IX#Text> [accessed 04.01.2023].

11. On the Introduction of Changes to the Procedure for Creating, Maintaining and Accessing Information of the Unified Information Database on Internally Displaced People: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 768 [2022, July]. Retrieved from <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-vnesennia-zmin-do-poriadku-stvorennia-vedennia-ta-dostupu-do-vidomostei-iedynoi-s768-70722> [accessed 04.01.2023].

12. On State Registration of Legal Entities, Individual Entrepreneurs and Public Organizations: Law of Ukraine No. 755-IV [2003, May]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/755-15#Text> [accessed 04.01.2023].

13. On Ensuring the Rights and Freedoms of Internally Displaced Persons: Law of Ukraine No. 1706-VII [2014, October]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1706-18#Text> [accessed 04.01.2023].

14. On Ensuring the Rights and Freedoms of Citizens and the Legal Regime in the Temporarily Occupied Territory of Ukraine: Law of Ukraine No. 1207-VII [2014, April]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1207-18#Text> [accessed 04.01.2023].

15. On Employment of the Population: Law of Ukraine No. 5067-VI [2012, July]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5067-17#Text> [accessed 08.01.2023].

16. On the Approval of the Plan of Urgent Measures to Relocate, if Necessary, the Production Capacities of Economic Entities from Territories Where Hostilities are Ongoing and/or There Is a Threat of Hostilities to a Safe Territory: Order of the CMU No. 246 [2022, March]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/246-2022-%D1%80#Text> [accessed 07.01.2023].

17. On the Approval of the Procedure for the Involvement of Able-bodied People in Socially Useful Works Under Martial Law: Resolution of the CMU No. 753 [2011, July]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/753-2011-%D0%BF#Text> [accessed 07.01.2023].

18. On the Approval of the Procedure for Providing the Employer with Compensation for Labour Costs for the Employment of Internally Displaced Persons as a Result of Hostilities During Martial Law in Ukraine: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 331 [2022, March]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/331-2022-%D0%BF#Text> [accessed 01.04.2023].

19. On Approval of the Procedure for Creation, Maintenance and Access to Information of the Unified Information Database on Internally Displaced Persons: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 646 [2016, September]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/646-2016-%D0%BF#n8> [accessed 03.01.2023].

20. On the Approval of the Decree of the President of Ukraine “On the introduction of martial law in Ukraine”: Law of Ukraine No. 2102-IX [2022, February]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2102-IX#Text> [accessed 04.01.2023].

21. On the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms: Convention. Council of Europe. [1950, December]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995004#Text> [accessed 04.01.2023].

22. On the Protection of the Civilian Population During War: Convention. Geneva [1949, August]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995154#Text>

23. On Local Self-Government in Ukraine: Law of Ukraine No. 280/97-VR [1997, May]. Retrieved from <http://surl.li/husc> [accessed 04.01.2023].

24. On the Organization of Labour Relations Under Martial Law: Law of Ukraine No. 2136-IX [2022, Mach]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2136-20#Text> [accessed 04.01.2023].

25. On the Peculiarities of the Implementation of State Policy in the Spheres of Employment and Mandatory State Social Insurance in Case of Unemployment During Martial Law and After Its Termination or Cancellation: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 735 [2022, June]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/735-2022-%D0%BF#Text> [accessed 04.01.2023].

26. On the Specifics of the Work of the Joint-stock Company “Ukrposhta” Under Martial Law: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 305 [2022, March]. Retrieved from <http://surl.li/fphik> [accessed 04.01.2023].
27. On the Legal Regime of Martial Law: Law of Ukraine No. 389-VIII [2015, May]. Retrieved from <http://surl.li/blyne> [accessed 04.01.2023].
28. On the Extension of the Martial Law in Ukraine: Decrees of the President of Ukraine No. 133 [2022, March]; No. 259 [2022, April]; No. 341 [2022, May]; No. 573 [2022, August]; No. 757 [2022, November]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/index> [accessed 04.01.2023].
29. Enterprise Relocation Program. Ministry of Economy of Ukraine. Retrieved from <http://surl.li/cedhw> [accessed 06.01.2023].
30. Recommendation of the Committee of Ministers of the Council of Europe [2006] 6 to member states regarding internally displaced people, adopted at the 961-st meeting of deputy ministers [2006, April]. Retrieved from <https://rm.coe.int/16806b5ab1> [accessed 04.01.2023].
31. Official website of Charity Foundation “I Am Mariupol”. Retrieved from <https://mhhelp.org.ua/>
32. Almost 4.9 Million Displaced Persons Were Registered in Ukraine. Ukrinform. 12.12.2022. URL: <http://surl.li/fphgt> [accessed 06.01.2023].
33. Reconstruction of Ukraine and International Aid [November 2022]. Site of the Sociological group “Rating”. Retrieved from <http://surl.li/fphgl> [accessed 04.01.2023].
34. Guide for the Unemployed: Assistance from the State, Job Search Tools, Legal Advice. Ukrainian Pravda. Retrieved from <http://surl.li/fphgg> [accessed 05.01.2023].
35. Hetmantsev: 220 Enterprises Have Already Moved from the War Zone. Ukrinform. 04/08/2022. Retrieved from <http://surl.li/fphfm> [accessed 04.01.2023].
36. Hrabar, N. M., Parasiuk, M. V. [2019]. State Provision of Labour Rights of Internally Displaced People. *Law and Society*, 2. Retrieved from <http://surl.li/fphfh> [accessed 04.01.2023].
37. Demyanenko, M. [2018]. Internally Displaced Persons of Ukraine: Current Problems and Ways to Solve Them. *Ukraine: Events, Facts, Comments*, 3, 34–43.
38. Yerofieienko, L. V., & Hryhorova, A. O. [2020]. Problems of Labour Legislation Regarding Internally Displaced People. *Problems and Prospects of the Development of Modern Science in the Countries of Europe and Asia: collection of scientific works: XXIII international scientific and practical online conference, January 31, 2020* [pp. 100-102]. Pereiaslav-Khmelnyskyi: State Pedagogical University named after H. Skovoroda.
39. The Cabinet of Ministers Extended the Program of Compensation Payments to Employers for the Employment of Internally Displaced People in 2023. Retrieved from <http://surl.li/fphee> [accessed 05.01.2023].
40. Kaplina, H. A. [2016]. Labour Rights and Employment of Internally Displaced Persons in Ukraine. *Topical Issues of law: Theory and Practice*, 32. Retrieved from <http://surl.li/fphdb> [accessed 04.01.2023].
41. Komarnytska, H. O., Yastremska, N. M., & Pavlenko, N. V. [2022]. Forced Migration and Its Impact on the Labour Market in Ukraine. *Scientific Perspectives*, 6[24], 306-319. Retrieved from <http://surl.li/fphdv> [accessed 05.01.2023].
42. Buletsa, S. B., Kotliar, O. I., Lazur, Yu. V. et al. [Eds.]. [2017]. *The Mechanism for Ensuring the Rights of Internally Displaced People: National and International Aspects*. Uzhhorod: RIK-U. 348 p.
43. The Pension Fund Published the Average Salary for 2022: How Payments Changed. Site of the “Priamiy” channel. 09/01/2022. Retrieved from <http://surl.li/fphal> [accessed 05.01.2023].
44. Demand and Supply on the Registered Labour Market of the Kirovohrad Region in January-October 2022. Retrieved from <https://www.dcz.gov.ua/analytics/67> [accessed 05.01.2023].

45. Average Salary in Ukraine. Ministry of Finance. Retrieved from <http://surl.li/fpgzs> [accessed 05.01.2023].

46. The Situation on the Labour Market and the Activities of the Employment Service of the Kirovohrad Region in January-October 2022. Retrieved from <http://surl.li/fpgwe> [accessed 04.01.2023].

47. Smal, V. [2016]. Great Resettlement: How Many Internally Displaced People Are Actually in Ukraine. Vox Ukraine. Retrieved from <http://surl.li/fpgwa> [accessed 05.01.2023].

48. The State of Implementation of Measures to Evacuate the Population and Create Decent Living Conditions for Displaced People. Ukrainian Helsinki Union for Human Rights. [2022]. Retrieved from <http://surl.li/fpgvh> [accessed 05.01.2023].

49. A Regional Employment Center for Immigrants Was Created in Kropyvnytskyi. Information portal of Kirovohrad Region – Hrechka. Retrieved from <http://surl.li/fpguz> [accessed 04.01.2023].

50. Filatov, V. [2022]. How the Labour Market in Ukraine Will Change Because of the War. *Economic Truth*. Retrieved from <http://surl.li/fpgrq> [accessed 06.01.2023].

51. Shulzhenko, I. V. [2020]. Social and Labour Guarantees Regarding Employment and Employment of Employees of Enterprises Displaced from Uncontrolled Territories. *Bulletin of the LDUVS named after E. O. Didorenko*, 3 [91]. Retrieved from <http://surl.li/fpgrx> [accessed 04.01.2023].

52. Legal Advisor for IDPs. Chat bot. Retrieved from <https://chatbot.r2p.org.ua/> [accessed 04.01.2023].

53. Beyani, C. [2013]. Under the Radar: Internally Displaced People in Non-Camp Settings. Washington D.C.: Brookings Institute. Retrieved from <http://surl.li/fpgtb> [accessed 05.01.2023].

54. Mooney, E. [2002]. An IDP no more? Exploring the issue of when displacement ends. Discussion paper for the brainstorming session on “When Internal Displacement Ends”. Brookings-CUNY. Project on Internal Displacement and Institute for the Study of Forced Migration, Georgetown University, Washington D.C.: 22 April 2002. Retrieved from <http://surl.li/fpgtw> [accessed 06.01.2023].

55. Mooney, E. [2005]. The Concept of Internal Displacement and the Case for Internally Displaced People as a Category of Concern. *Refugee Survey Quarterly*, 24, issue 3, 9–26. doi: 10.1093/rsq/hdi049.

Література:

1. Constitution of Ukraine: Law of Ukraine No. 254k/96-BP [1996, June]. Retrieved from <http://surl.li/fpght> [accessed 03.01.2023].

2. Solving property issues of refugees and internally displaced persons: Resolution of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe No. 1708 [2010, January]. Retrieved from <https://rm.coe.int/16806b5a6d> [accessed 04.01.2023].

3. Instructions on the procedure for keeping work records of employees, approved by order of the Ministry of Labour of Ukraine, the Ministry of Justice of Ukraine, the Ministry of Social Protection of the Population of Ukraine No. 58 [1993, July]. Retrieved from <http://surl.li/fgrzg> [accessed 04.01.2023].

4. The UN guidelines on internal displacement within the country [UN document E/CN.4/1998/53/Add/2 F] were ratified by Ukraine [1998, April]. Retrieved from <http://surl.li/fpgofi> [accessed 04.01.2023].

5. Code of Labour Laws of Ukraine: Law of Ukraine No. 322-VIII [1971, December] Retrieved from <http://surl.li/fhfb> [accessed 03.01.2023].

6. International Covenant on Civil and Political Rights. UN. Pact dated 16.12.1966. Ratified by Decree of the Presidium of the Verkhovna Rada of the Ukrainian SSR N 2148-VIII [1973, October]. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043#Text [accessed 04.01.2023].

7. Tax Code: Law of Ukraine No. 2755-VI [2010, February]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> [accessed 04.01.2023].

8. UN Principles on Housing and Property Restitution in the Context of Returning Refugees and Displaced Persons, Resolution 2005/21; [Piñeiro principles]. Retrieved from <https://www.ombudsman.gov.ua/uk/principi-oon-shchodo-restituciyi-zhitla-ta-majna-v-konteksti-povnennya-bizhenciv-i-peremishchenih-osib> [accessed 04.01.2023].

9. On the Introduction of Martial Law in Ukraine: Decree of the President of Ukraine No. 64/2022 [2022, February]. Retrieved from <https://www.president.gov.ua/documents/642022-41397> [accessed 04.01.2023].

10. On the Introduction of Changes to Some Legislative Acts of Ukraine Regarding the Reform of the Employment Service, Social Insurance in Case of Unemployment, Promotion of Productive Employment of the Population, Including Youth, and the Introduction of New Active Programs in the Labour Market: Law of Ukraine No. 2622-IX [2022, September]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2622-IX#Text> [accessed 04.01.2023].

11. On the Introduction of Changes to the Procedure for Creating, Maintaining and Accessing Information of the Unified Information Database on Internally Displaced People: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 768 [2022, July]. Retrieved from <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-vnesennia-zmin-do-poriadku-stvorennia-vedennia-ta-dostupudo-vidomostei-iedynoi-s768-70722> [accessed 04.01.2023].

12. On State Registration of Legal Entities, Individual Entrepreneurs and Public Organizations: Law of Ukraine No. 755-IV [2003, May]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/755-15#Text> [accessed 04.01.2023].

13. On Ensuring the Rights and Freedoms of Internally Displaced Persons: Law of Ukraine No. 1706-VII [2014, October]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1706-18#Text> [accessed 04.01.2023].

14. On Ensuring the Rights and Freedoms of Citizens and the Legal Regime in the Temporarily Occupied Territory of Ukraine: Law of Ukraine No. 1207-VII [2014, April]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1207-18#Text> [accessed 04.01.2023].

15. On Employment of the Population: Law of Ukraine No. 5067-VI [2012, July]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5067-17#Text> [accessed 08.01.2023].

16. On the Approval of the Plan of Urgent Measures to Relocate, if Necessary, the Production Capacities of Economic Entities from Territories Where Hostilities are Ongoing and/or There Is a Threat of Hostilities to a Safe Territory: Order of the CMU No. 246 [2022, March]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/246-2022-%D1%80#Text> [accessed 07.01.2023].

17. On the Approval of the Procedure for the Involvement of Able-bodied People in Socially Useful Works Under Martial Law: Resolution of the CMU No. 753 [2011, July]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/753-2011-%D0%BF#Text> [accessed 07.01.2023].

18. On the Approval of the Procedure for Providing the Employer with Compensation for Labour Costs for the Employment of Internally Displaced Persons as a Result of Hostilities During Martial Law in Ukraine: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 331 [2022, March]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/331-2022-%D0%BF#Text> [accessed 01.04.2023].

19. On Approval of the Procedure for Creation, Maintenance and Access to Information of the Unified Information Database on Internally Displaced Persons: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 646 [2016, September]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/646-2016-%D0%BF#n8> [accessed 03.01.2023].

20. On the Approval of the Decree of the President of Ukraine “On the introduction of martial law in Ukraine”: Law of Ukraine No. 2102-IX [2022, February]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2102-IX#Text> [accessed 04.01.2023].

21. On the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms: Convention. Council of Europe. [1950, December]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995004#Text> [accessed 04.01.2023].

22. On the Protection of the Civilian Population During War: Convention. Geneva [1949, August]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995154#Text>
23. On Local Self-Government in Ukraine: Law of Ukraine No. 280/97-VR [1997, May]. Retrieved from <http://surl.li/husc> [accessed 04.01.2023].
24. On the Organization of Labour Relations Under Martial Law: Law of Ukraine No. 2136-IX [2022, March]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2136-20#Text> [accessed 04.01.2023].
25. On the Peculiarities of the Implementation of State Policy in the Spheres of Employment and Mandatory State Social Insurance in Case of Unemployment During Martial Law and After Its Termination or Cancellation: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 735 [2022, June]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/735-2022-%D0%BF#Text> [accessed 04.01.2023].
26. On the Specifics of the Work of the Joint-stock Company “Ukrposhta” Under Martial Law: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 305 [2022, March]. Retrieved from <http://surl.li/fphik> [accessed 04.01.2023].
27. On the Legal Regime of Martial Law: Law of Ukraine No. 389-VIII [2015, May]. Retrieved from <http://surl.li/blyne> [accessed 04.01.2023].
28. On the Extension of the Martial Law in Ukraine: Decrees of the President of Ukraine No. 133 [2022, March]; No. 259 [2022, April]; No. 341 [2022, May]; No. 573 [2022, August]; No. 757 [2022, November]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/index> [accessed 04.01.2023].
29. Enterprise Relocation Program. Ministry of Economy of Ukraine. Retrieved from <http://surl.li/cedhw> [accessed 06.01.2023].
30. Recommendation of the Committee of Ministers of the Council of Europe [2006] 6 to member states regarding internally displaced people, adopted at the 961-st meeting of deputy ministers [2006, April]. Retrieved from <https://rm.coe.int/16806b5ab1> [accessed 04.01.2023].
31. Official website of Charity Foundation “I Am Mariupol”. Retrieved from <https://mhhelp.org.ua/>
32. Almost 4.9 Million Displaced Persons Were Registered in Ukraine. Ukrinform. 12.12.2022. URL: <http://surl.li/fphgt> [accessed 06.01.2023].
33. Reconstruction of Ukraine and International Aid [November 2022]. Site of the Sociological group “Rating”. Retrieved from <http://surl.li/fphgl> [accessed 04.01.2023].
34. Guide for the Unemployed: Assistance from the State, Job Search Tools, Legal Advice. Ukrainian Pravda. Retrieved from <http://surl.li/fphgg> [accessed 05.01.2023].
35. Hetmantsev: 220 Enterprises Have Already Moved from the War Zone. Ukrinform. 04/08/2022. Retrieved from <http://surl.li/fphfm> [accessed 04.01.2023].
36. Hrabar, N. M., Parasiuk, M. V. [2019]. State Provision of Labour Rights of Internally Displaced People. *Law and Society*, 2. Retrieved from <http://surl.li/fphfh> [accessed 04.01.2023].
37. Demyanenko, M. [2018]. Internally Displaced Persons of Ukraine: Current Problems and Ways to Solve Them. *Ukraine: Events, Facts, Comments*, 3, 34–43.
38. Yerofieienko, L. V., & Hryhorova, A. O. [2020]. Problems of Labour Legislation Regarding Internally Displaced People. *Problems and Prospects of the Development of Modern Science in the Countries of Europe and Asia: collection of scientific works: XXIII international scientific and practical online conference, January 31, 2020* [pp. 100-102]. Pereiaslav-Khmelnytskyi: State Pedagogical University named after H. Skovoroda.
39. The Cabinet of Ministers Extended the Program of Compensation Payments to Employers for the Employment of Internally Displaced People in 2023. Retrieved from <http://surl.li/fphee> [accessed 05.01.2023].

40. Kaplina, H. A. [2016]. Labour Rights and Employment of Internally Displaced Persons in Ukraine. *Topical Issues of law: Theory and Practice*, 32. Retrieved from <http://surl.li/fphdb> [accessed 04.01.2023].
41. Komarnytska, H. O., Yastremska, N. M., & Pavlenko, N. V. [2022]. Forced Migration and Its Impact on the Labour Market in Ukraine. *Scientific Perspectives*, 6[24], 306-319. Retrieved from <http://surl.li/fphdv> [accessed 05.01.2023].
42. Buletsa, S. B., Kotliar, O. I., Lazur, Yu. V. et al. [Eds.]. [2017]. *The Mechanism for Ensuring the Rights of Internally Displaced People: National and International Aspects*. Uzhhorod: RIK-U. 348 p.
43. The Pension Fund Published the Average Salary for 2022: How Payments Changed. Site of the “Priamiy” channel. 09/01/2022. Retrieved from <http://surl.li/fphal> [accessed 05.01.2023].
44. Demand and Supply on the Registered Labour Market of the Kirovohrad Region in January-October 2022. Retrieved from <https://www.dcz.gov.ua/analytics/67> [accessed 05.01.2023].
45. Average Salary in Ukraine. Ministry of Finance. Retrieved from <http://surl.li/fpgzs> [accessed 05.01.2023].
46. The Situation on the Labour Market and the Activities of the Employment Service of the Kirovohrad Region in January-October 2022. Retrieved from <http://surl.li/fpgwe> [accessed 04.01.2023].
47. Smal, V. [2016]. Great Resettlement: How Many Internally Displaced People Are Actually in Ukraine. Vox Ukraine. Retrieved from <http://surl.li/fpgwa> [accessed 05.01.2023].
48. The State of Implementation of Measures to Evacuate the Population and Create Decent Living Conditions for Displaced People. Ukrainian Helsinki Union for Human Rights. [2022]. Retrieved from <http://surl.li/fpgvh> [accessed 05.01.2023].
49. A Regional Employment Center for Immigrants Was Created in Kropyvnytskyi. Information portal of Kirovohrad Region – Hrechka. Retrieved from <http://surl.li/fpguz> [accessed 04.01.2023].
50. Filatov, V. [2022]. How the Labour Market in Ukraine Will Change Because of the War. *Economic Truth*. Retrieved from <http://surl.li/fpgrq> [accessed 06.01.2023].
51. Shulzhenko, I. V. [2020]. Social and Labour Guarantees Regarding Employment and Employment of Employees of Enterprises Displaced from Uncontrolled Territories. *Bulletin of the LDUVS named after E. O. Didorenko*, 3 [91]. Retrieved from <http://surl.li/fpgrx> [accessed 04.01.2023].
52. Legal Advisor for IDPs. Chat bot. Retrieved from <https://chatbot.r2p.org.ua/> [accessed 04.01.2023].
53. Beyani, C. [2013]. Under the Radar: Internally Displaced People in Non-Camp Settings. Washington D.C.: Brookings Institute. Retrieved from <http://surl.li/fpgtb> [accessed 05.01.2023].
54. Mooney, E. [2002]. An IDP no more? Exploring the issue of when displacement ends. Discussion paper for the brainstorming session on “When Internal Displacement Ends”. Brookings-CUNY. Project on Internal Displacement and Institute for the Study of Forced Migration, Georgetown University, Washington D.C.: 22 April 2002. Retrieved from <http://surl.li/fpgtw> [accessed 06.01.2023].
55. Mooney, E. [2005]. The Concept of Internal Displacement and the Case for Internally Displaced People as a Category of Concern. *Refugee Survey Quarterly*, 24, issue 3, 9–26. doi: 10.1093/rsq/hdi049.

Observation protocol of conversations with internally displaced persons in assistance centers

The place of observation: Kropyvnytskyi, legal service of the Charity Foundation “Right to Defense”, 31a Pashutinska street; Department of the Charity Foundation “I Am Mapiupol”, 41/26 Akademika Pauchenko Street.

Elements of observation:	Observation results	Notes of the observer
Place of residence	Most people indicated that they are currently renting temporary housing or staying with friends and relatives. They prefer comfortable and inexpensive housing and opportunities for employment, continuation/start of business.	The main part of the displaced people, whose homes were not in the zone of direct combat clashes, are going to return back. In a city with a large labour market, there is no affordable housing [costing more than the average].
Employment	IDPs note a problem with employment. Most of them are registered as unemployed or are idle, because there are no vacancies in the area where they are located, according to the qualifications that a person needs. One of the important criteria is compliance with the salary level in the temporary place of residence. That part is going to look for work when they return home after the Victory.	Losses of jobs or freezing of payments are noted. Finding new jobs is difficult due to socio-economic reasons. Also, the State Employment Service offers retraining, but people insist on employment according to their qualifications.
Psychological mood	Worry about the complex situation and the lack of clear opportunities for future life planning.	They are waiting for a stable situation in the country to return. Lack of desire to build a career at a temporary place of residence.
Discrimination	Refusal or reduction of wages, as the person is an immigrant. Employers are reluctant to hire internal refugees, explaining this as a reluctance to work for a short period of time.	

УДК 343.8 (477)

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-35-43](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-35-43)

Василик Віталій Валентинович доктор філософії, докторант кафедри публічного управління та адміністрування, Національна академія внутрішніх справ, пл. Солом'янська, 1, м. Київ, 03035, тел.: (093) 230-35-00, <https://orcid.org/0000-0001-5129-8917>

ПРИНЦИПИ ПРОБАЦІЇ ЯК СКЛАДОВА МЕХАНІЗМУ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У ДАНІЙ СФЕРІ

Анотація. У статті розглядається питання дослідження принципів пробації як складової механізму публічного адміністрування у даній сфері та формулювання пропозицій щодо їх наукового визначення та теоретичного опрацювання. Визначено, що важливе значення для теоретичного розуміння і практичного застосування процедур пробації мають її основоположні принципи, які визначені у вищезгаданому в Законі України «Про пробацію»: справедливості; законності; невідворотності виконання покарань; дотримання прав і свобод людини і громадянина; поваги до людської гідності; рівності перед законом; диференційованого та індивідуального підходу; конфіденційності; неупередженості; взаємодії з державними органами, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями та громадянами. Наведені принципи мають безумовно важливе значення для існування та функціонування інститут пробації в Україні, проте вони повною мірою не відповідають на питання про природу пробації, її сутність і відмінність від інших заходів. У зв'язку з цим необхідно сформулювати теоретичні принципи пробації, що відобразять її концептуальну базу, тобто ті ідеї, які виступають основою цього інституту та надають можливість глибоко проаналізувати його сутність, роль і перспективи розвитку.

В даному контексті першим концептуальним принципом має виступати відмова від соціальної стигматизації. Остання визначається як негативне виділення суспільством індивіда, явища, або соціальної групи за якоюсь ознакою з відповідним стереотипним набором соціальних реакцій на цього індивіда (або представників соціальної групи). Наступним принципом виступає добровільність пробації, який виключає примусовий характер пробації, принципово відмежовуючи її від покарання та інших заходів кримінально-правового характеру, пов'язаних із реалізацією кримінальної відповідальності. Іншим принципом виступає спрямованість на ресоціалізацію особи, яка вчинила злочин, тобто її повернення до нормального життя в суспільстві. Останній принцип – це участь суспільства в ресоціалізації засуджених.

Поняття «ресоціалізація» означає повернення в суспільство, відновлення втрачених навичок соціального життя, прищеплення цінностей, норм, звичаїв, притаманних даному суспільству та втрачених засудженим унаслідок дефектів первинної соціалізації або втрачених під впливом криміногенних чинників. Отже, необхідно впроваджувати власну систему пробації, що відображатиме потреби нашого суспільства у функціонуванні цього інституту. Тільки чітке дотримання проаналізованих концептуальних принципів пробації надасть змогу у подальшому забезпечити її ефективність.

Ключові слова: пробація; ресоціалізація засуджених, соціальна реабілітація засуджених, принципи пробації, система пробації.

Vasylyk Vitalii Valentynovych doctor of philosophy, doctoral student of the Department of Public Management and Administration, National Academy of Internal Affairs, Sq. Solomyanska, 1, Kyiv, 03035, tel.: (093) 230-35-00, <https://orcid.org/0000-0001-5129-8917>

PROBATION PRINCIPLES AS PART OF THE MECHANISM OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THIS AREA

Abstract. The article deals with the issue of studying the principles of probation as a component of the mechanism of public administration in this area and formulating proposals for their scientific definition and theoretical elaboration. It is determined that the fundamental principles of probation, which are defined in the above-mentioned Law of Ukraine “On Probation”, are of great importance for theoretical understanding and practical application of probation procedures: justice; legality; inevitability of execution of sentences; observance of human and civil rights and freedoms; respect for human dignity; equality before the law; differentiated and individual approach; confidentiality; impartiality; interaction with state authorities, local self-government bodies, public associations and citizens. The above principles are certainly important for the existence and functioning of the probation institution in Ukraine, but they do not fully answer the question of the nature of probation, its essence and difference from other measures. In this regard, it is necessary to formulate theoretical principles of probation that will reflect its conceptual framework, i.e. those ideas that serve as the basis of this institution and provide an opportunity to analyze in depth its essence, role and prospects for development.

In this context, the first conceptual principle should be the rejection of social stigmatization. The latter is defined as a negative identification by society of an individual, phenomenon or social group on some grounds with a corresponding stereotypical set of social reactions to this individual (or representatives of a social group). The next principle is the voluntary nature of probation, which excludes the coercive nature of probation, fundamentally distinguishing it from punishment and

other criminal law measures related to the implementation of criminal liability. Another principle is the focus on the resocialization of the person who committed the crime, i.e. his/her return to normal life in society. The last principle is the participation of society in the resocialization of convicts. The concept of “resocialization” means returning to society, restoring lost skills of social life, instilling values, norms, customs inherent in a given society and lost by the convicted person as a result of defects in primary socialization or lost under the influence of criminogenic factors. Therefore, it is necessary to implement our own probation system that will reflect the needs of our society in the functioning of this institution. Only strict adherence to the analyzed conceptual principles of probation will ensure its effectiveness in the future.

Keywords: probation; resocialization of convicts; social rehabilitation of convicts; principles of probation; probation system.

Постановка проблеми. Протягом усієї історії людства злочинність та її прояви сприймалася як вкрай негативне соціальне явище, що перешкоджає нормальному розвитку суспільства. Основним носієм цього зла спочатку вважали людину, що вчинила злочин, наприклад, такі вчені як Ч. Беккарія, Г. Годдард, Ч. Ломброзо, Е. Сміт, Е. Хуттон вважали, що у злочинах проявляється людська природа і вся провина має покладатись на особу, що їх вчиняє [1, с. 56]. Пізніше, з розвитком соціологічного знання з'явилися доктрини, що пояснюють причини злочинності іншими об'єктивними чинниками. З точки зору теорії соціального детермінізму злочин є провинною не лише особи, яка його вчинила, а й суспільства, що припустило існування причин, які його детермінують. Відповідно до зазначеної теорії, злочинець не виступає як носій абсолютного зла, а є продуктом суспільства з його проблемами та недоліками [2].

У сучасному світі на підставі величезного масиву знань про злочинність та її природу вже ніхто не може безапеляційно говорити про людину як єдину причину та передумову вчинення злочину. Адже злочинність має індикативний характер та допомагає визначити ті тренди в розвитку суспільства, які становлять для нього небезпеку – як безпосередньо, так і у віддаленій перспективі. Відповідно злочинність може сприйматися як певний симптом, що, у свою чергу, надає можливість коригувати державну політику, зокрема з урахуванням прогнозів щодо подальшого розвитку виявлених тенденцій. Крім того, злочинність змушує оптимізувати захисні механізми суспільства, а дослідження злочинності з позиції теорії соціального детермінізму зумовлює інший погляд на особу, яка вчинила злочин. У зв'язку з цим уявлення про фатальність наслідків злочину разом з покаранням за нього, поступово замінюються уявленнями про необхідність відновлення соціальних зв'язків як посткримінальну практику.

Тому у сучасній доктрині пробація розглядається не тільки як певна альтернатива ізоляції правопорушників від суспільства, а й як заходи кримінально-правового та соціально-виховного впливу. Невід'ємним елементом пробації, в даному випадку, визначається нагляд за правопорушниками, що слід розглядати не тільки як контрольну функцію, а і як відповідний засіб підтримки правопорушників, надання їх певної допомоги або створення мотивації для подальшої ресоціалізації. Крім того, нагляд у подальшому слід поєднувати з іншими заходами виховного характеру, які можуть здійснюватися службою пробації або іншими уповноваженими суб'єктами щодо навчання, працевлаштування, лікування, професійного розвитку тощо. Про зазначене свідчать положення, що містяться у Рекомендації СМ/Rec (2001) 1 Комітету Міністрів Ради Європи про пробацію [3], а також національних стандартів, які визначаються Законом України «Про пробацію», прийнятим 5 лютого 2015 року [4].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Відповідні концепції та наукові підходи щодо запровадження інституту пробації в Україні та її правового регулювання знайшли своє відображення у працях таких вчених як: К.А. Автухов, Є.Ю. Бараш, В.С. Батиргарєєва, Ю.В. Баулін, О.В. Беца, О.В. Гальцова, В.В. Голіна, Т.А. Денисова, В.М. Дрьомін, О.Г. Колб, В.О. Навроцький, М.С. Пузирьов, А.Х. Степанюк, В.М. Трубников, М.І. Хавронюк, В.О. Човган, Д.В. Ягунов, І.С. Яковець тощо.

Метою статті є дослідження принципів пробації як складової механізму публічного адміністрування у даній сфері та формулювання пропозицій щодо їх наукового визначення та теоретичного опрацювання.

Виклад основного матеріалу. Важливе значення для теоретичного розуміння і практичного застосування процедур пробації мають її основоположні принципи, які визначені у вищезгаданому в Законі України «Про пробацію»: справедливості; законності; невідворотності виконання покарань; дотримання прав і свобод людини і громадянина; поваги до людської гідності; рівності перед законом; диференційованого та індивідуального підходу; конфіденційності; неупередженості; взаємодії з державними органами, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями та громадянами.

Зазначені принципи вже виступали предметом наукового пошуку деяких дослідників, так К. Подлегаєв та О. Адамець розглядають принцип справедливості як ідею співмірності покарання і його відбування к суб'єктом пробації, а також передбачає вимогу відповідності між практичною роллю у житті суспільства та порядком і умовами відбування кримінального покарання. Сутність принципу законності розкривають відправні засади, комплексну систему поглядів і ідей, які лежать в основі дотримання клієнтами пробації порядку і умов відбування кримінального покарання і ставлять їх поведінку, як учасників кримінально-виконавчих правових відносин, а сам він полягає у

забезпеченні верховенства закону та передбачає його пріоритети перед іншими нормативними актами у цій сфері. У свою чергу, принцип невідворотності виконання покарань, означає безперечність виконання уповноваженими органами пробації, призначеного за вироком суду суб'єкту пробації покарання, і безумовність його відбування та його обов'язок зазнати кару за вчинене кримінальне правопорушення [5, с. 59-60].

На думку зазначених дослідників, дотримання прав і свобод людини і громадянина полягає в тому, щоб у процесі пробації дотримувалася недоторканність приватного життя і права клієнта пробації (піднаглядного), так званий принцип мінімального втручання, що має застосуватися таким чином, щоб будь-яке обмеження прав мало б місце у такому обсязі, який би був обумовлений тяжкістю його вчиненого кримінального правопорушення або ризиками, що він становить. А принцип поваги до людської гідності виражається у встановленні заборони на вчинення будь-яких дій, пов'язаних із катуванням або нелюдським чи таким, що принижує гідність, поводженням або покаранням [5, с. 60].

Слід погодитись також з тим, що підґрунтям принципу рівності перед законом виступають положення Конституції України (ст. 24), що визначають те, що усі є рівними перед законом, незалежно від раси, національності, релігійних переконань, соціального положення, соціально-політичних, демографічних та інших ознак [6].

Також К. Подлегаєв та О. Адамець зазначають, що принцип диференційованого та індивідуального підходу полягає у тому, що до різних категорій клієнтів пробації застосовуються різні наглядові та соціально-виховні заходи, а індивідуальний підхід базується на обліку індивідуальних особливостей, які враховуються при застосуванні пробації. Принцип конфіденційності, на їх думку, передбачає, що отримана інформація, не підлягає свідомому чи випадковому розголошенню, а у разі необхідності повинна бути представлена у формі, що виключає її використання проти інтересів суб'єктів пробації. У свою чергу принцип взаємодії з державними органами, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями та громадянами, олягає у координованому співробітництві між уповноваженими органами пробації, іншими органами влади, неурядовими організаціями тощо, що сприяє залученню суб'єктів пробації до повноцінного життя у суспільстві [5, с. 61].

Наведені принципи мають безумовно важливе значення для існування та функціонування інститут пробації в Україні, проте вони повною мірою не відповідають на питання про природу пробації, її сутність і відмінність від інших заходів. У зв'язку з цим необхідно сформулювати теоретичні принципи пробації, що відображатимуть її концептуальну базу, тобто ті ідеї, які виступають основою цього інституту та надають можливість глибоко проаналізувати його сутність, роль і перспективи розвитку.

В даному контексті першим концептуальним принципом має виступати відмова від соціальної стигматизації. Остання визначається як негативне виділення суспільством індивіда, явища, або соціальної групи за якоюю ознакою з відповідним стереотипним набором соціальних реакцій на цього індивіда (або представників соціальної групи). На стигматизацію впливають забобони, ідеологеми, які історично встановилися у конкретному суспільстві і стали частиною їхнього світогляду. При цьому певні характеристики індивіда не беруться до уваги [7]. Еволюція теорії соціальної небезпеки особистості у ХХ ст. породила, серед іншого, і теорію каральної прогресії. У цій концепції, вочевидь, важливим є не досягнення мети, а тільки її декларація, важливий сам процес і ескалація кари. Ще одна особливість концепції каральної прогресії – ставлення до засудженого як до об'єкта. Виконання покарання, виправлення, поступенітенціарний нагляд, судимість виключають суб'єктність засудженого, його особистість знецінюється, очевидно, через постулювання її небезпеки, декларованої терміновою (судимість), а фактично довічною стигматизацією (тавром злочинця). Після вчинення злочину людина в переважній більшості випадків не безнадійна і підлягає ресоціалізації, і допомога їй – закономірний процес, що впливає з поділу з нею відповідальності за те, що трапилося проте таке явище як соціальна стигматизація суттєво перешкоджає даному процесу.

Пробацію насамперед потрібно розглядати як ідею або певний конструкт. Існує дві альтернативи: відмежовуватись засуджених, зокрема й колишніх, як від прокажених або взаємодіяти з ними, сприймаючи їх як нормальних та повноцінних членів суспільства. Пробація заснована на другому підході, а тому передбачає те, що ресоціалізація необхідна та реальна. А вже самі засоби та методи пробації, що виступають складовою її механізми реалізації, залежать від того, якого результату необхідно досягти та якими ресурсами.

Наступним принципом виступає добровільність пробації, який виключає примусовий характер пробації, принципово відмежовуючи її від покарання та інших заходів кримінально-правового характеру, пов'язаних із реалізацією кримінальної відповідальності. Крім того, він закладає важливий і дієвий механізм здійсненності пробаційних процедур, оскільки їх застосування ініціює сама особа, яка була засуджена, що фактично виключає можливість незгоди з проведенням пробації.

Іншим принципом виступає спрямованість на ресоціалізацію особи, яка вчинила злочин, тобто її повернення до нормального життя в суспільстві. Слід відзначити, що і історії нашої держави раніше робилися спроби реалізації форм ресоціалізації, що не пов'язані з покаранням. Так за радянських часів застосування умовного засудження та умовно-дострокового звільнення з обов'язковим залученням до праці, безумовно, вирішувало таке завдання, а також надає підставу вести мову про наявність гуманістичних проявів у

кримінальній політиці СРСР, незважаючи на те, що вона переважною мірою запроваджувало примусово-каральні механізми впливу на злочинців. На даний час така тенденція набуває подальшого розвитку, оскільки за незмінності цілей покарання паралельно тривають активний пошук і впровадження нових форм зниження рівня злочинності, зорієнтованих більшою мірою на причини та передумови злочинності, а не на їх наслідки (зокрема, умовне засудження, заміна покарання м'яким, звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з примиренням із потерпілим, інститут пробації тощо).

Разом з цим існують окремі нормативно-правові акти протилежної концептуальної спрямованості у яких запроваджено окремі обмеження на зайняття трудовою діяльністю, для осіб, які мають судимість. Так, згідно Закону України «Про державну службу», не можуть бути обраними або призначеними на посаду в державному органі та його апараті особи, які мають не зняту або не погашену судимість за вчинення злочину [8]. Відповідно до Закону України «Про прокуратуру», не може бути призначена на посаду прокурора особа, яка: має незняту чи непогашену судимість [9], а у відповідності до Закону України «Про державну таємницю» допуск до державної таємниці не надається у разі: наявності у громадянина судимості за тяжкі або особливо тяжкі злочини, не погашеної чи не знятої в установленому порядку [10]. Наведені приклади, коли наявність судимості перешкоджає працевлаштуванню, не є вичерпними. Законодавство може містити також інші відповідні обмеження у зайнятості при наявності судимості. Фактично такого роду норми визначають певну стигматизацію осіб, які раніше вчинили злочини, хоча в цілому відповідний принцип не порушують.

Останній принцип – це участь суспільства в ресоціалізації засуджених. Поняття «ресоціалізація» означає повернення в суспільство, відновлення втрачених навичок соціального життя, прищеплення цінностей, норм, звичаїв, притаманних даному суспільству та втрачених засудженим унаслідок дефектів первинної соціалізації або втрачених під впливом криміногенних чинників. Основним сенсом ресоціалізації є пристосування особи до життя в суспільстві та розв'язання конфлікту з цим суспільством, усунення морального протистояння і взаємної ворожості. Саме в цьому має бути зацікавлений соціум, який не хоче розростання конфліктів усередині себе, збільшення й посилення злочинності, насамперед рецидивної. Тому важливим завданням для нього виступає безпосередня участь у ресоціалізації засуджених, тобто осіб, які порушили закон і планують або хоча б допускають порушення його у майбутньому. Відповідний механізм передбачено національним законодавством і центральне місце в ньому відводиться системі пробації. Водночас проведення єдиної державної політики у сфері пробації вимагає уніфікованої регламентації створення і функціонування центрів пробації.

Висновки. Таким чином, слід зазначити, що пробація і покарання є різними за своєю юридичною природою, метою і завданнями. На відміну від покарання, пробація являє собою непримусову форму нейтралізації причин і наслідків вчинення злочину, що дає можливість особам, які вчинили злочини, що не становлять високої суспільної небезпеки, довести бажання вести нормальне повноцінне життя без стигматизації – отримання фактично довічного статусу судимої особи з істотними обмеженнями в соціальному житті, працевлаштуванні та інших сферах, а також неминучої особистісної деформації, спричиненої покаранням. Метою державної політики протидії злочинності не може і не повинна виступати безумовна помста за скоєне. Відповідна мета має полягати в запобіганні злочинності, що передбачає усунення її причин і умов, а також повернення особи, яка вчинила злочин, до нормального життя в суспільстві. Тому, коли можливо обійтися без покарання, держава використовує більш гуманні форми реагування як у межах кримінальної відповідальності (умовне засудження, звільнення від покарання), так і поза нею (звільнення від кримінальної відповідальності, примусові заходи медичного характеру, а також виховного впливу щодо неповнолітніх тощо). Отже, необхідно впроваджувати власну систему пробації, що відобразить потреби нашого суспільства у функціонуванні цього інституту. Тільки чітке дотримання проаналізованих концептуальних принципів пробації надасть змогу у подальшому забезпечити її ефективність.

Література:

1. Кримінологія: Загальна та Особлива частини: підруч. для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл. / І. М. Даньшин, В.В. Голіна, О. Г. Кальман, О. Є. Лисодєд; за ред. І. М. Даньшина. Харків: Право, 2003. 352 с.
2. Доброскок А.Ю. Кримінологічна характеристика особи злочинця при бандітизмі. *Держава та регіони. Серія: Право.* 2023. № 1(79). URL: http://law.stateandregions.zp.ua/archive/1_2023/26.pdf
3. Збірник документів Ради Європи з запобігання перенаселеності в'язниць. Рада Європи, Жовтень 2015. URL: <https://rm.coe.int/168047ebb5>
4. Про пробацію : Закон України від 05.02.2015 № 160-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/160-19#Text>
5. Подлегаєв К.М., Адамець О.І. Роль принципів пробації у виправленні і ресоціалізації суб'єктів пробації. *Пенітенціарна система України у глобальному вимірі* : матеріали II Міжнародного пенітенціарного форуму. Львів–Торунь : Liha-Pres, 2022. С. 59-62.
6. Конституція України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
7. Бєлих О. Є. Профілактика стигматизації як фактор попередження девіантної поведінки підлітків. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ.* 2009. №3 (46). С. 266-271.
8. Про державну службу : Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text>
9. Про прокуратуру : Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>
10. Про державну таємницю : Закон України від 21.01.1994 № 3855-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12#Text>

References:

1. Kryminolohiya: Zahal'na ta Osoblyva chastyny: Pidr. dlya stud. yuryd. spets. vyshch. navch. zakladiv [Criminology: General and Special Parts] / I. M. Dan'shyn, V. V. Holina, O. H. Kal'man, O. Ye. Lysodyed; Za red. I. M. Dan'shyna. Kharkiv: Pravo, 2003. 352 p. [in Ukrainian].
2. Dobroskok A.Iu. (2023) Kryminlohichna kharakterystyka osoby zlochynia pry bandytyzmi [Criminological characteristics of the personality of the criminal in banditry]. *Derzhava ta rehiony. Serii: Pravo [State and regions. Series: Law]*. 2023. № 1(79). URL: http://law.stateandregions.zp.ua/archive/1_2023/26.pdf [in Ukrainian].
3. Zbirnyk dokumentiv Rady Yevropy z zapobihannia perenaselenosti viaznyts [Compilation of Council of Europe documents on preventing overcrowding in prisons.]. Rada Yevropy, Zhovten 2015 [Council of Europe, October 2015]. URL: <https://rm.coe.int/168047ebb5> [in Ukrainian].
4. Pro probatsiiu : Zakon Ukrainy [On probation : Law of Ukraine] 05.02.2015 № 160-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/160-19#Text> [in Ukrainian].
5. Podliehaiev K.M., Adamets O.I. (2022) Rol pryntsyviv probatsii u vypravlenni i resotsializatsii subiektiv probatsii [The role of probation principles in the correction and resocialization of probationers.]. *Penitentsiarna systema Ukrainy u hlobalnomu vymiri : materialy II Mizhnarodnoho penitentsiarnoho forumu [The penitentiary system of Ukraine in the global dimension : materials of the II International Penitentiary Forum]*. Lviv–Torun : Liha-Pres, 2022. P. 59-62. [in Ukrainian].
6. Konstytutsiia Ukrainy [The Constitution of Ukraine]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> [in Ukrainian].
7. Bielykh O. Ye. (2009) Profilaktyka styhmatyzatsii yak faktor poperedzhennia deviantnoi povedinky pidlitkiv [Prevention of stigmatization as a factor in preventing deviant behavior of adolescents.]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu vnutrishnikh sprav [Bulletin of Kharkiv National University of Internal Affairs]*. №3 (46). P. 266-271. [in Ukrainian].
8. Pro derzhavnu sluzhbu : Zakon Ukrainy [On civil service: Law of Ukraine] 10.12.2015 № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text> [in Ukrainian].
9. Pro prokuraturu : Zakon Ukrainy [On the Prosecutor's Office : Law of Ukraine] 14.10.2014 № 1697-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text> [in Ukrainian].
10. Pro derzhavnu taiemnytsiu : Zakon Ukrainy [On state secrets: Law of Ukraine] 21.01.1994 № 3855-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12#Text> [in Ukrainian].

УДК: 343.985.7:344.13

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-44-53](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-44-53)

Дрозач Сергій Олександрович старший юридичний радник, Міжнародна організація розвитку права, <https://orcid.org/0009-0009-2240-3592>

ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЇ ВОЄННИХ ЗЛОЧИНІВ В УКРАЇНІ

Дана стаття присвячена аналізу національного та міжнародного права у сфері нормативного регулювання визначення воєнних злочинів та проблемних питань пов'язаних з їх кваліфікацією. В роботі обґрунтована необхідність вирішення даної задачі в зв'язку з відсутністю в Кримінальному кодексі України окремих складів воєнних злочинів, які б співвідносилися із елементами злочинів у інструментах міжнародного права. У роботі наголошено, що відсутність складів конкретних видів воєнних злочинів негативно впливає на їх подальше досудове розслідування. В роботі визначено поняття "воєнний злочин" та надано його ознаки. Відмічено його особливості, які полягають в тому, що вони не обмежуються лише порушенням норм міжнародного гуманітарного права. В роботі показано, що воєнні злочини в межах міжнародного права мають спільні юридичні характеристики. Детально проаналізовано Статтю 438 Кримінального кодексу України, яка є єдиним юридичним підґрунтям для визначення факту вчинення воєнного злочину. На підставі аналізу встановлено, що відсутність закріплення поняття "воєнний злочин" у вітчизняному законодавстві ускладнює діяльність правоохоронних органів щодо розслідування такої категорії злочинів. Показано, що в зв'язку з тим, що Верховна Рада України ратифікувала Римський Статут, створилися умови у майбутньому стороні обвинувачення посилались на статтю 8 Статуту, як на джерело права. Доведено, що в результаті виникає проблема отримання нових результатів у вигляді наукових положень та висновків щодо визначення особливостей кримінально-процесуального регулювання розслідування воєнних злочинів у збройних конфліктах на території України. Доведено, що на сьогоднішній день існує нагальна необхідність внесення зміни до національного законодавства України, у першу чергу до кримінального кодексу України, додавши окремі склади воєнних злочинів, які би напряду корелювались з міжнародним правом.

Ключові слова: воєнний злочин, кримінальне право, міжнародний злочин, Міжнародний кримінальний суд, Кримінальний кодекс України.

Drozach Serhii Oleksandrovych <https://orcid.org/0009-0009-2240-3592>

FEATURES OF WAR CRIMES' QUALIFICATION IN UKRAINE

Abstract. This article is devoted to the analysis of national and international law in the field of normative regulation of the definition of war crimes and problematic issues related to their qualification. The work substantiates the need to solve this problem in connection with the absence of separate components of war crimes in the Criminal Code of Ukraine, which would correlate with the elements of crimes in the instruments of international law. The work emphasizes that the lack of compositions of specific types of war crimes negatively affects their further pre-trial investigation. The work defines the concept of "war crime" and provides its characteristics. Its features are noted, which consist in the fact that they are not limited to violations of the norms of international humanitarian law. The work shows that war crimes within the framework of international law have common legal characteristics. Article 438 of the Criminal Code of Ukraine, which is the only legal basis for determining the fact of committing a war crime, was analyzed in detail. On the basis of the analysis, it was established that the lack of consolidation of the concept of "war crime" in domestic legislation complicates the activity of law enforcement agencies in the investigation of this category of crimes. It is shown that in connection with the fact that the Verkhovna Rada of Ukraine ratified the Rome Statute, conditions were created for the prosecution to refer to Article 8 of the Statute as a source of law in the future. It is proved that as a result there is a problem of obtaining new results in the form of scientific provisions and conclusions regarding the determination of the specifics of the criminal-procedural regulation of the investigation of war crimes in armed conflicts on the territory of Ukraine. It has been proven that today there is an urgent need to amend the national legislation of Ukraine, primarily the Criminal Code of Ukraine, by adding separate categories of war crimes that would be directly correlated with international law.

Keywords: war crime, criminal law, international crime, International Criminal Court, Criminal Code of Ukraine.

Вступ. Важливість належного нормативного регулювання кваліфікації та розслідування воєнних злочинів в умовах збройних конфліктів насамперед полягає у тому, що таке регулювання воєнних злочинів є основою для забезпечення правосуддя в умовах збройних конфліктів, де загострюються правові та етичні виклики. Воно має важливе значення з кількох причин:

По-перше, воно забезпечує захист прав людини та справедливість. Так, зокрема, в умовах збройних конфліктів, де часто відбуваються грубі порушення прав людини, ефективне регулювання є необхідним для захисту цих прав. Важливо забезпечити, щоб усі сторони конфлікту, включаючи постраждалих і підозрюваних, мали доступ до справедливого суду. Крім того, належне регулювання забезпечує дотримання міжнародних стандартів прав людини та гарантій справедливого судочинства, що є основою для відновлення справедливості.

По-друге, воно спрямовано на належне документування та збереження доказів про воєнні злочини. Так, зокрема, воєнні злочини часто супроводжуються масштабними руйнуваннями та втратою документальних і матеріальних доказів. Процесуальне регулювання встановлює чіткі правила збору, обробки та збереження доказів, що є критично важливим для успішного розслідування та подальшого судового розгляду. При цьому є важливим те, що сучасні процесуальні норми мають враховувати використання сучасних технологій, таких як цифрові докази, які дозволяють краще документувати злочини навіть у важких умовах збройного конфлікту.

По-третє, належне регулювання забезпечує притягнення винних до відповідальності та запобігає безкарності. Правове регулювання є механізмом, що гарантує, що особи, які вчинили воєнні злочини, будуть притягнуті до відповідальності за вірно кваліфікований злочин. Воно забезпечує ефективність кримінального переслідування, зокрема шляхом чіткого визначення повноважень слідчих органів, прокурорів та судів. Крім того, таке регулювання запобігає безкарності, яка може стимулювати подальші злочини, і сприяє реалізації принципу невідворотності покарання.

По-четверте, в процесі належного регулювання розслідування воєнних злочинів забезпечується неупередженість та об'єктивність слідства. Оскільки в умовах збройного військового конфлікту, існує високий ризик політичного впливу, важливо забезпечити неупередженість і об'єктивність розслідувань. Матеріальні норми регламентують чітку та об'єктивну кваліфікацію, а процесуальні – порядок призначення слідчих і прокурорів, що мінімізує ризик зловживань. Процесуальне регулювання також встановлює механізми контролю за діями правоохоронних органів, що сприяє довірі до результатів розслідування.

По-п'яте, забезпечується виконання міжнародних зобов'язань України та здійснюється тісна співпраця з міжнародними судами, трибуналами, місіями, іншими установами та організаціями, що створюються міжнародними органами та державами з метою розслідування воєнних злочинів. Україна, як учасниця міжнародних угод та конвенцій, має зобов'язання щодо дотримання міжнародних стандартів у сфері прав людини та міжнародного гуманітарного права. Належне регулювання кваліфікації воєнних злочинів забезпечує відповідність національного законодавства цим стандартам. У свою чергу, процесуальне регулювання також сприяє ефективній співпраці з міжнародними інституціями, які займаються розслідуванням воєнних злочинів, що є важливим для забезпечення правосуддя на глобальному рівні.

По-шосте, в процесі регулювання кваліфікації та розслідування воєнних злочинів забезпечується сприяння відновленню правопорядку та стабільності в суспільстві. Так, зокрема, розслідування воєнних злочинів відповідно сприяє відновленню правопорядку в країні, що особливо важливо в період після

завершення конфлікту. Це допомагає запобігти самосуду та іншим формам незаконного вирішення конфліктів. Крім того, регулювання кваліфікації та розслідування відіграє важливу роль у відновленні довіри громадян до державних інституцій, сприяючи загальному стабілізаційному процесу в суспільстві.

Таким чином, належне правове регулювання кваліфікації та розслідування воєнних злочинів є невід'ємною частиною правового механізму, що забезпечує справедливість, захист прав людини, ефективне переслідування злочинців і відновлення правопорядку в умовах збройних конфліктів.

Постановка проблеми. Протягом понад десяти років на території України тривають бойові дії, які становлять загрозу державному суверенітету, національній безпеці, цивільному населенню та територіальній цілісності країни. Збройна агресія з боку держави-агресора завдала значної шкоди економічним, політичним і соціальним сферам та супроводжується численними воєнними злочинами, кількість яких невідомо зростає. За даними статистики, до середини 2024 року було зафіксовано понад 150 тисяч воєнних злочинів, а кількість кримінальних проваджень за статтею про порушення законів і звичаїв війни перевищила 100 тисяч. Повномасштабне вторгнення створило серйозний виклик для правоохоронних органів України, які мають забезпечити своєчасне і якісне розслідування воєнних злочинів, справедливий судовий розгляд і покарання винних. Для досягнення цих цілей критично важливим є ефективне правове регулювання на основі як національних, так і міжнародних норм.

Водночас, воєнні злочини залишаються порівняно новою правовою категорією в Україні, що супроводжується проблемами як у нормативно-правовому регулюванні, так і в розробці дієвих механізмів боротьби з цими правопорушеннями. Українське кримінальне право, орієнтуючись на міжнародне гуманітарне право, закріпило загальні положення, що передбачають покарання для осіб, визнаних воєнними злочинцями, однак ці норми залишаються недостатньо конкретизованими для ефективного застосування.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Серед вітчизняних вчених окремі аспекти проблематики воєнних злочинів на монографічному рівні досліджували Базов В.П. «Кримінальна відповідальність за порушення законів та звичаїв війни (аналіз складу злочину)» (2008)[1], Миронюк В.О. «Кримінальна відповідальність за порушення законів та звичаїв війни» (2008)[6], Михайленко В. «Воєнні злочини в міжнародному праві. Базове дослідження із застосування правосуддя перехідного періоду в Україні» (2017)[7], Піддубна М.В. Імплементация норм міжнародного кримінального права про воєнні злочини у кримінальний кодекс України (2020)[9]. Серед останніх напрацювань у цій сфері слід відзначити монографію Ю. В. Орлова «Злочинність і протидія їй в умовах війни: кримінально-правовий та кримінологічний виміри» (2023)[8]; Садова Т. С. Основні ознаки воєнних злочинів: національний та міжнародно-правовий аспект (2019)[11]. Інтерес науковців до проблем розслідування воєнних

злочинів помітно активізувався після жорсткої повномасштабної збройної російської агресії проти України в лютому 2022 року. Окремі аспекти розглядуваної проблематики висвітлено в колективній монографії на тему «Військові правопорушення та воєнні злочини: історія, теорія та практика» (2023). Окремі кримінально-процесуальні аспекти розслідування воєнних злочинів досліджувалися О.В. Маником (Сучасні тенденції розвитку криміналістики та кримінального процесу в умовах військового стану: тези доп. Міжнародної наук.-практ. конф. (м. Харків, 25 лист. 2022 р.)[4]; Маник О.В. Окремі аспекти затримання особи без ухвали слідчого судді в умовах воєнного стану. Теоретичні питання юриспруденції і проблеми правозастосування: виклики XXI століття: тези доп. учасників VI Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 30 червня 2022 р.)[12]. Основні властивості доказів воєнних злочинів при їх оцінці міжнародним кримінальним судом. Сучасні тенденції розвитку криміналістики та кримінального процесу в умовах воєнного стану: тези доп. Міжнародної наук.-практ. конф. (м. Харків, 25 листопада 2022 р.). У 2024 році було підготовлено дисертаційне дослідження з криміналістики Шевчишеної К. П. на тему «Розслідування воєнних злочинів в Україні»[13].

Однак, у нинішніх умовах збройного конфлікту між росією та Україною такий рівень деталізації нормативного регулювання є недостатнім, аби вважати українське законодавство здатним ефективно відповідати всім сучасним нормам та стандартам міжнародного гуманітарного та кримінального права.

Мета статті. Метою наукової статті є аналіз національного та міжнародного права у сфері нормативного регулювання визначення воєнних злочинів та проблемних питань, пов'язаних з їх кваліфікацією.

Виклад основного матеріалу. У першу чергу, основною проблемою українського законодавства є відсутність в Кримінальному кодексі України окремих складів воєнних злочинів, які б співвідносились із елементами злочинів у інструментах міжнародного права. Занадто загальна диспозиція єдиного складу злочину у Кримінальному кодексу перешкоджає здійсненню вірної кваліфікацію конкретних воєнних злочинів. У свою чергу, відсутність складів конкретних видів воєнних злочинів негативно впливає на їхнє подальше досудове розслідування з огляду на специфіку, яка притаманна певним видам таких злочинів. Крім того, варто підкреслити певні проблеми зі знанням міжнародного кримінального права слідчими органів досудового розслідування, які звикли здійснювати розслідування загальнокримінальних злочинів та намагаються застосовувати додаткову кваліфікацію певних епізодів воєнних злочинів за відповідними статтями Кримінального кодексу України. Також варто відзначити відсутність системного підходу до обліку та систематизації кримінальних проваджень щодо скоєних воєнних злочинів та технічних обмежень Єдиного реєстру досудових розслідувань щодо аналітичної роботи. Довгий час проблема підсилювалась відсутністю ратифікації Україною Римського

статуту Міжнародного кримінального суду, але і після його ратифікації 21 серпня 2024 року багато із означених проблема залишатимуться актуальними у найближчий час.

З огляду на вищезазначене, стає очевидною необхідність подальших наукових досліджень і глибокого аналізу законодавчого регулювання правопорушень, пов'язаних із порушенням законів і звичаїв війни.

Термін «воєнний злочин» має подвійну природу. По-перше, він належить до категорії міжнародних злочинів, відповідальність за які визначається численними міжнародними угодами. Водночас, більшість національних кримінальних кодексів також передбачають кримінальну відповідальність за такі злочини. Воєнні злочини не обмежуються лише порушенням норм міжнародного гуманітарного права, а включають й інші порушення принципів і норм міжнародного права. Для воєнних злочинів характерні й спеціальні (властиві лише їм) ознаки: може бути вчинений тільки під час збройного конфлікту; об'єктом посягання є встановлений міжнародним правом порядок ведення збройного конфлікту й інтереси безпеки осіб (окремої особи), що захищені міжнародним правом; грубий характер порушення; настання наслідків для охоронюваних міжнародним гуманітарним правом прав та інтересів; особливості суб'єктивної сторони – поряд з ознаками властивими всім злочинам проти миру та безпеки людства, необхідною є усвідомлення виконавцем наявності факту збройного конфлікту; виконавець воєнного злочину повинен усвідомлювати фактичні обставини, що свідчать про захищений статус осіб – жертв злочину [17].

Всі воєнні злочини в межах міжнародного права мають спільні юридичні характеристики:

1. Усі ці злочини порушують порядок ведення збройних конфліктів, що встановлений основними принципами міжнародного права та міжнародного гуманітарного права для міжнародних і внутрішніх конфліктів. Дотримання цього порядку є ключовим для підтримки миру та безпеки людства.

2. Список воєнних злочинів визначається документами міжнародного кримінального права. Тому будь-яке порушення загально визначених принципів міжнародного права і гуманітарного права під час збройного конфлікту класифікується як воєнний злочин.

Воєнні злочини як вид кримінальних правопорушень регулюються нормативними документами, зокрема Чотирма Женевськими Конвенціями та Додатковим протоколом до них від 12 серпня 1949 року, що забезпечує захист жертв міжнародних збройних конфліктів. Також важливим джерелом міжнародного регулювання є Римський статут Міжнародного кримінального суду (МКС), який визначає основні склади воєнних злочинів, що підлягають юрисдикції цього суду [10].

З початку воєнних дій в Україні стало очевидним, що національне законодавство виявилось недостатньо ефективним, а виконання міжнародних актів було недостатнім. Це призвело до проблем у кваліфікації воєнних злочинів, оскільки поняття цих злочинів недосконало визначено в законодавстві, а практика їх розслідування та покарання була відсутня.

Стаття 438 Кримінального кодексу України є єдиним юридичним підґрунтям для визначення факту вчинення воєнного злочину. У диспозиції цієї статті зазначено наступне: «1. Жорстоке поводження з військовополоненими або цивільним населенням, вигнання цивільного населення для примусових робіт, розграбування національних цінностей на окупованій території, застосування засобів ведення війни, заборонених міжнародним правом, інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також віддання наказу про вчинення таких дій караються позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років. 2. Ті самі діяння, якщо вони поєднані з умисним вбивством, караються позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років або довічним позбавленням волі» [3].

По-перше, слід зазначити, що кримінальне правопорушення, яке в міжнародному праві має назву «воєнний злочин», в статті 438 Кримінального кодексу України визначене як «порушення законів та звичаїв війни». Така термінологічна невідповідність між міжнародними стандартами та національними нормами може ускладнити застосування міжнародних актів при кваліфікації воєнних злочинів і вплинути на справедливість покарання.

По-друге, стаття надає широке визначення «порушень законів та звичаїв війни», і її норма має частково бланкетний характер. Автори деяких досліджень, такі як Гловюк І.В.[2], вказують, що бланкетність статті 438 є міжнародно-правовою. Законодавець визначив лише загальні порушення, такі як жорстоке поводження з військовополоненими та цивільним населенням, вигнання цивільних для примусових робіт, пограбування на окупованій території та застосування заборонених засобів ведення війни, без конкретизації у статті. Це вимагає від слідчих і прокурорів високого рівня знань і підготовки з міжнародного права для правильного тлумачення і кваліфікації цих діянь.

По-третє, покарання, що передбачені статтею 438 за порушення законів та звичаїв війни, є менш суворими в порівнянні з санкціями за аналогічні злочини, вчинені поза контекстом збройного конфлікту. Відповідно, вказані вадивизначення воєнних злочинів в українському законодавстві очікувано призводять до проблем зіх кваліфікацією у рамках відповідних кримінальних проваджень.

Саме у зв'язку з прогалиною національного регулювання цього питання непоодинокими стали випадки кваліфікації не тільки за статтею 438 КК України, але й іншими додатковими статтями Особливої частини Кодексу, а це

означає, що під час досудового розслідування часто ігноруються норми міжнародного гуманітарного та кримінального права. Водночас ця категорія кримінальних правопорушень об'єднує наявність контекстуального елементу міжнародного збройного конфлікту.

Лише нещодавно Верховна Рада України ратифікувала Римський Статут, що дозволить у майбутньому стороні обвинувачення напряму посилатись на статтю 8 Статуту, як на джерело права, при кваліфікації воєнних злочинів. не може використовуватися як джерело права. Водночас питання кореляції між елементами злочинів Римського Статуту та їх інтерпретації під час провадження досудового розслідування в Україні залишатимуться актуальними і надалі.

На основі вищенаведеного виникає проблема отримання нових результатів у вигляді наукових положень та висновків щодо визначення особливостей кримінально-процесуального регулювання розслідування воєнних злочинів у збройних конфліктах на території України а також розробка науково-обґрунтованих пропозицій і рекомендацій з удосконалення кримінального процесуального законодавства та практики його застосування в аспекті предмету дослідження.

Висновки. Проведений аналіз показує, що нормативне регулювання воєнних злочинів в Україні не повністю відповідає міжнародним стандартам. Законодавча база, зокрема стаття 438 Кримінального кодексу України, є недостатньо конкретною та має загальний характер, що ускладнює ефективну кваліфікацію та розслідування воєнних злочинів. Відсутність спеціалізованих складів злочинів у національному законодавстві ускладнює застосування міжнародних норм та стандартів та призводить до проблем з кваліфікацією воєнних злочинів, які виникають через неповне або невірне застосування міжнародних норм. Саме тому існує нагальна необхідність внести зміни до національного законодавства України, у першу чергу до Кримінального кодексу України, додавши окремі склади воєнних злочинів, які би напряму корелювались з міжнародним правом.

Зазначені вище проблеми посилюються також і недостатньою кваліфікацією слідчих та прокурорів у сфері міжнародного кримінального права. Впровадження сучасних механізмів освіти та підвищення професійних стандартів є критично важливими для покращення ситуації у цій сфері.

Нещодавня ратифікація Верховною Радою України Римського статуту Міжнародного кримінального суду є важливим кроком вперед. Проте, для повноцінного використання його положень у національних правових системах необхідно забезпечити належне впровадження та кореляцію між національними і міжнародними нормами.

Література:

1. Базов В. П. Кримінальна відповідальність за порушення законів та звичаїв війни (аналіз складу злочину): дис. ... кандидата юрид. наук: 12.00.08 / Базов В. П. – Харків. 2008. – 222 с.
2. Глов'юк І. В. Тетерятник Г. К. Контекстуальні елементи у провадженнях щодо воєнних злочинів: предмет доказування [Електронний ресурс] / І. В. Глов'юк, Г. К. Тетерятник // Юридичний науковий електронний журнал. – 2022. – № 6. – С. 394–398. Режим доступу: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-6/87>.
3. Кримінальний кодекс України URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>
4. Маник О.В. Сучасні тенденції розвитку криміналістики та кримінального процесу в умовах військового стану / О.В. Маник // Тези доповідей Міжнародної науково-практичної конференції (25 лист. 2022 року) / – Харків: МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. ХНУВС, 2022.
5. Маник О. В. Основні властивості доказів воєнних злочинів при їх оцінці міжнародним кримінальним судом / О.В. Маник // тези доп. Міжнародної наук.-практ. конф. «Сучасні тенденції розвитку криміналістики та кримінального процесу в умовах воєнного стану» (25 листопада 2022 року). – Харків: МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ., 2022 – С. 255–257.
6. Миронюк В. О. Кримінальна відповідальність за порушення законів та звичаїв війни: дис. ... кандидата юрид. наук: 12.00.08 / Миронюк В. О. – Дніпропетровськ, 2008. – 218 с.
7. Михайленко В. Воєнні злочини в міжнародному праві. Базове дослідження із застосування правосуддя перехідного періоду в Україні / В. Михайленко // монографія; за заг. ред. А. П. Буценка, М. М. Гнатівського / К.: «РУМЕС», 2017. – С. 186–230.
8. Орлов Ю. В. Злочинність і протидія їй в умовах війни: кримінально-правовий та кримінологічний виміри / Ю. В. Орлов // монографія; Кримінолог. асоц. України, Харків: Право, 2023. – 252 с.
9. Піддубна М. В. Імплементация норм міжнародного кримінального права про воєнні злочини у кримінальний кодекс України: дис. ... доктора філософії: / Піддубна М. В. – Київ, 2020. – 260 с.
10. Римський статут Міжнародного кримінального суду. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_588#Text
11. Садова Т. С. Основні ознаки воєнних злочинів: національний та міжнародно-правовий аспект / Т. С. Садова // матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. «Кримінальне правопорушення: національний та зарубіжний виміри» (24 трав. 2019 р.). – Одеса, 2019 – С. 116–118.
12. Теоретичні питання юриспруденції і проблеми правозастосування: виклики XXI століття: тези доп. учасників VI Всеукр. наук.-практ. конф. (30 червня 2022 р.). – Харків.
13. Шевчишена К. П. Окремі засади взаємодії правоохоронних органів під час розслідування воєнних злочинів в Україні / К. П. Шевчишена // Науковий вісник публічного та приватного права. – 2023. – Вип. 4. – С. 203–210. URL: <https://nvppp.in.ua/vip/2023/4/36.pdf> <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2023.4.36>.

References:

1. Bazov V. P. (2008). Kriminalna vidpovidalnist za porushennya zakoniv ta zvichayiv vijni (analiz skladu zlochinu) [Criminal liability for violation of the laws and customs of war (analysis of the composition of the crime)]. *Candidate's thesis*. Harkiv. [in Ukrainian].
2. Glovyuk I. V. & Teteryatnik G. K. (2022). Kontekstualni elementi u provadzhennyah shhodo voyennih zlochiniv: predmet dokazuvannya [Contextual elements in war crimes proceedings: the subject of proof]. *Yuridichnij naukovij elektronnij zhurnal*, no. 6, 394–398. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-6/87>. [in Ukrainian].

3. *Kriminalnij kodeks Ukraini [Criminal Code of Ukraine]*. URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> [in Ukrainian].
4. Manik O.V. (2022). Suchasni tendenciyi rozvitku kriminalistiki ta kriminalnogo procesu v umovah vijskovogo stanu [Modern trends in the development of criminology and the criminal process under martial law]. *Proceedings from Mizhnarodnoyi naukovopraktichnoyi konferenciyi – International Scientific and Practical Conference*. Harkiv: MVS Ukraini, Harkiv. nac. un-t vnutr. sprav. HNUVS. [in Ukrainian].
5. Manik O. V. (2022). Osnovni vlastivosti dokaziv voyennih zlochiniv pri yih ocinci mizhnarodnim kriminalnim sudom [The main properties of evidence of war crimes in their evaluation by the international criminal court]. *Proceedings from Mizhnarodnoyi nauk.-prakt. konf. "Suchasni tendenciyi rozvitku kriminalistiki ta kriminalnogo procesu v umovah voyennogo stanu" – International Science-Pract. conf. "Modern trends in the development of criminology and the criminal process under martial law"*., (pp. 255–257). Harkiv: MVS Ukraini, Harkiv. nac. un-t vnutr. sprav. [in Ukrainian]
6. Mironyuk V. O. (2008). Kriminalna vidpovidalnist za porushennya zakoniv ta zvychaiy vijni [Criminal liability for violations of the laws and customs of war.]. *Candidate's thesis*. Dnipropetrovsk. [in Ukrainian]
7. Mihajlenko, V. (2017). *Voyenni zlochini v mizhnarodnomu pravi. Bazove doslidzhennya iz zastosuvannya pravosuddya perehidnogo periodu v Ukraini [War crimes in international law. Basic research on the application of transitional justice in Ukraine]*. za zag. red. A. P. Bushhenka, M. M. Gnatovskogo / Kyiv: «RUMES», 2017. [in Ukrainian].
8. Orlov Yu. V. (2023). *Zlochinnist i protidiya yij v umovah vijni: kriminalno-pravovij ta kriminologichnij vimiri [Crime and its countermeasures in the conditions of war: criminal law and criminological dimensions]*. Harkiv: Pravo. [in Ukrainian].
9. Pidubna M. V. (2020). Implementaciya norm mizhnarodnogo kriminalnogo prava pro voyenni zlochini u kriminalnij kodeks Ukraini [Implementation of norms of international criminal law on war crimes into the criminal code of Ukraine]. *Doctor's thesis*. Kiyiv. [in Ukrainian].
10. *Rimskij statut Mizhnarodnogo kriminalnogo sudu*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_588#Text[in Ukrainian].
11. Sadova T. S. (2019). Osnovni oznaki voyennih zlochiniv: nacionalnij ta mizhnarodnopravovij aspekt [Main features of war crimes: national and international legal aspects]. *Proceedings from Mizhnar. nauk.-prakt. konf. "Kriminalne pravoporushennya: nacionalnij ta zarubizhnij vimiri"*. – *International science and practice conf. "Criminal offense: national and foreign dimensions"*. Odesa, (pp.116–118). [in Ukrainian].
12. Teoretichni pitannya yurisprudenciyi i problemi pravozastosuvannya vikliki HHI stolittya [Theoretical issues of jurisprudence and problems of law enforcement: challenges of the 21st century]. (2022). *Proceedings from uchasnikiv VI Vseukr. nauk.-prakt. konf. – Proceedings from participants of the VI All-Ukrainian science and practice conf.* Harkiv. [in Ukrainian].
13. Shevchishena K. P. (2023). Okremi zasadi vzayemodiyi pravoohoronnih organiv pid chas rozsliduvannya voyennih zlochiniv v Ukraini [Separate principles of interaction of law enforcement agencies during the investigation of war crimes in Ukraine]. *Naukovij visnik publichnogo ta privatnogo prava*. Vol. 4, pp. 203–210. URL: <https://nvppp.in.ua/vip/2023/4/36.pdf> <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2023.4.36>. [in Ukrainian].

УДК 347.1

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-54-62](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-54-62)

Дутко Альона Олександрівна кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін Інституту права, Львівський державний університет внутрішніх справ, вул. Замарстинівська, 9, Львів, 79009, <https://orcid.org/0000-0002-5062-6947>

ЮРИДИЧНА КОНСТРУКЦІЯ ДОГОВОРУ ПРО НАДАННЯ РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ПОСЛУГ

Анотація. У статті аналізується юридична конструкція договору про надання реабілітаційних послуг. Зазначається, що для створення необхідних умов для отримання реабілітаційних послуг необхідно удосконалювати договірне регулювання у сфері надання цих послуг.

Автор наголошує, що особливістю договорів про надання реабілітаційних послуг є нематеріальний характер об'єкта договору, при цьому продається не сам результат, а дії, які до нього привели. Крім того, послуги нерозривно пов'язані з особою самого виконавця. Важливою особливістю є невичерпність послуги – незалежно від кількості разів її надання її характеристики залишаються незмінними. Договір про надання реабілітаційних послуг є двостороннім: обов'язок виконавця надати послугу кореспондується з обов'язком замовника її оплатити, якщо договір оплатний, або відшкодувати фактичні витрати, якщо договір безоплатний. Автор пропонує закріпити на законодавчому рівні окремі права та обов'язки виконавця та замовника послуги.

Аналізуються у статті суб'єкти договору про надання реабілітаційних послуг: виконавцями договору будуть реабілітаційний заклад, реабілітаційна установа, заклад охорони здоров'я, соціального захисту або інший суб'єкт господарювання, які мають право надавати реабілітаційну допомогу, а замовником – пацієнт. До суб'єктів реабілітації належать суб'єкти, що здійснюють організацію реабілітації або сприяють їй, отримувачі та надавачі реабілітаційної допомоги.

При цьому, до отримувачів реабілітаційної допомоги належать: 1) особи з обмеженнями повсякденного функціонування; 2) члени сімей осіб з обмеженнями повсякденного функціонування. До надавачів реабілітаційної допомоги належать: 1) фахівці з реабілітації; 2) реабілітаційні заклади, відділення, підрозділи, інші уповноважені суб'єкти господарювання; 3) мультидисциплінарні реабілітаційні команди; 4) медико-соціальні експертні комісії.

Автор робить висновок, що важливо в подальшому досліджувати елементи юридичної конструкції договору про надання реабілітаційних послуг.

Ключові слова: реабілітаційна послуга; договір про надання реабілітаційної послуги; суб'єкти реабілітації; цивільно-правових договір; договір про надання послуг.

Dutko Alyona Oleksandrivna candidate of legal sciences, associate professor, associate professor of the Department of Civil and Legal Disciplines of the Law Institute of the Lviv State University of Internal Affairs. St. Zamarstinivska, 9, Lviv, 79009, <https://orcid.org/0000-0002-5062-6947>

LEGAL CONSTRUCTION OF THE AGREEMENT ON THE PROVISION OF REHABILITATION SERVICES

Abstract. The article analyzes the legal construction of the contract on the provision of rehabilitation services. It is noted that in order to create the necessary conditions for receiving rehabilitation services, it is necessary to improve the contractual regulation in the field of providing these services.

The author emphasizes that the peculiarity of the contracts for the provision of rehabilitation services is the intangible nature of the object of the contract, while not the result itself is sold, but the actions that led to it. In addition, the services are inextricably linked to the person of the performer himself. An important feature is the inexhaustibility of the service - regardless of the number of times it is provided, its characteristics remain unchanged. The contract for the provision of rehabilitation services is bilateral: the executor's obligation to provide the service corresponds to the customer's obligation to pay for it, if the contract is paid, or to reimburse the actual costs, if the contract is free. The author proposes to enshrine at the legislative level the separate rights and duties of the service provider and customer.

The article analyzes the subjects of the contract on the provision of rehabilitation services: the executors of the contract will be a rehabilitation institution, a rehabilitation institution, a health care, social protection institution, or another business entity that has the right to provide rehabilitation assistance, and the customer will be the patient. Subjects of rehabilitation include subjects that organize rehabilitation or contribute to it, recipients and providers of rehabilitation assistance.

At the same time, the recipients of rehabilitation assistance include: 1) persons with limitations in daily functioning; 2) family members of persons with limitations in everyday functioning. Rehabilitation care providers include: 1) rehabilitation specialists; 2) rehabilitation institutions, branches, subdivisions, other authorized business entities; 3) multidisciplinary rehabilitation teams; 4) medical and social expert commissions.

The author concludes that it is important to further investigate the elements of the legal construction of the contract on the provision of rehabilitation services.

Keywords: rehabilitation service; agreement on the provision of rehabilitation services; subjects of rehabilitation; civil contract; service contract.

Актуальність проблеми дослідження. Право на охорону здоров'я та тісно пов'язані з ним інші права закріплено в основних міжнародних документах, прийнятих ООН, що стосуються прав і свобод людини та громадянина. На усіх рівнях створено спеціальні організації, що безпосередньо покликані розробляти стандарти у сфері охорони здоров'я. Реабілітаційні послуги надаються особам з інвалідністю, дітям з інвалідністю в установах і закладах системи реабілітації осіб з інвалідністю, а також у разі потреби за місцем проживання особи з інвалідністю, дитини з інвалідністю. Таким особам створюються необхідні умови для отримання реабілітаційних послуг.

Повномасштабне вторгнення російської федерації викликало необхідність опрацювання та оновлення нормативно-правових актів щодо забезпечення права кожної особи на медичну допомогу, зокрема на надання реабілітаційної допомоги в сфері охорони здоров'я в Україні. У ст. 6 Закону України «Про реабілітацію в сфері охорони здоров'я» зазначено, що метою державної політики щодо реабілітації у сфері охорони здоров'я є створення умов для ефективної реабілітації, забезпечення доступності навколишнього середовища, можливості вести самостійний спосіб життя і всебічно брати участь у всіх аспектах життя суспільства, сприяння створенню середовища, що організоване відповідно до вимог універсального дизайну та розумного пристосування. Одним з завдань державної політики щодо реабілітації у сфері охорони здоров'я є: регламентація правових... умов проведення реабілітації з урахуванням функціональних можливостей осіб з обмеженнями повсякденного функціонування [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі питання правового регулювання реабілітації в сфері охорони здоров'я, надання реабілітаційних послуг досліджували Х. Терешко, І. Сенюта, А. Герц, І. Спасибо-Фатєєва, Р. Майданик та інші.

Метою дослідження є розвиток та удосконалення договірного регулювання у сфері надання реабілітаційних послуг.

Виклад основного матеріалу. Договір – одна з центральних категорій цивільного права. Аналізуючи ЦК України з приводу використання в ньому юридичної конструкції договору, зазначимо, що вона є основною в цивільному праві. Елементами договору є договір-факт, договір-правовідношення, договір-форма. За ЦК України договір – це підстава виникнення правовідносин, тобто юридичний факт, що лежить в основі зобов'язання і відповідно до ст. 11 ЦК України [2] є підставою виникнення цивільних прав та обов'язків. У цьому значенні згідно зі ст. 626 ЦК України договір – це домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення

цивільних прав та обов'язків. Договір як правовідношення складається з таких елементів: відповідний суб'єктний склад правовідношення, його об'єкт (певні матеріальні й нематеріальні блага та дії) і зміст (сукупність суб'єктивних прав та обов'язків сторін) [3].

Договір як форма розглядається як документ, у якому фіксуються умови договору, права та обов'язки сторін. Договір може вчинятися усно або письмово. Сторони мають право обирати форму договору, якщо інше не встановлено законом. Якщо в законі не вказано на необхідність укладення договору в певній формі, то застосовуються загальні правила про форму правочину та договору (ст.ст. 205–210, 639 ЦК України [2]).

Загальна договірна конструкція - це складна модель, що відображає суб'єктний склад договору, його умови (предмет, строк, ціну тощо), права та обов'язки сторін договірних відносин, форму договору. На основі цієї конструкції формуються конструкції окремих видів договорів, які звичайно ж мають свої особливості.

Договір є універсальною юридичною конструкцією, яка відображає структурні елементи певних юридичних явищ. У ній повинна відображатися уся сукупність таких елементів, ураховуючи те, що відсутність хоча б одного з них, приведе до неповноти законодавства. Оскільки, право спрямоване на регулювання суспільних відносин, то вони будуть врегульовані, якщо всі їх елементи (суб'єкти, об'єкти, дії, поведінка суб'єктів) знайдуть адекватне відображення у юридичній конструкції, за допомогою якої згодом будуть формуватися нормативно-правові приписи.

Велика увага в ЦК України присвячена послугам. За договором про надання послуг одна сторона (виконавець) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором (ст. 901 ЦК України [2]).

На виконавця покладено обов'язок надати послугу і надано право на одержання відповідної плати або відшкодування фактичних витрат, необхідних для виконання договору. Замовник зобов'язаний оплатити послугу і наділений правом вимагати належного надання послуги.

Істотною умовою договорів про надання послуг є предмет, яким є послуга. Статтею 177 ЦК послуга закріплена як самостійний об'єкт цивільних прав [2].

Як зазначає І.Відловська, послуга має такі ознаки:

- спрямована на досягнення певного корисного і правомірного результату;
- в послугах власне дія набуває значення явища, вона не має матеріального, речового результату, і в цьому полягає корисний ефект послуги;
- послуга спрямована на задоволення потреб і має грошову оцінку;

- послуга невіддільна від джерела, тісно пов'язана з особою виконавця та процесом її надання, надання послуги здійснюється виконавцем особисто;
- виконавець надає послугу не у будь-який час, а наданню послуги передуює завдання (замовлення) замовника;
- послугу неможливо зберігати, вона існує лише на той час, коли надається;
- надання та споживання послуги відбувається одночасно. Виконавець зобов'язується надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, що впливає з суті ст. 901 ЦК;
- виконавець послуги не може гарантувати певний позитивний результат, оскільки в послугах «продається» (передається) не, власне, результат, а дії, що призвели до нього [4].

Форма договору визначається відповідно до загальних правил ст. 639 ЦК для всіх видів договорів, в тому числі до договору про надання послуг, як правило, це письмова форма.

Значимо, що реабілітаційна послуга – це послуга, що надається пацієнту реабілітаційним закладом, реабілітаційною установою, закладом охорони здоров'я, соціального захисту або іншим суб'єктом господарювання, які мають право надавати реабілітаційну допомогу згідно із законодавством, та оплачується її замовником. Замовником реабілітаційної послуги можуть бути держава, орган місцевого самоврядування, юридична або фізична особа, у тому числі пацієнт [5]. Для надання реабілітаційних послуг необхідним є укладення договору та передбачається отримання виконавцем ліцензії.

За договором про безоплатне надання послуг (ст. 904 ЦК [2]) виконавець зобов'язується за завданням замовника надати послугу, яка споживається в процесі певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується відшкодувати виконавцеві усі фактичні витрати, необхідні для виконання договору.

Особливістю договорів про надання реабілітаційних послуг є нематеріальний характер об'єкта договору, при цьому продається не сам результат, а дії, які до нього привели. Крім того, послуги нерозривно пов'язані з особою самого виконавця. Важливою особливістю є невичерпність послуги – незалежно від кількості разів її надання її характеристики залишаються незмінними. Договір про надання реабілітаційних послуг є двостороннім: обов'язок виконавця надати послугу кореспондується з обов'язком замовника її оплатити, якщо договір оплатний, або відшкодувати фактичні витрати, якщо договір безоплатний. Тому виконавцями договору будуть реабілітаційний заклад, реабілітаційна установа, заклад охорони здоров'я, соціального захисту або інший суб'єкт господарювання, які мають право надавати реабілітаційну допомогу, а замовником – пацієнт [6].

Аналізуючи детально сторони договору, зазначимо, що до суб'єктів реабілітації належать суб'єкти, що здійснюють організацію реабілітації або сприяють їй, отримувачі та надавачі реабілітаційної допомоги [1].

При цьому, до отримувачів реабілітаційної допомоги належать: 1) особи з обмеженнями повсякденного функціонування; 2) члени сімей осіб з обмеженнями повсякденного функціонування. До надавачів реабілітаційної допомоги належать: 1) фахівці з реабілітації; 2) реабілітаційні заклади, відділення, підрозділи, інші уповноважені суб'єкти господарювання; 3) мультидисциплінарні реабілітаційні команди; 4) медико-соціальні експертні комісії.

Важливими є суб'єкти, що здійснюють організацію реабілітації або сприяють їй, до яких належать органи виконавчої влади, що здійснюють державне управління системою реабілітації або реалізують державну політику у сфері державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення за програмою медичних гарантій, та органи місцевого самоврядування (ст. 9 Закону України «Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я» [1]). Правильне визначення цього суб'єкта сприятиме ефективному захисту прав осіб. Зокрема, ОСОБА_1 звернулася з позовом до Департаменту охорони здоров'я виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) про зобов'язання вчинити дії та стягнення моральної шкоди. Підставою звернення до суду з позовом у даній справі стало порушення особистих немайнових прав позивача на реабілітацію у сфері охорони здоров'я у вигляді: кінетотерапії та ерготерапії. У даній справі суд прийшов до висновку, що позивач звернувся із позовом про зобов'язання вчинити дії до неналежного відповідача - Департаменту охорони здоров'я виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), тоді як в місті Києві реалізацію державної політики, зокрема, з питань соціальної підтримки та надання соціальних послуг уразливим верствам населення, в т.ч. особам з інвалідністю, забезпечує Департамент соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), який і є належним відповідачем у вказаній справі, а тому у задоволенні позовних вимог про зобов'язання вчинити дії та стягнення моральної шкоди, - відмов повністю [7].

Важливим елементом договору про надання реабілітаційних послуг є строк договору. Строк договору про надання реабілітаційних послуг встановлюється за домовленістю сторін відповідно до ст. 905 ЦК, тобто сторони при укладанні договору про надання послуг встановлюють строк договору на власний розсуд. Проте законодавець робить застереження «якщо інше не встановлено законом або іншими нормативно-правовими актами».

Сторонами договору про надання реабілітаційних послуг є виконавець (надавач) та замовник (отримувач), ними можуть бути фізичні (громадяни України, іноземні громадяни, особи без громадянства) і юридичні особи

(підприємства установи, організації усіх форм власності і господарювання, а також приватні підприємці), а також платник.

Вважаємо за необхідне передбачити в законодавстві права та обов'язки сторін, зокрема надавач має право: отримати відшкодування витрат в обсязі, який визначений договором, за надані надавачем реабілітаційні послуги; відмовитись в односторонньому порядку від виконання умов договору у разі наявності об'єктивних підстав неможливості надання реабілітаційних послуг, письмово попередивши з відповідним обґрунтуванням про розірвання договору отримувача та платника не пізніше ніж через 24 години з дня виникнення таких обставин.

Надавач зобов'язується: після зарахування отримувача до реабілітаційного закладу скласти індивідуальний план комплексної реабілітації (абілітації); надати реабілітаційні послуги в повному обсязі згідно з індивідуальним планом реабілітації та відповідно до державних соціальних нормативів у сфері реабілітації осіб з інвалідністю, визначених Державною типовою програмою реабілітації осіб з інвалідністю, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 08 грудня 2006 року № 1686; зберігати конфіденційність умов договору та одержаної в межах договору інформації, якщо інше не впливає з договору та/або чинного законодавства України.

На нашу думку, необхідно в законі передбачити окремо права та обов'язки сторін договору про надання реабілітаційних послуг. Отримувач має право: на надання якісних реабілітаційних послуг в повному обсязі згідно з індивідуальною програмою реабілітації; відмовитись від надання реабілітаційних послуг з обґрунтованих підстав, у тому числі у разі невиконання надавачем умов договору.

Отримувач зобов'язується: прийняти від надавача належним чином та в обсязі, встановленому договором, надані послуги в порядку передбаченому договором; своєчасно повідомляти надавача про погіршення стану здоров'я з метою своєчасного забезпечення надання медичної допомоги.

Слід зазначити на позицію Європейського Суду з прав людини, що повага таємниці даних про здоров'я людини є найважливішим принципом правових систем всіх учасників Конвенції. Важливо не тільки поважати особисте життя хворих, але і зберігати їх довіру до лікарів і служби здоров'я в цілому. Без такого захисту потребуючі медичної допомоги можуть утриматися від надання особистої або інтимного характеру інформації, необхідної для належного лікування, і навіть від звернення по таку допомогу, наражаючи на небезпеку своє здоров'я, а в разі заразних хвороб – здоров'я суспільства. Тому внутрішнє законодавство повинно надавати гарантії для запобігання поширенню або розголошенню відомостей про здоров'я людини [8, с.346].

Тому в договорі про надання реабілітаційних послуг повинні бути зазначені умови про конфіденційність, зокрема, про те, що: інформація і

відомості, що стосується замовника (отримувача), результати, отримані в процесі надання послуг, є конфіденційними і не можуть передаватися, розголошуватися і використовуватися виконавцем та залученими ним третіми особами без попереднього письмового погодження з замовником, за винятком випадків, коли ця інформація використовується виконавцем з метою виконання умов цього договору, а також, коли така передача здійснюється до банківських установ, пов'язана з отриманням офіційних дозволів, документів, сплати податків, інших обов'язкових платежів, передбачених чинним законодавством України, або якщо така передача пов'язана із законною вимогою контролюючих органів.

Висновки. Новелою, яка все частіше використовується на практиці, є договір про надання реабілітаційних послуг, який не передбачений ЦК України, ГК Українита іншими нормативно-правовими актами. Розвиток цивільного обороту зумовив виділення в самостійний вид зобов'язань з надання послуг. Ймовірно у майбутньому будуть з'являтися нові види послуг, а договори будуть мати змішаний характер, що забезпечуватиме задоволення потреб як замовників, споживачів так і виконавців цих послуг. Тому важливо в подальшому досліджувати елементи юридичної конструкції договору про надання реабілітаційних послуг.

Література:

1. Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я: Закон України від 03.12.2020 № 1053-IX URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1053-20#Text>
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>
3. Дутко А. Використання договірної конструкції в законодавстві України. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. Серія Юридична. 2009. № 1. URL: <https://dspace.lvduvs.edu.ua/handle/1234567890/2278>
4. Відловська І. Договір про надання послуг – основні положення та аспекти. URL: https://jurliga.ligazakon.net/analytics/225246_dogovr-pro-nadannya-poslug-osnovn-polozhennya-ta-aspekti
5. Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19.11.1992 № 2801-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text>
6. Дутко А. Цивільно-правове регулювання надання реабілітаційних послуг. *Прикарпатський юридичний вісник*. Випуск 3 (56), 2024. С. 48-51 URL: http://pjuv.nuoua.od.ua/v3_2024/12.pdf
7. Рішення Шевченківського районного суду м.Києва від 15 січня 2024 у справі № 761/25371/23 провадження № 2/761/2927/2024 URL: <https://reyestr.court.gov.ua/>
8. Особливості застосування рішень Європейського суду з прав людини при розгляді цивільних справ: навчальний посібник. Львів: ЛьвДУВС, 2019. 404 с. С. 346

References:

1. Pro rehabilitatsiiu u sferi okhorony zdorovia: Zakon Ukrainy vid 03.12.2020 № 1053-IX (On rehabilitation in the field of health care: Law of Ukraine 03.12.2020) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1053-20#Text> [in Ukrainian]
2. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy vid 16.01.2003 № 435-IV. [Civil Code of Ukraine dated January 16, 2003] URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> [in Ukrainian]

3. Dutko A. (2009) Vykorystannia dohovirnoi konstruktzii v zakonodavstvi Ukrainy [The use of contractual construction in the legislation of Ukraine] Naukovi visnyk Lvivskoho derzhavnogo universytetu vnutrishnikh sprav. Serii Yurydychna. Scientific Bulletin of the Lviv State University of Internal Affairs. Legal series. № 1. URL: <https://dspace.lvduvs.edu.ua/handle/1234567890/2278> [in Ukrainian]

4. Vidlovska I. Dohovir pro nadannia posluh – osnovni polozhennia ta aspekty. [The contract for the provision of services - basic provisions and aspects] URL: https://jurliga.ligazakon.net/analitics/225246_dogovr-pro-nadannya-poslug-osnovn-polozhennya-ta-aspekti [in Ukrainian]

5. Osnovy zakonodavstva Ukrainy pro okhoronu zdorovia : Zakon Ukrainy vid 19.11.1992 № 2801-XII. [Fundamentals of Ukrainian legislation on health care: Law of Ukraine dated 11/19/1992] URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text> [in Ukrainian]

6. Dutko A. (2024) Tsyvilno-pravove rehuliuвання nadannia reabilitatsiinykh posluh. [Civil and legal regulation of the provision of rehabilitation services] Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk. Carpathian Legal Gazette. # 3 (56). P. 48-51 URL: http://pju.nuoua.od.ua/v3_2024/12.pdf [in Ukrainian]

7. Rishennia Shevchenkivskoho raionnoho sudu m.Kyieva vid 15 sichnia 2024 u spravi № 761/25371/23 provadzhennia № 2/761/2927/2024 [Decision of the Shevchenkiv District Court of Kyiv dated January 15, 2024] URL: <https://reyestr.court.gov.ua/>[in Ukrainian]

8. Osoblyvosti zastosuvannia rishen Yevropeiskoho sudu z prav liudyny pry rozghliadi tsyvilnykh sprav: navchalnyi posibnyk. [Peculiarities of the application of decisions of the European Court of Human Rights in the consideration of civil cases: a study guide] Lviv: LvDUVS. 2019. 404 p. [in Ukrainian]

УДК 342.9:347.73:65.012.8(477)

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-63-74](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-63-74)

Колпаків Валерій Костянтинівич доктор юридичних наук, професор, Завідувач кафедри конституційного і адміністративного права, Запорізький національний університет, вул. Жуковського, 66, м. Запоріжжя, 69063, тел.: (067) 261-03-92, <https://orcid.org/0000-0002-8580-3261>

СИСТЕМАТИКА ПРИНЦИПІВ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ

Анотація. Пропонується для обговорення авторське бачення систематики принципів державного фінансового моніторингу. Проблематика статті обумовлена дискурсом, по-перше, щодо уявлень про морфологію систематики; по-друге, про інтегральне розуміння принципів, зокрема, їх генези, правової природи, системи, структури і особливостей впливу на моніторингові відносини. Морфологічне поняття систематики ідентифікується процесом наукового осмислення закономірностей, засад, правил і стандартів, за яким сукупність однорідних феноменів перетворюється у систему. Алгоритм систематики, по-перше, детермінується а) спеціальними знаннями і б) суспільною практикою; по-друге, об'єктивується у змістовних класифікаціях. Поняття принципів спирається на концепцію, за якою це пізнані наукою і практикою та охарактеризовані (зафіксовані, закріплені) у відповідних поняттях і нормах, або узагальненнях чинних у державі юридичних правил, позитивні закономірності.

Методологія дослідження гармонізована з принциповим положенням, відповідно до якого використання того чи іншого методу не можна звести до єдиної формули, а конкретні дослідницькі технології (процедури аналізу, порівняння, систематики) варіюють в залежності від характеру предмета дослідження і його мети.

У нашому випадку предмет пізнання (принципи фінансового моніторингу) уявляє собою складний і багатомірний системний феномен, гармонія якого скріплена: а) плюралізмом праворозуміння; б) поліструктурністю його системи і структури. Це обумовлює стійку методологічну парадигму дослідження феномену "фінансовий моніторинг".

Підкреслено, що фінансовий моніторинг: а) має на меті запобігання і протидію легалізації незаконних доходів; б) детермінується за двома організаційно-правовими рівнями: державним і первинним. зосереджена увага на поліструктурності фінансового моніторингу, організаційно-правовому характері моніторингової діяльності; застосуванні у моніторингових заходах множинності спеціальних методів, які утворюють когерентну сукупність; генеруванні і у ході моніторингу контрольовано-наглядових відносини, включаючи відносини юридичної відповідальності.

Особливо зазначено, що важливе місце у поліструктурному конструкті фінансового моніторингу належить принципам, за якими він здійснюється. Їх роль обумовлена значенням для охорони і захисту прав та законних інтересів громадян, суспільства і держави, забезпечення національної безпеки у ході функціонування правового механізму запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення – фінансового моніторингу.

Запропоновано систематику принципів фінансового моніторингу на підставі їх розмежування на конституційні; домінантні; основоположні; науково-дослідницькі (що відбивають методологічні, гносеологічні, епістемологічні, онтологічні властивості їх системи); організаційно-управлінські; функціональні; спеціалізовані; цільові; процесуально-процедурні (діяльності, функціонування, взаємодії, координації, комунікації тощо); матеріально-правові (статутні, режимні, відповідальності); антропологічні (людиноцентриські); системно орієнтовані; соціально орієнтовані; державно орієнтовані; інтернаціонально орієнтовані тощо.

Акцентовано увагу на ролі феноменологічного метода у дослідженнях проблематики фінансового моніторингу.

Ключові слова: фінансовий моніторинг, принципи фінансового моніторингу, правова природа, легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, поліструктурність, міжнародні стандарти

Kolpakov Valery Kostyantynovich Doctor of Juridical Sciences, Professor, Head of the Department of Constitutional and Administrative Law, Zaporizhia National University, St. Zhukovsky, 66, Zaporizhzhia, 69063, tel.: (067) 261-03-92, <https://orcid.org/0000-0002-8580-3261>

SYSTEMATICS OF THE PRINCIPLES OF FINANCIAL MONITORING

Abstract. The author's vision of the systematics of the principles of state financial monitoring is offered for discussion. The problems of the article are determined by the discourse, firstly, regarding ideas about the morphology of systematics; secondly, about the integral understanding of the principles, in particular, their genesis, legal nature, system, structure and peculiarities of influence on monitoring relations. The morphological concept of systematics is identified by the process of scientific understanding of regularities, principles, rules and standards, by which a set of homogeneous phenomena is transformed into a system. The algorithm of systematics, firstly, is determined by a) special knowledge and b) social practice; secondly, it is objectified in meaningful classifications. The concept

of principles is based on the concept, according to which these are known by science and practice and characterized (fixed, fixed) in the relevant concepts and norms, or generalizations of legal rules valid in the state, positive regularities.

The research methodology is harmonized with the principle, according to which the use of this or that method cannot be reduced to a single formula, and specific research technologies (analysis procedures, comparisons, systematics) vary depending on the nature of the research subject and its purpose.

In our case, the subject of knowledge (principles of financial monitoring) represents a complex and multidimensional systemic phenomenon, the harmony of which is consolidated by: a) pluralism of legal understanding; b) polystructurality of its system and structure. This determines a stable methodological paradigm for the study of the "financial monitoring" phenomenon.

It is emphasized that financial monitoring: a) aims to prevent and counteract the legalization of illegal income; b) is determined by two organizational and legal levels: state and primary. focused attention on the polystructural nature of financial monitoring, the organizational and legal nature of monitoring activities; application in monitoring measures of a plurality of special methods that form a coherent whole; generation and during monitoring of control and supervisory relations, including relations of legal responsibility.

It is especially noted that an important place in the polystructural structure of financial monitoring belongs to the principles by which it is carried out. Their role is due to the importance of protecting and protecting the rights and legitimate interests of citizens, society and the state, ensuring national security during the functioning of the legal mechanism for preventing and countering the legalization (laundering) of proceeds obtained through crime, the financing of terrorism and the financing of the proliferation of weapons of mass destruction - financial monitoring.

Systematics of the principles of financial monitoring based on their division into constitutional principles are proposed; dominant; fundamental; research (reflecting methodological, epistemological, epistemological, ontological properties of their system); organizational and managerial; functional; specialized; targeted; procedural (activities, functioning, interaction, coordination, communication, etc.); material and legal (statutory, regulatory, responsibility); anthropological (human-centered); system oriented; socially oriented; state-oriented; internationally oriented, etc.

Attention is focused on the role of the phenomenological method of researching the problems of financial monitoring.

Keywords: financial monitoring, principles of financial monitoring, legal nature, legalization (laundering) of proceeds obtained through crime, polystructurality, international standards

Проблематика статті – іманентна частина дискурсу щодо змісту принципів державного фінансового моніторингу та їх додержання суб'єктами і

об'єктами моніторингових відносин. Дискурс обумовлений наявністю альтернативних точок зору, по-перше, про поняття систематики та її морфологію; по-друге, про розуміння принципів, зокрема їх генези і правової природи, системи, структури і особливостей впливу на моніторингові відносини. Особливою часткою проблематики є межі інтерпретацій у контурі фінансового моніторингу, які онтологізуються застосуванням у дослідженнях феноменологічного методу.

Мета дослідження полягає у отриманні нових знань про принципи фінансового моніторингу на підставі аналізу їх генези, сучасного стану, тенденцій розвитку і сприйняття міжнародних стандартів щодо боротьби з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму та розповсюдження зброї масового знищення, які викладені у Рекомендаціях FATF.

Нормативну базу дослідження склали Закон України від 06.12.2019р. "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення"; Кодекс України про адміністративні правопорушення; "Положення про Державну службу фінансового моніторингу України" від 29.07. 2015 р.; "План заходів, спрямованих на запобігання виникненню та/або зменшення негативних наслідків ризиків, виявлених за результатами третьої національної оцінки ризиків у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, на період до 2026 року" від 27.12.2023р.; Наказ Міністерства фінансів України від 02.08.2021р. "Принципи опрацювання одержаної від суб'єктів первинного фінансового моніторингу інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, та критерії проведення аналізу таких операцій" та інші. Доктринально-методологічні засади дослідження кореспондуються з Рекомендаціями FATF "Міжнародні стандарти щодо боротьби з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму та розповсюдження зброї масового знищення" (2023).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У форматі даної статті проаналізовано роботи, які позиціонувались авторами внеском у розробку проблем, пов'язаних із пошуком актуальних засобів правового регулювання фінансового моніторингу, осмислення його стандартів і принципів, підвищення ефективності протидії відмиванню отриманих злочинним шляхом коштів, фінансуванню тероризму та розповсюдженню зброї масового знищення. Це насамперед праці І. Л. Грабчук "Принципи фінансового моніторингу" (2023); Є. В. Зайчикової і В. М. Грапчева "Методологічні принципи фінансового моніторингу виконання місцевих бюджетів" (2011); В. В. Прасюка "Принципи державного фінансового контролю: загальна характеристика" (2019); М. С. Уткіної "Щодо принципів фінансового моніторингу" (2023) та інших.

Виклад основного матеріалу. Міжнародний і вітчизняний досвід свідчать, що державний фінансовий моніторинг (постійний контроль за фінансовими інституціями з метою протидії легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом) є важливим інструментом захисту прав та законних інтересів громадян, суспільства і держави в фінансово-економічному сегменті суспільних відносин.

Держава, як найважливіший регулятор фінансово-економічних відносин, формує моніторингові механізми для здійснення такого захисту. По-перше, це механізми інституційні, а саме сукупність організаційно оформлених суб'єктів для моніторингової діяльності. По-друге, механізми функціональні, тобто узгоджені між собою і суб'єктами моніторингу компетенції, форми, методи, принципи, опції взаємодії і особливості відповідальності.

Ефективність моніторингової діяльності повною мірою залежить від умов її проведення, здатності її суб'єктів реагувати на зміни у суспільних відносинах, відкритості для сприйняття міжнародного досвіду тощо. Детермінація перелічених чинників відбувається у наукових дослідженнях.

Легальне визначення фінансового моніторингу містить Закон України від 06.12.2019р. "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення" (далі – Закон)[1].

У ньому зафіксовано, що фінансовий моніторинг – це сукупність заходів, що вживаються суб'єктами фінансового моніторингу у сфері запобігання та протидії, що включають проведення державного фінансового моніторингу та первинного фінансового моніторингу.

Крім того, норми статей 1, 8, 11, 32, 36 Закону, ст. 166-5, 166-9, 188-14, 255 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), а також Положення про Державну службу фінансового моніторингу України (далі – Положення)[2], виводять на судження, що фінансовий моніторинг має властивості фінансового контролю.

З вищенаведеного випливають ознаки фінансового моніторингу: а) це насамперед організаційно-правова діяльність; б) вона здійснюється компетентними суб'єктами; б) полягає у застосуванні множинності спеціальних заходів, які утворюють когерентну сукупність; в) генерує контрольно-наглядові відносини, включаючи відносини юридичної відповідальності; г) має на меті запобігання і протидію легалізації незаконних доходів; д) детермінується за двома організаційно-правовими рівнями: державним і первинним.

Аналіз ознак фінансового моніторингу та його нормативного супроводження дають підстави для встановлення його правової природи. З цього приводу доречно зробити пояснюючу ремарку щодо розуміння поняття "правова природа".

На нашу думку "правова природа" — це критерій (або засіб) юридичної ідентифікації. Встановлення правової природи починається з виявлення ознак

явища, які дають підстави вважати його правовим. На другому етапі за сукупністю таких ознак доводиться його належність до галузі, підгалузі, інституту, субінституту права. Таким чином, категорія "правова природа" корелюється з елементами системи права. Дослідити і встановити "правову природу" означає дослідити і встановити приналежність явища до елементів системи права.

З цього приводу виникає питання щодо обставин, за якими виникає необхідність досліджувати правову природу того чи іншого явища. Такими обставинами слід вважати, по-перше, перетин крос-понять в різних сферах права, по-друге, невирішеність питань про співвідношення нормативних актів різної галузевої приналежності, по-третє, необхідність визначення галузевої приналежності зовнішньоекономічних угод при вирішенні питання про те чи належать вони до публічного права або до міжнародного приватного права[3].

За таким розумінням правова природа фінансового моніторингу виступає складним системним феноменом і корелюється з відповідними сегментами фінансового права, державного управління, адміністративної діяльності, адміністрування, юридичної відповідальності та їх фоловерами.

Поліструктурність правової природи фінансового моніторингу обумовлює наявність у його властивостях різноманіття принципів, форм, методів, моделей, механізмів, технік тощо, які кореспондуються з конкретними детермінантами його генезису.

З цього приводу зазначимо, що феномен "поліструктурність" ми розуміємо у двоєдиній трактовці: а) як динамічний стандарт забезпечення існування системи у просторі і часі і б) як внутрішній чинник когерентності її складових. На базі поліструктурності формуються різні варіанти системно-структурних підходів для дослідження правових явищ, забезпечується їх осмисленість, діалектична змістовність і кореляція з вітальними закономірностями юридичного простору. Пізнання поліструктурності є потенційним ресурсом: а) для запровадження класифікаційних матриць, які здібні детермінувати логіку внутрішніх і зовнішніх кореляцій об'єктів, що піддаються класифікації; б) дозволяє унеможливити суб'єктивізм, випадковість, огульність, свавілля при здійсненні наукового аналізу; в) забезпечує гнучкість підходів і систематику досліджень.

Важливе місце у поліструктурному конструкті фінансового моніторингу належить сукупності його принципів. Воно обумовлено їх значенням для охорони і захисту прав та законних інтересів громадян, суспільства і держави, забезпечення національної безпеки у ході функціонування правового механізму запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення – фінансового моніторингу.

Дослідженню принципів, пов'язаних зі сферою адміністративно-правової реальності, присвячена велика кількість наукових публікацій. Це, напри-

лад, роботи К. В. Бережної "Принципи організації та функціонування інститутів влади в Європейському Союзі та Україні" (2017); М. А. Бояринцевої "Принципи діяльності адміністративного суду в Україні в аспекті імплементації Європейських стандартів судочинства" (2019); Т. О. Коломоєць і П. О. Баранчика "Принципи адміністративного права" (2012); Г. З. Остапенко "Принцип правової визначеності: теоретико-прикладні засади" (2023); А. А. Пухтецької "Принципи адміністративного права: питання теорії та практики" (2021); А. А. Шарої "Теорія принципів адміністративно-процедурного права" (2019) та інших.

У кожній з них висловлені цікаві бачення щодо їх розуміння, правової природи, взаємозалежностей всередині всієї сукупності принципів та кореляцій з іншими правовими засобами, особливостей впливу на формування та реалізацію норм і правовідносин тощо. Цілком зрозуміло, що в рамках окремої наукової статті ми не в змозі проаналізувати всі аспекти проблематики правових принципів, тому низку узагальнених суджень будемо використовувати як відправні методологічні положення, не вступаючи в предметну дискусію.

Без ризиків великої помилки можна зазначити, що існуючі в адміністративному праві судження про принципи можна звести, як мінімум, до двох концептуальних підходів.

Відповідно до першого, принципи виконують функції засобів чи засад правового регулювання суспільних відносин. Правові засади розуміються як категорії правосвідомості, тобто елементи правової науки, що відбивають вихідні ідеї, характеризуються універсальністю, загальною значущістю, вищою імперативністю.

Відповідно до другого, принципи це закономірності, які пізнані наукою і відповідають потребам розвитку людини і суспільства. Розмисли щодо цієї конструкції розвиваються таким чином. Закономірності можуть бути пізнаними і непізнаними. Пізнані поділяються на дві групи: а) ті, що відповідають потребам людини і суспільства (позитивні), і б) ті, що не відповідають або суперечать таким потребам (негативні). Наприклад, закономірності існування корупції. Обидві групи пізнаних закономірностей використовуються (враховуються) державою в інтересах суспільного розвитку, створення умов для економічного прогресу, укріплення законності і верховенства права.

Врахування позитивних закономірностей здійснюється вживанням заходів стимулювання, посилення і безперешкодної реалізації їх впливу на суспільні відносини. Врахування негативних закономірностей полягає в обмеженні і мінімізації їх впливу. Вибудовуванні ідеологічних, економічних, політичних, адміністративних та інших перепон і бар'єрів щодо їх впливу на суспільні відносини. Чим більш дійовими є заходи щодо посилення впливу перших і обмеження дії других закономірностей, тим ефективніше функціонують інститути адміністративного права, тим швидше і краще розв'язуються назрілі питання і досягаються поставлені цілі.

Принципи фінансового моніторингу, як безпосередній предмет дослідження, отримали наукове осмислення у працях І. Л. Грабчук[4], і Є. В. Зайчикової і В. М. Грапчева[5], В. В. Прасюка[6], М. С. Уткіної[7] та інших.

Підкреслимо окремо, що у 2021 році Міністерство фінансів України видає наказ щодо принципів фінансового моніторингу[8]. Цей документ детермінує принципи, за якими здійснюється аналіз інформації від суб'єктів первинного фінансового моніторингу щодо легалізації (відмиванні) доходів, одержаних злочинним шляхом. Такими принципами визначені: 1) повнота опрацювання інформації; 2) послідовність опрацювання інформації; 3) збереження та захист інформації; 4) контроль за опрацюванням працівниками Держфінмоніторингу інформації; 5) своєчасність та об'єктивність опрацювання інформації; 6) незалежність суб'єктів первинного фінансового моніторингу; 7) пріоритизація та категорійність обробки інформації з урахуванням ризик-орієнтовного підходу; 8) всебічне використання інформації з єдиної державної інформаційної системи у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, автоматизованих, інформаційних та довідкових систем, реєстрів та банків даних органів державної влади та інших інформаційних ресурсів, передбачених законодавством.

Наведеному документу передував подібний наказ 2015 року, який дещо інакше підходив аналогічних принципів. На нашу думку це свідчить про динамічність системи принципів фінансового моніторингу, яка реагує на трансформації у об'єкті відстеження. Своєю здатністю акомодувати свої функції до їх мінливості система принципів утримує моніторингову діяльність від руйнівних процесів, забезпечує її цілеспрямованість і кореляцію з завданнями державотворення.

Поліструктурність правової природи фінансового моніторингу і динамізм системи його принципів постають важливими методологічними засадами щодо розуміння їх генези, сучасного стану і розвитку. Підкреслимо, що у методології дослідження принципів фінансового моніторингу особливе місце належить феноменологічному методу. Він дозволяє інтерпретувати цю систему концептом з двоєдиним змістом, у якому системно поєднані істина факту і істина розуму[9, с.844].

Враховання зазначеного формує усвідомлення, що у систематиці принципів фінансового моніторингу суттєве значення має сприйняття того, що одні й ті самі принципи використовуються для досягнення різних цілей: стратегічних, тактичних, локальних, спеціальних, комплексних, синтетичних тощо. Вони можуть бути постійними, змінними, циклічними, дискретними, аналоговими, континуальними тощо. Так, принцип законності присутній на всіх рівнях і у всіх сегментах фінансового моніторингу (навіть коли безпосе-

редньо не згадується) і забезпечує додержання нормативних приписів щодо відповідної діяльності.

З наведеного випливає, що встановити і описати всі принципи фінансового моніторингу (зафіксовані у позитивних нормах і доктрині) спроба ілюзорна [10, с.141]. Однак, така ситуація спонукає до ретельних досліджень відомих і усталених засад, стандартів, принципів, які формують і забезпечують його об'єктивність і ефективність.

Спираючись на зазначені судження, пропонуємо систематизацію принципів фінансового моніторингу на конституційні; домінуючі; основоположні; науково-дослідницькі (що відбивають методологічні, гносеологічні, епістемологічні, онтологічні властивості їх системи); організаційно-управлінські; функціональні; спеціалізовані; цільові; процесуально-процедурні (діяльності, функціонування, взаємодії, координації, комунікації тощо); матеріально-правові (статутні, режимні, відповідальності); антропологічні (людиноцентриські); системно орієнтовані; соціально орієнтовані; державно орієнтовані; інтернаціонально орієнтовані тощо.

Прикладом запропонованого у нашому дослідженні підходу до викладення характеристики принципів фінансового моніторингу можуть слугувати рекомендації FATF (Міжурядова комісія з фінансового моніторингу – міжурядова організація, яка займається розробкою світових стандартів (принципів) у сфері протидії відмиванню злочинних доходів та фінансуванню тероризму, а також здійснює оцінки відповідності національних систем цим стандартам) [11].

Рекомендації обмежено застосовують імперативні перелік принципів або стандартів моніторингу. У них підкреслюється невід'ємне право суб'єктів моніторингових заходів на самостійність конкретизації і деталізації процедур, методик і засобів своїх спостережень у межах закону.

Так, рекомендації містять такі референції: принцип, що фінансові установи повинні здійснювати заходи належної перевірки клієнта, повинен бути визначений у законі (с.11); загальний принцип ризико-орієнтованого підходу полягає в тому, що при більш високих ризиках слід вживати посилені заходи контролю, а у разі виявлення більш низьких ризиків – спрощених заходів (с.25); можна передбачити, щоб поняття злочину відмивання коштів не застосовувалось до осіб, які вчинили предикатний злочин, якщо цього вимагають фундаментальні принципи законодавства (с.30); гнучко підходити до застосування конфіскації без винесення обвинувального вироку (с.33); нагляд за фінансовими установами, що передбачає застосування ризико-орієнтованого підходу, повинен враховувати обсяг дискреції, що надається фінансовій установі (с.88); передача інформації повинна бути основана на принципі вибіркості та надавати можливість органам-реципієнтам зосередити увагу на певних випадках (с.91) тощо.

Формат наукової статті не дозволяє представити детальні обґрунтування системності принципів фінансового моніторингу, однак дає можливість пере-

лічити її основні властивості. Система принципів фінансового моніторингу характеризується єдністю щодо зовнішнього середовища (цілісністю); різноманіттям зовнішніх і внутрішніх зв'язків; інтегративними властивостями (емерджентністю); історичністю і спроможністю до продуктивного саморозвитку.

З огляду на викладене, дослідження принципів державного фінансового моніторингу є актуальним і має практичне значення. Процес встановлення і легалізації принципів, а також визначення ефективних форм їх юридичного вираження в нормативному матеріалі, фактично є процесом створення механізмів і систем для вдосконалення правового регулювання суспільних відносин.

Висновки. 1. Фінансовий моніторинг має такі характерні риси: а) це поліструктурна організаційно-правова діяльність; б) вона здійснюється компетентними суб'єктами; в) полягає у застосуванні множинності спеціальних заходів, які утворюють когерентну сукупність; г) генерує контрольно-наглядові відносини, включаючи відносини юридичної відповідальності; д) має на меті запобігання і протидію легалізації незаконних доходів; е) детермінується за двома організаційно-правовими рівнями: державним і первинним.

2. Правова природа фінансового моніторингу – складний системний феномен і корелюється з відповідними сегментами фінансового права, державного управління, адміністративної діяльності, адміністрування, юридичної відповідальності та їх фоловерами.

3. Важливе місце у поліструктурному конструкті фінансового моніторингу належить принципам, за якими він здійснюється. Їх роль обумовлена значенням для охорони і захисту прав та законних інтересів громадян, суспільства і держави, забезпечення національної безпеки у ході функціонування правового механізму запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення – фінансового моніторингу.

4. Поліструктурність правової природи фінансового моніторингу і динамізм системи його принципів постають важливими методологічними засадами щодо розуміння їх генези, сучасного стану і розвитку.

5. Принципи фінансового моніторингу систематизуються на конституційні; домінуючі; основоположні; науково-дослідницькі (що відбивають методологічні, гносеологічні, епістемологічні, онтологічні властивості їх системи); організаційно-управлінські; функціональні; спеціалізовані; цільові; процесуально-процедурні (діяльності, функціонування, взаємодії, координації, комунікації тощо); матеріально-правові (статутні, режимні, відповідальності); антропологічні (людиноцентристські); системно орієнтовані; соціально орієнтовані; державно орієнтовані; інтернаціонально орієнтовані тощо.

6. Сукупність принципів фінансового моніторингу є фінансово-правовою системою, яка характеризується єдністю щодо зовнішнього середовища

(цілісністю); різноманіттям зовнішніх і внутрішніх зв'язків; інтегративними властивостями (емерджентністю); історичністю і спроможністю до продуктивного саморозвитку.

7. У дослідженнях принципів фінансового моніторингу особливе місце належить феноменологічному методу. Саме він дозволяє інтерпретувати цю систему концептом з двоєдиним змістом, у якому системно поєднані істина факту і істина розуму.

Література:

1. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення: Закон України від 06.12.2019, № 361-IX. ВВР, 2020, № 25, ст.171.

2. Положення про Державну службу фінансового моніторингу України: Затверджено постановою КМ України від 29.07. 2015 р. № 537.Офіційний вісник України, 2015, № 62, ст. 2028

3. Колпаков В. К. Правова природа відносин адміністративного судочинства. Право України, 2016, № 2, с. 25-30.

4. Грабчук І. Л. Принципи фінансового моніторингу. Інвестиції: практика та досвід, 2023, № 14, с. 62-66

5. Зайчикова В. В., Грапчев Є. В. Методологічні принципи фінансового моніторингу виконання місцевих бюджетів. Бізнесінформ. 2011. № 11. С. 158-160.

6. Прасюк В.М. Принципи державного фінансового контролю: загальна характеристика. Прикарпатський юридичний вісник. 2019. Вип. 4(29). Ч. 2. С. 155-160. Doi.org/10.32837/ruuv.v2i4(29).454

7. Уткіна М. С. Щодо принципів фінансового моніторингу. Південноукраїнський правничий часопис, 2023, № 2, 147-151. DOI <https://doi.org/10.32850/sulj.2023.2.24>

8. Принципи опрацювання одержаної від суб'єктів первинного фінансового моніторингу інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, та критерії проведення аналізу таких операцій: наказ Міністерства фінансів України від 02.08.2021 № 440. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1087-21/print#n18>

9. Колпаков В. К. Феномен, феноменологія і феноменологічний метод в галузевій юриспруденції. Наукові перспективи: науковий журнал. 2024. № 3(45). С.844-856; [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-3\(45\)-844-856](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-3(45)-844-856)

10. Науково-практичний коментар до Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення" / Чубенко А. Г. та ін.; К., Ваїте, 2015. 816 с. С. 141.

11. Міжнародні стандарти щодо боротьби з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму та розповсюдження зброї масового знищення: Рекомендації FATF. Затверджені Пленарним засіданням FATF у лютому 2012 року. Оновлені у листопаді 2023 року. FATF, 2023, 122с. URL: https://fiu.gov.ua/assets/userfiles/FATF%20Recommendations_UKR

References:

1. Zakon Ukrainy Pro zapobihannya ta protydiyuh lehalizatsiyi (vidmyvannyu) dokhodiv, oderzhanykh zlochnym shlyakhom, finansuvannyu teroryzmu ta finansuvannyu rozpovsyudzhennya zbroyi masovoho znyshchennya vid 06.12.2019, № 361-IX [Law of Ukraine On the prevention and countermeasures against the legalization (laundering) of proceeds of crime, the financing of terrorism and the financing of the proliferation of weapons of mass destruction: dated 06.12.2019, No. 361-IX.] *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy 2020, № 25, st.171-Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine 2020, No. 25, Article 171* [in Ukrainian].

2. Polozhennya pro Derzhavnu sluzhbu finansovoho monitorynhu Ukrayiny vid 29.07. 2015 r. № 537 [Regulations on the State Financial Monitoring Service of Ukraine dated 29.07. 2015 No. 537]: *Ofitsiynyy visnyk Ukrayiny, 2015, № 62, st. 2028- Official Gazette of Ukraine, 2015, No. 62, Art. 2028* (in Ukrainian).

3. Kolpakov V. K. (2016) Pravova pryroda vidnosyn administratyvnoho sudochynstva [Legal nature of administrative judicial relations]. *Pravo Ukrayiny, № 2, s. 25-30-Law of Ukraine, No. 2, p. 25-30* (in Ukrainian).

4. Hrabchuk I. L.(2023) Pryntsypy finansovoho monitorynhu[Principles of financial monitoring]. *Investytsiyi: praktyka ta dosvid, № 14, s. 62-66 - Investments: practice and experience, No. 14, p. 62-66* (in Ukrainian).

5. Zaychykova V. V., Hrapchev YE. V. (2011) Metodolohichni pryntsypy finansovoho monitorynhu vykonannya mistsevykh byudzhetiv [Methodological principles of financial monitoring of the implementation of local budgets]. *Biznesinform № 11. S. 158-160- Business information. 2011. No. 11. P. 158-160* (in Ukrainian).

6. Prasyuk V. M. (2019) Pryntsypy derzhavnoho finansovoho kontrolyu: zahal'na kharakterystyka [Principles of state financial control: general description]. *Prykarpats'kyi yurydychnyy visnyk. Vyp. 4(29). CH. 2. S. 155-160-Prykarpattya Legal Bulletin Issue 4(29). Part 2. P. 155-160* Doi.org/10.32837/pyuv.v2i4(29).454(in Ukrainian).

7. Utkina M. S. (2023) Shchodo pryntsypiv finansovoho monitorynhu[Concerning the principles of financial monitoring] *Pivdenoukrayins'kyi pravnychyy chasopys, № 2, 147-151-South Ukrainian legal journal No. 2, 147-151* DOI <https://doi.org/10.32850/sulj.2023.2.24>(in Ukrainian).

8. Nakaz Ministerstva finansiv Ukrayiny Pryntsypy opratsyuvannya oderzhanoyi vid sub'yektiv pervynnoho finansovoho monitorynhu informatsiyi pro finansovi operatsiyi, shcho pidlyahayut' finansovomu monitorynhu, ta kryteriyi provedennya analizu takykh operatsiy vid 02.08.2021 № 440 [Order of the Ministry of Finance of Ukraine Principles of processing information received from subjects of primary financial monitoring about financial transactions subject to financial monitoring, and criteria for analyzing such transactions dated August 2, 2021 No. 440] URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1087-21/print#n18> (in Ukrainian).

9. Kolpakov V. K. (2024) Fenomen, fenomenolohiya i fenomenolohichnyy metod v haluzeviy yurysprudentsiyi [Phenomenon, phenomenology and phenomenological method in branch jurisprudence] *Naukovi perspektyvy: naukovyy zhurnal № 3(45) S.844-856-Scientific perspectives: scientific journal No.3(45). P.844-856; DOI* [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-3\(45\)-844-856](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-3(45)-844-856)(in Ukrainian).

10. Naukovo-praktychnyy komentar (2015) Zakon Ukrayiny Pro zapobihannya ta protydiyu lehalizatsiyi (vidmyvannyu) dokhodiv, oderzhanykh zlochynnym shlyakhom, finansuvannyu teroryzmu ta finansuvannyu rozpovsyudzhennya zbroyi masovoho znyshchennya [Scientific and practical commentary to the Law of Ukraine On prevention and countermeasures against the legalization (laundering) of criminal proceeds, the financing of terrorism and the financing of the proliferation of weapons of mass destruction] *Kyiv: Vaite, 2015. 816 s. S. 141*(in Ukrainian).

11. Rekomendatsiyi FATF (2023) Mizhnarodni standarty shchodo borot'by z vidmyvannyam koshtiv, finansuvannyam teroryzmu ta rozpovsyudzhennya zbroyi masovoho znyshchennya [FATF Recommendations International Standards for Combating Money Laundering, the Financing of Terrorism and the Proliferation of Weapons of Mass Destruction] *FATF, 2023, 122 p. URL: https://fiu.gov.ua/assets/userfiles/FATF%20Recommendations_UKR* (in Ukrainian).

УДК 005.932.2-028.27

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-75-82](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-75-82)

Москаленко Сергій Іванович доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри правознавства та галузевих юридичних дисциплін навчально-наукового інституту права та політології, Український державний університет імені Михайла Драгоманова, вул. Пірогова, 9, м. Київ, 01601, тел.: (050) 420-69-80, <https://orcid.org/0000-0001-7393-7775>

ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ГОСПОДАРСЬКОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УНІТАРНОГО КОМУНАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Анотація. Відповідно до статті 2 Господарського Кодексу України, Учасниками відносин у сфері господарювання є суб'єкти господарювання, споживачі, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, наділені господарською компетенцією, а також громадяни, громадські та інші організації, які виступають засновниками суб'єктів господарювання чи здійснюють щодо них організаційно-господарські повноваження на основі відносин власності.

Статтею 1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», визначено, що право комунальної власності це право територіальної громади володіти, доцільно, економно, ефективно користуватися і розпоряджатися на свій розсуд і в своїх інтересах майном, що належить їй, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування. Для безпосереднього здійснення своєї діяльності, органи місцевого самоврядування створюють підприємства. Для забезпечення діяльності громади, системи місцевого самоврядування в регіоні створюються унітарні комунальні підприємства. На сьогодні, в юридичній літературі, питання визначення господарської компетенції унітарного комунального підприємства є недостатньо дослідженим. Різні вчені-правники зазначене поняття пропонують визначати по-різному. Тому в статті пропонується дослідити зазначене питання та надати авторське визначення. Також пропонується визначити особливості господарської компетенції унітарного комунального підприємства.

Правовий статус окремого суб'єкта господарювання у комунальному секторі економіки визначається уповноваженими органами управління відповідно до вимог Господарського Кодексу та інших законів. Відносини органів управління між зазначеними суб'єктами у випадках, передбачених законом, можуть здійснюватися на договірних засадах. Відповідно до статті 78 ГК України, Комунальне унітарне підприємство утворюється компетентним

органом місцевого самоврядування в розпорядчому порядку на базі відокремленої частини комунальної власності і входить до сфери його управління.

Важливим є дослідження питання господарської компетенції органів місцевого самоврядування, щодо створення діяльності Комунальних, унітарних підприємств. Центральне місце в характеристиці господарської компетенції складають повноваження суб'єкта. Категорія повноважень розуміється як офіційно надане кому-небудь право якої-небудь діяльності, ведення справ.

До особливостей можна віднести: здійснення контролю діяльності засновником – органом місцевого самоврядування, регулювання господарської компетенції статутом підприємства, підзвітність органу місцевого самоврядування. комунальне унітарне підприємство має господарську компетенцію, в межах, визначених законодавством, рішенням органу місцевого самоврядування та статутом. Зазначене підприємство створюється з певною метою та має обмежену господарську компетенцію.

Ключові слова: захист прав та інтересів, міські ради, органи місцевого самоврядування, місцеві громади, господарська компетенція, господарські відносини, повноваження.

Serhii Ivanovich Moskalenko Doctor of Law, Associate Professor, Professor of the Department of Jurisprudence and Branch Legal Disciplines of the Educational and Scientific Institute of Law and Political Science of Mykhailo Drahomanov Ukrainian State University, St. Pirogova, 9, Kyiv, 01601, tel.: (050) 420-69-80, <https://orcid.org/0000-0001-7393-7775>

CONCEPTS AND FEATURES OF THE ECONOMIC COMPETENCE OF THE UTILITY UNITARY ENTERPRISE

Abstract. In accordance with Article 2 of the Economic Code of Ukraine, the participants in economic relations are economic entities, consumers, state authorities and local self-government bodies endowed with economic competence, as well as citizens, public and other organizations that act as founders of economic entities or exercise organizational and economic authority over them on the basis of property relations.

Article 1 of the Law of Ukraine "On Local Self-Government in Ukraine" defines that the right of communal property is the right of a territorial community to own, expediently, economically, effectively use and dispose at its discretion and in its interests of property belonging to it, both directly and through local self-government bodies. In order to directly carry out their activities, local self-government bodies create enterprises. To ensure the activities of the community, the system of local self-government in the region, unitary communal enterprises are created. Today, in the legal literature, the question of determining the economic

competence of a unitary utility enterprise is not sufficiently researched. Different legal scholars propose to define this concept in different ways. Therefore, the article proposes to investigate the mentioned issue and provide the author's definition. It is also proposed to determine the peculiarities of the economic competence of a unitary utility enterprise.

The legal status of an individual economic entity in the communal sector of the economy is determined by authorized management bodies in accordance with the requirements of the Economic Code and other laws. The relations of management bodies between the specified entities in the cases provided for by law may be carried out on a contractual basis. Pursuant to Article 78 of the Civil Code of Ukraine, the Communal Unitary Enterprise is formed by a competent local self-government body in an executive order on the basis of a separate part of communal property and is included in the scope of its management.

It is important to study the issue of economic competence of local self-government bodies, regarding the creation of activities of communal, unitary enterprises. The central place in the characteristics of economic competence is the authority of the subject. The category of powers is understood as the officially granted right to any activity or conduct of business.

Specific features include: control of activities by the founder - a local self-government body, regulation of economic competence by the company's charter, accountability of the local self-government body. a communal unitary enterprise has economic competence, within the limits defined by the legislation, the decision of the local self-government body and the charter. The specified enterprise is created for a specific purpose and has limited economic competence.

Keywords: protection of rights and interests, city councils, local self-government bodies, local communities, economic competence, economic relations, powers.

Постановка проблеми. Для забезпечення діяльності громади, системи місцевого самоврядування в регіоні створюються унітарні комунальні підприємства. На сьогодні, в юридичній літературі, питання визначення господарської компетенції унітарного комунального підприємства є недостатньо дослідженим. Різні вчені-правники зазначене поняття пропонують визначати по-різному. Тому в статті пропонується дослідити зазначене питання та надати авторське визначення. Також пропонується визначити особливості господарської компетенції унітарного комунального підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналізом поняття «Господарська компетенція» в останні роки займалися такі вчені-правники, як: Беззубов Д. О., Починок К. Б., Сировець М. О., Шевердіна О. В., Остап'юк М. В., та багато інших.

Метою статті є дослідження поняття «Господарська компетенція унітарного комунального підприємства» та на підставі

Виклад основного матеріалу. Статтею 143 Конституції України встановлено, що територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності[1]. Крім того, Аналогічні положення закріплюються і в статті 327 Цивільного кодексу України. Згідно зі статтею 2 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» Місцеве самоврядування в Україні - це гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади - жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста - самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України[2].

Відповідно до статті 2 Господарського Кодексу України, Учасниками відносин у сфері господарювання є суб'єкти господарювання, споживачі, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, наділені господарською компетенцією, а також громадяни, громадські та інші організації, які виступають засновниками суб'єктів господарювання чи здійснюють щодо них організаційно-господарські повноваження на основі відносин власності[3].

Статтею 1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», визначено, що право комунальної власності це право територіальної громади володіти, доцільно, економно, ефективно користуватися і розпоряджатися на свій розсуд і в своїх інтересах майном, що належить їй, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування. Для безпосереднього здійснення своєї діяльності, органи місцевого самоврядування створюють підприємства[2].

Відповідно до статті 23 Господарського Кодексу України, Органи місцевого самоврядування здійснюють свої повноваження щодо суб'єктів господарювання виключно в межах, визначених Конституцією України, законами про місцеве самоврядування та іншими законами, що передбачають особливості здійснення місцевого самоврядування в містах Києві та Севастополі, іншими законами. Органи місцевого самоврядування можуть здійснювати щодо суб'єктів господарювання також окремі повноваження органів виконавчої влади, надані їм законом. Незаконне втручання органів та посадових осіб місцевого самоврядування у господарську діяльність суб'єктів господарювання забороняється[3].

Статтею 24 ГК України, визначено, що Управління господарською діяльністю у комунальному секторі економіки здійснюється через систему організаційно-господарських повноважень територіальних громад та органів місцевого самоврядування щодо суб'єктів господарювання, які належать до комунального сектора економіки і здійснюють свою діяльність на основі права господарського відання або права оперативного управління. Правовий статус окремого суб'єкта господарювання у комунальному секторі економіки визна-

чається уповноваженими органами управління відповідно до вимог цього Кодексу та інших законів. Відносини органів управління між зазначеними суб'єктами у випадках, передбачених законом, можуть здійснюватися на договірних засадах. Варто зазначити, що Суб'єктами господарювання комунального сектора економіки є суб'єкти, що діють на основі лише комунальної власності, а також суб'єкти, у статутному капіталі яких частка комунальної власності перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує органам місцевого самоврядування право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів. Необхідно відмітити, що органи місцевого самоврядування несуть відповідальність за наслідки діяльності суб'єктів господарювання, що належать до комунального сектора економіки, на підставах, у межах і порядку, визначених законом[3].

Відповідно до статті 78 ГК України, Комунальне унітарне підприємство утворюється компетентним органом місцевого самоврядування в розпорядчому порядку на базі відокремленої частини комунальної власності і входить до сфери його управління[3].

Важливим є дослідження питання господарської компетенції органів місцевого самоврядування, щодо створення діяльності Комунальних, унітарних підприємств. Центральне місце в характеристиці господарської компетенції складають повноваження суб'єкта. Категорія повноважень розуміється як офіційно надане кому-небудь право якої-небудь діяльності, ведення справ [4, С. 124-126].

Відповідно до статті 8 ГК України, Господарська компетенція органів державної влади та органів місцевого самоврядування реалізується від імені відповідної державної чи комунальної установи. Безпосередня участь держави, органів державної влади та органів місцевого самоврядування у господарській діяльності може здійснюватися лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України. Аналіз юридичної літератури, призвів до висновку, що поняття «Господарська компетенція» визначається по різному. Так, на думку, Шевердіної О. В., «Господарська компетенція органів місцевого самоврядування», це заснована на законі система прав та обов'язків органів місцевого самоврядування як учасників господарських відносин, що передбачає управління господарською діяльністю, які вони зобов'язані використовувати для виконання своїх функціональних завдань у сфері господарювання[5, С. 58]. В юридичній енциклопедії, під господарською компетенцією, розуміють визначену законодавством за суб'єктом господарювання сукупність спільних юридичних можливостей при участі в безпосередній господарській діяльності і керівництві нею[6]. М. В. Остап'юк пропонує визначати, під господарською компетентністю сукупність наявних у суб'єкта прав і обов'язків, постійно закріплених за ним законом[7, С. 115]. На думку Беззубова Д. О., господарська

компетентність є частиною більш ширшого поняття, господарської правосуб'єктності. Так, на його думку, Господарська правосуб'єктність є необхідною та домінуючою ознакою правового статусу суб'єктів господарських відносин, яка в свою чергу містить такі елементи, як господарська компетенція, господарська правоздатність та дієздатність. Дані поняття не ототожнюються, а знаходяться у тісному взаємозв'язку[8, С. 46].

Таким чином, можна дійти висновку, що на сьогодні існує багато визначень господарської компетенції. На підставі зазначеного, та вищеперерахованих визначень, в статті вирішено запропонувати визначення господарської компетенції унітарного комунального підприємства.

Для цього необхідним є зробити аналіз ознак підприємства.

комунальне унітарне підприємство створюється рішенням сільської, селищної, міської ради. Відповідно при цьому, воно наділяється повноваженнями (правами та обов'язками) відповідно до вимог законодавства та статуту. Таким чином, певні обмеження, можуть бути закладені в статуті підприємства. Рішенням місцевої ради комунальне унітарне підприємство створюється, має правосуб'єктність, є суб'єктом господарювання. При цьому, зазначене підприємство має всі ознаки юридичної особи.

Статтею 78 ГК України, визначено, що Орган, до сфери управління якого входить комунальне унітарне підприємство, є представником власника – відповідної територіальної громади і виконує його функції у межах, визначених цим Кодексом та іншими законодавчими актами. Майно комунального унітарного підприємства перебуває у комунальній власності і закріплюється за таким підприємством на праві господарського відання (комунальне комерційне підприємство) або на праві оперативного управління (комунальне некомерційне підприємство). Статутний капітал комунального унітарного підприємства утворюється органом, до сфери управління якого воно належить. Розмір статутного капіталу комунального унітарного підприємства визначається відповідною місцевою радою. Статутний капітал комунального унітарного підприємства підлягає сплаті до закінчення першого року з дня державної реєстрації такого підприємства. Варто зазначити, що Найменування комунального унітарного підприємства повинно містити слова "комунальне підприємство" та вказівку на орган місцевого самоврядування, до сфери управління якого входить дане підприємство. Крім того, комунальне унітарне підприємство не несе відповідальності за зобов'язаннями власника та органу місцевого самоврядування, до сфери управління якого воно входить[3].

Аналіз національного законодавства, призвів до висновку, що зазначені підприємства, найчастіше створюються для захисту прав і інтересів системи місцевого самоврядування даного регіону.

Законодавством визначено, що Органами управління комунального унітарного підприємства є:

керівник підприємства, який призначається (обирається) органом, до сфери управління якого належить підприємство, або наглядовою радою цього підприємства (у разі її утворення) і є підзвітним органу, який його призначив (обрав);

наглядова рада підприємства (у разі її утворення), яка в межах компетенції, визначеної статутом підприємства та законом, контролює і спрямовує діяльність керівника підприємства.

При цьому, наглядова рада комунального унітарного підприємства утворюється за рішенням органу, до сфери управління якого належить комунальне унітарне підприємство. Критерії, відповідно до яких утворення наглядової ради комунального унітарного підприємства є обов'язковим, а також порядок утворення, організації діяльності та ліквідації наглядової ради та її комітетів, порядок призначення членів наглядової ради затверджуються рішенням відповідної місцевої ради. Отже, певним чином, повноваження комунального унітарного підприємства обмежуються органами, що призначаються органами місцевого самоврядування. В передбачених законодавством та статутом випадках, орган місцевого самоврядування може: змінювати розмір статутного фонду, надавати певну фінансову допомогу, іншим шляхом втручатися в діяльність підприємства, засновником якого він є [3].

Необхідно зазначити, що збитки, завдані комунальному унітарному підприємству внаслідок виконання рішень органів державної влади чи органів місцевого самоврядування, підлягають відшкодуванню зазначеними органами добровільно або за рішенням суду. На нашу думку, важливим є аналіз особливостей суб'єкта господарювання органу місцевого самоврядування. Аналіз юридичної літератури, національного законодавства, призвів до висновку, що до даних особливостей можна віднести: здійснення контролю діяльності засновником – органом місцевого самоврядування, регулювання господарської компетенції статутом підприємства, підзвітність органу місцевого самоврядування.

На підставі зазначеного, можна стверджувати, що комунальне унітарне підприємство має господарську компетенцію, в межах, визначених законодавством, рішенням органу місцевого самоврядування та статутом. Зазначене підприємство створюється з певною метою та має обмежену господарську компетенцію.

Висновки. До особливостей можна віднести: здійснення контролю діяльності засновником – органом місцевого самоврядування, регулювання господарської компетенції статутом підприємства, підзвітність органу місцевого самоврядування. комунальне унітарне підприємство має господарську компетенцію, в межах, визначених законодавством, рішенням органу місцевого самоврядування та статутом. Зазначене підприємство створюється з певною метою та має обмежену господарську компетенцію.

Література:

1. Конституція України. Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1996. № 30. ст. 141
2. Про місцеве самоврядування в Україні. Закон України від 21.05.1997 р. № 280/97-ВР. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1997. № 24. ст.170.
3. Господарський Кодекс України. Закон України від 16.01.2003 р. № 436-IV. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2003. № 18, № 19-20, № 21-22. ст.144.
4. Починок К. Б., Сировець М. О. Молодий Вчений. Аналіз поняття «Господарська компетенція» в правовому вимірі. № 5 (93). Травень, 2021 р. С. 124-127.
5. Шевердіна О. В. Господарська компетенція органів місцевого самоврядування: правовий аналіз. Юридичний науковий електронний журнал. 2017. № 1. С. 57-60.
6. Юридична енциклопедія: в 6 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко. Київ : Укр. енцикл., 1998–2004. Т. 3: К-М. 2001. 792 с.
7. Остап'юк М. В. Господарська компетенція замовників у сфері державних закупівель лікарських засобів і медичних виробів. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія Право. 2015. № 32(2). С. 114–118.
8. Беззубов Д. О. Поняття та зміст господарської правосуб'єктності на сучасному етапі становлення господарського права. *DICTUM FACTUM*. 2020. №1 (6) URL: <http://df.duit.edu.ua/index.php/dictum/article/view/120/105>

References:

1. Konstytutsiia Ukrainy [Constitution of Ukraine]. Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 r. № 254k/96-VR [Law of Ukraine from June 28 1996, № 254k/96-VR]. (1996) *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR) – Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine № 30, 141* [in Ukrainian].
2. Pro mistseve samovriaduvannia v Ukraini. [About local self-government in Ukraine]. Zakon Ukrainy vid 21.05.1997 r. № 280/97-VR [Law of Ukraine from May 5 1997 № 280/97-VR]. (1997) *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR) - Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine № 24, 170* [in Ukrainian].
3. Hospodarskyi Kodeks Ukrainy [Commercial Code Ukraine]. Zakon Ukrainy vid 16.01.2003 r. № 436-IV [Law of Ukraine from January 16 2003, № 436-IV]. (2003) *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR) - Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine № 18, № 19-20, № 21-22, 144* [in Ukrainian].
4. Pochynok K. B. & Syrovets M. O. (2021). Analiz poniattia «Hospodarska kompetentsiia» v pravovomu vymiri [Analysis of the concept of "Economic competence" in the legal dimension]. *Molodyi Vchenyi – Young Scientist № 5 (93), 124-127* [in Ukrainian].
5. Sheverdina O. V. (2017). Hospodarska kompetentsiia orhaniv mistsevoho samovriaduvannia: pravovi analiz. [Economic competence of local self-government bodies: legal analysis]. *Yurydychnyi naukovyi elektroni zhurnal - Legal scientific electronic journal № 1, 57-60* [in Ukrainian].
6. Yu. S. Shemshuchenko. Iurydychna entsyklopediia [Legal encyclopedia] 2001, 1998–2004. T. Z: K-M. Kyiv [in Ukrainian].
7. Ostapiuk M. V. (2015) Hospodarska kompetentsiia zamovnykiv u sferi derzhavnykh zakupivel likarskykh zasobiv i medychnykh vyrobiv. [Economic competence of customers in the field of public procurement of medicines and medical products]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnogo universytetu. Seriiia Pravo - Scientific Bulletin of the Uzhhorod National University. Law series, No 32(2), 114–118.* [in Ukrainian].
8. Bezzubov D. O. (2020). Poniattia ta zmist hospodarskoi pravosubiektnosti na suchasnomu etapi stanovlennia hospodarskoho prava. [The concept and content of economic legal personality at the current stage of the formation of economic law]. *DICTUM FACTUM №1 (6)*. Retrieved from <http://df.duit.edu.ua/index.php/dictum/article/view/120/105> [in Ukrainian].

УДК 347.4

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-83-92](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-83-92)

Полішко Наталія Леонідівна доктор філософії, доцент кафедри цивільного права ННІ права та психології, Національна академія внутрішніх справ, пл. Солом'янська, 1, м. Київ, 030035, тел.: (067) 979-20-74, <https://orcid.org/0000-0002-3898-3896>

Ракул Оксана Володимирівна доктор юридичних наук, професор кафедри цивільно-правових дисциплін, Національна академія внутрішніх справ, площа Солом'янська, 1, м. Київ, 03035, тел.: (067) 011-11-17, <https://orcid.org/0009-0006-2549-3405>

БАНКІВСЬКА ГАРАНТІЯ ТА ПОРУКА ЯК ВИДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ (НА ПРИКЛАДІ ДОГОВОРУ ФАКТОРИНГУ)

Анотація. В статті проаналізовано загальні засади одного із провідних інститутів цивільного права – забезпечення виконання зобов'язань. Наголошується, що основними завданнями видів забезпечення зобов'язань є: створення реальної можливості задоволення інтересів кредитора у випадку невиконання чи неналежного виконання зобов'язання боржником; усунення негативних наслідків, які можуть настати для кредитора у зв'язку з невиконанням чи неналежним виконанням зобов'язання; попередження потенційних правопорушників про негативні наслідки майнового характеру, які можуть настати при невиконання чи неналежному виконання договірних зобов'язань.

В ході здійснення дослідження розкривається зміст та значення таких видів забезпечення виконання зобов'язань як банківська гарантія і порука. При чому основна увага приділена дії таких видів забезпечення зобов'язань в окремих видах зобов'язальних відносин – кредитних відносинах, а саме в договорі факторингу. В статті обґрунтовується, що банківська гарантія, порука є тими правовими інструментами, які слугують досягненню загальної мети будь-якого цивільно-правового договору – його належне виконання; підкреслено важливість таких видів забезпечення виконання у договірних зобов'язаннях, і зокрема, договірних відносинах, спрямованих на забезпечення грошової вимоги у договорі факторингу. Окрема увага приділена особливостям виконання договору факторингу, а також окреслено специфіку банківської гарантії і поруки для ключових сторін договору – кредитора і боржника.

На підставі аналізу чинного цивільного законодавства та наукової доктрини, формулюється висновок, що і банківська гарантія, і порука виступають

окремими видами правочинів, які хоч і пов'язані, проте на залежать від основного виду, в даному випадку, договору факторингу.

Авторами обґрунтовано, що такі види забезпечення виконання зобов'язань як банківська гарантія та порука в договорі факторингу спрямовані на попередження та зменшення майнових втрат кредитора у випадку недобросовісної поведінки контрагента за договором, неплатоспроможності боржника, ліквідації юридичної особи – боржника, смерті громадянина – боржника.

Ключові слова: цивільно-правове зобов'язання, договір факторингу, види забезпечення виконання зобов'язань, кредитор, боржник, банківська гарантія, порука, гарант, бенефіціар, принципал.

Polishko Nataliya Leonidivna Doctor of Philosophy, Associate Professor of the Department of Civil Law National Academy of Internal Affairs, Sq. Solomyanska, 1, Kyiv, 030035, tel.:(067) 979-20-74, <https://orcid.org/0000-0002-3898-3896>

Rakul Oksana Volodymyrivna doctor of legal sciences, professor of the Department of Civil Law National Academy of Internal Affairs, 03035, Kyiv, Sq. Solomyanska, 1, tel.:(067) 011-11-17, <https://orcid.org/0009-0006-2549-3405>

BANK GUARANTEE AND SURETY AS FORMS OF SECURITY FOR THE PERFORMANCE OF CIVIL LAW OBLIGATIONS (ON THE EXAMPLE OF A FACTORING AGREEMENT)

Abstract. The article analyzes the general principles of one of the key institutions of civil law — the security for the performance of obligations. It is emphasized that the primary objectives of the forms of security for obligations are: to create a real opportunity for the creditor to satisfy their interests in the event of non-performance or improper performance of an obligation by the debtor; to mitigate the negative consequences that may arise for the creditor due to non-performance or improper performance of the obligation; and to warn potential violators about the adverse property consequences that may result from non-performance or improper performance of a contractual obligation.

During the course of the research, the content and significance of such forms of security for obligations as a bank guarantee and suretyship are revealed. The main focus is placed on the operation of these forms of security within specific types of obligational relations, particularly credit relations, with a specific emphasis on factoring agreements. The article argues that bank guarantees and suretyship are legal instruments that serve the overarching goal of any civil law contract — its proper performance. The importance of such forms of security in contractual obligations, particularly in contractual relations aimed at securing monetary claims in factoring agreements, is highlighted. Special attention is given to the peculiarities

of the performance of factoring agreements, as well as to the specific features of bank guarantees and suretyship for the key parties to the contract — the creditor and the debtor.

Based on an analysis of the current civil legislation and legal doctrine, the conclusion is drawn that both the bank guarantee and suretyship are independent legal transactions, which, while related to the main transaction (in this case, the factoring agreement), do not depend on it. The authors argue that such forms of security for the performance of obligations as bank guarantees and suretyship in factoring agreements are aimed at preventing and reducing the creditor's financial losses in the event of the counterparty's bad faith, the debtor's insolvency, the liquidation of the debtor's legal entity, or the death of a debtor who is an individual.

Keywords: civil law obligation, factoring agreement, forms of security for the performance of obligations, creditor, debtor, guarantor, beneficiary, principal, bank guarantee, suretyship.

Постановка проблеми. Одним із інститутів цивільного права, правові норми якого виступають і регулятором цивільно-правових відносин, що виникають із договорів, і одночасно слугують гарантією їх виконання, а також містять в собі елементи примусового виконання (державного примусу) є інститут забезпечення виконання зобов'язань.

Слід зазначити, що забезпечення зобов'язань – традиційний та давній інститут цивільного права. Такі види забезпечення виконання зобов'язань, як завдаток, неустойка, порука та застава, були відомими ще римському праву, і знайшли відображення в більшості сучасних правових систем та в процесі розвитку суспільних відносин набули значного розширення, нового практичного змісту та стали важливим інструментом виконання договірних зобов'язань.

Не зайвим буде наголосити, що вчинення правочинів, укладення договорів вимагають певної розважливості і відповідальності осіб, які їх здійснюють. Адже іноді такі дії можуть бути вкрай ризиковими, і тому, будь-який кредитор, вступаючи у боргове зобов'язання, застосовує напрацьовані методи прорахунку можливості повернення боргу. Разом з тим, не завжди є спроможність передбачити всі можливі варіанти розвитку ситуації. Тому кредитор заінтересований мати визначені гарантії того, що надані ним грошові кошти будуть повернені, а ризик участі в таких правовідносинах буде мінімальним. Такі гарантії закріплені в чинному законодавстві і тлумачаться як види забезпечення виконання зобов'язань та за допомогою яких сторони прагнуть досягти відповідного, а саме належного результату – його виконання.

Необхідність виконання зобов'язання обумовлюється тим, що кредитор має суттєвий інтерес у тому, щоб бути впевненим у виконанні зобов'язання і у тому, щоб забезпечити собі встановлення збитків, на відшкодування яких він

матиме право, у випадку невиконання зобов'язання. І, зрештою, кредитор заінтересований у тому, щоб спонукати боржника до своєчасного виконання зобов'язання під загрозою не вигідних для нього наслідків у випадку невиконання чи неналежного виконання зобов'язання.

Тому для попереднього забезпечення майнових інтересів кредитора, отримання ним гарантії належного виконання, а також з метою запобігання або зменшення розміру негативних наслідків, що можуть настати у випадку його порушення, використовуються спеціальні заходи забезпечувального характеру, передбачені законом або договором. Такі заходи, як ми вже згадували, іменуються видами забезпечення виконання зобов'язань. Вони полягають у покладенні на боржника додаткових обов'язків на випадок невиконання чи неналежного виконання зобов'язання, або ж у залученні до виконання зобов'язання поряд із боржником третіх осіб (до прикладу, порука і гарантія, які забезпечують кредитору більшу ймовірність задоволення його грошових вимог, оскільки у разі невиконання боржником зобов'язання є можливість звернутися саме до третьої особи) або ж, в так званому резервуванні майна, за рахунок якого може бути досягнуто виконання зобов'язання (приміром, застава, яка з одного боку забезпечує виконання боржником зобов'язання в натурі, а з другого - гарантує кредитору задоволення його інтересів у разі невиконання боржником основного зобов'язання), або у видачі зобов'язання уповноваженими на те органами по сплаті певної грошової суми (приміром, банківська гарантія).

Щодо завдань, які покликані вирішуватися шляхом установлення в договорі видів забезпечення виконання зобов'язань, необхідно виокремити такі, як: створення реальної можливості задоволення інтересів кредитора у випадку невиконання чи неналежного виконання зобов'язання боржником; усунення негативних наслідків, які можуть настати для кредитора у зв'язку з невиконання чи неналежним виконанням зобов'язання; попередження потенційних правопорушників про негативні наслідки майнового характеру, які можуть настати при невиконання чи неналежному виконання договірних зобов'язань.

В теорії цивільного права, та й на практиці також, договір факторингу належить до договорів з високим ступенем комерційного ризику. Тому його виконання, як правило, забезпечується неустойкою, заставою, гарантією, порукою та іншими способами забезпечення виконання зобов'язань, окремі із яких, а саме банківська гарантія та порука будуть предметом даної наукової розвідки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Загальні засади правового регулювання видів забезпечення зобов'язань у цивільному праві були предметом наукових досліджень наступних вітчизняних цивілістів: В. В. Афоніна, С. М. Барвено, І. А. Безклубого, В.І. Борисової, О.В. Дзери, Ю.О. Заїки,

О.Д. Вовчак, А.Б. Гринчака, О.І. Пальчук, В. І. Пушая, Є. О. Синиці, Н.В. Тараби, А. В. Токунової, І.В. Фаріновича, Є.О. Харитоновна, В.Л. Яроцького та б. ін. Окремі аспекти виконання договору факторингу та види забезпечення його виконання представлені у роботах: І.А.Бірюкова, Н.С. О. П. Карасави, Н. С. Кузнецової, К. В. Коломієць, Р.А. Майданика, О.В. Паракуди, О.С. Погрібного, І.В. Спасибо-Фатєєвої, М.Д. Чиж, Я.О. Чапічадзе, А. Р. Чанишевої та ін.

Мета статті полягає в теоретичному аналізі законодавчих положень щодо банківської гарантії і поруки як видів забезпечення виконання цивільно-правових зобов'язань на прикладі договору факторингу; обґрунтувати доцільність застосування до регулювання договору факторингу таких видів забезпечення виконання зобов'язань, як банківська гарантія та порука та встановити їх переваги, в порівнянні з іншими видами забезпечення виконання зобов'язань, передбачених ЦК України.

Виклад основного матеріалу. Визначаючи основні завдання способів забезпечення виконання зобов'язань, А. Б. Гриняк називає наступні: по-перше, стимулювання боржника до належного виконання договору через настання в іншому випадку негативних наслідків; по-друге, гарантування належного виконання взятих перед кредитором зобов'язань, що виступає додатковим стимулом до вступу останнього у зобов'язання; і, нарешті, стимулювання грошового обороту [1, с. 240]. Отже, можливо і необхідно вести мову, що головне призначення будь-якого із видів забезпечення зобов'язань - є вжиття заходів, спрямованих на його належне виконання.

Одним із видів забезпечення виконання зобов'язання визначено гарантію, яка активно застосовується при укладенні такого цивільно-правового договору як факторинг. В силу ст. 560 ЦК України за гарантією банк, інша фінансова установа, страхова організація (гарант) гарантує перед кредитором (бенефіціаром) виконання боржником (принципалом) свого обов'язку. В свою чергу, гарант відповідає перед кредитором за порушення зобов'язання боржником [2]. Законом також визначається, що гарантія є специфічним засобом забезпечення виконання господарських зобов'язань шляхом письмового підтвердження (гарантійного листа) банком, іншою кредитною установою, страховою організацією (банківська гарантія) про задоволення вимог управленої сторони у розмірі повної грошової суми, зазначеної у письмовому підтвердженні, якщо третя особа (зобов'язана сторона) не виконає вказане у ньому певне зобов'язання, або настануть інші умови, передбачені у відповідному підтвердженні [2].

Розглядаючи правове регулювання гарантії як виду забезпечення зобов'язання у цивільному праві Л. О. Єсіпова, визначає її як встановлений законом або домовленістю сторін забезпечувальний засіб майнового (грошового) характеру, що існує у вигляді акцесорного грошового зобов'язання, яке не залежить від долі основного зобов'язання та забезпечує захист майнових

інтересів кредитора у випадку несправності боржника відповідно до умов наданого грошового зобов'язання [3, с. 9].

С. О. Погрібний взагалі вважає, що особливості банківської гарантії (відсутність акцесорності, тобто незалежність гарантії від основного зобов'язання) виокремлюють цей забезпечувальний засіб з-поміж інших, що дозволяє доволі умовно віднести гарантію до видів забезпечення виконання зобов'язань [4, с. 235, 242]. І. А. Безклубий пропонує розглядати гарантію як кредитну операцію, що здійснюється на підставі одностороннього, абстрактного, відплатного правочину, за яким банк (гарант) гарантує перед кредитором (бенефіціаром) виконання боржником (принципалом) свого обов'язку [5, с. 386]. О. В. Паракуда визначає гарантію як видачу банком, іншою фінансовою установою чи страховою організацією (гарантом) за зверненням (клопотанням) інших заінтересованих осіб (боржника) письмового зобов'язання (гарантії), за яким гарант забезпечує перед кредитором (бенефіціаром) належне виконання боржником (принципалом) свого обов'язку за існуючим між ними зобов'язанням та відповідає перед кредитором у разі порушення боржником основного зобов'язання у випадку, передбаченому гарантійним зобов'язанням шляхом сплати визначеної грошової суми [6, с. 11]. Досліджуючи банківську гарантію як засіб забезпечення виконання договірних зобов'язань у міжнародному приватному праві О. Вайцеховська та О. Руденко зазначають, що вона є одностороннім, строковим, оплатним правочином, який не залежить від основного договору, що містить гарантійне зобов'язання гаранта сплатити на користь бенефіціара визначену суму у разі пред'явлення останнім письмової вимоги [7, с. 269].

О. Я. Кузьмич підкреслює, що жодних обмежень за видами зобов'язань, які можуть забезпечуватись гарантією, законодавство не встановлює. А отже, робить висновок автор, гарантією можуть бути забезпечені будь-які зобов'язання – як ті, що виникли, так і ті, що мають з'явитися в майбутньому [8, с. 202]. На наше переконання такий стан речей можна повною мірою застосувати до договору факторингу, адже предмет цього договору є саме наявна, або майбутня грошова вимога.

Таким чином, банківська гарантія є одним із видів забезпечення виконання зобов'язання, яка може повноцінно розглядатися як вид забезпечення виконання договору факторингу. Проте, і на це варто звернути увагу, вона принципово відрізняється від інших видів забезпечення виконання зобов'язань, як своєю правовою природою, так і особливостями використання на практиці. Правовий аналіз наукової доктрини, галузевого законодавства та банківської практики дає змогу сформулювати такі її ознаки, які впливають у зв'язку з укладенням між сторонами договору факторингу: надання банком банківської гарантії належить до такого виду банківської діяльності, як кредитні операції; незалежність банківської гарантії від основного зобов'я-

зання (самостійність); строковість; відплатний характер; особливі вимоги щодо умови платежу – пред'явлення письмової вимоги бенефіціара і вказаних у банківській гарантії документів; оплатність послуги банківської гарантії.

Наступним видом забезпечення виконання договору факторингу є – порука. У відповідності до ч. 1 ст. 553 ЦК України за договором поруки поручитель поручається перед кредитором за боржника за для виконання ним свого обов'язку [2].

Важливість практичного боку застосування поруки як виду забезпечення виконання зобов'язань зумовили і неабияку увагу науковців до цієї проблематики. Так, на думку Ю.О. Заїки, суть договору поруки, полягає в тому, що у разі невиконання боржником свого зобов'язання, поручитель повинен у повному обсязі цей обов'язок виконати і понести передбачену законом чи договором цивільно-правову відповідальність за невиконання чи неналежне виконання зобов'язання [9, с. 10]. З точки зору Є.О. Харитонова, договір поруки може виступати як додаткове зобов'язання для забезпечення належного виконання умов договору. В такому випадку поручителем буде не сторона за договором, а третя особа, визначена укладеним договором, як поручитель [10, с. 337]. В розрізі наведеного, необхідно зазначити, що порука може бути оформлена як договір, що укладається між основним боржником і поручителем на користь третьої особи – кредитора за основним боргом. Звідси випливає, що порука розглядається як додаткове зобов'язання, що може виникати на підставі договору або в силу інших обставин. При цьому учасником даного договору є не боржник за основним зобов'язанням, а інша особа: договірні відносини виникають між головним кредитором і поручителем.

В. І. Остапенко під порукою пропонує розуміти правовідношення, відповідно до якого поручитель зобов'язується на користь кредитора виконати обов'язок боржника за основним договором (який полягає у сплаті на користь кредитора певної грошової суми) у випадку, якщо боржник не виконає зазначеного обов'язку самостійно, а також сплатити у зв'язку із порушенням основного зобов'язання проценти, викликані простроченням, неустойку (якщо вона була встановлена відповідно до основного договору) та відшкодувати збитки, якщо їх зазнав кредитор у зв'язку із порушенням зобов'язання боржником [11, с. 9-10]. О. В. Михальнюк під порукою розуміє акцесорне договірне зобов'язання, згідно з яким поручитель поручається перед кредитором третьої особи (боржника) за виконання останнім його зобов'язання, а у разі його невиконання чи неналежного виконання – зобов'язується виконати зобов'язання боржника та/або нести цивільно-правову відповідальність у формі відшкодування збитків та/або сплатити неустойку [12, с. 88]. Як акцесорне зобов'язання розглядає поруку і А.Р. Чанишева [13, с. 137]. На нашу думку, це закономірно, оскільки зміст цих правовідносин складають право очікування кредитора за основним (забезпеченим порукою) зобов'язанням на здійснення

поручителем дій, які будуть мати своїм наслідком виконання боржником основного зобов'язання, і обов'язок поручителя здійснити все можливе для досягнення цієї мети.

Разом з тим, варто звернути увагу і на ту обставину, що більшість договорів поруки все ж таки укладаються з відома боржника. Поручителями виступають родичі, добрі знайомі, контрагенти. Проте бувають і «нетипові» поручителі, коли договори поруки укладаються між кредитором та новим поручителем, при цьому сам боржник не є обізнаним щодо нового поручителя та його особистості. У зв'язку з чим доцільно в певній спосіб обмежити можливість укладання договору поруки без відома боржника та без наявності його згоди. З іншого боку, зміст ч. 1 ст. 559 ЦК України дозволяє припускати, що у разі збільшення обсягу відповідальності поручителя його згода таки вимагається, і повідомлення про зміну умов договору не є достатнім для чинності договору. При цьому, згода поручителя на зміну основного зобов'язання має висловлюватися чітко та в письмовому вигляді. Не можуть прийматися доводи про те, що поручитель, поручаючись за виконання зобов'язання за кредитним договором, який включає право кредитора змінити розмір процентної стави в односторонньому порядку, погодився з такими змінами. При цьому слід виходити з того, що в договорі поруки немає прямо вираженої згоди поручителя відповідати за зміненими умовами основного договору.

Не менш важливим для обговорення є питання щодо змісту та особливостей поруки як способу забезпечення виконання договору факторингу. Зокрема, О. П. Карасава, серед характерних ознак поруки виділив такі: по-перше, правовідносини поруки мають похідний характер від основного зобов'язання, а отже недійсність основного зобов'язання тягне за собою недійсність правочину щодо його забезпечення; по-друге, сторонами у правовідносинах поруки є кредитор за основним зобов'язанням, боржник за основним зобов'язанням та поручитель; по-третє, порука виникає на підставі договору; по-четверте, у правовідносинах, що можуть забезпечуватися порукою, боржник самостійно повинен виконувати свої зобов'язання на умовах, встановлених основним зобов'язанням. Кредитор основного боржника може пред'явити свої вимоги до поручителя тоді, коли основний боржник порушить свої зобов'язання; по-п'яте, у разі порушення боржником зобов'язання, забезпеченого порукою, боржник і поручитель відповідають перед кредитором як солідарні боржники; і останнє, Цивільним кодексом України передбачено можливість сторонам (кредитору, боржнику та поручителю) досягти домовленості щодо меж відповідальності поручителя [14, с. 205].

Як бачимо, інститут забезпечення виконання зобов'язань є важливим і доволі витребуваним правовим інструментом, особливо при укладанні кредитних договорів, оскільки він носить забезпечувальний характер. Широке застосування банківської гарантії та поруки можна пояснити тим, що ці види

забезпечення виконання зобов'язань спрямовані на попередження та зменшення майнових втрат кредитора у випадку недобросовісної поведінки контрагента за договором, неплатоспроможності боржника, ліквідації юридичної особи – боржника, смерті громадянина – боржника тощо.

Висновки. Отже, інститут забезпечення виконання зобов'язань тісно пов'язаний з іншим інститутом цивільного права – цивільно-правової відповідальності, яка застосовується у випадках невиконання або неналежного виконання умов договору. Інститут забезпечення виконання зобов'язань є важливим і доволі витребуваним правовим інструментом, особливо при укладанні кредитних договорів, оскільки він носить забезпечувальний характер.

Банківська гарантія, порука, поряд з іншими видами забезпечення виконання зобов'язань заставою, неустойкою – є найбільш прийнятними для сторін у договорі факторингу.

Література:

1. Гриняк А. Б. Теоретичні засади правового регулювання підрядних зобов'язань у цивільному праві України: монографія. НДІ приватного права і підприємництва НАПрН України, Київ : Юрінком Інтер, 2013. 374 с.
2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. №435-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. №№ 40-44. С. 356.
3. Єсіпова Л. О. Гарантія у цивільному праві : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. Одеса, 2006. 20 с.
4. Погрібний С. О. Про правову природу зобов'язань гаранта за банківською гарантією. *Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія»*. 2012. Т. 12. С. 234-244.
5. Безклубий І. А. Банківські правочини: цивільно-правові проблеми: монографія. Київ, ВПЦ «Київський університет», 2005. 378 с.
6. Паракуда О. В. Гарантія як спосіб забезпечення виконання зобов'язань : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. Київ, 2012. 15 с.
7. Вайцеховська О., Руденко О. Банківська гарантія як засіб забезпечення виконання договірних зобов'язань у міжнародному приватному праві. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 5. С. 267-271.
8. Кузьмич О. Я. Гарантія як вид правовідносин за участю третіх осіб. *Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право*. 2017. Випуск ½ (33/34) . С. 201-205.
9. Заїка Ю. О. Проблеми застосування поруки в кредитних договорах. Особливості формування законодавства України: філософсько-правові, історичні та прикладні аспекти: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Івано-Франківськ, 06 березня 2014 р.), Івано-Франківськ, 2014. С. 8-11.
10. Цивільне право України: навч. посіб. За ред. Є.О Харитонова, Н.Ю. Голубевої. Київ: Правова єдність, 2009. 280 с.
11. Остапенко В. І. Порука як спосіб забезпечення виконання зобов'язань, що виникають з кредитних правовідносин (на матеріалах судової практики): автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. Київ, 2015. 22 с.
12. Михальнюк О. В. Порука у цивільному праві: теорія та практика: монографія. Київ: КНТ, 2008. 268 с.
13. Чанишева А. Р. Порука як акцесорне зобов'язання за цивільним правом України. *Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. Серія юриспруденція*. 2013. № 5. С. 137-139.
14. Карасова О. П. Порука як спосіб забезпечення виконання зобов'язань: теоретичні та практичні аспекти. *Економічна теорія і право*. 2015. № 3 (22). С. 202-217.

References:

1. Hryniak, A. B. (2013). *Teoretychni zasady pravovoho rehuliuвання pidriadnykh zoboviazan u tsyvilnomu pravi Ukrainy: monohrafiia* [Theoretical principles of legal regulation of contract obligations in civil law of Ukraine: Monograph]. NDI pryvatnoho prava i pidpriemnytstva NAPrN Ukrainy. Kyiv: Yurinkom Inter [in Ukrainian].
2. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 16 sichnia 2003 roku № 435-IV. [The Civil Code of Ukraine: Law of Ukraine]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> [in Ukrainian].
3. Yesipova, L. O. (2006). *Harantiia u tsyvilnomu pravi* [Guarantee in civil law]. Extended abstract of the dissertation for the degree of Candidate of Legal Sciences. Odesa. [in Ukrainian].
4. Pohrybnyi, S. O. (2012). Pro pravovu pryrodu zoboviazan haranta za bankivskoiu harantiieiu [On the legal nature of guarantor's obligations under a bank guarantee]. *Naukovi pratsi Natsionalnoho universytetu «Odeska yuridychna akademiia» - Scientific works of the National University "Odesa Law Academy"*, 12, 234-244. [in Ukrainian].
5. Bezkylybyi, I. A. (2005). *Bankivski pravochyny: tsyvilno-pravovi problemy* [Bank transactions: Civil law problems]. Kyiv: VPTs "Kyivskiy universytet". [in Ukrainian].
6. Parakuda, O. V. (2012). *Harantiia yak sposib zabezpechennia vykonannia zoboviazan* [Guarantee as a method of ensuring obligations fulfillment]. Extended abstract of the dissertation for the degree of Candidate of Legal Sciences. Kyiv. [in Ukrainian].
7. Vaitsehovska, O., & Rudenko, O. (2017). Bankivska harantiia yak zasib zabezpechennia vykonannia dohovirnykh zoboviazan u mizhnarodnomu pryvatnomu pravi [Bank guarantee as a means of ensuring contract obligations in private international law]. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo - Entrepreneurship, Economy, and Law*. 5, 267-271. [in Ukrainian].
8. Kuzmych, O. Ya. (2017). Harantiia yak vyd pravovidnosyn za uchastiu tretikh osib [Guarantee as a type of legal relations involving third parties]. *Visnyk NTUU "KPI". Politolohiia. Sotsiolohiia. Pravo - Journal of NTUU "KPI". Political Science. Sociology. Law*. 1/2(33/34), 201-205. [in Ukrainian].
9. Zaika, Yu. O. (2014). Problemy zastosuvannia poruky v kredytnykh dohovorakh [Problems of applying surety in credit agreements]. In *Osoblyvosti formuvannia zakonodavstva Ukrainy: Filozofsko-pravovi, istorychni ta prykladni aspekty - Peculiarities of the formation of Ukrainian legislation: Philosophical-legal, historical, and applied aspects*. (pp. 8-11). Ivano-Frankivsk. [in Ukrainian].
10. Kharytonov, Ye. O., & Holubeva, N. Yu. (Eds.). (2009). *Tsyvilne pravo Ukrainy* [Civil law of Ukraine]. Kyiv: Pravova yednist. [in Ukrainian].
11. Ostapenko, V. I. (2015). *Poruka yak sposib zabezpechennia vykonannia zoboviazan, shcho vynykaiut z kredytnykh pravovidnosyn (na materialakh sudovoi praktyky)* [Surety as a means of ensuring obligations arising from credit relations (based on judicial practice)]. Extended abstract of the dissertation for the degree of Candidate of Legal Sciences. Kyiv. [in Ukrainian].
12. Mykhalniuk, O. V. (2008). *Poruka u tsyvilnomu pravi: Teoriia ta praktyka* [Surety in civil law: Theory and practice]. Kyiv: KNT. [in Ukrainian].
13. Chanysheva, A. R. (2013). Poruka yak akcesorne zoboviazhannia za tsyvilnym pravom Ukrainy [Surety as an accessory obligation in Ukrainian civil law]. *Naukovyi visnyk mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriia yurysprudentsiia - Scientific Bulletin of the International Humanitarian University. Law Series*. 5, 137-139. [in Ukrainian].
14. Karasava, O. P. (2015). Poruka yak sposib zabezpechennia vykonannia zoboviazan: Teoretychni ta praktychni aspekty [Surety as a method of ensuring obligations: Theoretical and practical aspects]. *Ekonomichna teoriia i pravo - Economic Theory and Law*. 3(22), 202-217. [in Ukrainian].

УДК 342.9

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-93-101](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-93-101)

Сабадаш Наталія Олександрівна аспірантка кафедри фінансового права Навчально-наукового інституту права, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, адвокат, <https://orcid.org/0009-0009-6621-9498>

ОКРЕМІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ПРАВ ТА ОБОВ'ЯЗКІВ У ПОДАТКОВИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ

Анотація. Враховуючи суттєвий імперативний характер податкових правовідносин, обрана тематика роботи є надзвичайно актуальною.

Метою дослідження є коротка характеристика правових підстав належної реалізації органами державної влади та органами місцевого самоврядування прав та обов'язків у податкових правовідносинах.

Провівши компаративний аналіз теоретичних конструкцій (концепцій, понять, термінів), автор дійшов висновку, що в аспекті втілення податкових повноважень, податкових прав і обов'язків варто вести мову саме про державні владні органи та органи місцевого самоврядування, адже саме їм притаманна владна компетенція, а не муніципальним утворенням, які є обмеженими просторовими характеристиками.

Автор простежує співвідношення між термінами «місцеве самоврядування» та «органи місцевого самоврядування» наступним чином. За авторським підходом, враховуючи, що з загально визнаних позицій, місцеве самоврядування розглядається крізь призму прав та реальної здатності, органи місцевого самоврядування – це одиниця публічної влади місцевого рівня, що наділені повноваженнями щодо втілення таких прав та реальної здатності у життя.

З позицій податкового права розглянуто Європейську хартію місцевого самоврядування та Закон України «Про місцеве самоврядування», а також Бюджетний кодекс України та Конституцію України.

У статті знайшли своє відображення теоретичні основи особливостей правового статусу суб'єктів податкових правовідносин, зокрема щодо взаємореспондуючих прав і обов'язків суб'єктів досліджуваного типу правовідносин. Наведено приклади на підкріплення такої позиції. Якщо одна сторона зобов'язана поводитися належним чином, то для іншої сторони, на рівні норм податкового законодавства, закріплений можливий тип поведінки. У платника податків є обов'язок надати контролюючому органу податкову декларацію. Владна сторона, у відповідь, зобов'язана прийняти таку декларацію та провести камеральну перевірку. В той самий час, якщо податковий орган виніс подат-

кове рішення-повідомлення про те, що необхідно сплатити податок та штрафні санкцій, це зумовлює обов'язок платника податків оплатити в повному обсязі та своєчасно належну суму грошових зобов'язань.

Підставою для подальших наукових досліджень можуть слугувати норми Податкового кодексу України та Митного кодексу України щодо прав та обов'язків владних державних органів та органів місцевого самоврядування у податкових правовідносинах.

Ключові слова: податкові правовідносини, права, обов'язки, муніципальні утворення, органи державної влади, органи місцевого самоврядування.

Sabadash Nataliya Oleksandrivna graduate student of the Department of Financial Law, Kyiv National Educational and Scientific Institute of Law Taras Shevchenko University, lawyer, <https://orcid.org/0009-0009-6621-9498>

CERTAIN ASPECTS OF IMPLEMENTATION OF RIGHTS AND OBLIGATIONS IN TAX RELATIONS BY STATE GOVERNMENT BODIES AND LOCAL SELF-GOVERNMENT BODIES

Abstract. Taking into account the essential imperative nature of tax legal relations, the chosen topic of the work is extremely relevant.

The purpose of the study is a brief description of the legal grounds for the proper implementation by state authorities and local self-government bodies of rights and obligations in tax relations.

Having conducted a comparative analysis of theoretical constructions (concepts, concepts, terms), the author came to the conclusion that in the aspect of implementation of tax powers, tax rights and obligations, it is worth talking about the state authorities and local self-government bodies, because it is they who have the power competence, and not municipal formations, which are limited spatial characteristics.

The author traces the relationship between the terms «local self-government» and «local self-government bodies» as follows. According to the author's approach, taking into account that from generally accepted positions, local self-government is considered through the prism of rights and real ability, local self-government bodies are a unit of public power at the local level, empowered to implement such rights and real ability in life.

From the point of view of tax law, the European Charter of Local Self-Government and the Law of Ukraine «On Local Self-Government», as well as the Budget Code of Ukraine and the Constitution of Ukraine, were considered.

The article reflects the theoretical foundations of the peculiarities of the legal status of subjects of tax relations, in particular, regarding the corresponding rights and obligations of the subjects of the investigated type of legal relations. Examples

are given to support such a position. If one party is obliged to behave appropriately, then for the other party, at the level of tax legislation, a possible type of behavior is fixed. The taxpayer has an obligation to submit a tax declaration to the supervisory authority. The authorities, in response, are obliged to accept such declarations and conduct a camera inspection. At the same time, if the tax authority has issued a tax decision-notification that it is necessary to pay tax and fines, this determines the duty of the taxpayer to pay in full and in a timely manner the appropriate amount of monetary obligations.

The norms of the Tax Code of Ukraine and the Customs Code of Ukraine regarding the rights and obligations of powerful state bodies and local self-government bodies in tax legal relations can serve as a basis for further scientific research.

Keywords: tax legal relations, rights, obligations, municipal entities, state authorities, local self-government bodies.

Постановка проблеми. Правове регулювання суспільних відносин постає потужним засобом впливу держави на суспільні процеси, поведінку, свідомість та діяльність людей. Особливого значення набуває регулювання тих відносин, в які держава зазвичай безпосередньо не втручається. Такими є відносини в системі місцевого самоврядування, що постає як право самостійно та під свою відповідальність вирішувати питання місцевого значення. Правова регламентація відносин органів державної влади та органів місцевого самоврядування із громадськістю, формалізуючи права та обов'язки сторін, спрямовує їхню активність на реалізацію передусім потреб та завдань місцевого самоврядування, а не якихось інших інтересів. Не оминуло це і податкової сфери.

Суспільні відносини у податковій сфері, їх правове регулювання являє собою потужний засіб, за допомогою якого держава впливає на процеси у суспільстві, людську свідомість та діяльність людей. Однаково важливими та такими, що мають особливе значення відносини, де активним учасником є держава в особі її органів влади, так і ті відносини, у функціонування яких держава не втручається. Загальновідомим є той факт, що податкові правовідносини володіють сильним імперативним елементом.

Цікаво, що в юридичній доктрині прийнято вважати, що відносини в системі місцевого самоврядування є такими, для яких безпосередня активна участь держави не є необхідною. Науковцями такий підхід обґрунтовується тим, що органи місцевого самоврядування володіють правами самостійно вирішувати питання на місцевому рівні. До таких прав належить і контроль надходження до місцевого бюджету місцевих податків. О. Золотоноша підкреслює – регламентація відносин громадськості з органами місцевого самоврядування в правовому контексті являє собою формалізацію прав та

обов'язків сторін, спрямування їхньої активності задля реалізації, в першу чергу, завдань і потреб діяльності органів місцевого самоврядування, а не будь-яких інших інтересів [1, с. 154].

Стан дослідження. В науковій доктрині тематика дослідження побічно окреслена такими науковцями, як М.Весельський, М.Кучерявенко, Т.Кушнарьова, О.Орлюк. Водночас ряд питань обраної сфери наукового інтересу залишається недостатньо висвітленою.

Метою дослідження є коротка характеристика правових підстав належної реалізації органами державної влади та органами місцевого самоврядування прав та обов'язків у податкових правовідносинах.

Виклад основного матеріалу. Поглиблений аналіз теоретичних засад тематики дослідження дозволяє констатувати факт, що до муніципальних утворень належать первинні адміністративно-територіальні одиниці держави, в межах яких реалізується специфіка місцевого самоврядування, що є представленим не лише територіальною громадою, а й виборними органами, та своїм підґрунтям має забезпечення на підставах фінансового-матеріальних основ. Цікавим є підхід, висвітлений в юридичній доктрині, що поняття «муніципальне утворення» не використовується в Україні. Даний термін, а саме – «муніципальне утворення», притаманним є зарубіжним державам. Так, у США підвидом муніципальних утворень є власне муніципалітети, тауни, тауншини, в Німеччині – общини, у Франції та Швеції – комуни, у Польщі – гміни. В науковій доктрині існує позиція, яка, враховуючи досвід зарубіжних країн, пропонує при віднесенні до муніципальних утворень в нашій державі - Україні, використовувати критерій адміністративно-територіальних одиниць, а саме – місто, селище, села чи їх об'єднання. Варто зауважити, що дану позицію слід доповнити селищем міського типу.

З цього приводу в авторів дослідження існують деякі міркування, які можна викласти наступним чином. За своєю адміністративно-правовою природою, адміністративно-територіальні одиниці являють собою частину єдиної держави території, що мають своєю просторовою основою організацію і діяльність місцевих державно-владних органів та органів місцевого самоврядування [2]. Така позиція викладена в юридичній енциклопедії. Тобто зміст муніципальних утворень, маючи своїм базисом адміністративно-територіальні одиниці, і назви, які відрізняються у кожній державі, становить просто-рова організація території держави, яка слугує межами реалізації повноважень державних органів влади та органів місцевого самоврядування. Очевидно, що в аспекті втілення податкових повноважень, податкових прав і обов'язків варто вести мову саме про державні владні органи та органи місцевого самоврядування, адже саме їм притаманна владна компетенція, а не муніципальним утворенням, які є обмеженими просторовими характеристиками.

В той самий час варто звернути увагу на зміст Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (далі – Закон України), де міститься дефініція місцевого самоврядування як не лише права, а й реальної здатності, що гарантується державою, територіальної громади, яку складають жителі села чи об'єднання на підставах добровільності жителів кількох сіл, міста, селища в сільську громаду як самостійно, так і під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування щодо вирішення питань на місцевому рівні в рамках як Конституції, так і Законів України [3]. Європейська Хартія місцевого самоврядування містить наступну дефініцію розглядуваного явища: місцеве самоврядування – це спроможність і право органів місцевого самоврядування в рамках закону втілювати управління та регулювання суттєвими частинами публічних справ в інтересах місцевого населення під власну відповідальність [4]. Таким чином, можна простежити співвідношення між термінами «місцеве самоврядування» та «органи місцевого самоврядування». За авторським підходом, враховуючи, що з загально визнаних позицій, місцеве самоврядування розглядається крізь призму прав та реальної здатності, органи місцевого самоврядування – це одиниця публічної влади місцевого рівня, що наділені повноваженнями щодо втілення таких прав та реальної здатності у життя.

Цікавим в межах нашого дослідження, враховуючи його спрямованість, є зміст статті 9 Європейської Хартії місцевого самоврядування щодо фінансових ресурсів органів місцевого самоврядування. У частині 3 даної статті йдеться про таке: щонайменше частина, до яких належать фінансові ресурси органів місцевого самоврядування, мають бути сформовані в рахунок податків і зборів місцевого значення. При цьому органи місцевого самоврядування наділені повноваженнями на встановлення розміру таких податків і зборів в рамках закону.

Значну кількість нормативних положень щодо податкової сфери діяльності органів місцевого самоврядування містить Закон України. Заслугове на увагу згадка у тексті даного нормативно-правового акту, серед інших легальних дефініцій (концепцій, понять), про самооподаткування як форму, на підставі якої добровільно залучають, за умови наявності рішення громадських зборів, за місцем проживання таких громадян, коштів населення, що проживає на відповідній території, задля того, щоб здійснити фінансування цільових разових заходів соціально-побутового змісту [3].

Податкова основа, поруч з договірною, визначена підґрунтям відносин органів місцевого самоврядування з організаціями, установами та підприємствами, які не перебувають у комунальній власності конкретних територіальних громад. Поруч з податковими та договірними основами існує і підконтрольна засада, суть якої полягає у рамках повноважень, що надаються законом органам місцевого самоврядування. Про це йдеться у частині 1 статті 18 Закону України [3].

Згідно зі пунктом 24 частини 1 статті 26 Закону України, до виключної компетенції міської, селищної та сільської ради належить встановлення місцевих зборів і податків, згідно з вимогами Податкового кодексу [3]. До тієї ж сфери впливу належить прийняття рішень, яким надаються, згідно з чинним законодавством, пільги по податкам та зборам місцевого рівня пільги, включаючи земельний податок (пункт 28 частини 1 статті 26 Закону України) [3].

Те саме стосується і затвердження ставки земельного податку, згідно з вимогами Податкового кодексу України (пункт 35 частини 1 статті 26 Закону України) [3].

В контексті даного дослідження варто звернути увагу ще на наступні нормативні положення Закону України. Виключно на пленарних засіданнях міських рад (міст з районним поділом), крім питань, зазначених у частині першій статті 26, вирішуються такі питання: встановлення нормативів централізації коштів від земельного податку на спеціальних бюджетних рахунках районів міста [3].

Рішення органів, зазначених у частині третій статті 33 Кодексу цивільного захисту населення (крім керівників суб'єктів господарювання), про обов'язкову евакуацію населення є підставою для обов'язкового прийняття відповідним органом місцевого самоврядування в межах територій, щодо яких прийнято рішення про обов'язкову евакуацію населення, рішень про встановлення податкових пільг зі сплати плати за землю (земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності) та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для фізичних та юридичних осіб [3].

Відносини органів місцевого самоврядування з підприємствами, установами та організаціями, що не перебувають у комунальній власності відповідних територіальних громад, будуються на договірній і податковій основі та на засадах підконтрольності у межах повноважень, наданих органам місцевого самоврядування законом.

Продовжити дане дослідження щодо правових засад забезпечення захисту інтересів держави та муніципальних утворень як суб'єктів податкових відносин пропонуємо з аналізу в даному аспекті Основного Закону нашої держави, а саме – Конституції України, що була прийнята у 1996 році. Так, стаття 67 Основного Закону закріплює обов'язок кожного громадянина України справляти податки та збори в розмірах та в порядку, що встановлений чинним українським законодавством. Також у статті 67 Конституції України передбачено обов'язок усіх громадян України подавати за місцем їхнього проживання до податкових інспекцій декларації, які фіксують як їх доходи за минулий рік, так і майновий стан громадян. Дані декларації подаються у порядку, встановленому законом [5].

Стаття 74 Конституції України забороняє проведення референдуму щодо законопроектів, які мають врегулювати питання амністії, бюджету та податків [5].

Система оподаткування, податки та збори встановлюються виключно Законами України (стаття 92 Конституції України). Згідно зі статтею 116 розгляданого нормативно-правового акту, забезпечення проведення податкової політики належить до компетенції Кабінету Міністрів України. Згідно зі статтею 143 Основного Закону, встановлення місцевих податків і зборів віднесено до повноважень територіальних громад міста, селища, села безпосередньо або через органи місцевого самоврядування, що були утворені ними, відповідно до чинного законодавства. У цій же статті передбачена можливість віднесення у встановленому законом порядку до місцевого бюджету окремих податків загальнодержавного значення [5].

Окремо слід зазначити про таку «загальну» норму, що стосується тематики дослідження, як право вето Президента України щодо законів України, прийнятих Верховною Радою України. Такі Закони підлягають наступному поверненню на повторний розгляд єдиного органу законодавчої влади в Україні. Виняток становлять Закони України, що вносять зміни до Конституції України. Даний порядок врегульовано статтею 106 Конституції України, яка регламентує повноваження Президента України [5].

У якості прикладу кодифікованого акту нормативного змісту, як такого, що має відношення до тематики роботи, ми обрали Бюджетний кодекс України (далі – БК України).

Розпочнемо з БК України. Вже у статті 2 БК України міститься визначення поняття «органи, що контролюють справляння надходжень бюджету». За підходом бюджетного законодавства, до цих органів належать як органи державної влади, так і органи місцевого самоврядування, до повноважень яких належить контроль за своєчасністю та правильністю справляння зборів і податків, інших надходжень бюджету [6].

Відповідно до частини 3 статті 45 БК України, на дані органи покладено в повному обсязі та своєчасне забезпечення надходжень до бюджету держави зборів, податків та інших доходів згідно з чинним законодавством. Частина 3 статті 57 БК України регулює порядок надання місячного звіту про виконання Державного бюджету України органами, що контролюють справляння надходжень бюджету. В даній нормі йдеться про те, яким органам державної влади надається цей звіт, в якій строк та безпосередньо його зміст. Те саме стосується і кварталних звітів, порядок яких регулюється частиною 3 статті 60 БК України [6].

Стаття 78, яка стосується виконання місцевих бюджетів, передбачає, що органи, що контролюють справляння надходжень бюджету, забезпечують своєчасне та в повному обсязі надходження до місцевих бюджетів податків і зборів та інших доходів місцевих бюджетів відповідно до законодавства, а

також здійснюють обмін відповідною інформацією з органами місцевого самоврядування в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України [6].

Щодо теоретичних основ особливостей правового статусу суб'єктів податкових правовідносин, варто відзначити позицію І.Є. Криницького, який розуміє дану категорію у якості головного вектора, що має своєю основою спрямованість юридичних обов'язків та суб'єктивних прав, як парних категорій у праві. Загалом, І.Є. Криницький розуміє правовий статус суб'єкта податкових правовідносин крізь призму взаємної роботи, метою якої є побудова стрункої системи, в якій поєднуються як податково-процесуальна дієздатність, так і податково-процесуальна правоздатність [7, с. 23]. Нам імпонує підхід Н.С. Хатнюк, яка пише про те, що в податкових правових нормах закріплений кореспондуючий характер виду і міри поведінки учасників таких відносин у галузі оподаткування [8, с. 54]. Якщо одна сторона зобов'язана поводитися належним чином, то для іншої сторони, на рівні норм податкового законодавства, закріплений можливий тип поведінки. Як приклад, Н.С. Хатнюк пропонує наступну ситуацію. У платника податків є обов'язок надати контролюючому органу податкову декларацію. Владна сторона, у відповідь, зобов'язана прийняти таку декларації та провести камеральну перевірку. В той самий час, якщо податковий орган виніс податкове рішення-повідомлення про те, що необхідно сплатити податок та штрафні санкції, це зумовлює обов'язок платника податків оплатити в повному обсязі та своєчасно належну суму грошових зобов'язань.

Висновки. У роботі коротко охарактеризовано правові підстави належної реалізації органами державної влади та органами місцевого самоврядування прав та обов'язків у податкових правовідносинах.

Заслуговують на увагу теоретичні орієнтири (критерії) розмежування муніципальних утворень, адміністративно-правових одиниць, місцевого самоврядування та органів місцевого самоврядування, запропоновані автором.

З правових позицій щодо податкових правовідносин проаналізовано Європейську хартію місцевого самоврядування та Закон України. Окреслено конституційні положення щодо обраної тематики роботи. У якості прикладу кодифікованого акту нормативного змісту, як такого, що має відношення до тематики публікації, було обрано БК України. У статті знайшло своє відображення теоретичні основи особливостей правового статусу суб'єктів податкових правовідносин.

Підставою для подальших наукових досліджень можуть слугувати норми Податкового кодексу України та Митного кодексу України щодо прав та обов'язків владних державних органів та органів місцевого самоврядування у податкових правовідносинах.

Література:

1. Золотоноша О. Правове регулювання місцевих органів влади. *Підприємство, господарство і право*. 2020. № 3. С. 153-156 (С. 154)
2. Юридична енциклопедія. Шемшученко Ю.С. URL. https://web.archive.org/web/20170226083203/http://leksika.com.ua/19370817/legal/administrativno-teritorialna_odinitsya (дата звернення - 27.06.2024).
3. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21 травня 1997 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1997. № 24. Ст.170.
4. Європейська Хартія місцевого самоврядування від 15 жовтня 1985 року. *Офіційний вісник України: офіційне видання*. 2015. № 24 / № 39. 2013. ст. 1418. стор. 450. Стаття 718. Код акта 67165/2013.
5. Конституція України. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
6. Бюджетний кодекс України. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 50-51. Ст.572.
7. Криницький І. Є. Теоретичні проблеми податкового процесу: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.07; Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Київ, 2010. 36 с.
8. Хатнюк Н. С. Система податкових правовідносин: проблеми теорії та практики правового забезпечення: монографія / за заг. ред. д. ю. н., професора, заслуженого юриста України В. І. Литвиненка. Київ: «Видавництво Людмила», 2018. 464 с.

References:

1. Zolotonosha O. (2020) Pravove rehuliuвання mistsevykh orhaniv vlady [Legal regulation of local authorities]. *Pidpryemnytstvo, hospodarstvo i pravo*. № 3. S. 153-156 (S. 154) [in Ukrainian].
2. Iurydychna entsyklopediia. Shemshuchenko Yu.S [Legal encyclopedia. Yu.S. Shemshuchenko]. URL. https://web.archive.org/web/20170226083203/http://leksika.com.ua/19370817/legal/administrativno-teritorialna_odinitsya (data zvernennia - 27.06.2024). [in Ukrainian].
3. Pro mistseve samovriaduvannia v Ukraini [On local self-government in Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 21 travnia 1997 roku. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 1997. № 24. St.170. [in Ukrainian].
4. Ievropeiska Khartiia mistsevoho samovriaduvannia vid 15 zhovtnia 1985 roku [European Charter of Local Self-Government dated October 15, 1985]. *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy: ofitsiine vydannia*. 2015. № 24 / № 39. 2013. st. 1418. stor. 450. Stattia 718. Kod akta 67165/2013. [in Ukrainian].
5. Konstytutsiia Ukrainy [Constitution of Ukraine]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 1996. № 30. St. 141. [in Ukrainian].
6. Biudzhetnyi kodeks Ukrainy [Budget Code of Ukraine]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2010. № 50-51. St.572. [in Ukrainian].
7. Krynytskyi I. Ye. (2010) Teoretychni problemy podatkovoho protsesu [Theoretical problems of the tax process]: avtoref. dys... d-ra yuryd. nauk: 12.00.07; Kyivskiy natsionalnyi universytet imeni Tarasa Shevchenka. Kyiv, 36 s. [in Ukrainian].
8. Khatniuk N. S. (2018) Systema podatkovykh pravovidnosyn: problemy teorii ta praktyky pravovoho zabezpechennia [The system of tax legal relations: problems of the theory and practice of legal enforcement]: monohrafiia / za zah. red. d. yu. n., profesora, zasluzhenoho yurysta Ukrainy V. I. Lytvynenka. Kyiv: «Vydavnytstvo Liudmyla», 464 s. [in Ukrainian].

УДК 338.439

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-102-112](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-102-112)

Сергієнко Наталія Артурівна доктор юридичних наук, професор кафедри публічного права Факультету права та міжнародних відносин, Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, <https://orcid.org/0000-0002-6681-5961>

Гапонов Олександр Олександрович доктор філософії, Генеральний директор ТОВ «Ексклюзив консалтинг груп», <https://orcid.org/0000-0002-7778-673X>

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ АРБІТРАЖ: МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ТА ПРАКТИКА ЗАХИСТУ ПРАВ ІНВЕСТИТОРІВ В УКРАЇНІ

Анотація. Інвестиційний арбітраж є важливим механізмом вирішення міжнародних спорів між державами та іноземними інвесторами. В умовах глобалізації та постійного економічного співробітництва між різними країнами, питання захисту інвестиційних інтересів набуває дедалі більшої ваги. Ситуації, коли іноземні інвестори стикаються з порушенням своїх прав, можуть суттєво вплинути на економіку приймаючої держави та її міжнародний імідж. Арбітраж пропонує незалежний та ефективний механізм вирішення таких конфліктів, що є вкрай важливим для забезпечення стабільності інвестиційного середовища.

Міжнародні стандарти у сфері інвестиційного арбітражу встановлюють чіткі правила щодо захисту прав інвесторів та механізмів вирішення спорів. Багатосторонні інвестиційні угоди, двосторонні договори про захист інвестицій, а також інші міжнародні правові акти надають інвесторам можливість звертатися до міжнародних арбітражних інституцій. Однією з найвідоміших інституцій є Міжнародний центр з врегулювання інвестиційних спорів (ICSID), який був створений під егідою Світового банку для вирішення інвестиційних конфліктів між державами та іноземними інвесторами.

Україна, як держава, що активно залучає іноземні інвестиції, вже має багаторічний досвід участі у міжнародних інвестиційних арбітражах. Низка арбітражних справ, в яких Україна виступала стороною, стала знаковими для розвитку правового регулювання інвестиційної діяльності в країні. Ці справи, що охоплюють різні сектори економіки - від енергетики до приватизації, підкреслюють важливість дотримання державою міжнародних зобов'язань та підтримки надійного інвестиційного клімату.

Окрім того, з огляду на сучасні виклики, зокрема військову агресію з боку Російської Федерації, правовий захист інвестицій набуває ще більшого

значення для України. Інвестори, стикаючись з ризиками, пов'язаними з політичною нестабільністю та безпековими загрозами, потребують гарантій з боку держави. В цьому контексті, міжнародний арбітраж залишається ключовим елементом у забезпеченні стабільності та прогнозованості для інвесторів.

Таким чином, актуальність даної теми є незаперечною, так як ефективний інвестиційний арбітраж є гарантом стабільності міжнародних інвестиційних відносин. Захист прав інвесторів сприяє зміцненню інвестиційного клімату в Україні та підвищує її репутацію на міжнародній арені як надійного партнера для залучення іноземного капіталу в умовах глобальних економічних і політичних викликів.

Ключові слова: інвестиційний арбітраж, міжнародні стандарти, захист інвесторів, іноземні інвестиції, арбітражні спори, міжнародне право, інвестиційний клімат, економічна стабільність.

Serhiienko Nataliia Arthurivna <https://orcid.org/0000-0002-6681-5961>

Gaponov Oleksandr Oleksandrovyh <https://orcid.org/0000-0002-7778-673X>

INVESTMENT ARBITRATION: INTERNATIONAL STANDARDS AND PRACTICE OF PROTECTION OF INVESTORS' RIGHTS IN UKRAINE

Abstract. Investment arbitration is an important mechanism for resolving international disputes between states and foreign investors. In a world characterized by globalization and continuous economic cooperation between different countries, the issue of protecting investment interests is gaining increasing importance. Situations where foreign investors face violations of their rights can significantly impact the economy of the host state and its international reputation. Arbitration offers an independent and effective mechanism for resolving such conflicts, which is crucial for ensuring the stability of the investment environment.

International standards in the field of investment arbitration establish clear rules regarding the protection of investor rights and the mechanisms for resolving disputes. Multilateral investment treaties, bilateral investment treaties (BITs), as well as other international legal instruments provide investors with the opportunity to seek recourse through international arbitration institutions. One of the most prominent institutions is the International Centre for Settlement of Investment Disputes (ICSID), which was established under the aegis of the World Bank to resolve investment disputes between states and foreign investors.

Ukraine, as a country that actively attracts foreign investment, already has extensive experience in participating in international investment arbitrations. A number of arbitration cases in which Ukraine was a party have become landmark

events in the development of legal regulation of investment activities in the country. These cases, which span various sectors of the economy—from energy to privatization—highlight the importance of the state's adherence to international obligations and maintaining a reliable investment climate.

Furthermore, given the current challenges, particularly the military aggression by the Russian Federation, legal protection of investments is of even greater significance for Ukraine. Investors facing risks associated with political instability and security threats require guarantees from the state. In this context, international arbitration remains a key element in ensuring stability and predictability for investors.

Therefore, the relevance of this topic is undeniable, as effective investment arbitration is a guarantee of stability in international investment relations. The protection of investor rights contributes to strengthening Ukraine's investment climate and enhances its reputation on the global stage as a reliable partner for attracting foreign capital amidst global economic and political challenges.

Keywords: investment arbitration, international standards, investor protection, foreign investment, arbitration disputes, international law, investment climate, economic stability.

Постановка проблеми. Проблема інвестиційного арбітражу полягає в його ефективності як інструменту захисту прав інвесторів, що часто стикається з низкою труднощів. Однією з найбільш вагомих перешкод є відмінності в правових системах різних держав, що можуть призводити до нерівного підходу до іноземних інвесторів. Незважаючи на існування міжнародних стандартів, їхнє застосування в значній мірі залежить від внутрішньої політичної ситуації та економічних інтересів конкретної країни, що може ускладнити передбачуваність та стабільність процесу захисту інвестицій. Ще однією суттєвою проблемою є питання виконання арбітражних рішень. У деяких випадках держави оскаржують або відмовляються виконувати ці рішення, що підриває довіру до арбітражу як надійного механізму вирішення інвестиційних спорів. Це може звести нанівець зусилля інвесторів, навіть якщо рішення винесене на їхню користь. Крім того, існує певний дисбаланс між правами держави і інвесторів у контексті арбітражу. Часто міжнародні угоди можуть обмежувати можливості держав здійснювати необхідні економічні та соціальні реформи, оскільки пріоритет надається інтересам інвесторів. Це створює додаткові виклики для країн, які прагнуть захистити свої публічні інтереси без загрози арбітражних позовів.

Таким чином, проблема ефективності інвестиційного арбітражу полягає в необхідності збалансованого підходу, який би враховував інтереси обох сторін – держав і інвесторів – та забезпечував належне дотримання міжнародних стандартів з одночасним поважанням суверенітету країн.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Аналіз останніх досліджень і публікацій показує, що питання інвестиційного арбітражу, міжнародних стандартів та захисту прав інвесторів в Україні було предметом вивчення багатьох науковців. Зокрема, дослідження В. І. Васильєва, О. Є. Кузьміна, С. Б. Львовичіної, М. В. Чали та І. І. Лук'яненка значно розширили теоретичне підґрунтя щодо правового регулювання інвестиційних спорів. Особливий акцент у своїх роботах на правових аспектах інвестиційного арбітражу робили такі дослідники, як О. М. Поручник, Ю. Б. Іванов, Л. Д. Козаченко, В. П. Крамаренко, Т. О. Пащенко та О. В. Прокопенко. Також варто відзначити вклад В. М. Сидоренка, І. Ю. Хвесика, О. І. Чернеги, які досліджували сучасні тенденції міжнародного арбітражу в умовах глобалізації та їхній вплив на інвестиційний клімат України.

Метою статті є дослідження проблематики інвестиційного арбітражу в Україні, зокрема аналіз міжнародних стандартів захисту прав інвесторів та оцінка викликів, пов'язаних із їхньою імплементацією в умовах політичної та економічної нестабільності. Також передбачається виявлення можливих шляхів вдосконалення правових механізмів для забезпечення ефективного функціонування інвестиційного арбітражу в Україні.

Виклад основного матеріалу. Інвестиційний арбітраж є важливим інструментом захисту прав іноземних інвесторів у відносинах з державами, які приймають інвестиції. Цей механізм набув значної популярності у зв'язку з розвитком глобалізації, коли міжнародні інвестиції стали одним із ключових факторів економічного зростання. В Україні інвестиційний арбітраж виконує важливу роль у контексті захисту іноземних інвестицій і підтримки стабільного інвестиційного клімату, особливо в умовах політичної та економічної нестабільності.

Основою для вирішення інвестиційних спорів між інвесторами та державами є міжнародні угоди, такі як двосторонні інвестиційні договори (BITs), Договір про енергетичну хартію та інші багатосторонні угоди. Ці договори забезпечують захист інвесторів через механізми арбітражу, зокрема в межах Міжнародного центру з врегулювання інвестиційних спорів (ICSID)[1], створеного під егідою Світового банку. Міжнародні стандарти також передбачають можливість оскарження дій держав, які можуть порушувати права інвесторів або наражати їх на непрямі втрати, як-от націоналізація чи недотримання умов договорів[2, с. 103].

Досвід іноземних держав свідчить, що успішна практика арбітражу значно залежить від правової системи країни та рівня імплементації міжнародних угод. Наприклад, у Німеччині арбітраж відіграє ключову роль у врегулюванні інвестиційних спорів завдяки стабільній правовій системі та інтеграції міжнародних стандартів арбітражу в національне законодавство. Німеччина є членом Міжнародного центру з врегулювання інвестиційних спорів (ICSID),

що дозволяє інвесторам звертатися до міжнародних арбітражних інстанцій у випадку порушення їхніх прав. Важливим аспектом німецької правової системи є можливість безперешкодного виконання арбітражних рішень, що створює довіру серед іноземних інвесторів. Арбітраж у Німеччині також широко застосовується у вирішенні спорів у сфері енергетики, приватизації та великих інфраструктурних проєктів, що робить країну привабливою для інвесторів.

Окрім цього, Німеччина має добре розвинену систему комерційного арбітражу, що сприяє ефективному вирішенню спорів між приватними компаніями та державою. Німецька арбітражна система вирізняється прозорістю та високою незалежністю арбітражних суддів, що робить процес більш передбачуваним для іноземних інвесторів. Держава також активно підтримує розвиток арбітражу шляхом співпраці з міжнародними організаціями та створення сприятливих умов для інвесторів. Одним з ключових центрів арбітражу в країні є Німецький арбітражний інститут (DIS), який має високий рівень довіри серед бізнес-середовища. Завдяки цим факторам, Німеччина стала одним із провідних центрів арбітражу в Європі.

Важливу роль у розвитку арбітражу в Німеччині відіграють законодавчі ініціативи, які спрямовані на вдосконалення правових механізмів вирішення інвестиційних спорів. Зокрема, німецьке законодавство дозволяє сторонам обирати арбітрів із високим рівнем експертизи в конкретній галузі, що підвищує якість рішень та їхню ефективність. Крім того, Німеччина є підписантом Нью-Йоркської конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень, що забезпечує автоматичне визнання арбітражних рішень у більшості країн світу. Така система гарантій для інвесторів робить країну привабливим місцем для міжнародного бізнесу, що сприяє зростанню обсягів іноземних інвестицій[3].

Франція також демонструє успішну практику арбітражу завдяки високому рівню правової стабільності та чіткому регулюванню інвестиційної діяльності. Франція є одним із провідних центрів арбітражу в Європі завдяки своїй багатовіковій традиції використання арбітражу як засобу вирішення комерційних та інвестиційних спорів. Країна активно підтримує міжнародний арбітраж через законодавчі ініціативи, які забезпечують його ефективність і прозорість. Франція також є підписантом Нью-Йоркської конвенції, що дозволяє легко виконувати арбітражні рішення на її території та за її межами[4]. Одним з найважливіших арбітражних центрів у Франції є Міжнародна торгова палата (ICC), яка має значний вплив на розвиток світової практики арбітражу.

Французька правова система дозволяє сторонам обирати арбітрів, що мають необхідні знання і досвід, що підвищує якість рішень. Арбітражні суди у Франції мають високий рівень незалежності, що сприяє довірі до процесу з боку інвесторів. Важливим аспектом французької практики є те, що арбітражні

рішення визнаються й виконуються не лише в межах країни, але й за її кордонами, що додає додаткової привабливості для іноземних інвесторів. Це дозволяє забезпечити ефективне врегулювання інвестиційних спорів у широкому спектрі галузей, включаючи енергетику, будівництво та фінанси. Такий підхід робить Францію одним із найпривабливіших центрів для міжнародного арбітражу в Європі.

Французьке законодавство також постійно вдосконалюється для адаптації до нових викликів, що виникають у сфері міжнародного інвестиційного арбітражу. Останні зміни в законодавстві були спрямовані на спрощення процедури арбітражу та зниження його вартості, що робить процес доступнішим для широкого кола учасників. Франція продовжує активно розвивати свої арбітражні інституції, співпрацюючи з іншими міжнародними організаціями та державами. Це сприяє зростанню її впливу в галузі арбітражу та зміцнює її позиції на міжнародній арені як одного з ключових центрів вирішення інвестиційних спорів[5, с. 26-27].

Нідерланди, у свою чергу, відомі як одна з найбільш інвестиційно привабливих країн саме завдяки прозорій правовій системі та надійному механізму арбітражу. Амстердам виступає важливим центром для міжнародних арбітражних процесів, зокрема через наявність високопрофесійних арбітражних інституцій, таких як Нідерландський арбітражний інститут (NAI). Нідерланди мають багату історію застосування арбітражу в комерційних та інвестиційних спорах, що дозволило країні набути статусу одного з ключових гравців у цій сфері. Арбітражні рішення в Нідерландах виконуються швидко і без затримок, що забезпечує довіру інвесторів і стабільний інвестиційний клімат.

Важливою перевагою нідерландської системи арбітражу є її відкритість для міжнародних учасників і висока ефективність розгляду спорів. Нідерланди є підписантом Нью-Йоркської конвенції[6], що забезпечує автоматичне виконання арбітражних рішень у більшості країн світу. Крім того, держава активно підтримує арбітражні ініціативи на міжнародному рівні, що дозволяє налагоджувати ефективну співпрацю з іншими країнами та організаціями. Правова система Нідерландів орієнтована на забезпечення максимальної прозорості та передбачуваності процесу, що є важливим фактором для інвесторів. Це дозволяє країні залишатися на передовій позиції серед міжнародних центрів арбітражу.

Досвід Сполучених Штатів Америки також є цікавим у контексті арбітражу, оскільки американська система арбітражу широко застосовується як у внутрішніх, так і в міжнародних інвестиційних спорах. США є однією з перших країн, які впровадили чіткі законодавчі рамки для регулювання арбітражу на державному рівні, зокрема завдяки Федеральному закону про арбітраж 1925 року. Цей закон став основою для розвитку ефективної системи

арбітражу, яка захищає права інвесторів та дозволяє вирішувати спори без зайвих затримок, що є суттєвою перевагою порівняно з традиційними судовими процесами. Діяльність арбітражних судів у США підпорядкована високим стандартам прозорості й незалежності, що сприяє підвищенню довіри з боку міжнародних інвесторів.

У США також широко застосовується комерційний арбітраж, який дозволяє сторонам обирати арбітрів з експертними знаннями у конкретних галузях. Це надає інвесторам можливість отримати якісне та об'єктивне вирішення спорів, а також мінімізувати ризики, пов'язані з непередбачуваністю судових рішень у загальних судах. Крім того, арбітраж у США вирізняється своєю гнучкістю, оскільки сторони можуть узгоджувати певні процесуальні аспекти, що дозволяє пришвидшити розгляд справ та знизити витрати на їх вирішення. Така гнучкість, разом із надійністю правової системи, робить арбітраж у США привабливим інструментом для іноземних інвесторів.

Сполучені Штати також є активними учасниками міжнародних арбітражних процесів, як у контексті вирішення спорів за участю американських компаній, так і за участю іноземних інвесторів. США підписали низку двосторонніх інвестиційних угод (BITs), що забезпечують можливість звернення до міжнародних арбітражних інстанцій. Крім того, США є підписантом Нью-Йоркської конвенції про визнання і виконання іноземних арбітражних рішень, що забезпечує автоматичне виконання арбітражних рішень, винесених у інших юрисдикціях. Це створює додаткові гарантії для інвесторів, які ведуть свою діяльність у США, і підвищує рівень правової захищеності у міжнародних інвестиційних відносинах[7].

Американська арбітражна система також відзначається високою ефективністю в контексті вирішення інвестиційних спорів у таких галузях, як енергетика, технології та інфраструктура. Враховуючи стратегічну важливість цих секторів для економіки США, інвестори можуть бути впевнені, що арбітраж дозволить їм оперативно вирішувати спірні питання без значних втрат часу і ресурсів. Арбітражні установи, такі як Американська арбітражна асоціація (AAA), забезпечують високі стандарти якості розгляду справ, що сприяє збереженню довіри до цієї системи як на національному, так і на міжнародному рівнях[8, с. 102].

Окрім того, США пропонують значні податкові й юридичні переваги для інвесторів, які обирають арбітраж як метод вирішення спорів. Важливим фактором є те, що Федеральний закон про арбітраж заохочує досягнення згоди між сторонами і сприяє уникненню тривалих судових розглядів. Це, у свою чергу, знижує рівень конфліктності та забезпечує можливість швидкого відновлення нормальних комерційних відносин між сторонами після вирішення спору.

Інші країни, такі як Сінгапур, також демонструють позитивний досвід у розвитку інвестиційного арбітражу. Сінгапур став одним із провідних арбі-

тражних центрів в Азії завдяки активному просуванню арбітражу як основного способу вирішення спорів. Чітке регулювання та підтримка міжнародних арбітражних інституцій, таких як Сінгапурський міжнародний арбітражний центр (SIAC), забезпечили довіру інвесторів до арбітражної системи країни. Сінгапурський міжнародний арбітражний центр (SIAC) був заснований у 1991 році з метою стати нейтральною платформою для врегулювання міжнародних комерційних та інвестиційних спорів. Основна мета центру полягає у забезпеченні швидкого, прозорого та справедливого процесу вирішення конфліктів, уникаючи тривалих судових розглядів і національних судових систем. SIAC прагне досягти високих стандартів якості в арбітражних процесах, щоб інвестори та компанії могли бути впевненими у неупередженості та об'єктивності рішень. Завдяки цьому центр здобув довіру міжнародних інвесторів та бізнесу, позиціонуючи себе як один із найважливіших арбітражних центрів у світі. SIAC також має на меті сприяти популяризації арбітражу в Азійсько-Тихоокеанському регіоні та на глобальному рівні. Центр активно працює над розвитком арбітражної інфраструктури та вдосконаленням нормативно-правової бази, яка регулює арбітражну діяльність, що сприяє зростанню кількості звернень до арбітражу в регіоні. Він також організовує навчальні заходи та конференції для поширення знань про арбітраж серед правників, бізнес-лідерів та інвесторів. Однією з ключових задач SIAC є адміністрування арбітражних справ, яке охоплює всі етапи процесу від подання заяви до винесення арбітражного рішення. Центр забезпечує арбітрам усі необхідні ресурси для проведення справедливого та ефективного процесу, надаючи консультації та організаційну підтримку сторонам конфлікту. Важливою задачею SIAC є вибір кваліфікованих арбітрів для кожної конкретної справи. Центр працює з міжнародним пулом арбітрів, серед яких присутні висококваліфіковані фахівці у різних галузях права, що дозволяє підібрати експертів, які мають спеціальні знання у відповідній сфері спору. Ще однією важливою задачею є постійне оновлення та вдосконалення Арбітражного регламенту SIAC, щоб відповідати сучасним тенденціям і викликам у світі міжнародного бізнесу та права. Регламент SIAC забезпечує високий рівень процесуальної гнучкості, дозволяючи сторонам коригувати процедури відповідно до їхніх потреб. Це робить арбітраж у SIAC привабливим для міжнародних компаній, які шукають оперативного вирішення спорів. Крім того, SIAC активно займається популяризацією арбітражу через просвітницьку діяльність, організовуючи семінари, воркшопи та конференції на глобальному рівні. Центр сприяє підвищенню рівня обізнаності бізнесу про можливості арбітражу як інструменту вирішення комерційних спорів, що допомагає залучати нових клієнтів та підтримувати інтерес до арбітражу як альтернативи традиційним судовим процесам. SIAC має широкі повноваження у сфері арбітражу, що охоплюють адміністрування справ та моніторинг їхнього ходу. Центр має

повноваження призначати арбітрів з урахуванням специфіки кожної справи, а також слідкувати за дотриманням Арбітражного регламенту та норм міжнародного права. SIAC забезпечує контроль за строками вирішення спорів, організує слухання та сприяє у взаємодії між сторонами. Одним із ключових аспектів діяльності SIAC є надання рекомендацій щодо вибору процедур і процедурних правил, що можуть бути застосовані до конкретного арбітражного спору. Окрім основних процесуальних функцій, SIAC також має повноваження контролювати фінансові аспекти арбітражних справ, зокрема визначати та розподіляти арбітражні витрати між сторонами. Ця роль дозволяє забезпечити прозорість і справедливість у питанні витрат, що є важливим аспектом у міжнародному арбітражі. Центр також має можливість здійснювати перевірку та затвердження рішень арбітрів перед їх офіційним прийняттям, що гарантує високу якість прийнятих рішень і їх відповідність міжнародним стандартам. SIAC виконує важливу роль у забезпеченні нейтрального і надійного форуму для вирішення міжнародних спорів, що робить його одним із провідних арбітражних центрів в Азії та у світі. Його призначення полягає у створенні умов для швидкого та неупередженого врегулювання конфліктів між інвесторами та державами, а також між приватними компаніями. Завдяки своїй репутації та прозорій діяльності, SIAC приваблює великих міжнародних гравців, що шукають надійний та справедливий інструмент для вирішення суперечок[9; 10].

У свою чергу, досвід Аргентини демонструє виклики, з якими стикаються держави в процесі виконання арбітражних рішень. Після фінансової кризи 2001 року країна зіштовхнулася з численними арбітражними позовами від інвесторів, які вимагали компенсацій за втрати, спричинені урядовими заходами щодо стабілізації економіки. Хоча арбітражні суди виносили рішення на користь інвесторів, виконання цих рішень затягувалося через складні внутрішньополітичні та економічні фактори. Це підкреслює важливість не лише наявності міжнародних угод і арбітражних механізмів, але й здатності держав забезпечити виконання рішень.

Для України важливим є врахування досвіду цих країн у розвитку національної системи арбітражу та забезпеченні ефективної імплементації міжнародних стандартів. Проблеми з виконанням рішень арбітражних судів та політичні виклики, які з цим пов'язані, залишаються серйозними перешкодами на шляху до покращення інвестиційного клімату. Однак, успішний досвід іноземних держав свідчить, що прозора правова система та стабільні механізми виконання рішень є ключовими факторами для залучення іноземних інвесторів та зміцнення позицій України в міжнародних інвестиційних спорах.

Висновки. Інвестиційний арбітраж є важливим інструментом захисту інвесторів, що сприяє стабільності міжнародних інвестиційних відносин. Досвід різних країн демонструє, що ефективність арбітражу залежить від

правової стабільності, прозорості механізмів вирішення спорів та здатності держав забезпечувати виконання арбітражних рішень. Впровадження міжнародних стандартів і належне правове регулювання є вирішальними для зростання довіри інвесторів.

Україна, як країна, що прагне покращити інвестиційний клімат, має взяти за приклад кращі світові практики. Врахування досвіду таких країн, як Німеччина, Франція, Нідерланди та США, може допомогти Україні зміцнити власну арбітражну систему та підвищити ефективність захисту іноземних інвесторів. Це, у свою чергу, сприятиме залученню нових інвестицій та економічному розвитку країни.

Підвищення прозорості арбітражних процесів, забезпечення належного виконання рішень та вдосконалення національного законодавства є важливими кроками для зміцнення позицій України у сфері інвестиційного арбітражу. Ефективна арбітражна система здатна стати ключовим фактором у створенні стабільного інвестиційного середовища та залученні іноземного капіталу в економіку країни.

Література:

1. Інформація про міжнародний арбітраж від Aceris Law LLC URL: <https://www.international-arbitration-attorney.com/uk/the-international-centre-for-settlement-of-investment-disputes-icsid/>
2. Коваленко І. В. Міжнародний комерційний арбітраж: від античності до сьогодення. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки*. 2016. Вип. 6 (1). С. 101–105.
3. Захватаєв В. Судова і арбітражна система Німеччини Український адвокат. 2012. № 1-2 (65-66). URL: https://jurliga.ligazakon.net/analitycs/57429_sudova--arbtrazhna-sistema-nimechchini
4. Анулювання міжнародних арбітражних рішень, винесених у Франції URL: <https://www.international-arbitration-attorney.com/uk/arbitration/france-arbitration/>
5. Аніщенко А., Лаптев К. Арбітраж Франції: що треба знати практикуючому юристу про Міжнародний арбітражний суд при МТП в Парижі. *Юрист*. 2017. №5. С. 29-33.
6. Міжнародний арбітражний суд Нідерландів. URL: <https://www.international-arbitration-attorney.com/ru/international-arbitration-in-the-netherlands/>
7. Арбітраж міжнародний. URL: <https://vue.gov.ua/>
8. Кравцов С. О. Міжнародний комерційний арбітраж та національні суди. Харків : Право, 2014. 230 с.
9. Potomkina Y. Singapore Convention as a new tool in international trade. *Yuryst & Zakon*. 2019. №35. С. 1-5
10. Арбітраж у Сингапурі. URL: <https://ybcase.com/company-services/mediation/arbitraz-v-singapore>

References:

1. Informatsiia pro mizhnarodnyi arbitrazh vid Aceris Law LLC [Information on international arbitration from Aceris Law LLC] Retrieved from <https://www.international-arbitration-attorney.com/uk/the-international-centre-for-settlement-of-investment-disputes-icsid/> [in Ukrainian]

2. Kovalenko, I. V. (2016) Mizhnarodnyi komertsiiyi arbitrazh: vid antychnosti do sohodennia [International commercial arbitration: from antiquity to the present]. Naukovi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Serii: Yurydychni nauky - Scientific Bulletin of Kherson State University. Series: Legal Sciences. Vyp. 6 (1). S. 101–105. [in Ukrainian]
3. Zakhvataev, V. (2012) Sudova i arbitrazhna systema Nimechchyny Ukrainskyi advokat [Court and arbitration system of Germany Ukrainian lawyer]. № 1-2 (65-66). Retrieved from https://jurliga.ligazakon.net/analytys/57429_sudova--arbtrazhna-sistema-nimechchini [in Ukrainian]
4. Anulivannia mizhnarodnykh arbitrazhnykh rishen, vynesenykh u Frantsii [Annulment of international arbitration awards rendered in France] Retrieved from <https://www.international-arbitration-attorney.com/uk/arbitration/france-arbitration/> [in Ukrainian]
5. Anishchenko, A., Laptiev, K. (2017) Arbitrazh Frantsii: shcho treba znaty praktykuiuchomu yurystu pro Mizhnarodnyi arbitrazhnyi sud pry MTP v Paryzhi [French arbitration: what a practicing lawyer needs to know about the International Court of Arbitration at the ICC in Paris]. Yuryst - Lawyer. №5. S. 29-33. [in Ukrainian]
6. Mizhnarodnyi arbitrazhnyi sud Niderlandiv [International Court of Arbitration of the Netherlands] Retrieved from <https://www.international-arbitration-attorney.com/ru/international-arbitration-in-the-netherlands/> [in Ukrainian]
7. Arbitrazh mizhnarodnyi [Arbitration is international] Retrieved from <https://vue.gov.ua/> [in Ukrainian]
8. Kravtsov, S. O. (2014) Mizhnarodnyi komertsiiyi arbitrazh ta natsionalni sudy [International commercial arbitration and national courts]. Kharkiv : Pravo. 230 s. [in Ukrainian]
9. Potomkina, Y. (2019) Singapore Convention as a new tool in international trade [Singapore Convention as a new tool in international trade]. Yuryst & Zakon - Yuryst & Zakon. 2019. №35. S. 1-5. [in Ukrainian]
10. Arbytrazh u Synhapuri [Arbitration in Singapore]. Retrieved from <https://ybcase.com/company-services/mediation/arbitraz-v-singapore> [in Ukrainian]

УДК 342.701

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-113-120](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-113-120)

Силантьєва Інна Василівна пошукувач кафедри адміністративного і конституційного права Національного авіаційного університету, президент Асоціації соціального розвитку через право, пров. Феодосіївський, 14/186, м. Київ, тел.: (044) 067-483-43-64, <https://orcid.org/0009-0000-4886-5300>

ТРАНСФОРМАЦІЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ЯК СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ

Анотація. Статтю присвячено дослідженню трансформації громадянського суспільства як складової процесу державотворення. З'ясовано, що становлення та динамічний розвиток громадянського суспільства як складова процесу державотворення та трансформації політичної системи, є ключовою ознакою суспільно-політичного розвитку незалежної України. Запропоновано під громадянським суспільством розуміти спільноту рівноправних громадян з високим рівнем соціальних компетентностей, добровільно сформованих, які на демократичних засадах здійснюють вплив на процеси розроблення та реалізації державною владою рішень суспільного значення, а також взаємодіють з державою на засадах демократії, верховенства права і верховенства закону. Проаналізовано статистику офіційно зареєстрованих громадських організацій у період з 2019 по 2022 роки, а також результати соціологічних опитувань Центру Разумкова щодо рівня довіри населення до громадських організацій. Констатовано, що на формування громадянського суспільства впливало безліч передумов, основними серед яких є – економічні, соціальні, політико-правові, культурні. Перші згадки про громадянське суспільство з'являються за часів Аристотеля, Платона та Цицерона, які розглядали сутність громадянського суспільства у рамках формування ідеї ідеальної держави. Визначено, що у науці права виокремлюють чотири основні етапи становлення громадянського суспільства: з античності до XVI-XVII ст.; з XVI по XVIII століття; з XIX до середини XX століття); 20-90 роки XX ст. Теоретично обґрунтовано, що: процес становлення громадянського суспільства в Україні доволі повільний, складний, неоднозначний та тісно пов'язаний з проблематикою державотворення; громадянське суспільство «де-юре не може стати де-факто», поки реально не буде забезпечене, по-перше, підвищення рівня правової культури як пересічних громадян, так і в системі державної влади, по-друге, підвищення рівня активності громадян країни, де формується таке суспільство. Зроблено висновок, що належна взаємодія громадянського суспільства та держави – гарант демократичності, вдалих трансформацій та соціальна стабільність.

Ключові слова: громадянське суспільство, процес державотворення, етапи становлення, трансформація, політичні виклики.

Silantieva Inna Vasylivna searcher of the Department of Administrative and Constitutional Law of the National Aviation University, president of the Association of Social Development through Law, prov. Feodosiivskiy, 14/186, Kyiv, tel.: (044) 067-483-43-64, <https://orcid.org/0009-0000-4886-5300>

TRANSFORMATION OF THE COMMUNITY SOCIETY AS A WAREHOUSE THE PROCESS OF STATE CREATION

Abstract. The article is dedicated to the subsequent transformation of the hromada society as a warehouse process of state creation. It has been stated that the formation of that dynamic development of the hromadaian society as a warehouse for the process of state creation and the transformation of the political system, a key sign of the development of the sovereign political development of independent Ukraine. It was propagated by the hromadyansky suspilstvo razumit svilnot svinopravnih hulks z vysoki ivnim social competences, voluntarily molded, yaki on democratic ambushes zdiysnyuyut influx on the process of rozroblennya and implementation of sovereign power decision suspil significance, as well as mutually with the power in the ambushes of democracy, the rule of law and the rule of law. The statistics of official registration of community organizations in the period from 2019 to 2022, as well as the results of sociological tests conducted by the Razumkov Center on how well the population is trusted to community organizations, are analyzed. It was ascertained that the formation of the hromada suspilstvo poured in immeasurable rethinks, the main ones being economic, social, political, legal, cultural. The first riddles about the hromada suspilstvo are revealed in the hours of Aristotle, Plato and Cicero, as they looked at the essence of the hromadyansk suspilstvo within the framework of the formation of the idea of an ideal state. It has been established that the science of law has cremated some of the main stages of the formation of the community society: from antiquity to the 16th-17th centuries; from the 16th to the 18th centuries; from the 19th to the middle of the 20th century); 20-90 rocky XX century. Theoretically, it is grounded that: the process of the formation of the hromada society in Ukraine is quite povilny, folding, ambiguous and closely related to the problems of state creation; public welfare “de jure cannot become de facto”, until there is really a safe, first, promotion of equal legal culture like transverse hulks, so in the system of state power, in a different way, promotion of equal activity of the hulks of the country, de such a suspense is formed. The visnovok is crushed, which is indispensable for the interdependence of the hromeditary supremacy of that power - the guarantor of democracy, in the distance transformation and social stability.

Keywords: community society, the process of state creation, stages of formation, transformation, political cliches.

Постановка проблеми. Становлення та динамічний розвиток громадянського суспільства як складова процесу державотворення та трансформації політичної системи, є ключовою ознакою суспільно-політичного розвитку незалежної України. Громадянське суспільство – це спільнота рівноправних громадян з високим рівнем соціальних компетентностей, добровільно сформованих, які на демократичних засадах здійснюють вплив на процеси розроблення та реалізації державною владою рішень суспільного значення, а також взаємодіють з державою на засадах демократії, верховенства права і верховенства закону. «Новий шлях для нашої держави став досить складним і суперечливим. У цих умовах кожен новий крок перетворень викликає все більше питань щодо подальшого розвитку та діяльності громадянського суспільства, його взаємозв'язку із державою», – зазначає С.М. Третяк [1]. Адже «... розв'язання проблеми «дефіциту демократії» значною мірою залежить від рівня розвитку громадянського суспільства, спроможності його інститутів, ефективності взаємодії влади з громадськістю та законодавчого забезпечення цього процесу ...» [2, с. 332].

У період з 2019 по 2020 рік кількість офіційно зареєстрованих громадських організацій в Україні зросла майже на 9 тисяч й сягнула 201 тисячі [2, с. 346]. Чого, на жаль, не можна сказати про рівень довіри до громадських організацій. Так, за результатами соціологічного моніторингу Центру Разумкова, за останні десять років «кількість громадян, які повністю довіряють громадським організаціям, коливалася у межах 3-5%, недовіру громадським організаціям висловлюють 49% населення, при цьому 19% – не довіряють повністю [3]. Упродовж 2022 року кількість реєстрацій нових громадських організацій зменшилась практично на 50% (zareєстровано лише 2760 (2021 – 4360, 2020 – 3739, 2019 – 4905)). Разом з тим, суттєво збільшилась кількість зареєстрованих благодійних організацій (упродовж 2022 року зареєстровано 6367 (для порівняння: 2021 – 830, 2020 – 723, 2019 – 654)) [4]. Слушною у досліджуваному контексті є наукова думка В.В. Тертичка, який зазначає, що підвищувати рівень довіри громадян до влади необхідно саме через участь громадян в управлінському процесі, а також через застосування інструменту контролю [5].

З урахуванням викликів сьогодення, саме активність та розвиток громадянського суспільства – один з ключових механізмів демократичної держави, який має вплив на зміни у частині, що стосується належного врядування, реалізації ефективної державної політики, розв'язанні нагальних політичних, соціально-економічних та гуманітарних проблем. Зважаючи на це, дослідження питання щодо трансформації громадянського суспільства як складової

процесу державотворення, його суспільно-політичного позиціонування у контексті сучасних політичних викликів та дії в Україні правового режиму воєнного стану, наразі досить актуальне.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Деякі питання формування та розвитку громадянського суспільства досліджували І.О. Ієрусалімова, О.М. Куракін, М.П. Орзіх, С.В. Петков, П.М. Рабінович, В.В. Тертичко, Ю.М. Тодика, С.М.Третяк, В.І. Цимбалюк та інші. Разом з тим, зважаючи на триваючі реформи, суттєві законодавчі зміни у даному напрямі, а також враховуючи те, що розвиток громадянського суспільства – один з ключових механізмів демократичної держави, питання щодо трансформації громадянського суспільства потребує додаткового вивчення.

Метою статті є дослідження трансформації громадянського суспільства як складової процесу державотворення.

Виклад основного матеріалу. На формування громадянського суспільства впливало безліч передумов, основними серед яких є – економічні (приватна власність, конкуренція, вільний ринок), соціальні (значна роль у суспільстві належала середньому класу), політико-правові (правова рівність громадян, права та свободи людини, існування політичного плюралізму та децентралізація влади), культурні (високий рівень освіти, право на інформацію, свобода совісті). На думку В.І. Цимбалюка, історичними передумовами процесу формування громадянського суспільства є наявність індивіда, який має фундаментальні права і свободи; свобода підприємництва, публічність, наявність у суспільстві прагнення злагоди, толерантності, взаємоповаги, які мають стати підґрунтям мотивації поведінки і окремого індивіда, і суспільства загалом [6, с. 26].

Слід зазначити, що перші згадки про громадянське суспільство з'являються за часів Аристотеля, Платона та Цицерона, які розглядали сутність громадянського суспільства у рамках формування ідеї ідеальної держави. Взагалі в античні часи дефініції «громадянське суспільство» і «політичне» або держава були практично взаємозамінними. Бути членом «politike» означало бути громадянином – частинкою держави, тобто жити і діяти згідно із законами держави, не шкодити іншим громадянам. Політичне охоплювало сім'ю, релігію, освіту, мистецтво, культуру. Аристотель зазначав: «усі громадяни повинні брати участь у всьому, що стосується життя держави», тобто громадяни повинні мати приватну власність, бути рівними по відношенню один до одного, наділені правом брати участь у законодавчому і судовому процесах.

Серед сучасних теорій про громадянське суспільство вартою уваги є теорія Алексіса де Токвіля щодо спроби стримати крайнощі моделі «загальної держави» Г. Гегеля (у частині, що стосується втручання держави у справи громадянського суспільства) та моделі мінімальної держави Т. Пейна (мінімальна участь держави в управлінні суспільством, визнання права громадянського суспільства на саморегуляцію). На думку Т. Пейна, «громадянське суспільство –

благо, а держава – неминуче зло. Чим досконаліше громадянське суспільство, тим менше воно потребує регулювання з боку держави» [7].

Зазначимо, що Алексіс де Токвіль був проти монополізації влади як державою, так і громадянським суспільством. Він вважав, що найбільша небезпека йде від держави, яка здатна монополізувати владу і переродитися в деспотію. Ключовим інститутом громадянського суспільства він визнавав громадські об'єднання, які здатні вирішувати ті проблеми, з якими не можуть упоратися державні інститути ... У науці права Алексіса де Токвіля по праву вважають не лише теоретиком громадянського суспільства, але й теоретиком демократії. Адже саме його твердження про те, що розвиток демократії ґрунтується у першу чергу «на налагодженому житті громадян в добровільних асоціаціях», стало постулатом теорії сучасної демократії.

Коротко проаналізуємо основні етапи становлення громадянського суспільства. На думку Є. Цокура, «проблематика дослідження еволюції громадянського суспільства в Україні тісно пов'язана з питаннями здобуття легітимності владними інституціями, з процесами національного державотворення» [8, с. 129].

У науці права виокремлюють чотири основні етапи становлення громадянського суспільства.

До першого (з античності до XVI-XVII ст.) відносяться такі періоди як слов'янський та Київської Русі. Для зазначених періодів розмежування між громадянським суспільством і державою не існувало, так як «державне, громадське і полісне означали одне й те саме» [10, с. 10]. Характерними їх особливостями є зародження й утвердження у свідомості громадян уявлень і переконань щодо можливості та необхідності упровадження державних та суспільних інститутів, які повинні забезпечувати захист їх прав.

Другий етап – XVI – XVIII століття. У цей період свідомість громадян суттєво зростає, починають формуватися українські політичні нації, розширюються функції та завдання представників громадянських інституцій. Затверджується право у житті держави, людина починає привертати до себе все більше уваги, скасовується нерівність. У цей період прослідковується поєднання інтересів як простих громадян (селяни, міщани, козацтво), так і «еліти». Проте, як зазначає Є. Цокура «... на жаль, це мало тимчасовий характер і так і не призвело до формування інституцій громадянського суспільства, а «породило» глибоке суспільне відчуження й протистояння. Проте саме завдяки цим подіям було закладено як традиції національного державотворення, так і реалізація ідеї громадянського суспільства» [8].

Таким чином, події другого етапу свідчать про те, наскільки небезпечно здійснювати маніпуляції інтересами громадян та категоричну неприпустимість застосування «корисного» підходу щодо використання інститутів громадянського суспільства. Варто звернути увагу на те, що з кінця XIX ст.

інтерес як до розвитку, так і проблематики громадянського суспільства суттєво знизився. Основна увага приділялася питанням моделювання інститутів справедливого суспільства (без експлуатації людини людиною). Слушною у досліджуваному контексті є наукова думка Дж. Кіна, який зазначав: «... у ті часи європейська суспільно-політична думка здебільшого спиралася на міфічне уявлення проте, що в складних соціальних системах можна встановити порядок, спокій і уникнути конфліктів, якщо відмовитися від прагнення поділу влади на суспільну й політичну». Саме в цей час починається *третій етап* (XIX та початок XX століття) становлення громадянського суспільства в Україні. Характерними ознаками третього етапу є безсистемність дій та намірів суспільства, еліти й політики, а також відсутність взаємодії суспільства та влади. Як зазначає Г. Зеленько, «... запроваджені зміни доволі негативно відображалися у суспільній свідомості і виробили інстинкт самозбереження, який полягає у закритості і несприйнятті будь-яких реформ, ініціатором яких виступала держава...» [9]. Безконтрольність «гальмувала» як безпосередньо розвиток інститутів громадянського суспільства, так і їх залучення до управлінського процесу.

Четвертий етап – 20-90 роки XX ст., характерними особливостями його є підвищення інтересу до:

– ідеї громадянського суспільства (перші роки після проголошення незалежності України, помаранчева революція 2004 року). «Ідея громадянського та суспільства перестає бути лише теоретичною конструкцією, стаючи надбанням повсякденної свідомості. ... Громадянське суспільство тепер виконує функцію сполучної ланки між особистістю та державою, приватною і публічною сферами, приватними та загальними інтересами» [6]. З середини XIX прослідковується певна відчуженість громадського суспільства та політичної влади. На думку Є. Цокура, саме після подій 1994 року поступово починає реалізовуватися ідея побудови моделі штучного громадянського суспільства, ідеологічною основою якої стали «надбання та напрацювання» радянського періоду, добре відомі представникам радянської номенклатури, які посіли ключові посади в новоствореній українській державі. Як наслідок – корпоратизація і систем управління державою, і економіки, й інституцій штучного громадянського суспільства [8]. У 2004-2005 роках зацікавленість до розвитку інститутів громадянського суспільства поступово зростає;

– участі суспільства в управлінні й державотворенні (масово утворюються політичні партії, дещо пізніше відроджуються раніше створені і з'являються нові незалежні громадські організації, які діють поза політичною сферою). Однак «... правовий нігілізм, корупція, недовіра до державних інститутів похитнули уявлення про перспективи демократичного розвитку. Зважаючи на це сприйняття розвитку громадянського суспільства як найважливішої ознаки незворотності демократичних змін багато в чому втрачали

свою наукову й практичну привабливість, а уявлення про громадянське суспільство дедалі більше набували характеру декларацій та гасел» [2, с. 337].

Як бачимо, процес становлення громадянського суспільства в Україні доволі повільний, складний, неоднозначний та тісно пов'язаний з проблематикою державотворення. Основними причинами є як нерозуміння частини суспільства необхідності проведення реформ, так і бажання деяких його членів повернутися до тоталітарного управління.

Разом з тим, саме наявність розвиненого громадянського суспільства – невід'ємна частина демократичної держави, адже формування демократичної держави неможливе без конституювання її з громадянським суспільством. Належна взаємодія громадянського суспільства та держави – гарант демократичності, вдалих трансформацій та соціальна стабільність.

Висновки. Таким чином, перші згадки про громадянське суспільство з'являються за часів Аристотеля, Платона та Цицерона, які розглядали сутність громадянського суспільства у рамках формування ідеї ідеальної держави. У науці права виокремлюють чотири основні етапи становлення громадянського суспільства: з античності до XVI-XVII ст.; з XVI по XVIII століття; з XIX до середини XX століття); 20-90 роки XX ст. Процес становлення громадянського суспільства в Україні доволі повільний, складний, неоднозначний та тісно пов'язаний з проблематикою державотворення. Громадянське суспільство «де-юре не може стати де-факто», поки реально не буде забезпечене, по-перше, підвищення рівня правової культури як пересічних громадян, так і в системі державної влади, по-друге, підвищення рівня активності громадян країни, де формується таке суспільство.

Отже, ключовим механізмом демократичної держави є громадянське суспільство, адже без нього держава не в змозі створити можливості забезпечення «функціонування демократії участі, що у поєднанні з безпосередньою та представницькою демократією є основою успішної модернізації та сталого розвитку суспільства і держави» [10]. Перспективи подальших наукових розвідок вбачаються у дослідженні механізмів взаємодії інститутів держави та громадянського суспільства.

Література:

1. Третяк С.М. Формування поняття «громадянське суспільство» в західній та українській політико-правовій думці. *Правова держава*. 2002. Випуск. 13. С. 488–495.
2. Шайгородський Ю. Розвиток громадянського суспільства та проблема «дефіциту демократії». Політичний процес у незалежній Україні: підсумки і проблеми. Київ: Інститут політичних і етнонаціональних досліджень імені І.Ф. Курасса НАН України, 2021. С. 332–367.
3. Чи довіряєте Ви громадським організаціям? Соціологічне опитування Центру Разумкова. URL: http://www.razumkov.org.ua/ukr/poll.php?poll_id=81.
4. Громадське суспільство України в умовах війни. Звіт за результатами дослідження (грудень 2022 – січень 2023). м. Київ. 64 с.

5. Тертичка В.В. Суспільна політика: чи стала вона сферою наукового пошуку і прикладних досліджень в Україні. *Політичний менеджмент*. 2007. № 1. С. 10–23.
6. Цимбалюк В.І., Гришко В.І., Міщук І.В. Формування та становлення громадянського суспільства в Україні: монографія. Одеса, 2019. 158 с.
7. Томас Пейн. Вікіпедія. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D1%81>.
8. Цокур Є. Етапи становлення громадянського суспільства в Україні в контексті забезпечення легітимності політичної влади. *Політичний менеджмент*. 2009. № 3. С.129–136.
9. Зеленко Г. Політична участь і громадська самоорганізація в Україні: не втратити б шанс. Розвиток демократії та демократична освіта в Україні: доповіді III міжнародної наукової конференції (Львів, 20-22 травня 2005 р.). URL: www.democracy.kiev.ua/publications/collections/conference_2005/section_4/Zelenko.do.
10. Корнієвський О.А. Громадянське суспільство сучасної України: проблемні аспекти розвитку. *Наукові праці МАУП*. 2017. Вип. 52(1). С. 56-63.

References:

1. Tretiak, S.M. (2002). Formuvannia poniattia «hromadianske suspilstvo» v zakhidnii ta ukrainskii polityko-pravovii dumtsi [Formation of the concept of "civil society" in Western and Ukrainian political and legal thought]. *Pravova derzhava*, (Vols. 13), (pp. 488-495) [in Ukrainian].
2. Shaihorodskyyi, Yu. (2021). Rozvytok hromadianskoho suspilstva ta problema «defitsytu demokratii». Politychnyi protses u nezalezhnii Ukraini: pidsumky i problemy [Development of civil society and the problem of "deficit of democracy". The political process in independent Ukraine: results and problems] (pp. 332-367) [in Ukrainian].
3. Chy doviriate vy hromadskym orhanizatsiiam? Sotsiologichne opytuvannia Tsentru Razumkova [Do you trust public organizations? Sociological survey of the Razumkov Center]. Retrieved from: http://www.razumkov.org.ua/ukr/poll.php?poll_id=81 [in Ukrainian].
4. Hromadske suspilstvo Ukrainy v umovakh viiny. (2023) [Civil society of Ukraine in the conditions of war. Report on the results of the study]. Zvit za rezultatamy doslidzhennia (hruden 2022 – sichen 2023). Kyiv [in Ukrainian].
5. Tertychka, V.V. (2007). Suspilna polityka: chy stala vona sferoiu naukovoho poshuku i prykladnykh doslidzhen v Ukraini [Public policy: has it become a field of scientific research and applied research in Ukraine]. *Politychnyi menedzhment*. (Vols. 1), (pp. 10-23) [in Ukrainian].
6. Tsymbaliuk, V.I., Hryshko V.I. & Mishchuk I.V. (2019). Formuvannia ta stanovlennia hromadianskoho suspilstva v Ukraini: monohrafiia [Formation and development of civil society in Ukraine]. Odessa [in Ukrainian].
7. Pein, T. Vikipediia [Wikipedia]. Retrieved from: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D1%81> [in Ukrainian].
8. Tsokur, Ye. (2009). Etapy stanovlennia hromadianskoho suspilstva v Ukraini v konteksti zabezpechennia lehitymnosti politychnoi vlady [Stages of formation of civil society in Ukraine in the context of ensuring the legitimacy of political power]. *Politychnyi menedzhment*, (Vols. 3), (pp. 129-136) [in Ukrainian].
9. Zelenko, H. (2005). Politychna uchast i hromadska samoorganizatsiia v Ukraini: ne vtrataty b shans. Rozvytok demokratii ta demokratychna osvita v Ukraini [Political participation and public self-organization in Ukraine: a chance not to be missed. Development of democracy and democratic education in Ukraine]. *Dopovidi III mizhnarodnoi naukovoї konferentsii*. Retrieved from: www.democracy.kiev.ua/publications/collections/conference_2005/section_4/Zelenko.doc [in Ukrainian].
10. Korniiievskyyi, O. Hromadianske suspilstvo suchasnoi Ukrainy: problemni aspekty rozvytku [Civil society of modern Ukraine: problematic aspects of development]. *Naukovi pratsi MAUP*, (Vols. 52/1), (pp. 56-63) [in Ukrainian].

УДК 342:951: 354

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-121-132](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-121-132)

Стрельченко Анатолій Миколайович здобувач кафедри галузевого права та загальноправових дисциплін Інституту права та суспільних відносин Університету «Україна», <https://orcid.org/0009-0009-4535-3647>

ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ БРОНЕЗАХИСТУ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ В ЕСТОНІЇ

Анотація. У статті здійснена ґрунтовна характеристика адміністративно-правового забезпечення використання засобів бронезахисту цивільного населення в Естонії. забезпечення цивільного населення засобами бронезахисту є важливою темою у сучасному світі, особливо під час конфліктів та криз. Міжнародні організації, уряди і неурядові організації (НУО) працюють над забезпеченням цивільних таких засобами через гуманітарні програми, підтримку урядів і міжнародне співробітництво. Україні потрібно забезпечувати цивільне населення засобами бронезахисту на основі міжнародних ініціатив та пропозицій, зокрема за допомогою: 1) Міжнародного Комітету Червоного Хреста (МКЧХ), який досить часто надає підтримку цивільному населенню в зонах конфліктів, включаючи забезпечення бронезилетами та іншими захисними засобами для волонтерів і гуманітарних працівників. 2) ООН та її Міжнародних агенцій, які за допомогою Програми ООН, такі як Управління Верховного комісара ООН з прав людини та Програма розвитку ООН, часто працюють над захистом цивільного населення, але питання забезпечення бронезахистом переважно стосується гуманітарних місій і захисту персоналу. 3) Міжнародних неурядових організацій (НУО), якими є такі організації, як Amnesty International, Save the Children та інші, можуть співпрацювати з місцевими урядами або міжнародними донорами для надання захисного обладнання цивільному населенню під час збройних конфліктів. 4) Міжнародних донорів та урядів. Саме окремі держави та благодійні організації часто запускають програми для постачання бронезилетів, касок і засобів захисту громадянам в конфліктних зонах. Наприклад, Європейський Союз і США підтримують гуманітарні ініціативи, включаючи поставку захисного обладнання. Вагоме значення має питання законності, яке досить часто в усіх країнах світу обмежує вільне придбання, застосування та зберігання засобів індивідуального бронезахисту цивільним населенням. Оскільки бронезилети та інші засоби захисту можуть вважатися воєнними товарами, їх постачання

цивільному населенню часто регулюється законодавством, яке обмежує вільний обіг засобів індивідуального бронезахисту. У деяких країнах (наприклад, у Італії, Іспанії, Бразилії тощо) ці товари підлягають контролю через загрозу використання в незаконних цілях. Для прикладу США дозволяє використання засобів бронезахисту цивільним населенням не як військових товарів, а як засоби, які забезпечують захист життя та здоров'я цивільного населення. Саме тому, нам потрібно переймати досвід США, у частині вільного придбання, використання та застосування засобів індивідуального бронезахисту цивільним населенням у власних цілях та на власний розсуд, та не відносити їх до військових засобів захисту. Ініціативи по захисту цивільних осіб зазвичай обговорюються на міжнародних форумах і конференціях з прав людини та безпеки, де питання забезпечення засобами бронезахисту розглядається в контексті загального захисту прав людини.

Ключові слова: міжнародний досвід; засоби індивідуального бронезахисту; адміністративно-правове забезпечення; обороноздатність країни; національна безпека; цивільне населення; досвід Естонії.

Strelchenko Anatoly Mykolayovych head of the department of industry law and general legal disciplines of the Institute of Law and Public Relations of the University "Ukraine", <https://orcid.org/0009-0009-4535-3647>

COMPARATIVE AND LEGAL CHARACTERISTICS OF THE ADMINISTRATIVE AND LEGAL PROVISION OF THE USE OF ARMOR PROTECTION MEANS OF THE CIVILIAN POPULATION IN ESTONIA

Abstract. The article provides a thorough description of the administrative and legal support for the use of means of armored protection of the civilian population in Estonia. providing the civilian population with means of armor protection is an important topic in the modern world, especially during conflicts and crises. International organizations, governments, and non-governmental organizations (NGOs) are working to provide civilians with these means through humanitarian programs, government support, and international cooperation. Ukraine needs to provide the civilian population with means of body armor for the main international initiatives and proposals, in particular with the help of: 1) the International Committee of the Red Cross (ICRC), which quite often provides support to the civilian population in conflict zones, including the provision of bulletproof vests and other protective equipment for volunteers and humanitarian employees 2) The UN and its international agencies, which with the help of UN programs, such as the Office of the UN High Commissioner for Human Rights and the UN Development Program, often work on the protection of the civilian population, but the issue of

armor protection mainly concerns humanitarian missions and personnel protection. 3) International non-governmental organizations (NGOs), such as Amnesty International, Save the Children and others, can work with local governments or international donors to provide protective equipment to civilians during armed conflicts. 4) International donors and governments. It is individual states and charitable organizations that often launch programs to supply bulletproof vests, helmets and protective equipment to citizens in conflict zones. For example, the European Union and the United States support humanitarian initiatives, including the supply of protective equipment. Of great importance is the question of legality, which quite often in all countries of the world restricts the free acquisition, use and storage of personal body armor by the civilian population. Because bulletproof vests and other protective equipment can be considered military goods, their supply to the civilian population is often regulated by legislation that restricts the free circulation of personal protective equipment. In some countries (for example, Italy, Spain, Brazil, etc.), these goods are subject to control due to the threat of illegal use. For example, the USA allows the use of armor protection by civilians not as military goods, but as means that protect the life and health of the civilian population. That is why we need to adopt the experience of the United States in terms of the free acquisition, use and application of individual armor protection by the civilian population for their own purposes and at their own discretion, and not classify them as military means of protection. Initiatives to protect civilians are usually discussed at international forums and conferences on human rights and security, where the issue of armor protection is considered in the context of the general protection of human rights.

Keywords: international experience; means of individual armor protection; administrative and legal support; defense capability of the country; national security; civilian; the experience of Estonia.

Постановка проблеми. Впродовж останніх років потреба у забезпеченні безпеки в цивільному житті засобами бронезахисту в Україні стало надзвичайно актуальним питанням у зв'язку з повномасштабною війною та загальним підвищенням рівня небезпеки. Окрім військових дій, зростає загроза терористичних актів, обстрілів мирних міст і населених пунктів, що вимагає запровадження заходів для захисту цивільного населення. Саме основні аспекти забезпечення безпеки цивільних осіб засобами індивідуального бронезахисту породжують власне актуальність дослідження. До таких аспектів автором віднесено підвищену загрозу для цивільного населення, яка постала в умовах активних бойових дій, особливо з активним застосуванням артилерії, ракетних ударів та авіації, цивільні громадяни, які не беруть участі в бойових діях, часто стають мішенями та жертвами таких ударів. В таких умовах засоби індивідуального захисту (бронезилети, шоломи) можуть

рятувати життя та зберегти їм здоров'я людей, які змушені перебувати в небезпечних зонах. Також у процесі масштабної евакуації та підтримки уражених територій вкрай необхідні засоби індивідуального бронезахисту для волонтерів, медиків, рятувальників та цивільних осіб, які допомагають під час евакуації або доставлення гуманітарної допомоги. Вагомим аспектом також є стандартизація та сертифікація засобів індивідуального бронезахисту, яка у сучасний період зазнає вагомих недоліків, які потребують урегулювання. У цьому випадку одним вирішенням такої проблеми є контроль за якістю засобів індивідуального бронезахисту. Українське законодавство, зокрема, регламентує певні стандарти для бронезилетів, які можуть використовуватися як військовими, так і цивільними. Проте у деяких випадках виникають питання щодо відповідності цих стандартів та реальної захисної здатності продукції, особливо тієї, яка надходить від приватних постачальників. Ще одним аспектом, який впливає на ефективний захист цивільного населення є навчання цивільного населення правильному використанню засобів індивідуального бронезахисту, оскільки бронезилет чи шолом потребують правильної експлуатації для забезпечення максимальної ефективності. Волонтерські та державні програми спрямовані на інформування громадян про безпеку в умовах обстрілів та інших загроз. Але позиція автора проявляється у тому, підготовку мають проходити усі цивільні громадяни на усіх рівнях життєдіяльності. Також важливою ознакою є використання засобів індивідуального бронезахисту у професійних сферах, де усі працівники служб екстреного реагування (пожежники, медики, рятувальники) та журналісти в Україні також мають беззаперечно активно використовувати засоби індивідуального бронезахисту під час роботи в небезпечних умовах. Це сприяє зниженню ризику поранень серед цих категорій громадян. Саме тому досвід світових країн у цьому сенсі має вагоме значення.

Стан опрацювання проблематики. Проблематика щодо характеристики суб'єктів адміністративно-правового забезпечення використання засобів індивідуального бронезахисту цивільним населенням не розглядалася ні на науковому рівні ні на практичній площині. Частково досліджували проблематику захисту індивідуальними засобами захисту такі вчені як В. Авер'янов, В. Галуцько, К. Барсуков, І. Бухтіярова, І. Ієрусалімова, О. Масляно [1], В. Марчук, М. Стригунов [2], О. Стрельченко, В. Тютюник, О. Тютюник, Т. Юрова, О. Яценко та інші. А також такі зарубіжні дослідники як: Роберто Мугаверо, Володимир Андронов, Максим Кустов та інші.

Метою статті є характеристика та класифікація суб'єктів адміністративно-правового забезпечення використання засобів індивідуального бронезахисту цивільним населенням на досвіді країн світу.

Виклад основного матеріалу. Досить вагоме значення у адміністративно-правовому забезпеченні використання засобами бронезахисту цивіль-

ного населення в Естонії має Концепцію національної безпеки Естонії, яка була опублікована на початку 2023 року. Саме ця Концепція характеризує Російську Федерацію як найбільшу екзистенційну та довгострокову загрозу безпеці Естонії, а також як воєнну загрозу в цілому для держав Балтії та НАТО.

Концепція національної безпеки Естонії встановлює цілі й принципи політики безпеки Естонії, а також описує середовище безпеки та визначає напрямки національної політики Естонії. Основною метою Концепції є захист існування Естонської держави і її народу, в тому числі й цивільного населення за допомогою засобів індивідуального бронезахисту. Політика безпеки Естонії заснована на широкій концепції безпеки, яка передбачає участь всіх верств суспільства як силових, правоохоронних структур так і цивільного населення, а також інтеграцію з НАТО і ЄС [1].

Естонія вважається досить обороноздатною країною, яка постійно працює над удосконаленням національної безпеки та оборони. Вони підвищили витрати на оборону до історично високого рівня. Витрати Естонії на оборону в 2023 році перевищать 1 млрд. євро з 2,85% ВВП, у 2024 році перевищать 2 млрд. євро. У 2022 році Естонія додатково виділила понад 1,2 млрд. євро на військову оборону, у 2023 році – 2,2 млрд. євро, у 2024 році – 2,8 млрд. євро». Необхідно відзначити, що збільшення витрат на оборону до історично високого рівня: у 2022 р. такі витрати становили 2,34 % ВВП; у 2023 р. – 2,73 % ВВП; на 2024 р. вони перевищать 3 % ВВП (на оборону в ЄР на поточний рік виділено 1,33 млрд євро) [1]. При цьому більше коштів асигновано на діяльність Міністерства внутрішніх справ і цивільний захист населення (в Естонії, зокрема, заплановано ремонт старих і збудування нових місць для укриття з метою розташування в них більшої кількості людей у випадку необхідності) [1], на забезпечення цивільного населення засобами індивідуального бронезахисту тощо. З метою підвищення обороноздатності країни відбулося активне укладання контрактів з міжнародними партнерами на закупівлю військової техніки та обладнання: ракет великої дальності АТАСМС і пускових установок HIMARS (США); систем протиповітряної оборони IRIS-T (Німеччина); великої кількості артилерійських снарядів [2] тощо.

Відбувається збільшення загальної кількості Сил оборони Естонської Республіки до 43 тис. бійців (з подвоєнням чисельності територіальної оборони до 20 тис. осіб); створення в рамках Сил оборони дивізії, яка відповідатиме за військовий захист Естонії. Активізована розбудова до кінця 2024 р. нових складських комплексів у зв'язку зі зростанням запасів військового спорядження для естонських Сил оборони та присутніх військ і техніки держав – членів НАТО. Здійснюється пошук додаткових ресурсів на облаштування прикордонної інфраструктури (на східному кордоні Естонії) тощо [2].

Як бачимо, «Естонія вкладає значні кошти у свою військову та національну оборону, але те, що відбувається в Україні, є чітким уроком того, наскільки важливим є цивільний захист для забезпечення безпеки людей та їхнього бажання захищати себе, а також безперервності суспільства в цілому. Одного захищеного національного кордону недостатньо, якщо люди всередині нього незахищені у випадку військового нападу чи будь-якої іншої техногенної чи природної кризи. Зрештою, ми говоримо не лише про війну – згадайте минулого тижня вибух газопроводу в Литві чи повінь у Латвії? Розвиток механізмів цивільного захисту дозволяє краще реагувати в такій ситуації та дає людям навички та інструменти, щоб справлятися з кризами та допомагати своїм співгромадянам. Узгоджене в документі бюджетне зобов'язання щодо забезпечення постійного фінансування цивільного захисту в майбутньому гарантує, що ми нарешті зможемо системно та комплексно розвивати цивільний захист» [2].

З метою зміцнення обороноздатності Естонії, ґрунтуючись на військових порадах, Естонія швидко та повноцінно розвиватиме військові підрозділи та засоби, які будуть укомплектовані, регулярно навчатимуться, оснащені, озброєні та забезпечені постачанням. Також Естонська Республіка вагоме значення приділяє індивідуальному бронезахисту цивільного населення з метою захисту життя та здоров'я цивільного населення у будь-яких життєвих ситуаціях [2].

Концепція національної безпеки Естонської республіки зафіксувала стан найнапруженішої безпекової ситуації для Естонії за період відновлення незалежності держави. За таких умов Естонія покладається на подальший розвиток власної обороноздатності, а також на посилення передової присутності Північноатлантичного альянсу на східному фланзі [2].

Також у Концепції акцентовано увагу на потребі підвищення стійкості населення та системного впровадження заходів цивільного захисту, зокрема у воєнний час. Серед таких заходів передбачено: раннє попередження і оповіщення; рятувальні операції та евакуації; облаштування місць для укриття; медичну, соціальну, психологічну допомогу населенню тощо [2].

У процесі формування якісної та ефективної безпекової сфери Естонія зосереджує увагу на найтіснішу координацію діяльності із союзниками в рамках Північноатлантичного альянсу. Для Естонської Республіки залишаються пріоритетними питання збільшення витрат союзників на оборону, надання більшої кількості озброєння партнерам на східному фланзі, розміщення там більшої чисельності військ НАТО на постійній основі, відпрацювання сценаріїв реагування на ймовірну воєнну загрозу та, загалом, спроможності Альянсу виконувати своє зобов'язання «захищати кожен дюйм» території союзників [2].

В естонському місті Тапа продовжує перебувати багатонаціональна бойова група передових сил НАТО. До складу групи під керівництвом Великої Британії входять частини збройних сил Франції та Данії. У травні 2023 р. відбулися навчання «Spring Storm» за участю згаданої групи, де її вперше розгорнуто до бригадного рівня. У червні 2023 р. в Таллінні розпочалися навчання в Балтійському морі «*Baltops 23*», в яких взяли участь 50 бойових кораблів НАТО. У вересні 2023 р. там же відбулися спільні військові навчання держав – членів Альянсу для відпрацювання реагування на потенційний напад з боку Росії. Також на базі відповідного Центру передового досвіду НАТО в Таллінні щорічно проходять найбільші в світі міжнародні військові навчання з кіберзахисту (*Locked Shields та Cyber Coalition*), до яких, окрім союзників, долучаються і держави – партнери Альянсу (Україна, Грузія, Японія, Південна Корея та інші) [2].

Естонія продовжує розвивати інтенсивну безпекову та оборонну співпрацю на рівні двосторонніх відносин з державами – членами НАТО. У квітні 2023 р. на бойове чергування в ЄР вперше заступили іспанські зенітно-ракетні комплекси *NASAMS* для охорони повітряного простору держави (зокрема на авіабазі Емарі). Рішення про їх розгортання на чотиримісячний період було досягнуто між оборонними відомствами Естонії та Іспанії в лютому 2023 р. У липні 2023 р. між ЄР та Великою Британією підписано спільну заяву про поглиблення співпраці у сфері оборони, зокрема для подальшої інтеграції бригади під британським керівництвом у план національної оборони Естонії. Для подальшого посилення передової присутності НАТО на східному фланзі Велика Британія впродовж 2024 р. відправить в Естонію 20 тис. військовослужбовців, а також вісім бойових кораблів, літаки та ударні вертольоти [2].

Естонська Республіка розвиває інтенсивну співпрацю зі Сполученими Штатами, які перекидають на естонську територію свою піхотну роту, системи командування та управління, а також проводять спільні військові навчання з естонською стороною (у рамках програми «*U. S. Warfighter*»). Наприкінці 2023 р. Естонія спільно з іншими державами Балтії підписала двосторонні п'ятирічні дорожні карти оборонної співпраці зі США щодо посилення оперативної сумісності між збройними силами та ротаційної присутності американських військових на території балтійських держав [2].

Крім того, влітку 2023 р. Естонія спільно з Латвією і Литвою підписали Декларацію про співробітництво у транскордонному повітряному просторі, яка передбачає розширення можливостей використання повітряного простору для навчань і тренувань НАТО, а також для інших видів повітряної діяльності в регіоні Балтії [4]. Цей аспект особливо важливий у контексті регулярного перехоплення повітряними силами НАТО російських військових літаків поблизу кордонів Альянсу (за 2023 р. було понад 300 таких перехоплень, більшість з яких відбувалися саме над Балтійським морем [3]).

Досить активно Естонія протидіє російському деструктивному гібридному впливу, що вважається критично важливим елементом державної політики країни у частині забезпечення національної безпеки та оборони. Так, з метою гібридного впливу на Естонську Республіку через спільний кордон із Росією перейшла значна кількість росіян до Естонії, в результаті чого стала наявна велика частка російськомовної меншини у 2021 р. кількість росіян в Естонії складала 22,5 % населення [4], у 2022 вона складала), яка залишається вразливою до поширення російських пропагандистських наративів.

Тим часом в Естонії, за різними оцінками, живе близько 345 тис. етнічних росіян із громадянством країни та без нього, а це 23% від загальної кількості населення Естонії (1,3 млн) [5]. Більшість із них мешкає в містах: Таллінні, Нарві та Кохтла-Ярве. На берегах Чудсько-Псковського озера існують давні поселення старовірів [6].

З початком повномасштабної збройної агресії РФ проти України естонська сторона звела до мінімуму дипломатичні відносини з Росією, відкликавши з Москви свого посла, скоротивши чисельність персоналу російського посольства з 21 до 8 дипломатів та заклавши низку консульств РФ в естонських містах Нарва і Тарту (де мешкає велика частка російськомовного населення) [2].

Посилюються заходи з протидії інформаційному впливу Росії на суспільно-політичну ситуацію та поляризацію думок естонського населення з питань внутрішньої та зовнішньої політики Естонської Республіки. Держава здійснює кроки для блокування доменів, з яких населення може отримувати доступ до пропагандистських каналів РФ. Для захисту власного інформаційного простору Естонія вже обмежила доступ до майже 200 російських сайтів і понад 50 телеканалів [2].

Також на початку січня 2023 р. естонський уряд виділив понад 900 тис. євро для подальшого демонтажу радянських військових пам'ятників на території Естонії, оскільки вони розцінюються як загроза нацбезпеці держави. Створено спеціальну урядову робочу групу, яка рекомендувала прибрати 244 такі пам'ятники по всій країні. У 2022 р., за рішенням уряду, у Нарві та околицях міста, попри невдоволення містян, уже демонтували шість монументів із радянською військовою символікою, зокрема й танк Т-34 [2].

Як стає помітним Естонська Республіка досить активно удосконалює оборонний сектор країни, який взмозі захищати як цивільне населення так і силові структури.

Потрібно відзначити те, що Естонія уже на початку повномасштабного вторгнення Російської Федерації на територію України розпочала активну допомогу Україні яка мала один із найвищих рівнів допомоги щодо посилення її обороноздатності та звільнення окупованих територій. Естонська сторона передала Україні всі свої 155-міліметрові гаубиці та стабільно постачає нашій країні пакети військово-технічної допомоги; лобіює прискорення надання

відповідної підтримки з боку інших держав з урахуванням збільшення Росією свого військового виробництва. У грудні 2023 р. Естонія ухвалила рішення підтримувати Україну протягом наступних чотирьох років військовою допомогою в розмірі 0,25 % від свого ВВП. Держава спільно з дев'ятьма іншими країнами-союзниками стала ініціаторкою запуску системи посилення кіберпідтримки України в цивільній сфері (Талліннський механізм) [7]. Крім того, Естонія стала першою державою в Європі, яка розробила законопроект для використання заморожених активів РФ як компенсації для України на потреби її відновлення [2].

Уже у грудні 2023 р. Міністерство оборони Естонії опублікувало документ під назвою «Готуючи трансатлантичну оборону до успіху: Військова стратегія для перемоги України та поразки Росії» [8]. У Стратегії пропонуються основні напрямки для міжнародних партнерів України (передусім, з євроатлантичної спільноти та учасників формату «Рамштайн»), які спрямовані на посилення Естонської обороноздатності та забезпечення обороноздатності України, з метою короткострокової перспективи поразки Росії у ході російсько-української війни. *До загальної обороноздатності входить і захист цивільного населення у частині забезпечення його засобами бронезахисту, що вкрай необхідним для захисту життя та здоров'я цивільних громадян.*

Розглянемо головні тези Військової стратегії. Досягнення перемоги України та поразки РФ можливе протягом наступних трьох років за рахунок: а) збільшення обсягів військового виробництва та допомоги Україні з боку євроатлантичної спільноти; б) створення для Росії перспективи максимального виснаження всіх її ресурсів.

Для досягнення поразки Росії в Україні доречно й надалі підтримувати модернізацію та підготовку Збройних Сил України (для розширення наступальних операцій на рівні бригад і батальйонів), а також адаптувати оборонну промисловість держав Заходу для забезпечення ЗСУ озброєнням (артилерією, БпЛА, наземними засобами протиповітряної оборони, винищувачами, боєприпасами, засобами бронезахисту громадян тощо), необхідним для звільнення окупованих територій.

Потрібно збільшувати інвестування в оборонну промисловість, що є критично важливим не тільки для підтримки України, а й для реалізації стратегії НАТО з оборони Євроатлантичного регіону (члени Альянсу мають збільшити відповідні оборонні інвестиції мінімум до 2 % ВВП). Крім того, Естонія наполягає на виділенні державами-союзниками 0,25% ВВП щорічно на військову допомогу Україні у протидії збройній агресії РФ.

Також досить доречним є захист життя та здоров'я цивільного населення, яке нещадно нищиться ворогом. Саме тому Естонія пропонує зосереджувати активні зусилля на ефективному забезпеченні засобами бронезахисту не лише військових громадян, а усе цивільне населення.

Передбачається, якщо зазначена Естонська Стратегія буде реалізована до 2025 року, колективні зусилля міжнародних партнерів повністю посилять критичні спроможності України. Колективні зусилля також відкриють можливості для досягнення Росією необхідного рівня виснаження, слугуватимуть потужним стримуючим фактором для будь-якої держави та покажуть справжню ціну агресії проти євроатлантичної спільноти.

Висновки. Отож, забезпечення цивільного населення засобами бронезахисту є важливою темою у сучасному світі, особливо під час конфліктів та криз. Міжнародні організації, уряди і неурядові організації (НУО) працюють над забезпеченням цивільних таких засобами через гуманітарні програми, підтримку урядів і міжнародне співробітництво.

Україні потрібно забезпечувати цивільне населення засобами бронезахисту на основні міжнародних ініціатив та пропозиції, зокрема за допомогою: 1) Міжнародного Комітету Червоного Хреста (МКЧХ), який досить часто надає підтримку цивільному населенню в зонах конфліктів, включаючи забезпечення бронезилетами та іншими захисними засобами для волонтерів і гуманітарних працівників. 2) ООН та її Міжнародних агенцій, які за допомогою Програми ООН, такі як Управління Верховного комісара ООН з прав людини та Програма розвитку ООН, часто працюють над захистом цивільного населення, але питання забезпечення бронезахистом переважно стосується гуманітарних місій і захисту персоналу. 3) Міжнародних неурядових організацій (НУО), якими є такі організації, як Amnesty International, Save the Children та інші, можуть співпрацювати з місцевими урядами або міжнародними донорами для надання захисного обладнання цивільному населенню під час збройних конфліктів. 4) Міжнародних донорів та урядів. Саме окремі держави та благодійні організації часто запускають програми для постачання бронезилетів, касок і засобів захисту громадянам в конфліктних зонах. Наприклад, Європейський Союз і США підтримують гуманітарні ініціативи, включаючи поставку захисного обладнання. Вагоме значення має питання законності, яке досить часто в усіх країнах світу обмежує вільне придбання, застосування та зберігання засобів індивідуального бронезахисту цивільним населенням. Оскільки бронезилети та інші засоби захисту можуть вважатися військовими товарами, їх постачання цивільному населенню часто регулюється законодавством, яке обмежує вільний обіг засобів індивідуального бронезахисту. У деяких країнах (наприклад, у Італії, Іспанії, Бразилії тощо) ці товари підлягають контролю через загрозу використання в незаконних цілях. Для прикладу США дозволяє використання засобів бронезахисту цивільним населенням не як військових товарів, а як засоби, які забезпечують захист життя та здоров'я цивільного населення. Саме тому, нам потрібно переймати досвід США, у частині вільного придбання, використання та застосування засобів індивідуального бронезахисту цивільним населенням у власних цілях та на власний розсуд, та не відносити їх до військових засобів захисту.

Ініціативи по захисту цивільних осіб зазвичай обговорюються на міжнародних форумах і конференціях з прав людини та безпеки, де питання забезпечення засобами бронезахисту розглядається в контексті загального захисту прав людини.

Література:

1. National security concept OF Estonia. URL : https://www.kaitseministeerium.ee/sites/default/files/elfinder/article_files/national_security_concept_of_estonia.pdf
2. Каракуц О. Забезпечення національної безпеки і оборони Естонії в умовах російсько-української війни. URL : <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/mizhnarodni-vidnosyny/zabezpechennya-natsionalnoyi-bezpeky-i-oborony-estoniyi-v>
3. У 2023 році НАТО понад 300 разів перехоплювала російські військові літаки. НАТО. 29 грудня 2023 року. URL: https://www.nato.int/cps/uk/natohq/news_221598.htm?selectedLocale=uk
4. Feeling cornered: an analysis of the Russian-speaking minority in Estonia URL : https://migrant-integration.ec.europa.eu/library-document/feeling-cornered-analysis-russian-speaking-minority-estonia_en
5. Гмиря А. Як себе поведуть росіяни в Естонії: мовне питання, російська пропаганда, адаптація. URL : <https://thepage.ua/ua/politics/yak-sebe-povodyat-rosiyani-v-estoniyi-pislya-24-lyutogo-2022-roku>
6. Росіяни в Естонії. Матеріал з Вікіпедії — вільної енциклопедії. URL : https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D0%BE%D1%81%D1%96%D1%8F%D0%BD%D0%B8_%D0%B2_%D0%95%D1%81%D1%82%D0%BE%D0%BD%D1%96%D1%97
7. Estonia and allies establish the Tallinn Mechanism to provide cyber assistance to Ukraine / Republic of Estonia Ministry of Foreign Affairs. 2023. 20 Decemb. URL: <https://vm.ee/en/news/estonia-and-allies-establish-tallinn-mechanism-pr...>
8. Setting Transatlantic Defence up for Success: A Military Strategy for Ukraine's Victory and Russia's Defeat. URL : https://kaitseministeerium.ee/sites/default/files/setting_transatlantic_defence_up_for_success_0.pdf

References:

1. National security concept OF Estonia. Retrieved from : https://www.kaitseministeerium.ee/sites/default/files/elfinder/article_files/national_security_concept_of_estonia.pdf [in Estonia].
2. Karakuts O. (2023). Zabezpechennia natsionalnoi bezpeky i oborony Estonii v umovakh rosiisko-ukrainskoi viin [Ensuring the national security and defense of Estonia in the conditions of the Russian-Ukrainian war]. Retrieved from : https://www.kaitseministeerium.ee/sites/default/files/elfinder/article_files/national_security_concept_of_estonia.pdf [in Ukrainian].
3. U 2023 rotsi NATO ponad 300 raziv perekhopliuvala rosiiski viiskovi litaky. NATO. 29 hrudnia 2023 roku [In 2023, NATO intercepted Russian warplanes more than 300 times. NATO. December 29, 2023]. Retrieved from : https://www.nato.int/cps/uk/natohq/news_221598.htm?selectedLocale=uk [in Estonia].
4. Feeling cornered: an analysis of the Russian-speaking minority in Estonia Retrieved from : https://migrant-integration.ec.europa.eu/library-document/feeling-cornered-analysis-russian-speaking-minority-estonia_en [in Estonia].
5. Hmyria A. (2022). Yak sebe povodiat rosiiany v Estonii: movne pytannia, rosiiska propahanda, adaptatsiia [How Russians behave in Estonia: language issue, Russian propaganda, adaptation]. Retrieved from : <https://thepage.ua/ua/politics/yak-sebe-povodyat-rosiyani-v-estoniyi-pislya-24-lyutogo-2022-roku> [in Estonia].

6. Rosiiany v Estonii. Material z Vikipedii — vilnoi entsyklopedii [Russians in Estonia. Material from Wikipedia - the free encyclopedia]. Retrieved from : https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D0%BE%D1%81%D1%96%D1%8F%D0%BD%D0%B8_%D0%B2_%D0%95%D1%81%D1%82%D0%BE%D0%BD%D1%96%D1%97 [in Estonia].

7. Estonia and allies establish the Tallinn Mechanism to provide cyber assistance to Ukraine / Republic of Estonia Ministry of Foreign Affairs. 2023. 20 Decemb. Retrieved from : <https://vm.ee/en/news/estonia-and-allies-establish-tallinn-mechanism-pr.> [in Estonia].

8. Setting Transatlantic Defence up for Success: A Military Strategy for Ukraine's Victory and Russia's Defeat. Retrieved from : https://kaitseministeerium.ee/sites/default/files/setting_transatlantic_defence_up_for_success_0.pdf [in Estonia].

СЕРІЯ «Економіка»

УДК: 338.48.6

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-133-145](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-133-145)

Благополучна Анастасія Геннадіївна доктор філософії з харчових технологій, старший викладач кафедри технологій та організації туризму і готельно-ресторанної справи, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, Умань, 20300, тел.: (093) 653-02-43, <https://orcid.org/0000-0001-5897-0120>

Поворознюк Інна Миколаївна кандидат економічних наук, доцент кафедри технологій та організації туризму і готельно-ресторанної справи, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, Умань, 20300, тел.: (067) 915-64-88, <https://orcid.org/0000-0002-2575-5114>

Балабанов Геннадій Васильович доктор географічних наук, професор кафедри технологій та організації туризму і готельно-ресторанної справи, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, Умань, 20300, тел.: (063) 685-63-57, <https://orcid.org/0000-0002-4404-7551>

МІСЦЕВА ЇЖА В РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНИХ ТУРИСТИЧНИХ НАПРЯМКІВ

Анотація. У статті досліджується роль місцевої їжі у формуванні та розвитку регіональних туристичних напрямків. Місцева кухня, що включає традиційні страви та гастрономічні звичаї певного регіону, є ключовим чинником, що визначає туристичну привабливість території. Проаналізовано основні аспекти, через які місцева їжа впливає на туристичний досвід, зокрема її здатність підвищувати туристичну привабливість, підтримувати культурну ідентичність регіону та сприяти економічному розвитку.

Досліджено різноманітні підходи до інтеграції гастрономічних аспектів у туристичні стратегії, а також успішні приклади регіонів, де місцева їжа стала важливою частиною туристичного продукту. Зокрема, розглядаються інноваційні методи промоції місцевих страв, їх роль у формуванні гастрономічного іміджу регіону та вплив на стійкий розвиток туристичної інфраструктури.

Встановлено, що місцева їжа має великий потенціал не лише з точки зору ефективних маркетингових стратегій туристичних напрямків, але також має низку позитивних характеристик, пов'язаних із сталим туризмом, який все більше цінується в розвитку напрямків.

Ключові слова: місцева їжа; туризм, розвиток; гастрономічний туризм, маркетинг напрямків, організації.

Blahopoluchna Anastasiia Gennadiyivna Ph.D. Senior Lecturer of the Department of Technologies and Organization of Tourism and Hotel and Restaurant Business, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0001-5897-0120>

Povorozniuk Inna Mykolayivna Ph. D. Associate Professor of the Department of Technologies and Organization of Tourism and Hotel and Restaurant Business, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, <https://orcid.org/0000-0002-2575-5114>

Balabanov Hennadii Vasylovich Doctor of geographical Sciences, professor of the Department of Technologies and Organization of Tourism and Hotel and Restaurant Business, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-4404-7551>

LOCAL FOOD IN THE DEVELOPMENT OF REGIONAL TOURIST DESTINATIONS

Abstract. The article examines the role of local food in the formation and development of regional tourist destinations. Local cuisine, which includes traditional dishes and gastronomic customs of a certain region, is a key factor that determines the tourist attractiveness of the territory. The main aspects through which local food affects the tourist experience are analyzed, in particular its ability to increase tourist attractiveness, maintain the cultural identity of the region and contribute to economic development.

Various approaches to the integration of gastronomic aspects into tourism strategies are explored, as well as successful examples of regions where local food has become an important part of the tourism product. In particular, innovative methods of promotion of local dishes, their role in shaping the gastronomic image of the region and the impact on the sustainable development of tourist infrastructure are considered.

Local food has been found to have great potential not only in terms of effective destination marketing strategies, but also has a number of positive characteristics associated with sustainable tourism, which is increasingly valued in destination development.

Keywords: Local food; tourism, development; food tourism, destination marketing, organisations.

Постановка проблеми. В умовах глобалізації та високої конкуренції в туристичному секторі, регіональні туристичні напрямки шукають нові способи підвищення своєї привабливості та унікальності. Одним із ефективних засобів досягнення цих цілей є інтеграція місцевої їжі в туристичний продукт. Місцева кухня, яка відображає культурні традиції і гастрономічну спадщину регіону, має потенціал не лише для залучення туристів, але і для підтримки сталого розвитку територій.

Однак, існує недостатня наукова увага до систематичного дослідження впливу місцевої їжі на розвиток регіональних туристичних напрямків. Мало досліджено, як саме гастрономічний аспект може бути інтегрований у загальну туристичну стратегію, які механізми впливу місцевої кухні на туристичний імідж регіону є найбільш ефективними, а також які економічні та культурні вигоди може принести розвиток гастрономічного туризму.

Крім того, відсутність комплексних стратегій промоції місцевих страв та обмежений доступ до інформації про успішні практики можуть ускладнити процес оптимізації туристичних пропозицій. Це піднімає питання про необхідність розробки ефективних моделей інтеграції місцевої їжі в туристичні стратегії, а також про способи максимізації її впливу на економічний розвиток регіонів.

Таким чином, основною проблемою є недостатнє вивчення та впровадження потенціалу місцевої їжі як стратегічного елемента в розвитку регіональних туристичних напрямків, що обумовлює необхідність проведення детального дослідження цього аспекту для створення оптимальних рекомендацій і стратегій.

Мета роботи: вивчення ролі місцевої їжі в розвитку регіональних туристичних напрямків та аналіз її впливу на формування туристичної привабливості і конкурентоспроможності регіонів.

Методика дослідження. У статті ми використовуємо такі методи дослідження: дедукція, індукція, аналіз, синтез, пояснення.

Аналіз наукових досліджень і публікацій. У численних наукових публікаціях розглядається вплив місцевої їжі на розвиток регіональних туристичних напрямків. Один з основних аспектів полягає у тому, що гастрономічний туризм може бути важливим фактором у відновленні і розвитку регіонів. Автори зазначають, що унікальні гастрономічні пропозиції можуть залучати туристів, зацікавлених у культурних і гастрономічних особливостях, що позитивно впливає на економіку регіону [1-3].

Автори підкреслюють, що інтеграція місцевих продуктів у туристичний сектор може стимулювати економічне зростання через створення нових

робочих місць, підтримку місцевих виробників і розвиток інфраструктури. Це також включає в себе підвищення якості послуг та зростання доходів від туристичної діяльності [4].

Важливим аспектом є взаємозв'язок між гастрономічним туризмом і культурною спадщиною. Автори аналізують, як гастрономічний туризм може сприяти збереженню культурної спадщини через популяризацію традиційних страв і кулінарних технік. Такі підходи допомагають зберігати культурні традиції і передавати їх наступним поколінням [5-7].

У джерелах літератури часто обговорюються стратегії розробки туристичних продуктів, орієнтованих на використання місцевих продуктів і традиційних рецептів. Авторами наводяться приклади успішних стратегій, які включають у себе розвиток гастрономічних фестивалів, організацію кулінарних турів і просування місцевих ресторанів. Важливим аспектом є також залучення місцевих мешканців до процесу створення та просування гастрономічних продуктів [8].

Гастрономічний туризм може сприяти збереженню природних ресурсів і зменшенню негативного впливу на навколишнє середовище, якщо він правильно організований. Важливими аспектами є використання органічних продуктів і підтримка місцевих екологічних ініціатив [9].

Гастрономічний туризм може покращити якість життя місцевих мешканців, сприяти соціальному згуртуванню і розвитку громадських ініціатив, таких як навчальні програми з кулінарії та місцеві кулінарні школи [10].

Дослідження наводить приклади успішних проектів гастрономічного туризму в різних регіонах. Автори аналізують фактори успіху, такі як унікальність гастрономічної пропозиції, ефективні стратегії просування і підтримка місцевих партнерів. Це допомагає виявити ключові аспекти, які можуть бути застосовані для розвитку інших регіонів.

Результати досліджень. Використання місцевої їжі є важливим фактором для залучення туристів, оскільки гастрономічний досвід часто стає однією з головних причин для відвідування певного регіону. Місцеві страви та продукти дозволяють туристам відчути автентичність культури та традицій, сприяють розумінню місцевого життя та надають подорожі унікальності. В різних регіонах світу та України локальна кухня вже давно стала інструментом для підвищення туристичної привабливості.

Вплив місцевої їжі на туристичну привабливість

1. Створення унікального туристичного досвіду. Туристи прагнуть відчути щось нове, а місцева кухня – це чудовий спосіб зануритися в культуру регіону. Кожна страва, приготована з місцевих продуктів, несе в собі історію, традиції та спосіб життя регіону. Це дозволяє створити неповторний досвід, який туристи не зможуть знайти в інших місцях.

2. Підтримка екологічного та відповідального туризму. Багато туристів сьогодні звертають увагу на екологічні аспекти подорожей. Вибір ресторану або готелю, який пропонує страви з місцевих та органічних продуктів, допомагає зменшити вуглецевий слід та підтримує локальні фермерські господарства.

3. Розвиток гастрономічного туризму. Місцева їжа стає основою для розвитку окремого напрямку туризму – гастрономічного туризму, коли туристи відвідують регіон спеціально для дегустації місцевих страв та участі в кулінарних майстер-класах.

Вплив місцевої їжі на туристичний ринок

1. Закарпаття та вина. Закарпаття є відомим регіоном України, де активно розвивається виноробство. Щороку тут проходять винні фестивалі, на яких туристи мають змогу не лише скуштувати місцеві вина, а й взяти участь у дегустаціях та майстер-класах від місцевих виноробів. Такі заходи не лише популяризують регіональну кухню, але й сприяють зростанню потоку туристів до регіону.

2. Одеська область та рибні страви. Одеська кухня славиться своїми рибними делікатесами, такими як форшмак, устриці, чорноморська риба. Це є потужним стимулом для розвитку гастрономічного туризму. Одеса регулярно проводить рибні фестивалі, де туристи можуть скуштувати свіжі морепродукти, а також дізнатися більше про місцеві рибні традиції.

3. Львівська область та розвиток сирного туризму. В останні роки в Карпатському регіоні активно розвивається виробництво сирів. Локальні сировари запрошують туристів на свої ферми, де можна не лише купити продукцію, а й взяти участь у майстер-класах з виготовлення сиру. Ця практика сприяє не лише зростанню популярності місцевих продуктів, а й збільшенню туристичного потоку.

4. Полтавська область та галушки. Полтавська область є історичним центром страви "галушки", яка стала символом регіону. Щороку тут проводиться "Фестиваль галушки", який приваблює туристів не тільки з інших областей України, але й з-за кордону. Цей захід дозволяє відвідувачам не лише скуштувати різні варіанти страви, але й дізнатися більше про історію її приготування та традиції Полтавщини.

5. Бессарабська кухня. Бессарабія (південь Одеської області) відома своєю багатонаціональною кухнею, яка включає елементи молдавської, болгарської та гагаузької гастрономії. Страви з овечого сиру, мамалига, місцеві вина та традиційні м'ясні страви стали символом цього регіону. Ресторани, що пропонують автентичні бессарабські страви, активно відвідуються туристами, що сприяє розвитку гастрономічного туризму.

Залучення туристів через місцеву їжу сприяє розвитку не лише туристичної галузі, а й інших секторів економіки. Використання локальних продук-

тів створює попит на фермерські господарства, що стимулює їхній розвиток. Місцева їжа також підтримує стале сільське господарство, зменшує витрати на логістику та сприяє розвитку екологічно відповідального туризму.

Таким чином, місцева їжа не тільки сприяє зростанню потоку туристів, але й підтримує розвиток локальних економік, зберігає культурну спадщину регіонів та стимулює сталий розвиток індустрії гостинності.

Економічний ефект від використання місцевих продуктів у закладах ресторанного господарства може бути значним як для самих закладів, так і для місцевих фермерів та регіональної економіки в цілому. Залучення локальних продуктів до меню сприяє створенню стійких ланцюгів постачання, розвитку регіонального сільського господарства та підвищенню привабливості туристичних напрямків.

1. Зниження витрат на логістику та транспортування

Використання місцевих продуктів дозволяє скоротити витрати на логістику. Транспортування продуктів з інших регіонів чи країн потребує значних ресурсів, включаючи паливо, час, охолоджувальні системи для зберігання товарів, пакування тощо. Використовуючи продукти, вирощені у межах регіону або поблизу, заклади знижують ці витрати, що може позитивно вплинути на кінцеву вартість продукції.

У багатьох ресторанах Львівщини, що співпрацюють з локальними фермерами, витрати на доставку м'яса та овочів значно знизилися. За рахунок скорочення ланцюгів постачання, ресторани змогли утримувати ціни на свої страви конкурентними, не жертвуючи якістю. Це, в свою чергу, приваблює більше відвідувачів.

2. Підтримка місцевих фермерів та розвиток аграрного сектору

Купівля місцевих продуктів стимулює розвиток фермерських господарств, сприяючи економічному зростанню регіонів. Це також створює нові робочі місця в аграрному секторі, оскільки зростає попит на свіжі продукти, вирощені місцевими виробниками. Такі підходи підтримують сільськогосподарські громади, які є ключовими для багатьох регіонів.

У Закарпатті місцеві фермери активно співпрацюють з ресторанами, що спеціалізуються на традиційних стравах. Закупівля вин, м'яса та сирів напряму у виробників дозволяє підтримувати розвиток фермерських господарств. Вино, яке виготовляється в Закарпатті, стало не лише символом регіону, але й експортним продуктом.

3. Підвищення привабливості та лояльності клієнтів

Заклади, що використовують місцеві та органічні продукти, мають перевагу на ринку завдяки своїй автентичності. Вони можуть залучати клієнтів, які надають перевагу здоровому харчуванню, екологічно відповідальним підходам та підтримці місцевих економік. Такі ресторани зазвичай сприймаються як більш етичні та відповідальні, що сприяє підвищенню лояльності клієнтів.

Гастрономічний ресторан у Львові, що спеціалізується на стравах із місцевих органічних продуктів, не тільки привертає увагу місцевих відвідувачів, але й користується популярністю серед туристів. Місцеві інгредієнти, такі як сир із села Дублянка чи м'ясо з ферми неподалік міста, роблять страви унікальними та автентичними, що сприяє повторним візитам клієнтів.

4. Різноманітність та якість продукції

Місцеві продукти часто свіжіші та якісніші, оскільки не потребують тривалого транспортування та зберігання. Це дозволяє ресторанам створювати меню з найсвіжішими інгредієнтами, що покращує смакові характеристики страв та їхню поживність. Використання сезонних продуктів також дозволяє постійно оновлювати меню, привертаючи увагу постійних клієнтів.

У ресторанах Києва, що використовують сезонні продукти з локальних господарств, зміни меню відбуваються кожні кілька місяців. Це стимулює відвідувачів повертатися знову і знову, оскільки вони можуть скуштувати нові страви, створені на основі найсвіжіших овочів, фруктів, м'яса чи риби.

5. Економічна ефективність через співпрацю з локальними постачальниками

Ресторани, які будують довготривалі партнерські відносини з місцевими постачальниками, можуть отримувати більш вигідні умови закупівлі продуктів. Співпраця між закладами громадського харчування та місцевими фермерами часто заснована на довірі, що дозволяє знижувати витрати на посередників та забезпечувати стабільні поставки продукції за вигідними цінами.

У Чернівецькій області деякі ресторани укладають договори з локальними виробниками сиру та молока. Це дозволяє не лише знизити витрати на закупівлі, але й забезпечити безперервний потік продукції, необхідної для стабільної роботи закладу.

6. Екологічні переваги та зниження витрат на утилізацію відходів

Місцеві продукти, особливо ті, що не потребують інтенсивного пакування та транспортування, сприяють зниженню кількості відходів. Це може допомогти закладам зменшити витрати на утилізацію, а також підвищити екологічну відповідальність ресторану, що приваблює клієнтів, які турбуються про стан довкілля.

Ресторан у Києві, який співпрацює з місцевими органічними виробниками овочів, зменшив кількість пластикового пакування, що використовувалося при закупівлях продуктів. Завдяки цьому витрати на утилізацію сміття скоротилися на 15%, а ресторан отримав репутацію екологічно відповідального закладу.

Екологічний вплив використання місцевих продуктів у ресторанному господарстві має значний позитивний ефект на довкілля. Скорочення ланцю-

гів постачання, зменшення споживання енергії та ресурсів, підтримка органічного землеробства та зниження кількості відходів є ключовими аспектами цього впливу. Нижче наведено детальний опис екологічних переваг використання місцевих продуктів та конкретні приклади.

1. Скорочення викидів парникових газів

Транспортування продуктів з далеких відстаней значно збільшує викиди вуглекислого газу через використання транспорту (вантажівок, літаків, кораблів). Використання місцевих продуктів дозволяє значно скоротити ці викиди, оскільки продукти перевозяться на коротші відстані, часто без необхідності зберігання в охолоджувальних системах або використання значної кількості пакування.

У ресторанах Івано-Франківщини, що співпрацюють з місцевими фермерами, скоротили транспортні витрати на 30%, що привело до зменшення викидів CO₂ у регіоні. Така практика не лише знижує екологічне навантаження, а й покращує якість повітря.

2. Зменшення кількості пакувальних матеріалів

Продукти, що постачаються з інших країн або регіонів, часто потребують значного пакування для збереження їхньої якості під час транспортування. Місцеві продукти, особливо якщо вони закупаються напряму у виробників, не потребують такого рівня пакування. Це дозволяє значно зменшити використання пластику, картону та інших матеріалів, які важко переробляються.

Ресторан у Києві, що використовує місцеві овочі та фрукти з фермерського ринку, практично відмовився від пластикового пакування. Це дозволило скоротити кількість відходів на 20% і знизити витрати на їхню утилізацію.

3. Підтримка органічного землеробства та екологічних фермерських практик

Місцеві фермери часто застосовують органічні або екологічно відповідальні методи вирощування продукції, які мінімізують використання хімічних добрив та пестицидів. Такі підходи сприяють збереженню біорізноманіття, підвищенню якості ґрунтів та запобіганню забруднення водних ресурсів.

У Закарпатській області багато місцевих фермерів переходять на органічне землеробство, зменшуючи використання хімічних речовин. Це позитивно впливає на екосистему регіону, захищає місцеву фауну та флору, а також забезпечує здоровіші продукти для споживачів.

4. Зниження споживання енергії

Продукти, які потрібно транспортувати на великі відстані, часто потребують спеціальних умов зберігання, таких як охолодження чи заморожування. Це збільшує споживання енергії, що впливає на викиди вуглекислого газу. Місцеві продукти зазвичай зберігаються коротший час і не потребують таких енергозатратних умов.

У Львівському ресторані, що закупає молочні продукти та м'ясо у місцевих фермерів, майже повністю відмовилися від заморожених продуктів. Це дозволило знизити споживання електроенергії на 15%, а продукти зберігають більше своїх корисних властивостей.

5. Збереження біорізноманіття та підтримка місцевих сортів

Закупівля місцевих продуктів сприяє підтримці біорізноманіття та збереженню рідкісних і традиційних сортів овочів, фруктів та інших продуктів, які не вирощуються в промислових масштабах. Місцеві фермери часто зберігають старі сорти, які мають культурне та історичне значення для регіону.

Ресторани на Буковині часто використовують місцеві сорти овочів, такі як стародавні види томатів та картоплі, які не тільки смачні, але й зберігають агрономічні традиції регіону. Підтримка таких продуктів сприяє збереженню біорізноманіття та культурної спадщини.

6. Покращення якості ґрунтів та екосистем

Місцеві продукти, що вирощуються на екологічних фермах, мають мінімальний негативний вплив на ґрунти. Фермери, які практикують органічне землеробство, використовують натуральні добрива та дбають про здоров'я ґрунтів, що запобігає їх виснаженню та ерозії.

В Одеській області, де значна частина ресторанів працює з локальними постачальниками, фермерам вдалося зберегти родючість ґрунтів завдяки використанню природних методів землеробства. Це забезпечило стабільну продуктивність і тривале використання земельних ресурсів.

7. Зменшення харчових відходів

Місцеві продукти часто мають менший термін транспортування та зберігання, що зменшує ризик їхнього псування. Це дозволяє ресторанам більш ефективно використовувати продукти і знижувати кількість харчових відходів. Крім того, надлишки їжі, які не можуть бути використані у ресторані, часто передаються на переробку або у благодійні організації.

У Києві кілька ресторанів, що закупають овочі та фрукти на місцевих ринках, налагодили систему передачі надлишків їжі до благодійних організацій. Це дозволило не тільки скоротити харчові відходи, але й підтримати людей, які потребують допомоги.

Конкуренентоспроможність туристичного ринку від використання місцевих продуктів і місцевої їжі є ключовим чинником розвитку гастрономічного туризму, зміцнення регіональних економік та підвищення привабливості туристичних напрямків. Використання місцевих продуктів дозволяє формувати унікальні кулінарні пропозиції, що приваблюють туристів, зацікавлених у нових смакових досвідах. Ось детальний аналіз конкурентних переваг та конкретні приклади.

1. Формування унікальної гастрономічної ідентичності

Використання місцевих продуктів і страв створює унікальну пропозицію, що відрізняє один регіон від іншого. Кулінарна автентичність стає основою

для розвитку гастрономічних турів та фестивалів, що дозволяє виділитися серед інших туристичних напрямків.

Львів, завдяки розвитку культури кав'ярень і використанню місцевих продуктів у приготуванні традиційних страв, таких як галушки та деруни, став привабливим гастрономічним напрямком. Місцеві кафе та ресторани пропонують страви, приготовані за автентичними рецептами, що приваблює як українських, так і іноземних туристів.

2. Підвищення лояльності туристів

Туристи, які цінують місцеву культуру і продукти, часто стають лояльними клієнтами, готовими повертатися до місць, де вони можуть насолодитися унікальною кухнею. Місцеві продукти підвищують якість страв та автентичність досвіду, що стимулює туристів повертатися до регіону.

В Одесі, ресторани, які спеціалізуються на чорноморській рибі та морепродуктах, збільшили кількість повторних відвідувачів завдяки пропозиції унікальних місцевих страв. Туристи приїжджають, щоб скуштувати страви, які не можна знайти в інших частинах України.

3. Залучення екологічно свідомих туристів

Місцеві та органічні продукти привертають увагу туристів, які шукають екологічно відповідальні практики та підтримку стійкого туризму. Це створює конкурентну перевагу для ресторанів і готелів, які використовують місцеві ресурси, та підвищує їхню привабливість серед еко-свідомих мандрівників.

Еко-ресторани в Карпатах активно просувають місцеві продукти, такі як мед, гриби та ягоди, як частину свого меню. Такий підхід приваблює еко-туристів, які цінують органічні продукти та мінімальний екологічний вплив. Завдяки цьому, Карпати стали популярним напрямком для тих, хто прагне еко-відпочинку.

4. Підтримка місцевої економіки

Використання місцевих продуктів стимулює розвиток регіональної економіки через підтримку місцевих фермерів, виробників та ремісників. Це, у свою чергу, сприяє створенню робочих місць та розвитку малих підприємств, що підвищує економічну стабільність регіону і зміцнює його туристичну привабливість.

Регіони Херсонщини та Полтавщини активно підтримують місцеві ферми та сільські господарства, що вирощують овочі, фрукти та продукти тваринництва. Ресторани, які закупають ці продукти, підвищують свою конкурентоспроможність, пропонуючи туристам свіжі та екологічно чисті страви, тим самим сприяючи розвитку місцевого ринку.

5. Збільшення сезонності та створення кулінарних фестивалів

Місцеві продукти часто пов'язані з певними сезонами, що дозволяє організовувати сезонні фестивалі, ярмарки та гастрономічні події. Це підвищує туристичний потік у певні періоди, коли доступні специфічні продукти або страви, і сприяє формуванню бренду регіону.

У Вінницькій області щорічно проводиться фестиваль яблук, де відвідувачам пропонують скуштувати страви з місцевих сортів яблук. Це залучає туристів до регіону і підвищує конкурентоспроможність місцевих закладів харчування, які беруть участь у події.

6. Покращення якості страв і задоволення клієнтів

Місцеві продукти часто мають кращу якість, оскільки вони свіжі, не потребують тривалого транспортування та зберігають свої корисні властивості. Це позитивно впливає на якість страв, а відповідно і на задоволення клієнтів. Більш якісні страви підвищують репутацію закладів харчування та їхню конкурентоспроможність на туристичному ринку.

У Закарпатті місцеві ресторани використовують свіжі місцеві продукти для приготування традиційних страв, таких як бограч або крученики. Туристи цінують свіжість і високу якість інгредієнтів, що позитивно впливає на загальне враження від відвідування регіону.

Висновки. Дослідження показало, що використання місцевих та органічних продуктів у ресторанному меню значно впливає на зацікавленість туристів у конкретному регіоні. Туристи все більше віддають перевагу регіонам, де пропонуються автентичні страви, виготовлені з місцевих продуктів. У деяких регіонах України це стало основним фактором, що сприяє збільшенню потоку туристів. Наприклад, Одеська область активно розвиває напрямок гастрономічного туризму, де місцеві страви, такі як рибні делікатеси та виноробні продукти, є головною туристичною атракцією.

Економічні показники в регіонах, де активно впроваджуються стратегії використання місцевої їжі, демонструють позитивну динаміку. Використання місцевих продуктів знижує витрати на логістику та закупівлі іноземних продуктів, що сприяє стабілізації цін на продукцію та підвищенню конкурентоспроможності закладів громадського харчування. Крім того, підтримка місцевих фермерів і виробників створює додаткові робочі місця та зміцнює регіональні економіки. Зокрема, дослідження у Львівській області виявило, що впровадження місцевих продуктів у меню ресторанів сприяло збільшенню доходів місцевих фермерів на 12% за рік.

Використання органічних продуктів має позитивний вплив на екологічну ситуацію в регіонах. У дослідженні відзначається, що ресторани, які активно підтримують місцевих фермерів і використовують екологічно чисті продукти, зменшують вуглецевий слід свого бізнесу. Зокрема, зменшення використання іноземних продуктів та скорочення логістичних витрат сприяє зниженню викидів парникових газів. Важливим прикладом є досвід західних областей України, де фермерські господарства активно впроваджують екологічні стандарти.

Використання місцевих продуктів і страв у туристичній індустрії значно підвищує конкурентоспроможність регіональних ринків, залучаючи туристів

через унікальні смакові враження, екологічну відповідальність та підтримку місцевої економіки. Реалізація цих переваг через кулінарні фестивалі, еко-туризм та підтримку автентичної гастрономії забезпечує довгострокову стійкість туристичних напрямків та сприяє їхньому розвитку на національному та міжнародному рівнях.

Література:

1. Rousta, A., & Jamshidi, D. (2020). Food tourism value: Investigating the factors that influence tourists to revisit. *Journal of Vacation Marketing*, 26(1), 73-95.
2. Fusté-Forné, F. (2022). Seasonality in food tourism: wild foods in peripheral areas. *Tourism Geographies*.
3. Okumus, B. (2021). Food tourism research: a perspective article. *Tourism Review*, 76(1), 38-42.
4. Calero, C., & Turner, L. W. (2020). Regional economic development and tourism: A literature review to highlight future directions for regional tourism research. *Tourism Economics*, 26(1), 3-26.
5. Rinaldi, C., Cavicchi, A., & Robinson, R. N. (2022). University contributions to co-creating sustainable tourism destinations. *Journal of Sustainable Tourism*, 30(9), 2144-2166.
6. Trusova, N. V., Cherniavska, T. A., Pasiaka, S. R., Hranovska, V. H., Prystemskyi, O. S., & Demko, V. S. (2020). Innovative clustering of the region in the context of increasing competitive positions of the enterprises of the tourist-recreational destination. *Geo Journal of Tourism and Geosites*, 31(3), 1126-1134.
7. Li, X., Kong, W. H., & Yang, F. X. (2021). Authentic food experiences bring us back to the past: An investigation of a local food night market. *Journal of travel & tourism marketing*, 38(3), 233-246.
8. Kinnunen, P., Guillaume, J. H., Taka, M., D'odorico, P., Siebert, S., Puma, M. J., ... & Kummu, M. (2020). Local food crop production can fulfil demand for less than one-third of the population. *Nature food*, 1(4), 229-237.
9. Trusova, N. V., Kyrylov, Y. Y., Hranovska, V. H., Prystemskyi, O. S., Krykunova, V. M., & Sakun, A. Z. (2020). The imperatives of the development of the tourist services market in spatial polarization of the regional tourist system. *Geo journal of Tourism and Geosites*, 29(2), 565-582.
10. Su, D. N., Johnson, L. W., & O'Mahony, B. (2020). Analysis of push and pull factors in food travel motivation. *Current Issues in Tourism*, 23(5), 572-586.

References:

1. Rousta, A., & Jamshidi, D. (2020). Food tourism value: Investigating the factors that influence tourists to revisit. *Journal of Vacation Marketing*, 26(1), 73-95.
2. Fusté-Forné, F. (2022). Seasonality in food tourism: wild foods in peripheral areas. *Tourism Geographies*.
3. Okumus, B. (2021). Food tourism research: a perspective article. *Tourism Review*, 76(1), 38-42.
4. Calero, C., & Turner, L. W. (2020). Regional economic development and tourism: A literature review to highlight future directions for regional tourism research. *Tourism Economics*, 26(1), 3-26.
5. Rinaldi, C., Cavicchi, A., & Robinson, R. N. (2022). University contributions to co-creating sustainable tourism destinations. *Journal of Sustainable Tourism*, 30(9), 2144-2166.
6. Trusova, N. V., Cherniavska, T. A., Pasiaka, S. R., Hranovska, V. H., Prystemskyi, O. S., & Demko, V. S. (2020). Innovative clustering of the region in the context of increasing competitive positions of the enterprises of the tourist-recreational destination. *Geo Journal of Tourism and Geosites*, 31(3), 1126-1134.

7. Li, X., Kong, W. H., & Yang, F. X. (2021). Authentic food experiences bring us back to the past: An investigation of a local food night market. *Journal of travel & tourism marketing*, 38(3), 233-246.

8. Kinnunen, P., Guillaume, J. H., Taka, M., D'odorico, P., Siebert, S., Puma, M. J., ... & Kummu, M. (2020). Local food crop production can fulfil demand for less than one-third of the population. *Nature food*, 1(4), 229-237.

9. Trusova, N. V., Kyrylov, Y. Y., Hranovska, V. H., Prystemskyi, O. S., Krykunova, V. M., & Sakun, A. Z. (2020). The imperatives of the development of the tourist services market in spatial polarization of the regional tourist system. *Geo journal of Tourism and Geosites*, 29(2), 565-582.

10. Su, D. N., Johnson, L. W., & O'Mahony, B. (2020). Analysis of push and pull factors in food travel motivation. *Current Issues in Tourism*, 23(5), 572-586.

УДК : 336.7

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-146-159](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-146-159)

Гаврилко Тетяна Олександрівна кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів, обліку та оподаткування, Національний авіаційний університет, просп. Любомира Гузара, 1, м. Київ, 03058, тел.: (067) 898-61-16, <https://orcid.org/0000-0002-2010-307X>

Доманська Олександра Михайлівна магістрант, Національний авіаційний університет, просп. Любомира Гузара, 1, м. Київ, 03058, тел.: (073) 042-45-67, <https://orcid.org/0009-0002-3250-8290>

БАНКІВСЬКА СИСТЕМА УКРАЇНИ В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОЇ АГРЕСІЇ

Анотація. У статті розкрито особливості функціонування банківської системи України в умовах повномасштабної агресії. Проаналізовані головні чинники, що забезпечили її стабільність та операційну стійкість в умовах воєнного стану. Виявлено, що сталість роботи банківської системи є результатом ефективних дій як НБУ, так і самих банків, які змогли пристосувувати бізнес-процеси до необхідного рівня безпекових ризиків, знаходити способи урахування змін у клієнтському попиті. Проаналізовані основні показники діяльності банківської системи за період 2020 –2023 рр. та минулий період 2024 року. Українським банкам, яким вдалося зберегти стійкість з перших днів війни, на сьогоднішній день властивий високий рівень ліквідності та прибутковості. Однак, існує необхідність подальшої акумуляції зусиль та пошуку механізмів для підтримки стабільності функціонування банківської системи з урахуванням імовірності виникнення загроз зі сторони турбулентного середовища. До ризиків, які здатні спричинити негативний вплив на діяльність вітчизняних банківських установ в умовах воєнного стану, відноситься зниження рівня прибутковості, зростання частки неповернених кредитів, скорочення чисельності кваліфікованого персоналу із-за мобілізаційних та міграційних процесів. Оцінені джерела загроз, що можуть вплинути на стан банківських установ, та регуляторні виклики, які ґрунтуються на нових посиленних вимогах до фінансового моніторингу та банківського капіталу, зміні умов оподаткування прибутку. Розглянута роль Національного банку України у подальшому розвитку банківського сектору шляхом удосконалення нормативно-правової та регуляторної бази та гармонізації законодавства України із законодавством ЄС відповідно Стратегії розвитку фінансового сектору. Важливою є реалізація затвердженої НБУ Концепції відкритого

банкінгу, завдяки чому будуть створені умови для вільного обміну фінансовою інформацією між суб'єктами, що надають платіжні послуги, за рахунок використання відкритих API. Заходи НБУ щодо оцінки стійкості банківської системи дадуть змогу вирішити комплекс завдань, насамперед, оцінити якість активів за участю зовнішніх аудиторів та провести стрес-тестування, використовуючи базові і негативні сценарії.

Ключові слова: банківська система, повномасштабна агресія, Національний банк України, показники діяльності банківської системи, Концепція відкритого банкінгу.

Gavrilko Tetiana Oleksandrivna PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Finance, Accounting and Taxation, National Aviation University, Liubomyr Huzar Avenue, 1, Kyiv, 03058, tel.: (067) 898-61-16, <https://orcid.org/0000-0002-2010-307X>

Domanska Oleksandra Mykhaylivna master's student, National Aviation University, Liubomyr Huzar Avenue, 1, Kyiv, 03058, tel.: (073) 042-4567, <https://orcid.org/0009-0002-3250-8290>

THE BANKING SYSTEM OF UKRAINE IN THE CONTEXT OF FULL-SCALE AGGRESSION

Abstract. It has been analyzed in the article the peculiarities of the functioning of the banking system of Ukraine in the context of full-scale aggression. It has been analyzed the main factors that ensured its stability and operational resilience under martial law. It was found that the uninterrupted operation of the banking system is the result of the efforts of both the NBU and the banks themselves, which were able to transform business processes to reduce security risks and respond flexibly to changes in consumer sentiment and the investment landscape.

The key performance indicators of the banking system for the period of 2020-2023 and the past period of 2024 were analyzed. Ukrainian banks that have managed to remain resilient since the first days of the war are currently characterized by high levels of liquidity and profitability. However, there is still an urgent need to find tools to maintain a safety margin for the next periods, given the likelihood of new risk situations that could threaten financial stability.

Among the risks that domestic banks may face under martial law are a decline in income relative to expenses, an increase in the share of non-performing loans, further migration of the population abroad, which negatively affects economic activity and the volume of operations in Ukraine, as well as the loss of some staff due to migration or mobilization. A decline in the solvency of banking consumers may also become an important problem for banks.

The sources of threats that may affect the state of banking institutions and regulatory challenges, which include new requirements for financial monitoring, penalties, an increase in the income tax rate for banks at 25%, and increased requirements for bank capital were assessed. The role of the National Bank of Ukraine in the further development of the banking sector by improving the legal and regulatory framework and harmonizing Ukrainian legislation with EU legislation in accordance with the Financial Sector Development Strategy was considered.

2025 will also be the year when the NBU will conduct another assessment of the banking system's resilience, which involves a set of tasks: analyzing asset quality with the involvement of external auditors, conducting stress testing based on both baseline and negative scenarios. Banks with negative test results will need to adjust their ratios and develop and implement capitalization plans.

Keywords: banking system, full-scale aggression, National Bank of Ukraine, banking system performance indicators, Open Banking Concept.

Постановка проблеми. Вплив російського вторгнення відчувається не тільки в нашій країні, а і у глобальному вимірі, результатом чого є цінові та інфляційні катаклізми, небажані зміни кліматичного характеру, порушення стійкості глобального порядку.

Україні за роки воєнного стану прийшлося адаптуватися до нового буття, долаючи безпрецедентні виклики задля збереження макрофінансової стабільності в умовах ризиків та невизначеності. Необхідність значних трансформацій постала і перед вітчизняним банківським сектором. Безперервна робота банківської системи є результатом зусиль як НБУ, так і самих банків, які змогли трансформувати бізнес-процеси з урахуванням необхідності знижувати безпекові ризики, гнучко реагувати на зміни споживацьких настроїв та інвестиційного ландшафту.

НБУ, починаючи з першого року війни, коли Україною була втрачена третя частина ВВП, а 20% територій перебували під окупацією, були застосовані антикризові заходи, що дозволили контролювати рух капіталу, розширили доступ до підтримки ліквідності, створили умови для перешкоджання відтоку користувачів банківських послуг. 2023 рік був характерний розробленням Стратегії пом'якшення валютних обмежень, переходом до більш гнучкого обмінного курсу, зниженням облікової ставки.

Українським банкам, яким вдалося зберегти стійкість з перших днів війни, на сьогоднішній день властивий високий рівень ліквідності та прибутковості. Але залишається нагальною проблема пошуку інструментів підтримання запасу міцності на наступні періоди з огляду на імовірність виникнення нових ризикових ситуацій, що стануть загрозою фінансовій стабільності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням особливостей функціонування вітчизняних банківських установ в умовах повномасштабної

агресії займається ряд вітчизняних науковців. Зарічною Н.З. акцентується увага на тенденціях розвитку та чинниках, що впливають на фінансову стійкість вітчизняної банківської системи в умовах російського вторгнення [1]. Котік Б.С., Смолінська С.Д. аналізують особливості стану банківського сектору під час воєнного стану та обґрунтовують перспективи його розвитку [2]. Прокопенко Н.С., Мирончук В.М., Шепель І.В. визначають основні засади функціонування вітчизняної банківської системи в умовах війни [3].

Павленко Л.Д., Криклій О.А., Чумак О.В. концентруються на оцінці ризиків українських банків та організаційній системі управління ними з метою забезпечити стабільність та надійність під час воєнного стану [4]. Ситник Н.С., Пріцак Я.М. оцінюють ризики, які виникли для банківської системи України у воєнний час, та рівень безпеки банківського сектору у період російського вторгнення [5].

Тищенко В.В. досліджує питання стійкості вітчизняних банків, аналізує чинники, які є найвпливовішими з огляду темпів та напрямів розвитку банківського сектору в процесі інтеграції економіки України до світового господарства [6]. Тшонковскі К. аналізує проведені реформи у банківському секторі в умовах кризового стану [7].

Руцишин Н.М., Пелех О.Р., Козак А.Р., Криворучко Н.М. досліджують стан сучасної вітчизняної банківської системи та окреслюють перспективи її розвитку [8]. Мещеряков А.А., Березовик В.М., Кіреєва К.О. аналізують виклики та можливості для банківської системи України та проблеми, що стосуються фінансової системи в цілому, виходячи із умов повномасштабного вторгнення [9].

Незважаючи на вагомість існуючих напрацювань вітчизняних науковців, є очевидною необхідність подальших досліджень з урахуванням викликів, які постають перед банківською системою у воєнний час та вирішення проблем її розвитку у повоєнний період.

Метою статті є дослідження особливостей діяльності банківської системи України в умовах повномасштабної агресії та виявлення основних чинників, що будуть сприяти поліпшенню її стійкості та оптимізації функціонування.

Виклад основного матеріалу дослідження. Функціонування вітчизняної банківської системи від початку російського вторгнення відбувалося стабільно, без зупинок, із забезпеченням для громадян можливості здійснювати платежі та мати доступ до своїх коштів.

Операційна стійкість банків під час виниклої кризи була зумовлена діями НБУ ще у мирний період, коли проведення стрес-тестування та пред'явлення вимог щодо покриття операційного ризику капіталом забезпечили готовність банківських установ до протидії виникаючим ризиковим ситуаціям. Наявність суттєвих запасів капіталу та ліквідності зіграли свою роль у здатності банків проявити гнучкість в умовах форс-мажорних обставин, в

рівній мірі як і існування попередньо розроблених заходів щодо нейтралізації виникаючих несприятливих ситуацій.

Процесам збільшення стійкості банківської системи сприяло «очищення» банківського ринку, що було розпочате майже десять років назад, починаючи з 2014 року, в якому з ринку було виведено 17 банківських установ. У 2015 році кількість банків, що покинули ринок, склала 46; за період від 2019 року до 2021 року банківський ринок зменшувався на два банки щорічно; в 2022 році та 2023 році – на чотири банки кожний рік (рис.1).

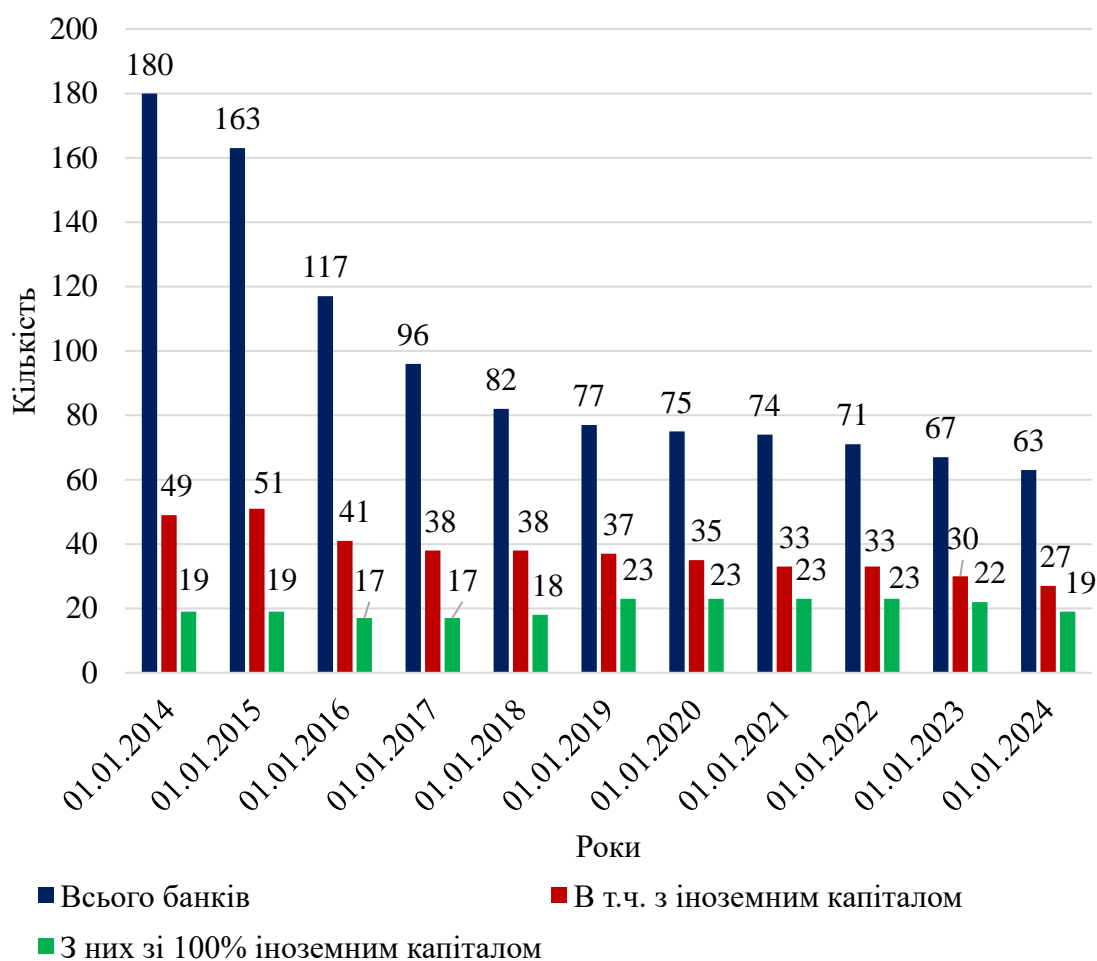

Рис. 1 Кількість комерційних банків в Україні за період 2014 – 2023 рр.
Джерело: побудовано авторами на основі [10]

Станом на 1 липня 2024 року кількість функціонуючих банків становила 62, серед яких шість банків є державними, 14 – відносяться до банків іноземних банківських груп, 42 – до банків з приватним капіталом.

За два роки військової агресії росії українські банки змогли не тільки зберегти, а і збільшити рівень забезпеченості регулятивним капіталом. По всій банківській системі за період з 01.01.2022 р. по 01.08.2024 р. відбулося

зростання величини регулятивного капіталу (Н1) від 211 742,3 млн грн до 295 767,1 млн грн, а також рівня адекватності регулятивного капіталу (Н2) з 18,01% до 19,95%.

Стале збільшення регулятивного капіталу спостерігалось протягом 2023 року (від 211 091 млн грн на 01.01.2023 р. до 269 881,7 млн грн на 01.12.2023 р.). Після зменшення величини показника в січні–лютому 2024 року, починаючи з березня знову відновилася тенденція до його зростання.

На 01.08.2024 р. перші п'ять місць по величині регулятивного капіталу зайняли наступні банки: 1-е місце – АТ КБ «Приватбанк» (79 875 765, 9 тис. грн), 2-е місце – АТ «Ощадбанк» (31 393 626 тис. грн), 3-е місце – АТ «Райффазен Банк» (24 309 296 тис. грн), 4-е та 5-е місця відповідно – АТ «УКРСИББАНК» (17 323 056,7 тис. грн) та АТ «ПУМБ» (15 070 677,5 тис. грн).

Рівень достатності основного капіталу (Н3), починаючи з 01.01.2022 р. (11,99%) за термін часу до 01.10.2022 р. в цілому по банківській системі знижувався (01.09.2022 р.–11,47%), після чого почалося його зростання на протязі всіх останніх місяців цього року та всього 2023 року (01.12.2023 р. – 14,67%). Для січня 2024 року характерне зниження показника до 12,24% та на 01.08 2024 р. його рівень склав 11,96%. Ураховуючи нормативний мінімум для даного показника 7%, лише один банк із всієї сукупності банківських установ не виконав даний норматив (для АТ «Укресімбанк» Н3 склав 5,7%).

Величина активів банків, починаючи з 01.01.2021 року та до сьогодення демонструє постійне зростання: на початку 2021 року їх величина складала 1 822 841 млн грн, на 01.08.2024 р. цей показник досяг рівня 3 142 431 млн грн. Загальні активи збільшилися за цей період від 2 205 915 млн грн до 3 509 694 млн грн. Аналогічна тенденція до зростання властива активам в іноземній валюті (від 585 493 млн грн до 911 576 млн грн) та загальним активам в іноземній валюті – від 745 787 млн грн до 1 007 147 млн грн (рис. 2).

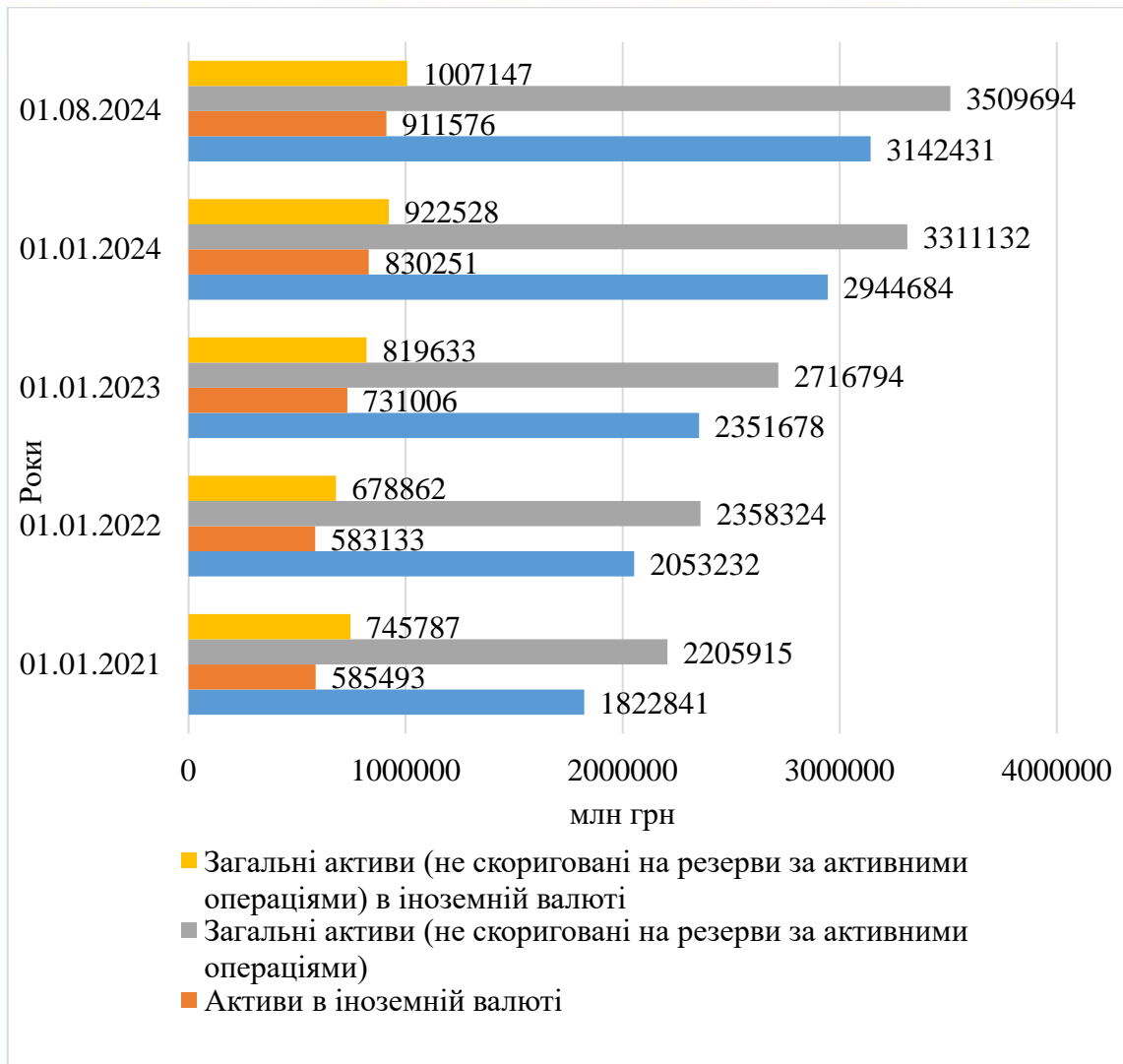

Рис. 2 Величина активів українських банків, млн грн

Джерело: побудовано авторами на основі [11]

Лідируючі позиції по величині чистих активів за перше півріччя 2024 року зайняли такі банки, як АТ КБ «Приватбанк» – 700,5 млрд грн, АТ «Ощадбанк» – 408,7 млрд грн, АТ «Укрексімбанк» – 265,5 млрд грн, АТ «Райффазен Банк» – 209,1 млрд грн, АБ «УКРГАЗБАНК» – 176,1 млрд грн.

Банківська система за 2020-2023 рр. та минулий період 2024 року продемонструвала достатньо високий рівень доходності. Загальна величина доходів збільшилася від 250 171 млн грн в 2020 році до 446 362 млн грн у 2023 році. Тенденція до постійного зростання була властива процентним доходам – за аналогічний період їх обсяг збільшився від 147 743 млн грн до 304 437 млн грн. Зміна комісійних доходів відрізнялася нестабільністю – збільшення у 2021 році (93 162 млн грн) порівняно з 2020 роком (70 640 млн грн) та зменшення у 2022 році (97 061 млн грн) з наступним зростанням у 2023 році (97 061 млн грн) (таблиця 1).

Таблиця 1.

Величина доходів українських банків, млн грн

Показник	2020 р.	2021 р.	2022 р.	2023 р.	01.08.2024
Доходи	250 171	273 863	357 549	446 362	239 749
Процентні доходи	147 743	168 746	217 053	304 437	201 805
Комісійні доходи	70 640	93 162	85 622	97 061	61 575
Результат від переоцінки та від операцій купівлі-продажу	21 507	-77	43 482	30 264	23 981
Інші операційні доходи	6 813	7 488	8 126	9 955	3 626
Інші доходи	2 705	3 175	2 413	2 588	1 675
Повернення списаних активів	763	1 370	853	2 056	1 088

Джерело: складено авторами на основі [11]

Чистий прибуток загалом по банківській системі за 2021 рік досяг рівня 77 376 млн грн, що на 37 649 млн грн більше за попередній рік. В наступному воєнному році обсяг чистого прибутку різко зменшився до 21 921 млн грн.

Одержання рекордної величини чистого прибутку в 2023 році (82 835 млн грн) зумовлене збільшенням обсягу чистих процентних доходів, що в першу чергу пояснюється високими процентними ставками за Депозитними сертифікатами НБУ.

Величина нарахованого податку на прибуток у 2023 році досягла 76 188 млн грн, збільшившись у десять разів порівняно з 2022 роком та майже у 12 раз відносно 2021 року (рис.3).

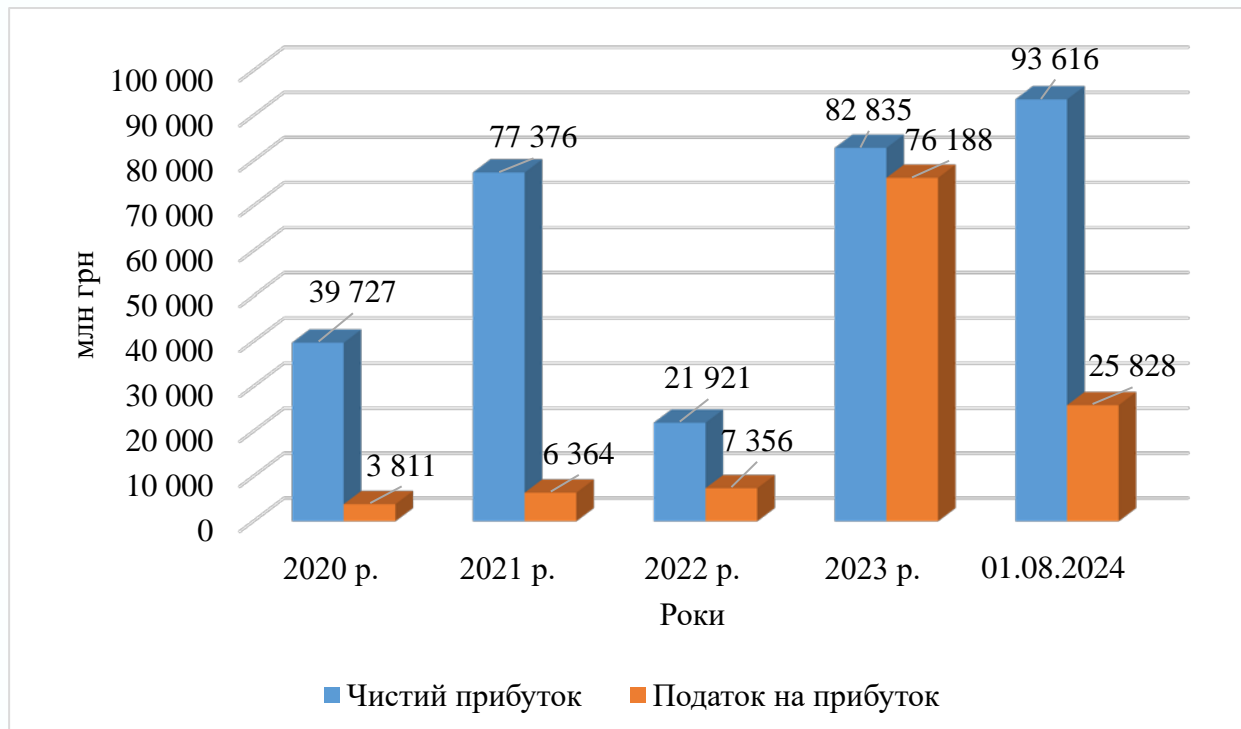

Рис. 3 Величина чистого прибутку українських банків, млн грн

Джерело: побудовано авторами на основі [11]

Ураховуючи рівень цих показників, було змінено умови оподаткування надприбутків банків, що були одержані за рахунок високих процентних ставок, – підвищення ставки податку у 2023 році до 50% та встановлення її на рівні 25% у 2024 році. Такі нововведення ставили за мету додатково наповнити бюджет коштами обсягом 24-25 млрд грн за 2023 рік, передбачаючи в тому числі і збільшення величини фінансування воєнних витрат.

Зміни у оподаткуванні сприйняті банківськими установами з певною передосторогою, не у сенсі небажання підтримувати країну в умовах воєнного стану, а з точки зору подальшої необхідності коригування тарифної політики стосовно збільшення вартості послуг, насамперед, кредитних. На думку представників Європейської Бізнес Асоціації, яка сприяє вирішенню проблем суб'єктів бізнес-сфери, банки можуть бути вимушені вибрати шлях скорочення операційних витрат, що спричинить зменшення кількості безкоштовних сервісів для споживачів та зростання деяких тарифів.

Для минулого періоду 2024 року (станом на 01.08) для платоспроможних банків також було характерним одержання чистого прибутку у розмірі 93 616 млн грн за рахунок того, що збереглася висока чиста процентна маржа та величина відрахувань в резерви під збитки від активних операцій знаходилася майже на нульовому рівні. Величина податків на прибуток склала 25 828 млн грн. До числа збиткових банків було віднесено лише сім невеликих банків, величина збитків яких нараховувала 171 млн грн.

АТ КБ «Приватбанк» забезпечив 39% сумарної величини чистого прибутку по всій банківській системі за перше півріччя 2024 року, одержавши 30,7 млрд грн чистого прибутку. Друге місце посів АТ «Ощадбанк» – 8,8 млрд грн, третє – АТ «Укресімбанк» (4,4 млрд грн), зайнявши позиції АТ «УКРСИББАНК», четверте і п'яте відповідно – АТ «Райффазен Банк» (4,3 млрд грн) та АТ «ПУМБ» (3,8 млрд грн).

Що стосується кредитування, то загальний обсяг наданих клієнтам кредитів суттєво знизився в 2022 – 2023 рр. За період січня–квітня 2023 року банки скоротили кредитування як суб'єктів господарювання, так і фізичних осіб, на тлі підвищення вимог до них. Для травня – липня 2023 року є характерним коригування стратегій кредитування для його відновлення за рахунок зниження відсоткових ставок, що привело до призупинення процесів зменшення банківських кредитних портфельів. В серпні – грудні 2023 року банками почали обслуговуватися нові клієнти, розширилися пропозиції оновлених кредитних продуктів, продовжилося подальше зниження відсоткових ставок.

В кредитних портфелях банків в цілому по банківській системі за аналізований період переважають кредити, що надаються суб'єктам господарювання, хоча в 2023 році їх величина зменшилася порівняно з 2022 роком від

801 413 млн грн до 783 690 млн грн. Кредити, надані фізичним особам, у 2023 році склали 222 590 млн грн (в 2022 році – 209 943 млн грн).

Кредити, що були надані органам державної влади, не займають великого обсягу кредитного портфелю: 2022 рік – 24 809 млн грн, 2023 рік – 18 349 млн грн. Найменший обсяг кредитування відноситься до небанківських фінансових установ: в 2022 році він склав 48 млн грн, в 2023 році – 49 млн грн, хоча в 2021 році значення цього показника досягало більшого рівня – 228 млн грн (таблиця 2).

Таблиця 2.

Обсяг кредитів, наданих клієнтам, млн грн

Показник	2020 р.	2021 р.	2022 р.	2023 р.	01.08.2024
Кредити, надані клієнтам	960 597	1 065 347	1 036 213	1 024 678	1 107 402
Кредити, що надані органам державної влади	11 641	26 973	24 809	18 349	15 226
Кредити, що надані суб'єктам господарювання	749 335	795 513	801 413	783 690	833 212
Кредити, що надані фізичним особам	199 561	242 633	209 943	222 590	258 884
Кредити, надані небанківським фінансовим установам	60	228	48	49	80

Джерело: складено авторами на основі [11]

За даними таблиці 2 можна зробити висновок, що минулий період 2024 року характеризується зростанням кредитного портфелю, що пояснюється більш сприятливими умовами кредитування, насамперед, зниженням кредитних ставок. Позитивним явищем є зменшення частки проблемних кредитів, завдяки тому, що зростали обсяги нових кредитів та відбувалося списання старих NPL. В результаті приватні та іноземні банки зменшили частку проблемних кредитів до рівня 13-15%, державні – до 23% (при умові неврахування NPL Приватбанку, які пов'язані з діяльністю попередніх власників [12]).

Радою з фінансової стабільності в червні 2024 року була схвалена Стратегія з розвитку кредитування, яка повинна допомогти бізнесу отримати більше доступу до кредитних ресурсів та буде сприяти активізації процесів інвестування. Реалізація Стратегії забезпечить створення умов для відновлення економічного життя країни за рахунок кредитної підтримки проектів у енергетичній, оборонно-промисловій сферах, переробній галузі та сільському господарстві, а також діяльності суб'єктів підприємництва на територіях, що відносяться до деокупованих та розташованих біля місць ведення воєнних дій.

Що стосується сумарних пасивів вітчизняних комерційних банків, їх величина за період 2020-2023 рр. та до 01.08. 2024 р. демонструє тенденцію до зростання (таблиця 3).

Таблиця 3.

Сумарні пасиви вітчизняних комерційних банків, млн грн

Категорія пасивів	2020 р.	2021 р.	2022 р.	2023 р.	1.08. 2024
Пасиви (усього)	175 47 36	1979298	2243915	2748813	3 142 431
Капітал	212 577	244 081	218910	337407	368 217
Статутний капітал	480 613	481537	407 022	404751	405 860
Зобов'язання банків	1542 160	173 5217	2025006	2411406	2 774 214
Зобов'язання банків в іноземній валюті	659515	6312 92	783 823	815 303	947 277
Кошти суб'єктів господарювання	605 206	705 421	838 362	1 142 474	1 366 924
у т. с. строкові кошти суб'єктів господарювання	135 098	124 930	131 011	274 174	318 332
Кошти фізичних осіб	663 664	699 752	889 485	1 034 224	1 142 875
у т. с. строкові кошти фізичних осіб	346 524	316 197	315 697	379 760	405 246
Кошти небанківських фінустанов	34 100	40 987	51 645	53 438	58 800
у т. с. строкові кошти небанківських фінустанов	17 035	16 922	21 125	27 990	30 389

Джерело: складено авторами на основі [11]

Кошти суб'єктів господарювання в цілому зростали протягом аналізованого періоду, однак строковим коштам суб'єктів господарювання властива нестабільність: зменшення обсягу в 2021 році та відновлення зростання в наступні періоди. За минулий період 2024 року (з 01.2024 р. по 08.2024 р.) величина цього показника збільшилася на 19 %.

Обсягам строкових коштів фізичних осіб, попри тенденцію до зростання загальної величини цього виду коштів, характерним є падіння у 2021-2022 рр. зі збільшенням у 2023 році та за сім місяців 2024 року; за період з 01.2024 р. по 08.2024 р. зростання цього показника склало 6,7 %.

Одним із вагомих чинників вибору такої форми збереження своїх коштів як депозит, для українського населення під час війни є 100-відсоткове гарантування державою вкладів фізичних осіб. При виборі громадянами банку для вкладень оцінюються репутація, надійність банку, рівень відсоткової ставки (пропозиції із вищою процентною ставкою є пріоритетнішими), а також обсяг мінімальної суми депозиту.

На банківському ринку відбувається вирівнювання процентних ставок відносно ставок конкурентів; серпень 2024 року став уже третім місяцем підряд, коли найбільш популярною процентною ставкою була ставка 15 %. Пріоритетними для банків залишаються депозити терміном на три місяці і в багатьох випадках рівень процентних ставок вищий, ніж за депозитами піврічного чи річного строку.

У серпні 2024 року лідером щодо найбільш привабливих депозитів у категорії на три місяці став Банк Альянс (процентна ставка—16% річних), до якого приєднався також Радабанк. У категорії депозитів на шість місяців на першому місці – банк Альянс (процентна ставка –15,8% річних). Перше місце по категорії депозитів на дванадцять місяців зайняв Агропросперіс Банк (процентна ставка – 15,75% річних).

Майже всі банки, лише за винятком «Українського капіталу», «Українського банку реконструкції та розвитку» та «АсвіоБанку»), надають послуги оформлення депозитів онлайн [13].

Подальший розвиток вітчизняного банківського сектору буде відбуватися в умовах удосконалення Національним банком України нормативно-правової та регуляторної бази, гармонізації законодавства України із законодавством ЄС, урахуваючи, що імплементація європейських норм передбачена ухваленою у 2023 році Стратегією розвитку фінансового сектору. Значущою подією стало затвердження НБУ Концепції відкритого банкінгу (серпень 2023 року), якою визначені напрями розвитку, дорожня карта та основні вимоги, що дозволять впровадити в Україні відкритий банкінг. Положення Закону України «Про платіжні послуги», що передбачають упровадження відкритого банкінгу, стануть чинними з 1 серпня 2025 року.

2025 рік стане також роком проведення НБУ чергової оцінки стійкості банківської системи, що передбачає вирішення комплексу завдань: аналізу якості активів із залученням зовнішніх аудиторів, проведення стрес-тестування, основується як на базових, так і на негативних сценаріях. Для банків із негативними результатами тестування виникне необхідність упорядкування своїх нормативів та розроблення і реалізації планів докапіталізації.

Очевидною є потреба удосконалення інструментарію НБУ щодо забезпечення макрофінансової стабільності, основною умовою існування якої на сьогодні служить зовнішня підтримка. Урахуваючи відставання приросту гривневих депозитів як юридичних, так і фізичних осіб, порівняно з чистим обсягом купівлі іноземної валюти, потребується застосування більш ефективної політики для зростання гривневих активів.

Важливою є вироблення стратегії щодо державних банків, кількість яких за останній час поповнилася ще двома банками PINбанк та МоторБанк та частка чистих активів яких постійно збільшується (на сьогодні складає 54 %), що створює певну загрозу фінансової стабільності.

Висновки. Вітчизняні банки долають виклики, спричинені повномасштабним вторгненням росії, адаптуючись до умов воєнного стану. Основними джерелами загроз, що існують та можуть дестабілізувати діяльність банківської системи, відноситься погіршення ситуації на фронті, зменшення величини міжнародної фінансової допомоги, проблеми з вітчизняною інфраструктурою.

Окрім цього, суттєвим є вплив регуляторних викликів, відповідно до яких упроваджені нові вимоги до фінансового моніторингу, введені штрафні санкції, підвищена ставка податку на прибуток для банків на рівні 25 %, збільшені вимоги до банківського капіталу.

Серед ризиків, з якими можуть зіткнутися вітчизняні банки в умовах воєнного стану, можна виділити зниження доходів відносно витрат, зростання частки непрацюючих кредитів, подальшу міграцію населення за кордон, що негативно впливає на економічну активність і обсяг операцій в Україні, а також втрату частини персоналу через міграцію або мобілізацію. Важливою проблемою для банків також може стати зниження платоспроможності споживачів банківських послуг.

Література:

1. Зарічна Н.З. Формалізація тенденцій розвитку та фінансової стійкості банківської системи України в умовах воєнного стану. *Сталий розвиток економіки*. 2024. № 1(48). С. 214 – 219.
2. Котік Б.С., Смолінська С.Д. Функціонування банківського сектору України в період воєнного стану. *Молодий вчений*. 2023. №10 (122). С. 213 – 217.
3. Прокопенко Н.С., Мирончук В.М., Шепель І.В. Принципи функціонування банківської системи України в умовах війни. *Економіка та суспільство*. 2022. № 41. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1556/1497> (дата звернення: 18.08.2024).
4. Павленко Л.Д., Криклій О.А., Чумак О.В. Ризики банків України та організаційна система управління ними в умовах воєнного стану. *Інвестиції: практика та досвід*. 2024. №5. С. 126 – 132.
5. Ситник Н.С., Прицак Я.М. Банківська система України в умовах війни: ризики та оцінка безпеки. *Молодий вчений*. 2023. №6 (118). С. 94 – 98.
6. Тищенко В.В. Оцінка стійкості українських банків. *Інфраструктура ринку*. 2024. Вип. 76. С. 75 – 80.
7. Тшонковскі К. Реформи банківського сектору в системі монетарної політики. *Бізнес-навігатор*. 2024. Вип. 1 (74). С. 17 – 22.
8. Руцишин Н.М., Пелех О.Р., Козак А.Р., Криворучко Н.М. Сучасний стан банківської системи України та перспективи її розвитку. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету*. 2024. №75. С. 27 – 36.
9. Мещеряков А.А., Березовик В.М., Кіреєва К.О. Фінансова стабільність та банківська система України: виклики та можливості розвитку. *Ефективна економіка*. 2024. № 7. URL: <https://www.nauka.com.ua/index.php/ee/article/view/4188/4223> (дата звернення: 18.08.2024).
10. Кількість банків в Україні (2008–2024). Офіційний сайт Мінфіну. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/banks/stat/count/> (дата звернення: 19.08.2024).
11. Основні показники діяльності банків. Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua/ua/statistic/supervision-statist#1> (дата звернення: 19.08.2024).
12. Огляд банківського сектору, серпень 2024 року. Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/kredit-biznesu-ta-naselennya-shvidko-zrostayut-ponad-rik-v-umovah-podalshogo-znijennya-stavok--oglyad-bankivskogo-sektoru> (дата звернення: 19.08.2024).
13. Найбільш привабливі депозити серпня 2024 року. URL: <https://finance.ua/ua/saving/deposits-review> (дата звернення: 19.08.2024).

References:

1. Zarychna, N.Z. (2024). Formalizatsiya tendentsiy rozvytku ta finansovoyi stiykosti bankiv'skoyi systemy Ukrainy v umovakh voyennoho stanu [Formalization of development trends and financial stability of the banking system of Ukraine under martial law]. *Stalyy rozvytok ekonomiky – Sustainable economic development*, 1(48), 214-219 [in Ukrainian].
2. Kotik, B.S., & Smolinska, S.D. (2023). Funktsionuvannya bankiv'skoho sektoru Ukrainy v period voyennoho stanu [The functioning of the banking sector of Ukraine during the period of martial law]. *Molodyy vchenyy – A young scientist*, 10 (122), 213-217 [in Ukrainian].
3. Prokopenko, N.S., Myronchuk, V.M., & Shepel, I.V. (2022). Pryntsypy funktsionuvannya bankiv'skoyi systemy Ukrainy v umovakh viyny. [The principles of functioning of the banking system of Ukraine in the conditions of war]. *Ekonomika ta suspil'stvo – Economy and society*, 41. Retrieved from <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1556/1497> [in Ukrainian].
4. Pavlenko, L.D., Kryklii, O.A., & Chumak, O.V. (2024). Ryzky bankiv Ukrainy ta orhanizatsiyna systema upravlinnya nymy v umovakh voyennoho stanu [Risks of banks of Ukraine and the organizational system of their management in the conditions of martial law]. *Investytsiyyi: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, 5, 126-132 [in Ukrainian].
5. Sytnyk, N.S., & Pritsak, Y.M. (2023). Bankiv's'ka systema Ukrainy v umovakh viyny: ryzky ta otsinka bezpeky [The banking system of Ukraine in the conditions of war: risks and security assessment]. *Molodyy vchenyy – A young scientist*, 6 (118), 94-98 [in Ukrainian].
6. Tyshchenko, V.V. (2024). Otsinka stiykosti ukraiyins'kykh bankiv [Assessment of stability of Ukrainian banks]. *Infrastruktura rynku – Market infrastructure*, 76, 75-80 [in Ukrainian].
7. Tshonkovsky, K. (2024). Reformy bankiv's'koho sektoru v systemi monetarnoyi polityky [Reforms of the banking sector in the system of monetary policy]. *Biznes-navihator – Business navigator*, 1 (74), 17-22 [in Ukrainian].
8. Rushchyshyn, N.M., Peleh, O.R., Kozak, A.R., & Kryvoruchko, N.M. (2024). Suchasnyy stan bankiv's'koyi systemy Ukrainy ta perspektyvy yiyi rozvytku [The current state of the banking system of Ukraine and prospects for its development]. *Visnyk L'viv's'koho torhovel'no-ekonomichnoho universytetu – Bulletin of the Lviv University of Trade and Economics*, 75, 27-36 [in Ukrainian].
9. Meshcheryakov, A.A., Berezovik, V.M., & Kireeva, K.O. (2024). Finansova stabil'nist' ta bankiv's'ka systema Ukrainy: vyklyky ta mozhlyvosti rozvytku [Financial stability and the banking system of Ukraine: challenges and opportunities for development]. *Efektivna ekonomika – Efficient economy*, 7. Retrieved from <https://www.nayka.com.ua/index.php/ee/article/view/4188/4223> [in Ukrainian].
10. Kil'kist' bankiv v Ukraini (2008–2024). Ofitsiyyny sayt Minfinu [Number of banks in Ukraine (2008–2024). Official website of the Ministry of Finance]. Retrieved from <https://index.minfin.com.ua/ua/banks/stat/count/> [in Ukrainian].
11. Osnovni pokaznyky diyal'nosti bankiv. Natsional'nyy bank Ukrainy [Main performance indicators of banks. National Bank of Ukraine]. *bank.gov.ua*. Retrieved from <https://bank.gov.ua/ua/statistic/supervision-statist#1> [in Ukrainian].
12. Ohlyad bankiv's'koho sektoru, serpen' 2024 roku. Natsional'nyy bank Ukrainy [Banking Sector Review, August 2024. National Bank of Ukraine]. *bank.gov.ua*. Retrieved from <https://bank.gov.ua/ua/news/all/krediti-biznesu-ta-naselennya-shvidko-zrostayut-ponad-rik-v-umovah-podalshogo-znijennya-stavok--oglyad-bankivskogo-sektoru> [in Ukrainian].
13. Naybil'sh pryvablyvi depozyty serpnya 2024 roku [The most attractive deposits of August 2024]. *finance.ua*. Retrieved from <https://finance.ua/ua/saving/deposits-review> [in Ukrainian].

УДК 336

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-160-171](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-160-171)

Губіна Оксана Юріївна аспірант кафедри фінансів, банківської справи та страхування, Київський кооперативний інститут бізнесу і права, вул. Юлії Здановської, 18, м. Київ, 03022, тел.: (044) 257-70-91, <https://orcid.org/0009-0008-2793-693X>

ФІНАНСОВИЙ МОНІТОРИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕТІНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Анотація. У статті досліджено важливість фінансового моніторингу як головного інструменту детінізації національної економіки, так як тіньова економіка сьогодні залишається значним викликом для України та створює негативні наслідки для її економічного розвитку, державного бюджету та соціальної стабільності.

Розглянуто поняття фінансового моніторингу, цілі, завдання, суб'єкти особливості моніторингу фізичних й юридичних осіб та етапи його впровадження з урахуванням законодавчої бази України, адаптованої до європейських стандартів. Розглянуто роботу аналітичної системи YouControl, що дозволяє отримати вичерпну інформацію про контрагентів за кілька секунд.

Україна переходить від формального до ризик-орієнтованого підходу у перевірці клієнтів і тому з 2023 року проводиться перевірка контрагентів щодо їхніх зв'язків із країною-агресором, відповідно до Постанови НБУ №26 та посилюються вимоги щодо запровадження спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів згідно з Постановою НБУ №65.

Проаналізовано заходи НБУ щодо порушень фінансового моніторингу за 8 міс. 2023 року, де виписав 96 штрафів на загальну суму 292 млн грн. за порушення як вимог фінансового моніторингу, так і валютного законодавства.

Для суб'єктів первинного фінансового моніторингу (СПФМ) застосовуються такі заходи впливу як: письмове застереження, анулювання ліцензії на провадження фінансових послуг, обов'язок відсторонення від роботи посадової особи, відповідальної за фінмоніторинг та штрафи, які можуть перевищувати \$3,5 мільйона для СПФМ.

Розроблені пропозиції для дотримання правил фінансового моніторингу, а саме: дотримання всіх вимог НБУ, регулярність відстеження змін в нормативно-правовій базі та комунікаціях НБУ, що пов'язані з фінансовим моніторингом, впровадження автоматизованих систем для належної перевірки контрагентів відповідно законодавства, використання сучасних практик ризик-орієнтованого підходу через системи онлайн-перевірки контрагентів,

своєчасність подання звітності та відповідей на запити регулятора, своєчасність та оперативність усунення всіх виявлених порушень.

Ключові слова: фінансовий моніторинг, інструменти, детінізація, економіка, Україна, НБУ, влада.

Hubina Oksana Yuriivna PhD student of the Department of Finance, Banking and Insurance of the Kyiv Cooperative Institute of Business and Law, St. Yulia Zdanovska, 18, Kyiv, 03022, tel.: (044) 257-70-91, <https://orcid.org/0009-0008-2793-693X>

FINANCIAL MONITORING AS A TOOL FOR ACHIEVING DETINIZATION OF THE NATIONAL ECONOMY

Abstract. The article examines the importance of financial monitoring as the main tool for unshadowing the national economy, since the shadow economy remains a significant challenge for Ukraine today and creates negative consequences for its economic development, state budget and social stability.

The author examines the concept of financial monitoring, goals, objectives, subjects, peculiarities of monitoring of individuals and legal entities, and stages of its implementation, taking into account the legislative framework of Ukraine adapted to European standards. The author analyzes the work of the YouControl analytical system, which allows obtaining comprehensive information about counterparties in a few seconds.

Ukraine is moving from a formal to a risk-based approach to customer due diligence, and therefore, starting in 2023, counterparties are being checked for their ties with the aggressor country, in accordance with NBU Resolution No. 26, and the requirements for the introduction of special economic and other restrictive measures are being tightened in accordance with NBU Resolution No. 65.

The article analyzes the NBU's measures regarding violations of financial monitoring for 8 months. 2023, where the NBU issued 96 fines totaling UAH 292 million for violations of both financial monitoring requirements and currency legislation. For primary financial monitoring entities (PFMEs), the following measures are applied: a written warning, revocation of a license to conduct financial services, the obligation to suspend the official responsible for financial monitoring and fines that may exceed \$3.5 million for PFMEs.

Proposals were developed to comply with the financial monitoring rules, namely: compliance with all NBU requirements, regular monitoring of changes in the regulatory framework and NBU communications related to financial monitoring, implementation of automated systems for proper counterparty due diligence in accordance with the law, use of modern risk-based practices through online counterparty verification systems, timely submission of reports and responses to regulatory requests, timely and efficient elimination of all identified violations.

Keywords: financial monitoring, tools, de-shadowing, economy, Ukraine, NBU, authorities.

Постановка проблеми. Тіньова економіка на сьогодні залишається значним викликом для України, що створює негативні наслідки для економічного розвитку, державного бюджету та соціальної стабільності. Значна частина фінансових операцій та підприємницької діяльності в країні здійснюється за рамками легального економічного простору, а це призводить до відмивання грошей, ухилення від сплати податків, корупції та фінансування незаконних дій, включаючи тероризм. В сьогоднішніх реаліях, в умовах війни ці виклики посилюються, оскільки тіньові операції можуть сприяти фінансуванню ворога та підірвати економічну безпеку України.

Фінансовий моніторинг, як один з інструментів контролювання та виявлення нелегальних фінансових операцій, має можливість стати ключовим елементом у детінізації національної економіки. Проте ефективність його застосування залишається недостатньою через проблеми в законодавстві, відсутності належної координації між державними органами, недостатньому рівні технологічного забезпечення та низькому рівні обізнаності серед суб'єктів господарювання щодо вимог фінансового моніторингу.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Багато вчених, що вивчали проблеми тінізації економіки, методи оцінювання, інструменти досягнення детінізації, такі як Антипов В., Базилюк А., Базилевич В., Бухтіарова А, Варналій З., Власенко Ю., Герасименко Л., Мордас І., Корягіна Т., Кравчук С., Комісарчук Ю., Предборський В., Попович В., Хоменко Г., Чернявський С. та інші, зробили значний внесок у цю сферу. Дослідженнями тіньової економіки також займалися зарубіжні вчені, такі як Алм Дж., Беккер Р., Блейдс А., Брінсі С., Гроссман Г., Гутман П., Гершуні Д., Іорлі Б., Век Ханнеман, Джонстон М., Ділтон А., Патрісі В., Ханг Дж., Хеїгнер С., Шнайдер Ф. та інші. Проте інструменти для здійснення детінізації національної економіки розкриті не в повній мірі та потребують подальших досліджень.

Метою статті є визначення важливості фінансового моніторингу як інструменту детінізації національної економіки, дослідження етапів його впровадження, аналіз нормативної бази, а також заходів Національного банку України щодо порушень за 8 місяців 2023 року, і розробка рекомендацій для дотримання правил фінансового моніторингу.

Виклад основного матеріалу. Фінансовий моніторинг - це набір правил для виявлення та запобігання підозрілим фінансовим операціям, метою якого є забезпечення прозорості та безпеки фінансових транзакцій, а також виявлення та попередження дій, що пов'язані з ухиленням від сплати податків, відмиванням грошей або фінансуванням тероризму.

Цілі та завдання фінансового моніторингу описані та регулюються Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, отриманих злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення». Даний закон регулярно оновлюється і встановлює вимоги щодо ідентифікації клієнтів та критерії для фінансових операцій, які можуть викликати підозру у суб'єктів фінансового моніторингу.

Законодавство України в цій сфері було адаптовано до європейських стандартів. Міжнародний банківський ринок уже має досвід контролю і недопущення ризикових транзакцій та зловживань фінансовою системою [1]. Він зараз демонструє чітку тенденцію до встановлення та дотримання цивілізованих правил і більшість його учасників активно працюють над запобіганням ризиковим транзакціям і зловживанням у фінансовій системі. Це особливо важливо для забезпечення прозорості та безпеки платежів [2].

Законодавство України визначає дві основні категорії суб'єктів фінансового моніторингу: первинні та державні.

До первинних суб'єктів фінансового моніторингу, які надають фінансові послуги на території України, належать: банки, страхові компанії (у тому числі перестраховики), кредитні спілки, ломбарди, оператори поштового зв'язку, аудитори, бухгалтери, адвокати, нотаріуси та інші суб'єкти господарювання, повний перелік яких наведений у статті 6 Закону.

До державних суб'єктів фінансового моніторингу, що створюють правила, за якими мають діяти первинні суб'єкти, збирають від них інформацію та приймають остаточні рішення, належать такі органи влади як:

1. Національний банк України.
2. Міністерство фінансів України.
3. Міністерство юстиції України.
4. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку.
5. Міністерство цифрової трансформації України.
6. Державна служба фінансового моніторингу України.

Фінансовий моніторинг включає перевірку платежів юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців (ФОП) та фізичних осіб, що здійснюється щодо всіх клієнтів організацій, які надають фінансові послуги. Це стосується не лише регулярних ділових відносин, а й одноразових консультаційних чи інших послуг. Наприклад, страховим компаніям необхідно проводити фінансовий моніторинг своїх клієнтів, про що детально йдеться в статті «Фінансовий моніторинг в дії: досвід страховиків». Важливо, щоб суб'єкти фінансового моніторингу перевіряли своїх нових та наявних контрагентів (замовників, постачальників та інших партнерів).

Особливостями моніторингу фізичних осіб є те, що їх перевіряють під час укладення угод та здійснення фінансових операцій. Це стосується, зокрема, платежів через платіжні системи, які дорівнюють або перевищують 30 000 грн. Навіть якщо з одного рахунку протягом короткого часу про-

диться кілька переказів на суми, що не перевищують порогове значення, це може стати приводом для перевірки.

Відповідно законодавству, для юридичних осіб перевірка у фінансовому моніторингу має наступні етапи:

- ідентифікація та верифікація компанії;
- встановлення кінцевого бенефіціарного власника;
- визначення мети та характеру майбутніх ділових відносин або фінансової операції;
- постійний моніторинг ділових відносин та фінансових операцій;
- регулярна перевірка відповідності фінансових операцій наявній інформації про контрагента;
- підтримка актуальності отриманих даних.

Для ідентифікації та верифікації фізичних осіб суб'єкти фінансового моніторингу встановлюють такі дані: повне ім'я (ПІБ), дата народження, реквізити паспорта або іншого документа, що посвідчує особу, номер рахунку або електронного гаманця, унікальний обліковий номер фінансової операції (за відсутності гаманця) та інші необхідні відомості.

Фінансовий моніторинг є важливою частиною запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, отриманих злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та розповсюдженню зброї масового знищення. Війна значно вплинула на підходи до фінансового моніторингу в Україні, змусивши регуляторів впроваджувати спрощені механізми, що враховують нові реалії.

Згідно з постановою Правління НБУ від 23 березня 2022 року № 60, банки можуть не перевіряти джерела походження коштів у випадках, коли клієнт вносить кошти готівкою для допомоги Збройним Силам України та в інших спеціально визначених випадках. Це зменшує адміністративне навантаження і спрощує процеси для тих, хто підтримує військові зусилля [3].

Також в постановах Правління НБУ №26 та №65 наведені основні положення, які регулюють фінансовий моніторинг в Україні та огляд вимог, що висуваються до суб'єктів первинного фінансового моніторингу. Тлумачення вимог обох Постанов, а також рекомендації щодо їх виконання, з юридичної точки зору, обговорювалися фахівцями YouControl під час вебінару "Юридичний розбір Постанов НБУ №26 та №65: розшифровка, аналіз і рекомендації", що відбувся 13.10.2023 року [4].

Однією з основних складностей виконання вимог Постанов є необхідність швидкого збору та перевірки великої кількості інформації про контрагента, а це можна зробити за допомогою аналітичної системи YouControl, що охоплює 95% джерел, вказаних у Типологічному дослідженні, затвердженій Державною службою фінансового моніторингу України. YouControl значно спрощує та прискорює процес перевірки контрагентів і клієнтів, що допомагає уникнути порушення вимог Постанов у діяльності організації [3]. Це дозволяє отримувати вичерпну інформацію про юридичну або фізичну особу буквально за секунди (для фізичних осіб - потрібно перевіряти інформацію про себе за

допомогою інструменту «YouControl People»). Для зниження впливу людського фактору або браку часу на якісний аналіз у системі реалізована функція «Експрес-аналіз», яка включає спеціальні вкладки з факторами фінансового моніторингу.

Функція «Експрес-аналіз» у YouControl перевіряє понад 550 факторів, які можуть вказувати на зв'язки з державами-агресорами, наявність ризикованих змін в операційній діяльності, кримінальних справ тощо. Дана функція є інструментом первинної перевірки контрагентів, що надає всю необхідну інформацію для прийняття обґрунтованих рішень.

Розглянемо, як дотримуються даних вимог представники в Україні.

Посилення відповідальності за протидію відмиванню доходів, отриманих злочинним шляхом, є загальним трендом у контексті глобалізації та євроінтеграції. YouControl дослідив заходи Національного банку України (НБУ) щодо порушень у сфері запобігання та протидії відмиванню доходів, фінансуванню тероризму та розповсюдженню зброї масового знищення.

В Україні відбувається перехід від формального до ризик-орієнтованого підходу у перевірці клієнтів.

З 2023 року з'явився новий акцент на перевірку контрагентів щодо їхніх зв'язків із країною-агресором, відповідно до Постанови НБУ №26. Також посилюються вимоги щодо запровадження спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) згідно з Постановою НБУ №65.

На сьогодні важливими залишаються вимоги щодо ідентифікації та моніторингу політично значущих осіб (PEPів). У жовтні 2023 року Верховна Рада ухвалила законопроект №9269д, що посилює фінансовий моніторинг для PEPів. Замість трирічного терміну після завершення повноважень, топосадовці тепер отримують статус національного публічного діяча довічно. Законопроект також підвищує відповідальність суб'єктів первинного фінмоніторингу, таких як банки, за необґрунтовані відмови у наданні фінансових послуг клієнтам [5].

Згідно з дослідженням YouControl, упродовж перших восьми місяців 2023 року НБУ виписав 96 штрафів на загальну суму 292 млн грн. Банки та інші фінансові установи отримали ці штрафи за порушення вимог фінансового моніторингу та валютного законодавства.

Два банки були виведені з ринку не через низьку фінансову стійкість, як це зазвичай відбувається у мирний час, а саме через порушення законодавства, що регулює фінансовий моніторинг. Крім того, відсутність сучасних підходів до фінансового моніторингу також розглядається як порушення. Наприклад, банки та інші небанківські фінансові установи активно шукають способи автоматизації фінансового моніторингу. У письмових застереженнях та штрафах від НБУ ця причина часто вказується як «відсутність систем автоматизації фінансового моніторингу».

Заходи НБУ та загальні оновлення регулювання у сфері фінансового моніторингу були обговорені на вебінарі «Постанови №26 та №65: аналіз

оновлень регулювання в сфері фінмоніторингу», де аналізуючи щомісячну динаміку кількості штрафів за досліджуваний період, можна помітити зростання їхньої кількості. За травень-серпень кількість штрафів, накладених на фінансові установи, включаючи банки, стабільно коливається в межах 15-17 випадків на місяць (рис.1) [5].

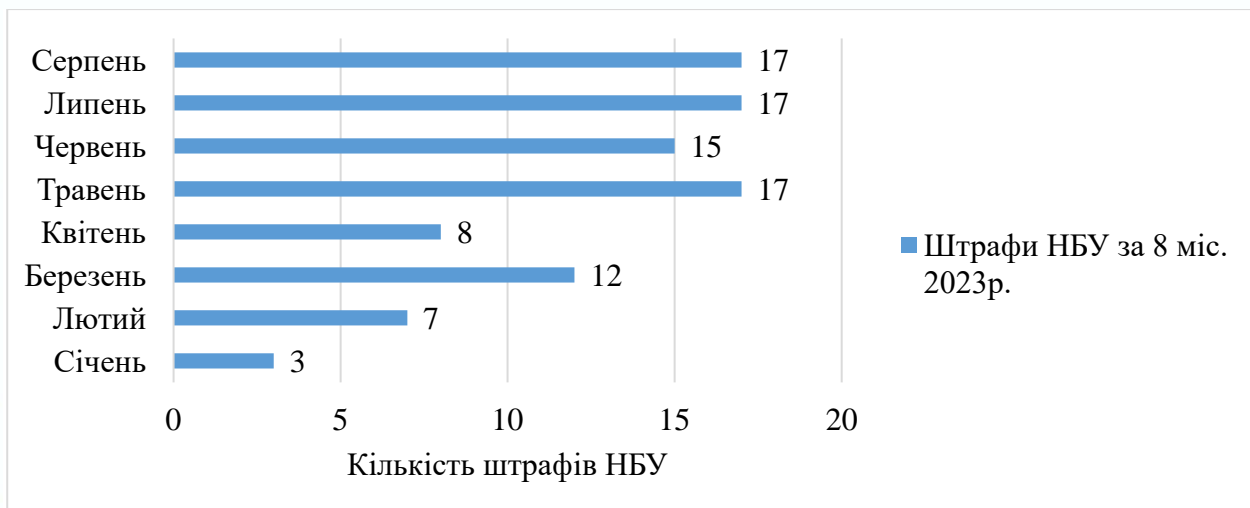

Рис. 1 Динаміка кількості штрафів НБУ за 8 міс. 2023 року

Проводячи аналіз динаміки сум штрафів, видно, що в березні 2023 року вони досягли свого піку – рекордний показник - 153,8 млн грн за місяць (рис. 2). Ця сума включає багато штрафів, а не один великий штраф.

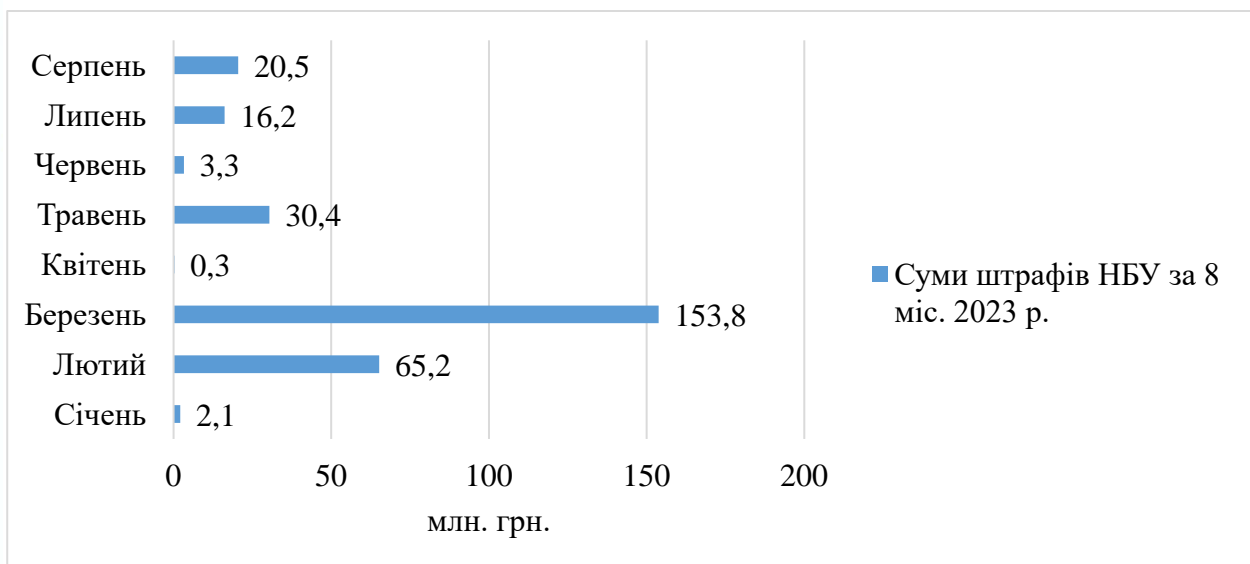

Рис. 2 Динаміка суми штрафів НБУ, млн. грн.

Розподіл 96 штрафів показує, що деякі суб'єкти первинного фінансового моніторингу отримали штрафи за порушення валютного законодавства (рис. 3).

Більшість, 59 штрафів - були накладені на фінансові компанії, які включають як мікрофінансові установи, так і платіжні системи. Банки, які отримали 14 штрафів – стоять на другому місці, потім страхові брокери (10 штрафів), ломбарди (7), лізингові і страхові компанії, що отримали по 3 штрафи. Треба відмітити, що багато страхових компаній в цей період втратили ліцензії, і в причинах штрафів часто згадувалося «недостатнє подання звітності» або «порушення правил фінансового моніторингу» [5].

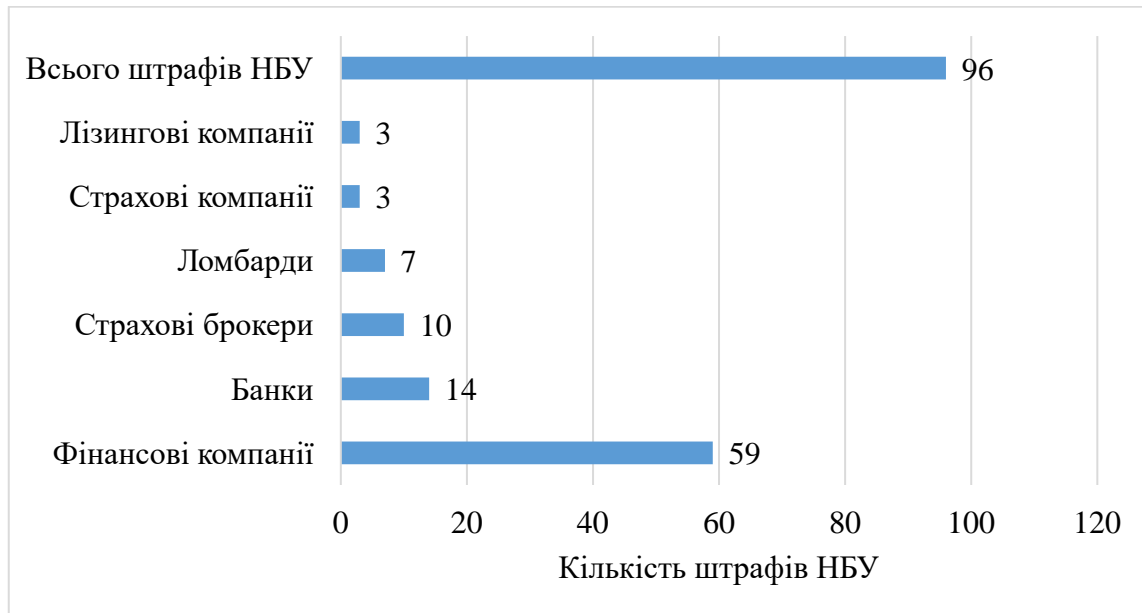

Рис. 3 Розподіл кількості штрафів НБУ за видами фінансових установ за 8 міс. 2023 року

Розподіл суми штрафів НБУ за видами фінансових установ за 8 міс. 2023 р., в млн. грн. наведений на рис. 4, де загальна сума штрафів, що була виписана фінансовим компаніям, становила 187 млн грн.

Банки займають друге місце, отримавши в сумі 103,1 млн грн штрафів. Для інших посередників суми штрафів значно менші, менше 1 млн грн. [5].

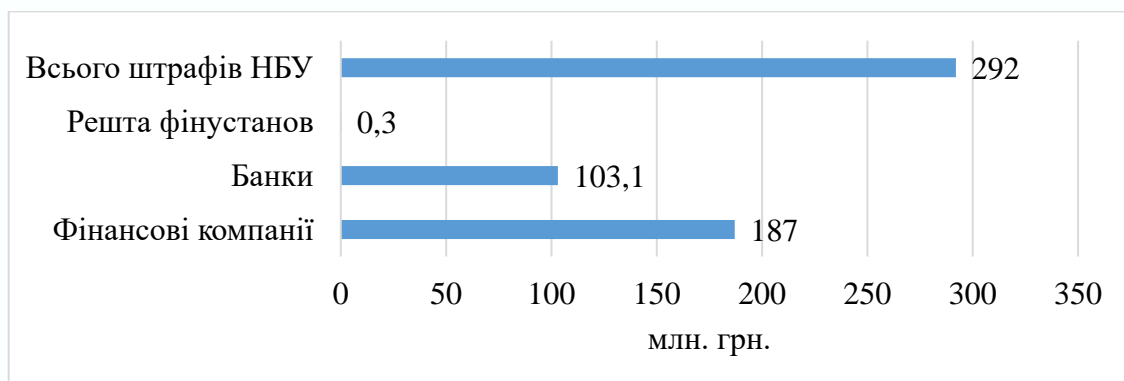

Рис. 4 Розподіл суми штрафів НБУ за видами фінансових установ за 8 міс. 2023 р., млн. грн.

Невиконання або неналежне виконання вимог фінансового моніторингу може призвести до серйозних наслідків для суб'єктів первинного фінансового моніторингу (СПФМ). До них можуть застосовуватися такі заходи впливу:

1. Письмове застереження.
2. Анулювання ліцензії на провадження фінансових послуг.
3. Обов'язок відсторонення від роботи посадової особи, відповідальної за фінмоніторинг.
4. Штрафи, які можуть перевищувати \$3,5 мільйона для СПФМ [6].

Перед накладенням штрафів часто видається письмове застереження. Якщо вимоги не виконуються, через місяць або три накладаються штрафи.

До основних причин письмових застережень у сфері фінансового моніторингу за 8 місяців 2023 року відносяться:

- невиконання обов'язку надавати звітність до НБУ щодо фінансового моніторингу (32 випадки);
- порушення правил та процедур торгівлі іноземною валютою (15);
- недостатня розробка або оновлення внутрішніх документів (7);
- недотримання порядку надання інформації на вимогу уповноваженого органу (6);
- відсутність технологічної системи відеоспостереження у приміщеннях (5);
- порушення вимог щодо ідентифікації, верифікації та аналізу клієнтів (1);
- порушення у впровадженні та контролі персональних санкцій (1);
- надання неправдивої інформації щодо операцій на запити НБУ (1).

Протягом досліджуваного періоду кількість застережень варіювалася від 2-4 до 15-16 на місяць. Із загальної кількості 59 застережень найбільше було винесено фінансовим компаніям – 37. Банки отримали 6 застережень, а ломбарди та страхові брокери розділили третє місце з 5 застереженнями кожен. Також за цей період було зафіксовано півсотні застережень і два випадки анулювання ліцензій.

Великі штрафи, накладені регулятором, можуть серйозно вплинути на фінансову стійкість контрагентів. Вони відволікають великі суми з рахунків, що створює проблеми з ліквідністю і знижує рентабельність. Проте найбільше шкоди завдають непрямі втрати через погіршення репутації серед клієнтів і партнерів, що може призвести до серйозних фінансових втрат або навіть ліквідації установи.

Основні причини штрафів для фінансових посередників включають два основних порушення: перше – неподання або порушення строків подання звітності з питань запобігання та протидії (зафіксовано 22 штрафи) і друге – порушення умов та порядку торгівлі іноземною валютою (валютного законодавства) - також 22 штрафи. Третє – порушення вимог реєстрації в спеціально уповноваженому органі як СПФМ - накладено 18 штрафів.

До більш серйозних штрафів та рідкісних причин їх накладання відносяться: невиконання обов'язку належної перевірки клієнтів – 17 штрафів; неналежне виконання обов'язку розробки та оновлення внутрішніх документів – 16; незастосування ризик-орієнтованого підходу – 12; невиконання оцінки або переоцінки власних ризиків – 9. Це включає розробку та постійну переоцінку ризик-профілю СПФМ; невикористання системи автоматизації процесів фінансового моніторингу – 8. Також 5 штрафів було накладено за не супроводження платежів інформацією про платника, 5 штрафів - за неналежне обслуговування клієнтів або їх бенефіціарів, які є політично значущими особами (PEP), членами їх сімей або пов'язаними з ними особами, 5 штрафів - за подання недостовірної звітності з питань запобігання та протидії фінансовому моніторингу, 2 штрафи - за порушення вимог щодо реалізації та моніторингу персональних санкцій. Ще по одному штрафу було отримано за підміну коду категорії діяльності торговця (міскодинг), за недотримання обмежень на призначення відповідальної особи в установі та за недостатнє забезпечення постійного навчання працівників для розуміння їх обов'язків і процедур. Регулятор надає велику увагу наявності системи навчання з фінансового моніторингу.

Окрім штрафів та письмових застережень, регулятор застосовує й інші види санкцій до порушників у сфері фінансового моніторингу. Наприклад, було прийнято рішення про відкликання ліцензій та ліквідацію двох банків (АТ «Айбокс Банк» і АТ «АКБ «Конкорд»)) через систематичні порушення законодавства, спрямованого на запобігання відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та розповсюдженню зброї масового знищення.

Додаткові заходи включали анулювання ліцензій на надання фінансових послуг. Наприклад, було скасовано ліцензію на переказ коштів у національній валюті без відкриття рахунків у ТОВ «НСП» та анулювання ліцензій на надання послуг фінансового лізингу, факторингу, а також надання позик (включаючи фінансові кредити) для ТОВ «ФК «Хантер». Це суттєво обмежило діяльність цих організацій.

Отже, аналізуючи вище сказане, можна запропонувати такі рекомендації для дотримання правил фінансового моніторингу, як:

- потрібно регулярно відстежувати зміни в нормативно-правовій базі та комунікаціях НБУ, пов'язаних з фінансовим моніторингом;
- впровадити автоматизовані системи для належної перевірки контрагентів відповідно до вимог законодавства;
- використовувати найкращі практики ризик-орієнтованого підходу через системи онлайн-перевірки контрагентів, особливо щодо перевірок політично значущих осіб (PEP), санкційних зв'язків та зв'язків з Росією;
- дотримуватися всіх вимог Нацбанку у сфері фінансового моніторингу;
- своєчасно подавати звітність та відповідати на запити регулятора;

– у разі отримання письмових застережень, оперативно усунути всі виявлені порушення.

Ці пропозиції підкреслюють важливість суворого дотримання вимог законодавства у сфері фінансового моніторингу, особливо у період підвищених ризиків, викликаних війною [7].

Під час війни компаніям важливо дотримуватися належної обачності, застосовувати ризик-орієнтований підхід (для здійснення відповідних заходів з управління ризиками таким чином і в такому обсязі, щоб забезпечити мінімізацію цих ризиків, враховуючи їхній рівень), використовувати надійні джерела даних та побудувати ефективну систему управління ризиками. Це дозволить не лише відповідати вимогам законодавства, але й підтримувати прозорість та відповідальність у фінансових відносинах, що є суперважливим у сучасних умовах [1].

Висновки. Отже, тіньова економіка залишається значним викликом для економічного розвитку України, особливо в умовах війни, коли тіньові фінансові операції можуть загрожувати національній безпеці.

Фінансовий моніторинг є ключовим інструментом у боротьбі з нелегальними фінансовими операціями, але його ефективність обмежена через проблеми в законодавстві, координації державних органів та технологічному й інформаційному забезпеченні. Необхідні подальші дослідження та вдосконалення підходів до фінансового моніторингу, що включає посилення відповідальності за недотримання вимог, впровадження автоматизованих систем перевірки та підвищення обізнаності серед суб'єктів господарювання. Заходи, які вжиті Національним банком України у 2023 році, демонструють прагнення до більш суворого контролю, проте вимагають подальшої адаптації до умов воєнного часу та інтеграції з міжнародними стандартами.

Література:

1. Все що варто знати про фінансовий моніторинг. URL: <https://youcontrol.com.ua/articles/vse-shcho-var-to-znaty-pro-finansovyy-monitorynh/>
2. Нові правила та виклики: Як фінмоніторинг виховує банківську систему. URL: <https://youcontrol.com.ua/data-research/novi-pravyla-ta-vyklykyak-finmonitorynh-vykhovuiie-bankivsku-systemu/>
3. Юридичний розбір Постанов НБУ №26 та №65: розшифровка, аналіз і рекомендації. Ключові аспекти впровадження та обговорення найпоширеніших питань. URL: <https://www.youcontrol.events/finmon-13-10>
4. Новий експрес-аналіз: персоналізуйте й перевіряйте швидше. URL: <https://youcontrol.com.ua/news/novyy-ekspres-analiz-personalizuytey-pereviriayte-shvydshe/>
5. Фінмонтренди в Україні: найбільші штрафи та найпоширеніші порушення фінустанов. URL: <https://youcontrol.com.ua/data-research/finmontrendy-v-ukrayini-naybilshishtrafy-ta-naypoшыrenishi-porushennia-finustanov/>
6. Все що варто знати про фінансовий моніторинг. URL: <https://youcontrol.com.ua/articles/vse-shcho-var-to-znaty-pro-finansovyy-monitorynh/>
7. Фінмонтренди в Україні: найбільші штрафи та найпоширеніші порушення фінустанов. URL: <https://youcontrol.com.ua/data-research/finmontrendy-v-ukrayini-naybilshishtrafy-ta-naypoшыrenishi-porushennia-finustanov/>

References:

1. Vse shcho varto znaty pro finansovyy monitorynh. [Everything you need to know about financial monitoring]. Retrieved from: <https://youcontrol.com.ua/articles/vse-shcho-var-to-znaty-pro-finansovyy-monitorynh/> [in Ukrainian].
2. Novi pravyla ta vyklyky: Yak finmonitorynh vykhovuye bankivs'ku systemu. [New rules and challenges: How financial monitoring educates the banking system]. Retrieved from: <https://youcontrol.com.ua/data-research/novi-pravyla-ta-vyklyky-yak-finmonitorynh-vykhovuie-bankivsku-systemu/> [in Ukrainian].
3. Yurydychnyy rozbir Postanov NBU №26 ta №65: rozshyrovka, analiz i rekomendatsiyi. Klyuchovi aspekty vprovadzhennya ta obhovorennya nayposhyrenishykh pytan'. [Legal analysis of NBU Resolutions No. 26 and No. 65: interpretation, analysis and recommendations. Key aspects of implementation and discussion of the most common questions]. Retrieved from: <https://www.youcontrol.events/finmon-13-10> [in Ukrainian].
4. Novyy ekspres-analiz: personalizuyte y perevirayte shvydshe. [New express analysis: personalize and test faster.]. Retrieved from: <https://youcontrol.com.ua/news/novyy-ekspres-analiz-personalizuytey-pereviriayte-shvydshe/> [in Ukrainian].
5. Finmon Trendy v Ukrayini: naybil'shi shtrafy ta nayposhyrenishi porushennya finustanov. [Finmon Trends in Ukraine: the largest fines and the most common violations of financial institutions]. Retrieved from: <https://youcontrol.com.ua/data-research/finmontrendy-v-ukrayini-naybilshi-shtrafy-ta-nayposhyrenishi-porushennia-finustanov/> [in Ukrainian].
6. Vse shcho varto znaty pro finansovyy monitorynh. [Everything you need to know about financial monitoring]. Retrieved from: <https://youcontrol.com.ua/articles/vse-shcho-var-to-znaty-pro-finansovyy-monitorynh/> [in Ukrainian].
7. Finmontrendy v Ukrayini: naybil'shi shtrafy ta nayposhyrenishi porushennya finustanov. [Financial trends in Ukraine: the largest fines and the most common violations of financial institutions]. Retrieved from: <https://youcontrol.com.ua/data-research/finmontrendy-v-ukrayini-naybilshi-shtrafy-ta-nayposhyrenishi-porushennia-finustanov/> [in Ukrainian].

УДК 658.012.32

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-172-185](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-172-185)

Коржов Євген Олександрович к.е.н., старший викладач кафедри менеджменту підприємств Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», просп. Перемоги, 37, м. Київ, 03056, <https://orcid.org/0000-0001-5102-3171>

Шевченко Вікторія Миколаївна здобувачка другого рівня вищої освіти, Державний біотехнологічний університет, вул. Алчевських, 44, м. Харків, 61002

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙ ШЛЯХОМ ІНТЕГРАЦІЇ СТАРТАП-ПРОЄКТІВ

Анотація. Підвищення ролі науково-технічного потенціалу у сучасному бізнесі призвело до того, що конкурентоспроможність компаній дедалі частіше визначається процесом безперервного вдосконалення технологій. У сьогоденному стрімко змінному бізнес-ландшафті стартапи постійно шукають інноваційні ідеї та рішення для отримання конкурентної переваги та досягнення сталого зростання. В статті розглядаються різні аспекти інновацій у стартапах, наголошуючи на їх важливості, впливу на зростання бізнесу, залучення та утримання клієнтів, а також стратегії для розвитку культури інновацій. Сьогодні тема створення успішного стартапу, його функціонування та фінансування цікава в будь-якій економічній спільноті. На стартапи покладають величезні надії щодо технологічних проривів, успішного розвитку національного бізнесу та підвищення конкурентоспроможності економіки. Високотехнологічний бізнес-початківець для розвитку будь-якої економіки є цікавим, але непередбачуваним, з високою часткою ризиків.

Розглянуто проблеми, що виникають у період становлення інноваційного бізнесу, включаючи менеджмент та маркетинг інноваційних проєктів. Робота присвячена засобам та методам інноваційного менеджменту, пов'язаного переважно зі стартапними проєктами. При цьому мається на увазі розширене поняття про стартапи, не тільки і не стільки як про організацію, що створює новий продукт або послугу в умовах високої невизначеності, а як про інноваційний проєкт з високим ступенем ризику. Розглянуто алгоритм реалізації стартапів, представлені фактори, що впливають на впровадження інновацій, як зовнішні, так і внутрішні. Автори доводять життєву необхідність використання інновацій у всіх галузях бізнесу.

Ключові слова: інноваційний проєкт, управління проєктами, менеджмент інновацій, маркетинг інновацій, стартап, конкурентна перевага, функції управління.

Korzhov Yevhen Oleksandrovych Ph.D., Senior Lecturer at the Department of Enterprise Management of the National Technical University of Ukraine «Ihor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute», Ave. Peremohy, 37, Kyiv, 03056, <https://orcid.org/0000-0001-5102-3171>

Shevchenko Viktoriya Mykolayivna student of the second level of higher education, State biotechnological university (SBTU), St. Alchevskih, 44, Kharkiv, 61002

DEVELOPMENT OF INNOVATIONS THROUGH INTEGRATION OF STARTUP PROJECTS

Abstract. Increasing the role of scientific and technical potential in modern business has led to the fact that the competitiveness of companies is increasingly determined by the process of continuous improvement of technologies. In today's rapidly changing business landscape, startups are constantly looking for innovative ideas and solutions to gain competitive advantage and achieve sustainable growth. The article examines various aspects of innovation in startups, emphasizing its importance, impact on business growth, customer acquisition and retention, and strategies for developing a culture of innovation. Today, the topic of creating a successful startup, its operation and financing is interesting in any economic community. Huge hopes are placed on startups regarding technological breakthroughs, successful development of national business, and increasing the competitiveness of the economy. A high-tech business startup for the development of any economy is interesting, but unpredictable, with a high share of risks.

The problems that arise during the formation of innovative business, including the management and marketing of innovative projects, are considered. The work is devoted to the means and methods of innovative management, mainly related to start-up projects. At the same time, the expanded concept of startups is meant, not only and not so much as an organization that creates a new product or service in conditions of high uncertainty, but as an innovative project with a high degree of risk. The startup implementation algorithm is considered, the factors affecting the implementation of innovations, both external and internal, are presented. The authors prove the vital necessity of using innovations in all areas of business.

Keywords: innovation project, project management, innovation management, innovation marketing, startup, competitive advantage, management functions.

Постановка проблеми. За загально визнаним переконанням стартапи грають величезну роль у становленні та розвитку сучасної економіки та всього соціуму загалом, надаючи вплив на зміст і майже всі аспекти сучасного життя кожного члена суспільства. Багато речей, без яких неможливо уявити сучас-

ний світ, чи то Інтернет, чи соціальні мережі, телебачення, мобільний зв'язок та багато іншого, починали своє існування, будучи незначними стартапами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В умовах сьогодення у розвинених державах питання менеджменту інноваційних проєктів та формування інноваційної економіки виступають предметом особливої уваги економічної науки. Термін «стартап» (від англ. startup company, startup, «стартуючий» вперше використаний у журналі Forbes у серпні 1973 року [1] та Business Week у вересні 1977 року [2]). Зараз поняття стартапів дещо розширюється. Часто, мабуть, під впливом стрімкого розвитку теорії проєктного менеджменту, мова йдеться вже не тільки про стартапи як про тимчасову структуру, що існує для пошуку відтворюваної і масштабованої бізнес-моделі (Стівен Бланк [3-5]) і не про організацію, яка створює новий продукт або послугу в умовах високої невизначеності (Ерік Ріс, [6-8]), а про інноваційний проєкт із високим ступенем ризику. Тобто, тепер частіше акцентується увага не на розвитку бізнес-структури, створеної для реалізації інноваційних проєктів, а на розвиток власне цих проєктів, хоча б тому, що все рідше серйозні інноваційні проєкти реалізує одна бізнес-структура. Набула чинності порівняно нова наука синергетика, у повній відповідності до законів якої, і з поняттями емерджентності та інтеректності для реалізації стартапів задіюються дещо частіше партнерські, рідше конкуруючі організації. У цьому процесі інтеграції значну роль стали відігравати інвестори, зокрема корпоративні венчурні фонди, які виконують роль бізнес-акселераторів (business accelerator, startup accelerator або seed accelerator, букв. «прискорювач») - соціальних інститутів підтримки стартапів через менторство, навчання, фінансову та експертну підтримку в обмін на частку в капіталах компаній, що беруть участь в інноваційному проєкті [9].

Формулювання цілей статті. Мета статті – дослідження розширеного поняття про стартапи, не тільки і не стільки як про організацію, що створює новий продукт чи послугу в умовах високої невизначеності, а як про інноваційний проєкт з високим ступенем ризику.

Виклад основного матеріалу. Перехід до інноваційної економіки на національному рівні, крім вирішення макроекономічних проблем сучасного суспільства, вимагає серйозних інноваційних змін у менеджменті основної ланки будь-якої економіки, кардинального реформування механізмів управління інноваційними процесами, а також створення заходів підтримки як з боку держави, так і самих компаній при розробці та освоєнні інноваційних рішень.

Вирішення проблеми інноваційності економіки на макрорівні недостатньо для отримання практичних результатів від інвестицій у національну інноваційну систему, що створюється. Необхідно також підвищення рівня інноваційного розвитку основних учасників цього процесу - самих підприємств. Саме вони насамперед мають бути зацікавлені у розробці та впровадженні

інновацій як у засобі забезпечення стратегічного лідерства. Те, що інновації мають бути основою досягнення стратегічної конкурентної переваги компаній, не потребує жодних доказів. Майкл Портер, визнаний у світі фахівець із конкурентної стратегії, прямо вказує: «Майже кожна фінансово успішна корпорація/ компанія формує і застосовує свою власну стратегію, але характер та еволюція всіх успішних компаній у своїх основних аспектах діяльності виявляються однаковими. Компанія досягає конкурентних переваг завдяки впровадженню інноваційним розробкам та інноваційним технологіям (інновацій)» [10].

Вийшов черговий Глобальний індекс інновацій (Global Innovation Index) від Всесвітньої організації інтелектуальної власності (WIPO) – спеціалізована агенція ООН. Це вже 16-те видання Індексу, який складає рейтинг 132 економік світу та визначає 100 найкращих науково-технічних інноваційних кластерів (табл. 1).

Таблиця 1.

Глобальний індекс інновацій (Global Innovation Index) від Всесвітньої організації інтелектуальної власності (WIPO) (2023)

Країна/ економіка	Загалом ГІІ	Інсти- туції	Людський капітал та дослідження	Інфра- структура	Розвиток ринку	Розвиток бізнесу	Знання та технології (результати)	Творчі результати
Швейцарія	1	2	6	4	7	5	1	1
Швеція	2	18	3	2	10	1	3	8
США	3	16	12	25	1	2	2	12
Велика	4	24	8	6	3	13	7	2
Сінгапур	5	1	2	8	6	3	10	18
Фінляндія	6	3	5	1	12	4	4	16
Нідерланди	7	6	13	14	15	8	8	9
Німеччина	8	22	4	23	14	16	9	7
Данія	9	5	9	3	21	12	12	10
Республіка Корея	10	32	1	11	23	9	11	5
Україна	55	100	47	77	104	48	45	37

Джерело: Global Innovation Index Database, WI22PO, 2023. URL: <https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo-pub-2000-2023-en-main-report-global-innovation-index-2023-16th-edition.pdf>

Україна, незважаючи на війну, у 2023 році піднялася в Global Innovation Index на дві сходинки - з 57-го на 55-те місце. Перед нами – Північна Македонія, Сербія та Чилі, за нами – Філіппіни. Також наша країна вперше увійшла до ТОП-3 найінноваційних економік у групі країн з доходами,

нижчими від середнього, де на першому місці Індія, а на другому - В'єтнам. Найвищі рейтингові оцінки здобули знання та технології (45-те замість 36-го), розвиток бізнесу (так і залишилися на 48-му) та творчі досягнення (Creative outputs) - на 37-му місці. Найнижчі: стан інституційного поля (100-е місце замість 97-го минулого року), інфраструктура та розвиток ринку (104-е замість 102-го), стан інфраструктури (77-е замість 82-го), що не дивно в умовах повномасштабної війни [11].

Як відомо, інновації - це кінцеві результати інтелектуальної діяльності людини, що отримали реалізацію у вигляді нового або вдосконаленого товару (роботи, послуги), що реалізується на ринку, нового або вдосконаленого технологічного процесу, що використовується в практичній діяльності. До інновацій відносять всі зміни (нововведення), які вперше знайшли застосування в компанії і принесли їй економічну чи соціальну вигоду. Також до інновацій можна віднести: нові чи покращені види продукції (послуг); нові методи виробництва та розподілу (складування, доставки та реалізації) продукту; освоєння нових ринків збуту; формування нових стратегічних орієнтирів компанії; нові схеми отримання фінансових результатів; нові методи використання та обліку фінансових ресурсів. Загалом інновації можна визначити як ноу-хау, нововведення, удосконалення. Головне одне – інноваційні проекти є двигуном сучасного бізнесу, допомагають йому розвиватися та йти в ногу з часом. Слово «проект» використовується як синонім слова «компанія», «бізнес» і має на увазі, що будь-який бізнес або компанія можуть бути проектами, а бізнес-проект має можливість вирости в стартап, середню та/або велику компанію, бізнес, корпорації. Слово «стартап» (start-up) позначає певну стадію розвитку бізнесу.

У сучасній практиці інноваційного підприємництва вже склалася досить стійка типізація стадій, які проходить інноваційний (наукоємний) проект: pre-seed (передпосівна стадія), seed (посівна стадія), start-up (старт), early stage (раннє зростання), expansion (розширення), exit (вихід) [12].

Важливість інновацій у стартапах [13]:

1. Інновації підживлюють творчість та стимулюють стартапи вперед: інновації – це життєва сила стартапів, надаючи їм необхідне паливо, щоб розширювати кордони, безсумнівно, мислити та генерувати новаторські ідеї. Це заохочує творче мислення, яке дозволяє стартапам знайти унікальні вирішення проблем.

2. Інновації допомагають стартапам відрізнитися від конкурентів: на багатолюдному ринку стартапам необхідно знайти способи виділитися на фоні конкуренції. Приймаючи інновації, стартапи можуть створювати продукти або послуги, які пропонують різні переваги, функції або досвід, які виділяють їх. Ця диференціація надає стартапам конкурентні переваги і збільшує їхні шанси на успіх.

3. Інновації дозволяють стартапам адаптуватися до тенденцій ринку, що змінюються: ринки постійно розвиваються, а стартапи повинні бути гнучкими і адаптованими для виживання. Сприяючи культурі інновацій, стартапи можуть швидко ідентифікувати і реагувати на зміну ринкових тенденцій, потреб клієнтів і переваг. Ця здатність здатна змінюватись і адаптуватись має вирішальне значення для стартапів залишатися актуальними та конкурентоспроможними у своїй галузі.

4. Інновації залучають інвесторів та можливості фінансування: інвестори завжди шукають стартапів з інноваційними ідеями та прогресивним потенціалом. Демонструючи відданість інноваціям, стартапи підвищують свою привабливість для інвесторів, полегшуючи забезпечення фінансування та підтримки їх планів зростання та розширення.

5. Інновації стимулюють експлуатаційну ефективність та економію ресурсів: стартапи часто працюють з обмеженими ресурсами, що позитивно впливає на ефективність та економію ресурсів. Завдяки інноваціям стартапи можуть знайти способи оптимізації процесів, автоматизації завдань, скорочення відходів та оптимізації розподілу ресурсів. Це не тільки поліпшують їх результати, але й дозволяє їм розподіляти ресурси серед більш важливіших областям бізнесу.

Експоненційне зростання кількості стартапів та їх головна роль у розвитку сучасного суспільства зумовлено, по-перше, зростаючою швидкістю розвитку технологій у всіх наукових сферах, по-друге, перевагою молодих компаній-стартапів перед великими корпораціями, за рахунок більшої гнучкості та впровадження якісно нових ідей. Проте, за статистикою, на жаль, лише один із десяти стартапів у результаті виявляється успішним. Давайте розглянемо основні елементи та нюанси, які відіграють важливу роль у боротьбі стартапу за виживання [14].

1. Ідея. Те, з чого починається будь-який стартап – це ідея. Але де взяти ідею, яка зрештою стане прообразом вашої майбутньої компанії? Крім властивих далеко не всім людям і вкрай рідкісним осяянням, більшість ідей є результатом наукових досліджень. Ідеї, що мають найбільшу конкурентну перевагу, є результатом саме наукових відкриттів, проте не варто забувати, що дане відкриття повинно мати практичне застосування, що зробить його можливим для комерціалізації, тому основою всіх стартапів у галузі інновацій є прикладна наука. У той же час, немає необхідності, щоб ідея майбутнього стартапу була безпосередньо вашою ідеєю [15]. Якщо у підприємства є достатні фінансові ресурси, можливо купити ідею у молодого вченого, або, якщо коштів у вас немає, можна стати членом (або лідером) команди разом з людиною, яка стала автором ідеї. Пошуком ідей та людей, які стали їх авторами, варто розпочинати в університетах.

2. Фінансування. Навряд чи якийсь стартап зрушить з місця без вкладення в нього деяких, а часом вельми значних ресурсів. Фінансування потрібне як на

ранньому етапі, для розробки самого продукту, дизайну, працюючого прототипу, але ще більше коштів потрібно при запуску нового продукту в серійне виробництво та розкручування компанії. Джерелами фінансових ресурсів, крім засновників бізнесу, інших учасників команди, родичів та друзів можуть бути бізнес-ангели, гранти, венчурні фонди та компанії. Молоді інноваційні підприємства являються потенційними джерелами надприбутку. Саме це приваблює бізнес-ангелів – приватних осіб, підприємців, які вкладають у молоді компанії на ранніх стадіях їх розвитку. Бізнес-ангели можуть вкласти кошти у новий проєкт, навіть якщо у розпорядженні його власників є лише ідея, написана на папері. Ще однією перевагою бізнес-ангелів є те, що, як правило, вони не втручаються у справи компанії і не вимагають термінового повернення вкладених коштів, оскільки ризиковані вкладення не є їх єдиним джерелом доходу, а їхня основна мета – отримання прибутку в довгостроковій перспективі [16].

Шукати бізнес-ангелів або їх контакти варто на конференціях та виставках інноваційних розробок, де присутні вони або їх представники. Також, періодично проводяться конкурси серед стартапів, організовані бізнес-ангелами, переможці яких одержують фінансування. Крім того, конкурси серед претендентів на гранти проводять фонди, основною метою діяльності яких є підтримка та сприяння розвитку малих інноваційних підприємств. Для отримання гранту може бути достатньо лише готового бізнес-плану.

Виготовлення працюючого прототипу дозволить залучити фінансування з боку венчурних фондів та компаній. Як правило, вони не фінансують стартапи на ранніх етапах, оскільки мають зобов'язання і несуть відповідальність перед своїми вкладниками, проте молода компанія, яка має робочий зразок, цілком може завоювати їхню прихильність і фінансову підтримку. Ще варто відзначити популярний спосіб пошуку коштів під назвою «краудсорсинг» (від англ. crowd – натовп, source – джерело). Прикладом реалізації цього способу є популярний інтернет-сайт kikstarter.com. Все, що потрібно для залучення коштів, це зацікавити відвідувачів сайту новою ідеєю.

3. Команда. До моменту запуску інноваційного продукту у виробництво необхідно мати вже згуртовану команду людей, яка буде виводити інноваційну розробку на ринок. Проте важливість команди не можна недооцінювати. Дуже важливо, щоб члени команди були фахівцями у різних галузях, а їхні навички взаємно доповнювали одне одного. Головною метою об'єднання окремих учасників у команду є таке явище, як «синергія», коли система (в даному випадку команда) є чимось більшим, ніж просто сума її елементів. Залежно від продукту та сфери, в якій команда і її стартап буде здійснювати бізнес, можуть знадобитися люди з різними навичками. Обов'язково в команді має бути людина з добре розвиненими соціальними навичками та навичками комунікації, яка займатиметься веденням переговорів, пошуком контактів,

презентацією нового товару, тобто людина, яка продає ваш продукт. Також має бути людина, яка займається безпосередньо виробництвом самого продукту. Крім цього команді можуть знадобитися люди з навичками та знаннями менеджера, програміста, інженера, дизайнера, бухгалтера, юриста, маркетолога та ін. Зрозуміло, деякі ролі в команді може поєднувати в собі одна людина, проте поділ функцій (в розумних межах) видається кращим.

4. Фундамент для розвитку. Для успішного розвитку стартапу необхідне певний «фундамент». Стартап може бути створений на базі бізнес-інкубаторів. Як правило, більшість університетів мають у своєму розпорядженні бізнес-інкубатор, який надає офісні приміщення, мінімальні виробничі потужності та консультаційні послуги фахівців. Найбільш сприятливим «фундаментом» для розвитку інноваційних стартапів є технопарки. У технопарках надається весь перелік послуг та сервісів, необхідних молодій компанії на етапі інкубації та становлення. Це і консалтингові послуги, патентні бюро, технологічні та бізнес-центри. Також технопарки, як правило, мають у своєму розпорядженні значні виробничі потужності. Якщо вдалося подолати всі труднощі пошуку коштів і запустити інноваційний продукт у серійне виробництво, це ще не привід розслабитися. За статистикою, більшість молодих компаній не витримують етап швидкого зростання. Причина – недосвідченість керівних осіб. Тому на цьому етапі є сенс поставити запитання: а чи вистачить досвіду та здібностей керувати великою компанією? Якщо виникають сумніви, то варто розглянути можливість продажу зростаючої молоді компанії великій корпорації або досвідченому управлінцю.

Будь-який стартап проходить декілька стадій свого розвитку - стадію формування бізнес-ідеї, стадію створення прототипу, стадію інвестицій у стартап і, нарешті, стадію виходу на ринок і початок комерціалізації. Будь-який стартап починається, як відомо, із бізнес-ідеї. Ця стадія отримала назву «передпосівної». При запуску стартапу необхідно створити команду, яка буде успішно та злагоджено працювати. Важливим завданням на цьому етапі є вибір правильної бізнес-моделі та опрацювання способів її реалізації. Отже, подивимося, чим можна скористатися, щоб ідея почала проростати у сприятливому середовищі. Одна з найуспішніших існуючих моделей - це бізнес-інкубатори. Інкубатор надає підприємцю-початківцю приміщення на пільгових умовах. Якщо є необхідність, тут можна отримати різні види послуг - фінансові, бухгалтерські, юридичні, консультаційні. Основне завдання бізнес-інкубаторів - забезпечити бізнес-початківцю максимально комфортні умови для роботи і захищеність.

З 70 зареєстрованих в Україні бізнес-інкубаторів працює менша частина до 10. Про це йдеться у Стратегії розвитку інновацій до 2030 року від Мінцифри, чернетка якої отримала Forbes [17]. На офіційних сайтах інкубаторів часто не висвітлюються дані про інвестиції та розвиток їх випускників, йдеться у

документі. Також в Україні немає достатньої кількості акселераторів, які орієнтовані на ключові напрямки розвитку інновацій. «Часто акселераційні програми орієнтовані на навчання та освіту, а не на зростання стартапів», – зазначають автори документа. Бізнес-інкубатори забезпечують умови розвитку та підтримки винахідників та підприємців на початковій стадії роботи. Бізнес-акселератори надають підтримку стартапам, які створюють та впроваджують інновації, йдеться у документі Мінцифри. Стратегія розвитку інновацій – це проект Мінцифри з детально розписаними напрямками та кроками до 2030 року. Мета – економічний та технологічний стрибок. Частка інноваційних продуктів у ВВП країни має бути не нижчою за 15–20%, йдеться в документі. Запровадження цієї стратегії має забезпечити Україні місце у топ-30 країн за компонентом «Тягар державного регулювання», топ-40 – за рівнем ринкового домінування та топ-60 щодо захисту інтелектуальної власності в Індексі глобальної конкурентоспроможності. А також у топ-30 з бізнес-регулювання в Індексі економічної незалежності [17].

Бізнес-інкубатори надають підтримку бізнес-ідеям на тривалий час. Це може бути три роки. Залучити серйозні фінансові вкладення на цьому етапі, як правило, проблематично – все ще надто хитко і нестійко. У бізнес-інкубаторах здійснюється і другий етап розвитку стартапу – створення діючого прототипу ідеї. На цьому етапі питання фінансування бізнес-проектів стають досить актуальними для учасників команди. Слід зазначити, що розробникам стартапу не завжди вдається забезпечити фінансування самотужки. Якщо ідея та проект цікаві, то за допомогою інкубаторів та акселераторів можна залучити зовнішніх інвесторів. На «передпосівній» стадії навряд чи вдасться зацікавити серйозні фонди. У цьому випадку фінансування можуть забезпечити приватні підприємці, готові вкласти гроші в розвиток ідеї та створення чинного прототипу, якщо вважають ідею перспективною. Можливим джерелом фінансування стартапів може бути і венчурні фонди. Купуючи на якийсь час частину акцій нових компаній, венчурний фонд інвестує інноваційні високотехнологічні проекти. Продавши через кілька років акції компанії, що міцно стала на ноги, венчурний фонд отримує свій прибуток. Наукоємні проекти, які мають діючий прототип, можуть розраховувати на грант. Найчастіше їх видає держава, але зустрічаються також і приватні гранти. Перевага цього способу фінансування полягає в тому, що отримані гроші не треба повертати. Не треба віддавати і частку на підприємстві. Щоправда, за такого фінансування буде необхідно підготувати величезну кількість звітної документації.

Зазначимо, що високотехнологічні стартапи є «темними конячками», з яких до фінішу добираються лише деякі. За даними однієї з найбільших аналітичних компаній CB Insights, шанс стартапу перетворитися на «єдинорога» становить лише 1%. Проаналізувавши долю 1098 технологічних стартапів США на рубежі 2010-2018 рр., експерти з'ясували, що 70% їх повністю прова-

лилися. У статусі «єдинорогів» залишилося лише 10 [18]. Одна справа існувати в стерильних «лабораторних» умовах і зовсім інша – в умовах ринкової реальності.

Дев'ятий рік поспіль Forbes разом з TrueBridge Capital Partners шукають 25 стартапів, які мають більше шансів стати єдинорогами, тобто досягти позначки в \$1 млрд. Минулі прогнози були надзвичайно точними: з 200 стартапів, що попадали в списки, 120 стали «єдинорогами». Серед них DoorDash, Benchling, Duolingo та Rippling. Ще 27 злилися з іншими компаніями, а решта три стала публічними при оцінці менше \$1 млрд. Бізнес-журнал BIZMAG представляє огляд самих найзростаючих стартапів 2023 року в світі. Усі стартап-компанії у нашому огляді мають вибухове зростання бізнесу, вони діють у різних галузях: логістика, розваги, освіта, нові технології, громадське харчування та ін.[19] (табл. 2).

Таблиця 2.

Перелік найзростаючих стартапів 2023 року в світі (за версією Бізнес-журналу BIZMAG)

Стартап	Темпи зростання бізнес-проекту за 5 років	Рік заснування/ статус зростання бізнесу	Місце знаходження	Фінансування
Lalamove - платформа прискореної доставки за вимогою	459%	2013/ Вибуховий	Гонконг	\$2,5 млрд (серія F)
Preply - сервіс онлайн-репетиторства з іноземних мов	1075%	2012/ Вибуховий	Бруклін, Массачусетс	\$100,1 млн (серія C)
StackBlitz – платформа готового програмного забезпечення	2100%	2018/ Вибуховий	Сан-Франциско, Каліфорнія	\$7,9 млн (посівні інвестиції)
Linktree - платформа управління соціальними мережами	2050%	2016/ Вибуховий	Мельбурн, Австралія	\$165,7 млн (серія C)
Fandom - wiki платформа розважальної культури	236%	2004/ Вибуховий	Сан-Франциско, Каліфорнія	\$145,4 млн (серія E)

Джерело: BIZMAG. URL:<https://bizmag.com.ua/>

Lalamove - платформа прискореної доставки на вимогу. Додаток Lalamove пов'язує користувачів та водіїв у різних містах, щоб забезпечити

доставку протягом 1 години. Азіатська логістична платформа Lalamove, яка щойно отримала раунд інвестицій серії F під керівництвом фонду Sequoia China, продовжує нарощувати швидкість виконання замовлень та доставки вантажів на вимогу. Станом на 2021 рік платформа Lalamove налічує понад 10 мільйонів клієнтів і величезний пул із 70 000 водіїв в якості цінних користувачів своєї платформи. Клієнти та водії можуть бути знайдені протягом 12 секунд, а доставка здійснюється протягом 55 хвилин [20].

StackBlitz – платформа готового програмного забезпечення [21]. Платформа з інструментами програмного забезпечення для програмістів та комп'ютерних інженерів. StackBlitz пропонує набір готових інструментів для розробки на єдиній платформі. StackBlitz вже використовується Google та іншими провідними корпоративними розробниками у всьому світі.

Linktree - платформа управління соціальними мережами. Інструмент управління соціальними мережами, що поєднує безліч платформ та аудиторій. Стартап Linktree був розроблений, щоб допомогти впливовим людям та творцям контенту ділитися контентом на різних платформах за допомогою посилання в один клік (<https://linktr.ee/>). Щоб передплатникам не доводилося шукати свою сторінку на різних платформах, посилання Linktree розгалужується і показує всі сторінки творця в одному простому вікні. Стартап Linktree був відзначений у Forbes, Entrepreneur та Digital Trends, і продовжує розширювати свої функціональні можливості за рахунок таких функцій як платежі та інтеграція з e-commerce платформою Shopify.

Fandom – wiki платформа розважальної культури. Wiki платформа, присвячена темам поп-культури, таким як комікси, відеоігри та франшизи фільмів про супергероїв. Wiki-стартап Fandom – це найбільша у світі вікі-енциклопедія для ігрової, фантастичної та розважальної культури на одному сайті. Лише ігрова тематика на цій платформі є масовою. Щомісяця на понад 1,2 мільярда ігрових питань відповідають 125 мільйонів користувачів по всьому світу [22].

Preply - сервіс онлайн-репетиторства з іноземних мов. Preply - це сервіс індивідуального навчання іноземних мов, що швидко розвивається. Побудований за моделлю торгового майданчика із соціальними функціями, подібною до Urwork, студенти можуть вибрати репетиторів із більш ніж 200 країн, які допоможуть їм вивчити будь-яку мову - від китайської до англійської. Preply має 32 000 репетиторів, підписаних на викладання, і вражаючу базу користувачів - понад 100 000 щомісячних студентів [23].

Успіх будь-якого інноваційного проєкту (стартапів) залежить від якості управління проєктом так само, як від технічних і ринкових переваг. Тому нерідко проєкти оцінюються з позицій не лише їхньої потенційної ефективності, а й можливостей ефективного управління для реалізації цього потен-

ціалу. Підводячи підсумок, визначимо як інновації стимулюють конкурентну перевагу для стартапів [13]:

1. Розробка унікальних ціннісних пропозицій: інновації дозволяє стартапам розробляти унікальні цінні пропозиції, які резонують з їхньою цільовою аудиторією.

2. Створення бар'єрів для входу: завдяки інноваціям стартапи можуть створювати бар'єри для входу, що ускладнює для нових учасників їх успіх.

3. Сприяння культурі постійного поліпшення: інновації - це не одноразова подія, а безперервний процес. Створюючи культуру інновацій, стартапи заохочують своїх співробітників постійно шукати можливості для поліпшення і вивчати нові ідеї та адаптуватися до зміни динаміки ринку.

4. Використання даних і технологій: інновації часто включають використання даних і технологій для управління розумінням, оптимізації процесів і поліпшення прийняття рішень. Стартапи, які включають інновації, можуть використовувати силу аналізу даних, штучного інтелекту, машинного навчання та інших нових технологій, щоб отримати конкурентну перевагу у своїй галузі.

5. Передбачати і реагувати на ринкові тенденції: інноваційні стартапи можуть передбачати і активно реагувати на ринкові тенденції.

Висновки. Інновація відіграє ключову роль в успіху стартапів. Це стимулює конкурентну перевагу, підвищує зростання бізнесу, допомагає стартапам задовольняти потреби та переваги клієнтів, використовувати розробку продуктів, впливати на залучення та утримання клієнтів, долає проблеми та перешкоди та розвиває культуру інновацій. Приймаючи інновації і використовуючи свою трансформаційну владу, стартапи можуть позиціонувати себе для довгострокового успіху в сьогоdnішньому динамічному і швидко зростаючому бізнес-ландшафті.

Література:

1. Forbes Now U.S. Edition URL: forbes.com/home_usa/#4ae53b3b324b
2. Week B. Flexible pricing. Business Week, International Edition, 1977. (2513), p.12.
3. Blank Steve. Four Steps to Epiphany. Strategies for Creating Successful Startups. URL: <https://founderly.com/>
4. Steve Blank Teaches Entrepreneurs How To Fail Less. TechCrunch. URL: <http://social.techcrunch.com/2012/04/15/steve-blank-teaches-entrepreneurs-how-to-fail-less/>
5. Стів Бланк. Священна книга стартапера. Як збудувати успішну компанію / Стів Бланк, Боб Дорф / пер. Наталія Валеvська. К.: Наш Формат, 2018. ISBN 978-617-7552-67-2
6. Rice Eric. Business from scratch. The Lean Startup method for quickly testing ideas and choosing a business model. URL: <http://blogs.reuters.com/small-business/2011/05/26/lean-startup-evangelist-eric-ries-is-just-getting-started/>
7. The Lean Startup Official Website. URL: <http://theleanstartup.com/>
8. Penenberg, Adam. Eric Ries Is A Lean Startup Machine. URL: <http://www.fastcompany.com/1778706/eric-ries-is-a-lean-startup-machine>
9. O'Sullivan Arthur, Sheffrin Steven M. Economics: Principles in action. Upper Saddle River, New Jersey 07458: Pearson Prentice Hall. 2003. 443 p.

10. Porter M. E., Kramer M. R. Strategy and Society: The Link Between Competitive Advantage and Corporate Social Responsibility. *Harvard Business Review*, December 2006, pp. 78-92.
11. Global Innovation Index Database, WI22PO, 2023. URL: <https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo-pub-2000-2023-en-main-report-global-innovation-index-2023-16th-edition.pdf>
12. Ries Eric. Pivot or Persevere? The Key to Startup Success. URL: https://www.msnbc.msn.com/id/44550224#.T0w8M_GPW8B
13. Role of innovation in startups. 8.06.2024. URL: <https://fastercapital.com/content/Role-of-innovation-in-startups.html>
14. Feldman, Jonathan. How To Innovate Like A Startup. *InformationWeek*. June 15, 2012. URL: <http://www.informationweek.com/news/global-cio/interviews/240002067?pgno=1>
15. Penenberg, Adam. Eric Ries Is A Lean Startup Machine URL: <http://www.fastcompany.com/1778706/eric-ries-is-a-lean-startup-machine>
16. New Start-Up Thinking: Less is More. URL: <http://dealbook.nytimes.com/2010/05/20/new-start-up-thinking-less-is-more/>
17. Forbes. URL: <https://forbes.ua/innovations/krediti-oboronnim-startapam-fabrika-chipiv-rinok-rozminuvannya-ta-kombayni-droni-forbes-oznayomivsyia-iz-povnoyu-strategieyu-rozvitku-innovatsiy-mintsifri-ta-obrav-10-klyuchovikh-napryamkiv-14122023-17902>
18. CB Insights. URL: <https://www.cbinsights.com>
19. BIZMAG. URL: <https://bizmag.com.ua/>
20. Lalamove. URL: <https://www.lalamove.com/en-hk/>
21. How design systems & frontend teams work together. URL: <https://stackblitz.com/>
22. Mister Woodhouse. The first migrations to the Unified Community Platform). *Community Central* (26.05.2020). URL: https://community.fandom.com/wiki/User_blog:MisterWoodhouse/The_first_migrations_to_the_Unified_Community_Platform
23. Новини Hi-Tech бізнесу. Український стартап Preply зафункціонував у 47 містах п'яти країн. URL: <http://startupline.com.ua/startups/ukrainian-startup-preply-in-five-countries>

References:

1. Forbes Now U.S. Edition URL: forbes.com/home_usa/#4ae53b3b324b [in English].
2. Week B. Flexible pricing. *Business Week*, International Edition, 1977. (2513), p.12. [in English].
3. Blank, Steve. Four Steps to Epiphany. *Strategies for Creating Successful Startups*. URL: <https://founderly.com/> [in English].
4. Steve, Blank (2012). Teaches Entrepreneurs How To Fail Less. *TechCrunch*. URL: <http://social.techcrunch.com/2012/04/15/steve-blank-teaches-entrepreneurs-how-to-fail-less/>
5. Stiv, Blank (2018). *Svyashchenna knyha startapera. Yak zbuduvaty uspishnu kompaniyu [The holy book of a startup. How to build a successful company]* / Stiv Blank, Bob Dorf / per. Nataliya Valevska. K.: Nash Format [Our Format]. 2018. ISBN 978-617-7552-67-2 [in Ukrainian].
6. Rice, E. (2011). *Business from scratch. The Lean Startup method for quickly testing ideas and choosing a business model*. URL: <http://blogs.reuters.com/small-business/2011/05/26/lean-startup-evangelist-eric-ries-is-just-getting-started/> [in English].
7. *The Lean Startup Official Website*. URL: <http://theleanstartup.com/> [in English].
8. Penenberg, Adam. Eric, Ries Is A Lean Startup Machine. URL: <http://www.fastcompany.com/1778706/eric-ries-is-a-lean-startup-machine> [in English].
9. O'Sullivan Arthur, Sheffrin Steven M. *Economics: Principles in action*. Upper Saddle River, New Jersey 07458: Pearson Prentice Hall. 2003. 443 p. [in English].
10. Porter, M. E., Kramer, M. R. (2006). Strategy and Society: The Link Between Competitive Advantage and Corporate Social Responsibility. *Harvard Business Review*, December 2006, pp. 78-92.

11. Global Innovation Index Database, WI22PO, 2023. URL:<https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo-pub-2000-2023-en-main-report-global-innovation-index-2023-16th-edition.pdf>
12. Ries, Eric. Pivot or Persevere? The Key to Startup Success. URL:https://www.msnbc.msn.com/id/44550224#.T0w8M_GPW8B [in English].
13. Role of innovation in startups. 8.06.2024. URL:<https://fastercapital.com/content/Role-of-innovation-in-startups.html> [in English].
14. Feldman, Jonathan. How To Innovate Like A Startup. InformationWeek. June 15, 2012. URL: <http://www.informationweek.com/news/global-cio/interviews/240002067?pgno>[in English].
15. Penenberg, Adam. Eric Ries Is A Lean Startup Machine URL: <http://www.fastcompany.com/1778706/eric-ries-is-a-lean-startup-machine> [in English].
16. New Start-Up Thinking: Less is More. URL:<http://dealbook.nytimes.com/2010/05/20/new-start-up-thinking-less-is-more/> [in English].
17. Forbes. URL:<https://forbes.ua/innovations/kredit-oboronnim-startupam-fabrika-chipiv-rinok-rozminuvannya-ta-kombayni-droni-forbes-oznayomivsyia-iz-povnoyu-strategieyu-rozvitku-innovatsiy-mintsifri-ta-obrav-10-klyuchovikh-napryamkiv-14122023-17902> [in English].
18. CB Insights. URL:<https://www.cbinsights.com> [in English].
19. BIZMAG. URL: <https://bizmag.com.ua/>
20. Lalamove. URL:<https://www.lalamove.com/en-hk/>[in English].
21. How design systems & frontend teams work together. URL: <https://stackblitz.com/> [in English].
22. Mister Woodhouse. The first migrations to the Unified Community Platform). Community Central (26.05. 2020) URL:https://community.fandom.com/wiki/User_blog:MisterWoodhouse/The_first_migrations_to_the_Unified_Community_Platform [in English].
23. Novyny Hi-Tech biznesu. Ukrayinskyy startap Preply zafunktsionuvav u 47 mistakh pyaty krayin [News of Hi-Tech business. The Ukrainian startup Preply has functioned in 47 cities in five countries]. URL:<http://startupline.com.ua/startups/ukrainian-startup-preply-in-five-countries> [in Ukrainian].

УДК 364.144 (477)

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-186-196](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-186-196)

Путицький Антон Ігорович аспірант кафедри фінансових технологій і підприємництва, Навчально-науковий інститут бізнесу, економіки та менеджменту, Сумський державний університет, вул. Петропавлівська, 57, м. Суми, 40000, <https://orcid.org/0000-0001-6751-723X>

ЗНИЖЕННЯ РІВНЯ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕРІВНОСТІ ЗА ДОПОМОГОЮ УДОСКОНАЛЕННЯ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ

Анотація. Нині освіченість населення України є достатньо високою для забезпечення необхідної конкурентоспроможності вітчизняної робочої сили на світовому ринку праці. Однак новітні тенденції, їх співвідношення з аналогічними процесами в більшості країн Центральної та Східної Європи, нинішня професійна структура підготовки фахівців з вищою освітою, її відповідність вимогам економіки є доволі несприятливими і віддзеркалюють наявність серйозних проблем у цій сфері. У поєднанні з доволі низькою професійною мобільністю робочої сили і відсутністю ознак безперервної освіти впродовж життя зазначені процеси свідчать про реальність загрози поступової втрати цієї переваги.

У суспільстві високих технологій нерівність спричиняє соціальну ізоляваність, ускладнює адаптацію та комунікації. Фактично є підстави говорити про нерівність населення. Тому на сучасному етапі одним із важливих завдань повоєнного відновлення країни та вирішення питання скорочення економічної нерівності є розвиток національної інноваційної системи.

У статті виділено фактори, які гальмують процеси розвитку та функціонування національної інвестиційної системи та які впливають на поглиблення нерівності населення. Запропоновано схему удосконалення розвитку національної інноваційної системи, яка передбачає реалізацію комплексної системи заходів, які сприятимуть удосконаленню функціонування національної інвестиційної системи, зниженню рівня економічної нерівності. Визначено фактори, від яких залежить ефективність реалізації запропонованої схеми в Україні.

Узагальнення напрацювань вітчизняних і зарубіжних учених дозволило обґрунтувати особливості зниження рівня економічної нерівності за допомогою удосконалення розвитку національної інноваційної системи.

Ключові слова: національна інноваційна система, економічна нерівність, соціально-економічний розвиток, освіта, інвестиції в освіту.

Putytskyi Anton Igorovich PhD Student of the Department of Financial Technologies and Entrepreneurship, Education and Research Institute for Business, Economics, and Management of Sumy State University, St. Petropavlivska, 57, Sumy, 40000, <https://orcid.org/0000-0001-6751-723X>

REDUCING THE LEVEL OF ECONOMIC INEQUALITY WITH THE HELP OF IMPROVING THE DEVELOPMENT OF THE NATIONAL INNOVATION SYSTEM

Abstract. Currently, the level of education of the population of Ukraine is high enough to ensure the necessary competitiveness of the domestic labor force on the global labor market. However, the latest trends, their correlation with similar processes in most of the countries of Central and Eastern Europe, the current professional structure of training specialists with higher education, its compliance with the requirements of the economy are quite unfavorable and reflect the presence of serious problems in this area. In combination with the rather low professional mobility of the labor force and the absence of signs of continuous education throughout life, these processes testify to the reality of the threat of a gradual loss of this advantage.

In the conditions of high technologies, nervousness is associated with social isolation, convenient adaptation and communication. In fact, this speaks of activity. Therefore, at the current stage, one of the important tasks of the post-war recovery of the country and solving the issue of reducing economic inequality is the development of the national innovation system.

The article highlights the factors that inhibit the processes of development and functioning of the national investment system and that affect the deepening of population inequality. A scheme for improving the development of the national innovation system is proposed, which provides for the implementation of a complex system of measures that will contribute to improving the functioning of the national investment system and reducing the level of economic inequality. The factors on which the effectiveness of the implementation of the proposed scheme in Ukraine depends are determined.

The generalization of the work of domestic and foreign scientists made it possible to substantiate the peculiarities of reducing the level of economic inequality with the help of improving the development of the national innovation system.

Keywords: national innovation system, economic inequality, socio-economic development, education, investment in education.

Постановка проблеми. У суспільстві високих технологій нерівність спричиняє соціальну ізоляцію, ускладнює адаптацію та комунікації, тому фактично є підстави говорити про нерівність.

Багато країн мають гарний позитивний досвід ефективної боротьби з економічною нерівністю, скорочення розриву між доходами населення та вирішенням проблеми бідності. При цьому універсального способу вирішення цих проблем не існує, оскільки багато що залежить від соціально-економічного становища і розвитку країни, державного режиму, пріоритетів політики, традицій, потреб і економічних можливостей. Але використання зарубіжного досвіду з адаптацією до національних особливостей може бути корисним для держави.

Вищезгадане дозволяє констатувати високу актуальність питання зниження рівня економічної нерівності за допомогою удосконалення розвитку національної інноваційної системи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Потужний внесок у розвиток досліджуваної проблеми внесла Лібанова Е.М., розглядаючи проблеми методології, методики та практика аналізу нерівності і бідності населення, досліджуючи основні соціальні проблеми модернізації української економіки та виокремлюючи чинники кризи політики доходів в Україні. Особливу увагу дослідниця приділила питанням причин, наслідків трудових міграцій українців та оцінці масштабів і наслідків особистих переказів мігрантів [1-5].

Белавіна Т.І. та інші [6] встановили, що більше прискорюється технологічний прогрес, що важливішим є використання його досягнень у розвитку здібностей від раннього дитинства і до кінця життя, то сильнішим виявляється відставання у розвитку дітей і молоді з бідних родин, із бідних районів etc.

Метою даної статті є дослідження особливостей зниження рівня економічної нерівності за допомогою удосконалення розвитку національної інноваційної системи.

Виклад основного матеріалу. Вирішення проблеми скорочення економічної нерівності ґрунтується, у тому числі, на ефективності функціонування національної інноваційної системи, зміцнення якої є важливим завданням і невід'ємною складовою державної соціально-економічної, демографічної та інноваційної політик. Досвід країн із розвиненою ринковою економікою свідчить, що на глибину нерівності чинить вплив розвиток інноваційних структур, які є основою національної інноваційної системи. Цей розвиток залежить від постійного, надійного та регулярного надходження ресурсів для фінансування множинності інноваційних розробок, створених суб'єктами підприємницької діяльності [7].

Україна, яка входила до «тридцятки» країн світової інтелектуальної еліти, за даними досліджень, проведених ООН на початку ХХІ століття, посідала одне з перших місць у світі за кількістю наукових співробітників. Рівень освіченості українців перевищував середній індекс країн Східної Європи. Сьогодні Україна входить у «вісімку» держав, які мають необхідний науково-технічний потенціал для створення авіакосмічної техніки, та у

«десятку» найбільших суднобудівних країн світу. Проте, на відміну від розвинутих країн, у яких 85-90% приросту ВВП забезпечуються за рахунок виробництва та експорту наукоємної продукції, частка України на ринку високотехнологічної продукції, який оцінюється у 2,5-3 трлн доларів США, становить приблизно 0,05-0,1% [8].

На сучасному етапі одним із важливих завдань повоєнного відновлення країни та вирішення питання скорочення економічної нерівності є розвиток національної інноваційної системи. Під національною інвестиційною системою розуміється сукупна діяльність у межах конкретної держави структур, зайнятих виробництвом та комерційною реалізацією наукових знань і технологій. Найважливішою складовою національної інноваційної системи є комплекси фінансових і соціальних інститутів, які забезпечують взаємодію наукових і підприємницьких структур та міцні національні корені, засновані на традиціях, політичних і культурних особливостях [9].

Сьогодні можна виділити фактори, які гальмують процеси розвитку та функціонування національної інвестиційної системи та які впливають на поглиблення нерівності населення, а саме [10]:

- війна та відсутність чітких пріоритетів інноваційного розвитку національної економіки;
- нормативно-правова неврегульованість фінансування та стимулювання інноваційного підприємництва;
- неефективність організаційної структури управління інноваційною діяльністю та невідповідність наявної інституційної структури національної інноваційної системи вимогам сучасного соціально-економічного розвитку;
- неефективне використання наявних фінансових ресурсів для реалізації державної інноваційної політики та обмеженість джерел і форм фінансово-кредитного забезпечення цілей стратегії розвитку національної інвестиційної системи;
- низький рівень інноваційної культури населення.

Для розвитку національної інвестиційної системи необхідні високі обсяги високотехнологічних виробництв та науково-технічного потенціалу країни, формування нормативно-правового забезпечення інноваційної діяльності та переліку об'єктів її інфраструктури, впровадження сучасних освітніх технологій на базі використання мережі Інтернет, використання сучасних технологій управління у сфері малого і середнього бізнесу. Проте процеси створення венчурних фондів, технопарків та інкубаторів інноваційного бізнесу, інноваційних центрів залежать не тільки від бажань інвесторів вкладати кошти та готовності науковців до створення нових інноваційних продуктів, але й від достатнього рівня державної підтримки діяльності цих інноваційних структур. Сьогодні на їх діяльність негативно впливає відсутність державної довгострокової програми розвитку, низька ініціатива

органів місцевої влади, відсутність механізмів фінансової, податкової та організаційної підтримки з боку державних структур, глибока соціально-економічна, політична та демографічна криза, спричинена вторгненням росії.

Активізувати розвиток національної інноваційної системи можна використовуючи схему, подану на рис. 1.

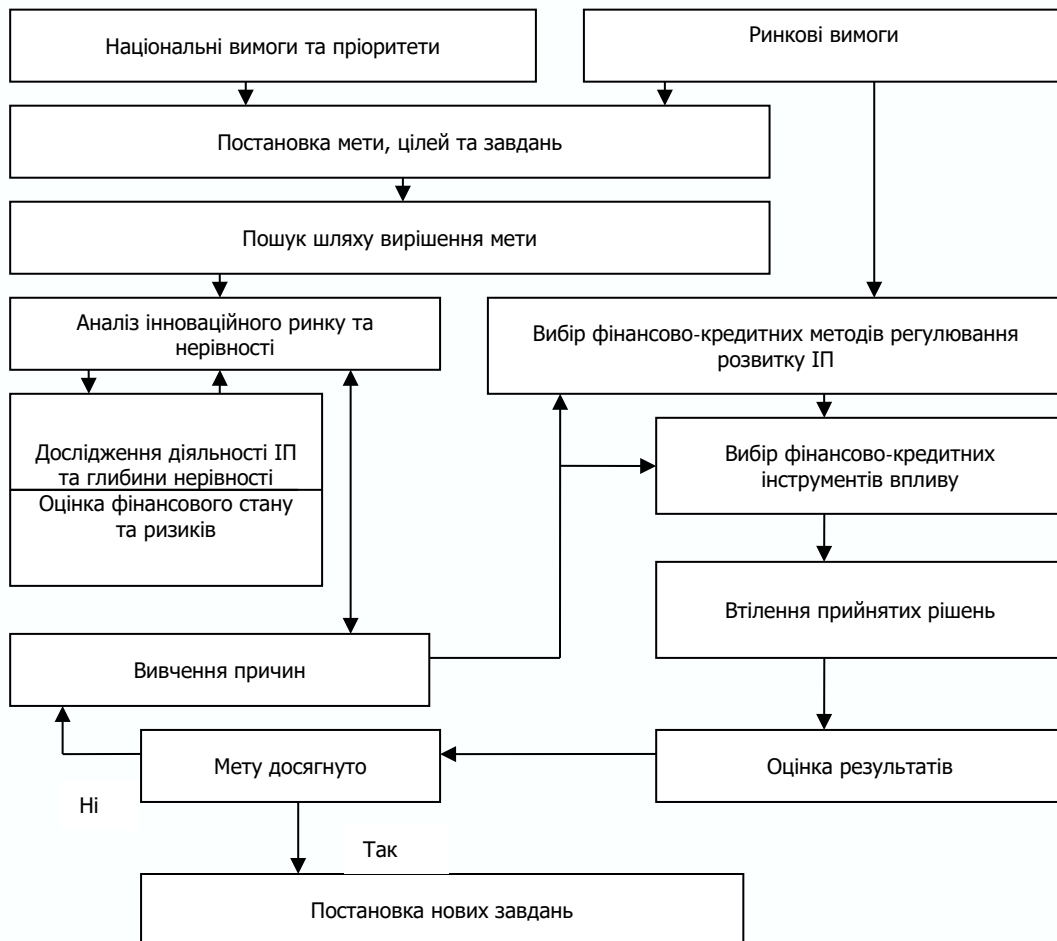

Рис. 1. Схема удосконалення розвитку національної інноваційної системи.

Джерело: сформовано автором

Дана схема передбачає реалізацію комплексної системи заходів, які сприятимуть удосконаленню функціонування національної інвестиційної системи, зниженню рівня економічної нерівності, та які передбачають:

- постановку мети, цілей і завдань розвитку відповідно до сформованих внутрішніх національних пріоритетів і ринкових вимог;
- можливі шляхи досягнення мети на основі глибокого аналізу інноваційного ринку із дослідженням показників функціонування та оцінки фінансового стану інноваційного підприємництва, а також виявлення та оцінку ризиків реалізації інноваційних проектів;

- вибір фінансово-кредитних методів та інструментів впливу на регулювання розвитку інноваційних підприємницьких структур;
- оцінювання одержаних результатів від реалізації прийнятих рішень, їх порівняння із очікуваними з виявленням причин відхилень і їх подальшим усуненням.

Ефективність реалізації запропонованої схеми в Україні залежить, насамперед, від:

- формування обґрунтованої державної політики і створення програми підтримки функціонування інноваційних підприємницьких структур, які є основою розвитку національної інвестиційної системи;
- вирішення на державному рівні питання, пов'язаного з методологією оцінки праці різних категорій працівників інноваційної сфери;
- підвищення в бюджетному фінансуванні частки, яка має використовуватися на розвиток науки, наукового обслуговування, освіти;
- розроблення та впровадження в практику механізмів комерціалізації результатів науково-дослідних робіт на різних стадіях створення і реалізації інноваційних продуктів;
- впровадження на регіональному та місцевому рівнях заходів для встановлення і зміцнення зв'язків між державними та приватними підприємствами і науковцями для поживлення ринку інтелектуальних послуг;
- здійснення управлінської підтримки діяльності інноваційних структур;
- реалізації політики пільгового фінансування наукових інноваційних розробок, удосконалення структури виробничих підприємств шляхом включення до їх складу науково-дослідних лабораторій.

Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій і розбудова інфраструктури зробили можливими проникнення цифрових технологій у всі ланки виробничого процесу: від оптимізації операцій на локальному рівні до транснаціональних ланцюгів виробництва товарів і послуг, що залучають працю людей із різних частин світу.

Завдяки використанню цифрових технологій ті самі операції в процесі виробництва можна виконувати швидше та продуктивніше. Рутинна механічна робота вже не потребує залучення людської праці, а мережа Інтернет відкриває глобальний доступ до інформації та механізмів прямої участі в ухваленні рішень. Автоматизація мала б слугувати відкриттю нових можливостей і розширенню демократії, скороченню робочих годин і вивільненню часу для творчої діяльності.

Однак в умовах ринкової економіки доступ до вигод від упровадження новітніх технологій, як і доступ до будь-яких інших ресурсів, не є рівномірним. 60% населення землі досі не мають доступу до мережі Інтернет, тому не можуть брати участі в цифровій економіці [11]. Крім того, як показують

дослідження, на відміну від упровадження інновацій у минулому, теперішні вигоди від технологічних змін не є розповсюдженими. Реальна середня заробітна плата відстає від зростання продуктивності виробництва, а соціально-економічна нерівність лише поглиблюється [12].

Часткова автоматизація у суспільствах із розвиненою економікою разом із фрагментацією виробництва призводять до поляризації структури зайнятості. Хоча автоматизації найбільше піддається найменш кваліфікована праця, можливість наймати дешеву робочу силу за кордоном утримує високу частку низькокваліфікованих працівників у структурі зайнятості. Використання і обслуговування нових технологій, у свою чергу, потребує вищого рівня компетенцій працівників.

Поляризація зайнятості на висококваліфіковану та низькокваліфіковану працю, а також на постійну та прекарну зайнятість призводить і до поляризації структури заробітних плат на високооплачувану та низькооплачувану зайнятість. У деяких суспільствах зниження попиту на працівників із навичками середнього рівня (якраз унаслідок того, що така праця є найбільш автоматизованою) підвищило конкуренцію за низькооплачувану роботу, що призвело до ще більшого знецінення низькокваліфікованої праці. Водночас заробітні плати за ті категорії праці, що посідають верхівку розподілу доходів, ще більше зросли внаслідок підвищення попиту на працівників із вищим рівнем компетенцій. Ці тенденції можуть призвести до підвищення рівня бідності та незадовільних умов праці [13].

Автоматизація у слаборозвинутих суспільствах залишатиметься нерентабельною доти, доки винаймати робочу силу в них буде дешевше, ніж автоматизувати виробництво. Хоча потенційна загроза підвищення рівня безробіття внаслідок автоматизації може зачепити їх значно пізніше, ніж розвинені економіки, вона сильніше вдарить по суспільствах із обмеженою системою соціального захисту. За цих умов потрібно більше інвестувати в освіту та підвищення внутрішнього попиту. За словами економістів із університету Оксфорда, «оскільки більш кваліфіковані робочі місця є менш придатними для автоматизації, найбільшою надією для країн, що розвиваються, є підвищення кваліфікації працівників» [12].

Проте важливо також розуміти, що самої наявності висококваліфікованої робочої сили в суспільствах, що розвиваються, замало для економічного розвитку цих країн. Скажімо, показник залучення до вищої освіти в Україні є вищим за середній показник по країнах ОЕСР [14]. Однак зниження соціальних стандартів і підвищення цін, орієнтація влади на збереження дешевої робочої сили в умовах високої експлуатації та створення привабливого інвестиційного клімату для зовнішнього капіталу жодним чином не формують умов для розвитку економіки в довгостроковій перспективі. Такі кроки лише роблять дешеву робочу силу українських працівників привабливим напрямом для іноземного аутсорсингу.

Для більшості суспільств, що розвиваються, і для України зокрема, саме модель орієнтації на західних інвесторів сприймається як оптимальний шлях до успіху. Порівняно доступна вища освіта в Україні інтерпретується урядом як нераціональний розподіл видатків, а найбільшим успіхом у працевлаштуванні вважається робота в іноземній компанії. Такий курс потенційно не створює сприятливих умов для економічного розвитку та підвищення рівня життя населення, а лише консервує нерівність між високорозвинутими суспільствами та країнами, що розвиваються, зберігаючи за останніми становище країн Третього світу.

Країнам, що розвиваються, потрібне розширення доступу до вищої освіти як до неодмінної складової розвитку демократичного суспільства, яка має виконувати набагато ширшу функцію, ніж підготовку до майбутньої професії.

Усупереч поширеній думці, рівень освіти українського населення не тільки не перевищує аналоги розвинених країн, а й помітно їм поступається. Зокрема, це демонструє менша тривалість періоду навчання, хоча вона в Україні і зростає. Як і у більшості країн з освіченим населенням, жінки в Україні загалом навчаються довше за чоловіків, однак якщо пересічна фінка навчається 19 років, словенка - 17, німкеня - 17, то українка - тільки 15 (рис. 2). При цьому в цілому більш освічені українські жінки отримують близько 70% заробітків чоловіків. Безпосереднім наслідком цього є підвищені ризики бідності жінок, навіть з високим рівнем освіти.

Безумовною перевагою України у контексті визначення ролі освіти в зниженні нерівності є те, що набуття освіти в країні є цілком доступне практично для всіх верств населення (індекс гендерної нерівності становить 3,6% vs 5,2% у Польщі, 5,3% в Румунії або 4,3% в Литві).

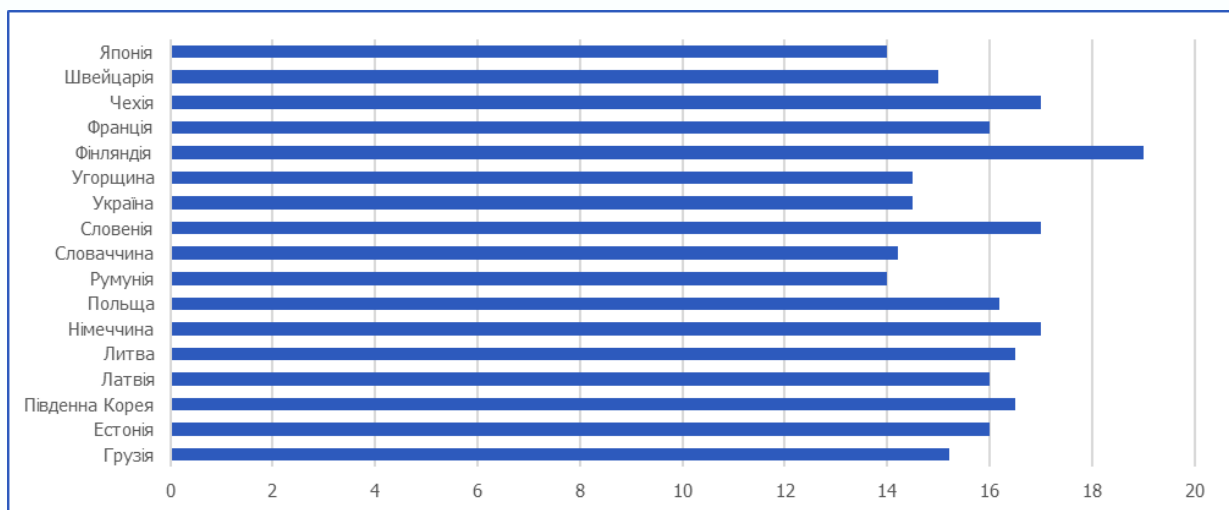

Рис. 2 Середня очікувана тривалість навчання, 2023 рік, років.

Джерело: [15].

Доволі зіставною з показниками країн-лідерів у сфері освіти є і частка осіб із принаймні середньою освітою серед населення 25 років і старше - 94,0% серед жінок і 95,2% серед чоловіків (максимум - 100% - зафіксовано, наприклад, у Фінляндії, Естонії, Латвії, Чехії). Що стосується поширеності набуття українцями вищої освіти, то переписи населення демонструють таку динаміку: у 1959 році - 7,7%, у 1970 - 13,0%, у 1979 - 18,3%, у 1989 - 30,8%, у 2001 - 37,7%. Від 2001 року переписи населення в Україні не проводилися.

Однак у ринкових умовах функціонування економічних відносин за принципом максимізації прибутку замість їх орієнтації на задоволення суспільних потреб, економію робочого часу та звільнення працівників від рутинної праці самі лише інвестиції в людський капітал не сприятимуть швидкому економічному розвитку бідніших країн. Це тільки змусить індивідів із вищою освітою конкурувати за низькооплачувану працю разом із низькокваліфікованими працівниками, а обраним пощастить працювати фрілансером на іноземного власника, отримуючи мізерну частку від заробітної плати працівників у суспільствах із розвиненою економікою.

Висновки. Розвиток національної інвестиційної системи, утворення нових робочих місць, підвищення інноваційної активності та збільшення чисельності інноваційно-активних підприємств, поліпшення використання та захист інтелектуальної власності, якості науково-технічної експертизи інноваційних проектів, прискорення темпів виробництва інноваційної продукції, залучення інвестицій для розвитку інноваційної інфраструктури та реалізації інноваційних проектів, а також підвищення конкурентоспроможності та національної безпеки України сприятиме зростанню доходів населення, підвищенню його доступу до освіти, нових технологій, а відтак – скороченню рівня економічної нерівності у суспільстві.

Література:

1. Лібанова Е. М. Соціальні проблеми модернізації української економіки. Демографія та соціальна економіка. № 1 (17) 2012, с. 5-22.
2. Лібанова Е. М. Криза політики доходів в Україні. Економіка України. 8 (657) 2016, с. 62-77.
3. Лібанова Е. М. Зовнішні трудові міграції українців: масштаби, причини, наслідки. Демографія та соціальна економіка. № 2(33) 2018, с.11-26.
4. Лібанова Е. М., Фтомова О. С. Особисті перекази мігрантів: оцінка масштабів та наслідки. Демографія та соціальна економіка. № 3 (37) 2019, с. 11-29.
5. Бідність населення України: методологія, методика та практика аналізу / Е. М. Лібанова; Нац. академія наук України, Ін-т демографії та соц. досліджень ім. М. В. Птухи. - Умань : Видавець "Сочінський М.М.". 2020. 456 с.
6. Соціальна психологія бідності: монографія / Т. І. Белавіна та ін.; за ред. В. О.Васютинського; Національна академія педагогічних наук України, Інститут соціальної та політичної психології. Київ: Міленіум. 2016. 294 с. URL: <http://lib.iitta.gov.ua/705313/1/VasutMon2016maket.pdf>
7. Buła P., Putytskyi A., Luzhna A. Establishment of the national innovation system and improvement of approaches to regulating the development of innovative entrepreneurship in Ukraine. Socio-Economic Relations in the Digital Society. № 3(45) 2022, с. 4–18. <https://doi.org/10.55643/ser.3.45.2022.473>

8. Офіційний сайт Державного комітету статистики України. www.ukrstat.gov.ua
9. Алексеев І.В. Інновації: проблеми науки і практики : монографія / М.О.Кизим, Ю.Б. Іванов, І.В. Алексеев та ін. – Х. : ВД «ІНЖЕК». 2006. 336 с.
10. Ковалюк О. Фінансовий механізм як економічна категорія. Науковий вісник Волинського державного університету ім. Лесі Україн-ки. № 4 2001, с. 26–81.
11. World Bank Development Report. 2022
12. Citi GPS: Global Perspectives and Solutions. Technology at work v2.0. Oxford Martin School. University of Oxford. 2016.
13. OECD. “Automation and Independent Work in a Digital Society”, Policy Brief on the Future of Work, OECD Publishing, Paris. 2016.
14. Мулявка В. Нова освітня політика: якість та рівний доступ? Спільне: журнал соціальної критики. 2016.
15. Human Development Report 2022-23. Beyond income, beyond averages, beyond today: Inequalities in human development in the 21st century. <https://hdr.undp.org/content/human-development-report-2021-22>

References:

1. Libanova, E. M. (2012). Sotsialni problemy modernizatsii ukrainskoi ekonomiky [Social problems of modernization of the Ukrainian economy]. *Demohrafiia ta sotsialna ekonomika - Demography and social economy*, 1 (17), 5-22. [in Ukrainian].
2. Libanova, E. M. (2016). Kryza polityky dokhodiv v Ukraini [The crisis of income policy in Ukraine]. *Ekonomika Ukrainy - Economy of Ukraine*, 8 (657), 62-77. [in Ukrainian].
3. Libanova, E. M. (2018). Zovnishni trudovi mihratsii ukraintziv: masshtaby, prychny, naslidky [External labor migration of Ukrainians: scope, causes, consequences]. *Demohrafiia ta sotsialna ekonomika - Demography and social economy*, 2 (33), 11-26. [in Ukrainian].
4. Libanova, E. M., & Ftomova, O. S. (2019). Osobysti perekazy mihrantiv: otsinka masshtabiv ta naslidky [Migrants' personal remittances: an assessment of the extent and consequences]. *Demohrafiia ta sotsialna ekonomika - Demography and social economy*, 3 (37), 11-29. [in Ukrainian].
5. Libanova, E. M. (2020). Bidnist naseleння Ukrainy: metodolohiia, metodyka ta praktyka analizu [Poverty of the population of Ukraine: methodology, methodology and practice of analysis]. *Nats. akademiia nauk Ukrainy, In-t demohrafii ta sots. doslidzhen im. M. V. Ptukhy. Uman: Vydavets "Sochynskiy M.M."*. [in Ukrainian].
6. Bielavina, T. I. et al. (2016). Sotsialna psykholohiia bidnosti [Social psychology of poverty]: monohrafiia. *Natsionalna akademiia pedahohichnykh nauk Ukrainy, Instytut sotsialnoita politychnoi psykholohii. Kyiv: Milenium*. Retrieved from <http://lib.iitta.gov.ua/705313/1/VasutMon2016maket.pdf> [in Ukrainian].
7. Buła, P., Putytskyi, A., & Luzhna, A. (2022). Establishment of the national innovation system and improvement of approaches to regulating the development of innovative entrepreneurship in Ukraine. *Socio-Economic Relations in the Digital Society*, 3(45), 4–18. <https://doi.org/10.55643/ser.3.45.2022.473> [in English].
8. Ofitsiynyi sait Derzhavnoho komitetu statystyky Ukrainy [Official website of the State Statistics Committee of Ukraine]. Retrieved from www.ukrstat.gov.ua [in Ukrainian].
9. Aleksieiev, I.V. et al. (2006). Innovatsii: problemy nauky i praktyky [Innovations: problems of science and practice]: monohrafiia. Kh.: VD «ІNZhEK». [in Ukrainian].
10. Kovaliuk, O. (2001). Finansovyi mekhanizm yak ekonomichna katehoriia [Financial mechanism as an economic category]. *Naukovyi visnyk Volynskoho derzhavnoho universytetu im. Lesi Ukrainky - Scientific Bulletin of the Volyn State University named after Forests of Ukraine*, 4, 26–81. [in Ukrainian].

11. World Bank Development Report. (2022). Retrieved from <https://www.worldbank.org/en/publication/wdr2022> [in English].
12. Citi GPS: Global Perspectives and Solutions. (2016). Technology at work v2.0. Oxford Martin School. University of Oxford. [in English].
13. OECD. (2016). Automation and Independent Work in a Digital Society. Policy Brief on the Future of Work. OECD Publishing, Paris. [in English].
14. Muliavka, V. (2016). Nova osvitnia polityka: yakist ta rivnyi dostup? [New educational policy: quality and equal access?] *Spilne: zhurnal sotsialnoi krytyky - Common: Journal of Social Criticism*. Retrieved from <https://commons.com.ua/uk/nova-osvitnya-politika-yakist-ta-rivnij-dostup/> [in Ukrainian].
15. Human Development Report 2022-23. (2022). Beyond income, beyond averages, beyond today: Inequalities in human development in the 21st century. Retrieved from <https://hdr.undp.org/content/human-development-report-2021-22> [in English].

УДК 330.65/338.4

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-197-207](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-197-207)

Седіков Денис доктор філософії з менеджменту (PhD), ст. викладач кафедри економічної теорії та фінансово-економічної безпеки, Одеський національний технологічний університет, вул. Канатна, 112, м. Одеса, 65039, тел.: (048) 712-41-14, <https://orcid.org/0000-0001-7706-2881>

Седікова Ірина доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту і логістики, Одеський національний технологічний університет, вул. Канатна, 112, м. Одеса, 65039, тел.: (048) 712-41-14, <https://orcid.org/0000-0001-5684-6927>

БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ ЯК БАЗИС ПРИЙНЯТТЯ ОПТИМАЛЬНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Анотація. В даний час підприємствам та повоєнного відновлення України необхідні сучасні підходи в управлінні задля підвищення ефективності свого бізнесу. Одним з найбільш ефективних інструментів управління бізнесом є бізнес-планування, яке займає все більш значну частку в антикризовому менеджменті. Ідея бізнес-планування містить механізм знаходження оптимального управлінського рішення, виходячи з можливостей зовнішнього і потенціалу внутрішнього середовища підприємства. У даній статті розглянуті основні теоретичні аспекти застосування бізнес-планування на підприємстві. Нами виділено основні аспекти ролі бізнес-плану в повоєнному відновленні країни, а саме, визначення пріоритетів, Бізнес-плани допомагають компаніям і уряду визначати пріоритети для інвестицій та ресурсів. Важливо вирішити, які сектори економіки потребують першочергового відновлення, наприклад, інфраструктура, енергетика, агросектор чи житлове будівництво; залучення інвестицій. Чіткий і добре продуманий бізнес-план є основою для залучення як внутрішніх, так і міжнародних інвестицій; планування відбудови інфраструктури. Відновлення інфраструктури – ключовий елемент повоєнного відродження України; створення нових робочих місць. У повоєнний період важливо не лише відновити існуючі підприємства, але й створити нові робочі місця для тисяч людей, які втратили роботу; інновації та модернізація. Важливим аспектом є інновації. Повноцінні бізнес-плани передбачатимуть не лише відновлення старих моделей, а й впровадження новітніх технологій і практик, що допоможе Україні швидше адаптуватися до сучасних умов глобальної економіки; соціальна відповідальність та сталий розвиток. Бізнес-плани мають також включати стратегії щодо соціальної відповідальності та сталого розвитку; міжнародна співпраця. Бізнес-плани, які передбачають міжнародну співпрацю з партнерами, будуть

ключовими для відбудови. Україна може отримати технічну, фінансову й експертну підтримку від міжнародних організацій, що пришвидшить процес відновлення.

Ключові слова: бізнес-планування, функції бізнес-плану, класифікація бізнес-планів, управлінські рішення, антикризовий менеджмент.

Sedikov Denys doctor of philosophy of management (PhD), art. teacher of the department of economic theory and financial and economic security of Odessa National University of Technology, St. Kanatna, 112, Odesa, 65039, tel.: (048) 712-41-14, <https://orcid.org/0000-0001-7706-2881>

Sedikova Iryna doctor of economic sciences, professor, head of the department of management and logistics, Odessa National University of Technology, St. Kanatna, 112, Odesa, 65039, tel.: (048) 712-41-14, <https://orcid.org/0000-0001-5684-6927>

BUSINESS PLANNING AS A BASIS FOR MAKING OPTIMAL MANAGEMENT DECISIONS

Abstract. Currently, enterprises and the post-war reconstruction of Ukraine need modern management approaches to increase the efficiency of their business. One of the most effective business management tools is business planning, which occupies an increasingly significant share in anti-crisis management. The idea of business planning contains a mechanism for finding the optimal management solution, based on the external capabilities and the potential of the internal environment of the enterprise. This article discusses the main theoretical aspects of the application of business planning at the enterprise. We have highlighted the main aspects of the role of a business plan in the country's post-war reconstruction, namely, prioritization. Business plans help companies and governments to prioritize investments and resources. It is important to decide which sectors of the economy need priority recovery, for example, infrastructure, energy, agriculture or housing construction; investment attraction. A clear and well-thought-out business plan is the basis for attracting both domestic and international investments; infrastructure reconstruction planning. Restoration of infrastructure is a key element of Ukraine's post-war revival; creation of new jobs. In the post-war period, it is important not only to restore existing enterprises, but also to create new jobs for thousands of people who have lost their jobs; innovation and modernization. Innovation is an important aspect. Full-fledged business plans will include not only the restoration of old models, but also the introduction of the latest technologies and practices, which will help Ukraine to adapt more quickly to the modern conditions of the global economy; social responsibility and sustainable development. Business plans should also include strategies for social responsibility and sustainable development; international cooperation. Business plans that involve international cooperation with partners will be key to rebuilding. Ukraine can receive technical, financial and expert support from international organizations, which will speed up the recovery process.

Keywords: business planning, functions of a business plan, classification of business plans, management decisions, anti-crisis management.

Постановка проблеми. Нестабільність факторів навколишнього середовища сьогодення, кризовий стан економіки вимагає від підприємств детального прогнозування своєї стратегічної та поточної діяльності, враховуючи загрози та можливості подальшого розвитку. У цьому контексті, бізнес-планування розглядається як ефективний інструмент антикризового менеджменту, оскільки воно допомагає підприємствам ефективно реагувати на виклики, підтримувати стабільність та адаптуватися до змін у кризових ситуаціях. Дозволяє ідентифікувати потенційні ризики, які негативно впливають на бізнес. За допомогою ретельного аналізу можна передбачити можливі сценарії розвитку подій і розробити стратегії для мінімізації ризиків. Це може включати резервні плани, диверсифікацію постачальників, планування альтернативних шляхів розвитку або реструктуризацію діяльності.

Бізнес-план має бути гнучким, щоб дозволяти підприємству швидко адаптуватися до змін. Під час кризи важливо мати можливість переглядати та коригувати стратегії в реальному часі. Це може включати зміну ринкових стратегій, перехід на нові продукти чи послуги, адаптацію до нових потреб споживачів або вихід на нові ринки. Допомагає оптимізувати операційні процеси, зосередитися на ключових напрямках діяльності та уникати непотрібних витрат. Це може передбачати оптимізацію виробничих процесів, автоматизацію робочих процесів або зменшення кількості персоналу в період тимчасового скорочення попиту. Криза вимагає чіткої та ефективної комунікації як з внутрішніми (співробітники), так і з зовнішніми (клієнти, постачальники, інвестори) зацікавленими сторонами. Бізнес-план допомагає структурувати ключові повідомлення та донести інформацію про дії компанії в умовах кризи, підтримуючи довіру до бізнесу.

Антикризове бізнес-планування також має передбачати стратегії виходу з кризи. Після стабілізації ситуації важливо мати план для відновлення повноцінної діяльності компанії, повернення на ринок або навіть збільшення конкурентоспроможності. Це включає інвестиції в нові технології, відновлення кадрового потенціалу та розширення діяльності. Криза часто змушує бізнес шукати нові підходи та інноваційні рішення. Бізнес-планування допомагає інтегрувати ці інновації, дозволяючи компаніям більш ефективно адаптуватися до нових умов. Це може включати цифрову трансформацію, перехід на нові моделі продажів або розширення онлайн-присутності. Незважаючи на кризу, бізнес-планування має включати довгострокові цілі та стратегії. Це дозволяє компанії не тільки вижити під час кризи, але й зберегти перспективи розвитку у майбутньому. Отже, бізнес-планування є потужним інструментом, що допомагає підприємствам підтримувати життєздатність, управляти ризиками та готуватися до відновлення після кризи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням бізнес-планування та його впливу на прийняття управлінських рішень присвячено наукові пошуки Н. Данік, яка розглядає бізнес-планування, як інструмент здійснення фінансового менеджменту в сучасних умовах розвитку України [1], процеси бізнес-планування в умовах невизначеності досліджують В. Козловський і О. Лесько [2], оцінки інвестиційної привабливості підприємств за допомогою статистичних моделей знайшли своє відображення у наукових працях Л. Овдій і Я. Некрасової [3], особливості процесу бізнес-планування в сучасних умовах розвитку України розглянуто у наукових працях Н. Перевозчикова, М. Мословської [4], важливість розробки бізнес-плану та прийняття рішення щодо його реалізації в сучасних умовах господарювання розглядає Ю. Семенченко [5] та багато інш.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. У бізнес-плануванні існує кілька невирішених або менш досліджених аспектів, які потребують додаткової уваги та інноваційних підходів. Відновлення після криз (пандемії, військових конфліктів), потребує нових підходів до бізнес-планування, додаткового фокусу на довгострокову перспективу та управлінні ресурсами. Підсумовуючи, бізнес-планування має еволюціонувати з урахуванням цих невирішених аспектів, щоб стати більш гнучким, орієнтованим на майбутнє та відповідальним у сучасному глобалізованому світі.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є визначення проблем бізнес-планування в Україні та визначення типів управлінських рішень при реалізації інноваційних проєктів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Управлінські рішення в бізнес-плануванні – це ключовий елемент, що визначає успіх чи невдачу проєкту чи підприємства. Вони приймаються на основі аналізу поточної ситуації, прогнозів та встановлених цілей, з урахуванням доступних ресурсів і ринкових умов. Основні типи управлінських рішень у бізнес-плануванні наведено у таблиці 1.

Таблиця 1.

Основні типи управлінських рішень у бізнес-плануванні

Стратегічні рішення	визначають довгострокові цілі бізнесу та напрями розвитку (наприклад, розширення ринку або впровадження нових продуктів). Вони формують загальну стратегію підприємства.
Тактичні рішення	націлені на короткострокові заходи для досягнення проміжних цілей. Наприклад, це може бути вибір конкретного маркетингового інструменту або оптимізація виробничого процесу.
Операційні рішення	стосуються щоденної діяльності підприємства, таких як управління персоналом, контроль якості, поставки сировини.
Фінансові рішення	пов'язані з розподілом фінансових ресурсів, залученням інвестицій, управлінням витратами і доходами. Це рішення допомагають забезпечити стійке фінансове становище компанії
Ризикові рішення	спрямовані на мінімізацію негативного впливу зовнішніх або внутрішніх ризиків. Це може включати страхування, диверсифікацію активів або управління кризи

Джерело: розроблено авторами

За даними Асоціації консультантів з економіки та менеджменту, попит на консалтинг з планування зараз помітно зростає. У даний час можна виділити дві переважаючі категорії споживачів. До першої групи, нами віднесено, найбільші підприємства, для яких характерне довгострокове планування своєї діяльності, до другої групи – середні та малі підприємства, які схильні вдаватися до послуг консультантів тільки тоді, коли підприємство опинилося в складному становищі.

У кризових умовах бізнес-план підприємства покликаний, перш за все, на вирішення завдань поліпшення його фінансового стану. Бізнес-планування на підприємстві може бути різним за термінами, точності, внесеним поправкам і ступеня узгодженості. Однак для всіх видів планування є загальні особливості, по-перше, планування – це впорядкований процес, по-друге, особливістю планування є обробка інформації, по-третє, у рамках планування розробляються певні проекти, по-четверте, планування спрямоване на досягнення певних цілей. Відповідно до цих ознак М. Alonso-Vazquez, К. Amaldas та інші визначають планування як «впорядкований, інформаційно обґрунтований процес розробки проекту, який визначає параметри досягнення цілей у майбутньому» [6-10].

При цьому М. Денисенко, О. Шапошнікова, О. Будякова вважають, що «планування – це один з принципів організації фінансів підприємства, який надає можливість передбачити свій розвиток і використовувати це передбачення для коригування діяльності підприємства» [11]. Великий досвід зарубіжних і українських підприємств доводить, що недооцінка планування підприємницької діяльності в кризових умовах, її ігнорування або некомпетентне виконання призводять до величезних економічних втрат і, в кінцевому підсумку, до банкрутства.

Бізнес-планування як цілеспрямована господарська діяльність дозволяє одночасно розглядати різноманітні взаємопов'язані економічні, соціальні, організаційні, інвестиційні, управлінські та інші проблеми підприємства як цілісної системи [9]. Для кращого розуміння процесу бізнес-планування надамо основні принципи, які формують його цілі, завдання і функції. На думку А. Файоля і Р. Акоффа, основними принципами планування є єдність, участь, безперервність, гнучкість, точність, адекватність, багатоваріантність і інтерактивність. Ці принципи не виключають один одного, а доповнюють один одного [10]. У сучасній практиці бізнес-план виконує чотири функції. Перша функція пов'язана з можливістю її використання для розробки бізнес-стратегії. Ця функція життєво необхідна під час створення підприємства, а також при освоєнні нових сфер діяльності. Друга – планування. Вона дозволяє оцінити можливості розвитку нової сфери діяльності, контролювати процеси всередині підприємства. Третя функція дозволяє залучати кошти – кредити. У сучасних умовах реалізувати будь-який значний проєкт без кредитних

ресурсів практично неможливо. Четверта функція дозволяє залучити потенційних партнерів, які бажають вкласти власний капітал або технологію у виробництво планів компанії. Рішення про надання капіталу, ресурсів або технології можливо тільки при наявності бізнес-плану, який відображає хід розвитку підприємства за певний проміжок часу.

Під час військових дій бізнес-планування зазнає суттєвих змін через нестабільність, непередбачуваність і зростання ризиків. У таблиці 2 наведено ключові аспекти, як саме це відбувається. Ці зміни примушують бізнес постійно переглядати свої плани та швидко адаптуватись до нових реалій.

Таблиця 2.

Ключові аспекти зміни бізнес-планування під час військових дій

Адаптивність і гнучкість.	У воєнний час бізнеси змушені швидко змінювати стратегії через непередбачувані обставини, такі як зміни в логістиці, блокування шляхів постачання, зміни попиту та економічної ситуації. Бізнес-плани стають короткотерміновими та адаптивними.
Оцінка ризиків і безпека.	Велике значення надається управлінню ризиками, пов'язаними з безпекою працівників, збереженням активів, постачанням сировини та логістикою. Бізнеси часто змінюють локацію чи зменшують операційні потужності у зонах конфлікту.
Диверсифікація постачальників і ринків.	Підприємства змушені диверсифікувати свої ланцюги постачання, щоб уникнути залежності від однієї країни чи регіону, де йдуть військові дії. Вони також шукають нові ринки для збуту продукції.
Фінансове планування та збереження ресурсів.	В умовах невизначеності фінансове планування спрямоване на збереження грошових резервів та зменшення витрат. Інвестиції стають обережнішими, і бізнес часто відкладає великі проекти до стабілізації ситуації.
Цифровізація та дистанційна робота.	Збільшується роль цифрових технологій, оскільки багато працівників переходять на віддалену роботу. Це також стосується автоматизації бізнес-процесів для зменшення залежності від людських ресурсів в умовах нестабільності.
Соціальна відповідальність і репутація.	Під час воєнних дій репутація компанії стає критично важливою. Компанії часто переглядають свої корпоративні політики, щоб підтримувати місцеві громади, військових та постраждалих, що може вплинути на довгострокову лояльність клієнтів.

Джерело: розроблено автором

Деякі з цих змін є незворотними для українського бізнесу. За даними опитування, Дія.Бізнес (2023-24 рр.) майже 32 % малих підприємств зовсім або частко зупинили свою діяльність [12]. На рис. 1 визначено ключові перешкоди для ведення бізнесу у воєнний час.

Джерело: [13]

Надалі за доцільне провести оцінку ведення бізнесу у стратегічних регіонах за 5-бальною шкалою (3 бали – нейтральна оцінка). В Одесі ситуацію оцінили в 2,47 бали, а в Дніпрі – в 2,25 бали. У цих регіонах ситуація краща, ніж у Харкові. Умови ведення бізнесу компаній здебільшого оцінюють як складні, і лише у Львові – задовільні (див. табл. 3).

Мобілізація, передбачуваність процедури бронювання, відтік робочої сили за кордон та здійснення закордонних відряджень є одними із викликів для більшості регіонів. Зараз у більшості регіональних підприємств до 20 % військовозобов'язаних служать у збройних силах, а найбільш напруженою є ситуація в Західному регіоні, де лише 4 % підприємств не мають мобілізованих працівників. Закінчення війни – це те, на що орієнтуються більшість підприємств, коли планують свою діяльність.

Таблиця 3.

Оцінка ведення бізнесу у стратегічних районах

Львів	Як і у 2023 р., підприємці Західного регіону оцінюють стан свого бізнесу найвище серед підприємців інших регіонів: 72 % (56% 2023 р.) задоволені – 20 % (41% 2023 р.) відчують великі труднощі – 8 %. 76 % підприємств регіону працюють на повну потужність, а 24 % – з обмеженнями.	Бронювання співробітників і виїзд за кордон у короткострокові відрядження – дві головні проблеми. Стан бізнесу можуть погіршити такі негативні фактори, як зниження купівельної спроможності населення та непередбачувані дії держави.	Плани бізнесу включають продовження роботи в умовах воєнного стану, діджиталізацію бізнес-процесів та розширення діяльності, що прийшло на зміну минулорічним планам скорочення витрат. Лише 4 % підприємців вірять, що війна закінчиться до кінця 2024 р., більшість (56 %) очікують, що вона закінчиться протягом одного-трьох років, а ще 16 % припускають, що вона триватиме довше.
Одеса	53 % опитаних підприємців стверджують, що їм важко вести бізнес в регіоні (у 2023 р. було 71 %), 41 % задоволені і 6 % вважають, що їм легко. 47 % підприємств працюють в регіоні на повну потужність, тоді як решта 53 % працюють з обмеженнями	Найбільшими проблемами в регіоні підприємці назвали відтік робочої сили за кордон, логістичні труднощі, корупцію та непередбачувані дії уряду, які можуть погіршити умови ведення бізнесу.	У 2023 р. компанії планували скорочення персоналу, але у 2024 р. планують зосередитися на підтримці діяльності в умовах воєнного стану, розширенні бізнесу, виході на нові ринки та збільшенні штату працівників.

Дніпро	Частка підприємців регіону, які назвали умови своєї роботи складними, зменшилася до 69 % з 75 % 2023 р. Решта 31 % – задовільними. Водночас, 38 % підприємств регіону наразі працюють на повну потужність, тоді як 63 % працюють з обмеженнями..	До найбільших проблем регіону опитані компанії віднесли труднощі з виїздом у закордонні відрядження та з бронюванням співробітників, зниження купівельної спроможності населення та корупцію.	Окрім підтримки діяльності в умовах воєнного стану, до кінця 2024 р. компанії зосереджуватимуться на виході на нові ринки, диджиталізації бізнес-процесів та планують розширення бізнесу. У завершення війни до кінця 2024 р. вірять 13 %, 69 % вважають імовірним її закінчення протягом одного – трьох років, і ще 13 % вважають, що Україна в стані війни надовго.
Харків	Другий рік поспіль бізнес у Харківській області оцінює ділове середовище як найгірше. Загалом 94 % сказали, що працювати важко (93 % 2023 р.), з них 44 % сказали, що дуже важко. 6 % оцінили умови ведення бізнесу як добрі. Лише 6 % підприємств працювали на повну потужність, решта 63 % працювали на обмеженій основі, а 31 % не працювали взагалі.	Основними проблемами є зниження купівельної спроможності населення, відтік людських ресурсів за кордон та мобілізація працівників.	До кінця 2024 р. підприємства планують зосередитися на підтримці бізнесу в умовах воєнного стану, виході на нові ринки та скороченні витрат. Водночас бізнес Харківщини має найпохмуріші прогнози щодо тривалості війни: 19 % вважають, що вона закінчиться до кінця 2024 р., тоді як 44 % очікують, що вона закінчиться протягом одного-трьох років, а 31 % вважають, що війна буде затяжною.

Джерело: розроблено авторами на основі [14]

НБУ повідомляє, що у II кв. 2024 р. вперше за воєнний період, підприємства висловили оптимізм щодо перспектив економічного розвитку. Індекс ділових очікувань зріс до 105 % з 91 % у I кв. 2024 р. Зростанню індексу сприяло відновлення роботи енергосистеми, поступове відновлення внутрішнього попиту та підвищення ринкового курсу гривні [15]. «Серед позитивних факторів: міжнародні резерви, що перевищили \$37 млрд на кінець травня, позитивна ситуація на валютному ринку: готівковий курс гривні майже зрівнявся з курсом на міжбанку. Інфляція знизилася до 15,3 %, НБУ має стійкий дезінфляційний тренд» [15].

Авторами дослідження проведено анкетування керівників малого та середнього бізнесу щодо стратегії, бізнес-плану розвитку з урахуванням нових реалій та було отримано такі результати: «Дехто не бачить сенсу створювати окрему стратегію та розробляти бізнес-плани в нових реаліях. Більшість із них у сфері туризму. Майже всі респонденти зі сфери операцій з нерухомістю та зі сфери телекомунікацій замислюються про створення нової стратегії та прийняття рішень. Понад 20 % підприємств зі сфери фінансової та

страхової діяльності, ЗМІ, професійних послуг: маркетингу, консалтингу, дизайну мають як адаптовані стратегії, так і конкретні бізнес-плани до кризи».

Висновки. Бізнес-план відіграє критично важливу роль у процесі повоєнного відновлення України. Від правильного планування залежить ефективність і швидкість відновлення економіки, інфраструктури та соціальної сфери. Нами виділено основні аспекти ролі бізнес-плану в цьому контексті:

Визначення пріоритетів. Бізнес-плани допомагають компаніям і уряду визначати пріоритети для інвестицій та ресурсів. Важливо вирішити, які сектори економіки потребують першочергового відновлення, наприклад, інфраструктура, енергетика, агросектор чи житлове будівництво.

Залучення інвестицій. Чіткий і добре продуманий бізнес-план є основою для залучення як внутрішніх, так і міжнародних інвестицій. Інвестори хочуть бачити перспективи та конкретні кроки для відновлення, а також розуміти, як їхній капітал буде використаний для досягнення цілей.

Планування відбудови інфраструктури. Відновлення інфраструктури – ключовий елемент повоєнного відродження України. Бізнес-плани тут допомагають оцінити необхідні ресурси, строки реалізації проектів та їхню економічну доцільність. Це стосується доріг, мостів, лікарень, шкіл та інших важливих об'єктів.

Створення нових робочих місць. У повоєнний період важливо не лише відновити існуючі підприємства, але й створити нові робочі місця для тисяч людей, які втратили роботу. Бізнес-плани можуть включати стратегії з розвитку нових галузей, таких як ІТ, екологічні технології та промисловість, сприяючи загальному економічному зростанню.

Інновації та модернізація. Важливим аспектом є інновації. Повноцінні бізнес-плани передбачатимуть не лише відновлення старих моделей, а й впровадження новітніх технологій і практик, що допоможе Україні швидше адаптуватися до сучасних умов глобальної економіки.

Соціальна відповідальність та сталий розвиток. Бізнес-плани мають також включати стратегії щодо соціальної відповідальності та сталого розвитку. Це важливо для збереження екології, а також для підтримки громад, які постраждали від війни. Відновлення має бути орієнтованим не тільки на економічні показники, але й на якість життя громадян.

Міжнародна співпраця. Бізнес-плани, які передбачають міжнародну співпрацю з партнерами, будуть ключовими для відбудови. Україна може отримати технічну, фінансову й експертну підтримку від міжнародних організацій, що пришвидшить процес відновлення.

Отже, бізнес-плани допоможуть структурувати процес відновлення, забезпечити прозорість і чітке бачення для всіх учасників, а також сприятимуть стабільному та довгостроковому розвитку України після війни.

Література:

1. Данік Н. В. Бізнес-планування як інструмент здійснення фінансового менеджменту в сучасних умовах розвитку України. *Наук. Вісн. Миколаївського наці. ун-ту ім. В. О. Сухомлинського. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. Вип. 2. Миколаїв. 2018. С. 81-84.*
2. Козловський В. О., Лесько О. Й. Бізнес-планування: Навч. посіб. Вид. 2-е, доп. та перероб. УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2008. С. 7, 21-22.
3. Овдій Л. І., Некрасова Я. А. Оцінка інвестиційної привабливості підприємств за допомогою статистичних моделей. *Вісник Хмельницького національного університету, № 4. 2009. С. 44-53. URL: <http://www.nbu.gov.ua>.*
4. Перевозчикова Н. О., Масловська М. В. Особливості процесу бізнес-планування в сучасних умовах розвитку України. *Електр. наук. фахове видання «Ефективна економіка». №11. Донецьк, 2013. С. 46-48.*
5. Семенченко Ю. Важливість розробки бізнес-плану в сучасних умовах господарювання. *Тези конференції. VIII Всеукр. студ. наук.-техн. конф. «Природничі та гуманітарні науки. Актуальні питання». Луцьк. 2015. С. 84-85.*
6. Alonso-Vazquez, M. (2018). Management and business plan. *The Emerald Handbook of Entrepreneurship in Tourism, Travel and Hospitality: Skills for Successful Ventures. P. 153-158*
7. Amaldas, K. H. (2020). Planning in management, definition, characteristics, importance and limitations. URL: <http://surl.li/fydwss>
8. Cheah, J., Amran, A., & Yahya, S. (2019). External oriented resources and social enterprises' performance: the dominant mediating role of formal business planning. *Journal of Cleaner Production. (236). P. 1-11.*
9. Hayes, A., & Anderson, S. (2020). Business Plan. Investopedia: URL: <https://www.investopedia.com/terms/b/business-plan.asp>.
10. Argenti, J. (2018). Practical corporate planning. Routledge. P. 450.
11. М. Денисенко, О. Шапошнікова, О. Будякова, О. Ю. Сутність та роль інвестиційного бізнес-планування в сучасних умовах господарювання. *Вчені записки Університету. 2019. №1. Т53. С. 46-50.*
12. Освіта як інвестиція: шлях малого бізнесу до великого зростання. URL: <http://surl.li/cklstz>
13. Дослідження стану та потреб бізнесу в умовах війни: результати опитування в грудні 2023 – січні 2024 року, *Дія. Бізнес. URL: <http://surl.li/pdtwcc>*
14. Стан та потреби бізнесу в Україні: секторальний розріз. URL: <https://cid.center/state-and-needs-of-business-in-ukraine-sectoral-analysis/>
15. Бронювання, мобілізація, відтік робочої сили. Які проблеми й виклики бізнесу в регіонах. URL: <https://forbes.ua/news/bronyuvannya-mobilizatsiya-vidtik-robochoi-sili-yaki-problemi-y-vikliki-biznesu-v-regionakh-27072023-15070>

References:

1. Danik N. V. (2018). Biznes-planuvannia yak instrument zdiisnennia finansovoho menedzhmentu v suchasnykh umovakh rozvytku Ukrainy [Business planning as a tool for financial management in modern conditions of Ukraine's development] *Nauk. Visn. Mykolaivskoho natsi. un-tu im. V. O. Sukhomlynskoho. Seria: Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove gospodarstvo – Science Visn. of Mykolaiv Nation. University named after V. O. Sukhomlynskyi. Series: International economic relations and the world economy, 2, 81-84. [in Ukrainian].*
2. Kozlovskiy V. O., Lesko O. Y. (2008). Biznes-planuvannia. [Business planning]. Vinnytsia. UNIVERSUM. [in Ukrainian].

3. Ovdii L. I., Nekrasova Ya. A. (2009). Otsinka investytsiinoi pryvablyvosti pidpriemstv za dopomohoiu statystychnykh modelei [Assessment of the investment attractiveness of enterprises using statistical models]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytu – Bulletin of the Khmelnytskyi National University*, 4,44-53. Retrieved from: <http://www.nbu.gov.ua>. [in Ukrainian].
4. Perevozchikova N. O., Maslovska M. V. (2013). Osoblyvosti protsesu biznes-planuvannia v suchasnykh umovakh rozvytku Ukrainy [Peculiarities of the business planning process in modern conditions of development of Ukraine]. *Elektr. nauk. fakhove vydannia «Efektyvna» – Electr. of science professional publication «Efficient Economy»*, 11, 46-48. [in Ukrainian].
5. Semenchenko Yu. (2015). Vazhlyvist rozrobky biznes-planu v suchasnykh umovakh hospodariuvannia [The importance of developing a business plan in modern economic conditions]. *Tezy konferentsii. VIII Vseukr. stud. nauk.-tekhn. konf. «Pryrodnychi ta humanitarni nauky. Aktualni pytannia» – Abstracts of the conference. VIII All-Ukrainian study science and technology conf. «Natural and humanitarian sciences. Current issues»* (pp. 84-85). Lutsk. [in Ukrainian].
6. Alonso-Vazquez, M. (2018). Management and business plan. *The Emerald Handbook of Entrepreneurship in Tourism, Travel and Hospitality: Skills for Successful Ventures*. p. 153-158. [in English].
7. Amaldas, K. H. (2020). Planning in management, definition, characteristics, importance and limitations. Retrieved from: <http://surl.li/fydwss>. [in English]
8. Cheah, J., Amran, A., & Yahya, S. (2019). External oriented resources and social enterprises' performance: the dominant mediating role of formal business planning. *Journal of Cleaner Production*. 236. p. 1-11. [in English]
9. Hayes, A., & Anderson, S. (2020). Business Plan. *Investopedia*: Retrieved from: <https://www.investopedia.com/terms/b/business-plan.asp>. [in English]
10. Argenti, J. (2018). *Practical corporate planning*. Routledge. p. 450.
11. M. Denysenko, O. Shaposhnikova, O. Budiakova, O. Yu. (2019). Sutnist ta rol investytsiinoho biznes-planuvannia v suchasnykh umovakh hospodariuvannia. [The essence and role of investment business planning in modern economic conditions] *Vcheni zapysky Universytetu – Academic notes of the University*, 1, 46-50. [in Ukrainian].
12. Osvita yak investytsiia: shliakh maloho biznesu do velykoho zrostantia [Education as an Investment: The Small Business Path to Big Growth]. Retrieved from: <http://surl.li/cyklstz>. [in Ukrainian].
13. Doslidzhennia stanu ta potreb biznesu v umovakh viiny: rezultaty opytuvannia v hrudni 2023 – sichni 2024 roku, Diia. Biznes. [Study of the State and Needs of Business in the Conditions of War: Survey Results December 2023 – January 2024, Action. Business] Retrieved from: <http://surl.li/pdtwcc> [in Ukrainian].
14. Stan ta potreby biznesu v Ukraini: sektoralnyi rozriz [State and needs of business in Ukraine: sectoral section]. Retrieved from: <https://cid.center/state-and-needs-of-business-in-ukraine-sectoral-analysis/> [in Ukrainian].
15. Broniuвання, mobilizatsiia, vidtik robochoi syly. Yaki problemy y vyklyky biznesu v rehionakh [Reservation, mobilization, labor force outflow. What are the problems and challenges of business in the regions.]. Retrieved from: <https://forbes.ua/news/bronyuvannya-mobilizatsiya-vidtik-robochoi-sily-yaki-problemy-y-viklyki-biznesu-v-rehionakh-27072023-15070>. [in Ukrainian].

УДК 332.872.23

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-208-222](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-208-222)

Стефанюк Євген Олегович здобувач третього рівня вищої освіти (доктор філософії), Академія праці, соціальних відносин і туризму, м. Київ, <https://orcid.org/0009-0008-2208-4547>

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Анотація. Житлово-комунальне господарство (або житлово-комунальний комплекс) являє собою суттєвий соціально-економічний сегмент національної системи господарювання, пов'язаний зі створенням безпечних і комфортних умов життєдіяльності людини та забезпеченням належних умов її існування. В статті досліджено стан науково-теоретичного розуміння сфери ЖКГ в сучасній Україні, зважаючи на надскладні воєнні умови функціонування; визначено його специфічні особливості, що дають підстави охарактеризувати як організаційно-економічну, багатоелементну, динамічну, складну соціально-економічну систему. В науковому дискурсі досі не вирішено остаточно питання щодо віднесення ЖКГ до сфери матеріального чи нематеріального виробництва або ж вважати його «гібридною», пограничною сферою. З'ясовано, що вітчизняне ЖКГ структурно є сукупністю видів економічної діяльності, спрямованих на забезпечення житлових та комунально-побутових потреб споживачів, створення необхідних умов для нормальної життєдіяльності населення та функціонування населених пунктів. При цьому, як багатофункціональна галузь вона включає в себе різноманітні підприємства і організації (житлово-будівельні та житлово-експлуатаційні організації; санітарно-технічні служби (водогони, каналізації, підприємства із санітарної очистки); підприємства комунальної енергетики (теплові, електричні, газові мережі, котельні та ін.); різноманітні підсобні підприємства (ремонтні заводи, майстерні); установи, які забезпечують управління ЖКГ; навіть підприємства готельного господарства). Відмічено, що протягом всіх років незалежності України стан житлово-комунального господарства залишався перманентно незадовільним (передусім, внаслідок суттєвої зношеності та поганого технічного стану основних фондів, відсталості і застарілості підходів і механізмів управління ЖКГ та пов'язаного з цим механізму формування тарифів на комунально-побутові послуги, вкрай недостатнього рівня інвестування в енергоефективні технології та системи енергозбереження). Дана ґрунтовна характеристика економіки ЖКГ та розкриті організаційно-правове забезпечення ефективного функціонування ЖКГ. Особливо акцентована увага на тенденції до цифровізації основної діяльності даного комплексу.

Ключові слова: житлово-комунальне господарство, інфраструктура, економіка житлово-комунального комплексу, господарські відносини у сфері ЖКГ, організаційно-правове забезпечення, цифровізація.

Stefaniuk Yevhen Olegovich Postgraduate Student (PhD), Academy of Labor, Social Relations and Tourism, Kyiv, <https://orcid.org/0009-0008-2208-4547>

ORGANIZATIONAL AND LEGAL SUPPORT FOR THE EFFECTIVE FUNCTIONING OF HOUSING AND COMMUNAL SERVICES IN UKRAINE

Abstract. Housing and communal services (or housing and communal complex) is a significant socio-economic segment of the national economic system associated with creating safe and comfortable conditions for human life and ensuring proper conditions of human existence. The article examines the state of scientific and theoretical understanding of the housing and communal services sector in modern Ukraine, given the extremely difficult military conditions of its functioning; it identifies its specific features which give grounds to characterize it as an organizational and economic, multi-element, dynamic, complex socio-economic system. In the scientific discourse, the issue of whether housing and communal services should be classified as a sphere of material or immaterial production or as a "hybrid", borderline sphere has not yet been finally resolved. The article shows that the domestic housing and communal services sector is structurally a set of economic activities aimed at meeting the housing and communal needs of consumers, creating the necessary conditions for normal life of the population and functioning of settlements. At the same time, as a multifunctional industry, it includes various enterprises and organizations (housing construction and housing maintenance organizations; sanitary and technical services (water supply, sewage, sanitation); municipal energy enterprises (heat, electricity, gas networks, boiler houses, etc.); various auxiliary enterprises (repair plants, workshops); institutions that provide housing and communal services; even hotel enterprises). It is noted that throughout all the years of Ukraine's independence, the state of housing and communal services has remained permanently unsatisfactory (primarily due to significant depreciation and poor technical condition of fixed assets, backwardness and obsolescence of approaches and mechanisms for managing housing and communal services and the related mechanism for setting tariffs for utility services, and extremely insufficient investment in energy-efficient technologies and energy-saving systems). The author provides a thorough description of the housing and communal services economy and reveals the organizational and legal support for the effective functioning of the housing and communal services sector. Special attention is paid to the trend towards digitalization of the main activities of this complex.

Keywords: housing and communal services, infrastructure, the economy of the housing and utilities sector, economic relations in the field of housing and communal services, organizational and legal support, digitalization.

Постановка проблеми. Житлово-комунальне господарство (далі - ЖКГ) або по іншому (більш сучасний термін, що зустрічається в ряді доктринальних документів) житлово-комунальний комплекс (далі – ЖКК) України являє собою складний міжгалузевий господарський комплекс, що включає в себе утримання міського житлового фонду, вулично-дорожньої мережі, поводження з побутовими відходами, постачання теплової енергії, централізоване водопостачання та водовідведення, благоустрій територій тощо та основним економічним призначенням якого є забезпечення населення країни якісними сучасними комунальними послугами. При цьому, складність науково-теоретичного тлумачення даного поняття обумовлена тим, що ведучі своє коріння інституційно з адміністративно-командної радянської системи, вітчизняна система ЖКГ так і не отримала сучасного офіційного юридичного визначення у чинному профільному Законі України «Про житлово-комунальні послуги» та інших нормативно-правових актах держави. У зв'язку з цим, склалася парадоксальна ситуація, за якої система як явище існує, її дефініція активно використовується у офіційній риториці, але адекватного сьогоденню визначення на офіційному рівні немає. За таких умов, інтерпретація ЖКГ покладена на науку та є предметом теоретичного дискурсу (за нашими підрахунками, використовується більше трьох десятків науково-теоретичних тлумачень ЖКГ).

З початку військової агресії РФ проти України, а особливо в її «гарячій» фазі з лютого 2022 року, вітчизняне житлово-комунальне господарство стикається з численними викликами та проблемами. Так, з початку широкомасштабного військового вторгнення країною-агресором було зруйновано та пошкоджено понад 214 тис. об'єктів інфраструктури, з них 8,7 тис. об'єктів життєзабезпечення. За попередніми оцінками, наданими Київською школою економіки (KSE), станом на червень 2024 року, вартісний вимір прямих збитків щодо об'єктів тепlopостачання (без врахування ТЕЦ), водопостачання та водовідведення, а також об'єктів поводження з побутовими відходами становить \$2,7 млрд.; завдані збитки інфраструктурі української енергетики за попередніми оцінками складають \$8,8 млрд. [1, 2].

Крім зруйнованих та пошкоджених об'єктів інфраструктури, ключовими проблемами ЖКК залишаються застарілість інфраструктури й обладнання, неефективність менеджменту та морально відсталі підходи до його функціонування.

Отже, проблема вивчення стану та особливостей функціонування вітчизняного житлово-комунального господарства в умовах війни, сама по

собі досить важлива і гостра, додатково актуалізується неоднозначністю теоретичних економічної і правової оцінок.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні й практичні аспекти ефективного функціонування підприємств житлово-комунального господарства розглянуті в працях Г. Азгальдова, Т. Качала, Г. Крамаренко, А. Орлова, В. Павлюка, Р. Сиротняка, Ф. ТагіЗаде, В. Сахаєва та ряду інших науковців. Окремі аспекти функціонування ЖКГ досліджені в роботах А. Аболіна, Н. Восколовича, А. Дронова, В. Перешеїна, А. Прокоп'єва, Н. Требушкина, Л. Чернишова та інших.

Однак вивчення окресленої проблематики організаційно-правового забезпечення ефективного функціонування ЖКГ України на сьогодні залишається вкрай актуальним, оскільки саме від правових засад державного регулювання у сфері житлово-комунального господарства залежить ефективність його здійснення.

Проте, окремих праць економічного профілю, присвячених організаційно-правовому забезпеченню функціонування ЖКГ України, все ще суттєво бракує.

Метою статті є дослідження та обґрунтування організаційно-правового забезпечення ефективного функціонування ЖКГ України як самостійного предмету економічної науки.

Виклад основного матеріалу. Фахівці, які професійно займаються проблемами житлово-комунального господарства країни, солідарно відзначають, що його стан в Україні напередодні початку повномасштабної війни в лютому 2022 року відзначався як вкрай проблемний, кризовий, такий, що значно відстає в розвитку від більшості галузей національної економіки [3, 4, 5]. Розгортання повноцінних бойових дій на території нашої країни лише поглибили і загострили вказаний стан речей. При цьому, як справедливо зазначає Д. Бізонич, «ефективність організації та механізмів функціонування ЖКГ справляє величезний вплив на такі показники, як добробут населення, економічні показники в державі, визначає здатність до подальшого розвитку та проведення наступних кроків реформування. Якщо на початковому етапі реформування галузь житлово-комунального господарства відіграла значну роль у становленні ринкових економічних відносин у нашій країні, послугувала основою для подальшого відновлення інших економічних сфер та виступила засобом захисту соціальних гарантій, то з часом за відсутності реальних механізмів модернізації галузі основні проблеми загострилися і стали гальмувати соціально-економічний розвиток України» [6, с. 3].

Можна аргументовано стверджувати, що житлово-комунальний комплекс є одним із стратегічних соціально-економічних (міжгалузевих) секторів суспільної і державності діяльності країни, що істотно впливає як на соціально благополуччя і рівень життя її населення, так і на внутрішньоекономічну стабільність.

З переходом на початку 1990-х рр. від моделі командно-планової економіки на ринкову модель в науковий і практичний обіг закономірно

увійшло поняття «економіка ЖКГ», розуміння змісту й особливостей якої критично важливо для розкриття предмету дослідження даної статті.

Економіка ЖКГ (ЖКК) – це особливі виробничі та соціально-економічні відносини, що з'являються у процесі створення, розподілу і перерозподілу валового внутрішнього продукту та використання комунальної власності з метою повноцінного забезпечення житлово-комунальних потреб населення, підприємств, організацій та інших суб'єктів господарювання. В інституціональному сенсі економіка ЖКГ об'єднує більш ніж двадцять підгалузей міського господарства та є соціально орієнтованою складовою економічної життєдіяльності громад [8].

Окремо зазначимо, що останніми роками сферу вітчизняного ЖКГ торкнувся загальний тренд цифрової економіки ХХІ ст. – цифровізація діяльності. Як справедливо зазначає з цього приводу Н. Писаренко, «розвиток смарт-економіки виступає актуальним трендом сучасної світової економіки, але в кожній країні завжди є результатом цілого комплексу передумов. Просування країни на шляху до розумної економіки починається зі створення розумних міст, їх успішної реалізації та поширення їх досвіду на всю національну економіку. Найбільшого успіху в розвитку розумної економіки досягають країни, в яких представлені успішні смарт-міста» [7]. Віртуальною платформою для цифровізації роботи і послуг підприємств ЖКГ залишається концепція-проект «Smart City», прикладною формою якого є так званий «розумний» облік комунальних ресурсів за допомогою цифрових загальнобудинкових приладів з дистанційною передачею даних. За допомогою спеціального обладнання можна в режимі реального часу спостерігати за подачею і розбором споживачами комунального ресурсу, проводити аналіз водо-, тепло-, електроспоживання за попередні періоди часу. Завдяки цьому підвищується точність комерційного і технічного обліку за рахунок отримання даних в режимі реального часу.

Особливістю економіки ЖКГ (ЖКК) є те, що житлово-комунальне господарство, з одного боку, в своїй діяльності не створює доданої вартості, а лише переносить її на продукцію інших галузей економіки, з іншої – у його структурі існують власна промисловість, будівництво, ремонтно-будівельне господарство, які виробляють певну продукцію (наприклад, комунальне машинобудування, асфальтобетонні заводи, підприємства сантехнічних виробів та ін.). При цьому, відсутність конкурентного середовища, велика питома вага природних монополій, високий рівень дебіторської заборгованості споживачів перед виробниками послуг, економічно необґрунтовані тарифи на житлово-комунальні послуги вказують на критичну необхідність перебудови існуючої системи ЖКГ, насамперед за рахунок зміни організаційно-правового забезпечення його діяльності.

Також, ще однією особливістю економіки ЖКГ можна вважати специфічні показники функціонування його підприємств і організацій, зокрема: добові норми подачі води і водовідведення на одну особу, витрати тепло-

енергії на одного мешканця на рік, накопичення побутових відходів на одного мешканця на рік, частка вулиць, що освітлюються, від їхньої загальної довжини, вартість ремонту 1 м² житла тощо.

На думку значної частини вітчизняних вчених-економістів, провідними завданнями економіки ЖКГ на сьогодні слід вважати:

- 1) економічно доцільне (компромісне між ринковими вимогами і потребами воюючої країни) обґрунтування нормативів витрат тепла, води, газу, електроенергії та інших матеріальних ресурсів;
- 2) запровадження сприятливих умов для залучення інвестиційних ресурсів на об'єкти ЖКГ;
- 3) зміна філософії тарифоутворення та ціноутворення на житлово-комунальні послуги;
- 4) створення конкурентних засад і середовища у сфері надання житлово-комунальних послуг;
- 5) створення методики обчислення витрат підприємств при наданні послуг з водовідведення, водо- і тепlopостачання, очищення стічних вод та утримання житлового фонду;
- 6) впровадження механізму уникнення перехресного субсидування різних груп споживачів або одних видів послуг за рахунок інших суб'єктів ЖКГ;
- 7) стратегічна демонополізація послуг, що надають підприємства ЖКГ;
- 8) запровадження передових сучасних ринкових механізмів стимулювання праці персоналу [9, 10].

Близьким до змісту вище охарактеризованого поняття є категорія «господарські відносини у сфері ЖКГ» - законодавчо врегульований комплекс суспільних відносин (господарсько-виробничих, організаційно-господарських, внутрішньогосподарських), що виникають при здійсненні господарської діяльності в ЖКГ або у процесі організації (управлінні) такою діяльністю [11]. Об'єктом господарських відносин у сфері ЖКГ є житлово-комунальні послуги, суб'єктами - учасниками відносин, які здійснюють господарську діяльність щодо виробництва житлово-комунальних послуг, надання їх споживачам на вартісній основі відповідно до встановлених уповноваженими державою органами цін (тарифів).

В сучасній вітчизняній економічній науковій теорії наявні різні погляди та підходи щодо підвищення ефективності функціонування житлово-комунального господарства України. Так, С. Дорогунцов, П. Борщевський та Б. Данилишин пропонують для забезпечення управління підприємствами ЖКГ і підвищення ефективності його функціонування розглядати житлово-комунальне господарство як багаторівневу систему, що охоплює різні територіально-просторові комплекси (житлове господарство, прибудинкове господарство, дорожнє господарство та ін.) [12].

О. Топчій визначає напрями, які, на його думку, створять реальні передумови підвищення ефективності житлово-комунального господарства,

головними серед яких називає впровадження нового механізму управління підприємствами ЖКГ, розробка і уведення організаційно-економічного механізму впливу споживачів комунальних послуг на їх виробників та глибока діджиталізація діяльності підприємств ЖКГ [13].

Вказані та інші підходи, при всій відмінності пропонованих рішень, в кінцевому рахунку здебільшого зводяться до обґрунтованої необхідності зміни організаційного (управлінського, методологічного і т.п.) та нормативно-правового (законодавчого) забезпечення діяльності ЖКГ (рис. 1).

Виходячи з того, що ЖКГ на практиці структурно являє собою систему взаємопов'язаних підприємств, установ, організацій, що виконують виробничі та невиробничі функції із забезпечення населення необхідними ресурсами та наданням послуг із належного утримання житла, благоустрою населених пунктів і розвитку відповідної інфраструктури, слід розуміти, що регламентація їх діяльності здійснюється державою на законодавчому рівні, а також те, що успішне функціонування ЖКГ на основі правового забезпечення безпосередньо залежить від концептуального бачення державою (в особі відповідного міністерства) місії та інституційних форм житлово-комунального комплексу.

Рис. 1 Напрями підвищення ефективності функціонування ЖКГ

Джерело: сформовано автором на основі [6],[8],[11],[12].

Доцільно зазначити, що загальну історію становлення і розвитку законодавства у сфері управління комунальною власністю поділяють на кілька етапів:

- 1) XIV–XVIII ст. - розвиток міської власності на основі Магдебурзького права;
- 2) друга половина XIX ст. (реформи міського самоврядування);
- 3) період СРСР;
- 4) розвиток комунальної власності в сучасній Україні від періоду становлення комунального управління (1991-1996 рр.) до остаточного законодавчого становлення повноцінної системи законодавчого забезпечення системи функціонування ЖКГ (2000-2018 рр.) [14].

Сучасне чинне законодавче забезпечення ЖКГ України, представлене на рис. 2, включає як законодавчі (власне окремі профільні закони та дотичні статті кодексів України), так і підзаконні нормативно-правові акти.

Базовим законом, положення якого є вихідними для діяльності ЖКГ є Закон України від 09.11.2017 р. №2189-VIII «Про житлово-комунальні послуги» (із змінами). Даний нормативно-правовий акт визначив перелік житлово-комунальних послуг та врегулював відносини, що виникають під час надання цих послуг, а також запровадив різні моделі договірних відносин у сфері комунальних послуг (зокрема, згідно ст. 12 вказаного закону надання житлово-комунальних послуг здійснюється винятково на договірних засадах) [15].

Рис. 2 Чинне законодавче забезпечення сфери ЖКГ в Україні

Джерело: сформовано автором

Аналіз вказаного нормативного акту дозволяє стверджувати, що його положення істотно змінюють принципи відносин, що виникають у процесі надання та споживання житлово-комунальних послуг, запроваджує нову термінологію та класифікацію комунальних послуг, вносить зміни в організацію надання комунальних послуг з постачання теплової енергії та постачання гарячої води, вносить зміни у підходах щодо нарахування плати за спожиті комунальні послуги з постачання теплової енергії та постачання гарячої води. Так, договір на надання послуг з централізованого опалення, послуг з централізованого постачання холодної води, послуг з централізованого постачання гарячої води, послуг з водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), що укладається виконавцем із споживачем - фізичною особою, яка не є суб'єктом господарювання, є договором приєднання. При цьому, договори можуть затверджуватися окремо для різних моделей організації договірних відносин та для різних категорій споживачів.

Також, чинний Закон України «Про житлово-комунальні послуги» встановлює такі моделі організації договірних відносин як:

1) індивідуальний договір про надання послуг з постачання теплової енергії та постачання гарячої води (укладається з виконавцем цих послуг кожним співвласником багатоквартирного будинку самостійно; виконавець забезпечує відповідність кількісних та якісних характеристик послуги встановленим нормативам на межі внутрішньобудинкових систем багатоквартирного будинку та інженерно-технічних систем приміщення споживача);

2) колективний договір про надання послуг з постачання теплової енергії та постачання гарячої води (укладається з виконавцем цих послуг від імені та за рахунок усіх співвласників багатоквартирного будинку управителем або іншою уповноваженою співвласниками особою; виконавець забезпечує відповідність кількісних та якісних характеристик послуги встановленим нормативам на межі централізованих інженерно-технічних систем постачання послуги виконавця та внутрішньобудинкових систем багатоквартирного будинку);

3) колективний споживач (ОСББ) (укладається з виконавцем цих послуг ОСББ або іншою юридичною особою, яка об'єднує всіх співвласників такого будинку та в їхніх інтересах укладає відповідний договір про надання комунальних послуг, як колективним споживачем);

4) індивідуальний договір за замовчуванням (у разі якщо співвласники багатоквартирного будинку самостійно не обрали одну з моделей організації договірних відносин).

Істотні зміни у підходах щодо нарахування плати за комунальні послуги, що надаються, стосуються наступних аспектів:

- плата виконавцю комунальної послуги за індивідуальним договором складається з плати за послугу, що розраховується виходячи з розміру

затверджених цін/тарифів на відповідну комунальну послугу та обсягу спожитих комунальних послуг, визначеного відповідно до законодавства; плати за абонентське обслуговування, граничний розмір якої визначається Кабінетом Міністрів України;

- плата за абонентське обслуговування визначається виконавцем комунальних послуг за їх фактичними витратами у розрахунку на одного абонента на місяць, але не більше ніж граничний розмір встановлений кабінетом Міністрів України та встановлюється договором (визначається окремо для кожної комунальної послуги);

- обслуговування, поточний ремонт внутрішньобудинкових систем багатоквартирного будинку, що забезпечують надання відповідної комунальної послуги, здійснюються виконавцем такої послуги на підставі відповідного договору із співвласниками; капітальний ремонт внутрішньобудинкових систем багатоквартирного будинку, що забезпечують надання відповідної комунальної послуги, здійснюється співвласниками чи залученими ними уповноваженими на виконання таких робіт особами за рахунок співвласників;

- розмір внесків за обслуговування вузлів комерційного обліку визначається окремо для кожної будівлі із розрахунку на один рік, для складової витрат на повірку ділиться на строк міжповірочного інтервалу;

- у разі укладення індивідуального договору про надання комунальної послуги в багатоквартирному будинку, управління яким здійснює управитель, до договору про надання послуг з управління багатоквартирним будинком вносяться зміни в частині зменшення кошторису витрат на утримання багатоквартирного будинку та прибудинкової території на суму витрат на утримання, обслуговування та поточний ремонт внутрішньобудинкових систем багатоквартирного будинку, що забезпечують постачання відповідної комунальної послуги;

- технічне обслуговування, поточний та капітальний ремонт внутрішньобудинкових систем багатоквартирного будинку, що забезпечують надання відповідної комунальної послуги здійснюються співвласниками чи залученими ними уповноваженими на виконання таких робіт особами за рахунок співвласників.

Отже, основними організаційно-правовими новаціями в сфері ЖКГ, внесеними вище зазначеним законодавчим актом, слід вважати:

1) ремонти за рахунок співвласників будинку (усі капітальні ремонти проводяться за рахунок співвласників (тобто власників квартир у будинку, які одночасно є співвласниками спільного майна - даху, підвалу, мереж тощо; мешканці можуть доручити управителю накопичувати на окремому банківському рахунку кошти на капремонт, реконструкцію, реставрацію спільного майна будинку));

2) ліквідація балансоутримувача (порівняно з нормами старого Закону України «Про житлово-комунальні послуги», в якому існувало поняття

«балансоутримувач» (за умов, коли квартири у будинках були неприватизовані і будинок був комунальною власністю), чинний закон визначив, що майно будинку (допоміжні приміщення, горище, мережі тощо) є спільною сумісною власністю мешканців);

3) введення послуги з управління будинком і плати за неї (у випадку, якщо співвласники не створили ОСББ і не визначилися, як управляти своїм будинком, орган місцевого самоврядування проводить конкурс, а ціна на послугу з управління визначається в результаті конкурсу; управитель будинку має бути фізичною особою-підприємцем або юридичною особою – суб'єктом підприємницької діяльності та на нього покладається поточне утримання будинку та поточний ремонт);

4) формування тарифу послуги з управління багатоквартирним будинком за домовленістю сторін (встановлюються за домовленістю сторін, крім випадків, коли відповідно до закону вони регулюються державними органами або органами місцевого самоврядування);

5) уведення чотирьох моделей договорів (індивідуальний договір квартири, індивідуальний договір будинку, колективний договір, колективний споживач);

6) уведення плати за абонентське обслуговування (платіж, який споживач сплачує виконавцю комунальної послуги за індивідуальним договором про надання комунальних послуг (крім послуг з постачання та розподілу природного газу і з постачання та розподілу електричної енергії, які регулюються окремими законами) та за рахунок якого покриваються витрати виконавців послуг, пов'язані з укладенням договорів, розподілом обсягу спожитих послуг між споживачами);

7) можливість співвласників житла заробляти на спільному майні (право здачі в оренду підвалів, колицкових та інших підсобних приміщень, плата за яку витрачається на потреби будинку);

8) встановлення штрафів комунальникам на користь споживачів за неякісні комунальні послуги, або послуги, надані в неповному обсязі, передбачене зниження оплати і відповідальність комунальників та управителя;

9) підрахунок споживачів для забезпечення справедливого розподілу спожитих комунальних послуг (індивідуальних споживачів зобов'язали інформувати управителя, виконавців комунальних послуг про зміну власника житла та про фактичну кількість осіб, які постійно проживають у квартирі);

10) договір на вивіз сміття є обов'язковим і виводиться в окрему послугу поводження з відходами (встановлюється, що власники або наймачі, користувачі (у тому числі орендарі) джерел утворення побутових відходів, земельних ділянок повинні укласти договори з виконавцем послуг на вивезення цих відходів, платити за послугу з поводження з ними та забезпечувати роздільне збирання побутових відходів);

11) забезпечення фінансової доцільності і зиску від сортування сміття (за умови роздільного збирання побутових відходів при встановленні тарифів

на послугу не враховується вартість «операцій з поводження з роздільно зібраними (відсортованими) корисними компонентами цих відходів», тобто, при роздільному зборі сміття тариф є меншим);

12) монетизація субсидій (надаються «живими» грошима, що є набагато економічно вигідніше);

13) облік спожитого газу виключно за індивідуальними лічильниками (рахунки за газ виставлятимуться на підставі індивідуальних (квартирних) лічильників, показники яких враховуватимуться при розподілі);

14) встановлення пені за прострочені виплати у розмірі 0,01% за кожний день прострочення виплат;

15) ненарахування комунальних послуг за відсутніх споживачів (дозвіл не сплачувати вартість комунальних послуг (крім теплопостачання), якщо споживач не жив у помешканні понад 30 календарних днів за умови доведення відсутності належним чином).

Грунтовне дослідження суто економічної складової закладених в чинному Законі України «Про житлово-комунальні послуги» підходів до ціноутворення тарифів, розрахунків собівартості енергоносіїв тощо дає підстави стверджувати, що законодавець керувався новою економічною філософією, орієнтованою на вимоги і тенденції ринку, новітній європейський досвід та окремі реалії вітчизняної сфери ЖКГ. При цьому, даний закон заклав нові організаційно-правові основи ефективного функціонування вітчизняного житлово-комунального господарства.

Висновки. Тенденції світової економіки (передусім, пов'язані з цифровізацією основної діяльності як тренду світового розвитку) та криза вітчизняної економічної системи, поглиблена збройною агресією росії проти нашої держави, загострює необхідність впровадження нових організаційно-правових форм ефективного функціонування ЖКГ, в основі яких мають бути пріоритети економічних стимулів, перегляд структури тарифів і раціоналізація використання людського та матеріально-технічного потенціалу, а результатом – обмеження природних монополій, контроль за якістю комунальних послуг, соціальні гарантії для їх споживачів. У зв'язку з цим, доцільним вважається забезпечення демонополізації та принципів збалансованості інтересів учасників ринку житлово-комунальних послуг, а також врахування особливостей території і потреб територіальної громади.

В частині організаційно-правового забезпечення діяльності ЖКГ України варто запровадити наступні заходи:

- активізувати децентралізацію в сфері ЖКГ та посилити роль місцевого самоврядування;

- закласти правову основу модернізації сфери ЖКГ (з урахуванням впровадження новітніх технологій і методів) шляхом внесення змін вище зазначеного характеру до основних законодавчих актів, що регулюють відносини в даній сфері.

Література:

1. Загальна сума збитків, завдана інфраструктурі України, зросла до майже \$155 млрд.: Веб-сайт. URL: <https://kse.ua/ua/about-the-school/news/zagalna-suma-zbitkiv-zavdana-infrastrukturi-ukrayini-zrosla-do-mayzhe-155-mlrd-otsinka-kse-institute-stanom-na-sichen-2024-roku/> (дата звернення: 13.08.2024)
2. Звіт про прямі збитки інфраструктури та непрямі втрати економіки від руйнувань внаслідок військової агресії Росії проти України станом на червень 2023 року. URL: https://kse.ua/wp-content/uploads/2023/09/June_Damages_UKR_Report.pdf (дата звернення 13.08.2024).
3. Наукові засади реформування і розвитку житлово-комунального господарства: монографія / Поважний О.С., Попов О.П., Запатріна І.В., Волков В.П. та ін. Черкаси: *Брама-Україна, ЧДТУ*, 2021. 436 с.
4. Фролова Г. О., Чикаренко І. А. Європейський досвід публічного управління розвитком об'єктів житлово-комунального господарства. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*, 2024. № 1. С. 75-79. DOI: <https://doi.org/10.51547/ppp.dp.ua/2024.1.12>
5. Бізонич Д. В. Інституції державного управління розвитком житлово-комунального господарства сучасної України: сутнісні та нормативно-правові засади. *Державне управління: удосконалення та розвиток*, 2021. №3. DOI: 10.32702/2307-2156-2021.3.36
6. Бізонич Д. В. Механізми державного управління розвитком житлово-комунального господарства в контексті децентралізації влади в Україні : автореф. дис. ... докт. наук з держ. управ.: 25.00.02 / Бізонич Дмитро Володимирович; Чорномор. нац. ун-т ім. Петра Могили. - Миколаїв, 2021. - 42 с.
7. Писаренко Н. В., Михайлов Я. Л. Відновлення міст на засадах смарт-економіки: діджитал трансформація, смарт-інфраструктура, кібербезпека. *Науковий вимір осмислення та пошуку оптимальних моделей розвитку України: маркетинговий, економічний, фінансовий та управлінський аспекти*: збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 04-05 березня 2024 р. Київ : Академія праці, соціальних відносин та туризму / За заг. ред.: Н.В. Писаренко, І.С. Чернодіда, – Київ : Вид-во АПСВТ, 2024. 325 с.
8. Димченко О. В., Сухонос М. К., Славата Д., Прасол В. М., Величко В. В. Особливості й протиріччя розвитку житлово-комунального господарства як цілісної системи. *Комунальне господарство міст*, 2014. Вип. 117. С. 123-130. URL: <https://eprints.kname.edu.ua/39513/1/26.pdf> (дата звернення: 12.08.2024)
9. Драган І. О. Модернізація житлово-комунального господарства в Україні: теорія, методологія, практика державного управління : монографія. Донецьк : *Юго-Восток*, 2010. 400 с.
10. Градобоева Є. С. Шляхи удосконалення економіко-правового забезпечення регулювання діяльності підприємств міського господарства – виконавців житлово-комунальних послуг. *Економіка та право*, 2019. № 2 (53). С. 133-142. URL : <http://oaji.net/articles/2019/7058-1563454168.pdf>
11. Димченко О. В. Житлово-комунальне господарство в реформаційному процесі: аналіз, проектування, управління: монографія. Харків: *ХНАМГ*, 2019. 356 с.
12. Продуктивні сили України: прогноз розвитку і розміщення на період до 2010 року: у 2-х т. / С.І. Дорогунцов, П.П. Борщевський, Б.М. Данилишин. К. : *РВПС*, 2000. Т. 1. 292 с.
13. Топчій О. Модернізація сфери житлово-комунального господарства: соціально-безпекові та екологічно-безпекові аспекти. *Інвестиції: практика та досвід*, 2019. №23. С. 42-46. DOI: 10.32702/23066814.2019.23.42
14. Шубіна С. А. Генеза правої регламентації діяльності органів житлово-комунального господарства України в сфері надання послуг населенню. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія ПРАВО*, 2023. Вип. 76: частина 2. С. 143-149. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.76.2.24>
15. Про житлово-комунальні послуги: закон України від 09.11.2017 № 2189-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2189-19?find=1&text=%D1%83%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2#Text> (дата звернення: 11.08.2024)

References:

1. Zahalna suma zbytkiv, zavdana infrastrukturi Ukrainy, zrosla do maizhe \$155 mlrd.: Veb-sait [The total amount of damage to Ukraine's infrastructure has risen to almost \$155 billion]. URL: <https://kse.ua/ua/about-the-school/news/zagalna-suma-zbitkiv-zavdana-infrastrukturi-ukrayini-zrosla-do-mayzhe-155-mlrd-otsinka-kse-institute-stantom-na-sichen-2024-roku/> (application date: 13.08.2024)
2. Zvit pro priami zbytky infrastruktury ta nepriami vtraty ekonomiky vid ruinuvan vnaslidok viiskovoi ahresii Rosii proty Ukrainy stanom na cherven 2023 roku [Report on direct infrastructure damage and indirect economic losses from the destruction caused by Russia's military aggression against Ukraine as of June 2023]. URL: https://kse.ua/wp-content/uploads/2023/09/June_Damages_UKR_-Report.pdf (application date: 13.08.2024).
3. Naukovi zasady reformuvannia i rozvytku zhytlovo-komunalnogo hospodarstva: monohrafiia [Scientific basis for reforming and developing housing and communal services: a monograph] (2021). / Povazhnyi O.S., Popov O.P., Zapatrina I.V., Volkov V.P. ta in. Cherkasy: *Brama-Ukraina, ChDTU*, 436.
4. Frolova, H. O., Chykarenko, I. A. (2024). Yevropeyskyi dosvid publicnogo upravlinnia rozvytkom obiektiv zhytlovo-komunalnogo hospodarstva [European experience in public management of the development of housing and communal facilities]. *Dniprovskiyi naukovyi chasopys publicnogo upravlinnia, psykholohii, prava - Dnipro Scientific Journal of Public Administration, Psychology, Law*, 1. 75-79. DOI: <https://doi.org/10.51547/ppp.dp.ua/2024.1.12>
5. Bizonych, D. V. (2021). Instytutsii derzhavnoho upravlinnia rozvytkom zhytlovo-komunalnogo hospodarstva suchasnoi Ukrainy: sutnisni ta normatyvno-pravovi zasady [Institutions of state management of the development of housing and communal services in modern Ukraine: essential and regulatory principles]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok - Public administration: improvement and development*, 3. DOI: 10.32702/2307-2156-2021.3.36
6. Bizonych D. V. (2021). Mekhanizmy derzhavnoho upravlinnia rozvytkom zhytlovo-komunalnogo hospodarstva v konteksti detsentralizatsii vlady v Ukrainy [Mechanisms of state management of housing and communal services development in the context of decentralization of power in Ukraine] : avtoref. dys. ... dokt. nauk z derzh. uprav.: 25.00.02 / Bizonych Dmytro Volodymyrovych; *Chornomor. nats. un-t im. Petra Mohyly*. Mykolaiv. 42.
7. Pysarenko, N. V., Mykhailov, Ya. L. (2024). Vidnovlennia mist na zasadakh smart-ekonomiky: didzhital transformatsiia, smart-infrastruktura, kiberbezpeka [Restoring cities on the basis of the smart economy: digital transformation, smart infrastructure, cybersecurity]. *NAUKOVYI VYMR OSMYSLENNIA TA POSHUKU OPTYMALNYKH MODELEI ROZVYTKU UKRAINY: MARKETYNHOVYI, EKONOMICHNYI, FINANSOVYI TA UPRAVLINSKYI ASPEKTY*: zbirnyk materialiv Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii, m. Kyiv, 04-05 bereznia 2024 r. Kyiv: Akademiia pratsi, sotsialnykh vidnosyn ta turyzmu / Za zah. red.: N.V. Pysarenko, I.S. Chornodida,– Kyiv : Vyd-vo APSVT, 2024. 325 s.
8. Dymchenko, O. V., Sukhonos, M. K., Slavata, D., Prasol, V. M., Velychko, V. V. (2014). Osoblyvosti y protyrichchia rozvytku zhytlovo-komunalnogo hospodarstva yak tsilisnoi systemy [Features and contradictions of the development of housing and communal services as an integral system]. *Komunalne hospodarstvo mist - Public utilities of cities*, 117. 123-130. URL: <https://eprints.kname.edu.ua/39513/1/26.pdf> (application date: 12.08.2024)
9. Drahan, I. O. (2010). Modernizatsiia zhytlovo-komunalnogo hospodarstva v Ukraini: teoriia, metodolohiia, praktyka derzhavnoho upravlinnia : monohrafiia [Modernization of housing and communal services in Ukraine: theory, methodology, practice of public administration : monograph]. Donetsk : *Yuho-Vostok*. 400.

10. Hradoboieva, Ye. S. (2019). Shliakhy udoskonalennia ekonomiko-pravovoho zabezpechennia rehuliuвання діяльності підприємств міського господарства – виконавців зhytlovo-komunalnykh posluh [Ways to improve economic and legal support for regulation of municipal utility companies - providers of housing and communal services]. *Ekonomika ta pravo - Economics and law*, 2(53). 133-142. URL : <http://oaji.net/articles/2019/7058-1563454168.pdf>

11. Dymchenko, O. V. (2019). Zhytlovo-komunalne gospodarstvo v reformatsiinomu protsesi: analiz, proektuvannia, upravlinnia: monohrafiia [Housing and communal services in the reform process: analysis, design, management: a monograph]. Kharkiv: *KhNAMH*, 356.

12. Produktyvni syly Ukrainy: prohnoz rozvytku i rozmishchennia na period do 2010 roku [Ukraine's productive forces: forecast of development and allocation for the period up to 2010] (2000): u 2-kh t. / S.I. Dorohuntsov, P.P. Borshchevskyi, B.M. Danylyshyn. K. : *RVPS*, T. 1. 292.

13. Topchii, O. (2019). Modernizatsiia sfery zhytlovo-komunalnoho gospodarstva: sotsialno-bezpekovi ta ekolohichno-bezpekovi aspekty [Modernization of housing and communal services: social, security and environmental aspects]. *Investytsii: praktyka ta dosvid - Investytsii: praktyka ta dosvid*, 23. 42-46. DOI: 10.32702/23066814.2019.23.42

14. Shubina, S. A. (2023). Genesis of legal regulation of the activities of housing and communal services of Ukraine in the field of providing services to the population [The Genesis of legal regulation of the activities of housing and communal services bodies of Ukraine in the sphere of providing services to the population]. *Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series PRAVO - Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Serii PRAVO*, 76(2). 143-149. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.76.2.24>

15. Pro zhytlovo-komunalni posluhy: zakon Ukrainy [On housing and communal services: the law of Ukraine] vid 09.11.2017 № 2189-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2189-19?find=1&text=%D1%83%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2#Text> (application date: 11.08.2024)

УДК 330, 339

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-223-238](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-223-238)

Щитов Дмитро Миколайович кандидат економічних наук, докторант, Університет митної справи та фінансів, вул. Володимира Вернадського, 2/4, м. Дніпро, 49000, тел.: (099) 288-49-41, <https://orcid.org/0000-0003-4306-8016>

Мормуль Микола Федорович кандидат технічних наук, доцент, доцент, Університет митної справи та фінансів, вул. Володимира Вернадського, 2/4, м. Дніпро, 49000, тел.: (098) 487-76-86, <https://orcid.org/0000-0002-8036-3236>

Щитов Олександр Миколайович кандидат фізико-математичних наук, доцент викладач НВК-Ліцей № 100, пл. Успенська, 1, м. Дніпро, 49044, тел.: (066) 336-29-81, <https://orcid.org/0000-0002-1435-2918>

ОЦІНКА КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ УКРАЇНИ У СФЕРІ ЕЛЕКТРОННОЇ ТОРГІВЛІ

Анотація. У статті досліджується конкурентоздатність України у сфері електронної торгівлі, акцентуючи увагу на ключових аспектах, що визначають розвиток цього сектора. Проаналізовано сучасний стан ринку електронної комерції в Україні, який демонструє значний ріст обсягів та активне використання технологічних рішень для онлайн-продажу, платіжних систем та управління логістикою. Визначено позитивні тенденції, такі як високий рівень проникнення Інтернету і мобільних пристроїв, а також прогрес у законодавчій базі, включаючи закони «Про електронну комерцію» та «Про захист персональних даних».

Однак, стаття також вказує на існуючі виклики електронної торгівлі, такі як недостатня розвиненість інфраструктури, проблеми з кібербезпекою, необхідність вдосконалення механізмів захисту прав споживачів, тощо. Порівнюється позиція України на міжнародному ринку електронної торгівлі з провідними країнами, такими як США, Китай та країни Європейського Союзу, що демонструє необхідність подальших інвестицій у технології та інфраструктуру.

Дослідження висвітлює перспективи для України, включаючи можливість для впровадження нових технологій, таких як блокчейн та автоматизація бізнес-процесів, а також розширення міжнародних партнерств. Стаття підкреслює важливість стратегічних кроків для покращення конкурентоздатності українського ринку електронної торгівлі, що може суттєво вплинути на позиції країни на глобальному ринку.

У подальших дослідженнях слід відстежувати позиції України на світовій арені електронної комерції, щоб зрозуміти, як український ринок порівнюється з іншими країнами за обсягами продажів, темпами зростання та інноваціями.

Важливо проаналізувати, як різні категорії товарів зростають або зменшуються на українському ринку в порівнянні з глобальними трендами. Це допоможе ідентифікувати успішні нішові ринки та потенційні області для розвитку.

Ключові слова: електронна торгівля, конкурентоспроможність, кібербезпека, інфраструктура, бізнес-процес, глобальний ринок.

Shchyrov Dmytro Mykolayovych candidate of economic sciences, doctoral student of the University of Customs and Finance, St. Volodymyr Vernadskyi, 2/4, Dnipro, 49000, tel.: (099) 288-49-41, <https://orcid.org/0000-0003-4306-8016>

Mormul Mykola Fedorovych candidate of technical sciences, associate professor, associate professor of the University of Customs and Finance, St. Volodymyr Vernadskyi, 2/4, Dnipro, 49000, tel.: (098) 487-76-86, <https://orcid.org/0000-0002-8036-3236>

Shchyrov Oleksandr Mykolayovych candidate of Physical and mathematical sciences, associate professor, teacher of EC-Lyceum No. 100, Sq. Uspenska, 1, Dnipro, tel.: (066) 336-29-81, 49044, <https://orcid.org/0000-0002-1435-2918>

ASSESSMENT OF THE COMPETITIVENESS OF UKRAINE IN THE SPHERE OF ELECTRONIC TRADE

Abstract. This article examines Ukraine's competitiveness in the field of electronic commerce, focusing on the key aspects that define the development of this sector. It analyzes the current state of the e-commerce market in Ukraine, which demonstrates significant growth in volumes and active use of technological solutions for online sales, payment systems, and logistics management. Positive trends are identified, such as high levels of internet and mobile device penetration, as well as progress in the legislative framework, including the "Electronic Commerce" and "Personal Data Protection" laws.

However, the article also highlights existing challenges in e-commerce, such as underdeveloped infrastructure, cybersecurity issues, and the need to improve consumer protection mechanisms. Ukraine's position in the international e-commerce market is compared with leading countries like the USA, China, and European Union nations, demonstrating the need for further investment in technology and infrastructure.

The study outlines prospects for Ukraine, including opportunities for the adoption of new technologies such as blockchain and business process automation, as well as expanding international partnerships. The article emphasizes the importance of strategic steps to improve the competitiveness of the Ukrainian e-commerce market, which could significantly impact the country's position on the global stage.

Future research should track Ukraine's position in the global e-commerce arena to understand how the Ukrainian market compares with other countries in terms of sales volumes, growth rates, and innovations. It is important to analyze how different product categories are growing or declining in the Ukrainian market compared to global trends. This will help identify successful niche markets and potential areas for development.

Keywords: e-commerce, competitiveness, cybersecurity, infrastructure, business process, global market.

Постановка проблеми. В умовах швидкого розвитку глобальної економіки та цифрових технологій електронна торгівля стала ключовим фактором економічного зростання та інновацій. Україна, як одна з країн, що активно інтегруються в світову економічну систему, також прагне до розвитку в цій сфері. Оцінка конкурентоздатності України у сфері електронної торгівлі є важливим аспектом для визначення її позицій на міжнародному ринку та виявлення можливостей для подальшого розвитку. Які заходи для цього варто вжити, як змінити законодавчу базу, які шляхи обрати? Або, навпаки, які європейські стандарти та напрацювання не слід переймати, бо вони уповільнюють розвиток е-комерції? Всі ці питання вимагають ретельного дослідження.

Метою дослідження є оцінка конкурентоспроможності України у сфері електронної торгівлі та її позицій на міжнародному ринку. Для досягнення цієї мети проводиться комплексний аналіз, що включає:

1. Розгляд динаміки зростання ринку, обсягу продажів, рівня проникнення інтернету та мобільних технологій, а також інфраструктурних аспектів.
2. Оцінка розвитку технологічних рішень, таких як платформи для онлайн-продажу, платіжні системи та логістичні рішення (інфраструктура). Аналіз наявних технологій та їх вплив на ефективність електронної комерції.
3. Огляд чинного законодавства, яке регулює електронну торгівлю в Україні, а також порівняння з нормативними актами країн Європи та Америки.
4. Аналіз позицій України на глобальному ринку електронної торгівлі в контексті конкурентів з Європи та Америки, включаючи технологічні інновації, ринкові тенденції та регуляторні вимоги.
5. Ідентифікація основних проблем, з якими стикається Україна у сфері електронної торгівлі, таких як кібербезпека, захист прав споживачів, недостатня інфраструктура та інші бар'єри.
6. Обговорення потенційних шляхів покращення конкурентоспроможності, включаючи впровадження нових технологій, удосконалення законодавства та розвиток інноваційних бізнес-моделей.

Стаття робить висновки щодо стратегічних кроків для підвищення конкурентоздатності української електронної торгівлі на міжнародній арені, визначає основні напрямки для інвестицій та розвитку.

Методи дослідження. Матеріалами дослідження є: 1) праці вітчизняних та зарубіжних авторів у галузі електронної торгівлі; 2) практичний досвід авторів статті у веденні е-комерції.

Для досягнення цієї мети застосовано кілька наукових методів:

1. **Аналіз статистичних даних** – використовувалися дані про обсяги ринку електронної торгівлі, рівень проникнення інтернету, динаміку зростання продажів та інші ключові показники для визначення сучасного стану ринку в Україні та за кордоном.

2. **Порівняльний аналіз** – проведено порівняння конкурентоспроможності України з країнами Європи та Америки на основі різних критеріїв, таких як технологічні інновації, інфраструктура, законодавчі норми, обсяг е-торгівлі, ринкові тенденції.

3. **SWOT-аналіз** – використано для виявлення сильних і слабких сторін, можливостей і загроз для української електронної торгівлі, що допомогло оцінити її конкурентні переваги та недоліки.

4. **Аналіз нормативно-правової бази** – досліджено чинне законодавство України у сфері електронної комерції та порівняння з нормативними актами країн Європи та Америки для оцінки відповідності міжнародним стандартам.

Ці методи використовуються для всебічного аналізу конкурентоздатності української електронної торгівлі, визначення основних викликів та перспектив для подальшого розвитку. Висновки дослідження дозволяють сформулювати рекомендації для підвищення конкурентних позицій України на міжнародному ринку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Оцінка конкурентоздатності України у сфері електронної торгівлі є предметом активного наукового та практичного дослідження. Останні публікації з цієї теми дають змогу скласти комплексне уявлення про ситуацію на ринку, тенденції розвитку, проблеми та можливості для покращення конкурентоспроможності. Так, у статті [1] проаналізовано актуальні тенденції та проблеми електронної комерції в Україні. Автор відзначає швидке зростання ринку, підвищення рівня інтернет-проникнення та розвиток технологій, але також звертають увагу на проблеми, такі як недостатня розвиненість інфраструктури, обмежений доступ до новітніх технологій та високий рівень кіберзлочинності, підкреслюється необхідність покращення нормативно-правової бази та інвестицій в інфраструктуру для підвищення конкурентоздатності. Дослідники В. Адамик та А. Поріцька зосереджуються на аналізі законодавчих і регуляторних аспектів електронної торгівлі в Україні порівняно з нормами Європейського Союзу, підкреслюючи, що, хоча в Україні було прийнято кілька важливих законів, таких як Закон «Про електронну комерцію», існують розбіжності в

регуляторних підходах, які можуть впливати на конкурентоспроможність. Вони рекомендують гармонізувати українське законодавство з європейськими стандартами для полегшення інтеграції українських компаній у міжнародний ринок [2]. У роботі [3] розглядається вплив макроекономічних факторів, таких як економічна стабільність, рівень інвестицій і валютні коливання, на розвиток електронної торгівлі в Україні. Автори виявили, що економічна нестабільність та валютні коливання можуть негативно впливати на довіру споживачів і інвестиційну привабливість сектору. Вони пропонують політичні і економічні рішення, які можуть зменшити негативний вплив цих факторів. Публікація [4] містить порівняльний аналіз стратегій, які використовують українські та західні компанії в електронній торгівлі, та умов для ведення е-комерції. Автори зазначають, що західні компанії переважають у використанні передових маркетингових стратегій, персоналізації пропозицій і клієнтського сервісу, але умови для розвитку електронної торгівлі (побутові, географічні тощо) кращі в Україні.

В праці [5] досліджено актуальну проблему особливостей електронної торгівлі в умовах економічної нестабільності в Україні та розроблено схему ризиків та можливостей впливу на неї дестабілізуючих факторів.

Останні дослідження підкреслюють як досягнення, так і проблеми, з якими стикається Україна у сфері електронної торгівлі. Основні висновки включають:

- технологічний прогрес: український ринок активно розвивається, але для досягнення високого рівня конкурентоспроможності необхідні інвестиції в нові технології.
- законодавче регулювання: Україні слід адаптувати своє законодавство до міжнародних стандартів, щоб забезпечити більш ефективну інтеграцію у глобальний ринок.
- макроекономічні фактори: економічна стабільність і макроекономічні умови є важливими для підтримки зростання сектору електронної торгівлі.
- порівняння з міжнародними практиками: вивчення успішних стратегій західних компаній може допомогти українським підприємствам вдосконалити свої бізнес-процеси та конкурентоспроможність. Втім, й західним партнерам є щось перейняти в українському досвіді організації сприятливих побутових умов для ведення е-бізнесу.

Перелічені публікації дають цінні інсайти для подальшого аналізу та розробки стратегій розвитку електронної торгівлі в Україні. Однак тема не вичерпана, оскільки виникають нові виклики, технології, тенденції ринку.

Виклад основного матеріалу. Останніми роками сфера електронної торгівлі в Україні демонструє значний ріст. Згідно з даними Української асоціації електронної комерції, обсяг ринку електронної торгівлі в Україні у 2023 році, попри військові дії на її території, перевищив 100 мільярдів гривень, з показниками росту в діапазоні 20-30% щорічно. Високий рівень проникнення Інтернету та мобільних пристроїв сприяє цьому зростанню.

Україна має розвинутий технологічний сектор, який підтримує розвиток електронної торгівлі. Ринок електронної комерції активно використовує сучасні платформи для онлайн-продажу, платіжні системи та рішення для управління логістикою. Зокрема, такі платформи, як Rozetka, Prom.ua та ModnaKasta, займають важливе місце на ринку.

Законодавча база в Україні поступово адаптується до потреб електронної торгівлі. Прийняття законів, таких як Закон України «Про електронну комерцію» та «Про захист персональних даних», створює правову основу для захисту прав споживачів і бізнесу в онлайн-середовищі. Проте, існує потреба в подальших удосконаленнях, зокрема у сфері регулювання онлайн-платежів та митних процедур для міжнародних закупівель.

Однак, для досягнення більш високих результатів Україні потрібно вдосконалювати інфраструктуру, зокрема в сфері кібербезпеки та електронних платежів, та логістику доставок. Хоча слід зазначити, що інфраструктура в деяких інших країнах, зокрема у Німеччині чи Австрії, як ми переконалися на власному досвіді, як і логістика (доставка), набагато гірші [4].

Дослідники відзначають кілька ключових трендів, що формують український ринок електронної комерції, які для зручності згруповані у таблиці 1.

Таблиця 1.

Ключові тренди української е-комерції

№ з/п	Тренд	Коментар
1	2	3
1.	Зростання мобільної комерції	Мобільний шопінг стає дедалі популярнішим в Україні. Зростає кількість покупок, здійснених через мобільні додатки та мобільні версії сайтів. Бренди і ритейлери все більше інвестують у мобільні платформи та оптимізацію мобільних досвідів.
2.	Підвищення ролі соціальних мереж	Соціальні мережі, такі як Instagram, Facebook і TikTok, стають важливими каналами для просування товарів і послуг. Компанії активно використовують соціальні медіа для реклами, прямого продажу через соціальні платформи (social commerce) і взаємодії з клієнтами.
3.	Розвиток крос-бордера та міжнародної торгівлі	Українські споживачі все частіше купують товари за кордоном, а українські ритейлери експонують свої продукти на міжнародних платформах. Це зумовлено глобалізацією ринку і доступністю міжнародних онлайн-магазинів.
4.	Еволюція омніканальних стратегій	Ритейлери інтегрують онлайн і офлайн канали для забезпечення безшовного досвіду покупки. Впровадження омніканальних стратегій, таких як «клік і збери» (click and collect) та інтеграція з фізичними магазинами, стає все більш популярним.
5.	Зростання персоналізації	Персоналізація пропозицій та реклами допомагає покращити досвід споживачів і збільшити конверсію. Як і використання чат-ботів і онлайн-чату.

Продовження таблиці 1

1	2	3
6.	Збільшення значення екологічних і соціальних аспектів:	Споживачі все більше звертають увагу на екологічні і соціальні аспекти продуктів і брендів. Українські ритейлери починають акцентувати на стійких і етичних практиках, зокрема на екологічно чистих упаковках та відповідальних методах виробництва.
7.	Розвиток безконтактних платіжних рішень	Популярність безконтактних платіжних методів, таких як мобільні платіжні системи і електронні гаманці, зростає. Це зумовлено зручністю і швидкістю таких транзакцій.
8.	Удосконалення логістики та доставки	Розвиваються нові рішення для логістики і доставки, такі як швидка доставка (same-day delivery) та автоматизація складських процесів. Ритейлери зосереджуються на зменшенні часу доставки та покращенні обслуговування клієнтів.
9.	Активний розвиток сегменту B2B	Бізнес до бізнесу (B2B) електронна торгівля стає все більш важливою, зокрема через зростаючу потребу у цифрових платформах для оптових закупівель та постачання.
10	Зростання впливу штучного інтелекту	Новітні технології, такі як штучний інтелект, доповнена реальність та блокчейн, починають знаходити застосування в електронній комерції, відкриваючи нові можливості для покращення користувацького досвіду і управління бізнесом.
11	Спрощення інтерфейсу онлайн-магазинів.	<p>По-перше, українські онлайн-магазини дедалі більше орієнтуються на простоту і зручність користування. Дизайн інтерфейсу стає інтуїтивно зрозумілим, з чіткою навігацією, великими кнопками і мінімалістичним оформленням. Це допомагає зменшити кількість відмов і покращити користувацький досвід.</p> <p>По-друге, пріоритетними є поліпшення швидкості завантаження сторінок і оптимізація процесу покупки. Зменшення кількості кроків для завершення покупки, інтеграція з платіжними системами і спрощення процесу реєстрації сприяють більшій конверсії.</p> <p>По-третє, онлайн-магазини активно впроваджують адаптивний дизайн, який автоматично підлаштовується під різні екрани, включаючи мобільні пристрої і планшети. Це забезпечує комфортний досвід покупок незалежно від пристрою.</p> <p>По-четверте, використання інтерактивних елементів, таких як інтуїтивні фільтри, масштабовані зображення товарів і можливість попереднього перегляду, робить процес покупки більш приємним і ефективним.</p>
12	Перехід на Direct-to-Consumer (D2C)	<p>Бренди та виробники все частіше обирають модель Direct-to-Consumer (D2C), що дозволяє їм продавати свої товари безпосередньо споживачам, обминаючи посередників, такі як дистриб'ютори і роздрібні мережі. Це допомагає знижувати витрати на дистрибуцію і покращувати маржу.</p> <p>Переходячи на D2C, компанії отримують більший контроль над представленням свого бренду, процесом покупки і обслуговуванням клієнтів. Це дозволяє створювати більш персоналізовані і якісні досвіди для споживачів.</p> <p>Пряма взаємодія з клієнтами через D2C моделі дає можливість компаніям збирати цінні дані про поведінку і вподобання покупців. Це дозволяє краще розуміти своїх споживачів і адаптувати маркетингові стратегії та пропозиції відповідно до їх потреб.</p>

Закінчення таблиці 1

1	2	3
13	Впровадження екстра-сервісів і додаткових функцій або послуг	<p>1. Ритейлери впроваджують послуги преміум-доставки, такі як експрес-доставка, доставка в день замовлення або можливість вибору конкретного часу доставки. Це дозволяє клієнтам отримувати свої покупки швидше і зручніше.</p> <p>2. Багато онлайн-магазинів пропонують послугу подарункової упаковки або можливість персоналізації продуктів, таких як додавання імен або індивідуальних повідомлень на товар.</p> <p>3. Пропозиція безкоштовних повернень і обмінів товарів є важливим екстра-сервісом, який підвищує довіру споживачів і зменшує ризики при покупці онлайн.</p> <p>4. Онлайн-магазини починають пропонувати консультації експертів або віртуальні примірки. Це може включати віртуальні примірочні для одягу або консультації по вибору техніки і електроніки.</p> <p>5. Впровадження чат-ботів для швидкої відповіді на питання клієнтів, а також онлайн-консультантів для більш складних запитів, допомагає покращити обслуговування і зменшити час очікування.</p> <p>6. Розробка програм лояльності та винагород, таких як бонуси, знижки за часті покупки або рекомендації, допомагає зберігати і залучати клієнтів, збільшуючи їхню задоволеність і прихильність до бренду.</p> <p>7. Додавання інтерактивних елементів, таких як конкурси, розіграші або ігри, може зробити покупку цікавішою і залучити більше користувачів до участі в акціях.</p>
14	Розширення можливостей фінансування та розстрочки	<p>Онлайн-магазини все частіше пропонують можливість розстрочки платежів або кредитування покупок. Це дозволяє споживачам оплачувати товар частинами протягом певного періоду, що робить великі покупки доступнішими.</p> <p>Ритейлери співпрацюють з банками і фінансовими компаніями для впровадження спеціалізованих фінансових продуктів, таких як персоналізовані кредитні пропозиції або спеціальні умови розстрочки.</p> <p>Платформи, що спеціалізуються на мікрокредитах або фінансових рішеннях для онлайн-покупок, інтегруються безпосередньо в процес покупки, що спрощує доступ до фінансування безпосередньо на сайті чи в додатку.</p> <p>Запровадження різноманітних варіантів оплати, таких як «купити зараз, заплатити пізніше» (Buy Now, Pay Later - BNPL), дозволяє споживачам розподілити витрати без переплат за відстрочені платежі.</p> <p>Надання чіткої інформації про умови фінансування, включаючи відсоткові ставки і терміни, допомагає споживачам приймати обґрунтовані рішення і уникати непередбачених витрат.</p> <p>Впровадження автоматизованих систем для швидкого схвалення розстрочок і кредитів дозволяє здійснювати фінансові операції без необхідності тривалого процесу перевірки.</p>

Джерело: складено на основі [7], [8], [9], [10].

Ці тренди відображають загальні світові зміни в електронній торгівлі, а також специфічні виклики і можливості для українського ринку. Завдяки цим технологіям, бізнеси можуть швидше адаптуватися до змінюваних умов ринку, зменшувати витрати та підвищувати ефективність своєї діяльності. Однак, важливо також враховувати етичні та безпекові аспекти використання ШІ, такі як захист особистих даних і забезпечення прозорості в алгоритмах прийняття рішень [6].

Важливим фактором для підвищення конкурентоздатності є технологічні інновації. В Україні активно розвиваються стартапи у сфері фінансових технологій (FinTech) та штучного інтелекту, що підтримує інноваційний розвиток електронної торгівлі. Тим не менше, українські компанії мають ще багато можливостей для впровадження нових технологій, таких як блокчейн та автоматизація бізнес-процесів, які вже активно використовуються в західних країнах.

Україна наразі займає середні позиції на світовому ринку електронної торгівлі. Держави з розвинутими ринками, такі як США, Китай та країни Європейського Союзу, мають значну перевагу завдяки більш зрілій інфраструктурі та великим обсягам ринків. Українські компанії поступово розширюють свою присутність на міжнародному ринку, проте стикаються з конкуренцією від великих міжнародних гравців, що вже зайняли на ньому провідні позиції і не збираються поступатися місцем з молодими гравцями.

Незважаючи на це, Україна має значний потенціал для розвитку конкурентоспроможності у сфері електронної торгівлі, завдяки ряду чинників, що сприяють успішній інтеграції в глобальний ринок.

Перш за все, Україна має високий рівень технічної освіти та кваліфіковану робочу силу в IT-сфері. Це дозволяє українським компаніям впроваджувати передові технології та інновації в електронну торгівлю, такі як штучний інтелект, аналіз великих даних та автоматизація бізнес-процесів.

Також важливо відзначити, що електронна торгівля в Україні активно розвивається завдяки зростаючому проникненню Інтернету та мобільних технологій. Це створює сприятливе середовище для розвитку онлайн-бізнесу та розширення споживчої бази, що в свою чергу підвищує конкурентоздатність українських компаній на міжнародному ринку.

Крім того, українські підприємці демонструють високу адаптивність до змін у світовій економіці та здатність швидко реагувати на нові виклики. Це включає активне впровадження нових моделей ведення бізнесу, таких як маркетплейси, дропшипінг, і електронна комерція на базі соціальних медіа, що дозволяє їм конкурувати з провідними міжнародними гравцями [10], [11].

Таким чином, Україна має всі шанси стати важливим гравцем у сфері електронної комерції, використовуючи свої сильні сторони та вирішуючи

наявні проблеми. Застосувавши SWOT-аналіз для української електронної торгівлі, отримаємо таку матрицю (рис. 1).

<p>Сильні сторони (Strengths): Зростаюча популярність Інтернету і мобільних пристроїв: Розвиток технологій та інфраструктури: Позитивні законодавчі зміни (закони «Про електронну комерцію» та «Про захист персональних даних»): Зростаючий попит на онлайн-покупки, особливо після пандемії COVID-19. Обмежений доступ до фінансування (складнощі з отриманням кредитів або інвестицій для розвитку нових технологій і розширення бізнесу). Нестабільність економічної ситуації. Доступ до міжнародних ринків.</p>	<p>Слабкі сторони (Weaknesses): Недостатньо розвинута інфраструктура (проблеми з логістичними ланцюгами і доставкою товарів, недостатня розвиненість складів і транспортних систем). Проблеми з кібербезпекою (високий рівень кіберзагроз і недостатня захищеність систем, що може ставити під загрозу дані споживачів та фінансові транзакції). Недосконалість механізмів захисту прав споживачів і вирішення спірних ситуацій.</p>
<p>Можливості (Opportunities): Впровадження нових технологій (штучний інтелект, блокчейн і автоматизація бізнес-процесів). Розширення міжнародних партнерств: Зростання попиту на етичні та екологічні продукти. Розширення сегментів і нішевих ринків, (преміум-продукти або специфічні категорії товарів). Поліпшення інфраструктури і платіжних систем.</p>	<p>Загрози (Threats): Конкуренція з боку міжнародних гігантів: Кіберзлочинність і атаки: Економічні та політичні ризики: Зміни в регуляторній політиці: Екологічні та соціальні питання</p>

Рис. 1 SWOT-аналіз української е-комерції.

Джерело: складено авторами.

Якщо порівняти успіхи України в електронній комерції з іншими країнами, то отримаємо такі результати:

1. E-commerce Sales (у мільярдах доларів США): Україна значно поступається таким країнам, як Польща, Німеччина, США та Китай. В Україні обсяг електронної торгівлі у 2023 році становив приблизно 4,5 мільярда доларів США (вдвічі більше ніж у 2022 р.), тоді як у Польщі – 23 млрд. дол., у Німеччині та США – 130 і понад 1000 мільярдів відповідно, а в Китаї – близько 2780 мільярдів доларів США (рис. 2).

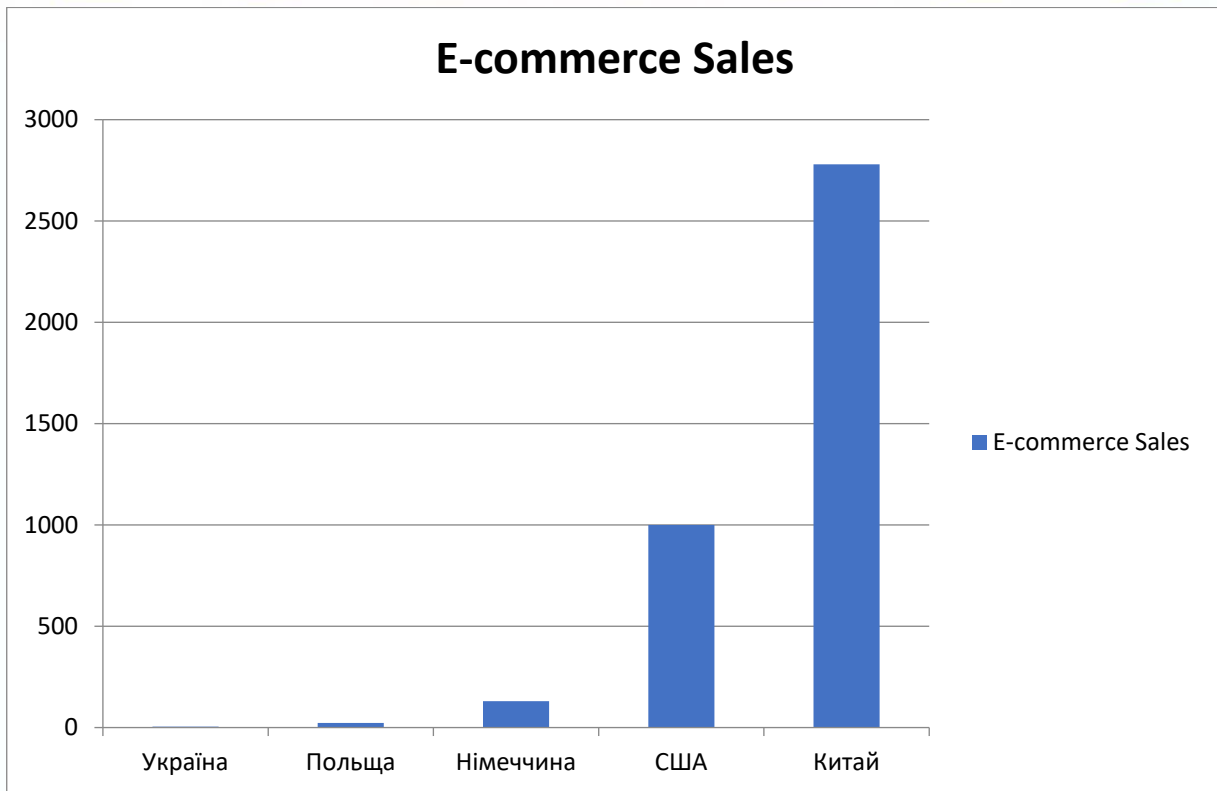

Рис. 2 Обсяг електронної торгівлі в рік, у млрд. дол.

Джерело: розроблено авторами на основі складеної на мові Python програми matplotlib.pyplot.

2. Growth Rate (річний темп зростання): Україна демонструє високий темп зростання обсягів е-комерції на рівні 20-25 %, що ставить її на друге місце після Китаю (24,3%). Це свідчить про великий потенціал розвитку української електронної комерції, хоча обсяги продажів поки що відносно невеликі. Для порівняння: у США річний темп зростання е-комерції оцінюється приблизно в 8-10%. Ринок вже зрілий, але продовжує розвиватися завдяки інноваціям і змінам у споживчих звичках. Польща показує річний темп зростання е-комерції близько 10-12%, яке стимулюється зростанням кількості користувачів Інтернету та збільшенням онлайн-продажів. Німеччині річний темп зростання е-комерції складає близько 10-12%. Ринок є зрілим, але технологічні інновації та зміни в споживчих звичках продовжують сприяти зростанню. У Китаю зростання е-комерції зумовлене величезним розміром ринку та швидким розвитком нових технологій і становить 12-15% (рис. 3).

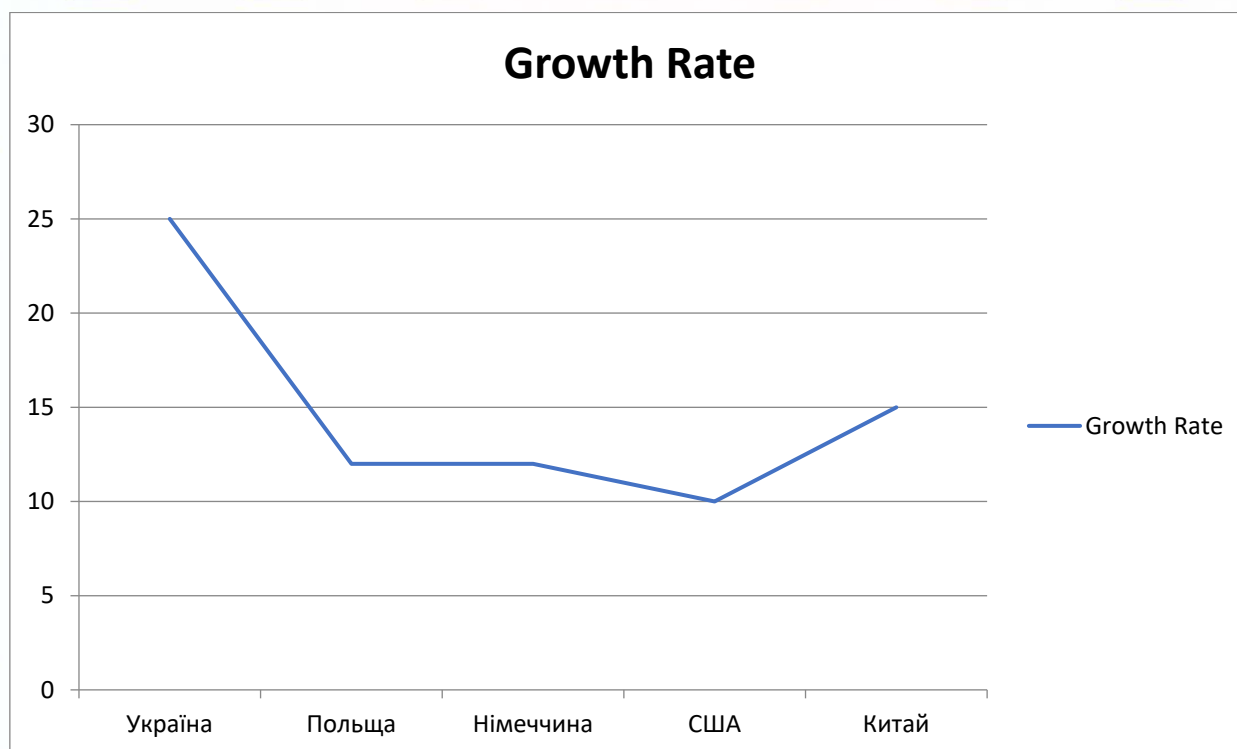

Рис. 3 Темпи зростання електронної торгівлі, у млрд. дол.

Джерело: розроблено авторами на основі складеної на мові Python програми matplotlib.pyplot.

Ці графіки ілюструють, що, незважаючи на менші обсяги продажів, Україна має конкурентоспроможний темп зростання, що є обнадійливим для подальшого розвитку цієї галузі.

Проте, для посилення конкурентоспроможності України у сфері електронної торгівлі необхідно вирішити низку викликів. Серед них – удосконалення законодавчої бази, поліпшення логістичної інфраструктури, а також підвищення рівня захисту даних та кібербезпеки. Інвестиції в ці напрямки можуть суттєво підвищити позиції України на глобальному ринку електронної торгівлі.

Отже, перспективи для України у сфері електронної торгівлі у цілому є досить обнадійливими. Впровадження нових технологій, удосконалення законодавчої бази, а також розширення партнерств з міжнародними компаніями можуть суттєво покращити конкурентоздатність. Окрім того, зростаюча кількість молодих підприємців і стартапів може стати двигуном інновацій та нових бізнес-моделей.

Щоб реалізувати цей потенціал, Україні потрібно зробити кілька ключових кроків (табл. 2).

Таблиця 2.

Шляхи покращення конкурентоздатності України в е-комерції

№ з/п	Кроки	Коментар
1	Покращити законодавство	Оновити і впровадити закони, які підтримують електронну комерцію, включаючи захист прав споживачів, безпеку електронних платежів і конфіденційність даних.
2	Розвивати телекомунікації	Забезпечити доступ до швидкісного інтернету для всіх, особливо для людей у сільських районах. Це дозволить більше людей користуватися онлайн-послугами і підтримувати бізнес в Інтернеті.
3	Підвищити комп'ютерну грамотність	Організувати навчальні програми для людей різного віку і з різними рівнями знань, щоб більше людей могли активно користуватися цифровими технологіями.
4	Підтримати місцеві бізнеси	Допомогти малим і середнім підприємствам перейти в онлайн-простір за допомогою грантів, пільг або партнерств з великими технологічними компаніями.
5	Розвивати інноваційні платформи	Сприяти появі нових стартапів і технологічних рішень в електронній комерції, що допоможе Україні стати лідером у цій сфері.
6	Залучити інвестиції	Створити сприятливе середовище для іноземних і місцевих інвесторів, щоб вони вкладали кошти в розвиток української e-commerce.
7	Розвивати міжнародну співпрацю	Активно співпрацювати з міжнародними партнерами, щоб українські компанії могли виходити на нові ринки і знижувати свою залежність від внутрішніх проблем.
8	Удосконалити логістику	У тому числі за рахунок впровадження автоматизованої доставки дронами або автономними автомобілями (у цій сфері Україна може значно випередити інші країни через набутий на війні досвід використання та управління дронами).

Джерело: розроблено на основі [10], [12], [13].

Автоматизовану доставку вже впроваджують компанії Domino's Pizza чи Amazon, а в Україні – Нова пошта, Укрпошта, Dronarium. Її переваги наступні [14]:

1) дрони і автономні автомобілі можуть доставляти товари швидше, оскільки не залежать від дорожнього трафіку або інших затримок;

2) можуть оптимізувати маршрути і зменшувати витрати на паливо і трудові ресурси;

3) технології штучного інтелекту та сенсорів дозволяють уникати аварій і забезпечують безпечну доставку;

4) автоматизовані системи менше схильні до помилок, що позитивно позначається на точності доставки;

5) дрони, більшість з яких працює на електриці, або електричні автомобілі знижують викиди вуглецю.

І чи не Україні тримати в цьому пальму першості?

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, Україна має значний потенціал для розвитку в сфері електронної торгівлі, але також стикається з певними викликами. Вона продовжує розвиватись, незважаючи на вплив різних обставин, які сильно зачіпають інші сфери економіки. Наприклад, економічні кризи, коливання валют, пандемії та війни значно вплинули на традиційний бізнес: продажі зменшились, валюта коливалася, а споживачі зменшили витрати через карантинні обмеження та інші проблеми. Водночас, електронна комерція продовжила працювати відносно стабільно. Компанії зберегли ціни на рівні, а покупці активно використовували онлайн-платформи для зручності і безпеки.

Хоча є певні труднощі при виході на онлайн-ринок, переваги для бізнесу і споживачів є суттєвими. Впровадження e-commerce стає ще актуальнішим у контексті економічних, соціальних та структурних проблем на глобальному рівні, таких як пандемія і військова агресія Росії проти України. Ці обставини відкривають нові можливості для цифрового бізнесу, оскільки онлайн-середовище стає вигідним як для B2B, так і для B2C та B2G взаємодій.

Для покращення конкурентоздатності країни необхідно зосередитися на розвитку технологічної інфраструктури, удосконаленні законодавства та впровадженні інновацій. Подальше зростання ринку електронної торгівлі в Україні залежить від ефективних стратегій підтримки і розвитку цього сектора, що дозволить Україні стати більш конкурентоспроможною на глобальному ринку.

У подальших дослідженнях пропонується дослідити конкретні складові конкурентоздатності українського ринку, такі як інновації, технології, ціни, обслуговування клієнтів і логістику, що є ключовими для розробки стратегій підвищення конкурентоспроможності.

Вивчення успішних практик і стратегій, що використовуються в інших країнах, може допомогти українським компаніям адаптувати і впроваджувати ефективні підходи для покращення своєї позиції на ринку.

А моніторинг впливу нових технологій і трендів, таких як штучний інтелект, блокчейн, і розширена реальність, на ринок електронної комерції в Україні може дати корисні інсайти для майбутнього розвитку.

Цей підхід дозволить створити точну картину поточного стану українського ринку електронної комерції, зрозуміти його місце на глобальному рівні та розробити ефективні стратегії для подальшого розвитку і підвищення конкурентоздатності.

Література:

1. Кублицька О. Ринок електронної комерції в Україні: сучасний стан та тенденції повоєнного відновлення // Проблеми і перспективи економіки та управління. №3(35) 2023, с. 98–108. [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2023-3\(35\)-98-108](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2023-3(35)-98-108).

2. Адамик В., Поріцька А. Міжнародні та вітчизняні ініціативи з регулювання електронної торгівлі // Вісник Економіки. №2 2021, с. 66-79, <https://visnykj.wunu.edu.ua/index.php/visnykj/article/view/1240>.

3. Тірбах Л. В., Чабан Г. В. Розвиток ринку електронної торгівлі в світовій економіці та в макроекономічних умовах України // Економічний вісник університету. №46 2020, с. 132-138. <https://doi.org/10.31470/2306-546X-2020-46-132-138>.
4. Романчук Л. А., Щитов Д. М., Мормуль М. Ф. Звабливість країн для електронної торгівлі на прикладі України та Німеччини // Міжнародний науковий журнал "Інтернаука". Серія: "Економічні науки". №8 2024. <https://doi.org/10.25313/2520-2294-2024-8-10177>.
5. Головчак Ю. В., Куцька К. С., Залецька І. О., Прокопець Л. В. Особливості та економіка електронної торгівлі: досвід для України в умовах економічної нестабільності // Академічні візії. №17 2023. <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/234>.
6. Романчук Л. А., Щитов О. М., Мормуль М. Ф., Щитов Д. М. Штучний інтелект та людство: взаємини, проблеми, майбутнє // Modern engineering and innovative technologies. Karlsruhe (Germany): Sergeieva&Co. №32 2024, part 1, с. 96-109. URL: <https://www.moderntechno.de/index.php/meit/issue/view/meit32-01/meit32-01>.
7. Стежко Н. В., Шевчук О. І. Тенденції розвитку світової електронної комерції в умовах діджиталізації бізнесу // Цифрова економіка та економічна безпека. №5(05) 2023, с. 20-25. <https://doi.org/10.32782/dees.5-3>.
8. Мельничук О. С. Глобальні тенденції розвитку електронної комерції // Наукові праці НДФІ. №1(66) 2014, с. 58-69. http://npndfi.org.ua/docs/NP_14_01_058_uk.pdf.
9. Тертичний Я. С. Аналіз світових тенденцій розвитку електронної комерції в контексті інформаційної глобалізації // Економіка і організація управління. №3(31) 2018, с. 137-148. DOI 10.31558/2307-2318.2018.3.15.
10. Щитов Д. М., Жадько К. С., Мормуль М. Ф. Тенденції розвитку ринку електронної комерції у світі та в Україні // Наукові перспективи. №7(49) 2024, с. 942-954. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-7\(49\)](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-7(49)).
11. Щитов Д. М., Жадько К. С., Мормуль М. Ф. Стан та тенденції розвитку потенціалу електронної комерції українськими підприємствами // Наукові інновації та передові технології. №8(36) 2024, с. 1024-1036. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-8\(36\)](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-8(36)).
12. Товкун Л. В., Перепелиця М. О. Правове регулювання електронної комерції та особливості її оподаткування в Україні та світі. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 3. С. 178-182.
13. Заяць О., Капко Я. Сучасні тенденції розвитку електронної комерції. *Економіка та суспільство*. 2023. Вип. 55. URL: <http://www.economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2893/2817>.
14. Доставка дронами: сьогодення та майбутнє, 2023. <https://store.quadro.ua/dostavka-dronami-sogodennya-ta-maybutnje/>.

References:

1. Kublitska, O. (2023). Rinok yelektronnoї komertsii v Ukraїni: suchasni stan ta tendentsii povoennogo vidnovlennya [The e-commerce market in Ukraine: current state and post-war recovery trends]. *Problemi i perspektivi yekonomiki ta upravlinnya*, 3(35), 98–108. Retrieved from [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2023-3\(35\)-98-108](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2023-3(35)-98-108) [in Ukrainian].
2. Adamik, V., Poritska, A. (2021). Mizhnarodni ta vitchiznyani initsiativi z regulyuvannya yelektronnoї torgivli [International and domestic initiatives to regulate electronic commerce]. *Visnik Yekonomiki*, 2, 66-79. Retrieved from <https://visnykj.wunu.edu.ua/index.php/visnykj/article/view/1240> [in Ukrainian].
3. Tirbakh, L. V., Chaban, G. V. (2020). Rozvitok rinku yelektronnoї torgivli v svitovii yekonomitsi ta v makroekonomichnikh umovakh Ukraїni [The development of the e-commerce market in the world economy and in the macroeconomic conditions of Ukraine]. *Yekonomichnii visnik universitetu*, 46, 132-138. Retrieved from <https://doi.org/10.31470/2306-546X-2020-46-132-138> [in Ukrainian].

4. Romanchuk, L. A., Shchitov, D. M., Mormul, M. F. (2024). Zvablivist kraїн dlya yelektronnoї torgivli na prikladi Ukraїni ta Nimechchini [Attractiveness of countries for e-commerce on the example of Ukraine and Germany]. *Mizhnarodnii naukovii zhurnal "Internauka". Seriya: "Ekonomichni nauki"*, 8. Retrieved from <https://doi.org/10.25313/2520-2294-2024-8-10177> [in Ukrainian].

5. Golovchak, Yu. V., Kutska, K. S., Zaletska, I. O., Prokopets, L. V. (2023). Osoblivosti ta yekonomika yelektronnoї torgivli: dosvid dlya Ukraїni v umovakh yekonomichnoї nestabilnosti [Features and economics of e-commerce: experience for Ukraine in conditions of economic instability]. *Akademichni vizii*, 17. Retrieved from <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/234> [in Ukrainian].

6. Romanchuk, L. A., Shchitov, O. M., Mormul, M. F., Shchitov, D. M. (2024). Shtuchnii intelekt ta lyudstvo: vzaemini, problemi, maibutne [Artificial intelligence and humanity: relations, problems, future]. *Modern engineering and innovative technologies*. Karlsruhe (Germany): Sergeieva&Co, 32, part 1, 96-109. Retrieved from <https://www.moderntechno.de/index.php/meit/issue/view/meit32-01/meit32-01> [in Ukrainian].

7. Stezhko, N. V., Shevchuk, O. I. (2023). Tendentsii rozvitku svitovoi yelektronnoї komertsii v umovakh didzhitalizatsii biznesu [Trends in the development of global e-commerce in the conditions of digitalization of business]. *Tsifrova yekonomika ta yekonomichna bezpeka*, 5(05), 20-25. Retrieved from <https://doi.org/10.32782/dees.5-3> [in Ukrainian].

8. Melnichuk, O. S.(2014). Globalni tendentsii rozvitku yelektronnoї komertsii [Global trends in the development of electronic commerce]. *Naukovi pratsi NDFI*, 1(66), 58-69. Retrieved from http://npndfi.org.ua/docs/NP_14_01_058_uk.pdf [in Ukrainian].

9. Tertichnii, Ya. S. (2018). Analiz svitovikh tendentsii rozvitku yelektronnoї komertsii v konteksti informatsiinoї globalizatsii [Analysis of global trends in the development of electronic commerce in the context of information globalization]. *Yekonomika i organizatsiya upravlinnya*, 3(31), 137-148. DOI 10.31558/2307-2318.2018.3.15 [in Ukrainian].

10. Shchytov, D. M., Zhadko, K. S., Mormul, M. F. (2024). Tendentsii rozvitku rinku yelektronnoї komertsii u sviiti ta v Ukraїni [Trends in the development of the e-commerce market in the world and in Ukraine]. *Naukovi perspektivi*, 7(49), 942-954. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-7\(49\)](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-7(49)) [in Ukrainian].

11. Shchytov, D. M., Zhadko, K. S., Mormul, M. F. (2024). Stan ta tendentsii rozvitku potentsialu yelektronnoї komertsii ukraїnskimi pidpriemstvami [The state and trends of the development of the potential of electronic commerce by Ukrainian enterprises]. *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnologii*, 8(36), 1024-1036. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-8\(36\)](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-8(36)) [in Ukrainian].

12. Tovkun, L. V., Perepelitsya, M. O. (2022). Pravove reguluvannya yelektronnoї komertsii ta osoblivosti ii opodatkovannya v Ukraїni ta sviiti [Legal regulation of electronic commerce and peculiarities of its taxation in Ukraine and the world]. *Yuridichnii naukovii yelektronnii zhurnal*, 3, 178-182 [in Ukrainian].

13. Zayats, O., Kapko, Ya. (2023). Suchasni tendentsii rozvitku yelektronnoї komertsii [Modern trends in the development of electronic commerce]. *Yekonomika ta suspilstvo*, 55. Retrieved from <http://www.economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2893/2817> [in Ukrainian].

14. Dostavka dronami: sгодennya ta maibutne, 2023 [Drone delivery: present and future]. Retrieved from <https://store.quadro.ua/dostavka-dronami-sгодennya-ta-maibutnje/> [in Ukrainian].

СЕРІЯ «Педагогіка»

UDC: 378 : 373.091.12.01.3–051 : 5

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-239-252](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-239-252)

Dekarchuk Maryna Vadymivna Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Physics and Integrative Technologies of Natural Sciences Education, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20301, tel.: (067) 952-91-94, <https://orcid.org/0000-0002-0457-3792>

THEORETICAL AND METHODOLOGICAL FOUNDATIONS OF TRAINING FUTURE TEACHERS OF PHYSICS (NATURAL SCIENCES) FOR SCIENTIFIC AND PEDAGOGICAL RESEARCH

Abstract. Preparing future teachers of physics and natural sciences for scientific and pedagogical research is a key component of their professional training, as modern education requires specialists to have deep scientific knowledge and the ability to conduct research. This paper discusses the theoretical and methodological foundations of this process, which is extremely important for the development of modern science and pedagogy. It is aimed at developing in future teachers not only a solid knowledge base in natural sciences, but also the skills to conduct research, which is an integral part of their professional activity.

One of the main aspects of future teachers' training is the development of their research competences, which include the ability to analyse scientific phenomena, set research tasks, plan and conduct experiments, analyse results and formulate conclusions. This is ensured through the integration of research into the educational process, from the undergraduate level to the master's degree. Future physics teachers should be proficient in modern methods and approaches to scientific research, know the basics of physical experiments, and be prepared to use the latest technologies in their professional activities.

The theoretical foundations of the training of future physics teachers include the study of scientific paradigms, the basics of pedagogical science and research in the context of modern educational trends. Much attention is paid to the interdisciplinary approach, which allows future teachers to integrate knowledge from different areas of natural sciences and use it in teaching. Particular emphasis is placed on the development of critical thinking, the ability to work with scientific literature and analyse the latest achievements in physics and pedagogy.

The methodological basis of the training involves the use of innovative teaching methods, such as problem-based learning, project activities, cooperative learning, and research and development methods. These methods allow not only to deepen students' knowledge but also to develop their independent research skills. The role of modelling and simulation in physics teaching is particularly important, as it is an effective tool for developing research competences. The use of special software tools allows students to conduct experiments in a virtual environment, which greatly expands their opportunities for scientific research.

Preparation for scientific and pedagogical research also involves the development of future teachers' communication competences, as the ability to present the results of their research is an important part of teaching. Teaching physics and other natural sciences requires a teacher to be able to explain complex scientific phenomena in a clear and accessible way, as well as to motivate students to engage in independent research. Therefore, much attention is paid to the development of scientific writing and public speaking skills.

Particular attention should be paid to developing a responsible attitude to scientific ethics and academic integrity in future teachers. Future teachers should not only have a good understanding of the importance of ethical standards in research, but also teach this to their students. Another important element of training is to foster in future teachers a desire for self-development and continuous professional improvement.

One of the key tasks of preparing future physics teachers for scientific and pedagogical research is to develop their skills in using the latest information and communication technologies (ICT). The use of ICT in research and in the educational process allows future teachers not only to significantly improve the effectiveness of teaching, but also to be at the forefront of modern educational innovations.

Thus, the preparation of future physics teachers for scientific and pedagogical research is a complex and multifaceted process that includes both theoretical and practical aspects. It should meet the modern requirements of the educational system and be focused on the development of all the necessary competences for successful professional activity in the modern scientific and educational space. This ensures high quality training of specialists who not only have knowledge of physics, but are also ready for continuous professional development and implementation of the latest methods in the educational process [1].

Keywords: theoretical and methodological foundations, scientific and pedagogical research, professional development, research competences.

Декарчук Марина Вадимівна кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри фізики та інтегративних технологій навчання природничих наук, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, м. Умань, 20301, тел.: (067) 952-91-94, <https://orcid.org/0000-0002-0457-3792>

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИКИ (ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН) ДО НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Анотація. Підготовка майбутніх учителів фізики та природничих дисциплін до науково-педагогічних досліджень є ключовою складовою їхньої професійної підготовки, оскільки сучасна освіта вимагає від фахівців глибоких наукових знань та вміння проводити дослідження. У статті розглядаються теоретико-методологічні засади цього процесу, який є надзвичайно важливим для розвитку сучасної науки і педагогіки. Вона спрямована на формування у майбутніх учителів не лише ґрунтовної бази знань з природничих дисциплін, а й навичок проведення наукових досліджень, що є невід'ємною складовою їхньої професійної діяльності.

Одним із головних аспектів підготовки майбутніх учителів є розвиток у них дослідницьких компетентностей, які включають уміння аналізувати наукові явища, ставити дослідницькі завдання, планувати та проводити експерименти, аналізувати результати та формулювати висновки. Це забезпечується шляхом інтеграції дослідницької діяльності в освітній процес, починаючи з бакалаврату і закінчуючи магістратурою. Майбутні вчителі фізики повинні володіти сучасними методами та підходами до наукових досліджень, знати основи фізичного експерименту та бути готовими до використання новітніх технологій у своїй професійній діяльності.

Теоретичні основи підготовки майбутніх учителів фізики включають вивчення наукових парадигм, основ педагогічної науки та наукових досліджень у контексті сучасних освітніх тенденцій. Велика увага приділяється міждисциплінарному підходу, який дозволяє майбутнім вчителям інтегрувати знання з різних галузей природничих наук та використовувати їх у навчанні. Особливий акцент робиться на розвиток критичного мислення, вміння працювати з науковою літературою та аналізувати новітні досягнення у фізиці та педагогіці.

Методологічна основа навчання передбачає використання інноваційних методів навчання, таких як проблемно-орієнтоване навчання, проектна діяльність, кооперативне навчання, методи дослідження та розвитку. Ці методи дозволяють не тільки поглибити знання студентів, але й розвинути їхні навички самостійної дослідницької роботи. Особливо важливою є роль моделювання та симуляції у навчанні фізики, оскільки вони є ефективним інструментом для розвитку дослідницьких компетентностей. Використання спеціальних програмних засобів дозволяє студентам проводити експерименти у віртуальному середовищі, що значно розширює їхні можливості для наукових досліджень.

Підготовка до науково-педагогічних досліджень передбачає також розвиток комунікативних компетентностей майбутніх учителів, оскільки вміння

презентувати результати своїх досліджень є важливою складовою викладацької діяльності. Викладання фізики та інших природничих наук вимагає від учителя вміння зрозуміло і доступно пояснювати складні наукові явища, а також мотивувати учнів до самостійних досліджень. Тому велика увага приділяється розвитку навичок наукового письма та публічних виступів.

Особливу увагу слід приділяти формуванню у майбутніх учителів відповідального ставлення до наукової етики та академічної доброчесності. Майбутні вчителі повинні не тільки добре розуміти важливість етичних стандартів у наукових дослідженнях, але й навчати цьому своїх учнів. Іншим важливим елементом підготовки є формування у майбутніх учителів прагнення до саморозвитку та безперервного професійного вдосконалення.

Одним із ключових завдань підготовки майбутніх учителів фізики до науково-педагогічних досліджень є формування у них навичок використання новітніх інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). Використання ІКТ у наукових дослідженнях та в освітньому процесі дозволяє майбутнім учителям не тільки значно підвищити ефективність викладання, а й бути в авангарді сучасних освітніх інновацій.

Таким чином, підготовка майбутніх учителів фізики до науково-педагогічних досліджень є складним і багатограним процесом, який включає як теоретичні, так і практичні аспекти. Він має відповідати сучасним вимогам системи освіти та бути зорієнтованим на розвиток усіх необхідних компетентностей для успішної професійної діяльності в сучасному науково-освітньому просторі. Це забезпечує високу якість підготовки фахівців, які не тільки володіють знаннями з фізики, але й готові до постійного професійного розвитку та впровадження новітніх методик в освітній процес [1].

Ключові слова: теоретико-методологічні засади, науково-педагогічне дослідження, професійний розвиток, дослідницькі компетентності.

Statement of the problem. Preparation of future physics (natural sciences) teachers for scientific and pedagogical research is one of the key issues in the context of the modern system of higher pedagogical education. Increasing requirements for the level of training of teachers who not only have in-depth knowledge of their subject but are also able to implement innovative approaches to teaching make it especially important to develop their research competencies. This will help to prepare specialists who can effectively combine the teaching and learning process with research activities, which, in turn, will help to improve the quality of education at all levels.

The main problem is that most future teachers do not have sufficient training to conduct scientific and pedagogical research on their own. They often face difficulties in formulating research questions, choosing appropriate research methods, and interpreting the results. This is due to the fact that the traditional

system of teacher education focuses more on the transfer of knowledge than on the development of research skills. Thus, there is a need to change approaches to teaching, where research activities should become an organic part of the educational process [2].

Modern pedagogy requires teachers not only to have knowledge in their subject area, but also the ability to analyse, evaluate, and think critically. Scientific and pedagogical research is an important component of this process, as it allows developing skills in analysing educational processes, developing innovative teaching methods and implementing them in practice. However, preparing teachers for this activity requires appropriate conditions and resources, including a modern methodological framework, the use of the latest technologies, and access to scientific literature and laboratory equipment.

Another problem is the insufficient integration of research activities into the curricula of future teachers. Students often perceive research tasks as an additional or secondary activity that is not directly related to their future profession. This approach does not contribute to the development of a strong interest in science and research, which can be an obstacle to the development of a high level of pedagogical skills.

There is also the problem of the lack of qualified supervisors who could effectively accompany students in the process of research. Teachers often do not have sufficient experience in conducting research themselves or do not have enough time to work individually with students. This leads to the fact that students are left without the necessary methodological support, which affects the quality of their research and scientific development in general [3].

Another important problem is the low motivation of students to conduct research. They often do not see a direct link between research activities and their future professional activities as teachers. In addition, insufficient funding for research projects and a lack of material and technical facilities also reduce students' interest in conducting research.

The problem of preparing future teachers for scientific and pedagogical research also includes the development of critical thinking, the ability to analyse and evaluate scientific data, and the ability to conduct experimental research. These are important aspects that should be included in the curriculum, as they form the basis for successful teaching. Research competence allows teachers to be more confident in their professional activities and provides opportunities for continuous professional development.

To summarise, the problem of preparing future physics and science teachers for scientific and pedagogical research is multifaceted and requires a comprehensive approach to solve. It is necessary to revise the curricula, improve the level of methodological training of teachers, create conditions for active involvement of students in scientific work and provide them with appropriate support at all stages

of research. Solving this problem will help to prepare highly qualified teachers who will be able not only to teach their students but also to contribute to the development of science and education in general.

Review of recent research and publications. A review of recent research and publications on the topic of training future teachers of physics and natural sciences for scientific and pedagogical research shows an increasing interest of scientists in this area. The main emphasis is placed on the development of students' research competences, critical thinking and the ability to independently solve scientific and pedagogical problems [4].

One of the key aspects considered in modern research is the integration of research activities into the educational process. In particular, scientists note the importance of using problem-based learning, which allows students to learn by solving real scientific problems. Studies show that this approach helps students develop critical thinking and data analysis skills.

Much attention is also paid to the use of information and communication technologies in the process of training future teachers. According to the research, the introduction of modern digital tools can significantly expand opportunities for scientific research, in particular in the field of physical experiments and analysis of natural phenomena. Modern digital laboratories and simulators provide students with the opportunity to conduct experiments, model physical processes and analyse the results with high accuracy.

Some studies highlight the importance of an interdisciplinary approach to teacher education. In particular, combining knowledge of physics, biology, chemistry and other natural sciences allows future teachers to see the educational process as a holistic system. It also contributes to the formation of a comprehensive scientific outlook in students, which is important for the successful teaching of science in schools.

Many publications address the problem of developing students' ability to conduct independent scientific research. The authors emphasise that most students face difficulties in posing research questions and formulating hypotheses. In this regard, some researchers suggest introducing special courses on research methodology into the curriculum. Such courses help students better understand the basics of scientific research and learn how to conduct research on their own.

With regard to methodological aspects, the literature often mentions the need to modernise the pedagogical methods used to train future teachers. In particular, it is recommended to make more active use of interactive forms of learning, such as group projects, discussions and scientific conferences, which allow students not only to acquire knowledge but also to develop cooperation and communication skills. Researchers point out that this approach has a positive impact on students' motivation to participate in research activities [5].

An important place in modern publications is occupied by the organisation of scientific mentoring. Many researchers point out that the success of students' research activities largely depends on the quality of guidance from teachers. In this context, the authors propose the introduction of a system of individual support, where teachers help students at all stages of research, from choosing a topic to preparing scientific publications.

The literature also discusses the problems of material and technical support for research activities. Researchers emphasise that in order to successfully prepare future teachers for research and teaching, it is necessary to provide a modern scientific and technical base, including access to laboratory equipment, data analysis software and scientific resources.

In general, the review of current research shows a growing understanding of the importance of research training of future teachers of physics and natural sciences. The approaches proposed in the literature include the modernisation of curricula, the introduction of modern technologies and the development of pedagogical support. This allows for effective training of specialists who are able not only to teach science subjects, but also to actively engage in research activities.

The purpose of the article. The study 'Theoretical and Methodological Foundations of Preparing Future Physics and Natural Sciences Teachers for Scientific and Pedagogical Research' is aimed at developing and substantiating effective approaches and methods that will contribute to the formation of research competencies in students of pedagogical higher education institutions. The study aims to identify the key factors that influence the readiness of future teachers to conduct research, develop methodological recommendations for their training and create a model for integrating research activities into the educational process, taking into account modern educational standards and requirements [6].

Presentation of the main material. The basis of the training is a combination of theoretical knowledge of physics and natural sciences with pedagogical and research competences. Learning theories, such as constructivism, cognitivism and the activity-based approach, provide the basis for developing students' critical thinking, analytical skills and creative problem-solving. The main provisions of these theories emphasise the importance of students' active participation in the learning process, personal interest in research and practical application of the knowledge gained.

The significance of research activities for future teachers is not only in raising the level of their professional development, but also in the fact that it helps students to develop the ability to teach material to students using modern scientific approaches and methods. Thus, the scientific and pedagogical training of future teachers becomes the basis for their effective professional growth and improvement of the quality of education in schools.

One of the main methodological approaches is the use of problem-based learning, which involves students solving real scientific and pedagogical problems. This approach allows future teachers to learn how to apply scientific methods in their work and use them effectively for research in the natural sciences. Problem-based learning helps students develop critical thinking skills, formulate research questions, analyse data and interpret results.

An important component is also the integration of information and communication technologies (ICT) into the educational process [11]. Modern technologies make it possible to conduct complex physical and natural science experiments in virtual laboratories, use specialised software for process modelling, and analyse large amounts of data, which facilitates research and the preparation of scientific papers.

In addition, it is important to introduce interdisciplinary approaches into curricula to help future teachers gain a holistic understanding of the natural sciences. For example, the integration of physics with chemistry, biology and ecology allows for better explanation of complex natural phenomena to students [7].

Independent research is an important step in the development of a competent teacher. The main tasks of this process are the ability of students to ask research questions, formulate hypotheses, choose adequate methods for collecting and analysing data, and interpret the results. This requires not only providing students with theoretical knowledge, but also developing their practical skills in working with modern laboratory equipment, scientific databases and other resources.

The practical component of future teachers' training includes working on individual or group research projects under the guidance of experienced supervisors. Teachers play an important role in the process of training students, providing them with mentoring, advice and support at all stages of research.

The main challenges in preparing future teachers for research include the insufficient integration of research into the curriculum and the weak material and technical base in many educational institutions. In addition, teachers often lack the time or experience to effectively supervise student research.

To overcome these problems, it is necessary to modernise curricula with a focus on research activities and to upgrade the qualifications of teachers in modern scientific methods and technologies. Creating conditions for students to actively participate in scientific conferences, publish their research, and collaborate with scientific institutions will also help develop research competencies.

Thus, preparing future physics and science teachers for scientific and pedagogical research requires a comprehensive approach that includes improving the methodological framework, integrating the latest technologies, developing practical skills and providing mentoring support. This will help to create specialists who are able not only to teach science at a high level, but also to actively participate in the development of science and the educational process in general.

Research results. According to the research, the majority of higher education students of pedagogical specialities face difficulties in conducting independent research due to insufficient methodological training and lack of practical experience in research activities.

One of the key results of the study is the identification of the need to integrate research activities into physics and natural sciences curricula. This means that the training of future teachers should include not only theoretical knowledge, but also the systematic implementation of scientific methods such as experiments, project work, research tasks, and scientific conferences. Studies have confirmed that engaging students in active research activities helps to develop their analytical skills and critical thinking.

The results also point to the importance of using information and communication technologies (ICT) in the process of training future teachers. The use of digital laboratories, simulations of physical processes, and specialised data analysis software allows students to learn more effectively and gain the necessary experience to conduct research. According to student surveys, such methods significantly increase their motivation to study and research [8,10-17].

Studies have shown that active involvement of students in interdisciplinary research also has a positive impact on their professional development. The combination of knowledge from different fields of natural sciences allows students to better understand the complexity of natural phenomena and approach their study from different perspectives. This, in turn, helps future teachers to develop a more holistic view of the world in their students.

Another important result of the study is the confirmation of the importance of the mentoring role of teachers in the process of preparing students for research. The success of students in conducting research largely depends on the quality of mentoring by teachers. Teachers who actively involve students in their own research projects help them develop not only theoretical knowledge but also the practical skills necessary for successful research. Therefore, creating conditions for individual support of students during their research work is an important aspect of training future teachers.

It has also been found that one of the biggest challenges faced by students is the lack of financial and technical resources to conduct quality research. Insufficient modern laboratory equipment, limited access to scientific databases and publications are significant obstacles to the development of research competences. This indicates the need to invest in the material and technical base of educational institutions and create conditions for access to scientific resources.

In addition, research results have shown that students' motivation for research is not high enough, which is largely due to the fact that they do not always understand the importance of research for their future profession. To overcome this problem, it is necessary to introduce courses on research methodology and provide

students with more opportunities to participate in scientific conferences, seminars and publication activities.

The study concluded that in order to improve the quality of future physics and science teachers' preparation for scientific and pedagogical research, both the content and methods of teaching should be improved. This includes the creation of integrated curricula that combine theoretical knowledge with practical research activities, the development of research competencies through the use of ICT, an interdisciplinary approach, and active participation in research projects. In addition, it is important that teachers provide individual support to students in the process of their research work, as well as create conditions for the development of the material and technical base of educational institutions [9].

Conclusions. The conclusions of the study on the topic 'Theoretical and Methodological Foundations of Training Future Physics and Natural Sciences Teachers for Scientific and Pedagogical Research' can be divided into several key aspects covering both theoretical and practical aspects of training.

The relevance of research training: in the current educational environment, future teachers of physics and natural sciences must have research skills to ensure a high level of the educational process. Scientific research allows teachers to better adapt teaching materials to modern educational needs, which improves the quality of their work.

Developing research competences: it is important for future teachers not only to have basic knowledge of the subject, but also to be able to formulate scientific questions, conduct experiments, analyse results and draw conclusions based on research. These competences contribute to the development of critical thinking and the ability to solve complex problems.

Integrate scientific activities into the curriculum: It is important to introduce systemic changes to the curriculum that combine theory with practical research activities. This may include project work, laboratory research, and participation in scientific conferences.

Methodological support for research: Future teachers should be provided with methodological support, including courses on research methods, statistical analysis, and writing research papers. This will improve the quality of students' research activities.

Problem-based learning: One important method is the use of problem-based learning, which encourages students to actively solve scientific problems. This helps to develop skills in finding new solutions and creates conditions for active participation in research.

Use of information technologies: Modern digital technologies play an important role in the training of future teachers. The use of virtual laboratories, simulations of physical processes and specialised software allows students to conduct high-level research.

Interdisciplinary approach: the combination of knowledge in physics, chemistry, biology and other natural sciences contributes to a deeper understanding of scientific processes. This allows for an integrated approach to solving educational and research problems.

Mentoring support: the success of higher education students in research activities largely depends on the quality of mentoring by teachers. Mentoring support includes assistance in choosing research topics, counselling at all stages of work, and assistance in interpreting results.

The role of teachers in shaping the research culture: Teachers should play an active role in fostering a research culture in students. This includes not only providing theoretical knowledge, but also creating conditions for students' independent research activities.

Motivating students to research: It is important to develop students' motivation for research, as many students do not realise the value of research for their future teaching career. This can be achieved through the organisation of scientific seminars, roundtables, and participation in real research projects.

Problems of logistical support: One of the main problems is the lack of modern material and technical facilities in many educational institutions, which limits the opportunities for quality training of future teachers. Ensuring access to modern equipment and research resources is a key factor for the development of research competences.

Impact on the quality of education: the study results show that active participation of future teachers in research has a positive impact on the quality of teaching in schools. Teachers with research skills are better able to engage students and implement innovative teaching methods.

Modernisation of teaching approaches: The training of future physics and science teachers requires modernisation of teaching approaches that include active learning methods such as research, team projects, and interactive classes [10].

International experience: Taking into account international experience in preparing teachers for research activities can be an important factor in improving the educational system in Ukraine. Using best practices from foreign institutions will help improve the quality of teacher training.

Prospects for further research: The development of research competences of future teachers remains an important area of research. It is necessary to continue to explore new methods and approaches that contribute to the effective preparation of students for research.

Thus, in summary, the study has confirmed that in order to improve the effectiveness of training future teachers of physics and natural sciences for scientific and pedagogical activities, it is necessary to use a comprehensive approach that includes improving curricula, developing practical research skills, and developing research competencies.

References:

1. Brovchenko, I. V. (2021). Pidhotovka maibutnikh uchyteliv do naukovo-doslidnytskoi diialnosti u konteksti suchasnoi osvity [Preparation of future teachers for research activities in the context of modern education]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia»*. Seriiia «Pedahohika», 31(1), 45-52 [in Ukrainian].
2. Veremchuk, O. M. (2022). Metodychni pidkhody do formuvannia doslidnytskykh kompetentnosti u maibutnikh uchyteliv fizyky [Methodological approaches to the formation of research competencies in future physics teachers]. *Visnyk Luhanskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Pedahohichni nauky*, 5(339), 72-80 [in Ukrainian].
3. Demchenko, T. V. (2023). Vykorystannia informatsiinykh tekhnolohii u pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv pryrodnychykh nauk do doslidnytskoi diialnosti [Use of information technologies in preparing future teachers of natural sciences for research activities]. *Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia*, 90(2), 109-117 [in Ukrainian].
4. Kovalenko, L. H. (2020). Problemno-oriientovane navchannia yak zasib formuvannia naukovo-doslidnytskykh kompetentnosti u studentiv pedahohichnykh universytetiv [Problem-oriented learning as a means of forming research competencies in students of pedagogical universities]. *Pedahohichni dyskurs*, 27, 133-139 [in Ukrainian].
5. Martynenko, O. P. (2022). Formuvannia mizhdytsyplinarnykh doslidnytskykh kompetentnosti u maibutnikh uchyteliv pryrodnychykh nauk [Formation of interdisciplinary research competencies in future teachers of natural sciences]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu*. Seriiia: Pedahohika, sotsialna robota, 47, 54-62 [in Ukrainian].
6. Nikolaienko, V. O. (2024). Suchasni pidkhody do pidhotovky maibutnikh uchyteliv do naukovo-doslidnytskoi diialnosti: vyklyky ta perspektyvy [Modern approaches to preparing future teachers for research activities: challenges and prospects]. *Pedahohichniy almanakh*, 4(52), 100-109 [in Ukrainian].
7. Pavlenko, I. A. (2021). Metodychne zabezpechennia pidhotovky maibutnikh uchyteliv fizyky do naukovo-doslidnoi diialnosti [Methodological support for the preparation of future physics teachers for research activities]. *Fizyko-matematychna osvita*, 34(1), 47-55 [in Ukrainian].
8. Polishchuk, R. S. (2023). Innovatsiini tekhnolohii v navchanni fizyky ta pryrodnychykh nauk: doslidnytskyi pidkhid [Innovative technologies in teaching physics and natural sciences: a research approach]. *Innovatsiina pedahohika*, 38(1), 88-94 [in Ukrainian].
9. Stoliar, O. P. (2020). Rol nastavnytstva v protsesi naukovo-doslidnytskoi pidhotovky studentiv pedahohichnykh spetsialnosti [The role of mentorship in the process of research training of students in pedagogical specialties]. *Naukovi zapysky Kyivskoho universytetu imeni Borysa Hrinchenka*, 56, 65-71 [in Ukrainian].
10. Shevchenko, N. V. (2022). Pidhotovka maibutnikh uchyteliv do naukovo-pedahohichnoi diialnosti: suchasni vyklyky [Preparing future teachers for scientific and pedagogical activities: modern challenges]. *Humanitarnyi visnyk Zaporizkoi derzhavnoi inzhenernoi akademii*, 5(29), 25-33 [in Ukrainian].
11. Kuchai, O.V., Andrusyk, P.P., Rokosovyyk, N.V., & Honcharuk, V.V. (2023). Klasyfikatsiia veb-resursiv u suchasnomu informatsiinomu suspilstvi [Classification of web resources in the modern information society]. *Visnyk Hlukhivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni Oleksandra Dovzhenka. Naukove vydannia. Pedahohichni nauky*, 2(52), 41-46 [in Ukrainian].
12. Honcharuk, V.V., Pliushch, V.M., Mandebura, S.V., & Parakhnenko, V.H. (2023). Osnovni faktory, shcho vplyvaiut na rozvytok dystantsiinoho navchannia u zakladakh osvity [Key factors influencing the development of distance learning in educational institutions]. *Visnyk nauky ta osvity (Seriiia: Filolohiia, Seriiia: Pedahohika, Seriiia: Sotsiolohiia, Seriiia: Kultura i mystetstvo, Seriiia: Istoriiia ta arkeolohiia)*, 2(8), 318-330 [in Ukrainian].

13. Kuchai, T., Honcharuk, V., & Zorochkina, T. (2023). Formuvannia hotovnosti maibutnoho fakhivtsia do vykorystannia informatsiinykh tekhnolohii [Formation of future specialists' readiness to use information technologies]. *Sotsialna robota ta sotsialna osvita. Umanskyi derzhavnyi pedahohichnyi universytet imeni Pavla Tychyny*, 2(11), 157–161 [in Ukrainian].

14. Chychuk, A., Honcharuk, V., & Kvasniuk, V. (2023). Rozvytok informatsiinoi kompetentnosti fakhivtsiv v osvitnomu seredovyshchi [Development of specialists' information competence in the educational environment]. *Naukovi zapysky. Serii: Pedahohichni nauky*, 5, 43–47. Uzhhorod-Kropyvnytskyi: Vydavnytstvo "Kod" [in Ukrainian].

15. Kuchai, T., Honcharuk, V., & Andrusyk, P. (2023). Metodyka vykorystannia web-tekhnolohii u protsesi pidhotovky studentiv ZVO [Methodology of using web technologies in the process of student training at higher education institutions]. *Naukovi zapysky. Serii: Pedahohichni nauky*, 5, 23–30. Uzhhorod-Kropyvnytskyi: Vydavnytstvo "Kod" [in Ukrainian].

16. Bida, O.A., Honcharuk, V.V., & Rosovyk, N.V. (2023). Profesiina mobilnist v umovakh dystantsiinoho navchannia [Professional mobility in the conditions of distance learning]. *Naukovi zapysky. Serii: Pedahohichni nauky*, 5, 133–137. Uzhhorod-Kropyvnytskyi: Vydavnytstvo "Kod" [in Ukrainian].

17. Honcharuk, V.V., Parakhnenko, V.H., Khytruk, V.I., & Davyskyba, V.V. (2024). Dystantsiina forma navchannia: stan ta perspektyvy u vyshchych navchalnykh zakladakh Ukrainy [Distance learning: State and perspectives in Ukrainian higher educational institutions]. *Perspektyvy ta innovatsii nauky (Serii: Pedahohika, Serii: Psykholohiia, Serii: Medytsyna)*, 1(35), 100–111 [in Ukrainian].

Література:

1. Бровченко І. В. Підготовка майбутніх учителів до дослідницької діяльності в контексті сучасної освіти. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Педагогіка»*, 2021. 31(1), 45-52.

2. Веремчук О. М. Методичні підходи до формування дослідницьких компетентностей майбутніх учителів фізики / О. М. Веремчук. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки*, 2022. 5(339), 72-80.

3. Демченко Т. В. Використання інформаційних технологій у підготовці майбутніх учителів природничих дисциплін до дослідницької діяльності. *Інформаційні технології та засоби навчання*, 2023. 90(2), 109-117.

4. Коваленко Л. Г. Проблемно-орієнтоване навчання як засіб формування науково-дослідницької компетентності студентів педагогічного університету. *Педагогічний дискурс*, 2020. 27, 133-139.

5. Мартиненко О. П. Формування міжпредметних дослідницьких компетентностей у майбутніх учителів природничих дисциплін / О. П. Мартиненко. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Педагогіка, соціальна робота*, 2022. 47, 54-62.

6. Ніколаєнко В. О. Сучасні підходи до підготовки майбутніх учителів до наукових досліджень: виклики та перспективи. *Педагогічний альманах*, 2024. 4(52), 100-109.

7. Павленко І. А. Методичне забезпечення підготовки майбутніх учителів фізики до дослідницької діяльності. *Фізико-математична освіта*, 2021. 34(1), 47-55.

8. Поліщук Р. С. Інноваційні технології у викладанні фізики та природознавства: дослідницький підхід. *Інноваційна педагогіка*, 2023. 38(1), 88-94.

9. Столяр О. П. Роль наставництва в процесі науково-дослідної підготовки студентів педагогічних спеціальностей. *Наукові записки КНУ імені Бориса Грінченка*, 2020. 56, 65-71.

10. Шевченко Н. В. Підготовка майбутніх учителів до науково-педагогічної діяльності: сучасні виклики. *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії*, 2022. 5(29), 25-33.

11. Кучай О.В., Андрусик П.П., Рокосовик Н.В., Гончарук В.В. Класифікація веб-ресурсів у сучасному інформаційному суспільстві. Вісник Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка. Наукове видання. Педагогічні науки. 2023. 2 (52). С. 41–46.

12. Гончарук В.В., Плющ В.М., Мандебура С.В., Парахненко В.Г. Основні фактори, що впливають на розвиток дистанційного навчання в навчальних закладах. Вісник науки і освіти (сер. «Філологія», «Педагогіка», «Соціологія», «Культура і мистецтво», «Історія та археологія»). Випуск № 2(8) 2023. С. 318-330.

13. Кучай Тетяна, Гончарук Віталій, Зорочкіна Тетяна. Формування готовності майбутнього фахівця до використання інформаційних технологій. Соціальна робота та соціальне виховання. Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини. № 2(11), 2023. 157-161.

14. Чичук А., Гончарук В., Кваснюк В. Розвиток інформаційної компетентності фахівців освітнього середовища. Праці. Серія: Педагогічні науки. том. 5 / Ред. зб.: В.Ф. Черкасов, О.А. Біда, Н.І. Шетель та ін. Ужгород-Кропивницький: Видавництво «Код». 2023. С.43-47.

15. Кучай Т. Гончарук В. Андрусик П. МЕТОДИ ВИКОРИСТАННЯ ВЕБ-ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ. Праці. Серія: Педагогічні науки. Випуск 5. Вид. зб.: В.Ф. Черкасов, О.А. Біда, Н.І. Шетель та ін. Ужгород-Кропивницький: Видавництво «Код». 2023, стор. 23-30.

16. Біда О. А., Гончарук В. В., Росовик Н. В. Професійна мобільність в умовах дистанційного навчання. Праці. Серія: Педагогічні науки. Випуск 5 / За ред. кол.: В.Ф. Черкасов, О.А. Біда, Н.І. Шетель та ін. Ужгород-Кропивницький: Видавництво «Код». 2023. С. 133-137.

17. Гончарук Віталій Володимирович, Парахненко Владислав Геннадійович, Хитрук Валентин Іванович, Давискиба Вікторія Василівна. ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ. Журнал «Перспективи та інновації науки» (Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина») N 1(35) 2024. С. 100-111.

UDC:378.147

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-253-263](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-253-263)

Tsyhanok Oksana Oleksandrivna PhD in Pedagogy, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Ukrainian Literature, Ukrainian Studies and Methods of Teaching, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20301, tel.: (097) 617-28-50, <https://orcid.org/0000-0003-0898-6882>

Sanivskyi Oleksandr Mykhailovych PhD in Pedagogy, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Ukrainian Literature, Ukrainian Studies and Methods of Teaching, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20301, tel.: (097) 617-28-50, <https://orcid.org/0000-0002-9312-9369>

THE ROLE OF INTERACTIVE TEACHING METHODS IN DEVELOPING INTERCULTURAL COMPETENCE OF FUTURE PHILOLOGY TEACHERS

Abstract. Modernization of the Ukrainian education system, its entry into the European educational space, intensification of innovation processes, introduction of various innovations into the practice of higher education project a new type of teacher training, which is becoming an essential condition for the revival of the entire national culture and its integration into the European community. The problem of teacher training requires a scientific rethinking of the system of values, the formation of professionally significant qualities, and actualizes the search for optimal forms of this process during the period of study at a higher education institution. The Law of Ukraine “On Languages in the Ukrainian SSR” (1989), the National Doctrine of Education Development in Ukraine (2002), the State Program for the Development and Functioning of the Ukrainian Language for 2004-2010, the Educational Concept for Learning the Ukrainian (State) Language (1994), the Concept of State Language Policy in Ukraine (2010), the draft Law “On Languages in Ukraine” (2010) and the Concept of Language Education (2011), the Law of Ukraine “On the Principles of State Language Policy” (2012), The National Strategy for the Development of Education in Ukraine for the period up to 2021 (2013) define important strategic directions that change the approach to the professional training of philology teachers aimed at the formation and development of a national language personality who should be fluent in the norms of oral and written forms of the literary language, purposefully and skillfully use language means in different speech situations, adhering to the communicative code of teachers.

The purpose of the study is to theoretically and methodologically substantiate the structure of future philology teachers' professional competence and to implement

it in the educational process of higher pedagogical educational institutions. The following terms are characterized: active methods, interactive methods, effectiveness of interactive learning, principle of open feedback, principle of experimentation, principle of trust in communication, principle of equality of positions.

Keywords: interactive teaching methods, intercultural competence, future philology teachers, modernization of the education system, educational process.

Циганок Оксана Олександрівна кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри української літератури, українознавства та методик їх навчання, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, м. Умань, 20301, тел.: (097) 617-28-50, <https://orcid.org/0000-0003-0898-6882>

Санівський Олександр Михайлович кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри української літератури, українознавства та методик їх навчання, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, м. Умань, 20301, тел.: (097) 617-28-50, <https://orcid.org/0000-0002-9312-9369>

РОЛЬ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ФОРМУВАННІ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ-ФІЛОЛОГІВ

Анотація. Модернізація системи освіти України, входження її в європейський освітній простір, активізація інноваційних процесів, впровадження різноманітних нововведень у практику функціонування вищої школи проектують підготовку вчителів нового типу, яка стає найважливішою умовою відродження всієї вітчизняної культури, її інтеграції в європейське співтовариство. Проблема підготовки педагогічних кадрів вимагає наукового переосмислення системи цінностей, формування професійно значущих якостей, актуалізує пошук оптимальних форм цього процесу в період навчання у вищому навчальному закладі. Закон України «Про мови в Українській РСР» (1989), Національна доктрина розвитку освіти в Україні (2002), Державна програма розвитку і функціонування української мови на 2004-2010 роки, Навчально-виховна концепція вивчення української (державної) мови (1994), Концепція державної мовної політики в Україні (2010), проект Закону «Про мови в Україні» (2010) та Концепції мовної освіти (2011), Закон України «Про засади державної мовної політики» (2012), Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року (2013) визначають важливі стратегічні напрями, завдяки яким змінюється підхід до професійної підготовки вчителів-філологів, спрямований на становлення й розвиток національно-мовної

особистості, яка має вільно володіти нормами усної і писемної форм літературної мови, цілеспрямовано і майстерно використовувати мовні засоби в різних мовленнєвих ситуаціях, дотримуючись комунікативного кодексу викладачів.

Розкрито мету дослідження в теоретико-методичному обґрунтуванні структури професійної компетентності майбутніх вчителів-філологів та впровадження у навчально-виховний процес вищих педагогічних навчальних закладів. Охарактеризовано: активні методи, інтерактивні методи, ефективність інтерактивного навчання, принцип відкритого зворотного зв'язку, принцип експериментування, принцип довіри у спілкуванні, принцип рівності позицій.

Ключові слова: інтерактивні методи навчання, міжкультурна компетентність, майбутні вчителі філологи, модернізація системи освіти, навчально-виховний процес.

Statement of the problem. Scientists have proved that the competency-based approach involves profound systemic transformations in the educational process of a pedagogical higher education institution, which relate to teaching the content of disciplines, knowledge assessment, educational technologies, and the connection of higher education with other levels of professional education. The general issues of the formation of a competence-based approach, the essence of this concept in the system of higher and general secondary education, the problems of modernizing education on the basis of a competence-based approach, ways and conditions for the formation of competencies, different types of competencies, their role and functions, the methodological basis for ensuring the goals, content and quality of higher education on the basis of a competence-based approach are revealed in the works of Ukrainian scientists (V. Andriukhanova, V. Baidenko, N. Bibik, K. Bilova, B. Bolotov, V. Vvedenskyi, A. Verbytskyi, T. Volobuieva, G. Havriitsak, M. Ioncharova-Eorianska, O. Dragaitsev, I. Yermakov, I. Zimnya, E. Zeer, G. Ibragimov, D. Ivanov, V. Kraevsky, V. Landsheer, O. Lebedev, M. Lukyanova, V. Lugovoy, L. Msdinskaya, O. Ovcharuk, L. Parashchenko, O. Pometun, J. Raven, I. Rodygina, A. Savenkov, O. Savchenko, H. Selevko, O. Semenoh, O. Sytnyk, Y. Tatur, H. Tereshchuk, A. Khutorsky, R. Chernyshova, M. Choshanov, S. Shyshov).

Review of recent research and publications. In recent years, the subject of researchers' attention has been the problem of a more competent approach to education, professional competence and the formation of professional competencies of specialists of various profiles, the peculiarities of implementing a competency-based approach (N. Bibik, L. Shchashchenko, N. Blub, N. Yermakov, S. Kremen, V. Kalashnikov, V. Luucharuk, N. Pirchenko). Bibik, L. Vashchenko, N. Holub, I. Yermakov, V. Kremen, S. Kalashnikova, V. Lugovyi, O. Ovcharuk, N. Pobirchenko, O. Pometun, O. Sytnyk, M. Stepko, J. Talanova, etc.), the development of competence-based learning (V. Bader, Z. Bakum, O. Bilyaev, I. Zymnia, A. Markova, V. Melnychayko,

J. Raven, I. Khomyak, A. Khutorsky, H. Shelekhova), studying the structure and content of professional competence (T. Brazhe, V. Vvedensky, N. Demianenko, N. Zhuravska, I. Zarubinska, I. Zyazyun, V. Kotsur, I. Kryvonos, N. Kuzmina, B. Maiboroda, S. Martynenko, L. Mitina, V. Nestsrov, O. Pakhomova, I. Pidlasyi, N. Ostapenko, O. Semenoh, I. Sokolova, etc.)

The purpose of the article is to theoretically and methodologically substantiate the structure of future philology teachers' professional competence and to implement it in the educational process of higher pedagogical educational institutions.

Depending on the nature of the interaction between teacher and students, there are passive, active and interactive teaching methods. Passive methods are teaching methods in which the teacher is the main actor who directs the course of the lesson, and students act as passive listeners subordinated to the teacher's directives.

Although passive methods are ineffective in terms of learning efficiency, they do have some advantages: relatively simple preparation for the lesson by the teacher, the ability to present a large amount of educational material in a limited amount of time, and the ability to work with a large audience.

Presentation of the main material. Active methods are learning in which students and teachers interact with each other, and students are not passive listeners but active participants. Whereas passive methods assume an authoritarian style of interaction, active methods emphasize a democratic style.

Interactive methods are a form of teaching in which students and teachers are in a mode of conversation and dialog with each other. This is cooperation, mutual learning: teacher - student, student - student. In this case, the teacher and the student are equal, equivalent subjects of learning. Interactive interaction excludes the dominance of one participant in the learning process over another, one opinion over another. During such communication, students learn to be democratic, communicate with other people, think critically, and make informed decisions.

In contrast to active methods, interactive methods are focused on broader interaction of students not only with the teacher, but also with each other, on the dominance of student activity in the learning process. The role of the teacher in interactive classes is to direct students' activities to achieve the goals of the class.

Research results. The effectiveness of interactive learning.

Scientists and practitioners have recognized that the acquisition of knowledge, the formation of skills, the development of personal qualities, the acquisition of certain competencies of the student's personality are most effective if interactive forms and methods are used in the educational process.

With the help of interactive technologies, students can.

Analyze educational information, take a creative approach to learning the material and thus make learning more accessible; learn to formulate their own opinions, express them correctly, prove their own position, argue and discuss; learn

to listen to another person, respect alternative opinions; model different social situations, enrich their own social experience through inclusion in different life situations, their modeling; learn to build constructive relationships in a group, avoid conflicts, resolve them, seek compromise.

Research conducted by the National Training Center (Maryland, USA) in the 1980s shows us that interactive learning can dramatically increase the percentage of material learned because it affects not only the learner's mind, but also his or her feelings and will.

As you can see from the pyramid diagram, the lowest results can be achieved with passive learning (lecture - 5%, reading - 10%, visual and auditory perception - 20%, demonstration - 30%), and the highest results - with interactive learning (group discussion - 50%, practical exercises - 75%, teaching others or immediate application of knowledge - 90%). These are average data, so the results may vary in specific cases, but on average, every teacher can see this pattern.

The principle of open feedback. Ensuring that group members have the opportunity to express opinions, ideas, or objections to the tasks. It is through the active use of feedback that group members learn how other people perceive their manner of communication, style of thinking, and behavior.

The principle of experimentation. Ensuring that students actively search for new ideas and ways to solve problems. This principle is very important both as a model for real-life behavior and as an impetus for the development of creativity and initiative.

The principle of trust in communication. This is the purpose of the special organization of group space during classes: the technique of placing students and teachers in a circle facing each other, usually used in the work, in order to change students' stereotypical attitudes and ideas about how classes should be conducted and organized and what role the teacher should play in them.

The principle of equality of position. It means that the teacher does not seek to impose his or her opinion on students, but acts together and on an equal footing with them. In turn, each student has the opportunity to play the role of organizer and leader.

Overview of interactive methods.

The most popular interactive methods are described here. The following are more detailed descriptions of some of the methods that allow for active participation and interaction between participants and the teacher: skill building; group work; interactive presentations; discussions; brainstorming; role playing; and analysis of stories and situations.

Skills development includes the following stages: explaining the algorithm of actions in detail to the participants; demonstrating an example of how to perform these actions; practicing the proposed sequence of actions in pairs (small groups); demonstrating one or two pairs/groups (optional); support, acknowledging the

success of the participants; consolidating the experience in homework, in the following classes.

The first step in the process of practicing a skill is to explain the essence of the skill in detail to the students, describing situations in which it can be applied.

The demonstration of the skill can be done by a trainer or trained volunteers, and sometimes it can be replaced by a video demonstration.

After the skill has been announced and demonstrated, other participants should be given the opportunity to take turns practicing the skill. This can be done in pairs, threes, or small groups so that each participant has time to practice.

After the exercise, the trainer invites the participants to point out the strengths and weaknesses they have noticed during the practice in a friendly and encouraging way. He or she also participates in the discussion, usually concluding it, supplementing and summarizing the conclusions of the participants.

To consolidate the skill, you can give the task of applying the skill over the next week in different situations and analyzing your actions and their results.

Peer learning method.

A peer is a person who belongs to the same social group as the target audience for training. A social group is formed on the basis of certain characteristics: age, gender, occupation, socioeconomic status, health status, sexual orientation, lifestyle, etc. In this case, the group may include people who have only one or several characteristics in common.

The peer-to-peer method is teaching by peer mentors (for example, teenagers teaching their peers). This approach is most effective among young people. After all, teenagers are highly influenced by their peers. Such mentors have similar life experiences, common interests, and are approximately the same age. Therefore, they are usually more trusted and their opinions are more listened to.

The peer education cycle has three stages:

The first stage is the selection and training of peer educators.

The second stage is when the trained instructors conduct classes in their target groups.

The third stage is monitoring of the instructors' activities and additional selection of new instructors.

Volunteer instructors conduct classes using interactive methods, including role-playing games and analysis of life situations.

The health education teacher can engage specially trained students from high school or pedagogical university students to teach some classes. Volunteers from the class can also help the teacher to conduct visual demonstrations, organize role-playing games, write down suggestions during brainstorming sessions, conduct surveys and count students' opinions, etc.

Today, interactive teaching methods are a relevant way of working for a teacher in the classroom, a trainer in a group, and a teacher in any educational

institution. Interactive teaching methods, unlike traditional ones, are based on the active interaction of participants in the learning process, with the main emphasis on the interaction of students with each other. This approach makes it possible to intensify the learning process, make it more interesting and less tiring for participants.

Changes in life in the modern world require changes in the purpose and purpose of modern education. The functional significance and attractiveness of the traditional organization of education is decreasing, and the transfer of “ready-made” knowledge from teacher to student is no longer the main task of the educational process.

It is important to arouse interest in the subject matter, to turn an audience of passive observers into active participants in the classroom. If a teacher uses active forms and methods of teaching in his or her work, this important issue will be resolved by itself. Active forms of learning are based on interactive methods, when there is a relationship not only between the teacher and the student, but also between the students in the learning process.

The word interactive came to us from English and originated from the word “interactive”. “Inter” means ‘mutual’ and ‘act’ means to act. “Interactive” means to facilitate, interact, or be in a conversation mode. A dialog with something (a computer) or someone (a person). So, interactive learning is, first of all, dialogic learning, during which the teacher and the student interact.

The main characteristics of Interactive are: it is a special form of cognitive activity; the learning process is organized in such a way that almost all students are encouraged to engage in the process of cognition, they have the opportunity to understand and reflect on what they know and think; there should be an atmosphere of friendliness, mutual support - a form of cooperation and collaboration; individual, pair, group work is organized in the classroom; research processes, business games, work with documents, various sources of information, and creative tasks are used.

Tasks that can be solved simultaneously:

- development of communication skills;
- emotional contact between listeners;
- learn to work in a team, listen to the opinion of your friend;
- relieves the nervous load of students, allows them to change the forms of their activities, and switch their attention to the key issues of the topic.

Interactive methods engage students, arouse their interest and motivation, and teach them to think and act independently.

People usually remember:

5% of lectures

10% - what they read

20% - what they see with their own eyes

50% - what they listen to and see at the same time

70% - what is discussed and written

80% - what is done practically by hand

90% - what is done and discussed at the same time

95% - what is taught to others

Interactive learning is dialogic learning, which denies the dominance of one speaker or one opinion over another.

Interactive learning aims to:

- creating conditions for the involvement of all listeners in the learning process;

- enabling each student to understand and reflect on what they know and think understand and reflect on what they know and think;

- development of life values;

- creating an atmosphere of cooperation and interaction;

- development of communication skills and abilities;

- Creating comfortable learning conditions that would make each student feel successful, intellectually capable, secure, unique, and important.

Interactive learning involves:

- modeling of life situations;

- solving creative tasks;

- joint problem solving, etc.

What are the benefits of implementing interactive learning methods for different subjects of the educational process?

In the course of dialogic learning, students learn to think critically, solve complex problems based on the analysis of circumstances and relevant information, make informed decisions, participate in discussions, and communicate with other people. To this end, the classes organize individual, pair and group work, use research projects, role-playing games, and work with documentation from various sources of information.

“Round table is a method of conducting classes with students who usually have work experience and practical experience in the issue under discussion. At a roundtable, students can and should try to reasonably raise questions about the topic of discussion, seriously argue for approaches to solving them, and report on successful and unsuccessful experiences. A “round table” is a kind of meeting to share and discuss practical experience, achievements and mistakes. In this way, the students master the content of the topic and its key issues.

Discussion is an active method of conducting classes designed to mobilize practical and theoretical knowledge and students' views on the problem under consideration. Discussion is appropriate when dealing with controversial issues, but in the learning process, there may be no situation of controversial interpretations. For these reasons, it is not entirely correct to plan a class as a discussion in advance. The main prerequisites for using discussion in active learning are as follows: it is

necessary to find issues within the topic under study that students consciously hold significantly different points of view on. This can be done in the course of lectures and other classes; it is necessary to determine whether these controversial issues are of interest to many.

Situation analysis means that students, having read the description of the problem, analyze the situation on their own, diagnose the problem and provide their ideas and solutions in a discussion with other students.

Depending on the nature of the material being covered, situations-illustrations, situations-evaluations, and situations-exercises are used.

An Illustration situation contains an example from management practice (both positive and negative) and a way to solve the situation.

An Assessment Situation is a description of a situation and a possible solution in a ready-made form: you only need to assess whether it is legitimate and effective.

A situation-exercise means that a specific episode of management activity is prepared in such a way that its solution requires some standard actions, for example, calculating standards, filling out tables, using legal documents, etc.

Situation analysis includes the case study method, the case study method, the incident method, and the analysis of business correspondence (the basket method).

Case study analysis is the most acceptable method of situational analysis in the context of course training - a traditional analysis of specific situations, including a deep and detailed study of a real or simulated situation.

The use of the case study method allows solving the following educational objectives: development of analytical thinking, application of analysis in dynamics; mastering practical skills of working with information: isolation, structuring and ranking of problems by importance; development of management decisions; mastering modern management and socio-psychological technologies; expanding communication competence; forming the ability to choose the best options for effective interaction with other people; stimulating innovation; increasing the ability to work with others.

The “Microphone” method provides an opportunity for each and everyone to say something quickly, one by one, answering questions or expressing their opinion or position.

The rules are as follows:

- “only the person who has the ‘symbolic’ microphone may speak,”
- answers are not commented on or evaluated;
- when someone speaks, others cannot speak or shout from the floor.

Rules for working in small groups.

Working in small groups allows you to learn the skills that people need to communicate and collaborate (cooperate).

After the teacher has organized the students into small groups and given them a task, the group should complete the task in a short time (3-5 minutes) and announce the results of their work.

Rules for working in small groups to help organize the work:

1. Quickly assign roles to the group:

Speaker (group leader): reads out the group's task; organizes the order of execution; invites group members to speak in turn; encourages the group to work; summarizes the results of the work.

“Brainstorming” is an effective method of collective discussion, search for solutions that encourages participants to show their imagination and creativity, which is achieved through the free expression of opinions of all participants and helps to find several solutions to a particular topic.

The “Take a stand” method helps to lead a discussion on a controversial, controversial topic. It provides an opportunity for everyone to speak up, to demonstrate different opinions on the topic, to justify your position or switch to another position at any time if you are convinced, and to name more convincing arguments.

Procedure:

The teacher introduces the topic and invites students to express their opinions on the topic; students should stand next to the poster that coincides with their point of view; prepare to justify their position and why they chose it; if, after discussing the issue under discussion, the student(s) change their mind, they can move to another poster and explain the reason for their change.

Conclusions. Therefore, in order to effectively assist the teacher, it is advisable for volunteers to receive training - several trainings that will allow them to learn how to listen carefully, understand the feelings of others, encourage and support them to express their opinions, and participate in discussions. When using peer tutors, the teacher should make sure they are properly trained, stipulate their role and tasks in advance, and discuss how they did after the lesson.

References:

1. Freire, P. (2003). Pedahohika pryhnohlenykh [Pedagogy of the Oppressed]. Kyiv: [In Ukrainian].
2. Kovalova, O. M., Safarhalina-Kornilova, N. A., Herasymchuk, N. M., & Kochubei, O. A. (2016). Vykorystannia interaktyvnykh metodiv navchannia [Using Interactive Teaching Methods]. Retrieved from <http://www.refs.in.ua/m-kochubej-o-a-vikoristannya-interaktivnih-metodiv-navchannya.html> [In Ukrainian].
3. Interaktyvni tekhnolohii navchannia [Interactive Learning Technologies]. (n.d.). Retrieved from <http://www.refotext.com/referat-text-16587-1.html> [In Ukrainian].
4. Vorontsova, T. V., Ponomarenko, V. S., et al. (2017). Vchymosia zhyty razom [Learning to Live Together: A Teacher's Guide to Developing Social Skills in the "Health Basics" Course (Primary and Secondary School)]. Kyiv: Alaton [In Ukrainian].
5. Pryntsyp «Rivnyi – rivnomu» [The "Peer-to-Peer" Principle]. (n.d.). Retrieved from <http://www.y-peer.kg/peer> [In Ukrainian].

Література:

1. Фрейре П. Педагогіка пригноблених / Пауло Фрейре. К.: 2003. 168 с.
2. Ковальова О. М., Сафаргаліна-Корнілова Н. А., Герасимчук Н. М., Кочубей О. А. 2016. Використання інтерактивних методів навчання [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.refs.in.ua/m-kochubej-o-a-vikoristannya-interaktivnih-metodiv-navchannya.html>.
3. Інтерактивні технології навчання // Україномовні реферати. Режим доступу: <http://www.refotext.com/referat-text-16587-1.html>.
4. Воронцова Т. В. Вчимося жити разом. Посібник для вчителя з розвитку соціальних навичок у курсі «Основи здоров'я» (основна і старша школа)/ Т. В. Воронцова, В. С. Пономаренко та ін. – К.:Алатон, 2017. Режим доступу: <https://drive.google.com/drive/folders/0Bzt9FAqrO9WcLXZwZVlJaFBCS35>.
5. Принцип «Рівний – рівному». Режим доступу: <http://www.y-peer.kg/peer>.

UDC 37.01:378.4

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-264-275](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-264-275)

Zhou Hongxuan Postgraduate Student, Lesya Ukrainka Volyn National University, Ave Voly, 13, Lutsk, 43025, <https://orcid.org/0009-0004-3208-9705>

INTEGRATION OF FIRST-YEAR STUDENTS INTO THE SOCIO-CULTURAL ENVIRONMENT OF A HIGHER EDUCATION INSTITUTION: ANALYSIS OF LEVELS AND FACTORS OF INFLUENCE

Abstract. The article deals with the issue of adaptation of first-year students to the socio-cultural environment of higher education institutions (HEIs) through the introduction of innovative technologies. The authors examine the effectiveness of various tools and techniques aimed at improving students' adaptation to new learning environments, including adaptation training, reference books, guidelines and other tools. The main focus is on the study of the levels of students' integration into the socio-cultural environment according to several criteria: value orientations, motivational factors, cognitive activity, communication skills, effective creative potential and reflective skills. The experimental study was conducted in several stages, including a literature review, a confirmatory experiment, a formative experiment, and an analysis of the results. It has been found that after the implementation of adaptation programs in the experimental groups, there was a significant increase in the level of students' integration into the socio-cultural environment. In particular, the priority of values related to freedom and openness has increased, as well as indicators of motivation, cognitive activity and communication skills have improved. At the same time, it was recorded that 25% of students still have a low level of integration, which may be due to insufficient formation of social values and low communication skills. The authors emphasize the importance of further improvement of adaptation programs, focusing on the need to develop communication skills and social connections, as well as the introduction of new methods that will contribute to a more effective integration of students into the socio-cultural environment of higher education institutions. The results of the study have practical implications for the development and implementation of adaptation programs and activities aimed at supporting students during their transition to a higher education institution.

Keywords: students' adaptation, socio-cultural environment, higher education institutions, integration, value orientations, motivational factors, cognitive activity, communication skills, effective creative potential, reflection, adaptation programs.

Чжоу Хунсюань аспірантка, Волинський національний університет імені Лесі Українки, Проспект Волі, 13, м. Луцьк, 43025, <https://orcid.org/0009-0004-3208-9705>

ІНТЕГРАЦІЯ СТУДЕНТІВ-ПЕРШОКУРСНИКІВ У СОЦІОКУЛЬТУРНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Анотація. Стаття присвячена дослідженню процесу адаптації першокурсників до соціокультурного середовища закладів вищої освіти. Автори аналізують ефективність різних інструментів, таких як адаптаційний тренінг, довідники і методичні рекомендації, що допомагають студентам пристосуватися до нових умов навчання. Особлива увага зосереджена на оцінці рівнів інтегрованості студентів, враховуючи ціннісні орієнтації, мотиваційні фактори, когнітивну активність, комунікативні здібності, дієво-творчий потенціал та рефлексивні навички.

Дослідження, що включало аналіз літератури, констатувальний і формувальний експерименти, продемонструвало суттєве підвищення рівня інтегрованості студентів після впровадження адаптаційних програм. Спостерігається покращення в пріоритетності цінностей, мотивації, когнітивної активності та комунікативних здібностей. Проте, чверть студентів все ще мають низький рівень інтеграції, що пов'язано з недостатньою сформованістю соціальних цінностей і комунікативних навичок. Автори підкреслюють необхідність подальшого вдосконалення адаптаційних програм, акцентуючи увагу на розвитку комунікативних навичок і соціальних зв'язків, а також на впровадженні нових технологій для покращення інтеграції студентів у соціокультурне середовище закладу вищої освіти. Результати дослідження є важливими для розробки і реалізації програм підтримки студентів у період переходу до вищого навчального закладу.

Ключові слова: адаптація студентів, соціокультурне середовище, вищі навчальні заклади, інтеграція, ціннісні орієнтації, мотиваційні фактори, когнітивна активність, комунікативні здібності, дієво-творчий потенціал, рефлексія, адаптаційні програми.

Formulation of the problem. The adaptation of first-year students to the socio-cultural environment of a higher education institution is a key factor in their successful learning and socialization. In the process of entering a higher education institution, students face numerous new challenges that may affect their integration and academic performance. Despite numerous studies in this area, the problem of students' adaptation to the new socio-cultural environment remains insufficiently researched, especially with regard to the specifics of higher education institutions. The relevance of the study is determined by the need to develop effective socio-

pedagogical conditions and strategies to facilitate the process of students' adaptation to the learning environment, which will affect their motivation, cognitive and communication skills, as well as their overall academic performance.

Analysis of recent publications. Solving the problems of personality adaptation through upbringing, education and development of adaptive skills is a key aspect of social pedagogy. In this context, a significant contribution has been made by Ukrainian scholars such as V. Andrushchenko, I. Bekh, A. Kapska, V. Klymov, L. Savenkova, V. Olshansky, Y. Ryabko, S. Savchenko and others who study various aspects of individual adaptation to the learning environment of a higher education institution. Their works focus on different approaches to education and training that affect the processes of adaptation and integration of students into the socio-cultural environment.

The studies of A. Andreev, L. Belova, T. Buyalska, A. Kambur and others provide the theoretical basis for the process of personal adaptation. They identify the key characteristics of adaptation and study its dependence on personal development, which is important for understanding how students can more easily adapt to new learning conditions in higher education institutions.

The peculiarities of professional and pedagogical adaptation of students are revealed in the works of N. Voinova, O. Halus, O. Moroz and H. Nasirova. They study specific aspects of adaptation in professional activities that affect the educational process and professional development of students.

In general, despite a significant number of scientific works in this area, there is a lack of comprehensive studies covering all aspects of students' adaptation to the socio-cultural environment of higher education institutions.

The purpose of the article. The purpose of the article is to study the levels of integration of first-year students into the socio-cultural environment of a higher education institution, as well as to identify the factors that influence these levels.

Main body of the article. The relevance of studying the processes of adaptation and integration of students into the learning environment is due to the need to develop effective strategies to support students at the stage of their admission to a higher education institution. Modern scientific research emphasises the importance of socio-pedagogical conditions for the successful adaptation and integration of students into a new environment.

The adaptation of first-year students to the socio-cultural environment of a higher education institution is a critical aspect that determines their further success in their academic and professional activities. The development of a student's personality in the learning process requires specially organised pedagogical conditions, including targeted social and pedagogical activities and support.

Creating effective conditions for adaptation involves the use of methods and tools that facilitate the process of integrating students into a new environment. This may include organising learning activities, building communication relationships

and promoting self-awareness in the student environment. The practical implementation of such conditions is ensured by a comprehensive approach that includes the preparation of information materials, adaptation trainings and special courses, as well as the organisation of student support through mentoring and other forms of social support.

Several tools have been developed to implement the first-year student adaptation programme: 'The First-Year Student Handbook, the adaptation training 'I am a student', an intranet site and guidelines for tutors and teachers.

The results of the initial stage of the experiment showed that only a part of students successfully adapted to the new conditions, while for the majority this process was difficult. To solve these problems, the 'I am a student' training was developed and implemented with the support of teachers, social workers and psychologists. The training is aimed at helping students through the period of adaptation to the socio-cultural environment of a higher education institution.

The main objectives of the 'I am a student' training include getting acquainted with the staff and study group, developing skills of interaction with teachers and classmates, and developing the ability to solve problems arising during the course of study. The training also promotes the development of an active lifestyle, social engagement and extracurricular activities, which helps to ensure the comprehensive development of the individual.

The training programme is based on the principles of open communication, cooperation, tolerance and positive feedback. It provides for voluntary participation without negative consequences, creates a non-competitive atmosphere for support and assistance, emphasises tolerance of different personal qualities and behaviours, and supports self-esteem through encouragement and constructive comments.

The I Am Student training consists of five interrelated sessions. The first session, 'Getting to know each other', is aimed at creating a friendly atmosphere. The second session, 'Successful Communication', focuses on developing communication skills and relationships. The third lesson, Interaction and Trust, develops interaction and trust skills. The fourth lesson, 'What does it mean to be a student?', introduces time management and the experience of senior students. The fifth session, 'Wrapping Up', summarises the knowledge gained and allows you to draw conclusions.

The training methods include conversation, game, counselling, lecture, discussion and survey. They are used in an integrated manner to ensure effective learning.

The training helps to increase students' confidence, reduce anxiety and build psychological resilience, which is important for successful adaptation. According to Vygotsky's concept, playful activities create a relaxed atmosphere and actively contribute to the acquisition of cultural norms and social skills. One of the most influential theories in this context is the theory of C. Gross [5]. Play plays an

important role in preparing for serious work, helping to develop personal abilities. According to K. Gross, play is an effective tool for improving skills and preparing for life challenges.

The I Am Student training begins with introductions to reduce anxiety and build cohesion. Games such as ‘Snowball’ and ‘Those who...’ help to create a friendly atmosphere. The art game ‘Collective Drawing’ promotes relaxation and cooperation, while the game ‘Desert Island’ focuses on the discovery of personal and collective values, which develops skills of cooperation, attentive listening and respect for the opinions of others.

The training boosts students' confidence, improves self-esteem, reduces anxiety and builds psychological resilience, which is important for integration into a new environment. A handbook for freshmen was also created, which contains key information about the university and provides support during adaptation.

Since the goal was not only to ensure successful adaptation of students, but also to form an adaptable and flexible personality, special attention was paid to the organisational support of the first days of study. The training and handbook helped students to quickly orientate themselves in the learning process and reduce feelings of confusion and alienation.

The student tutoring programme, which provided for each first-year student to be assigned a third-year tutor, proved to be effective. It helped to get to know the team, improve organisational aspects and facilitate faster integration of students into the new environment. This approach had a positive impact on the performance of the experimental groups and helped students to better master the professional aspects of their future speciality.

The programme of the special course ‘The First Year at the University’ covers cultural, national, moral and ethical, and professional components that ensure the comprehensive development of students and take into account the complexity of the adaptation process. The cultural and national components of the programme are aimed at familiarising students with the socio-cultural characteristics of the region and the country as a whole, as well as reflecting these aspects in the socio-cultural environment of the university. In particular, projects such as ‘Strong Family - Strong State’ help students to understand the importance of social values.

The moral and ethical component of the programme emphasises moral education and the ability to develop oneself. The School of Self-Education project fosters analytical thinking, reflection, independence and responsibility of students, and unlocks their creative potential.

The professional component promotes familiarity with the chosen profession and helps with professional adaptation. For example, the press conference ‘Learning of the Future. How I see the future school’ allows students to express their views, analyse the opinions of their peers and think about their future specialisation.

Particular attention is paid to professional adaptation from the first year of study for more effective integration into the university. An important component of the programme is the use of interactive teaching methods in the humanities, such as the Ukrainian language, Ukrainian literature, a foreign language, Ukrainian history, world literature, Man and the World, and the history of Ukrainian culture. These methods help to improve student integration and meet the modern requirements of the Ukrainian educational space.

An important aspect of the successful adaptation of first-year students is to ensure effective cooperation between tutors and parents. The main task of this stage is to actively involve parents in interacting with the group tutor and the university administration, as well as to support their interest in their child's student life. The analysis of pedagogical practice shows that active interaction between the tutor and the family forms students' knowledge of the importance of family ties, which is critical for social adaptation and development.

Traditional forms of interaction between the tutor and parents, such as parent meetings, counselling and distance work, are focused on improving the student's academic performance and life. However, for more effective psychological and pedagogical interaction, it is worth using non-traditional forms of cooperation. Parental trainings, conferences, rings, joint workshops and cultural events allow the tutor to better understand the educational capabilities of each family, including the relationship between parents and student, as well as the level of attention and support from the family. These activities increase the effectiveness of the family's influence on the student's adaptation and education.

Extracurricular activities are also key to student adaptation and can be presented in various forms: individual, group and mass events. Individual forms include consultations and trainings that allow students to receive personal support. Group forms include team activities, discussions, and seminars that help develop teamwork skills. Mass forms, such as large cultural and sporting events, allow students to integrate into the team and actively participate in the life of the educational institution, thus creating a favourable atmosphere for adaptation.

Thus, the variety of forms of extracurricular activities contributes not only to the social integration of students, but also to their comprehensive development, the formation of teamwork skills and active participation in the life of the university. Modern scholars [3; 6; 7 et al.] classify individual forms of extracurricular activities as including work with educational, reference, scientific, popular science literature, making notes, using electronic textbooks and manuals, as well as work on the Internet.

Group forms of extracurricular activities include circles and clubs (theoretical, experimental, integrated), optional classes, creative games, excursions, and educational hours. Group work ensures the development of students' interests and creative abilities, deepens their knowledge of the discipline, enriches them with

information, and forms professionally relevant skills. It has a targeted nature, which implies the existence of a certain common goal and common interests.

Mass forms of extracurricular activities are among the most common in higher education institutions. They are designed to simultaneously reach a large number of students and have a significant emotional impact. Mass forms can be educational or entertaining and contribute to the intensification of student activity.

According to V. Koval [2] the system of extracurricular educational work has the following structure: as part of the experimental programme for the adaptation of first-year students, special attention was paid to the organisation of extracurricular work. This included preparing for classroom lessons, performing independent work in academic disciplines, writing essays, term papers and final papers, as well as student self-government activities, which include solving problems of the student group and dormitory. Students were actively involved in extracurricular activities, such as music clubs, modern literature electives, discussion clubs and other activities. This helped them to integrate more easily into the new team and reduce the difficulties of the adaptation period, ensuring a more harmonious entry into the learning environment. Self-esteem and the level of demands on oneself are important aspects of adaptation. Self-esteem determines how a student perceives their capabilities. Low self-esteem can lead to uncertainty, fear of new challenges and, as a result, complicate the process of adaptation. Students may avoid initiative and social interactions, which negatively affects their adaptation. Adequate self-esteem, on the contrary, helps students to realise their capabilities, adequately assess their strengths, accept constructive criticism and actively work to improve their performance. Excessive self-esteem can manifest itself in overconfidence, which sometimes leads to overestimation of capabilities and creates stress and conflict if reality does not meet expectations.

An important part of the adaptation process is also an awareness of one's own individuality. This includes understanding your strengths and weaknesses, personal interests and goals. Developing an adequate self-esteem and awareness of their individuality helps students to remain motivated, effectively overcome difficulties and achieve success in the new learning environment [3, p.250]. A person's self-esteem is formed throughout life and undergoes changes at different stages of an individual's life. Its development depends on many factors, including the style of family upbringing, general development, potential capabilities of the individual, environment (micro and macro), growth conditions and other aspects.

Self-awareness is a critical regulator of individual behaviour, determining a person's relationships with others, their worldview and sense of self. It affects the way a person evaluates his or her successes and failures, as well as the criticality and demandingness of the self.

Adequate self-esteem allows a person to correctly correlate his or her strengths with various tasks and requirements, and to be adequately aware of his or

her positive qualities and shortcomings. This is important for effective adaptation in new environments, such as studying at a university, where the correct perception of one's own capabilities and shortcomings helps students to maintain motivation and successfully cope with challenges [4, с.284].

It is important to note that students' self-esteem is a critical aspect of their adaptation, and approaches to its formation can significantly affect their success. The challenge is not only to help students form an adequate self-image, but also to integrate them into the new social environment through active participation in academic and extracurricular life. Interactive teaching methods, such as research activities, games and discussions, help students to better understand their abilities and capabilities, which contributes to their faster adaptation.

In addition, cooperation with a psychologist and the organisation of specialised trainings allows students to develop their self-esteem and professional identity, which are important for successful entry into the professional environment. These methods contribute to the formation of a flexible and adaptive personality that can more easily cope with new challenges and adapt to the learning environment [1].

Interactive teaching methods provide students with the opportunity to actively participate in the learning process and promote the development of important skills such as critical thinking, communication and independence. They encompass various forms of participation by both the teacher and the students.

Participatory methods include lectures with elements of discussion and debate, problem-based lectures, seminars and discussions, and online courses. These methods provide direct communication between the teacher and students, allowing for active discussion of the material, problem solving and feedback.

Methods involving student participation include conversations, discussions, round tables, brainstorming, role-playing, business simulations and projects. These methods promote student interaction, teamwork, creativity and practical skills.

The effectiveness of interactive methods depends on several key factors. Student motivation is an important aspect; to be successful, it is necessary to ensure a high level of interest in active learning and self-education. Interactive methods should be introduced gradually, starting with simple tasks and progressing to more complex ones, which helps students to adapt and develop skills. It is important that these methods complement basic theoretical knowledge, not replace it, and be part of a learning system with a clear plan and logic of implementation.

The knowledge gained through interactive methods should be relevant and in line with current socio-economic realities. The effectiveness of such methods also depends on the competence of the teacher, his or her ability to adapt traditional methods to interactive forms of learning and result orientation. Establishing a partnership between the teacher and students is key to avoiding authoritarian approaches and ensuring open communication.

The use of interactive teaching methods helps students to better adapt to the new academic environment, develop the necessary professional and social skills, which contributes to their successful adaptation and professional growth [8].

The introduction of innovative teaching methods contributed to the formation of an adaptive and flexible student personality capable of synthesising and analysing knowledge, self-development and self-improvement. The recommendations for optimising the adaptation of first-year students are flexible, which allows their further application by curators of academic groups, teachers and educators of higher education institutions. The integrated use of these tools will have a positive impact not only on the adaptation process, but also on the development of the student's personality and the formation of his/her civic position.

The study was carried out in several stages. First, the literature on students' adaptation to the socio-cultural environment of a higher education institution was analysed, which helped to identify favourable conditions for adaptation. The next step was to test first-year students to determine their level of adaptation to the new learning environment using methods and questionnaires.

Next, measures were developed and implemented to optimise adaptation: adaptation training 'I am a Student', a handbook for freshmen and methodological recommendations. After that, the results of the experiment were analysed, including a control group, data processing and adjustments to the guidelines.

The results of the experiment showed that the combination of competence and activity-based approaches allows assessing the level of students' adaptation not only by formal indicators, but also through real participation in the socio-cultural environment. The competence-based approach assesses the creation of students' own activity products, demonstrating their abilities and life competences.

The level of students' integration was analysed using special methods, such as testing of value orientations and questionnaires. The results showed an increase in the priority of the values of freedom and openness in the experimental groups and a smaller increase in the control groups.

The Spearman's rank correlation coefficient was used to assess integration. The results showed an average level of integration in the experimental groups with a tendency towards a high level, while the control groups remained at an average level.

The diagnostics of the motivational criterion revealed an increase in social and value motives and a decrease in egoistic motives in the experimental groups. The assessment of the cognitive criterion showed a significant increase in students' cognitive activity.

The monitoring of communication skills showed positive dynamics in the experimental groups with an increase in the level of communication and activation of cognitive activity. The diagnostics of the effective-creative criterion revealed the growth of creative abilities in students of the experimental groups.

The analysis of the activity criterion showed an increase in the level of students' activity in learning and extracurricular activities after the experiment. The reflective criterion demonstrated an improvement in self-assessment and situation analysis skills.

Thus, the results of the experiment indicate a positive trend in the level of students' adaptation due to the implementation of the developed activities and programmes.

The Spearman's rank correlation coefficient was used to determine the level of students' integration. The results showed that the integration of students in the experimental groups is average with a tendency to high, while the integration of students in the control groups remained at an average level, close to low.

Diagnostics of the motivational criterion, conducted through repeated testing, showed a significant improvement: social and value motives increased, while positional and egoistic motives decreased. This indicates an improvement in the level of integration in the experimental groups.

The assessment of the cognitive criterion through cognitive activity testing showed a significant increase in the medium and high levels of students' integration.

The monitoring of communication skills, conducted through tests, conversations, trainings and discussions, revealed the intensification of cognitive activity and an increase in the level of communication skills. Before the experiment, about 40 per cent of students in the experimental groups and 45 per cent in the control groups had a high level of communication skills. After the experiment, these indicators increased to 42.3 per cent in the experimental groups and 47.1 per cent in the control groups, which indicates a positive trend.

Diagnostics of the effective-creative criterion showed an increase in the level of integration in the experimental groups. Before the experiment, 36.5% of students in the experimental groups and 33.3% in the control groups had a high level of effective and creative abilities. After the experiment, these figures increased to 40.4% and 34.6% respectively, which indicates an improvement in the overall level of integration due to the development of creative abilities.

The assessment of the activity criterion showed an increase in the level of integration after the experiment. Before the experiment, 15.4% of students in both groups had a high level of activity. After the experiment, these indicators increased to 30.8% in the experimental groups and to 17.6% in the control groups, which indicates the intensification of student activity.

The diagnostics of the reflective criterion revealed an improvement in self-assessment and objective analysis skills. Before the experiment, 17.3% of students in all groups had a high level of reflection. After the experiment, this figure increased to 32.7% in the experimental groups.

The overall level of students' integration in the experimental groups after the formative experiment showed a significant increase in the high level of integration.

Before the experiment, 25% of students had a low level of integration, 35.6% had an average level, and 39.4% had a high level. After the experiment, there was an increase in the number of students with a high level of integration, which confirms the effectiveness of the measures taken to improve adaptation.

Conclusion. The integration of first-year students into the socio-cultural environment of a higher education institution is a critical process for their successful start in their studies and social life. The study confirms that effective adaptation programmes, including the development of communication skills, time management and social interaction, significantly improve the level of student integration. In particular, the introduction of specialised trainings and the preparation of guides for newcomers help to reduce anxiety, increase self-esteem and develop psychological resilience.

The analysis of integration indicators shows that active involvement of students in optional events and social activities has a positive impact on their creativity and overall integration. The development of communication skills and reflection are important aspects for successful adaptation, as they contribute to improved interaction in the new social environment and help students to better adapt to the learning process.

Thus, further improvement of adaptation programs and communication technologies is necessary to ensure effective integration of first-year students, which in turn contributes to their successful learning and socialisation in higher education.

Література:

1. Дубич К. В. Особистісно орієнтоване виховання студентів в умовах соціокультурного середовища вищого навчального закладу: дис.кан. пед. наук: спец. 13.00.07 «Теорія і методика викладання». Луганськ, 2007. 297 с.
2. Коваль Л. Г. Соціальна педагогіка : навч. посіб. К. : Ін-т змісту і методів навчання, 1997. 392 с.
3. Панагушина О. Є. Соціалізація підлітків у діяльності молодіжних організацій : автореф. на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук : спец. 13.00.05 «Соціальна педагогіка». Південноукраїнський регіональний ін-т післядипломної освіти педагогічних кадрів. Херсон, 2008. 22 с .
4. Педагогічна майстерність: Підручник І. А. Зязюн, Л. В. Крамущенко, І. Ф. Кривонос та ін.; За ред. І. А. Зязюна. 2-ге вид., допов. і переробл. К.: Вища школа, 2004. 422 с.
5. Педагогічний словник для молодих батьків. – К.: ДЦССМ, перевидання 2003. – 348 с
6. Салов В. О. Основи педагогіки вищої школи: Навч. посібник для студ. вищ. навч. закл. Дніпропетровськ, 2003 .
7. Спіріна Т. Особливості адаптації студентів-першокурсників до умов навчання у вищому навчальному закладі. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Педагогіка. Соціальна робота. 2014. Вип. 32. С.182-184.
8. Теоретична підготовка студентів до соціально-педагогічної діяльності. URL: http://pidruchniki.wsZl_625101642976/pedagogika/teoretichnapidgotovkas_tidentivsotsialno-pedagogichnoyidiyalnosti.

References:

1. Dubich K. V. (2007). Osobystisno oriyentovane vykhovannia studentiv v umovakh sotsiokul'turnogo seredovyshcha vyshchoho navchal'noho zakladu: dys. kand. ped. nauk: spets. 13.00.07 «Teoriia i metodyka vykla-dannia» [Person-Centered Education of Students in the Socio-Cultural Environment of Higher Educational Institutions: PhD Dissertation] / [in Ukrainian] Luhansk, 2007. 297 s.
2. Koval L. H. (1997). Sotsial'na pedahohika: navch. posib. [Social Pedagogy: Textbook]/ [in Ukrainian] Kyiv: Instytut zmistu i metodiv navchannia, 1997. 392 s.
3. Panahushina O. Y. (2008). Sotsializatsiia pidlitkiv u diial'nosti molodizhnykh orhanizatsii: avtoref. na zdobuttia naukovooho stupenia kandydata pedahohichnykh nauk: spets. 13.00.05 «Sotsial'na pedahohika» [Socialization of Adolescents in the Activities of Youth Organizations: Abstract for the Degree of Candidate of Pedagogical Sciences] / [in Ukrainian] Pivdenno-ukrains'kyi rehional'nyi instytut pisliadyplomnoi osvity pedahohichnykh kadriv. Kherson, 2008. 22 s.
4. Pedahohichna maisternist': Pidruchnyk I. I. A. Ziaziun, L. V. Kramushchenko, I. F. Kryvonos ta in.; Za red. I. A. Ziaziuna [Pedagogical Mastery: Textbook I. I. A. Ziaziun, L. V. Kramushchenko, I. F. Kryvonos et al.; Ed. by I. A. Ziaziun] / [in Ukrainian] Kyiv: Vyshcha shkola, 2004. 422 s.
5. Pedahohichniy slovnyk dlia molodykh bat'kiv [Pedagogical Dictionary for Young Parents] / [in Ukrainian] Kyiv: DCSSM, reprint 2003. 348 s.
6. Salov V. O. (2003). Osnovy pedahohiky vyshchoi shkoly: Navch. posibnyk dlia stud. vyshch. navch. zakl. [Basics of Higher Education Pedagogy: Textbook for Students of Higher Educational Institutions] / [in Ukrainian] Dnipropetrovsk, 2003.
7. Spirina T. (2014). Osoblyvosti adaptatsii studentiv-pershokursnykiv do umov navchannia u vyshchomu navchal'nomu zakladi [Features of Adaptation of First-Year Students to the Learning Conditions in Higher Educational Institutions] / [in Ukrainian] Naukovyi visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu. Serii: Pedahohika. Sotsial'na robota. No. 32. Pp. 182-184.
8. Teoretychna pidgotovka studentiv do sotsial'no-pedahohichnoi diial'nosti [Theoretical Preparation of Students for Socio-Pedagogical Activities] / [in Ukrainian] URL: http://pidruchniki.ws/Zl625101642976/pedagogika/teoretichnapidgotovkas_tidentivsotsialno-pedagogichnoyidiyalnosti

УДК 378. 018.43

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-276-284](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-276-284)

Афанасьєв Анатолій Олександрович кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри кінології, Національна академія Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького, вул. Шевченка, 46, м. Хмельницький, 29007, <https://orcid.org/0000-0003-0376-0438>

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ КІНОЛОГІЧНИХ ПІДРОЗДІЛІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Анотація. Стаття присвячена обґрунтуванню особливостей формування професійної компетентності майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів в умовах дистанційного навчання.

Автором звертається увага на взаємообумовленість професійної компетентності фахівця і його особистісних характеристик як цілісного інтегративного утворення. Компетентність за спеціалізацією формується у результаті навчання за відповідною освітньою програмою.

Акцентується увага на доцільності підбору й запровадження технологій формування професійної компетентності із використанням студентоцентрованого підходу (прагнення використовувати методи навчання із врахуванням індивідуальних здібностей курсантів/слухачів)».

До проблемних аспектів формування професійної компетентності майбутніх офіцерів-прикордонників кінологічних підрозділів під час дистанційного навчання, за нашими спостереженнями, можна віднести психологічні, організаційні та адаптаційні.

До переваг дистанційного навчання автор відносить: здатність орієнтуватися на здобувачів, які дійсно прагнуть набути знань; створення варіантів самостійного обрання часу і місця для навчання; суттєве зменшення фінансових витрат, модульності матеріалів; перспектива навчання для фахівців, які значний час перебувають у відрядженнях; послідовність у вивченні навчального матеріалу для полегшення його засвоєння тощо. Нами було враховано, значний потенціал дистанційного навчання щодо мобільності оновлення інформації. Відсутність обмежень щодо географічних та адміністративних рамок дає змогу за умов дистанційного навчання розширити навчальну аудиторію. При цьому не втрачається якість надання освітніх послуг підготовленими представниками з науково-педагогічних працівників. Суттєвою перевагою дистанційної форми навчання є свобода щодо вибору суб'єктом навчальної траєкторії.

Визначено педагогічні умови формування професійної компетентності майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів в умовах дистанційного навчання: запровадження спеціальних програм та проектування курсів дистанційного навчання для курсантів у вищих військових навчальних закладах з урахуванням завдань кінологічних підрозділів;

активізація професійного мислення майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів під час виконання вправ у форматі дистанційного навчання;

готовність науково-педагогічних працівників до формування професійної компетентності майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів із застосуванням технологій дистанційного навчання.

Ключові слова: формування професійної компетентності, майбутні офіцери кінологічних підрозділів, дистанційне навчання, освітній процес, освітньо-професійна програма.

Afanasyev Anatoliy Oleksandrovych Candidate of Psychological Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Cynology Department of Bohdan Khmelnytskyi National Academy of the State Border Guard Service of Ukraine, St. Shevchenko, 46, Khmelnytskyi, 29007, <https://orcid.org/0000-0003-0376-0438>

FORMATION OF PROFESSIONAL COMPETENCE OF FUTURE OFFICERS OF CANINE UNITS IN DISTANCE EDUCATION CONDITIONS

Abstract. The article is devoted to the substantiation of the peculiarities of the formation of professional competence of future officers of canine units in the conditions of distance learning.

The author draws attention to the interdependence of the specialist's professional competence and his personal characteristics as a whole integrative formation. Competence in specialization is formed as a result of training in the relevant educational program.

Emphasis is placed on the expediency of selecting and introducing technologies for building professional competence using a student-centered approach (the effort to use teaching methods that take into account the individual abilities of cadets/students)".

According to our observations, psychological, organizational and adaptive aspects can be attributed to the problematic aspects of the formation of professional competence of future border guard officers of canine units during distance learning.

Among the advantages of distance learning, the author includes: the ability to focus on students who really want to acquire knowledge; creation of options for independent choice of time and place for study; significant reduction of financial costs, modularity of materials; the prospect of training for specialists who spend a

considerable time on business trips; consistency in studying the educational material to facilitate its assimilation, etc.

We took into account the significant potential of distance learning regarding the mobility of updating information. Absence of restrictions regarding geographical and administrative frameworks makes it possible to expand the educational audience under the conditions of distance learning.

At the same time, the quality of the provision of educational services by trained representatives of scientific and pedagogical workers is not lost. A significant advantage of distance learning is the freedom to choose an educational path by the subject.

Pedagogical conditions for the formation of professional competence of future officers of canine units in the conditions of distance learning have been determined: introduction of special programs and design of distance learning courses for cadets in higher military educational institutions, taking into account the tasks of canine units;

activation of professional thinking of future officers of canine units during distance learning exercises;

the readiness of scientific and pedagogical workers for the formation of professional competence of future officers of canine units with the use of distance learning technologies.

Keywords: formation of professional competence, future officers of canine units, distance learning, educational process, educational and professional program.

Постановка проблеми. Вимогою сьогодення є частковий перехід до дистанційних форм організації навчання. Дистанційна освіта регламентується окремим положенням про дистанційне навчання [1]. Дистанційне навчання передбачає здобуття освіти без фізичної присутності здобувачів в навчальному закладі. «Основною характеристикою дистанційного навчання є інтерактивна взаємодія під час навчання із виділенням часу на самостійне засвоєння матеріалу, консультації викладачів тощо» [2].

Не дивлячись на те, що дистанційне навчання є частково вимогою часу та вимушеною мірою, воно має низку переваг. Є такі можливості: застосовувати інтерактивні технології, мінімізуючи роль чинника відстані; збільшити участь фахівців з підрозділів у заняттях; активніше впроваджувати застосування наочностей. Серед недоліків, які виявлені, коли досліджувалось дистанційне навчання, найбільш вагомими виявляються у тому, що обов'язковими умовами є: сучасне технічне оснащення; технічна та цифрова навченість педагогічного складу; готовність до діяльності за відсутності емоційно-комунікаційної взаємодії з курсантами. Тому значна частка результативності освітнього процесу щодо формування професійної компетентності майбутніх

офіцерів кінологічних підрозділів залежить від того, наскільки педагоги когнітивної сфери особистості майбутнього офіцера, зокрема під час викладання освітніх компонентів за спеціалізацією. Це спричинює актуальність порушеної проблематики та необхідність детальніше її дослідити.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз джерельної бази свідчить, що формування професійної компетентності різних категорій фахівців становить значний інтерес у представників психолого-педагогічної науки. Розвиток професійної компетентності прикордонників є предметом дослідження І. Блощинського, В. Мірошніченко, Л. Романишиної, О. Ставицького та ін. Різноманітні аспекти проблеми дистанційної освіти майбутніх офіцерів-прикордонників розкриті у працях А. Галімова, Діденка, В. Мірошніченко, О. Ставицького тощо. Психологічні механізми сприйняття матеріалу є в центрі уваги у працях Н. Волинець, Н. Голярдик, В. Журавльова, Н. Потапчук. Щодо переваг дистанційної форми навчання в сучасних умовах, то вони наводяться у працях І. Блощинського, Ю. Коровайченка, О. Третяка та ін. Сьогодні особливої актуальності набуває упровадження механізмів дистанційного навчання, які орієнтовані на усвідомлення пріоритету фахових компетентностей майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів (А. Балендр, І. Блощинський). Але в контексті дистанційної освіти вчені більше зосереджують увагу на самому процесі навчання. Різноманітні аспекти формування професійної компетентності майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів в умовах дистанційного навчання потребують детального вивчення.

Метою статті є обґрунтування особливостей формування професійної компетентності майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів в умовах дистанційного навчання.

Виклад основного матеріалу. Компетентністю фахівця визначається його особистісна характеристика, що становить цілісне та інтегративне утворення. Компетентність за спеціалізацією формується у результаті навчання за відповідною освітньою програмою. Тому ми брали до уваги мету освітньо-професійної програми «Організація діяльності кінологічних підрозділів Державної прикордонної служби України». Зокрема, вивчалися ті професійні компетентності, які формуються під час вивчення таких компонентів, як «Основи зоопсихології, етології та вищої нервової діяльності», «Основи службової кінології», «Методика підготовки кінологічних розрахунків», «Підготовка інструктора-методиста зі службової кінології для підрозділів прикордонного контролю», «Підготовка інструктора-методиста зі службового кінології для підрозділів прикордонної служби», «Використання кінологічних підрозділів в оперативно-службовій діяльності», «Методика спеціальної підготовки», «Організація підготовки кінологічних розрахунків у підрозділах охорони державного кордону», «Порядок використання наркотичних засобів, вибухових речовин у підготовці кінологічних розрахунків», «Організація службової діяльності кінологічних підрозділів»».

Ці дисципліни «надають можливість курсантам отримати знання, сформувати компетентності, необхідні для подальшої професійної діяльності» [3].

До цих компетентностей в освітньо-професійній програмі віднесено здатність майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів до: «організації комплексу заходів комплектування кінологічних підрозділів, здатність утримувати, годувати, перевозити службових собак, зберігаючи їх працездатність; застосування сучасних знань психофізіології та поведінкових виявів службових собак; застосування науково обґрунтованої системи та сучасних методів підготовки офіцерів кінологічних підрозділів, у тому числі розроблення службової документації; планування, організації і контролю підготовленості згаданої категорії військовослужбовців; а також організації службової діяльності та управління кінологічними підрозділами у повсякденних, у разі зміни обстановки та різних умовах, розроблення службових документів

Водночас, за визначенням В. Собка, «розвиток професійної компетентності офіцерів-прикордонників є процесом вдосконалення набутого раніше досвіду діяльності у професійній сфері в умовах створеної навчальної обстановки, яка є характерною для оперативно-службової діяльності на кордоні щодо прийняття рішень з управління персоналом з метою успішного вирішення в майбутньому службових завдань» [4]. Дослідником запропонована «методика розвитку професійної компетентності офіцерів-прикордонників у фаховій підготовці із застосуванням ділових ігор». Основними методами формування професійних понять, на думку В. Собка, є такі:

«формування визначення за ключовими ознаками професійного поняття;

складання асоціативних ланцюжків, порівняльний аналіз;

створення асоціативно-графічного малюнка поняття;

контекстне використання поняття в сюжетно-ілюстративному матеріалі (тематична міні-розповідь, презентація тощо);

складання тематичних структурно-логічних схем тощо» [4, с.143].

На нашу думку, варто сприймати площину професійної діяльності офіцерів-прикордонників у вигляді двох підсистем: офіцера-прикордонника та професійного середовища. Елементи підсистеми «офіцер-прикордонник» містять індивідуально-психологічні якості; професійну спрямованість; професійну компетентність майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів. Формування цих елементів відбувається не лише під час уаудиторних занять, а й у форматі дистанційної освіти (інформаційна, практична та самостійна складові).

Доцільно «у підборі й запровадженні технологій формування професійної компетентності використовувати студентоцентричний підхід (прагнення використовувати методи навчання із врахуванням індивідуальних здібностей курсантів/слухачів)» [5].

Ми здійснили спробу з'ясувати, наскільки ефективним є використання дистанційного навчання для формування професійної компетентності майбутніх офіцерів-прикордонників.

Емоційне обумовлення полягає у формуванні позитивного чи негативного ставлення до видів діяльності, які доведеться здійснювати офіцерам-прикордонникам під час виконання завдань професійної діяльності у кінологічних підрозділах. Засвоєння прикордонником способів поведінки на підставі спостереження за колегами по службі трактують як наслідування чи імітацію. Його вияв може бути продемонстрований цілеспрямованими діями колег з професійного оточення.

В умовах дистанційної освіти перераховані психологічні механізми розвитку професійної компетентності майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів запускаються без присутності прикордонників. Як особливість дистанційного навчання є можливість поєднати традиційні технології з сучасними інформаційними компютерними технологіями. Завдяки цьому дистанційне навчання нівелює обмежувальні ознаки навчання у вимірі простору та часу, реалізує низку форм організації навчання, що характеризують його як індивідуальне та групове; короткотривале та довготривале явище. Водночас зростають перспективи застосування інформації з фондів Інтернету.

З урахуванням наукової позиції Ю. Машбиця «щодо обов'язковості в освітньому процесі, а відтак і під час формування професійної компетентності, навчальної взаємодії між педагогами та здобувачами освіти» [6, с. 130], нами акцентовано увагу на зворотності зв'язку в умовах дистанційного навчання у форматі «учень-комп'ютер та комп'ютер-учень» [2].

Дистанційним навчанням створюються передумови для самостійного включення механізму формування професійних компетентностей. До проблемних аспектів формування професійної компетентності майбутніх офіцерів-прикордонників кінологічних підрозділів під час дистанційного навчання, за нашими спостереженнями, можна віднести налагодження технічних можливостей наявними засобами та взаємодії через діалог.

В умовах дистанційного навчання формування професійної компетентності майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів через діалог частково ускладнюється з технічних причин, оскільки недостатнім є рівень комунікативних можливостей, а також здатність усвідомлювати почуте та запам'ятовувати. Завдяки комунікаційним асинхронним зв'язкам (практичні заняття, ситуативні професійні справи) відбувається формування професійної компетентності за дистанційної форми.

Дистанційне навчання має суттєві переваги, зокрема: орієнтується на здобувачів, які дійсно прагнуть набути знань; створює варіанти самостійного обрання часу і місця для навчання; суттєво зменшуються фінансові витрати, модульність матеріалів; виникає перспектива навчання для фахівців, які

значний час перебувають у відрядженнях; передбачає послідовність у вивченні навчального матеріалу для полегшення його засвоєння тощо. Нами було враховано, значний потенціал дистанційного навчання щодо мобільності оновлення інформації. Відсутність обмежень щодо географічних та адміністративних рамок дає змогу за умов дистанційного навчання розширити навчальну аудиторію. При цьому не втрачається якість надання освітніх послуг підготовленими представниками з науково-педагогічних працівників. Суттєвою перевагою дистанційної форми навчання є свобода щодо вибору суб'єктом навчальної траєкторії.

У своїй діяльності щодо формування професійної компетентності майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів викладачі кафедри кінології керуються «Положенням про організацію освітнього процесу в Національній академії Державної прикордонної служби імені Богдана Хмельницького», «Положенням про навчання за індивідуальним графіком та індивідуальним планом здобувачів вищої освіти НАДПСУ», концепції формування та реалізації «індивідуальної освітньої траєкторії і права на вибір освітніх компонентів» [7], порядку застосування технології дистанційного навчання під час організації освітнього процесу НАДПСУ тощо. Урахування положень нормативно-правових документів наближає освітній процес до стандартів та вимог вищої освіти та окреслює стратегію його розвитку.

Попри домінуючі переваги, дистанційне навчання має окремі недоліки для формування професійної компетентності майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів, зокрема психологічні, організаційні та адаптаційні. Але вони суттєво не впливають на рішення визнати його оптимальним варіантом в сучасних умовах навчання. Забезпечення реальної можливості навчання та формування професійної компетентності у будь-якому часовому та будь-якому географічному розумінні є актуальним для сучасних реалій.

Свідченням сформованості професійної компетентності майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів за результатами дистанційного навчання є рівень програмних результатів навчання за спеціалізацією, зокрема:

застосування за стандартами НАТО АМедР-8.4.набутих знань з основ анатомії та фізіології службових собак під час організації заходів з їх утримання, годування, перевезення;

застосування методики для відбору собак у подальшому службовому використанні (проведення експертних процедур щодо придатності їх у службовому використанні) у системі комплектування прикордонних підрозділів службовими собаками, розуміння засад племінної роботи у підрозділах відтворення службових собак;

набуття знань з теорії дресирування службових собак, психофізіологічних основ їх поведінки;

створення необхідних умов для формування навиків у службових собак з урахування індивідуальних особливостей службових собак у створенні необхідних умов формування їх навичок;

тлумачення наукового обґрунтування підготовки кінологічних розрахунків до результативного використання в оперативно-службовій діяльності підрозділів охорони державного кордону;

реалізація інноваційних методик підготовки кінологічних розрахунків; розуміння змістової, організаційної складової, вимоги до навчання розрахунків кінологів, дотримання кінологічних стандартів Європейського агентства Frontex, Міжнародних стандартів протимінної діяльності;

розроблення планів, звітів та навчально-методичної документації за посадою офіцера кінологічного підрозділу;

знання мети та форм застосування тренувальних вправ кінологічними розрахунками з підтриманням їх у повній готовності до дій, організація та оптимізація навчально-матеріальної бази з прикордонної кінології.

За результатами аналізу теоретичних основах формування професійної компетентності майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів в умовах дистанційного навчання, урахувавши результати бесід з курсантами та офіцерами Національної академії Державної прикордонної служби України, визначаємо, що ефективність зазначеного процесу може забезпечити впровадження таких педагогічних умов:

запровадження спеціальних програм та проектування курсів дистанційного навчання для курсантів у вищих військових навчальних закладах з урахуванням завдань кінологічних підрозділів;

активізація професійного мислення майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів під час виконання вправ у форматі дистанційного навчання;

готовність науково-педагогічних працівників до формування професійної компетентності майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів із застосуванням технологій дистанційного навчання.

Висновки і пропозиції. Отже, формування професійної компетентності майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів в умовах дистанційного навчання передбачає реалізацію нових можливостей як комунікативного, так і матеріально-технічного потенціалу у цьому процесі; має вплив на змістову та методичну складову підготовки прикордонників; має здатності до інновацій. Визначено педагогічні умови формування професійної компетентності майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів в умовах дистанційного навчання. Обґрунтування цих педагогічних умов може становити **перспективну** тематику подальших наукових пошуків з досліджуваної проблеми.

Література:

1. [Про затвердження Положення про дистанційне навчання. [Zakon.rada.gov.ua](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13). URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13>.

2. Журавльов В.В., Мірошніченко В.І. (2022) Психологічні механізми розвитку професійної компетентності молодших інспекторів прикордонної служби в умовах дистанційного навчання. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах* : зб. наук. праць. Запоріжжя : КПУ. № 84. С. 167–172.

3. Афанасьєв А., Софіян Д., Серховець С. (2023) Розвиток пізнавальної активності майбутніх офіцерів кінологічних підрозділів у процесі навчання за спеціалізацією. *«Актуальні питання у сучасній науці» (Серія «Педагогіка»)*. № 9(15). С. 651–662.

4. Собко В.Г. (2015) Розвиток професійної компетентності офіцерів-прикордонників у фаховій підготовці із застосуванням ділових ігор: дис. ... канд. пед.н. Хмельницький. 260 с.

5. Мірошніченко В.І. (2023) Методичні аспекти застосування сучасних технологій навчання і контролю знань. *Сучасний стан та перспективи розвитку науки, освіти, технологій та суспільства: збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції (Кременчук, 9 лютого 2023 р.): у 3 ч. Кременчук: ЦФЕНД. Ч. 1. 63 с. С. 55 – 56.*

6. Машбиць Ю. І. (2019) Психологічні механізми і теорія навчання: вибрані статті. Київ : Інтерсервіс. 208 с.

7. Пенчук О. П., Донченко С. В., Білоцька Л. Б. (2017). Побудова індивідуальних траєкторій навчання студентів на основі застосування вибіркового елементів навчальних планів. *Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія Економічні науки. № 2 (109). С. 36–41.*

References:

1. [Pro zatverdzhennia Polozhennia pro dystantsiine navchannia. Zakon.rada.gov.ua. URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13>. [in Ukrainian].

2. Zhuravlov V.V., Miroshnichenko V.I. (2022) Psykholohichni mekhanizmy rozvytku profesiinoi kompetentnosti molodshykh inspektoriv prykordonnoi sluzhby v umovakh dystantsiinoho navchannia. [Psychological mechanisms of professional competence development of junior inspectors of the border service in conditions of distance learning] *Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh : zb. nauk. prats. Zaporizhzhia : KPU. № 84. S. 167–172.* [in Ukrainian].

3. Afanasiev A., Sofiiian D., Serkhovets S. (2023) Rozvytok piznavalnoi aktyvnosti maibutnykh ofitseriv kinolohichnykh pidrozdiliv u protsesi navchannia za spetsializatsiieiu. [Development of cognitive activity of future officers of canine units in the process of training by specialization] *Aktualni pytannia u suchasni nauki» (Serii «Pedahohika»)*. № 9(15). S. 651–662. [in Ukrainian].

4. Sobko V.H. (2015) Rozvytok profesiinoi kompetentnosti ofitseriv-prykordonnykiv u fakhovii pidhotovtsi iz zastosuvanniam dilovykh ihor [Development of professional competence of border guards in professional training using business games]: dys. ...kand. ped.n. Khmelnytskyi. 260 s. [in Ukrainian].

5. Miroshnichenko V.I. (2023) Metodychni aspekty zastosuvannia suchasnykh tekhnolohii navchannia i kontroliu znan. [Methodical aspects of the application of modern technologies of learning and knowledge control] *Suchasnyi stan ta perspektyvy rozvytku nauky, osvity, tekhnolohii ta suspilstva: zbirnyk tez dopovidei mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii (Kremenchuk, 9 liutoho 2023 r.): u 3 ch. Kremenchuk: TsFEND. Ch. 1. 63 s. S. 55 – 56.* [in Ukrainian].

6. Mashbyts Yu. I. (2019) Psykholohichni mekhanizmy i teoriia navchannia: vybrani statii. [Psychological mechanisms and theory of learning: selected articles] Kyiv : Interservis. 208 s. [in Ukrainian].

7. Penchuk O. P., Donchenko S. V., Bilotska L. B. (2017) Pobudova indyvidualnykh traiektorii navchannia studentiv na osnovi zastosuvannia vybirkovykh elementiv navchalnykh planiv. [Construction of individual learning trajectories of students based on the application of selective elements of educational plans] *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu tekhnolohii ta dizainu. Serii Ekonomichni nauky. № 2 (109). С. 36–41.* [in Ukrainian].

УДК: 377.1:378.014.3

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-285-296](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-285-296)

Бацуровська Ілона Вікторівна доктор педагогічних наук, професор кафедри інтелектуальних систем та цифрових технологій, Академія праці, соціальних відносин і туризму, вул. Кільцева дорога 3-а, Київ, 03188, <https://orcid.org/0000-0002-8407-4984>

Кашина Ганна Сергіївна доктор педагогічних наук, завідувач кафедри інтелектуальних систем та цифрових технологій, Академія праці, соціальних відносин і туризму, вул. Кільцева дорога 3-а, Київ, 03188, <https://orcid.org/0000-0002-2829-9847>

Макієвський Олексій Іванович кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інтелектуальних систем та цифрових технологій, Академія праці, соціальних відносин і туризму, вул. Кільцева дорога 3-а, Київ, 03188, <https://orcid.org/0000-0002-7332-0289>

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ТЕОРІЇ ТА МЕТОДИКИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Анотація. У статті розглянуто інноваційні підходи до теорії та методики професійної підготовки майбутніх фахівців, які відповідають сучасним викликам ринку праці та технологічним змінам. Зокрема, увага зосереджена на використанні дуальної освіти, змішаних форм навчання, інтеграції цифрових технологій, а також міждисциплінарних підходів у навчальний процес. Визначено, що такі методики сприяють розвитку як теоретичних знань, так і практичних навичок, необхідних для успішної професійної діяльності. У дослідженні підкреслюється важливість активного залучення здобувачів до практичних завдань, проєктної роботи, стажувань, що дозволяє ефективно інтегрувати отримані знання у реальних умовах. Акцентується увага на значенні цифровізації та адаптивних навчальних систем, які сприяють персоналізації навчання, підвищують його гнучкість та ефективність. Окремо розглянуто питання розвитку м'яких навичок (soft skills), таких як комунікація, критичне мислення, лідерство та робота в команді, що є важливими для сучасного фахівця. Стаття також аналізує перспективи впровадження інноваційних методик у навчальний процес, зокрема використання відкритих освітніх ресурсів, індивідуальних траєкторій навчання та міждисциплінарних курсів. На основі дослідження розроблено рекомендації щодо оптимізації професійної підготовки майбутніх фахівців через інтеграцію теоретичних

знань і практичних навичок. Результати дослідження можуть бути використані для модернізації освітніх програм та підвищення їхньої відповідності сучасним професійним вимогам. Інноваційні методи професійної підготовки допомагають студентам швидко адаптуватися до змінних умов сучасного ринку праці. Важливим аспектом є використання адаптивних навчальних систем, які забезпечують індивідуальний підхід до кожного здобувача. Використання відкритих освітніх ресурсів розширює доступ до навчальних матеріалів і сприяє більшій гнучкості навчального процесу. Практична спрямованість навчання дозволяє здобувачам відразу застосовувати набуті знання в реальних умовах, що підвищує ефективність їх професійної підготовки. Дослідження показує, що впровадження міждисциплінарних підходів сприяє розвитку критичного мислення і творчого підходу до вирішення проблем. Це дозволяє майбутнім фахівцям бути більш конкурентоспроможними на ринку праці.

Ключові слова: інноваційні підходи, професійна підготовка, дуальна освіта, змішане навчання, цифровізація, міждисциплінарний підхід, практичні навички, м'які навички, адаптивні системи навчання, відкриті освітні ресурси.

Batsurovska Iona Viktorivna Doctor of Pedagogical Sciences, Professor of the Department of Intelligent Systems and Digital Technologies, Academy of Labor, Social Relations and Tourism, 3-a Kiltseva Road, Kyiv, 03188, <https://orcid.org/0000-0002-8407-4984>

Kashina Hanna Serhiivna Doctor of Pedagogical Sciences, Head of the Department of Intelligent Systems and Digital Technologies, Academy of Labor, Social Relations and Tourism, 3-a Kiltseva Road, Kyiv, 03188, <https://orcid.org/0000-0002-2829-9847>

Makievsky Oleksii Ivanovych Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Intelligent Systems and Digital Technologies, Academy of Labor, Social Relations and Tourism, 3-a Kiltseva Road, Kyiv, 03188, <https://orcid.org/0000-0002-7332-0289>

INNOVATIVE APPROACHES TO THE THEORY AND METHODOLOGY OF PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE SPECIALISTS

Abstract. The article examines innovative approaches to the theory and methodology of professional training of future specialists, which correspond to the current challenges of the labor market and technological changes. Particular attention is paid to the use of dual education, blended learning, the integration of digital technologies, and interdisciplinary approaches in the educational process. It

is determined that such methodologies contribute to the development of both theoretical knowledge and practical skills required for successful professional activities. The study emphasizes the importance of actively engaging students in practical tasks, project work, and internships, which effectively integrate acquired knowledge into real-world conditions. Attention is focused on the significance of digitalization and adaptive learning systems, which promote personalized learning, enhancing its flexibility and efficiency. The article separately addresses the issue of developing soft skills, such as communication, critical thinking, leadership, and teamwork, which are crucial for modern specialists. The article also analyzes the prospects of implementing innovative methodologies in the educational process, particularly the use of open educational resources, individual learning trajectories, and interdisciplinary courses. Based on the research, recommendations were developed to optimize the professional training of future specialists by integrating theoretical knowledge and practical skills. The results of the study can be used to modernize educational programs and improve their relevance to current professional requirements. Innovative methods of professional training help students quickly adapt to the changing conditions of the modern labor market. An important aspect is the use of adaptive learning systems, which ensure an individualized approach to each learner. The use of open educational resources expands access to learning materials and contributes to greater flexibility in the learning process. The practical focus of education allows students to immediately apply acquired knowledge in real-world conditions, increasing the effectiveness of their professional training. Research shows that the implementation of interdisciplinary approaches promotes the development of critical thinking and a creative approach to problem-solving. This enables future specialists to be more competitive in the labor market.

Keywords: innovative approaches, professional training, dual education, blended learning, digitalization, interdisciplinary approach, practical skills, soft skills, adaptive learning systems, open educational resources.

Постановка проблеми. У сучасних умовах стрімкого розвитку технологій та глобальних змін на ринку праці виникає необхідність перегляду традиційних підходів до професійної підготовки фахівців. Сучасний ринок потребує від здобувачів вищої освіти не лише ґрунтовних теоретичних знань, але й високого рівня практичних навичок, адаптивності та здатності до міждисциплінарної взаємодії. Однією з ключових проблем є недостатня інтеграція інноваційних технологій і методик у навчальний процес, що призводить до розриву між знаннями, отриманими у навчальному закладі, та вимогами реальної професійної діяльності. Ця проблема вимагає впровадження новітніх інноваційних підходів, які дозволять гармонізувати теорію та практику, а також підвищити якість підготовки фахівців відповідно до викликів сучасного суспільства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз літератури з теми інноваційних підходів до професійної підготовки майбутніх фахівців демонструє значне розмаїття підходів та концепцій, які сприяють підвищенню ефективності навчального процесу.

Одним із важливих аспектів є роль неформального навчання на робочому місці, що дозволяє інтегрувати набуті знання та навички у практичну діяльність [1]. Такі підходи сприяють розвитку професійних компетенцій через безперервне навчання на робочому місці. Теорія навчання дорослих, запропонована Мерріам і Біеремою [3], підкреслює, що дорослі здобувачі освіти потребують підходів, які враховують їхні життєві та професійні досвіди. Це робить методи навчання більш орієнтованими на конкретні професійні потреби здобувачів. Дослідження Гетті [6] надають глибокий аналіз факторів, які впливають на досягнення в навчанні, що є важливим при розробці методик підготовки майбутніх фахівців. Теорія експериментального навчання Кольба [2] вказує на важливість набуття досвіду як основи навчання. Це підкреслює необхідність впровадження активних форм навчання, таких як стажування, проектна діяльність та симуляції. У контексті професійної освіти цей підхід забезпечує здобувачів можливістю застосувати теоретичні знання в реальних умовах. Малькольм Ноулз та його співавтори [5] розробили модель андрагогіки, яка пояснює, як дорослі здобувають нові знання та вміння, зважаючи на їхню автономію та самостійність у навчанні. Це сприяє розвитку самостійності у здобувачів, що є критично важливим у професійній підготовці. Сфард [11] розглядає різні метафори навчання, підкреслюючи необхідність використання різноманітних підходів, щоб забезпечити комплексний розвиток здобувачів освіти. Філософія освіти Джона Дьюї [4] акцентує увагу на навчанні через досвід та важливість рефлексії в процесі навчання. Цей підхід підтримує концепцію інтеграції теоретичних знань з практичною діяльністю, що є ключовим для сучасної професійної підготовки.

Інший вагомий внесок роблять Біггс і Танг [7], які розробили підхід до навчання в університетах, орієнтований на студента, що підвищує його активну участь у навчальному процесі та сприяє розвитку критичного мислення. Теорії навчання, які аналізує Іллеріс [8], надають широку панораму сучасних підходів до розуміння навчання, включаючи як когнітивні, так і соціальні аспекти, що є важливим для інтеграції новітніх підходів у професійну освіту. Лорілард [10] наголошує на необхідності поєднання педагогічних методів із технологіями, що дозволяє створити ефективні педагогічні моделі для навчання. Тюн'яла [9] підкреслює значення навчання на робочому місці та його інтеграції в освітній процес, що особливо актуально для підготовки майбутніх фахівців у сучасних умовах.

Таким чином, інноваційні підходи до професійної підготовки фахівців включають активне використання досвіду, навчання на робочому місці,

інтеграцію технологій та розробку методик, орієнтованих на особисті та професійні потреби здобувачів.

Мета статті – дослідження сучасних інноваційних підходів до теорії та методики професійної підготовки майбутніх фахівців з метою підвищення якості їх навчання та адаптації до вимог сучасного ринку праці. Особливу увагу приділено інтеграції цифрових технологій, міждисциплінарних підходів та практико-орієнтованих методів навчання.

Завдання:

1. Проаналізувати основні тенденції в інноваційних підходах до професійної підготовки в контексті сучасних освітніх реформ.
2. Визначити ключові компоненти та методологічні аспекти впровадження інноваційних технологій у процес навчання.
3. Оцінити вплив цифровізації та міждисциплінарних підходів на ефективність підготовки майбутніх фахівців.
4. Розробити рекомендації щодо оптимізації професійної підготовки на основі інноваційних підходів з акцентом на інтеграцію теоретичних знань і практичних навичок.
5. Виявити перспективи подальшого розвитку інноваційних методик у контексті професійної освіти.

Виклад основного матеріалу. Аналіз основних тенденцій в інноваційних підходах до професійної підготовки в контексті сучасних освітніх реформ демонструє важливість інтеграції сучасних технологій, підходів до навчання, а також зміни в парадигмі освіти, що відображає потреби сучасного ринку праці.

Однією з ключових тенденцій є акцент на практичне навчання, яке дозволяє здобувачам вищої освіти засвоювати знання через досвід, реальні завдання та стажування. Колб у своїй теорії експериментального навчання наголошує, що досвід є основним джерелом навчання [2]. Це підхід, що активно використовується в рамках дуальної освіти та різних форм партнерства між освітніми закладами та підприємствами.

Іншою важливою тенденцією є розвиток цифрових технологій та їх інтеграція в навчальний процес. Лорілард підкреслює необхідність педагогічного дизайну, який поєднує традиційні методи навчання з сучасними технологіями, зокрема електронним навчанням [10]. Це відповідає глобальним освітнім реформам, що спрямовані на діджиталізацію освіти та забезпечення доступу до навчальних ресурсів через інтернет.

Неформальне та змішане навчання також набувають популярності, особливо в контексті безперервної освіти. Ераут аналізує, як неформальне навчання в робочому середовищі сприяє розвитку професійних навичок і дозволяє здобувачам використовувати знання на практиці [1]. Це стає все більш важливим в умовах швидких змін у професійних вимогах.

Крім того, освітні реформи орієнтуються на розробку програм, які підкреслюють індивідуалізацію навчального процесу та орієнтацію на здобувача. Біггс і Танг акцентують увагу на необхідності створення умов, в яких здобувачі можуть брати активну участь у процесі навчання та відповідати за свої досягнення [7]. Такий підхід сприяє розвитку критичного мислення та автономії здобувачів, що є ключовим для підготовки до реальних умов праці.

Значну роль у професійній підготовці займають теорії навчання дорослих. Малькольм Ноулз та його співавтори розробили концепцію андрагогіки, яка вказує на важливість врахування досвіду дорослих під час їхнього навчання та забезпечення можливості самостійного контролю за процесом навчання [5]. Це стає важливим в умовах реформ, які спрямовані на підготовку здобувачів до постійної перекваліфікації та безперервного навчання протягом усього життя.

Отже, сучасні освітні реформи підкреслюють важливість практико-орієнтованого підходу, інтеграції цифрових технологій, індивідуалізації навчального процесу та безперервної освіти, що дозволяє забезпечити якісну підготовку майбутніх фахівців, адаптованих до вимог ринку праці.

Впровадження інноваційних технологій у процес навчання є ключовим напрямом модернізації освіти, який спрямований на підвищення якості підготовки фахівців та адаптацію їхніх знань до вимог сучасного ринку праці. Визначення ключових компонентів та методологічних аспектів допомагає ефективно інтегрувати ці технології в навчальний процес.

Ключові компоненти впровадження інноваційних технологій:

1. *Цифровізація навчального процесу.* Використання цифрових інструментів та платформ (Learning Management Systems, електронні підручники, відеоуроки, симуляції) значно розширює можливості навчання, надаючи доступ до великої кількості ресурсів та матеріалів [10]. Це дозволяє створити інтерактивне середовище, що сприяє розвитку як теоретичних, так і практичних навичок.

2. *Активні форми навчання.* Інтерактивні методи навчання, такі як проектна робота, кейс-методи, симуляції та рольові ігри, сприяють активному залученню здобувачів до процесу навчання [2]. Вони дозволяють інтегрувати теоретичні знання з реальними практичними завданнями, що є важливим для професійної підготовки.

3. *Інтеграція неформального та змішаного навчання.* Неформальні методи, такі як самостійне навчання через онлайн-курси, вебінари та робота над проектами, дозволяють здобувачам самостійно формувати свою освітню траєкторію [1]. Змішане навчання поєднує традиційні форми з використанням цифрових технологій, забезпечуючи гнучкість та доступність навчання.

4. *Персоналізація навчального процесу.* Інноваційні технології дозволяють адаптувати навчальні програми під індивідуальні потреби здобувачів [7]. Персоналізоване навчання враховує інтереси, здібності та темпи розвитку кожного здобувача, що підвищує мотивацію та ефективність навчання.

Розглянемо методологічні аспекти впровадження інноваційних технологій на рисунку 1.

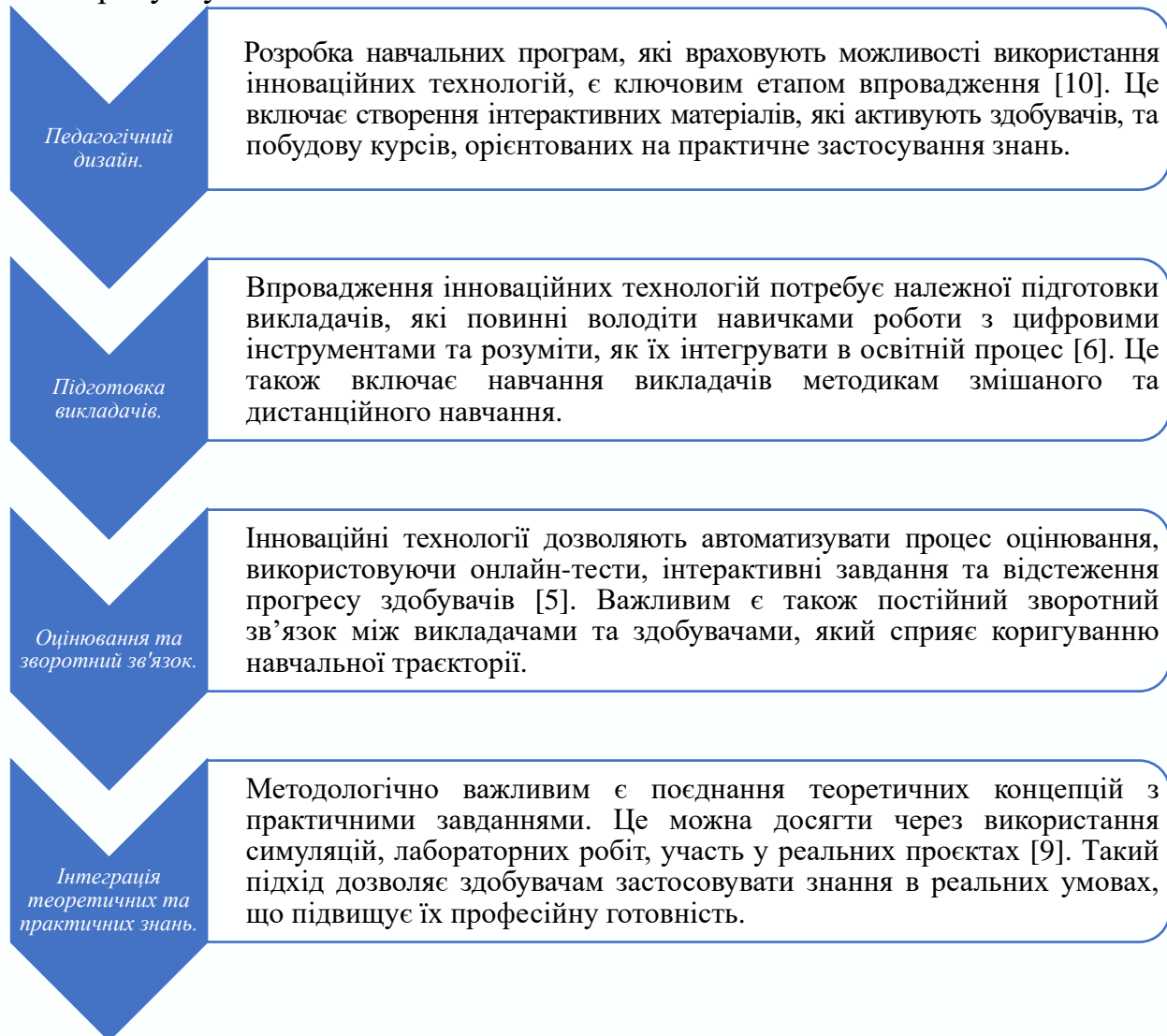

Рис. 1 Методологічні аспекти впровадження інноваційних технологій

Таким чином, впровадження інноваційних технологій вимагає комплексного підходу, що включає як технологічну підтримку, так і педагогічні інновації, спрямовані на розвиток професійних компетенцій здобувачів освіти.

У сучасному світі цифровізація освіти та застосування міждисциплінарних підходів стають важливими складовими підготовки майбутніх фахівців. Ці зміни відбуваються у відповідь на стрімкі технологічні зрушення та зростаючу складність професійної діяльності, що вимагає від здобувачів вищої освіти не лише глибоких знань у своїй галузі, але й здатності до інтеграції різноманітних дисциплінарних підходів.

Цифровізація та міждисциплінарні підходи відіграють важливу роль у підвищенні ефективності підготовки майбутніх фахівців. Цифрові інстру-

менти забезпечують доступ до знань, сприяють гнучкості та персоналізації навчання, а також дозволяють більш ефективно оцінювати здобувачів. Міждисциплінарні підходи, в свою чергу, розвивають критичне мислення та навички вирішення складних проблем, що підвищує готовність випускників до роботи в умовах сучасного ринку праці.

Цифрові технології стають засобом для забезпечення доступу до знань, а міждисциплінарність сприяє розвитку критичного мислення та вирішенню складних завдань у реальних умовах (таблиця 1).

Таблиця 1.

Вплив цифровізації та міждисциплінарних підходів на підготовку фахівців

Аспект впливу	Цифровізація	Міждисциплінарні підходи
Доступ до інформації та ресурсів	Широкий доступ до освітніх платформ, електронних підручників та баз даних. Здобувачі можуть навчатися незалежно від місця та часу.	Інтеграція знань з різних галузей дозволяє отримувати більш комплексне розуміння проблем.
Формування професійних компетенцій	Використання симуляторів, віртуальних лабораторій та дистанційних курсів дозволяє здобувачам застосовувати знання на практиці.	Розвиток навичок міждисциплінарного мислення для вирішення складних професійних завдань.
Мотивація та залученість здобувачів	Інтерактивні методи навчання підвищують мотивацію до вивчення матеріалу. Гейміфікація та адаптивні системи підвищують зацікавленість здобувачів.	Проектна робота, що поєднує різні дисципліни, сприяє розвитку творчого підходу та критичного мислення.
Гнучкість та персоналізація навчання	Можливість адаптувати навчальні програми під індивідуальні потреби здобувачів. Онлайн-курси дозволяють навчатися за власним графіком.	Здобувачі мають можливість вивчати додаткові дисципліни для поглиблення знань та розвитку нових компетенцій.
Оцінювання та контроль знань	Цифрові платформи забезпечують автоматизоване оцінювання та зворотний зв'язок в режимі реального часу.	Міждисциплінарні проекти та завдання дозволяють комплексно оцінити рівень знань та навичок здобувачів.

Рекомендації щодо оптимізації професійної підготовки на основі інноваційних підходів.

1. **Впровадження дуальної освіти.** Дуальна система освіти поєднує навчання у навчальному закладі з практичною підготовкою на підприємствах. Це дозволяє здобувачам вищої освіти отримувати не лише теоретичні знання,

але й практичні навички в умовах реальної роботи. Викладачі мають активно співпрацювати з представниками бізнесу для узгодження програм, що відповідають сучасним вимогам ринку праці.

2. **Використання технологій змішаного навчання.** Змішане навчання, яке поєднує традиційні аудиторні заняття з онлайн-курсами, дозволяє ефективніше інтегрувати теоретичні та практичні компоненти. Цифрові платформи можуть забезпечувати доступ до додаткових навчальних матеріалів та симуляцій для відпрацювання навичок у віртуальних умовах.

3. **Проектне навчання з реальними кейсами.** Рекомендується впроваджувати проектне навчання, засноване на реальних завданнях і проблемах. Це дозволить здобувачам навчатися через практичне вирішення проблем, що відповідають професійній діяльності. Такий підхід розвиває критичне мислення, навички командної роботи та адаптацію до змінних умов роботи.

4. **Інтеграція міждисциплінарних курсів.** Програми професійної підготовки мають включати курси, які інтегрують знання з різних дисциплін, що сприяє більш комплексному розумінню професійних викликів. Наприклад, курси з управління проектами, аналітики даних, а також комунікативні та лідерські навички є необхідними для сучасних фахівців незалежно від спеціалізації.

5. **Гейміфікація навчального процесу.** Використання гейміфікації, зокрема інтерактивних методів навчання, які включають змагання, нагороди та симуляції, сприяє підвищенню мотивації здобувачів. Гейміфікація допомагає застосовувати теоретичні знання у практичних ситуаціях, що сприяє кращому засвоєнню матеріалу.

6. **Постійний моніторинг та адаптація навчальних програм.** Необхідно регулярно проводити оцінку ефективності навчальних програм на основі зворотного зв'язку від здобувачів та роботодавців. Це дозволить адаптувати програми до актуальних потреб ринку праці та технологічних змін. Навчальні заклади мають бути готові швидко реагувати на нові виклики та інтегрувати сучасні методи і технології.

7. **Розвиток індивідуальних навчальних траєкторій.** Створення індивідуальних траєкторій навчання дозволяє здобувачам обирати курси та модулі, які відповідають їхнім професійним цілям та інтересам. Це сприяє глибшому засвоєнню знань та розвитку спеціалізованих навичок.

Оптимізація професійної підготовки через впровадження інноваційних підходів сприяє кращій інтеграції теоретичних знань і практичних навичок. Впровадження дуальної освіти, змішаного навчання, проектних методів і міждисциплінарних курсів дозволяє адаптувати навчальні програми до вимог сучасного ринку праці, а гейміфікація та індивідуальні траєкторії навчання підвищують мотивацію та залученість здобувачів.

Таблиця 2.

Перспективи подальшого розвитку інноваційних методик у професійній освіті

Перспектива розвитку	Опис
Цифровізація освітнього процесу	Поглиблене використання штучного інтелекту, VR/AR та інших передових технологій для створення інтерактивних і персоналізованих освітніх траєкторій, що наближують навчальний процес до реальних умов професійної діяльності.
Адаптивні освітні технології	Впровадження адаптивних систем навчання, які автоматично підлаштовуються під рівень знань та потреб здобувачів, забезпечуючи індивідуальний підхід до навчання.
Мікронавчання та модульні програми	Використання коротких освітніх модулів для швидкого здобуття практичних навичок. Модульні програми дозволяють адаптувати навчання під конкретні професійні потреби здобувачів та швидко реагувати на зміни ринку праці.
Глобалізація освітніх процесів	Розширення можливостей для дистанційного навчання та доступу до міжнародних освітніх програм. Це сприяє глобалізації освіти, що дозволяє здобувачам використовувати найкращі практики з усього світу.
Розвиток дуальної освіти та співпраця з бізнесом	Поєднання навчання в навчальних закладах із практичною підготовкою на підприємствах для забезпечення здобувачів актуальними професійними навичками, а також адаптації навчальних програм до потреб сучасного ринку праці.
Розвиток м'яких навичок (soft skills)	Посилення акценту на розвиток комунікації, лідерства, роботи в команді, критичного мислення та адаптивності як невід'ємних компонентів професійної підготовки.
Міждисциплінарність та проєктне навчання	Застосування міждисциплінарних підходів, які об'єднують знання з різних галузей для вирішення складних професійних завдань. Проєктне навчання, орієнтоване на реальні виклики, сприяє практичному застосуванню теоретичних знань.
Відкрита освіта та стимулювання інновацій	Відкриті освітні ресурси (OER) дозволяють здобувачам безкоштовно отримувати доступ до навчальних матеріалів з різних дисциплін, що стимулює поширення інноваційних методик та полегшує доступ до знань для більшої кількості людей.

Подальший розвиток інноваційних методик у професійній освіті сприятиме створенню більш адаптивної, гнучкої та індивідуалізованої системи підготовки фахівців. Цифровізація, мікронавчання, глобалізація освіти та розвиток дуальної освіти дозволять навчальним закладам краще відповідати потребам сучасного ринку праці, а здобувачам — отримувати необхідні знання та навички для успішної професійної діяльності.

Висновки. У сучасних умовах стрімкої цифровізації та глобалізації освіти професійна підготовка майбутніх фахівців потребує впровадження інноваційних методик, що поєднують теоретичні знання з практичними навичками. Дуальна освіта, змішане та проектне навчання, а також використання цифрових інструментів сприяють більшій інтеграції здобувачів у реальні професійні процеси. Міждисциплінарний підхід розвиває критичне мислення та здатність вирішувати складні професійні завдання. Важливим є також розвиток м'яких навичок, що забезпечує кращу адаптацію випускників до ринку праці. Впровадження персоналізованого навчання та адаптивних систем дозволяє задовольнити індивідуальні потреби здобувачів. Подальший розвиток інноваційних методик, таких як відкриті освітні ресурси, сприятиме більш доступній та якісній професійній підготовці.

Література:

1. Eraut M. Informal learning in the workplace // Studies in Continuing Education. 2004. Vol. 26, № 2. P. 247–273. DOI: <https://doi.org/10.1080/158037042000225245>
2. Kolb D. A. Experiential learning: Experience as the source of learning and development. FT press, 2015. 400 p.
3. Merriam S. B., Bierema L. L. Adult learning: Linking theory and practice. John Wiley & Sons, 2013. 336 p.
4. Dewey J. Experience and education. Macmillan, 1938. 96 p.
5. Knowles M. S., Holton E. F., Swanson R. A. The adult learner: The definitive classic in adult education and human resource development. Routledge, 2014. 402 p.
6. Hattie J. Visible learning: A synthesis of over 800 meta-analyses relating to achievement. Routledge, 2009. 392 p.
7. Biggs J., Tang C. Teaching for quality learning at university: What the student does. McGraw-Hill Education, 2011. 480 p.
8. Illeris K. Contemporary theories of learning: Learning theorists in their own words. Routledge, 2009. 288 p.
9. Tynjälä P. Perspectives into learning at the workplace // Educational Research Review. 2008. Vol. 3, № 2. P. 130–154. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2007.12.001>
10. Laurillard D. Teaching as a design science: Building pedagogical patterns for learning and technology. Routledge, 2012. 272 p.
11. Sfard A. On two metaphors for learning and the dangers of choosing just one // Educational researcher. 1998. Vol. 27, № 2. P. 4–13. DOI: <https://doi.org/10.3102/0013189X027002004>

References:

1. Eraut M. Informal learning in the workplace // Studies in Continuing Education. 2004. Vol. 26, № 2. P. 247–273. DOI: <https://doi.org/10.1080/158037042000225245> [in English].
2. Kolb D. A. Experiential learning: Experience as the source of learning and development. FT press, 2015. 400 p. [in English].
3. Merriam S. B., Bierema L. L. Adult learning: Linking theory and practice. John Wiley & Sons, 2013. 336 p. [in English].
4. Dewey J. Experience and education. Macmillan, 1938. 96 p. [in English].
5. Knowles M. S., Holton E. F., Swanson R. A. The adult learner: The definitive classic in adult education and human resource development. Routledge, 2014. 402 p. [in English].

6. Hattie J. Visible learning: A synthesis of over 800 meta-analyses relating to achievement. Routledge, 2009. 392 p. [in English].
7. Biggs J., Tang C. Teaching for quality learning at university: What the student does. McGraw-Hill Education, 2011. 480 p. [in English].
8. Illeris K. Contemporary theories of learning: Learning theorists in their own words. Routledge, 2009. 288 p. [in English].
9. Tynjälä P. Perspectives into learning at the workplace // Educational Research Review. 2008. Vol. 3, № 2. P. 130–154. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2007.12.001> [in English].
10. Laurillard D. Teaching as a design science: Building pedagogical patterns for learning and technology. Routledge, 2012. 272 p. [in English].
11. Sfard A. On two metaphors for learning and the dangers of choosing just one // Educational researcher. 1998. Vol. 27, № 2. P. 4–13. DOI: <https://doi.org/10.3102/0013189X027002004> [in English].

УДК 378.147 : 316.772 : 338.48

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-297-307](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-297-307)

Волкова Наталія Павлівна доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри інноваційних технологій з педагогіки, психології та соціальної роботи, Університет імені Альфреда Нобеля, вул. Січеславська Набережна, 18, м. Дніпро, 49000, тел.: (097) 262-68-80, <https://orcid.org/0000-0003-1258-7251>

КОЛАБОРАТИВНЕ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ ТУРИЗМУ

Анотація. Професійна діяльність майбутніх фахівців у галузі туризму відбувається в міжнародній площині, що вимагає від них уміння взаємодіяти на різних рівнях комунікативних процесів з урахуванням культурних відмінностей комунікаторів з метою досягнення поставлених цілей, тому однією з компетентностей, яка є ключовою для майбутніх фахівців у галузі туризму в цьому контексті, є полікультурна комунікативна компетентність.

У статті розглянуто колаборативне навчання як засіб формування полікультурної комунікативної компетентності при підготовці майбутніх фахівців у галузі туризму. Констатовано, що в контексті розв'язання проблем, пов'язаних з професійною взаємодією, колаборативне навчання є одним з ефективних інструментів у процесі формування комунікативних, інтелектуальних, творчих здібностей здобувачів вищої освіти, що сприяє розвитку навичок співробітництва, критичного мислення й командної роботи.

Здійснено аналіз основних особливостей колаборативного навчання в порівнянні з кооперативним навчанням і ключових положень, які становлять основу колаборативного навчання, зазначено алгоритм дій при реалізації колаборативного навчання, проаналізовано стратегії співпраці для досягнення навчальних цілей і виконання завдань, досліджено фактори, що мають позитивний вплив на ефективність співпраці в процесі формування полікультурної комунікативної компетентності майбутніх фахівців у галузі туризму засобами колаборативного навчання.

На основі концептуального аналізу педагогічної літератури й власного педагогічного досвіду окреслено основні принципи колаборативного навчання при формуванні полікультурної комунікативної компетентності майбутніх фахівців у галузі туризму.

Зазначається, що колаборативне навчання як засіб формування полікультурної комунікативної компетентності майбутніх фахівців у галузі туризму є ефективним, оскільки воно забезпечує активне залучення до обговорення з

аналізом різних поглядів на вирішення проблем, сприяє розвитку критичного мислення, командної роботи, комунікативних навичок і навичок міжособистісного спілкування для досягнення спільних цілей, підсилює відповідальність за кінцевий результат спільної діяльності, за умови дотримання запропонованих принципів реалізації колаборативного навчання, що є критично важливим для ефективної комунікації в професійному туристичному середовищі в умовах мультикультурності.

Ключові слова: колаборативне навчання, полікультурна комунікативна компетентність майбутніх фахівців у галузі туризму, туризм, міжкультурна взаємодія, співпраця.

Volkova Nataliia Pavlivna Doctor of Pedagogical Sciences, Full Professor, Head of the Department of Innovative Technologies in Pedagogy, Psychology and Social Work, Alfred Nobel University, St. Naberezhna Sicheslavska, 18, Dnipro, 49000, tel.: (097) 262-68-80, <https://orcid.org/0000-0003-1258-7251>

COLLABORATIVE LEARNING AS A MEANS OF FORMATION OF MULTICULTURAL COMMUNICATIVE COMPETENCE IN THE TRAINING OF FUTURE SPECIALISTS IN THE FIELD OF TOURISM

Abstract. The professional activities of future specialists in the field of tourism unfold on an international stage, demanding their ability to interact at various levels of communication processes, taking into account the cultural differences of communicators to achieve the set goals. Therefore, one of the key competences for future tourism professionals in this context is multicultural communicative competence.

This article examines collaborative learning as a means of developing multicultural communicative competence in the training of future tourism specialists. It is stated that in the context of solving problems related to professional interaction, collaborative learning is one of the effective tools in the process of developing communicative, intellectual, and creative abilities of higher education students, contributing to the development of cooperation skills, critical thinking, and teamwork.

The article analyses the main features of collaborative learning in comparison with cooperative learning as well as the rationale for collaborative learning. It outlines an algorithm of actions for implementing collaborative learning, analyses collaboration strategies for achieving learning goals and completing tasks, and explores factors that have a positive impact on the effectiveness of collaboration in the process of developing multicultural communicative competence of future tourism specialists through collaborative learning.

Based on a conceptual analysis of pedagogical literature and personal pedagogical experience, the main principles of collaborative learning in the formation of multicultural communicative competence of future tourism specialists are outlined.

It is noted that collaborative learning as a means of forming multicultural communicative competence of future tourism specialists is effective because it provides active involvement in the discussion with the analysis of different perspectives on solving problems, promotes the development of critical thinking, teamwork, communication skills and interpersonal communication skills to achieve common goals, and strengthens responsibility for the final result of joint activities provided that the proposed principles of implementing collaborative learning are followed, which is critically important for effective communication in a professional tourism environment in a multicultural context.

Keywords: collaborative learning, multicultural communicative competence of future specialists in the field of tourism, tourism, intercultural interaction, collaboration.

Постановка проблеми. Інноваційні процеси, які відбуваються на світовому рівні, сприяють перегляду системи вищої освіти з метою формування такого набору професійних компетентностей майбутніх фахівців у різних галузях, які б підвищили їхню конкурентоспроможність на глобальному рівні й надали змогу інтегруватися в міжнародне професійне середовище, забезпечивши випускників можливостями сталого особистісного розвитку й кар'єрного зростання. На сучасному етапі розвитку системи вищої освіти досягнення програмних результатів навчання під час фахової підготовки шляхом застосування компетентнісного підходу для формування набору загальних і спеціальних компетентностей вважається одним з найбільш ефективних методів і викликає науковий інтерес у вітчизняних і зарубіжних дослідників.

Зазначимо, що серед вимог, які висуваються державним освітнім стандартом до програмних результатів навчання майбутніх фахівців у галузі туризму, особливу увагу привертають результати, які становлять основу комунікативної діяльності в умовах мультикультурності, а саме: спроможність використовувати навички продуктивного спілкування зі споживачами туристичних послуг; здатність встановлювати зв'язки й будувати мережу контактів з експертами туристичної й суміжних галузей; уміння проявляти повагу до індивідуального й культурного розмаїття, демонструючи толерантне ставлення до інших підходів до виконання професійних обов'язків і поставлених задач; здатність аргументовано відстоювати свої погляди в розв'язанні професійних завдань, а також виявляти проблемні ситуації й знаходити оптимальні шляхи їх вирішення.

Оскільки професійна діяльність майбутніх фахівців у галузі туризму відбувається в міжнародній площині, що вимагає від них уміння взаємодіяти на різних рівнях комунікативних процесів з урахуванням культурних відмінностей комунікаторів з метою досягнення поставлених цілей, однією з компетентностей, яка є ключовою для майбутніх фахівців у галузі туризму в цьому контексті, є полікультурна комунікативна компетентність. Професійна взаємодія в галузі туризму передбачає співпрацю, спілкування, вирішення проблем на різних операційних рівнях: з клієнтами, колегами, керівниками, представниками громадських організацій тощо, враховуючи багатовекторність професійних обов'язків майбутніх фахівців у галузі туризму, що вимагає інтегрування відповідних педагогічних технологій в освітній процес для створення сприятливого навчального середовища з метою моделювання контексту, наближеного до реального професійного оточення з акцентом на комунікативній діяльності в умовах культурного різноманіття.

Застосування інтерактивних методів навчання в освітньому процесі дозволяє активізувати пізнавальний інтерес майбутніх фахівців у туристичній галузі, підсилити мотивацію здобувачів вищої освіти до навчання й дослідницької діяльності, створити освітнє середовище, яке сприяє формуванню полікультурної комунікативної компетентності через залучення до комунікації, співпраці, спільного вирішення проблем з метою розвитку особистості з набором певних знань, умінь і навичок, ціннісних орієнтирів й установок для подальшої ефективної взаємодії в професійному середовищі в умовах мультикультурності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема формування полікультурної компетентності під час професійної підготовки майбутніх фахівців різних спеціальностей, включаючи й галузь туризму, є предметом дослідження ряду науковців і практиків. Дефініційному аналізу й висвітленню теоретичних аспектів поняття «полікультурна компетентність» присвячено ряд наукових розвідок: С. Авхутська («Полікультурна компетентність як необхідна складова професійної компетентності майбутнього учителя»), І. Гончарова («Формування полікультурної компетентності у майбутніх менеджерів туризму у вищих навчальних закладах»), О. Зеленська («Аналіз результатів пілотного дослідження щодо визначення рівня сформованості полікультурної компетентності курсантів ВВНЗ»), О. Кондратьєва («Формування полікультурної компетентності майбутніх учителів початкової школи»), Р. Кравець («Структурні компоненти полікультурної компетентності майбутніх фахівців аграрної галузі»), М. Онищенко («Полікультурна компетентність майбутніх перекладачів як важлива складова професійної компетентності»), Д. Попова («Педагогічні аспекти формування полікультурної компетентності як складової професійної підготовки майбутніх фахівців з туризму»), М. Сімоненко («Полікультурна компетентність майбутнього вчителя як стандарт освіти

євро-пейського виміру)), Т. Сніца («Методичні рекомендації викладачам щодо формування полікультурної компетентності у майбутніх офіцерів-прикордонників»), І. Соколова, О. Івашко («Формування полікультурної компетентності у майбутніх вчителів-філологів»), Л. Чередниченко («Формування полікультурної компетентності майбутнього вчителя у процесі професійної підготовки») та ін. Водночас дослідження щодо формування полікультурної (міжкультурної) комунікативної компетентності майбутніх фахівців окремих спеціальностей є менш численними: Ю. Веклич («Особливості формування полікультурної комунікативної компетенції майбутніх вчителів іноземної мови в початковій школі»), І. Забіяка, С. Лобанова («Міжкультурна комунікативна компетентність майбутніх фахівців технічного та гуманітарного профілю у контексті глобалізації освітнього простору»), Т. Серих («Формування полікультурної комунікативної компетентності майбутніх учителів початкової школи») та ін.

У контексті розв'язання проблем, пов'язаних з професійною взаємодією, колаборативне навчання на сьогодні визначається як один із ефективних інструментів у процесі формування комунікативних, інтелектуальних, творчих здібностей здобувачів вищої освіти, що сприяє розвитку навичок співробітництва, критичного мислення й командної роботи. Це підтверджується наявністю вагомого наукового доробку (С. Кожушко [1], І. Нестеренко [2], Е. Барклей (E. Barkley), К. Майор (C. Major), К. Кросс (K. Cross) [3], М. Гаугланд (M. Haugland), І. Росенберг (I. Rosenberg), К. Аасекйєр (K. Aasekjær) [5], К. Скагер (K. Scager), Дж. Боонстра (J. Boonstra), Т. Пеетерс (T. Peeters), Дж. Вулпергорст (J. Vulperhorst), Ф. Вегант (F. Wiegant) [8], Г. Срінівас (H. Srinivas) [7] та ін.). Колаборативне навчання в узагальненому вигляді окреслюється дослідниками як освітній підхід, за якого учасники працюють разом у групах з метою розв'язання проблемних ситуацій, виконання завдань, вивчення нових понять і складних концепцій, з акцентом на взаємодії та співпраці між здобувачами вищої освіти.

Водночас, аналіз останніх наукових досліджень і публікацій, у яких порушено питання застосування колаборативного навчання в процесі підготовки майбутніх фахівців, дає нагоду констатувати, що наразі недостатньо дослідженими залишаються питання розкриття ролі колаборативного навчання в процесі формування полікультурної комунікативної компетентності майбутніх фахівців у галузі туризму.

Мета статті полягає в дослідженні й теоретичному обґрунтуванні ролі колаборативного навчання як засобу формування полікультурної комунікативної компетентності майбутніх фахівців у туристичній галузі.

Виклад основного матеріалу. Зазначимо, що компетентність є показником готовності фахівців то певного виду діяльності в професійному середовищі та має інтегративний характер. Полікультурна комунікативна компетент-

ність забезпечує фахівця з туризму широким спектром необхідних навичок: від збору й аналізу інформації до формулювання гіпотез, узагальнення даних і прийняття обґрунтованих рішень на основі комунікативної діяльності в соціумі, що характеризується культурним різноманіттям і багатовекторністю комунікативних процесів. Вона дозволяє ефективно взаємодіяти з людьми різних культур, а також розробляти інноваційні рішення для складних завдань, що є ключовим для ефективного вирішення професійних завдань.

Відповідно, формування полікультурної комунікативної компетентності майбутніх фахівців у галузі туризму в процесі фахової підготовки має забезпечуватися використанням педагогічних інструментів, які дозволять створити освітнє середовище, сприятливе для комунікації, співпраці й командної роботи, одним з яких вбачаємо колаборативне навчання.

Колаборативне навчання передбачає роботу в малих групах (як правило, 3-5 осіб для продуктивної взаємодії), під час якої вони діляться знаннями й досвідом, виконуючи проблемні завдання, а викладач зазвичай виступає в ролі фасилітатора. На відміну від кооперативного навчання, яке передбачає розподіл завдань між окремими учасниками для досягнення спільного результату, колаборативне навчання має на меті колективне виконання завдань з координуванням зусиль і прийняттям спільних рішень щодо розв'язання проблемних ситуацій, тобто акцент не на індивідуальному виконанні завдань з подальшим поєднанням результатів, як під час кооперативної взаємодії, а на динаміці розвитку співпраці у рамках навчальної групи під час колаборативного навчання [1, с. 66-67; 3].

Л. Лін (L. Lin) визначає ряд положень, які становлять основу колаборативного навчання, з акцентом на розвитку комунікативної компетентності [6, с. 21-22], до яких відносять:

1. розширення можливостей для практики іноземної мови;
2. підвищення якості обговорень учасників через створення соціального середовища, наближеного до реальності, з необхідністю використовувати різні способи мовлення й активне слухання для досягнення мети комунікації;
3. створення сприятливого клімату в освітньому середовищі для забезпечення позитивного психологічного стану учасників;
4. сприяння соціальній взаємодії через обговорення, обмін ідеями, організацію процесу навчання;
5. розвиток критичного мислення під час обговорення, уточнення й оцінювання ідей під час вирішення проблемних ситуацій.

У своєму дослідженні І. Нестеренко пропонує послуговуватися системним підходом до планування колаборативного навчання з дотриманням певного алгоритму дій, зокрема: 1. встановлення чітких групових цілей; 2. створення групи середнього розміру (5 осіб); 3. побудова довіри й сприяння відкритому спілкуванню; 4. створення групових ролей для великих завдань; 5.

складання резюме при обговоренні результатів діяльності учасників групи; 6. використання реальних проблем; 7. навчання навичок вирішувати проблеми й критично мислити (з дотриманням покрокової процедури для розв'язання проблем); 8. наявність різносторонніх груп (змішаних груп для взаємонавчання); 9. єдність і взаємодія різних типів навчання [2], який вбачаємо послідовним й ефективним.

З огляду на окреслене вище, доречними видаються нам погляди зарубіжних дослідників М. Гаугланд (М. Haugland), І. Росенберга (I. Rosenberg), К. Аасекйєр (K. Aasekjær) [5], які доводять, що, попри схожі фактори, такі як контекст, завдання й автономія здобувачів вищої освіти, учасники колаборативного навчання обирають різні стратегії співпраці для досягнення навчальних цілей. Науковці зазначають, що співпраця в малих групах може відбуватися в трьох різних форматах залежно від здатності здобувачів вищої освіти бути гнучкими й брати на себе відповідальність за власне й спільне навчання:

1. спільна відповідальність – гнучка організація (чітка структура й рамки для сприяння співпраці; гнучкість і коригування під час робочого процесу; високий рівень лояльності й залученості учасників групи; обговорення й рефлексія щодо завдань з розумінням користі групового навчання; самостійність роботи групи з мінімальним втручанням викладача);

2. індивідуальна відповідальність – гнучка організація (різні ступені підготовленості до виконання завдань; розподіл завдань на окремі частини з об'єднанням в готовий загальний продукт наприкінці; менший фокус на обговоренні роботи в процесі виконання завдань, більший фокус на презентацію результатів виконаного завдання);

3. індивідуальна відповідальність – неорганізованість (відсутність групової структури й організації; відсутність співпраці, гнучкості й обговорення; відповідальність окремих вмотивованих учасників від імені групи, залученість інших учасників лише на етапі презентації готового продукту; обмеженість групової динаміки).

Аналізуючи особливості навчального процесу в кожному з зазначених форматів, погоджуємося з науковцями, що перша стратегія (спільна відповідальність – гнучка організація) є найбільш оптимальною стратегією співпраці в колаборативному навчанні, оскільки спільна відповідальність за виконання завдання й спільне розуміння заохочують обговорення, рефлексію й зворотній зв'язок, забезпечують повноту й глибину отриманих знань, дають змогу діяти не просто як група, а як команда, що співпрацює для досягнення спільної мети з рівноправністю всіх членів команди щодо внеску в загальний результат. Доцільно зазначити, що застосування другої й третьої стратегій співпраці є менш ефективним, проте це має бути проаналізовано здобувачами вищої освіти на етапі рефлексії щодо досвіду використання колаборативного навчання й оцінювання ефективності роботи групи для подальшого коригування в контексті майбутньої професійної діяльності в туристичній галузі.

У межах нашого дослідження цілком слушною видається характеристика факторів, що мають позитивний вплив на ефективність співпраці, яку подають науковці К. Скагер (K. Scager), Дж. Боонстра (J. Boonstra), Т. Пеетерс (T. Peeters), Дж. Вулпергорст (J. Vulperhorst), Ф. Вегант (F. Wiegant) [8], виділяючи дві ключові категорії: 1) фактори концепту: дизайн курсу та/або завдання (автономія студентів, характеристики завдання (наповненість і складність), очікування викладачів (оцінювання не через виставлення балів, а через аналіз взаємодії й прогресу), і розмір групи (3-4 учасники)); 2) фактори процесу: спосіб взаємодії та організації роботи студентів (регулювання команди й завдання, взаємозалежність, стимулююча взаємодія і взаємна підтримка й мотивація). Вони зазначають, що факторами, які сприяють ефективній співпраці в процесі реалізації колаборативного навчання, є, перш за все, автономія студентів і саморегулююча поведінка в поєднанні зі складним, відкритим і комплексним груповим завданням, яке вимагає креативності, інноваційності й оригінальності під час розв'язання проблемної ситуації. Такий підхід підсилює відчуття відповідальності й спільного управління процесом для досягнення мети й презентації кінцевого продукту групового завдання, зменшуючи вірогідність появи пасивних учасників. Водночас, при колаборативному навчанні для здобувачів вищої освіти більшої цінності набуває відчуття досягнення й творчий процес виконання завдання, а не оцінка за завдання, що сприяє підсиленню внутрішньої мотивації, яка має більш довгостроковий ефект у порівнянні з тимчасовим впливом зовнішньої мотивації.

Своєю чергою, варто зазначити, що колаборативне навчання не передбачає уникнення конфліктів, проте шляхи розв'язання конфліктних ситуацій залежать від рівня залученості учасників [4]. За умови активної залученості членів команди, помірні конфлікти є стимулом для генерування інноваційних ідей під час мозкового штурму, сприяють активному слуханню з метою отримання найбільш продуктивних ідей для виконання спільного завдання, не погіршуючи стосунки в команді. При низькій залученості учасників до колаборативного навчання обговорення в групі є більш схематичними, оскільки здобувачі вищої освіти можуть уникати висловлення власних думок і креативних ідей від непевненості щодо прийняття поглядів іншими учасниками групи й небажання отримати критичні зауваження.

Прикметно, що уміння висловлювати власну думку, відстоювати свої погляди, аргументуючи свою позицію, водночас застосовувати техніки активного слухання, стратегії поведінки в конфліктних ситуаціях є критично важливими для ефективної комунікації в професійному туристичному середовищі в умовах мультикультурності, тому колаборативне навчання може стати в нагоді як педагогічний інструмент для формування полікультурної

комунікативної компетентності майбутніх фахівців у галузі туризму в процесі професійної підготовки.

Спираючись на вище зазначене, наголошуємо на тому, що туризм є по суті глобальною та міжкультурною галуззю, яка вимагає від фахівців взаємодії з різноманітними групами людей. Колаборативне навчання допомагає майбутнім фахівцям у галузі туризму розвивати комунікативні й міжособистісні навички, необхідні для професійної діяльності в таких середовищах, які вимагають розуміння культурних контекстів і нюансів у комунікації. Колаборативне навчання створює ефективну платформу для практичного розвитку цих навичок через активне залучення до спілкування й співпраці з іншими. Сприяючи культурній чутливості, емпатії й глобальному світогляду, колаборативне навчання оснащує студентів інструментами для успішного орієнтування в складному культурному просторі в подальшій професійній діяльності.

Під час реалізації колаборативного навчання в процесі формування полікультурної комунікативної компетентності майбутніх фахівців у галузі туризму пропонуємо послуговуватися наступними принципами:

1. *Міжкультурна взаємодія.* Колаборативне навчання сприяє безпосередній взаємодії з урахуванням особливостей різних культур, допомагаючи учасникам відчувати й зрозуміти різні перспективи, що є важливим для майбутніх фахівців у галузі туризму, чия професійна діяльність пов'язана з глобальним і багатокультурним середовищем.

2. *Практика реальної комунікації.* Майбутні фахівці в галузі туризму отримують користь від моделювання реальних сценаріїв комунікації. Групова діяльність й обговорення дають змогу учасникам практикуватися в спілкуванні, враховуючи культурні особливості, що допомагає їм вдосконалювати свої вербальні й невербальні навички в умовах мультикультурності.

3. *Навчання через досвід.* Колаборативне навчання забезпечує отримання досвіду для формування полікультурної комунікативної компетентності за умови наявності багатокультурних навчальних груп, що сприяє розумінню культурних нюансів і чутливості через безпосередній досвід комунікації з представниками інших культур.

4. *Культурна обізнаність і чутливість.* Колаборативне навчання дає змогу фахівцям з туризму досліджувати, як культури відрізняються за стилями спілкування, звичаями, цінностями й нормами. Цей досвід допомагає розвинути чутливість й адаптивність, необхідні в туризмі, де критично важлива ефективна міжкультурна комунікація.

5. *Активна рефлексія та критичне мислення.* Під час реалізації колаборативного навчання учасники заохочуються до рефлексії власних культурних упереджень і припущень через взаємодію. Ця саморефлексія в

поєднанні з досвідом різноманітних поглядів посилює їх здатність критично оцінювати й покращувати свої стратегії міжкультурної комунікації.

6. *Розвиток навичок командної роботи.* Колаборативне навчання сприяє розвитку навичок командної роботи й крос-культурної співпраці, допомагаючи здобувачам вищої освіти орієнтуватися в культурній динаміці, вирішувати непорозуміння й ефективно працювати в багатокультурних командах у майбутньому процесі професійної діяльності.

7. *Сприяння емпатії та відкритості.* Колаборативні середовища заохочують учасників ставитися до інших з емпатією та відкритістю, що є важливими якостями для фахівців з туризму, яким необхідно працювати з клієнтами й колегами з різних культурних контекстів. Це підтримує розвиток позитивних міжособистісних стосунків й сприяє підвищенню адаптивності в умовах мультикультурності.

8. *Глобальний світогляд.* Глобальний характер туризму вимагає додавання міжнародної перспективи в освітній процес. Завдяки колаборативному навчанню майбутні фахівці в галузі туризму знайомляться з глобальними питаннями й перспективами, що сприяє розвитку світогляду й відкритості до різних способів мислення й спілкування.

9. *Вирішення проблем у багатокультурних контекстах.* Колаборативне навчання передбачає роботу над завданнями з вирішення проблем, які вимагають переговорів і досягнення компромісів. Такий тип завдань допомагає майбутнім фахівцям з туризму навчитися ефективно й дипломатично орієнтуватися в міжкультурних викликах, таких як непорозуміння чи конфлікти, й знаходити оптимальні рішення.

Висновки. Підсумовуючи вищевикладене, зазначимо, що колаборативне навчання як засіб формування полікультурної комунікативної компетентності майбутніх фахівців у галузі туризму є ефективним, оскільки воно забезпечує активне залучення до обговорення з аналізом різних поглядів на вирішення проблем, сприяє розвитку критичного мислення, командної роботи, комунікативних навичок і навичок міжособистісного спілкування для досягнення спільних цілей, підсилює відповідальність за кінцевий результат спільної діяльності, за умови дотримання запропонованих принципів реалізації колаборативного навчання, що є критично важливим для ефективної комунікації в професійному туристичному середовищі в умовах мультикультурності.

Перспективу подальших наукових досліджень вбачаємо в детальному аналізі найбільш доцільних форм і методів колаборативного навчання для формування полікультурної комунікативної компетентності майбутніх фахівців у галузі туризму.

Література:

1. Кожушко С. Стратегії колаборативного навчання у вищому навчальному закладі. *Молодь і ринок*. Дрогобич, 2014. №5 (112). С. 65-70.
2. Нестеренко І. Б. Колаборативне навчання у процесі формування комунікативної компетентності при підготовці вчителів іноземних мов. *Інноваційна педагогіка*. Одеса, 2019. № 18. С.74-77.
3. Barkley E.F., Major C.H., Cross K.P. *Collaborative Learning Techniques. A Handbook for College Faculty*. Second edition. Jossey-Bass, 2014.
4. Cheng F.-F., Wu C.-S., Su P.-C. The Impact of Collaborative Learning and Personality on Satisfaction in Innovative Teaching Context. *Frontiers in Psychology*. 2021. Vol. 12:713497. DOI: 10.3389/fpsyg.2021.713497.
5. Haugland M., Rosenberg I., Aasekjær K. Collaborative learning in small groups in an online course – a case study. *BMC Medical Education*. 2022. Vol. 22:165. URL: <https://doi.org/10.1186/s12909-022-03232-x>.
6. Lin L. Exploring Collaborative Learning: Theoretical and Conceptual Perspectives. *Investigating Chinese HE EFL Classroom*, 2015. Berlin: Springer-Verlag.
7. Srinivas H. Collaborative Learning Structures and Techniques. Texas: Teaching Resource Center. URL: <http://www.gdrc.org/kmgmt/c-learn/methods.html>.
8. Scager K., Boonstra J., Peeters T., Vulperhorst J., Wiegant F. Collaborative learning in higher education: evoking positive interdependence. *CBE – Life Sciences Education*. 2016. No. 15:ar69. DOI:10.1187/cbe.16-07-0219.

References:

1. Barkley, E.F., Major, C.H., Cross, K.P. (2014). *Collaborative Learning Techniques. A Handbook for College Faculty*. Second edition. Jossey-Bass.
2. Cheng, F.-F., Wu, C.-S., Su, P.-C. (2021). The Impact of Collaborative Learning and Personality on Satisfaction in Innovative Teaching Context. *Frontiers in Psychology*. Vol. 12:713497. DOI: 10.3389/fpsyg.2021.713497.
3. Haugland, M., Rosenberg, I., Aasekjær, K. (2022). Collaborative learning in small groups in an online course – a case study. *BMC Medical Education*. Vol. 22:165. URL: <https://doi.org/10.1186/s12909-022-03232-x>.
4. Kozhushko, S. (2014). Strategies of Collaborative Learning in Higher Educational Establishment [Stratehii kolaboratyvnoho navchannia u vyschomu navchal'nomu zakladi]. *Youth and Market [Molod' i rynek]*. No.5 (112). Pp. 65-70.
5. Lin, L. Exploring Collaborative Learning: Theoretical and Conceptual Perspectives. *Investigating Chinese HE EFL Classroom*, 2015. Berlin: Springer-Verlag.
6. Nesterenko, I. B. (2019). Collaborative Learning in the Communicative Competence Forming Process for Foreign Languages Teachers Training [Kolaboratyvne navchannia u protsesi formuvannia komunikatyvnoi kompetentnosti pry pidhotovtsi vchyteliv inozemnykh mov]. *Innovative Pedagogy [Innovatsijna pedahohika]*. No. 18. Pp.74-77.
7. Srinivas, H. Collaborative Learning Structures and Techniques. Texas: Teaching Resource Center. URL: <http://www.gdrc.org/kmgmt/c-learn/methods.html>.
8. Scager, K., Boonstra, J., Peeters, T., Vulperhorst, J., Wiegant, F. (2016). Collaborative learning in higher education: evoking positive interdependence. *CBE – Life Sciences Education*. 2016. No. 15:ar69. DOI:10.1187/cbe.16-07-0219.

УДК 371.134

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-308-316](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-308-316)

Гіжецький Андрій Володимирович старший викладач кафедри військової підготовки та післядипломної освіти, Військова академія, вул. Фонтанська дорога, 10, м. Одеса, <https://orcid.org/0009-0003-4692-1075>

Чересюк Олександр Дмитрович старший викладач кафедри військової підготовки та післядипломної освіти, Військова академія, вул. Фонтанська дорога, 10, м. Одеса, <https://orcid.org/0009-0003-5876-2593>

Чересюк Дмитро Олександрович викладач кафедри військової підготовки та післядипломної освіти, Військова академія, вул. Фонтанська дорога, 10, м. Одеса, <https://orcid.org/0009-0001-4659-8381>

Ремінь Вадим Віталійович старший викладач кафедри бронетанкової техніки, Військова академія, вул. Фонтанська дорога, 10, м. Одеса, <https://orcid.org/0000-0002-8214-6120>

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ДО ВИКОНАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІЗ ЗАХИСТУ ДЕРЖАВИ

Анотація. У статті визначаються головні особливості професійної підготовки майбутніх офіцерів до виконання професійної діяльності із захисту держави. Зазначено, що в умовах глобалізаційних процесів, кризових явищ, посилення військово-політичної нестабільності, ескалації збройних конфліктів, а також війни в Україні, яка триває вже більше десяти років підкреслюється необхідність удосконалення військово-наукових знань, розробки нових зразків техніки та підвищення якості професійної підготовки майбутніх офіцерів до виконання професійної діяльності. Звернуто увагу на те, що система військово-професійної підготовки майбутніх офіцерів спрямована на забезпечення високого рівня професійної компетентності, інтелектуального та фізичного розвитку, професійної культури, якісної лідерської підготовки та професійної відповідальності за ефективне виконання оперативно-службових завдань із захисту держави в особливих та екстремальних умовах. Визначено, що професійна підготовка майбутніх офіцерів – це спеціальна та професійно значуща особистісна підготовка військових спеціалістів, здатних керувати військовими колективами (частинами, підрозділами, з'єднаннями) та виконувати всі складні завдання, пов'язані з небезпекою для життєдіяльності коман-

дира та його підлеглих як у мирний час, так і в бойових умовах, що потребують застосування бойової зброї та техніки. Обґрунтовано особливості сучасної професійної підготовки майбутніх офіцерів до виконання професійної діяльності із захисту держави: врахування стандартів НАТО; впровадження бойового досвіду військовослужбовців у зміст професійної підготовки майбутніх офіцерів до виконання професійної діяльності із захисту держави; розвиток лідерських якостей у майбутніх офіцерів під час професійної підготовки, адже очевидним є той факт, що особливо актуальною є проблема підготовки висококваліфікованих офіцерських кадрів, які б володіли лідерськими компетентностями та були здатні виконувати бойові завдання із захисту держави; патріотичне виховання та виховання громадянської позиції у майбутніх офіцерів під час професійної підготовки, адже виховання громадянської позиції у майбутніх офіцерів в умовах військових закладів вищої стає питанням державної значимості, оскільки саме патріотичне виховання має відіграти ключову роль у формуванні справжніх захисників Вітчизни.

Ключові слова: професійна підготовка, майбутні офіцери, професійна діяльність, захист держави, лідерські якості, патріотичне виховання.

Hizhetskyi Andriy Volodymyrovych Senior Lecturer at the Department of Military Training and Postgraduate Education, Odessa Military Academy, St. Fontanivska road, 10, Odesa, <https://orcid.org/0009-0003-4692-1075>

Cheresiuk Oleksandr Dmitrovich Senior Lecturer at the Department of Military Training and Postgraduate Education, Odessa Military Academy, St. Fontanivska road, 10, Odesa, <https://orcid.org/0009-0003-5876-2593>

Cheresiuk Dmytro Oleksandrovych Lecturer at the Department of Military Training and Postgraduate Education, Odessa Military Academy, St. Fontanivska road, 10, Odesa, <https://orcid.org/0009-0001-4659-8381>

Remin Vadym Vitaliiovych Senior Lecturer at the Department of Armored Vehicles, Odessa Military Academy, St. Fontanivska road, 10, Odesa, <https://orcid.org/0000-0002-8214-6120>

PECULIARITIES OF PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE OFFICERS TO PERFORM PROFESSIONAL ACTIVITIES IN DEFENSE OF THE STATE

Abstract. The article defines the main features of the professional training of future officers to perform professional activities for the protection of the state. It is noted that in the conditions of globalization processes, crisis phenomena, increased

military-political instability, escalation of armed conflicts, as well as the war in Ukraine, which has been going on for more than ten years, all this emphasizes the need to improve military-scientific knowledge, develop new models of equipment and increase quality of professional training of future officers to perform professional activities. Attention was drawn to the fact that the system of military-professional training of future officers is aimed at ensuring a high level of professional competence, intellectual and physical development, professional culture, high-quality leadership training and professional responsibility for the effective performance of operational and service tasks for the protection of the state in special and extreme conditions. It was determined that the professional training of future officers is a special and professionally significant personal training of military specialists who are able to manage military teams (units, units, formations) and perform all complex tasks related to the danger to the life of the commander and his subordinates as in both in peacetime and in combat conditions that require the use of military weapons and equipment. The peculiarities of modern professional training of future officers to perform professional activities for the protection of the state are substantiated: consideration of NATO standards; introduction of combat experience of servicemen into the content of professional training of future officers to perform professional activities for the protection of the state; the development of leadership qualities in future officers during professional training, because it is obvious that the problem of training highly qualified officers who possess leadership competencies and are capable of performing combat tasks for the protection of the state is particularly relevant; patriotic education and the education of citizenship in future officers during professional training, because the education of citizenship in future officers in the conditions of military institutions of higher education becomes a matter of state importance, since patriotic education itself should play a key role in the formation of true defenders of the Motherland.

Keywords: professional training, future officers, professional activity, state protection, leadership qualities, patriotic upbringing.

Постановка проблеми. В умовах глобалізаційних процесів, кризових явищ, посилення військово-політичної нестабільності, ескалації збройних конфліктів, а також війни в Україні, яка триває вже більше десяти років підкреслюється необхідність удосконалення військово-наукових знань, розробки нових зразків техніки та підвищення якості професійної підготовки майбутніх офіцерів до виконання професійної діяльності.

Досвід, набутий нашою державою під час проведення АТО, ООС та оборони кордону в умовах широкомасштабного вторгнення, засвідчив про необхідність реформування системи підготовки майбутніх офіцерів та пошуку оптимальних методологічних засад з метою удосконалення професійної освіти, підготовки та розвитку професійних навичок для здійснення професійної діяльності з оборони держави.

З огляду на це, вважаємо, що заходи з удосконалення функціонування системи військової освіти в нашій країні потребують запровадження інноваційних підходів до навчання, які б відповідали міжнародним стандартам.

Аналіз останніх досліджень і публікацій зазначив, що в останні роки науковці почали активно займатися дослідженням проблематики професійної підготовки майбутніх офіцерів. Окремі її аспекти досліджували: А. Галімова, М. Дементя, О. міршук, Ю. Приходько, В. Шевченко, В. Ягупов, М. Ясипчук тощо.

Серед провідних фахівців, які досліджували питання адаптації військової освіти в Україні до стандартів НАТО можемо виокремити: С. Білявця, Н. Вавілова, О. Діденко, В. Клачко, О. Клочко, М. Орел, І. Плухоту, Н. Шабатіна та ін.

Проте проведений теоретичний аналіз наукових досліджень засвідчив про те, що проблематика професійної підготовки майбутніх офіцерів до виконання професійної діяльності із захисту держави потребує подальшого вивчення.

Мето статті є визначення головних особливостей професійної підготовки майбутніх офіцерів до виконання професійної діяльності із захисту держави.

Виклад основного матеріалу. Провідні фахівці в галузі військової освіти зазначають, що концептуальна спрямованість поглядів і заходів щодо розвитку та функціонування військової освіти в провідних країнах світу має таку структуру: національні інтереси держави; забезпечення національної безпеки держави; загальнодержавні вимоги до офіцерських кадрів; закономірності та принципи військової освіти; цілі військової освіти; система військової освіти; фінансування військової освіти; освітньо-кваліфікаційні вимоги до військових фахівців; структура та зміст військової освіти; технології підготовки військових фахівців; матеріально-технічна база військової освіти; контроль якості військової освіти; моніторинг військово-освітньої діяльності, коригування процесу підготовки військових фахівців [1].

Виходячи з вищезазначеного, слід звернути увагу на те, що система військово-професійної підготовки майбутніх офіцерів спрямована на забезпечення високого рівня професійної компетентності, інтелектуального та фізичного розвитку, професійної культури, якісної лідерської підготовки та професійної відповідальності за ефективне виконання оперативно-службових завдань із захисту держави в особливих та екстремальних умовах.

Колектив авторів на чолі із Н. Пазюрою [2, с. 164-165] досліджуючи особливості військово-професійної підготовки фахівців сектору безпеки і оборони у провідних країнах Азії дійшли висновку, що до сучасних фахівців в умовах протидії гібридним загрозам висуваються нові вимоги, зокрема:

- відповідність рівня підготовленості тим завданням, що постають перед військовими формуваннями та правоохоронними органами;

- спрямованість на досягнення позитивних результатів у військово-професійній діяльності (йдеться про особисту спрямованість та здатність спрямувати на досягнення позитивних результатів свій підрозділ та персонал);
- здатність до застосування ефективних науково обґрунтованих підходів та рішень для вирішення службових завдань;
- вміння опановувати нові знання й адекватно застосовувати інформацію;
- високий рівень мотивації до професійного саморозвитку та самопідготовки;
- готовність до використання інноваційних технологій у професійній діяльності;
- вміння застосовувати інноваційні методи професійної діяльності;
- здатність до логічного мислення, вміння вирішувати нестандартні та нетипові завдання;
- високий рівень комунікативної компетентності, вміння вирішувати службові завдання з використанням іноземної мови.

В. Ковтун [3] акцентує увагу на тому, що в залежності від змін у суспільстві, від принципів ведення сучасної війни й оборонної політики, можуть змінюватися задачі спеціального навчання, проте формування офіцерського корпусу забезпечується за рахунок незмінно високих вимог до офіцерських кадрів. На його думку, акцент у військовій освіті робиться на тому, щоб розвинути у майбутніх офіцерів: активність; творчий підхід; гнучкість; критичний аналіз; вміння знаходити й узагальнювати інформацію; знання соціальних процесів; витримку в критичних ситуаціях; готовність брати відповідальність за прийняте рішення, адекватне сприйняття критики; здатність забезпечувати реалізацію та виконання військового наказу: прийняття рішення (наказ), підготовка особового складу, забезпечення та організація виконання рішення (наказу), аналіз дій.

В. Шевченко [4; 5] займалася дослідженням формування та розвитку професійно-психологічної компетентності військовослужбовців Національної гвардії України на етапі фахової підготовки. До специфіки розвитку професійно-психологічної компетентності військовослужбовців Національної гвардії України на етапі фахової підготовки науковиця віднесла:

- отримання теоретичних знань та розвиток умінь застосовувати отримані знання в місцях постійної дислокації безпосередньо під час навчання;
- врахування особливостей адаптації першокурсників до умов навчання в ЗВО зі специфічними умовами навчання та властивості поєднання освіти з професіоналізацією;
- несення служби в польових умовах в учбовому центрі два рази на рік;
- проходження курсантами практичної підготовки у підрозділах Національної гвардії України [6; 7].

Таким чином, аналіз наукових розробок дозволив зробити висновок, що професійна підготовка майбутніх офіцерів – це спеціальна та професійно значуща особистісна підготовка військових спеціалістів, здатних керувати військовими колективами (частинами, підрозділами, з'єднаннями) та виконувати всі складні завдання, пов'язані з безпекою для життєдіяльності командира та його підлеглих як у мирний час, так і в бойових умовах, що потребують застосування бойової зброї та техніки.

На нашу думку, сучасна професійна підготовка майбутніх офіцерів до виконання професійної діяльності із захисту держави в сучасних реаліях повинна ґрунтуватися на наступних особливостях:

1. По перше повинні враховуватися стандарти НАТО. До стандартів НАТО у професійній військовій підготовці належать:

- Оперативні напрями – воєнна політика, безпека та стратегічне планування, оперативна робота командування, застосування військ (сил).
- Інформаційно-психологічні операції, логістика, військові комунікації, топогеодезичне та навігаційне забезпечення, гідрометеорологічне забезпечення.
- Технічна допомога, військова поліція, цивільно-військове співробітництво, екологічна безпека, водолазна діяльність.
- Розробка, виробництво та застосування озброєння, військової техніки та спеціального обладнання; вимоги до техніки, озброєння, військової та спеціальної техніки; оцінка та випробування озброєння, військової та спеціальної техніки; ракети та боєприпаси; військове ваговимірювальне обладнання, матеріальне забезпечення, потреби в паливно-мастильних матеріалах.
- Стратегічні комунікації, військова підготовка; стандартизація, кодування, фінансове забезпечення.
- Інші документи, пов'язані зі стандартизацією (Standardisation Related Documents (SRDs) – посібники із застосування, каталоги, довідники, посібники для користувачів, освітні та навчальні матеріали тощо [8].

2. По друге, це впровадження бойового досвіду військовослужбовців у зміст професійної підготовки майбутніх офіцерів до виконання професійної діяльності із захисту держави.

Основними принципами впровадження бойового досвіду у зміст професійної підготовки майбутніх офіцерів є такі:

- перебування в зоні (або поблизу неї) бойових дій;
- формування змістовного звіту за результатами перебування в зоні (або поблизу неї) бойових дій;
- визначення основних рекомендацій щодо впровадження бойового досвіду у зміст окремої навчальної дисципліни;
- переопрацювання навчального матеріалу окремих тем робочих програм з метою втілення елементів бойового досвіду [9].

3. По третє, це розвиток лідерських якостей у майбутніх офіцерів під час професійної підготовки, адже очевидним є той факт, що особливо актуальною є проблема підготовки висококваліфікованих офіцерських кадрів, які б володіли лідерськими компетентностями та були здатні виконувати бойові завдання із захисту держави.

Лідерські компетентності – це набір особистісних якостей, які дозволяють особі успішно керувати іншими, впливати на них і досягати спільних цілей. Лідерство включає в себе такі аспекти, як ефективне спілкування, вміння мотивувати, приймати рішення, вирішувати конфлікти, керувати змінами та інші. Лідерські компетентності є важливим елементом успішного керівництва у військовому колективі, проте «універсального» набору лідерських якостей не існує [10].

4. І останнє четверте, це патріотичне виховання та виховання громадянської позиції у майбутніх офіцерів під час професійної підготовки, адже виховання громадянської позиції у майбутніх офіцерів в умовах військових закладів вищої стає питанням державної значимості, оскільки саме патріотичне виховання має відіграти ключову роль у формуванні справжніх захисників Вітчизни.

Громадянське виховання має бути спрямоване на формування у майбутніх офіцерів патріотизму, відповідальності та готовності до захисту інтересів своєї країни, що включає усвідомлення значущості служби в ЗСУ, виконання своїх обов'язків та захист національних інтересів.

На думку М. Баглая, проблема виховання громадянської позиції у майбутніх офіцерів потребує сучасних засобів та методів, які мають відповідати реаліям сьогодення. Сутність громадянського виховання полягає в організації цілеспрямованої педагогічної роботи, спрямованої на розвиток у курсантів професійних знань і навичок, необхідних для виконання службових завдань, та системи громадянських цінностей, що пов'язані з громадянською позицією та патріотизмом. Майбутній офіцер має бути готовий захищати Батьківщину без внутрішніх сумнівів, тому в нього необхідно сформувати глибоке почуття любові до своєї країни, яке можна порівняти з цінністю власного життя [11].

Висновки. Таким чином, оновлення професійної підготовки майбутніх офіцерів повинно фокусуватися на впровадженні: стандартів НАТО в систему військової освіти; бойовому досвіді отриманому в ході АТО, ООС та широкомасштабного вторгнення російської федерації; формуванні та розвитку військового лідерства, яке відіграє ключову роль у підготовці офіцерів до ефективного керівництва в будь-яких ситуаціях, що може виявитися вирішальним для успіху військових операцій та забезпечення безпечного середовища; і найголовніше це впровадження військово-патріотичного виховання, яке повинно бути поетапним (від середньої освіти до вищої освіти).

Література:

1. Ясипчук М. К. Військова освіта: проблеми сьогодення. Львів: Тезаурус, 2020. 318 с.
2. Пазюра Н., Новікова Т., Діденко О. Особливості військово-професійної підготовки фахівців сектору безпеки і оборони у провідних країнах Азії. *Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: Педагогічні науки*. 2020. №3 (22). С. 159-176.
3. Ковтун В. М. Особливості професійної підготовки персоналу Берегової охорони Сполучених Штатів Америки. *Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: Педагогічні та психологічні науки*. 2013. № 3. С. 121-128.
4. Shevchenko V. Content and structure of professional-psychological competence of military servants of the National guard of Ukraine. «*KELM*» (*Knowledge, Education, Law, Management*). 2021. №3 (39) vol. 2/2021. P. 138-142.
5. Шевченко В. В. Методологія емпіричного дослідження професійно-психологічної компетентності військовослужбовців Національної гвардії України. *Теоретичні і прикладні проблеми психології та соціальної роботи: збірник наукових праць Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля*. 2021. № 3 (56). Т. 2. С. 343 - 353.
6. Nikolaienko, V., Maksymchuk, B., Donets, I., Oksom, P., Verbyn, N., Shemchuk, V., & Maksymchuk, I. (2021). Cycles of Training Sessions and Competitions of Youth Football Players. *Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala*, 13(2), 423-441. <https://doi.org/10.18662/rrem/13.2/429>
7. Khatsaiuk, O., Medvid, M., Maksymchuk, B., Kurok, O., Dziuba, P., Tyurina, V., Chervonyi, P., Yevdokimova, O., Levko, M., Demchenko, I., Maliar, N., Maliar, E., & Maksymchuk, I. (2021). Preparing Future Officers for Performing Assigned Tasks through Special Physical Training. *Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala*, 13(2), 457-475. <https://doi.org/10.18662/rrem/13.2/431>
8. Дерікот О., Клименко В., Козинець І. Співробітництво збройних сил України з НАТО: досвід минулого та перспектива на майбутнє. *Воєнно-історичний вісник*. 2019. № 32 (2). С. 127–143. <https://doi.org/10.33099/2707-1383-2019-32-2-127-143>
9. Чепкий І. В., Олешко Д. О., Шевчук В. В. Щодо проблеми впровадження бойового досвіду військовослужбовців у зміст професійної підготовки майбутніх офіцерів-прикордонників. *Вісник науки та освіти*. 2024. №3 (21). С. 1047-1056.
10. Біда О. А., Орос І. І., Чичук А. П. Формування лідерських якостей як важливого фактору успішності професійної діяльності фахівців. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*. 2021. № 196. С. 10-14.
11. Баглай М. Особливості виховання громадянської позиції курсантів в цілісному освітньому процесі військових закладів вищої освіти. *Педагогічна академія: наукові записки*. 2024. №6. URL: <https://pedagogical-academy.com/index.php/journal/article/view/61>

References:

1. Yasypchuk M. K. (2020). Viiskova osvita: problemy sohodennia [Military education: problems of today]. Lviv: Tezaurus [in Ukrainian].
2. Paziura N., Novikova T., Didenko O. (2020). Osoblyvosti viiskovo-profesiinoi pidhotovky fakhivtsiv sektoru bezpeky i oborony u providnykh krainakh Azii [Features of military and professional training of specialists in the security and defense sector in leading Asian countries]. *Zbirnyk naukovykh prats Natsionalnoi akademii derzhavnoi prykordonnoi sluzhby Ukrainy. Serii: Pedagogichni nauky – Collection of scientific papers of the National Academy of the State Border Guard Service of Ukraine. Series: Pedagogical sciences*, 3 (22), 159-176 [in Ukrainian].

3. Kovtun V. M. (2013). Osoblyvosti profesiinoi pidhotovky personalu Berehovoï okhorony Spoluchenykh Shtativ Ameryky [Features of professional training of Coast Guard personnel of the United States of America]. *Zbirnyk naukovykh prats Natsionalnoi akademii Derzhavnoi prykordonnoi sluzhby Ukrainy. Serii: Pedagogichni ta psykholohichni nauky – Collection of scientific works of the National Academy of the State Border Service of Ukraine. Series: Pedagogical and psychological sciences*, 3, 121-128 [in Ukrainian].

4. Shevchenko V. (2021). Content and structure of professional-psychological competence of military servants of the National guard of Ukraine. «KELM» (*Knowledge, Education, Law, Management*), 3 (39), vol. 2/2021, 138-142.

5. Shevchenko V. V. (2021). Metodolohiia empyrychnoho doslidzhennia profesiino-psykholohichnoi kompetentnosti viiskovosluzhbovtziv Natsionalnoi hvardii Ukrainy [Methodology of empirical research of professional and psychological competence of servicemen of the National Guard of Ukraine]. *Teoretychni i prykladni problemy psykholohii ta sotsialnoi roboty: zbirnyk naukovykh prats Skhidnoukrainskoho natsionalnogo universytetu imeni Volodymyra Dalia – Theoretical and applied problems of psychology and social work: a collection of scientific works of the Eastern Ukrainian National University named after Volodymyr Dahl*, 3 (56), T. 2, 343 – 353 [in Ukrainian].

6. Nikolaienko, V., Maksymchuk, B., Donets, I., Oksom, P., Verbyn, N., Shemchuk, V., & Maksymchuk, I. (2021). Cycles of Training Sessions and Competitions of Youth Football Players. *Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala*, 13(2), 423-441. <https://doi.org/10.18662/rrem/13.2/429>

7. Khatsaiuk, O., Medvid, M., Maksymchuk, B., Kurok, O., Dziuba, P., Tyurina, V., Chervonyi, P., Yevdokimova, O., Levko, M., Demchenko, I., Maliar, N., Maliar, E., & Maksymchuk, I. (2021). Preparing Future Officers for Performing Assigned Tasks through Special Physical Training. *Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala*, 13(2), 457-475. <https://doi.org/10.18662/rrem/13.2/431>

8. Derikot O., Klymenko V., Kozynets I. (2019). Spivrobotnytstvo zbroinykh syl Ukrainy z NATO: dosvid mynuloho ta perspektyva na maibutnie [Cooperation of the armed forces of Ukraine with NATO: past experience and future prospects]. *Voiенно-istorychnyi visnyk – Military historical bulletin*, 32 (2), 127–143. <https://doi.org/10.33099/2707-1383-2019-32-2-127-143>

9. Chepyki I. V., Oleshko D. O., Shevchuk V. V. (2024). Shchodo problemy vprovadzhennia boiovoho dosvidu viiskovosluzhbovtziv u zmist profesiinoi pidhotovky maibutnikh ofitseriv-prykordonnykiv [Regarding the problem of introducing combat experience of military personnel into the professional training of future border guards]. *Visnyk nauky ta osvity – Herald of science and education*, 3 (21), 1047-1056.

10. Bida O. A., Oros I. I., Chychuk A. P. (2021). Formuvannia liderskykh yakosteï yak vazhlyvoho faktoru uspishnosti profesiinoi diialnosti fakhivtsiv [The formation of leadership qualities as an important factor in the success of the professional activity of specialists]. *Naukovi zapysky. Serii: Pedagogichni nauky – Proceedings. Series: Pedagogical sciences*, 196, 10-14.

11. Bahlai M. (2024). Osoblyvosti vykhovannia hromadianskoi pozytsii kursantiv v tsilisnomu osvitnomu protsesi viiskovykh zakladiv vyshchoi osvity [Peculiarities of education of cadets' civic position in the integral educational process of military institutions of higher education]. *Pedagogichna akademiia: naukovi zapysky – Pedagogical Academy: scientific notes*, 6. URL: <https://pedagogical-academy.com/index.php/journal/article/view/61>

УДК 372.8

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-317-330](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-317-330)

Гречнєва Марина Олександрівна кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри загальної математики, Запорізький національний університет, вул. Університетська, 66, м. Запоріжжя, <https://orcid.org/0000-0002-2335-3234>

Зіновєєв Ігор Валерійович кандидат фізико-математичних наук, доцент, завідувач кафедри загальної математики, Запорізький національний університет, вул. Університетська, 66, м. Запоріжжя, <https://orcid.org/0000-0002-8654-9576>

Манько Наталія Іванівна-Володимирівна кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри фундаментальної та прикладної математики, Запорізький національний університет, вул. Університетська, 66, м. Запоріжжя, <https://orcid.org/0000-0001-8995-7316>

МЕТОДИЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ

Анотація. В умовах модернізації вітчизняної освіти перед загально-освітньою школою стоїть завдання підвищення якості освіти, ефективності використання змісту та методик навчання, спрямованих не лише на засвоєння учнями певного об'єму знань, а й на розвиток їх особистості, їх пізнавальних та творчих здібностей. Диференціація навчання одна із найважливіших умов підвищення ефективності навчання і представляє собою комплекс взаємопов'язаних організаційно - методичних заходів, здійснюваних у рамках навчально-виховного процесу. Ці заходи дозволяють організувати управління математичної навчально-пізнавальної діяльністю учнів на підставі врахування як індивідуальних особливостей окремих учнів, так і переважаючих особливостей груп учнів з метою оптимального розвитку та освіти школярів.

У статті розглядається питання про організацію методичної підготовки майбутнього вчителя математики на основі компетентнісного підходу до навчання; розкрито сутність поняття «професійно-методична компетентність» майбутнього вчителя математики, визначено професійно-методичні компетенції, що входять до її складу, розглянуто один із підходів до визначення рівнів її сформованості. Створення у старшій школі освітнього середовища для інтелектуального розвитку кожного учня з урахуванням його індивідуальних освітніх потреб і здібностей є пріоритетним завданням, що стоїть перед системою загальної освіти. Сучасний вчитель математики має бути готовий до

професійної діяльності, спрямованої на виявлення та розвиток математичних здібностей учнів. У ході проведеного дослідження виявлено проблеми формування у системі вищої педагогічної освіти компетентності майбутнього вчителя математики до роботи в умовах індивідуалізації навчання. Сформульовано принципи методичної підготовки майбутнього вчителя математики, що забезпечують формування готовності його до роботи в умовах індивідуалізації навчання, а саме принцип змістовної інтеграції курсів спеціальної математичної та методичної підготовки та принцип індивідуалізації навчання майбутніх вчителів математики.

Ключові слова: старша профільна школа, реформа НУШ у старшій школі, методична підготовка, компетентнісний підхід, методика викладання математики.

Hrechnieva Maryna Oleksandrivna Candidate of Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor of the Department of General Mathematics, Zaporizhzhia National University, St. University, 66, Zaporizhzhia, <https://orcid.org/0000-0002-2335-3234>

Zinovieiev Ihor Valeriyovych Candidate of Physical and Mathematical Sciences, associate professor, Head of the Department of General Mathematics, Zaporizhzhia National University, St. University, 66, Zaporizhzhia, <https://orcid.org/0000-0002-8654-9576>

Manko Nataliia Ivanivna-Volodymyrivna Candidate of Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor of the Department of Fundamental and Applied Mathematics, Zaporizhzhia National University, Zaporizhzhia, St. University, 66, <https://orcid.org/0000-0001-8995-7316>

METHODOLOGICAL TRAINING OF FUTURE TEACHERS OF MATHEMATICS

Abstract. In the conditions of the modernization of national education, the comprehensive school faces the task of improving the quality of education, the effectiveness of the use of content and teaching methods aimed not only at students' assimilation of a certain amount of knowledge, but also at the development of their personality, their cognitive and creative abilities. Differentiation of training is one of the most important conditions for increasing the effectiveness of training and is a complex of interrelated organizational and methodical measures carried out within the framework of the educational process. These measures make it possible to organize the management of students' mathematical educational and cognitive activities on the basis of taking into account both the individual characteristics of

individual students and the prevailing characteristics of groups of students with the aim of optimal development and education of schoolchildren.

The article examines the issue of the organization of methodical training of a future teacher of mathematics based on a competency-based approach to learning; the essence of the concept of "professional-methodical competence" of the future teacher of mathematics is revealed, the professional-methodical competences included in it are defined, one of the approaches to determining the levels of its formation is considered. Creating an educational environment in high school for the intellectual development of each student, taking into account his individual educational needs and abilities, is a priority task facing the general education system. A modern teacher of mathematics must be ready for professional activities aimed at identifying and developing students' mathematical abilities. In the course of the research, the problems of forming the competence of the future teacher of mathematics to work in the conditions of individualized education in the system of higher pedagogical education were identified. The principles of methodical training of the future mathematics teacher are formulated, which ensure the formation of his readiness to work in the conditions of individualized education, namely, the principle of meaningful integration of special mathematical and methodical training courses and the principle of individualization of training of future mathematics teachers.

Keywords: senior professional school, reform of NUS in senior school, methodical training, competence approach, mathematics teaching methodology.

Постановка проблеми. Математика – найважливіша наука, створена нашою цивілізацією та супроводжує її на всіх етапах розвитку. Шлях у сучасну науку та техніку, просто у сучасне життя лежить через математику. Цей елемент наукового знання є найважливішою частиною математичної освіти [1].

Математична освіта – це феномен загальнолюдської культури, що є відображенням історії розвитку людської думки. Саме воно завжди відіграло важливу роль у культурному розвитку людини. При цьому можливості математичної освіти далеко виходять за межі власне математичних предметів.

Ключовою стратегією на сучасному етапі розвитку системи освіти є реалізація особистісно орієнтованого підходу, який визначив в якості одного з основних напрямків модернізації шкільної математичної освіти формування системи багаторівневої та профільної диференціації та індивідуалізації навчання математики. У зв'язку з цим формування готовності майбутнього вчителя математики до роботи в умовах індивідуалізації навчання є одним із пріоритетних завдань вищої педагогічної освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У теорії та методиці навчання математики серед професійно-педагогічних завдань виділяються «методичні завдання» як основний компонент методичної діяльності вчителя,

а для студента вони виступають у формі «навчально-методичних завдань». Навчально-методичне завдання визначається як завдання, спрямоване на оволодіння тими методичними знаннями та вміннями, які необхідні майбутньому вчителю математики; прямим результатом вирішення навчально-методичних завдань є сформованість методичних знань і умінь. Як будь-яка навчальна задача, навчально-методичне завдання вирішується за допомогою певних дій та операцій, узгоджених з метою діяльності в цілому та конкретним методичним завданням зокрема. Кожне з поставлених методичних завдань потребує адекватних їй методичних та навчальних дій.

В останні роки вчені проводять дослідження в галузі вдосконалення предметної та методичної підготовки майбутнього вчителя математики, торкаючись тією чи іншою мірою проблеми диференціації та індивідуалізації навчання математики. Ряд наукових праць у розглянутій галузі традиційно спрямовані на інтеграцію предметної та методичної підготовки майбутнього педагога-математика, вивчення особливостей викладання майбутнім вчителям курсів елементарної та вищої математики та вдосконалення технологій оволодіння студентами методів міркувань та вирішення математичних завдань [2]. Окремі дослідження спрямовані на актуалізацію методики навчання окремим темам та розділам математики, пов'язані з навчанням студентів розробки дидактичних матеріалів, у тому числі з урахуванням профільної та багаторівневої диференціації навчання математики. Досить новими напрямками досліджень є питання моделювання діагностики методичної компетентності майбутнього педагога, включаючи оцінку його готовності до роботи в умовах індивідуалізації навчання [3,4], і безпосередньо окремі новаторські підходи до підготовки вчителя математики, який володіє технологіями індивідуалізації навчання предмету, наприклад, такі як технологія «перевернутий клас», система педагогічного наставництва, організація науково-дослідної діяльності студентів у малих групах [5-7].

Формулювання цілей статті. Мета дослідження - аналіз принципів методичної підготовки майбутнього вчителя математики за умов індивідуалізації освіти, виявлення існуючих проблем, наукове обґрунтування підходів до актуалізації існуючої концепції методичної підготовки майбутнього педагога з математики.

Виклад основного матеріалу. Профільне навчання спрямоване на реалізацію особистісно-орієнтованого навчального процесу. У цьому значно розширюються можливості вибудовування учнем власної, індивідуальної освітньої траєкторії. Вивчення шкільних предметів предметної галузі «Математика» при профільному навчанні проводиться на трьох рівнях: Компенсуючий (5-6 годин на тиждень) - для учнів, які вибрали універсальний профіль та планують подальше навчання в закладах середнього професійного навчання (матеріал цього рівня навчання – курс алгебри та геометрії основної

школи з включенням деяких тем курсів старшої школи). Базовий (4–6 годин на тиждень) - для учнів, які обрали універсальний, гуманітарний, філологічний, соціально-економічний (різних спеціалізацій) профілі та планують подальше навчання у закладах вищого професійного навчання. Профільний (7 годин на тиждень) - для учнів, які обрали природничо-математичний, технологічний (різних спеціалізацій) та планують подальше навчання у профільних установах вищого професійного навчання. Традиційний поглиблений курс для учнів, які вибрали математичний, технологічний (спеціалізацій: математика, фізика, інформатика) та планують подальше навчання у профільних установах вищого професійного навчання, має бути реалізований на профільному рівні з великою кількістю елективних курсів [8] (табл. 1).

Таблиця 1.

Сутнісна характеристика профілю навчання

Що таке профіль навчання?	
Профіль навчання – це спосіб організації освітнього процесу, що передбачає поглиблене/ професійно орієнтоване вивчення групи споріднених навчальних предметів (інтегрованих курсів) однієї або кількох освітніх галузей визначених Державним стандартом.	
Як формуються профілі?	
1 Підходи до формування визначаються типовою освітньою програмою та освітніми програмами закладів освіти	2 Реалізуються через модельні навчальні програми та навчальні програми з окремих освітніх компонентів (навчальні предмети, інтегровані курси, навчальні модулі).
3 Заклади освіти формують профілі, враховуючи потреби та інтереси учнів, студентів , рекомендації педагогічних рад, очікування батьків, громади, суспільства та держави.	
ПЕРЕВАГИ	
Індивідуальна освітня траєкторія: учні обирають шлях, що відповідає їхнім цілям та інтересам.	
Гнучкість: можливість комбінувати навчальні предмети та інтегровані курси для досягнення особистих цілей та кар'єрних амбіцій.	
Різносторонній розвиток: поєднання поглибленого вивчення профільних предметів з іншими предметами для розширення кругозору.	

Джерело: DECIDE. Presentation of the Comprehensive study of the prerequisites for the implementation of the reform of specialized secondary education in Ukraine. URL: <https://decide.in.ua/prezentacziya-kompleksnogo-doslidzhennya-peredumov-vprovadzhennya-reformy-profilnoyi-serednoyi-osvity-v-ukrayini/>

Заступник міністра освіти і науки України Андрій Сташків під час конференції розповів: «Сучасному етапу розвитку шкільної математичної освіти властиве прагнення особистісно-орієнтованого освітнього процесу, що передбачає побудову індивідуальних освітніх траєкторій з урахуванням суб'єктного досвіду індивіда, його переваг та цінностей, актуалізацію особис-

тісних функцій учнів у процесі навчання. Одним із шляхів реалізації особисто-орієнтованого підходу у навчанні математики є диференціація навчання, що дозволяє кожному учневі отримувати математичну підготовку різного рівня відповідно до його індивідуальних особливостей, інтересів та життєвих планів» [9].

Профільна диференціація, на думку вчених: «передбачає навчання різних груп школярів за програмами, що відрізняються глибиною викладу матеріалу, обсягом відомостей та навіть номенклатурою включених питань. Враховуючи появу шкіл нових типів та особливості регіону, ми вважаємо за можливе знайти такі оптимальні шляхи організації профільної диференціації, при яких диференціацію слід розглядати як систему. У школах профільна диференціація певною мірою реалізовувалася через мережу спеціалізованих шкіл, класів із поглибленим вивченням окремих предметів. Водночас очевидно, що перехід школи до такого якісно нового стану – це не революційний шлях. Він здійснюється поступово в міру накопичення теоретичних розробок та практичного досвіду» [9].

Багато дітей України росли зі стигмою, що без освіти ніколи себе не реалізуєш. Довгий час освіта залишалася лише “галочкою” у списку необхідної для людини, проте наявність гарного атестату та червоного диплома не гарантувала чудового місця роботи. У той же час актуальною проблемою залишалося те, що школярі часто вивчали загальноосвітні предмети, які ніяк не використовували у майбутньому. Причиною були навчальні програми та плани, які не орієнтовані на майбутні потреби молоді. 25 липня 2024 року уряд затвердив Державний стандарт профільної середньої освіти [10]. Державний стандарт профільної середньої освіти або індивідуальна освітня траєкторія - це новий стандарт, який передбачає навчання в академічних ліцеях, тобто 10–12 класах, закладах професійної (професійно-технічної), а також професійної вищої та спеціалізованої освіти з академічного чи професійного спрямування. Формування індивідуальної освітньої траєкторії дозволить школярам та студентам обирати профіль навчання, тобто навчальні предмети/курси для поглибленого, професійного вивчення.

У 2027 році в Україні стартує реформа старшої профільної школи. Вчитися за новим стандартом школярі та студенти розпочнуть з 1 вересня 2027 року, а з 2025 року стартує пілотний проект. Вибиратимуть школярі та студенти за профілями: математичний, STEM, ІТ, мовно-літературний та інше. Новий стандарт також запровадить відповідну кількість годин для вивчення навчальних предметів та інтегрованих курсів на вибір. Їхня кількість збільшуватиметься з кожним роком навчання. Це одночасно виклик для української системи освіти та можливість підготувати потрібні матеріали та узгодити необхідні зміни. У 2027 році до 10-х класів прийдуть теперішні 6-класники, які закінчать 12 клас у 2030 року. Так, саме у 10 класі учні мають

отримати можливість для того, щоб спробувати щось нове та обрати профільний шлях. Заступник Лісового також додав, «що школи України матимуть автономію: академічну, фінансову тощо. Старша профільна школа – це повністю автономні навчальні заклади, керівники яких можуть приймати рішення і про зарплати вчителів, і про фінансові операції, та підвищення кваліфікації педагогів, роботи та функціонування школи», – наголосив Сташків. Освітній закон та реформа НУШ передбачає перехід українських шкіл на 12-річну систему освіти (табл. 2) [11].

Таблиця 2.

Профільна середня освіта: новий підхід

➤ Два цикли навчання:	
1-й цикл (10 клас): профільно-адаптаційний	2-й цикл (11-12 класи): профільний
Допомагає учням/студентам визначитися з майбутнім профілем здобуття освіти.	Передбачає поглиблене вивчення обраного профілю.
➤ Два спрямування:	
АКАДЕМІЧНЕ	ПРОФЕСІЙНЕ
<ul style="list-style-type: none"> • Поєднання змісту освіти, що визначений Державним стандартом, і поглибленого вивчення певних навчальних предметів, інтегрованих курсів. • Орієнтація на продовження навчання на вищих рівнях освіти. 	<ul style="list-style-type: none"> • Поєднання змісту освіти, що визначений Державним стандартом, і професійною підготовкою. • Орієнтація на ринок праці та практичне застосування знань.
ПЕРЕВАГИ:	
Індивідуальний підхід, врахування вікових та особистих потреб здобувачів освіти; Можливість надолужити освітні втрати; Формування учнями/ студентами індивідуальної освітньої траєкторії на основі власних інтересів та здібностей.	

Джерело: DECIDE. Presentation of the Comprehensive study of the prerequisites for the implementation of the reform of specialized secondary education in Ukraine. URL: <https://decide.in.ua/prezentacziya-kompleksnogo-doslidzhennya-peredumov-vprovadzhennya-reformy-profilnoyi-serednoyi-osvity-v-ukrayini/>

Також новий затверджений стандарт передбачає низку інших нововведень:

- кількість годин для обов'язкових навчальних предметів та інтегрованих курсів зростатиме пропорційно з десятого до 12 року навчання;
- у разі потреби освітня установа може посилити у ці години предмети або курси, обов'язкові для всіх профілів;
- годинник, призначений для вивчення вибіркового курсу або предметів, також охоплює позапрофільні предмети та курси. Таким чином людина зможе вивчати кілька предметів, які його цікавлять, з різних профілів;
- за новим стандартом навчальні класи зможуть формувати у змінні групи, в яких діти та студенти відвідуватимуть різноманітні профільні предмети;

• результати навчання будуть оцінюватися після 12 року навчання за основними та поглибленими орієнтирами відповідно до профілю навчання або його відсутності.

В Україні продовжуються роботи не лише з модернізації системи української освіти, а й щодо зміни зовнішнього вигляду навчальних закладів. У рамках реалізації реформи НУШ в Україні планується створити мережу академічних та професійних ліцеїв. Це має статися вже до 2027 року. До 1 вересня 2024 року на місцях мають затвердити плани щодо створення оптимальної мережі навчальних закладів. При цьому зважити на вимоги безпеки, інклюзивність, демографічні показники, профілізацію старшої школи. МОН зараз активно працює над створенням карти такої мережі [12].

Серед основних напрямів удосконалення методичної підготовки майбутнього вчителя математики у педагогічному закладі вищої освіти найбільш актуальним на сьогоднішній день є формування професійної компетентності студента. Технологія компетентнісного підходу до навчання забезпечує діяльнісну спрямованість освітніх стандартів і можливість операційного завдання запланованих результатів навчання через систему зразків діяльності (у тому числі навчально-методичних завдань, вирішення яких студентом свідчить про виконання ним вимог стандарту). При цьому необхідно: уточнити список загальнопрофесійних, професійних та спеціальних методичних компетенцій; дати діяльнісне формулювання компетенцій з орієнтацією на їх реальне використання у професійній діяльності; розробити новий зміст освіти на основі компетентнісного підходу.

Основними поняттями компетентнісного підходу є поняття компетенція і компетентність. У психолого-педагогічних і методичних дослідженнях «компетенція» визначається так [13]:

- сукупність взаємозалежних якостей особистості (знань, умінь, навичок, способів діяльності), що ставляться по відношенню до певного кола питань і необхідних, щоб якісно продуктивно діяти по відношенню до них;

- сукупність професійних знань, умінь, способів виконання професійної діяльності;

- сукупність знань, умінь, особистісних якостей, здібностей, необхідних виконання певного виду діяльності чи громадських функцій;

- діяльнісні характеристики людини;

- сфера застосування знань, умінь і навичок людини .

«Професійно-методичну компетентність» (ПМК) майбутнього вчителя математики можна визначити як володіння комплексом професійно-методичних компетенцій, що означає його готовність до усвідомленого та якісного виконання професійно-методичної діяльності.

Професійно-методичну компетентність майбутнього вчителя математики включає такі професійно-методичні компетенції: професійно-методичні знання, професійно-методичні вміння і професійно значущі якості особистості.

Перша група – професійно-методичні знання:

- предметно-математична (знання наукових засад шкільного курсу математики та його розвитку);
- когнітивна (знання психолого-педагогічних та методичних основ навчання та виховання, закономірностей проектування та організації навчально-виховного процесу).

Друга група – професійно-методичні вміння:

- аналітична (уміння аналізувати, класифікувати, систематизувати, узагальнювати, переносити наявні знання та вміння в нові педагогічні та методичні ситуації);
- проектувальна (уміння проектувати діагностовані цілі навчання, розвитку та виховання та методичний інструментарій їх досягнення);
- дослідницька (уміння проводити дослідження, аналізувати його результати, робити висновки, планувати індивідуально-творчий стиль діяльності);
- конструктивна (уміння проектувати навчально-виховний процес, керувати ним, обираючи методи, форми та засоби навчання, контролю, корекції та оцінки);
- діагностична (уміння проводити процедури діагностики засвоєння навчального матеріалу, розвитку та виховання учнів у навчальній діяльності та обробляти її результати);
- організаційна (уміння організувати свою педагогічну діяльність та навчальну діяльність учнів з урахуванням їх інтересів, нахилів, потреб);
- прогностична (здатність педагога інтуїтивно передбачати кінцевий результат навчання).

Третя група – професійно значущі якості особистості:

- комунікативна (успішність міжособистісної взаємодії у професійній діяльності та спілкуванні, забезпечення внутрішньогрупового та міжгрупового спілкування, залагодження конфліктів у дитячому співтоваристві);
- мотиваційно-ціннісна (наявність мотивів, потреб у професійному саморозвитку та самовдосконаленні, ціннісних орієнтацій, захопленості педагогічним пошуком, прагнення до досягнень у професійно-методичній діяльності);
- рефлексивна (уміння оцінювати результати своєї діяльності, проводити самоаналіз навчально-методичних дій, здатність до особистісного та професійного саморозвитку);
- культурно-особистісна (наявність педагогічного такту, терпіння і толерантності у відносинах з учнями, загальної культури педагога та інших професійно значущих особистісних якостей).

Охарактеризуємо тепер можливий методичний інструментарій формування професійно-методичної компетентності майбутнього вчителя математики. Серед традиційних методів навчання, що застосовуються у закладах вищої освіти, багато дослідників виділяють: лекцію (проблемну, бінарну, візуальну,

лекцію-консультацію, лекцію-прес-конференцію, лекцію- бесіду, лекцію-дискусію та ін.), семінар (реферати, доповіді, повідомлення, «круглий стіл»), практичне та лабораторне заняття, ігрові методи навчання («ділова гра», аналіз навчально-професійних ситуацій, «мозкова атака» та ін.) та самостійну роботу студентів (консультація та ін.). У закладах вищої освіти традиційно переважає теоретична спрямованість навчання. Діяльнісний підхід, що лежить в основі компетентного підходу і передбачає в основі вибору методів навчання орієнтацію на активну пізнавальну діяльність учнів, у закладах вищої освіти використовується недостатньо, що знижує рівень методичної підготовки студентів.

У середині ХХ століття проблема вдосконалення традиційних методів навчання почала вирішуватися у напрямі пошуку місця для активної пізнавальної діяльності учнів [6]. З'явилися евристичний і проблемний методи навчання, які підводять учнів до самостійного відкриття знань, вдосконалення технічних засобів навчання, організації самостійної роботи, дидактичні (ділові) гри. Основна відмінність активних методів навчання від традиційних полягає в посиленні діяльності спрямованості процесу навчання. Найбільш повна, з погляду, класифікація активних методів навчання наводиться в такому складі [3]:

1. Неімітаційні: різні види лекцій, «круглий стіл», колоквиум, програмоване навчання (з використанням інформаційно-комунікативних технологій (ІКТ)), семінар, виїзні заняття з тематичною дискусією, групова консультація, олімпіада.

2. Імітаційні:

- неігрові (ситуаційні рішення, вирішення окремих завдань, обговорення розроблених варіантів, проведення семінару, індивідуальний тренажер, підведення підсумків та оцінка викладачем занять);

- ігрові (багатоваріантний вибір оптимального рішення, «мозкова атака», ділові ігри, розігрування ролей, ігрове проектування індивідуального технологічного процесу).

Таким чином, у практиці навчання студентів використовуються:

1. Методи та прийоми формування:

- професійних знань: наочні та емпіричні методи навчання;

- професійних умінь: аналіз навчальної літератури, написання рефератів, проектна діяльність, імітаційне моделювання професійної діяльності у процесі вирішення навчальних завдань, проектування навчальних занять, проблемні та ігрові методи, евристична, творча чи дослідницька самостійна робота, різні форми домашніх завдань, використання алгоритмів та прийомів дій, ділові ігри;

- професійно значущих якостей особистості: діалог, дискусія, проблемний семінар, аналіз проблемних та навчальних професійно орієнтованих ситуацій, проектна діяльність, тренінг, рефлексія та самооцінка навчальної діяльності, рейтингове оцінювання.

2. Форми навчання - індивідуальна, групова (у парах та мікро-групах), колективна (зокрема тренінги).

Більшість з перерахованих методів навчання відносяться до активних методів створення нестандартних навчальних ситуацій (проектна діяльність, імітаційне моделювання професійної діяльності, вирішення навчальних завдань, проблемні та ігрові методи, евристична, творча чи дослідницька самостійна робота, діалог, дискусія, проблемний семінар, рефлексія та самооцінка навчальної діяльності та ін.) [1]. Отже, виділимо найефективніші методи формування:

1. Професійно-методичних знань майбутнього вчителя математики: неімітаційні активні методи навчання (проблемна та візуальна лекція, лекція-бесіда, лекція-дискусія, доповіді та повідомлення студентів, аналіз навчально-методичних ситуацій);

2. Професійно-методичних умінь майбутнього вчителя математики: імітаційні ігрові та неігрові методи навчання (вирішення навчально-методичних завдань за умови виконання різнорівневих навчально-методичних завдань з використанням прийомів навчально-методичної діяльності, аналіз навчально-методичних ситуацій при вирішенні навчально-методичних ситуацій, розробка методичних проектів з приватних питань методики навчання математики, обговорення розроблених проектів, семінар, «мозковий штурм», ділова та рольова гра, творча домашня самостійна робота);

3. Професійно значущі якості особистості майбутнього вчителя математики: проблемний виклад, евристична бесіда, дослідницька навчально-методична діяльність, вирішення навчально-методичних завдань, аналіз навчально-методичних ситуацій, «мозковий штурм», проектна навчально-методична діяльність, рефлексія та самооцінка навчально-методичної діяльності.

Здатність вирішувати нестандартні логічні, геометричні та аналітичні математичні завдання, освоювати нові методи навчання розв'язанню таких завдань, тісно пов'язана з розвитком рухливого інтелекту і не залежить від отримання загальних знань та досвіду педагогом, якщо він не включений до специфічної педагогічної діяльності, спрямованої на роботу, у тому числі індивідуальну, з математично обдарованими школярами. Якщо у вчителя відповідна компетентність недостатньо сформована на етапі здобуття вищої професійної освіти, то в звичайних умовах професійної діяльності її доформування стає досить проблематичним.

Змінити ситуацію може саме актуальність концепції методичної підготовки майбутнього вчителя у закладі вищої освіти через реалізацію принципу змістовної інтеграції курсів спеціальної математичної та методичної підготовки. Необхідно змінити традиційний підхід до підготовки вчителя

математики, що склався в педагогічних вишах в останні десятиліття, коли математична підготовка майбутнього педагога зводиться до освоєння курсів вищої математики традиційного переліку та курсу елементарної математики, а методична підготовка - до освоєння спеціальних методичних дисциплін, спрямованих на методичну підготовку майбутнього вчителя з погляду його роботи в масовій школі за базовою програмою з орієнтацією на усередненого школяра. Викладання дисциплін вищої математики для майбутніх вчителів повинно змістовно відрізнятися від аналогічних дисциплін, що викладаються, наприклад, для майбутніх математиків, насамперед, встановленням суворих зв'язків між матеріалом, що вивчається, і шкільним курсом математики, освоєнням і обґрунтуванням окремих олімпіадних ідей, що допомагають вирішити завдання підвищеного рівня складності [4,6].

В основу актуалізації концепції методичної підготовки майбутнього вчителя математики в контексті має бути покладено саме принцип індивідуалізації навчання самого студента. Студенти, як і школярі, мають різні математичні здібності. Тому при реалізації освітньої програми вищої освіти, спрямованої на підготовку вчителя математики, має бути забезпечена можливість вибору індивідуальної траєкторії для здібного та мотивованого студента, який і стане в майбутньому тим учителем, який помітить математично обдаровану дитину і зможе стати її наставником.

В освітні програми заклади освіти повинні включати дисципліни на вибір, спрямовані на формування відповідної компетентності майбутнього педагога. Важливо забезпечити застосування технологій індивідуалізації навчання у рамках освоєння математичних та методичних дисциплін, у тому числі за рахунок надання спеціалізованих баз практичної підготовки. Для найбільш здатних і мотивованих студентів необхідно передбачити індивідуальні освітні напрями освоєння освітніх програм вищої освіти. Це забезпечить їхню ранню професійну адаптацію до подальшої роботи в умовах індивідуалізації шкільної освіти, у тому числі з учнями, які мають особливі освітні потреби.

Висновки. Математика більш ніж будь-який інший предмет школи здатна допомогти у розвитку логічного мислення, у розвитку багатьох якостей наукового мислення, таких як критичність, узагальненість, здатність до аналізу та синтезу тощо. Нарешті, такі якості мови, як стислість і ясність, найбільше виховуються математикою. Це призводить до основного принципу, який, як нам здається, потрібно покласти в основу профільного навчання: математика повинна входити до набору обов'язкових навчальних предметів будь-якого з профілів (курсів) (фізико-математичного, технічного та гуманітарного); зміст та обсяг навчального математичного матеріалу повинні відображати специфіку цього напрямку.

Література:

1. Годованюк Т. Л. Методична підготовка майбутніх учителів математики: теорія і практика : монографія. Умань: Видавець «Сочинський М.М.». 2019. 316 с.
2. Burton L. The Culture of Mathematics and the Mathematical Culture. *University Science and Mathematics Education in Transition*. 2020. URL: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-0-387-09829-6_8.
3. Chang Y. L. Examining Relationships among Elementary Mathematics Teacher Efficacy and Their Students' Mathematics Self-efficacy and Achievement. *EURASIA Journal of Mathematics, Science and Technology Education*. 2015. Vol. 11(6). Pp. 1307-1320.
4. Gross, J., Robitzsch, A., & George, A. C. Cognitive diagnosis models for baseline testing of educational standards in math. *Journal of Applied Statistics*. 2016. Vol. 43. Pp. 229-243.
5. Bergmann J., Sams A. Flip Your Classroom: Reaching Every Student in Every Class Every Day, International Society for Technology in Education, 1 edition. - 2012. - 122 p.
6. Gilboy M., Heinerichs S., & Pazzaglia G. Enhancing Student Engagement Using the Flipped Classroom. *Journal of Nutrition Education And Behavior*. 2015. Vol. 47(1). Pp. 109-114. DOI: 10.1016/j.jneb.2014.08.008.
7. McLean S., Attardi S. M., Faden L., Goldszmidt M. Flipped classrooms and student learning: not just surface gains. *Adv Physiol Educ*. 2016. Vol. 40(1). Pp. 7-55. DOI: 10.1152/advan.00098.2015.PMID: 26847257.
8. Глазова В. Підготовка майбутніх учителів математики до роботи в Новій українській школі. *Технології електронного навчання*, 6, 2022, С. 17-22. URL: <https://doi.org/10.31865/2709-84006202270259>
9. На пілот старшої профільної школи планують відвести два роки. URL: <https://nus.org.ua/news/na-pilot-starshoyi-profilnoyi-shkoly-planuyut-vidvesty-dva-roky/>
10. Про затвердження Державного стандарту профільної середньої освіти. Постанова Кабінету міністрів України від 25 липня 2024 р. № 851. Київ. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npras/pro-zatverdzhennia-derzhavnoho-standartu-profilnoi-serednoi-osvity-851-250724>
11. Волошин М. Заступник Лісового розповів, якою буде старша профільна школа. 2024. URL: https://24tv.ua/education/starsha-profilna-shkola-minosviti-rozpovili-vazhlivi-detali-reformi_n2449937/amp
12. Волошин М. Міносвіти презентує Стандарт старшої профільної школи. 2024. URL: https://24tv.ua/education/reforma-osviti-nush-mon-prezentuye-standart-starshoyi-profilnoyi_n2379468
13. Акуленко І.А. Деякі аспекти практичної частини компетентісно орієнтованої методичної підготовки майбутнього вчителя математики профільної школи. *Science and Education a New Dimension. Pedagogy and Psychology*. Budapest, 2014.11(8), Issue: 16. С. 33-37.

References:

1. Godovanyuk, T. L. (2019) Методична підготовка майбутніх учителів математики: теорія і практика [Methodological training of future teachers of mathematics: theory and practice]. Monograph. Uman: Publisher «Sochinskii M. M.» [in Ukrainian].
2. Burton, L. (2020). The Culture of Mathematics and the Mathematical Culture. *University Science and Mathematics Education in Transition*. 2020. URL: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-0-387-09829-6_8. [in English].
3. Chang, Y. L. (2015). Examining Relationships among Elementary Mathematics Teacher Efficacy and Their Students' Mathematics Self-efficacy and Achievement. *EURASIA Journal of Mathematics, Science and Technology Education*. 2015. Vol. 11(6). Pp. 1307-1320. [in English].

4. Gross, J., Robitzsch, A., & George, A. C. (2016). Cognitive diagnosis models for baseline testing of educational standards in math. *Journal of Applied Statistics*. 2016. Vol. 43. Pp. 229-243.
5. Bergmann, J., Sams, A. (2012). *Flip Your Classroom: Reaching Every Student in Every Class Every Day*, International Society for Technology in Education, 1 edition. 122 p. [in English].
6. Gilboy, M., Heinerichs S., & Pazzaglia G. (2015). Enhancing Student Engagement Using the Flipped Classroom. *Journal of Nutrition Education And Behavior*. 2015. Vol. 47(1). Pp. 109-114. DOI: 10.1016/j.jneb.2014.08.008. [in English].
7. McLean, S., Attardi, S. M., Faden, L., Goldszmidt, M. (2016). Flipped classrooms and student learning: not just surface gains. *Adv Physiol Educ*. 2016. Vol. 40(1). Pp. 7-55. DOI: 10.1152/advan.00098.2015. PMID: 26847257. [in English].
8. Glazova, V. (2022). Pidhotovka maybutnikh uchyteliv matematyky do roboty v Noviy ukrayins'kiy shkoli. [Preparation of future mathematics teachers to work in the New Ukrainian School]. *Tekhnolohiyi elektronnoho navchannya - Technologies of electronic learning*, 6, pp. 17-22.
9. Na pilot starshoyi profilnoyi shkoly planuyut vidvesty dva roky [Two years are planned for the pilot of the senior specialized school]. URL: <https://nus.org.ua/news/na-pilot-starshoyi-profilnoyi-shkoly-planuyut-vidvesty-dva-roky/> [in Ukrainian].
10. Pro zatverdzhennya Derzhavnoho standartu profilnoyi serednoyi osvity. Postanova Kabinetu ministriv Ukrayiny vid 25 lypnya 2024 r. № 851. Kyiv [On the approval of the State standard of specialized secondary education. Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated July 25, 2024 No. 851. Kyiv.]. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zatverdzhennia-derzhavnoho-standartu-profilnoi-serednoi-osvity-851-250724> [in Ukrainian].
11. Voloshyna, M. (2024). Zastupnyk Lisovoho rozpoviv, yakoyu bude starsha profilna shkola [Deputy Lisovoy told what the senior specialized school will be like.]. 2024. URL: https://24tv.ua/education/starsha-profilna-shkola-minosviti-rozpovili-vazhlivi-detali-reformi_n2449937/amp [in Ukrainian].
12. Voloshyna, M. (2024). Minosvity prezentuye Standart starshoyi profilnoyi shkoly [Ministry of Education presents the Standard of the senior professional school]. 2024. URL: https://24tv.ua/education/reforma-osviti-nush-mon-prezentuye-standart-starshoyi-profilnoyi_n2379468 [in Ukrainian].
13. Akulenko, I.A. (2014) Deyaki aspekty praktychnoyi chastyny kompetentnisno oriyentovanoi metodychnoyi pidhotovky maybutn'oho vchytelya matematyky profil'noyi shkoly. [Some aspects of the practical part of the competence-oriented methodical training of the future teacher of mathematics in a specialized school]. *Science and Education a New Dimension. Pedagogy and Psychology*. Budapest, II(8), Issue: 16. pp. 33-37. [in Ukrainian].

УДК 7.012:004.032.6J(045)

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-331-342](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-331-342)

Кирієнко Микола Іванович аспірант кафедри мистецтвознавства та мистецької освіти, Київська державна академія декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука, вул. М. Бойчука, 32, м. Київ, 01014, <https://orcid.org/0009-0005-8348-9183>

Пасько Оксана Миколаївна кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри дизайну, Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», вул. Львівська, 23, м. Київ, 03115, <https://orcid.org/0000-0002-0729-5521>

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТА ПРАКТИЧНІ РІШЕННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ДИЗАЙНІ

Анотація. Стаття присвячена дослідженню ролі мультимедійних технологій у сфері дизайну. На основі аналізу сучасних досліджень та публікацій, автори підкреслюють, що мультимедійні технології стають важливим інструментом у процесі навчання, оскільки вони сприяють підвищенню ефективності освітнього процесу, розвитку творчих здібностей, критичного мислення та креативності майбутніх дизайнерів.

Обґрунтовано, що мультимедійні технології дозволяють інтегрувати різні форми подання інформації: текст, графіку, аудіо, відео та анімацію. Це дає можливість викладачам створювати інтерактивні навчальні матеріали, які допомагають здобувачам освіти краще засвоювати складні концепції та абстрактні поняття. Особливу увагу приділено технологіям доповненої та віртуальної реальності (AR/VR), які здатні суттєво покращити взаємодію студентів з навчальним контентом. AR і VR не лише роблять освітній процес більш захопливим та візуально насиченим, але й дозволяють моделювати реальні професійні ситуації, що сприяє підвищенню практичної орієнтації навчання та підготовки студентів до сучасних викликів ринку праці.

У статті також підкреслюється значення мультимедійних технологій для розвитку критичного мислення та аналітичних навичок, що є ключовими для майбутніх дизайнерів. Використання інтерактивних методів навчання дає можливість здобувачам освіти не лише пасивно сприймати інформацію, але й активно взаємодіяти з нею, аналізувати, приймати рішення та самостійно контролювати свій навчальний процес. Це сприяє формуванню навичок самонавчання, що є особливо важливим у сучасній освіті, де швидка зміна технологій вимагає постійного професійного розвитку.

Крім того, мультимедійні технології забезпечують гнучкість навчального процесу, дозволяючи здобувачам освіти працювати з навчальними матеріалами у

будь-який час і з будь-якого місця. Це стає можливим завдяки доступу до онлайн-ресурсів та інтерактивних платформ, що забезпечують більш зручний та ефективний підхід до навчання. Викладачі можуть налаштовувати мультимедійні матеріали під індивідуальні потреби здобувачів, що підвищує рівень індивідуалізації навчання та дає змогу створювати адаптивні освітні стратегії.

Досліджено, що важливою перевагою мультимедійних технологій є їхній вплив на розвиток професійних компетенцій, необхідних для майбутніх дизайнерів. Використання таких інструментів дозволяє майбутнім дизайнерам з різними форматами подання інформації та створювати інноваційні дизайнерські рішення, що допомагає краще підготувати їх до сучасних викликів у професійній сфері та сприяє формуванню конкурентоспроможних фахівців, здатних використовувати новітні технології для вирішення складних завдань у галузі дизайну та візуальних комунікацій.

Ключові слова: дизайн, мультимедійні технології, візуальні комунікації, комп'ютерна анімація, графічний дизайн, інтерактивний дизайн, здобувачі освіти, заклади вищої освіти, майбутні дизайнери.

Kyriienko Mykola Ivanovych PhD student, Department of Art Studies and Art Education, Kyiv State Academy of Decorative and Applied Arts and Design named after Mykhailo Boichuk, St. M. Boichuk, 32, Kyiv, 01014, <https://orcid.org/0009-0005-8348-9183>

Pasko Oksana Mykolaivna Candidate of Pedagogical Sciences, Professor of the Department of Design, Open International University of Human Development "Ukraine", St. Lvivska, 23, Kyiv, 03115, <https://orcid.org/0000-0002-0729-5521>

THEORETICAL BASICS AND PRACTICAL SOLUTIONS OF MULTIMEDIA TECHNOLOGIES IN DESIGN

Abstract. The article is dedicated to the study of the role of multimedia technologies in the training of future professionals in the field of design. Based on the analysis of contemporary research and publications, the authors emphasize that multimedia technologies have become an important tool in the educational process, as they contribute to increasing the efficiency of education, developing creative abilities, critical thinking, and creativity in future designers.

It is substantiated that multimedia technologies allow the integration of various forms of information presentation, including text, graphics, audio, video, and animation. This enables educators to create interactive learning materials that help students better understand complex concepts and abstract ideas. Special attention is given to augmented and virtual reality (AR/VR) technologies, which can

significantly enhance student interaction with educational content. AR and VR not only make the learning process more engaging and visually rich but also allow for the modeling of real professional situations, which improves the practical orientation of education and prepares students for the modern challenges of the labor market.

The article also emphasizes the importance of multimedia technologies for the development of critical thinking and analytical skills, which are essential for future designers. The use of interactive learning methods enables students not only to passively absorb information but also to actively engage with it, analyze it, make decisions, and independently manage their learning process. This fosters the development of self-learning skills, which are particularly important in modern education, where rapid technological changes demand continuous professional development.

Moreover, multimedia technologies provide flexibility in the learning process, allowing students to work with educational materials at any time and from any place. This is made possible through access to online resources and interactive platforms, offering a more convenient and effective approach to education. Instructors can tailor multimedia materials to the individual needs of students, enhancing the level of personalized learning and enabling the creation of adaptive educational strategies.

It has been found that one of the key advantages of multimedia technologies is their impact on the development of professional competencies necessary for future designers. The use of such tools allows students to experiment with various information presentation formats and create innovative design solutions, which better prepares them for the modern challenges in their professional field and contributes to the formation of competitive specialists capable of utilizing the latest technologies to solve complex tasks in the field of design and visual communications.

Keywords: design, multimedia technologies, visual communications, computer animation, graphic design, interactive design, education seekers, institutions of higher education, future designers.

Постановка проблеми. Актуальність дослідження мультимедійних технологій у дизайні зумовлена швидким розвитком цифрових інструментів та зростаючим попитом на візуальний контент. Це пов'язано з вимогами ринку праці, що вимагає від дизайнерів не тільки загальних і спеціальних компетенцій, але й високого рівня володіння мультимедійними технологіями. Використання мультимедіа в дизайні надає нові можливості для інтеграції відео, аудіо, анімації та інших елементів візуальних комунікацій, що значно підвищує ефективність та привабливість контенту.

У сучасних умовах мультимедійні технології стають важливим інструментом для розширення меж креативності дизайнерів. Вони дозволяють створювати динамічний, інтерактивний та інноваційний контент, що задовольняє сучасні вимоги аудиторії. Завдяки мультимедійним інструментам, дизайнери

можуть ефективно реалізовувати авторські проєкти, використовуючи технології, які раніше були недоступними або складними для реалізації.

Особливо важливим є те, що мультимедійні технології сприяють підвищенню конкурентоспроможності як окремого дизайнера, так і компаній загалом. Це досягається через створення унікальних, запам'ятовуваних дизайн-проєктів, які вирізняються своєю інноваційністю. В умовах високої конкуренції на ринку дизайну, інтеграція мультимедійних рішень стає суттєвою перевагою для будь-якої організації, адже вони дозволяють створювати проєкти, що відповідають сучасним потребам ринку та споживачів.

Таким чином, використання мультимедійних технологій у дизайні відкриває нові горизонти для творчого самовираження, сприяє розвитку галузі та забезпечує її адаптацію до вимог цифрового світу.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить про те, що мультимедійні технології є важливим інструментом. Науковці, такі як Гуржій А., Дементієвська Н., Жалдак М., Жук Ю., Коношевський О., Король А., Мурашко М., Пінчук О., Пасько О., Соколюк О., Соколов П., Тименко В., Шут М., підкреслюють значну роль цих технологій. Вони зазначають, що мультимедійні технології не тільки підвищують ефективність навчання, але й сприяють розвитку творчих здібностей та креативного мислення, що є важливим для майбутніх фахівців у галузі дизайну, ІТ та інших інноваційних сфер.

Однією з ключових особливостей мультимедійних технологій є їх здатність інтегрувати різні форми подання інформації – графіку, текст, аудіо, відео та анімацію. Це дозволяє викладачам створювати більш інтерактивні та візуально привабливі навчальні матеріали, що допомагають здобувачам освіти краще засвоювати складні концепції. Зокрема, Жалдак М. та Жук Ю. вказують на те, що мультимедійні засоби полегшують розуміння абстрактних понять і сприяють глибшому зануренню в навчальний процес.

Дослідники також звертають увагу на необхідність впровадження технологій доповненої та віртуальної реальності у навчальний процес. Як зазначає Король А., VR і AR можуть не тільки покращити взаємодію здобувачів освіти з навчальним контентом, але й дозволяють моделювати реальні професійні ситуації, що робить навчання більш практично орієнтованим. Це, у свою чергу, сприяє підготовці майбутніх дизайнерів до викликів сучасного ринку праці [4].

Пасько О. наголошує на тому, що мультимедійні технології відіграють важливу роль у розвитку критичного мислення та аналітичних здібностей майбутніх дизайнерів. Вони підкреслюють, що використання інтерактивних методів навчання через мультимедійні засоби дозволяє здобувачам освіти не тільки сприймати інформацію, але й активно взаємодіяти з нею, аналізувати та приймати самостійні рішення. Це сприяє розвитку навичок самонавчання, що є ключовим у сучасному освітньому процесі [9].

Мета статті: полягає у систематизації основних тенденцій і методів використання мультимедійних технологій у дизайні та має на меті дослідити, як теоретичні знання у сфері мультимедійних технологій впливають на практичну діяльність дизайнерів, а також показати, яким чином теорія може бути успішно реалізована у практичних завданнях та визначання ключових навичок та компетенції, які необхідно формувати у майбутніх фахівців з дизайну, щоб забезпечити їхню здатність ефективно використовувати мультимедійні технології у професійній діяльності.

Виклад основного матеріалу. У контексті дослідження мультимедійних технологій варто звернути увагу на їх історичне коріння та поступову інтеграцію в сферу дизайну. Бажання людини передати рух у статичних зображеннях має давні традиції, які почалися ще в античному світі. Одним із перших прикладів цього прагнення можна вважати єгипетські фрески, що намагалися зафіксувати динаміку через послідовність сцен.

Проте справжній прорив у передачі руху став можливим лише з появою анімації – технології, яка дозволяє відтворювати ілюзію руху за допомогою серії послідовних кадрів. Анімація, яку часто називають мультиплікацією, є потужним інструментом у руках сучасних дизайнерів і митців. Вона відкриває нові можливості для створення динамічного візуального контенту, що значно розширює межі креативного самовираження.

Сама концепція «мультимедіа» походить від ідеї поєднання кількох форм візуального та аудіального контенту. У цьому контексті анімація стала ключовим елементом мультимедійних проєктів, адже вона дозволяє зобразити рух так, як це неможливо зробити через статичні зображення. Частота кадрів у різних технологіях варіюється, від 10 кадрів за секунду у комп'ютерній анімації до 30 у телевізійних стандартах, що робить анімацію динамічною і природною для людського ока.

Сутність анімації як процесу, що «оживляє» зображення, відображає не лише технічні досягнення, але й художню виразність. Як і в будь-якому виді мистецтва, творці анімації вкладають частинку свого духу у створення персонажів, що, без сумніву, робить їх живими і сповненими емоцій.

Перша демонстрація того, як працює інертність зорового сприйняття, відбулася ще у 1828 році, коли француз Пол Роже продемонстрував диск із двома малюнками – птахом і кліткою. Ця проста демонстрація створила ілюзію руху, закладаючи основи для майбутнього розвитку анімаційних технологій.

Технологічний розвиток кінематографії на початку ХХ століття, включно з винайденням фотокамери та проектора, сприяв появі перших анімаційних фільмів. Роботи Стюарта Блакотона, як, наприклад, його короткий фільм «Кумедні вирази веселих облич» (1906), показали потенціал анімації для створення розважального контенту.

Однак справжня революція в анімації сталася завдяки Уолту Діснею, який перетворив цей жанр на величезну індустрію. Його перші мультфільми, такі як «Аліса в країні мультиплікації» та «Пароплав Віллі», заклали основи сучасної анімації. Саме завдяки Діснею, персонажі, такі як Міккі Маус і Дональд Дак, стали частиною світової культури, а мультфільми почали здобувати визнання не лише серед дітей, але й дорослих.

Водночас Японія розвивала власні традиції в анімації. У 1913 році почалися перші експерименти, а вже до 1917 року з'явилися перші короткометражні анімаційні фільми, що пізніше призвело до формування унікального стилю «аніме», який сьогодні має величезний вплив на світову поп-культуру.

Таким чином, історія розвитку анімації показує, як технології та креативність можуть поєднуватися, створюючи нові можливості для самовираження та розвитку дизайну. Сьогодні мультимедійні технології є невід'ємною частиною навчальних програм і професійної діяльності дизайнерів, дозволяючи їм створювати візуальні історії, що збагачують культуру та суспільство.

До появи комп'ютерних технологій створення анімації було надзвичайно складним і трудомістким процесом. Художники та дизайнери змушені були вручну малювати кожен окремий кадр, що вимагало великої кількості часу та зусиль. Однак із розвитком комп'ютерів цей процес став значно простішим та автоматизованим. Сьогодні аніматори можуть створювати персонажів і задавати їхні рухи, тоді як програми самостійно генерують усі проміжні кадри, що забезпечують плавний перехід між рухами. Комп'ютерна анімація відкрила нові можливості для творців контенту, спростивши роботу та зробивши її більш ефективною. Водночас класичні методи анімації залишаються популярними, особливо для створення коротких та простих роликів, де ручне управління кадрами все ще може бути ефективним.

Мультимедійні технології також стали важливим інструментом у сфері освіти. Як зазначає Пасько О., ці технології вирізняються своєю інтерактивністю, гнучкістю та здатністю інтегрувати різні види інформації, що робить їх надзвичайно корисними для навчального процесу. Вони дозволяють враховувати індивідуальні потреби студентів та сприяють підвищенню їхньої мотивації. Це робить мультимедіа ефективним засобом навчання в умовах цифрової епохи.

У сфері дизайну мультимедійні технології надають можливість комплексного використання різних видів інформації. За допомогою сучасного програмного забезпечення дизайнери можуть поєднувати графіку, звук, відео та анімацію в одному проєкті. Це значно розширює можливості творчої діяльності та дозволяє створювати інтерактивні, багатофункціональні продукти. В освітньому процесі мультимедіа допомагає викладачам наочно і ефективно представляти матеріали: від зображень і креслень до складних 3D-моделей та інтерактивних анімацій [9].

На думку дослідників А. Короля А. та Тименка В. мультимедійний дизайн і анімація стали важливими та невід'ємними складовими сучасної освіти у вищих навчальних закладах. Це обумовлено тим, що ці напрямки відображають швидкий технологічний прогрес і відповідають вимогам сучасного ринку праці. Університети, які пропонують програми з мультимедійного дизайну та анімації, надають здобувачам освіти широкий набір знань та практичних навичок, необхідних для успішної кар'єри в цій галузі[4, 12].

Дослідники акцентують увагу на кількох ключових компонентах освітніх програм, які є важливими для підготовки спеціалістів у сфері мультимедійного дизайну. Освітні програми, такі як бакалаврські, магістерські та докторські (Ph.D.), зазвичай включають курси з графіки, відеомонтажу, комп'ютерної графіки, анімації, веб-дизайну та суміжних дисциплін.

Важливим аспектом є технічні навички, які майбутні дизайнери здобувають під час навчання. Вони вивчають сучасні програмні продукти для роботи з графікою та анімацією, такі як Adobe Creative Suite (Photoshop, Illustrator, After Effects), Autodesk Maya, Cinema 4D, Blender та інші, а також отримують базові знання з програмування та веб-розробки.

Освітньо-професійні програми надають здобувачам освіти можливість засвоїти творчий процес створення мультимедійних продуктів. Майбутні дизайнери практикують концептуалізувати ідеї, розробляти сценарії, створювати скетчі та прототипи. Це дозволяє їм не лише розвивати свої технічні навички, але й працювати над творчими ідеями.

Окрім того, програми часто передбачають професійне стажування або практичну роботу в індустрії мультимедіа. Це дає здобувачам можливість застосувати свої знання на практиці, брати участь у реальних проєктах та налагоджувати зв'язки у професійному середовищі.

Теоретична складова навчання також є важливою частиною підготовки. Майбутні дизайнери вивчають історію розвитку мультимедіа, актуальні тенденції у сфері візуального мистецтва та новітні технологічні інновації.

Одним із ключових елементів цих програм є проєктна робота, яка дозволяє здобувачам реалізовувати свої знання на практиці. Вони можуть створювати короткометражні анімаційні фільми, комп'ютерні ігри, веб-сайти або рекламні матеріали, що готує їх до реальних викликів на ринку праці [12].

Сучасна анімація стала невід'ємною частиною мультимедійних проєктів, і її роль тільки зростає з розвитком комп'ютерних технологій. Раніше перші мультфільми вражали своєю новизною, а сьогодні анімація широко використовується на телебаченні, в Інтернеті та у різноманітних презентаціях. Її прийоми застосовують не тільки для створення розважального контенту, але й у навчальних і рекламних цілях. У навчальному процесі майбутні дизайнери освоюють базові інструменти комп'ютерної анімації, такі як Gif Animator та MS PowerPoint, які допомагають створювати прості анімаційні елементи для веб-сторінок та презентацій.

Віртуальне середовище відіграє ключову роль у сучасній комунікації, і його елементи часто використовуються для покращення сприйняття інформації, як у цифрових, так і в друкованих матеріалах. Мультимедійні технології в дизайні надають можливість створювати інтерактивні та візуально насичені рішення, що покращують взаємодію з користувачами. Здобувачі вивчають програмні інструменти, такі як Adobe Creative Cloud, Blender і Unity, а також працюють над проєктами з веб-дизайну, мобільних додатків та інтерактивних інсталяцій.

Анімація включає кілька ключових технік, таких як покадрова анімація, що використовується для створення простих веб-елементів, анімація ключових кадрів, яка дозволяє автоматизувати частину процесу, та морфінг, що забезпечує плавний перехід між об'єктами. Також застосовуються колірні анімації, яка змінює колір об'єкта без зміни його форми, та спрайтова анімація, що керується програмними інструментами [4].

До основних мультимедійних технологій, що використовуються в дизайні, належать GIF-анімація, яка дозволяє створювати короткі анімаційні ролики, презентаційна анімація у програмі PowerPoint та Flash-анімація, яка пропонує розширені можливості для роботи з різними типами кадрів. Мультимедійні технології значно впливають на дизайн, веб-дизайн та UX/UI, зокрема у створенні інтерактивних інтерфейсів і віртуальних проєктів. Вони також відкривають нові можливості для культурних та мистецьких проєктів, включаючи музейні інсталяції та виставки.

Мультимедійні елементи змінюють підхід до розробки візуального контенту, надаючи нові засоби для брендингу, реклами та інтерактивної взаємодії з аудиторією. Використання цих технологій у веб-дизайні дозволяє створювати більш інтуїтивні та привабливі інтерфейси, тоді як VR/AR відкривають нові горизонти для творчих проєктів у різних сферах.

Як зазначає дослідник Мурашко М., сучасні мультимедійні технології, такі як цифрове мистецтво, VR/AR, нет-арт, інтерактивне та імерсивне мистецтво, 3D Art, а також AI-мистецтво, швидко набули популярності і стали невід'ємною частиною сучасного життя. Це лише невелика частина явищ, що з'явилися завдяки цифровій революції. Ці нові форми мистецтва відповідають потребам та очікуванням сучасного суспільства, забезпечуючи нові способи самовираження та взаємодії з мистецтвом [5].

Особливо значущими стали арт-об'єкти з елементами доповненої реальності, які сприяють розвитку та популяризації міст, а також підтримці молодих художників. Такі AR-скульптури не лише підвищують туристичну привабливість міст, але й допомагають компаніям та брендам виділятися на ринку, посилюючи їхню ідентичність і залученість аудиторії. Вони також стають важливим інструментом у маркетингових стратегіях, адже підкреслюють технологічність і інноваційність компаній.

Головна відмінність між доповненою і віртуальною реальністю полягає в тому, що AR не створює абсолютно новий світ, але змінює і вдосконалює існуючий, роблячи його яскравішим та інформативнішим. На сьогодні технологія AR стала доступною широкому загалу, і це дозволило їй проникнути у різні аспекти повсякденного життя, від мистецтва до бізнесу та маркетингу.

У рамках нашого дослідження було проаналізовано освітні аспекти впровадження мультимедійних технологій в підготовку майбутніх фахівців у галузі дизайну. Виявлено, що мультимедійні технології активно інтегруються в навчальні програми, що дозволяє здобувачам освіти отримати всебічну підготовку. Особливу увагу варто приділити інтердисциплінарному підходу, де знання з дизайну поєднуються з технологіями та іншими дисциплінами, що сприяє глибшому розумінню і ефективнішому використанню мультимедійних інструментів.

Значну роль у вирішенні проблем, що виникли в ході дослідження, відіграв аналіз різних навчальних платформ та ресурсів. Огляд сучасних вітчизняних і закордонних онлайн-курсів показав, що багато платформ пропонують ефективні методики навчання мультимедійним технологіям для дизайнерів.

За словами Пасько О. використання мультимедійних технологій у закладах вищої освіти значно розширює можливості навчання. Здобувачі освіти можуть опрацьовувати навчальні матеріали в будь-який час і з будь-якого місця, що робить процес навчання більш гнучким і зручним. Візуальні елементи, такі як графіка, анімація та відео, значно покращують засвоєння інформації та сприяють кращому розумінню навчального матеріалу [10].

Розвиток мультимедійних технологій суттєво змінив доступ до навчальних матеріалів, зробивши його можливим на будь-яких пристроях та в будь-якому місці. Однією з головних переваг таких технологій є їхня наочність, що полегшує засвоєння інформації здобувачам освіти. Сучасні мультимедійні презентації поєднують графічні, текстові та аудіовізуальні елементи, що сприяє комплексному сприйняттю навчального контенту. До того ж мультимедійні матеріали можна багаторазово використовувати, поступово оновлюючи та доповнюючи їх новими даними.

Інтерактивність є важливою складовою мультимедійних засобів, оскільки вона дозволяє здобувачам безпосередньо взаємодіяти з контентом і самостійно контролювати процес навчання. Такий підхід стимулює активну участь у навчальному процесі, допомагає розвивати навички самостійної роботи та формує професійний підхід до навчання.

Важливо враховувати багаторівневу структуру мультимедійних технологій під час їх впровадження в освітній процес. Вони можуть охоплювати різні форми представлення інформації, включаючи гіпертексти, гіпермедіа та бази даних. Однією з найпоширеніших форм є лінійна мультимедіа, яка перед-

бачає послідовний перегляд елементів. Однак інтерактивні мультимедійні засоби надають здобувачам можливість керувати навчальним процесом, налаштовуючи сценарій і вибираючи найбільш цікаві елементи, що робить навчання більш адаптивним і гнучким.

У своїй статті Чембержі Д. Пасько О. Сапфірова Н., досліджують інноваційні технології у створенні принтів та кольорових ефектів, що часто має на меті викликати певні емоції або реакції у глядачів. Дизайнери ретельно обирають кольорові рішення, орієнтуючись на психологічні аспекти впливу кольору, що дозволяє досягти бажаного емоційного ефекту. Мультимедійні технології надають додаткові можливості для створення адаптивних рішень, які можуть підлаштовуватися під різні екрани – мобільні телефони, планшети або комп'ютери – і враховувати колірні характеристики кожного пристрою [13].

Анімація та візуальні ефекти також мають суттєвий вплив на сприйняття кольору. Зміна кольорів під час анімації може повністю змінити загальне враження від сцени чи об'єкта. Завдяки сучасним програмам для створення анімації, таким як After Effects або Cinema 4D, дизайнери можуть гнучко налаштовувати кольорові палітри та досягати необхідного ефекту через колірну динаміку.

Висновки. Мультимедійні технології сьогодні відіграють важливу роль у сучасному дизайні, поєднуючи теоретичні знання з практичними навичками для створення інноваційних і функціональних дизайнерських рішень. Теорія дизайну, яка охоплює такі аспекти, як кольорознавство, психологія сприйняття і композиція, знаходить своє відображення через використання сучасних цифрових інструментів та платформ. Це дозволяє майбутнім дизайнерам експериментувати з різними стилями, кольоровими рішеннями та інтерактивними елементами, підвищуючи якість користувацького досвіду та забезпечуючи індивідуальний підхід до кожного проєкту. Практичне застосування мультимедійних технологій дозволяє майбутнім дизайнерам не лише створювати естетично привабливі продукти, але й активно взаємодіяти з аудиторією, забезпечуючи ефективну комунікацію через візуальні рішення. Це допомагає створювати продукти, що відповідають сучасним вимогам ринку та підвищують конкурентоспроможність компаній.

Таким чином, мультимедійні технології стали невід'ємною частиною професійної діяльності дизайнерів, сприяючи гармонійному поєднанню теоретичних знань із практичними можливостями в процесі створення сучасних і конкурентних продуктів. Висновки з цього дослідження демонструють, що мультимедійні технології є не просто допоміжним інструментом для майбутніх дизайнерів, а й необхідною умовою для створення сучасних дизайнерських рішень. Вони не лише розширюють творчі можливості, але й дозволяють забезпечити адаптивність та інтерактивність проєктів, що значно покращує комунікацію з аудиторією. Це робить мультимедіа важливим елементом у

роботі майбутніх дизайнерів, який сприяє створенню інноваційних продуктів, що відповідають високим стандартам сучасного ринку. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на глибше вивчення впливу мультимедійних технологій на різні аспекти дизайну, такі як UX/UI-дизайн, віртуальна та доповнена реальність, а також на дослідження впливу цих технологій на поведінку та емоційне сприйняття користувачів. Крім того, важливим напрямком є інтеграція штучного інтелекту у мультимедійні дизайнерські проекти, що дозволить створювати ще більш адаптивні, інтерактивні та персоналізовані рішення для користувачів.

Література:

1. Виноградова М. Роль віртуального простору у дизайні візуальної комунікації // Збірник матеріалів IV Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми сучасного дизайну», м. Київ, 27 квітня 2022 року: у 2 томах. Київ: КНУТД, 2022. Том 1. С. 223 – 224.
2. Гуржій А. М., Гуревич Р. С., Коношевський Л. Л., Коношевський О. Л. Мультимедійні технології та засоби навчання : навчальний посібник / за ред. академіка НАПН України Гуржія А. М. – Вінниця : Нілан-ЛТД, 2017. – 556 с.
3. Король А. Мистецтво фото- та відеозображення як важливий освітній компонент у підготовці дизайнера мультимедійних професій. *Věda a perspektivy*, № 6(25). SÉRIE “Kultura a umění”, Praha, České republiky, 2023. С. 263.
4. Лугова Т. А. Геймдизайн орієнтований підхід до розробки навчальних дисциплін закладів вищої освіти. Інформаційні технології і засоби навчання. 2021. Т. 81, № 1. С. 235–254.
5. Мурашко М. В. Підготовка дизайнерських кадрів в перспективі розвитку моушн-дизайн реклами в Україні. *Дизайн-освіта 2015: сучасна концепція дизайн-освіти України* : зб. матер. міжнар. наук.-метод. конф. проф.-викл. складу і мол. учених у рамках VIII міжнар. форуму «Дизайн-освіта 2015», (м. Харків, 12–16 жовт. 2015 р.) / Харків. держ. акад. дизайну і мистецтв. Харків, 2015. Ч. 1. С. 128–131.
6. Новіков М. Ю. Розвиток практичного використання технології доповненої реальності в арт-об'єктах // Міжнародна науково-практична конференція «Мистецтво та дизайн у художній мові мінливого часу: морфологія, семіотика, візуальність» // Збірник наукових матеріалів. 14 квітня 2022 року, ХДАДМ. – Харків, 2022. С. 81.
7. Пасько О., Бондаренко Н. Застосування мультимедійних технологій в освітньому процесі закладів вищої освіти в умовах війни та сучасних геополітичних викликів // *EUROPEAN HUMANITIES STUDIES: State and Society Issue 1*, 2023. С. 156 – 170.
8. Пасько О., Кирієнко М. Використання сучасних мультимедійних технологій у підготовці майбутніх фахівців з дизайну: Збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Франка. Актуальні питання гуманітарних наук. 2024. № 74, том 2. С. 352-356.
9. Саприкіна Л. Формування професійної компетентності майбутніх дизайнерів з використанням інноваційних технологій. *Деміург: ідеї, технології, перспективи дизайну*. Київ : Центр КНУКіМ, 2019. Т. 2, № 2. С. 229–236.
10. Тименко В., Букорос А. Цифрові технології мультимедійного дизайну: особливості формування компетентності. *Наукові інновації та передові технології*, вип. 7(35), 2024. С. 961-970.
11. Чембержі Д., Пасько О., Сапфірова Н. Інноваційні технології у створенні принтів та кольорових ефектів у дизайні одягу. Збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Франка. Актуальні питання гуманітарних наук. 2024. № 76, том 1. С. 352-356.

References:

1. Vinogradova, M. (2022). Rol virtualnogo prostoru u dyzaini vizualnoi komunikatsii [The role of virtual space in visual communication design]. *Zbirnyk materialiv IV Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii "Aktualni problemy suchasnoho dyzainu" – Proceedings of the IV International Scientific-Practical Conference "Actual Problems of Modern Design" in 2 volumes*. Kyiv: KNUTD. Vol. 1, pp. 223–224 [In Ukrainian].
2. Hurzhii, A. M., Hurevych, R. S., Konoshevskiy, L. L., & Konoshevskiy, O. L. (2017). *Multymediini tekhnolohii ta zasoby navchannia: navchalnyi posibnyk* [Multimedia technologies and learning tools: a textbook]. A. M. Hurzhii (Ed.), Vinnytsia: Nilan-LTD. 556 p. [In Ukrainian].
3. Korol, A. (2023). Mystetstvo foto ta videozobrazhennia yak vazhlyvyi osvितnii komponent u pidhotovtsi dyzainera multymediinykh profesii [The art of photo and video imaging as an important educational component in the training of multimedia design professionals]. *Věda a perspektivy*, № 6(25). SÉRIE "Kultura a umění", Praha, Czech Republic, p. 263. [In Ukrainian].
4. Luhova, T. A. (2021). Heimdyzain oriientovanyi pidkhid do rozrobky navchalnykh dystsyplin zakladiv vyshchoi osvity [Game design-oriented approach to the development of educational disciplines in higher education institutions]. *Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia – Information Technologies and Learning Tools*, Vol. 81, № 1, pp. 235–254. [In Ukrainian].
5. Murashko, M. V. (2015). Pidhotovka dyzainerskykh kadriv v perspektyvi rozvytku moushn-dyzain reklamy v Ukraini [Training of design specialists in the perspective of motion design development in advertising in Ukraine]. *Dyzain-osvita 2015: suchasna kontseptsiiia dyzain-osvity Ukrainy – Design Education 2015: Modern Concept of Design Education in Ukraine*. Kharkiv: Kharkiv State Academy of Design and Arts. Vol. 1, pp. 128–131. [In Ukrainian].
6. Novikov, M. Yu. (2022). Rozvytok praktychnoho vykorystannia tekhnolohii dopovnenoї realnosti v art-ob'iektakh [Development of practical application of augmented reality technology in art objects]. *Mizhnarodna naukovo-praktychna konferentsiia "Mystetstvo ta dyzain u khudozhnii movi minlyvoho chasu: morfolohiia, semiotyka, vizualnist" – International Scientific-Practical Conference "Art and Design in the Artistic Language of a Changing Time: Morphology, Semiotics, Visuality"*. KhDADM. Kharkiv, p. 81. [In Ukrainian].
7. Pasko, O., & Bondarenko, N. (2023). Zastosuvannia multymediinykh tekhnolohii v osvितnomu protsesi zakladiv vyshchoi osvity v umovakh viiny ta suchasnykh heopolitychnykh vyklykiv [The use of multimedia technologies in the educational process of higher education institutions under conditions of war and modern geopolitical challenges]. *EUROPEAN HUMANITIES STUDIES: State and Society*, Issue 1, pp. 156–170. [In Ukrainian].
8. Pasko O., Kyriienko M. (2024). Vykorystannia suchasnykh multymediinykh tekhnolohii u pidhotovtsi maibutnykh fakhivtsiv z dyzainu [The use of modern multimedia technologies in the training of future design professionals]. *In Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Actual Issues of Humanities*, 74(2), 352–356 [in Ukrainian].
9. Saprykina, L. (2019). Formuvannia profesiinoї kompetentnosti maibutnykh dyzaineriv z vykorystanniam innovatsiinykh tekhnolohii [Formation of professional competence of future designers with the use of innovative technologies]. *Demiurh: idei, tekhnolohii, perspektyvy dyzainu – Demiurge: ideas, technologies, perspectives of design*. Kyiv: KNUTKiM, Vol. 2, № 2, pp. 229–236. [In Ukrainian].
10. Tymenko V., Bukoros A. (2024). Tsyfrovii tekhnolohii multymediinoho dyzainu: osoblyvosti formuvannia kompetentnosti. [Digital technologies of multimedia design: features of competence formation] *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnolohii – Scientific innovations and advanced technologies*, № 7(35), 961-970. [in Ukrainian].
11. Chemberzhi, D., Pasko, O., & Sapfirova, N. (2024). Innovatsiini tekhnolohii u stvorenni pryntiv ta kolyorovykh efektiv u dyzaini odiahu [Innovative technologies in the creation of prints and color effects in clothing design]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Current Issues of the Humanities*, 2024, № 76, Vol. 1, pp. 352–356. [In Ukrainian].

УДК 378.016:796.894

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-343-355](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-343-355)

Ковальчук Інна Владиславівна кандидат педагогічних наук, доцент, доценткафедри педагогіки та соціальної роботи Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, вул. Коцюбинського, 2, Чернівці, 58012, <https://orcid.org/0000-0002-8040-7235>

ЗАНЯТТЯ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЗДОРОВ'Я УЧНІВ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО КОНФЛІКТУ

Анотація. У статті розглядається фізкультурна діяльність окремих типів освітніх закладів. Зокрема, автор характеризує особливості організації фізкультурної роботи в закладах загальної середньої освіти. Акцентує увагу, що основне виховне навантаження несе урок фізичної культури, також значну роль відіграють діяльність гуртків з фізичного виховання та позакласні виховні заходи: свята, змагання.

Серед позашкільних закладів, які реалізують фізкультурно-оздоровчу роботу чільне місце займають спортивні школи. Вони функціонують для обдарованих дітей та тих, хто бажає присвятити своє життя певному виду спортивних діяльності. На базі спортивних шкіл функціонують гуртки різного спортивного спрямування. Фізкультурна робота закладу передбачає індивідуальний підхід до вихованця, співпрацю з батьками та спортивними організаціями.

Чільне місце у фізкультурній роботі належить також спортивним секціям. Вони функціонують як заклади, що мають за мету сприяти оздоровленню дітей, формувати у них інтерес до занять фізичною культурою, розвивати в одному з обраних ними видів спорту.

Для культивування здорового способу життя функціонують спортивні дитячі майданчики. Під час виконання вправ на них учні знайомляться з різними видами спорту, людьми, що досягли успіхів у спортивній діяльності, знайомляться з поняттям «фізична культура» та шляхами розвитку у себе фізичної сили і збереження власного здоров'я. На спортивних майданчиках можуть функціонувати консультаційні пункти.

Автор статті звертає увагу, що військовий конфлікт між росією та Україною зачепив фізкультурну діяльність в державі, негативно позначився на емоційному стані школярів, тренерів, вчителів та їхніх батьків. У статті наведено результати інтерв'ю з учасниками фізкультурної діяльності на предмет психічного стану в умовах війни та наскільки фізична культура сприяє стабілізації внутрішнього стану опитаних. Результати проведеного дослідження наведено у вигляді рисунків.

Проведене дослідження переконує важливість фізкультурної роботи в Україні, як засобу не лише збереження фізичного здоров'я, але й також як шляху формування патріотизму та методу збереження здоров'я учасників освітнього процесу в умовах війни.

Ключові слова: заклад загальної середньої освіти, спортивна школа, спортивна секція, спортивний майданчик, респонденти, інтерв'ю, емоційне благополуччя.

Kovalchuk Inna Vladyslavivna Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Pedagogy and Social Work of Yuriy Fedkovich Chernivtsi National University, St. Kotsyubynskogo, 2, Chernivtsi, 58012, (hidden) <https://orcid.org/0000-0002-8040-7235>

PHYSICAL EDUCATION LESSONS AS A MEANS OF PRESERVING THE HEALTH OF STUDENTS IN THE CONDITIONS OF MILITARY CONFLICT

ANNOTATION

Abstract. The article examines the physical activity of certain types of educational institutions. The author characterizes the peculiarities of the organization of physical education work in institutions of general secondary education. He emphasizes that the main educational burden is carried by the lesson of physical education, and the activities of physical education clubs and extracurricular educational activities: holidays, competitions also play a significant role.

Sports schools occupy a prominent place among out-of-school institutions that implement physical culture and health work. They function for gifted children and those who wish to devote their lives to a certain type of sports activity. On the basis of sports schools, clubs of various sports directions function. The physical culture work of the institution involves an individual approach to the pupil, cooperation with parents and sports organizations.

A prominent place in physical education work also belongs to sports sections. They function as institutions whose purpose is to promote the health of children, to form their interest in physical education, to develop in one of their chosen sports.

Children's sports playgrounds function to cultivate a healthy lifestyle. While performing exercises on them, students get acquainted with various types of sports, people who have achieved success in sports activities, get acquainted with the concept of «physical culture» and ways of developing their physical strength and preserving their own health. Consultation points may function on sports grounds. The author of the article draws attention to the fact that the military conflict between Russia and Ukraine affected physical education activities in the country, negatively affecting the emotional state of schoolchildren, coaches, teachers and their parents. The article presents the results of interviews with participants of physical education

activities on the subject of mental state in the conditions of war and to what extent physical education contributes to the stabilization of the internal state of the interviewees. The results of the research are presented in the form of figures.

The conducted research convinces the importance of physical education work in Ukraine, as a means not only of preserving physical health, but also as a way of forming patriotism and a method of preserving the health of participants in the educational process in war conditions.

Keywords: general secondary education institution, sports school, sports section, sports field, respondents, interview, emotional well-being.

Постановка проблеми. Військовий конфлікт між росією та Україною зумовив складні наслідки для всіх учасників освітнього процесу. У педагогічних працівників, технічного персоналу навчальних закладів, учнів, батьків спостерігається підвищена тривожність, сонливість, агресія, імпульсивність, конфліктність, погіршення показників здоров'я. Зважаючи на завдання, які має в своїй основі фізична культура чимало з названих проблем можна вирішити шляхом використання виховної роботи з цього виду людської діяльності. З цією метою будуть вдалими фізичні навантаження різної інтенсивності, організація індивідуальної, групової та масової виховної роботи зрізних видів спорту, влаштування спортивних заїгів з нагоди відзначення різних свят, проведення спортивних днів. Доречним буде комбїнування фізичних навантажень з психологічною допомогою учасникам заходів. Таким чином, завдання виховної роботи з фізичної культури забезпечити повноцінний фізичний та психічний розвиток дітей, які зазнали психологічних травм через воєнні події. При цьому рухова активність школяра є засобом збереження не тільки фізичного але й психічного здоров'я. Адже, фізична активність забезпечує відновлення м'язів, координацію рухів та мобільність.

Аналіз останніх публікацій. Проблемі значення виховної роботи з фізичної культури як засобу подолання стресу в шкільній молоді, що завдана в результаті військових дій присвячено роботи: А.Гакман, М. Дутко, С.Гаркуші, Л. Кулакової, Р. Кулаковим, Н.Пахальчук, І. Сидорчук, В. Ужвенко, Н. Домашенко та інших. Проведені науковцями дослідження переконливо доводять, що вдало підібраний комплекс фізичних вправ, які поєднанні з раціональним харчуванням та дотриманням здорового способу життя забезпечують профілактику захворювань, сприяють збереженню здоров'я, підвищують працездатність, повсякденну рухову активність, знімають стрес.

Мета статті – висвітлити важливість фізкультурної діяльності різних типів освітніх закладів для збереження здоров'я українців в умовах військового конфлікту.

Виклад основного матеріалу. На важливості фізичної культури для повноцінного розвитку дитини вказували педагоги як минулого так і сьогодення. Іще Ян Амос Коменський підкреслював важливість загартування та рухового режиму для повноцінного розвитку особистості [1]. Вітчизняний педагог В.О. Сухомлинський підкреслював, що основою повноцінного розвитку дитини є, міцне здоров'я. Воно сприяє активній і творчій діяльності кожної людини. Тому, стан здоров'я так як і загальний фізичний розвиток дитини мають стати предметом уваги усього педагогічного колективу, а не лише учителів фізичної культури [2, С. 37-62]. Головними засобами збереження здоров'я В. Сухомлинський визначав: загартування організму школярів; створення умов для активної рухової діяльності як під час навчання так і під час виховання. Василь Олександрович ставив педагога за взірць дотримання фізичної культури учнями.

Сучасні науковці Вихляєв Ю.М., Паришкура Ю.В., Томіч Л.М. звертають увагу, що мотиваційний стимул до регулярного виконання фізичних вправ необхідно підкріплювати позитивними результатами змін у функціональному стані людини, які будуть підтверджені показниками тестів рухової підготовленості, медичними обстеженнями та соматичними вимірами, що надають найбільш переконливо на пересічну людину [3].

Зважаючи на актуальність проблеми Мосейчук Ю., Палічук Ю підкреслюють, що на сучасному етапі є необхідність формування культури здоров'я особистості. Так як індивідуальне здоров'я формується протягом усього життя в конкретних умовах соціального оточення, і характеризується зміною та взаємодією однієї педагогічної системи з іншою то формування культури здоров'я перш за все педагогічна проблема, рішення якої здійснюється в освітньому процесі [4]. Отже, на сьогоднішній день є необхідність у підготовці не тільки професіонала-предметника з фізичного виховання, але й фахівця, спроможного формувати культуру здоров'я учнів.

На думку науковців стан формування у школярів фізичної культури може змінитися якщо вплинути на процес підготовки майбутніх фахівців до виконання завдань з фізичної культури школярів. На думку Мосейчука Ю. Палічука Ю для цього потрібно вирішити такі проблеми: 1) розробляти методики у сфері навчання та виховання здорового способу життя майбутніх фахівців; 2) формувати потребу, мотивації й настанов на здоровий спосіб життя; 3) обґрунтувати критерії та показників сформованості здоров'язбереження майбутніх тренерів і вчителів фізичної культури; 4) зорієнтуватися на розвиток особистісно-значущих фізичних якостей здобувачів вищої освіти, та спрямованість на збереження здоров'я та розвиток фізичної культури школярів.

Фізична культура на макрорівні є підсистемою суспільства, а також вона характеризується як елемент культури, що увібрав в себе інші системи:

взаємини, соціально обумовлену мету, масовість, спільність системи із загальною соціальною системою держави та суспільства, спрямованість діяльності на людину, особистісно-орієнтований підхід. В умовах сьогодення значну увагу в розвитку виховних фізкультурних теорій і практики надають регіональному компоненту. Його врахування дозволяє передати особливості формування виховного досвіду та його традиції, що має значення для надійності та обґрунтованості зроблених висновків і положень фізкультурного руху. Зазначимо, що розвиток фізкультурної діяльності на Буковині має в своїй основі опору на життєвий досвід учнів, зв'язок з європейськими традиціями, природовідповідність та орієнтацію на індивідуальний розвиток вихованця [5].

Фізкультурна робота проводиться у різних типах освітніх закладів. Кожен з яких у діяльності керується чинним законодавством та спрямовує свою роботу на розв'язання певного кола проблем фізичної культури. Відповідно до сучасного законодавства закладами загальної середньої освіти (ЗЗСО) вважають: – заклади освіти, основними видами діяльності яких є освітня діяльність у сфері загальної середньої освіти, яка проводиться на певному рівні загальної середньої освіти, за умови наявності відповідної ліцензії, виданої в установленому законодавством порядку [6]. Як правило такий вид закладу функціонує на підставі статуту, що затверджений засновником або уповноваженим ним органом. ЗЗСО часто мають у своєму складі групи з вечірньою (заочною), дистанційною формою навчання, класи з поглибленим вивченням окремих предметів, спеціальні та інклюзивні класи для навчання дітей з особливими освітніми потребами. ЗЗСО можуть бути частиною освітнього округу, або мати статус опорного. Здобуття повної загальної середньої освіти забезпечують: початкова школа (заклад освіти I ступеня), що забезпечує початкову освіту; гімназія (заклад середньої освіти II ступеня), що забезпечує базову середню освіту; ліцей (заклад середньої освіти III ступеня), що забезпечує профільну середню освіту. Названі ступені можуть функціонувати окремо та як структурні підрозділи інших закладів освіти Ліцеї функціонують, як правило, як самостійні юридичні особи [6]. У ЗЗСО фізична культура запроваджена до навчального плану як основних предмет [7]. Тобто він є обов'язковим для усіх шкіл держави та має виконувати покладені на нього програмні завдання [8]. Вивчення досвіду творчих вчителів ЗЗСО переконує, що програмний матеріал кожен педагог викладає по різному, прагнучи досягти поставленої мети. Останнім часом усе більше звертають увагу на гімнастику, дихальні вправи, рухливі ігри, та на реалізацію індивідуального підходу до учнів, особливо, внутрішньопереміщених осіб та дітей з особливими освітніми потребами, якщо вони відвідують уроки фізичного виховання. Учні, які виявляють особливу наполегливість у виконанні завдань навчальної програми можуть бути рекомендовані для

занять у спортивних школах. Таким чином, уроки з фізичної культури слугують підготовчою базою до серйозних занять фізичною культурою. На сьогодні у закладах загальної середньої освіти практикують проведення різних змагань: «Веселі старти», «Спортландія», «Тато, мама і я – спортивна сім'я», «Козацька звитяга» та ін. Заходи, зазвичай, включають в план виховної роботи школи й проводять за визначеними сценаріями. Часто змагання передбачають метання м'яча, удари по воротах, стрибки, підтягування на перекладині, вправи на згинання і розгинання рук в упорі, естафети зі скакалками, м'ячами, обручами, мішками. Спортивні вправи можуть чергуватися з вікторинами, конкурсами ерудитів.

В умовах сьогодення учні закладів загальної середньої освіти відвідують також позашкільні заклади. Серед яких, у контексті дослідження, заслуговують на увагу спортивні дитячо-юнацькі школи.

Дитячо-юнацька спортивна школа (спортивна школа) це заклад спеціалізованої позашкільної освіти спортивного профілю; заклад фізичної культури і спорту, що створює умови для розвитку здібностей вихованців в окремому виді спорту, який є визнаним у державі, створює необхідні умови для фізичного розвитку, гармонійного виховання, повноцінного оздоровлення, змістовного відпочинку і дозвілля дітей та молоді, сприяє самореалізації, набуттю навичок здорового способу життя, підготовки спортсменів для резервного спорту.

За законодавством певний підрозділ спортивної школи може включати наступні групи:

Підготовки до вищої спортивної майстерності, спеціалізованої підготовки, початкової спортивної підготовки, базової спортивної підготовки. Часто у діяльності спортивних шкіл має місце робота з дітьми з інвалідністю, тобто вихованцями, що мають різні нозології.

Серед основних форм навчально-тренувальної роботи в спортивних школах (групові навчально-тренувальні заняття, тренування за індивідуальними планами, медико-відновні заходи, практика суддівства спортивних змагань, навчально-тренувальні збори) є виховні заходи присвячені формуванню поваги до спорту та бажання і позитивної мотивації до занять ним.

Як на базі ЗЗСО так і базі спортивних шкіл можуть функціонувати гуртки. За тлумачним словником української мови слово «гурток» означає організацію осіб, які об'єднані для спільної діяльності та спільних занять [9].

За своєю суттю гурток – це своєрідна спільність учнівської молоді, яка базується на спільності інтересів дітей, спрямованості на певний вид навчальної та практичної діяльності. Це своєрідне середовище, яке забезпечує умови для фізичного розвитку, інтелектуальної, духовної самореалізації дітей.

Тривалість гурткового заняття з фізичної культури залежить від психофізіологічного розвитку та допустимого навантаження дітей різних

вікових категорій. Зазвичай для дітей віком від 5 до 6 років його тривалість складає 30 хвилин; вихованці від 6 до 7 років тренуються 35 хвилин, а старшого віку – 45 хвилин.

Гуртки фізичної культури функціонують на трьох рівнях: на початковому рівні. Їхня діяльність має за ціль формування інтересу до спортивної діяльності, виявлення та розвиток у вихованців здібностей та обдарувань; на основному рівні вони розвивають інтерес до спорту, формують спортивні компетентності, забезпечують професійну орієнтацію; на вищому рівні – гуртки функціонують для здібних й фізично обдарованих вихованців, учнів. Керівник гуртка з фізичної культури здійснює різноманітну діяльність, забезпечує реалізацію особистісно-зорієнтованого фізичного виховання, сприяє педагогічно обґрунтованому вибору форм, засобів та методів роботи. У своїй діяльності керівник спортивного гуртка керується законодавчими й нормативно-правовими актами: «Конвенцією про права дитини», Законом України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про позашкільну освіту», та іншими. Гурткова робота з фізичної культури є шляхом розвитку творчо спрямованої, фізично здорової особистості, тому вона потребує особливої уваги з боку керівника гуртка та батьків учнів, що відвідують гурток. А її результативність значною мірою залежить від продуманого керівництва плануванням, організацією, та координацією дій усіх учасників фізичного виховання [10].

Підтримці постійного інтересу у гуртках до занять фізичною культурою сприяє також організація діяльності учнів, спрямована на те, щоб вони могли бачити результати таких занять. Для цього пропонують виконувати доступні вправи загальної та спеціальної фізичної підготовки, з поступовим їхнім ускладненням, що дозволяє дітям досягти спортивних результатів. Роботу в групах з фізичної підготовки і лікувальної фізкультури зазвичай індивідуалізують, тобто пропонують учням вправи для розвитку окремих груп м'язів, які в неї погано розвинені, та розвиток яких сприяє здачі нормативів. При проведенні тренувальних занять доцільно дотримуватися принципів: послідовності, систематичності, збільшення інтенсивності фізичних навантажень. З цією метою часто практикують змагання, рухливі і спортивні ігри, ігрові вправи.

Не меншою популярністю ніж гуртки з фізичного виховання користуються спортивні секції. Це форми організації дітей основної та медичної групи. Часто у них тренера практикують заняття за окремою спеціалізацією або готують дітей до спортивних змагань різного рівня. Ця форма виховної спортивної роботи характеризується різноманітністю фізичних вправ на тренування вольових та спортивних якостей дитини, а також забезпечує емо-

ційну насиченість заходу та створює дитячий простір для прояву особистих якостей вихованця. Методично грамотно організований виховний захід сприяє формуванню патріотизму школярів, пропагує фізичну культуру і спорт, здоровий спосіб життя школярів; виявляє рівень фізичної підготовки вихованців; забезпечує підтримання належного рухового режиму школярів [11].

Для формування фізичної культури як інтегрованої якості сучасної людини працюють спортивні дитячі майданчики. Вони забезпечують психологічний, фізичний та розумовий розвиток дитини. Заняття з тренером на спортивному майданчику сприяє розвитку спортивних навичок учнів, дозволяє батькам розгледіти таланти дитини, схильність до певного виду спорту. У організації дитячого майданчика не буває дрібниць. Доречно щоб діти мали можливість займатися улюбленим видом спорту чи пробували себе у різних видах спорту аби обрати свій. З цією метою його розташовують на видному місці, зазвичай обладнують силовими тренажерами, кільцями, дошками, сходами, шведськими стінками, канатами, мотузковою драбиною та іншим обладнанням. Як правило, заняття тренера з дітьми на дитячому майданчику триває від однієї до двох годин. За цей час він організовує рухливі ігри та змагання або слідкує за самостійною спортивною діяльністю постійних відвідувачів. Проводячи роботу на спортивному майданчику, тренеру доцільно пам'ятати, що фізична активність дітей є частиною фізичного здоров'я у період війни. Науково доведено, що у процесі занять фізичною культурою знижується рівень адреналіну та кортизолу, а також збільшується вироблення ендорфінів. Разом з тим щоденна фізична активність знижує ризик розвитку хронічних захворювань. Щоденні фізичні вправи сприяють підтримці м'язової сили та витривалості. Позитивно себе зарекомендували також різні види ходьби, присідання підтягування на перекладині, віджимання від підлоги.

Зазначені фізично-оздоровчі заклади широко пропанують рухову активність. А як переконують дослідження вітчизняних вчених Н.Пахальчук, І. Сидорчук, В. Ужвенко, Н. Домашенко вона є ключовою у покращенні показників фізичного здоров'я і психологічного стану особистості.

Найкращим методом формування постійного інтересу до фізичної культури є приклад батьків. Сучасні вчені Т. Лоза, Н. Собко підмічають, що якщо батьки виявляють лише пасивний інтерес до різних видів фізкультурної діяльності то й учні будуть за їхнім прикладом обмежуватися лише читанням статей та переглядом спортивних телепередач. Для популяризації занять фізичною культурою, на нашу думку, доцільно практикувати такі форми роботи з батьками: виступи на батьківських зборах, участь спортивних тренерів у педагогічних науково-практичних конференціях, проведення відкритих уроків фізичної культури для батьків школярів, позакласні та позашкільні

заходи за участю батьків як учасників та судей заходу, залучення членів батьківського комітету як організаторів заходу.

На окремий розгляд заслуговує робота з батьками учнів, що мають слабке здоров'я та не можуть в повному обсязі виконувати програму з фізичного виховання. Доцільними у такій діяльності будуть бесіди, лекції для батьків про індивідуальні нозології у розвитку дітей, зустрічі з лікарями та реабілітологами.

Підтримуємо думку про те, що ефективність фізкультурної роботи з фізичного виховання буде лише за умови, що вчителі фізичної культури, тренери будуть з батьками єдиним цілісним колективом, який визнає провідну роль сім'ї у розвитку дитини, чітко висуває вимоги до учня та сприяє забезпеченню гармонійного розвитку дитини, покращенню показників її здоров'я.

З метою перевірки наскільки респонденти (школярі, батьки, вчителі) розуміють роль фізичної культури у зменшенні наслідків військового конфлікту на стан здоров'я нами було проведено опитування в місті Чернівці. Основним методом для проведення опитування обрано інтерв'ю. У опитуванні взяло участь 130 осіб. З них: 50 школярів, які відвідують спортивні заклади міста. Також опитано 50 батьків учнів і 30 тренерів, вчителів з фізичної культури. За критерії розробки запитань обрано: стан здоров'я респондентів перед військовим конфліктом і на сьогодні, рівень адаптації організму до стресового чинника, пріоритетні форми фізичної культури для зняття стресу; роль фізичної культури у процесі адаптації особистості до стресу внаслідок війни.

Нами було запропоновано респондентам дати відповіді на шість запитань.

Відповіді респондентів на запитання: «Чи вважаєте Ви що Ваш стан здоров'я змінився через військовий конфлікт? Виглядають графічно так як зображено на рисунку 1. Як видно з рисунка більшість опитаних зазначають, що війна вплинула на їхній стан здоров'я, що можна пояснити впливом військових дій як травмуючого фактора для організму людини, порушення базового принципу самозбереження особистості – потреби у безпеці. Лише невелика частина опитаних серед батьків, зазначили, що не знають, що, очевидно, пов'язано з частини стресами, які переживають ці люди, і з їхньою доброю адаптацією до умов, що становлять небезпеку для життя. Серед школярів цей показник досить високий, що пояснюється ситуацією формування особистості і недостатнім досвідом у вирішенні таких проблем. Вчителі та тренери, як відповідальні за життя інших учасників освітнього процесу проілюстрували невисокий показник впливу на здоров'я війни. Що, очевидно, зумовлено проведеною виховною роботою у закладах освіти, а також вчасно наданою психологічною допомогою.

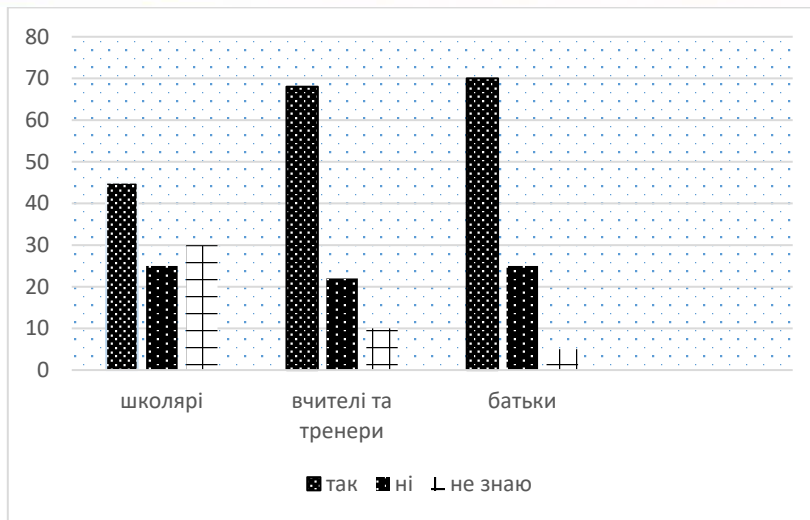

Рис. 1 Чи змінився Ваш стан через військові конфлікти?

Перелік заходів, які респонденти використовували для стабілізації внутрішнього самопочуття представлені на рисунку 2. Як бачимо з рисунка, вчителі та тренери надали значення заняттям спортом, натомість, серед опитаних батьків, медична допомога і консультації у психолога були в пріоритеті. Можна припустити, що такий вибір зроблений з двох причин: погане здоров'я опитаних, та недостатня популяризація серед дорослого населення можливостей фізичної культури. На запитання про те, який із засобів, на Вашу думку, був найбільш ефективним для стабілізації Вашого самопочуття. Респонденти зазначили, що ефективність того чи іншого засобу зняття зайвої емоційної напруги здійснювався інтуїтивно, тому усі з названих засобів є ефективними у різних ситуаціях і для різного типу людей.

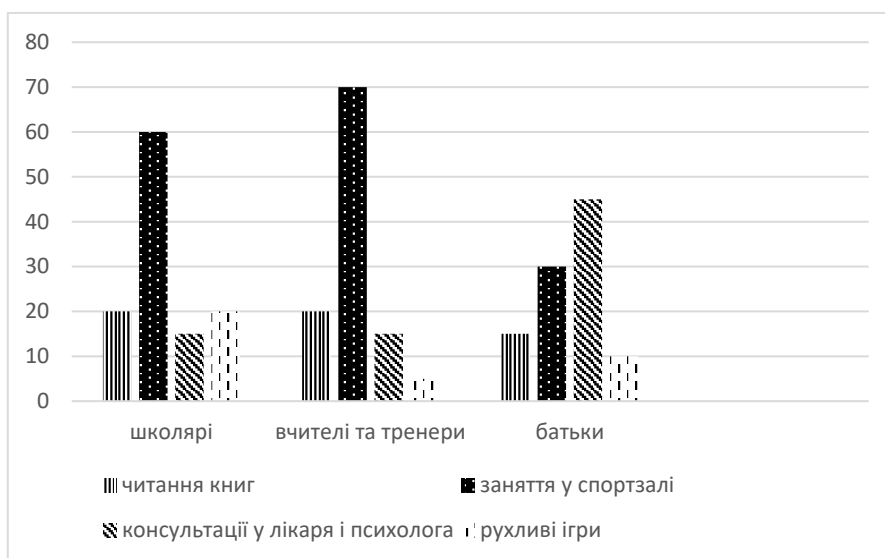

Рис. 2 Засоби, які використовували для стабілізації внутрішнього самопочуття.

Респонденти зазначили, що якщо обирати фізичну культуру як один із засобів зняття зайвої емоційної напруги в умовах військового конфлікту то є необхідність розробки спеціальної програми. Щодо структури програми, то відповіді респондентів розділилися наступним чином (рисунок 3)

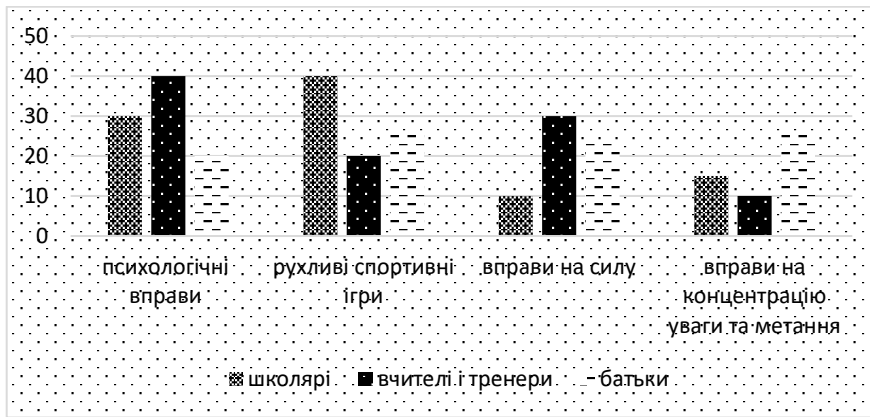

Рис. 3 Структура змісту корекційно-реабілітаційної програми з фізичної культури.

Відповіді щодо того чи змінився емоційний стан респондентів на початку війни та на сьогоднішній день були ствердними, за винятком осіб, чий родичі в ЗСУ. Графічно це ілюструє рисунок 4. Більшість респондентів зазначили, що стали більш спокійні, тому що адаптувалися і пройшли чимало тренувальних вправ у фахівців фізичної культури.

Також нас цікавило питання: Чи змінилася мотивація респондентів до занять фізичною культурою? І що є основою зростання рівня мотивації до занять фізичною культурою? Більшість опитаних (70%) відповіли, що зростає мотивація до занять спортом. Вправи з фізичної культури сприяють зняттю емоційної напруги від стресу. Русійськими силами мотивації до занять фізичною культурою визначили такі: любов до Батьківщини і бажання принести їй славу своїми спортивними успіхами (45%), бажання бути здоровими (25%), прагнення до самоствердження серед однолітків та колег (15%), бажання до спілкування з однодумцями (15%).

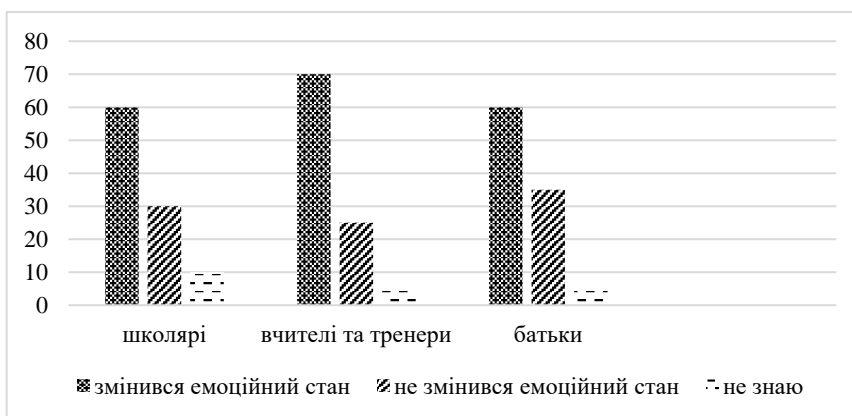

Рис. 4 Емоційний стан респондентів з моменту початку конфлікту.

Висновки. Результати проведеного опитування слугуватимуть основою для розробки програми, спрямованої на забезпечення соціально-психологічного благополуччя осіб, які переживають воєнні події. Ключовими моментами у розробці програми мають стати принципи: добровільної участі у ній усіх бажаючих, врахування вікових особливостей різних вікових груп, врахування індивідуальних здібностей і стану здоров'я, комплексний підхід до визначення змісту програми, поєднання психологічного і фізкультурно-оздоровчого компоненту, передбачення занять у приміщеннях і на вулиці, окремий блок для організаторів і керівників фізкультурної діяльності, тобто тренерів програми.

Література:

1. Коменський Ян Амос. Вибрані педагогічні твори: у трьох томах. Т.1. Велика дидактика .К. : Рад. школа, 1940.248 с
2. Сухомлинський В.О. Розмова з молодим директором школи. К.: Рад. школа, 1988. С. 37-62.
3. Вихляев Ю, Паришкура Ю.,Томіч Л. Потреби і мотивації до рухової діяльності як психофізіологічні чинники фітнесу та рекреації. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова*. Випуск 5.2022. URL: <https://spppc.com.ua/index.php/journal/>
4. Мосейчук Ю., Палійчук Ю. Підготовка майбутнього вчителя до розвитку культури здоров'я учня. *Збірник наукових праць Гуманізація навчально-виховного процесу*. 2018. №6. Харків. С.56.
5. Ковальчук І.В. Данилюк А. К. Фізкультурний рух на Буковині на зламі XIX – XX століть. *Науковий вісник Чернівецького університету. Збірник наукових праць. Педагогіка і психологія*. Випуск 175: Чернівці: Рута, 2003. С.98-104.
6. Закон України «Про загальну середню освіту» URL:<https://zakon.rada.gov.ua>
7. Освітня програма навчального закладу на 2024-2025 навчальний рік; навчальні плани 1-4 класи, 5-7 класи(відповідно до нової типової освітньої програми), 8-9 класи, структура року 2024-2025 н.р., перелік навчальних програм. URL:<https://vseosvita.ua/library/>
8. Навчальна програма фізичне виховання. URL: <https://vseosvita.ua/library/>
9. Тлумачний словник української мови. URL:<https://slovnyk.ua/index.php?swrd>
10. Методичні рекомендації до організації гурткової роботи в школі. URL: <https://yakushynsi.school.org.ua/>
11. Гаксан А., Гакман А., Михайлова М. Рухова активність як засіб соціально-педагогічної та психологічної реабілітації дітей, які постраждали в результаті воєнних дій. *Матеріали УШ міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми фізичного виховання, спорту, фізичної реабілітації та туризму в сучасних умовах життя*. Львів- Торунь 2024. URL: <https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi79/0059013.pdf>

References:

1. Comenius, Jan Amos. (1940) . Vybrani pedahohichni tvory: u trokh tomakh. T.1. Velyka dydaktyka [Selected pedagogical works: in three volumes. T.1. The Great Didactics. Komenskyi].К. : Rad. Shkola.. [in Ukrainian].
2. Sukhomlynskyi, V. O. (1988) Rozмова z molodym dyrektorom shkoly [Interview with a young school principal]. К.: Rad. Shkola. [in Ukrainian].
3. Vykhylyayev, Y., Parishkura, Y. & Tomich L. (2022). Potreby i motyvatsii do rukhovoї diialnosti yak psykhofizioloohichni chynnyky fitnesu ta rekreatsii [Needs and motivations for motor activity as psychophysiological factors of fitness and recreation]. *Naukovyi chasopys NPU imeni M.P. Drahomanova*,. 5. Retrieved from: <https://spppc.com.ua/index.php/journal/> [in Ukrainian].

4. Moseychuk, Y., Paliychuk, Y. (2018) . Pidhotovka maibuktnoho vchytelia do rozvytku kultury zdorovia uchnia [Preparation of a future teacher for the development of a student's health culture]. *Zbirnyk naukovykh prats Humanizatsiia navchalno- vykhovnoho protsesu*, Kharkiv. [in Ukrainian].

5. Kovalchuk, I.V. Danilyuk, A.K. (2003).. Fizkulturnyi rukh na Bukovyni na zlami XIX–XX stolit [Physical Culture Movement in Bukovyna at the Turn of the XIX - XX Centuries.]. *Naukovyi visnyk Chernivetskoho universytetu. Zbirnyk naukovykh prats. Pedagogika i psykholohiia*, 175: Chernivtsi. [in Ukrainian].

6. Zakon Ukrainy «Pro zahalnu seredniu osvitu» (23.03.2024) [The Law of Ukraine “On General Secondary Education”] Retrieved from:<https://zakon.rada.gov.ua/> [in Ukrainian].

7. Osvitnia prohrama navchalnoho zakladu na 2024–2025 navchalnyi rik; navchalni plany 1–4 klasy, 5–7 klasy(vidpovidno do novoi typovoi osvitnoi prohramy), 8–9 klasy, struktura roku 2024–2025 n.r., perelik navchalnykh prohram [The educational program of the educational institution for the academic year 2024–2025; curricula for grades 1–4, grades 5–7 (in accordance with the new standard educational program), grades 8–9, the structure of the year 2024–2025, the list of curricula]. Retrieved from:<https://vseosvita.ua/library/>. [in Ukrainian].

8. Navchalna prohrama fizychno vykhovannia (2024) [.Physical education curriculum]. Retrieved from: <https://vseosvita.ua/library> [in Ukrainian].

9. Tlumachnyi slovnyk ukrainskoi movy [Explanatory Dictionary of the Ukrainian Language]. . Retrieved from:<https://slovnuk.ua/index.php?swrd..> [in Ukrainian].

10. Metodychni rekomendatsii do orhanizatsii hurtkovoi roboty v shkoli [Methodological recommendations for organizing club work at school.]. Retrieved from:; <https://yakushyni.school.org.ua/> [in Ukrainian].

11. Gaksan, A., Gakman, A.,& Mikhailova M. (2024). Rukhova aktyvnistyak zasib sotsialno-pedahohichnoi ta psykholohichnoi rehabilitatsii ditei, yaki postrazhdaly v rezultati voiennykh dii [Motor activity as a means of socio-pedagogical and psychological rehabilitation of children affected by military actions].*Materialy USh mizhnarodnoi naukovy- praktychnoi konferentsii «Aktualni problemy fizychnoho vykhovannia, sportu, fizychnoi rehabilitatsii ta turyzmu v suchasnykh umovakh zhyttia*. Lviv-Torun Retrieved from: <https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi79/0059013.pdf> [in Ukrainian].

УДК 378.4 + 7.05 + 004.92

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-356-366](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-356-366)

Колесник Наталія Євгенівна кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри образотворчого мистецтва та дизайну, Житомирський державний університет імені Івана Франка, вул. В. Бердичівська, 40, м. Житомир, 10008, тел.: (097) 210-13-35, <https://orcid.org/0000-0001-9384-9369>

Куниця Гліб Вікторович викладач кафедри образотворчого мистецтва та дизайну, Житомирський державний університет імені Івана Франка, вул. В. Бердичівська, 40, м. Житомир, 10008, тел.: (068) 678-26-81, <https://orcid.org/0009-0002-8440-5445>

Погосьян Дарина Рафаїлівна викладач кафедри образотворчого мистецтва та дизайну, Житомирський державний університет імені Івана Франка, вул. В. Бердичівська, 40, м. Житомир, 10008, тел.: (063) 682-37-47, <https://orcid.org/0009-0004-6184-1652>

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ДИЗАЙНУ ДО ВИКОРИСТАННЯ ВІЗУАЛЬНОГО КОНТЕНТУ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА АНІМАЦІЙНОЇ ГРАФІКИ

Анотація. У статті розглянуто питання підготовки майбутніх фахівців з дизайну до використання візуального контенту, мультимедійних технологій та анімаційної графіки. Звернено увагу на формування загальних, спеціальних (фахових) компетентностей щодо професійної діяльності здобувачів вищої освіти у галузі мультимедійних технологій в дизайні; реалізація особистого творчого потенціалу здобувачів вищої освіти щодо використання візуального контенту мультимедійних технологій та анімаційної графіки в сучасному освітньому процесі, оскільки дизайнери повинні вільно володіти цифровими інструментами для створення якісних графічних та мультимедійних продуктів. Описано основні аспекти навчання, такі як опанування професійного програмного забезпечення, інтеграція мультимедійних елементів, створення анімації, а також використання технологій віртуальної та доповненої реальності. Особлива увага приділяється значущості поєднання творчих і технічних навичок, що є основою для підготовки конкурентоспроможних фахівців у сфері дизайну. Значна увага приділяється аналізу освітньої компоненти «Мультимедійні технології в дизайні», яка вивчається у Житомирському державному університеті імені Івана Франка, де мультимедійні технології активно впроваджуються в освітній процес, сприяючи розвитку

студентів у напрямку сучасних візуальних комунікацій та активно інтегруються. У статті досліджуються сучасні підходи до підготовки майбутніх фахівців з дизайну, зокрема у контексті використання візуального контенту, мультимедійних технологій та анімаційної графіки. Стаття охоплює ключові аспекти освітнього процесу, серед якого є оволодіння професійним програмним забезпеченням, а також новітніми технологіями для створення анімаційних і інтерактивних дизайн-проектів. Особливу увагу приділено інтеграції мультимедійних елементів, які забезпечують комплексність і різноманітність сприйняття інформації. Стаття підкреслює необхідність поєднання творчих і технічних навичок, адже тільки так можна підготувати конкурентоспроможних фахівців, здатних впоратися з викликами сучасного ринку праці. У статті представлено, що важливим елементом підготовки є також проєктна діяльність, яка сприяє розвитку командних навичок та співпраці між студентами. Автори акцентують увагу на важливості технологічної компетентності, адже сучасні дизайнери повинні мати навички роботи з різноманітними програмами та інструментами, які дозволяють створювати якісний та ефективний візуальний контент.

Ключові слова: мультимедійні технології, дизайн-проект, візуальні комунікації, анімація, анімаційна графіка, дизайн, технології, компетентність, професійна діяльність, освітньо-професійна програма, підготовка майбутніх фахівців з дизайну, здобувачі освіти, цифрові технології.

Kolesnyk Nataliia Evgenivna Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Fine Arts and Design, Zhytomyr Ivan Franko State University, St. V. Berdychivska, 40, Zhytomyr, 10008, tel.: (097) 210-13-35, <https://orcid.org/0000-0001-9384-9369>

Kunysia Hlib Viktorovych Lecturer of the Department of Fine Arts and Design, Zhytomyr Ivan Franko State University, St. V. Berdychivska, 40, Zhytomyr, 10008, tel.: (068) 678-26-81, <https://orcid.org/0009-0002-8440-5445>

Pohosian Daryna Rafailivna Teacher of the Department of Fine Arts and Design, Zhytomyr Ivan Franko State University, St. V. Berdychivska, 40, Zhytomyr, 10008, tel.: (063) 682-37-47, <https://orcid.org/0009-0004-6184-1652>

PREPARATION OF FUTURE DESIGN SPECIALISTS FOR THE USE OF VISUAL CONTENT OF MULTIMEDIA TECHNOLOGIES AND ANIMATED GRAPHICS

Abstract. The article examines the issue of preparing future design professionals for the use of visual content, multimedia technologies, and animation

graphics. Attention is focused on the development of general and specialized (professional) competencies in the professional activities of higher education students in the field of multimedia technologies in design. The article highlights the realization of the personal creative potential of higher education students regarding the use of visual content, multimedia technologies, and animation graphics in the modern educational process, as designers must be proficient in digital tools to create high-quality graphic and multimedia products. The main aspects of training are described, such as mastering professional software, integrating multimedia elements, creating animations, and utilizing virtual and augmented reality technologies. Particular attention is paid to the importance of combining creative and technical skills, which forms the foundation for preparing competitive professionals in the field of design.

Significant attention is given to analyzing the educational component «Multimedia Technologies in Design», which is studied at Zhytomyr Ivan Franko State University, where multimedia technologies are actively implemented in the educational process, fostering students' development in modern visual communications and actively integrated into the curriculum. The article explores modern approaches to preparing future design professionals, particularly in the context of using visual content, multimedia technologies, and animation graphics. The article covers key aspects of the educational process, including mastering professional software and the latest technologies for creating animated and interactive design projects. Special attention is given to the integration of multimedia elements that ensure the comprehensiveness and diversity of information perception. The article emphasizes the necessity of combining creative and technical skills, as this is the only way to prepare competitive professionals capable of meeting the challenges of the modern labor market. The article also presents that project-based activities are an essential element of preparation, fostering the development of teamwork skills and collaboration among students. The authors highlight the importance of technological competence, as modern designers must possess the skills to work with various programs and tools that allow them to create high-quality and effective visual content.

Keywords: multimedia technologies, design project, visual communications, animation, animated graphics, design, technologies, competence, professional activity, educational-professional program, training of future design professionals, students, digital technologies.

Постановка проблеми. З розвитком цифрових технологій мультимедійні інструменти та анімаційна графіка набувають все більшого значення у сфері дизайну. У сучасному інформаційному просторі візуальний контент є одним з головних засобів комунікації, що зумовлює потребу в підготовці фахівців, здатних використовувати новітні технології. Візуальний контент

стає невід'ємною частиною багатьох сфер діяльності, включно з маркетингом, освітою, розвагами, культурою, мистецтвом, дизайном. Це вимагає від дизайнерів знань не лише основ графічного дизайну, але й навичок роботи з анімацією та мультимедійними технологіями.

Актуальність проблеми дослідження з підготовки майбутніх фахівців з дизайну до використання сучасних мультимедійних технологій та анімаційної графіки, є особливо важливою через низку причин: по-перше, сучасні освітні програми часто не відповідають вимогам швидко змінюваної індустрії дизайну, що не дозволяє студентам отримувати достатньо знань та навичок у сфері мультимедіа та анімації; по-друге, технологічний прогрес відбувається настільки швидко, що заклади вищої освіти часто не встигають адаптувати свої програми для підготовки бакалаврів та магістрів до нових реалій ринку праці. Це створює потребу в постійному оновленні змісту навчання та вивченні сучасного програмного забезпечення і методів роботи з мультимедійним контентом; по-третє, важливою проблемою є дефіцит практичної підготовки, що заважає студентам ефективно застосовувати теоретичні знання на практиці, зокрема у створенні візуального контенту та анімаційної графіки. Ці фактори впливають на готовність молодих фахівців до реальних професійних викликів, що ставить під сумнів їхню конкурентоспроможність на ринку праці. Так, проблема підготовки майбутніх фахівців з дизайну до використання візуального контенту мультимедійних технологій та анімаційної графіки обумовлена необхідністю вдосконалення освітніх підходів до підготовки дизайнерів, щоб забезпечити їх належними знаннями та навичками роботи з мультимедійними технологіями та анімаційною графікою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій щодо підготовки майбутніх фахівців з дизайну, особливо в контексті використання мультимедійних технологій та анімаційної графіки, виявляє кілька ключових тенденцій, зокрема:

1. Інтеграція мультимедійних технологій в освіту, де дослідження наголошують на необхідності інтеграції мультимедійних інструментів в навчальні програми для дизайнерів. Автори таких публікацій, як Іванова С., Коваленко В., Лещенко М., Мельник О., Пінчук О., Чепелюк О., Чугай Н., Яковець І. стверджують, що сучасні фахівці мають володіти навичками роботи з візуальними технологіями, адже це є невід'ємною складовою професійної діяльності дизайнерів.

2. Цифровізація навчання. Останні роботи, зокрема дослідження Веселовська Г., Гриценка М., Дмитрієва О., Єфименко О., Кирієнко М. акцентують увагу на важливості цифрової компетентності студентів-дизайнерів. Використання цифрових платформ і технологій дозволяє розширити можливості для навчання та забезпечити доступ до актуальних інструментів для роботи з мультимедійним контентом.

3. Практична підготовка та креативність. У публікаціях, таких як дослідження Бондаренко Н., Кузнецової Т., Пасько О., Яндола К. підкреслюється важливість практичної складової в навчанні майбутніх фахівців. Впровадження практичних занять, проєктів і використання професійних інструментів дозволяє студентам не тільки засвоїти теоретичні знання, але й розвивати власну креативність та технічні навички.

4. Анімаційна графіка та її роль в дизайні. Дослідники, такі як Маслак В., Опалєв М., Тименко В., Сидоренко Н., Хиневич Р. приділяють увагу ролі анімаційної графіки у сучасному дизайні. Вони зазначають, що візуальний контент, який включає анімацію, стає все більш важливим для взаємодії з аудиторією, особливо у сфері цифрових медіа, реклами та веб-дизайну.

Загалом, аналіз останніх досліджень демонструє зростаючу увагу до підготовки дизайнерів у сфері мультимедіа та анімації, підкреслюючи необхідність адаптації освітніх програм до сучасних вимог ринку та технологічних трендів.

Мета статті проаналізувати ефективні підходи та методи підготовки майбутніх фахівців з дизайну до використання сучасних мультимедійних технологій і анімаційної графіки; представити динаміку професійних компетенцій у сфері візуального контенту; охарактеризувати проблему використання інтерактивних і анімаційних елементів для підвищення якості візуальних матеріалів; оглянути нові тенденції у використанні мультимедійних технологій, зокрема інтерактивної анімації, 3D-моделювання та доповненої реальності, що використовуються під час реалізації освітньо-професійної програми «Графічний дизайн» у Житомирському державному університеті імені Івана Франка.

Виклад основного матеріалу.

У сучасному світі візуальний контент відіграє ключову роль у комунікаціях, маркетингу, розвагах і навчанні. Тому підготовка майбутніх дизайнерів до роботи з мультимедійними технологіями та анімаційною графікою є надзвичайно важливою складовою їхньої освіти. Основний матеріал статті розглядає ключові аспекти підготовки дизайнерів у цьому напрямку.

У ході дослідження нами було визначено основні підходи до підготовки майбутніх фахівців з дизайну у контексті використання візуального контенту, мультимедійних технологій та анімаційної графіки включають кілька ключових напрямів:

1. Інтеграція практичних навичок із теоретичними знаннями (підготовка дизайнерів поєднує базові теоретичні знання у сфері візуального контенту та мультимедійних технологій із практичними завданнями, які моделюють реальні професійні ситуації. Практичним завданням для виконання можуть бути створення дизайн-проєктів з використанням анімаційної графіки, інтерактивних презентацій, відеороликів тощо).

2. Використання сучасного програмного забезпечення (для ефективної підготовки фахівців відбувається навчання з популярними інструментами та програмами для створення мультимедійного контенту та анімаційної графіки, такими як: Adobe Photoshop і Adobe Illustrator для графічного дизайну, After Effects для анімації та відеографіки, Blender або Cinema 4D для 3D-моделювання, Figma або Adobe XD для веб- та UI/UX-дизайну).

3. Проектне навчання та командна робота (проектне навчання передбачає виконання завдань у реальних умовах: створення вебсайтів, розробка інтерактивних додатків або мультимедійних продуктів. Це допомагає студентам не тільки розвивати навички технічної роботи, але й навчитися співпрацювати в команді, що є важливим аспектом роботи у сучасних дизайн-студіях).

4. Залучення новітніх мультимедійних технологій (студенти ознайомлюються з новітніми технологіями, такими як: AR (доповнена реальність) і VR (віртуальна реальність) для створення інтерактивних продуктів, Motion Design для динамічного контенту, 3D-дизайн та анімована інфографіка для складних дизайн-проектів).

5. Постійне оновлення навчальних програм (технології швидко розвиваються, тому в Житомирському державному університеті імені Івана Франка навчальні програми регулярно оновлюються відповідно до сучасних вимог ринку).

6. Креативність та інноваційний підхід (навчання майбутніх фахівців з дизайну передбачає технічну підготовку, розвиток креативності та інноваційного мислення. Майбутні фахівці вчаться використовувати мультимедійні технології для створення унікальних та оригінальних рішень, що відповідають потребам ринку).

7. Оцінка робіт та зворотний зв'язок (під час виконання дизайн-проектів важливою складовою навчання є оцінка виконаних дизайн-проектів та отримання конструктивного зворотного зв'язку від викладачів та професіоналів-практиків. Це дозволяє студентам краще розуміти свої помилки та вдосконалювати навички).

8. Інтеграція міждисциплінарних знань (майбутні графічні дизайнери мають уявлення про основи програмування, маркетингу та психології користувача, що забезпечує їхню здатність створювати ефективний дизайн, який відповідає сучасним вимогам ринку та потребам користувачів).

У працях вчених Бондаренко Н., Пасько О. зазначено, що мультимедіа є ефективною освітньою технологією завдяки властивим їй якостям інтерактивності, гнучкості та інтеграції різних типів навчальної інформації, а також завдяки можливості враховувати індивідуальні особливості тих, хто навчається, та сприяти підвищенню їхньої мотивації. За рахунок цього більшість викладачів можуть використовувати мультимедіа як основу своєї діяльності з інформатизації освіти [1].

Віртуальні мистецькі виставки, інтерактивні інсталяції та онлайн-платформи надають можливість людям з усього світу насолоджуватися творчістю. Цифрові технології відкривають нові горизонти для мистецтва, дозволяючи художникам експериментувати з формами, матеріалами та враженнями. Вони стимулюють творчість та сприяють з'явленню новаторських творів [2].

На думку О. Пінчука, мультимедійна технологія визначається як система розробки, експлуатації та використання засобів обробки інформації, яка включає в себе різні способи взаємодії з користувачем та різноманітні форми медіа, такі як текст, зображення, звук та відео [4].

Вчені Яковець І., Чепелюк О., Чугай Н. вважають, що зважаючи на швидкий темп технологічного розвитку, програми з мультимедійного дизайну та анімації в закладах вищої освіти постійно оновлюються, щоб відповідати потребам сучасного ринку праці та надавати студентам актуальні знання, насамперед це: вивчення трендів (студенти вивчають сучасні тренди в мультимедійному дизайні та анімації, такі як адаптивний дизайн, використання віртуальної та доповненої реальності, інтерактивність та інші інновації у сфері мультимедіа); крос-дисциплінарний підхід (програми можуть поєднувати навчання з інших дисциплін, таких як комп'ютерні науки, психологія, маркетинг або бізнес, для забезпечення більш широкого розуміння та підготовки до різних аспектів роботи у галузі мультимедіа); етика та правові аспекти (студенти можуть вивчати етичні стандарти та правові аспекти, пов'язані з використанням мультимедійних матеріалів, авторськими правами, конфіденційністю та безпекою в мережі); підготовка до кар'єри (програми можуть включати курси з розвитку кар'єри, які допомагають студентам у побудові портфоліо, підготовці до співбесіди та пошуку роботи, а також вивченні навичок управління проектами та комунікації в команді); міжнародний досвід (деякі програми можуть надавати можливості для міжнародного обміну або стажування за кордоном, що дозволяє студентам отримати досвід роботи в різних культурних та професійних середовищах); продуктивний зв'язок з індустрією (університети співпрацюють з відомими компаніями та професіоналами у галузі мультимедіа для забезпечення актуальності навчальних програм, організації майстер-класів та лекцій від експертів) [5].

В аспекті нашого дослідження зазначимо, що візуальний контент стає основним засобом передачі інформації у багатьох галузях. Дизайнери використовують графічні елементи для створення вебсайтів, додатків, рекламних кампаній, відео та анімацій. Вміння працювати з візуальним контентом включає знання графічних програм, таких як Adobe Photoshop, Illustrator, After Effects тощо, а також навички створення інтерактивної та анімаційної графіки.

Під час вивчення освітньої компоненти «Мультимедійні технології в дизайні» майбутні дизайнери вчаться оволодівати теоретичними та практичними

аспектами про особливості та зміст мультимедійних технологій в дизайні; здійснюється формування загальних, спеціальних (фахових) компетентностей щодо професійної діяльності здобувачів вищої освіти у галузі мультимедійних технологій в дизайні; реалізація особистого творчого потенціалу здобувачів вищої освіти в процесі засвоєння та опанування на практиці знань з мультимедійних технологій в дизайні.

Здобувачі вищої освіти усвідомлюють, що, мультимедійні технології включають в себе широкий спектр інструментів, що дозволяють об'єднувати текст, зображення, звук і відео для створення інтерактивного досвіду. У підготовці дизайнерів передбачено ознайомлення з програмним забезпеченням для обробки відео, 3D-моделювання, створення інтерактивних анімацій та віртуальних середовищ. Такі технології, як Unity, Blender і Cinema 4D, FlipaClip, Synfig Studio, Pencil2D, OpenToonz, Krita, TupiTube, Pivot Animator, Express Animate, Easy GIF Animator надають можливість створювати сучасний візуальний контент для ігор, реклами та освітніх продуктів у анімаційній графіці та мультимедіа.

Зауважимо, що графіка використовується у багатьох галузях: від розважальних медіа до навчальних платформ. Її застосування значно розширює можливості дизайнерів у створенні динамічного контенту. Майбутнім дизайнерам важливо опанувати навички роботи з такими інструментами, як Adobe After Effects та анімаційними бібліотеками для вебдизайну (наприклад, GreenSock Animation Platform - GSAP).

Логіка дослідження передбачає розглянути методику навчання мультимедійних технологій та анімації. Ефективне навчання майбутніх дизайнерів у Житомирському державному університеті імені Івана Франка передбачає використання інтеграції практичних завдань, що моделюють реальні професійні ситуації. Важливим є дієво-практичний компонент моделі підготовки майбутніх фахівців з дизайну. Майбутні дизайнери вчать створювати дизайн-проекти, які вимагають застосування мультимедійних технологій для вирішення дизайнерських завдань, таких як створення візуального бренду, промоційних роликів або інтерактивних презентацій. Під час вивчення окремих модулів програми ми враховуємо постійний розвиток технологій і нові тренди, зокрема інтеграцію доповненої реальності (AR) та віртуальної реальності (VR) в дизайн.

У процесі лабораторних занять формуються практичні навички щодо впровадження мультимедійних технологій. Так, у Житомирському державному університеті імені Івана Франка підготовка майбутніх фахівців з дизайну передбачає забезпечення доступу до сучасних програмних засобів та обладнання, насамперед це обладнані комп'ютерні лабораторії, доступ до ліцензійного програмного забезпечення та актуальних онлайн-платформ. Викладачі кафедри образотворчого мистецтва та дизайну приділяють особливу увагу

поєднанню теоретичних знань із практичними навичками, щоб студенти могли розвивати свій творчий потенціал і бути готовими до викликів професійного ринку.

Зазначимо, що під час модулю «Візуальний контент мультимедійних технологій в дизайні в інтерактивному просторі онлайн» майбутні дизайнери вивчають мультимедійний контент у веб-дизайні, який інтегрує мультимедійні елементи, такі як графіка, відео, звук, анімація та інтерактивні елементи для створення привабливих і функціональних сайтів. Важливість візуального контенту полягає у здатності ефективно передавати інформацію та утримувати увагу користувачів. Мультимедійні технології дозволяють створювати інтерактивні елементи, що реагують на дії користувачів, як-от анімовані меню, інтерактивні інфографіки та візуалізації даних. Анімаційна графіка є потужним засобом взаємодії в онлайн-просторі. Вона не тільки додає динаміки візуальним матеріалам, але й допомагає структурувати інформацію, спрямовувати користувачів через вебсайти або програми, а також підвищує інтуїтивність взаємодії. Популярні інструменти для створення онлайн-анімації, такі як Adobe Animate або вебтехнології (SVG-анімація, CSS-анімація, GSAP), дозволяють дизайнерам легко інтегрувати динамічні елементи в цифровий простір. Переваги мультимедійного контенту в онлайн-просторі.

У ході дослідження нами було виявлено, що візуальний контент, створений з використанням мультимедійних технологій, надає кілька важливих переваг:

- підвищена залученість: інтерактивний контент спонукає користувачів до активної взаємодії, утримує їх увагу та сприяє глибшій емоційній прив'язаності;
- покращена передача інформації: візуалізація даних, інтерактивні діаграми та анімації допомагають краще зрозуміти складну інформацію;
- оптимізація досвіду користувача: інтерактивний дизайн сприяє зручності навігації та робить користувацький досвід інтуїтивно зрозумілим і приємним.

На думку Колесник Н., Піддубної О., Поліщук О., Шостачук Т., Бреславської Г. значущість використання мультимедійних технологій, анімаційної графіки, цифрових інструментів мистецтва відіграють вагомую роль у методології покращення існуючих художніх образів, які були зафіксовані у літературній та візуальній спадщині. Найбільш поширеним застосуванням мультимедійних технологій, анімаційної графіки та цифрового мистецтва є їх використання у візуальному оформленні картин, фотографій та відеоматеріалів [6].

Вчені Пасько О., Кирієнко М. вважають, що мультимедійні технології є одними з найбільш динамічних і перспективних напрямків інформаційних технологій. Вони дозволяють створювати інтерактивні навчальні матеріали, які сприяють залученню здобувачів освіти до навчання та покращенню їх

засвоєння матеріалу. Мультимедійні технології не лише допомагають зробити освітній процес більш цікавим і ефективним, але й сприяють створенню більш гнучких та індивідуалізованих програм навчання. Вони дають змогу здобувачам самостійно вивчати матеріал у зручний для них час і темп, а також вибирати формати навчальних ресурсів, що найбільше відповідають їхнім потребам та стилю навчання [3].

На нашу думку підготовка майбутніх фахівців з дизайну до використання візуального контенту мультимедійних технологій та анімаційної графіки безпосередньо має технологічний аспект, що є ключовим у сучасній освіті. Важливо, щоб майбутні фахівці з дизайну мали не тільки творчі навички, але й вільно володіли сучасними цифровими інструментами для створення якісного візуального контенту. Основні технологічні напрямки підготовки охоплюють такі аспекти: опанування професійного програмного забезпечення, анімаційна графіка та візуалізація, інтеграція мультимедійних технологій, віртуальна та доповнена реальність, застосування технологій в командній роботі. Вивчення професійних інструментів, інтеграція мультимедіа, опанування VR/AR технологій та вміння адаптуватися до новітніх цифрових рішень створюють фундамент для успішної професійної діяльності дизайнерів.

Висновки. Отже, у сучасному світі підготовка майбутніх фахівців з дизайну до використання візуального контенту, мультимедійних технологій та анімаційної графіки є надзвичайно важливою складовою освітнього процесу. Технологічний прогрес і динамічний розвиток цифрових інструментів вимагають від дизайнерів не тільки творчих здібностей, але й високого рівня володіння сучасними програмними засобами. У статті висвітлено основні підходи до підготовки майбутніх фахівців з дизайну у контексті використання візуального контенту, мультимедійних технологій та анімаційної графіки. Комплексна підготовка, що поєднує теоретичні знання та практичні навички, дозволить студентам стати конкурентоспроможними на ринку праці й адаптуватися до нових технологічних вимог. Таким чином, візуальний контент, заснований на мультимедійних технологіях, стає невід'ємною частиною дизайну в інтерактивному онлайн-просторі. Його ефективне використання дозволяє створювати інноваційні рішення, які залучають аудиторію, підвищують якість користувацького досвіду та відкривають нові можливості для творчої реалізації дизайнерів.

Література:

1. Бондаренко Н., Пасько О. Застосування мультимедійних технологій в освітньому процесі закладів вищої освіти в умовах війни та сучасних геополітичних викликів // EUROPEAN HUMANITIES STUDIES: State and Society Issue 1, 2023. С. 156 – 170.
2. Колесник Н. Використання цифрових технологій та штучного інтелекту в мистецькому просторі. Актуальні проблеми сучасного дизайну : зб. матеріалів VI Міжнар. наук.-практ. конф., 25 квіт. 2024 р. Київ : КНУТД, 2024. Т. 2. С. 95-97.

3. Пасько О., Кирієнко М. Використання сучасних мультимедійних технологій у підготовці майбутніх фахівців з дизайну // Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка / [редактори-упорядники М. Пантюк, А. Душний, В. Ільницький, І. Зимомря]. – Дрогобич : Видавничий дім «Гельветика», 2024. – Вип. 74. Том 2. С. 315 – 320.

4. Пінчук О. П. Проблема визначення мультимедіа в освіті: технологічний аспект. Нові технології навчання: наук.-метод. зб. К. 2007. № 46. С. 55–58.

5. Яковець І. О., Чепелюк О. В., Чугай Н. М. Мультимедійний дизайн і анімація як невід’ємні складові сучасної вищої освіти // Всеукраїнська науково-практична конференція кафедри мультимедійного дизайну Харківської державної академії дизайну і мистецтв «Мультимедійний дизайн і анімація: проблеми та розвиток» // Збірник статей. 26 квітня 2024 р., ХДАДМ. Харків, 2024. С. 93 – 95.

6. Kolesnyk N., Piddubna O., Polishchuk O., Shostachuk T., Breslavska H. Digital art in designing an artistic image. *Ad Alta: Journal of Interdisciplinary Research*, 2022. Vol. 12, № 2. P. 128-133.

References:

1. Bondarenko, N., Pas'ko, O. (2023). Zastosuvannja mul'timedijnih tehnologij v osvith'omu procesi zakladiv vishhoї osviti v umovah vijni ta suchasnih geopolitichnih viklikiv [Application of multimedia technologies in the educational process of higher education institutions in conditions of war and modern geopolitical challenges]. *EUROPEAN HUMANITIES STUDIES: State and Society*, 1, 2023, 156 – 170 [in Ukrainian].

2. Kolesnik, N. (2024). Viktoristannja cifrovih tehnologij ta shtuchnogo intelektu v mistec'komu prostori [The use of digital technologies and artificial intelligence in the artistic space]. *Proceedings from IV Mizhnarodna naukovopraktychna konferentsiia « Aktual'ni problemi suchasnoho dizajnu » – The Fourth International Scientific and Practical Conference «Actual problems of modern design»*. (pp. 95-97). Kii'v: KNUTD [in Ukrainian].

3. Pas'ko, O., Kirienko, M. (2024). Viktoristannja suchasnih mul'timedijnih tehnologij u pidgotovci majbutnih fahivciv z dizajnu [The use of modern multimedia technologies in the training of future design specialists]. *Aktual'ni pitannja gumanitarnih nauk -Current issues of humanitarian sciences*, 74, 2, 315 – 320 [in Ukrainian].

4. Pinchuk, O. P. (2007). Problema vyznachennia multymedia v osviti: tekhnolohichniy aspekt [The problem of defining multimedia in education: technological aspect]. *Novi tekhnolohii navchannia: nauk.-metod. zb. K.. No 46. S. 55–58*. [in Ukrainian].

5. Jakovec', I. O., Chepeljuk, O. V., Chugaj, N. M. (2024). Mul'timedijnij dizajn i animacija jak nevid'emni skladovi suchasnoї vishhoї osviti [Multimedia design and animation as integral components of modern higher education]. *Proceedings from Vseukraїns'ka naukovopraktychna konferentsiia kafedri mul'timedijnogo dizajnu Harkivs'koї derzhavnoї akademii dizajnu i mistectv «Mul'timedijnij dizajn i animacija: problemi ta rozvitok» – The All-Ukrainian Scientific and Practical Conference of the Department of Multimedia Design of the Kharkiv State Academy of Design and Arts "Multimedia Design and animation: problems and development"*. (pp. 95-97). Kii'v: KNUTD [in Ukrainian].

6. Kolesnyk, N., Piddubna, O., Polishchuk, O., Shostachuk, T., Breslavska, H. (2022). Digital art in designing an artistic image. *Ad Alta: Journal of Interdisciplinary Research*, 12, 2, 128-133 [in English].

УДК 378.018.8:7.012.071.1]:331.54-047.22-043.86](045)

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-367-374](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-367-374)

Король Анатолій Миколайович кандидат педагогічних наук, доцент кафедри образотворчого мистецтва, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, м. Умань, 20300, тел.: (093) 835-51-62, <https://orcid.org/0000-0003-0429-4002>

РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ДИЗАЙНУ

Анотація. Статтю присвячено проблемі розвитку професійної компетентності майбутніх фахівців з дизайну в умовах сучасного ринку праці, який вимагає високого рівня підготовки та здатності швидко адаптуватися до технологічних і творчих змін.

Встановлено, що професійна компетентність дизайнерів охоплює не лише творчі здібності, але й технічні знання, критичне мислення, екологічну свідомість, здатність до інновацій та ефективну комунікацію.

Досліджено, що ефективний розвиток професійної компетентності забезпечується через впровадження новітніх технологій у процес навчання, зокрема 3D-моделювання, VR і AR, що надають можливість створювати інтерактивні проекти, які відповідають вимогам ринку та сучасним трендам.

Також розглядається значення міждисциплінарного підходу, який дозволяє здобувачам освіти інтегрувати знання з різних галузей, що сприяє створенню комплексних і функціональних дизайнерських рішень. Окрім того, значна увага приділена формуванню екологічної відповідальності майбутніх дизайнерів, що включає використання стійких матеріалів, зменшення впливу на довкілля та розробку довготривалих, екологічно відповідальних продуктів.

У рамках статті запропоновано три аспекти для розвитку професійної компетентності майбутніх фахівців з дизайну, спрямованих на інтеграцію теоретичних знань із практичними навичками, що передбачає впровадження новітніх технологій у навчальний процес, розвиток міждисциплінарних навичок, формування екологічної свідомості та практичне навчання на реальних проектах

Встановлено, що для успішного розвитку професійної компетентності майбутніх дизайнерів необхідно забезпечити інтеграцію інноваційних технологій, міждисциплінарних знань, практичного досвіду та екологічної свідомості в навчальний процес. Це дозволить підготувати конкурентоспроможних фахівців, здатних ефективно працювати у швидкозмінних умовах сучасної індустрії дизайну, відповідати на актуальні виклики ринку та успішно реалізовувати свої творчі й професійні ідеї.

Ключові слова: дизайн, дизайнер, дизайнерська освіта, здобувачі освіти, професійна діяльність, майбутні фахівці, компетентність, підготовка майбутніх фахівців.

Korol Anatoliy Mykolayovych Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Fine Arts, Uman State Pedagogical University named after Pavlo Tychyna, str. Sadova, 2, Uman, 20300, tel.: (093) 835-51-62, <https://orcid.org/0000-0003-0429-4002>

DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL COMPETENCE IN THE TRAINING OF FUTURE DESIGN SPECIALISTS

Abstract. The article is dedicated to the issue of developing the professional competence of future design specialists in the context of the modern labor market, which demands a high level of preparation and the ability to quickly adapt to technological and creative changes. It has been established that the professional competence of designers encompasses not only creative abilities but also technical knowledge, critical thinking, environmental awareness, innovation capacity, and effective communication.

The study found that effective development of professional competence is achieved through the integration of the latest technologies into the learning process, including 3D modeling, VR, and AR, which enable the creation of interactive projects that meet market demands and modern trends.

The article also discusses the importance of an interdisciplinary approach, which allows students to integrate knowledge from various fields, contributing to the creation of comprehensive and functional design solutions. Furthermore, significant attention is paid to fostering environmental responsibility in future designers, which includes the use of sustainable materials, reducing environmental impact, and developing long-lasting, environmentally responsible products.

The article proposes three aspects for developing the professional competence of future design specialists, aimed at integrating theoretical knowledge with practical skills, which involves incorporating cutting-edge technologies into the educational process, developing interdisciplinary skills, fostering environmental awareness, and practical training on real-world projects.

It has been established that for the successful development of professional competence in future designers, it is essential to ensure the integration of innovative technologies, interdisciplinary knowledge, practical experience, and environmental awareness into the educational process. This will prepare competitive professionals capable of effectively working in the rapidly changing conditions of the modern design industry, responding to current market challenges, and successfully implementing their creative and professional ideas.

Keywords: design, designer, design education, students, professional activity, future specialists, competence, training of future specialists.

Постановка проблеми. У сучасних умовах ринку праці та глобалізації професія дизайнера займає важливе місце в різних сферах діяльності. Попит на фахівців із дизайну постійно зростає, оскільки вони відіграють ключову роль у розробці візуальних і функціональних рішень, які відповідають потребам суспільства та бізнесу. Однак для досягнення успіху на цьому динамічному ринку недостатньо мати лише творчі здібності; необхідно постійно вдосконалювати професійну компетентність, яка включає не тільки технічні знання та навички, але й критичне мислення, здатність до інновацій та ефективну комунікацію.

На сьогодні існує проблема недостатньої підготовки майбутніх фахівців з дизайну до умов сучасної професійної діяльності. Це пов'язано з необхідністю оновлення освітніх програм, впровадження інноваційних підходів у навчальний процес, а також з постійною потребою у синтезі знань із різних дисциплін. Формування професійної компетентності стає ключовим завданням освітніх закладів, які готують дизайнерів. Постає питання, яким чином найкраще організувати освітній процес, щоб забезпечити ефективний розвиток компетентцій у майбутніх дизайнерів, що відповідатимуть потребам сучасного ринку.

Таким чином, дослідження розвитку професійної компетентності у підготовці фахівців з дизайну є актуальним і потребує детального аналізу як теоретичних, так і практичних аспектів цього процесу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В науковому дискурсі питання підготовки майбутніх фахівців з дизайну в закладах вищої освіти охоплюють різні аспекти та проблеми, проводяться різними науковцями з різних наукових позицій такими науковцями як: С. Алексеева, Є. Антонович, О. Бойчук, В. Даниленко, Н. Дерев'яно, М. Дяченко, Ю. Легенький, Т. Ніколаєва, Л. Оружа, К. Осадча, О. Пасько, Л. Пащенко, В. Прусак, А. Руденченко, Г. Рід, В. Томашевський, О. Хмельовський, О. Фурса, С. Чирчик, В. Чижиков, А. Чебикін, М. Яковлев, А. Біленька та інші.

Сучасні дослідження зосереджуються на інтеграції інноваційних технологій у процес навчання дизайнерів, що дозволяє майбутнім фахівцям не лише опанувати традиційні методи проектування, але й бути в курсі новітніх технологій. Різні наукові праці акцентують увагу на значенні цифрових технологій для розвитку креативних здібностей майбутніх дизайнерів та їхньої готовності до роботи в умовах технологічного прогресу.

Аналіз наукових праць свідчить, що дослідження з питань розвитку професійних компетентностей у професійній освіті набули системного характеру та були орієнтовані на задоволення сучасних потреб ринку праці та суспільства. Зокрема, увага приділяється підготовці майбутніх фахівців з

дизайну, які відіграють важливу роль у розвитку інноваційних рішень та створенні сучасних естетичних і функціональних продуктів.

Сучасний ринок праці пред'являє високі вимоги до компетентностей майбутніх дизайнерів, які повинні не лише володіти глибокими теоретичними знаннями, але й бути здатними швидко адаптуватися до новітніх технологій та змін в індустрії. Системний підхід до формування професійної компетентності, який включає технологічну підготовку, розвиток креативного мислення та практичних навичок, є невід'ємною складовою навчального процесу. Саме це дозволяє випускникам бути готовими до викликів, які постають перед дизайнерами в умовах динамічного розвитку..

Мета статті – дослідити та проаналізувати ефективні підходи до розвитку професійної компетентності у підготовці майбутніх фахівців з дизайну, враховуючи сучасні вимоги ринку та інноваційні тенденції у сфері дизайну.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розвиток професійної компетентності майбутніх дизайнерів повинен враховувати постійне оновлення технологій і підходів у галузі. Традиційні методи навчання вже не забезпечують необхідної підготовки для роботи в умовах швидких змін на ринку праці. Тому важливо впроваджувати інноваційні технології, такі як 3D-моделювання, комп'ютерне проєктування, що дозволяє майбутнім фахівцям не лише набути технічних навичок, але й експериментувати з новими ідеями, створюючи унікальні рішення, які відповідають сучасним вимогам [7].

Крім технологічних аспектів, важливим є розвиток м'яких навичок (soft skills), які стають ключовими для успішної кар'єри дизайнера. Це включає вміння працювати в команді, управляти проєктами, ефективно спілкуватися з клієнтами та іншими учасниками проєктів. Особливу увагу потрібно приділяти розвитку креативного мислення та здатності швидко адаптуватися до змін. Оскільки дизайн охоплює різні сфери, фахівці повинні вміти працювати з багатьма дисциплінами, що вимагає постійної комунікації та співпраці [6].

Важливо також підкреслити значення екологічної відповідальності у підготовці майбутніх дизайнерів. Сучасні тенденції свідчать про зростання попиту на стійкі рішення, що враховують вплив на навколишнє середовище. Тому під час навчання дизайнери мають розуміти, як працювати з екологічно чистими матеріалами, зменшувати відходи виробництва та створювати продукти, які мають тривалий термін використання. Формування екологічної свідомості є важливою складовою професійної компетентності, яка дозволить випускникам відповідати вимогам не лише ринку, але й суспільства загалом [5].

Сучасні дослідження вказують на те, що підготовка майбутніх дизайнерів повинна бути спрямована на інтеграцію теоретичних знань із практичними навичками. За результатами досліджень С. Алексєвої, ефективна підготовка дизайнерів передбачає залучення майбутніх фахівців до реальних проєктів на

всіх етапах навчання. Це дозволяє їм розвивати креативність, навички критичного мислення та прийняття рішень в умовах реальних викликів, що сприяє формуванню професійної компетентності та швидкій адаптації до ринку праці. Такий підхід особливо важливий в умовах швидких змін у сфері дизайну, де практичний досвід допомагає майбутнім фахівцям бути готовими до нових вимог [1].

Важливим чинником у розвитку професійної компетентності є впровадження інноваційних технологій. Ю. Легенький підкреслює, що використання 3D-моделювання, цифрового креслення та інших сучасних програмних засобів значно розширює можливості дизайнера у плані розробки новітніх дизайнерських рішень. Інструменти цифрового моделювання дозволяють здобувачам освіти експериментувати з різними дизайнерськими підходами та матеріалами, що формує вміння адаптуватися до сучасних вимог індустрії [2].

В цьому контексті дослідження О. Пасько додають, що інтеграція VR- і AR-технологій у навчальний процес дозволяє створювати середовище, максимально наближене до реальних умов роботи, що підвищує готовність випускників до професійної діяльності.

О. Пасько також підкреслює важливість міждисциплінарного підходу, оскільки він дозволяє здобувачам освіти краще розуміти потреби ринку та створювати продукти, які враховують різні аспекти споживчої поведінки та інноваційного бізнесу. Така інтеграція знань сприяє формуванню дизайнерів, здатних працювати на перетині різних сфер [9].

У своїх дослідженнях В. Даниленко зазначає, що проєктно-орієнтований підхід у підготовці дизайнерів також відіграє значну роль. Активне залучення майбутніх фахівців до командної роботи над реальними проєктами дозволяє не тільки набути технічних навичок, але й розвивати лідерські якості, навички управління та ефективної комунікації. Це підготовлює фахівців до роботи в колективі, де важливо вміти організувати робочий процес та взаємодіяти з різними професіоналами, включаючи замовників та інженерів. Проєктний підхід також сприяє розвитку вмінь швидко реагувати на зміни в умовах проєкту, що є ключовим аспектом для професії дизайнера [4; 3].

Не менш важливим є підхід А. Руденченко до екологічної свідомості в процесі підготовки дизайнерів. Згідно з її дослідженнями здобувачі освіти повинні бути ознайомлені з принципами сталого дизайну та відповідального використання ресурсів [10].

У свою чергу в цьому контексті дослідження О. Пасько також підкреслює, що екологічна відповідальність стає невід'ємною частиною сучасної дизайнерської освіти. Використання стійких матеріалів і методів виробництва підвищує конкурентоспроможність випускників, оскільки попит на екологічно відповідальні продукти зростає на світовому ринку. Це допомагає дизайнерам не лише створювати привабливі й функціональні продукти, але й брати

участь у глобальних екологічних ініціативах, що робить їх діяльність більш соціально значущою [8].

Таким чином, розвиток професійної компетентності майбутніх дизайнерів вимагає комплексного підходу, що поєднує інтеграцію інноваційних технологій, міждисциплінарне навчання, проектно-орієнтовані методи та формування екологічної свідомості. Це дозволяє випускникам бути готовими до сучасних викликів у галузі дизайну і сприяє їхній успішній професійній кар'єрі.

Загалом, аналіз наукових досліджень свідчить, що розвиток професійної компетентності майбутніх дизайнерів вимагає комплексного підходу, який поєднує різні аспекти підготовки. Такий підхід передбачає впровадження новітніх технологій у навчальний процес, розвиток міждисциплінарних навичок, формування екологічної свідомості та практичне навчання на реальних проектах.

Використання новітніх технологій є одним із основних аспектів, який забезпечує здобувачам освіти доступ до сучасних інструментів дизайну. Це включає 3D-моделювання, комп'ютерну графіку, VR і AR-технології, які дозволяють створювати віртуальні моделі, тестувати та вдосконалювати їх ще до реального виробництва. Такі технології не лише полегшують процес проектування, але й розширюють творчі можливості дизайнерів, дозволяючи їм експериментувати з різними підходами та матеріалами. Завдяки цьому майбутні фахівці з дизайну готові працювати з передовими технологіями та використовувати їх для створення інноваційних рішень.

Другим ключовим елементом є розвиток міждисциплінарних навичок. Дизайн – це не лише про естетику та креативність, але й про розуміння технологічних, економічних і соціальних аспектів. Інтеграція знань з різних сфер, таких як маркетинг, інженерія, психологія та менеджмент, дозволяє дизайнерам розуміти загальну картину проекту. Це дає змогу створювати продукти, які не тільки привабливі на вигляд, але й функціональні, економічно вигідні та адаптовані до потреб користувачів. Такий підхід допомагає майбутнім дизайнерам швидко реагувати на зміни в ринку і створювати більш комплексні, інноваційні рішення.

Не менш важливою є екологічна відповідальність, яка стає невід'ємною частиною професійної компетентності сучасного дизайнера. Зростання попиту на стійкі продукти та екологічно чисті рішення вимагає від дизайнерів розуміння принципів сталого розвитку. Майбутні дизайнери повинні вивчати екологічні аспекти виробництва та використання матеріалів, а також вміти створювати продукти з мінімальним впливом на довкілля. Це включає роботу з переробленими матеріалами, впровадження енергоефективних технологій та створення дизайнів, які відповідають принципам циклічної економіки. Формування екологічної свідомості є необхідним для того, щоб випускники були готові до сучасних викликів у сфері сталого розвитку.

Останній, але не менш важливий елемент – це практичне навчання. Теоретичні знання мають бути підкріплені реальним досвідом роботи над проектами. Практичне навчання дозволяє здобувачам освіти застосовувати набуті знання у реальних умовах, розвивати креативність та критичне мислення, а також адаптуватися до потреб ринку. Виконання практичних завдань, стажування в компаніях, участь у конкурсах і проєктах з реальними замовниками допомагає майбутнім фахівцям зрозуміти, як функціонує індустрія дизайну, і бути готовими до викликів, що виникають на практиці.

Таким чином, успішна інтеграція цих елементів у навчальні програми дозволяє підготувати фахівців, які не тільки володіють необхідними технічними та креативними навичками, але й мають широке розуміння багатьох суміжних аспектів. Такий підхід до розвитку професійної компетентності допоможе випускникам бути конкурентоспроможними на ринку праці та готовими до майбутніх викликів у швидкозмінній індустрії дизайну.

Література:

1. Алексеева С. Сучасні підходи до професійної підготовки майбутніх дизайнерів в умовах розвитку креативних індустрій. *New impetus for the advancement of pedagogical and psychological sciences in Ukraine and EU countries: research matters : Collective monograph.* Riga, Latvia: “Baltija Publishing”, 2021. С. 1-16. URL: <http://baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/book/103>
2. Гізе М., Даниленко В., Легенький Ю. та ін. Своєрідність професійної підготовки майбутніх фахівців з дизайну у закладах вищої освіти. *Актуальні проблеми науки, освіти та технологій в умовах сучасних викликів.* 2023. 57 с.
3. Даниленко В. *Дизайн : Підручник.* ХДАДМ. Харків, 2003. 320 с.
4. Даниленко В. *Дизайн України у світовому контексті художньо-проектної культури : Монографія.* ХДАДМ. Харків, 2005. 244 с.
5. Колесник Н., Танська В. Екологічний дизайн у проєктній діяльності здобувачів вищої освіти. *Актуальні питання гуманітарних наук.* Вип. 45, Т. 1. 2021. С. 76-80.
6. Кравченко М. Підготовка майбутніх фахівців з дизайну до управління проєктами у професійній діяльності : дис. д-ра філософії : 01 Освіта / Педагогіка, спеціальність 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями) / КДАДПМД ім. Михайла Бойчука. Київ, 2024. 272 с.
7. Мешко А. Формування готовності майбутніх дизайнерів до застосування проєктних технологій у професійній діяльності : дис. д-ра філософії : 01 Освіта / Педагогіка, спеціальність 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями) / КДАДПМД ім. Михайла Бойчука. Київ, 2024. 225 с.
8. Пасько О., Кирієнко М. Використання сучасних мультимедійних технологій у підготовці майбутніх фахівців з дизайну: *Збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Франка.* Актуальні питання гуманітарних наук. 2024. № 74, том 2. С. 352-356. URL: http://www.apfn-journal.in.ua/archive/74_2024/part_2/52.pdf
9. Пасько О., Кравченко М. Трансформація дизайнерських професій у світі безпеки та світового порядку. *Глобальне суспільство у формуванні нової системи безпеки та світового порядку: Збірник матеріалів 2-ї міжнародної науково-практ. Конференції.* 27-28 липня 2023. ФОП Мареніченко В. В., Дніпро. С. 303-305. URL: <https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/25259/1/Conference-Proceedings-July-27-28-2023.pdf>
10. Руденченко А. Теоретичні і методичні засади навчання етнодизайну студентів у вищих мистецьких навчальних закладах. *НПУ ім. М. П. Драгоманова.* Київ, 2017. 44 с.

References:

1. Aleksieieva S. (2021). *Suchasni pidkhody do profesiinoi pidhotovky maibutnikh dyzaineriv v umovakh rozvytku kreatyvnykh industrii. [Modern approaches to professional training of future designers in the context of creative industries development]*. In *New impetus for the advancement of pedagogical and psychological sciences in Ukraine and EU countries: research matters: Collective monograph*. Riga, Latvia: Baltija Publishing” [in Ukrainian].
2. Hize M., Danylenko V., Lehenkyi Yu. (2023) *Svoieridnist profesiinoi pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv z dyzainu u zakladakh vyshchoi osvity. [Peculiarities of professional training of future design specialists in higher education institutions]*. Aktualni problemy nauky, osvity ta tekhnologii v umovakh suchasnykh vyklykiv [in Ukrainian].
3. Danylenko V. (2003) *Dyzyain: Pidruchnyk. [Design: A textbook]* Kharkiv: KhDADM [in Ukrainian].
4. Danylenko V. (2005) *Dyzyain Ukrainy u svitovomu konteksti khudozhno-proiektnoi kultury: Monohrafiia [Design of Ukraine in the global context of artistic and design culture: A monograph]*. Kharkiv: KhDADM [in Ukrainian].
5. Kolesnyk N., Tanska V. (2021). *Ekolohichni dyzain u proiektanii diialnosti здобувачів вищої освіти [Ecological design in project activities of higher education students]*. Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Actual Issues of Humanities, 45(1), 76–80 [in Ukrainian].
6. Kravchenko M. (2024) *Pidhotovka maibutnikh fakhivtsiv z dyzainu do upravlinnia proiektamy u profesiinii diialnosti [Training future design professionals for project management in professional activities]*. (Doctoral dissertation). Kyiv: KDDADM im. Mykhaila Boichuka [in Ukrainian].
7. Meshko A. (2024) *Formuvannia hotovnosti maibutnikh dyzaineriv do zastosuvannia proiektnykh tekhnologii u profesiinii diialnosti [Formation of readiness of future designers to apply project technologies in professional activities]*. (Doctoral dissertation). Kyiv: KDDADM im. Mykhaila Boichuka [in Ukrainian].
8. Pasko O., Kyriienko M. (2024). *Vykorystannia suchasnykh multymediinykh tekhnologii u pidhotovtsi maibutnikh fakhivtsiv z dyzainu [The use of modern multimedia technologies in the training of future design professionals]*. In *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Actual Issues of Humanities*, 74(2), 352–356 [in Ukrainian].
9. Pasko O., Kravchenko M. (2023). *Transformatsiia dyzainerskykh profesii u sviti bezpeky ta svitovoho poriadku [Transformation of design professions in the context of global security and world order]*. In *Hlobalne suspilstvo u formuvanni novoi systemy bezpeky ta svitovoho poriadku – Global Society in the Formation of a New System of Security and World Order: Proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Conference* (pp. 303–305). Dnipro: FOP Marenichenko V.V. [in Ukrainian].
10. Rudenchenko A. (2017). *Teoretychni i metodychni zasady navchannia etnodyzainu studentiv u vyshchykh mystetskykh navchalnykh zakladakh [Theoretical and methodological foundations of teaching ethno-design to students in higher art education institutions]*. Kyiv: NPU im. M. P. Drahomanova [in Ukrainian].

УДК 378.14:81

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-375-385](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-375-385)

Лазаренко Світлана В'ячеславівна кандидат філологічних наук, доцент кафедри української філології і методики навчання фахових дисциплін Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського, вул. Старопортофранківська, 26, Одеса, 65000, тел.: (095) 208-71-82, <https://orcid.org/0000-0002-5460-290X>

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ (в аспекті викладання української мови як іноземної)

Анотація. У статті увагу сфокусовано на характеристиці сучасного стану викладання української мови як іноземної в закладах вищої освіти в Україні з огляду на перехід від традиційної очної форми навчання до дистанційної, виявити основні проблеми, з якими стикаються учасники освітнього процесу та окреслити основні шляхи їх вирішення. Зазначено, що пандемія Covid-2019 вплинула на світову економіку, спричинила дефіцит робочих місць, а подекуди й повну заміну людських ресурсів автоматизованими системами. Усе це викрило низку недоліків традиційної очної форми навчання, неспроможність її застосування в певних умовах, і змусило заклади вищої освіти шукати нові форми організації навчання. В Україні ж ця необхідність обумовлена воєнним станом, неможливістю на деяких територіях проводити освітній процес за традиційною (очною) формою. Одним із шляхів подолання окресленої проблеми стало дистанційне навчання, яке передбачає незалежну від часу та місцезнаходження опосередковану інформаційно-комунікативними технологіями взаємодію між учасниками освітнього, у якій у центрі уваги перебуває здобувач освіти (його інтереси, потреби, психокогнітивні особливості визначають зміст і структуру усіх складових навчання), який самостійно визначає траєкторію і темп навчання, проте одночасно з цим несе відповідальність за результати навчання. Було проведено опитування іноземних громадян, які опановують українську мову на різних факультетах Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського». У результаті опитування було встановлено, що більшість учасників освітнього процесу вважають що повний перехід від традиційного очного навчання на дистанційне негативно позначається на якості освіти, проте воно може бути застосоване в певних випадках, наприклад, під час подання теоретичного матеріалу, формування практичних умінь і навичок, їх перевірки та оцінювання. Виявлено, що перевагами дистанційного навчання учасники освітнього

процесу вважають: доступність, відкритість, гнучкість, адаптивність, можливість швидкої варіативності, індивідуалізацію, орієнтацію насамперед на потреби та особливості здобувача, мінімізацію часу викладача, розвиток у здобувачів таких особистісних якостей, як: самодисципліна, самоорганізація і самовідповідальність, підвищення комп'ютерної грамотності учасників освітнього процесу. До недоліків дистанційного навчання уналежнюють: неможливість застосування для деяких напрямів підготовки та деяких форм навчальної роботи; обмеженість щодо формування соціокультурних і дискурсивних навичок; обмежена можливість ідентифікувати самотійність виконаних робіт; обмежена можливість викладача впливати на темп засвоєння матеріалу; відсутність якісного комплексного навчально-методичного посібника. Зазначено, що для того щоб навчально-методичний посібник дозволив трансформувати певний курс / навчальну дисципліну в дистанційну форму і забезпечив би вимоги усіх учасників освітнього процесу, він повинен містити такі складові: інформаційно-інструктивний розділ; теоретичний розділ (обов'язковий і додатковий матеріал); практичний розділ (перевірка та оцінювання правильності розв'язання завдань, у випадку помилок – спрямування здобувача до матеріалу, який потрібно повторити, повторне пропонування аналогічних вправ); контрольню-узагальнюючий розділ; довідниковий розділ.

Ключові слова: дистанційне навчання, освітній процес, українська мова як іноземна.

Lazarenko Svitlana Vyacheslavivna PhD in Philology, Associate Professor of the Department of Ukrainian Philology and Teaching Methods of Professional Disciplines, South Ukrainian National Pedagogical University named by K. D. Ushynskiy, St. Staroportofrankivska, 26, Odesa, 65000, tel.: (095) 208-71-82, <https://orcid.org/0000-0002-5460-290X>

DISTANCE EDUCATION IN THE HIGHER EDUCATION SYSTEM OF UKRAINE: ADVANTAGES AND DISADVANTAGES (in the aspect of teaching Ukrainian as a foreign language)

Abstract. The article focuses on the characteristics of the current state of teaching the Ukrainian language as a foreign language in higher education institutions in Ukraine, taking into account the transition from traditional face-to-face learning to distance education, identifying the main problems faced by participants in the educational process and outlining the main ways to solve them. It is noted that the Covid-2019 pandemic has affected the world economy, caused a shortage of jobs, and in some places the complete replacement of human resources by automated systems. All this exposed a number of shortcomings of the traditional face-to-face form of education, its inability to be applied in certain conditions, and

forced higher education institutions to look for new forms of organization of education. In Ukraine, this necessity is due to the state of war, the impossibility of conducting the educational process in the traditional (face-to-face) form in some territories. One of the ways to overcome the outlined problem has become distance learning, which involves independent of time and location, mediated by information and communication technologies, interaction between educational participants, in which the student is in the center of attention (his interests, needs, psychocognitive features determine the content and structure of all components of training), who independently determines the trajectory and pace of training, but at the same time bears responsibility for the results of training. A survey of foreign citizens who master the Ukrainian language at various faculties of the Southern Ukrainian National Pedagogical University named after K.D.Ushinsky was conducted. As a result of the survey, it was established that the majority of participants in the educational process believe that the complete transition from traditional face-to-face learning to distance education has a negative effect on the quality of education, however, it can be applied in certain cases, for example, during the presentation of theoretical material, the formation of practical skills and abilities, their inspection and evaluation. It was revealed that the advantages of distance learning are considered by the participants of the educational process to be: accessibility, openness, flexibility, adaptability, the possibility of rapid variability, individualization, focusing primarily on the needs and characteristics of the learner, minimizing the time of the teacher, the development of such personal qualities in the learner as: self-discipline, self-organization and self-responsibility, increasing computer literacy of participants in the educational process. Disadvantages of distance learning include: impossibility of application for some areas of training and some forms of educational work; limitations regarding the formation of sociocultural and discursive skills; limited ability to identify the independence of completed works; the teacher's limited ability to influence the pace of learning the material; lack of a high-quality comprehensive educational and methodological manual. It is noted that in order for the educational and methodical manual to allow the transformation of a certain course / educational discipline into a remote form and to meet the requirements of all participants in the educational process, it should contain the following components: an informational and instructional section; theoretical section (mandatory and additional material); practical section (checking and evaluating the correctness of solving tasks, in case of errors - directing the student to the material that needs to be repeated, re-offering similar exercises); control and generalization section; reference section.

Keywords: distance learning, educational process, Ukrainian language as a foreign language.

Постановка проблеми. Спалах COVID-19 серйозно завадив глобальному економічному та соціальному розвитку, а також мав величезний вплив

на професійну освіту в усьому світі. Через неспроможність деяких закладів професійної освіти забезпечити якісний освітній процес в умовах пандемії, вони змушені були закритись. Деякі заклади професійної освіти шукали альтернативні форми навчання (дистанційне навчання, мережеве навчання, відтерміноване навчання, дуальне навчання, комбоніване навчання (blended learning) тощо). Вплив пандемії на світову економіку (за даними Світового банку, у 2020 році світова економіка скоротилася на 5,2%, а економічна активність у розвинених країнах знизилася на 7%, крім того найближчим часом очікується падіння економіки ще на 2,5%) зумовив дефіцит робочих місць, а подекуди й повну відмову від залучення людських ресурсів до виконання тієї чи іншої діяльності (надання переваги автоматизації робочих процесів). Усе це змусило заклади професійної освіти змінювати орієнтири у підготовці фахівців, шукати нові підходи до процесу фахової підготовки.

Аналізуючи виклики, що поставила пандемія COVID-19 перед закладами освіти, а також шляхи їх подолання, С. Браммер і Т. Кларк зазначають, що, не зважаючи на психологічні, педагогічні та технічні труднощі, які постали перед науково-педагогічними працівниками і здобувачами професійної освіти, пандемія зумовила низку позитивних зрушень в освітньому процесі, а саме: підвищився рівень гнучкості навчальних програм, відкрилися можливості для інновацій щодо форм проведення занять, методів і засобів контролю. [2, С. 454]. Досліджуючи вплив пандемії на систему освіти в Україні, С. Бережна та І. Прокопенко зазначають, що основним шляхом вирішення проблеми в українських закладах освіти було впровадження дистанційного навчання, якість якого, за результатами їхнього опитування з-поміж студентів і викладачів, не поступається якості навчання в очному форматі. [1, С. 132]. На дистанційне навчання як основний шлях подолання кризи, що виникла в системі професійної освіти під час пандемії COVID-19, вказують також Р. Гурак, А. Растригіна, Ж. Колоскова, О. Холл, С. Ерінгфельд, В. Староста, О. Росінська, Г. Горбенко, О. Журавська, виокремлюючи такі позитивні аспекти цього типу навчання, як: відкритість до інновацій, посилення рівня самоосвіти, покращення психологічних умов навчання, а разом з тим мотивації і продуктивності навчання, що зумовлено переорієнтацією організації освіти на «студентоцентричне навчання», яке, як слушно зазначає В. Староста, полягає в критичному та аналітичному навчанні, підвищеній відповідальності та підзвітності студента, розширенні його автономії, а також включає в себе методи навчання, які переносять фокус освіти з викладача на студента, повагу й увагу до розмаїтості студентів та їхніх потреб [3, С. 65].

Аналіз останніх публікацій. Останнім часом дистанційне навчання стало об'єктом наукових досліджень багатьох науковців. Зокрема, теоретико-методологічні засади дистанційного навчання висвітлені в працях А. Андрєєва, В. Бикова, Ю. Богачкова, Ю. Бурцевої, В. Вишнівського, О. Воронкіна,

Т. Каменєвої, С. Сисоєвої, О. Собаєвої, В. Солдаткіна, О. Тіхомірової; психолого-педагогічні особливості дистанційного навчання стали об'єктом наукових розвідок М. Смульсон, Ю. Машбиця, М. Жалдака, О. Зінченка, Є. Підчасового, Б. Паламара, М. Ховрича, А. Брехунця; соціально-психологічні – А. Мінакова; організаційно-правові – О. Гончаренко, Т. Кронівець; історичні – С. Галецького, І. Малої, О. Романовського тощо. Розвитку дистанційної освіти присвячені наукові праці багатьох зарубіжних дослідників (Дж. Андерсон, Дж. Баат, Т. Бейтс, Р. Бел, Р. Гаррісон, Ст. Віллер, П. Вольф, Е. Вотермен, Б. Гольмберг, Р. Деллінг, Д. Кіган, А. Кларк, Дж. Коумі, М. Мур, Д. Пейнтер, Г. Рамбл, О. Петерс, К. Сандерс, М. Сімонсон, Ч. Скотт, М. Томпсон, В. Хассон, А. франц, Б. Холмберг, Д. Шейл, Е. Шілз тощо). Але не зважаючи на чималу кількість наукових розвідок, присвячених проблемам розвитку професійної освіти в постковідний період і дистанційному навчанню як одному з шляхів подолання цих проблем, питання впровадження дистанційного навчання в систему професійної освіти залишається актуальним, окремі його аспекти потребують більш детального та всебічного аналізу. В Україні актуальність цього питання також обумовлена і тим, що в умовах воєнного часу на деяких територіях дистанційне навчання є єдиною можливою формою організації освітнього процесу, зважаючи на безпеку його учасників.

Актуальність дослідження вбачаємо в тому, що глибоке розуміння проблем традиційної організації освітнього процесу, яка панувала в закладах професійної освіти до COVID-19 і яка виявила свою неефективність, неспроможність якісно забезпечувати освітній процес в умовах пандемії і в умовах воєнного часу, а також чітке бачення того, як потрібно реформувати систему професійної освіти в сучасних умовах з огляду на всі процеси, що відбуваються в світі, надасть можливість розробити та впровадити в заклади професійної освіти таку освітню систему, яка б змогла забезпечити стійкий, ефективний, безпечний і безперервний педагогічний процес.

Мета дослідження – схарактеризувати сучасний стан викладання української мови як іноземної в закладах вищої освіти в Україні з огляду на перехід від традиційної очної форми навчання до дистанційної, виявити основні проблеми, з якими стикаються учасники освітнього процесу та окреслити основні шляхи їх вирішення.

Виклад основного матеріалу дослідження. У науковій літературі є багато підходів до визначення поняття «дистанційне навчання» (А. Андрєєв, В. Биков, В. Дормачєєв, Н. Морзе, Є. Полат, І. Роберт, В. Солдаткін, В. Тіхоміров, А. Тихонов, А. Хуторський, «Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні» тощо), проте в основі кожного з них ідея про систему навчання, за якої взаємодія між учасниками освітнього процесу відбувається незалежно від часу та їх місцезнаходження за посередництвом інформаційно-комунікативних технологій і яка передбачає високий рівень самостійності

здобувача, ставлячи його в центрі освітнього процесу як основний орієнтир, який визначає зміст і структуру всіх складових навчального процесу.

Для реалізації поставленої у дослідженні мети було проведено опитування серед іноземців, які опановують українську мову на різних факультетах Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса) (усього в опитуванні взяли участь 240 здобувачів). У результаті аналізу результатів опитування були зроблені такі висновки.

На питання «Чи вважаєте Ви доцільним і ефективним повний перехід на дистанційне навчання?» 47% респондентів відповіли негативно, 24% дали позитивну відповідь, 29% респондентів дали позитивну відповідь, зазначивши при цьому, що повний перехід на дистанційне навчання доцільний лише тоді, коли за певних умов організація очного навчання неможлива. Відтак, можемо констатувати, що більшість учасників освітнього процесу не розглядають дистанційне навчання як основний засіб здобуття освіти.

На питання «У якому відсотковому співвідношенні, на вашу думку, краще поєднувати дистанційне та очне навчання?» 69 % респондентів відповіли, що має превалювати очна форма навчання, 23 % - очна і дистанційна форма навчання мають бути у рівних пропорціях, і лише 8% вважають, що дистанційна форма навчання має переважати під час організації освітнього процесу. Відповіді на це питання підтверджують, що переважна кількість учасників освітнього процесу не готові повністю відмовитися від традиційної очної форми навчання, проте не заперечують мішану форму, тобто поєднання очного і дистанційного навчання.

На питання «Які форми навчальної роботи, на вашу думку, можна проводити в дистанційному форматі?» більшість респондентів відповіли, що лекції, консультації і самостійні роботи можна проводити дистанційно, натомість семінари, колоквіуми, практичні краще проводити очно, при цьому опитувані зазначили, що потрібно зважати на мету заняття: якщо, наприклад, практичне заняття передбачає проведення рольових ігор, роботу в колективі / команді, розвиток комунікативної компетентності в умовах безпосереднього контакту, то перевагу слід надавати очній формі, щодо лабораторних занять, то більшість респондентів відповіли, що їх доцільніше проводити очно під прямим керівництвом викладача. Отже, можемо зробити висновок, що, на думку більшості учасників освітнього процесу, дистанційно можна організувати ту навчальну роботу, яка спрямована насамперед на теоретичну підготовку або практичну підготовку за умов, що вона не передбачає розвиток соціально-комунікативних умінь і навичок; якщо ж навчальна робота передбачає роботу з людьми, командну роботу або потребує особливих умов (наприклад, для проведення хімічних, фізичних анатомічних експериментів тощо), то таку роботу доцільніше організувати очно.

На питання «Як вплинув повний перехід на дистанційне навчання на рівень знань?» 80 % опитуваних відповіли, що під час вимушеного повного переходу на дистанційне навчання рівень знань погіршився, 14 % відповіли, що такий перехід ніяк не вплинув на знання, і лише 6% зазначили, що дистанційне навчання вплинуло позитивно на рівень знань. При цьому відзначимо, що коли надалі респондентів, які позитивно оцінили вплив дистанційного навчання на рівень знань, попросили більш детально описати, що саме змінилося на краще і чим це, на їхню думку, обумовлено, то з них 73% відзначили, що змінилися на краще оцінки, тому що вони мали змогу під час виконання завдання користуватися допоміжною літературою або у випадку невдалого виконання завдання могли виконати його повторно, але вже з кращим результатом (у цьому випадку досить сумнівно говорити про позитивний вплив дистанційного навчання на рівень знань, адже відсутній адекватний контроль самостійності виконаних завдань) і лише 27 % відповіли, що дистанційна форма організації навчання надала їм змогу опанувати навчальний матеріал у такому темпі, який забезпечив його належне засвоєння, крім того, за необхідності у них була можливість повернутися до певної частини матеріалу, опрацювати її повторно або звернутися до інших джерел для отримання більш детальної інформації щодо певних аспектів, а все це позитивно вплинуло на рівень їх знань.

Аналізуючи відповіді респондентів на питання «Які переваги і які недоліки дистанційного навчання ви могли б назвати?», ми дійшли таких висновків. До основних переваг дистанційного навчання респонденти уналежнили: індивідуалізація (можливість самостійно обирати час, місце, темп навчання; можливість самостійно проектувати траєкторію навчання: визначати послідовність вивчення модулів, час, необхідний для опанування того чи іншого матеріалу, повертатися до певної інформації за необхідності, звертатися одночасно до інших джерел з метою деталізації, додаткового пояснення); гнучкість (можливість швидко змінити або доповнити матеріал відповідно до освітніх вимог, науково-технічного розвитку або пізнавально-психологічних потреб студентів); доступність і відкритість (можливість використовувати навчальні матеріали будь-якого навчального закладу світу); прогресивність і цікавість (можливість залучати до навчального процесу новітні інформаційні технології, що дозволяє представляти навчальний матеріал не лише в традиційній текстовій формі, а у більш цікавих і різноманітних: відео-, аудіо-матеріали, а також можливість впровадження розгалуженої системи засобів комп'ютерної діагностики рівня навчальних досягнень); вплив на розвиток особистісних якостей, таких як: самодисципліна, самоорганізованість, самоконтроль і самовідповідальність. Основними ж недоліками дистанційного навчання респонденти вважають: обмеженість впровадження (дистанційну форму організації освітнього процесу можна застосовувати не для всіх

напрямів фахової підготовки, а також не всі форми навчальної роботи можна проводити в дистанційному форматі); надмірна теоретизація (цей недолік зумовлений попереднім: найкраще відповідають дистанційному формату заняття, які передбачають насамперед теоретичну підготовку); недосконалість методики організації; обмеженість контролю викладача; необхідність високого рівня самоорганізації, самоконтролю та самовідповідальності; необхідність постійного підвищення комп'ютерної грамотності.

Серед усіх названих недоліків дистанційного навчання вважаємо доцільним зупинитися на недосконалості методики організації. Досвід викладання української мови як іноземної дозволяє констатувати, що сьогодні й досі є актуальною проблема розробки та впровадження в процес лінгвістичної підготовки інофонів якісного комплексного дистанційного навчально-методичного забезпечення, яке б у достатній мірі задовольнило потреби учасників освітнього процесу в умовах дистанційного навчання. При цьому маємо на увазі таке навчально-методичне забезпечення, яке б дозволяло здобувачам освіти не лише отримувати теоретичні знання, відпрацьовувати практичні вміння та здійснювати їх перевірку, а й одночасно у разі виявлення проблем спрямовувало здобувачів на шлях усунення прогалин. З огляду на це, вважаємо, що найбільш релевантним і ефективним для дистанційного навчання могло б бути навчально-методичне забезпечення, яке містило б такі складові: інформаційно-інструктивний розділ (вказує на тему, на опрацювання якої спрямований дидактичний матеріал, мету і завдання, містить інструкції до виконання різних завдань); теоретичний розділ (містить основні теоретичні відомості з теми, в окремих файлах може бути подана додаткова інформація, що буде цікава здобувачам, які прагнуть більш глибоко опанувати різні аспекти теми); практичний розділ (містить різнотипові та різнорівневі за складністю вправи, спрямовані на закріплення теоретичного матеріалу, формування та розвиток умінь і навичок; якщо відповідь здобувача буде неправильною, то програма має спрямувати його на ту частину теоретичного матеріалу, яку необхідно повторити, а потім запропонувати виконати аналогічні вправи повторно); контрольню-узагальнюючий розділ (містить завдання для перевірки і виявлення рівня сформованості знань, умінь і навичок здобувачів, визначення прогалин і спрямування їх до того матеріалу, що необхідно повторно опрацювати); довідниковий розділ (містить додаткові матеріали, що можуть стати в нагоді студентам при виконанні практичних завдань, а саме: словники, граматичні довідники тощо). Навчально-методичне забезпечення, яке мало б вищеописану структуру, на нашу думку, задовольнило б потреби учасників освітнього процесу під час дистанційного навчання і могло б ефективно замінити традиційну очну форму навчання, звісно, крім тих випадків, коли заміна очного навчання дистанційним є недоцільною та малоефективною.

Принагідно зазначимо, що для викладання, наприклад, англійської мови, дистанційне навчально-методичне забезпечення, яке певною мірою відповідає запропонованій структурі, існує. Серед таких можемо назвати навчальні матеріали компанії Pearson, які представлені як у традиційній друкованій формі, так в оцифрованій, і містять такі компоненти: теоретичний матеріал, різнотипні вправи спрямовані на формування вмінь і навичок (при цьому у чотирьох видах мовленнєвої діяльності, що є однією з основних вимог при викладанні мови); різнотипні вправи для контролю знань. У цифрових посібниках цієї компанії у більшості випадків перевірка правильності виконаних завдань відбувається автоматично, при цьому після кількох неправильних відповідей, програма автоматично демонструє правильний варіант, але, на жаль, не роз'яснює здобувачеві причину його помилки, не вказує, який теоретичний матеріал йому потрібно опрацювати повторно і не пропонує виконати аналогічні завдання для виявлення, чи зрозумів він нарешті матеріал. Те саме стосується завдань, які дистанційно перевіряє викладач – на жаль, у програмі він може лише оцінити правильність виконаного завдання, а спрямувати здобувача на шлях усунення прогалин у разі виявлення помилок, він може лише під час консультації. Відзначимо також і те, що для викладання англійської мови є платформа, на якій представлені різноманітні тести і де не лише автоматично оцінюється правильність виконання завдань, а й роз'яснюється виконавцю причина його помилки і демонструється правильний варіант (однією з таких платформ є платформа English-test), проте це не є комплексним дистанційним навчально-методичним посібником, а може бути використано лише як одна з його складових.

Відзначимо, що останнім часом в Україні помітна позитивна тенденція до збільшення різноманітних платформ, дистанційних курсів, що сприяють вивченню української мови як іноземної, а саме: Є-Мова, Duolingo, Open for Ukrainian, FunEasyLearn, SimplyLearnUkrainian, LanguageTool, UkrainianLessons, Loecsen, проте все ж таки потреба в розробці якісного цілісного комплексного дистанційного посібника, який би задовольняв вимоги усіх учасників освітнього процесу, залишається нагальною.

Висновки. Дистанційне навчання як одна з форм організації навчального процесу має низку переваг, а саме: доступність, відкритість, гнучкість, адаптивність, можливість швидкої варіативності, індивідуалізація, орієнтація насамперед на потреби та особливості здобувача освіти, мінімізація часу викладача, необхідного для викладу теоретичного матеріалу та перевірки рівня сформованості знань, вмінь і навичок (цей час викладач може витратити на наукову роботу; на розробку нових навчально-методичних матеріалів, на вдосконалення вже створених, на індивідуальну роботу зі здобувачами), вплив на розвиток у здобувачів таких особистісних якостей, як: самодисципліна,

самоорганізація і самовідповідальність, підвищення комп'ютерної грамотності учасників освітнього процесу, зумовлена необхідністю працювати з новітніми інформаційно-комунікативними засобами, різноманітність способів подачі матеріалу, а відтак зростання інтересу і посилення мотивації до навчання. Однак разом з цим дистанційне навчання має й декілька недоліків, зокрема: неможливість застосування для деяких напрямів підготовки (особливо, коли йдеться про формування фахових компетенцій спеціалістів певних напрямів підготовки); неможливість проводити в дистанційному форматі певні форми навчальної роботи (наприклад, консультації краще проводити очно або в онлайн форматі синхронно; лабораторні заняття, що потребують створення спеціальних умов і контролю викладача доцільно проводити лише очно); обмеженість щодо формування соціокультурних і дискурсивних навичок (навичок «живої» комунікації); обмежена можливість (а іноді відсутність можливості) ідентифікувати самостійність виконаних робіт; обмежена можливість викладача впливати на темп засвоєння матеріалу; потреба у постійному підвищенні комп'ютерної грамотності усіх учасників освітнього процесу; відсутність якісного комплексного навчально-методичного посібника, який надав би можливості трансформувати певний курс / навчальну дисципліну в дистанційну форму і забезпечив би вимоги усіх учасників освітнього процесу (насамперед посібник повинен містити такі складові: інформаційно-інструктивний розділ; теоретичний розділ (у якому буде чітко визначено мінімальний обсяг матеріалу, який обов'язково мають засвоїти здобувачі, а також подано додаткову інформацію, яка б була цікавою тим здобувачам, які прагнуть опанувати матеріал більш поглиблено); практичний розділ (у якому будуть різного типу та різної складності вправи на формування практичних умінь і навичок; при цьому у випадку неправильної відповіді програма буде не лише демонструвати правильний варіант, а й спрямовувати здобувача до матеріалу, який потрібно повторити, а також пропонувати пройти аналогічні вправи повторно); контрольно-узагальнюючий розділ; довідниковий розділ). Вважаємо, що за наявності посібника такої структури, певні навчальні дисципліни / курси / розділи курсу можна трансформувати в дистанційний формат, не зашкоджуючи при цьому якості та ефективності навчального процесу. Дистанційне навчання в жодному випадку не можна розглядати як альтернативу традиційному очному навчанню. Проте, маючи низку переваг, дистанційне навчання можна вдало поєднувати з іншими форматами, такими як: очна форма навчання, онлайн навчання. У цьому випадку доцільно говорити про мішаний формат навчання, який буде більш ефективним за традиційний, оскільки вивільнить певний час викладача, який він зможе витратити на інші форми роботи, а також надасть здобувачеві більшої самостійності та можливості вибору під час освітнього процесу.

Література:

1. Berezhna S., Prokopenko I. Higher Education Institutions in Ukraine during the Coronavirus, or COVID-19, Outbreak: New Challenges vs New Opportunities. *Revista Romaneasca pentru Educatie Multidimensionala*. 2020. Vol. 12(1(2)). P 130 – 135.
2. Brammer S., Clark T. COVID-19 and Management Education: Reflections on Challenges, Opportunities, and Potential Futures. *British Journal of Management*. 2020. Vol. 31. P. 453 – 456.
3. Староста В. І. (2023). Студентоцентроване дистанційне навчання в ускладнених умовах (пандемія COVID-19, воєнний стан в Україні). *Відкрите освітнє e-середовище сучасного університету*. 2023. № 14. С. 63 – 77.

References:

1. Berezhna S., Prokopenko I. (2020). Higher Education Institutions in Ukraine during the Coronavirus, or COVID-19, Outbreak: New Challenges vs New Opportunities. *Revista Romaneasca pentru Educatie Multidimensionala*. Vol. 12(1(2)). P 130 – 135.
2. Brammer S., Clark T. (2020). COVID-19 and Management Education: Reflections on Challenges, Opportunities, and Potential Futures. *British Journal of Management*. Vol. 31. P. 453 – 456.
3. Starosta V. I. (2023). Studentotsentrovane dystantsiine navchannia v uskladnennykh umovakh (pandemiia COVID-19, voiennyi stan v Ukraini) [Student-centered distance learning in difficult conditions (the COVID-19 pandemic, martial law in Ukraine)]. *Open educational e-environment of a modern university*. № 14. P. 63 – 77. [in Ukrainian]

УДК 378.093.2.091.39:[001.89+374]](477)(045)

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-386-395](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-386-395)

Мартиненко Світлана Миколаївна доктор педагогічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної діяльності, Київський міжнародний університет, вул. Львівська, 49, Київ, 03179, тел.: (050) 681-22-23, <https://orcid.org/0000-0002-7822-5600>

Кузьміч Ірина Богданівна заступник директора Навчально-наукового інституту інформаційних технологій, Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій, вул. Солом'янська, 7, Київ, 03110, тел.: (067) 887-00-91, <https://orcid.org/0000-0001-7439-3343>

УПРОВАДЖЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ОРГАНІЗАЦІЇ ПОЗААУДИТОРНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС КОЛЕДЖІВ

Анотація. У сучасній системі освіти коледжів позааудиторна робота студентів є важливою складовою процесу формування професійних і особистісних якостей. В умовах швидкого розвитку технологій та постійного оновлення знань від майбутніх фахівців вимагається не лише володіння теоретичними знаннями, але й здатність швидко адаптуватися до нових умов, критично мислити та творчо підходити до вирішення завдань. Саме тому позааудиторна діяльність, яка є продовженням освітнього процесу поза межами аудиторії, стає важливим компонентом підготовки майбутніх фахівців, адже вона охоплює різні форми активності, які відбуваються за межами традиційного навчального плану, але безпосередньо пов'язані з розвитком навичок і компетенцій студентів. Це можуть бути індивідуальні дослідницькі проекти, участь у студентських наукових конференціях, спортивних і культурних заходах, волонтерських програмах тощо. Ці заходи розширюють освітній процес, роблячи його гнучкішим і багатограннішим, що допомагає студентам розвиватися не тільки в професійному, але й особистісному вимірі, адже саме позааудиторна діяльність уможливорює студентам застосовувати знання на практиці, розвивати професійні навички, а також набувати цінний досвід взаємодії з професійним середовищем. Участь в конкурсах, проектних командах або професійних майстер-класах сприяє тому, що здобувачі освіти повніше усвідомлюють реальні виклики своєї майбутньої професії та можуть ефективно застосовувати свої знання. У межах позааудиторної роботи студенти часто беруть на себе відповідальність за виконання завдань або реалізацію проектів без безпосереднього контролю викладача, що

сприяє розвитку навичок самоуправління та відповідальності, а також дає змогу набувати досвід організації власної роботи, що є важливим складником професійного зростання. Така участь сприяє використанню нестандартних рішень і підходів до вирішення поставлених завдань, допомагає розвивати творчий потенціал, критичне мислення та здатність генерувати інноваційні ідеї, що є необхідними для успішної кар'єри в умовах сучасного ринку праці. Позааудиторна діяльність передбачає також участь у командних проектах, заходах і змаганнях, що дає змогу студентам вдосконалювати навички комунікації, кооперації та ефективної взаємодії, розвиває лідерські якості, вміння слухати та розуміти інших, що важливо як у професійній діяльності, так і в особистому житті. Залучення студентів до позааудиторної діяльності сприяє розвитку їхньої внутрішньої мотивації, цілеспрямованості та здатності долати труднощі. Вони вчаться працювати в умовах стресу, а також отримують можливість особистісного зростання, що допомагає їм стати впевненішими у своїх силах.

Ключові слова: педагогічні умови, позааудиторна робота, організація позааудиторної роботи, освітній процес, студенти коледжу.

Martynenko Svitlana Mykolaivna Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Vice-Rector for Scientific and Pedagogical Activities, Kyiv International University, St. Lvivska, 49, Kyiv, 03179, tel.: (050) 681-22-23, e<https://orcid.org/0000-0002-7822-5600>

Kuzmich Iryna Bogdanivna deputy director of the Educational and Scientific Institute of Information Technologies, State University of Information and Communication Technologies, St. Solomyanska, 7, Kyiv, 03110, tel.: (067) 887-00-91, <https://orcid.org/0000-0001-7439-3343>

IMPLEMENTATION OF PEDAGOGICAL CONDITIONS OF THE ORGANIZATION OF STUDENTS' EXTRACOURSE WORK IN THE EDUCATIONAL PROCESS OF COLLEGES

Abstract. In the modern system of college education, extracurricular work of students is an important component of the process of forming professional and personal qualities. In the conditions of rapid development of technologies and constant updating of knowledge, future specialists are required not only to possess theoretical knowledge, but also the ability to quickly adapt to new conditions, think critically and creatively approach the solution of problems. That is why extracurricular activity, which is a continuation of the educational process outside the classroom, becomes an important component of the training of future specialists, because it covers various forms of activity that take place outside the traditional

curriculum, but are directly related to the development of students' skills and competencies. These can be individual research projects, participation in student scientific conferences, sports and cultural events, volunteer programs, etc. These activities expand the educational process, making it more flexible and multifaceted, which helps students develop not only in a professional, but also a personal dimension, because it is extracurricular activities that enable students to apply knowledge in practice, develop professional skills, and also gain valuable experience of interaction with the professional environment. Participation in competitions, project teams or professional master classes contributes to the fact that those seeking education are more fully aware of the real challenges of their future profession and can effectively apply their knowledge. Within the scope of extracurricular work, students often take responsibility for completing tasks or implementing projects without the direct supervision of a teacher, which contributes to the development of self-management and responsibility skills, and also provides an opportunity to gain experience in organizing one's own work, which is an important component of professional growth. Such participation contributes to the use of non-standard solutions and approaches to solving tasks, helps to develop creative potential, critical thinking and the ability to generate innovative ideas, which are necessary for a successful career in the conditions of the modern labor market. Extracurricular activities also include participation in team projects, events and competitions, which allows students to improve communication, cooperation and effective interaction skills, develop leadership qualities, the ability to listen and understand others, which is important both in professional activities and in personal life. Involvement of students in extracurricular activities contributes to the development of their internal motivation, purposefulness and ability to overcome difficulties. They learn to work under stress, and also get an opportunity for personal growth, which helps them become more confident in their abilities.

Keywords: pedagogical conditions, extracurricular work, organization of extracurricular work, educational process, college students.

Постановка проблеми. Сучасне життя у соціумі вимагає від фахівців гнучкості та багатофункціональності, а на сьогодні, під час воєнного стану, врахування також безпечних умов для всіх учасників освітнього процесу. Коледжі, як освітні заклади, які готують фахівців для різних галузей, мають активно реагувати на ці вимоги, впроваджуючи нові педагогічні умови, підходи і методики. Одним із найефективніших шляхів, на нашу думку, є організація позааудиторної роботи, яка забезпечує тісний зв'язок між теорією та практикою, дає змогу студентам самостійно набувати нових знань і навичок, а також активно використовувати їх у професійному середовищі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Опрацювання наукових праць, які висвітлюють педагогічні умови, що забезпечують ефективну

позааудиторну роботу студентів, засвідчили, що це питання активно досліджується в контексті компетентнісного підходу до освіти, коли позааудиторна робота сприймається як важливий чинник формування професійних компетенцій та соціалізації молоді. Відиак вважаємо, що аналіз впровадження педагогічних умов організації позааудиторної роботи студентів в освітньому процесі є важливою темою для дослідження багатьох науковців. Вивченням цієї багатогранної проблеми займаються вчені, як в Україні, так і за кордону. Серед тих, хто проводить дослідженнями у цій галузі, можна виокремити: Анатолій Алексюк, Надія Бібік, Джон Дьюї (John Dewey), Іван Зязюн, Зінаїда Курлянд, Світлана Мартиненко, Олена Пометун, Олександра Савченко, Ганс Тенхейвен (Hans Tenhoveen). Водночас під дією швидких змін, які сьогодні стоять перед суспільством через збройну агресію рф, освітній процес потребує вдосконалення та упровадження нових педагогічних умов, розроблення нових стратегій освітньої діяльності.

Мета статті – на основі теоретичного аналізу визначити ефективність педагогічних умов організації позааудиторної роботи студентів в освітньому процесі коледжів.

Виклад основного матеріалу. Варто зазначити, що у словнику-довіднику з професійної педагогіки поняття «умова» розглядається з психологічної точки зору і визначається як «сукупність явищ зовнішнього та внутрішнього середовища, що ймовірно впливає на розвиток конкретного психічного явища» (з посиланням на З. Курлянд) [1, с.193], а «педагогічні умови» трактуються як «обставини за яких залежить та відбувається цілісний продуктивний педагогічний процес професійної підготовки фахівців, що опосередковується активністю особистості, групою людей» (з посиланням на В. Стасюк) [1, с.193]. Дослідження впровадження педагогічних умов організації позааудиторної роботи є важливим напрямком в освітніх та психологічних науках, оскільки воно безпосередньо впливає на розвиток самостійності, творчого мислення, професійних навичок і готовності студентів до викликів реального життя. Видатний український педагог В. Сухомлинського, вважав, що «виховання, яке спонукає до самовиховання, – це і є, за моїм глибоким переконанням, справжнє виховання. Навчити самовихованню незмірно важче, ніж організувати недільне проведення часу» [3, с.149]. Ми погоджуємося також з думкою Є. Хрикова, який зауважує, що педагогічні умови визначаються педагогами, тому їх сутність варто тлумачити не через чинники, що існують об'єктивно, а саме через обставини [5]. Науковець визначає педагогічні умови як «обставини, які зумовлюють певний напрямок розвитку педагогічного процесу» [5], зазначаючи, що педагогічні цілі не можуть у дослідженні слугувати педагогічними умовами, але водночас від впровадження педагогічних умов залежатиме здійснення запланованих цілей та завдань.

Рефлексія власного досвіду та вивчення досвіду діяльності інших ЗВО дає змогу визначити причини актуальності впровадження позааудиторної роботи в коледжах, до яких віднесено:

- *динаміку розвитку технологій та професій*, оскільки сучасні технології та професійні вимоги постійно змінюються, студентам необхідно бути готовими до швидкої адаптації та постійного навчання, а позааудиторна діяльність дає змогу їм вчасно реагувати на зміни та бути в курсі новітніх тенденцій у своїй галузі.

- *надлишок інформації та необхідність її критичного осмислення*, адже здобувачам освіти важливо не лише отримувати інформацію, але й вміти її критично оцінювати та застосовувати на практиці, адже саме позааудиторна робота сприяє розвитку аналітичних навичок та навичок самостійного оброблення інформації.

- *інтернаціоналізація освітнього процесу* – саме позааудиторна діяльність допомагає студентам брати участь у міжнародних програмах обміну, конкурсах, конференціях, що сприяє їхньому інтегруванню у глобальний професійний простір. Це особливо важливо в умовах глобалізації, коли фахівці мають бути готові працювати не лише на національному, але й на міжнародному рівні.

Для того, щоб позааудиторна робота справді сприяла розвитку професійних та особистісних якостей студентів, необхідно не лише створювати, але і впроваджувати відповідні педагогічні умови. Педагоги мають розуміти, що позааудиторна діяльність не є факультативною або другорядною, а є складовою цілісного освітнього процесу, який допомагає студентам досягти успіху в навчанні та професійному житті, а для ефективності позааудиторної діяльності викладачі мають враховувати індивідуальні особливості студентів, їхні здібності та інтереси, що дає змогу залучати кожного до тієї діяльності, яка найбільше відповідає його здібностям і нахилам. Заохочувати здобувачів освіти до самостійного навчання, наприклад, через рекомендації щодо додаткової літератури, організацію науково-дослідницької діяльності або участь у проектній роботі, а також надавати простір, щоб вони могли проявляти ініціативу та пропонувати власні ідеї щодо проектів, заходів або нових форм активності. На нашу думку, це розвиває їхню самостійність та відповідальність.

Участь здобувачів освіти в різноманітних гуртках, клубах, секціях, які відповідають інтересам студентів, дають змогу їм обирати те, що співпадає з їхніми вподобаннями допомагає у збереженні власної ідентичності, формуванні і розвитку внутрішніх цінностей, інтересів і цілей через можливість вибору. Так на базі КЗВО Луцький педагогічний коледж діє спортивний клуб "ОЛІМП", який об'єднав студентів, які популяризують здоровий спосіб життя та любов до спорту. Тут діють різноманітні спортивні секції: з універсального

бою, веслування на байдарках і каное, греплінгу, мініфутболу, волейболу, баскетболу, плавання, тхеквондо тощо. Студенти постійно беруть участь у змаганнях і різноманітних легкоатлетичних забігах, показують хороші результати та займають призові місця та медалі за перемогу.

Вважаємо, що основні аспекти стимулювання творчого потенціалу полягають у пошуку індивідуального самовираження, створення умов для виявлення та розвитку унікальних талантів, інтересів кожного студента, сприянні експериментувати, розвивати уяву та здатність до творчого самовираження через різноманітні завдання та проекти, надання можливостей для розвитку творчих навичок через художні колективи та театральні гуртки. На базі Калинівського технологічного фахового коледжу Вінницької області працюють вокальний і танцювальний гуртки та театральна студія «Діалог». Свій творчий потенціал студенти презентують у традиційних заходах коледжу, конкурсно-розважальних програмах, у різноманітних тематичних виховних годинах та вечорах. Учасники театральної студії співпрацюють з активом закладу і завжди відгукуються на пропозиції щодо постановок театральних мініатюр, вокально-хореографічних композицій у творчих проектах. А студенти КЗВО Луцький педагогічний коледж охоче записуються в народознавчий гурток «Оберіг» та беруть участь в культурних і просвітницьких заходах, покликаних популяризувати національну культуру, привернути увагу до безмежної, різмаїтої, волелюбної краси українського фольклору, традиційного мистецтва, відтворюють українські народні пісні, давні обряди, звичаї з танцями, співами, народними забавами, а на базі літературної студії «Неповторність» студенти розвивають творчі задатки до поезії як мистецтва образного слова, навчаються бачити і прагнути творити красиве, проводять літературні свята та конкурси. Для забезпечення доступу до нових знань для студентів цього коледжу організована «Школа журналістів», діяльність якої спрямована на створення умов повноцінної реалізації права студентської молоді вільно висловлювати свою думку, шукати, отримувати, передавати інформацію та ідеї, незалежно від кордонів, в усній, письмовій формі, закріпленого в Міжнародній конвенції прав людини. Студенти працюють над випуском газети «Вісник коледжу», а також для них діє дебатно-дискусійний клуб «Veritas», де здобувачі освіти займаються розповсюдженням та популяризацією дебатів, дискусій, узагальнення досвіду проведення ігор, сприяння налагодженню дружніх стосунків між учасниками дебатів та дискусій, проводяться практичні тренінги для студентів.

Нами встановлено, що особливе місце сьогодні приділяється впровадженню такої педагогічної умови, як підтримка соціальної взаємодії, набуття соціальних навичок через спільні проекти, волонтерську діяльність, роботу в команді. Так, студенти Хмельницького політехнічного фахового коледжу Національного університету «Львівська політехніка» за підтримки керів-

ництва та професорсько-викладацького складу, в перші дні війни в закладі створили «Штаб опору», що став потужним логістичним і волонтерським центром. За підтримки благодійних організацій проводяться різноманітні заходи по збору коштів, плетуть маскувальні сітки, закупають та ремонтують автівки. Заклад у навчальних корпусах і гуртожитку створив хостел для викладачів і студентів Маріупольський будівельний фаховий коледжу, який переїхав із зони бойових дій. Також багато проводиться благодійних ярмарок в ЗВО по всій країні з метою збору коштів, продуктів, медикаментів, підтримки військових. Студенти вокальної майстерні «Успіх» та клубу «Всесвіт» КЗВО «Луцький педагогічний коледж» на території Волинського регіонального музею українського війська та військової техніки провели літературно-музичний захід: «Ми єдині – молодь та ЗСУ» для військово-службовців, які проходять реабілітацію після тяжких поранень в медичних закладах міста.

Педагогічна умова – підтримка індивідуальних і колективних досягнень – створює сприятливі умови для розвитку кожної особистості, а також підтримує успіхи та досягнення у командній роботі та спільних проектах. У Володимирському педагогічному фаховому коледжі імені Агатангела Кримського діє студентське наукове товариство «ТІСНО», де здобувачі освіти займаються науково-дослідними проектами. Захисти науково-дослідницьких робіт проходять на форумах у секціях: «Екологія та проблеми довкілля» та «Біологічні науки». Неодноразово здобувачі освіти цього коледжу, захищаючи свої проекти, посідали призові місця на обласних і Всеукраїнських біологічних форумах учнівської та студентської молоді "Дотик природи". Навчально-дослідницька робота суттєво стимулює зацікавленість студентів у подальшому професійному та кар'єрному розвитку, тому кожного року у комунальному закладі Ніжинському фаховому медичному коледжі Чернігівської області відбувається студентська навчально-дослідницька конференція з метою розвитку у студентів творчих здібностей та здатності самостійно працювати. Для реалізації цих завдань в закладі створено студентські предметні гуртки, природничо-наукових дисциплін «Авіценна» та «Мікробіолог» та клінічних дисциплін – клуб «Лелека» і гурток «Пулс».

За останні роки активність студентів, які хочуть брати участь, творчо розвиватись та бути активними в житті студентського самоврядування різко знизилася, а в деяких ЗВО цей процес навіть називають пасивним. Студенти зниження активності аргументують через фінансову нестабільність та брак часу. Відтак зауважимо, що метою позааудиторної роботи є розвиток самостійності, відповідальності, креативності студентів та їхньої здатності до саморегуляції та самонавчання. Це дасть змогу підвищити ефективність освітнього процесу, розвивати навички критичного мислення, творчого підходу до вирішення завдань, а також формувати професійні навички у

реальних умовах. Успішне впровадження позааудиторної роботи потребує створення та забезпечення відповідних педагогічних умов, до яких належать: *стимулювання активності та самостійності студентів* через залучення їх до обговорення тем, надання можливості самостійно обирати завдання та види діяльності, а також створення ситуацій, у яких вони можуть проявляти ініціативу; *різноманітність форм позааудиторної роботи*, які сприяють підвищенню інтересу студентів та розвитку різних аспектів їх особистості через індивідуальні проекти, групові завдання, участь у майстер-класах, тренінгах, науково-дослідних гуртках, спортивних секціях; *інтеграція позааудиторної роботи з освітнім процесом* для доповнення та поглиблення знань, здобутих під час аудиторних занять через відповідність тем і форм позааудиторної діяльності освітнім цілям і компетенціям, що розвиваються на заняттях; *психологічна підтримка, мотивація та позитивний психологічний клімат*, в якому студенти відчувають себе впевненими у своїх силах. через мотивацію, яка сприяє розвитку інтересу до навчання та активної участі у позааудиторній діяльності; *використання сучасних інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ)*, які дозволяють значно розширити можливості організації позааудиторної роботи через використання онлайн-платформ для спільної роботи, дистанційного навчання та обміну інформацією, сприяє розвитку цифрових компетенцій та робить позааудиторну діяльність більш доступною та цікавою для студентів; *співпраця з професійним середовищем*, адже залучення студентів до співпраці з реальними роботодавцями, участь у професійних майстер-класах, стажуваннях, екскурсіях на підприємства допомагає студентам побачити практичне застосування своїх знань і навичок, а також розвивати професійну компетентність в умовах реальної практики.

Висновки. Одним із важливих викликів позааудиторної роботи є брак ресурсів - як фінансових, так і часових. Окрім того, у деяких студентів може виникати пасивність і низька мотивація до участі в позааудиторних заходах. Для подолання цих труднощів важливо працювати над мотивацією студентів, створювати цікаві та змістовні завдання, а також забезпечувати підтримку викладачів. У перспективі розвиток позааудиторної роботи в коледжах може сприяти підвищенню якості освіти, формуванню компетентних і творчих фахівців, які готові до викликів сучасного професійного середовища, адже її організація є пріоритетною складовою сучасного освітнього процесу. Для її ефективного впровадження необхідно створювати та упровадити відповідні педагогічні умови, що сприятимуть розвитку самостійності, творчого підходу та професійних навичок студентів. Різноманітність форм позааудиторної діяльності, інтеграція з освітнім процесом, використання ІКТ та співпраця з професійним середовищем забезпечать успішне вирішення поставлених завдань спрямованих на всебічний розвиток особистості, допоможе студентам не лише здобувати нові знання та набути навички, але й формувати професійні

та особистісні якості, необхідні для успішної кар'єри, а також сприяє розвитку самостійності, творчості, відповідальності та професійної майстерності. Відтак, упровадження запропонованих нами педагогічних умов організації позааудиторної роботи студентів у коледжі дасть змогу підтримати їхню зацікавленість до здобуття професії, стимулювати активність, прагнення до самовдосконалення та самореалізації.

Література:

1. Словник-довідник з професійної педагогіки / ред. : А. В. Семенова. Одеса: Пальміра, 2006. 221 с. (дата звернення: 17.09.2024).
2. Сухомлинський В.О. Як виховати справжню людину / В. О. Сухомлинський // Вибрані твори : у 5-ти т. – К. : Рад. школа, 1977. – Т. 2. – 149 с.
3. Академічний тлумачний словник української мови. URL: <http://sum.in.ua/> (дата звернення: 15.09.2024).
4. Хриков Є. М. Педагогічні умови в структурі наукового знання. Шлях освіти. 2011. № 2. С. 11–15. URL: <http://dspace.luguniv.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/2797/ped.umovi.pdf?seq> (дата звернення: 15.09.2024).
5. Аналіз провідного вітчизняного та зарубіжного досвіду щодо забезпечення ефективності освітньої діяльності в університетах в контексті євроінтеграції та в умовах воєнного стану і післявоєнного відновлення України: препринт (аналітичні матеріали)/ О. Бородієнко, Ю. Вітренко, В. Ворона, М. Дебич, О. Паламарчук, О. Слюсаренко, Ж. Таланова; за ред. Ж. Таланової. Київ: Інститут вищої освіти НАПН України, 2022. 148 с. DOI: <https://doi.org/10.31874/978-617-7644-58-2-2022>
6. Усатова, І., Ткаченко, В., & Ведмедюк, А. (2022). Організація позааудиторної роботи зі студентською молоддю як умова підвищення ефективності освітнього процесу. Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія: "Педагогічні науки", (1), 73-78. DOI: <https://doi.org/10.31651/2524-2660-2022-1-73-78>
7. Бех І. Д. Виховання особистості: Сходження до духовності: наук. видання / І. Д. Бех. – К. : Либідь, 2006. –272 с.. Безпалько. –К. : Науковий світ, 2006. –363 с. , с. 33].
8. Оржель О. Соціальна місія університету під час воєнного часу в суспільстві знань. Міжнародний науковий журнал «Університети і лідерство». 2022. Том 13. DOI: <https://doi.org/10.31874/2520-6702-2022-13-26-36>
9. Безпалько О. В. Організація соціально-педагогічної роботи з дітьми та молоддю у територіальній громаді: теоретико-методичні основи: [монографія] / О. В. Безпалько. –К. : Науковий світ, 2006. –363 с. , с. 33].
10. Пехота О. М., Зязюн І. А. (Ред.). (2003). Підготовка майбутнього вчителя до впровадження педагогічних технологій]: навч. можливо Київ: А.С.К. Видавництво.
11. Додонова О. А. (2013). Психологічна сутність активності особистості у процесі навчання / О.В. Теоретичні і прикладні проблеми психології. Луганська; 2 (31), 96 –102.

References:

1. Slovnyk-dovidnyk z profesiinoi pedahohiky (2006) Za red. A.V.Semenovoi. – Odesa: Palmira, [in Ukrainian].
2. Sukhomlynsky V.O. (1977) How to raise a real person [Yak vykhovaty spravzhniu liudynu]. Selected works: in 5 volumes - K.: Rad. school, - T. 2. - 149 p. [in Ukrainian].
3. Academic explanatory dictionary of the Ukrainian language. URL: <http://sum.in.ua/>. [in Ukrainian].

4. Hrykov E. M (2011) Pedagogical conditions in the structure of scientific knowledge. The way of education. [Pedagogichni umovy v strukturi naukovoho znannia. Shliakh osvity.]. No. 2. P. 11–15. URL: <http://dspace.luguniv.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/2797/ped.umovi.pdf?seq> [in Ukrainian].

5. O. Borodiienko, Yu. Vitrenko, V. Vorona, M. Debych, O. Palamarchuk, O. Sliusarenko «et al.» (2022) Analiz providnoho vitchyznianoho ta zarubizhnoho dosvidu shchodo zabezpechennia efektyvnosti osvitnoi diialnosti v universytetakh v konteksti yevrointehratsii ta v umovakh voiennoho stanu i pisliavoiennoho vidnovlennia Ukrainy: preprynt (analytychni materialy) [Analysis of leading domestic and foreign experience in ensuring the effectiveness of educational activities in universities in the context of European integration and in the conditions of martial law and post-war recovery of Ukraine: preprint Analytical materials]. za red. Zh. Talanovoi. Kyiv: Instytut vyshchoi osvity NAPN Ukrainy. DOI: <https://doi.org/10.31874/978-617-7644-58-2-2022> [in Ukrainian].

6. Usatova, I., Tkachenko, V., & Vedmedyuk, A. (2022) Organization of extracurricular work with student youth as a condition for increasing the effectiveness of the educational process [Orhanizatsiia pozaaudytornoi roboty zi studentskoiu moloddu yak umova pidvyshchennia efektyvnosti osvitnoho protsesu]. Bulletin of the Cherkasy National University named after Bohdan Khmelnytskyi. Series: "Pedagogical Sciences", (1), 73-78. DOI: <https://doi.org/10.31651/2524-2660-2022-1-73-78> [in Ukrainian].

7. Beh I.D. (2006) Personality education: Ascent to spirituality: science. edition [Vykhovannia osobystosti: Skhodzhennia do dukhovnosti: nauk]. -K. : Lybid -272 pp. Bezpalko. -K. : Scientific world. –363 p. , p. 33]. [in Ukrainian].

8. Orzhel O. (2022) Sotsialna misiia universytetu pid chas voiennoho chasu v suspilstvi znan [The social mission of the university during wartime in the knowledge society]. Mizhnarodnyi naukovyi zhurnal «Universytety i liderstvo» Tom 13. DOI: <https://doi.org/10.31874/2520-6702-2022-13-26-36> [in Ukrainian].

9. Bezpalko O. V. (2006) Organization of socio-pedagogical work with children and youth in the territorial community: theoretical and methodological foundations: [Orhanizatsiia sotsialno-pedahohichnoi roboty z ditmy ta moloddu u terytorialnii hromadi: teoretyko-metodychni osnovy]. [monograph]. -K. : Scientific world. –363 p. , p. 33]. [in Ukrainian].

10. Pehota O. M., Zyazyun I. A. (Ed.). (2003). Preparation of the future teacher for the introduction of pedagogical technologies]: [Pidhotivka maibutnoho vchytelia do vprovadzhennia pedahohichnykh tekhnolohii]. teaching. maybe Kyiv: A.S.K. Publishing house. [in Ukrainian].

11. Dodonova O. A. (2013). Psychological essence of personality activity in the learning process]: [Psykhologichna sutnist aktyvnosti osobystosti u protsesi navchannia O.V. Theoretical and applied problems of psychology. Luhansk; 2 (31), 96–102. [in Ukrainian].

УДК 378.09 : 355

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-396-405](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-396-405)

Марченко Ольга Геннадіївна доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціології та психології навчально-наукового інституту № 5, Харківський національний університет внутрішніх справ, пр. Льва Ландау, буд. 27, м. Харків, 61080, тел.: (067) 57-94-306, <https://orcid.org/0000-0003-1007-9560>

Панченко Віталій Юрійович кандидат військових наук, доцент, заступник начальника центру перепідготовки та підвищення кваліфікації з навчальної роботи – начальник навчальної частини, Національна академія Національної гвардії України, майдан Захисників України 3, м. Харків, 61001, тел.: (067) 157-07-18, <https://orcid.org/0000-0002-8601-2672>

Онипченко Павло Миколайович кандидат педагогічних наук, доцент, провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії льотного факультету, Харківський національний університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, вул. Сумська 77/79, м. Харків, 61023, тел.: (050) 969-04-07, <https://orcid.org/0000-0003-4497-327X>

ГОТОВНІСТЬ ЯК ОСОБИСТІСНА ТА СОЦІАЛЬНО-ПРОФЕСІЙНА ХАРАКТЕРИСТИКА ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ

Анотація. У статті розкрито сутність і змістово-структурні характеристики особистісної та соціально-професійної готовності військовослужбовця. Визначено нормативно-правові та теоретичні основи формування готовності військовослужбовців у процесі їхньої професійної підготовки, що характеризується високою психічною напруженістю та організується в екстремальних умовах, які наближені до бойових. Проаналізовані емпіричні дані з визначення структурних складових готовності військовослужбовців. Як в інтеграційному утворенні в готовності виокремлено мотиваційний, організаційний, когнітивний (інтелектуальний), діяльнісний, регулятивний, контрольний-оцінний компоненти.

З урахуванням змісту та екстремального характеру військово-професійної діяльності уточнено структуру готовності військовослужбовців: психофізіологічну, психологічну, фізичну підготовленість до періоду військово-професійного становлення майбутнього військового фахівця; фахову готовність до включення у професійну діяльність з експлуатації військово-професійної техніки, розуміння та забезпечення продуктивності діяльності, високий рівень самостійності; патріотизм, моральну вихованість, громадянську відпо-

відальність за свої рішення та дії; дисциплінованість, самодисципліну, стабільність цілей і завдань самовдосконалення та самореалізації, активність, творчість, високий рівень самостійності; здатність до адаптації, пристосування до актуальних природних, соціально-економічних умов.

Методологією дослідження прийнято компетентнісний підхід, установлена взаємна обумовленість понять «готовність» і «компетентність», передбачений їх зв'язок з надійністю військового фахівця. З позицій компетентнісного підходу готовність військовослужбовця може бути розглянута як сукупність загально-наукових, загально-технічних, військово-спеціальних, загально-військових компетенцій, які в сукупності гарантують готовність військовослужбовців до організації та ведення бойових дій і професійній діяльності в мирний час.

Ключові слова: військовослужбовець, готовність, компонент, особовий склад, професійна діяльність, характеристика, формування.

Marchenko Olga Gennadiyevna Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor of the Department of Sociology and Psychology of Educational and Scientific Institute № 5, Kharkiv National University of Internal Affairs, L. Landau Ave, 27, Kharkiv, 61080, tel.: (067) 579-43-06, <http://orcid.org/0000-0003-1007-9560>

Panchenko Vitalii Yuriiovich Candidate of Military Sciences, Associate Professor, Deputy Head of the Center for Retraining and Advanced Training in Educational Work – Head of the Educational Department, National Academy of the National Guard of Ukraine, defenders of Ukraine square 3, Kharkiv, 61001, tel.: (067) 157-07-18, <https://orcid.org/0000-0002-8601-2672>

Onypchenko Pavlo Mykolayovych Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Lead Researcher of Research Laboratory of the Flight Faculty, Ivan Kozhedub Kharkov National University of Air Forces, St. Sumska, 77/79, Kharkiv, 61023, tel.: (050) 969-04-07, <https://orcid.org/0000-0003-4497-327X>

READINESS AS A PERSONAL AND SOCIAL-PROFESSIONAL CHARACTERISTIC OF A MILITARY SERVICEMAN

Abstract. The article reveals the essence and content-structural characteristics of a military serviceman's personal and socio-professional readiness. The normative, legal and theoretical bases of the formation of the readiness of military personnel in the process of their professional training, which is characterized by high mental tension and is organized in extreme conditions that are close to combat, have been determined. Empirical data on the determination of the structural components of the readiness of military personnel are analysed. As in the integration formation in

readiness, motivational, organizational and cognitive (intellectual), activity, regulatory, control and evaluation components are distinguished.

Taking into account the content and extreme nature of military-professional activity, the structure of readiness of servicemen was specified: psycho-physiological, psychological, physical readiness for the period of military-professional formation of the future military specialist; professional readiness for inclusion in the professional activity of operating military-professional equipment, understanding and ensuring the productivity of the activity, a high level of independence; patriotism, moral upbringing, civic responsibility for one's decisions and actions; discipline, self-discipline, stability of goals and tasks of self-improvement and self-realization, activity, creativity, high level of independence; ability to adapt, adapting to current natural, socio-economic conditions.

The methodology of the research adopted a competency-based approach, the mutual conditionality of the concepts "readiness" and "competence" was established, and their connection with the reliability of a military specialist was provided. From the standpoint of the competency approach, the readiness of a serviceman can be considered as a set of general-scientific, general-technical, military-special, general-military competencies, which collectively guarantee the readiness of servicemen to organize and conduct combat operations and professional activities in peacetime.

Keywords: serviceman, readiness, component, personnel, professional activity, characteristic, formation.

Постановка проблеми. Метою та результатом професійної підготовки військовослужбовця є формування його особистісної та професійної готовності до якісного виконання посадового функціоналу та соціальної ролі захисника Батьківщини. Підготовка військовослужбовців за своїм змістом, формам, методам є складним процесом, який спрямований на навчання та виховання особистого складу з метою постійної готовності, підтримування зброї та бойової техніки в робочому стані.

У процесі дослідження проблеми формування готовності військовослужбовців у персональному (особистісному), соціальному, професійному аспектах нами визначені суперечності, які зумовлені геополітичними змінами, соціально-економічними трансформаціями і нестабільністю суспільства, а саме:

– на державницько-освітянському рівні – між вимогами стейкхолдерів (Міністерства оборони України) щодо кількості та якості кадрового забезпечення Збройних Сил України (ЗСУ) для виконання бойових завдань і недостатньою спроможністю системи військової освіти щодо виконання державного замовлення в повному обсязі внаслідок недостатньої збалансованості системи професійної підготовки військових фахівців;

– на змістово-процесуальному рівні – між динамічними змінами у змісті та характері військово-професійної діяльності, які викликані динамікою науково-конструкторської парадигми, та недостатнім урахуванням у змісті, формах, методах професійної підготовки військовослужбовців напрямів модернізації військової техніки;

– на організаційно-результативному рівні – між особливою відповідальністю за результати професійної діяльності військових фахівців і підготовки до неї та недостатньою цілісністю й узгодженістю між навчальними підрозділами, які відповідальні за організацію та контроль результатів теоретичного і практичного навчання військовослужбовців;

– на особистісно-професійному, технологічному, методичному рівнях – між об'єктивною потребою цілеспрямованого формування готовності військовослужбовців як наслідку особистісного розвитку, соціального та професійного становлення військовослужбовців, необхідністю реалізації особистісного, освітнього, професійного потенціалу суб'єктів процесу фахової підготовки та недостатньою розробленою комплексною технологією актуалізації цього потенціалу [1, с. 3].

Зауважимо, що висока психічна та фізична напруженість підготовки військовослужбовців, яка організується в екстремальних умовах, наближених до бойових, при різкому дефіциті часу, неповній, часто суперечливій інформації щодо сил противника, може як сприяти швидкому закріпленню міцних і гнучких знань, формуванню практичних умінь, якщо навчання реалізується в комплексі з належною морально-психологічною підготовкою, так і призвести до зниження ефективності пізнавальних психічних процесів особистості, гальмуванню нервової системи в разі, якщо військовослужбовці не підготовлені психологічно та професійно тощо до виконання службово-бойових обов'язків.

Тому проблема формування готовності військовослужбовців, зокрема курсантів вищих військових навчальних закладів (ВВНЗ) і закладів вищої освіти (ЗВО) із специфічними умовами навчання є актуальною, особливо в умовах повномасштабної агресії РФ проти України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Нормативно-правовою основою формування готовності військовослужбовців, зокрема курсантів ВВНЗ і ЗВО із специфічними умовами навчання є Конституція України, Закони України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про Національну гвардію України», «Про Національну поліцію», Концепція військової освіти, Положення про особливості організації освітнього процесу Міністерства оборони України та військових навчальних підрозділах закладів вищої освіти директивах і наказах командування частин і підрозділів сектору безпеки та оборони України.

Концептуальним підґрунтям формування готовності військовослужбовців до виконання обов'язків є теоретичні положення військової психології та

педагогіки (І. Біжан, А. Лігоцький, М. Нецадим, В. Ягупов). Можливості розвитку особистості майбутнього військового фахівця, його соціального та професійного становлення в умовах **ВВНЗ вивчали науковці О. Бойко, Н. Нечипор, Н. Тарасенко.**

У сучасній військово-педагогічній науці готовність особистості розглядається як передумова доцільної та ефективної діяльності, результати якої адекватні меті. У структурі готовності військовослужбовців науковці О. Кудренко, В. Афанасенко, В. Пасічник та інші, як правило, виокремлюють мотиваційний, організаційний, когнітивний (інтелектуальний), діяльнісний, регулятивний, контрольно-оцінний компоненти [2, с. 509].

У визначенні змістово-структурної характеристики готовності військовослужбовців нами враховані також емпіричні результати досліджень науковців Л. Кізло, О. Троценко щодо мотивації військово-професійної діяльності військовослужбовців, «яка проявляється у вигляді особистісного емоційного відношення до військово-професійної діяльності, є основою, що спонукає їх виконувати свої професійні обов'язки.

... Результати досліджень виявили, що мотиви професійно-спрямованої діяльності військовослужбовців, які засновані на потребах «служіння народу» складають – 21,7 %, «служіння Батьківщині» – 27,5 %, «бажання дослужити до пенсії» та «неможливість знайти собі застосування в іншій галузі» – 38,8 %, «інші мотиви» – 12 %» [3, с. 631-632].

У контексті нашого дослідження актуальним є аналіз практичної діяльності і частинах і підрозділах сектору безпеки і оборони України, зокрема виявлені труднощі в роботі військових частин, що пов'язані з недостатнім рівнем знань і умінь реалізовувати прийоми, методи, форми виховної роботи з підлеглими (41,86 %), недостатнім досвідом у виявленні індивідуальних особливостей військовослужбовців (34,88 %), передбаченні наслідків колективної взаємодії, згуртування особового складу підпорядкованого підрозділу, продуктивної взаємодії з лідерами (23,26 %) [4, с. 1].

Тож, **аналіз досліджень і публікацій** з огляду на проблему формування готовності військовослужбовців до виконання свого функціоналу засвідчив, що науковці звертають увагу на феномен професійної спрямованості майбутніх фахівців сектору безпеки та оборони, розвиток їхніх особистісно-професійних особистісних якостей у процесі фахової підготовки, формування комунікативних і організаторських здібностей, лідерських умінь для забезпечення продуктивного керівництва представниками особового складу підрозділу.

Мета статті полягає в уточненні сутності формування особистісної та соціально-професійної готовності військовослужбовців до професійної діяльності.

Виклад основного матеріалу. Науковці розуміють готовність до діяльності як стан мобілізації психологічної і психофізіологічної систем людини, які забезпечують виконання певної діяльності.

Будемо відштовхуватися від трактування готовності як інтеграційного утворення особистості з динамічною структурою, між компонентами якої існує функціональна залежність (В. Буряк, Я. Фруктова).

Як системне утворення готовність інтегрує:

– мотиваційний компонент, що утворений системою спонукальних якостей щодо певної діяльності (мотиви пізнання, досягнення, самореалізації тощо), що детермінують дії та поведінку й стають стрижнем особистості майбутнього фахівця;

– операційний компонент, який потребує від здобувача освіти володіння необхідним набором знань, умінь, навичок та способів діяльності, а також можливості набуття нового досвіду в межах певної діяльності;

– оцінний компонент, що передбачає наявність у майбутнього фахівця критичного ставлення до власних знань і вмінь, здатність до оцінки кінцевих і проміжних результатів професійної діяльності, адекватну самооцінку тощо;

– соціально-психологічний компонент, який виражає рівень зрілості комунікативної сфери особистості, вміння здійснювати колективно розподілену діяльність, підтримувати стосунки в колективі, уникати деструктивних конфліктів та ін.;

– психофізіологічний, який характеризує готовність систем організму діяти в необхідному напрямі [5, с. 137-138].

З урахуванням змісту та екстремального характеру військово-професійної діяльності уточнимо структуру готовності військовослужбовців як сукупності таких компонентів, як-от:

– психофізіологічну, психологічну, фізичну підготовленість до періоду військово-професійного становлення майбутнього військового фахівця;

– фахову готовність до включення у професійну діяльність з експлуатації військово-професійної техніки, розуміння та забезпечення продуктивності діяльності, високий рівень самостійності;

– патріотизм, моральну вихованість, громадянську відповідальність за свої рішення та дії;

– дисциплінованість, самодисципліну, стабільність цілей і завдань самовдосконалення та самореалізації, активність, творчість, продуктивність діяльності, високий рівень самостійності;

– здатність до адаптації, пристосування до актуальних природних, соціально-економічних умов [6].

З позицій компетентнісного підходу готовність військовослужбовців до майбутньої професійної діяльності дозволяє швидко адаптуватися до певних умов, бути відповідальним, ініціативним, прагнути до вдосконалення, самореалізації, здорового способу життя забезпечують такі компетенції, як-от: потреби, здібності, цінності, орієнтації, інтереси соціальні установки, професійно важливі наявні або прогнозовані особистісні якості, знання, вміння, способи дій, життєвий досвід.

Якщо зосередитися на особистісній, соціальній, суто фаховій (спеціальній) компетентності військовослужбовці, то в її структурі можна виокремити такі складники, як-от: особистісні, соціальні – *знання* наукових основ теорії прийняття рішень, чинного законодавства, нормативно-правових актів, статей статутів ЗСУ, що регламентують військово-адміністративну роботу командира, основ філософії, соціології, політології, економічної теорії, культури української та іноземної мов, історії України, військового навчання та виховання, прикладної психології військової діяльності, знання та дотримання прав і свобод громадянина України, розуміння та дотримання традицій ЗСУ, прав і обов'язків посадової особи; *уміння* приймати управлінські рішення у стандартних і нестандартних ситуаціях, управляти воєнно-технічною, військово-господарською діяльністю, служби військ у підрозділі, проводити індивідуальну та групову виховну роботу з особовим складом, дії зі зміцнення військової дисципліни та правопорядку, згуртування військових колективів, прогнозування та вирішення міжособистісних конфліктів; *комунікативні здібності*: комунікабельність, здатність до організації функціональної, рольової, міжособистісної взаємодії, толерантність, здатність до критики та самокритики, системного осмислення проблем, здатність до спілкування з особовим складом: усного, письмового, у формі діалогу та бесіди, здатність до прогнозу розвитку міжособистісних взаємин у військових колективах; *автономність і відповідальність – компетенції, що стосуються самої людини як особистості, суб'єкта діяльності*: розуміння та етичних норм поведінки, здатність навчатися, здійснювати особистісний і професійний саморозвиток, вдосконалення; *компетенції, що стосуються соціальної взаємодії військового фахівця з соціальною сферою, військовим колективом*: здатність до ефективної військово-професійної діяльності в якості начальника та підлеглого особового складу.

Зауважимо, що особистісна та соціальна готовності військовослужбовця гарантують здатність існувати та продуктивно діяти в армійському та соціальному середовищах.

З урахуванням [7], професійна готовність військовослужбовця базується на загально-наукових, загально-технічних, загально-військових, військово-спеціальних компетенціях. Так, загально-наукові компетенції інтегрують *знання* фундаментальних положень вищої математики, фізичних теорій і законів, методів дослідження фізичних явищ, основ інженерної та комп'ютерної графіки, основ стандартизації та метрології; *уміння* застосовувати фундаментальні положення вищої математики і природничих наук під час засвоєння змісту військових технічних, спеціальних, тактичних навчальних дисциплін за спеціальністю та спеціалізацією підготовки із засвоєння зразків озброєння та військової техніки, методів її бойового застосування, експлуатації та ремонту; *комунікативні вміння* презентації результатів навчальної, навчально-дослід-

ної, науково-дослідної діяльності, використовувати програмні засоби та навички роботи у комп'ютерних мережах, створювати бази даних і використовувати Інтернет-ресурси; *автономність і відповідальність* – забезпечення військово-професійної діяльності випускника ВНЗ і ЗВО із специфічними умовами у військах (силах), частинах і підрозділах ЗСУ, структурних підрозділах сектору безпеки та оборони України. Тож, оволодіння загально-науковими компетенціями забезпечує готовність військовослужбовців застосовувати знання основних положень природничо-математичних дисциплін у практичній діяльності.

Загально-технічні компетенції гарантують оволодіння військовослужбовцями технічними принципами конструювання, функціонування військової техніки та озброєння та забезпечуються *знаннями* теоретичних основ аеродинаміки, газової та гідродинаміки, технічної механіки та інших фундаментальних дисциплін, що складають наукову основу певної галузі військової справи; компонентної бази військової техніки; *вміннями* вимірювати параметри різних пристроїв, забезпечення автоматизованого управління зразків військової техніки та озброєння; *комунікативними вміннями* – здатністю до взаємодії у виконанні навчально-дослідних завдань щодо вивчення та розробки компонентної бази, вимірювання параметрів функціонування; *автономність і відповідальність* – самостійне засвоєння нових знань в умовах інноваційного розвитку компонентної бази військової техніки.

Військово-спеціальні компетентності забезпечують готовність військовослужбовців виконувати типові завдання у стандартних і нестандартних ситуаціях тільки внаслідок спільних узгоджених дій військової частини (підрозділу) різних спеціалізацій однієї спеціальності. Зазначена готовність передбачає:

- *знання* конструкції й функціонування військової техніки та озброєння, їх тактико-технічних характеристик і бойових можливостей;
- *знання та розуміння* тактичних прийомів бойового застосування; *уміння* експлуатації, технічного обслуговування, бойового застосування та ремонту, підтримання у встановлених ступенях бойової готовності, зразків військової авіаційної техніки та озброєння;
- *комунікативні вміння* – узгодження дій військових фахівців різних спеціалізацій однієї спеціальності в межах відповідного службово-бойового завдання;
- *автономність і відповідальність* – успішне виконання завдання незалежно від дій військових фахівців інших спеціалізацій та військово-облікових спеціальностей.

Готовність військовослужбовців до організації та ведення бойових дій забезпечується сформованістю загальновійськових компетенцій, а саме: знаннями способів та засобів оцінки місцевості за топографічною мапою; знаннями та розумінням обладнання й правил застосування стрілецької зброї; знання основ

радіаційного, хімічного, біологічного захисту підрозділу у різних умовах; обладнання та основ експлуатації автомобілів; знання правил дорожнього руху; умінням орієнтуватися на мапі, проводити вимірювання на місцевості, ставити вогневе завдання і управляти вогневими діями підрозділу під час бойових дій, умінням організувати радіаційний, хімічний, біологічний захисту в різних умовах, умінням експлуатації автомобілів, застосовувати на практиці правила дорожнього руху; комунікативними вміннями – організувати бойову підготовку у підрозділі, проводити роботу щодо згуртування військового колективу; автономністю і відповідальністю – виконання службово-бойової функції кожним військовослужбовцем .

Висновки. Науковці розуміють готовність до діяльності як стан мобілізації психологічної і психофізіологічної систем людини, які забезпечують виконання певної діяльності. Узагальнюючи наукові погляди Готовність військовослужбовця інтегрує особистісну психофізіологічну, психологічну, фізичну підготовленість, дисциплінованість, самодисципліну, стабільність цілей і завдань самовдосконалення та самореалізації, активність, творчість, високий рівень самостійності; соціально-професійну готовність до включення у професійну діяльність з управління особовим складом підпорядкованих підрозділів, експлуатації військової техніки, розуміння та забезпечення продуктивність діяльності, патріотизм, моральну вихованість, громадянську відповідальність за свої рішення та дії, здатність до адаптації, пристосування до актуальних природних, соціально-економічних умов. Змістово-структурні характеристики особистісної, соціальної, професійної готовності військовослужбовця до професійної діяльності розкриті у статті з позицій компетентнісного підходу. Особистісна та соціальна готовності військовослужбовця гарантують здатність існувати та продуктивно діяти в армійському та соціальному середовищах. Оволодіння загально-науковими та загально-технічними компетенціями забезпечує розуміння науково-фундаментальної основи практичної діяльності, в тому числі конструювання, функціонування військової техніки та озброєння. Військово-спеціальні та загально-військові компетенції забезпечують готовність військовослужбовців виконувати типові завдання у стандартних і нестандартних ситуаціях тільки спільних узгоджених дій військової частини (підрозділу), до організації та ведення бойових дій.

Ми вважаємо перспективними дослідження щодо встановлення зв'язку змісту понять «готовність» і «надійність» військовослужбовця, зокрема військового фахівця авіаційного профілю.

Література:

1. Кудренко О. В., Афанасенко В. С., Пасічник В. І. Оцінювання рівня психологічної готовності військовослужбовців до виконання бойових завдань. *Новітні технології – для захисту повітряного простору* : зб. тез доп. XV міжнар. наук. конф. Харківського національного університету Повітряних Сил ім. І. Кожедуба. Харків : ХНУПС ім. І. Кожедуба, 2019. С. 509.

2. Кізло Л. М., Троценко О. Я. Сучасні тенденції щодо формування професійно-спрямованої мотивації військовослужбовців. *Новітні технології – для захисту повітряного простору* : зб. тез доп. XV міжнар. наук. конф. Харківського національного університету Повітряних Сил ім. І. Кожедуба. Харків : ХНУПС ім. І. Кожедуба, 2019. С. 632-633.

3. Марченко О. Г. Теоретичні і методичні засади формування освітнього середовища у вищих навчальних закладах авіаційного профілю : автореф. дис. ... док. пед. наук : 13.00.04. Хмельницький, 2020. 40 с.

4. Іщенко С. О. Підготовка майбутніх офіцерів до виховної роботи з особовим складом у вищому навчальному закладі системи МВС України : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Харків, 2016. 20 с.

5. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; головний ред. В. Г. Кремень. Київ: Юрінком Інтер, 2008. 1040 с.

6. Дончак А. М. Ефективність сприяння особистісному становленню майбутнього офіцера в умовах військового інституту. *Науковий вісник*. 2011. № 7–8. С. 20–27.

7. Інноваційний розвиток вищої військової освіти України: досвід, тенденції, перспективи, особливості підготовки військових льотчиків : монографія / В. В. Сідаш, А. М. Алімпієв, Г. В. Певцов та ін. Харків : Цифрова друкарня № 1, 2012. 456 с.

References:

1. Kudrenko, O. V., Afanasenko, V. S., Pasichnyk, V. I. (2019). Otsiniuvannia rivnia psykholohichnoi hotovnosti viiskovosluzhbovtiv do vykonannia boiovykh zavdan [Assessment of the level of psychological readiness of servicemen to perform combat tasks]. *Novitni tekhnologii – dlia zakhystu povitrianoho prostoru* : zb. tez dop. XV mizhnar. nauk. konf. Kharkivskoho natsionalnoho universytetu Povitrianykh Syl im. I. Kozheduba. Kharkiv : KhNUPS im. I. Kozheduba. S. 509. [in Ukrainian].

2. Kizlo, L. M., Trotsenko, O. Ya. (2019). Suchasni tendentsii shchodo formuvannia profesiino-spriamovanoi motyvatsii viiskovosluzhbovtiv [Modern trends in the formation of professionally oriented motivation of military personnel]. *Novitni tekhnologii – dlia zakhystu povitrianoho prostoru* : zb. tez dop. XV mizhnar. nauk. konf. Kharkivskoho natsionalnoho universytetu Povitrianykh Syl im. I. Kozheduba. Kharkiv : KhNUPS im. I. Kozheduba. S. 632-633. [in Ukrainian].

3. Marchenko, O. H. (2020). Teoretychni i metodychni zasady formuvannia osvitnoho seredovyscha u vishchyykh viiskovykh navchalnykh zakladakh aviatsiinoho profilu [Theoretical and methodological principles of formation of the educational environment in higher military educational institutions of the aviation profile]. *Extended abstract of doctor's thesis*. Khmelnytskyi. 40 s. [in Ukrainian].

4. Ishchenko, S. O. (2016). Pidhotovka maibutnikh ofitseriv do vykhovnoi roboty z osobovym skladom u vishchomu navchalnomu zakladi systemy MVS Ukrainy [Preparation of future officers for educational work with personnel in a higher educational institution of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kharkiv. 20 s. [in Ukrainian].

5. Entsiklopediia osvity [Encyclopedia of education]. (2008). / Akad. ped. nauk Ukrainy; holovnyi red. V. H. Kremen. Kyiv : Yurinkom Inter. 1040 s. [in Ukrainian].

6. Donchak, A. M. (2011). Efektyvnist spriyannia osobystisnomu stanovlenniu maibutnoho ofitsera v umovakh viiskovoho instytutu [The effectiveness of promoting the personal development of a future officer in the conditions of a military institute]. *Naukovyi visnyk*. № 7–8. S. 20–27. [in Ukrainian].

7. Innovatsiyni rozvytok vishchoi viiskovoi osvity Ukrainy: dosvid, tendentsii, perspektyvy, osoblyvosti pidhotovky viiskovykh lotchykiv [Innovative development of higher military education of Ukraine: experience, trends, prospects, features of military pilot training] : monohrafiia. (2012) / V. V. Sidash, A. M. Alimpiiev, H. V. Pevtsov ta in. Kharkiv : Tsyfrova drukarnia № 1, 2012. 456 s. [in Ukrainian].

УДК: 378.091.313:53:378.147

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-406-416](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-406-416)

Миколайко Володимир Валерійович кандидат педагогічних наук, доцент, проректор з міжнародних зв'язків та стратегічного розвитку, доцент кафедри фізики та інтегративних технологій навчання природничих наук, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова 2, м. Умань, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-0515-1241>

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИКИ

Анотація. У сучасних умовах розвитку освіти використання інноваційних технологій у процесі підготовки майбутніх учителів фізики набуває особливої актуальності. Інноваційні технології не лише сприяють підвищенню рівня знань, але й змінюють сам характер педагогічної діяльності, роблячи її більш інтерактивною, гнучкою та ефективною. У зв'язку з цим важливим аспектом є впровадження в освітній процес цифрових засобів навчання, симуляцій, віртуальних лабораторій та інших сучасних методів, які дозволяють створювати ситуації, наближені до реальних експериментів.

Одним із ключових завдань підготовки вчителів фізики є формування у них навичок використання сучасних інформаційних технологій. Використання мультимедійних засобів, інтерактивних дошок, онлайн-платформ для спільної роботи, а також програмного забезпечення для моделювання фізичних процесів дає можливість майбутнім учителям не лише краще зрозуміти складні фізичні явища, а й навчитися ефективно пояснювати їх учням.

Особлива увага приділяється дистанційним формам навчання, які останніми роками стають все більш популярними у зв'язку з розвитком онлайн-освіти. Це передбачає вміння майбутніх вчителів організувати навчальний процес в онлайн-середовищі, використовуючи платформи для відеоконференцій, інтерактивні завдання та інструменти для моніторингу успішності.

У даній роботі аналізуються основні інноваційні підходи, що застосовуються в підготовці вчителів фізики. Зокрема, розглядається вплив використання віртуальних лабораторій на формування експериментальних навичок у студентів. Цей інструмент дозволяє проводити експерименти, які важко або неможливо виконати в реальних умовах через обмеженість ресурсів або безпекові вимоги.

Крім того, досліджується роль проєктної та проблемно-орієнтованої діяльності у формуванні критичного мислення та науково-дослідницьких навичок.

Проектні методи дозволяють майбутнім учителям розвивати креативність, працювати в команді, а також застосовувати знання на практиці.

Важливим аспектом є також персоналізація навчання. Інноваційні технології дають змогу адаптувати навчальний процес до індивідуальних потреб студентів, що сприяє більш ефективному засвоєнню матеріалу та розвитку інтересу до предмета. У цьому контексті особлива увага приділяється застосуванню адаптивних навчальних систем, які можуть автоматично підлаштовувати завдання та зміст до рівня підготовки кожного студента.

Робота також підкреслює значення навчання в колаборації та розвитку комунікативних навичок, що є важливим для сучасного вчителя. Використання інтерактивних технологій у навчальному процесі сприяє формуванню вмінь взаємодії, обміну інформацією та досвідом у реальному часі [1].

Загалом, використання інноваційних технологій у підготовці майбутніх учителів фізики дозволяє не лише підвищити якість освітнього процесу, але й адаптувати його до вимог сучасного світу. Це сприяє розвитку у майбутніх педагогів необхідних компетенцій, які дозволять їм ефективно працювати в умовах цифрового суспільства, мотивувати учнів до навчання та робити процес засвоєння знань більш цікавим і доступним.

Ключові слова: інноваційні технології, проектні методи, майбутні вчителі фізики, науково-дослідницькі навички.

Mykolayko Volodymyr Valeriyovych Candidate of Pedagogical Sciences, associate professor, pedagogue-vice-rector of international relations and strategic development, associate professor of the Department of Physics and Integrative Technologies of Teaching Natural Sciences, Umansky State University named after Pavlo Tychyna, str. Sadova 2, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-0515-1241>

USE OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN THE PROCESS OF TRAINING FUTURE PHYSICS TEACHERS

Abstract. In the current conditions of educational development, the use of innovative technologies in the process of training future physics teachers is of particular relevance. Innovative technologies not only help to improve the level of knowledge, but also change the very nature of pedagogical activity, making it more interactive, flexible and effective. In this regard, an important aspect is the introduction of digital learning tools, simulations, virtual laboratories and other modern methods that allow creating situations close to real-life experiments.

One of the key tasks of physics teacher training is to develop their skills in using modern information technologies. The use of multimedia tools, interactive whiteboards, online collaboration platforms, and software for modelling physical processes enables future teachers not only to better understand complex physical phenomena but also to learn how to explain them effectively to students.

Particular attention is paid to distance learning, which has become increasingly popular in recent years due to the development of online education. This implies the ability of future teachers to organise the learning process in an online environment, using video conferencing platforms, interactive tasks and tools for monitoring progress.

This paper analyses the main innovative approaches used in physics teacher education. In particular, the impact of using virtual laboratories on the development of students' experimental skills is considered. This tool allows conducting experiments that are difficult or impossible to perform in real life due to limited resources or safety requirements.

It also explores the role of project and problem-based activities in developing critical thinking and research skills. Project-based methods allow future teachers to develop creativity, work in teams, and apply knowledge in practice.

Personalisation of learning is also an important aspect. Innovative technologies make it possible to adapt the learning process to the individual needs of students, which contributes to more effective learning and the development of interest in the subject. In this context, special attention is paid to the use of adaptive learning systems that can automatically adjust tasks and content to the level of training of each student.

The paper also emphasises the importance of collaborative learning and the development of communication skills, which is essential for the modern teacher. The use of interactive technologies in the educational process contributes to the formation of skills of interaction, exchange of information and experience in real time[1].

In general, the use of innovative technologies in the training of future physics teachers allows not only to improve the quality of the educational process, but also to adapt it to the requirements of the modern world. This contributes to the development of the necessary competencies in future teachers that will allow them to work effectively in a digital society, motivate students to learn and make the process of learning more interesting and accessible.

Keywords: innovative technologies, project-based methods, future physics teachers, research skills.

Постановка проблеми. У сучасному світі, який характеризується стрімким розвитком цифрових технологій та інновацій, система освіти постала перед викликом підготовки фахівців, здатних ефективно працювати в умовах швидких змін та інтеграції нових методів навчання. Однією з найважливіших проблем у цьому контексті є адаптація процесу підготовки майбутніх учителів фізики до вимог сучасного інформаційного суспільства. Традиційні підходи до викладання вже не можуть повною мірою задовольнити потреби учнів, які живуть у цифрову епоху, де домінують інтерактивні технології та візуалізація знань.

Попри наявність значної кількості інноваційних засобів навчання, таких як віртуальні лабораторії, мультимедійні ресурси та інтерактивні симуляції фізичних процесів, проблема полягає в недостатній готовності майбутніх учителів до їх використання. Виникає питання, як саме інтегрувати ці технології в процес підготовки фахівців таким чином, щоб вони не лише володіли інструментами, але й розуміли методичні аспекти їх застосування для підвищення ефективності навчання.

Додатковою проблемою є відсутність належної технічної бази в багатьох освітніх закладах, що ускладнює впровадження інноваційних технологій на етапі підготовки майбутніх учителів. Це піднімає питання про необхідність інвестицій в освітню інфраструктуру та підвищення кваліфікації педагогів. Отже, постає завдання не лише технічного впровадження нових технологій, але й розробки підходів, які допоможуть формувати у майбутніх учителів комплексні педагогічні та технологічні компетентності для викладання фізики на високому рівні.

Огляд останніх досліджень і публікацій. Огляд останніх досліджень і публікацій на тему використання інноваційних технологій у процесі підготовки майбутніх учителів фізики свідчить про те, що це питання активно досліджується в контексті модернізації освітніх методик. Сучасні вчені та педагоги визнають необхідність інтеграції цифрових інструментів та інноваційних підходів у процес підготовки вчителів фізики, щоб вони могли відповідати викликам сучасного суспільства.

Інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) в освіті. У численних публікаціях розглядається вплив ІКТ на навчальний процес. Зокрема, роботи таких авторів, як В.І. Рижкова та С.О. Лапін (2022), наголошують на тому, що використання віртуальних лабораторій та симуляцій у викладанні фізики дозволяє суттєво підвищити рівень експериментальних навичок у студентів. Віртуальні лабораторії імітують реальні експерименти, що дає змогу компенсувати нестачу реального обладнання в школах і навчальних закладах.

Мультимедійні технології. У дослідженнях, проведених О.М. Сидоренко (2023), підкреслюється роль мультимедійних презентацій, інтерактивних дошок та відеоматеріалів у навчанні фізики. Вони не лише підвищують мотивацію студентів, а й сприяють візуалізації складних теоретичних понять, що робить процес навчання доступнішим і цікавішим [2].

Дистанційне навчання. Актуальність дистанційних методів навчання різко зросла після пандемії COVID-19, і багато публікацій 2021-2023 років присвячені саме використанню онлайн-платформ у підготовці майбутніх учителів. Наприклад, в роботах Л.В. Петрової (2022) досліджується ефективність використання платформ Moodle та Google Classroom для організації інтерактивного навчання, оцінювання знань та проведення віртуальних уроків.

Проектні та проблемно-орієнтовані методи навчання. У статтях таких авторів, як І.С. Ковальчук (2022), акцентується увага на розвитку креативності

та критичного мислення майбутніх учителів фізики через застосування проектних технологій. Ці методи дозволяють студентам активно залучатися до наукових досліджень і розробок, розвивати навички роботи в команді та формувати науково-дослідницьку компетентність.

Персоналізоване навчання. Ряд публікацій (М.В. Сергієнко, 2023) зосереджують увагу на впровадженні адаптивних навчальних систем, що дозволяють індивідуалізувати процес навчання. Такі системи автоматично підлаштовують матеріал під рівень знань кожного студента, що сприяє більш ефективному засвоєнню складних фізичних понять.

Розвиток компетентностей XXI століття. Окремі дослідження (Н.П. Мірошніченко, 2021) присвячені формуванню у майбутніх учителів так званих «м'яких навичок» (soft skills), зокрема, комунікативних, організаційних та критичного мислення, які є важливими для сучасної освітньої діяльності. Застосування інноваційних технологій у підготовці педагогів допомагає розвивати ці компетентності, що дозволяє вчителям бути більш гнучкими та ефективними в класі [3].

Загалом, останні дослідження підтверджують, що впровадження інноваційних технологій у процес підготовки майбутніх учителів фізики є не лише необхідним, а й ефективним кроком на шляху модернізації освіти. Важливість цієї теми полягає в тому, що вона об'єднує технологічні та педагогічні аспекти, забезпечуючи підвищення якості навчального процесу та підготовки компетентних фахівців.

Мета статті. Провести аналіз та обґрунтування використання інноваційних технологій у процесі підготовки майбутніх учителів фізики для підвищення якості їхньої професійної підготовки.

Виклад основного матеріалу. Використання інноваційних технологій у процесі підготовки майбутніх учителів фізики є важливим напрямом модернізації сучасної освіти. Підвищення ефективності навчання фізики можливе за рахунок впровадження різноманітних інноваційних засобів, що не лише підсилюють мотивацію студентів, а й сприяють кращому засвоєнню матеріалу. В умовах швидкої цифровізації освітнього процесу сучасний учитель фізики повинен володіти різноманітними інструментами, які дозволяють зробити навчання інтерактивним, цікавим і практично орієнтованим.

Інформаційно-комунікаційні технології є однією з найважливіших складових інноваційного навчання. Для підготовки майбутніх учителів фізики важливо навчити їх використовувати сучасні засоби, такі як інтерактивні дошки, мультимедійні проектори та комп'ютерні симуляції. Наприклад, віртуальні лабораторії, які можуть відтворювати фізичні експерименти, дозволяють студентам розвивати експериментальні навички, навіть якщо реальні лабораторні умови обмежені. Окрім цього, використання відео-матеріалів та анімацій дає змогу візуалізувати складні фізичні процеси, що полегшує їхнє розуміння.

Віртуальні лабораторії є інноваційним засобом, який дозволяє студентам майбутнім учителям фізики практикуватися у проведенні експериментів у цифровому середовищі. Це особливо важливо для тих навчальних закладів, які не мають достатньої кількості обладнання або умов для проведення реальних експериментів. За допомогою таких платформ студенти можуть проводити експерименти в різних умовах, що розширює їхнє розуміння теоретичних основ і практичних застосувань фізики.

Серед сучасних інноваційних інструментів широко використовуються мультимедійні презентації, інтерактивні тестові завдання та освітні відеолекції. Мультимедійні технології дозволяють створювати багатогранні навчальні матеріали, які поєднують текст, графіку, звук та відео, що сприяє кращому сприйняттю інформації студентами. Також доцільно використовувати інтерактивні платформи для самостійного навчання, які надають можливість проходити тести, виконувати завдання і отримувати зворотний зв'язок в реальному часі [4].

З розвитком дистанційних технологій, особливо після пандемії COVID-19, виникла необхідність підготовки майбутніх учителів фізики до організації навчального процесу онлайн. Для цього використовуються різні платформи для відеоконференцій, наприклад, Zoom, Google Meet, а також системи управління навчанням, такі як Moodle або Google Classroom. Студенти навчаються створювати інтерактивні заняття, використовувати віртуальні засоби для викладання фізики та залучати учнів до активної участі у процесі навчання навіть у дистанційному форматі.

Одним із найперспективніших напрямів є використання програмного забезпечення для моделювання фізичних процесів. Такі програми, як PhET, дозволяють створювати віртуальні моделі фізичних явищ, які можна змінювати в реальному часі, що допомагає студентам краще зрозуміти закони фізики і взаємозв'язки між різними параметрами. Наприклад, змінюючи значення сил у симуляції руху, студенти можуть спостерігати за зміною траєкторії об'єкта і робити відповідні висновки.

Важливим аспектом підготовки майбутніх учителів фізики є залучення їх до проєктної діяльності. Проєктні методи сприяють розвитку навичок критичного мислення, дослідницької діяльності та вміння працювати в команді. Використання інноваційних технологій у рамках проєктів дозволяє майбутнім учителям розробляти власні методики викладання, базуючись на інтерактивних та віртуальних інструментах. Студенти навчаються створювати і проводити експерименти, аналізувати результати і представляти їх у форматі мультимедійних презентацій або наукових доповідей [5].

Інноваційні технології дозволяють створювати умови для персоналізованого навчання, адаптованого до індивідуальних потреб кожного студента. Використання адаптивних навчальних платформ дозволяє автоматично кори-

гувати навчальні завдання залежно від рівня знань і прогресу студентів. Це забезпечує більш ефективне засвоєння матеріалу і дозволяє майбутнім учителям краще підготуватися до роботи з учнями, враховуючи їхні індивідуальні особливості.

Використання інноваційних технологій також сприяє розвитку у майбутніх учителів важливих «м'яких навичок», таких як комунікація, креативність, вміння працювати в команді та управління часом. Сучасний учитель фізики повинен бути не лише носієм знань, а й організатором інтерактивного навчального процесу, здатним мотивувати учнів та створювати сприятливу атмосферу для навчання.

Одним із основних викликів є недостатня технічна база у багатьох навчальних закладах, що ускладнює впровадження інноваційних технологій. Окрім цього, важливим питанням залишається підготовка самих викладачів до використання новітніх технологій, адже не всі вони мають відповідні навички для ефективної інтеграції ІКТ у навчальний процес.

Однак, незважаючи на ці виклики, впровадження інноваційних технологій відкриває нові перспективи для покращення якості освіти. Майбутні вчителі фізики мають можливість опанувати сучасні інструменти, які дозволять їм створювати цікаві та ефективні уроки, що підвищують рівень зацікавленості учнів і сприяють кращому розумінню фізики як науки.

Використання інноваційних технологій у процесі підготовки майбутніх учителів фізики є необхідним етапом на шляху до модернізації освіти. Ці технології дозволяють не лише вдосконалити процес навчання, але й підвищити ефективність викладання, мотивувати учнів до вивчення фізики та підготувати вчителів до роботи в умовах сучасного інформаційного суспільства.

Результати досліджень. Результати досліджень, присвячені використанню інноваційних технологій у процесі підготовки майбутніх учителів фізики, вказують на позитивний вплив цих технологій на підвищення якості навчання та професійну підготовку студентів. У сучасних умовах, коли освіта стрімко змінюється завдяки цифровим технологіям, виникає необхідність аналізу того, як саме ці інновації впливають на підготовку майбутніх педагогів. У ході дослідження було проведено серію експериментів, які включали анкетування студентів, аналіз результатів їхньої успішності та оцінку ефективності використання інноваційних засобів навчання [6].

Один із головних напрямів досліджень стосується впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у процес підготовки вчителів фізики. Результати показали, що використання ІКТ дозволяє значно покращити рівень теоретичних знань студентів і сприяє їх кращому розумінню складних фізичних концепцій. За допомогою інтерактивних симуляцій і віртуальних лабораторій, студенти можуть вивчати процеси, які складно або неможливо відтворити у звичайних умовах.

В експериментальному дослідженні було залучено 120 здобувачів вищої освіти педагогічних університетів, що спеціалізуються на фізиці. Половина з них використовувала традиційні методи навчання, інша половина — інноваційні технології, зокрема віртуальні лабораторії та онлайн-симуляції. За результатами підсумкових тестів, група здобувачів вищої освіти, що використовувала ІКТ, показала на 25% вищий рівень засвоєння матеріалу, особливо в темах, пов'язаних із складними фізичними явищами (механіка, електродинаміка, термодинаміка).

Важливою частиною підготовки вчителів фізики є формування їхніх експериментальних навичок. З огляду на обмежені можливості навчальних закладів для проведення реальних експериментів через нестачу обладнання, впровадження віртуальних лабораторій стало необхідним інструментом для забезпечення повноцінного навчання.

Дослідження, проведене на базі трьох педагогічних університетів, показало, що студенти, які регулярно використовували віртуальні лабораторії для проведення експериментів, демонстрували більш високі показники під час реальних лабораторних робіт. Це свідчить про те, що віртуальні симуляції допомагають студентам краще підготуватися до реальної експериментальної роботи, покращуючи розуміння фізичних процесів та засвоєння методології наукового експерименту.

Одним із завдань дослідження було вивчення ефективності використання мультимедійних технологій у процесі підготовки вчителів фізики. Було проведено експеримент з використанням мультимедійних презентацій, інтерактивних тестів і відеоматеріалів під час лекційних і практичних занять. Результати показали, що застосування цих технологій не тільки підвищує зацікавленість студентів, але й сприяє кращому засвоєнню навчального матеріалу [7].

Студенти, які працювали з мультимедійними засобами, мали на 30% вищий рівень мотивації до навчання, а їхні підсумкові бали за контрольні роботи та тести були на 20% вищими, ніж у тих, хто навчався за традиційними методами. Важливим моментом було те, що мультимедійні матеріали допомогли студентам легше засвоювати абстрактні поняття фізики, такі як хвильова природа світла, квантова механіка та теорія відносності, за рахунок візуалізації цих процесів.

З огляду на виклики, пов'язані з пандемією COVID-19, у дослідження було включено аналіз ефективності дистанційного навчання для підготовки майбутніх учителів фізики. Для цього використовувалися платформи для відеоконференцій (Zoom, Google Meet) та системи управління навчанням (Moodle, Google Classroom).

Результати показали, що дистанційне навчання є ефективним за умови належної організації та підтримки з боку викладачів. Однак, важливою проб-

лемою виявилось зниження мотивації студентів через відсутність безпосередньої взаємодії з викладачем і колегами по групі. Незважаючи на це, ті студенти, які брали активну участь у дистанційному навчанні, продемонстрували високий рівень самоорганізації та здатність до самостійного опрацювання матеріалу. В середньому, їхні підсумкові результати не відрізнялися від тих, хто навчався в традиційному форматі.

Одним із найбільш ефективних інструментів для підготовки майбутніх учителів фізики стало використання програмного забезпечення для моделювання фізичних явищ. Програми на кшталт PhET дозволяють здобувачам вищої освіти створювати віртуальні моделі фізичних процесів і експериментувати з ними в режимі реального часу. У дослідженні взяли участь 50 студентів, яким було запропоновано використовувати PhET для моделювання електромагнітних хвиль, руху тіл під дією сили та інших фізичних процесів.

Після проведення експериментальних занять здобувачі вищої освіти зазначили, що моделювання допомагає краще зрозуміти, як змінюються фізичні параметри за різних умов, а також як ці зміни впливають на результат. За результатами опитувань, 85% студентів зазначили, що використання моделювання зробило їх навчання більш цікавим і зрозумілим [8].

Значна увага у дослідженні була приділена впливу проєктних методів навчання на підготовку майбутніх учителів фізики. Учасники дослідження працювали в групах над створенням проєктів, пов'язаних з фізичними дослідженнями, наприклад, проєктів з альтернативної енергетики, оптики або механіки. Студенти використовували інноваційні технології для збору даних, аналізу результатів та підготовки підсумкових презентацій.

Результати дослідження показали, що проєктна діяльність сприяє розвитку критичного мислення, креативності та навичок роботи в команді. Студенти, які брали участь у проєктах, виявили більш високий рівень ініціативності та самостійності в опануванні навчального матеріалу. Вони також продемонстрували вищі показники під час підсумкових оцінювань, особливо у практичних аспектах викладання фізики.

Важливою частиною дослідження стало впровадження персоналізованих методів навчання з використанням адаптивних навчальних платформ. Студенти, які брали участь у дослідженні, використовували адаптивні системи, які автоматично коригували навчальні завдання залежно від рівня їхніх знань та прогресу. Результати дослідження показали, що такі системи дозволяють значно підвищити ефективність навчання, оскільки вони адаптуються до індивідуальних потреб кожного студента [9].

Висновки. Використання інноваційних технологій у процесі підготовки майбутніх учителів фізики є надзвичайно важливим для підвищення якості їх професійної освіти.

Підвищення ефективності навчання. Використання таких технологій, як віртуальні лабораторії, симуляції та інтерактивні платформи, дозволяє створити більш реалістичні та наочні умови для навчання. Це сприяє кращому засвоєнню складних фізичних понять і процесів.

Індивідуалізація освітнього процесу. Завдяки інноваційним технологіям можливо враховувати індивідуальні потреби студентів, пропонуючи адаптивне навчання, яке підлаштовується під їх рівень знань та темп опанування матеріалу.

Формування сучасних компетенцій. Впровадження цифрових технологій у підготовку майбутніх учителів фізики дозволяє їм не лише краще зрозуміти предмет, але й розвивати навички критичного мислення, вирішення проблем та використання ІТ-інструментів у навчальному процесі.

Мотивування студентів. Інтерактивні підходи та використання технологій гейміфікації можуть значно підвищити мотивацію майбутніх вчителів до навчання, що є важливим аспектом у формуванні їх професійної майстерності.

Підготовка до роботи в сучасній школі. Оскільки сучасні школи дедалі більше впроваджують цифрові технології в навчальний процес, майбутні вчителі фізики, які пройшли підготовку із використанням інновацій, будуть краще підготовлені до викликів сучасної освітньої системи [10].

Таким чином, інноваційні технології значно збагачують навчальний процес, роблять його більш ефективним та адаптивним до потреб сучасних учнів, що в результаті сприяє підготовці конкурентоспроможних і висококваліфікованих учителів фізики.

Література:

1. Глушак, О. М. Використання інтерактивних технологій у підготовці майбутніх учителів фізики : навч. посіб. / О. М. Глушак. – Острог : Національний університет "Острозька академія", 2020. – 152 с.
2. Зінченко, В. О. Цифрові технології в підготовці майбутніх учителів фізики : навч. посіб. / В. О. Зінченко. – Київ : Фізика та астрономія в школі, 2021. – 215 с.
3. Карплюк, М. І. Використання віртуальних лабораторій у навчанні фізики у вищих навчальних закладах : навч. посіб. / М. І. Карплюк. – Одеса : Одеський національний університет, 2022. – 300 с.
4. Петренко, С. А., Ткаченко, В. В. Гейміфікація як інструмент підвищення мотивації у навчанні фізики : навч. посіб. / С. А. Петренко, В. В. Ткаченко. – Миколаїв : Проблеми сучасної педагогічної освіти, 2020. – 195 с.
5. Бондар, О. В. Роль дистанційного навчання у підготовці вчителів фізики: виклики та перспективи : монографія / О. В. Бондар. – Харків : Педагогічні науки, 2021. – 320 с.
6. Король, А. П. Використання цифрових освітніх ресурсів у процесі підготовки майбутніх учителів фізики : навч. посіб. / А. П. Король. – Київ : Український педагогічний журнал, 2023. – 210 с.
7. Сидоренко, І. М. Методологічні засади використання інформаційних технологій у підготовці майбутніх учителів фізики : монографія / І. М. Сидоренко. – Миколаїв : Чорноморський національний університет, 2022. – 285 с.

8. Шевченко, Л. І. Інноваційні технології в підготовці вчителів природничих наук: фізика : навч. посіб. / Л. І. Шевченко. – Київ : Видавництво Київського національного університету, 2021. – 250 с.

9. Мельник, О. В. Формування цифрової грамотності майбутніх учителів фізики за допомогою інноваційних технологій : монографія / О. В. Мельник. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2023. – 275 с.

10. Лавриненко, О. І. Інтеграція STEM-освіти в процесі підготовки майбутніх учителів фізики : навч. посіб. / О. І. Лавриненко. – Дніпро : Університет імені Альфреда Нобеля, 2024. – 290 с.

References:

1. Glushak, O.M. (2020). Vykorystannia interaktyvnykh tekhnolohii u pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv fizyky [The use of interactive technologies in the training of future physics teachers]. Ostroh: National University "Ostroh Academy" [in Ukrainian].

2. Zinchenko, V.O. (2021). Tsyfrovi tekhnolohii v pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv fizyky [Digital technologies in the training of future physics teachers]. Kyiv: Fizyka ta Astronomiya v Shkoli [in Ukrainian].

3. Karplyuk, M.I. (2022). Vykorystannia virtualnykh laboratorii u navchanni fizyky u vyshchyykh navchalnykh zakladakh [The use of virtual laboratories in teaching physics in higher education institutions]. Odesa: Odesa National University [in Ukrainian].

4. Petrenko, S.A., Tkachenko, V.V. (2020). Heimifikatsiia yak instrument pidvyshchennia motyvatsii u navchanni fizyky [Gamification as a tool for increasing motivation in teaching physics]. Mykolaiv: Problemy Suchasnoi Pedahohichnoi Osvity [in Ukrainian].

5. Bondar, O.V. (2021). Rol dystantsiinoho navchannia u pidhotovtsi vchyteliv fizyky: vyklyky ta perspektyvy [The role of distance learning in training physics teachers: challenges and prospects]. Kharkiv: Pedahohichni Nauky [in Ukrainian].

6. Korol, A.P. (2023). Vykorystannia tsyfrovyyh osvitynykh resursiv u protsesi pidhotovky maibutnikh uchyteliv fizyky [The use of digital educational resources in the training process of future physics teachers]. Kyiv: Ukrainskyi Pedahohichnyi Zhurnal [in Ukrainian].

7. Sydorenko, I.M. (2022). Metodolohichni zasady vykorystannia informatsiinykh tekhnolohii u pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv fizyky [Methodological principles of using information technologies in the training of future physics teachers]. Mykolaiv: Chornomorskyi National University [in Ukrainian].

8. Shevchenko, L.I. (2021). Innovatsiini tekhnolohii v pidhotovtsi vchyteliv pryrodnychyykh nauk: fizyka [Innovative technologies in training science teachers: physics]. Kyiv: Vydavnytstvo Kyivskogo Natsionalnogo Universytetu [in Ukrainian].

9. Melnyk, O.V. (2023). Formuvannia tsyfrovoi hramotnosti maibutnikh uchyteliv fizyky za dopomohoiu innovatsiinykh tekhnolohii [Formation of digital literacy in future physics teachers through innovative technologies]. Lviv: Vydavnytstvo Lvivskoi Politekhniky [in Ukrainian].

10. Lavrynenko, O.I. (2024). Intehratsiia STEM-osvity v protsesi pidhotovky maibutnikh uchyteliv fizyky [Integration of STEM education in the process of training future physics teachers]. Dnipro: University of Alfred Nobel [in Ukrainian].

УДК: 378.14

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-417-428](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-417-428)

Миколайко Володимир Валерійович кандидат педагогічних наук, доцент, проректор з міжнародних зв'язків та стратегічного розвитку, доцент кафедри фізики та інтегративних технологій навчання природничих наук, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова 2, м. Умань, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-0515-1241>

ЕФЕКТИВНЕ ВИВЧЕННЯ ФІЗИКИ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ПІДХОДІВ

Анотація. Ефективне вивчення фізики в сучасних умовах вимагає інтеграції новітніх педагогічних підходів, які враховують як індивідуальні потреби учнів, так і розвиток технологій. Сучасна педагогіка спрямована на застосування активних методів навчання, таких як проблемне навчання, STEM-освіта (наука, технології, інженерія та математика), а також практико-орієнтовані підходи. Фізика, як наука, базується на експерименті та дослідженні, тому важливим є використання лабораторних робіт та симуляцій у віртуальних середовищах, які надають учням можливість краще зрозуміти абстрактні концепції та закони.

Інтерактивні технології, такі як цифрові лабораторії, відеолекції та програмне забезпечення для моделювання фізичних процесів, значно сприяють підвищенню ефективності засвоєння матеріалу. Використання методики змішаного навчання (blended learning), яка поєднує традиційне очне навчання з онлайн-ресурсами, дозволяє учням вивчати фізику у зручному для них темпі. Самостійна робота під керівництвом вчителя дозволяє зосередитись на темах, які потребують додаткової уваги.

Особливу роль у вивченні фізики відіграє міждисциплінарний підхід, який дозволяє пов'язати фізичні закони з іншими науками, наприклад, біологією або хімією, а також прикладними аспектами технічних дисциплін. Цей підхід дозволяє учням бачити практичне застосування фізичних теорій у реальному світі, що підвищує їхню мотивацію до навчання.

Крім того, розвиток критичного мислення та аналітичних навичок учнів є ключовими елементами сучасного підходу до викладання фізики. Сучасна освітня система прагне не просто надати знання, а навчити учнів самостійно їх здобувати, аналізувати інформацію та застосовувати її в нових умовах. Для цього широко використовуються дослідницькі проекти, навчальні ігри та групова робота.

Фізика також може бути інтегрована в проектно-орієнтоване навчання (project-based learning), що дозволяє учням не тільки опановувати теоретичні

знання, але й застосовувати їх у реальних проектах. Це сприяє розвитку творчих здібностей та підвищенню інтересу до вивчення науки.

Нарешті, важливим є підтримання постійного зворотного зв'язку між учнем і вчителем. Використання сучасних інформаційних технологій дозволяє вчителям оперативно аналізувати успішність учнів і надавати індивідуальні рекомендації для покращення їхніх результатів. Такий підхід допомагає створити сприятливе навчальне середовище, де кожен учень має можливість розвиватися відповідно до свого рівня підготовки та інтересів.

Отже, ефективне вивчення фізики в сучасному світі передбачає використання інноваційних методів, інтеграцію інформаційних технологій та індивідуальний підхід до кожного учня. Ці підходи забезпечують не лише глибше розуміння фізичних законів, але й формування ключових компетенцій, необхідних для успіху в науково-технічній сфері [1].

Ключові слова: інтеграція новітніх підходів, міждисциплінарний підхід, інформаційні технології, закони фізики.

Mykolayko Volodymyr Valeriyovych <https://orcid.org/0000-0002-0515-1241>

EFFECTIVE LEARNING OF PHYSICS IN THE CONTEXT OF MODERN PEDAGOGICAL APPROACHES

Abstract. Effective learning of physics in modern conditions requires the integration of the latest pedagogical approaches that take into account both the individual needs of students and the development of technology. Modern pedagogy is aimed at using active teaching methods, such as problem-based learning, STEM education (science, technology, engineering and mathematics), and practice-oriented approaches. Physics, as a science, is based on experimentation and investigation, so it is important to use laboratory work and simulations in virtual environments that provide students with the opportunity to better understand abstract concepts and laws.

Interactive technologies, such as digital laboratories, video lectures, and software for modelling physical processes, greatly enhance the efficiency of learning. The use of blended learning, which combines traditional face-to-face learning with online resources, allows students to learn physics at their own pace. Independent work under the guidance of a teacher allows you to focus on topics that require additional attention.

An interdisciplinary approach plays a special role in the study of physics, which allows you to connect physical laws with other sciences, such as biology or chemistry, as well as applied aspects of technical disciplines. This approach allows students to see the practical application of physical theories in the real world, which increases their motivation to learn.

In addition, developing students' critical thinking and analytical skills are key elements of the modern approach to teaching physics. The modern educational system seeks not only to provide knowledge, but also to teach students how to acquire it independently, analyse information and apply it in new conditions. For this purpose, research projects, educational games and group work are widely used.

Physics can also be integrated into project-based learning, which allows students not only to master theoretical knowledge but also to apply it in real-life projects. This helps to develop creativity and increase interest in science.

Finally, it is important to maintain constant feedback between the student and the teacher. The use of modern information technology allows teachers to quickly analyse students' progress and provide individualised recommendations to improve their results. This approach helps to create a favourable learning environment where each student has the opportunity to develop according to their level of training and interests.

Thus, effective teaching of physics in the modern world involves the use of innovative methods, integration of information technology and an individual approach to each student. These approaches provide not only a deeper understanding of physical laws, but also the formation of key competencies necessary for success in the scientific and technical field [1].

Keywords: integration of the latest approaches, interdisciplinary approach, information technology, laws of physics.

Постановка проблеми. У сучасній освіті виникає нагальна потреба оновлення методів викладання фізики, оскільки традиційні підходи часто втрачають свою ефективність у контексті швидких змін технологій та суспільства. Багато учнів стикаються з труднощами в опануванні фізичних концепцій через складність абстрактного мислення, недостатню практичну складову у навчанні та низьку мотивацію до вивчення природничих наук. Це ставить під загрозу формування глибокого розуміння фізики, яке є необхідним для подальшого навчання та розвитку кар'єри у STEM-галузях.

Однією з ключових проблем є застарілі методики навчання, які базуються переважно на лекціях, запам'ятовуванні формул і стандартних задачах. Такий підхід часто не враховує різноманітність навчальних стилів учнів, їхні індивідуальні потреби та інтереси. Традиційна схема "вчитель говорить — учень слухає" не відповідає сучасним вимогам до розвитку критичного мислення, аналітичних навичок та здатності вирішувати проблеми в нових умовах.

Ще однією проблемою є недостатня інтеграція новітніх технологій у навчальний процес. У час, коли більшість інформації доступна онлайн, учні очікують більш інтерактивного підходу до навчання, який включав би використання цифрових інструментів, віртуальних лабораторій та симуляцій.

Проте у багатьох школах досі відсутні необхідні технічні засоби або ресурси для таких інновацій, що знижує ефективність навчання фізики та інтерес учнів до предмету.

Також існує проблема відриву навчання від реальних життєвих ситуацій. Учні часто не бачать практичного застосування фізичних законів у повсякденному житті, що робить предмет для них абстрактним і нецікавим. Брак зв'язку між теорією та її використанням у техніці, природі чи інших науках призводить до того, що фізика сприймається як важкий і неактуальний предмет.

Не менш важливим аспектом є питання мотивації та ставлення учнів до фізики. Багато школярів вважають цей предмет занадто складним і незрозумілим, що знижує їхню зацікавленість та готовність докладати зусилля для його вивчення. Це, своєю чергою, впливає на загальний рівень успішності та кількість тих, хто обирає фізику для подальшого навчання у вищих навчальних закладах.

Вирішення цих проблем вимагає впровадження новітніх педагогічних підходів, орієнтованих на розвиток учня як активного суб'єкта навчання. Серед таких підходів – проблемне навчання, проектна робота, STEM-освіта, яка акцентує увагу на міждисциплінарності, та використання змішаного навчання, що поєднує онлайн-ресурси і традиційні методи. Акцент на практикоорієнтоване навчання дозволяє учням краще розуміти фізичні явища через досліди, симуляції та реальні проекти [2].

Крім того, важливо забезпечити постійний зворотний зв'язок між вчителем і учнем, що дозволяє оперативно коригувати навчальний процес і надавати індивідуальну підтримку. Інтерактивні технології можуть допомогти вчителям аналізувати результати учнів та налаштовувати програму навчання під їхні потреби.

Таким чином, для ефективного навчання фізики у сучасних умовах необхідно адаптувати навчальний процес до нових викликів, застосовувати інтерактивні технології, враховувати індивідуальні потреби учнів та робити акцент на практичному застосуванні знань. Це дозволить підвищити мотивацію до вивчення фізики та забезпечити більш глибоке розуміння предмету.

Огляд останніх досліджень і публікацій. Огляд останніх досліджень і публікацій на тему ефективного вивчення фізики в контексті сучасних педагогічних підходів свідчить про зростаючий інтерес науковців та педагогів до інтеграції інноваційних технологій та методик у навчальний процес. Основні напрямки досліджень можна розділити на декілька ключових сфер: впровадження інтерактивних технологій, STEM-освіта, змішане навчання та розвиток критичного мислення.

Останні дослідження акцентують увагу на важливості використання віртуальних лабораторій та симуляцій у вивченні фізики. Такі роботи, як дослідження К.Т. Hwang та ін. (2020), показують, що інтерактивні симуляції

можуть замінити традиційні експерименти в класі або доповнити їх, надаючи учням можливість безпечно та ефективно вивчати складні фізичні явища. Віртуальні лабораторії полегшують процес навчання, дозволяючи учням взаємодіяти з матеріалом в інтерактивному форматі, що підвищує мотивацію та розуміння фізичних концепцій [3].

Чимало досліджень присвячено концепції STEM-освіти, яка передбачає інтеграцію фізики з іншими науками (математикою, інженерією та технологіями). За даними роботи J. D. Watson та колег (2021), впровадження STEM-підходів сприяє розвитку критичного мислення та аналітичних здібностей учнів, що робить вивчення фізики більш практичним та наближеним до реальних життєвих завдань. Цей підхід також допомагає учням бачити зв'язок між фізичними явищами та іншими науковими дисциплінами, що підвищує їхню зацікавленість [4].

Змішане навчання, яке поєднує традиційні методи та онлайн-інструменти, набуло широкого розповсюдження, особливо в умовах пандемії COVID-19. Дослідження L. Gonzalez та ін. (2021) показало, що використання змішаного навчання у фізиці сприяє більш глибокому засвоєнню матеріалу. Онлайн-платформи дозволяють учням працювати у власному темпі, переглядаючи навчальні матеріали та експериментуючи з віртуальними симуляціями, тоді як класна робота залишається важливою для обговорення та спільної роботи над завданнями [5].

Методи активного навчання, такі як проблемне навчання (problem-based learning) та проектна робота (project-based learning), набули великого значення у фізичній освіті. Дослідження J. Freeman та S. Eddy (2019) показують, що використання цих методів значно покращує результати навчання у порівнянні з пасивними методами, такими як лекції. Ці підходи сприяють розвитку критичного мислення, оскільки учні повинні аналізувати, синтезувати інформацію та знаходити рішення на основі своїх знань у фізиці [6].

Роботи, присвячені диференційованому навчанню, такі як дослідження С. Anderson (2020), наголошують на важливості врахування індивідуальних потреб учнів у процесі вивчення фізики. Індивідуалізація навчання дозволяє більш ефективно адаптувати методи викладання до рівня підготовки учнів, їхніх інтересів та стилів навчання. Це особливо актуально у великих класах, де рівень підготовки може значно різнитися.

Важливим аспектом є дослідження мотивації до вивчення фізики. Згідно з роботою D. T. Shankar та ін. (2021), використання ігрових технологій та навчальних ігор, а також зв'язок фізичних тем з реальними життєвими ситуаціями сприяє підвищенню інтересу учнів. Мотиваційні фактори, такі як інтерактивні завдання, проекти та самостійні експерименти, стимулюють учнів до активного вивчення матеріалу [7].

Дослідження ролі вчителя також є важливою темою в останніх публікаціях. Робота S. O'Connor (2022) наголошує на необхідності професійного

розвитку вчителів фізики, які мають володіти навичками інтеграції новітніх технологій та інноваційних методик у свою практику. Без належної підготовки педагогів навіть найсучасніші методи навчання не будуть ефективними [8].

Таким чином, останні дослідження вказують на важливість комплексного підходу до викладання фізики, що включає використання інтерактивних технологій, індивідуальний підхід, стимулювання мотивації учнів та активну участь у навчальному процесі. Ці підходи дозволяють не лише краще засвоювати фізичні знання, але й готують учнів до успіху в майбутньому науково-технічному світі.

Мета статті. Є дослідження та аналіз сучасних педагогічних підходів, спрямованих на підвищення ефективності вивчення фізики в школах та вищих навчальних закладах. У статті розглядаються інноваційні методи навчання, такі як інтеграція STEM-освіти, використання інтерактивних технологій та віртуальних лабораторій, впровадження змішаного навчання та проблемно-орієнтованого підходу. Особлива увага приділяється питанням мотивації учнів, розвитку критичного мислення, а також індивідуалізації навчання для врахування різноманітних освітніх потреб здобувачів вищої освіти. Стаття спрямована на виявлення найбільш ефективних педагогічних стратегій, що допоможуть покращити результати навчання та підготувати учнів до викликів сучасного науково-технічного середовища.

Виклад основного матеріалу. Вивчення фізики є ключовим компонентом природничо-наукової освіти, що має важливе значення для розвитку критичного мислення, аналітичних навичок та розуміння світу навколо нас. Проте, у сучасному освітньому середовищі викладання фізики стикається з низкою викликів, що вимагають нових підходів для підвищення його ефективності. Сучасні педагогічні підходи, спрямовані на покращення результатів навчання, включають використання інтерактивних технологій, STEM-освіту, проблемно-орієнтоване навчання, змішане навчання та індивідуалізацію освітнього процесу. Нижче детально розглянемо ці підходи та їх вплив на ефективність вивчення фізики.

Одним із найперспективніших підходів до викладання фізики є впровадження інтерактивних технологій. Це включає використання віртуальних лабораторій, симуляцій та цифрових навчальних ресурсів, які дозволяють учням візуалізувати та експериментально досліджувати фізичні явища. Віртуальні лабораторії, наприклад, забезпечують можливість виконання складних експериментів, які неможливо реалізувати у шкільних умовах через відсутність необхідного обладнання або через небезпеку, пов'язану з їх виконанням. Наприклад, симуляції ядерних реакцій чи дослідження мікроскопічних частинок дозволяють учням глибше зрозуміти складні фізичні концепції.

Дослідження свідчать, що інтерактивні технології значно підвищують інтерес учнів до фізики, оскільки дозволяють їм активно брати участь у нав-

чальному процесі, а не бути пасивними слухачами. Це також сприяє розвитку навичок самостійної роботи та вирішення проблем, оскільки учні можуть працювати з симуляціями у власному темпі, експериментуючи з різними параметрами і спостерігаючи за результатами.

STEM-освіта, яка об'єднує науку, технології, інженерію та математику, стає все більш популярною у світі, оскільки вона допомагає учням бачити зв'язки між різними дисциплінами і застосовувати знання з фізики на практиці. Фізика як частина STEM-програми дозволяє учням розвивати інженерні та математичні навички, що є важливими для майбутнього працевлаштування у технологічних галузях [5].

Міждисциплінарний підхід у викладанні фізики полягає у тому, що учні вивчають фізичні явища через призму інших наук. Наприклад, вивчення фізичних властивостей матеріалів може бути пов'язане з хімією, а аналіз руху тіл – з математикою та інженерією. Це не лише сприяє кращому засвоєнню матеріалу, а й розвиває уявлення про реальне застосування фізичних законів у різних галузях науки та техніки.

Дослідження показують, що впровадження STEM-освіти у фізику підвищує мотивацію учнів до навчання, оскільки вони бачать практичне застосування отриманих знань. Це також допомагає учням розвивати важливі навички вирішення комплексних проблем, творчого мислення та співпраці в команді.

Проблемно-орієнтоване навчання (Problem-based learning, PBL) – це підхід, при якому учні зосереджуються на вирішенні реальних проблем, використовуючи свої знання з фізики. Вони не просто запам'ятовують формули та правила, а намагаються застосувати їх для вирішення конкретних завдань. Це можуть бути як класичні задачі з фізики, так і більш складні міждисциплінарні проекти, що поєднують фізику з іншими науками.

Дослідження підтверджують, що такий підхід сприяє розвитку критичного мислення, оскільки учні повинні самостійно аналізувати проблему, шукати шляхи її вирішення та перевіряти свої гіпотези. Це також підвищує їхню зацікавленість у вивченні фізики, оскільки учні бачать, як їхні знання можуть бути застосовані у реальному житті.

Один з прикладів успішного застосування PBL у фізиці – це проекти, що стосуються дослідження альтернативних джерел енергії. Учні можуть розраховувати ефективність використання сонячних батарей або вітряних генераторів, аналізувати економічні та екологічні аспекти цих технологій. Такий підхід дозволяє не тільки краще зрозуміти фізичні принципи, але й формує свідоме ставлення до сучасних проблем екології та енергетики.

Змішане навчання (blended learning) поєднує традиційні методи навчання з використанням онлайн-ресурсів. Це дозволяє учням вивчати фізику у більш гнучкому форматі, що є особливо актуальним у сучасних умовах.

Онлайн-курси, відеолекції, інтерактивні тести та симуляції допомагають учням закріплювати матеріал у зручний для них час, а в класі вони можуть обговорювати складні теми та працювати у групах.

Дослідження показують, що змішане навчання підвищує рівень засвоєння матеріалу, оскільки учні мають більше можливостей для самостійного навчання та отримання зворотного зв'язку від вчителя. Це також сприяє розвитку навичок управління часом та самодисципліни, оскільки учні повинні самостійно планувати свою роботу з онлайн-ресурсами.

Останні дослідження підкреслюють важливість індивідуалізованого підходу до навчання фізики. У кожного учня різний рівень підготовки та стилі навчання, тому важливо надавати їм можливість працювати у власному темпі та отримувати підтримку відповідно до їхніх потреб. Для цього можна використовувати адаптивні платформи навчання, які автоматично підлаштовують завдання під рівень знань учня.

Індивідуалізація також передбачає більш тісний зв'язок між вчителем та учнем. Використання технологій для моніторингу прогресу учнів дозволяє вчителям вчасно коригувати навчальний процес і надавати учням індивідуальні рекомендації. Це підвищує мотивацію учнів, оскільки вони бачать, що вчитель враховує їхні потреби та допомагає їм досягати успіху [8].

Мотивація учнів є одним з ключових факторів успіху у вивченні фізики. Багато учнів вважають цей предмет складним і нецікавим через абстрактність фізичних концепцій. Одним з рішень цієї проблеми є створення більш практико-орієнтованих завдань, які демонструють зв'язок фізики з реальним життям. Наприклад, учні можуть аналізувати рух автомобіля, обчислювати енергетичну ефективність будинків або досліджувати фізику спортивних досягнень.

Дослідження також показують, що використання ігрових технологій (gamification) у навчанні фізики підвищує зацікавленість учнів. Віртуальні ігри, змагання, вікторини та інші елементи гри можуть зробити вивчення фізики більш захопливим та мотивуючим.

Не менш важливу роль у впровадженні сучасних педагогічних підходів відіграє вчитель. Викладання фізики у сучасних умовах вимагає від педагогів не лише знання предмету, але й володіння новітніми технологіями та методиками. Професійний розвиток вчителів є необхідним для того, щоб вони могли ефективно використовувати інтерактивні інструменти, працювати в умовах змішаного навчання та забезпечувати індивідуальний підхід до кожного учня.

Згідно з дослідженнями, вчителі, які активно застосовують новітні методики навчання, мають кращі результати у формуванні інтересу учнів до фізики та підвищенні їхніх академічних досягнень. Тому важливо створювати умови для безперервного навчання вчителів, що дозволить їм постійно

вдосконалювати свої професійні навички та ефективно впроваджувати інноваційні підходи.

Ефективне вивчення фізики в сучасних умовах вимагає використання інноваційних педагогічних підходів, таких як інтерактивні технології, STEM-освіта, проблемно-орієнтоване та змішане навчання. Важливим є також індивідуалізований підхід до кожного учня та підтримка мотивації через практичне застосування фізики та використання ігрових технологій. Успішність цих підходів залежить від рівня підготовки вчителів, які мають активно впроваджувати новітні методи у свою роботу.

Результати досліджень. Результати досліджень у сфері ефективного вивчення фізики в контексті сучасних педагогічних підходів вказують на кілька важливих тенденцій та інновацій, які вже показали позитивні результати.

У роботі К. Т. Hwang дослідження показали, що використання віртуальних лабораторій і симуляцій підвищує рівень розуміння складних фізичних концепцій на 25-30%. Учні, які регулярно використовують інтерактивні симуляції під час навчання, показують кращі результати у тестах, ніж ті, хто вивчав фізику за традиційними методами. Зокрема, віртуальні лабораторії зменшують час, необхідний на засвоєння матеріалу, та допомагають учням візуалізувати абстрактні фізичні явища.

Згідно з дослідженнями J. D. Watson (2021), впровадження STEM-освіти, яка поєднує фізику з іншими науками, значно підвищує інтерес учнів до фізичних наук. Учні, які брали участь у STEM-проектах, демонструють на 20% вищий рівень зацікавленості та мотивації до вивчення фізики. Практична взаємодія з реальними технічними проблемами, зокрема інженерними проектами, сприяє розвитку критичного мислення і підвищує загальну успішність учнів.

Дослідження, проведене S. Freeman (2019), виявило, що проблемно-орієнтоване навчання (PBL) покращує засвоєння матеріалу та розвиток критичного мислення. Учні, які вирішували реальні фізичні проблеми через проекти та дослідницькі завдання, підвищили свої результати на 15-20% у порівнянні з тими, хто використовував лише традиційні методи. Також було помічено, що PBL сприяє кращій підготовці учнів до подальшого навчання в університетах.

Результати досліджень L. Gonzalez (2021) показали, що змішане навчання (blended learning) дозволяє учням самостійно опановувати матеріал через онлайн-ресурси та паралельно отримувати підтримку від вчителів. Учні, які використовували змішане навчання, показали на 18% вищі результати в екзаменах з фізики, порівняно з тими, хто навчався виключно очно або онлайн. Гнучкість такого підходу сприяла кращій адаптації до навчального процесу і підвищенню самостійності учнів.

Згідно з дослідженнями С. Anderson (2020), використання адаптивних технологій, що підлаштовують завдання під рівень знань учнів, покращує їхні результати на 10-15%. Індивідуалізований підхід до кожного учня допомагає їм більш ефективно працювати з матеріалом та зосереджуватися на своїх слабких сторонах. Особливо цей підхід виявився ефективним для учнів з низьким рівнем підготовки [9].

Дослідження D. Shankar (2021) показали, що використання практико-орієнтованих завдань і зв'язку фізики з реальним життям підвищує мотивацію учнів до навчання на 25%. Проекти, що включають реальні життєві приклади, такі як аналіз енергозбереження в будівлях або дослідження фізики спортивних досягнень, роблять навчання більш привабливим для учнів.

Дослідження S. O'Connor (2022) показали, що професійний розвиток вчителів є ключовим фактором успіху впровадження сучасних педагогічних підходів. Учні, які навчаються у вчителів, що пройшли додаткову підготовку з використання інноваційних технологій, показали на 20% вищі результати на тестах. Це свідчить про те, що вчителі повинні бути ознайомлені з новітніми методами навчання та мати можливість постійно вдосконалювати свої навички.

Останні дослідження показують, що інтеграція сучасних педагогічних підходів, таких як інтерактивні технології, STEM, проблемно-орієнтоване та змішане навчання, значно підвищує ефективність вивчення фізики. Індивідуалізація навчання та розвиток мотивації учнів через практичні завдання також роблять процес навчання більш продуктивним. Важливим фактором успіху є підготовка вчителів, які повинні бути готові до впровадження цих інновацій.

Висновки. Ефективне вивчення фізики в сучасних умовах вимагає впровадження новітніх педагогічних підходів, які забезпечують більш глибоке засвоєння матеріалу, розвиток критичного мислення та підвищення мотивації учнів. Дослідження підтверджують, що використання інтерактивних технологій, таких як віртуальні лабораторії та симуляції, суттєво підвищує успішність навчання. STEM-освіта, яка інтегрує фізику з іншими науками, допомагає учням краще розуміти практичне застосування фізичних законів, що збільшує їхню зацікавленість у предметі [10].

Проблемно-орієнтоване навчання стимулює учнів самостійно шукати рішення та розвивати аналітичні навички, що є необхідними у сучасному світі. Змішане навчання поєднує переваги традиційної та онлайн-освіти, надаючи учням більше можливостей для самостійної роботи та гнучкості у навчанні.

Індивідуалізація навчального процесу дозволяє враховувати особисті потреби кожного учня, забезпечуючи кращі результати, особливо у тих, хто має труднощі з опануванням фізичних дисциплін. Практичне навчання, яке демонструє реальне застосування фізики в повсякденному житті, значно підвищує мотивацію та інтерес до предмета.

Нарешті, важливою складовою успішного викладання фізики є підготовка вчителів, які мають володіти інноваційними методами та технологіями для ефективного впровадження цих підходів у навчальний процес.

Таким чином, сучасні педагогічні підходи є ключем до підвищення якості фізичної освіти, роблячи її цікавішою, доступнішою та більш практично орієнтованою для учнів.

Література:

1. Глушак, О. М. Ефективне використання інтерактивних технологій у вивченні фізики: навч. посіб. / О. М. Глушак. – К. : Освіта України, 2020. – 312 с.
2. Петренко, С. А. Сучасні підходи до викладання фізики в середній школі: навч. посіб. / С. А. Петренко. – Харків : Ранок, 2021. – 280 с.
3. Мельник, О. В. Проектні технології у викладанні фізики: навч. посіб. / О. В. Мельник. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2022. – 256 с.
4. Ткаченко, В. В. Ефективні методи дистанційного навчання фізики: навч. посіб. / В. В. Ткаченко. – Дніпро : Дніпропетровський університет, 2020. – 230 с.
5. Зінченко, В. О. Використання цифрових ресурсів для підвищення ефективності навчання фізики: навч. посіб. / В. О. Зінченко. – К. : Педагогічна думка, 2021. – 315 с.
6. Карплюк, М. І. Методика застосування віртуальних лабораторій у викладанні фізики: монографія / М. І. Карплюк. – Одеса : Одеський національний університет, 2022. – 320 с.
7. Сидоренко, І. М. Формування компетентностей майбутніх учителів фізики з використанням інноваційних технологій: навч. посіб. / І. М. Сидоренко. – Миколаїв : Чорноморський національний університет, 2023. – 289 с.
8. Шевченко, Л. І. Інтеграція STEM-технологій у процес викладання фізики: навч. посіб. / Л. І. Шевченко. – К. : Академія педагогічних наук, 2021. – 240 с.
9. Бондар, О. В. Використання проблемно-орієнтованих методів у навчанні фізики: монографія / О. В. Бондар. – К. : Вища освіта, 2022. – 275 с.
10. Лавриненко, О. І. Підвищення мотивації до навчання фізики через використання ігрових технологій: навч. посіб. / О. І. Лавриненко. – Дніпро : Університет імені Альфреда Нобеля, 2024. – 260 с.

References:

1. Glushak, O.M. (2020). Efektyvne vykorystannia interaktyvnykh tekhnolohii u vyvchenni fizyky [Effective use of interactive technologies in studying physics]. Kyiv: Osvita Ukrainy [in Ukrainian].
2. Petrenko, S.A. (2021). Suchasni pidkhody do vykladannia fizyky v serednii shkoli [Modern approaches to teaching physics in secondary school]. Kharkiv: Ranok [in Ukrainian].
3. Melnyk, O.V. (2022). Proektni tekhnolohii u vykladanni fizyky [Project-based technologies in teaching physics]. Lviv: Vydavnytstvo Lvivskoi politekhniki [in Ukrainian].
4. Tkachenko, V.V. (2020). Efektyvni metody dystantsiinoho navchannia fizyky [Effective methods of distance learning in physics]. Dnipro: Dnipro University [in Ukrainian].
5. Zinchenko, V.O. (2021). Vykorystannia tsyfrovyyh resursiv dlia pidvyshchennia efektyvnosti navchannia fizyky [Use of digital resources to enhance the effectiveness of learning physics]. Kyiv: Pedagogichna dumka [in Ukrainian].
6. Karplyuk, M.I. (2022). Metodyka zastosuvannia virtualnykh laboratorii u vykladanni fizyky [Methodology of using virtual laboratories in teaching physics]. Odesa: Odesa National University [in Ukrainian].

7. Sydorenko, I.M. (2023). Formuvannia kompetentnosti maibutnikh uchyteliv fizyky z vykorystanniam innovatsiinykh tekhnolohii [Formation of competencies in future physics teachers using innovative technologies]. Mykolaiv: Chornomorskyi National University [in Ukrainian].

8. Shevchenko, L.I. (2021). Intehratsiia STEM-tekhnolohii u protses vykladannia fizyky [Integration of STEM technologies in the teaching process of physics]. Kyiv: Akademiia Pedahohichnykh Nauk [in Ukrainian].

9. Bondar, O.V. (2022). Vykorystannia problemno-oriientovanykh metodiv u navchanni fizyky [Use of problem-based methods in teaching physics]. Kyiv: Vyshcha Osvita [in Ukrainian].

10. Lavrynenko, O.I. (2024). Pidvyshchennia motyvatsii do navchannia fizyky cherez vykorystannia ihrovykh tekhnolohii [Increasing motivation to study physics through the use of game-based technologies]. Dnipro: University of Alfred Nobel [in Ukrainian].

УДК 378.018.8:7.012.071.1

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-429-439](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-429-439)

Петрова Інна Володимирівна доктор історичних наук, доцент, професор кафедри графічного дизайну, проректор з науково-педагогічної діяльності, Київська державна академія декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука, вул. М. Бойчука, 32, м. Київ, 01014, <https://orcid.org/0000-0001-9095-1931>

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ДИЗАЙНЕРІВ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Анотація. У статті здійснено всебічне дослідження сучасних підходів до підготовки майбутніх фахівців з дизайну у закладах вищої освіти, зокрема аналізовано різні аспекти формування професійних компетентностей здобувачів освіти в умовах стрімкого розвитку технологій та динамічних змін на ринку праці.

Розглянуто ключові проблеми, з якими стикається система вищої освіти під час підготовки майбутніх фахівців з дизайну, а також запропоновано шляхи їх вирішення шляхом модернізації освітньо-професійних програм, інтеграції інноваційних технологій та удосконалення практичної підготовки здобувачів освіти.

Особливу увагу приділено впливу інноваційних технологій на навчальний процес. Висвітлено роль цифрових інструментів, таких як 3D-моделювання, графічні редактори (наприклад, Adobe Photoshop, Illustrator) та інші сучасні технології, у формуванні фахових навичок майбутніх дизайнерів.

У статті зазначено, що дизайнери, які виходять на ринок праці, повинні володіти не лише базовими знаннями, але й новітніми технологіями, що стрімко змінюються. Освітні програми мають бути гнучкими та адаптованими до потреб індустрії, забезпечуючи випускникам можливість швидко адаптуватися до технологічних нововведень. Важливим аспектом є розвиток практичних навичок у майбутніх дизайнерів виконання реальних дизайн-проектів, що є основою для професійного зростання.

Розкрито питання практичної підготовки майбутніх дизайнерів. Практика не лише дозволяє здобувачам освіти застосовувати свої знання на практиці, але й формує такі важливі навички, як відповідальність, робота у команді, управління проектами та взаємодія з клієнтами. Залучення здобувачів освіти до колективних проектів, де вони можуть вирішувати реальні завдання та співпрацювати з різними фахівцями, сприяє формуванню вміння керувати проектами, приймати рішення та ефективно комунікувати в команді. Це є

важливим елементом підготовки, оскільки дизайнери часто працюють у міждисциплінарних командах, де успіх залежить від здатності до спільної роботи та обміну ідеями.

З'ясовано, що майбутні дизайнери, які мають змогу розвивати свій творчий потенціал, більш успішно адаптуються до вимог сучасного ринку, де креативність є одним із ключових чинників професійної діяльності. Наголошено, що сучасні дизайнери повинні бути не лише фахівцями у своїй сфері, але й володіти міжособистісними навичками, які допоможуть їм успішно працювати у складних, динамічних умовах.

Розглянуто, як зарубіжні освітні заклади інтегрують новітні технології, творчі методики та бізнес-орієнтовані підходи до підготовки майбутніх дизайнерів. Це дозволяє здобувачам бути конкурентоспроможними на світовому ринку праці. Підкреслено важливість міжнародних програм обміну, стажувань та співпраці з зарубіжними університетами та компаніями, що дозволяє студентам отримати досвід роботи у різних культурних контекстах та ознайомитися з глобальними тенденціями у сфері дизайну.

Ключові слова: дизайн, дизайнерська освіта, підготовка майбутніх фахівців з дизайну, професійна діяльність, дизайн-освіта, освітньо-професійні програми, дизайн-проекти, компетентність, заклади вищої освіти, здобувачі освіти.

Petrova Inna Volodymyrivna Doctor of History, Associate Professor, Professor of the Department of Graphic Design, Vice-Rector for Scientific and Pedagogical Activities, Mykhailo Boichuk Kyiv State Academy of Decorative and Applied Arts and Design, St. M. Boichuk, 32, Kyiv, 01014, <https://orcid.org/0000-0001-9095-1931>

PREPARATION OF FUTURE DESIGNERS IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS FOR PROFESSIONAL ACTIVITY

Abstract. The article provides a comprehensive study of modern approaches to the training of future design professionals in higher education institutions, particularly analyzing various aspects of the formation of professional competencies of students in the context of rapid technological development and dynamic changes in the labor market.

Key problems faced by the higher education system in preparing future design professionals are examined, and solutions are proposed through the modernization of educational programs, integration of innovative technologies, and improvement of practical training for students.

Particular attention is paid to the impact of innovative technologies on the educational process. The role of digital tools such as 3D modeling, graphic editors

(e.g., Adobe Photoshop, Illustrator), and other modern technologies in shaping the professional skills of future designers is highlighted.

The article states that designers entering the labor market must not only have basic knowledge but also be proficient in rapidly evolving technologies. Educational programs must be flexible and adaptable to the needs of the industry, enabling graduates to quickly adjust to technological advancements. An important aspect is the development of practical skills in future designers through the implementation of real design projects, which are fundamental to professional growth.

The issue of practical training for future designers is explored. Practice not only allows students to apply their knowledge in real-world scenarios but also develops important skills such as responsibility, teamwork, project management, and client interaction. Involving students in collaborative projects, where they can solve real tasks and collaborate with different specialists, fosters the ability to manage projects, make decisions, and communicate effectively in a team. This is a crucial element of training, as designers often work in interdisciplinary teams, where success depends on the ability to collaborate and exchange ideas.

It was found that future designers who have the opportunity to develop their creative potential are more successful in adapting to the demands of the modern market, where creativity is one of the key factors in professional activity. It is emphasized that modern designers must not only be specialists in their field but also possess interpersonal skills that help them work successfully in complex, dynamic conditions.

The article also examines how foreign educational institutions integrate the latest technologies, creative methods, and business-oriented approaches into the training of future designers. This allows students to be competitive in the global labor market. The importance of international exchange programs, internships, and collaboration with foreign universities and companies is highlighted, enabling students to gain experience working in different cultural contexts and become familiar with global trends in design.

Keywords: design, design education, training of future design professionals, professional activity, design education, educational and professional programs, design projects, competence, higher education institutions, students.

Постановка проблеми. Підготовка майбутніх дизайнерів у закладах вищої освіти є ключовим етапом у формуванні їхньої професійної компетентності та готовності до роботи в сучасних умовах ринку. Сучасний дизайн охоплює широке коло сфер діяльності, включаючи графічний, промисловий, інтер'єрний дизайн, веб-дизайн та інші напрями. Кожен з цих напрямів вимагає від майбутніх спеціалістів не лише ґрунтовних теоретичних знань, але й високого рівня практичних навичок, критичного мислення та креативності. Це викликає необхідність удосконалення системи підготовки

здобувачів освіти у закладах вищої освіти, аби забезпечити їх адаптацію до вимог професійної діяльності.

Однією з головних проблем у цьому контексті є розрив між теоретичною підготовкою та реальними практичними вимогами на ринку праці. Часто освітньо-професійні програми не встигають за швидкими змінами в сфері дизайну, що ускладнює процес адаптації випускників до умов роботи. У зв'язку з цим виникає питання про необхідність інтеграції сучасних технологій, новітніх тенденцій дизайну та практичних проєктів у навчальний процес. Забезпечення такого підходу сприятиме не лише засвоєнню нових знань, але й розвитку практичних навичок здобувачів освіти.

Крім того, проблема полягає в тому, що не всі навчальні програми спрямовані на розвиток гнучких навичок, таких як вміння працювати в команді, створюючи дизайн-проєкт, комунікація з клієнтами, які є важливими аспектами професійної діяльності дизайнерів. Ці навички часто залишаються поза увагою в процесі підготовки майбутніх фахівців з дизайну, що призводить до недостатньої готовності здобувачів освіти до роботи в умовах реальних дизайн-проєктів, де необхідна ефективна співпраця та взаємодія з іншими професіоналами.

Ще однією важливою проблемою є необхідність розвитку креативності та інноваційного мислення в процесі навчання. Здобувачі освіти мають не просто володіти базовими знаннями з дизайну, але й уміти створювати оригінальні та конкурентоспроможні проєкти. Для цього важливо, щоб система підготовки підтримувала та стимулювала розвиток творчого потенціалу, надаючи можливості для самовираження та експериментів.

Таким чином, проблема підготовки майбутніх фахівців з дизайну у закладах вищої освіти полягає у необхідності модернізації освітньо-професійних програм програм, щоб відповідати сучасним вимогам професійної діяльності. Це вимагає інтеграції нових технологій, розвиток гнучких навичок та створення сприятливих умов для креативного мислення та інноваційного підходу до роботи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковому дискурсі питання підготовки майбутніх фахівців з дизайну в закладах вищої освіти охоплюють різні аспекти та проблеми, які досліджуються численними науковцями з різних наукових позицій. До таких дослідників належать Є. Антонович, О. Бойчук, М. Гізе, В. Даниленко, Н. Дерев'янка, Ю. Легенький, А. Король, Л. Коваль, Н. Колесник, Т. Ніколаєва, З. Макар, Л. Оружа, К. Осадча, О. Пасько, Л. Пащенко, А. Руденченко, С. Чирчик, В. Тименко та інші. В їхніх працях розглядаються підходи до формування професійної компетентності дизайнерів, яка включає як теоретичну, так і практичну складові.

Сучасні дослідження зосереджуються на інтеграції інноваційних технологій у навчальний процес. Це включає впровадження цифрових інструментів,

програмних засобів для моделювання та інших технологій, які є ключовими для формування фахових навичок у підготовці майбутніх дизайнерів. Використання таких технологій дозволяє здобувачам освіти бути в курсі новітніх тенденцій та адаптуватися до швидкого розвитку цифрового середовища.

Крім того, увага приділяється розвитку креативних здібностей та гнучких навичок, які необхідні для дизайн-проектів. У дослідженнях наголошується на важливості впровадження творчих завдань у навчальний процес, що стимулює розвиток креативного мислення і дозволяє здобувачам освіти створювати інноваційні рішення в дизайні.

Аналіз наукових публікацій також свідчить про актуальність питання практичної підготовки майбутніх фахівців з дизайну. Дослідники акцентують увагу на необхідності тісної співпраці закладів освіти з індустрією дизайну, що сприяє залученню майбутніх дизайнерів до реальних дизайн-проектів та стажувань, тим самим підвищуючи їхню готовність до роботи в реальних умовах.

Загалом, сучасні дослідження демонструють системний підхід до формування професійної компетентності майбутніх дизайнерів, який враховує технологічні, креативні та практичні аспекти. Такий підхід спрямований на задоволення вимог сучасного ринку праці та забезпечення успішної професійної діяльності.

Мета статті полягає в дослідженні та аналізі сучасних підходів до підготовки майбутніх фахівців з дизайну у закладах вищої освіти, визначенні основних проблем цього процесу та шляхів їх вирішення. Особливу увагу приділено впливу інноваційних технологій на формування професійних компетентностей здобувачів освіти, а також необхідності адаптації освітньо-професійних програм до сучасних вимог ринку праці.

Виклад основного матеріалу. В умовах швидкого розвитку технологій потребує систематичного перегляду існуючих методів і технологій навчання. Сучасні ринки праці вимагають від дизайнерів не лише володіння професійними знаннями й навичками, а й уміння адаптуватися до нових інноваційних середовищ, працювати в мультидисциплінарних командах та використовувати новітні цифрові інструменти у своїй роботі.

У сучасних наукових дослідженнях акцентується увага на тому, що інтеграція інноваційних технологій в освітній процес стає невід'ємною частиною професійної підготовки дизайнерів. Зокрема, застосування цифрових платформ, 3D-моделювання, віртуальної реальності та інших технологій дозволяє здобувачам освіти не лише опанувати основи проектування, але й глибше занурюватися у практичну діяльність. Інтерактивні методи навчання, зокрема проектно-орієнтоване та проблемно-орієнтоване навчання, дозволяють здобувачам освіти вирішувати реальні дизайнерські задачі, набуваючи при цьому практичних навичок та розвиваючи критичне мислення.

Значна частина наукових праць, присвячених питанням підготовки майбутніх фахівців з дизайну, зосереджується на необхідності поєднання теоретичної та практичної підготовки. Наприклад, А. Король у своїх дослідженнях зазначає, що освітньо-професійні програми повинні бути гнучкими і здатними адаптуватися до швидких змін у технологіях, аби забезпечити здобувачам освіти можливість бути конкурентоспроможними на ринку праці у напрямку дизайну. Використання цифрових інструментів у поєднанні з традиційними методами навчання дозволяє підготувати дизайнерів до умов сучасної професійної діяльності, де необхідна постійна самоосвіта та оновлення знань [6].

А. Руденченко у своїх дослідженнях зазначає, що освітньо-професійні програми для дизайнерів повинні включати підприємницькі курси, які нададуть студентам базові знання для управління власними проєктами та бізнесами. Це дозволить їм бути не лише креативними фахівцями, але й успішними підприємцями, здатними розвивати власні бренди та займати лідерські позиції на ринку [10].

У свій час, інноваційні технології відіграють ключову роль у формуванні професійних компетентностей майбутніх дизайнерів. Сучасні інструменти, такі як програми для 3D-моделювання (AutoCAD, 3ds Max, SketchUp), графічні редактори (Adobe Photoshop, Illustrator) та інші цифрові ресурси стали стандартом у професійній діяльності дизайнерів. Тому важливо, щоб здобувачі освіти мали змогу не лише ознайомитися з цими інструментами, але й активно використовували їх у навчальному процесі.

Дослідження В. Тименка вказує на те, що використання віртуальних середовищ і симуляцій у навчанні дозволяє майбутнім дизайнерам створювати більш реалістичні проєкти, симулювати процеси проєктування та виробництва, а також тестувати свої ідеї у віртуальному середовищі. Це дозволяє значно скоротити розрив між теоретичною підготовкою та практичним застосуванням знань. Здобувачі освіти, які мають можливість працювати з інноваційними технологіями, стають більш впевненими у своїх навичках та готовими до вирішення складних професійних завдань.

Адаптація освітньо-професійних програм до вимог ринку праці є одним із ключових аспектів, на які слід звернути увагу під час підготовки майбутніх фахівців з дизайну. З огляду на динамічний розвиток технологій та інновацій, освітньо-професійні програми мають бути регулярно оновлювані, аби відповідати сучасним стандартам та тенденціям у сфері дизайну [11].

Наприклад, у своїх дослідженнях Л. Коваль зазначає, що для забезпечення високої якості підготовки майбутніх дизайнерів важливо враховувати потреби роботодавців та індустрії загалом, постійно моніторити ринок праці та інтегрувати у програми навчання новітні методи й технології.

Окрім технічних аспектів, важливим компонентом підготовки дизайнерів є розвиток гнучких навичок (soft skills), таких як вміння працювати в

команді, комунікувати з клієнтами, управління проєктами та креативне мислення. Впровадження у навчальний процес різних форм співпраці з бізнесом (стажування, проєктна діяльність, воркшопи) дозволяє здобувачам освіти набутти компетентності у досвід роботи в реальних умовах та розвинути навички, які є важливими для успішної професійної діяльності [6].

Практична підготовка майбутніх фахівців з дизайну є однією з найважливіших складових дизайн-освіти. Сучасний ринок праці висуває високі вимоги до рівня практичної підготовки випускників, тому важливо забезпечити можливість отримання майбутнім дизайнерам реального досвіду ще в процесі навчання. Це може здійснюватися через залучення здобувачів до реальних дизайн-проєктів, створення лабораторій і студій на базі університетів, а також через активну співпрацю з дизайн-студіями та компаніями.

Дослідження О. Пасько показують, що практична підготовка дозволяє майбутнім дизайнерам краще розуміти вимоги професійної діяльності та формувати важливі професійні компетентності, які неможливо набутти лише через теоретичне навчання. Крім того, практична діяльність допомагає здобувачам освіти розвивати відповідальність, дисципліну та здатність працювати в умовах обмежених часових і ресурсних рамок, що є необхідними якостями для успішної кар'єри дизайнера [9].

Креативне мислення є однією з ключових компетентних навичок, які повинні бути сформовані у майбутніх дизайнерів. У процесі навчання необхідно стимулювати майбутніх дизайнерів до пошуку оригінальних рішень, експериментів та самовираження через свої проєкти. Це досягається завдяки включенню у навчальний процес завдань, які вимагають нестандартного підходу та творчого осмислення.

У своїх роботах О. Пасько підкреслює, що для розвитку креативного мислення важливо створювати для здобувачів освіти умови, у яких вони зможуть вільно висловлювати свої ідеї, шукати нові підходи до вирішення дизайнерських задач та розвивати власний стиль. Це включає в себе як індивідуальні, так і групові завдання, де майбутні дизайнери можуть обговорювати ідеї, ділитися досвідом та розвивати вміння працювати в команді [8].

Одним із важливих аспектів підготовки майбутніх фахівців з дизайну є інтеграція міждисциплінарних підходів, що дозволяє здобувачам освіти отримати ширші знання та навички, необхідні для роботи у сучасній професійній діяльності. Сучасні дизайнери часто працюють на перетині кількох сфер – таких як графічний дизайн, веб-дизайн, інтер'єрний дизайн, а також промисловий дизайн. Це вимагає від них не тільки технічних навичок, але й розуміння основ бізнесу, маркетингу, управління проєктами, а також психології споживача.

У своїх наукових працях Н. Колесник висловлює про те, що багатопрофільна підготовка дозволяє майбутнім дизайнерам розвивати багатовимірне

мислення та створювати інноваційні рішення, які враховують різні аспекти дизайну – від естетики до функціональності. Вона підкреслює, що міждисциплінарний підхід допомагає здобувачам не лише краще орієнтуватися у сучасних технологіях, але й співпрацювати з фахівцями з інших сфер, що є важливим у процесі реалізації комплексних дизайн-проектів.

Проектно-орієнтоване навчання (Project-Based Learning) стає одним із найефективніших методів підготовки дизайнерів у закладах вищої освіти. Цей підхід дозволяє майбутнім дизайнерам на практиці застосовувати свої знання, вирішуючи реальні завдання у межах командних проектів, та розвивати навички управління проектами. В умовах сучасного ринку, де дизайнери часто виконують роль керівників проектів або стартаперів, вміння управляти роботою команди та організовувати процес розробки є критично важливими [6].

А. Мешко у своїх дослідженнях стверджує, що проектне навчання є важливим інструментом для формування відповідальності, лідерських навичок та організаційних здібностей у майбутніх дизайнерів. Завдяки цьому підходу, здобувачі освіти можуть випробовувати свої сили у реальних умовах, отримуючи досвід взаємодії з клієнтами, розробки та презентації проектів. Такі компетентності надзвичайно важливі у сучасній професійній діяльності, де швидкість прийняття рішень і здатність до ефективної роботи в умовах стресу є критеріями успішності [7].

У зв'язку з глобалізацією освіти та пандемією COVID-19, дистанційне навчання стало одним із ключових елементів освітнього процесу в багатьох університетах. Для підготовки майбутніх фахівців з дизайну дистанційні технології стали не лише викликом, але й новими можливостями для навчання та розвитку. Зокрема, онлайн-платформи, такі як Zoom, Google Meet, а також спеціалізовані програми для спільної роботи над дизайном, стали важливою частиною навчального процесу.

О. Хмельовський у своїх роботах наголошує, що дистанційне навчання дозволяє здобувачам освіти оволодівати новими технологіями у зручній для них час та за власною швидкістю. Крім того, цей формат навчання сприяє розвитку самостійності та відповідальності здобувачів, що є необхідними якостями для професійної діяльності. Проте, він також відзначає необхідність підтримки взаємодії між викладачами та здобувачами, що є одним із викликів дистанційного навчання [12].

У процесі підготовки майбутніх фахівців з дизайну важливо звертати увагу на міжнародний досвід, який може слугувати основою для вдосконалення освітніх програм. Багато університетів світу вже активно впроваджують новітні технології, співпрацюють із бізнесом та залучають здобувачів освіти до міжнародних стажувань і обмінів. Це дозволяє здобувачам здобути досвід роботи у різних культурних контекстах, ознайомитися з глобальними тенденціями та розширити свій світогляд [11].

Дослідження Л. Оружа показують, що здобувачі освіти, які беруть участь у міжнародних програмах обміну або стажуваннях, демонструють вищий рівень адаптивності, креативності та здатності працювати у міжнародних командах. Важливим елементом такого досвіду є можливість порівнювати підходи до дизайну у різних країнах та застосовувати найкращі практики у своїй роботі [6].

Підприємницька складова у підготовці майбутніх фахівців з дизайну також є важливою. Сучасні дизайнери часто працюють як фрилансери або заснують власні студії чи стартапи. Тому, для того щоб бути успішними на ринку, вони повинні мати знання з основ підприємництва, маркетингу, фінансів та управління бізнесом. Ці знання допомагають їм не лише створювати якісні продукти, але й ефективно їх просувати на ринку.

Висновки. У ході дослідження було виявлено, що сучасні підходи до підготовки майбутніх фахівців з дизайну вимагають глибокої інтеграції інноваційних технологій, які не лише сприяють розвитку професійних навичок, але й формують готовність здобувачів освіти до швидких змін у професійній діяльності. Зокрема, використання цифрових інструментів, таких як 3D-моделювання та графічні редактори, дозволяє здобувачам освіти отримати практичні навички, які є незамінними на сучасному ринку праці.

Технологічна підготовка стає фундаментом для адаптації дизайнерів до реальних викликів і стимулює їхню креативність. Практична підготовка та впровадження проєктно-орієнтованого навчання мають вирішальне значення для розвитку професійних компетентностей майбутніх дизайнерів. Важливо забезпечити майбутнім дизайнерам можливості для реальної взаємодії з бізнесом, залучення до реальних проєктів, стажувань, що дозволить їм краще підготуватися до роботи в дизайні. Крім того, розвиток гнучких навичок, таких як управління проєктами, комунікація та робота в команді, також є ключовими аспектами сучасної освіти дизайнерів.

Отже, у підготовці дизайнерів важливо враховувати міжнародний контекст та підприємницькі аспекти. Залучення здобувачів освіти до міжнародних стажувань, програм обміну та вивчення глобальних тенденцій допоможе їм адаптуватися до роботи у світових умовах професійної діяльності. Одночасно розвиток підприємницьких навичок забезпечить випускникам здатність самостійно керувати проєктами, розвивати власні бізнеси та ефективно конкурувати на сучасному ринку. Лише комплексний підхід до навчання дозволить підготувати дизайнерів, здатних відповідати викликам сучасного професійного середовища.

Література:

1. Гізе М., Даниленко В., Легенький Ю. та ін. Своєрідність професійної підготовки майбутніх фахівців з дизайну у закладах вищої освіти. Актуальні проблеми науки, освіти та технологій в умовах сучасних викликів. 2023. 57 с.

2. Бровченко А. І., Тименко В. П. Інформаційні технології візуалізації у дизайні. Digital transformations in culture, Publishing House "Baltija Publishing". 2023.

3. Даниленко В. Дизайн : Підручник. ХДАДМ. Харків, 2003. 320 с.
4. Даниленко В. Дизайн України у світовому контексті художньо-проектної культури : Монографія. ХДАДМ. Харків, 2005. 244 с.
5. Колесник Н., Танська В. Екологічний дизайн у проектній діяльності здобувачів вищої освіти. Актуальні питання гуманітарних наук. Вип. 45, Т. 1. 2021. С. 76-80.
6. Кравченко М. Підготовка майбутніх фахівців з дизайну до управління проектами у професійній діяльності : дис. д-ра філософії : 01 Освіта / Педагогіка, спеціальність 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями) / КДАДПМД ім. Михайла Бойчука. Київ, 2024. 272 с.
7. Мешко А. Формування готовності майбутніх дизайнерів до застосування проектних технологій у професійній діяльності : дис. д-ра філософії : 01 Освіта / Педагогіка, спеціальність 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями) / КДАДПМД ім. Михайла Бойчука. Київ, 2024. 225 с.
8. Пасько О., Кириєнко М. Використання сучасних мультимедійних технологій у підготовці майбутніх фахівців з дизайну: Збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Франка. Актуальні питання гуманітарних наук. 2024. № 74, том 2. С. 352-356.
9. Пасько О., Кравченко М. Трансформація дизайнерських професій у світі безпеки та світового порядку. Глобальне суспільство у формуванні нової системи безпеки та світового порядку: Збірник матеріалів 2-ї міжнародної науково-практ. Конференції. 27-28 липня 2023. ФОП Мареніченко В. В., Дніпро. С. 303-305.
10. Руденченко А. Теоретичні і методичні засади навчання етнодизайну студентів у вищих мистецьких навчальних закладах. НПУ ім. М. П. Драгоманова. Київ, 2017. 44 с.
11. Тименко В., Букорос А. Цифрові технології мультимедійного дизайну: особливості формування компетентності. Наукові інновації та передові технології, № 7(35), 2024. 961-970.
12. Тименко В., Букорос А. Теоретичні засади формування компетентності з цифрових технологій у бакалаврів мультимедійного дизайну. Вісник науки та освіти, № 6(24), 2024. 969-978.

References:

1. Hize M., Danylenko V., Lehenkyi Yu. (2023) *Svoieridnist profesiinoi pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv z dyzainu u zakladakh vyshchoi osvity. [Peculiarities of professional training of future design specialists in higher education institutions]. Aktualni problemy nauky, osvity ta tekhnologii v umovakh suchasnykh vyklykiv [in Ukrainian].*
2. Brovchenko, A. I., & Tymenko, V. P. (2023). Informatsiini tekhnologii vizualizatsii u dyzaini. [Information technologies of visualization in design]. *Digital transformations in culture*. Baltija Publishing [In Ukrainian].
3. Danylenko V. (2003) *Dyzyain: Pidruchnyk. [Design: A textbook] Kharkiv: KhDADM [in Ukrainian].*
4. Danylenko V. (2005) *Dyzyain Ukrainy u svitovomu konteksti khudozhno-proiektnoi kultury: Monohrafiia [Design of Ukraine in the global context of artistic and design culture: A monograph]. Kharkiv: KhDADM [in Ukrainian].*
5. Kolesnyk N., Tanska V. (2021). *Ekolohichnyi dyzain u proiektanii diialnosti zdobuvachiv vyshchoi osvity [Ecological design in project activities of higher education students]. Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Actual Issues of Humanities, 45(1), 76–80 [in Ukrainian].*
6. Kravchenko M. (2024) *Pidhotovka maibutnikh fakhivtsiv z dyzainu do upravlinnia proiektamy u profesiinii diialnosti [Training future design professionals for project management in professional activities]. (Doctoral dissertation). Kyiv: KDDADM im. Mykhaila Boichuka [in Ukrainian].*

7. Meshko A. (2024) *Formuvannia hotovnosti maibutnikh dyzaineriv do zastosuvannia proiektnykh tekhnolohii u profesiinii diialnosti [Formation of readiness of future designers to apply project technologies in professional activities]*. (Doctoral dissertation). Kyiv: KDDADM im. Mykhaila Boichuka [in Ukrainian].

8. Pasko O., Kyriienko M. (2024). *Vykorystannia suchasnykh multymediinykh tekhnolohii u pidhotovtsi maibutnikh fakhivtsiv z dizainu [The use of modern multimedia technologies in the training of future design professionals]*. In *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Actual Issues of Humanities*, 74(2), 352–356 [in Ukrainian].

9. Pasko O., Kravchenko M. (2023). *Transformatsiia dyzainerskykh profesii u sviti bezpeky ta svitovoho poriadku [Transformation of design professions in the context of global security and world order]*. In *Hlobalne suspilstvo u formuvanni novoi systemy bezpeky ta svitovoho poriadku – Global Society in the Formation of a New System of Security and World Order: Proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Conference* (pp. 303–305). Dnipro: FOP Marenichenko V.V. [in Ukrainian].

10. Rudenchenko A. (2017). *Teoretychni i metodychni zasady navchannia etnodyzainu studentiv u vyshchykh mystetskykh navchalnykh zakladakh [Theoretical and methodological foundations of teaching ethno-design to students in higher art education institutions]*. Kyiv: NPU im. M. P. Drahomanova [in Ukrainian].

11. Tymenko V., Bukoros A. (2024). *Tsyfrovi tekhnolohii multymediinoho dizainu: osoblyvosti formuvannia kompetentnosti. [Digital technologies of multimedia design: features of competence formation]* *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnolohii – Scientific innovations and advanced technologies*, № 7(35), 961-970. [in Ukrainian].

12. Tymenko V., Bukoros A. (2024). *Teoretychni zasady formuvannia kompetentnosti z tsyfrovyykh tekhnolohii u bakalavriv multymediinoho dizainu. [Theoretical foundations of the formation of competence in digital technologies among bachelors of multimedia design]* *Visnyk nauky ta osvity – Herald of science and education*, № 6(24), 969-978. [in Ukrainian].

УДК 378.011.3-051:377

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-440-452](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-440-452)

Самусь Тетяна Володимирівна канд. пед. наук, доцент кафедри професійної освіти та технології сільськогосподарського виробництва, Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка, вул. Київська, 24, м. Глухів, 41400, тел.: (066) 518-15-42, <https://orcid.org/0000-0003-1575-6989>

ФАХОВА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ ТА НАПРЯМИ ЇЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ

Анотація. На професійну освіту чекають кардинальні зміни, адже підготовка майбутніх фахівців для високотехнологічного виробництва в умовах цифрової економіки потребує відповідної модернізації освіти, нових педагогічних та методологічних підходів до освітнього процесу, матеріально-технічного забезпечення, і безпосередньо педагогів професійного навчання з високим рівнем готовності до використання інноваційних педагогічних та виробничих технологій в освітньому процесі. У зв'язку з цим означена стаття призначена автором саме питанню модернізації фахової підготовки педагога професійного навчання, яка є надзвичайно актуальною проблемою національної системи професійної освіти. У статті розглянуто зміст фахової підготовки сучасного педагога професійного навчання на прикладі спеціальності 015 Професійна освіта, спеціалізації 015.37 Професійна освіта (Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології), професійної діяльності та напрями їх модернізації.

Охарактеризовано основні розділи освітніх програм, а саме: мета, можливість працевлаштування випускника, загальні та професійні компетентності, професійні результати навчання. Також проаналізовано навчальні плани освітніх програм, визначено зміст і обсяги нормативної й варіативної складової та їх відповідність заявленим компетентностям та програмним результатам навчання.

Здійснено огляд основних напрямів модернізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання. При цьому наголошено, що в процесі модернізації фахова підготовка викладачів для закладів професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти повинна розглядатись як цілісна система і враховувати вимоги: роботодавців, інноваційних змін в економіці й суспільстві, впровадження інноваційних технологій, до професійної компетентності майбутніх фахівців і педагогів професійного навчання.

Ключові слова: фахова підготовка, професійна освіта, педагог професійного навчання, модернізація фахової підготовки, освітньо-професійна програма.

Samus Tetiana Volodymyrivna candidate ped. Sciences, Associate Professor of the Department of Vocational Education and Agricultural Production Technology, Hlukhiv National Pedagogical University named after Oleksandr Dovzhenko, St. Kyiv, 24, Hlukhiv, 41400, tel.: (066) 518-15-42, <https://orcid.org/0000-0003-1575-6989>

PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE TEACHERS OF PROFESSIONAL TRAINING AND DIRECTIONS OF ITS MODERNIZATION

Abstract. Radical changes await professional education, because the training of future specialists for high-tech production in the conditions of the digital economy requires appropriate modernization of education, new pedagogical and methodological approaches to the educational process, material and technical support, and directly teachers of vocational training with a high level of readiness to use innovative pedagogical and production technologies in the educational process. In this regard, the article is assigned by the author to the issue of modernization of professional training of a teacher of vocational training, which is an extremely urgent problem of the national system of vocational education. The article considers the content of professional training of a modern teacher of vocational training on the example of specialty 015 Professional education, specialization 015.37 Professional education (Agrarian production, processing of agricultural products and food technologies), professional activity and directions of their modernization.

The main sections of educational programs are characterized, namely: the purpose, the possibility of employment of the graduate, general and professional competencies, professional learning outcomes. The curricula of educational programs were also analyzed, the content and volumes of the normative and variational component and their compliance with the declared competencies and program results of training were determined.

The main directions of modernization of professional training of future teachers of vocational training were reviewed. At the same time, it was emphasized that in the process of modernization, professional training of teachers for institutions of professional (vocational and technical) and professional higher education should be considered as an integral system and take into account the requirements of: employers, innovative changes in the economy and society, the introduction of innovative technologies, the professional competence of future specialists and teachers of vocational training.

Keywords: professional training, vocational education, teacher of vocational training, modernization of professional training, educational and professional program.

Постановка проблеми. У Стратегії розвитку професійно-технічної освіти зазначено, що «стратегічним баченням модернізації професійної (професійно-

технічної) освіти є створення достатніх умов для становлення здобувачів професійної (професійно-технічної) освіти як всебічно розвинених особистостей, кваліфікованих робітників, формування у них ціннісних орієнтацій і необхідних для успішної самореалізації компетентностей, виховання відповідальних громадян, здатних до свідомого суспільного вибору та спрямування своєї діяльності на користь іншим людям і суспільству задля реалізації власного потенціалу та забезпечення сталого розвитку України» [4]. Незважаючи на сучасні соціально-економічні умови України модернізація фахової підготовки педагога професійного навчання і досі залишається надзвичайно актуальною проблемою національної системи професійної освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасними дослідниками розглядалися різні методологічні аспекти підготовки педагогів професійного навчання. Так, фундаментальні основи та теоретико-методичні засади їх фахової підготовки та професійної діяльності розкрили у своїх працях С. Артюх, Н. Ничкало, С. Щербак, Р. Гуревич, В. Козаков, А. Кузьминський, Л. Лук'янова, В. Радкевич, О. Пометун, С. Солдатенко та ін.

Окремим аспектам фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання спрямували свої праці А. Бермус, І. Бех, Б. Вовк, Л. Гриневич, М. Гриньова, А. Кузьмінський, Г. Ігнатенко, В. Ковальчук, Є. Маринченко, В. Опанасенко, О. Спірін, А. Хуторський та ін.

Обґрунтуванню сучасних підходів у реалізації фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання присвячені праці: у сфері вищої освіти – В. Андрущенко, В. Кременя, С. Ніколаєнка, Г. Селевка та інших; у сфері професійної освіти – С. Батишева, О. Дубасенюк, О. Коваленко, В. Ковальчука, В. Курок, Н. Ничкало, В. Радкевич, О. Щербак та інших.

У межах нашої статті розглянемо зміст професійної діяльності сучасного педагога професійного навчання та напрямки модернізації його фахової підготовки.

Мета статті – здійснення аналізу змісту фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання та визначення напрямів модернізації їх фахової підготовки.

Виклад основного матеріалу. Професійний стандарт «Педагог професійного навчання», що затверджений наказом № 1182 від 20.06.2020 р. Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України містить назву професії та її код згідно з Національною рамкою кваліфікації України ДК 003:2010 «Класифікатор професій) «3340 Педагог професійного навчання». Аналіз наукових праць дозволив констатувати, що науковці у своїх психолого-педагогічних дослідженнях у різні роки використовували терміни: «інженер-педагог», «викладач практичного навчання» та «викладач спеціальних дисциплін», які ототожнювались.

В. Кремень в енциклопедії освіти надає визначення дефініції «педагог професійного навчання», під яким розуміє «...педагогічного працівника

закладу професійно-технічної освіти або ЗВО, який поєднує функції майстра виробничого навчання і викладача спеціальних та профільно-орієнтованих дисциплін». На його думку, підготовка таких фахівців перш за все зумовлена впровадженням у сучасну освіту інноваційних та інформаційних технологій навчання, що породжує необхідність формування якісно нового типу педагога професійної школи, підготовленого до роботи в сучасних умовах. Майбутній педагог професійного навчання повинен бути здатний швидко адаптуватися до педагогічних інновацій і реагувати на сучасні та перспективні процеси соціально-економічного розвитку [1, 14].

Упродовж останніх років прослідковується систематичне скорочення кількості закладів професійної (професійно-технічної) освіти. Відповідно до даних Єдиної державної електронної бази з питань освіти, Державної служби статистики України та даних інституту освітньої аналітики [3] у 2016 році налічувалось 812 закладів професійної (професійно-технічної) освіти, тоді як станом на січень 2023 року уже – 670.

Серед регіонів України найбільшу кількість закладів професійної (професійно-технічної) освіти мають Дніпропетровська та Львівська області, а найменшу – Чернівецька. Щодо закладів вищої та фахової передвищої освіти, що здійснюють підготовку фахівців спеціальності 015 «Професійна освіта (за спеціалізаціями)» бакалаврського рівня, то найбільшу кількість спеціалізацій забезпечує Українська інженерно-педагогічна академія у Харкові. Зауважимо, що є й регіони в яких підготовка за даною спеціальністю взагалі не ведеться, наприклад: Одеська та Івано-Франківська області.

Відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 23 вересня 2019 року № 1223 «Про внесення змін до наказу Міністерства освіти і науки України від 21 березня 2016 року № 292» з метою ефективного розміщення державного замовлення на підготовку фахівців спеціальності 015 Професійна освіта скоротили перелік із 22 до 9 спеціалізацій.

Зрозуміло, що таке майбутнє незабаром очікує фахівців переважної більшості професій не тільки в Україні, а й в усьому світі. Причина цього, на нашу думку, полягає у достатньо високому темпі цифровізації та роботизації виробництва, освіти й багатьох інших галузей економіки. Тож, професійну освіту чекають кардинальні зміни, адже підготовка майбутніх фахівців для високотехнологічного цифрового суспільства потребує відповідної модернізації освіти, нових педагогічних та методологічних підходів до освітнього процесу, матеріально-технічного забезпечення, педагогів професійного навчання з високим рівнем готовності до використання інноваційних педагогічних та виробничих технологій в освітньому процесі.

Останні роки спеціальність 015 Професійна освіта має державну підтримку державного замовлення на підготовку майбутніх педагогів професійного навчання. Так, у 2022 році кількість місць державного замовлення на

підготовку педагогів для закладів професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти за всіма спеціалізаціями було збільшено на 104 та становило 850 осіб. Дещо незначне зменшення державного замовлення спостерігалось у 2023 році, коли цей показник становив 810 осіб. Вступна ж компанія 2024 року продемонструвала потребу держави у підготовці викладачів та майстрів для професійної освіти, збільшивши державне замовлення на підготовку бакалаврів до 1197, що більше за попередні роки відповідно на 28,9 % (2022 р.) та 32,3 % (2023 р.) [5].

Проаналізуємо освітні програми кількох закладів вищої освіти (ЗВО), що здійснюють підготовку педагогів професійного навчання за спеціальністю 015 Професійна освіта (Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології), та визначимо, які кваліфікації отримують випускники після здобуття освітнього ступеня «Бакалавр» (таблиця 1).

Таблиця 1.

**Кваліфікації випускників ЗВО
спеціальності 015 Професійна освіта за спеціалізацією
015.37 Професійна освіта (Аграрне виробництво, переробка
сільськогосподарської продукції та харчові технології)**

№	Назва ЗВО	Кваліфікація
1	Херсонський державний університет (ХДУ)	Бакалавр з професійної освіти за спеціалізацією аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології.
2	Державний вищий навчальний заклад «Український державний хіміко-технологічний університет» (УДХТУ)	Бакалавр з професійної освіти (Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології).
3	Подільський державний університет (ПДУ)	Бакалавр з професійної освіти (Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології).
4	Українська інженерно-педагогічна академія (УІПА)	Бакалавр з професійної освіти. (Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології).
5	Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка	Бакалавр із професійної освіти. Педагог професійного навчання (Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції).

Аналіз освітніх програм за вищезазначеною спеціальністю показує, що кваліфікації випускників дещо відрізняються формулюванням, але тотожні за змістом і випускники отримують однакову професійну кваліфікацію – педагог професійного навчання.

Метою реалізації розглянутих освітніх програм є підготовка висококваліфікованих, конкурентоздатних педагогів професійного навчання здатних до розв'язування складних спеціалізованих задач у сфері професійної діяльності, будь то професійна підготовка технічних фахівців, кваліфікованих робітників у сфері технологій виробництва і переробки продуктів сільського господарства, машинобудування, електроенергетики (ГНПУ, ХДУ, УДХТУ, ПДУ, УПА) чи сфери харчових технологій, торгівлі та послуг (УПА).

Розглянемо більш детально спеціалізацію 015.37 Професійна освіта (Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології). Особливостями навчання за зазначеною спеціалізацією є формування та розвиток професійних компетентностей майбутніх педагогів професійного навчання та майстрів виробничого навчання передусім для закладів професійної (професійно-технічної), фахової передвищої освіти з академічно-прикладною орієнтацією в галузі аграрного виробництва і переробки продуктів сільського господарства, а також харчових технологій. Аналіз освітньо-професійних програм та навчальних планів за цією спеціалізацією показав, що їх загальний обсяг відповідає стандарту і становить 240 кредитів ЄКТС, а освітні компоненти розділені на два блоки: нормативні і вільного вибору здобувачів освіти. Обсяг вибіркового компонента коливається в межах від 25 до 28% від загального обсягу освітньої програми. Так, освітньо-професійна програма «Професійна освіта (Технологія виробництва і переробки продуктів сільського господарства)» першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, що реалізується в Глухівському НПУ ім. О. Довженка передбачає 177 кредитів ЄКТС (73,7%) для обов'язкових навчальних дисциплін, з яких 51 кредит ЄКТС (21,2%) – дисципліни загальної підготовки, 95 кредитів ЄКТС (39,6%) – дисципліни професійної підготовки. Ще 63 кредити ЄКТС (26,3%) відведено на дисципліни вільного вибору здобувачів вищої освіти [9, 11, 12, 13].

Програми передбачають посилену практичну підготовку здобувачів освіти до роботи на посадах педагогів професійного навчання та майстрів виробничого навчання у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої освіти. Практична підготовка здобувачів у межах освітньої програми становить 29-30 кредитів ЄКТС (12,1-12,5%) і включає два складники: виробничий (виробниче навчання та технологічна практика) обсягом не менш 14 кредитів та педагогічний (педагогічна практика (безвідривна), педагогічна практика на робочому місці майстра виробничого навчання, педагогічна практика на робочому місці педагога професійного навчання). Вибіркові освітні компоненти починають вивчатися з 3 семестру.

Необхідно зазначити, що всі ЗВО ввели в практику наскрізне вивчення вибіркових навчальних дисциплін загального циклу одразу для всіх своїх освітніх програм. Таким чином, заклади забезпечують більшу вірогідність комплектації повноцінних, міжфакультетських груп та сприяють формуванню індивідуальної освітньої траєкторії всіх здобувачів освіти, які навчаються у ЗВО.

Аналіз переліку компонентів загального циклу підготовки освітньо-професійних програм та їх логічної послідовності дозволяє зробити висновок, що вони забезпечують можливість здобувачам освіти оволодіти всім комплексом соціальних навичок (soft skills), якими повинні володіти сучасні педагоги закладів професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти. Починаючи з оволодіння здібностями креативного мислення, обробки інформації, ініціативності, підприємливості, лідерства, відповідальності, вміння працювати в критичних умовах, цінування та поваги до особистості, різноманітності та мультикультурності, а також уміннями працювати в команді та вести переговори. Цьому сприяє:

1) вивчення таких освітніх компонентів: «Українська мова за професійним спрямуванням», «Історія та культура України», «Філософія», «Вища математика», «Іноземна мова за професійним спрямуванням», «Інформатика», «Нові інформаційні технології», під час опанування яких здобувачі освіти навчаються аналізувати, верифікувати, узагальнювати, оцінювати повноту та достовірність інформації, за необхідності її доповнювати й синтезувати відсутню, продукувати нові ідеї, формувати власну думку та приймати рішення;

2) участь у різного роду заходах та студентських об'єднаннях (наукові та спортивні гуртки, студентське самоврядування, заходи мистецького спрямування тощо), де здобувачі освіти вчаться аналізувати явища, ситуації та проблеми, проводячи новаторську навчально- та науково-дослідну діяльність, враховуючи обставини, фактори і причини під час ведення міжособистісного спілкування.

Перелік компонентів циклу професійної підготовки повною мірою формує професійні компетентності майбутніх педагогів професійного навчання за спеціалізацією 015.37 Професійна освіта (Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології) відповідно до трудових функцій Професійного стандарту «Педагог професійного навчання» затвердженого наказом Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України № 1182 від 20.06.20 року. Це забезпечується:

1) нормативними освітніми компонентами педагогічної складової професійної підготовки, такими як: «Психологія», «Педагогіка», «Професійна педагогіка», «Методика професійного навчання», «Основи наукових дослід-

жень», «Курсова робота з професійної педагогіки», «Курсова робота з методики професійного навчання», під час вивчення яких здобувачі освіти набувають професійних компетентностей з організації та управління освітнім процесом, студентською групою, здійснення навчальної, методичної та виховної роботи, відбувається формування особистісних якостей притаманних майбутньому педагогу тощо;

2) нормативними освітніми компонентами інженерної складової професійної підготовки: «Технічна механіка», «Машинознавство», «Агрономія», «Безпека праці в аграрному виробництві», «Трактори та автомобілі», «Сільськогосподарські та меліоративні машини», «Машини та машиновикористання на переробних підприємствах», «Експлуатація машино-тракторного парку», «Курсова робота з технології виробництва і переробки продуктів сільськогосподарства» тощо. За допомогою цих компонентів формуються професійні компетентності відповідні конкретній галузі виробництва відповідно до спеціалізації.

3) проходженням педагогічних («Педагогічна практика (безвідривна)», «Педагогічна практика на робочому місці майстра виробничого навчання», «Педагогічна практика на робочому місці педагога професійного навчання») та виробничих практик («Виробниче навчання», «Технологічна практика»), під час яких студенти оволодівають всіма сторонами своєї майбутньої професії (вчать працювати в педагогічному, студентському та виробничому колективах, проявляти лідерські якості, працювати в різних умовах та логічно і системно вирішувати професійні завдання, закріплюють професійні вміння й навички набуваючи особистісного досвіду.

Аналіз переліку програмних результатів навчання зазначених вище освітньо-професійних програм показав, що він узгоджується зі Стандартом вищої освіти України першого (бакалаврського) рівня, галузі знань 01 – «Освіта / Педагогіка» для спеціальності 015 – «Професійна освіта (за спеціалізаціями)» затвердженого і введено в дію наказом Міністерства освіти і науки України від 21.11.2019 р. № 1460 й відображає здатності, професійні знання, вміння й особистісні якості як педагогічного, так і інженерного спрямування.

Результати досліджень вітчизняних науковців щодо сучасного стану професійної освіти в Україні свідчить про те, що система підготовки майбутніх педагогів професійного навчання потребує суттєвої модернізації із урахуванням вітчизняного та зарубіжного досвіду. Так, Н. Ничкало притримується думки про те, що для модернізації професійної освіти і навчання «...вкрай необхідні міжнародна співпраця, педагогічний діалог, виявлення спільного і розбіжностей у системах професійної освіти і навчання різних держав та України» [14].

Однак напрями та шляхи цієї модернізації вчені вбачають різні, тож розглянемо деякі з них.

О. Щербак розглядаючи підготовку педагога професійного навчання як таку, що зорієнтована на забезпечення виконання ним функції майстра виробничого навчання і викладача спеціальних (фахових) дисциплін, наголошує на необхідності впровадження інноваційних та інформаційних технологій навчання. Обумовлюється це потребою закладів професійної (професійно-технічної) освіти в якісно новому типі викладачів, які будуть готові до роботи в сучасних умовах, здатні адаптуватися до інноваційних педагогічних технологій і швидкоплинних процесів соціально-економічного розвитку суспільства [14, с. 480]. Схожої думки дотримується й К. Данилишина, яка зазначає, що сучасна підготовка у закладах вищої освіти стає більш технологічною та передбачає впровадження нових форм організації освітнього процесу. Це зумовлює проведення додаткових теоретичних та прикладних педагогічних досліджень, присвячених підготовці здобувачів освіти до педагогічної діяльності в умовах використання інформаційно-комунікаційних технологій» [2, с. 25].

На думку Н. Гомеля, інтенсифікація сучасного освітнього процесу демонструє необхідність модернізації саме психолого-педагогічної підготовки майбутніх педагогів професійного навчання. Оскільки суспільство має потребу в активних і творчих педагогах, які мають не тільки ґрунтовну теоретичну та практичну підготовку з відповідної галузі виробництва, а й професійно-значущі особистісні якості, які необхідні для подальшого їх професійного та особистісного розвитку «...через упровадження психолого-педагогічного супроводу» [1, с. 302]. Цього ж напряму модернізації професійної підготовки майбутніх педагогів професійного навчання дотримується й Н. Титова. Вона наголошує на тому, що модернізація освітніх програм потребує впровадження інформаційних та інноваційних педагогічних технологій для забезпечення якості психолого-педагогічної підготовки майбутніх фахівців, відповідності сучасним вимогам держави та суспільства, освітньої галузі та розвитку професійних і особистісних якостей майбутнього педагога [10, с. 14].

Т. Яковенко досліджуючи професійну підготовку майбутніх педагогів професійного навчання та вивчаючи вимоги до них, розглядала їх професійну діяльність як комплексну, інтегративну систему, яка включає в себе поєднання різних видів діяльності (професійно-педагогічна, виробнича, науково-дослідна, організаційно-управлінська, експериментальна, експертно-консультаційна, впроваджувальна та комерційна) з діяльністю щодо опанування, розробки, використання та поширення інноваційних педагогічних технологій, форм організації освітнього процесу, професійної спеціалізації тощо. До того ж ця діяльність повинна бути спрямована на забезпечення особистісного розвитку й підвищення якості професійної освіти. Для цього педагог професійного навчання повинен розробляти та впроваджувати техніко-технологічні,

педагогічні, організаційно-управлінські, соціально-економічні інновації у процес професійної підготовки майбутніх фахівців [4, 9].

Зрозуміло, що реалізація такого складного комплексу професійної діяльності можливо за умови сприйняття педагогом професійного навчання інноваційних змін, наявної потреби у постійному особистісно-професійному зростанні й вдосконаленні своєї професійно-педагогічної діяльності, наповнення її інноваційними технологіями, ефективною науково-методичною роботою щодо впровадження результатів інноваційних процесів виробництва в освітній процес підготовки фахівців.

Досліджуючи формування готовності майбутніх педагогів професійного навчання до професійної діяльності засобами інформаційно-комунікаційних технологій, О. Потапчук, зазначає, що професія педагога професійного навчання одночасно функціонує у двох системах: «людина – людина» і «людина – техніка». Таким чином, майбутній педагог професійного навчання «...повинен володіти педагогічними і спеціальними знаннями, здійснювати навчально-виробничу та організаційно-методичну діяльність з професійної підготовки учнів у системі професійної (професійно-технічної) освіти, а також кваліфікованих робітників на виробництві [10, с. 6]. Тому, фахова підготовка педагогів професійного навчання повинна бути цілісною системою, кожен із елементів якої включає як педагогічний, так і інженерний компоненти освіти, які тісно взаємодіють між собою.

Висновки. Здійснений нами аналіз освітньо-професійних програм, навчальних планів та нормативних документів дає підстави стверджувати, що наразі модернізація фахової підготовки майбутніх педагогів професійного навчання здійснюється відповідно до вимог стандартів, нових вимог продиктованих потребами роботодавців, інноваційних змін в економіці й суспільстві, впровадження нових технологій, вимог до професійної компетентності майбутніх фахівців і педагогів професійного навчання. До того ж досліджуючи роботи вітчизняних і закордонних науковців з питань розвитку професійної освіти й підготовки майбутніх педагогів професійного навчання можна стверджувати, що фахова підготовка майбутніх педагогів професійного навчання є складною системою, яка повинна носити наскрізний інноваційний характер.

Література:

1. Гомеля Н. Психолого-педагогічний супровід формування особистісної готовності майбутніх педагогів професійного навчання. / Н. Гомеля // Концептуальні засади професійного розвитку особистості в умовах євроінтеграційних процесів. – 2015. – С. 296-302.
2. Данилишина К. О. Формування інформаційної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання в університетах : дис. ...доктора філософії: 13.00.04 / Данилишина Катерина Олександрівна. – Вінниця, 2020. – 331 с.
3. Сайт «Освіта.ua» Основні освітні статистичні дані (2022/23 навчальний рік) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://osvita.ua/news/data/90287>.

4. Ihnatenko H., & Samus T., & Ihnatenko O., & Opanasenko V., & Vovk, B. (2022). Forming intending teachers' health preserving competence in the educational environment of higher educational institution. *ScienceRise: Pedagogical Education*, 2 (47), 27 – 34.

5. Сайт Міністерства освіти і науки України «Державне замовлення 2024» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mon.gov.ua/osvita-2/vishcha-osvita-ta-osvita-doroslikh/vstupna-kampaniya-do-zakladiv-vishchoi-osviti-2024-roku/derzhavne-zamovlennia-2024>.

6. Наказ Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України «Про затвердження професійного стандарту «Педагог професійного навчання». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.me.gov.ua/Files/GetFile?lang=uk-UA&fileId=dc254b6c-3085-493d-a803-989f233a3faa>.

7. Oksana Braslavskaya, & Inna Marynchenko, & Tetiana Samus, & Tetiana Martyniuk, & Iryna Pushchyna, & Serhii Shcherbyna. (2024). Preparation of future teachers for professional adaptation in an inclusive educational environment in the process of studying the methodology of science. *AD ALTA : Journal of Interdisciplinary Research*. Vol. 14, Issue 1, Special Issue XLI. pp. 42–48.

8. Опанасенко В. П., Самусь Т. В. Реалізація проектної технології під час вивчення педагогами професійного навчання технічних дисциплін циклу професійної підготовки / Опанасенко В. П., Самусь Т. В. // *Наукові інновації та передові технології (Серія «Педагогіка»)*. – 2022. – № 9(11) С. 167-178.

9. Підготовка майбутніх педагогів професійного навчання на засадах компетентнісного підходу : кол. монографія / В. І. Ковальчук, С. В. Ігнатенко, М. Г. Росновський, Г. В. Ігнатенко, Б. І. Вовк, Т. В. Самусь. Глухів: Глухівський НПУ ім. О. Довженка, 2020. – 194 с.

10. Потапчук О. І. Формування готовності майбутніх інженерів-педагогів до професійної діяльності засобами інформаційно-комунікаційних технологій : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. / Потапчук Ольга Ігорівна. – Тернопіль, 2016. – 272 с.

11. Самусь Т. В. Особливості організації самостійної роботи педагогів професійного навчання під час вивчення дисципліни «Електропривод та використання електроенергії в сільському господарстві» / Т. В. Самусь, В. П. Опанасенко // *Технологічна і професійна освіта: проблеми і перспективи*: Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Глухів, 21 жовтня 2022 р.) – Глухів : Глухівський НПУ ім. О. Довженка, 2022. С. 286 – 290.

12. Самусь Т. В. Цифрова трансформація професійної підготовки майбутніх педагогів професійного навчання в умовах змішаного навчання. «Наука і техніка сьогодні (Серія «Педагогіка»)»: журнал. 2024. № 5 (33) 2024.

13. Самусь Т. В., Опанасенко В. П. Формування професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання засобами комп'ютерного моделювання. «Перспективи та інновації науки» (Серія «Педагогіка») : журнал. 2024. № 6 (40) 2024. С. 415 – 426.

14. Щербак О. Психолого-педагогічні засади професійного розвитку і саморозвитку педагога професійного навчання. / О. Щербак // *Концептуальні засади професійного розвитку особистості в умовах євроінтеграційних процесів*: – 2015. С. 472-483.

15. Yurii Burda, & Tetiana Samus, & Evelina Bazhmina, & Olha Bondarenko, & Dmytro Myrnyi. (2024). Shaping the competencies of the future: the importance of developing soft skills in higher education within the landscape of information technologies. *AD ALTA : Journal of Interdisciplinary Research*. Vol. 14, Issue 1, Special Issue XL. pp. 110–116.

References:

1. Homelia N. (2015). Psykholoho-pedahohichniy suprovid formuvannia osobystisnoi hotovnosti maibutnix pedahohiv profesiinoho navchannia [Psychological and pedagogical support for the formation of personal readiness of future teachers of vocational training]. *Kontseptualni zasady profesiinoho rozvytku osobystosti v umovakh yevrointehratsiinykh protsesiv - Conceptual principles of professional development of the individual in the conditions of European integration processes*, 296-302 [in Ukrainian].

2. Danylyshyna K. O. (2020). Formuvannia informatsiinoi kompetentnosti maibutnikh pedahohiv profesiinoho navchannia v universytetakh [Formation of informational competence of future teachers of vocational training in universities]. *Doctor of philosophy*. Vinnytsia [in Ukrainian].
3. Sait «Osvita.ua» Osnovni osvichni statystychni dani (2022/23 navchalnyi rik) ["Osvita.ua" website Basic educational statistical data (2022/23 academic year)]. *osvita.ua*. Retrieved from <https://osvita.ua/news/data/90287>. [in Ukrainian].
4. Ihnatenko H., Samus T., Ihnatenko O., Opanasenko V., Vovk, B. (2022). Forming intending teachers' health preserving competence in the educational environment of higher educational institution. *ScienceRise: Pedagogical Education*, 2 (47), 27 – 34.
5. Sait Ministerstva osvity i nauky Ukrainy «Derzhavne zamovlennia 2024» [Site of the Ministry of Education and Science of Ukraine "State Order 2024"]. *mon.gov.ua*. Retrieved from <https://mon.gov.ua/osvita-2/vishcha-osvita-ta-osvita-doroslikh/vstupna-kampaniya-do-zakladiv-vishchoi-osviti-2024-roku/derzhavne-zamovlennia-2024>. [in Ukrainian].
6. Nakaz Ministerstva rozvytku ekonomiky, torhivli ta silskoho hospodarstva Ukrainy «Pro zatverdzhennia profesiinoho standartu «Pedahoh profesiinoho navchannia» [Order of the Ministry of Economic Development, Trade and Agriculture of Ukraine "On approval of the professional standard "Vocational Education Teacher"]. (n.d.). *www.me.gov.ua*. Retrieved from <https://www.me.gov.ua/Files/GetFile?lang=uk-UA&fileId=dc254b6c-3085-493d-a803-989f233a3faa>. [in Ukrainian].
7. Oksana Braslavska, Inna Marynchenko, Tetiana Samus, Tetiana Martyniuk, Iryna Pushchyna, Serhii Shcherbyna. Preparation of future teachers for professional adaptation in an inclusive educational environment in the process of studying the methodology of science. *AD ALTA : Journal of Interdisciplinary Research*. Vol. 14, Issue 1, Special Issue XLI. 2024. pp. 42–48.
8. Opanasenkko V. P., Samus T. V. (2022). Realizatsiya proektnoyi tekhnolohiyi pid chas vyvchennya pedahohamy profesiynoho navchannya tekhnichnykh dystsyplin tsykladu profesiynoyi pidhotovky [Implementation of project technology during the study by teachers of professional training of technical disciplines of the professional training cycle]. *Naukovi innovatsiyi ta peredovi tekhnolohiyi (Seriya «Derzhavne upravlinnya», Seriya «Pravo», Seriya «Ekonomika», Seriya «Psykholohiya», Seriya «Pedahohika») – Scientific innovations and advanced technologies ("Public Administration" Series, "Law" Series, "Economics" Series, "Psychology" Series, "Pedagogy" Series)*, 9(11), 167-178. [in Ukrainian].
9. Kovalchuk V. I., Ihnatenko S. V., Rosnovskiyi M. H., Ihnatenko H. V., Vovk B. I., Opanasenko V. P., Samus T. V., Ihnatenko O. V. (2020). Pidhotovka maibutnikh pedahohiv profesiinoho navchannia na zasadakh kompetentnisnogo pidkhodu [Training of future teachers of professional education based on the competence approach]. Hlukhiv: Hlukhivskiyi NPU im. O. Dovzhenka. [in Ukrainian].
10. Potapchuk O. I. (2016). Formuvannia hotovnosti maibutnikh inzheneriv- pedahohiv do profesiinoi diialnosti zasobamy informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii [Formation of readiness of future engineers-pedagogues for professional activity by means of information and communication technologies]. *Candidate's thesis*. Ternopil [in Ukrainian].
11. Samus T. V., Opanasenko V. P. (2022). Osoblyvosti orhanizatsii samostiinoi roboty pedahohiv profesiinoho navchannia pid chas vyvchennia dystsypliny «Elektropryvod ta vykorystannia elektroenerhii v silskomu hospodarstvi». [Peculiarities of the organization of independent work of vocational training teachers during the study of the discipline "Electric drive and use of electricity in agriculture"]. *III Mizhnarodna naukovo-praktychna konferentsiia «Tekhnolohichna i profesiina osvita: problemy i perspektyvy» - III International Scientific and Practical Conference "Technological and Professional Education: Problems and Prospects"*, (pp. 286-290). Hlukhiv : Hlukhivskiyi NPU im. O. Dovzhenka [in Ukrainian].

12. Samus T. V. (2024). Tsyfrova transformatsiya profesiynoi pidhotovky maybutnikh pedahohiv profesiynoho navchannya v umovakh zmishanoho navchannya [Digital transformation of professional training of future teachers of vocational education in the conditions of mixed education]. *Nauka i tekhnika s'ohodni (Seriya «Pedahohika»)* – Science and technology today (Series "Pedagogy"). 5 (33), 2024 [in Ukrainian].

13. Samus T. V., Opanasenko V. P. (2024) Formuvannya profesiynoi kompetentnosti aybutnikh pedahohiv profesiynoho navchannya zasobamy komp'yuternoho modelyuvannya. [Formation of professional competence of future teachers of vocational education by means of computer simulation]. *Perspektyvy ta innovatsiyi nauky (Seriya «Pedahohika»)* – Perspectives and innovations of science (Series "Pedagogy"). № 6 (40) С. 415 – 426. [in Ukrainian].

14. Shcherbak O. (2015). Psykholoho-pedahohichni zasady profesiinoho rozvytku i samorozvytku pedahoha profesiinoho navchannia. [Psychological and pedagogical principles of professional development and self-development of a teacher of professional training]. *Kontseptualni zasady profesiinoho rozvytku osobystosti v umovakh yevrointehratsiinykh protsesiv – Conceptual principles of professional development of the individual in the conditions of European integration processes*, 472-483 [in Ukrainian].

15. Yurii Burda, Tetiana Samus, Evelina Bazhmina, Olha Bondarenko, Dmytro Myrnyi. Shaping the competencies of the future: the importance of developing soft skills in higher education within the landscape of information technologies. *AD ALTA : Journal of Interdisciplinary Research*. Vol. 14, Issue 1, Special Issue XL. 2024. pp. 110–116.

УДК 519.83, 338.2

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-453-461](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-453-461)

Скасків Лілія Василівна кандидат фізико-математичних наук, доцент, доцент кафедри кібернетики та прикладної математики, Державний податковий університет, вул. Університетська, 31, м. Ірпінь, 08205, <https://orcid.org/0000-0001-9090-6700>

Ярова Оксана Анатоліївна кандидат фізико-математичних наук, доцент, доцент кафедри кібернетики та прикладної математики, Державний податковий університет, вул. Університетська, 31, м. Ірпінь, 08205, <https://orcid.org/0000-0002-0522-8368>

Купріянова Анастасія Олександрівна здобувачка вищої освіти першого (бакалаврського) рівня, Державний податковий університет, вул. Університетська, 31, м. Ірпінь, 08205

ІГРИ З НУЛЬОВОЮ СУМОЮ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ У ФІНАНСОВИХ РИНКАХ

Анотація. Ця стаття пропонує важливий огляд і аналіз використання ігор у фінансових ринках, розкриваючи ключові аспекти стратегічного взаємодії учасників. Ігри з нульовою сумою, визначені як ситуації, де вигреш одного учасника компенсується втратою іншого, у цій статті виступають як модель конкурентного середовища, де кожен гравець має стратегічні мотивації максимізувати свої вигоди. Це відображає важливість аналізу ринкових відносин у контексті взаємодії гравців, де кожна угода може розглядатися як спеціальний випадок гри з нульовою сумою, в якій вигреш одного залежить від втрати іншого.

Стаття не лише розглядає основні принципи і концепції ігор з нульовою сумою, але й виокремлює основні компоненти їх структури, які можуть бути застосовані у фінансових операціях. Окрім того, вона детально описує проблеми, які виникають у цьому контексті, особливості таких ігор та можливі шляхи їх вирішення, а також пропонує ефективні стратегії управління ризиками. Наведені в статті приклади застосування ігор у торгівлі та інвестуванні демонструють реальні сценарії використання цих концепцій у практиці.

Аудиторія, до якої звернута ця стаття, включає фахівців у галузі вищої математики, фінансів та економіки, а також всіх, хто зацікавлений вивченням стратегічних взаємодій у фінансових ринках. Вона пропонує читачам глибокий та змістовний огляд ігор з нульовою сумою, висвітлюючи їхню сутність та практичні застосування в сучасному фінансовому середовищі.

Ігри з нульовою сумою є складними фінансовими стратегіями, де виграш одного учасника призводить до втрати іншого. У фінансових ринках застосування таких ігор може створювати ризики та непередбачуваність. Основна проблема полягає у тому, що ці ігри можуть породжувати нестабільність та знижувати довіру до ринкових учасників. Вони можуть викликати негативні наслідки для фінансової системи, включаючи збитки та зростання волатильності. Недостатня усвідомленість ризиків таких ігор може призвести до неправильних рішень та фінансових втрат. Породження нестабільності на фінансових ринках може мати негативний вплив на всю економіку країни.

Ключові слова: ігри з нульовою сумою, фінансові ринки, теорія ігор, трейдери, баєри, ризики та проблеми, управління ризиками, диверсифікація портфеля, стоп-лос замовлення.

Skaskiv Lilia Vasylivna PhD in physical and mathematical sciences, associate professor, Associate Professor of Department cybernetics and applied mathematics, State Tax University, St. University, 31, Irpin, 08205, <https://orcid.org/0000-0001-9090-6700>

Yarova Oksana Anatolyivna PhD in physical and mathematical sciences, associate professor, Associate Professor of Department cybernetics and applied mathematics, State Tax University, St. University, 31, Irpin, 08205, <https://orcid.org/0000-0002-0522-8368>

Kupriianova Anastasia Oleksandrivna student of first (bachelor's) level higher education, State Tax University, St. University, 31, Irpin, 08205

ZERO-SUM GAMES AND THEIR APPLICATION IN FINANCIAL MARKETS

Abstract. This article offers an important overview and analysis of the use of games in financial markets, revealing key aspects of the strategic interaction between participants. Zero-sum games, defined as situations where the gain of one participant is offset by the loss of another, are used in this article as a model of a competitive environment where each player has strategic motivations to maximise their benefits. This reflects the importance of analysing market relations in the context of player interaction, where each transaction can be viewed as a special case of a zero-sum game in which the gain of one player depends on the loss of another.

The article not only discusses the basic principles and concepts of zero-sum games, but also identifies the main components of their structure that can be applied to financial transactions. In addition, it describes in detail the problems that arise in

this context, the peculiarities of such games and possible solutions, and offers effective risk management strategies. The examples of gaming in trading and investing provided in the article demonstrate real-life scenarios where these concepts can be applied in practice.

The audience for this article includes specialists in higher mathematics, finance and economics, as well as anyone interested in studying strategic interactions in financial markets. It offers readers an in-depth and meaningful overview of zero-sum games, highlighting their essence and practical applications in the modern financial environment.

Zero-sum games are complex financial strategies where one participant's gain leads to another's loss. In financial markets, the use of such games can create risks and unpredictability. The main problem is that these games can create instability and reduce the confidence of market participants. They can cause negative consequences for the financial system, including losses and increased volatility. Lack of awareness of the risks of such games can lead to wrong decisions and financial losses. Generating instability in financial markets can have a negative impact on the entire economy of the country.

Keywords: zero-sum games, financial markets, game theory, traders, buyers, risks and problems, risk management, portfolio diversification, stop-loss orders.

Постановка проблеми. Дослідження причин та наслідків використання ігор з нульовою сумою у фінансових операціях стає актуальною проблемою. Розуміння складнощів цих ігор дозволить розробити ефективні стратегії управління ризиками на фінансових ринках.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Багато математиків вивчають і аналізують ігри з нульовою сумою та їх застосування у фінансових ринках. Особливо це стосується експертів у галузі фінансової математики, ймовірнісних та статистичних методів, а також дослідників у галузі теорії ігор та фінансів. Деякі з найвідоміших математиків, які проводили дослідження у цій області та отримували нагороди, це Джон Неш, Роберт Мертон, Фішер Блек та Майрон Шоулз. Це лише кілька прикладів математиків, які досліджували ігри з нульовою сумою та їх застосування у фінансових ринках. Ця область активно вивчається та розвивається численними дослідниками з усього світу.

Мета статті - дослідити концепцію ігор з нульовою сумою та їх застосування на фінансових ринках. Це включає вивчення стратегій та тактик, які використовуються у таких іграх, їх вплив на прийняття фінансових рішень та ризику, пов'язані з їхнім застосуванням у реальних умовах. Аналізується, як ігри з нульовою сумою можуть впливати на ринкову динаміку, стратегії учасників та загальну ефективність фінансових операцій.

Виклад основного матеріалу. Ігри з нульовою сумою є важливою концепцією в теорії ігор та фінансовій економіці, яка відображає ситуації, де

виграш одного учасника веде до втрат іншого, і навпаки. У фінансових ринках концепція гри з нульовою сумою виявляється у великій кількості взаємодій між учасниками, де кожен стежить за власним інтересом і реагує на дії інших. У цьому контексті, ринкові учасники, такі як інвестори, трейдери, страхові компанії та інші, вступають у стратегічні взаємодії, спираючись на свої прогнози, аналіз ризиків та попередній досвід. Ця концепція створює конкурентне середовище, що стимулює розробку нових стратегій та методів управління ризиками. Розуміння як саме це працює допомагає розкрити природу ринкової взаємодії та вирішити ключові проблеми управління фінансовими ризиками [1].

До основних принципів та концепцій ігри з нульовою сумою включають наступне [2]:

- Виграш-програш: основний принцип полягає в тому, що виграш одного учасника є програшом для іншого, і навпаки. Сума виграшів і втрат усіх учасників дорівнює нулю.

- Раціональність учасників: припускається, що учасники ігри раціональні і обирають свої стратегії з метою максимізації власних виграшів або мінімізації втрат.

- Стратегічні вибори: учасники ігри обирають свої стратегії на основі очікуваних дій інших учасників та власних цілей.

- Конкуренція та співпраця: гра може бути конкурентною, де учасники діють самостійно та намагаються максимізувати свій виграш, або співпрацювати, де вони можуть укладати угоди та працювати разом для досягнення спільної мети.

- Невизначеність результатів: результати ігри невизначені і можуть бути вплинуті різними факторами, такими як випадковість, неочікувані події або дії інших учасників.

- Взаємозалежність стратегій: результати ігри залежать від взаємодії стратегій усіх учасників, і кожен учасник розглядає дії інших учасників при прийнятті своїх власних рішень.

- Немає виграшу без втрати: виграш одного учасника є втратою для іншого, і навпаки. Сума виграшів і втрат усіх учасників завжди дорівнює нулю.

Розуміння цих принципів допомагає аналізувати та передбачати поведінку учасників ігри з нульовою сумою та розробляти стратегії, спрямовані на досягнення оптимальних результатів.

Структура ігри визначається рядом ключових елементів, які визначають взаємодію між учасниками та результати їх дій. Нижче наведено опис основних складових структури ігри [4]:

1. Учасники ігри. Гра з нульовою сумою може мати два або більше учасників, які взаємодіють між собою, змагаючись за отримання максимального виграшу. Це можуть бути інвестори, трейдери, учасники ринку, компанії тощо, залежно від контексту ігри.

2. Стратегії учасників. Кожен учасник ігри має свою власну стратегію, яка визначає його дії та реакції на дії інших учасників. Стратегія може включати в себе вибір торговельних позицій, розмір інвестицій, часові рамки тощо.

3. Виграші та втрати. Головною властивістю ігри з нульовою сумою є те, що сума виграшів і втрат для всіх учасників завжди дорівнює нулю. Це відображається у тому, що кожна дія або рішення одного учасника впливає на результати всіх інших учасників.

4. Стратегії взаємодії. Учасники ігри взаємодіють між собою, дотримуючись своїх стратегій та реагуючи на дії інших. Взаємодія може відбуватися через торговельні операції, угоди, конкуренцію за ресурси чи клієнтів, а також через інші форми співпраці або конфлікту.

5. Результати ігри. Результати зазвичай оцінюються в термінах виграшу або втрати кожного учасника в порівнянні з його початковим станом або очікуваннями. Враховуючи концепцію нульової суми, виграш одного учасника компенсується втратою іншого, і загальний результат ігри дорівнює нулю. [6]

Ці елементи складової структури ігри з нульовою сумою допомагають розуміти взаємодію між учасниками та результати їх дій в умовах конкурентного середовища. Така структура використовується для аналізу різних сценаріїв взаємодії на фінансових ринках, де виграші та втрати учасників часто збалансовані та взаємозалежні.

Гра з нульовою сумою може бути успішно застосована у фінансових операціях, де учасники, такі як інвестори, трейдери та фондові брокери, здійснюють операції купівлі-продажу активів. Нижче розглянемо, які аспекти концепцій ігри можуть бути застосовані у фінансових операціях [4]:

- Конкуренція на ринку. Фінансові ринки є конкурентним середовищем, де учасники змагаються за отримання максимального прибутку. У цьому контексті концепція ігри з нульовою сумою може бути застосована для аналізу стратегій конкуренції між учасниками ринку.

- Торговельні стратегії. Учасники фінансових ринків використовують різні торговельні стратегії для отримання прибутку. Застосування концепцій ігри з нульовою сумою дозволяє аналізувати та оцінювати ефективність цих стратегій в умовах конкурентного середовища.

- Ризики та втрати. У фінансових операціях існує певний рівень ризику, і виграш одного учасника може призвести до втрати для іншого. Концепція ігри з нульовою сумою допомагає усвідомити ці ризики та розробляти стратегії управління ризиками.

- Аналіз оптимальних стратегій. Застосування теорії ігор у фінансових операціях дозволяє вивчати оптимальні стратегії учасників ринку та прогнозувати їхні дії в різних сценаріях.

- Формування цін. Концепція ігри з нульовою сумою також може бути застосована до вивчення процесу формування цін на фінансових ринках. Учасники ринку взаємодіють між собою, спираючись на свої стратегії, що може впливати на цінову динаміку.

Концепції ігри з нульовою сумою можуть бути корисним інструментом для аналізу та розуміння різних аспектів фінансових операцій, допомагаючи учасникам ринку приймати більш обґрунтовані рішення та оптимізувати свої стратегії.

Але при застосуванні ігор з нульовою сумою потрібно враховувати проблеми та обмеження, які можуть супроводжувати при взаємодії учасників на фінансових ринках. Деякі з найважливіших проблем включають [3]:

- Спрощені моделі. Багато ігор з нульовою сумою базуються на спрощених моделях ринку, які не враховують всі аспекти реальних фінансових ринків. Це може призвести до виникнення викривлених результатів та недостатньо точних стратегій управління ризиками.

- Відсутність реальних даних. У багатьох випадках дослідники мають обмежений доступ до реальних даних про фінансові ринки, що ускладнює застосування теорій ігор до аналізу фактичних ситуацій.

- Непередбачуваність ринкових умов. Ринкові умови можуть швидко змінюватися через різні фактори, такі як економічні кризи, політичні події або природні катаклізми. Це може ускладнити прогнозування та управління ризиками на основі теорій ігор.

- Надмірна комплексність. Деякі моделі ігор з нульовою сумою можуть бути надто складними та вимагати великої кількості обчислень, що ускладнює їх практичне застосування на практиці.

- Неоднорідність учасників ринку. Учасники фінансових ринків можуть мати різні цілі, стратегії та рівні ризиків, що ускладнює моделювання їх взаємодії в рамках ігор з нульовою сумою.

- Відсутність кооперації. У реальних фінансових операціях учасники можуть співпрацювати або конкурувати між собою, що не завжди враховується в моделях ігор з нульовою сумою.

Незважаючи на ці проблеми, аналіз ігор з нульовою сумою все ще залишається корисним інструментом для розуміння та управління ризиками на фінансових ринках. Однак для досягнення більш точних та реалістичних результатів необхідно вдосконалювати моделі та брати до уваги реальні умови ринку.

Задля кращого застосування ігор у фінансових ринках може бути поліпшення шляхом різноманітних покращень та модифікацій. Ось деякі можливі шляхи для покращення [4]:

- Урахування динамічних умов ринку. Розвиток моделей, які враховують зміни на ринку з часом, допоможе краще адаптувати стратегії учасників до змінних умов.

- Розширення обсягу даних. Збільшення обсягу та якості даних для аналізу дозволить більш точно моделювати реальні ситуації на фінансових ринках.

- Урахування різноманітності учасників ринку. Розробка моделей, які враховують різні типи учасників ринку, такі як інвестори, трейдери, фонди тощо, дозволить краще відтворювати складні взаємодії.

- Врахування ризиків і невизначеності. Розробка моделей, які дозволяють учасникам ринку управляти ризиками та адаптуватися до невизначеності, допоможе зменшити можливі фінансові втрати.

- Розширення методів аналізу. Використання новітніх методів аналізу даних та штучного інтелекту для виявлення складних патернів та розробки більш ефективних стратегій управління ризиками.

- Урахування зовнішніх факторів: Врахування впливу економічних, політичних, соціальних та технологічних факторів на фінансові ринки допоможе краще розуміти динаміку ринку та розробляти більш точні стратегії.

Ці покращення можуть допомогти покращити ефективність моделей ігри та їх застосування на фінансових ринках, забезпечуючи більш точний та реалістичний аналіз ринкових умов і ризиків.

Для того, щоб ігри з нульовою сумою ефективніше використовувалися, потрібно розробити ефективні стратегії управління ризиками задля успішної участі. Нижче наведено кілька ефективних стратегій управління ризиками [3]:

- Диверсифікація портфеля. Розподілення інвестицій між різними активами та ринками може допомогти знизити загальний ризик портфеля. Диверсифікація допомагає зменшити залежність від одного конкретного активу чи ринку та зменшує вплив негативних подій на загальний портфель.

- Стоп-лос замовлення. Встановлення стоп-лос замовлень дозволяє обмежити втрати у випадку невдалої торгівлі. Це механізм, який автоматично закриває позицію, коли ціна досягає певного рівня, що допомагає уникнути значних збитків у разі стрімкого руху ціни.

- Рівень ліквідності. Утримання достатнього рівня ліквідності в портфелі дозволяє швидко реагувати на ринкові зміни та використовувати можливості з придбання або продажу активів.

- Аналіз фундаментальних та технічних факторів. Глибокий аналіз фундаментальних показників компаній та ринків, а також технічних аспектів графіків цін, дозволяє зрозуміти та передбачити напрямок ринку та визначити оптимальні точки входу та виходу з позицій.

- Управління позиціями. Ефективне управління розміром позицій та використанням кредитного плеча допомагає уникнути перенадмірного ризику та зберегти капітал в разі непередбачених подій на ринку.

- Моніторинг ризиків. Постійний моніторинг фінансових ринків та ризикових показників дозволяє оперативно реагувати на зміни умов та вчасно коригувати стратегії управління ризиками.

Застосування цих стратегій управління ризиками допомагає зменшити можливі втрати та максимізувати вигоди в умовах гри на фінансових ринках. [5]

Приклади використання гри з нульовою сумою у торгівлі та інвестуванні відображає різноманітні сценарії конкуренції та взаємодії на фінансових ринках, де виграв одного учасника може бути втратою для іншого. Нижче ми розглянемо декілька прикладів застосування гри у торгівлі та інвестуванні [1]:

- торгівля на фондовому ринку: у торгівлі акціями на фондовому ринку учасники взаємодіють між собою, намагаючись отримати максимальний прибуток. Наприклад, якщо один трейдер купує акції певної компанії, іншому трейдеру може бути вигідно продати ці акції в надії на зростання ціни або зниження. Таким чином, конкуренція на фондовому ринку може розглядатися як гра з нульовою сумою, де виграв одного трейдера є втратою для іншого.

- фондові деривативи: у торгівлі фондовими деривативами, такими як опціони або ф'ючерси, учасники ринку укладають угоди на купівлю або продаж активів у майбутньому за фіксованою ціною. Ці угоди можуть бути розглянуті як гра з нульовою сумою, оскільки виграв одного учасника угоди може бути втратою для іншого.

- конкуренція серед інвестиційних фондів: у сфері інвестування конкуренція між різними інвестиційними фондами також може бути розглянута як гра з нульовою сумою. Інвестиційні фонди змагаються за повернення коштів інвесторів та досягнення максимального рівня доходності. При цьому успіх одного фонду може бути втратою для іншого.

- торгівля на валютному ринку (Forex): у торгівлі валютними парами на Forex учасники ринку купують та продають валюту, спираючись на різні аналізи та прогнози ринкової динаміки. Виграв одного трейдера може бути втратою для іншого, що робить цю сферу схожою на гру з нульовою сумою.

Ці приклади вказують на те, що концепція гри з нульовою сумою добре відображає реальні сценарії конкуренції та взаємодії на фінансових ринках. Вона допомагає усвідомити, що в фінансових операціях виграв одного учасника може призвести до втрати для іншого, і враховується при розробці торговельних стратегій та прийнятті інвестиційних рішень.

Висновки. Можна зазначити, що гри з нульовою сумою, хоча вони є абстрактною концепцією з теорії ігор, мають значний вплив на фінансові ринки та управління ризиками. Вони допомагають аналізувати стратегічні взаємодії учасників ринку, розуміти ризики та можливості, пов'язані з фінансовими операціями, та розвивати ефективні стратегії управління ризиками. Усвідомлення ризиків, пов'язаних з іграми з нульовою сумою на фінансових ринках, дозволяє учасникам більш об'єктивно оцінювати свої можливості, розробляти стратегії управління ризиками та приймати обдумані

рішення. Такий підхід сприяє зменшенню фінансових втрат та підвищенню стабільності на ринку. Отже, ігри з нульовою сумою мають важливе значення у фінансовому секторі, допомагаючи учасникам аналізувати та управляти ризиками та розвивати ефективні стратегії для досягнення своїх фінансових цілей.

Література:

1. Барановська Л.В. Теорія ігор. Курс лекцій. - Київ, КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2022. – 245 с.
2. Гладкова Л., Наумова М. Застосування теорії ігор в економіці. Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти. 2013. №4 (2), с.16-21.
3. Коваль З. О. Оцінювання стратегії підприємства методом теорії ігор. Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку, 2021. № 2 (6), с.47-55.
4. Основні поняття сучасної алгебри /М.М.Семко, О.А.Ярова, Л.В.Скасків. – Ірпінь: Університет ДФС України, 2020. – 128 с.
5. Скопенко Н.С., Федулова І.В., Мазник Л.В., Кириченко О.М., Удворгелі Л.І. Економічні ризики: методи вимірювання та управління: підручник. Київ: Університетська книга, 2021. - 344 с.
6. Скасків Л. В. Теорія чисел та основні структури сучасної математики: навчальний посібник /Л.В.Скасків. – Ірпінь: Університет ДФС України, 2021. – 70 с.

References:

1. Baranovs'ka, L.V. (2022). *Teorija igor [Game theory]*. Kiiv, KPI im. Igorja Sikors'kogo [in Ukrainian].
2. Gladkova, L., Naumova, M. (2013). *Zastosuvannja teorii igor v ekonomici [Application of game theory in economics]*. Problemi metodiki fiziko-matematichnoi i tehnologichnoi osviti - Problems of the methodology of physical, mathematical and technological education, 4 (2), 16-21 [in Ukrainian].
3. Koval', Z. O. (2021). *Ocinjuvannja strategii pidpriemstva metodom teorii igor [Evaluation of the enterprise strategy by the method of game theory]*. *Menedzhment ta pidpriemnictvo v Ukraini: etapi stanovlennja ta problemi rozvitku - Management and entrepreneurship in Ukraine: stages of formation and development problems*, 2 (6), 47-55 [in Ukrainian].
4. Semko, M.M., Jarova, O.A., Skaskiv, L.V. (2020). *Osnovni ponjattja suchasnoi algebri [Basic concepts of modern algebra]*. Irpin': Universitet DFS Ukraïni [in Ukrainian].
5. Skopenko, N.S., Fedulova, I.V., Maznik, L.V., Kirichenko, O.M., Udvorgeli, L.I. (2021). *Ekonomichni riziki: metodi vimirjuvannja ta upravlinnja [Economic risks: methods of measurement and management]*. Kiiv: Universitets'ka kniga [in Ukrainian].
6. Skaskiv, L. V. (2021). *Teorija chisel ta osnovni strukturi suchasnoi matematiki [Number theory and basic structures of modern mathematics]*. Irpin': Universitet DFS Ukraïni [in Ukrainian].

УДК 374.7-028.46(7)

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-462-471](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-462-471)

Теренко Олена Олексіївна доктор педагогічних наук, доцент, Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка, тел.: (095) 876-27-64, <https://orcid.org/0000-0003-1427-921x>

СТРУКТУРНІ І ЗМІСТОВІ ОСОБЛИВОСТІ НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ ДОРΟΣЛИХ У США І КАНАДІ

Анотація. Виокремлені основні види неформальної освіти дорослих США і Канади у відповідності до певного контексту (школа, робота, громада, сім'я, саморозвиток), спрямованості освітньої діяльності, загальних цілей і змісту та напрямки їх здійснення: базова освіта дорослих, освіта для професійного розвитку, освіта для особистісного розвитку, спеціалізована освіта дорослих, освіта для розвитку громадянського суспільства.

Класифіковано функції освіти дорослих: актуалізація компенсації недоотриманої формальної освіти і усунення недоліків вже отриманої освіти; забезпечення пристосування дорослої людини до змін на ринку праці; забезпечення оволодіння функціональною та критичною грамотністю; задоволення та розвиток потреб, духовних запитів і інтересів дорослої людини, прагнень до творчого зростання; збагачення знань і умінь, які необхідні для адекватного виконання соціальних ролей; акцентування уваги на соціально уразливих верствах населення. Здійснено аналіз спектру освітніх програм, спрямованих на підготовку спеціалістів середньої ланки, необхідних на території округу.

Встановлено, що неформальна освіта дорослих для особистісного розвитку у США і Канаді спрямована на самовизначення дорослої людини (самостійність і визначення позицій) та формування культури життєвого самовизначення, культури сімейних відносин, культури спілкування, інтелектуальної, моральної, художньої, фізичної, екологічної, економічної та іншої культури. It was found out that informal adult education for personal development is aimed at self-actualisation of a person (independence and definition of positions) and formation of culture of life self-identification, culture of family relations, culture of communication, intellectual, moral, ecological, economic and other types of culture. Культура життєвого самовизначення базується на усвідомленні дорослою людиною себе як суб'єкта власного життя, який здатен приймати відповідні рішення, активно виявляти і утверджувати себе, нести відповідальність за дії у різних життєвих ситуаціях, зайняти власну позицію в структурі культурних, професійних, соціальних, міжособистісних і інших

зв'язків з людьми. Culture of life identification is based on understanding of adult of oneself as a subject of personal life? Who is able to make decisions, identify oneself and define oneself, take responsibility for actions in different life situations? Have personal position in structure of of cultural, professional, social and interpersonal relations with other people.

Ключові слова: освіта дорослих, США, Канада, функція, коледж, програма, структура, зміст.

Terenko Olena Oleksiivna Doctor of pedagogical sciences, Associate professor, Sumy state pedagogical university named after A.S.Makarenko, тел.: (095) 876-27-64, <https://orcid.org/0000-0003-1427-921x>

STRUCTURAL AND CONTENT PECULIARITIES OF INFORMAL ADULT EDUCATION IN THE USA AND CANADA

Abstract. The main types of informal adult education are classified according to a certain context (school, work, society, family, self-development), orientation of educational activity, main aims, content and directions of fulfilment: basic adult education, education for self-development, specialized adult education, education for professional development, education for development of civil society. Functions of adult education are classified: actualization of low level of formal education compensation, obliteration of gaps in acquired education, adaptations of adults to changes in labor market, acquisition of functional and critical literacy, fulfilment and development of spiritual needs and interests of adults; development of knowledge and skills that are needed for adequate fulfilment of social roles paying attention to socially vulnerable strata of society.

Spectrum of educational programs that are aimed at training of specialists of middle brunch that are needed for the country is analyzed.

It was found out that informal adult education for personal development is aimed at self-actualisation of a person (independence and definition of positions) and formation of culture of life self-identification, culture of family relations, culture of communication, intellectual, moral, ecological, economic and other types of culture. Culture of life identification is based on understanding of adult of oneself as a subject of personal life, who is able to make decisions, identify oneself and define oneself, take responsibility for actions in different life situations, has personal position in structure of cultural, professional, social and interpersonal relations with other people.

Keywords: adult education, USA, Canada, function, college, program, structure, content.

Постановка проблеми. На початку XXI століття заклади вищої освіти США і Канади почали розглядати навчання дорослих як один з пріоритетних

напрямків їх діяльності. Високий рівень освіти дорослих забезпечується потужним науково-методичним потенціалом, сучасними технічними засобами навчання та комунікації, висококваліфікованим професорсько-викладацьким складом, науково-теоретичними розробками у цій сфері та значним досвідом практичної роботи із дорослими. В умовах трансформацій сучасного суспільства, впливу глобалізації, інтеграції, цифровізації, переходу до суспільства знань та знаннєвої економіки, старіння населення, освіта дорослих визнається важливим стратегічним ресурсом держави, детермінантою її економічного розвитку; рушійною силою технологічного прогресу; засобом вирішення широкого спектру соціально-економічних, соціально-культурних проблем; **інструментом подолання бідності, покращення добробуту; основою саморозвитку та самореалізації дорослої людини;** механізмом розбудови демократичного громадянського суспільства.

Актуальність зазначеної проблеми знайшла висвітлення у міжнародних документах (Белемські рамки дій: «Життя і навчання впродовж життя для успішного майбутнього – сила навчання дорослих» (UNESCO, CONFITEA VI, 2009), «Кваліфікована робоча сила – основа інтенсивного, стійкого та збалансованого зростання. Група двадцяти: стратегія в галузі професійної підготовки кадрів» (МОП, 2011), «Освіта впродовж життя: політика і стратегія» (UNESCO, 2014), Інчхонська декларація «Освіта 2030: на шляху до інклюзивної та справедливої якісної освіти та навчання впродовж усього життя» (World Education Forum, 2015), Рекомендації щодо навчання та освіти дорослих (UNESCO, 2016), Глобальний звіт стосовно навчання та освіти дорослих «Не залишати нікого позаду: участь, рівність, інклюзія» (UNESCO, 2019), «Отримання необхідних навичок: готовність системи освіти дорослих до майбутнього» (OECD, 2019), а також у державних законодавчих та нормативно-правових документах, насамперед у Законах України «Про професійний розвиток працівників» (2012), «Про вищу освіту» (2014), «Про освіту» (2017), «Про повну загальну середню освіту» (2020) тощо, Стратегії інноваційного розвитку на 2010–2020 рр. в умовах глобалізаційних викликів (2009), Національній стратегії розвитку освіти України на період до 2021 року» (2013), Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» (2015) та ін.

Проте аналіз освітньої практики засвідчує, що реформування освіти дорослих в Україні відбувається досить повільно і недостатньо ефективно, не повною мірою відповідає сучасним, швидко змінюваним запитам з боку особистості та суспільства, потребам економіки та ринку праці, світовим тенденціям.

Аналіз актуальних досліджень. Зарубіжні наковці, а саме А. Александер, С. Брукфілд, Е. Ліндеман, Ш. Мерріам, К. Роджерс досліджували проблему освіти дорослих у європейських та англійських країнах. Серед українських науковців проблемами освіти дорослих активно займаються С. Архипова, Л. Вовк, Т. Десятов, Л. Лук'янова, Н. Ничкало, О. Огієнко, С. Сисоева. Вітчиз-

няними компаративістами такими як Н. Бідюк, І. Литовченко, Н. Терьохіна, та ін. досліджувались особливості функціонування американської системи освіти. Особливості функціонування канадської системи освіти стали предметом дослідження у таких науковців як М. Борисова, В. Жуковський, Н. Муқан, І. Руснак та ін. Різні аспекти освіти дорослих у США та Канаді були предметом аналізу у зарубіжних науковців: процесуальні особливості освіти дорослих (М. Ноулз), базова освіта дорослих (М. Блум, Д.Емстетц, М. Коуді, Б. Лесетер,), грамотність дорослих (Е.Асков, П. Бартон, Р. Мелетест, Дж.Томпкінс, Е.Фінгерет, Е.Фітцпетрік). Вітчизняні дослідники активно аналізували особливості розвитку освіти дорослих у різних країнах, а саме у Франції (Онушкіна К.), Великобританії (Коваленко С.), скандинавських країнах (Огієнко О.), США (Горук Н.). Однак, структурні і змістові особливості неформальної освіти дорослих у США і Канаді не стала предметом окремих досліджень.

Мета дослідження. Дослідити структурні і змістові особливості диверсифікації неформальної освіти дорослих у США і Канаді.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети використовувалася низка теоретичних методів, а саме дедукція, індукція, аналіз, синтез, аналогія, які дають можливість з'ясувати стан розроблення проблеми, сформулювати вихідні положення і висновки; конкретно наукових методів, а саме термінологічного аналізу, який дозволяє уточнити визначення, розкрити сутність основних понять, історико-генетичного аналізу, який уможлиблює простежити генезу освіти дорослих; соціологічних - систематизація та аналіз вихідних даних джерел та фактів; таких історичних методів як порівняльно-історичний, проблемно-хронологічний.

Виклад основного матеріалу. Проведений нами аналіз наукових джерел дозволив виокремити основні види неформальної освіти дорослих США у відповідності до певного контексту (школа, робота, громада, сім'я, саморозвиток), спрямованості освітньої діяльності, загальних цілей і змісту та напрямки їх здійснення:

- базова освіта дорослих, яка відіграє важливу роль у боротьбі з неграмотністю. Її домінуючою функцією є компенсаторна, яка актуалізує компенсацію недоотриманої формальної освіти і усунення недоліків вже отриманої освіти;

- освіта для професійного розвитку, до якої відноситься розширення і оволодіння певними компетенціями, підвищення кваліфікації, корпоративна освіта, навчання на робочому місці. Її домінуючою функцією є адаптивна, яка забезпечує пристосування дорослої людини до змін на ринку праці;

- освіта для особистісного розвитку, яка забезпечує оволодіння функціональною та критичною грамотністю, спрямована на задоволення та розвиток потреб, духовних запитів і інтересів дорослої людини, прагнень до творчого зростання;

- спеціалізована освіта дорослих, до якої відноситься освіта, що орієнтована на збагачення знань і умінь, які необхідні для адекватного виконання соціальних ролей (освіта для батьків, освіта жінок, освіта людей третього віку, освіта для інтеграції в соціум людей з певними вадами та ін.), акцентує увагу на соціально уразливих верствах населення (національні меншини, іммігранти, люди з особливими потребами та ін.);

- освіта для розвитку громадянського суспільства, часткою якого є освіта для миру, громадянства та демократії, освіта для захисту навколишнього середовища, полікультурна освіта.

Метою неформальної освіти для професійного розвитку дорослих є задоволення потреб особистості у розвитку, саморозвитку, самоактуалізації і реалізації себе у професійному житті. Основними її завданнями є: формування позитивної установки на професійну діяльність і мотивації професійного зростання; збагачення соціально-професійної і спеціальної компетентності дорослої людини; формування нових напрямків професійного розвитку дорослої людини і адекватних їм схем професійної поведінки.

Канадські та американські університети мають майже віковий досвід включення програм для дорослих у власну традиційну систему.

У програмах неперервної університетської освіти відбиваються особливості американської та канадської економіки, тому значна кількість навчальних закладів готує висококваліфікованих спеціалістів та підвищує кваліфікації робітників сільського господарства, рибної та лісної промисловості, металургії, хімічної промисловості, видобувних галузей економіки. Університети дають можливість підвищити кваліфікацію та пройти підготовку у таких сферах діяльності: сільськогосподарські науки, бізнес та менеджмент, освіта, інженерна справа та прикладні науки, медицина, математика та інформатика, фізика, суспільні та гуманітарні науки, транспорт та зв'язок [4, с. 67].

Альтернативою університетської освіти дорослих у Канаді і США є університетські коледжі, громадські коледжі, коледжі загальної та професійної освіти, коледжі прикладних мистецтв та технології, інститути технології та посиленого навчання.

Система канадських та американських громадських коледжів почала формуватися лише у 1960-ті роки. На відміну від університетів, які пройшли довгий шлях еволюції, створення системи коледжів було ініційовано урядом з метою забезпечення соціально-економічного розвитку США і Канади, оскільки вважалося, що економічне зростання країни можливе лише за умов значних інвестицій у розвиток технічних навичок населення [6, с.50].

Переважає більшість коледжів США і Канади надають середню професійну підготовку з видачею диплома чи сертифіката і розглядаються як сходинки для вступу в університети, хоча деякі з них реалізують програми підготовки бакалаврів, мають право присуджувати учений ступінь та отримують значну державну підтримку.

Коледжі та інститути досить гнучко, відповідно до запитів ринку праці вводять програми, спрямовані на розв'язання суспільних та соціальних проблем. Вони пропонують програми професійної підготовки для розвитку прикладних навичок у бізнесі, мистецтві, технології, сільському господарстві, соціальних та освітніх сферах, медицині.

Особливо місце у неформальній освіті для професійного розвитку займає освіта для ринку праці, яка спрямована на отримання певних професійних компетентностей, які є актуальними на ринку праці. Дорослі залучаються до професійних програм, тренінгів, курсів, семінарів, стажувань тощо.

Арктичний коледж Нунавут пропонує значний спектр освітніх програм, спрямованих на підготовку спеціалістів середньої ланки, необхідних на території округу. Прикладом такої освітньої програми слугує підготовка учнів деревообробної промисловості. Тривалість навчання складає 1 рік. Після закінчення програми студентам видається сертифікат, що дає право на отримання подальших професійних навичок на виробництві. Друга частина програми забезпечує практикоорієнтовану підготовку спеціалістів у сфері будівництва, зведення та ремонту дерев'яних та бетонних конструкцій. Програма пропонує формування навичок збирання опалубки, підгону та встановлення дверей, віконних рам, сходових маршів, передбачені години із відпрацювання навичок складання та читання креслень, а також розрахунку матеріалу. Для навчання за цією програмою абітурієнт повинен проживати на території Нунавут, бути фізично підготовленим до даного виду діяльності і йому необхідно знайти роботодавця, який погодиться працевлаштувати дорослого по закінченні навчання. Програма розрахована на чотири роки навчання, протягом яких кожні сім тижнів відводяться теоретичним курсам. Після вдалого завершення програми слухачі отримують ліцензії з правом роботи за наймом у деревообробній промисловості [7, с. 80]. Крім зазначеної спеціальності коледж дає можливість аборигенам отримати навички у сфері розробки родовищ корисних копалин; соціальної допомоги, моніторингу здоров'я аборигенів, профілактики захворювань; харчової промисловості; дошкільної освіти; туристичного бізнесу; житлово-комунального господарства тощо [8, с. 90–91].

Заслуговує на увагу федеральні програми і ініціативи, які допомагають дорослій людині (особливо безробітним) стати конкурентоспроможними на ринку праці, зокрема, Програма допомоги звільненим працівникам, Національна програма професійного навчання представників сільської місцевості, Програма допомоги при працевлаштуванні та професійному, Проект з реінтеграції безпритульних ветеранів, Представницька програма з працевлаштування колишніх військовослужбовців за місцем проживання, Програма працевлаштування та навчання корінних мешканців Америки, Програма працевлаштування людей похилого віку. Програма професійного навчання в галузях, що швидко розвиваються тощо [7, с.10].

Навчання на робочому та корпоративне навчання є важливою складовою неформальної освіти для професійного розвитку дорослих. Так, двоє з трьох працівників вважають, що вони можуть навчитися значно більшому на робочому місці, ніж у навчальному класі [9, с.20]. Тому майже 58% займає неформальне навчання у компаніях.

До навчання на робочому місці відносяться: накопичення досвіду в процесі роботи, переймання досвіду і учнівство.

Особливе місце у системі освіти дорослих Канади на відміну від системи освіти дорослих США посідають програми учнівства– професійно-технічної підготовки дорослих, які бажають вдосконалити власні навички, поєднуючи навчання на робочому місці та у межах навчального закладу. Період підготовки дорослого учня відповідно до програм учнівства триває від 2 до 5 років залежно від спеціальності та від того, як швидко учень зможе накопичити необхідну для отримання кредитів кількість робочих годин. У середньому підмайстер проводить 85% періоду учнівства на підприємстві і тільки 15% – відвідуючи заклади освіти. Для зарахування на курси учнівства кандидатів необхідно офіційно влаштуватися на роботу та оформити статус підмайстра. По закінченні програми дорослі отримують сертифікат учнівства та при потребі складають кваліфікаційний екзамен для отримання сертифіката ремісника.

Дорослі, які бажають підвищити рівень професійної кваліфікації, можуть взяти участь у комбінованій дипломно-практичній програмі, що поєднує у собі програму отримання диплома у коледжі та професійно-технічну підготовку, що завершується отриманням свідоцтва про кваліфікацію. Навчаючись у коледжі, учасники цієї програми проходять стандартне навчання з отриманням диплома та одночасно закінчують практичний курс з профільюючої спеціальності. Програма також включає курс навчання бізнесу та підприємництва, спрямований на підготовку до створення та управління власної справи. Крім того учасники програми проходять курс практичного навчання на робочому місці, по завершенні якого видається офіційний документ, якщо дорослий учень складе іспит на відповідність професійним вимогам.

Неформальна освіта дорослих для особистісного розвитку у США і Канаді спрямована на самовизначення дорослої людини (самостійність і визначення позицій) та формування культури життєвого самовизначення, культури сімейних відносин, культури спілкування, інтелектуальної, моральної, художньої, фізичної, екологічної, економічної та іншої культури. Культура життєвого самовизначення базується на усвідомленні дорослою людиною себе як суб'єкта власного життя, який здатен приймати відповідні рішення, активно виявляти і утверджувати себе, нести відповідальність за дії у різних життєвих ситуаціях, зайняти власну позицію в структурі культурних, професійних, соціальних, міжособистісних і інших зв'язків з людьми.

Встановлено, що важливими сферами самовизначення є людина, суспільство, інтегративні продукти людської діяльності (ноосфера), природа. Тому неформальна освіта дорослих для особистісного розвитку орієнтована на збагачення пізнавальних здібностей і набуття нових уявлень про світ, пропонуючи дорослим велику кількість курсів, тренінгів, семінарів, лекцій, диспутів тощо за різноманітним спрямуванням і тематикою, у відповідності до інтересів і потреб дорослих.

Водночас, неформальна освіта дорослих для особистісного розвитку спрямована на розвиток аутокомпетентності (розуміння своїх сильних і слабих сторін, володіння технологіями саморозвитку і самореалізації), чому сприяє її поліспрямованість і поліфункціональність.

Зазначимо, що структура неформальної освіти дорослих у США відрізняється випереджальним розвитком, що дозволяє їй самовизначатися в освітньому просторі в конкретному соціумі відповідно до потреб і інтересів дорослої людини, держави, економіки і громади в умовах швидкоплинних змін, що відбуваються у суспільстві. Тому неформальна освіта дорослих США має можливість розвиватися «вшир», охоплюючи різні групи населення, що дозволяє виокремити у її структурі спеціалізовану неформальну освіту дорослих, яка орієнтована на збагачення знань і умінь дорослих людей для адекватного виконання ними соціальних ролей (освіта для батьків, освіта жінок, освіта людей третього віку, освіта для інтеграції в соціум людей з певними вадами та ін.), акцентує увагу на соціально уразливих верствах населення (національні меншини, іммігранти, люди з особливими потребами та ін.), виступаючи у якості механізму їх соціального захисту і адаптації.

Індіанський федеративний коледж Саскачевану забезпечує навчання дорослих аборигенів, поєднуючи традиційні індіанські та західні методики. Коледж пропонує програми із вивчення художнього мистецтва аборигенів, надання кваліфікованої медичної допомоги тощо. Політикою коледжу є фокусування уваги на вивченні племінної культури, а не на відірваних від життя аборигенів реаліях; використання «холістичного, цілісного, усебічного» підходу до навчання, а не фрагментованих абстрактних підходів, типових для традиційної західної педагогіки; відведення однієї з найважливіших ролей у навчанні та керуванні освітою старійшинам племен [6, с. 22].

Упровадження подібних програм навчання корінного населення Канади має багато переваг: вирішується проблема рівного доступу аборигенів до освіти; територіальний уряд долає національну кадрову проблему у сфері обслуговування та виробництва; знімаються різні перепони для бажаючих продовжити освіту, зокрема долається один з найвагоміших бар'єрів – фінансовий, оскільки відпадає необхідність сплачувати за проживання, транспортні послуги, харчування, або ці суми виявляються незначними; у аборигенів зникає відчуття обмеженості у правах, неповноцінності та ізоляції;

корінне населення Канади підтримує та розвиває комунікативні навички у власному національному середовищі.

Таким чином, основними видами неформальної освіти дорослих США і Канади у відповідності до певного контексту (школа, робота, громада, сім'я, саморозвиток), спрямованості освітньої діяльності, загальних цілей і змісту та напрямки їх здійснення є: базова освіта дорослих, освіта для професійного розвитку, освіта для особистісного розвитку, спеціалізована освіта дорослих, освіта для розвитку громадянського суспільства.

Ключовими функціями освіти дорослих є: актуалізація компенсації недоотриманої формальної освіти і усунення недоліків вже отриманої освіти; забезпечення пристосування дорослої людини до змін на ринку праці; забезпечення оволодіння функціональною та критичною грамотністю; задоволення та розвиток потреб, духовних запитів і інтересів дорослої людини, прагнень до творчого зростання; збагачення знань і умінь, які необхідні для адекватного виконання соціальних ролей; акцентування уваги на соціально уразливих верствах населення.

Резюмуючи аналіз канадського досвіду включення програм для дорослих у систему вищої та професійно-технічної освіти, можна стверджувати, що університети та коледжі є базою для розвитку цієї галузі освіти у відповідності із соціально-культурними змінами у країні, вимогами та потребами суспільства, осередком освітніх програм для дорослих різних соціальних груп із різними можливостями.

Перспективним вбачається дослідження процесуальних аспектів освіти дорослих у США та Канаді.

Література:

1. Огієнко, О. (2014). *Андрогогічна модель навчання: американський контекст*. К.: Центр учб. літ-ри.
2. *American Association for Adult and Continuing Education [Електронний ресурс]* – Режим доступу: <http://www.aaace.org/>
3. *Bergevin, P. (2014). Philosophy for adult education*. New York: Seabury.
4. *Bogard, G. (2022). For a socialising type of adult education*. Strasbourg, France: Council for cultural cooperation.
5. *Brockett, R. (2020). Self-direction in adult learning: perspectives on theory, research, and practice*. London and New York: Routledge.
6. *Brookfield, S. (2018). Training educators of adults: the theory and practice of graduate adult*. London – NY: Routledge.
7. *Kruidenier, J. (2020). Adult education literacy instruction: a review of the research*. Washington, DC: National institute for literacy.
8. *Langenbach, M. (2023). Curriculum models in adult education*. NY: Krieger Pub Co.
9. *Merriam, S. (2023). Adult learning: linking theory and practice*. San Francisco: Jossey-Bass.

References:

1. Ogienko, O. (2014). *Andragogichna model navchannya: amerikanskiy context [Andragogical model of teaching: American context]*. Kyiv: Center of academic literature [in Ukrainian].
2. American Association for Adult and Continuing Education. Retrieved from: <http://www.aaace.org/> [in English].
3. Bergevin, P. (2014). *Philosophy for adult education*. New York: Seabury [in English].
4. Bogard, G. (2022). *For a socialising type of adult education*. Strasbourg, France: Council for cultural cooperation [in English].
5. Brockett, R. (2020). *Self-direction in adult learning: perspectives on theory, research, and practice*. London and New York: Routledge [in English].
6. Brookfield, S. (2018). *Training educators of adults: The theory and practice of graduate adult*. London – NY: Routledge [in English].
7. Kruidenier, J. (2020). *Adult education literacy instruction: A review of the research*. Washington, DC: National institute for literacy [in English].
8. Langenbach, M. (2023). *Curriculum models in adult education*. NY: Krieger Pub Co [in English].
9. Merriam, S. (2023). *Adult learning: linking theory and practice*. San Francisco: Jossey-Bass [in English].

УДК 004.9:37.091.3:7.05

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-472-479](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-472-479)

Тименко Володимир Петрович доктор педагогічних наук, професор кафедри дизайну, Інженерно-технологічний інститут, Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», вул. Львівська, 23, м. Київ, 03115, <https://orcid.org/0000-0002-5039-2511>

МУЛЬТИМЕДІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ОБДАРОВАНИХ ДИЗАЙНЕРІВ

Анотація. У статті обґрунтовано положення: мультимедійні технології доповненої і віртуальної реальності виявляють ефективність у способах, прийомах і засобах, якими покликані оволодіти мультимедійні дизайнери, щоб ефективно здійснювати професійну діяльність. Уточнено визначення понять: мультимедійні технології доповненої і віртуальної реальності – це необхідна і достатня сукупність полісенсорних засобів, що дозволяють створювати інтерактивні середовища способом поєднання реального світу з комп'ютерно-згенерованими елементами або повністю замінюють реальність віртуальними зображеннями, анімаціями і звуковими ефектами; мультимедійний дизайн – це творчий процес, що поєднує різні види медіа (текст, графіку, звук, відео та анімацію) для створення інтерактивної і привабливої цифрової продукції: веб-сайтів, презентацій, мобільних додатків, відеоігор, середовища віртуальної реальності; мультимедійна дизайн-освіта – це комплексний процес навчання, який готує фахівців до створення інтерактивних і візуально привабливих цифрових продуктів, поєднує в собі знання з дизайну, програмування, анімації та інших сучасних технологій; професійна діяльність мультимедійного дизайнера – це проєктна творчість засобами інтерактивних технологій, зорієнтована на потреби креативної індустрії, що об'єднує всі сфери діяльності, пов'язані з виробництвом і розповсюдженням інтелектуальної власності: творів, інновацій, оригінальних ідей.

Зазначено, що візуальна обдарованість мультимедійних дизайнерів ідеально поєднується з відеографікою, а мультимедійна дизайн-обдарованість із середовищем креативної індустрії, у якій повноцінний розвиток отримує «множинний інтелект» мультимедійного дизайнера завдяки взаємодоповненню його інтелектуальних здатностей: вербальної, емоційної, практичної.

Ключові слова: дизайн, мультимедійні технології, підготовка фахівців, мультимедійний дизайн, фахівці мультимедійного дизайну, дизайн-освіта, професійна діяльність, дизайн-обдарованість, компетентність.

Tymenko Volodymyr Petrovych Doctor of Pedagogical Sciences, Professor of the Department of Design, Engineering and Technology Institute, Open International University of Human Development "Ukraine", str. Lvivska, 23, Kyiv, 03115, <https://orcid.org/0000-0002-5039-2511>

MULTIMEDIA TECHNOLOGIES IN PROFESSIONAL TRAINING OF GIFTED DESIGNERS

Abstract. The article substantiates the proposition: multimedia technologies of augmented and virtual reality show effectiveness in methods, techniques and tools that multimedia designers are called to master in order to effectively carry out professional activities. The definition of concepts has been clarified: multimedia technologies of augmented and virtual reality are a necessary and sufficient set of multisensory means that allow creating interactive environments by combining the real world with computer-generated elements or completely replacing reality with virtual images, animations and sound effects; multimedia design is a creative process that combines different types of media: text, graphics, sound, video and animation to create interactive and attractive digital products: websites, presentations, mobile applications, video games, virtual reality environments; multimedia design education is a complex learning process that prepares specialists to create interactive and visually attractive digital products, combines knowledge of design, programming, animation and other modern technologies; the professional activity of a multimedia designer is project creativity by means of interactive technologies, oriented to the needs of the creative industry, which unites all spheres of activity related to the production and distribution of intellectual property: works, innovations, original ideas.

It is noted that the visual talent of multimedia designers is ideally combined with videography, and multimedia design talent with the environment of the creative industry, in which the "multiple intelligence" of a multimedia designer receives full development due to the complementarity of his intellectual abilities: verbal, emotional, practical.

Keywords: design, multimedia technologies, specialist training, multimedia design, multimedia design specialists, design education, professional activity, design talent, competence.

Постановка проблеми. Цифрова трансформація вищої освіти стала одним з найважливіших завдань для Європейського Союзу. У найближчій часовій перспективі європейські заклади вищої освіти здійзнять масштабне переосмислення своїх освітніх процесів, зорієнтоване на активне впровадження цифрових технологій, що дозволить підвищити якість професійної дизайн-освіти.

Для досягнення цілей ЄС розроблено спеціальний План дій цифрової освіти на період з 2021 до 2027 рр. [1]. Цей документ спрямований на створення високоякісної, доступної та інклюзивної цифрової освіти, яка допоможе державам-членам успішно адаптуватися до вимог сучасності та цифрової ери.

Одним з ключових елементів успішної цифрової трансформації в Україні є підготовка обдарованих фахівців з дизайну до застосування мультимедійних технологій у практичній професійній діяльності, зумовленій середовищами доповненої і віртуальної реальності, з одного боку, і підготовка фахівців мультимедійного дизайну до навчального проєктування (ISD: Instructional Systems Design) до викладацької діяльності у закладах дизайн-освіти.

В Енциклопедії освіти (2021) навчальне проєктування позначено поняттям «педагогічний дизайн» – це практика системного проєктування, розроблення і впровадження навчальної продукції (цифрової і матеріальної) з метою привабливого, комфортного, інформаційно й технологічно збалансованого, креативного набуття знань учасниками навчального процесу [2].

Інформаційно й технологічно збалансоване, креативне набуття компетентностей і програмових результатів навчання особливо необхідне у професійній підготовці мультимедійних дизайнерів – універсальних фахівців проєктних технологій, які поєднують в собі проєктно-творчі здібності і цифрову грамотність з мультимедійних технологій, володіють здатностями до розроблення інтерактивної і візуально привабливої мультимедійної дизайн-продукції – від розробки веб-сайтів до створення відеоігор.

Реалізації проєктно-творчої обдарованості дизайнерів способами, прийомами і засобами мультимедійних технологій варто приділити особливу увагу, оскільки у творчо обдарованих мультимедійних дизайнерів наявні унікальні здібності до сприйняття та обробки візуальної інформації, що відкриває перед ними широкий спектр можливостей у сфері мистецтва, дизайну та інших творчих професій, зорієнтованих на розвиток креативної індустрії України – виробництва і розповсюдження здобутків інтелектуальної власності: творів, інновацій, оригінальних ідей, дизайн-концептів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Нормативним підґрунтям з реалізації проєктно-творчої обдарованості фахівців дизайну способами прийомів і засобами мультимедійних технологій у їхній професійній діяльності є дослідження, покладені в основу розроблення Стратегії цифрової трансформації освіти і науки України [3]. Основними цілями Стратегії передбачено:

- створення цифрового освітнього середовища, зокрема, забезпечення закладів дизайн-освіти комп'ютерною технікою та широкодіагональним доступом до Інтернету;
- проведення навчань та тренінгів для викладачів у співпраці з партнерами (Google та Microsoft) з метою розвитку цифрових компетентностей;

- розвиток платформи «Всеукраїнська школа онлайн», яка вже використовується у 115 країнах світу і забезпечена сучасним змістом освіти (змістом неперервної дизайн-освіти).

Результати виконання зазначених стратегій подано в окремих публікаціях. Так, Яненко Я. обґрунтовує ефективність мультимедійних креативних проєктів, що розробляються з використанням технологій підготовки майбутніх фахівців у сфері медіа, реклами та зв'язків з громадськістю [4]. Низка наших оприлюднених досліджень зорієнтована на проблему професійної підготовки фахівців мультимедійної дизайн-освіти: уточнено сутність понять «відеографіка», «відеографія»; виокремлено інтердисциплінарність відеографіки як особливість формування цифрової компетентності з мультимедійного дизайну [5]; досліджено компетентності з цифрових технологій у мультимедійному дизайні, акцентуючи увагу на специфіці динамічної відео-графіки, що тісно пов'язана з режисурою [6]; сформульовано положення про те, що епоху цифровізації всіх сфер життєдіяльності людини візуальна культура мультимедіа поєднується з технологіями дизайну, розширюючи комунікативний простір різними напрямками креативної індустрії – видів діяльності, що мають потенціал до створення доданої вартості та робочих місць через культурне та/або креативне вираження, а їх продукти та послуги є наслідком індивідуальної творчості, навичок і таланту [7].

Мета статті. Дослідити педагогічну доцільність взаємодоповнення підготовки дизайнерів до застосування мультимедійних технологій у практичній професійній діяльності і дизайн-освіті.

Виклад основного матеріалу. З'ясовано сутність мультимедійних технологій і уточнено їх визначення – це сукупність способів, прийомів і засобів створення інтерактивних середовищ, що поєднують реальний світ з комп'ютерно-згенерованими елементами або повністю замінюють реальність віртуальним зображенням. Мультимедійний дизайн – це багатогранна сфера, яка поєднує в собі творчість, технічні знання та вміння працювати з різними видами медіа. Діагностика обдарованості в цій галузі є складним завданням, оскільки вона вимагає оцінки широкого спектру навичок та здібностей.

Мультимедійний дизайн як проєктна технологія виявляється ефективним у двох середовищах: доповненої реальності і віртуальної реальності. Доповнена реальність (AR) та віртуальна реальність (VR) – це дві інноваційні технології, що стрімко розвиваються та знаходять все більше застосування у різних сферах життєдіяльності включно з дизайн-освітою. Незважаючи на деякі відмінності, обидві технології об'єднують спрямованість на поліпшення інтерактивного (міжособистісного, інтерперсонального) та імерсивного (внутрішньо-особистісного, інтраперсонального) досвіду користувача інтерфейсів. На взаємодовненості такого досвіду ґрунтується сучасний UI/UX-дизайн.

Доповнена реальність (AR) – це технологія, яка доповнює реальний світ цифровими елементами, створюючи нові можливості для взаємодії з навколишнім середовищем. За допомогою спеціальних пристроїв (смартфонів, планшетів, окулярів) користувач бачить реальний світ, на який накладаються віртуальні об'єкти. Це дозволяє отримувати додаткову інформацію про навколишні предмети, моделювати різні ситуації та створювати інтерактивні елементи.

Віртуальна реальність (VR) – це технологія, яка повністю занурює користувача в штучно створений комп'ютерний світ. За допомогою спеціальних VR-гарнітур користувач бачить стереоскопічне зображення 3D-світу, яке змінюється відповідно до його рухів голови та тіла. Це дозволяє відчувати повне занурення в інший світ, взаємодіяти з віртуальними об'єктами та персонажами.

AR/VR-технології мають і спільні, і відмінні характеристики. Характерні спільні ознаки такі:

- *мультимедійність*, що полягає у поєднанні різноманітних типів медіа: зображення, відео, звук, 3D-моделі, анімації, що створюють полісенсорні інтерактивні враження;
- *інтерактивність*, що полягає у взаємодії користувача інтерфейсів з віртуальними об'єктами;
- *імерсивність*, що полягає у створенні відчуття присутності в іншому світі.

Відмінності AR/VR-технологій у середовищах, пристроях і відчуттях подано у таблиці 1.

Таблиця 1.

Відмінності AR/VR-технологій у середовищах, пристроях і відчуттях

Характеристика	Доповнена реальність (AR)	Віртуальна реальність (VR)
Середовище	Реальний світ + віртуальні елементи	Повністю віртуальне середовище
Пристрій	Смартфон, планшет, спеціальні окуляри	VR-гарнітура
Відчуття	Доповнення реального світу	Повне занурення

У сучасній дизайн-освіті педагогічно доцільно взаємодоповнювати підготовку дизайнерів до застосування мультимедійних технологій у практичній професійній діяльності і неперервній дизайн-освіті, що повинно доповнювати компетентність майбутнього дизайнера для того, щоб виявити і здійснювати педагогічний супровід осіб, обдарованих здатністю до мультимедійного дизайну. Необхідні спеціальні дослідження сприятливих педагогічних умов для формування компетентності дизайнерів з мультимедійних технологій

(способів, прийомів і засобів), які доцільні в підприємницькій діяльності і для формування компетентності з мультимедійного дизайну у навчальному проектуванні (педагогічному дизайні).

В освіті та навчанні технології мультимедійного дизайну зорієнтовані на створення *віртуальних лабораторій* для проведення експериментів без ризику для здоров'я; для історичних реконструкцій подорожей у минуле чи майбутнє; для моделювання наочного пояснення абстрактних понять тощо.

Виокремимо дизайн-освіту і мистецтво архітектури, де AR/VR-технології є ефективними для візуалізації проектів (наприклад створення пошукових макетів, моделей майбутніх конструкцій для презентацій нових форм і стилів формотворення; планування простору в інтер'єрах віртуальної реальності; створення ідеального ландшафтного дизайну тощо).

Засоби мультимедійних технологій такі: ігрові движки (Unity, Unreal Engine); 3D-моделювання (Blender, Maya, 3ds Max); відеоредактори (Adobe Premiere Pro, After Effects); AR/VR-платформи (ARKit, ARCore, Oculus, HTC Vive).

З огляду на перспективи застосування мультимедійних технологій у всіх сферах життєдіяльності людини необхідно забезпечити психолого-педагогічну діагностику обдарованості здібностями з мультимедійного дизайну. Їх раннє виявлення дозволить створити оптимальні умови для індивідуального навчального дизайну з мультимедіа і сприятиме вибору професії мультимедійного дизайнера для здійснення професійної кар'єри.

У психолого-педагогічній діагностиці обдарованості здібностями до мультимедійного дизайну в осіб різного віку необхідно виокремлювати творчі здібності, ознаками яких *оригінальність мислення*, що полягає у здатності генерувати нові ідеї та нестандартні рішення проблем; *образної уяви*, спрямованої на продукування варіативних рішень виявлених проблем і потреб; *наявності естетичного смаку*, що виявляється у розумінні краси і гармонії; *креативності* як здатності знаходити нестандартні рішення та виходи за межі звичного сприймання предметів і явищ довкілля.

Важливо звернути увагу на особливості візуального мислення обдарованих мультимедійних дизайнерів: сприйняття кольору, форми, простору і здатність аналізувати та інтерпретувати сприйняту візуальну інформацію; уміння створювати гармонійні композиції; уявляти об'ємні об'єкти та їх взаємозв'язки.

Для діагностики обдарованості здібностями з мультимедійного дизайну важливі також компетентності технічної здатності: розуміння принципів роботи програмного забезпечення (графічних редакторів, відеоредакторів, 3D-моделювання тощо); уміння працювати з комп'ютером з використанням операційних систем, мережі; знання основ програмування, зокрема, автоматизацію рутинних завдань.

Для професійної підготовки фахівців мультимедійного дизайну необхідні комунікативні навички: уміння працювати в команді (співпраця та обмін ідеями; презентація своїх ідей, ясне та чітке формулювання думок).

Ідеальним поєднанням у мультимедійного дизайнера є візуальна обдарованість і відеографіка як дві взаємодоповнювані якості. Здатність мислити образами, сприймати кольори та форми, а також вміння передавати свої емоції через візуальні засоби – все це робить відеографіку ідеальним полем для реалізації творчого потенціалу.

Методами діагностики обдарованості здатності до мультимедійного дизайну є такі

- *творчі завдання*: створення колажу, малюнка, коміксу; дизайну логотипу, веб-сайту, інтерфейсу; сценарію короткого анімаційного фільму;
- *тести на візуальне мислення*: завдання на сприйняття кольору, форми, простору; тести на уяву просторових форм;
- *інтерв'ю*: бесіда з дитиною та її батьками для з'ясування інтересів, досвіду, мотивації;
- *спостереження за діяльністю*: аналіз робіт дитини, її участі в творчих проєктах;
- *проєктивні методики*: застосування методик, які дозволяють виявити внутрішній світ дизайнерів, почуття, переживання.

Висновки. Мультимедійні технології, зокрема доповнена та віртуальна реальність, стають важливою складовою в компетентності професійної підготовки обдарованих дизайнерів. Вони дозволяють створювати інтерактивні та імерсивні середовища, що сприяють розвитку проєктно-творчого потенціалу та креативного мислення. Ефективне застосування цих технологій у сфері дизайну відкриває широкі можливості для розвитку візуальної обдарованості дизайнерів, що сприяє більш глибокому розумінню мультимедійного простору та його творчого освоєння.

Ключовим аспектом успішної підготовки фахівців у галузі мультимедійного дизайну є комплексне поєднання теоретичних знань, технічних навичок та практичної взаємодії з новітніми технологіями. Також важливим є забезпечення широкого доступу до сучасних технологій та платформ, що сприятиме розвитку творчих здібностей і підвищенню якості професійної підготовки.

Отже, мультимедійні технології виступають не лише як інструмент для реалізації творчого потенціалу, але й як ефективний засіб у формуванні цифрових компетентностей, необхідних для професійної діяльності у сфері креативних індустрій.

Література:

1. Європейська комісія. “План дій з цифрової освіти (2021-2027).” Європейський освітній простір. URL: <https://osvita.ua/school/82112>. 2021.
2. Тименко В. П. Педагогічний дизайн. Практична обдарованість. Естетична обдарованість / Енциклопедія освіти: 2-ге вид. Київ: Юрінком Інтер. 2021. 1148 с.
3. Артур Селецький: Проєкт Стратегії цифрової трансформації освіти і науки, спрямований на створення єдиної екосистеми. URL: <https://nrat.ukrintei.ua/proyekt-strategiyi-cyfrovoyi-transformacziyi-osvity-i-nauky/>.

4. Яненко, Я. В. Мультимедійний творчий проект як технологія підготовки майбутніх фахівців у сфері мас-медіа. *ITLT*, 44(6), 134-140. 2014. URL: 10.33407/itlt.v44i6.1155.

5. Тименко В., Букорос А. Цифрові технології мультимедійного дизайну: особливості формування компетентності. *Наукові інновації та передові технології*, № 7(35), 2024.961-970. URL: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-7\(35\)-961-970](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-7(35)-961-970)

6. Тименко В., Букорос А. Теоретичні засади формування компетентності з цифрових технологій у бакалаврів мультимедійного дизайну. *Вісник науки та освіти*, № 6(24), 2024. 969-978. URL: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-6\(24\)-969-979](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-6(24)-969-979).

7. Бровченко А. І., Тименко В. П. Інформаційні технології візуалізації у дизайні. *Digital transformations in culture*, Publishing House "Baltija Publishing". 2023.

References:

1. Yevropeiska komisiia. (2021). Plan dii z tsyfrovoi osvity (2021-2027). [Digital Education Action Plan (2021-2027)]. *Yevropeiskyi osvittii prostir – European educational space*. <https://osvita.ua/school/82112> [In Ukrainian].

2. Tymenko V. P. (2021). Pedahohichniy dyzain. Praktychna obdarovanist. Estetychna obdarovanist [Pedagogical design. Practical giftedness. Aesthetic giftedness] *Entsyklopediia osvity – Encyclopedia of education, 2nd edition*. Kyiv: Yurinkom Inter. 1148 s. [in Ukrainian].

3. Seletskiy, A. (2023). Proiekt Stratehii tsyfrovoyi transformatsii osvity i nauky, spriamovanyi na stvorennia yedynoi ekosystemy. [The project of the Strategy of digital transformation of education and science, aimed at creating a single ecosystem]. <https://nrat.ukrintei.ua/proyekt-strategiyi-cyfrovoyi-transformatsiyi-osvity-i-nauky/> [In Ukrainian].

4. Yanenko Ya. V. (2014). Multymediyniy tvorchiy proekt yak tekhnolohiia pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv u sferi mas-media. [Multimedia creative project as a technology for training future specialists in the field of mass media] *ITLT*, 44(6), 134-140. doi: 10.33407/itlt.v44i6.1155 [in Ukrainian].

5. Tymenko V., Bukoros A. (2024). Tsyfrovii tekhnolohii multymediinoho dyzainu: osoblyvosti formuvannia kompetentnosti. [Digital technologies of multimedia design: features of competence formation] *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnolohii – Scientific innovations and advanced technologies*, № 7(35), 961-970. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-7\(35\)-961-970](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-7(35)-961-970) [in Ukrainian].

6. Tymenko V., Bukoros A. (2024). Teoretychni zasady formuvannia kompetentnosti z tsyfrovoykh tekhnolohii u bakalavriv multymediinoho dyzainu. [Theoretical foundations of the formation of competence in digital technologies among bachelors of multimedia design] *Visnyk nauky ta osvity – Herald of science and education*, № 6(24), 969-978. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-6\(24\)-969-979](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-6(24)-969-979) [in Ukrainian].

7. Brovchenko, A. I., & Tymenko, V. P. (2023). Informatsiini tekhnolohii vizualizatsii u dyzaini. [Information technologies of visualization in design]. *Digital transformations in culture*. Baltija Publishing [In Ukrainian].

УДК 378.018.8:373.5.011.3-051:51]:[378.147:001.895](045)

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-480-488](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-480-488)

Тягай Ірина Михайлівна кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри вищої математики та методики навчання математики, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, м. Умань, 20300, тел.: (04744) 4-04-38, <https://orcid.org/0000-0002-4360-7553>

Махомета Тетяна Миколаївна кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету фізики, математики та інформатики, професор кафедри вищої математики та методики навчання математики, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, м. Умань, 20300, тел.: (04744) 4-04-38, <https://orcid.org/0000-0003-4825-4707>

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ

Анотація. У статті висвітлено особливості використання сучасних освітніх технологій у процесі навчання фахових дисциплін майбутніх учителів математики. Зазначено, що у сучасному світі цифрових технологій освіта зазнає суттєвих трансформацій, що охоплюють як методи викладання, так і стратегії навчання. Технологічні інновації не тільки розширюють доступ до знань, але й змінюють сам підхід до навчання, роблячи його більш персоналізованим, інтерактивним та гнучким. Сучасні освітні технології охоплюють різноманітні інструменти та методи, які спрямовані на підвищення ефективності освітнього процесу та оптимізацію засвоєння знань здобувачів освіти. Завдяки сучасним освітнім технологіям стає можливим персоналізований підхід до навчання, що дає змогу адаптувати матеріал під потреби кожного студента. У статті зазначено, що підготовка кваліфікованих вчителів потребує не лише глибоких знань у предметній галузі, але й володіння сучасними методами навчання, інтеграції новітніх освітніх технологій, а також розвитку педагогічної майстерності, що дозволяє ефективно передавати знання й адаптуватися до змінних умов освітнього процесу. Однією з інноваційних технологій у сучасній освіті є технологія дослідницького навчання. Цей підхід, відомий також як навчання на основі досліджень, має на меті активне залучення студентів до справжнього наукового процесу, стимулюючи їх до самостійного відкриття нових знань та вирішення актуальних проблем. Дослідницьке навчання ґрунтується на принципі використання дослідницької діяльності як основного інструменту для досягнення освітніх цілей. Це

означає, що студенти не просто засвоюють готову інформацію, а самостійно проводять дослідження, аналізують результати, формулюють висновки та знаходять шляхи вирішення поставлених задач. Ще однією сучасною освітньою технологією, яка сприяє впровадженню дослідницького навчання на практичних заняттях з математичних дисциплін є розвиток умінь самостійно здобувати нові знання і досвід. Проектні технології навчання сприяють ефективній організації самостійної роботи студентів. Вимоги до навчальних проектів такі: наявність освітньої проблеми, складність і актуальність якої відповідає навчальним запитам студентів; дослідницький характер пошуку шляхів вирішення проблеми; структурування діяльності відповідно до класичних етапів проектування; моделювання умов для виявлення студентами навчальної проблеми; самодіяльний характер творчої діяльності студентів; практичне або теоретичне значення результату діяльності і готовність до впровадження; педагогічна цінність діяльності. Інтеграція інноваційних педагогічних технологій у підготовку вчителів є важливим етапом у формуванні їхніх професійних компетентностей. Сучасні освітні інструменти, такі як цифрові платформи, математичні моделі, симуляції та технології дослідницького навчання, значно підвищують якість навчального процесу, роблять його інтерактивним і адаптованим до вимог сьогодення.

Ключові слова: сучасні освітні технології, освітній процес, фахові дисципліни, здобувачі освіти, дидактичні засоби, майбутні учителі.

Tiahai Iryna Mykhaylivna Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Higher Mathematics and Methods of Mathematics, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20300, tel.: (04744) 4-04-38, <https://orcid.org/0000-0002-4360-7553>

Makhometa Tetiana Mykolayivna Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Dean of the Faculty of Physics, Mathematics and Computer Science, Professor of the Department of Higher Mathematics and Methods of Mathematics, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, tel.: (04744) 4-04-38, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0003-4825-4707>

PECULIARITIES OF THE USE OF MODERN EDUCATIONAL TECHNOLOGIES IN THE PROCESS OF TEACHING SPECIAL DISCIPLINES TO FUTURE MATHEMATICS TEACHERS

Abstract. The article highlights the peculiarities of using modern educational technologies in the process of teaching special disciplines to future mathematics teachers. It is noted that in today's world of digital technologies, education is undergoing significant transformations, covering both teaching methods and

learning strategies. Technological innovations not only expand access to knowledge but also change the approach to learning, making it more personalised, interactive and flexible. Modern educational technologies include a variety of tools and methods aimed at improving the efficiency of the educational process and optimising the learning of students. Thanks to modern educational technologies, a personalised approach to learning becomes possible, which allows adapting the material to the needs of each student. The article notes that the training of qualified teachers requires not only in-depth knowledge in the subject area, but also mastery of modern teaching methods, integration of the latest educational technologies, and development of pedagogical skills that allow for effective transfer of knowledge and adaptation to changing conditions of the educational process. One of the most innovative technologies in modern education is the technology of experiential learning. This approach, also known as research-based learning, aims to actively involve students in the real scientific process, encouraging them to discover new knowledge and solve current problems on their own. Research-based learning is based on the principle of using research as the main tool for achieving educational goals. This means that students do not just absorb ready-made information, but conduct research on their own, analyse the results, formulate conclusions and find ways to solve their tasks. Another modern educational technology that facilitates the implementation of research-based learning in practical classes in mathematics is the development of skills to acquire new knowledge and experience on their own. Project-based learning technologies contribute to the effective organisation of students' independent work. The requirements for educational projects are as follows: the presence of an educational problem, the complexity and relevance of which corresponds to the learning needs of students; research nature of finding ways to solve the problem; structuring activities in accordance with the classical stages of design; modelling the conditions for students to identify an educational problem; amateur nature of students' creative activity; practical or theoretical significance of the result of the activity and readiness for implementation; pedagogical value of the activity. Integration of innovative pedagogical technologies into teacher training is an important stage in the development of their professional competences. Modern educational tools, such as digital platforms, mathematical models, simulations and research-based learning technologies, significantly improve the quality of the educational process, make it interactive and adapted to the requirements of today.

Keywords: modern educational technologies, educational process, professional disciplines, students, didactic tools, future teachers.

Постановка проблеми. У сучасному світі цифрових технологій освіта зазнає суттєвих трансформацій, що охоплюють як методи викладання, так і стратегії навчання. Інтеграція інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) в освітній процес відкриває нові перспективи для підвищення ефективності

навчання, зокрема у підготовці майбутніх учителів математики. Технологічні інновації не тільки розширюють доступ до знань, але й змінюють сам підхід до навчання, роблячи його більш персоналізованим, інтерактивним та гнучким. Використання сучасних освітніх інструментів, таких як цифрові платформи, віртуальні симуляції та інтерактивні програми, забезпечує активне залучення студентів у процес навчання, сприяючи глибшому розумінню матеріалу та підвищенню їхньої мотивації.

Сучасні освітні технології охоплюють різноманітні інструменти та методи, які спрямовані на підвищення ефективності освітнього процесу та оптимізацію засвоєння знань здобувачів освіти. Вони включають як технічні засоби, так і широкий спектр програмних продуктів – від платформ для дистанційного навчання (Moodle, Google Classroom) до спеціалізованих математичних програм (GeoGebra, Wolfram Alpha). Використання цих технологій дає змогу майбутнім учителям математики не лише краще розуміти складні теоретичні концепції, але й розвивати навички їх подальшого викладання, застосовуючи інтерактивні та візуальні методи пояснення. Технології дозволяють моделювати реальні математичні задачі, створювати динамічні демонстрації, що допомагає більш глибоко зрозуміти абстрактні ідеї та їх практичне застосування в педагогічній діяльності. Завдяки сучасним освітнім технологіям стає можливим персоналізований підхід до навчання, що дає змогу адаптувати матеріал під потреби кожного студента.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема забезпечення високої якості професійно-педагогічної підготовки майбутніх фахівців вже протягом тривалого часу залишається однією з ключових у сфері теорії та методики навчання математики. Це питання набуває особливої актуальності в умовах швидкого розвитку технологій та зростаючих вимог до компетентностей педагогів. Підготовка кваліфікованих вчителів потребує не лише глибоких знань у предметній галузі, але й володіння сучасними методами навчання, інтеграції новітніх освітніх технологій, а також розвитку педагогічної майстерності, що дозволяє ефективно передавати знання й адаптуватися до змінних умов освітнього процесу.

Окремі аспекти проблеми підготовки майбутніх учителів математики були детально досліджені та висвітлені в роботах багатьох науковців, зокрема, І. Акуленко, В. Бевз, М. Бурда, Т. Годованюк, О. Матяш, Н. Кугай, М. Працьовитий, С. Раков, Н. Тарасенкова, В. Швець, О. Чашечникова та інших. У своїх дослідженнях вони акцентували увагу на різних складових цього процесу, зокрема на розвитку професійних компетентностей, впровадженні інноваційних методів навчання, використанні інформаційних технологій, а також на формуванні педагогічної майстерності. Кожен з цих напрямів робить вагомий внесок у загальне розуміння того, як підвищити ефективність підготовки вчителів математики та забезпечити відповідність їхньої кваліфікації сучасним вимогам освіти.

Незважаючи на численні дослідження, які розглядають окремі аспекти педагогічної підготовки, комплексний підхід до інтеграції сучасних інструментів у викладання фахових дисциплін залишається недостатньо розробленим. Особливо це стосується питань адаптації освітнього процесу до нових умов і викликів цифрової епохи, а також практичних рекомендацій щодо використання цих технологій для формування професійних компетентностей у майбутніх вчителів.

Мета статті – розкрити особливості використання сучасних освітніх технологій у процесі навчання фахових дисциплін майбутніх учителів математики.

Виклад основного матеріалу. Використання новітніх методик дозволяє не лише підвищити ефективність засвоєння знань, але й формувати у майбутніх педагогів навички, необхідні для роботи в умовах постійно змінюваного освітнього середовища. На даний момент проблема підготовки вчителів за допомогою інноваційних педагогічних технологій залишається надзвичайно актуальною, оскільки ці технології не лише сприяють покращенню якості викладання, але й створюють умови для розвитку в учнів критичного мислення, самостійності та творчого підходу до розв'язання проблем. Проте питання системного і комплексного впровадження цих інновацій у процес педагогічної підготовки потребує подальшого дослідження та вдосконалення.

Однією з інноваційних технологій у сучасній освіті є технологія дослідницького навчання. Цей підхід, відомий також як навчання на основі досліджень, має на меті активне залучення студентів до справжнього наукового процесу, стимулюючи їх до самостійного відкриття нових знань та вирішення актуальних проблем. Дослідницьке навчання ґрунтується на принципі використання дослідницької діяльності як основного інструменту для досягнення освітніх цілей. Це означає, що студенти не просто засвоюють готову інформацію, а самостійно проводять дослідження, аналізують результати, формулюють висновки та знаходять шляхи вирішення поставлених задач.

Такий підхід сприяє розвитку в студентів критичного мислення, вміння ставити запитання, шукати відповіді та оцінювати отриману інформацію. Важливим елементом дослідницького навчання є інтеграція теоретичних знань із практичним застосуванням, що дозволяє студентам не лише глибше зрозуміти матеріал, а й розвивати навички, необхідні для їх майбутньої професійної діяльності. Завдяки цьому дослідницьке навчання стає потужним інструментом формування творчих, аналітичних і наукових компетенцій у майбутніх фахівців.

Роль викладача в умовах дослідницького навчання змінюється кардинально: замість традиційної передачі готових знань, навичок та умінь, він виступає в ролі фасилітатора, організатора освітнього середовища, яке стимулює студентів до самостійної пізнавальної діяльності. Викладач створює

умови, за яких здобувачі освіти можуть самостійно ставити запитання, шукати шляхи їх вирішення, проводити дослідження і критично оцінювати отримані результати. У такому середовищі студенти активізують свій особистий потенціал, спираючись на індивідуальний досвід і знання, здобуті під час навчальної діяльності та повсякденного життя.

Цей підхід дозволяє студентам не лише засвоювати матеріал, але й навчитися застосовувати отримані знання в реальних життєвих та професійних ситуаціях. Викладач стає наставником, який підтримує та спрямовує студентів у процесі їхнього навчального дослідження, надаючи необхідні ресурси та консультації, але водночас залишає простір для самостійного пізнання. Така модель навчання допомагає майбутнім фахівцям розвивати критичне мислення, навички самостійного дослідження та прийняття рішень, що є необхідними у їхній майбутній професійній діяльності, де вони зможуть успішно впроваджувати технології дослідницького підходу у власній педагогічній практиці.

У статті [] описано можливості організації дослідницького навчання за допомогою середовища Graasp. Наведено приклад роботи в дослідницьких навчальних просторах, які мають доступ до інструментів порталу Phet. Colorado. Також, наведено приклад використання технології мейкерство у процесі підготовки майбутніх учителів математики, що дає можливість студентам застосовувати свої знання для розв'язання практичних завдань, створюючи матеріальні продукти. Такий підхід стимулює творче мислення, розвиває навички роботи з технологіями та дозволяє майбутнім учителям застосовувати ці методики в своїй професійній діяльності для підвищення інтересу учнів до вивчення математики через практичну діяльність та проектну роботу.

Ще однією сучасною освітньою технологією, яка сприяє впровадженню дослідницького навчання на практичних заняттях з математичних дисциплін є розвиток умінь самостійно здобувати нові знання і досвід. Проектні технології навчання сприяють ефективній організації самостійної роботи студентів. Вимоги до навчальних проектів такі: наявність освітньої проблеми, складність і актуальність якої відповідає навчальним запитам студентів; дослідницький характер пошуку шляхів вирішення проблеми; структурування діяльності відповідно до класичних етапів проектування; моделювання умов для виявлення студентами навчальної проблеми; самодіяльний характер творчої діяльності студентів; практичне або теоретичне значення результату діяльності і готовність до впровадження; педагогічна цінність діяльності (які нові знання та навички здобули студенти в процесі здійснення проекту).

Наведемо приклад впровадження проектної технології під час вивчення дисципліни «Практикум розв'язування математичних задач». Вивчення даної дисципліни передбачає розв'язування завдань із тем шкільного курсу матема-

тики, проте розглядаються завдання підвищеного рівня складності. Ми пропонуємо студентам на індивідуальне навчально-дослідне завдання підготувати проекти. Для цього потрібно рівномірно розподілити студентів відповідно до тем, що вивчаються в даній дисципліні. Так, наприклад, під час вивчення модуля «Геометричні задачі в просторі» ми пропонуємо студентам підготувати проект «Комбінація геометричних тіл». Одним із завдань проекту є формування умінь зображати вписані та описані геометричні тіла. Студентів, які закріплені за даним модулем, розподіляють відповідно до можливих типів комбінацій, тобто:

1) Многогранник і многогранник (Призма вписана в піраміду, або піраміда, вписана в призму, та інші).

2) Многогранник і тіло обертання (Піраміда, вписана в конус, або конус, вписаний в піраміду; циліндр, вписаний в піраміду, або піраміда, вписана в циліндр, та інші; куля, вписана в піраміду, або піраміда, вписана в кулю; призма, вписана в кулю, або куля, вписана в призму, та інші).

3) Тіло обертання і тіло обертання (Куля вписана або описана навколо циліндра, конуса та інші).

Студенти повинні зобразити можливі комбінації (ми пропонуємо це робити на слайдах, щоб зручно було демонструвати на занятті), охарактеризувати дані комбінації, вказати на моменти, на які треба обов'язково звернути увагу при побудові, тощо. Оскільки навчальним планом під час вивчення цієї дисципліни лекцій не передбачено, то ми практичні заняття починаємо з того, що студенти, які готують проект за даною темою, представляють презентацію. Демонстрація такої презентації допоможе студентам пригадати певні особливості теми, що вивчається на занятті (фрагмент презентації зображено на рисунку 1).

Після показу презентацій переходимо до етапу розв'язування задач (їх підготували студенти, які розробляли проект). Наступним етапом заняття є розв'язування задач, які підготував викладач.

Такий вид діяльності допоможе студентам розвивати професійні якості вчителя, адже їм самостійно потрібно добирати задачі, будувати комбінації геометричних фігур, з'ясувати, які помилки частіше допускаються учнями під час побудов (здійснити таке дослідження вони можуть під час проходження педагогічної практики та під час занять із учнями у рамках наукового гуртка «Методика розв'язування нестандартних задач у шкільному курсі математики»).

Рис. 1 Фрагмент проекту «Комбінації геометричних тіл»

Такий вид діяльності допоможе студентам розвивати професійні якості вчителя, адже їм самостійно потрібно добирати задачі, будувати комбінації геометричних фігур, з'ясувати, які помилки частіше допускаються учнями під час побудов (здійснити таке дослідження вони можуть під час проходження педагогічної практики та під час занять із учнями у рамках наукового гуртка «Методика розв'язування нестандартних задач у шкільному курсі математики»).

Для того, щоб оцінювання студентських проектів було прозорим, варто розмістити їх на платформі Moodle, або ж за допомогою інших хмарних технологій, куди вони зможуть завантажити свої роботи. Це допоможе студентам переглядати роботи один одного, обговорювати, вказувати на певні неточності тощо.

Студенти після перегляду проекту, виставляють бали та залишають свої коментарі. На обговорення на практичному занятті викладач обирає дискусійні роботи, щоб детально розглянути ті моменти, які найбільше викликали запитань.

Висновки. Інтеграція інноваційних педагогічних технологій у підготовку вчителів є важливим етапом у формуванні їхніх професійних компе-

тентностей. Сучасні освітні інструменти, такі як цифрові платформи, математичні моделі, симуляції та технології дослідницького навчання, значно підвищують якість навчального процесу, роблять його інтерактивним і адаптованим до вимог сьогодення.

Перспективи подальших досліджень спрямовані на дослідження запровадження формувального оцінювання навчальних досягнень здобувачів освіти у процесі підготовки майбутніх учителів математики.

Література:

1. Годованюк Т.Л., Махомета Т.М., Тягай І.М. Інноваційні навчальні технології – основа модернізації методичної підготовки майбутнього вчителя математики. Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету : електронне наук. фахове вид. 2019. Спецвипуск «Нові педагогічні підходи в STEAM освіті». URL: http://openedu.kubg.edu.ua/journal/index.php/openedu/article/view/217#.XbSCm__VLIU (дата звернення 20.09.2024).

References:

1. Hodovanyuk T.L., Makhometa T.M. & Tiahai I.M. (2019). Innovatsiyni navchal'ni tekhnolohiyi – osnova modernizatsiyi metodychnoyi pidhotovky maybutn'oho vchytelya matematyky [Innovative educational technologies are the basis for the modernization of the methodical training of future mathematics teachers]. *Vidkryte osvityne e-seredovyshe suchasnoho universytetu – Open educational e-environment of a modern university*. URL: <http://vnz.org.ua/dokumenty/sypsok/4487-nakaz-ministerstva-1176-vid-14082013> [in Ukrainian].

УДК: 004.42:373.3.091.12.011.3-051(075.8)

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-489-498](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-489-498)

Усатенко Віра Миколаївна кандидат педагогічних наук, декан педагогічного факультету, доцент кафедри початкової освіти, гуманітарних дисциплін та інформатики, Обласний коледж «Кременчуцька гуманітарно-технологічна академія імені А. С. Макаренка» Полтавської обласної ради, вул. Валентини Федько, 33, Кременчук, 39623, <https://orcid.org/0009-0004-3942-0413>

ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ЧЕРЕЗ ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМИ MOODLE (НА ПРИКЛАДІ ВИВЧЕННЯ КУРСУ «ПЕДАГОГІКА»)

Анотація. Присвячена актуальним питанням вдосконалення педагогічної освіти в умовах сучасних цифрових технологій. Стаття розглядає можливості платформи Moodle як ефективного засобу для оптимізації навчального процесу та підвищення якості підготовки майбутніх учителів.

Зазначено, що використання онлайн-ресурсів в освітньому процесі дозволяє персоналізувати навчання, забезпечити доступ до інтерактивних матеріалів і сприяти формуванню самостійності та відповідальності у студентів. Особлива увага приділена курсу «Педагогіка», який відіграє ключову роль у професійному становленні майбутніх учителів.

Платформа Moodle пропонує широкий спектр інструментів, серед яких тести, форуми, чат-кімнати та інші інтерактивні елементи, що сприяють активній взаємодії між викладачем і студентами. Завдяки таким можливостям Moodle підвищує ефективність навчання, дозволяючи студентам працювати в індивідуальному темпі, відстежувати свій прогрес та отримувати зворотній зв'язок у режимі реального часу.

Застосування Moodle у курсі «Педагогіка» сприяє поглибленому засвоєнню теоретичних знань і формуванню практичних навичок, необхідних для майбутньої професійної діяльності. Також платформа забезпечує можливість колаборації студентів, розвитку критичного мислення та аналізу педагогічних ситуацій.

Дослідження підтверджують, що студенти, які працюють з Moodle, демонструють вищий рівень успішності порівняно з тими, хто використовує традиційні форми навчання. Онлайн-формат дозволяє більш гнучко планувати навчальний процес, забезпечуючи доступ до навчальних матеріалів у будь-який час і з будь-якого місця.

Одним з важливих аспектів роботи з Moodle є підвищення цифрової грамотності як студентів, так і викладачів, що є важливим елементом сучасної

педагогічної освіти. Важливою є й можливість інтеграції різноманітних освітніх ресурсів, таких як відеолекції, інтерактивні презентації та завдання з автоматичною перевіркою.

Крім того, платформа дозволяє викладачам адаптувати матеріали під конкретні потреби групи, надаючи можливість створення індивідуальних траєкторій навчання для різних студентів. Moodle також сприяє розвитку самоорганізації, планування часу та навичок ефективного управління ресурсами.

Отже, впровадження платформи Moodle в процес професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів забезпечує багатовекторний підхід до навчання, який враховує індивідуальні потреби студентів, підвищує якість їх підготовки та сприяє формуванню необхідних компетентностей для майбутньої професійної діяльності.

Таким чином, досвід використання Moodle на прикладі вивчення курсу «Педагогіка» демонструє значні перспективи для вдосконалення освітнього процесу у вищих навчальних закладах та підвищення рівня підготовки педагогічних кадрів[1].

Ключові слова: платформа Moodle, майбутні учителя, професійно-педагогічна підготовка, цифрова грамотність.

Usatenko Vira Mykolaivna PhD in Pedagogical Sciences, Dean of the Pedagogical Faculty, Associate Professor of the Department of Primary Education, Humanities, and Informatics, Regional College «Kremenchuk Humanitarian and Technological Academy named after A. S. Makarenko» of the Poltava Regional Council, St. Valentyna Fedko, 33, Kremenchuk, 39623, <https://orcid.org/0009-0004-3942-0413>

IMPROVING THE LEVEL OF PROFESSIONAL AND PEDAGOGICAL TRAINING OF FUTURE TEACHERS THROUGH THE USE OF THE MOODLE PLATFORM (ON THE EXAMPLE OF THE COURSE «PEDAGOGY»)

Abstract. The article is devoted to topical issues of improving teacher education in the context of modern digital technologies. The article examines the capabilities of the Moodle platform as an effective tool for optimising the educational process and improving the quality of future teachers' training.

It is noted that the use of online resources in the educational process allows personalising learning, providing access to interactive materials and promoting independence and responsibility in students. Particular attention is paid to the course 'Pedagogy', which plays a key role in the professional development of future teachers.

The Moodle platform offers a wide range of tools, including tests, forums, chat rooms and other interactive elements that facilitate active interaction between teachers and students. Thanks to these features, Moodle increases the effectiveness of learning by allowing students to work at their own pace, track their progress and receive feedback in real time.

The use of Moodle in the Pedagogy course contributes to the in-depth mastery of theoretical knowledge and the development of practical skills necessary for future professional activities. The platform also provides opportunities for student collaboration, critical thinking and analysis of pedagogical situations.

Studies show that students who work with Moodle demonstrate a higher level of success compared to those who use traditional forms of education. The online format allows for more flexible planning of the learning process, providing access to learning materials at any time and from any place.

One of the important aspects of working with Moodle is improving the digital literacy of both students and teachers, which is an important element of modern teacher education. The ability to integrate a variety of educational resources, such as video lectures, interactive presentations, and assignments with automatic checking, is also important.

In addition, the platform allows teachers to adapt materials to the specific needs of the group, providing the opportunity to create individual learning paths for different students. Moodle also promotes the development of self-organisation, time planning and effective resource management skills.

Thus, the introduction of the Moodle platform in the process of professional and pedagogical training of future teachers provides a multi-vector approach to learning that takes into account the individual needs of students, improves the quality of their training and contributes to the formation of the necessary competencies for future professional activities.

Thus, the experience of using Moodle on the example of studying the course 'Pedagogy' demonstrates significant prospects for improving the educational process in higher education institutions and raising the level of training of teaching staff[1].

Keywords: Moodle platform, future teachers, vocational training, digital literacy.

Постановка проблеми. Сучасна система освіти потребує постійного оновлення методів та інструментів навчання, особливо у підготовці майбутніх учителів. Традиційні форми викладання педагогічних дисциплін не завжди ефективно відповідають викликам цифрового суспільства. Зростаюча кількість інформації та стрімкий розвиток технологій вимагають від педагогів нових компетенцій, зокрема здатності працювати з сучасними освітніми платформами. Однією з таких платформ є Moodle, яка надає широкі можливості

для інтерактивного навчання, індивідуалізації освітнього процесу та розвитку професійних навичок студентів.

Проблема полягає у тому, що підготовка майбутніх учителів на педагогічних спеціальностях часто залишається на рівні класичного підходу, що може бути недостатньо для формування необхідних цифрових та педагогічних компетенцій. Використання платформи Moodle у викладанні курсу «Педагогіка» може стати ефективним інструментом для підвищення рівня професійно-педагогічної підготовки студентів. Проте не всі викладачі та студенти мають достатній досвід використання цієї платформи, що створює додаткові труднощі в організації навчального процесу.

Таким чином, актуальним стає питання інтеграції платформи Moodle в навчальний процес педагогічних закладів та розробка ефективних методик її використання для підвищення рівня професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів.

Огляд останніх досліджень і публікацій. В останні роки використання цифрових освітніх технологій у педагогічній підготовці набуває все більшого поширення. Зокрема, багато наукових робіт присвячено дослідженню впровадження платформи Moodle в освітній процес. У працях дослідників розглядається потенціал цієї платформи як засобу інтерактивного навчання та інструменту для формування ключових професійних компетенцій майбутніх учителів.

Сухіна, В. П. у своїй роботі підкреслює, що використання Moodle дозволяє індивідуалізувати навчальний процес, забезпечуючи доступ до навчальних матеріалів у будь-який час. Це сприяє розвитку самостійності студентів та їх професійного зростання. Дослідниця звертає увагу на важливість інтеграції електронних курсів у традиційні методи викладання для забезпечення ефективної педагогічної підготовки[2].

Рябоконт, О. М. вивчає вплив платформи Moodle на розвиток інформаційно-комунікаційних компетенцій у майбутніх учителів. Вона зазначає, що Moodle сприяє формуванню не тільки технічних навичок, але й розвиває здатність студентів до співпраці та самонавчання. Авторка також підкреслює, що важливо враховувати різний рівень підготовки студентів до використання цифрових технологій[4].

Коваленко, С. О. провів дослідження щодо підвищення мотивації до навчання через використання інтерактивних інструментів Moodle у курсі «Педагогіка». Він виявив, що студенти, які працювали з платформою, демонструють вищий рівень залученості в навчальний процес і глибше розуміння педагогічних концепцій. Moodle забезпечує можливість створення тестів, форумів, завдань та іншої активної діяльності, що покращує засвоєння матеріалу[5].

Тарасенко, І. В. досліджує роль Moodle у розвитку професійних компетенцій майбутніх учителів. У роботі зазначено, що платформа сприяє розвитку

навичок організації навчального процесу, зокрема, через планування навчальних завдань та оцінювання досягнень студентів. Тарасенко також вказує на важливість підтримки викладачами студентів під час роботи з платформою для досягнення кращих результатів[7].

Таким чином, дослідження останніх років підтверджують ефективність використання платформи Moodle у професійно-педагогічній підготовці майбутніх учителів. Впровадження цієї платформи сприяє розвитку самостійності, комунікативних навичок та професійних компетенцій студентів. Проте, науковці також зазначають важливість методичної підтримки викладачів та студентів у процесі використання цифрових технологій для досягнення максимальних результатів.

Мета статті. Метою дослідження є вивчення можливостей підвищення рівня професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів шляхом використання освітньої платформи Moodle на прикладі курсу «Педагогіка». Дослідження передбачає аналіз ефективності інтеграції платформи Moodle в навчальний процес для розвитку професійних компетенцій, активізації самостійної роботи студентів, покращення їх мотивації до навчання, а також удосконалення навичок використання інформаційно-комунікаційних технологій в освітній діяльності. Особлива увага приділяється пошуку оптимальних методик впровадження Moodle у педагогічну підготовку для забезпечення індивідуалізованого підходу та інтерактивного навчання.

Виклад основного матеріалу. Сучасна підготовка майбутніх учителів вимагає постійного вдосконалення, зокрема через використання новітніх освітніх технологій. Одним із таких ефективних інструментів є платформа Moodle, яка відкриває широкі можливості для організації навчального процесу на новому рівні. Moodle дозволяє поєднувати традиційні методи викладання з цифровими технологіями, сприяючи активізації самостійної роботи студентів та розвитку їх професійних компетенцій.

Педагогічна підготовка є однією з ключових складових формування професійної майстерності майбутніх учителів. У цьому контексті важливою складовою є курс «Педагогіка», який закладає основу розуміння студентами основних принципів навчання та виховання. Впровадження платформи Moodle в процес вивчення цього курсу дозволяє підвищити ефективність навчання, забезпечуючи доступ до різноманітних навчальних матеріалів та інтерактивних завдань.

Однією з ключових переваг Moodle є її здатність індивідуалізувати навчальний процес. Студенти можуть працювати з матеріалами у зручний для них час, що підвищує їхню автономність та відповідальність за власне навчання. Окрім того, Moodle дозволяє викладачам гнучко адаптувати матеріали під рівень підготовки кожного студента, створюючи умови для диференційованого підходу до навчання.

На прикладі курсу «Педагогіка», використання платформи Moodle включає створення електронних лекцій, відеоматеріалів, інтерактивних тестів та завдань, що дозволяють студентам засвоювати теоретичний матеріал та перевіряти свої знання у зручному форматі. Важливою особливістю Moodle є можливість проведення онлайн-дискусій через форуми, що стимулює активне обговорення педагогічних питань і обмін думками між студентами та викладачем.

Дослідження показують, що використання платформи Moodle у курсі «Педагогіка» позитивно впливає на рівень засвоєння матеріалу. Студенти, які активно використовують цю платформу, демонструють кращі результати в тестах і завданнях, що свідчить про глибше розуміння основних педагогічних концепцій. Крім того, Moodle сприяє розвитку інформаційно-комунікаційних компетенцій, що є важливим для сучасного вчителя[8].

Однак, впровадження Moodle також має свої виклики. Не всі студенти володіють достатніми технічними навичками для ефективного використання платформи. Це вимагає додаткових зусиль від викладачів для навчання студентів основам роботи з Moodle та постійної підтримки в процесі навчання. Важливим аспектом також є мотивація студентів до використання платформи, оскільки не всі можуть бути достатньо зацікавленими у самостійній роботі.

Крім того, викладачі повинні постійно вдосконалювати свої методики використання Moodle, щоб зробити навчання максимально ефективним і цікавим для студентів. Створення інтерактивних завдань, форумів, відеолекцій і тестів потребує часу та зусиль, проте результати показують, що така робота виправдовує себе, оскільки сприяє глибшому засвоєнню матеріалу.

Можливості платформи Moodle дозволяють створювати комплексні програми навчання, які включають теоретичні, практичні та інтерактивні елементи. Наприклад, у курсі «Педагогіка» можна організувати віртуальні семінари, де студенти обговорюють актуальні педагогічні проблеми, а також використовувати тести для самоперевірки та контролю знань. Важливою функцією є можливість відстеження прогресу студентів, що дозволяє викладачам швидко реагувати на їхні потреби та проблеми в навчанні.

З іншого боку, Moodle дозволяє студентам брати участь у груповій роботі через онлайн-платформу. Це стимулює розвиток комунікативних навичок і співпраці, що є важливими для майбутньої професійної діяльності вчителя. Студенти можуть спільно виконувати проекти, обговорювати результати роботи та надавати зворотний зв'язок один одному.

Таким чином, використання платформи Moodle у вивченні курсу «Педагогіка» є ефективним інструментом для підвищення рівня професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів. Це дозволяє індивідуалізувати навчальний процес, розвивати самостійність, покращувати мотивацію студентів та розвивати ключові професійні компетенції, необхідні для сучасної освітньої діяльності[9].

Отже, платформа Moodle має великий потенціал для модернізації навчального процесу в педагогічній освіті. Її інтеграція у навчальні програми дозволяє ефективно поєднувати теоретичні знання з практичними навичками, стимулюючи активне навчання та професійний розвиток студентів. Проте для досягнення максимальних результатів важливо забезпечити методичну підтримку студентам і викладачам, а також постійно вдосконалювати методики використання цієї платформи.

Результати досліджень. Дослідження впливу використання платформи Moodle на професійно-педагогічну підготовку майбутніх учителів виявило низку важливих результатів, що підтверджують ефективність цієї технології в освітньому процесі. На основі вивчення курсу «Педагогіка» із залученням інструментів Moodle було проведено аналіз прогресу студентів і виявлено, що використання платформи сприяє як покращенню знань, так і розвитку важливих педагогічних навичок.

Перш за все, результати показали, що студенти, які активно користуються Moodle, демонструють вищий рівень успішності порівняно з тими, хто не використовує платформу на постійній основі. Це пояснюється тим, що студенти мають доступ до навчальних матеріалів у будь-який час і можуть повторно опрацювати лекції, завдання та інші ресурси. Така гнучкість підвищує рівень самостійності та відповідальності за власне навчання.

Дослідження також виявило, що інтерактивні інструменти Moodle, такі як тести, форуми та завдання для самоперевірки, значно підвищують мотивацію студентів до навчання. Студенти відзначали, що можливість отримувати зворотний зв'язок в режимі реального часу, а також постійно відслідковувати свій прогрес допомагає їм краще орієнтуватися у своїх успіхах та недоліках. Вони більш залучені в навчальний процес, оскільки їм доступні різноманітні форми навчальної діяльності.

Особливо важливим результатом стало те, що Moodle сприяє розвитку інформаційно-комунікаційних компетенцій майбутніх учителів. Оскільки платформа передбачає активну роботу з цифровими інструментами, студенти набувають досвіду, який може бути використаний ними у майбутній педагогічній діяльності. Вони навчаються створювати навчальні матеріали, організувати дистанційні уроки та працювати з різними цифровими форматами, що є важливими навичками для сучасного вчителя.

Додатковим позитивним аспектом стало підвищення комунікативних здібностей студентів. Використання форумів у Moodle для обговорення питань курсу сприяло розвитку навичок спілкування, співпраці та вміння аргументувати свою точку зору. Такі навички є критично важливими для роботи вчителя, оскільки вони допомагають не лише в навчальній діяльності, але й у взаємодії з колегами та батьками.

Однак, дослідження виявило і деякі труднощі, з якими стикаються студенти та викладачі під час використання платформи Moodle. Однією з головних проблем є нерівномірний рівень володіння цифровими технологіями серед студентів. Деякі студенти, особливо ті, хто не мали попереднього досвіду роботи з освітніми платформами, зустрічають складнощі в освоєнні функціоналу Moodle. Це вимагає додаткової підтримки з боку викладачів.

Крім того, викладачі також відзначили, що створення якісних навчальних матеріалів для Moodle потребує часу і зусиль. Необхідно адаптувати традиційні методи викладання до цифрового формату, що включає розробку тестів, відеолекцій, інтерактивних завдань тощо. Проте, попри ці виклики, більшість викладачів вважають, що використання платформи Moodle виправдовує себе завдяки підвищенню ефективності навчання.

Інше важливе спостереження полягає у тому, що Moodle дозволяє інтегрувати різні форми контролю знань. Це можуть бути як традиційні письмові роботи, так і автоматизовані тести та опитування. Така різноманітність підходів до оцінювання знань дозволяє студентам краще підготуватися до реальних педагогічних завдань, оскільки вони отримують різнобічний досвід.

Важливим є також те, що Moodle дозволяє викладачам індивідуалізувати навчальний процес. Студенти можуть отримувати завдання, адаптовані до їхнього рівня знань та індивідуальних потреб. Це сприяє більш ефективному засвоєнню матеріалу, оскільки кожен студент має можливість працювати у своєму темпі та за своїми можливостями.

Ще одним значним результатом стало підвищення рівня самооцінки та впевненості у своїх силах серед студентів, які активно використовували Moodle. Завдяки постійній взаємодії з платформою, студенти мали можливість регулярно відслідковувати свої успіхи, що підвищувало їхню впевненість у своїх знаннях та навичках. Це є важливим фактором у формуванні майбутнього вчителя, який повинен бути впевненим у своїй професійній компетентності.

Підсумовуючи результати дослідження, можна зробити висновок, що використання платформи Moodle у курсі «Педагогіка» є ефективним інструментом для підвищення рівня професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів. Moodle сприяє розвитку самостійності, інформаційно-комунікаційних компетенцій та комунікативних навичок, що є необхідними для успішної педагогічної діяльності. Однак, для досягнення максимальних результатів важливо забезпечити належну підтримку студентам та викладачам у процесі освоєння платформи.

Висновки. Використання платформи Moodle у професійно-педагогічній підготовці майбутніх учителів, зокрема під час вивчення курсу «Педагогіка», виявилось ефективним інструментом для підвищення рівня їхніх знань і компетенцій. Аналіз досліджень та практичні результати показали, що Moodle

значно покращує навчальний процес, роблячи його більш інтерактивним, гнучким та індивідуалізованим.

Однією з головних переваг платформи є можливість надання студентам постійного доступу до навчальних матеріалів, що сприяє розвитку самостійності та відповідальності за власне навчання. Студенти можуть працювати у зручному для них темпі, отримуючи зворотний зв'язок від викладачів через різні інтерактивні інструменти Moodle, такі як тести, форуми та обговорення.

Важливим є те, що платформа Moodle сприяє розвитку ключових професійних компетенцій, таких як інформаційно-комунікаційні навички та навички співпраці. Форми онлайн-комунікації, які пропонує Moodle, активізують обговорення навчальних тем, допомагаючи студентам розвивати навички спілкування та колективної роботи[10].

Однак, дослідження також виявило певні труднощі, пов'язані з недостатньою технічною підготовкою частини студентів і необхідністю додаткової методичної підтримки з боку викладачів. Це підкреслює важливість постійного вдосконалення методик навчання та підготовки до роботи з цифровими платформами.

Загалом, впровадження платформи Moodle у навчальний процес дозволяє значно підвищити якість підготовки майбутніх учителів, зробивши навчання більш сучасним та ефективним. Платформа підтримує інтерактивне навчання, мотивацію студентів та підвищення рівня їхніх професійних компетенцій, що є важливим для успішної кар'єри в педагогічній сфері.

Література:

1. Сухіна В. П. Використання платформи Moodle у підготовці майбутніх учителів: переваги та перспективи розвитку. Інформаційні технології в освіті. 2020. № 8. С. 15-22.
2. Індивідуалізація освітнього процесу шляхом використання Moodle при вивченні курсу «Педагогіка». Педагогічні науки: Теорія, історія, інноваційні технології. 2021. № 2. С. 43-50.
3. Формування інформаційно-комунікаційних компетентностей майбутніх учителів засобами платформи Moodle. Вісник педагогічних наук. 2020. № 6. С. 27-35.
4. Підвищення рівня професійної підготовки студентів педагогічних спеціальностей з використанням Moodle. Сучасні тенденції розвитку освіти. 2022. № 5. С. 91-98.
5. Коваленко С. О. Використання інтерактивних засобів Moodle для мотивації студентів при вивченні курсу «Педагогіка». Наукові записки Ніжинського державного університету. 2021. № 7. С. 58-65.
6. Впровадження дистанційного навчання в педагогічних закладах через платформу Moodle: нові можливості та виклики. Інновації в педагогічній освіті. 2023. № 9. С. 102-110.
7. Тарасенко І. В. Платформа Moodle як засіб формування професійних компетентностей майбутніх учителів. Проблеми сучасної освіти. 2021. № 3. С. 72-80.
8. Використання освітніх платформ у підготовці вчителів: досвід використання Moodle. Вища освіта України. 2022. № 4. С. 37-45.
9. Переваги та недоліки платформи Moodle у підготовці майбутніх учителів. Інформаційні технології і засоби навчання. 2021. № 6. С. 50-58.
10. Коваленко С. О., Тарасенко І. В. Досвід впровадження платформи Moodle в навчальний курс «Педагогіка»: аналітичний підхід. Педагогіка і психологія вищої школи. 2023. № 11. С. 14-21.

References:

1. Sukhina, V. P. (2020). Vykorystannia platformy Moodle u pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv: perevahy ta perspektyvy rozvytku [The use of the Moodle platform in training future teachers: advantages and prospects for development]. *Informatsiini tekhnolohii v osviti*, (8), 15-22 [in Ukrainian].
2. (2021). Indyvidualizatsiia osvitnoho protsesu shliakhom vykorystannia Moodle pry vyvchenni kursu «Pedahohika» [Individualization of the educational process through the use of Moodle in the study of the course "Pedagogy"]. *Pedahohichni nauky: Teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnolohii*, (2), 43-50 [in Ukrainian].
3. (2020). Formuvannia informatsiino-komunikatsiinykh kompetentnosti maibutnikh uchyteliv zasobamy platformy Moodle [Formation of information and communication competencies of future teachers through the Moodle platform]. *Visnyk pedahohichnykh nauk*, (6), 27-35 [in Ukrainian].
4. (2022). Pidvyshchennia rivnia profesiinoi pidhotovky studentiv pedahohichnykh spetsialnosti z vykorystanniam Moodle [Increasing the level of professional training of students of pedagogical specialties using Moodle]. *Suchasni tendentsii rozvytku osvity*, (5), 91-98 [in Ukrainian].
5. Kovalenko, S. O. (2021). Vykorystannia interaktyvnykh zasobiv Moodle dlia motyvatsii studentiv pry vyvchenni kursu «Pedahohika» [The use of interactive Moodle tools to motivate students in the study of the course "Pedagogy"]. *Naukovi zapysky Nizhynskoho derzhavnoho universytetu*, (7), 58-65 [in Ukrainian].
6. (2023). Vprovadzhennia dystantsiinoho navchannia v pedahohichnykh zakladakh cherez platformu Moodle: novi mozhlyvosti ta vyklyky [Introduction of distance learning in pedagogical institutions through the Moodle platform: new opportunities and challenges]. *Innovatsii v pedahohichnii osviti*, (9), 102-110 [in Ukrainian].
7. Tarasenko, I. V. (2021). Platforma Moodle yak zasib formuvannia profesiinykh kompetentnosti maibutnikh uchyteliv [The Moodle platform as a tool for the formation of professional competencies of future teachers]. *Problemy suchasnoi osvity*, (3), 72-80 [in Ukrainian].
8. (2022). Vykorystannia osvitnykh platform u pidhotovtsi uchyteliv: dosvid vykorystannia Moodle [The use of educational platforms in teacher training: experience of using Moodle]. *Vyshcha osvita Ukrainy*, (4), 37-45 [in Ukrainian].
9. (2021). Perevahy ta nedoliky platformy Moodle u pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv [Advantages and disadvantages of the Moodle platform in the preparation of future teachers]. *Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia*, (6), 50-58 [in Ukrainian].
10. Kovalenko S. O., & Tarasenko I. V. (2023). Dosvid vprovadzhennia platformy Moodle v navchalnyi kurs «Pedahohika»: analitychnyi pidkhid [Experience of implementing the Moodle platform in the educational course "Pedagogy": an analytical approach]. *Pedahohika i psykholohiia vyshchoi shkoly*, (11), 14-21 [in Ukrainian].

УДК 378.1.001.76

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-499-509](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-499-509)

Чжу Цзінькуан аспірант кафедри педагогіки 011 Освітні, педагогічні науки, Національний університет біоресурсів і природокористування України, вул. Героїв Оборони, 15, м. Київ, 03041, <https://orcid.org/0009-0002-6217-2580>

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Анотація. У статті розглянуто аналіз європейського досвіду щодо застосування інновацій у професійній діяльності майбутніх фахівців.

Як показують різні дослідження, високим рівнем інноваційності характеризується співробітництво в сфері інноваційної освіти і навчання в країнах ЄС. Насамперед, зміцнюється співробітництво між роботодавцями і закладами професійної освіти й навчання. Впроваджуються нові моделі співробітництва між провайдерами професійної освіти й навчання та підприємствами, що підтримує навчання на робочому місці.

Для формування сучасної інноваційної політики у сфері освіти в Україні нами проаналізовані ідеї європейського досвіду: професійна освіта і навчання в країнах ЄС рухаються вперед за допомогою нового партнерства, системних реформ, розвитку навчальних планів, сучасних методів навчання й оцінювання, різних моделей фінансування тощо; інновації в освіті – це взаємно підтримувана та взаємозалежна сфера; необхідна радикальна перебудова всього складу вітчизняної освіти, спрямованої в майбутнє.

Серед освітніх інновацій міжнародного рівня в сучасній Європі виділяється розвиток та інституціалізація унікальної платформи для взаємодії системи професійної освіти й навчання, закладів вищої освіти, місцевої громади, регіональної економіки, закладів ринку праці, місцевої адміністрації та ін. На базі об'єднання й перерозподілу ресурсів (працівників, учнів, інфраструктури) в європейських університетах здійснюється відпрацювання елементів дуальної системи професійної освіти, на засадах співробітництва уряди різних країн створюють нові освітні інституції.

Щоб сприяти трансформаційним змінам на основі нової моделі розвитку, необхідно, щоб академічна спільнота заохочувала інші способи навчання, розуміння навчання та взаємодія та життя з технологіями. І професіонали, і студенти повинні отримати певні цифрові та соціальні навички, щоб стати агентами змін, у яких через вищу освіту на основі сталого розвитку вони можуть застосовувати інновації для сприяння навчанню. Таким чином, важливо: стати на шлях ефективного використання інновацій відповідно до

освітніх цілей та стратегії установ; створити сценарії, за якими інновації можна використовувати в процесах викладання та навчання.

Ключові слова: європейський досвід, інновації, професійна діяльність, майбутні фахівці.

Zhu Jinkuang Graduate student of the Department of Pedagogy 011 Educational, pedagogical sciences, National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine, St. Heroiv Oborony, 15, Kyiv, 03041, <https://orcid.org/0009-0002-6217-2580>

EUROPEAN EXPERIENCE IN THE APPLICATION OF INNOVATIONS IN THE PROFESSIONAL ACTIVITIES OF FUTURE SPECIALISTS

Abstract. The article deals with the analysis of the European experience regarding the application of innovations in the professional activities of future specialists.

As various studies show, cooperation in the field of innovative education and training in EU countries is characterized by a high level of innovation. First of all, cooperation between employers and vocational education and training institutions is being strengthened. New models of cooperation between vocational education and training providers and businesses supporting workplace learning are being introduced.

For the formation of a modern innovative policy in the field of education in Ukraine, we analyzed the ideas of European experience: professional education and training in EU countries are moving forward with the help of new partnerships, system reforms, development of curricula, modern methods of training and evaluation, various financing models, etc.; innovation in education is a mutually supportive and interdependent field; a radical restructuring of the entire composition of domestic education, aimed at the future, is necessary.

Among educational innovations of the international level in modern Europe, the development and institutionalization of a unique platform for the interaction of the vocational education and training system, higher education institutions, local community, regional economy, labor market institutions, local administration, etc. stands out. On the basis of the unification and redistribution of resources (employees, students, infrastructure) in European universities, the elements of the dual system of professional education are being worked out, and the governments of different countries are creating new educational institutions on the basis of cooperation.

To facilitate transformative change based on a new development model, it is necessary for the academic community to encourage other ways of learning, understanding learning, and interacting with and living with technology. Both professionals and students need to acquire certain digital and social skills to become

agents of change in which, through sustainable higher education, they can apply innovation to promote learning. Thus, it is important to: embark on the path of effective use of innovations in accordance with the educational goals and strategies of institutions; create scenarios in which innovations can be used in teaching and learning processes.

Keywords: European experience, innovations, professional activity, future specialists.

Постановка проблеми. Технологічний прогрес призвів до значної цифрової трансформації. Процес інтеграції та використання технологій у навчальних закладах був складним і супроводжувався великими змінами відповідно до особливостей кожного контексту. Такі фактори, як навчання, цифрові навички викладання, знання та здібності студентів, доступність, інфраструктура та освітня політика, відзначають інвестиції та впровадження інноваційних технологій в освітні установи [6].

Використання інноваційних технологій продовжує бути більш зосередженим на техніці та навчальній програмі, а не на практичних і критичних навичках; це сприймається як каталізатор професійного розвитку використання технологій у педагогіці. Щоб порушити цю теоретико-технічну позицію, важливо, щоб заклади розглядали три основні осі: технологічну, педагогічну та організаційну. Кожна з них пов'язана з певною точкою зору на те, як концепції технологій: технологічна з інформаційно-комунікаційними технологіями (ІКТ), педагогічна пов'язана з навчанням, цифровими компетенціями, освітніми інноваціями та технологіями знань, а організаційна з організаційними та колаборативними технологіями управління. Поєднання трьох осей з їх відповідними перспективами поступається місцем використанню технологій із підходу розширення можливостей (рис. 1), що дозволяє нам зіштовхуватися зі складними життєвими ситуаціями та розвивати компетенції, які допомагають нам успішно керувати всіма викликами, які виникають.

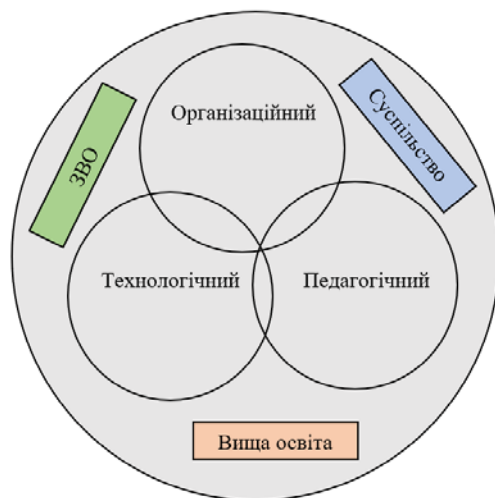

Рис. 1 Основні осі з використання інноваційних технологій

Ці плани спрямовані на те, щоб запропонувати якісну, чудову та справедливу освіту для всіх, з правом на адекватну підготовку та постійне оновлення, а також пропонувати нові можливості та соціальні проблеми: гнучкість, креативність, інновації, цифрові компетенції та вдосконалення процесів навчання. З цією метою були складені різні плани дій, які складаються з трьох керівних принципів із відповідними заходами:

1. Використання цифрових технологій у процесах викладання та навчання: покращення з'єднання Wi-Fi в освітніх установах, використання інструментів самооцінки та цифрово-сертифікованих дипломів;

2. Набуття та розвиток цифрових навичок для підтримки цифрової трансформації: створення платформи у ЗВО для покращення процесів викладання та навчання; розвиток наукових цифрових навичок — відкрита наука; кібербезпека в освіті; та навчання цифровим навичкам та підприємництві;

3. Удосконалення систем освіти на основі досліджень, інновацій та передового досвіду, які допомагають розбудувати цифрову культуру (цифрова грамотність, цифрові компетенції, інклюзія тощо) [9].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми застосування інновацій у професійній діяльності майбутніх фахівців є досить актуальними в публікаціях дослідників. Зокрема, аналіз європейського досвіду щодо застосування інновацій у професійній діяльності майбутніх фахівців вивчали І. Артёмов, І. Баланчук, А. Бонковські, Й. Головач, А. Гусь, Я. Домбровський, О.Кучай, В. Луговий, П. Саух, І. Студеняк тощо.

Мета статті. Ми поставили за мету розглянути застосування інновацій у професійній діяльності майбутніх фахівців.

Виклад основного матеріалу. Характерної уваги, заслуговує дослідження досвіду Швеції щодо формування інноваційної інфраструктури. Нині країна входить до престижного світового рейтингу Глобальний інноваційний індекс проектів співпраці між університетами та зовнішніми стейкхолдерами [11].

Демократичне врядування в університетах Швеції, засноване на делібератії – залученні всіх учасників (адміністрації, дослідників, студентів, викладачів) до відкритого групового обговорення та прийняття рішень на різних рівнях. Швеція має високий рівень академічної культури, академічних цінностей та свободи в університетах. Поширеним у країні є залучення до наукових досліджень та освітніх заходів талановитих іноземних дослідників та відомих вчених (в тому числі Нобелівських лауреатів), а також участь у створенні дослідницьких інноваційних центрів за межами країни та активне членство у галузевих міжнародних мережах [19].

Шведські університети є воротами у професію низки галузей. ІТ, телекомунікації, автомобілебудування, лісова промисловість та банківська сфера – лише деякі з галузей, у яких Швеція може похвалитися роллю прогресивного лідера. Швеція рано використала технології як у бізнесі, так і в побуті, тому і процвітають багато шведських сервісних компаній.

Швеція давно пишається підготовкою новаторів для командної роботи. Її університети роблять акцент на групову роботу, заохочуючи студентів у розкритті та розвитку своїх сил та талантів. Багато програм передбачають тісне співробітництво між науковими установами та промисловістю, даючи студентам явну перевагу при виході на ринок праці [22].

У Словацькій Республіці університети є основними закладами, що надають вищу освіту та проводять наукові дослідження. Важливою перспективою вищої освіти є підготовка нового покоління випускників за різними професійними напрямками.

У Словацькій Республіці вища освіта включає такі інновації, тенденції та перспективи: транскордонна вища освіта, орієнтована на диплом подвійного диплому; створення зв'язків через спільні проекти між університетами та установами в окремих регіонах; розподіл та специфікація навчальних програм на основа зв'язку «наукова теорія» і «практична реалізація».

Словацькі університети пропонують унікальні методи навчання, які виділяють їх серед інших європейських ЗВО. Багато словацьких університетів, впроваджують проектну освіту в у свої програми. Студенти працюють над реальними проектами у співпраці з компаніями та організаціями, що дозволяє їм застосовувати теоретичні знання на практиці та розвивати навички вирішення проблем. Такий підхід не тільки підвищує залучення студентів, а й покращує їхні кар'єрні перспективи [20].

Словацькі університети активно впроваджують інноваційні технології у процес навчання. Використовують віртуальну та доповнену реальність для створення іммерсивних навчальних середовищ [13].

Австрія приділяє велику увагу суспільній ролі ЗВО як проактивної та стимулюючої інноваційної сили через просування широкого визначення підприємництва. Це включає в себе ідентифікацію закладів, а також їх навчальну та дослідницьку діяльність. З огляду на швидко мінливий світ праці, висока професійна кваліфікація є необхідною передумовою, а також ключовими компетенціями, такими як ініціатива та підприємницькі здібності, креативність, новаторство та готовність йти на ризик, а також здатність організувати та виконувати проекти в порядку для досягнення конкретних цілей, швидко набувають значення.

Були виявлені цікаві факти про результати діяльності у сфері інновацій та підприємництва на індивідуальний рівень закладів, а також для всієї австрійської системи вищої освіти [14].

У Австрії на базі інноваційних фондів було утворено Національну Раду з питань наукових досліджень та розвитку технологій, а також Національний фонд наукових досліджень, технологій і розвитку [5].

Головним документом з імплементації політики Данії в галузі інновацій є Національна програма розвитку інноваційної діяльності «Innovation Denmark

2007–2010», що була прийнята у 2007 році. Головний акцент робиться на підвищенні рівня освіти, стимулюванні знань, досліджень, винаходів та інновацій.

Також, у Данії діють національні стратегії для навчання використанню інноваційних технологій в електронному навчанні, цифрової медіаграмотності, а також навчання та дослідження розвитку електронних навичок. Існують центральні керівні документи для всіх цілей навчання інновацій на рівні початкової та середньої освіти, за винятком знання комп'ютерного обладнання та електроніки та розвитку навичок програмування [7].

Данія є передовою в усіх сферах розвитку державності. Оскільки метою цієї статті був аналіз інноваційної системи Королівства Данія, можна дійти такого висновку: стабільний і вдумливий розвиток інновацій у державі зробили її високорозвиненою та економічно незалежною країною у світовому просторі. Здобутки Данії в усіх сферах діяльності дають їй хороші шанси стати лідером у Скандинавському регіоні та позмагатися за провідні позиції на глобальному рівні [1].

Серед пріоритетів діяльності нинішнього уряду Іспанії є державна підтримка, в тому числі і значна фінансова, розвитку науки і нових технологій. З цією метою було створено нове міністерство науки та інновацій, яке відповідає за розробку та реалізацію урядової політики в галузі наукових досліджень, технологічного розвитку та інновацій і основним завданням якого є виведення Іспанії на провідні позиції у світі у цих сферах [17]. Одним із основних способів, за допомогою яких Іспанія вже адаптувалася до цифрової ери в освіті деякий час тому, є інтеграція технологій в освітній процес. Навчальні заклади оснащені електронними пристроями, такими як комп'ютери, планшети та цифрові дошки, які дозволяють студентам отримувати доступ до освітніх онлайн-ресурсів і брати участь в інтерактивних заходах, щоб збагатити свій досвід навчання. Але що важливіше, студентів навчають правильно використовувати технології та максимально використовувати їх для своєї освіти. В закладах освіти Іспанії використовують:

1) Платформи електронного навчання (ці платформи підтримують освіту студентів за допомогою курсів дистанційного навчання та навчальних матеріалів, що дає студентам можливість навчатися у своєму власному темпі та з будь-якого місця. Крім того, ці платформи також надають ресурси професійного розвитку для вчителів, що дозволяє їм бути в курсі останніх освітніх тенденцій);

2) Гейміфікацію в освіті (використання ігрових елементів в освітньому процесі мотивує та захоплює студентів, заохочуючи їх до участі та допомагаючи зберегти знання. Ця методологія довела свою ефективність у сприянні активному та змістовному навчанню);

3) Навички програмування та цифрових технологій (з раннього дитинства учні мають можливість навчитися програмувати та розвивати навички, необхідні для використання цифрових інструментів, що налаштовує їх на те, щоб стати відповідальними та компетентними цифровими громадянами).

Як ви вже бачили, освітні інновації в Іспанії – це неперервний і динамічний процес, спрямований на адаптацію освіти до потреб і запитів 21 століття. Завдяки цим ініціативам Іспанія позиціонує себе як еталон освітніх інновацій і продовжує робити освіту більш інклюзивною та динамічною відповідно до вимог епохи цифрових технологій [10].

Модифікація програм, методи чи організаційні форми навчання, педагогічні інновації є безцінним засобом у здійсненні змін в університетах Польщі. Інтерес до цього напряму викладацької діяльності зумовлений передусім зростанням очікувань щодо способу організації освітнього процесу. Студент більше не є пасивним одержувачем змісту, який надає педагог, а стає активним співтворцем ситуації навчання-викладання. Викладач стає «каталізатором» діяльності своїх студентів, використовуючи методи і засоби індивідуальної та групової роботи, які дозволяють кожному досягти успіху [3]. Тому не дивно, що для того, щоб відповідати таким широко сформульованим очікуванням, він шукає інноваційні, нетрадиційні та педагогічно творчі рішення [8].

Використання інновацій у викладацькій діяльності у Польщі є обов'язковим до основної навчальної програми всіх ступенів освіти – навички в цій сфері належать до восьми ключових компетентностей. Використання технологічних інструментів на заняттях також приносить ряд інших переваг [4].

Незалежно від тематики занять, використання інновацій ефективно залучає увагу студентів, які не цікавляться традиційними методами та засобами. Широкий вибір і різноманітність засобів ІКТ, у свою чергу, сприяють індивідуалізації навчання: студенти можуть вільно використовувати багато вправ, присвячених певній темі, обирати рівень складності, а також час і місце навчання [15].

Нові технології також відкривають величезні можливості в сфері роботи з дітьми з особливими освітніми потребами. До найбільш часто використовуваних засобів відносяться: синтезатори мовлення, що опрацьовують тексти з екрана, дошки для навчання письма маломобільних учнів, шкільні хрестоматії у вигляді аудіокниг та електронних книг.

Головним компонентом інноваційної освіти має стати активне навчання, різні стажування (вітчизняні та зарубіжні), що доповнюють університетські знання та дають майбутнім фахівцям специфічний досвід роботи в інноваційних установах [12].

Німеччина відома своєю відмінною системою освіти, яка щороку залучає велику кількість іноземних студентів. Студенти, які навчаються в Німеччині, користуються перевагами першокласної освіти, культурного знайомства та

можливостей кар'єрного зростання. Не дивно, що Німеччина вважається одним із найпопулярніших місць для навчання за кордоном. Але те, що робить німецьку систему освіти такою унікальною, так це інноваційні способи, за допомогою яких технології формують її [2]. Електронне навчання зробило революцію в тому, як студенти навчаються, співпрацюють і взаємодіють зі своїми викладачами. Інтеграція нових технологій, таких як штучний інтелект, віртуальна реальність і доповнена реальність, зробила освітню перспективу Німеччини більш багатогранним, ніж будь-коли раніше [18]. Однією з головних переваг електронного навчання є його гнучкість. Студенти можуть отримати доступ до матеріалів курсу та відвідувати віртуальні заняття з будь-якої точки світу в будь-який час доби.

Електронне навчання також пропонує більшу доступність для студентів з обмеженими можливостями або тих, хто стикається з географічними бар'єрами. Навчання в Німеччині може бути складним для деяких студентів через мовний бар'єр або високу вартість життя. Платформи електронного навчання дозволяють їм отримати доступ до якісних курсів без необхідності фізично бути присутнім у класі [16].

Німецькі університети відомі не лише своєю академічною досконалістю, але й впровадженням інноваційних технологій, які формують освіту. Ці технології привносять нові виміри в аудиторії та програми, покращуючи досвід навчання студентів, які навчаються в Німеччині.

Широко поширене закладах освіти Німеччини - віртуальна реальність, яка швидко революціонізує освітній сектор, пропонуючи нові способи передачі змісту курсу та взаємодії з студентами. Технологія віртуальної реальності дозволяє студентам виконувати завдання та симуляції, які були б надто небезпечними або дорогими в реальному світі [21].

Висновки. Сучасні освітні заклади мають стати організацією, відкритою для всього нового, сприймаючи проблеми з різних точок зору до викликів освітнього ринку та готові до трансформації. Тому ЗВО мають розвивати власні інновації, забезпечуючи професійне управління та створюючи привабливі умови для людей, які бажають змінювати реальність. Керівники установ мають враховувати особливу роль інновацій. Успіхи у розвитку значною мірою залежать від того, як керівник підтримує розвиток інновацій, чи сприймаються вони як доповнення чи як невід'ємний елемент освітньої політики. Висока якість системи освіти може бути забезпечена лише за умови належного управління нею. Освіта потребує не лише хороших викладачів, а й інноваційних програм професійного розвитку для всіх працівників освіти. Нинішня школа змушена бути інноваційною організацією, відкритою до всього нового, сприймаючи проблеми з різних точок зору, чутливою до сигналів і викликів освітнього ринку і готовий вводити різні зміни.

У контексті порівняння країн ЄС з реаліями в Україні та надання практичних рекомендацій для впровадження національної інноваційної системи у нашій державі вкрай важко навести стовідсотково дієві поради та визначити оптимальні способи для втілення задуманого. Саме такий формат планування майбутньої діяльності в напрямі інновацій окремих адміністративних одиниць — областей, районів, міст, селищ — дасть змогу найбільш повно реалізувати весь науково-технічний потенціал нашої держави. Якраз таке реформування процесу інновацій держави має більше шансів принести позитивні результати.

Література:

1. Баланчук І. С. Розвиток та становлення інноваційної системи в Данії. Статистичний огляд. Наука, технології, інновації. 2019. 3. 42-53.
2. Біда О.А., Шевченко О., Кучай О.В. Інноваційні технології у фізичному вихованні і спорті. Науковий вісник Миколаївського національного університету ім. В.О. Сухомлинського. Педагогічні науки: зб. наук. пр. / за ред. проф. Тетяни Степанової. 3(62). Том 2, жовтень 2018. Миколаїв: МНУ імені В.О. Сухомлинського, 2018. 19-23.
3. Бонковські А. Інструменти підтримки інноваційності малих і середніх підприємств: досвід Польщі та Європейського Союзу. Познань, 2005. 186.
4. Домбровський Я. Інноваційна практика польських підприємств. К.: Центр інновацій та розвитку, 2005. 131.
5. Інновації у вищій освіті: вітчизняний і зарубіжний досвід: навч. посіб./І.В. Артёмов, І.П. Студеняк, Й.Й. Головач, А.В. Гусь. Ужгород: ПП «АУТ-ДОР-ШАРК», 2015. 360.
6. Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи: монографія / за ред. П.Ю. Сауха. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2011. 444.
7. Кучай О.В. Особливості підготовки майбутніх учителів початкових класів засобами мультимедійних технологій. Вісник Черкаського університету. – Серія: Педагогічні науки. 34(247). 2012. 137-140.
8. Кучай, О., & Дем'янюк, А. Сучасні технології дистанційного навчання. Гуманітарні студії: історія та педагогіка. 2021. 2. 77-85.
9. Луговий В.І. Вища освіта через дослідження: концептуальні засади здійснення й оцінювання. Педагогіка вищої школи: методологія, теорія, технології. Т. 1. 2012. 3. 16–28.
10. Alonso-García, S.; Aznar-Díaz, I.; Cáceres-Reche, M.P.; Trujillo-Torres, J.M.; Romero-Rodríguez, J.M. Systematic Review of Good Teaching Practices with ICT in Spanish Higher Education. Trends and Challenges for Sustainability. Sustainability 2019. 11. 7150.
11. Andersson, R., Quigley, J. M. & Wilhelmson, M. University decentralization as regional policy: the Swedish experiment, Journal of Economic Geography, 2004. 4 (4). 371-388.
12. Batorski, D. Kapitał społeczny i otwartość jako podstawa innowacyjności. In: P. Zadura-Lichota (Ed.), Świt innowacyjnego społeczeństwa. Trendy na najbliższe lata. Warszawa: Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, 2013.
13. Gramata J., and Kmeť P. Podpora vzdelávania pre trh práce (in Slovak). Bratislava: Inštitút pre výskum práce a rodiny, 2014.
14. Kuchai, O., Hrechanyk, N., Pluhina, A., Chychuk, A., Biriuk, L., & Shevchuk I. World Experience in the Use of Multimedia Technologies and the Formation of Information Culture of the Future Primary School Teacher. International Journal of Computer Science and Network Security. 2022. 22(3). 760-768.
15. Kwieciński Z., Edukacja polska wobec przełomów i wyzwań. Reformy w świecie pozorów, w: Edukacja dla rozwoju, red. J. Szomburg, P. Zbieranek, Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową, Gdańsk 2010, seria Wolność i Solidarność. 2010. 22. 27-32.

16. Parkes, M., Stein, S., & Reading, C. Student preparedness for university e-learning environments. *The Internet and Higher Education*. 2015. 25. 1–10.
17. Ramírez-Montoya, M.S.; Lugo-Ocando, J. Systematic review of mixed methods in the framework of educational innovation. *Comunicar*. 2020. 65. 9–20.
18. Redecker, C. *European Framework for the Digital Competence of Educators*. Luxembourg: Publications Office of the European Union. 2017.
19. Shetelya, N., Oseredchuk, O., Cherkasov, V., Kravchuk, O., Yarova, L., & Kuchai, O. Competency approach in preparing professionals in an innovative educational environment in higher education. *Revista Conrado*. 2023. 19(S3). 298-307.
20. Shuliak, A., Hedzyk, A., Tverezovska, N., Fenchak, L., Lalak, N., Ratsul, A., & Kuchai, O. Organization of Educational Space Using Cloud Computing in the Professional Training of Specialists. *International Journal of Computer Science and Network Security*. 2022. 22(9). 447-454.
21. Thompson, P. The digital natives as learners: Technology use patterns and approaches to learning. *Computers & Education*. 2013. 65. 12–33.
22. Tripp, M., Sinozic, T. & Smith, H. L. The Role of Universities in Regional Development: Conceptual Models and Policy Institutions in the UK, Sweden and Austria. *European Planning Studies*. 2015. 23(9). 1722-1740.

References:

1. Balanchuk I. S. (2019). Rozvytok ta stanovlennya innovatsiynoyi systemy v Daniyi. Statystychnyy ohlyad [Development and formation of the innovation system in Denmark]. *Nauka, tekhnolohiyi, innovatsiyi*. 3. 42-53. [in Ukrainian].
2. Bida O.A., Shevchenko O., Kuchay O.V. (2018). Innovatsiyni tekhnolohiyi u fizychnomu vykhovanni i sporti [Innovative technologies in physical education and sports]. *Naukovyy visnyk Mykolayivs'koho natsional'noho universytetu im. V.O. Sukhomlyns'koho*. Pedagogichni nauky: zb. nauk. pr. / za red. prof. Tetyany Stepanovoyi. 3(62). Tom 2, zhovten' 2018. Mykolayiv: MNU imeni V.O. Sukhomlyns'koho. 19-23. [in Ukrainian].
3. Bonkovski A. (2005). Instrumenty pidtrymky innovatsiynosti malykh i serednykh pidpryyemstv: dosvid Pol'shchi ta Yevropeys'koho Soyuzu [Tools for supporting the innovativeness of small and medium-sized enterprises: the experience of Poland and the European Union]. *Poznan'*. 186. [in Ukrainian].
4. Dombrows'kyi Y. (2005). Innovatsiyna praktyka pol's'kykh pidpryyemstv [Innovative practice of Polish enterprises]. K.: Tsentri innovatsiy ta rozvytku. 131. [in Ukrainian].
5. Innovatsiyi u vyshchii osviti: vitchyznyany i zarubizhnyy dosvid [Innovations in higher education: domestic and foreign experience: teaching]: navch. posib./I. Art'omov, I. Studenyak, Y. Holovach, A. Hus'. Uzhhorod: PP «AUT-DOR-SHARK». 2015. 360.
6. Innovatsiyi u vyshchii osviti: problemy, dosvid, perspektyvy [Innovations in higher education: problems, experience, prospects]: monohrafiya / za red. P. Saukha. Zhytomyr : Vyd-vo ZHDU im. Ivana Franka, 2011. 444. [in Ukrainian].
7. Kuchai O.V. (2012). Osoblyvosti pidhotovky maybutnikh uchyteliv pochatkovykh klasiv zasobamy mul'tymediynykh tekhnolohiy [Peculiarities of training future primary school teachers by means of multimedia technologies]. *Visnyk Cherkas'koho universytetu*. Seriya: Pedagogichni nauky. 34(247). 137-140. [in Ukrainian].
8. Kuchai, O., & Dem'yanyuk, A. (2021). Suchasni tekhnolohiyi dystantsiynoho navchannya [Modern technologies of distance learning]. *Humanitarni studiyi: istoriya ta pedahohika*. 2. 77-85. [in Ukrainian].
9. Luhovyy V.I. (2012). Vyshcha osvita cherez doslidzhennya: kontseptual'ni zasady zdiysnennya y otsynuvannya [Higher education through research: conceptual frameworks for implementation and evaluation]. *Pedahohika vyshchoyi shkoly: metodolohiya, teoriya, tekhnolohiyi*. 1. 3. 16–28. [in Ukrainian].

10. Alonso-García, S., Aznar-Díaz, I., M.Cáceres-Reche, J. Trujillo-Torres, J. Romero-Rodríguez (2019). Systematic Review of Good Teaching Practices with ICT in Spanish Higher Education. *Trends and Challenges for Sustainability*. Sustainability, 11, 7150.
11. Andersson, R., Quigley, J. M. & Wilhelmson, M. (2004). University decentralization as regional policy: the Swedish experiment. *Journal of Economic Geography*, 4 (4), 371-388.
12. Batorski, D. (2013). Kapitał społeczny i otwartość jako podstawa innowacyjności. In: P. Zadura-Lichota (Ed.), *Świt innowacyjnego społeczeństwa. Trendy na najbliższe lata*. Warszawa: Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości.
13. Gramata J., Kmeť P. (2014). Podpora vzdelávania pre trh práce (in Slovak). Bratislava: Inštitút pre výskum práce a rodiny.
14. Kuchai, O., Hrechanyk, N., Pluhina, A., Chychuk, A., Biriuk, L., & Shevchuk I. (2022). World Experience in the Use of Multimedia Technologies and the Formation of Information Culture of the Future Primary School Teacher. *International Journal of Computer Science and Network Security*, 22(3), 760-768.
15. Kwieciński Z., Edukacja polska wobec przełomów i wyzwań. Reformy w świecie pozorów, w: *Edukacja dla rozwoju*, red. J. Szomburg, P. Zbieranek, Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową, Gdańsk 2010, seria Wolność i Solidarność 2010, 22, 27-32
16. Parkes, M., Stein, S., & Reading, C. (2015). Student preparedness for university e-learning environments. *The Internet and Higher Education*, 25, 1–10.
17. Ramírez-Montoya, M., J. Lugo-Ocando (2020). Systematic review of mixed methods in the framework of educational innovation. *Comunicar*, 65, 9–20.
18. Redecker, C. (2017). European Framework for the Digital Competence of Educators. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
19. Shetelya, N., Oseredchuk, O., Cherkasov, V., Kravchuk, O., Yarova, L., & Kuchai, O. (2023). Competency approach in preparing professionals in an innovative educational environment in higher education. *Revista Conrado*. 19(S3). 298-307.
20. Shuliak, A., Hedzyk, A., Tverezovska, N., Fenchak, L., Lalak, N., Ratsul, A., & Kuchai, O. (2022). Organization of Educational Space Using Cloud Computing in the Professional Training of Specialists. *International Journal of Computer Science and Network Security*. 22(9). 447-454.
21. Thompson, P. (2013). The digital natives as learners: Technology use patterns and approaches to learning. *Computers & Education*, 65, 12–33.
22. Trippl, M., Sinozic, T. & Smith, H. (2015). The Role of Universities in Regional Development: Conceptual Models and Policy Institutions in the UK. *Sweden and Austria. European Planning Studies*. 23(9), 1722-1740.

УДК 378-057.87

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-510-518](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-510-518)

Чубінська Наталія Богданівна кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки та інноваційної освіти Інституту права, психології та інноваційної освіти Національного університету “Львівська політехніка”, вул. В. Чорновола, 57, м. Львів, 79013, 36-й н.к., тел.:(032) 258-26-23, <https://orcid.org/0000-0002-4803-2453>

Савшак Михайло Михайлович аспірант кафедри педагогіки та інноваційної освіти Інституту права, психології та інноваційної освіти Національного університету “Львівська політехніка”, вул. В. Чорновола, 57, м. Львів, 79013; 36-й н.к., тел.:(032) 258-26-23

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ КОМПОНЕНТ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ НАВИЧОК ІТ-ГАЛУЗІ В УМОВАХ КОРПОРАТИВНОГО НАВЧАННЯ

Анотація. У статті розглядається актуальна проблема формування соціальних навичок фахівців ІТ-галузі в контексті корпоративного навчання. Досліджено теоретико-методологічні засади розвитку soft skills у технічно орієнтованому середовищі, з урахуванням специфіки ІТ-індустрії та сучасних вимог до професійних компетенцій. Автор аналізує ключові компоненти соціальної компетентності ІТ-фахівців, включаючи професіоналізм, етичну поведінку, командну роботу та комунікативні навички. Особлива увага приділяється формуванню соціальної свідомості як основи ефективної взаємодії в корпоративному середовищі. Метою дослідження є розробка та обґрунтування теоретико-методологічного компоненту моделі формування соціальних навичок фахівців ІТ-галузі в умовах корпоративного навчання, спрямованої на підвищення їх професійної ефективності та адаптивності в сучасному технологічному середовищі. Для досягнення поставленої мети визначено наступні завдання: проаналізувати сучасний стан проблеми формування соціальних навичок у фахівців ІТ-галузі та визначити ключові виклики в цій сфері; дослідити теоретичні засади розвитку соціальних навичок у контексті професійної діяльності ІТ-спеціалістів; визначити та охарактеризувати основні компоненти соціальної компетентності, необхідні для ефективної роботи в ІТ-галузі; розробити концептуальну модель формування соціальних навичок ІТ-фахівців, яка інтегрує технічні та соціальні аспекти професійного розвитку; обґрунтувати методологічні підходи до впровадження розробленої моделі в умовах корпоративного навчання; визначити критерії та

показники оцінювання ефективності формування соціальних навичок у процесі корпоративного навчання ІТ-фахівців. У роботі представлено модель формування соціальних навичок, яка інтегрує технічні та соціальні аспекти професійного розвитку. Розглянуто проблеми впровадження такої моделі, зокрема, складність оцінювання soft skills, різноманітність корпоративних культур та необхідність постійної адаптації до змін у галузі. Дослідження підкреслює важливість балансу між індивідуальним розвитком та командною ефективністю, а також необхідність інтеграції соціальних навичок у щоденну технічну роботу ІТ-спеціалістів. Запропоновано підходи до подолання виявлених проблем та окреслено перспективи подальших досліджень у цій сфері. Результати дослідження можуть бути використані для вдосконалення програм корпоративного навчання в ІТ-компаніях, а також для розробки освітніх стратегій у сфері інформаційних технологій.

Ключові слова: соціальні навички, ІТ-галузь, корпоративне навчання, soft skills, професійний розвиток, соціальна компетентність, етика в ІТ, командна робота, корпоративна культура, модель формування навичок.

Chubinska Nataliia Bohdanivna PhD in Pedagogy, Associate Professor of the Department of Pedagogy and Innovative Education, Institute of Law, Psychology and Innovative Education, Lviv Polytechnic National University, St. V. Chornovil, 57, Lviv, 79013, 36th academic year, tel.: (032) 258-26-23, <https://orcid.org/0000-0002-4803-2453>

Savchak Myhailo Mykhaylovych PhD student of the Department of Pedagogy and Innovative Education, Institute of Law, Psychology and Innovative Education, Lviv Polytechnic National University, St. V. Chornovil, 57, Lviv, 79013, 36th academic year, tel.: (032) 258-26-23.

THEORETICAL AND METHODOLOGICAL COMPONENT OF THE MODEL OF FORMATION OF SOCIAL SKILLS OF THE IT INDUSTRY IN THE CONTEXT OF CORPORATE TRAINING

Abstract. The article deals with the topical issue of forming social skills of IT specialists in the context of corporate training. The theoretical and methodological foundations of soft skills development in a technically oriented environment are investigated, considering the specifics of the IT industry and modern requirements for professional competencies. The author analyses the key components of social competence of IT professionals, including professionalism, ethical behaviour, teamwork and communication skills. Particular attention is paid to forming social consciousness as the basis for effective interaction in the corporate environment. The study aims to develop and substantiate the theoretical and

methodological component of the model of social skills development of IT specialists in the context of corporate training aimed at improving their professional efficiency and adaptability in the modern technological environment. To achieve this goal, the following tasks have been identified: to analyse the current state of the problem of developing social skills in IT professionals and identify key challenges in this area; to study the theoretical foundations of social skills development in the context of professional activities of IT professionals; to identify and characterise the main components of social competence necessary for practical work in the IT industry; to develop a conceptual model of social skills development of IT professionals that integrates technical and social aspects of the profession. The paper presents a model of social skills development that combines technical and social aspects of professional development. The problems of implementing such a model are considered, particularly the complexity of assessing soft skills, the diversity of corporate cultures and the need for constant adaptation to changes in the industry. The study emphasises the importance of a balance between individual development and team effectiveness, as well as the need to integrate social skills into the daily technical work of IT professionals. Approaches to overcoming the identified problems are proposed, and prospects for further research in this area are outlined. The results of the study can be used to improve corporate training programmes in IT companies and develop educational strategies in the field of information technology.

Keywords: social skills, IT industry, corporate learning, soft skills, professional development, social competence, IT ethics, teamwork, corporate culture, skill formation model.

Постановка проблеми. У сучасному світі інформаційних технологій, де технічні навички та експертиза завжди були на першому плані, все більше уваги приділяється розвитку соціальних навичок фахівців ІТ-галузі. Ця тенденція зумовлена зростаючим усвідомленням того, що успіх у сфері ІТ залежить не лише від технічної компетентності, але й від здатності ефективно взаємодіяти з колегами, клієнтами та партнерами.

Корпоративне навчання стає ключовим інструментом у формуванні та розвитку цих необхідних соціальних навичок. Воно дозволяє створити середовище, де технічні фахівці можуть не лише вдосконалювати свої професійні знання, але й розвивати soft skills, які є критично важливими для успішної роботи в команді, ефективної комунікації та лідерства.

Незважаючи на зростаюче визнання важливості соціальних навичок в ІТ-галузі, існує ряд проблем, які потребують вирішення:

1. Традиційний фокус на технічних навичках. Історично склалося так, що в ІТ-освіті та корпоративному навчанні основна увага приділялася розвитку технічних компетенцій, часто за рахунок соціальних навичок.

2. Складність вимірювання та оцінки соціальних навичок. На відміну від технічних знань, які можна легко перевірити через тести або практичні завдання, оцінка соціальних навичок є більш суб'єктивною та складною.

3. Різноманітність корпоративних культур. Кожна ІТ-компанія має свою унікальну корпоративну культуру, що ускладнює розробку універсальної моделі формування соціальних навичок.

4. Швидкозмінне середовище ІТ-галузі. Постійні технологічні інновації та зміни в галузі вимагають постійного оновлення не лише технічних, але й соціальних навичок.

5. Баланс між індивідуальним та командним розвитком. Необхідність знайти правильний баланс між розвитком індивідуальних соціальних навичок та формуванням ефективної командної взаємодії.

6. Інтеграція соціальних навичок у технічні процеси. Виклик полягає в тому, як органічно вплести розвиток соціальних навичок у щоденну технічну роботу ІТ-фахівців.

Враховуючи ці проблеми, постає необхідність розробки комплексної моделі формування соціальних навичок ІТ-фахівців в умовах корпоративного навчання. Ця модель повинна враховувати специфіку ІТ-галузі, особливості корпоративного середовища та забезпечувати ефективний розвиток як технічних, так і соціальних компетенцій.

Метою дослідження є розробка та обґрунтування теоретико-методологічного компоненту моделі формування соціальних навичок фахівців ІТ-галузі в умовах корпоративного навчання, спрямованої на підвищення їх професійної ефективності та адаптивності в сучасному технологічному середовищі.

Для досягнення поставленої мети визначено наступні **завдання**:

1. Проаналізувати сучасний стан проблеми формування соціальних навичок у фахівців ІТ-галузі та визначити ключові виклики в цій сфері.

2. Дослідити теоретичні засади розвитку соціальних навичок у контексті професійної діяльності ІТ-спеціалістів.

3. Визначити та охарактеризувати основні компоненти соціальної компетентності, необхідні для ефективної роботи в ІТ-галузі.

4. Розробити концептуальну модель формування соціальних навичок ІТ-фахівців, яка інтегрує технічні та соціальні аспекти професійного розвитку.

5. Обґрунтувати методологічні підходи до впровадження розробленої моделі в умовах корпоративного навчання.

6. Визначити критерії та показники оцінювання ефективності формування соціальних навичок у процесі корпоративного навчання ІТ-фахівців.

Виконання цих завдань дозволить створити комплексний підхід до формування соціальних навичок ІТ-фахівців, який враховує специфіку галузі, особливості корпоративного середовища та сучасні вимоги до професійних компетенцій в інформаційному суспільстві.

Виклад основного матеріалу. Аналіз особливостей діяльності ІТ-фахівців в Україні демонструє, що останнім часом значна увага приділяється не лише технічним навичкам спеціаліста, які використовують для розробки ефективних технологій професійної підготовки, але й соціальним навичкам, що слугують основою особистісно-професійного розвитку. Варто зазначити, що соціальні навички умовно поділяють на позитивні та негативні. За їх допомогою характеризуються та оцінюються не лише дії ІТ-фахівця, але й найбільш типові риси його соціальної поведінки в корпоративному середовищі.

Фундаментом як професійних, так і особистісних якостей ІТ-спеціаліста є власне соціальна компетентність, що розглядає поведінку та діяльність з точки зору їхньої цінності для команди та організації. Соціальні навички за своїм змістом визначають також межі професійної поведінки і є рефлексією щодо того, як саме вибрати оптимальну траєкторію поведінки в певній (конкретній) ситуації корпоративної взаємодії. Зауважимо, що за природою їм властивий критичний аналіз, схильність (навіть у процесі практичної діяльності) до теоретизування. Соціальна поведінка ІТ-фахівця залежить певною мірою від його здатності аналізувати й орієнтуватися у питаннях командної роботи та корпоративної культури [1, 3, 5].

Відповідно до "Кодексу етики та професійної поведінки", "соціальна норма – усталена вимога до поведінки й діяльності ІТ-спеціалістів стосовно колег, клієнтів та партнерів у процесі розробки та впровадження технологічних рішень" [2, 4, 7]. Норми професійної етики в ІТ-галузі це не лише інструмент для досягнення конкретної мети, але й своєрідний засіб регуляції поведінки фахівця в корпоративному середовищі.

У сфері інформаційних технологій соціальною нормою є загальна змістовна вимога до поведінки та діяльності ІТ-фахівця в умовах корпоративного навчання, його ставленні до колег, керівництва, клієнтів.

Варто зазначити, що норми професійної етики в ІТ – це імперативи, об'єктивно зумовлені взаємодією різних корпоративних, особистісних та групових інтересів та такі, що вимагають від спеціаліста (в нашому випадку – ІТ-фахівця) певної, соціально-професійної поведінки. При цьому норма професійної етики може також мати різний ступінь узагальнення, у зв'язку з чим можна розрізняти також загальні та специфічні норми професійної етики ІТ-спеціаліста.

Соціальна норма професійної діяльності ІТ-фахівця характеризується сукупністю таких складників:

- Професіоналізм (сукупність технічних та соціальних навичок, що визнають компетентність фахівця найвищою цінністю, та корпоративні механізми, які підтримують професійний розвиток кожного співробітника);
- Справедливість (об'єктивна оцінка та дія ІТ-спеціаліста, що відповідають етичним та правовим нормам корпоративних взаємин);

- Толерантність (ставлення до колег, керівництва, клієнтів, яке характеризується коректністю та терпимістю щодо їхніх ціннісних орієнтирів, особливостей характеру тощо);

- Конфіденційність (нерозголошення ІТ-фахівцем інформації, яку йому довірила компанія або клієнт);

- Об'єктивність (усунення від суб'єктивізму та власних суджень і емоцій у процесі оцінювання роботи колег та прийняття рішень, що не суперечать інтересам команди та компанії);

- Командний дух (система ціннісних орієнтацій особистості, у якій домінуючим мотивом і критерієм оцінки є інтереси команди чи корпоративної спільноти);

- Корпоративні правила (визначені вимоги до поведінки і професійної діяльності ІТ-фахівця у процесі виконання ним своїх професійних обов'язків у рамках корпоративної культури) [8].

Нагадаємо, що соціальні норми є основою етичного кодексу ІТ-фахівця. Етично-соціальні норми та правила в ІТ-галузі мають:

- Регламентувати професійну діяльність ІТ-спеціалістів;

- Регламентувати діяльність і взаємодію різних підрозділів, проєктних команд і органів корпоративного управління;

- Регламентувати взаємозв'язки з різними стейкхолдерами та партнерами.

Тому в етичних нормах ІТ-галузі мають відобразитися основні вимоги та критерії поведінки і дій ІТ-фахівця, що диктуються особливими умовами та змістом його професійної діяльності. Субстанцією етичної свідомості та особистості ІТ-спеціаліста є соціальна компетентність, що розглядає поведінку та професійну діяльність із точки зору їхньої цінності для команди та організації. У формуванні етичної свідомості ІТ-фахівця значну роль відіграє професійна соціальна свідомість. Соціальна свідомість ІТ-спеціаліста включає такі компоненти:

- Соціальні знання;

- Соціальні переконання;

- Соціальна потреба.

Зупинимося на більш детальній їхній характеристиці. Соціальні знання існують у формі відображення корпоративного середовища в свідомості ІТ-фахівця через поняття, судження, теорії тощо. Соціальні знання виступають своєрідним путівником до дії, але за умови перетворення їх на власні переконання, поєднання інформативного боку зі спрямованістю, стимулом до дії. Соціальні знання дозволяють ІТ-спеціалісту порівнювати власні соціальні нормативи з професійними, корпоративно значущими та відповідно коригувати особисту соціальну позицію.

Соціальні переконання – це основна соціальна настанова, що визначає мету і напрями вчинків кожного ІТ-фахівця, тверда упевненість в чомусь,

заснована на корпоративних ідеях та цінностях. Соціальні переконання є вищим ступенем розвитку особистості спеціаліста (ІТ-фахівця), його свідомості, оскільки в їх основі лежить глибока і багатоаспектна оцінка особистістю відомих їй соціальних норм, перевірка їх корпоративною практикою, життєвим і професійним досвідом [1, 4, 8].

Соціальні знання, які стали уже соціальними переконаннями ІТ-фахівця, формують соціальну потребу. Потреба – це стан особистості, проєктної команди чи компанії в цілому, що відбиває необхідність у чомусь і є рушійною силою активності.

Соціальна потреба – це найвища ступінь соціальної свідомості ІТ-фахівця, що характеризується наявністю соціальної потреби у дотриманні вимог професійної етики та корпоративної культури. Власне тоді, коли дотримання вимог професійної етики стає внутрішньою потребою особистості, вона, відповідно до етичних принципів, організує усі особисті якості (вольові та емоційні), спрямовуючи зусилля на вирішення етично складних проблем саме з точки зору корпоративних цінностей. У цьому випадку дотримання вимог професійної етики стає стійкою якістю особистості ІТ-фахівця, важливим фактором, що мобілізує її для організації своєї соціальної поведінки та професійної діяльності, справою професійного обов'язку, честі й гідності.

Соціальні потреби – це професійний обов'язок та сумління, честь і гідність, завдяки яким соціальна поведінка ІТ-фахівця стає змістом його професійного інтересу. Професійна етика стає перед людиною будь-якої професії у визначеному порядку у вигляді професійного обов'язку – людина почуває себе зобов'язаною виконувати те, що необхідно компанії, проєктній команді, колективу. При цьому дотримання професійного обов'язку, сумлінні вчинки підтримуються думкою (як своєю, так і співробітників), порушення – викликають засудження. У людини відповідно виникає потреба в схваленні компанії (схваленні проєктної команди, колективу) – виникає свідомість та почуття честі, з'являється потреба і в професійному самоутвердженні – виникає професійна свідомість та почуття гідності [3, 6].

Високий рівень розвитку соціальної, етичної свідомості та соціальних навичок ІТ-фахівця дають йому моральне право займати провідне становище в стосунках із колегами, керівництвом, клієнтами. Вимір відповідності соціальної свідомості ІТ-спеціаліста корпоративним уявленням та ціннісним орієнтаціям етичних суджень виступає рівень соціальної компетентності фахівця. Високий рівень соціальної компетентності особистості передбачає здатність розуміти іншу людину, допомагати тактовно, без докорів та моралізації. Одним із аспектів оцінювання діяльності спеціалістів у галузі ІТ як специфічного виду професійної діяльності та соціальних вимог, які ставляться до цього виду професійної діяльності, є їхня відповідність критеріям корпоративної етики. Під критерієм корпоративної етики розуміється сукупність

уявлень про професійну поведінку, командну роботу, справедливість як зміст соціальних вимог до професійної поведінки та дій. Критерії корпоративної етики в ІТ-галузі носять двосторонній характер [4, 7].

ІТ-фахівець з високо розвинутою соціальною свідомістю дуже часто виконує і робить більше, ніж йому пропонується компанією. Більше того, іноді він буває змушений йти проти думок, що склалися у колективі заради більш високих корпоративних цілей та ідеалів.

Отже, соціальна поведінка ІТ-фахівця визначається певними професійними і соціальними якостями. Їх формування відбувається шляхом засвоєння корпоративних цінностей та професійної етики, перетворення у процесі діяльності в переконання і потреби. Наявність відповідної соціальної поведінки та соціальних навичок сприяють підвищенню рівня корпоративної культури і, таким чином, розв'язанню низки бізнес-задач.

Висновки. У результаті проведеного дослідження теоретико-методологічного компоненту моделі формування соціальних навичок ІТ-галузі в умовах корпоративного навчання можна зробити наступні висновки: формування соціальних навичок у фахівців ІТ-галузі є критично важливим аспектом їхнього професійного розвитку в сучасному технологічному середовищі. Дослідження виявило зростаючу потребу в інтеграції soft skills у технічно орієнтоване навчання та робочі процеси; розроблена концептуальна модель формування соціальних навичок ІТ-фахівців враховує специфіку галузі та особливості корпоративного середовища. Вона інтегрує технічні та соціальні аспекти професійного розвитку, створюючи основу для комплексного підходу до навчання; ключовими компонентами соціальної компетентності ІТ-фахівців визначено професіоналізм, етичну поведінку, командну роботу та комунікативні навички. Ці компоненти формують основу для ефективної взаємодії в корпоративному середовищі та успішного виконання професійних обов'язків; виявлено ряд викликів у впровадженні моделі формування соціальних навичок, зокрема складність оцінювання soft skills, різноманітність корпоративних культур та необхідність постійної адаптації до змін у галузі. Запропоновано підходи до подолання цих викликів, що включають розробку специфічних методів оцінювання та гнучких навчальних програм; дослідження підкреслило важливість балансу між індивідуальним розвитком та командною ефективністю. Запропоновано методи інтеграції розвитку соціальних навичок у щоденну технічну роботу ІТ-спеціалістів, що сприяє органічному засвоєнню цих навичок.

Таким чином, проведене дослідження створює теоретико-методологічну базу для ефективного формування соціальних навичок у фахівців ІТ-галузі в умовах корпоративного навчання. Запропонована модель та рекомендації можуть бути використані для вдосконалення програм професійного розвитку в ІТ-компаніях та освітніх установах, що готують спеціалістів для ІТ-сфери. Це сприятиме підвищенню конкурентоспроможності ІТ-фахівців та ефективності їхньої професійної діяльності в сучасному технологічному середовищі.

Література:

1. Верхоляк М.Р. Моральне виховання особистості : методичні рекомендації для самостійної роботи студентів I курсу «Соціальна робота» з курсу «Педагогіка». Львів. : «Растр-7», 2019. 82 с.
2. Заверико Н.В. Форми соціально-педагогічної роботи. Соціальна педагогіка : мала енциклопедія : К. : Центр учбової літератури, 2008. С. 319 – 320.
3. Капітан Н. Моральна культура особистості: філософсько-педагогічний контекст. *Естетика і етика педагогічної дії*. 2017. Вип. 15. С. 35–44.
4. Кравченко О.П. Моральні принципи соціально-педагогічної діяльності. URL : <https://eprints.oa.edu.ua/2495/1/31.pdf>
5. Методика соціально-педагогічної роботи: навчально-методичний посібник / Н.І. Рудкевич. Львів: Растр-7, 2021. 324 с.
6. Моральна свідомість та самосвідомість особистості : монографія / За ред. М.В.Савчина, І.М.Галяна. Дрогобич, 2009. – 208 с.
7. Пашченко Д.І. Понятійний апарат з проблеми гуманізації та гуманітаризації освіти і виховання. *Психолого-педагогічні проблеми сільської школи : наук. зб. Уманського державного педагогічного університету*. Умань : «Софія», 2003. № 2. С. 134 – 146.
8. Формування цінностей особистості: теорія і практика : монографія / за заг. ред. Марії Чепіль. Дрогобич : Редакційно-видавничий відділ Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 2016. 374 с.

References:

1. Verkholiak M.R. Moralne vykhovannia osobystosti : metodychni rekomendatsii dlia samostiinoi roboty studentiv I kursu «Sotsialna robota» z kursu «Pedahohika». [Moral education of the individual: methodological recommendations for independent work of the first year students of 'Social Work' course in 'Pedagogy']. Lviv. : «Rastr-7», 2019. 82 s.
2. Zaveryko N.V. Formy sotsialno-pedahohichnoi roboty. Sotsialna pedahohika : mala entsyklopediia [Forms of social and pedagogical work. Social pedagogy: a small encyclopaedia]: K. : Tsentr uchbovoi literatury, 2008. S. 319 – 320.
3. Kapitan N. Moralna kultura osobystosti: filosofsko-pedahohichni kontekst [Moral culture of the individual: philosophical and pedagogical context]. *Estetyka i etyka pedahohichnoi dii*. 2017. Vyp. 15. S. 35–44.
4. Kravchenko O.P. Moralni pryntsypy sotsialno-pedahohichnoi diialnosti [Moral principles of social and pedagogical activity]. URL : <https://eprints.oa.edu.ua/2495/1/31.pdf>
5. Metodyka sotsialno-pedahohichnoi roboty: navchalno-metodychnyi posibnyk [Methods of social and pedagogical work: a study guide] / N.I. Rudkevych. Lviv: Rastr-7, 2021. 324 s.
6. Moralna svidomist ta samosvidomist osobystosti : monohrafiia [Moral consciousness and self-awareness of the individual: a monograph] / Za red. M.V.Savchyna, I.M.Haliana. Drohobych, 2009. 208 s.
7. Pashchenko D.I. Poniatiinyi aparat z problemy humanizatsii ta humanitaryzatsii osvity i vykhovannia [Conceptual apparatus on the problem of humanisation and humanisation of education and upbringing]. *Psykhologo-pedahohichni problemy silskoi shkoly : nauk. zb. Umanskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu*. Uman : «Sofiiia», 2003. № 2. S. 134 – 146.
8. Formuvannia tsinnosti osobystosti: teoriia i praktyka : monohrafiia [Formation of personality values: theory and practice]/ za zah. red. Marii Chepil. Drohobych : Redaktsiino-vydavnychi viddil Drohobyt'skoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka, 2016. 374 s.

УДК 37.091.12-051 :91

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-519-530](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-519-530)

Яковлева Валентина Анатоліївна кандидат педагогічних наук, доцент кафедри екології та географії, Житомирський державний університет імені Івана Франка, <https://orcid.org/0000-0001-5560-5099>

Власенко Руслана Петрівна кандидат біологічних наук, доцент кафедри екології та географії, Житомирський державний університет імені Івана Франка, <https://orcid.org/0000-0002-3743-4406>

ПРАКТИЧНА СКЛАДОВА У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ГЕОГРАФІЇ

Анотація. У статті розкриваються особливості різних видів практик у процесі підготовки майбутнього вчителя географії, що реалізується на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти у Житомирському державному університеті імені Івана Франка. Висвітленні особливості проходження практики на усіх курсах бакалаврату здобувачами університету, Здійснено цілісний аналіз організаційних аспектів практичної підготовки здобувачів освіти першого (бакалаврського) рівня освітньо-професійної програми “Середня освіта (Географія)”. Проаналізовано стан досліджуваної проблеми в педагогічній теорії та практиці. Виокремлено, що педагогічна практика має комплексний характер, створює умови для мобілізації отриманих в університеті знань та вмінь. Її результати залежать від розуміння цілей і завдань практики, активності здобувача, вміння правильно об'єднати різні напрями педагогічної діяльності в єдиному навчально-виховному процесі, вести науково-дослідницьку роботу науково-педагогічного характеру. Доведено, що послідовність оволодіння здобувачами вищої освіти фаховою діяльністю до програм практик передбачений логічним взаємозв'язком теоретичного та практичного навчання. Зазначено шляхи вдосконалення практик у контексті підготовки майбутнього вчителя географії. Обґрунтовано різні види практик та значущість посилення практичної та професійної спрямованості освітнього процесу для закріплення інтегрованих географічних знань. З'ясовано, переважна більшість респондентів вважає: що проходження практик сприяє підвищенню рівня їх знань, професійній компетентності та набуттю практичних навичок. Відзначено, що важливу роль у методичній підготовці майбутнього вчителя географії відіграють навчальні та виробничі практики, які дають можливість здобувачам вищої освіти переконатися у правильному виборі професії, а також забезпечити формування готовності до

майбутньої професійної діяльності. Усвідомлено, що практична підготовка майбутніх учителів географії має практико-орієнтований характер і спрямована не лише на засвоєння певного кола методичних знань, а й формування фахових умінь практично вирішувати реальні ситуації.

Ключові слова: практична підготовка, майбутній вчитель географії, професійна діяльність, освітньо-професійна програма, навчальна психолого-педагогічна практика, навчальна фізико-географічна практика, педагогічно-психологічна практика, виробнича практика.

Yakovleva Valentina Anatolyivna Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Ecology and Geography, Zhytomyr Ivan Franko State University, <https://orcid.org/0000-0001-5560-5099>

Vlasenko Ruslana Petrivna Candidate of biological sciences, Associate Professor of the Department of Ecology and Geography? Zhytomyr Ivan Franko State University, <https://orcid.org/0000-0002-3743-4406>

PRACTICAL COMPONENT IN THE PROCESS OF TRAINING FUTURE TEACHER OF GEOGRAPHY

Abstract. The statistics reveals the peculiarities of the preparation of various types of practice in the process of the future teacher of geography, implemented at the first (bachelor's) level of higher education at Zhytomyr State University named after Ivan Franko.

The features of internship in all undergraduate courses are covered by university applicants. It was carried out a holistic analysis of the organizational aspects of practical training of applicants for education at the first (bachelor's) level of the educational and professional program "Secondary Education (Geography)".

The state of the problem under study in pedagogical theory and practice is analyzed. It is highlighted that pedagogical practice is complex in nature and creates conditions for mobilizing the knowledge and skills acquired at the university.

Its results depend on an understanding of the goals and objectives of the practice, the activity of the applicant, the ability to combine different areas of pedagogical activity in a single educational process correctly, and conduct research work of a scientific and pedagogical nature. It has been proven that the sequence of higher education applicants mastering professional activities in internship programs is provided for by the logical relationship of theoretical and practical training.

Ways to improve practices in the context of training a future geography teacher are indicated. Different types of practices and the importance of strengthening the practical and professional orientation of the educational process to consolidate integrated geographical knowledge are substantiated.

It was found that the majority of respondents believe that undergoing internships helps to increase the level of their knowledge, professional competence

and the acquisition of practical skills. It is noted that various types of practices play an important role in the methodological training of future geography teachers, allowing applicants for higher education to be convinced of the right choice of profession, as well as to ensure the formation of readiness for future professional activities.

It is realized that the practical training of future geography teachers is practice-oriented in nature and is aimed not only at mastering a certain range of methodological knowledge, but also at developing professional skills to practically solve real situations.

Keywords: practical training, future geography teacher, professional activity, educational and professional program, educational psychological and pedagogical practice, educational physical and geographical practice, pedagogical psychological practice, production practice.

Виклад основного матеріалу. Реформа Нової української школи потребує ініціативного, висококваліфікованого вчителя географії – умотивованого, здатного до перетворень, спроможного брати участь у створенні школи, до якої приємно ходити учням, яка вчить критично мислити, умінням висловлювати та відстоювати власну думку, виховує відповідальних громадян, у якій пануватиме співпраця та взаєморозуміння. Потреба в підготовці таких педагогічних працівників, вчителів нової генерації, є необхідною умовою для збільшення в освітніх програмах питомої ваги практичної підготовки, що забезпечуватиме майбутніх вчителів географії практичними знаннями, шляхом проходження навчальної, виробничої та педагогічної практики, це означає першочергову увагу до освітнього процесу направлено на розвиток ключових компетентностей і наскрізних умінь особистостей застосовувати теоретичні знання на практиці, готовність здобувача вищої освіти до здійснення професійних функцій, вирішення завдань професійної діяльності. У процесі практики закладаються основи професійної майстерності: формуються особистісні й професійні якості, інтерес і творче ставлення до професії вчителя географії, організаторські здібності, такт, комунікативні вміння, оволодіння сучасними педагогічними технологіями, засобами та методами педагогічного дослідження тощо. Під час проходження педагогічної практики переважна більшість здобувачів вищої освіти приймають рішення щодо подальшої роботи в закладах середньої освіти

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання практичної складової у процесі підготовки майбутніх вчителів географії в дослідженнях таких авторів як: Л. Донченко, О. Непша, Т. Зав'ялова, В. Іванова; М. Воронка, А. Проценко; М. Адобовська, В. Тригуб; О. Браславська, С. Совгіра, В. Яковлева, Р. Власенко, Т. Андрійчук. Аналіз наукових праць про практичну підготовку майбутніх вчителів географії свідчить, що науковці приділяють належну увагу окресленій вище проблемі, зокрема таким її питанням, як: формування професійно важливих компетенцій майбутніх учителів географії в процесі

практичної підготовки; роль педагогічної практики у формуванні професійної компетентності майбутнього вчителя географії; педагогічна практика в системі формування професійної компетентності майбутнього вчителя географії; педагогічна практика як засіб формування професійної майстерності вчителя в умовах реформування освіти [1 - 4, 7, 8]

Мета статті: проаналізувати навчальні та виробничі практики у Житомирському державному університеті імені Івана Франка, а також визначити їх вплив та значення на професійну діяльність майбутнього вчителя географії.

Виклад основного матеріалу. Організація навчальних та виробничих практик у Житомирському державному університеті імені Івана Франка розробляється у відповідності до нормативних документів України та положень: «Положення про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України» та «Положення про практики здобувачів вищої освіти у Житомирському державному університеті імені Івана Франка» [5, 6]. Організація практики на всіх її етапах повинна бути спрямована на виконання вимог щодо рівня підготовки випускників відповідно до спеціальності. Окрім того, послідовність оволодіння студентами фаховою діяльністю до програм практик передбачає логічний взаємозв'язок теоретичного та практичного навчання [2, 3, 7, 8].

На освітньо-професійній програмі першого (бакалаврського) рівня вищої освіти Середня освіта (Географія) у Житомирському державному університеті імені Івана Франка передбачено практики (шість навчальних та дві виробничі) (рис. 1): навчальні фізико-географічні, що проводяться у другому, четвертому та шостому семестрах; навчальна психолого-педагогічна – у третьому семестрі; навчальна педагогічно-психологічна – у четвертому семестрі; навчальна практика з соціальної та економічної географії України у сьомому семестрі; виробнича (педагогічна) практики відповідно у 7 та 8 семестрах.

Рис. 1 Модель практичної підготовки на ОПП Середня освіта (Географія) першого (бакалаврського) рівня вищої освіти у Житомирському державному університеті імені Івана Франка

Значущою для посилення практичної та професійної спрямованості освітнього процесу, закріплення інтегрованих географічних знань є навчальна фізико-географічна практика на першому курсі, де майбутні фахівці вивчають фахові освітні компоненти: “Картографія з основами топографії”, “Загальне землезнавство”, “Геологія”, тощо опанування яких неможливе без практичного закріплення отриманих теоретичних відомостей; здобувачі вищої освіти набувають умінь і первинних практичних навичок роботи з аналоговими геодезичними приладами, виконують комплекс польових геологічних робіт, способів та правил використання карт у вирішенні наукових та практичних фахових задач, що є особливістю цієї практики. В рамках навчальної практики з геології та загального землезнавства здобувачі вищої освіти першого курсу освітньої програми Середня освіта (Географія) ознайомились з особливостями геологічної будови Житомирщини, здійснивши екскурсію геологічними стежками Коростишівщини. Практиканти відвідали один з найбільших в Україні кар’єрів по видобутку граніту, який відрізняється великою кількістю варіантів свого кольору. Особливістю цієї місцевості є те, що на крутих берегах р. Тетерів, ліворуч від дороги Київ-Житомир, біля в’їзду до м. Коростишева у скельних обривах висотою до 10 м відслонюються граніти коростишівського типу – сірі середньозернисті порфіробластичні, які відносяться до житомирського комплексу палеопротерозою (вік 2,04 млрд років). У геоструктурному відношенні коростишівські граніти пов’язані з Волинським тектонічним блоком Українського щита.

У своїх звітах здобувачі вищої освіти відмітили, що програму практики вони виконали у повному обсязі.

Навчальна психолого-педагогічна та навчальна фізико-географічна практики на другому курсі для майбутніх вчителів географії є основою успішного забезпечення професійної педагогічної діяльності, навчальна психолого-педагогічна дозволяє поглибити і закріпити набуті в університеті теоретичні знання, оволодіти сучасними методами вивчення особистості учня, виробленням умінь та навичок організації, проведенням та оформленням результатів дослідження пізнавальних процесів, особистісної сфери здобувача освіти, складанням його психологічної характеристики; ознайомлення з особливостями роботи вчителя географії, класного керівника; оволодіння здобувачами сучасними методами, навичками, вміннями та способами самоорганізації та організації праці майбутньої професійної діяльності; формування у них професійних умінь та навичок здійснення продуктивної самостійної педагогічної діяльності в освітньо-професійному середовищі закладу загальної середньої освіти; виховання потреби систематично поповнювати свої знання і творчо їх застосовувати в практичній діяльності.

Навчальна фізико-географічна практика на другому курсі формує у здобувачів практичні навички проведення досліджень в польових умовах. Дозволяє набуті навички роботи з метеорологічними та геодезичними приладами; виконувати найпростіші топографічні зйомки та проводити

мікрокліматичні спостереження. Вивчення в природних умовах продуктів екзо- і ендогенних процесів та набувати навичок обстеження і документації геологічних об'єктів (природних і техногенних відслонень гірських порід). З цією метою здобувачі вищої освіти ОП Середня освіта (Географія) відвідали селища Дениші та Тригир'я. Викладачі ознайомили їх геологічними особливостями унікальних об'єктів Житомирщини та природою рідного краю. За 20 км до Житомира, між селами Дениші – Тригир'я, прямовисні скелі вздовж р. Тетерів висотою 30 м протягом майже 5 км утворюють каньйоноподібну долину, тут створені всі умови для проведення туристичного орієнтування. Також ця практика продовжилася на південно-західній окраїні Житомира, де в районі міського парку по обох берегах каньйоноподібної долини Тетерева здійснюються гранітні скелі – Скеля Чацького, на лівому березі і Чотири Брати на правому.

Корисним для практикантів другого курсу було відвідування Житомирського обласного центру з метеорології. Здобувачі вищої освіти ОП Середня освіта (Географія) ознайомилися з особливостями роботи метеостанції, вимогами до облаштування метеорологічного майданчика, розміщенням приладів та обладнанням на ньому, типовим порядком проведення спостережень і формою запису результатів метеорологічних досліджень. Звернулася увага на особливості проведення екскурсій на метеорологічній станції та важливість її при вивченні географії у закладах загальної середньої освіти. Ознайомлення здобувачів вищої освіти допомогло розібратися під час практики у складній геологічній будові рідного краю та роботою метеостанції тощо.

Особливістю навчальної педагогічно-психологічної практики на третьому курсі є спрямування на формування прикладних умінь у майбутніх фахівців та розвиток у них індивідуальних і спеціально-професійних здібностей: когнітивних, дидактичних, методичних, виховних, організаційних, комунікативних та ін. Тому здобувач вищої освіти зобов'язаний відвідати не менше 10-15 уроків та здійснити узагальнення щодо мети, завдань та досягнутого результату проведеного заняття, структури заняття, використаних методів та засобів роботи з аудиторією. У процесі проходження педагогічно-психологічної практики майбутній вчитель географії повинен ознайомитися з документацією класного керівника (плани виховної роботи, доручення учнів), здійснювати організаційно-виховну роботу з класним колективом (узгодити з класним керівником тему виховного заходу, організувати його спільно з учнями і провести за методикою колективних творчих справ). Особливістю означеної практики є набуття первинного досвіду фахової діяльності.

Навчальна фізико-географічна практика, що проходить на третьому курсі поглиблює та закріплює теоретичні знання з фізичної географії України, продовжує вдосконалення фахових компетентностей здобувачів стосовно фізико-географічних досліджень у процесі комплексного фізико-географічного вивчення своєї місцевості та території України, знайомить з фізико-

географічною характеристикою природних зон України, аналізує взаємозв'язок природних компонентів з фізико-географічними процесами в межах певної природної зони, а також залучає здобувачів до науково-дослідної роботи. Проведення навчальної практики базується на закріпленні вмінь і навичок, отриманих здобувачем вищої освіти під час опанування освітньої компоненти «Фізична географія України», формування фахових компетенцій. Для якісного виконання завдання з навчальної практики здобувачі докладно ознайомились з методиками збору та обробки інформації, особливостями її проведення. З цією метою здобувачі вищої освіти, разом з викладачами кафедри екології та географії ознайомились з особливостями будови різних структур земної кори у межах смт. Хорошів та с. Лезники Житомирської області.

У смт. Хорошів знаходиться «Музей коштовного і декоративного каміння» один із відомих геологічних музеїв України та світу. Експозиція музею займає п'ять залів. Зібрання унікальних мінералів та гірських порід з камерних пегматитів Волині зробили музей популярним як серед геологів-фахівців, так і широких верств населення. У вітринах Музею демонструються зелені кристали берилу, ніжно-блакитні аквамарини, прозорі зразки гірського кришталю, димчастого кварцу та чорного моріону; рожеві, блакитні і поліхромні топази, багряно-фіолетові кристали аметисту та багато інших дивовижних мінералів та гірських порід. Всього їх біля 1800 зразків із геологічних утворень України, Європи, Америки, Африки та інших місць світу [7]. Колекція Музею постійно поповнюється новими зразками як з українських, так і зарубіжних геологічних родовищ.

Відвідування лезниківського кар'єру, що розташований неподалік від селища Лезники Житомирського району Житомирської області. Лезниківський граніт відноситься до середньозернистих твердих гірських порід. Колір червоний з широкою палітрою варіативних відтінків: від темно-коричневого і багряного до темно-рожевого, майже малинового з великою кількістю темних точкових вкраплень чорного і коричневого кольору. Лезниківський граніт не просто міцний, але ще й дійсно практичний камінь. У нього найкращі серед українських гранітів показники морозостійкості і стійкості до вологи, тому його нерідко застосовують для виробництва об'єктів екстер'єру. Також універсальні властивості каменю дозволяють застосовувати його у всіх видах внутрішніх будівельних робіт і проектів. Екскурсія до смт Хорошів та с. Лезники допомогла здобувачам краще засвоїти фізико-географічної особливості Житомирщини [7]

Навчальна практика з економічної та соціальної географії України на четвертому курсі має на меті поглибити і закріпити теоретичні знання з економічної і соціальної географії, продовжити розвиток навчальних умінь та навичок майбутніх вчителів географії стосовно соціально-економічних досліджень у процесі комплексного суспільно-географічного вивчення конкретного регіону, знайомство з елементами галузевих територіальних систем, аналіз взаємозв'язку природних компонентів з соціально-економічними

процесами в межах регіону, а також залучити студентів до науково-дослідної роботи. Для якісного виконання завдання з навчальної практики з соціальної та економічної географії України здобувачі вищої освіти докладно ознайомлюються з методиками збору та обробки інформації та особливостями її проведення [7].

Практика проходить переважно на підприємствах Житомирщини. Здобувачі вищої освіти ознайомилися з особливостями роботи підприємств різних секторів економіки України - первинного, вторинного та третинного. Зокрема майбутні вчителі географії дослідили діяльність та особливості таких підприємств як: приватна агрофірма «Єрчики», ПП «Камянобрідське», що займається вирощуванням зернових та технічних культур, кормовиробництвом та утримує племінну молочну і м'ясну худобу і свиней, дослідження особливостей розвитку добувної промисловості України на прикладі Лезнеківського родовища граніту, Коростишівського кар'єру та інших, відвідування музею коштовного і декоративного каміння (м. Хорошів); Вивчення особливостей металургійної промисловості (на прикладі ТОВ «ОНВІ») та хімічної промисловості (на прикладі ТОВ Укркалі, ПрАТ «Ліктрави») [7].

Проведено оцінку економіко-географічного положення об'єкту дослідження, ознайомлення з природними та антропогенними ландшафтами Житомирської області на прикладі Шодуарівського парку, ботанічного саду Поліського університету, агробіостанції ЖДУ імені Івана Франка та інших; Вивчення харчової промисловості відбувалося на прикладі ТОВ «Житомирські ласощі», ТОВ «Рудь», «Бердичівський пивоварний завод» та ін. Ознайомлення та вивчення будівельного комплексу (на прикладі ОАО «Житомирський комбінат силікатних виробів», ПРАТ «БІО МЕД СКЛО» та ін.). Вивчення деревообробної промисловості на прикладі ПП Гордей-Граніт м.Житомира. Вивчення особливостей виробництва деревини та паперу на прикладі ТОВ «Житомирський картонний комбінат».

Вивчення транспорту, торгівлі, освіти, науки здійснено на прикладі підприємств Житомирщини (Житомирський обласний краєзнавчий музей, торгівельна мережа супермаркетів СІЛЬПО та інші). Проведено систематизацію зібраних матеріалів та презентовано звіт з навчальної практики.

Виробнича (педагогічна) практика полягає у оволодінні формами та методами організації викладання географічних дисциплін у закладах середньої освіти, закріплені системи знань в галузевих напрямках географічної науки; створені умов для формування професійної компетентності майбутнього вчителя географії. Змістом передбачено, насамперед, формування інтегрованих знань, набутих у процесі вивчення дисциплін фахового спрямування, отримання навичок виконання самостійного дослідження, розвиток особистісних та професійних компетентностей, пов'язаних із вирішенням прикладних проблем у галузях географічних дисциплін та методики навчання і виховання географії, готовність до виконання дипломної роботи. Це впливає на нестан-

дартність мислення, вміння правильно оцінювати загальну задачу, здатність аналітичного підходу при обґрунтуванні прийнятого рішення, ефективність використання варіантного проектування, вміння стисло подати й аргументовано захистити свою точку зору, використовують інформаційне забезпечення у своїх наукових дослідженнях, що є особливостями цієї практики. Основними завданнями виробничої (педагогічної) практики є: поглиблення і закріплення теоретичних знань, використання їх на практиці; розвиток потреби в самоосвіті; виховання професійних якостей особистості майбутнього фахівця; формування професійних умінь і навичок; вивчення досвіду роботи; уміння здійснювати професійну діяльність; участь у науково-дослідній роботі та формування творчого підходу до вирішення поставлених завдань [7, 8].

Виробнича (педагогічна) практика для здобувачів вищої освіти ОП Середня освіта (Географія), четвертого курсу проходить у закладах середньої освіти у відповідності до підписаних договорів. Під час виробничої (педагогічної) практики майбутні вчителі географії проводять уроки у закладах загальної середньої освіти. Відповідність використання різних методів навчання, вміле поєднання інформаційних та пошукових методів з технічними засобами обумовило позитивний результат практики та готовність здобувачів до майбутньої професії вчителя географії.

Протягом 2024 навчального року серед бакалаврів проводилося анкетування, яке охопило 50 майбутніх вчителів географії ОПП Середня освіта (Географія) Житомирського державного університету імені Івана Франка.

З'ясувалося, що під час практик 26 здобувачів вищої освіти (52%) оцінили максимально свою готовність до педагогічної діяльності, а 19 респондентів (38%) – на 4 бали і лише 5 опитаних, (10%) оцінили на 2 та 3 бали (рис. 1)

Оцініть на скільки ви відчули на практиці готовність до педагогічної діяльності (1 - мінімальне значення, 5-максимальне значення)
50 відповідей

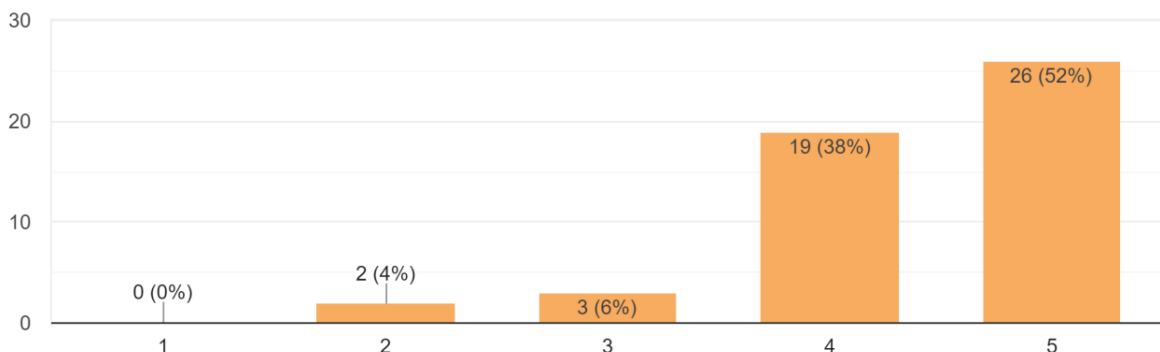

Рис. 1 Анкетування здобувачів щодо практичної підготовки на ОПП Середня освіта (Географія) бакалаврського рівня вищої освіти щодо готовності до педагогічної діяльності

Під час анкетування більшість здобувачі оцінили свою теоретичну та практичну підготовку в Житомирському державному університеті імені Івана Франка на високому рівні.

У процесі практичної підготовки майбутнього вчителя географії важливою складовою є використання різних методів, технологій, якими володіють здобувачі. У практичній діяльності вони надають перевагу інтерактивним, ігровим технологіям. Щодо нових технологій, що найчастіше використовуються при підготовці до уроків географії, майбутні учителі застосовують: ігрові (86%), інтерактивні (84%) та інноваційні технології (76%), а також проєктні (70%) та інші (10%) (рис. 2).

Які нові технології навчання ви найчастіше використовували при підготовці до проведення уроків географії?
50 відповідей

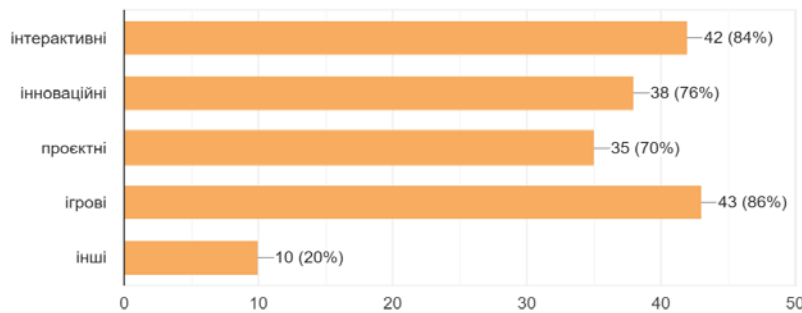

Рис. 2 Анкетування здобувачів щодо практичної підготовки на ОПІ Середня освіта (Географія) бакалаврського рівня вищої освіти щодо нових технологій навчання, що найчастіше використовуються на уроках географії

За результатами опитування з'ясовано: переважна більшість респондентів вважає, що проходження практик сприяє підвищенню їх рівня знань, професійних компетентностей та практичних навичок (рис.3)

Як Ви вважаєте, проходження практики сприяло підвищенню рівня Ваших знань, професійних компетентностей та практичних навичок?
50 відповідей

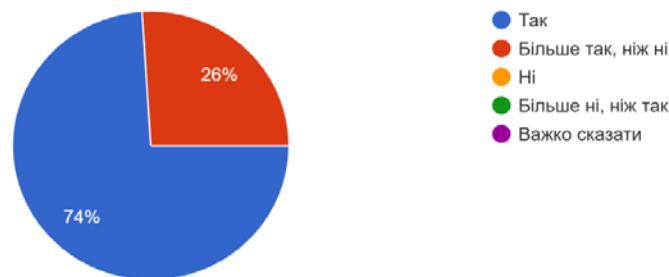

Рис. 3 Анкетування здобувачів щодо практичної підготовки на ОПІ Середня освіта (Географія) бакалаврського рівня вищої освіти щодо сприяння підвищенню рівня професійних компетентностей та практичних навичок

Дослідивши практичне навчання майбутнього вчителя географії щодо подальшої фахової діяльності прийшли до висновку, що досліджуваний феномен є цілісним, інтегративним, особистістично-професійним утворенням, який акумулює сукупність професійно-педагогічних, загальнодидактичних і методичних знань, умінь, компетенцій, досвіду набутих під час навчання в закладі вищої освіти та проходженні різних видів практик.

Висновки. Отже, важливу роль у методичній підготовці майбутнього вчителя географії відіграють різні види практик, які дають можливість здобувачам вищої освіти переконатися у правильному виборі професії, а також забезпечують формування готовності до майбутньої професійної діяльності. Практична підготовка майбутнього учителя географії має практико-орієнтований характер і спрямована не лише на засвоєння певного кола методичних знань, а й формування фахових умінь практично вирішувати реальні ситуації.

Література:

1. Адобовська М. В., Тригуб В. І. Роль педагогічної практики у формуванні професійної компетентності майбутнього вчителя географії. Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія «Педагогічні науки». 2019. №2. С. 57–71.
2. Браславська О.В., Совгіра С. В. Педагогічна практика в системі формування професійної компетентності майбутнього вчителя географії. Наукові записки. Серія «Педагогічні науки». 2024. Вип. 7. С. 13-17.
3. Воронка М. І., Проценко А. А. Педагогічна практика як засіб формування професійної майстерності вчителя в умовах реформування освіти. Педагогіка формування творчої особистості. Запоріжжя : КПУ. 2020. Вип. 69. Т. 2. С. 57–61.
4. Донченко Л.М., Непша О.В., Зав'ялова Т.В., Іванова В.М. Особливості формування професійно важливих компетенцій майбутніх учителів географії в процесі практичної підготовки. Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах: зб. наук. пр. 2020. Вип. 2 (69). С. 112-117.
5. Положення про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0035-93#Text> (дата звернення: 25.08.2024)
6. Положення про практики здобувачів вищої освіти у Житомирському державному університеті імені Івана Франка. URL: https://zu.edu.ua/offic/pro_praktyku.pdf (дата звернення: 27.08.2024)
7. Яковлева В.А., Власенко Р.П., Андрійчук Т.В. Сучасні технології у процесі навчання соціально-економічної географії України та світу. Інноваційна педагогіка. 2021. Вип.38. С. 57-61.
8. Revenko I., Hlianenko K., Sosnova M., Vlasenko R., Kolodina L..The exploration of pedagogical approaches and methods that are designed to stimulate the creative thinking of students. Brazilian Journal of Education, Technology and Society (BRAJETS). 2024. Vol. 17. P. 137-146.

References:

1. Adobovska M. V., & Tryhub V. I. (2019) Rol pedahohichnoi praktyky u formuvanni profesiinoi kompetentnosti maibutnoho vchytelia heohrafii. [The role of pedagogical practice in the formation of professional competence of the future teacher of geography.] *Visnyk Cherkaskoho natsionalnoho universytetu imeni Bohdana Khmelnytskoho. Serii «Pedahohichni nauky»*. №2. S. 57–71 [in Ukrainian].

2. Braslavskaya O.V., & Sovhira S. V. (2024) Pedagogichna praktyka v systemi formuvannya profesiinoi kompetentnosti maibutnoho vchytelia heohrafii. [Pedagogical practice in the system of formation of professional competence of the future teacher of geography] *Naukovi zapysky. Seria "Pedagogichni nauky"*. Vyp. 7. S. 13-17 [in Ukrainian].

3. Vorovka M. I., & Protsenko A. A. (2020) Pedagogichna praktyka yak zasib formuvannya profesiinoi maisternosti vchytelia v umovakh reformuvannya osvity. [Pedagogical practice as a means of forming a teacher's professional skill in the conditions of education reform] *Pedagogika formuvannya tvorchoi osobystosti. Zaporizhzhia : KPU*. Vyp. 69. T. 2. S. 57–61. [in Ukrainian].

4. Donchenko L.M., Nepsha O.V., Zavialova T.V., & Ivanova V.M. (2020) Osoblyvosti formuvannya profesiino vazhlyvykh kompetentsii maibutnikh uchyteliv heohrafii v protsesi praktychnoi pidhotovky. [Peculiarities of formation of professionally important competencies of future geography teachers in the process of practical training] *Pedagogika formuvannya tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh: zb. nauk. pr. Vyp. 2 (69)*. S. 112-117. [in Ukrainian].

5. Polozhennia pro provedennia praktyky studentiv vyshchykh navchalnykh zakladiv Ukrainy. [Provisions on the practice of students of higher educational institutions of Ukraine] URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0035-93#Text> (data zvernennia: 25.08.2024) [in Ukrainian]

6. Polozhennia pro praktyky zdobuvachiv vyshchoi osvity u Zhytomyrskomu derzhavnomu universyteti imeni Ivana Franka. [Regulations on the practices of higher education applicants at Zhytomyr Ivan Franko State University] URL: https://zu.edu.ua/offic/pro_praktyku.pdf (data zvernennia: 27.08.2024) [in Ukrainian]

7. Iakovleva V.A., Vlasenko R.P., & Andriichuk T.V. (2021). Suchasni tekhnolohii u protsesi navchannia sotsialno-ekonomichnoi heohrafii Ukrainy ta svitu. [Modern technologies in the process of teaching socio-economic geography of Ukraine and the world]. *Innovatsiina pedagogika*. Vyp. 38. S. 57-61 [in Ukrainian].

8. Revenko I., Hlianenko K., Sosnova M., Vlasenko R., & Kolodina L. (2024). The exploration of pedagogical approaches and methods that are designed to stimulate the creative thinking of students. *Brazilian Journal of Education, Technology and Society (BRAJETS)*. Vol. 17, P. 137-146.

СЕРІЯ «Техніка»*UDC 004.056.55**[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-531-545](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-531-545)*

Krasilenko Vladimir Grigorovich PhD in Computer Science, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Computer Sciences and Economic Cybernetics, Vinnytsia National Agrarian University, St. Sonyachna, 3, Vinnytsia, 21008, tel.: (098) 37-07-440, <https://orcid.org/0000-0001-6528-3150>

Dubchak Viktor Mykolaiovych Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Mathematics, Physics and Computer Technologies, Vinnytsya National Agrarian University, St. Sonyachna, 3, Vinnytsia, 21008, tel.: (068) 704-15-14, <https://orcid.org/0000-0002-1436-3641>

Diachynska Olena Mykolaivna Assistant of the Department of Mathematics, Physics and Computer Technologies, Vinnytsia National Agrarian University, St. Sonyachna, 3, Vinnytsia, 21008, tel.: (067) 706-32-59, <https://orcid.org/0000-0003-1856-3525>

**THE THEORETICAL BASIS OVERVIEW FOR SUBSTANTIATING
AND CHOOSING THE WAYS AND PRINCIPLES OF BUILDING
MULTI-VALUED LOGIC COMPUTING SYSTEMS**

Abstract. The article is devoted to the review and analysis of the theoretical basis and mathematical apparatus of some unconventional, less well-known and much less often used logics, including scalar threshold and multivalued logics, especially matrix logics, which are a generalization of scalar logics and significantly expand their functionality compared to scalar logics. Special attention is paid to the review of linearly and monotonically multilinearly separable functions, which can be a theoretical basis for the synthesis of logical elements based on them with corresponding k-valued alphabets, with sign-variable codes, or non-positional coding systems, for example, with a system of coding residues. On the basis of the analysis of this mathematical basis, justification was made and possible promising ways of building multi-valued logic computing systems were selected. It is proved that the use of monotonically multilinearly separable functions and more general

multivalued or threshold logics allows the synthesis and development of functionally more powerful computing devices and systems of multivalued logic to be reduced to the development of a parallel array of logical elements of multivalued logic based on modulo addition operations and the use of systems residual coding. The need to create universal or quasi-universal picture logic elements of matrix two-value logic with a programmable setting for the performed function is formulated, since they can become the main hardware basis for devices of multi-value and neural, and especially matrix logic. Selected on the basis of a review and analysis of both the theoretical basis and achievements in optoelectronics, promising ways and principles of building promising multi-valued logic computing systems, the hardware basis of which can be multi-threshold comparator-selectors, implemented including on the basis of current reflectors and photonic elements of integrated optics.

Keywords: multi-valued logic, threshold logic, parallel processing, accelerator, non-traditional mathematical apparatus, multi-valued computing system, multi-linearly separable function, universal picture elements of matrix two-valued and multi-valued logic.

Красиленко Володимир Григорович кандидат технічних наук, с.н.с., доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук та економічної кібернетики, Вінницький національний аграрний університет, вул. Сонячна, 3, м. Вінниця, 21008, тел.: (098) 37-07-440, <https://orcid.org/0000-0001-6528-3150>

Дубчак Віктор Миколайович кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри математики, фізики та комп'ютерних технологій, Вінницький національний аграрний університет, вул. Сонячна, 3, м. Вінниця, 21008, тел.: (068) 704-15-14, <https://orcid.org/0000-0002-1436-3641>

Дячинська Олена Миколаївна асистент кафедри математики, фізики та комп'ютерних технологій, Вінницький національний аграрний університет, вул. Сонячна, 3, м. Вінниця, 21008, тел.: (067) 706-32-59, <https://orcid.org/0000-0003-1856-3525>

ОГЛЯД ТЕОРЕТИЧНОГО БАЗИСУ ДЛЯ ОБҐРУНТУВАННЯ ТА ВИБОРУ ШЛЯХІВ І ПРИНЦИПІВ ПОБУДОВИ ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ СИСТЕМ БАГАТОЗНАЧНОЇ ЛОГІКИ

Анотація. Стаття присвячена огляду та аналізу теоретичного базису та математичного апарату деяких нетрадиційних, менш відомих та значно рідше використовуваних логік, в тому числі скалярних порогових та багатозначних логік, особливо матричних логік, які є узагальненням скалярних та які суттєво

розширюють їх функціональні можливості у порівнянні зі скалярними. Особливу увагу приділено огляду лінійно та монотонно мультилінійно роздільних функцій, що можуть бути теоретичним базисом для синтезу на їх основі логічних елементів з відповідними k -значними алфавітами, зі знакозмінними кодами, чи непозиційними системами кодування, наприклад з системою кодування залишками. На основі аналізу цього математичного базису здійснено обґрунтування та вибрані можливі з перспективних шляхів побудови обчислювальних систем багатозначної логіки. Наведені порівняльні характеристики та показані функціональні переваги логічних пристроїв, спеціальних процесорів та обчислювальних систем на основі нетрадиційних порогової та багатозначної логіки. Доведено, що використання монотонно мультилінійно роздільних функцій та більш загальних багатозначних чи порогових логік, дозволяє звести синтез та розробку функціонально більш потужних обчислювальних пристроїв і систем багатозначної логіки до розробки паралельно працюючого масиву логічних елементів багатозначної логіки, що базуються на операціях додавання за модулем та використанні систем залишкового кодування. Сформульована необхідність створення універсальних чи квазі-універсальних картинних логічних елементів матричної двозначної логіки з програмованим налаштуванням на виконувану функцію, оскільки вони можуть стати основним апаратним базисом для пристроїв багатозначних та нейронних, а особливо матричних логік. Вибрані на основі огляду і аналізу, як теоретичного базису так і досягнень в оптоелектроніці, перспективні шляхи та принципи побудови перспективних обчислювальних систем багатозначних логік, апаратним базисом яких можуть стати багатопорогові компаратори-селектори, реалізовані в тому числі на основі віддзеркалювачів струму та фотонних елементів інтегральної оптики.

Ключові слова: багатозначна логіка, порогова логіка, паралельна обробка, прискорювач, нетрадиційний математичний апарат, багатозначна обчислювальна система, мультилінійно роздільна функція, універсальні картинні елементи матричної двозначної та багато-значної логіки.

Introduction. Over the past 30 years, there has been a constant increase in interest in the tasks of image processing and recognition, which is due to the wide application of devices and systems that use methods of processing multidimensional signals, multilevel and color images, magnetic, thermal, acoustic and other fields. Such systems are used for scene analysis, analysis of signals and images in medicine, for recognition and automatic reading of symbols, images, signatures, for identification of persons based on dactyloscopic images of fingerprints, retina, for recognition and automated input into computer systems, languages gestures, etc. All of these application areas use appropriate algorithms and models for image processing, analysis, and recognition. In recent decades, the list of image processing

methods has significantly expanded. In addition to traditional, long and widely known, linear processing methods, a number of non-linear processing methods, morphological methods and algorithms have appeared, which are described in terms of matrix logics, in terms of corresponding newly created algebras of images. These new non-traditional methods, approaches and algorithms are mostly based on generalized, not ambiguous, but multi-valued, or even continuous, fuzzy, analog-discrete, hybrid, biologically motivated neural logics [1-8]. There have been many new scientific works, articles dedicated to the description, analysis and modelling of image processing and recognition processes precisely in terms of these more generalized matrix neurobiologically motivated logics. At the same time, the limitation to the wider use of these modern and promising logics and algorithms and models based on them is the lack of efficient high-performance processors and special computers, the architecture of which would correspond to these matrix logics. Specialized image processing systems are known, which are implemented on the basis of devices of the conveyor-systolic type, matrix type, processors with a variable structure and switching systems, vector-matrix and matrix-matrix multipliers, homogeneous computing and memory environments, neuroprocessors [2, 4- 8]. But since high-performance image processing and recognition systems, especially for real-time processing, require not only significant computing resources and a large amount of memory for data storage, but also appropriate, adapted to modern methods and algorithms with non-traditional logics, structures of such systems and devices. Such structures, in addition, must provide not only parallel processing, but also parallel input-output of matrix operands, therefore, consideration of conceptual approaches and principles for the design of such specialized accelerator computers is an urgent and necessary task. Parallelization of image processing processes, two-dimensional arrays in most known architectures, such as matrix, conveyor and systolic, does not occur at all stages of processing, and the «bottleneck» is the input-output process itself. In addition, such processors, which are parallel from the point of view of hardware implementations, do not always use exactly matrix models and the corresponding matrix apparatus: matrix logic, linear algebra, matrix computational procedures, algebra of morphological operations, algebra of images, etc. Also, most such processors use simple discrete matrix logic, and most often simple binary logic.

Analysis of Recent Research and Publications.

Therefore, **the purpose** of this article is to highlight issues related to the analysis of the theoretical basis, which is necessary to create new matrix models based on it, especially with the use of new generalized logics that can improve the description, analysis, and modelling of parallel processing of two-dimensional and multidimensional information. including images, in specialized high-performance processors focused on more modern methods and non-traditional mathematical matrix apparatus.

The review of the theoretical basis, for example, partly of multi-valued logics, for substantiating and choosing the principles of building specialized processors and accelerators is aimed at the development and adaptation of new matrix models for specific practical tasks. Their application in the modelling and design of such specialized devices will allow choosing optimal and effective structures of such processors and image processing and recognition systems even at the design stage.

Presentation of Main Results. We will consider and analyze the theoretical basis for building special processors based on multivalued logic and equivalence algebra [9-11] with its continuous logical operations and connections with other operations and connections with other unconventional algebras.

Multivalued Threshold Logic (MTL) research originated in the initial period of Threshold Logic (TL) research. After the description of the properties of the threshold (binary) functions, work on the ternary PL began, which lasted for several decades, which was explained by the emergence of possibilities for its implementation on the basis of spectral components, first discrete, and then microelectronic integrals. It is known that the binary TL is functionally complete, and out of all 16 existing two-digit functions, 14 are threshold, and the change of the weighting coefficients of the vector makes such PL elements programmable for the desired function. The functional completeness of the BTL has also been proved [12, 13], i.e., any multivalued computing system (MvCS) can be implemented only with the help of threshold functions, and this makes it possible to present a purely threshold implementation of complex MvCS. On the other hand, from the point of view of the «combinatorial explosion», BTL seems not to be interesting. After all, only 471 of $3^{3^2} = 19683$ the two-digit functions of ternary logic are threshold, and 4^{16} only 18184 of the two-digit functions of quaternary logic are threshold. And when considering the function of three variables of binary logic, only 104 ($\approx 40\%$) of them are threshold, for ternary $7,6 \cdot 10^{12}$ functions, only 85629 of all functions are threshold. The relative number of multivalued threshold functions (MvTFs) is insignificant and decreases with the importance and growth of the number of variables, but nevertheless the absolute number of such functions is large enough, which is a good incentive, taking into account the functional completeness, to search for a class of problems where BTL will give advantages.

One of the vivid examples of the effective application of BTL is the implementation of a p -valued ($p = 3$) full adder (based on only two threshold elements [13]). But mainly only electronic implementations were used for threshold coding, for example, $I^2\mathcal{A}$ a threshold detector for implementing 4-level logic [13]. The prospects opened up by optical, optoelectronic or electro-optical methods and calculations and their elemental basis are hindered by the fact that known optical bistable elements and structures (ideally a switching device with a transfer characteristic in the form of «stairs») have a number of significant disadvantages (large optical powers or instability, spread of parameters, etc.), which make it

impossible to easily implement all necessary (even with non-negative thresholds and coefficients) operations, including quantization and level discrimination. Therefore, the search for successful BTL implementations on a microelectronic basis is relevant in combination with optical options for solving interconnection problems. An additional incentive for this is that the implementation of BTL can be carried out using the so-called multi-linear spread, that is, the representation of the BTL-functions by the decomposition of binary auxiliary linearly separable (LS) functions $g: V^n \rightarrow \{0,1\}$, which are also thresholded.

A function $f: V^n \rightarrow V$ is multilinear separable (MLS) if there exists a multiset $G = \langle g_i | g_i: V^n \rightarrow \{0,1\}$, where g_i is the LR function and $1 \leq i \leq p \rangle$, so that:

$$\sum_{i=1}^{p-1} g_i(x) = f(x). \quad (1)$$

The multilinear separable function $f: V^n \rightarrow V$ is monotone multilinear separable (MMLS) if for all values of X in V^n :

$$f(x) < i \Leftrightarrow g_i(x) = 0; \text{ and } f(x) \geq i \Leftrightarrow g_i(x) = 1. \quad (2)$$

It is important that f is a threshold function if the entire set (number) g_i of auxiliary functions for the MMLS function are isobaric functions (isobars), that is, LR functions with the same weighting coefficients. From the point of view of geometry, a function $f: V^n \rightarrow V$ is an MMLS if there exists a set of optionally parallel n -dimensional hyperplanes separating, $f^{-1}(0)$ from $f^{-1}(1), f^{-1}(p-1)$. Note that work [13] also shows that in ternary logic there are 703 two-digit MMLS functions and 532485 three-digit MMLS functions, and in quaternary logic there are 61160 two-digit MMLS functions. This means a significant improvement of the situation in comparison with the corresponding number of threshold functions as the number of arguments increases.

The following lemmas are also known [12]:

If $f: V^n \rightarrow V$ is a MMLS -function, then the functions obtained by permuting or complementing the arguments in f or by complementing f are also MMLS -functions.

Let $f: V^n \rightarrow V$ is the MMLS function, where

$$f(x) = \sum_{i=1}^{p-1} g_i(x).$$

Then \bar{f} is also an MMLS function and $\bar{f}(x) = \sum_{i=1}^{p-1} \bar{g}_i(x)$, where, $\bar{g}_i(x) = 1 - g_i$, $1 \leq i < p$, i.e., \bar{g}_i is the binary complement of g_i .

From formulas (1) and (2), it becomes clear that the implementation of p -valued MS functions (which includes threshold functions) reduces to $(p-1)$ level LS-functions, which are simply binary threshold functions, but with p -valued arguments. But since a p -valued argument can be represented, for example, $k = \lceil \log_2 p \rceil$ by binary digits, any LS-function from m p -valued arguments can be

represented by an LS-function from (m, k) two-valued (binary) arguments. Binary threshold coding has many adequate optoelectronic, optical implementations [12, 14], and therefore, taking into account all the above-mentioned factors, it is possible to propose the principles of implementation of the general structure of MS functions. They will be based on the use of universal logical elements of binary logic from m, k arguments. Such picture elements of matrix binary logic (MBL) were proposed in the paper [15]. But they have a significant drawback, which is an increase in the time required to perform the MBL-operation when the number of arguments is increased, since they use time-pulse coding as an intermediate. With typical values p_i of modules in residual coding systems (RCS) processes [16], for example, $\vec{p} = \{17, 19, 23, 29, \dots\}$ the number of inputs to the universal matrix elements (UMEs) of MBL will be at least 10 at $m = 2$. And this means $t_{\text{обп}} \approx t_0 \cdot 2^{10} = 1024 t_0$ that is unacceptable. But if $t_0 \approx 10^{-12} c$ this is the delay time of the optical signal, then even when multiplied by a factor $2^{m, k} = 1024$ the total processing time will not exceed 1 nanosecond. Therefore, it is necessary to look for new approaches to the creation of UMEs of MBL. One approach is to use spatial coding, which is more convenient for optics. But a significant number of terms and arguments, recognizable situations, with corresponding even amplitude two-level encodings, require a significant total dynamic range and adjustment and reduction of technological parameter scatters. The appearance of semiconductor lasers with a controlled emission wavelength and highly efficient filters allows us to use, in our opinion, the most optimal spectral coding, taking into account most of the requirements and aspects in the development of UMEs of MBL or UMEs of MTL. The essence of this approach is that an optical pulse generated by a laser diode with the appropriate power P_0 and required $\lambda_x \in \{\lambda_0, \lambda_1, \dots, \lambda_{p-1}\}$ wavelength passes through p spatial optical filters and appears only at the output of one filter, and a similar pulse with $\lambda_y \in \{\lambda_0, \lambda_1, \dots, \lambda_{p-1}\}$ a wavelength corresponding to the second variable appears at one of outputs of another set of p similar filters. This allows when using a threshold photocell (threshold $\geq 1,5 P_0$) to convert each set of input variable arguments into a unique spatial coordinate. Then the coordinate (x, y) recognized $\{0, 1, \dots, p-1\} \times \{0, 1, \dots, p-1\} = \{\lambda_x\} \times \{\lambda_y\}$ in this way is matched (a laser diode with the required output wavelength is turned on at the output of the threshold photocell $\lambda_{\text{вих}}$) in accordance $\lambda_{\text{вих}} = f(\lambda_x, \lambda_y)$ with the truth table. This allows the use of optically controlled transparencies (OCTs), spatial light modulators (SLMs) and optical fixed filters selected by the truth table for $f(x, y)$ from a set of possible ones or laser diodes with a tunable wavelength. Possible options for the implementation of such UMEs of matrix multi-valued logic (MMvL) will be discussed further, here we have only outlined the principles and approaches to the construction of computing systems (OS) of multi-valued logic (MvL), the

essence of which boils down to the need to recognize subsets (regions) of points in an n -dimensional cube, which divides the cube, and which correspond to the given value $f(x, y) = \lambda_i$, where $i \in \{0, 1, \dots, p - 1\}$.

In other words, to form any desired switching function of the MvL, it is necessary to perform (divide) the classification of all possible vectors or values of the arguments that specify the points in the n – cube into p classes, and each class (subset of points) must be assigned the required value, associated with the number, class index. This conclusion allows us to state that it is possible to build a OS of MvL on the basis of three-digit neural networks [17], but this requires new theoretical fundamental and practical research that goes beyond the scope of this work. We note here only the fact that for the above approach we need to apply such ANNs, in which the capacity exceeds the number of neurons [18].

The following information about the so-called «generalized» separation, which is similar to multilinear separation functions, should become the theoretical basis for choosing ways to build the OS of MvL.

Let $f: V^n \rightarrow V$ [19]. We define a multiset as follows: $G = \langle g_i | g_i: V^n \rightarrow \{0, 1\}, g_i \text{ is an LS function}, 1 \leq i \leq K \rangle$ at $K \geq p$.

Let's define $Q: V^n \rightarrow V^n; Q = (q_1, q_2, \dots, q_n)$, where $q_i: V \rightarrow V, 1 \leq i \leq n$.

If for all $X \in V^n$ holds

$$\Gamma_{i=1}^{k-1} g_i(Q(x)) = f(x),$$

then it can be asserted that f is determined using a «generalized» separation, where Γ is a closed form of defined pairwise connecting procedures. From a geometrical point of view, this allows us to use not a hyperplane, but a hypersurface to separate (separate) the points of the hypercube V^n . The latter divide some subset $f^{-1}(v)$ from neighboring subsets $f^{-1}(v + 1)$ (or from $f^{-1}(v - 1)$), because $k \geq p$.

Quadratic or other nonlinear separation of the function (by hypersurfaces) is better suited to implementation based on nonlinear light modulators [11]. The use of non-linear transformations of the arguments, i.e. non-linear refinement before splitting, facilitates the selection of hyperplanes or MS functions.

Another promising direction in the construction of MvL-OS is the use of multi-threshold comparators [20], which are described by a function $f: V \rightarrow \{0, 1\}$, where $V = \{0, 1, \dots, p - 1\}$ and a set of thresholds (threshold vector $T = t_1, t_2, \dots, t_{2p}$) such that:

$$f(v) = \begin{cases} 0, & \text{if } v < t_1 \text{ or } (t_2 \leq v < t_3) \text{ or } t_4 \leq v < t_5 \dots \\ 1, & \text{if } t_1 \leq v < t_2 \text{ or } (t_3 \leq v < t_4) \text{ or } t_{2p-1} \leq v < t_{2p}, \end{cases}$$

to wit $\cup_{l=1}^{l=p} (t_l^l \leq v < t_{up}^l)$,

where t_l^l, t_{up}^l is a pair of thresholds corresponding to the l range of the carrier:

lower t_l , and upper t_{up} . Such multi-threshold comparators can also be called level selectors. We define a complementary function $f(v)$ to this function $\bar{f}(v)$, which is defined as:

$$\bar{f}(v) = \begin{cases} 0, \text{ if } \bigcup_{l=1}^{l=p} (t_l^l \leq v < t_{up}^l) \\ 1, \text{ if the opposite} \end{cases}$$

Note that this approach still strongly depends on the complexity and real possibilities of effective optoelectronic hardware implementation of such multi-threshold comparators, including those based on current mirrors (CMs) with photodiodes at the input [20]. In work [21] it is shown that not only functionally complete basic but all functions of binary logic can be implemented on these photocurrent reflectors, and in work [22] the results are presented showing the possibility of such circuitry on the CMs to implement a number of known basic functions (minimum, maximum) and generalized operations (equivalence, non-equivalence) of analog neurobiology. Therefore, further research in this direction and the development of methods for the synthesis of such multi-threshold comparator-selectors with different types of coding of arguments and variables (spatial, amplitude, phase, spectral, etc.) are expedient.

At the end of a brief overview of the theoretical basis for choosing the principles of building MvL-OS and their basic elements, for example, universal functions, MS functions, or a set of elementary logical functions that make up a functionally complete (or weakly complete) system in MvL, we recall that the following are known complete systems:

1) the Rosser-Tuckett system: $\{0, 1, \dots, p-1, x^0, x^1, \dots, x^{p-1}, \Lambda, V\}$, where Λ and V – the symbols of operations $\min(x_1, x_2)$ and $\max(x_1, x_2)$;

$$\text{and } x^l = f_l(x) = \begin{cases} p-1, & x = l \quad (l = 0, 1, \dots, p-1) \\ 0, & x \neq l \end{cases}$$

– characteristic functions;

2) the Post system: $\{V, \sim\}$, consisting of generalized disjunction operations (\max) and a cycle (\sim) defined as $f(x) = \sim x = (x+1) \bmod p$;

3) the Webb system consisting of one Webb operation ($^\circ$);

$$f(x_1, x_2) = x_1^\circ x_2 = (\max(x_1, x_2) + 1) \bmod p;$$

and an incomplete system: $\{V, \Lambda, \bar{}, 0, 1, \dots, p-1\}$, where $(\bar{})$ is the so-called complement ($\bar{x} = p-1-x$), and (V) and (Λ) are the operations of taking \max and \min , which corresponds to the Kline algebra [23], the structure of which is simpler than the algebras associated with the above systems of Rosser – Tuckett, Post, Web, and therefore is more widely used.

The analysis of this information shows that the presence of a set of constants $\{0, 1, \dots, p-1\}$, which makes weakly complete systems complete, and operations: $\{V \text{ or } \Lambda, \bar{}, ^\circ\}$ allows to implement essentially all known complete systems and algebras. The implementation of the operation $(\bar{})$ by optical methods essentially reduces to simple mirror images, the operation (\sim) to level shifts, the operation (V)

or (\wedge) taking into account de Morgan's laws and in the presence of the operation ($\bar{\quad}$) reduces to (\vee) or (\wedge), respectively, and therefore there is a need for one of them, and they are successfully implemented by the MMLS function or through the operation of the limited difference of analog logic [22], in addition, the operation (\circ) essentially includes the operations (\vee, \sim) from the Post system, the implementation of which was already mentioned above.

The use of MvL-OS as a basis for counting prime p numbers provides some specific features, since it is known that the operations of addition and multiplication modulo p then form a field, and it is possible to represent any switching function of one or two or more variables by polynomials in the form:

$$f(x) = \sum_{i=1}^{p-1} a_i \cdot x^i \pmod{p}$$

and

$$f(x, y) = f_0(x) + f_1(x) \cdot y + f_2(x) \cdot y^2 + \dots + f_{p-1}(x) \cdot y^{p-1} \pmod{p},$$

where

$$f_i(x) = a_{0i}(x) + a_{1i} \cdot x + a_{2i} \cdot x^2 + \dots + a_{(p-1)i} \cdot x^{p-1} \pmod{p},$$

In addition, since, on the basis of Fermat's theorem, the operation of multiplication by modulo for a simple p can be reduced to the operation of addition modulo $(p - 1)$ powers of the generator, we come to the conclusion that the system of operations of addition and multiplication modulo p , or even one operation of addition, but modulo p and $(p - 1)$ are weakly functionally complete. Therefore, supplementing them with a set of constants $\{0, 1, \dots, p - 1\}$ makes them completely functional. Thus, it is necessary to look for such principles of construction of MvL-elements, and especially matrix multivalued ones, which are based on modulo addition operations, and are independent of the values of the module, because the moduli p_i can be different. The operations of simple algebraic addition and multiplication of signals are easily represented and implemented by the optical and optoelectronic elemental basis, taking into account the various physical effects that can be used for this. It is also known that analog periodic phenomena in optics, such as time or space-phase modulation, discrete changes in polarization, etc., are used to implement modulo operations. Methods of passive spatial maps, holographic recoding tables, based on optical deflectors and beam switching devices, methods of correlation processing and recognition, methods using electro-optical waveguide switches [16, 12, 24] deserve special attention. Works [25-27] and many others are examples of such application of optical methods for the implementation of the above modulo operations.

Conclusions. Conclusions: An overview of the theoretical basis for choosing ways and principles of building multi-valued logic computing systems showed that attention should be focused on:

- 1) the development of a generalized structure suitable for optoelectronic implementations that implements MS functions;
- 2) the further more effective, especially with a significant number of variables, optoelectronic version with new types of coding (spectral, phase, polarization) construction of the general structure of universal matrix elements of binary logic;
- 3) the study of the possibilities of using neural networks and their optoelectronic, optical implementations for building generalized structures of multi-valued logic computing systems and their basic universal or quasi-universal functional elements that implement the operations of complete systems;
- 4) researching the possibilities of effective implementations by means of optoelectronics and optics of «generalized» separation of functions, MS and MMLS-functions using pre-processing and non-linear transformations of arguments;
- 5) researching synthesis methods, designing multi-threshold comparators, selectors, discriminators; search for new effective implementations of them by optoelectronic means, including current reflectors;
- 6) creation of a new mathematical apparatus for describing such multi-level, multi-valued selectors in connection with other known mathematical modules, algebras and structures; mathematical apparatus of neurobiology, algebras of multivalued continuous logic;
- 7) researching the possibilities of creating universal elements with fast adjustment not only of scalar multivalued and matrix multivalued logic, but also continuous, neural, hybrid logics generalized to the matrix case [28, 29].

References:

1. Widrich, M., & Schäfl, B., Pavlovic, M., Ramsauer, H., Gruber, L., Holzleitner, et al. (2020). Modern Hopfield Networks and Attention for Immune Repertoire Classification. *Advances in Neural Information Processing Systems*, 33: 34th Conference on Neural Information Processing Systems. (Vols. 33), (pp. 18832–18845) [in English].
2. Smith, J., & Johnson, A. (2023). A review of associative memory models for neural networks. *IEEE Transactions on Neural Networks and Learning Systems*, 34(5), 1234-1246 [in English].
3. Krasilenko, V. G., & Magas, A. T. (1997). Multiport optical associative memory based on matrix-matrix equivalentors. In *Proceedings of SPIE*. (Vols. 3055), (pp. 137-146) [in English].
4. Krasilenko, V. G., & Lazarev, A. A., Grabovlyak, S. K. (2012). Design and simulation of a multiport neural network heteroassociative memory for optical pattern recognitions. In *Proceedings of SPIE*. (Vols. 8398), (pp. 83980N) [in English].
5. Onizawa, N., & Jarollahi, H., Hanyu, T., Gross, W. J. (2016). Hardware implementation of associative memories based on multiple-valued sparse clustered networks. *IEEE Journal on Emerging and Selected Topics in Circuits and Systems*, 6(1), 13–24 [in English].
6. Krasilenko, V. G. (2010). The structures of Optical Neural Nets Based on New Matrix – Tensor Equivalent Models (MTEMS) and results of modelling. *Optical Memory and Neural Networks (Information Optics)*, 19, 31-38.
7. Krasilenko, V. G., & Lazarev, A. A., Nikitovich, D. V. (2018). Design and simulation of optoelectronic neuron equivalentors as hardware accelerators of self-learning equivalent convolutional neural structures (SLECNS). In *Proceedings of SPIE*. (Vols. 10689, Neuro-inspired Photonic Computing, 106890C). <https://doi.org/10.1117/12.2316352> [in English].

8. Krasilenko, V. G., & Lazarev, A. A., Nikitovich, D. V. (2018). Design and simulation of array cells for image intensity transformation and coding used in mixed image processors and neural networks. In *Proceedings of SPIE*. (Vols. 10751, Optics and Photonics for Information Processing XII, 1075119). <https://doi.org/10.1117/12.2322655> [in English].

9. Krasilenko, V. G., & Nikolsky, A. I., Krasilenko, O. V., Nikolska, M. A. (2011). Continuously logical complementary-dual equivalently analog-to-digital converters for the optical systems. In *Proceedings of SPIE*. (Vols. 8001, International Conference on Applications of Optics and Photonics, 800130). <https://doi.org/10.1117/12.892278> [in English].

10. Krasilenko, V. G., & Bogukhvalskiy, A. K., Magas, A. T. (1997). Equivalent models of neural networks and their effective optoelectronic implementations based on matrix multivalued elements. In *Proceedings of SPIE*. (Vols. 3055, International Conference on Optical Storage, Imaging, and Transmission of Information). <https://doi.org/10.1117/12.267699> [in English].

11. Krasilenko, V. G., & Bogukhvalsky, A. K., Magas, A. T. (1996). Designing and simulation of optoelectronic neural networks with the help of equivalence models and multivalued logics. In *Proceedings of SPIE*. (Vols. 2824, Adaptive Computing: Mathematical and Physical Methods for Complex Environments). <https://doi.org/10.1117/12.258126> [in English].

12. Conner, M., & Eichmann, G. (1985). Multivalued logic for optical computing. In R. Arrathon (Ed.), *Optical Computing* (pp. 105–135) [in English].

13. Moraga, C. (1978). Complex spectral logic. In *Proceedings of the 8th IEEE International Symposium on Multiple-valued Logic*. (pp. 149–156) [in English].

14. Aizenberg, N. N., & Ivaskiv, Yu. L., Pospelov, D. A., Hudiakov, G. F. (1973). Multivalued threshold functions. Synthesis of multivalued threshold elements. *Cybernetics and Systems Analysis*, 9(1), 61–77 [in English].

15. Krasilenko, V. G., & Magas, A. T., Magas, O. T. (2000). Universal picture matrix multilevel logic elements of time-pulse type and aspects of their realization. In *Proceedings of the 7th STC MCDTP*, (pp. 31-34) [in Ukrainian].

16. Krasilenko, V. G., & Dubchak, V. N., Kyrychenko, V. V., Plahotniuk, V. V. (2001). Orhanizatsiia ta proektuvannia obchysliuvalnykh struktur matrychnoi kvaternarnoi znakorozriadnoi aryfmetiky [Organization and design of computing structures of matrix quaternary sign-bit arithmetic]. *Vymiriuvalna ta obchysliuvalna tekhnika v tekhnolohichnykh protsesakh – Measuring and computing equipment in technological processes*, (1), 146-150 [in Ukrainian].

17. Krasilenko, V. G., & Nikolsky, A. I., Voloshin, V. M., Zaitsev, A. (2001). Optical pattern recognition algorithms based on neural-logic equivalent models and demonstration of their prospects and possible implementations. In *Proceedings of SPIE*, (Vols. 4387), (pp. 247-260) [in English].

18. Krasilenko, V. G., & Dubchak, V. N., Kyrychenko, V. V., Plahotniuk, V. V. (2002). Napivhrupa masshtabiuchykh poslidovnosti ta yii predstavleniia binarnymy matrytsiamy [A semigroup of scaling sequences and its representation by binary matrices]. *Naukovi zapysky Vinnytskoho derzhavnogo pedahohichnogo universytetu im. M. Kotsiubynskoho – Scientific notes of Vinnytsia State Pedagogical University named after M. Kotsyubynsky*, Volume 1: Physics and Mathematics, 321-326 [in Ukrainian].

19. Krasilenko, V. G., & Nikolsky, A. I., Lazarev, A. A., Lobodzinska, R. F. (2009). Design of neurophysiologically motivated structures of time-pulse coded neurons. In *Proceedings of SPIE*. (Vols. 7343), (pp. 256-263) [in English].

20. Krasilenko, V. G. (2007). Bahatorpohovi komparatory z synkhronnokerovanyam rehuliuvanniam porohiv [Multithreshold comparators with synchronously controlled threshold adjustment]. In *Materialy mizhn. konferentsii «Dynamika naykowych badan – 2007»*, *Tekhnichni nauky – In Materials of International conference «Dynamika naykowych badan – 2007»*, *Technical sciences*. (Vols. 1), (pp. 55-58). Przemysl: Nauka i studia [in Ukrainian].

21. Krasilenko, V. G., & Nikolsky, A. I., Lazarev, A. A. (2005). Design and applications of a family of optoelectronic photocurrent logical elements on the basis of current mirror and comparators. In *Proceedings of SPIE*. (Vols. 5948), (pp. 426-435) [in English].
22. Krasilenko, V. G., & Nikolskyi, O. I., Lazarev, O. O. (2009). Vdoskonalennia skhem dlia realizatsii uzahalnenykh operatsii ekvivalentnosti (neekvivalentnosti) neurobiolohiky [Improvement of schemes for implementation of generalized operations of equivalence (non-equivalence) of neurobiology]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu – Bulletin of the Khmelnytskyi National University*, (2), 174-178 [in Ukrainian].
23. Krasilenko, V. G., & Kolesnitsky, O. K., Bogukhvalsky, A. K. (1995). Creation opportunities of optoelectronic continuous logic neural elements, which are universal circuitry macrobasis of optical neural networks. In *Proceedings of SPIE* (Vols. 2647), (pp. 208-217) [in English].
24. Jullien, A. (2020). Spatial light modulators. *Photoniques*, 101, 59–64. <https://doi.org/10.1051/photon/202010159> [in English].
25. Krasilenko, V. G., & Dubov, E. B., Yatskovskyi, V. I., Khudoliy, O. I. (2004). Alhorytm ta arkhitektura proektuvannia obchysliuvalnykh struktur matrychnoi kvaternarnoi znakorozriadnoi aryfmetryky [Algorithm and architecture of design of computational structures of matrix quaternary sign-bit arithmetic]. *Vymiriuvalna ta obchysliuvalna tekhnika v tekhnolohichnykh protsesakh – Measuring and computing technology in technological processes*, (1), 13-26 [in Ukrainian].
26. Krasilenko, V. G. (2003). Optoelektronni struktury matryts odnorozriadnykh protsesoriv chetverychnoi znakorozriadnoi aryfmetryky [Optoelectronic structures of matrices of single-bit processors of quadruple sign-bit arithmetic]. In *Zbirnyk prats mizhn. Sympoziumu – In Collected Works of the International of the symposium*. (pp. 218-232) [in Ukrainian].
27. Krasilenko, V. G., & Nikolsky, A. I., Lazarev, A. A., Michalnichenko, N. N. (2004). Smart time-pulse coding photoconverters as basic components 2D-array logic devices for advanced neural networks and optical computers. In *Proceedings of SPIE*. (Vols. 5439), (pp. 198-209) [in English].
28. Krasilenko, V. G., & Magas, A. T. (1999). Osnovy proektuvannia bahatofunktsionalnykh prystroiv matrychnoi bahatoznachnoi lohiky z shvydkym prohramovanyam nastroiuvanniam [Fundamentals of designing multifunctional devices of matrix multivalued logic with fast programmable tuning]. *Vymiriuvalna ta obchysliuvalna tekhnika v tekhnolohichnykh protsesakh – Measuring and computing technology in technological processes*, (4), 113-121 [in Ukrainian].
29. Krasilenko, V. G., & Nikolsky, A. I., Lazarev, A. A. (2004). The concept of biologically motivated time-pulse information processing for design and construction of multifunctional devices of neural logic. In *Proceedings of SPIE*. (Vols. 5421), (pp. 183-194) [in English].

Література:

1. Widrich M., Schäfl B., Ramsauer H., Pavlovic M., Gruber L., Holzleitner M., Brandstetter J., Sandve G. K., Greiff V., Hochreiter S., Klambauer G. Modern Hopfield Networks and Attention for Immune Repertoire Classification. *Advances in Neural Information Processing Systems*, 33: 34th Conference on Neural Information Processing Systems (NeurIPS 2020), Vancouver, Canada, P. 18832–18845.
2. Smith J., Johnson A. A Review of Associative Memory Models for Neural Networks. *IEEE Transactions on Neural Networks and Learning Systems*. 2023. Vol. 34, № 5. P. 1234–1246.
3. Krasilenko V. G., Magas A. T. Multiport optical associative memory based on matrix-matrix equivalentors. *Proceedings of SPIE*. Bellingham, WA. 1997. Vol. 3055. P. 137–146.
4. Krasilenko V. G., Lazarev A. A., Grabovlyak S. K. Design and simulation of a multiport neural network heteroassociative memory for optical pattern recognitions. *Proceedings of SPIE*. Bellingham, WA. 2012. Vol. 8398. p. 83980N.

5. Onizawa N., Jarollahi H., Hanyu T., Gross W. J. Hardware implementation of associative memories based on multiple-valued sparse clustered networks. *IEEE Journal on Emerging and Selected Topics in Circuits and Systems*. 2016. Vol. 6, № 1. P. 13–24.
6. Krasilenko V. G. The structures of Optical Neural Nets Based on New Matrix – Tensor Equivalental Models (MTEMS) and Results of Modelling. *Optical Memory and Neural Networks (Information Optics)*. 2010. Vol. 19. P. 31–38.
7. Krasilenko V. G., Lazarev A. A., Nikitovich D. V. Design and simulation of optoelectronic neuron equivalentors as hardware accelerators of self-learning equivalent convolutional neural structures (SLECNS). *Proceedings of SPIE*. 2018. Vol. 10689, Neuro-inspired Photonic Computing, 106890C. DOI: 10.1117/12.2316352.
8. Krasilenko V. G., Lazarev A. A., Nikitovich D. V. Design and simulation of array cells for image intensity transformation and coding used in mixed image processors and neural networks. *Proceedings of SPIE*. 2018. Vol. 10751, Optics and Photonics for Information Processing XII, 1075119. DOI:10.1117/12.2322655.
9. Krasilenko V. G., Nikolsky A. I., Krasilenko O. V., Nikolska M. A. Continuously logical complementary-dual equivalently analog-to-digital converters for the optical systems. *Proceedings of SPIE*. 2011. Vol. 8001, International Conference on Applications of Optics and Photonics, 800130. DOI:10.1117/12.892278.
10. Krasilenko V. G., Bogukhvalskiy A. K., Magas A. T. Equivalent models of neural networks and their effective optoelectronic implementations based on matrix multivalued elements. *Proceedings of SPIE*. 1997. Vol. 3055, International Conference on Optical Storage, Imaging, and Transmission of Information. DOI: 10.1117/12.267699.
11. Krasilenko V. G., Bogukhvalsky A. K., Magas A. T. Designing and simulation of optoelectronic neural networks with the help of equivalence models and multivalued logics. *Proceedings of SPIE*. 1996. Vol. 2824, Adaptive Computing: Mathematical and Physical Methods for Complex Environments. DOI: 10.1117/12.258126.
12. Conner M., Eichmann G. Multivalued logic for optical computing. *In Optical Computing*. Ed. R. Arrathon. New York: Marcel Dekker. 1985. P. 105–135.
13. Moraga C. Complex Spectral Logic. *Proceedings of the 8th IEEE International symposium on Multiple-valued Logic*. IEEE Computer Society Press. 1978. P. 149–156.
14. Aizenberg N. N., Ivaskiv Yu. L., Pospelov D. A., Hudiakov G. F. Multivalued Threshold Functions. Synthesis of Multivalued Threshold Elements. *Cybernetics and Systems Analysis*. 1973. Vol. 9, № 1, P. 61–77.
15. Krasilenko V. G., Magas A. T., Magas O. T. Universal picture matrix multilevel logic elements of time-pulse type and aspects of their realization. *Proceedings of the 7th STC MCDTP*, Khmelnytsky. 2000. P. 31–34.
16. Красиленко В.Г., Дубчак В.Н., Кириченко В.В., Плахотнюк В.В. Організація та проектування обчислювальних структур матричної кватернарної знакорозрядної арифметики. *Вимірювальна та обчислювальна техніка в технологічних процесах*. 2001. №1. С. 146-150.
17. Krasilenko V.G. Optical pattern recognition algorithms based on neural-logic equivalent models and demonstration of their prospects and possible implementations. *Proceedings of SPIE*. 2001. Vol. 4387. P. 247–260.
18. Красиленко В.Г., Дубчак В.Н., Яцковський В.І., Худолій О.І. Напівгрупа масштабуючих послідовностей та її представлення бінарними матрицями. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського*. 2002. Т. 1: Фізика і математика. С. 321–326.
19. Krasilenko V.G., Nikolsky A.I., Lazarev A.A., Lobodzinska R.F. Design of neurophysiologically motivated structures of time-pulse coded neurons. *Proceedings of SPIE*. 2009. Vol. 7343. P. 256–263.

20. Красиленко В.Г. Багатопорогові компаратори з синхроннокерованим регулюванням порогів. *Матеріали міжн. конференції «Динаміка наукових badan – 2007»*. Przemysl: Nauka i studia, T. 8. Технічні науки. С. 55–58.
21. Krasilenko V.G., Nikolsky A.I., Lazarev A.A. Design and applications of a family of optoelectronic photocurrent logical elements on the basis of current mirror and comparators. *Proceedings of SPIE*. 2005. Vol. 5948. P. 426–435.
22. Красиленко В.Г., Нікольський О.І., Лазарев О.О. Вдосконалення схем для реалізації узагальнених операцій еквівалентності (нееквівалентності) нейробиологіки. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2009. №2. С. 174–178.
23. Krasilenko V.G., Kolesnitsky O.K., Bogukhvalsky A.K. Creation opportunities of optoelectronic continuous logic neural elements, which are universal circuitry macrobasis of optical neural networks. *Proceedings of SPIE*. 1995. Vol. 2647. P. 208–217.
24. Jullien A. Spatial light modulators. *Photoniques*. 2020. Vol. 101. P. 59–64. DOI: 10.1051/photon/202010159.
25. Красиленко В.Г., Дубов Е.Б., Яцковський В.І., Худолий О.І. Алгоритм та архітектура проектування обчислювальних структур матричної кватернарної знакорозрядної арифметики. *Вимірювальна та обчислювальна техніка в технологічних процесах*. 2004. №1. С. 13–26.
26. Красиленко В.Г. Оптиелектронні структури матриць однорозрядних процесорів четверичної знакорозрядної арифметики. *Збірник праць міжн. симпозіуму*. Кам'янець-Подільський. 2003. С. 218–232.
27. Красиленко В.Г., Нікольський А.І., Лазарев А.А., Міхальніченко Н.М. Інтелектуальні фотоперетворювачі з часово-імпульсним кодуванням як базові компоненти 2D-матричних логічних пристроїв для сучасних нейронних мереж і оптичних комп'ютерів. *Праці SPIE*. 2004. Вип. 5439. С. 198–209.
28. Красиленко В.Г., Магас А.Т. Основи проектування багатофункціональних пристроїв матричної багатозначної логіки зі швидким програмованим налаштуванням. *Вимірювальна та обчислювальна техніка в технологічних процесах*. 1999. №4. С. 113–121.
29. Красиленко В.Г., Нікольський А.І., Лазарев А.А. Концепція біологічно мотивованої часімпульсної обробки інформації для проектування та конструювання багатофункціональних пристроїв нейронної логіки. *Праці SPIE*. 2004. Вип. 5421. С. 183–194.

UDC 004.451.44:004.42:004.41

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-546-564](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-546-564)

Stadnychenko Anton Vyacheslavovych PhD student, Department of Software Engineering, Faculty of Cyber Security and Software Engineering, National Aviation University, Kyiv, <https://orcid.org/0009-0002-6209-9571>

COST-BENEFIT ANALYSIS OF CLOUD SERVICES IN DIFFERENT PHASES OF THE SOFTWARE DEVELOPMENT LIFE CYCLE

Abstract. Indeed, cloud computing has greatly revolutionized the current software development by providing a downstream of balanced, flexible, and affordable tools that can be harnessed throughout the Software Development Life Cycle (SDLC). This article presents a comprehensive cost-benefit analysis of cloud services within the SDLC's distinct phases: that involves planning, development, testing, deployment and maintaining of these applications. Every phase offers specific conditions, and utilizing the cloud services entails considerable benefits together with important issue that should be considered.

In the case of the planning phase, cloud services contribute to cooperation and bigger computing capacities for data analyses while presenting the dangers of raising prices because of the “overhead” model. During the development phase cloud platforms decrease capital cost and increase the speed of development through provision of demand based infrastructure services and standard platforms. However, problems such as latency and vendor lock-ins might appear, which means that long-term costs and future transitions might become a problem.

The testing phase leverages the cloud services in the rapid instantiation of the multiple testing instances of the application and incorporation of CI/CD pipeline which shortens the testing phase and time-to-market. However, there are security and compliance issues especially on handling sensitive information as seen earlier. In the deployment phase, cloud services have global and straightforward distribution with reliable disaster recovery solutions though it incurs operational cost and manage secure deployment is difficult.

Last but not the least, in the maintenance stage, the cloud services are for real-time monitoring of the performance of applications, updates and you get resources as and when required. However, costs are accrued in cloud models thus making it challenging to manage the spending and prevent one from exceeding their budget.

In any case, this analysis demonstrates the necessity of a proper approach to cloud migration, which means reckoning both the positive effects of the cloud initiative and its possible negative impact in the short and long terms. With these dynamics in mind, one can take advantage of cloud computing for improving practices of software development within an organization and avoid possible pitfalls.

Keywords: cloud computing, software development, software development life cycle, cloud services, cost management.

Стадниченко Антон Вячеславович аспірант, кафедра інженерії програмного забезпечення, факультет кібербезпеки та програмної інженерії, Національний авіаційний університет, м. Київ, <https://orcid.org/0009-0002-6209-9571>

АНАЛІЗ ВИТРАТ І ВИГОД ВІД ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ СЕРВІСІВ НА РІЗНИХ ЕТАПАХ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ РОЗРОБКИ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Анотація. Хмарні обчислення здійснили значну революцію в сучасній розробці програмного забезпечення, надавши низку збалансованих, гнучких і доступних інструментів, що можна використовувати протягом усього життєвого циклу програмного забезпечення (ЖЦПЗ). У цій статті наведено комплексний аналіз витрат і вигод хмарних сервісів на різних етапах ЖЦПЗ, зокрема на етапах планування, розробки, тестування, розгортання та підтримки цих додатків. Кожна фаза має свої специфічні особливості, а використання хмарних сервісів приносить значні переваги разом із важливими питаннями, які необхідно враховувати.

На етапі планування хмарні сервіси сприяють співпраці та підвищенню обчислювальних потужностей для аналізу даних, але водночас створюють ризики зростання цін через модель «накладних витрат». Під час розробки хмарні платформи зменшують капітальні витрати та підвищують швидкість розробки, надаючи інфраструктурні послуги й стандартні платформи на основі попиту. Однак можуть виникнути такі проблеми, як затримки й залежність від постачальника, що означає, що довгострокові витрати та майбутні переходи можуть стати дилемою.

На етапі тестування хмарні сервіси використовуються для швидкого створення декількох тестових екземплярів програми та включення конвеєра CI/CD, що скорочує етап тестування і час виходу на ринок. Втім існують проблеми з безпекою та дотриманням вимог, особливо при роботі з конфіденційною інформацією. На етапі розгортання хмарні сервіси мають глобальне і просте розповсюдження з надійними рішеннями для аварійного відновлення, хоча це пов'язано з операційними витратами, а управління безпечним розгортанням є складним.

І насамкінець, але не менш важливе: на етапі обслуговування хмарні сервіси призначені для моніторингу в режимі реального часу продуктивності додатків, оновлень, і ви отримуєте ресурси в міру необхідності. Однак у хмарних моделях витрати накопичуються, що ускладнює управління витратами та запобігає перевищенню бюджету.

У будь-якому випадку, цей аналіз демонструє необхідність правильного підходу до міграції в хмару, що означає розрахунок як позитивних ефектів хмарної ініціативи, так і її можливих негативних наслідків у короткостроковій та довгостроковій перспективі. Враховуючи цю динаміку, можна скористатися перевагами хмарних обчислень для вдосконалення практики розробки програмного забезпечення в організації та уникнути можливих помилок.

Ключові слова: хмарні обчислення, розробка програмного забезпечення, життєвий цикл розробки програмного забезпечення, хмарні сервіси, управління витратами.

Formulation of the problem. When the cloud services are adopted and incorporated in the Software Development Life Cycle (SDLC), various benefits can be hailed including flexibility, cost solutions and quicker implementation. However, the use of cloud solutions at all the stages of the SDLC presents organizations with a number of concerns [1]. These are: cost optimization where one has to consider the upfront cost savings versus operation costs; Latency and other performance issues; Security; and issues to do with lock-in with the vendor.

Furthermore, the advantages among the clouds service models are not universal for all the phases within the SDLC but rather have unique advantages for each phase of the life cycle of developing an application. At every stage, there will be a need to decide whether the benefits achieved at that level outweigh the costs that accompany them [2]; KPIs that would have to be considered at this level include the infrastructure saved, the speed of testing, and the gains made in terms of uptime. Furthermore, any changes in the technological environment of cloud services bring the new concerns of compatibility or hidden costs and even data security problems that may appear during the deployment and upgrading.

This article aims at filling this gap through presenting a detailed cost-benefit analysis of the cloud adoption in every phase of the SDLC. It does so by discussing such issues as real-world cases and examples of KPIs and risk management for cloud service utilization, so that decision-makers could have all the tools necessary to unleash the potential of cloud services with the least level of risks possible.

Analysis of recent research and publications. Cloud computing offers advantages on software engineering ideas such as agility, availability and cost. These have to be well engineered in the context of the cloud platforms employing the software engineering principles where a special emphasis is put in modeling the cloud aspects to provide the user with a logical tested solution before implementation so as to enhance its quality [3]. Cloud computing can also be modeled to self-generate code and sell code generation is a service which is the attractive and demanding activity [4].

Cloud Software Development Life Cycle (CSDL) is not like traditional SDL which uses cloud models such as Public, private or Hybrid Cloud as well as SLA

(Service Level Agreement). SLA provides much information about the business level policies and cloud service providers and their customers. It gives detailed description of the list of services like SaaS, PaaS, IaaS & customizations, security, access & multi tenancy [5]. As for CSDL, each user has a chance to configure the application, and customization data are presented in SLA. Data protection and security to fight internal and external threats is also necessary in CSDL. Threats are stopped by the filters and firewalls. Additional security services required at each layer and for each tenant: Authorization and Encryption – for the data link layer, MPLS, VLAN, VPLS – for the network layer. The agreement SLA provides an access control matrix in order to grant access to resources, an application or data. Multi tenancy allows several users to use same instance of application through different interface. In this model, the cloud service initiator generates a request for SaaS services once he/she complies with the business level policies stated in SLA. The cloud SaaS application services may be developed using any of the traditional SDLC models such as Waterfall model, Incremental model, Spiral model, V-model RAD model and Agile model. As per the below model if there are any update issues occurred related to service continuity or availability, cloud user is informed through SLA [6].

A new CSLCP model was developed, checked and verified. All the activities needed in the software life cycle were explained and supported with an example in the form of a case study. This case study was cross-platform and was conducted in other sites as well. This has ensured that this model has surmounted all the demerits of the current cloud software process models [7]. By proposing a CSLCP model, the process can be structured, thus assisting all Small Medium Enterprises (SMEs) in the development of any of the cloud-based software at low cost while maintaining good quality. Every project gets worked on by a team of people and in an SME each of the team members can undertake many and diverse roles in any given project. By taking time to train several members of the different development teams on the use of the CSLCP model, the reliability of the software can be improved as well as reduce the cost of the software while at the same time reducing the time that may be needed to release the software. As a result, the model enhances the quality, cost, and time of development of processes, respectively. Therefore, this improves the maturity level of the SMEs because the CSLCP model can be integrated with levels two and three of Capability Maturity Model Integration models [6; 8].

Purpose of the article. This article has been specifically designed to focus on cost-analysis of the cloud services integrated in different phases of the Software SDLC. With cloud computing being more and more integrated in the software development processes, any decision that is made regarding the utilization of cloud needs to consider its financial and operational consequences in the different stages of the SDLC. Therefore, this article seeks to meet the existing research gap by presenting a comprehensive discussion of when and how cloud services should be

used during software development life cycle to achieve cost-effectiveness and performance.

The article targets the software developers, IT managers as well as decision makers who may be adopting or are already involved with cloud services in their projects. To these professionals, it aims to provide direction through the identification of the pros and cons of moving to the cloud for each phase of the SDLC including planning and design, implementation and development, testing, deployment and finally supporting and maintaining the product. Readers will be able to identify positive and negative aspects of cloud integration through the evaluation of factors including cost, scalability, flexibility and security. Further, the article also seeks to offer best practices on the possible issues and concerns for firms using cloud services including security, compliance, and vendor lock-ins. All these factors are important in order to build up a fair picture of cloud computing in software development. Finally, by citing case examples and practical applications of cloud services for SDLC, the article will explain the best and the worst practices observed in successful organizations to enhance sharing of knowledge with other firms.

Finally, this article aims to enlighten organizations to make sound decisions on cloud option in their software development life cycle. Therefore, by having an understanding of the cost and benefit considerations for each of the SDLC phase, the reader will be well informed regarding the possibilities and risks of cloud computing.

Presenting main material. It has been identified that cloud computing is an enabler for the software development and has offered more flexibility, availability and affordability during the SDLC. However, when it comes to implementing the cloud services, certain features ought to be considered for and against. In this paper, each of the phase in the SDLC including planning, development, testing, deployment and maintenance is described with references, case studies, and certain strategies to manage risks [3].

Cloud computing has therefore transformed the habitual practices of software development in an area where developers have access to resourceful as well as elastic as well as inexpensive utilities on demand. Nevertheless, it is worth to note that the use of cloud services in the SDLC is not a simple ‘yes or no’ decision [9]. The SDLC typically consists of five phases: These are the planning, development, testing, deployment and maintenance of software. Cloud adoption’s different phases have different demands and difficulties at each stage, and organizations in these phases experience the following effects. This paper aims at analyzing the advantages and losses of cloud services integration in stages and getting understanding how to maximize the usage of clouds at all stages of SDLC [10].

Cost-Benefit Analysis of Cloud Services in Different Phases of the Software Development Life Cycle

The adoption of cloud services throughout the SDLC has a number of benefits, as seen below from cost-benefit analysis. Cloud platform: As for the planning phase, the principle of time-to-plan minimization is worked out as the increase in the speed and efficiency of collaboration resulting from the platform use may reduce the time spent on planning by up to a third. During development as well as during testing, cloud services provide agile resources coupled with sophisticated testing facilities that increase effectiveness and tend to shorten the time to market. Still, they can rise with usage and complication levels imposed to, for example, enhance model accuracy. However, while analyzing these benefits, one has to take into account the possible costs and have a good control of a number of factors such as auto-scaling features as well as monitoring usage of resources in order to manage the expenses as effectively as possible while gaining the maximum out of the performance [11].

Planning Phase

A great example of the impact of cloud collaboration services can be seen with Zalando, a large e-commerce company that used Google Cloud during its planning phase [12]. By enabling real-time collaboration, the platform helped Zalando increase productivity by 30% and reduce project timelines by several weeks. The benefits of cloud platforms, such as AWS and Microsoft Azure, include real-time data sharing and processing, which accelerates decision-making. Tools like AWS QuickSight allow teams to analyze large datasets in real time, providing crucial insights [13] (Table 1, 2).

Table 1.

Cost-Benefit Analysis in the Planning Phase

Aspect	Real-World Example	Benefit	Challenge	Risk Management
Collaboration	Zalando's use of Google Cloud	30% increase in productivity	High subscription costs	Set thresholds, use monitoring tools
Resource Planning	AWS for data processing	Flexible, scalable resources	Potential for escalating costs	Implement cost caps and spend thresholds

Source – developed based on [12-15]

However, the complexity of cloud-based analytics can also drive-up costs. For example, without proper usage thresholds, Zalando could have experienced a 25% budget overrun. To manage these risks, organizations can set spending limits and use tools like AWS Cost Explorer to track expenses [14]. Effective cost management strategies, such as monitoring usage and restricting day-to-day spending, can help organizations avoid unnecessary costs and stay within their budgets [15].

Table 2.

Cloud Service Benefit Analysis in the Planning Phase

Aspect	Benefits of Cloud Services	Costs/Challenges
Collaboration	Seamless collaboration across geographically dispersed teams.	Subscription costs for cloud-based collaboration tools.
Resource Planning	Access to scalable data storage and processing for analysis.	Potential for escalating costs due to extensive usage.
Flexibility	Ability to adjust resources as project requirements evolve.	Over-reliance on cloud services can lead to higher costs.
Initial Setup	Reduced need for physical infrastructure.	Need for careful management to prevent unnecessary expenditures.

Source: author's own development

Development Phase

AWS was also shown to have had a major impact to Airbnb’s update deploy process by having its deployment time cut down from days to mere minutes. Another advantage of the planned cloud-based solution is also the high scalability and reliable operations in different regions [16]. Another advantage of such services as AWS and Microsoft Azure is that an application can be widely used with the help of the platform, without a need to physically build numerous structures. Besides, they improve disaster recovery prospects, thus making business outages few and far in between [17].

But there are certain issues that organizations need to face particularly in security when deploying their applications on the cloud. For instance, Airbnb encountered some problems such as encryption and compliance that called for a lot of capital to ensure the customers’ data security [18]. To mitigate such risks there are several cloud-native’s tools that can be used in AWS for example AWS Key Management Service (KMS) for encryption and AWS Inspector for Instance security [19]. Following compliance policies like SOC 2, or GDPR make sure that customer data doesn’t get leaked or is in anyway compromised [20].

Concerning the cost as a control factor, the problem of latency can be overcome by combining cloud and on premise structures to solve tasks connected with latency. As-for auto-scaling features provided by cloud platforms, they also provide enhanced resource utilization to help firms to run more effective and also affordable [21] (Table 3, 4).

Table 3.

Cost-Benefit Analysis for the Development Phase

Aspect	Real-World Example	Benefit	Challenge	Risk Management
Scalability	Airbnb’s global AWS deployment	Faster deployment and scaling	Managing security and compliance	Use cloud-native encryption tools and compliance audits
Disaster Recovery	Airbnb’s reliance on AWS	99.99% availability	Ongoing operational costs	Set up disaster recovery zones for critical systems

Source : developed based on [16-21]

Table 4.

Cloud Service Benefits Analysis in the Development Phase

Aspect	Benefits of Cloud Services	Costs/Challenges
Infrastructure Costs	Reduction in capital expenditure with IaaS/PaaS offerings.	Long-term costs can accumulate with ongoing usage.
Development Speed	Faster setup with pre-configured environments.	Latency issues may arise with cloud-based development.
Scalability	Easy scaling up/down based on project needs.	Risk of vendor lock-in with specific cloud platforms.
Collaboration	Real-time collaboration using cloud-based development tools.	Potential security vulnerabilities with cloud-based environments.

Source: author's own development

Testing Phase

To sum up, Netflix was successful in improving the time taken to test for bugs by using AWS's cloud-based testing tools and was able to cut down the time tested by 50% [22]. Cloud platforms make it possible to stand up several environments at once, thanks to automation functions and Continuous Integration. Some of these features assist in minimization of testing cycles as well as enhancing the quality of developed software [23].

However, there are issues with using cloud based test environments and one of them is variability in the test results during exploratory performance testing. A case of Netflix showed that inconsistencies of cloud environment meant that the testing would cater for different scenarios from that of the actual production environment [24].

To mitigate these risks organizations can create pseudo production environment or just use chaos approaches like chaos engineering in order to introduce failures and to make environments closer to production ones [25]. On the same note, to save cost, firms can schedule testing by mimicking production environment and using managed instances or using containers, which wakes up instances when needed, helping reduce expenditure [26] (Table 5, 6).

Table 5.

Cost-Benefit Analysis for the Testing Phase

Aspect	Real-World Example	Benefit	Challenge	Risk Management
Testing Speed	Netflix's AWS testing pipeline	50% reduction in testing time	Inconsistent test environments	Use hybrid test models combining cloud and on premise
CI/CD Integration	Netflix's continuous testing	Faster bug detection	Higher cloud costs for extensive testing	Employ chaos engineering for robust failure testing

Source – developed based on [22-26]

Table 6.

Cloud Service Benefits in the Testing Phase

Aspect	Benefits of Cloud Services	Costs/Challenges
Testing Speed	Quick setup of multiple test environments.	Difficulty in replicating specific test conditions.
CI/CD Integration	Automated testing and deployment pipelines.	Costs associated with maintaining multiple environments.
Scalability	On-demand test infrastructure reduces hardware costs.	Ensuring compliance with security and data protection standards.
Test Coverage	Broader test coverage across different scenarios.	Increased complexity in managing dynamic cloud environments.

Source: author's own development

Deployment Phase

AWS has helped Airbnb to implement updates in minutes while it was taking day, while also handling growth in the regions it operates in [27]. Currently, there are many cloud solutions available such as AWS or Microsoft Azure, which provide global availability and concurrency so the application is capable to work with a huge amount of users without physical servers. These platforms also aid in disaster recovery since they allow organizations to add or reduce capacity quickly reducing time of recovery in a disaster [28].

Still in deployment, there is a challenge of management work with emphasis on security. There were new rules and regulations that Airbnb had to meet on issues to do with encryption and compliance to customers' data, which was central before, during, and after implementation [29]. In order to minimize these risks, the organizations should use the encryption services such as AWS Key Management Service (KMS) and perform security audit using AWS Inspector. Adherence to the standard like SOC 2 or GDPR provides the guarantee that data is processed in accordance with the legislation and best practices [30].

Though the cloud security will help to improve the costs, it is possible for firms to invest in native security solutions such as AWS KMS for encrypting and Amazon Guard Duty for monitoring continuously, thereby attaining security with little compromise of costs [31] (Table 7, 8).

Table 7.

Cost-Benefit Analysis for the Deployment Phase

Aspect	Real-World Example	Benefit	Challenge	Risk Management
Scalability	Airbnb's global AWS deployment	Faster deployment and scaling	Managing security and compliance	Use cloud-native encryption tools and compliance audits
Disaster Recovery	Airbnb's reliance on AWS	99.99% availability	Ongoing operational costs	Set up disaster recovery zones for critical systems

Source – developed based on [27-31]

Table 8.

Cloud Service Benefits in the Deployment Phase

Aspect	Benefits of Cloud Services	Costs/Challenges
Scalability	Dynamic scaling of resources based on traffic.	High operational costs with large-scale deployments.
Availability	High availability through load balancing and redundancy.	Complexity in managing security during deployment.
Disaster Recovery	Robust disaster recovery solutions with minimal downtime.	Potential for increased operational overhead.
Global Reach	Easy deployment across multiple regions.	Ongoing costs for maintaining global deployments.

Source: author's own development

Maintenance Phase

Slack has adopted AWS Cloud services for log and performance analyses and for the provision of the required computational power during periods of maximum traffic, has cut down downtime for forty percent [32]. The use of cloud services has made it easy to maintain the system by features updates, tracking the services in real-time, and making it scalable hence reducing some of the problems such as downtime and unstable system performance [33]. However, the cost of cloud computing service may build up over time, primarily with the growth of size and demand for the more extensive application and data. For instance, Slack was able to reduce costs of operation by 30% but this was as a result of expansion of cloud services [34]. To address these costs some companies can set auto-scaling policies to avoid wastage of resources and make cloud service audit to avoid wastage. Besides, costs can be reduced by employing varying levels of utilization during off-peak hours; this is also through habitual checkups on resources to prevent any spending that is not required [35].

Table 9.

Cost-Benefit Table for the Maintenance Phase

Aspect	Real-World Example	Benefit	Challenge	Risk Management
Performance Monitoring	Slack's AWS-based monitoring	40% reduction in downtime	Rising cloud costs	Use auto scaling and perform regular cloud audits
Automatic Updates	Slack's use of AWS	Simplified patching and updates	Security vulnerabilities in updates	Ensure thorough patch testing before deployment

Source – developed based on [32-35]

Table 10.

Cloud Service Benefits in the Maintenance Phase

Aspect	Benefits of Cloud Services	Costs/Challenges
Performance Monitoring	Real-time monitoring and issue identification.	Ongoing subscription costs for monitoring tools.
Automatic Updates	Simplified patching and updates with minimal downtime.	Continuous costs associated with cloud services.
Scalability	On-demand scaling to handle fluctuating traffic.	Need for constant vigilance to ensure security and compliance.
Security	Improved security features provided by cloud providers.	Risk of data breaches and compliance issues.

Source: author's own development

Table 11.

Summary Cost-Benefit Considerations

Phase	Key Benefits	Key Costs/Challenges
Planning	Enhanced collaboration and flexible resource planning.	Potential for escalating costs with extensive cloud usage.
Development	Reduced infrastructure costs and faster development.	Risk of vendor lock-in and latency issues.
Testing	Accelerated testing with on-demand environments.	Managing security and compliance in dynamic environments.
Deployment	Scalable, high-availability deployments with global reach.	High operational costs and complexity in managing security.
Maintenance	Real-time monitoring and easy scalability.	Ongoing costs and the need for vigilant security management.

Source: author's own development

CI/CD Integration and time to Market

Etsy integrated CI/CD is an example that comes with google cloud, 50 update every day, thus cut down TTM for newly developed features. The major impact was that it was reducing the cycle time by 60% and hence accelerating the innovation and customer feedback.

CI is the integration with CD to enable the delivery of code continuously hence making the software updated most of the time. This cuts the time of launching products into the market which means that companies could easily change their strategies to suit new conditions in the market [36].

Evaluation of the cloud service

SDLC managers that have been mandated with the responsibility of implementing cloud services for the various phases of the software development process will need to rely on a number of performance indicators and KPIs in order to make their decisions. These metrics will act as a guideline that gives information

concerning the on-cloud return on investment together with the avoidance of probable technical pitfalls touching on cost control, degradation in performance, and vendor lock-in situations. Here we present a tool with step-by-step assessment criteria of each SDLC phase, sample instances, KPIs, and principal metrics. For the evaluation of the cloud service at different stages of SDLC the following parameters can be considered:

Planning Phase

Application such as Google Cloud and Microsoft Azure improve collaboration since it allows team from different region to work effectively. Leaders should also evaluate how much better these tools are as compared to simple cloud-based platforms, specifically in relation to the time it takes to arrive at a decision. Team collaboration rate is one of the KPIs such as Decision Making & Problem Solving Time than traditional methods. For instance, using Google Cloud, a German clothing retailer, Zalando said it gained a 30% boost in productivity provided by the collaborative tools. Another measure, Time-to-Plan Reduction, considers how much, with the help of cloud tools, it is possible to decrease the time spent on strategic planning: from six weeks to four, for instance, thereby resource-savvy by about 33%. Zalando also integrated cloud applications for international cooperation enhancement as their planning cycles were reduced to a great extent. In this case it is necessary to identify key characteristics of the cloud platform: availability of the work spaces to work simultaneously, the possibility to control the work at different stages, to set the time line for work to provide the effectiveness of the collaboration and time to accomplish the joint tasks.

Development Phase

Companies can realize considerable infrastructure cost savings by not having to invest into expensive material handling equipment and can get resources on tap when required instead. They also enhance development speed through the provided environment solutions because they allow the development team to code and deploy. Measures include the Capital Expenditure Reduction also referred to as CapEx, which defines the percentage improvement in capital costs as compared to on premise infrastructure. For instance, Spotify noticed its capital expenses decrease by 15% after transition to Google Cloud. The second KPI, Cycle Time Reduction, estimates productivity taking into consideration the time which is spent on the concept as well as on the development. It is possible to make development cycles 20-60% shorter in case of utilization of cloud-based CI/CD pipelines. Further, Cloud Resource Utilization Efficiency is a way of measuring how resources are managed, that is, avoiding having more resources than needed, which results in increased expenses. Just a switch from Amazon Web Services to Google Cloud has saved \$60 mln in CapEx and 20% increase the speed of the new product development due to the scalable infrastructure. To evaluate cloud services one should set the goal to minimize the costs of hardware and to use the ready-made development platforms

and the goals to minimize the costs of the infrastructure and the goals to improve the processing rates.

Testing Phase

Cloud services provide excellent improvement to test speed and flexibility, where a tester can quickly erect a test environment and also use significantly less testing time as compared to traditional testing environments. Testing performed automatically within CI/CD pipelines means that the updates undergo tests frequently hence minimizing errors. Metrics of cloud testing are Test Environment Setup Time; the time it takes to set up the test environments. For instance, Netflix have been able to cut down the setup times through testing infrastructure based on AWS. Another critical KPI is the Bug Detection Rate, Bug detection when done through automated cloud testing as compared to manual testing; It is reported that CI/CD system bugs detection rate is 20% better than manual detection rate. Cost per Test Run is also tracked for the purpose of comparing cost of cloud solutions and with on premise solutions. AWS helped Netflix to test cycles more frequently and make bug identification faster before the distribution of the software. Thus, when choosing the cloud testing services companies should focus on the flexible solutions that may be easily integrated with CI/CD and support automatic testing. Other possible KPIs may include shortening of the time needed for test setups as well as increased efficiency of bug identification.

Deployment Phase

Services in the cloud such as AWS and Azure have great flexibility and reliability for applications to be hosted in different regions across the world almost without any or with a small amount of down time. They also have been found to have better disaster recovery solutions as compared to the local hosting as they have better infrastructure for the data backups and the system failure solutions. Some general KPIs are for example Uptime Percentage that presents the continuity of an application's availability. For example, during the deployments, Airbnb runs on AWS to achieve an availability of 99.99% thus enabling access from anywhere in the world. Deployment Speed another KPI measure how fast the application updates are released via cloud services, which in contrast to the days takes only minutes. Disaster Recovery Readiness addresses the response to system failures and usually leads to recovery times being shortened by up to 50%-75% when cloud-based solutions are utilized. AWS became helpful for Airbnb as it secured high availability and also enabled serious acceleration of global application updates. When choosing cloud services, the major factors decision makers need to consider are availability, strong SLAs, automation and disaster recovery solutions. This means that other factors like deployment speed, up times, and the state of readiness of the recovery are significant measures towards the evaluation of the cloud.

Maintenance Phase

Clouds solutions provide also tools of the continuous monitoring which enables minimizing of a system failure time and an effective use of resources.

Despite the prospects observed as the major advantage of using cloud solutions is the possibility to control and adjust the amount of resources at a needed level, it is necessary to monitor the costs since the service can cost much if being controlled without appropriate frequency. Because KPIs are used to measure the effectiveness of cloud monitoring tools in reducing system downtimes, some of the KPIs used are; For instance, Slack cut downtime by 40% with AWS's monitoring and scaling functionalities added to it. The other key MCA is the Maintenance Cost as a percentage of the total IT Cost which looks at cost incurred on cloud maintenance in relation to IT expenditure of an organization. According to a perfect world, maintenance cost on cloud should not exceed 10%-15% of the overall IT cost of the organization. Another aspect of efficiency is Response Time to Incidents which is oriented to the ability of cloud tools to analyze and fix performance problems. AWS being utilized by Slack for real-time monitoring helped in improving the performance and has brought a dramatic difference in time at which the traffic led to downtime. When choosing cloud platforms, customer ought to increase those that offer efficient monitoring and alerting systems regarding system performances and cost increments.

The overall evaluation for decision maker's strategy

Thus, the decision-makers should approach the assessment of the options for using cloud services across the SDLC more systematically due to the identified KPIs and metrics these includes [37]:

Some of the benefits of the cloud services include the following: cloud services considerably minimize the amount spent on capital requirements (CapEx) in creation, upkeep, and recovery in development. The availability is influenced by scalability, with cloud solutions ensuring accurate scalability, because the solutions do not require elements that cause significant downtime due to auto-scaling. More productivity is also achieved, this because cloud platforms optimize cycle times, enhances testing and reduces deployment cycles. These include bug detection rates, system uptime and response times to problems in the system so as to determine the areas where performance has a raised or dropped. Also, KPI for security, compliance and disaster recovery must be regulated to reduce the risks factors and enhance the level of protection.

In this case, the organization would demonstrate achievable metrics to influence the choice of cloud service, thus ensuring cost control whereas at the same time improving on performance and flexibility at advanced stages of the SDLC.

The planning phase of software development involves identifying requirements, setting objectives, and assessing the project's feasibility. Cloud services can be beneficial in this stage for collaborative work and resource management, but they may result in high costs if not controlled [38]. The development phase is the life cycle phase where coding, software, and other components are created. IaaS and PaaS services offered by cloud providers offer

advantages such as virtual machines, data bases, and development environments without large capital expenditures [39].

The testing phase is crucial for the quality and efficiency of a software. Cloud services provide automated testing environments and on-demand test resources, accelerating the testing process and addressing coverage issues. Continuous integration and delivery are also possible, reducing time to market and increasing software reliability. However, cloud-based testing has its drawbacks, including vulnerabilities and potential issues with reproducing specific environments within test [40].

The deployment phase involves putting the software into use as a product. Cloud services offer scalability, availability, and disaster recovery, with IaaS models allowing companies to allocate applications on virtual servers cheaply and without much commitment. However, deployment can involve risks and costs, failure statistics, and complicated distribution of activities [41].

The operational phase, or maintenance phase, involves product support, enhancement, and modification. Cloud services offer advantages such as auto updates, scalability, performance monitoring, and patch and update applications with lower risks and security. However, maintenance can be costly due to the cost-recovery model, which is based on subscription or usage reimbursement. Businesses must be cautious of security and compliance, ensure the cloud environment is protected and updated against security threats [42].

Conclusion. Therefore cloud services are a strategic asset in the provision of the SDLC at reduced cost, flexibility and shortened development time. Nevertheless, decision-makers have to consider these advantages and ascertain how such difficulties as increasing operational costs, latency, and security threats might influence the decision. A KPI matrix like CapEx reduction in development, uptime improvements during deployment, and test environment setup times as a part of the testing process of the new solution may be used to evaluate cloud application value for an organization in every phase. Through optimization of these metrics, the decision makers will make judicious decisions on matters relating to utilization of cloud services while preserving on the issue of risk management to achieve high results in the overall SDLC.

References:

1. Alsaqqa S., Sawalha S., Abdel-Nabi H. Agile Software Development: Methodologies and Trends. *International Journal of Interactive Mobile Technologies (IJIM)*. 2020. Vol. 14, no. 11. P. 246. URL: <https://doi.org/10.3991/ijim.v14i11.13269> (date of access: 12.09.2024).
2. Cyber Security in IoT-Based Cloud Computing: A Comprehensive Survey / W. Ahmad et al. *Electronics*. 2021. Vol. 11, no. 1. P. 16. URL: <https://doi.org/10.3390/electronics11010016> (date of access: 12.09.2024).
3. Cloud computing in construction industry: Use cases, benefits and challenges / S. A. Bello et al. *Automation in Construction*. 2021. Vol. 122. P. 103441. URL: <https://doi.org/10.1016/j.autcon.2020.103441> (date of access: 12.09.2024).

4. Security challenges and solutions using healthcare cloud computing / M. Mehrtak et al. *Journal of Medicine and Life*. 2021. Vol. 14, no. 4. P. 448–461. URL: <https://doi.org/10.25122/jml-2021-0100> (date of access: 12.09.2024).
5. Chelliah P. R., Surianarayanan C. Multi-Cloud Adoption Challenges for the Cloud-Native Era. *International Journal of Cloud Applications and Computing*. 2021. Vol. 11, no. 2. P. 67–96. URL: <https://doi.org/10.4018/ijcac.2021040105> (date of access: 12.09.2024).
6. A cloud software life cycle process (CSLCP) model / A. A. Alshazly et al. *Ain Shams Engineering Journal*. 2020. Vol. 12, no. 2. P. 1809-1822.
7. Pereira de Araújo T. M. R. *Cloud technology selection: A structured framework for decision making*. Master's thesis. Nova Information Management School, Universidade Nova de Lisboa, 2021. 110 p.
8. A Conceptual View for an Enhanced Cloud Software Life-Cycle Process (CSLCP) Model / A. A. Alshazly et al. *ICSIE 2020: 2020 9th International Conference on Software and Information Engineering*, Cairo Egypt. New York, NY, USA, 2020. URL: <https://doi.org/10.1145/3436829.3436830> (date of access: 12.09.2024).
9. Sunyaev A. *Internet Computing*. Cham : Springer International Publishing, 2020. URL: <https://doi.org/10.1007/978-3-030-34957-8> (date of access: 12.09.2024).
10. Real World Applications of Cloud Computing: Architecture, Reasons for Using, and Challenges / S. Koehler et al. *Asia Pacific Journal of Energy and Environment*. 2020. Vol. 7, no. 2. P. 93–102. URL: <https://doi.org/10.18034/apjee.v7i2.698> (date of access: 12.09.2024).
11. Salindeho J. F., Moedjahedy J. H., Lengkong O. Cost-Benefit Analysis of Cloud Computing in Education Using the Base Cost Estimation Model. *2021 3rd International Conference on Cybernetics and Intelligent System (ICORIS)*, Makasar, Indonesia, 25–26 October 2021. 2021. URL: <https://doi.org/10.1109/icoris52787.2021.9649636> (date of access: 12.09.2024).
12. Case Study: Zalando Enhances Collaboration and Productivity with Google Cloud. *Google Cloud Case Studies*, 2021. Retrieved from <https://cloud.google.com/customers/zalando> (date of access: 12.09.2024).
13. AWS QuickSight: Business Intelligence and Data Visualization. *AWS QuickSight*, 2023. Retrieved from <https://aws.amazon.com/quicksight/?amazon-quicksight-whats-new.sort-by=item.additionalFields.postDateTime&amazon-quicksight-whats-new.sort-order=desc> (date of access: 12.09.2024).
14. Cloud Cost Overruns: Lessons from Zalando's Journey. *Forbes Cloud Trends*, 2022. Retrieved from <https://www.forbes.com/sites/bernardmarr/2021/10/25/the-5-biggest-cloud-computing-trends-in-2022/> (date of access: 12.09.2024).
15. Cloud Cost Management Strategies for Businesses. *TechRepublic Cloud Cost Strategies*, 2023. Retrieved from <https://www.techrepublic.com/topic/top-products/> (date of access: 12.09.2024).
16. Case Study: How Airbnb Benefits from AWS Scalability and Speed. *AWS Case Studies*, 2021. Retrieved from <https://aws.amazon.com/solutions/case-studies/airbnb-case-study/> (date of access: 12.09.2024).
17. Disaster Recovery and Scalability with Microsoft Azure. *Microsoft Azure Blog*, 2023. Retrieved from <https://azure.microsoft.com/en-us/blog/reflecting-on-2023-azure-storage/> (date of access: 12.09.2024).
18. Airbnb's Cloud Security Challenges During Deployment. *TechCrunch Articles*, 2022. Retrieved from <https://techcrunch.com/tag/airbnb/page/3/> (date of access: 12.09.2024).
19. AWS KMS and Inspector: Tools for Cloud Security and Auditing. *AWS Security Services*, 2023. Retrieved from <https://aws.amazon.com/kms/features> (date of access: 12.09.2024).
20. Ensuring Data Security through SOC 2 and GDPR Compliance. *GDPR Official Site*, 2023. Retrieved from <https://gdpr.eu> (date of access: 12.09.2024).

21. Cloud Cost Optimization: Reducing Costs with Auto-scaling Features. TechRepublic Cloud, 2023. Retrieved from <https://www.techrepublic.com> (date of access: 12.09.2024).
22. How Netflix Reduced Testing Time by 50% with AWS Cloud Tools. AWS Case Studies, 2022. Retrieved from <https://aws.amazon.com/solutions/case-studies/netflix> (date of access: 12.09.2024).
23. Benefits of Cloud Testing Automation and Continuous Integration. TechRepublic Cloud, 2023. Retrieved from <https://www.techrepublic.com> (date of access: 12.09.2024).
24. Challenges in Cloud-Based Testing for Netflix. Netflix Tech Blog, 2022. Retrieved from <https://netflixtechblog.com/cloud-testing> (date of access: 12.09.2024).
25. Chaos Engineering: A Method to Manage Cloud Testing Risks. InfoQ Articles, 2023. Retrieved from <https://www.infoq.com/chaos-engineering/articles/> (date of access: 12.09.2024).
26. Cost Management in Cloud Testing through On-Demand and Containerized Instances. TechTarget Cloud Testing, 2023. Retrieved from <https://www.techtarget.com/searchcloudcomputing/feature/Cloud-cost-management-tactics-that-work> (date of access: 12.09.2024).
27. How Airbnb Benefits from AWS Scalability and Fast Updates. AWS Case Studies, 2022. Retrieved from <https://aws.amazon.com/case-studies/airbnb> (date of access: 12.09.2024).
28. Disaster Recovery and Scalability with Microsoft Azure. Microsoft Azure, 2023. Retrieved from <https://azure.microsoft.com/en-us/case-studies/> (date of access: 12.09.2024).
29. Security Challenges in Airbnb's Cloud Deployments. TechCrunch Articles, 2022. Retrieved from <https://techcrunch.com> (date of access: 12.09.2024).
30. Ensuring Compliance through SOC 2 and GDPR Standards. GDPR Official Site, 2023. Retrieved from <https://gdpr.eu/> (date of access: 12.09.2024).
31. Cost-Effective Cloud Security with AWS KMS and GuardDuty. TechTarget Cloud, 2023. Retrieved from <https://www.techtarget.com> (date of access: 12.09.2024).
32. Slack's Use of AWS for Performance Monitoring and Cost Efficiency. AWS Case Studies, 2022. Retrieved from <https://aws.amazon.com/case-studies/slack> (date of access: 12.09.2024).
33. Cloud Services for Maintenance and Real-Time Tracking. TechRepublic Cloud, 2023. Retrieved from <https://www.techrepublic.com> (date of access: 12.09.2024).
34. Rising Cloud Costs: Slack's 30% Increase in Operating Costs. Forbes Cloud, 2022. Retrieved from <https://www.forbes.com> (date of access: 12.09.2024).
35. Cost Management in Cloud Services: Auto-Scaling and Resource Audits. TechTarget Cloud, 2023. Retrieved from <https://www.techtarget.com> (date of access: 12.09.2024).
36. Towards cost-benefit evaluation for continuous software engineering activities / E. Klotins et al. *Empirical Software Engineering*. 2022. Vol. 27, no. 6. URL: <https://doi.org/10.1007/s10664-022-10191-w> (date of access: 12.09.2024).
37. Polyviou A., Pouloudi N., Venters W. Cloud computing adoption decision-making process: a sensemaking analysis. *Information Technology & People*. 2023. Vol.37, issue 6. P. 2153-2182. URL: <https://doi.org/10.1108/itp-02-2022-0139> (date of access: 12.09.2024).
38. Tumushime-Mugisha A. G. Development and Validation of an Early-Stage Project Evaluation Tool : Master's Thesis / Malardalen University, Faculty of Innovation Design & Technology. 2020. 134 p.
39. Enabudoso P. Organization Global Software Development Challenges of Software Product Quality : Dissertation / Walden University. 2020. URL: <https://scholarworks.waldenu.edu/dissertations/9354> (date of access: 08.09.2024).
40. Software Development Life Cycle and Project Management. *Teamhub | Project tools your team will stick with*. URL: <https://teamhub.com/blog/the-synergistic-relationship-between-software-development-life-cycle-and-project-management/> (date of access: 12.09.2024).
41. Islam Md Istiakul. Software development & operation life cycle and project management perspective : Internship Report / Advisor: Syed M. Rahman. – Brac University, 2022. 38 p. URL: <http://hdl.handle.net/10361/18950> (date of access: 08.09.2024).
42. Jin T., Zhang B. Intermediate data fault-tolerant method of cloud computing accounting service platform supporting cost-benefit analysis. *Journal of Cloud Computing*. 2023. Vol. 12, no. 1. URL: <https://doi.org/10.1186/s13677-022-00385-4> (date of access: 12.09.2024).

Література:

1. Alsaqqa, S., Sawalha, S., & Abdel-Nabi, H. (2020). Agile software development: Methodologies and trends. *International Journal of Interactive Mobile Technologies (IJIM)*, 14(11), 246. <https://doi.org/10.3991/ijim.v14i11.13269>
2. Ahmad, W., et al. (2021). Cyber security in IoT-based cloud computing: A comprehensive survey. *Electronics*, 11(1), 16. <https://doi.org/10.3390/electronics11010016>
3. Bello, S. A., et al. (2021). Cloud computing in construction industry: Use cases, benefits and challenges. *Automation in Construction*, 122, 103441. <https://doi.org/10.1016/j.autcon.2020.103441>
4. Mehrtak, M., et al. (2021). Security challenges and solutions using healthcare cloud computing. *Journal of Medicine and Life*, 14(4), 448–461. <https://doi.org/10.25122/jml-2021-0100>
5. Chelliah, P. R., & Surianarayanan, C. (2021). Multi-cloud adoption challenges for the cloud-native era. *International Journal of Cloud Applications and Computing*, 11(2), 67–96. <https://doi.org/10.4018/ijcac.2021040105>
6. Alshazly, A. A., et al. (2020). A cloud software life cycle process (CSLCP) model. *Ain Shams Engineering Journal*, 12(2), 1809–1822.
7. Pereira de Araújo, T. M. R. (2021). *Cloud technology selection: A structured framework for decision making* (Master's thesis). Nova Information Management School, Universidade Nova de Lisboa.
8. Alshazly, A. A., et al. (2020). A conceptual view for an enhanced cloud software life-cycle process (CSLCP) model. In *ICSIE 2020: 2020 9th International Conference on Software and Information Engineering* (pp. 3436829–3436830). New York, NY, USA. <https://doi.org/10.1145/3436829.3436830>
9. Sunyaev, A. (2020). *Internet computing*. Cham: Springer International Publishing. <https://doi.org/10.1007/978-3-030-34957-8>
10. Koehler, S., et al. (2020). Real world applications of cloud computing: Architecture, reasons for using, and challenges. *Asia Pacific Journal of Energy and Environment*, 7(2), 93–102. <https://doi.org/10.18034/apjee.v7i2.698>
11. Salindeho, J. F., Moedjahedy, J. H., & Lengkong, O. (2021). Cost-benefit analysis of cloud computing in education using the base cost estimation model. In *2021 3rd International Conference on Cybernetics and Intelligent System (ICORIS)*, Makasar, Indonesia, 25–26 October 2021. <https://doi.org/10.1109/icoris52787.2021.9649636>
12. Google Cloud. (2021). Case study: Zalando enhances collaboration and productivity with Google Cloud. Retrieved from <https://cloud.google.com/customers/zalando>
13. Amazon Web Services (AWS). (2023). AWS QuickSight: Business intelligence and data visualization. Retrieved from <https://aws.amazon.com/quicksight/?amazon-quicksight-whats-new.sort-by=item.additionalFields.postDateTime&amazon-quicksight-whats-new.sort-order=desc>
14. Marr, B. (2022, October 25). Cloud cost overruns: Lessons from Zalando's journey. *Forbes*. Retrieved from <https://www.forbes.com/sites/bernardmarr/2021/10/25/the-5-biggest-cloud-computing-trends-in-2022/>
15. TechRepublic. (2023). Cloud cost management strategies for businesses. Retrieved from <https://www.techrepublic.com/topic/top-products/>
16. Amazon Web Services (AWS). (2021). Case study: How Airbnb benefits from AWS scalability and speed. Retrieved from <https://aws.amazon.com/solutions/case-studies/airbnb-case-study/>
17. Microsoft Azure. (2023). Disaster recovery and scalability with Microsoft Azure. Retrieved from <https://azure.microsoft.com/en-us/blog/reflecting-on-2023-azure-storage/>
18. TechCrunch. (2022). Airbnb's cloud security challenges during deployment. Retrieved from <https://techcrunch.com/tag/airbnb/page/3/>
19. Amazon Web Services (AWS). (2023). AWS KMS and Inspector: Tools for cloud security and auditing. Retrieved from <https://aws.amazon.com/kms/features>
20. General Data Protection Regulation (GDPR). (2023). Ensuring data security through SOC 2 and GDPR compliance. Retrieved from <https://gdpr.eu>

21. TechRepublic. (2023). Cloud cost optimization: Reducing costs with auto-scaling features. Retrieved from <https://www.techrepublic.com>
22. Amazon Web Services (AWS). (2022). How Netflix reduced testing time by 50% with AWS cloud tools. Retrieved from <https://aws.amazon.com/solutions/case-studies/netflix>
23. TechRepublic. (2023). Benefits of cloud testing automation and continuous integration. Retrieved from <https://www.techrepublic.com>
24. Netflix Tech Blog. (2022). Challenges in cloud-based testing for Netflix. Retrieved from <https://netflixtechblog.com/cloud-testing>
25. Rogers, J. (2023). Chaos engineering: A method to manage cloud testing risks. *InfoQ*. Retrieved from <https://www.infoq.com/chaos-engineering/articles/>
26. TechTarget. (2023). Cost management in cloud testing through on-demand and containerized instances. Retrieved from <https://www.techtarget.com/searchcloudcomputing/feature/Cloud-cost-management-tactics-that-work>
27. Amazon Web Services (AWS). (2022). How Airbnb benefits from AWS scalability and fast updates. Retrieved from <https://aws.amazon.com/case-studies/airbnb>
28. Microsoft Azure. (2023). Disaster recovery and scalability with Microsoft Azure. Retrieved from <https://azure.microsoft.com/en-us/case-studies/>
29. TechCrunch. (2022). Security challenges in Airbnb's cloud deployments. Retrieved from <https://techcrunch.com>
30. General Data Protection Regulation (GDPR). (2023). Ensuring compliance through SOC 2 and GDPR standards. Retrieved from <https://gdpr.eu/>
31. TechTarget. (2023). Cost-effective cloud security with AWS KMS and GuardDuty. Retrieved from <https://www.techtarget.com>
32. Amazon Web Services (AWS). (2022). Slack's use of AWS for performance monitoring and cost efficiency. Retrieved from <https://aws.amazon.com/case-studies/slack>
33. TechRepublic. (2023). Cloud services for maintenance and real-time tracking. Retrieved from <https://www.techrepublic.com>
34. Marr, B. (2022). Rising cloud costs: Slack's 30% increase in operating costs. *Forbes*. Retrieved from <https://www.forbes.com>
35. TechTarget. (2023). Cost management in cloud services: Auto-scaling and resource audits. Retrieved from <https://www.techtarget.com>
36. Klotins, E., et al. (2022). Towards cost-benefit evaluation for continuous software engineering activities. *Empirical Software Engineering*, 27(6). <https://doi.org/10.1007/s10664-022-10191-w>
37. Polyviou, A., Pouloudi, N., & Venters, W. (2023). Cloud computing adoption decision-making process: A sensemaking analysis. *Information Technology & People*, 37(6), 2153-2182. <https://doi.org/10.1108/itp-02-2022-0139>
38. Tumushime-Mugisha, A. G. (2020). *Development and validation of an early-stage project evaluation tool* (Master's thesis). Malardalen University, Faculty of Innovation Design & Technology.
39. Enabudoso, P. (2020). *Global software development challenges of software product quality* (Doctoral dissertation). Walden University. <https://scholarworks.waldenu.edu/dissertations/9354>
40. Teamhub. (n.d.). Software development life cycle and project management. *Teamhub Blog*. Retrieved from <https://teamhub.com/blog/the-synergistic-relationship-between-software-development-life-cycle-and-project-management/>
41. Islam, Md. I. (2022). *Software development & operation life cycle and project management perspective* (Internship report). Brac University. <http://hdl.handle.net/10361/18950>
42. Jin, T., & Zhang, B. (2023). Intermediate data fault-tolerant method of cloud computing accounting service platform supporting cost-benefit analysis. *Journal of Cloud Computing*, 12(1). <https://doi.org/10.1186/s13677-022-00385-4>

УДК 551.501.7

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-565-573](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-565-573)

Бобнев Роман Олександрович старший викладач кафедри Медіаінженерії та інформаційних радіоелектронних систем, Харківський Національний Університет Радіоелектроніки, пр. Науки, 14, м. Харків, тел.: (093) 923-13-66, <https://orcid.org/0000-0002-9322-9722>

Колендовска Марина Мирославівна кандидат технічних наук, професор кафедри Медіаінженерії та інформаційних радіоелектронних систем, Харківський Національний Університет Радіоелектроніки, пр. Науки, 14, м. Харків, тел.: (050) 401-20-27, <https://orcid.org/0000-0002-1261-3424>

Поліщук Вадим Володимирович аспірант кафедри Медіаінженерії та інформаційних радіоелектронних систем, Харківський Національний Університет Радіоелектроніки, пр. Науки, 14, м. Харків, тел.: (095) 323-99-67, <https://orcid.org/0009-0001-7348-3889>

Храмцов Павло Вячеславович аспірант кафедри Медіаінженерії та інформаційних радіоелектронних систем, Харківський Національний Університет Радіоелектроніки, пр. Науки, 14, м. Харків, тел.: (099) 624-38-28, <https://orcid.org/0009-0004-9486-1115>

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АКУСТИЧНОГО ЗОНДУВАННЯ В МЕЖАХ ПРОМИСЛОВОГО МІСТА

Анотація. Реальні умови життєдіяльності людини на Землі визначаються існуванням фізичних полів різного типу, таких як акустичне, температурне, вологе, вітрове, баричне (поле атмосферного тиску), гравітаційне, геомагнітне, мікросейсмічне, електростатичне, електромагнітне, іонне, радіаційне іонізуюче .

Вплив кожного з існуючих видів полів на стан біосфери повною мірою ще не вивчено, тому одним з основних завдань екології є дослідження та розробка моделей, що описують впливи довкілля на стан та життєздатність біооб'єктів.

Протягом мільйонів років біосфера Землі пристосовувалася до існування фізичних полів та до їх природних ритмів як до свого природного довкілля. Однак, у зв'язку з тим, що протягом останнього століття спостерігалось інтенсивне зростання числа та площі міст (місць найбільш щільного проживання людей), чисельності людства, розвиток технічного виробництва,

транспорту, спостерігалася та спостерігається тенденція до глобальної зміни клімату планети, інтерес до вивчення впливу фізичних полів на біосферу і зокрема стан функціональних систем організму людини стає однією з актуальних проблем сучасності.

Наприклад, жерелом пульсацій атмосферного тиску в зоні мегаполісу може бути процес розщеплення основного вітрового потоку елементами інфраструктури міста та специфічне поле температури, яке формується в результаті спалювання палива та внаслідок різних теплових властивостей підстилаючої поверхні: - газони, парки, тротуари, дорожнє покриття, а також елементів інфраструктури: - стіни та дахи будинків, промислові споруди. Зазначені об'єкти істотно різняться властивостями поглинання, відображення та випромінювання тепла і, таким чином, створюють значні теплові контрасти, які зумовлюють «вибуховий» характер теплової конвекції, в результаті, ймовірно, виникають локальні пульсації атмосферного тиску.

Ключові слова: фізичні поля, біосфера, атмосферний тиск, конвекція, мікроклімат, акустичне зондування, теплові контрасти.

Bobniev Roman Oleksandrovych Senior lecturer at the Department of Media Engineering and Information Radioelectronic Systems, Kharkiv National University of Radioelectronics, Nauky Ave., 14, Kharkiv, tel.: (057) 70-21-587, <https://orcid.org/0000-0002-9322-9722>

Maryna Myroslavivna Kolendovska candidate of technical sciences, professor of the Department of Media Engineering and Information Radioelectronic Systems, Kharkiv National University of Radioelectronics, 14 Nauky Ave., Kharkiv, tel.: (050) 401-20-27, (hidden) <https://orcid.org/0000-0002-1261-3424>

Vadim Volodymyrovych Polishchuk graduate student of the Department of Media Engineering and Information Radioelectronic Systems, Kharkiv National University of Radioelectronics, 14 Nauky Ave., Kharkiv, tel.: (095) 323-99-67, (hidden) <https://orcid.org/0009-0001-7348-3889>

Pavlo Vyacheslavovich Khrantsov graduate student of the Department of Media Engineering and Information Radioelectronic Systems, Kharkiv National University of Radioelectronics, 14 Nauky Ave., Kharkiv, tel.: (099) 624-38-28, (hidden) <https://orcid.org/0009-0004-9486-1115>

FEATURES OF THE APPLICATION OF ACOUSTIC PROBING WITHIN THE BOUNDARIES OF AN INDUSTRIAL CITY

Abstract. The real conditions of human life on Earth are determined by the existence of physical fields of various types, such as acoustic, temperature, moisture,

wind, baric (atmospheric pressure field), gravitational, geomagnetic, microseismic, electrostatic, electromagnetic, ion, ionizing radiation.

The influence of each of the existing types of fields on the state of the biosphere has not yet been fully studied, therefore one of the main tasks of ecology is the research and development of models that describe the effects of the environment on the state and viability of biological objects.

Over millions of years, the Earth's biosphere has adapted to the existence of physical fields and their natural rhythms as its natural environment. However, due to the fact that during the last century there was an intensive increase in the number and area of cities (places of densest human habitation), the number of people, the development of technical production, transport, a trend towards global climate change of the planet was observed and is being observed, interest in studying the influence of physical fields on the biosphere and, in particular, the state of the functional systems of the human body is becoming one of the urgent problems of our time.

For example, the source of atmospheric pressure fluctuations in the metropolitan area can be the process of splitting the main wind flow by elements of the city infrastructure and a specific temperature field that is formed as a result of burning fuel and as a result of various thermal properties of the underlying surface: - lawns, parks, sidewalks, road surfaces, as well as infrastructure elements: - walls and roofs of buildings, industrial buildings. The specified objects differ significantly in the properties of absorption, reflection and radiation of heat and, thus, create significant thermal contrasts, which determine the "explosive" nature of thermal convection, as a result, local pulsations of atmospheric pressure are likely to occur.

Keywords: physical fields, biosphere, atmospheric pressure, convection, microclimate, acoustic sounding, thermal contrasts.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Тут важливо відзначити, що між полями різної фізичної природи існує, тісний зв'язок та взаємодія. Тому виділити якесь одне поле з усіх відомих як найбільш визначальне у своєму впливі на стан та життєздатність біооб'єктів було б неправильно. Щодо цього можна лише класифікувати поля за ознакою безпосереднього та опосередкованого впливу на організм людини. Наприклад, вітрове та температурне поле людина відчуває безпосередньо, а поле атмосферного тиску органами почуттів безпосередньо не визначається. Однак його вплив, особливо вплив його флюктуацій та мікрофлюктуацій істотно відбивається на стані функціональних систем організму людини [1-2], тобто сприймається опосередковано. З джерел [3] відомо, що більшість авіаційних подій відбувається під час зльоту та посадки літака через вертикальні зрушення вітру, а саме вертикальні теплові поля які виникають при умові конвекції.

Постановка проблеми. Існують різні засоби вимірювання параметрів вітру, наприклад – вітрові конуси, розташовані вздовж злітно-посадкової смуги, анемометри, які встановлюють на щоглах різної висоти, але ці вимірювання мають контактний характер і не дозволяють отримати профіль вітру по висоті або його основні характеристики. Одним із способів вивчення вертикальних профілів вітру є акустичне зондування атмосфери.

Але зондування атмосфери у міському середовищі має низку особливостей пов'язаних з придушенням акустичних перешкод та відображень від місцевих предметів.

Мета роботи: полягає в аналізі комплексного підходу, до вирішення задачі підвищення завадостійкості системи, акустичного зондування.

Виклад основного матеріалу. Регулярне акустичне зондування атмосфери на створеній у ХНУРЕ станції акустичного зондування проводиться з 2012р. За весь час дослідження було отримано великий обсяг експериментальних даних у вигляді цифрових записів ехосигналів у координатах висота-час-інтенсивність. На (рис. 1) наведено приклад фрагмента реалізації ехосигналів тривалістю 20 хвилин.

Основні проблеми отримання корисного сигналу становлять такі явища:

1. відображення місцевих об'єктів,
2. навколишній фоновий шум,
3. піковий шум.

Для компенсації шкідливих впливів від розглянутих явищ у цій роботі аналізувалися та використовувалися такі методи:

Селекція у напрямку для компенсації відбиття від місцевих предметів, із застосуванням додаткового каналу приймального пристрою для отримання сигналу про (чисту) перешкоду. Для отримання сигналу про «чисту» перешкоду досліджувалися два підходи:

-застосування додаткового приймального каналу зі зсунутою частотою налаштування,

-застосування в додатковому каналі антени з тороїдальною діаграмою спрямованості приймальної антени (з пригніченою головною пелюсткою).

Однак застосування кожного підходу окремо не вирішує загальну проблему перешкодозахищеності.

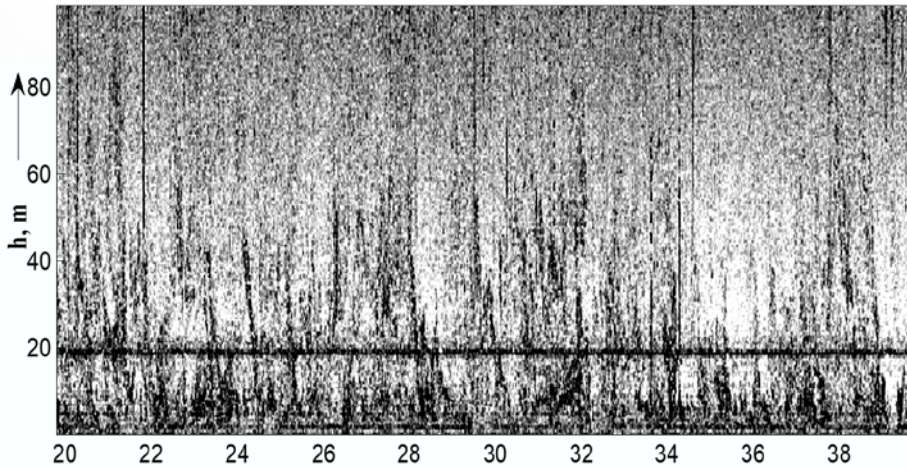

Рис. 1 Ехограма сигналу з центрального каналу акустичного локатора, тривалістю 20 хвилин

На (рис. 1) постійні відображення місцевих об'єктів показані як горизонтальні лінії, у разі це відображення від кромки даху корпусу університету. Піковий шум присутній на малюнку у вигляді вертикальних ліній, це можуть бути звуки від птахів, що пролітають, і звук під час вироблених поблизу робот. Фоновий шум у міському середовищі є постійно, це можуть звуки автомобілів, шум листя дерев, і т.д.

Селекція за напрямком. Даний метод, розроблений в радіолокації для компенсації відбиття від місцевих об'єктів використовує додатковий приймальний пристрій, що містить приймальну антену, повністю ідентичну приймальній антені основного каналу, і приймальний тракт, що містить ідентичні підсилювальні та фільтруючі функціональні вузли, був адаптований в систему акустичного зондування середовище промислового міста.

У процесі зондування атмосфери здійснювалася селекція ехосигналів за напрямом, тобто, приймальна та передавальна антени основного каналу прямували вертикально вгору для реєстрації ехосигналів, розсіяних турбулентністю атмосфери, в цей же час приймальна антена додаткового каналу прямувала на джерело місцевого відображення, в даному випадку $\beta \cong 50^\circ$ по відношенню до горизонту.

Результатом акустичного зондування атмосфери є реалізація ехосигналів, організована у вигляді $(m \times n)$ матриці S_a цифрових відліків ехосигналів $s_{i,j}$, де $i=1..m$, $j=1..n$, причому стовпці матриці є вертикальними одиночними профілями ехосигналів $s_j(i)$ отже, кожен рядок $s_i(j)$ матриці S_a , є ряд дискретних відліків ехосигналів для даної висоти $h_i = \Delta h \cdot i$, де Δh – дискретний крок висоти. Оскільки $h = c_s \cdot t$, де c_s – швидкість поширення акустичних хвиль в атмосфері, t – час, то профіль ехосигналів є також і функція часу $s_j = F(t)$.

Як впливає із запису (рис. 1) на вході приймального пристрою діє суміш сигналів та перешкод, причому перешкоди на окремих ділянках запису явно перевищують рівні сигналів.

На (рис. 2) наведено приклад фрагмента реалізації ехосигналів, тривалістю $T_{\Delta} \cong 20$ мин отриманої з додаткового каналу, а також синхронізованою із записом, наведеною на (рис. 1).

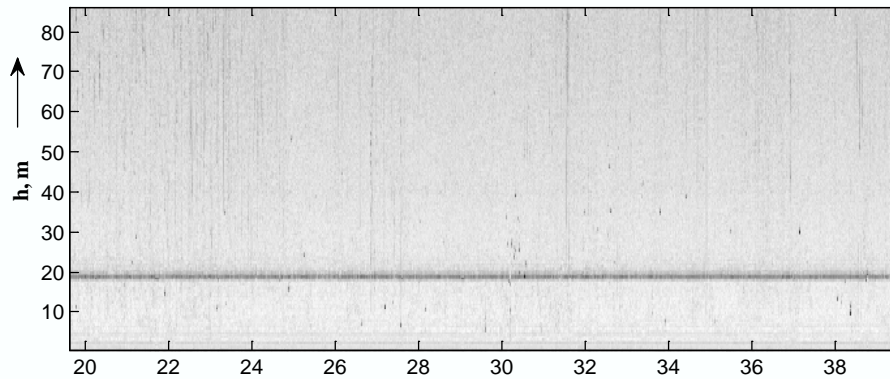

Рис. 2 Ехограма сигналу з центрального каналу акустичного локатора, тривалістю 20 хвилин

Як впливає з (рис. 2), ехосигнали на записі з додаткового каналу відсутні. Докладно з алгоритмом компенсації можна ознайомитись у роботі .

Для наочності оцінки результату компенсації відбиття від об'єкта наведено фрагмент ехограми представленого на (рис. 3), що пройшов процедуру компенсації.

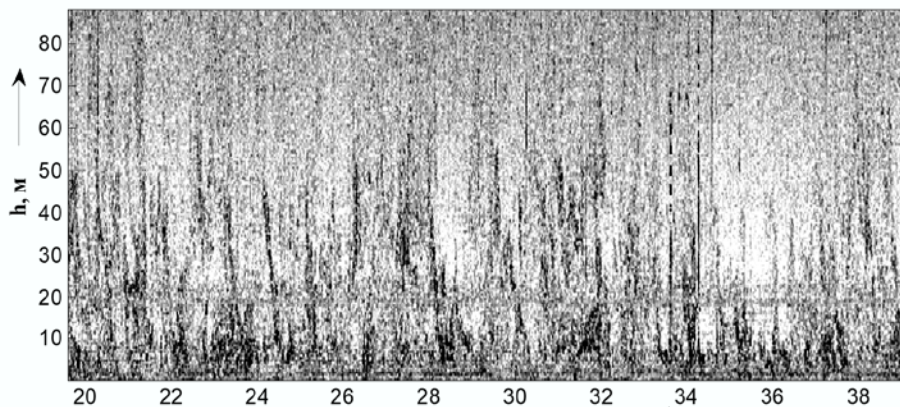

Рис. 3 Ехограма сигналу після процедури компенсації, тривалістю 20 хвилин

Розрахунок коефіцієнта компенсації k_k , що дорівнює відношенню амплітуди ехосигналу до компенсації U_{co} к амплітуді після компенсації U_{ck}

дає значення $k_k = \frac{U_{co}}{U_{ck}} \cong 22dB$.

Формування адаптивного порогу виявлення. Досліджуваний підхід у завданні виявлення базується на гіпотезі про те, що основну нестаціонарність в статистичні характеристики акустичних перешкод вносять відносно потужні і короткі акустичні імпульси, амплітуда або порівнянна, або перевищує амплітуду корисного ехосигналу і які, отже, мають широкий частотний спектр перекриття частот акустичного локатора. Отже, є можливість отримати інформацію про чисту перешкоду за допомогою додаткового каналу приймача системи акустичного зондування, частота налаштування якого відрізняється від центральної частоти основного каналу на деяке значення. Для перевірки висунутої гіпотези було проведено регулярні експериментальні спостереження. У процесі експериментальних спостережень було отримано ряд записів акустичних перешкод у місці розташування антен станції акустичного зондування. Записи проводилися сеансами, тривалістю одну годину. На (рис. 4) наведено кілька амплітудно-частотних характеристик (АЧХ) приймального тракту, що пояснюють реалізацію підходу, що розглядається.

Для кожної різниці частот Δf_0 , додаткового та основного каналів приймача розраховувалися усереднені за часом коефіцієнти кореляції $kr(U_0, U_{\Delta f_0})$ між сигналами перешкоди в основному U_0 та додатковому $U_{\Delta f_0}$ каналах, а також визначалися коефіцієнти загасання $d_{\Delta f_0}$ сигналу основної частоти f_0 у додатковому каналі.

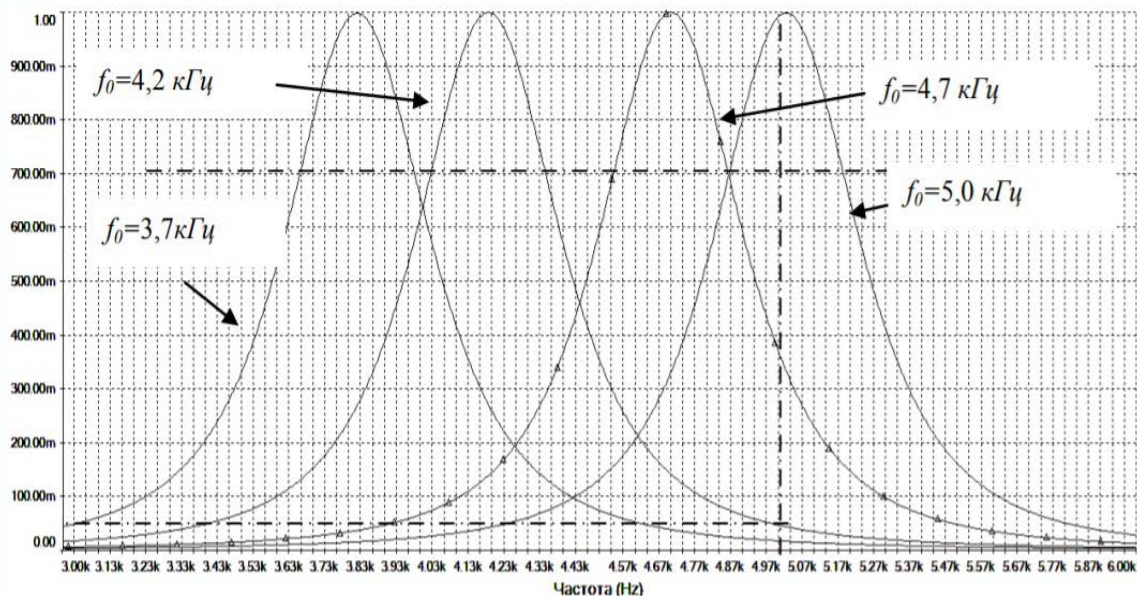

Рис. 4 Амплітудно частотні характеристики вхідних бти каскадних фільтрів додаткового каналу

В результаті процедур відбракування імпульсних перешкод ми отримуємо матрицю бінарних рішень. На (рис. 5) наведено графіки виконаних розрахунків, з яких наочно слідує перевага у використанні інформації

додаткового частотного каналу для формування «стежачого» порога виявлення сигналів у системі акустичного зондування атмосфери.

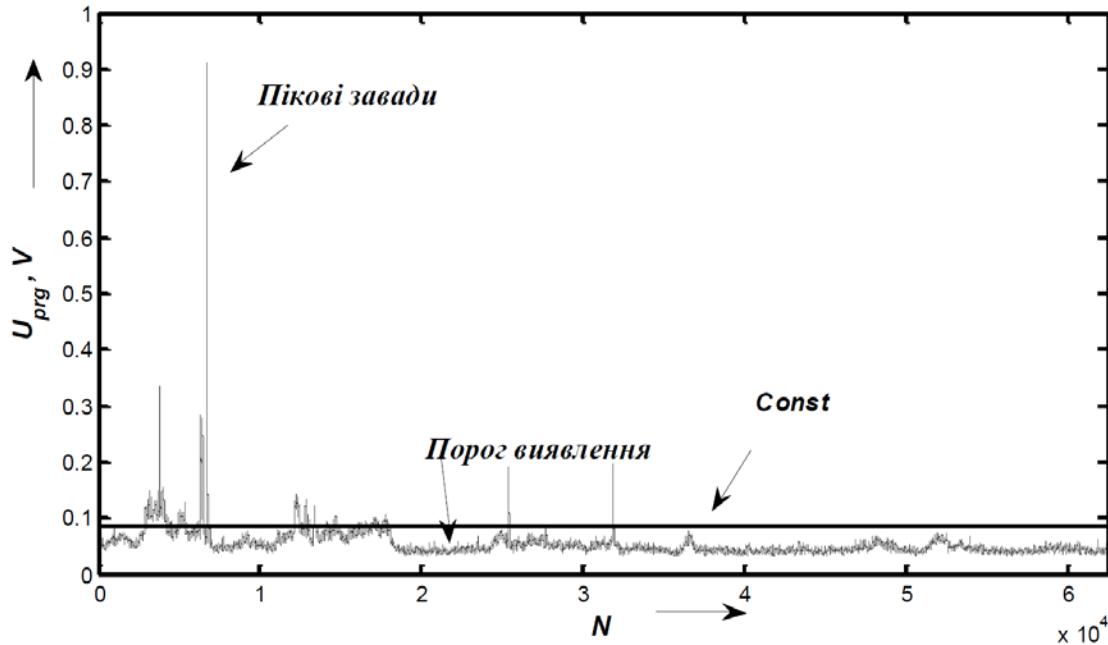

Рис. 4 Профілі сигналів центрального та додаткового каналу

Основним результатом роботи є обґрунтування можливості використання додаткового частотного каналу у приймальному пристрої системи акустичного зондування атмосфери для формування «порогу, що стежить».

У графічному вигляді наочно показано перевагу використання цього підходу до розв'язання задачі виявлення, що полягає в тому, що приблизно в 80% тривалості реалізації значення «порогу, що стежить» виявлення залишаються істотно меншими, ніж значення постійного порогу виявлення.

Важливо відзначити, що застосування «порогу, що стежить», виявлення дозволяє, крім вирішення задачі виявлення, здійснити автоматичне відбракування даних, які відносяться до імпульсних перешкод, амплітуда яких навіть не набагато перевищує рівень корисний сигнал.

Висновки. Вище наведені методи лише частково вирішують завдання компенсації шкідливих впливів, оскільки у процесі компенсації шкідливих впливів також відбраковується корисний сигнал. У деяких випадках такий підхід не прийнятний, тому що можна втратити більшу частину корисного сигналу. Метод з використання додаткового каналу для компенсації селекції за направлення ефективний, але дозволяє компенсувати відбитий сигнал лише від однієї завади, що ускладнює його роботу у межах мегаполіса.

Також у роботі не розглянуто формалізації ефективності використання даного підходу, наприклад, збільшення ймовірності правильного виявлення за інших рівних умов. Вирішення таких завдань, а також деякі питання розвитку даного підходу буде предметом подальших робіт на цю тему.

Література:

1. Little, C.G. Acoustic Methods for the Remote Probing of the Lower Atmosphere // Proc. IEEE. – 1969. – 57. – P. 571578.
2. Weill, A. Measuring heat flux and structure functions of temperature fluctuations with an acoustic Doppler sodar / Weill, A., Klapisz, C., Strauss, B., Baudin, F., Jaupart, C. Van Grunbebeck, P. and Goutorbe, J. P. // J. Appl. Meteorol. – 1980. – №19. – С. 199-205.
3. *Brown E.H., Holl F.F.* Advances in atmospheric acoustics // Rev. Geophys. Space Phys. – 1978. – Vol. 16, №1. – P.47-110.

References:

1. Little, C.G. Acoustic Methods for the Remote Probing of the Lower Atmosphere // Proc. IEEE. - 1969. - 57. - R. 571578.
2. Weill, A. Measuring heat flux and structure functions of temperature fluctuations with an acoustic Doppler sodar / Weill, A., Klapisz, C., Strauss, B., Baudin, F., Jaupart, C. Van Grunbebeck, P. and Goutorbe, J. P. // J. Appl. Meteorol. – 1980. – No. 19. - P. 199-205.
3. Brown E.H., Holl F.F. Advances in atmospheric acoustics // Rev. Geophys. Space Phys. - 1978. - Vol. 16, No. 1. – P.47-110.

УДК 303.06[004]:336.719

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-574-589](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-574-589)

Бондарчук Олег Іванович магістр комп'ютерних наук, факультет прикладних наук, комп'ютерні науки II циклу, фахівець з обробки даних, Akademia WSB/Університет WSB Домброва Гурнича, Польща, <https://orcid.org/0009-0003-9626-1124>

Гаць Богдан Миколайович кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних систем і технологій, факультет інформаційних технологій та економіки, Приватний вищий навчальний заклад «Буковинський університет», м. Чернівці, <https://orcid.org/0000-0002-8104-4827>

Осадчук Сергій Іванович викладач кафедри комп'ютерних систем і технологій, факультет інформаційних технологій та економіки, Приватний вищий навчальний заклад «Буковинський університет», м. Чернівці, <https://orcid.org/0009-0000-0203-2581>

ВИКОРИСТАННЯ БЛОКЧЕЙН-ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КІБЕРБЕЗПЕКИ В КОМП'ЮТЕРНИХ СИСТЕМАХ

Анотація. У статті розглянуто питання використання блокчейн-технологій для забезпечення кібербезпеки в комп'ютерних системах, що є актуальним в умовах зростання кількості кіберзагроз і залежності суспільства від цифрових технологій. Традиційні методи захисту інформації є недостатньо ефективними та потребують упровадження інноваційних рішень. Блокчейн завдяки своїй децентралізованій природі та використанню криптографії здатний забезпечити високий рівень захисту даних і транзакцій, що робить його перспективним для різних галузей, включаючи фінанси, охорону здоров'я та державне управління.

Мета дослідження полягає у вивченні можливостей використання блокчейн-технологій для підвищення рівня кібербезпеки та оцінюванні їх ефективності в боротьбі з кіберзагрозами. Для досягнення цієї мети проведено аналіз сучасних підходів до забезпечення інформаційної безпеки, досліджено принципи функціонування блокчейну й оцінено його можливості та обмеження.

Методологія дослідження базується на порівняльному аналізі традиційних та інноваційних методів кіберзахисту, а також моделюванні різних сценаріїв використання блокчейн-систем на основі Proof of Work і Proof of

Stake. У межах експерименту оцінено такі параметри, як рівень захисту даних, енергоефективність і стійкість до кібератак.

Результати дослідження показують, що блокчейн-технології значно підвищують рівень безпеки даних порівняно з традиційними системами. Зокрема, використання алгоритму Proof of Work дозволяє знизити втрати даних до 2%, хоча його застосування ускладнюється високими енергетичними витратами. Алгоритм Proof of Stake виявився більш енергоефективним, забезпечуючи належний рівень захисту з меншими витратами.

Висновки свідчать про значний потенціал блокчейн-технологій щодо забезпечення кібербезпеки, особливо у критичних системах. Проте для повноцінного впровадження технології необхідна адаптація до енергетичних викликів та інфраструктурних обмежень.

Перспективи подальших досліджень полягають у вдосконаленні енергоефективності блокчейн-систем і їх інтеграції з іншими технологіями для підвищення рівня кіберзахисту в умовах кризових ситуацій.

Ключові слова: кіберзахист, децентралізовані системи, криптографія, інформаційна безпека, цифрові транзакції.

Bondarchuk Oleg Ivanovych Master of Science in Computer Science, Faculty of Applied Sciences, Computer Science II cycle, Data Processing Specialist, Akademia WSB/ WSB University Dąbrowa Górnicza, Poland, <https://orcid.org/0009-0003-9626-1124>

Hats Bohdan Mykolayovych Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Associate Professor at the Department of Computer Systems and Technologies, Faculty of Information Technologies and Economics, Private Higher Educational Institution "Bukovinian University", Chernivtsi, <https://orcid.org/0000-0002-8104-4827>

Osadchuk Serhiy Ivanovych Teacher of the Department of Computer Systems and Technologies, Faculty of Information Technologies and Economics, Private Higher Educational Institution "Bukovyn University", Chernivtsi, <https://orcid.org/0009-0000-0203-2581>

USE OF BLOCKCHAIN TECHNOLOGIES FOR ENSURING CYBERSECURITY IN COMPUTER SYSTEMS

Abstract. The article deals with the use of blockchain technologies to ensure cybersecurity in computer systems, which is relevant in the context of the growing number of cyber threats and society's dependence on digital technologies. Traditional methods of information protection are not effective enough and require

the implementation of innovative solutions. Blockchain, due to its decentralized nature and the use of cryptography, is able to provide a high level of data and transaction protection, which makes it promising for various industries, including finance, healthcare, and public administration.

The purpose of the study is to explore the possibilities of using blockchain technologies to increase the level of cybersecurity and to assess their effectiveness in combating cyber threats. To achieve this goal, the author analyzes modern approaches to ensuring information security, investigates the principles of blockchain functioning, and assesses its capabilities and limitations.

The research methodology is based on a comparative analysis of traditional and innovative cybersecurity methods, as well as modeling of various scenarios of using blockchain systems based on Proof of Work and Proof of Stake. The experiment evaluated such parameters as the level of data protection, energy efficiency, and resistance to cyberattacks.

The study results show that blockchain technologies significantly increase the level of data security compared to traditional systems. In particular, the use of the Proof of Work algorithm can reduce data loss by up to 2%, although its use is complicated by high energy costs. The Proof of Stake algorithm proved to be more energy efficient, providing the appropriate level of protection at a lower cost.

The findings indicate the significant potential of blockchain technologies to ensure cybersecurity, especially in critical systems. However, full implementation of the technology requires adaptation to energy challenges and infrastructure constraints.

Prospects for further research are to improve the energy efficiency of blockchain systems and their integration with other technologies to increase the level of cybersecurity in crisis situations.

Keywords: cyber defense, decentralized systems, cryptography, information security, digital transactions.

Постановка проблеми. Проблема забезпечення кібербезпеки в комп'ютерних системах стає дедалі актуальнішою у зв'язку зі зростанням кількості кіберзагроз і збільшенням залежності суспільства від цифрових технологій. Традиційні підходи до захисту інформації в умовах сучасних загроз виявляються недостатньо ефективними, що спонукає до пошуку нових технологічних рішень. Одним з таких інноваційних підходів є використання блокчейн-технологій, які завдяки своїй децентралізованій природі можуть забезпечити високий рівень захисту даних і транзакцій. Блокчейн, побудований на основі криптографії та розподілених обчислень, дає можливість створювати системи, у яких інформація зберігається та передається без ризику маніпуляцій та несанкціонованого доступу. Важливим аспектом цього підходу виступає його практична реалізація в різних галузях, де потреба в безпеці

даних і надійності транзакцій є пріоритетною. Важливість використання блокчейну зумовлена його потенціалом щодо вирішення складних наукових та практичних завдань, пов'язаних із кібербезпекою, а саме: захисту інформації, ідентифікації користувачів, верифікації транзакцій та запобігання зовнішнім атакам.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження технології блокчейн для забезпечення кібербезпеки охоплює різноманітні аспекти цієї теми. Так, Г. Яровенко та В. Ковач [1] підкреслюють перспективи використання блокчейну для захисту банківських систем, особливо з огляду на його здатність забезпечувати кібербезпеку завдяки децентралізованій природі. Вони наголошують, що банки можуть зменшити ризики кібератак завдяки підвищенню прозорості й безпеки операцій. Ю. Лучко, І. Кульчій та Р. Іваненко [2] також говорять про важливість блокчейну для кібербезпеки, зокрема щодо зменшення уразливості централізованих систем до атак і покращення загального рівня безпеки.

Д. Ковальський [3] досліджує можливості блокчейну в забезпеченні прозорості та справедливості в освітніх процесах. Зокрема, автор наголошує, що блокчейн може сприяти відстежуваності та автентифікації даних у навчальних процесах, що зменшує можливості для маніпуляцій із результатами навчання та оцінками. Ю. Попівняк [4] вивчає впровадження блокчейну в бухгалтерський облік та аудит, зазначаючи, що ця технологія може підвищити прозорість фінансових операцій, зменшити ризик шахрайства й покращити аудиторські процеси. О. Балазюк і В. Пилявець [5] аналізують сферу застосування блокчейну у фінансовому секторі, а також у таких галузях, як охорона здоров'я та логістика.

О. Тесак [6] звертає увагу на ризики, пов'язані з упровадженням блокчейну в бухгалтерський облік, відзначаючи потенціальні виклики, які можуть виникнути під час переходу на нові технології, такі як необхідність адаптації законодавчої бази і технічних засобів. І. Опірський та П. Петрів [7] детально аналізують ефективність блокчейн-логування та SSO для забезпечення кібербезпеки, підкреслюють важливість децентралізації для захисту даних.

Ю. Вергелюк [8] досліджує потенціал блокчейну щодо фінансових ринків, вказуючи на те, що ця технологія може істотно покращити прозорість операцій, підвищуючи довіру між учасниками ринку. Г. Терещенко й І. Кириченко [9] акцентують увагу на наявних рішеннях у сфері блокчейну для захисту цифрових активів, особливо в контексті кіберзлочинів і захисту від несанкціонованого доступу.

Міжнародний досвід також підтверджує важливість блокчейну при забезпеченні кібербезпеки. Так, А. Mathew [10] акцентує увагу на перевагах блокчейну для кібербезпеки завдяки децентралізованій архітектурі, що дозво-

ляє зменшити ризики централізованих атак. I. Tibrewal, M. Srivastava і A. Tyagi [11] розглядають застосування блокчейну в захисті кіберінфраструктури та мереж IoT, підкреслюючи його значення для забезпечення безпеки інтернету речей.

V. Alotaibi [12] проводить огляд використання блокчейну для захисту мереж IoT, зазначаючи, що така технологія може ефективно боротися з кіберзагрозами в цій сфері.

Попри велику кількість досліджень, залишаються невирішеними питання аналізу існуючих підходів до кібербезпеки в комп'ютерних системах, дослідження принципів функціонування блокчейн-технологій у контексті забезпечення інформаційної безпеки, визначення можливостей та обмежень використання блокчейн-технологій у різних галузях для підвищення рівня безпеки.

Метою статті є дослідження можливостей застосування блокчейн-технологій для підвищення рівня кібербезпеки в комп'ютерних системах.

Згідно з поставленою метою необхідно вирішити такі завдання:

1. Провести аналіз існуючих підходів до кібербезпеки в комп'ютерних системах.
2. Дослідити принципи функціонування блокчейн-технологій у контексті забезпечення інформаційної безпеки.
3. Визначити можливості та обмеження використання блокчейн-технологій у різних галузях для підвищення рівня безпеки.
4. Оцінити ефективність децентралізованих систем на основі блокчейну для захисту від кіберзагроз.
5. Розробити рекомендації щодо впровадження блокчейну для забезпечення кіберзахисту в сучасних комп'ютерних системах.

Виклад основного матеріалу. Сучасний розвиток комп'ютерних систем супроводжується зростаючою кількістю загроз, що потребують надійних механізмів кібербезпеки. Забезпечення захисту даних і стабільної роботи систем в умовах зростання кількості кіберзлочинів є важливим завданням для багатьох організацій. Кібербезпека комп'ютерних систем формується під впливом широкого спектру факторів, які можуть бути як зовнішніми, так і внутрішніми. До зовнішніх факторів належать глобальні кіберзагрози, технологічні зміни та регуляторні вимоги. Постійний розвиток хакерських методів, зокрема, використання шкідливого програмного забезпечення, фішинг-атак і атак на мережі, змушує організації впроваджувати новітні технології кіберзахисту. Технологічні зміни, наприклад, поширення хмарних сервісів і мобільних пристроїв, ускладнюють захист інформаційних систем, оскільки відкривають нові вектори атак.

Регуляторні вимоги, зокрема, закони та нормативи, що регулюють кібербезпеку, також впливають на захист комп'ютерних систем. Вони можуть наполягати на тому, щоб компанії впроваджували певні стандарти чи техно-

логії для забезпечення відповідності нормам безпеки. Недотримання таких вимог призводить до значних штрафів чи репутаційних втрат.

Внутрішні фактори кібербезпеки стосуються організаційних заходів та рівня підготовки персоналу. Слабкі місця в архітектурі комп'ютерних систем чи неправильна конфігурація захисних механізмів можуть сприяти успішним атакам. Людський фактор, зокрема, відсутність належного навчання працівників і недотримання політики безпеки, також є одними із ключових факторів ризику. Постійне навчання співробітників, розробка чітких правил і політики безпеки є важливими складовими забезпечення захисту.

Традиційні методи захисту хоча й досі використовуються, проте часто виявляються недостатньо ефективними проти нових типів атак. Інноваційні технології, такі як блокчейн, машинне навчання та квантова криптографія, пропонують нові підходи для боротьби із сучасними загрозами. Основні традиційні методи кібербезпеки, їх переваги та недоліки в контексті сучасних вимог до захисту комп'ютерних систем представлено в таблиці 1.

Таблиця 1.

Традиційні методи забезпечення кібербезпеки

Метод	Переваги	Недоліки	Сфера застосування
Антивірусні програми	Виявлення шкідливого ПЗ	Уразливі до нових загроз	Персональні комп'ютери, сервери
Фаєрволи	Контроль трафіку	Можливі обходи складними атаками	Мережеві інфраструктури
IDS/IPS	Виявлення вторгнень	Велика кількість хибнопозитивних результатів	Корпоративні мережі
Шифрування	Захист конфіденційності	Уразливість до квантових атак	Передавання даних через мережі
Аутентифікація на основі паролів	Простота	Легкість угадування, низька безпека	Загальне використання в системах доступу

Джерело: сформовано авторами на основі [2; 3; 11; 13; 14; 15]

Традиційні методи кібербезпеки, такі як антивірусні програми, фаєрволи, системи виявлення вторгнень (IDS/IPS), шифрування та аутентифікація на основі паролів, залишаються важливими для захисту комп'ютерних систем. Антивірусні програми добре справляються з відомим шкідливим програмним забезпеченням, але їх ефективність може бути обмежена новими загрозами. Фаєрволи контролюють мережевий трафік і блокують небажані з'єднання, але можуть бути обійдені складними атаками. IDS/IPS здатні виявляти вторгнення, але часто мають велику кількість хибнопозитивних спрацьовувань. Шифрування забезпечує захист даних під час їх передачі, проте з розвитком квантових обчислень його безпека може бути під загрозою [14; 15]. Аутентифікація на

основі паролів є простою і зручною, але легко піддається атакам на основі підбирання паролів і соціальної інженерії. Інноваційні методи забезпечення кібербезпеки представлено в таблиці 2.

Таблиця 2.

Інноваційні методи забезпечення кібербезпеки

Технологія	Переваги	Недоліки	Сфера застосування
Машинне навчання	Автоматизоване виявлення загроз	Потребує великих ресурсів	Корпоративні мережі, банківський сектор
Блокчейн	Децентралізація і захист	Проблеми масштабованості	Критичні системи, транзакції
Квантова криптографія	Захист від квантових атак	Потребує розвитку інфраструктури	Захист конфіденційних комунікацій
Біометрична аутентифікація	Надійна ідентифікація	Можливі помилки при розпізнаванні	Доступ до конфіденційних систем
Поведінковий аналіз	Виявлення аномалій	Можливі хибні спрацювання	Фінансові установи, корпоративні мережі

Джерело: сформовано авторами на основі [3; 9; 10; 14; 15]

Інноваційні методи кібербезпеки розвиваються паралельно з новими технологіями і пропонують більш складні та ефективні рішення для захисту комп'ютерних систем. Машинне навчання дозволяє автоматично виявляти загрози, аналізуючи великі обсяги даних, що особливо корисно для корпоративних мереж і фінансових установ. Проте такі системи потребують значних обчислювальних ресурсів для навчання моделей і їх постійного оновлення. Технологія блокчейн забезпечує високий рівень захисту завдяки децентралізації, однак її масштабованість може бути обмеженою у великих системах. Квантова криптографія є перспективним рішенням для захисту даних від майбутніх квантових атак, але вона потребує значних інфраструктурних змін для впровадження. Біометрична аутентифікація надає надійний спосіб ідентифікації користувачів, але має певні обмеження через можливі помилки при розпізнаванні. Поведінковий аналіз використовується для виявлення аномалій у поведінці користувачів, що є корисним для фінансових установ, хоча він також може мати хибні спрацювання.

У сучасних умовах, коли загроза кібератак зростає, блокчейн-технології стають важливим елементом для забезпечення інформаційної безпеки в різних сферах. Завдяки своїй децентралізованій природі та криптографічним механізмам блокчейн гарантує високий рівень захисту даних і процесів, особливо в середовищах, де необхідні цілісність та незмінність інформації. Блокчейн застосовується у фінансових системах, управлінні ланцюжками поставок, охороні здоров'я, а також в урядових і приватних ініціативах для захисту цифрових транзакцій і документів. Його ключовими характеристиками є безпека, стійкість до маніпуляцій і прозорість. Основні принципи функціонування

блокчейн-технологій та їх роль у забезпеченні інформаційної безпеки представлено в таблиці 3.

Таблиця 3.

Принципи функціонування блокчейн-технологій та їх роль у забезпеченні інформаційної безпеки

Принцип	Пояснення
Децентралізація	Відсутність централізованого контролю забезпечує захист від централізованих атак і маніпуляцій
Криптографія	Шифрування даних та цифрові підписи гарантують автентичність і цілісність інформації
Незмінність даних	Після записування до блокчейну дані не можуть бути змінені без згоди всієї мережі, що ускладнює фальсифікацію
Протоколи консенсусу	Механізми, що забезпечують підтвердження транзакцій, захищають від шахрайства та атак
Мережева стійкість	Усі вузли в мережі мають копії даних, що зменшує ризики втрати інформації

Джерело: сформовано авторами на основі [7; 8; 15; 16]

У сучасному світі блокчейн-технології активно використовуються в багатьох сферах для забезпечення безпеки даних. Наприклад, у фінансовому секторі блокчейн забезпечує безпечне проведення транзакцій та мінімізує ризики шахрайства завдяки використанню децентралізованих баз даних. Це усуває ризики атак на центральний сервер, оскільки всі учасники мережі мають доступ до актуальних копій блоків, що значно підвищує рівень захисту.

Криптографічні методи забезпечують шифрування даних, що гарантує їх захист від перехоплення. У сфері охорони здоров'я це дозволяє захистити персональні медичні дані пацієнтів, забезпечуючи доступ лише уповноваженим особам через криптографічні ключі. Подібні механізми також використовуються в управлінні ланцюжками поставок, де блокчейн забезпечує простежуваність кожного етапу доставки товару.

Протоколи консенсусу є одним із ключових факторів, що гарантують безпеку інформації в блокчейні. Наприклад, у системах електронного голосування, які вже тестуються в деяких країнах, ці протоколи гарантують, що голоси не можуть бути змінені чи видалені без погодження всією мережею.

Незмінність даних є важливою особливістю для юридичних та урядових документів, де будь-яка зміна інформації може мати серйозні наслідки. Використання блокчейну дозволяє зберігати такі документи без ризику фальсифікації, оскільки будь-які зміни автоматично відслідковуються всіма учасниками мережі.

Децентралізовані системи на основі блокчейну демонструють істотні переваги при забезпеченні захисту від кіберзагроз завдяки своїй архітектурі та власним функціональним можливостям [16]. Ефективність цих систем визна-

чається їх здатністю забезпечувати високий рівень безпеки, стійкість до атак і прозорість операцій. Основні аспекти, які впливають на ефективність блокчейн-технологій, включають у себе швидкість опрацювання транзакцій і витрати на цей процес, стійкість до різних типів атак.

Блокчейн-технології стали основою для інновацій у різних секторах завдяки своїй децентралізованій природі, прозорості й високому рівню безпеки. Вони використовуються для зберігання даних у незмінній книзі транзакцій, захищеній криптографічними алгоритмами, що робить підробку чи зміну даних майже неможливими. Завдяки цьому блокчейн стає привабливим для таких галузей, як фінанси, логістика, охорона здоров'я та державне управління. Однак упровадження блокчейн-технологій потребує адаптації під сучасні виклики, особливо у сферах кібербезпеки, енергетичної ефективності та регуляторної політики (табл. 4).

Таблиця 4.

Основні галузі застосування блокчейн-технологій, їх можливості та обмеження

Галузь	Можливості	Обмеження
Фінанси	Захист транзакцій, смарт-контракти, зниження ризиків шахрайства	Висока енергоємність деяких алгоритмів (Proof of Work)
Логістика	Прозорість ланцюжків постачання, відстеження товарів, захист від фальсифікацій	Висока вартість інтеграції
Охорона здоров'я	Захист медичних даних, конфіденційність, контроль пацієнтів своїх даних	Необхідність захисту від витоку даних і приватних ключів
Державне управління	Прозорість державних процесів, боротьба з корупцією	Низька масштабованість, потреба в регуляторних змінах

Джерело: власна розробка авторів

Незважаючи на численні можливості застосування блокчейн-технологій у різних галузях, вони також стикаються з низкою обмежень, особливо в умовах сучасних викликів. У фінансовій сфері блокчейн пропонує високий рівень безпеки для транзакцій і смарт-контрактів, однак проблемою залишається висока енергоємність деяких алгоритмів, таких як Proof of Work. Це особливо критично в умовах нестабільного електропостачання та значних витрат на підтримку цих систем. Логістика може отримати вигоду від прозорості блокчейну, але висока вартість інтеграції технології є перешкодою для багатьох компаній, особливо в країнах з обмеженими ресурсами чи в період економічної нестабільності через військові конфлікти.

В охороні здоров'я — хоча блокчейн сприяє захисту медичних даних і підвищує конфіденційність — існує загроза витоку даних через компромета-

цію приватних ключів чи недостатню підготовку персоналу до роботи з новими технологіями. Крім того, медичні установи можуть стикатися з труднощами при адаптації блокчейн-систем через високу вартість їх упровадження та потребу в модернізації інфраструктури.

У державному управлінні використання блокчейну для боротьби з корупцією та забезпечення прозорості процесів є перспективним, однак низька масштабованість технології може стати серйозною перешкодою для її впровадження на державному рівні. До того ж, відсутність належної законодавчої бази та регуляцій у багатьох країнах ускладнює процес інтеграції блокчейн-рішень у державні структури, що особливо важливо в умовах війни, коли швидка реакція та стійкість систем мають вирішальне значення.

Крім того, війна в Україні окреслила важливість використання блокчейну для захисту державних реєстрів і забезпечення стійкості інфраструктури в умовах кризи (табл. 5). Децентралізація даних унеможливило їх знищення під час фізичних атак, що особливо актуально для збереження критичних реєстрів державних органів та підприємств.

Таблиця 5.

Особливості використання блокчейну в сучасних умовах

Умови	Можливості	Важливість
Кібербезпека	Захист даних від хакерських атак через децентралізацію	Критично важливо для фінансів, охорони здоров'я та урядових систем
Військові конфлікти	Збереження державних реєстрів і захист інформаційних баз	Захищеність даних під час фізичних атак, збереження інформації
Екологічні виклики	Зменшення енергетичних витрат новими алгоритмами	Актуально для масового впровадження у логістиці та фінансах

Джерело: власна розробка авторів

Блокчейн-технології, попри свої численні переваги, стикаються із серйозними проблемами в умовах війни. Хоча децентралізована природа блокчейну сприяє захисту даних, вона також піддається ризикам у випадку, коли необхідну для функціонування мережі інфраструктуру знищено чи пошкоджено. Наприклад, у регіонах, де через війну зруйновано центри опрацювання даних чи мережі зв'язку, підтримка роботи блокчейн-мереж може стати проблематичною. В таких випадках виникає ризик того, що доступ до важливих даних буде тимчасово чи повністю втрачено, що істотно обмежує ефективність технології.

Іншою проблемою є енергетична ефективність блокчейн-мереж. В умовах війни, коли електропостачання нестабільне, підтримка енерговитратних

блокчейн-алгоритмів, таких як Proof of Work, може бути неможливою. Це ставить під загрозу стійкість мережі та її здатність забезпечувати безперебійне збереження даних. Використання менш енерговитратних алгоритмів, таких як Proof of Stake, є потенціальним рішенням, однак їх інтеграція в умовах війни може бути складною через обмежені ресурси [16; 17].

Додатково регуляторні виклики стають більш вираженими під час військових конфліктів. Відсутність стабільних юридичних рамок для застосування блокчейну в державному управлінні чи фінансових установах може призвести до неузгодженості між різними відомствами. Брак чітких норм і регулювання також ускладнює адаптацію технології до реалій воєнного часу. Більше того, виникає загроза, що конфіденційні дані можуть неправильно використовуватися чи піддаватися атакам з боку агресора, якщо приватні ключі чи важливі вузли потраплять під контроль противника.

З метою оцінювання ефективності блокчейн-технологій щодо забезпечення безпеки даних в умовах війни проведено експеримент. Основна мета дослідження — виявити, як різні підходи до використання блокчейну, зокрема, алгоритми Proof of Work і Proof of Stake, впливають на збереження даних, енергоефективність і стійкість до кібератак у трьох ключових галузях: фінансовому секторі, охороні здоров'я та державному управлінні. Особлива увага приділялась умовам, які характерні для воєнного часу, коли спостерігається висока ймовірність втрати доступу до інфраструктури та електропостачання.

Для експерименту було створено три симуляційні моделі для кожної галузі: без використання блокчейн-технологій, з блокчейном на основі Proof of Work і з використанням алгоритму Proof of Stake. Кожна модель підлягала впливу декількох кризових ситуацій, включаючи симуляцію кібератак, відключення електропостачання та фізичні загрози для інфраструктури. Потрібно було оцінити, як кожна система справляється з цими викликами щодо збереження даних, швидкості відновлення після збоїв та енергоефективності.

У процесі експерименту спочатку аналізувалася стійкість даних, яку вимірювали у відсотках втрати інформації після кожного випробування. Втрата даних у разі атаки чи збою визначалась як відсоток інформації, до якої неможливо було відновити доступ після вирішення технічних проблем. Далі оцінювався час відновлення системи після повного чи часткового збою. Для кожної системи вимірювався час, необхідний для повного повернення до функціонального стану після кібератак чи збоїв у електропостачанні. Важливим аспектом було також вимірювання енергоспоживання кожної системи, що є особливо актуальним в умовах війни, коли доступ до електроенергії може бути обмеженим чи нестабільним. Крім того, оцінювалася стійкість кожної системи до кібератак, що визначалось як здатність зберігати цілісність даних та продовжувати роботу під час атак (табл. 6).

Таблиця 6.

Результати експерименту щодо оцінювання ефективності блокчейн-технологій при забезпеченні безпеки даних

Галузь	Сценарій	Втрата даних (%)	Час відновлення (год)	Енергоспоживання (кВт/год)	Стійкість до кібератак (%)
Фінанси	Без блокчейну	15%	48	10	40%
Фінанси	Блокчейн (Proof of Work)	2%	12	150	95%
Фінанси	Блокчейн (Proof of Stake)	3%	10	50	90%
Охорона здоров'я	Без блокчейну	20%	72	15	35%
Охорона здоров'я	Блокчейн (Proof of Work)	1%	15	170	98%
Охорона здоров'я	Блокчейн (Proof of Stake)	2%	14	60	92%
Державне управління	Без блокчейну	10%	36	8	45%
Державне управління	Блокчейн (Proof of Work)	1%	8	140	96%
Державне управління	Блокчейн (Proof of Stake)	1,5%	7	45	91%

Джерело: власна розробка авторів

Отримані результати чітко демонструють, що впровадження блокчейн-технологій значно підвищує рівень безпеки та стійкості до кібератак порівняно зі звичайними системами без блокчейну. У фінансовій сфері використання блокчейну на основі Proof of Work дозволило знизити втрати даних до 2%, тоді як у системах без блокчейну втрати сягали 15%. Аналогічна ситуація спостерігається в охороні здоров'я, де блокчейн значно підвищує рівень захисту медичних даних, знижуючи втрати даних до 1–2%. Однак основним обмеженням є високе енергоспоживання алгоритму Proof of Work, яке в умовах війни може бути критичним фактором, що знижує ефективність його застосування. Для фінансового сектору і державного управління енергоспоживання систем із Proof of Work становить 140–150 кВт/год, що значно перевищує показники систем із Proof of Stake, які споживають у середньому

45–60 кВт/год. Водночас блокчейн із Proof of Stake забезпечує надійний захист даних із мінімальними втратами (1,5–3%), що дозволяє вважати цей алгоритм оптимальним для застосування в умовах війни, коли енергоресурси є обмеженими.

При впровадженні блокчейн-технологій важливо враховувати кілька аспектів. По-перше, необхідно вибрати відповідний тип блокчейну залежно від специфіки організації: публічний блокчейн, який є відкритим для всіх учасників, приватний блокчейн для закритих мереж чи консорціумний блокчейн, де доступ мають тільки уповноважені учасники. По-друге, слід реалізувати необхідні механізми інтеграції блокчейну з існуючими системами безпеки для забезпечення комплексного захисту даних. Це включає в себе використання криптографічних методів для захисту транзакцій і даних, а також систем виявлення вторгнень для моніторингу і реагування на потенціальні загрози (табл. 7).

Таблиця 7.

Рекомендації щодо впровадження блокчейну для забезпечення кіберзахисту

Етап упровадження	Опис
Аналіз потреб і загроз	Оцінювання поточних ризиків і уразливостей системи для визначення необхідності блокчейну
Вибір типу блокчейну	Вибір між публічним, приватним чи консорціумним блокчейном залежно від вимог і обмежень
Інтеграція з існуючими системами	Розробка механізмів інтеграції блокчейну з наявними системами кіберзахисту, включаючи криптографію
Тестування і перевірка	Проведення тестувань для перевірки ефективності впровадження та виявлення можливих слабких місць
Постійний моніторинг і оновлення	Регулярний моніторинг системи та оновлення протоколів для підтримки актуального рівня захисту

Джерело: власна розробка авторів

Перший етап передбачає аналіз ризиків і потреб, що дозволяє визначити, чи є блокчейн необхідним для посилення безпеки. Вибір типу блокчейну забезпечує відповідність технології специфічним вимогам та умовам організації. Інтеграція з існуючими системами дозволяє забезпечити комплексний захист шляхом поєднання блокчейн-технологій із традиційними методами захисту. Тестування і перевірка допомагають виявити й ліквідувати можливі слабкі місця, тоді як постійний моніторинг забезпечує актуальність системи в умовах нових загроз.

Висновки. У статті встановлено, що блокчейн-технології мають значний потенціал для забезпечення кібербезпеки, зокрема, завдяки своїй децентралізованій природі, яка дозволяє підвищити захист даних від маніпуляцій і несанкціонованого доступу. Проведений аналіз указує на високий рівень безпеки, який можуть забезпечити блокчейн-системи в таких сферах, як фінансові транзакції, охорона здоров'я та державне управління.

Водночас було ідентифіковано певні проблеми, такі як висока енергоємність деяких алгоритмів (наприклад, Proof of Work), що може обмежувати застосування блокчейну в умовах нестабільного електропостачання, особливо під час війни. Крім того, обмежена масштабованість блокчейн-мереж може перешкоджати впровадженню технології в державних структурах.

Рекомендується застосовувати менш енерговитратні алгоритми, такі як Proof of Stake, а також інтегрувати блокчейн-технології з існуючими системами кібербезпеки для комплексного захисту даних. Крім того, слід забезпечити регулярний моніторинг та оновлення систем для адаптації до нових загроз.

Перспективи подальших досліджень полягають у вивченні можливостей оптимізації енергоефективності блокчейн-систем та їх адаптації до реалій воєнного часу, а також у подальшому вдосконаленні інтеграції блокчейну з іншими технологіями кіберзахисту.

Література:

1. Яровенко Г., Ковач В. Перспективи застосування технології блокчейн у системах забезпечення кібербезпеки банків. *Підприємництво та інновації*. 2020. Вип. 12. С. 206–214. DOI: <https://doi.org/10.37320/2415-3583/12.36>
2. Лучко Ю., Кульчій І., Іваненко Р. Роль блокчейн технологій у забезпеченні кібербезпеки. *Наука і техніка сьогодні*. 2024. Вип. 6 (34). DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-6\(34\)-958-970](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-6(34)-958-970)
3. Ковальський Д. Перспективи використання блокчейн технологій у забезпеченні прозорості та справедливості освітніх процесів. *Академічні візії*. 2024. Вип. 33. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.13317302>
4. Попівняк Ю. Технологія блокчейн у бухгалтерському обліку й аудиті: сучасний стан, можливості та перспективи застосування. *Економіка, управління та адміністрування*. 2019. Вип. 3 (89). С. 137–144. DOI: [https://doi.org/10.26642/ema-2019-3\(89\)-137-144](https://doi.org/10.26642/ema-2019-3(89)-137-144)
5. Балазюк О., Пилявець В. Технологія блокчейн: дослідження суті та аналіз сфер використання. *Економіка та суспільство*. 2022. Вип. 43. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-43-13>
6. Тесак О. Облікова політика підприємства: аналіз ризиків використання технології блокчейн в бухгалтерському обліку та аудиті. *Академічні візії*. 2022. Вип. 13. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7331052>
7. Опірський І., Петрів П. Ефективність блокчейн-логування і SSO в механізмах кібербезпеки. *Кібербезпека: освіта, наука, техніка*. 2024. Вип. 4 (24). С. 50–68. DOI: <https://doi.org/10.28925/2663-4023.2024.24.5068>
8. Вергелюк Ю. Потенціал використання блокчейн технологій на фінансовому ринку. *Економіка та суспільство*. 2022. Вип. 38. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-38-15>

9. Терещенко Г., Кириченко І. Аналіз і обґрунтування використання наявних блокчейн-рішень для захисту цифрових активів. *Сучасний стан наукових досліджень та технологій в промисловості*. 2024. Вип. 1 (27). С. 164–178. DOI: <https://doi.org/10.30837/ITSSI.2024.27.164>

10. Mathew A. Cyber security through blockchain technology. *International Journal of Engineering and Advanced Technology*. 2019. Issue 9 (1). P. 3821–3824. DOI: <https://doi.org/10.35940/ijeat.A9836.109119>

11. Tibrewal I., Srivastava M., Tyagi A. Blockchain Technology for Securing Cyber-Infrastructure and Internet of Things Networks. *Intelligent Interactive Multimedia Systems for e-Healthcare Applications*. Singapore, 2021. P. 337–350. DOI: https://doi.org/10.1007/978-981-16-6542-4_17

12. Alotaibi B. Utilizing blockchain to overcome cyber security concerns in the internet of things: A review. *IEEE Sensors Journal*. 2019. Vol. 19 (23). P. 10953–10971. DOI: <https://doi.org/10.1109/JSEN.2019.2935035>

13. Demirkan S., Demirkan I., McKee A. Blockchain technology in the future of business cyber security and accounting. *Journal of Management Analytics*. 2020, Vol. (2). P. 189–208. DOI: <https://doi.org/10.1080/23270012.2020.1731721>

14. Gimenez-Aguilar M., Arcenegui J., Gonzalez J., Herrera-Joancomarti J. Achieving cybersecurity in blockchain-based systems: A survey. *Future Generation Computer Systems*. 2021, Issue 124. P. 91–118. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.future.2021.05.007>

15. Vance T., Vance A. Cybersecurity in the Blockchain Era: A Survey on Examining Critical Infrastructure Protection with Blockchain-Based Technology. *2019 IEEE International Scientific-Practical Conference Problems of Infocommunications, Science and Technology (PIC S&T)*, Kyiv, Ukraine, 8–11 October 2019. 2019. URL: <https://doi.org/10.1109/picst47496.2019.9061242> (date of access: 07.09.2024).

16. Cybersecurity, Data Privacy and Blockchain: A Review / V. Wylde et al. *SN Computer Science*. 2022. Vol. 3, no. 2. URL: <https://doi.org/10.1007/s42979-022-01020-4> (date of access: 07.09.2024).

17. Pal K. Applications of Secured Blockchain Technology in the Manufacturing Industry. *Advances in Data Mining and Database Management*. 2021. P. 144–162. URL: <https://doi.org/10.4018/978-1-7998-6694-7.ch010> (date of access: 07.09.2024).

References:

1. Yarovenko, H. M., & Kovach, V. O. (2020). Perspektyvy zastosuvannya tekhnolohii blokchein u systemakh zabezpechennia kiberbezpeky bankiv [Perspectives of blockchain technology application in banking cybersecurity systems]. *Pidpryiemnytstvo ta innovatsii – Entrepreneurship and Innovations*, 12, 206–214. DOI: <https://doi.org/10.37320/2415-3583/12.36> [in Ukrainian].

2. Luchko, Yu., Kulchii, I., & Ivanenko, R. (2024). Rol blokchein tekhnolohii u zabezpechenni kiberbezpeky [The role of blockchain technologies in ensuring cybersecurity]. *Nauka i tekhnika sohodni – Science and Technology Today*, 6(34). DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-6\(34\)-958-970](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-6(34)-958-970) [in Ukrainian].

3. Kovalskyi, D. (2024). Perspektyvy vykorystannia blokchein tekhnolohii u zabezpechenni prozorosti ta spravedlyvosti osvitnikh protsesiv [Perspectives of using blockchain technology for ensuring transparency and fairness in educational processes]. *Akademichni vizii – Academic Visions*, 33. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.13317302> [in Ukrainian].

4. Popivniak, Yu. (2019). Tekhnolohiia blokchein u bukhhalterskomu obliku y audyti: suchasnyi stan, mozhlyvosti ta perspektyvy zastosuvannia [Blockchain technology in accounting and auditing: current state, opportunities, and perspectives]. *Ekonomika, upravlinnia ta administruvannia – Economics, Management, and Administration*, 3(89), 137–144. DOI: [https://doi.org/10.26642/ema-2019-3\(89\)-137-144](https://doi.org/10.26642/ema-2019-3(89)-137-144) [in Ukrainian].

5. Balaziuk, O., & Pyljavets, V. (2022). Tekhnolohiia blokchein: doslidzhennia suty ta analiz sfer vykorystannia [Blockchain technology: essence and usage analysis]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economics and Society*, 43. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-43-13> [in Ukrainian].
6. Tesak, O. (2022). Oblikova polityka pidprijemstva: analiz ryzykiv vykorystannia blokchein tekhnolohii v bukhhalterskomu obliku ta audyti [Company's accounting policy: analysis of blockchain technology risks in accounting and auditing]. *Akademichni vizii – Academic Visions*, 13. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7331052> [in Ukrainian].
7. Opirskiy, I., & Petriv, P. (2024). Efektyvnist blokchein-lohuvannia i SSO v mekhanizmax kiberbezpeky [Effectiveness of blockchain logging and SSO in cybersecurity mechanisms]. *Kiberbezpeka: osvita, nauka, tekhnika – Cybersecurity: Education, Science, Technology*, 4(24), 50-68. DOI: <https://doi.org/10.28925/2663-4023.2024.24.5068> [in Ukrainian].
8. Vergeliuk, Yu. (2022). Potentsial vykorystannia blokchein tekhnolohii na finansovomu rynku [Potential of blockchain technology use in the financial market]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economics and Society*, 38. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-38-15> [in Ukrainian].
9. Tereshchenko, H., & Kyrychenko, I. (2024). Analiz i obgruntuvannia vykorystannia naiavnykh blokchein-rishen dlia zakhystu tsyfrovyykh aktyviv [Analysis and substantiation of blockchain solutions for protecting digital assets]. *Suchasnyi stan naukovykh doslidzhen ta tekhnolohii v promyslovosti – Current State of Scientific Research and Technologies in Industry*, 1(27), 164–178. DOI: <https://doi.org/10.30837/ITSSI.2024.27.164> [in Ukrainian].
10. Mathew, A. (2019). Cyber security through blockchain technology. *International Journal of Engineering and Advanced Technology*, 9(1), 3821-3824. DOI: <https://doi.org/10.35940/ijeat.A9836.109119>.
11. Tibrewal, I., Srivastava, M., & Tyagi, A. K. (2022). Blockchain technology for securing cyber-infrastructure and internet of things networks. *Intelligent Interactive Multimedia Systems for e-Healthcare Applications*, 1, 337–350. DOI: https://doi.org/10.1007/978-981-16-6542-4_17.
12. Alotaibi, B. (2019). Utilizing blockchain to overcome cyber security concerns in the internet of things: A review. *IEEE Sensors Journal*, 19(23), 10953-10971. DOI: <https://doi.org/10.1109/JSEN.2019.2935035>.
13. Demirkan, S., Demirkan, I., & McKee, A. (2020). Blockchain technology in the future of business cyber security and accounting. *Journal of Management Analytics*, (2), 189-208. DOI: <https://doi.org/10.1080/23270012.2020.1731721>.
14. Gimenez-Aguilar, M., Arcenegui, J., Gonzalez, J., & Herrera-Joancomarti, J. (2021). Achieving cybersecurity in blockchain-based systems: A survey. *Future Generation Computer Systems*, 124, 91-118. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.future.2021.05.007>.
15. Vance, T. R., & Vance, A. (2019). Cybersecurity in the blockchain era: a survey on examining critical infrastructure protection with blockchain-based technology. In 2019 IEEE International Scientific-Practical Conference *Problems of Infocommunications, Science and Technology (PIC S&T)*, 107-112. DOI: <https://doi.org/10.1109/PICST47496.2019.9061242>.
16. Wylde, V., Ebrahimi, M., Georgiadis, C. K., & Kolokotronis, N. (2022). *Cybersecurity, data privacy and blockchain: A review*. *SN Computer Science*, 3(2), 127. DOI: <https://doi.org/10.1007/s42979-022-01020-4>.
17. Pal, K. (2021). Applications of secured blockchain technology in the manufacturing industry. *Blockchain and AI Technology in the Industrial Internet of Things*, 1, 144–162. DOI: <https://doi.org/10.4018/978-1-7998-6694-7.ch010>.

УДК 681.5

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-590-601](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-590-601)

Борин Василь Степанович кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри автоматизації та комп'ютерно-інтегрованих технологій Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу, вул. Карпатська, 15, м. Івано-Франківськ, 76019, тел.: (067) 415-6061, <https://orcid.org/0000-0002-7404-4968>

Маліборський Ігор Володимирович аспірант кафедри автоматизації та комп'ютерно-інтегрованих технологій Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу, вул. Карпатська, 15, м. Івано-Франківськ, 76019, тел.: (050) 651-9058, <https://orcid.org/0009-0000-5168-1211>

ВИБІР МЕТОДУ ТА СТВОРЕННЯ АВТОМАТИЧНОЇ СИСТЕМИ ДОЗУВАННЯ ІНГІБІТОРУ ГІДРАТОУТВОРЕННЯ З УРАХУВАННЯМ ПАРАМЕТРІВ ТА УМОВ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ

Анотація. Важливою задачею сучасної промисловості є не тільки запобігання утворенню гідратів, а й ефективне управління ними, щоб уникнути блокування трубопроводів. До поширених методів належить контроль температури та тиску в системах транспортування газу, а також введення антифризів (таких як метанол, етанол або моноетиленгліколь).

У даному дослідженні ми розглянули ключові аспекти створення автоматичної системи подачі інгібітора гідратоутворення, включаючи принципи її роботи, використовувані технології, переваги в порівнянні з традиційними методами управління та можливості подальшого вдосконалення. Такий підхід не лише сприятиме підвищенню надійності та ефективності газотранспортних систем, але й сприятиме зменшенню негативного впливу на навколишнє середовище та забезпечить стабільність енергетичного ринку.

У зазначеній дослідницькій роботі розглянута проблема вдосконалення методів подачі інгібітору гідратоутворення, зокрема метанолу, з метою забезпечення точного та гарантованого дозування враховуючи реальний режим роботи свердловин. Для досягнення цієї мети було розроблено корисну модель, що базується на аналізі параметрів роботи свердловин у реальному часі. Ці параметри використовуються для розрахунку необхідного обсягу подачі метанолу, а також для контролю продуктивності та часу роботи насосів та клапанів, що здійснюють подачу інгібітору гідратоутворення. Застосування

такої моделі дозволяє забезпечити можливість автоматичної роботи системи, що є критичним для ефективності та безпеки процесу. Крім того, вона може працювати у режимі порадника для оператора, надаючи йому необхідну інформацію та рекомендації для прийняття оптимальних рішень у випадку виникнення непередбачених ситуацій або змін у робочому середовищі.

Аналіз отриманих результатів допоміг сформуванню науково обґрунтованих інженерних рішень для вирішення проблем, пов'язаних із газогідратними утвореннями, включаючи попередження гідратоутворення, зменшення ризику аварій, а також підвищення довговічності та надійності трубопровідних систем. Це дозволило суттєво знизити експлуатаційні ризики в газовій промисловості та забезпечити стабільну роботу систем транспортування газу. Використання розробленої моделі сприятиме підвищенню ефективності та безпеки процесу подачі інгібітору гідратоутворення, а також забезпечить оптимальний контроль і управління системою у різних умовах експлуатації.

Ключові слова: інгібітор, гідрат, дозування, метод, метанол, гідратоутворення, подача, автоматична система керування, модель, оптимальний контроль, управління

Boryn Vasyl Stepanovych candidate of technical sciences, associate professor, associate professor of the department of automation and computer-integrated technologies of the Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas, St. Karpatska, 15, Ivano-Frankivsk, 76019, tel.: (067) 415-60-61, <https://orcid.org/0000-0002-7404-4968>

Maliborskyi Igor Volodymyrovych graduate student of the Department of Automation and Computer-Integrated Technologies of the Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas, St. Karpatska, 15, Ivano-Frankivsk, 76019, tel.: (050) 651-9058, <https://orcid.org/0009-0000-5168-1211>

CHOICE OF METHOD AND CREATION OF AUTOMATIC DOSING SYSTEM OF HYDRATE FORMATION INHIBITOR TAKING INTO ACCOUNT THE PARAMETERS AND CONDITIONS OF THE TECHNOLOGICAL PROCESS

Abstract. An important task of modern industry is not only to prevent the formation of hydrates, but also to effectively manage them in order to avoid blockage of pipelines. Common methods include temperature and pressure control in gas transportation systems, as well as the injection of antifreeze (such as methanol, ethanol, or monoethylene glycol).

In this study, we considered the key aspects of creating an automatic hydrate inhibitor delivery system, including the principles of its operation, the technologies

used, advantages compared to traditional management methods, and opportunities for further improvement. This approach will not only contribute to increasing the reliability and efficiency of gas transportation systems, but also contribute to reducing the negative impact on the environment and ensure the stability of the energy market.

The mentioned research work deals with the problem of improving the methods of supplying the hydrate formation inhibitor, in particular methanol, in order to ensure accurate and guaranteed dosing, taking into account the real mode of operation of the wells. To achieve this goal, a useful model was developed, based on the analysis of well parameters in real time. These parameters are used to calculate the required amount of methanol supply, as well as to control the performance and operation time of the pumps and valves that supply the hydrate inhibitor. The use of such a model allows for the automatic operation of the system, which is critical for the efficiency and safety of the process. In addition, it can work as an advisor to the operator, providing him with the necessary information and recommendations to make optimal decisions in the event of unforeseen situations or changes in the working environment.

The analysis of the obtained results helped to form science-based engineering solutions for solving problems related to gas hydrate formations, including preventing hydrate formation, reducing the risk of accidents, as well as increasing the durability and reliability of pipeline systems. This made it possible to significantly reduce operational risks in the gas industry and ensure the stable operation of gas transportation systems. The use of the developed model will help increase the efficiency and safety of the process of supplying the hydrate formation inhibitor, as well as provide optimal control and management of the system in various operating conditions.

Keywords: inhibitor, hydrate, dosage, method, methanol, hydrate formation, supply, automatic control system, model, optimal control, control

Постановка проблеми. Завдання контролю та регулювання подачі інгібіторів для газодобувної галузі є насущним у зв'язку з етапом експлуатації "старих" газоконденсатних родовищ, які вже вичерпали велику частину свого потенціалу, а саме 60-70 відсотків. Порівняно з новими родовищами, газові свердловини цих "старих" родовищ мають схильність до обводнення привибійної зони, що призводить до винесення вологи до газозбірної мережі. Цей процес супроводжується зниженням температури газу, що у свою чергу сприяє утворенню гідратів у свердловинах, газозбірній мережі, трубопроводах та технологічних апаратах. Газогідратний режим експлуатації газових родовищ є одним із найбільш негативних явищ, що призводить до виникнення аварійних ситуацій на газопроводах та свердловинах, а також може стати на шляху безперебійного видобування газу. Відтак, вирішення цієї проблеми

вимагає застосування різноманітних заходів для попередження гідратування. Загалом, такі заходи можна умовно розділити на три групи: технологічні, хімічні і фізичні. Технологічні методи включають в себе заходи, спрямовані на підтримку безгідратного режиму експлуатації газопроводів. Це може включати зниження тиску та підвищення температури газу, а також процеси осушення газу. Хімічні методи полягають у введенні в газовий потік інгібіторів гідратування. Це сприяє зміні умов рівноваги системи "газ - гідрат - вода", запобігаючи утворенню газогідратів. Фізичні методи включають в себе заходи, спрямовані на підтримку температури газового потоку вище температури гідратування. Це може здійснюватися за допомогою локальних нагрівачів, теплоізоляції трубопроводів і встановленням режимів експлуатації, що забезпечують максимальну температуру газового потоку. Всі ці методи широко застосовуються в газодобувній промисловості. Аналіз демонструє, що існує кілька ефективних підходів до подачі інгібіторів гідратування, серед яких найбільш поширеними є термодинамічні, кінетичні інгібітори та антикоагулянти. Вибір оптимального методу та типу інгібітора залежить від конкретних умов експлуатації, таких як температура, тиск і склад газової суміші. Важливою задачею залишається подальше вдосконалення методів подачі інгібіторів та розробка нових екологічно чистих сполук, що забезпечить більшу ефективність і безпеку в системах транспортування газу.

Однак, вибір конкретного методу залежить від специфічних умов технологічного процесу видобутку, збору, промислової обробки і транспортування газу.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питанню утворення газогідратів у промислових трубопроводах [1,2], що є серйозною проблемою в експлуатації газопроводів, необхідно приділяти особливу увагу для уникнення аварійних ситуацій та забезпечення надійної роботи систем. Утворення гідратів може призводити до серйозних технічних наслідків, таких як закупорювання трубопроводів і підвищення внутрішньотрубного тиску, що може спричинити аварії.

У літературі [3,4,5,6] описано кілька методів подачі інгібіторів у системи транспортування газу. Одним із найпоширеніших є безперервне введення інгібіторів через насосні системи. Це дозволяє підтримувати стабільні концентрації інгібіторів у потоках газу та рідини. Інший підхід полягає у періодичному введенні великих доз інгібіторів під час роботи системи в найбільш критичних умовах (наприклад, при різкому зниженні температури). Деякі дослідження також рекомендують комбіновані стратегії, які поєднують різні типи інгібіторів або різні методи їх введення, що забезпечує кращий контроль утворення гідратів у складних умовах експлуатації.

Хоча використання інгібіторів є ефективним методом запобігання гідратуванню, у літературі [3,5] також вказуються певні проблеми, пов'язані з

їх застосуванням. Наприклад, у деяких дослідженнях наголошується на екологічних ризиках та необхідності пошуку більш безпечних і екологічно чистих інгібіторів. Перспективними напрямками вважаються розробка нових біорозкладних кінетичних інгібіторів та вдосконалення методів подачі хімічних речовин, що мінімізують втрати і підвищують ефективність захисту систем від утворення гідратів.

Мета роботи: розробити систему автоматичного керування розподілу та дозування інгібіторів гідратуутворення для забезпечення надійності та безпеки експлуатації шлейфів свердловин та газопроводів газоконденсатних родовищ, а також для забезпечення ефективності видобутку енергетичних ресурсів в умовах поширених випадків гідратуутворення.

Виклад основного матеріалу. Враховуючи те, що повністю уникнути гідратуутворення неможливо через складність контролю всіх умов в промислових умовах, основна увага приділяється інгібуванню процесу утворення гідратів та/або запобіганню їх накопиченню. Для цього застосовуються хімічні речовини, відомі як інгібітори гідратів. Вони запобігають гідратуутворенню шляхом впливу на фізичні або хімічні характеристики середовища. Інгібітори поділяються на три категорії залежно від механізму їх дії: термодинамічні, кінетичні та антикоагулянти.

Питання утворення газогідратів у промислових трубопроводах, що є серйозною проблемою в експлуатації газопроводів, необхідно приділяти особливу увагу для уникнення аварійних ситуацій та забезпечення надійної роботи систем. Утворення гідратів може призводити до серйозних технічних наслідків, таких як закупорювання трубопроводів і підвищення внутрішньотрубногo тиску, що може спричинити аварії.

Газогідратний режим експлуатації родовищ є одним із найбільш небезпечних факторів, що може викликати аварійні ситуації у свердловинах і на газопроводах. Накопичення гідратів може суттєво знизити пропускну здатність систем транспортування та обробки газу, а також стати на заваді безперебійному видобуванню газу. Таким чином, вирішення цієї проблеми вимагає впровадження комплексу заходів, що дозволяють запобігти утворенню гідратів і зберегти ефективність роботи газових систем.

Методи боротьби з гідратуутворенням можна умовно розділити на три основні групи: технологічні, хімічні та фізичні.

Технологічні методи спрямовані на підтримку безгідратного режиму експлуатації газових систем. Вони включають регулювання тиску та температури газу в трубопроводах, а також осушення газу, що дозволяє знизити концентрацію водяної пари та мінімізувати ризик утворення гідратів. Наприклад, зниження тиску в газовій системі може зменшити ймовірність формування гідратів, оскільки вони утворюються переважно при високих тисках.

Хімічні методи базуються на введенні інгібіторів гідратуутворення в газовий потік. Введення таких хімічних речовин змінює умови рівноваги в

системі "газ – гідрат – вода", перешкоджаючи утворенню гідратних кристалів. Серед найпоширеніших інгібіторів використовуються термодинамічні інгібітори (метанол, гліколі), які зміщують рівновагу до вищих температур і тисків, а також кінетичні інгібітори, що сповільнюють процес утворення гідратів, або антикоагулянти, які запобігають агрегації гідратних частинок. Хімічні методи є ефективними в широкому діапазоні експлуатаційних умов і дозволяють гнучко керувати процесами запобігання гідратуутворенню.

Незважаючи на широку доступність і використання цих методів у газовидобувній промисловості, вибір конкретного підходу залежить від умов технологічного процесу видобутку, збору, обробки та транспортування газу. До уваги беруться такі фактори, як температура та тиск середовища, склад газу, рівень обводнення і експлуатаційні характеристики трубопроводів. Оптимізація поєднання технологічних, хімічних і фізичних методів дозволяє мінімізувати ризики, пов'язані з утворенням гідратів, і забезпечити надійну та безпечну роботу газовидобувних систем.

Таким чином, контроль і регулювання подачі інгібіторів гідратуутворення є ключовим аспектом забезпечення безперебійної та ефективної експлуатації "старих" газоконденсатних родовищ, де утворення гідратів є особливо актуальною проблемою.

Завдання регулювання подачі інгібіторів для газодобувної галузі є насущним у зв'язку з етапом експлуатації "старих" газоконденсатних родовищ, які вже вичерпали велику частину свого потенціалу, а саме 60-70 відсотків. Порівняно з новими родовищами, газові свердловини цих "старих" родовищ мають більші розміри та схильність до обводнення привибійної зони, що призводить до винесення вологи до газозбірної мережі. Цей процес супроводжується зниженням температури газу, що у свою чергу сприяє утворенню гідратів у свердловинах, газозбірній мережі, трубопроводах та технологічних апаратах [7].

Газогідратний режим експлуатації газових родовищ є одним із найбільш негативних явищ, що призводить до виникнення аварійних ситуацій на газопроводах та свердловинах. Це обумовлено процесом утворення газогідратів, що може стати на шляху безперебійного витягування газу. Відтак, вирішення цієї проблеми вимагає застосування різноманітних заходів для попередження гідратуутворення. Загалом, такі заходи можна умовно розділити на три групи: технологічні, хімічні і фізичні.

Технологічні методи включають в себе заходи, спрямовані на підтримку безгідратного режиму експлуатації газопроводів. Це може включати зниження тиску та підвищення температури газу, а також процеси осушення газу.

Хімічні методи полягають у введенні в газовий потік інгібіторів гідратуутворення. Це сприяє зміні умов рівноваги системи "газ - гідрат - вода", запобігаючи утворенню газогідратів.

Фізичні методи включають в себе заходи, спрямовані на підтримку температури газового потоку вище температури гідратоутворення. Це може здійснюватись за допомогою локальних нагрівачів, теплоізоляції трубопроводів і встановленням режимів експлуатації, що забезпечують максимальну температуру газового потоку.

Всі ці методи широко застосовуються в газодобувній промисловості. Однак, вибір конкретного методу залежить від специфічних умов технологічного процесу видобутку, збору, промислової обробки і транспортування газу.

Сам процес інгібування, спрямований на запобігання утворенню газогідратів у газових потоках, включає подачу спеціальних інгібіторів, з яких одним з найбільш поширених є метанол. Для введення метанолу в потік газу використовуються спеціальні трубопровідні системи, що включають у себе метанольні ємності, або дозувальні насоси. Регулювання витрати метанолу зазвичай виконується вручну за допомогою голчастого вентиля, або автоматично за допомогою сигналу від електроконтактного манометра, який вимірює тиск газу в трубопроводі.

Проте важливим недоліком даного методу є необхідність частого періодичного обслуговування та поповнення метанольних ємностей. Це може становити значні проблеми в умовах експлуатації на півночі, особливо в зимовий період, коли умови роботи стають більш жорсткими. Такі умови можуть ускладнити забезпечення постійного доступу до метанольних резервуарів і вимагати додаткових заходів для забезпечення ефективності і безперебійності процесу інгібування.

Запропонований метод розподілу та дозування інгібітору гідратоутворення передбачає комплексну систему засобів контролю, управління та моніторингу, що встановлюється у свердловинах з метою забезпечення ефективного запобігання утворенню газогідратів. Процес включає наступні етапи:

1. Встановлення засобів подачі та контролю витрати інгібітору, а також моніторингу гідратоутворення, що з'єднуються з джерелом інгібітору відповідно до умов розрахункового тиску, кількості та конфігурації свердловин.

2. Вибір типу та кількості клапанів подачі інгібітору, які встановлюються у шлейфі кожної свердловини, та їх обладнання системою контролю й управління, включаючи витратомір, датчик тиску та запірну арматуру.

3. Формування блоку подачі інгібітору, включаючи принаймні один насос, який з'єднується через депульсатор із засобами подачі інгібітору.

4. Задання сигналу для дозування необхідного об'єму інгібітору гідратоутворення у системі контролю й управління, з урахуванням параметрів свердловин, що призводить до автоматичного відкриття клапанів подачі інгібітору.

5. Моніторинг часу відкриття клапанів подачі інгібітору з подальшим наданням сигналу обслуговуючому персоналу у разі перевищення допустимого значення часу відкриття.

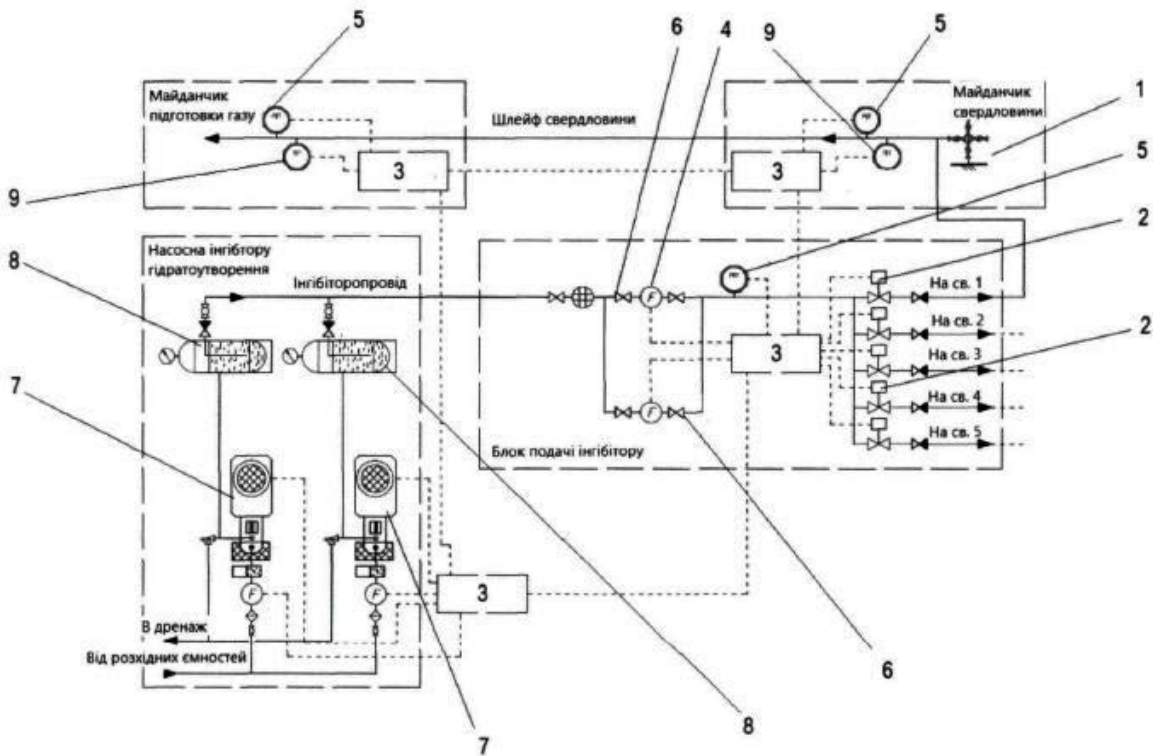

Рис. 1 Технологічна схема подачі інгібітору гідратуотворення

Спосіб розподілу та дозування інгібітору гідратуотворення, за яким у одній або декількох свердловинах (1) встановлюють засоби подачі та контролю витрати інгібітору, засоби моніторингу гідратуотворення та з'єднують їх через засоби контролю й управління із джерелом інгібітору, виходячи з умов розрахункового тиску у свердловинах 32 МПа, їх кількості та конфігурацій, вибирають тип та кількість клапанів (2) подачі інгібітору, клапани (2) подачі інгібітору встановлюють у шлейфі кожної свердловини (1), до клапанів (2) подачі інгібітору підключають через систему контролю й управління (3) витратомір (4), датчик тиску (5) та запірну арматуру (6), формуючи блок подачі інгібітору, як засоби подачі інгібітору встановлюють принаймні один насос (7), який з'єднують через депульсатор (8) із блоком подачі інгібітору, у системі контролю й управління (3) задають сигнал для дозування необхідного об'єму інгібітору гідратуотворення, враховуючи параметри свердловин (1) таким чином, щоб при формуванні цього сигналу автоматично відкривалися клапани (2) подачі інгібітору, при розподілі та дозуванні інгібітору проводять моніторинг часу відкриття клапанів (2) подачі інгібітору, якщо час відкриття клапанів (2) перевищує допустиме значення - подають сигнал обслуговуючому персоналу.

Запропонований спосіб розподілу та дозування інгібітору гідратуотворення відображає собою ефективний механізм, схожий за принципом дії з

іншими методами, використовуваними у подібних технологічних процесах. Згідно з цим методом, інгібітор подається з прийнятною ємністю в загальний колектор за допомогою електричного агрегату. Тиск у колекторі стабілізується за допомогою автоматичного контуру регулювання, який включає "датчик тиску - частотний перетворювач - електропривод насоса" з використанням вбудованого ПІД-регулятора у частотному перетворювачі. Система автоматичного регулювання частоти обертання приводів насосних агрегатів дозволяє підтримувати тиск в колекторі на заданому рівні. У колекторі нагнітання встановлений регулятор тиску прямої дії, що забезпечує швидку реакцію і скидання рідини на вхідну лінію насосів під час перерегулювання. Стабілізований тиск у системі нагнітання інгібітору розподіляється по точках введення. Точність заданої витрати для кожної точки забезпечується за допомогою регулятора витрати прямої дії, що встановлений на добірній лінії між колектором нагнітання і виконавчим клапаном.

Цей метод забезпечує ефективне і точне дозування інгібітору гідратування з урахуванням параметрів та умов технологічного процесу, що є важливим для забезпечення ефективності та безперебійності діяльності газових родовищ. Забезпечує надійний контроль та управління процесом подачі інгібітору гідратування у свердловинах, що є важливим аспектом в підтримці безперебійності експлуатації газових родовищ.

У вирішенні поставленої задачі інгібітору гідратування застосовується методика, що передбачає встановлення засобів подачі та контролю витрати інгібітору, а також засобів моніторингу гідратування, та їх з'єднання через систему контролю й управління із джерелом інгібітору. Виходячи з умов розрахункового тиску у свердловинах, їх кількості та конфігурації, обирається тип та кількість клапанів подачі інгібітору. Ці клапани встановлюються у гирлі кожної свердловини та підключаються через систему контролю й управління витратоміром, датчиком тиску та запірною арматурою, утворюючи блок подачі інгібітору [8].

Засобами подачі інгібітору встановлюється принаймні один насос, який з'єднується через депульсатор із блоком подачі інгібітору. У системі контролю й управління задається сигнал для дозування необхідного об'єму інгібітору, враховуючи параметри свердловин. При формуванні цього сигналу автоматично відкриваються клапани подачі інгібітору. Під час розподілу та дозування інгібітору проводиться моніторинг часу відкриття клапанів подачі інгібітору. У випадку перевищення допустимого значення часу відкриття клапанів генерується сигнал для обслуговуючого персоналу.

Цей підхід дозволяє автоматизувати та контролювати процес подачі інгібітору гідратування, що є ключовим для забезпечення ефективності та безпеки газових свердловин у реальному часі.

Шляхом впровадження способу подачі інгібітору гідратуутворення досягається зниження витрат цього інгібітору та здійснюється контроль за роботою засобів подачі в режимі реального часу. Це сприяє досягненню технічного результату, який полягає у забезпеченні точної та безперебійної подачі інгібітору гідратуутворення до свердловин на протязі всього розрахункового періоду їх роботи. Цей результат може бути досягнутий як у повністю автоматичному режимі, так і у режимі порадики для оператора.

Впровадження способу подачі інгібітору призводить до оптимізації процесу, забезпечуючи ефективність та надійність системи. Контроль за роботою засобів подачі інгібітору у режимі реального часу дозволяє оперативно реагувати на зміни у робочому середовищі та мінімізувати можливі ризики виникнення аварійних ситуацій. Такий підхід сприяє оптимізації витрат інгібітору та забезпеченню найвищого рівня безпеки й надійності управління процесом гідратуутворення.

Для режиму автоматичної роботи системи дозування був розроблений спеціальний алгоритм управління з урахуванням технологічних режимів роботи свердловин та забезпеченням подачі інгібітору гідратуутворення на кожному з них. Цей алгоритм передбачає автоматичний розрахунок продуктивності насосів подачі інгібітору гідратуутворення для перекачки з "Олефірівської УППГ" на "ВПШ-1", а також контроль над встановленою продуктивністю насоса з урахуванням кількості свердловин, підключених до системи дозування.

Залежно від необхідного обсягу дозування інгібітору гідратуутворення на кожному свердловину, автоматично відбувається послідовне відкриття клапанів подачі інгібітору на гирлі свердловини, та проводиться дозування необхідного обсягу інгібітору. Паралельно здійснюється моніторинг за часом відкриття клапана, і в разі перевищення допустимого значення часу відкриття, генерується попередження для обслуговуючого персоналу.

Цей підхід дозволяє автоматизувати та оптимізувати процес подачі інгібітору гідратуутворення, забезпечуючи ефективно та безперебійне функціонування системи у режимі реального часу. Такий рівень автоматизації сприяє зниженню ризиків аварійних ситуацій та підвищенню надійності процесу в умовах експлуатації.

Автоматична система керування продемонструвала здатність реалізувати вищезгадані процеси зі зменшенням витрат інгібітору гідратуутворення, що були застосовані як у автоматичному, так і у ручному режимах. У цей же час, контроль часу відкриття клапанів на практиці сприяв економії інгібітору та ефективності його дозування. Відзначимо, що цей контроль дозволив практично миттєво здійснювати необхідні заходи, пов'язані із налагодженням технологічного процесу подачі. Це стало актуальним у випадках поломок чи некоректної роботи обладнання, такого як клапани подачі та інше.

Реалізація автоматичної системи подачі інгібітору гідратуутворення дозволяє забезпечити точну та гарантовану подачу необхідного об'єму інгібітору до кожної свердловини, що виключає можливість перерозподілу інгібітору гідратуутворення. Такий підхід гарантує можливість роботи у повністю автоматичному режимі або у режимі порадики для оператора, забезпечуючи високий рівень контролю та ефективності в управлінні процесом.

Висновки. На основі отриманих результатів можна зробити висновок про потенційність даного підходу для подальшого вдосконалення та розширення його застосування в газовій промисловості. Проведені на практиці експерименти та тестування показали ефективність розробленої системи, зокрема зменшення витрат інгібітору та підвищення точності його подачі. Крім того, впровадження автоматичної системи дозволяє здійснювати контроль параметрів процесу у реальному часі, що сприяє оперативній реакції на зміни у робочому середовищі. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на оптимізацію алгоритмів управління, розробку нових технологій та підвищення автоматизації процесів управління гідратуутворенням.

Література:

1. Frostman L.M., Thieu V., Crosby D.L., Downs H.H. Low-dosage hydrate inhibitors (LDHIs): reducing costs in existing systems and designing for the future. International Symposium on Oilfield Chemistry, Society of Petroleum Engineers. 2003. Houston. Texas. 5-7 February.
2. Gao S. Hydrate risk management at high watercuts with antiagglomerant hydrate inhibitors. Energy & Fuels. 2009. Vol. 23. pp. 2118–2121.
3. Семенченко В.М., Бондаренко В.П., Гончаренко О.А. та ін. Інноваційні технології у вдосконаленні методів для автоматичного розподілу та дозування інгібіторів гідратуутворення // Енергозбереження та енергоефективність. 2020. № 4. С. 56-62.
4. Smith, J., & Johnson, R. (2018). Automated Distribution and Dosing of Hydrate Inhibitors Using Innovative Technologies. Journal of Petroleum Technology 70(3), 45-56.
5. Попов А.В., Горбатенко Д.О., Дем'яненко С.П. та ін. Дослідження можливостей застосування інгібіторів гідратуутворення для забезпечення стабільності газопроводів // Нафтогазова галузь. 2017. № 4. С. 56-62.
6. Smith, J., & Johnson, A. (2019). Automation and Innovation in Hydrate Inhibitor Distribution and Dosage Methods. Journal of Petroleum Technology, 71(3), 4558.
7. Борин В. С., Маліборський І. В. Аналіз та вибір методу дозування інгібітору гідратуутворення з урахуванням параметрів та умов технологічного процесу // Innovative development of science, technology and education. Proceedings of the 6th International scientific and practical conference. Perfect Publishing. Vancouver, Canada. 2024. Pp. 110-114. URL: <https://sci-conf.com.ua/vi-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-innovative-development-of-science-technology-and-education-14-16-03-2024-vancouver-kanada-arhiv/>.
8. Борин В. С., Маліборський І. В. Створення автоматичної системи подачі інгібітора гідратуутворення. Abstracts of X International Scientific and Practical Conference. Sofia, Bulgaria. 2024. Pp. 217-219. URL: <https://eu-conf.com/en/events/global-achievements-and-current-trends-in-the-development-of-science/>

References:

1. Frostman L.M., Thieu V., Crosby D.L., Downs H.H. Low-dosage hydrate inhibitors (LDHIs): reducing costs in existing systems and designing for the future. International Symposium on Oilfield Chemistry, Society of Petroleum Engineers. 2003. Houston. Texas. 5-7 February.
2. Gao S. Hydrate risk management at high watercuts with antiagglomerant hydrate inhibitors. Energy & Fuels. 2009. Vol. 23. pp. 2118–2121.
3. Semenchenko V.M., Bondarenko V.P., Honcharenko O.A. та in. Innovatsiyini tekhnolohiyi u vdoskonalenni metodiv dlya avtomatychnoho rozpodilu ta dozuvannya inhibitoriv hidratoutvorenniya [Innovative technologies in improving methods for automatic distribution and dosing of hydrate inhibitors]//Enerhozberezhennya ta enerhoefektyvnist'. 2020. № 4. S. 56-62. [in Ukrainian].
4. Smith, J., & Johnson, R. (2018). Automated Distribution and Dosing of Hydrate Inhibitors Using Innovative Technologies. Journal of Petroleum Technology 70(3), 45-56.
5. Popov A.V., Horbatenko D.O., Dem'yanenko S.P. та in. Doslidzhennya mozhlyvostey zastosuvannya inhibitoriv hidratoutvorenniya dlya zabezpechennya stabil'nosti hazoprovodiv [Research on the possibilities of using hydrate formation inhibitors to ensure the stability of gas pipelines]//Naftohazova haluz'. 2017. № 4. S. 56-62.
6. Smith, J., & Johnson, A. (2019). Automation and Innovation in Hydrate Inhibitor Distribution and Dosage Methods. Journal of Petroleum Technology, 71(3), 4558.
7. Boryn V. S., Malibors'kyi I. V. Analiz ta vybir metodu dozuvannya inhibitoru hidratoutvorenniya z urakhuvannyam parametriv ta umov tekhnolohichnoho protsesu [Analysis and selection of the hydrate formation inhibitor dosage method taking into account the parameters and conditions of the technological process]// Innovative development of science, technology and education. Proceedings of the 6th International scientific and practical conference. Perfect Publishing. Vancouver, Canada. 2024. Pp. 110-114.
8. Boryn V. S., Malibors'kyi I. V. Stvorenniya avtomatychnoyi systemy podachi inhibitora hidratoutvorenniya [Creation of an automatic system for supplying a hydrate formation inhibitor]. Abstracts of X International Scientific and Practical Conference. Sofia, Bulgaria. 2024. Pp. 217-219.

УДК 630*93:[581.524.2:57.063.6-045.35](045)

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-602-612](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-602-612)

Гончарук Віталій Володимирович кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри хімії та екології, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, <https://orcid.org/0000-0002-3977-36123>

Парахненко Владислав Геннадійович доктор філософії з наук про Землю, викладач кафедри хімії та екології, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, Умань, 20300, тел.: (096) 146-99-82, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

Соколов Сергій Олександрович кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри садово-паркового господарства та екології, ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», вул. Івана Банка, 3, м. Полтава, 36000, <https://orcid.org/0000-0001-9704-0938>

Скаковський Сергій Іванович магістр садово-паркового господарства, асистент, ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», асистент кафедри садово-паркового господарства та екології, вул. Івана Банка, 3, м. Полтава, 36000, <https://orcid.org/0000-0002-0521-7765>

РОЛЬ ГРОМАДСЬКОСТІ УКРАЇНИ У ЗБЕРЕЖЕННІ ЛІСІВ ВІД ІНВАЗИВНИХ ВИДІВ

Анотація. Роль громадськості у збереженні лісів від інвазії інвазивних видів є важливою складовою в екологічному збереженні та підтримці біорізноманіття. Інвазивні види, потрапляючи до нових екосистем, можуть спричиняти значні збитки для місцевої флори та фауни, порушуючи екологічний баланс. Активна участь громадськості у виявленні, моніторингу та контролі поширення цих видів стає критично важливою. Одним із ключових аспектів є підвищення рівня екологічної свідомості та освіти населення, щоб люди могли розпізнавати інвазивні види та розуміти небезпеки, які вони несуть.

Місцеві громади можуть бути залучені до моніторингу лісових територій та виявлення нових осередків поширення інвазивних видів, таких як рослини, комахи та інші організми. Завдяки участі волонтерів, лісники та науковці можуть отримувати додаткову інформацію та реагувати на інвазії на ранніх стадіях. Крім того, громадськість може сприяти запобіганню поширенню інвазивних видів через поширення інформації про небезпеку перевезення рослинного матеріалу або продуктів з інших регіонів.

Організація громадських кампаній, спрямованих на знищення інвазивних видів, таких як спільні дні з прибирання та видалення рослинних агресорів, також є ефективним інструментом боротьби з цією загрозою. Підвищення обізнаності про значення рідних видів та небезпеку інвазивних видів може сприяти формуванню екологічно свідомого суспільства, яке здатне активно протидіяти інвазіям.

Також важливою є роль громадськості у підтримці та збереженні природних екосистем, зокрема лісів, через участь у програмах з відновлення лісів, посадки рідних дерев та підтримці природоохоронних ініціатив. За допомогою активної участі громадськості можна зменшити вплив інвазивних видів на лісові екосистеми та забезпечити їх стійкість для майбутніх поколінь[1].

Ключові слова: інвазивні види, екологічний баланс, відновлення і моніторинг лісів, підтримка природоохоронних ініціатив.

Honcharuk Vitaly Volodymyrovych Candidate of Pedagogical Sciences, senior lecturer of the Department of Chemistry and Ecology, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, <https://orcid.org/0000-0002-3977-36123>

Parakhnenko Vladyslav Gennadievich Ph.D. teacher, Department of Chemistry and Ecology, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

Sokolov Sergiy Oleksandrovich candidate of agricultural sciences, associate professor, Luhansk Taras Shevchenko National University, Associate Professor of the Department of Horticulture and Ecology, St. Ivan Banka, 3, Poltava, 36000, <https://orcid.org/0000-0001-9704-0938>

Skakovskiy Serhii Ivanovych master of gardening, assistant, Luhansk Taras Shevchenko National University, assistant of the Department of Horticulture and Ecology, St. Ivan Banka, 3, Poltava, 36000, <https://orcid.org/0000-0002-0521-7765>

THE ROLE OF THE UKRAINIAN PUBLIC IN PRESERVING FORESTS FROM INVASIVE SPECIES

Abstract. The role of the public in protecting forests from invasive species is an important component of environmental conservation and biodiversity maintenance. Invasive species, when introduced into new ecosystems, can cause significant damage to local flora and fauna, upsetting the ecological balance. Active public involvement in identifying, monitoring and controlling the spread of these species is becoming critically important. One of the key aspects is to raise environmental awareness and public education so that people can recognise invasive species and understand the dangers they pose.

Local communities can be involved in monitoring forest areas and identifying new areas of invasive species such as plants, insects and other organisms. Through the involvement of volunteers, foresters and scientists can obtain additional information and respond to invasions at an early stage. In addition, the public can help prevent the spread of invasive species by spreading information about the dangers of transporting plant material or products from other regions.

Organising public campaigns aimed at eradicating invasive species, such as joint clean-up days and removing plant aggressors, is also an effective tool to combat this threat. Raising awareness about the importance of native species and the dangers of invasive species can help to build an environmentally conscious society that is able to actively counteract invasions.

The role of the public in maintaining and preserving natural ecosystems, including forests, through participation in reforestation programmes, planting native trees and supporting environmental initiatives is also important. Active public participation can reduce the impact of invasive species on forest ecosystems and ensure their sustainability for future generations[1].

Keywords: invasive species, ecological balance, forest restoration and monitoring, and support for environmental initiatives.

Постановка проблеми. Ліси є важливим компонентом екосистеми, що забезпечує стабільність клімату, біорізноманіття та життєдіяльність людини. Однак останніми десятиліттями вони стикаються з загрозою з боку інвазивних видів, які можуть серйозно пошкодити природні екосистеми. Інвазивні види — це організми, що були випадково або навмисно завезені в нові території, де вони швидко поширюються, завдаючи шкоди місцевим видам і змінюючи екосистему. Ця проблема набуває особливої актуальності для України, де лісові масиви займають значну частину території.

Інвазія інвазивних видів має численні негативні наслідки, серед яких знищення місцевих видів рослин і тварин, порушення структури ґрунтів, зміна водного балансу та навіть збільшення ризику пожеж. Відтак, збереження лісів від цієї загрози стає важливою екологічною задачею.

Однак держава та наукові установи не можуть самостійно вирішити цю проблему без активної участі громадськості. Громадянська участь може відіграти ключову роль у запобіганні поширенню інвазивних видів та збереженні лісів.

По-перше, важливо підвищити обізнаність громадян про проблему інвазивних видів і їхній вплив на ліси. Освітні кампанії, які розповсюджують інформацію про те, як розпізнавати інвазивні види і що робити у разі їх виявлення, можуть сприяти підвищенню свідомості населення.

По-друге, активне залучення громадян до моніторингу лісових екосис-тем може значно підвищити ефективність виявлення та контролю інвазивних

видів. Волонтери можуть допомагати у проведенні інвентаризації, спостереженні за популяціями та навіть брати участь у заходах з контролю інвазії.

По-третє, громадські організації та активісти можуть ініціювати та підтримувати екологічні проекти, спрямовані на відновлення пошкоджених екосистем і боротьбу з інвазивними видами. Такі ініціативи можуть включати насадження місцевих видів рослин, очищення територій від інвазивних рослин, а також залучення місцевих громад до охорони лісів[2].

Крім того, важливо підвищити рівень співпраці між громадськістю та державними органами. Відкрита комунікація та взаємодія можуть сприяти більш оперативному реагуванню на загрози та створенню більш ефективних стратегій збереження лісів.

Зрештою, роль громадськості у збереженні лісів від інвазії інвазивних видів є незамінною. Лише завдяки активній участі кожного можна зберегти унікальні екосистеми, забезпечивши їхню стійкість і розвиток для майбутніх поколінь.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. За останні роки проблема інвазії інвазивних видів та їх вплив на лісові екосистеми отримала значну увагу в наукових колах. У ряді досліджень було висвітлено важливість громадської участі у боротьбі з цією загрозою.

Одним із ключових досліджень у цій сфері є робота, опублікована в журналі *Biological Invasions* (2021), де підкреслюється важливість громадських наукових проектів для виявлення та моніторингу інвазивних видів. Автори дослідження зазначають, що громадські наукові проекти, які залучають місцевих жителів до збору даних, дозволяють значно розширити масштаб моніторингу і підвищити його точність.

Інше дослідження, опубліковане в *Forest Ecology and Management* (2020), досліджувало вплив освітніх програм на підвищення обізнаності громадян про інвазивні види. Вчені виявили, що після участі в таких програмах громадяни починають активно повідомляти про виявлення інвазивних видів та брати участь у їхньому знищенні. Це свідчить про важливість інформування населення як ключового елемента у боротьбі з інвазією.

У статті, опублікованій у *Conservation Biology* (2022), розглянуто успішні приклади співпраці між громадськими організаціями та державними установами у сфері збереження лісів. Дослідники підкреслюють, що такі партнерства дозволяють ефективніше використовувати ресурси та координувати зусилля щодо боротьби з інвазивними видами. Зокрема, у Канаді було досягнуто значних успіхів у контролі над інвазивними видами завдяки активній участі громадськості та волонтерських організацій.

Важливий внесок у розуміння ролі громадськості зробили також дослідження, опубліковані в журналі *Ecological Applications* (2023). Вони

демонструють, що місцеві громади можуть відігравати вирішальну роль у відновленні лісових екосистем після інвазії, наприклад, шляхом насадження місцевих видів рослин та очищення територій від інвазивних[3].

Крім того, останні публікації підкреслюють важливість використання новітніх технологій для залучення громадськості до моніторингу. Зокрема, у статті в *Environmental Management* (2023) описано використання мобільних додатків, які дозволяють громадянам фіксувати місця розповсюдження інвазивних видів та надсилати дані до наукових установ. Це значно полегшує процес збору даних і підвищує його ефективність.

Також варто згадати дослідження, проведене у *Journal of Environmental Education* (2021), яке вивчало ефективність різних підходів до навчання громадськості. Виявилося, що інтерактивні методи, такі як екологічні табори та тренінги, є найбільш дієвими для залучення громадян до охорони лісів.

Загалом, останні дослідження і публікації однозначно підтверджують, що роль громадськості у збереженні лісів від інвазії інвазивних видів є надзвичайно важливою. Вони також підкреслюють необхідність розширення освітніх програм, розвитку громадських наукових проєктів та використання сучасних технологій для більш ефективної боротьби з цією проблемою. Успішні приклади з різних країн свідчать про те, що активна участь громадян може значно знизити негативний вплив інвазивних видів на ліси і сприяти відновленню екосистем.

Мета статті. Метою цієї статті є дослідити та висвітлити роль громадськості у збереженні лісових екосистем від загрози інвазії інвазивних видів. Стаття прагне окреслити значення активної участі громадян у запобіганні поширенню інвазивних видів, підвищенні обізнаності населення та сприянні ефективному моніторингу і контролю цих видів. Крім того, стаття має на меті проаналізувати сучасні дослідження та практики, що демонструють успішні приклади співпраці між громадськістю, науковими установами та державними органами у боротьбі з інвазією, а також підкреслити важливість інтеграції громадських ініціатив у загальні стратегії збереження лісів.

Виклад основного матеріалу. Ліси є однією з найцінніших екосистем на Землі, відіграючи ключову роль у підтримці біорізноманіття, регуляції клімату та забезпеченні ресурсами, необхідними для життя людей. Проте останнім часом вони зіткнулися з серйозною загрозою з боку інвазивних видів, що були випадково або навмисно завезені до нових середовищ існування. Ці види, не маючи природних ворогів у нових умовах, швидко розмножуються, витісняючи місцеву флору і фауну, що призводить до серйозних екологічних наслідків. Проблема боротьби з інвазивними видами є надзвичайно актуальною для України, де ліси займають значну частину території і є домівкою для багатьох рідкісних та ендемічних видів[4].

Роль громадськості у збереженні лісів від інвазії інвазивних видів стає дедалі важливішою, оскільки держава та наукові установи не завжди мають достатньо ресурсів для самостійного вирішення цієї проблеми. Громадська участь може значно підсилити ефективність заходів з контролю та запобігання поширенню інвазивних видів. Це може проявлятися у різних формах, включаючи освітні кампанії, моніторинг, участь у відновлювальних проєктах та співпрацю з державними органами.

Освітні кампанії є одним із найважливіших інструментів у боротьбі з інвазивними видами. Підвищення обізнаності населення про небезпеку, яку несуть ці види, є першим кроком до їх ефективного контролю. Інформаційні матеріали, які пояснюють, як розпізнати інвазивні види та що робити у разі їх виявлення, можуть суттєво змінити ситуацію. Дослідження показують, що після отримання відповідної інформації громадяни починають більш активно долучатися до боротьби з інвазією, повідомляючи про випадки виявлення інвазивних видів та долучаючись до ініціатив з їх усунення.

Окрім освітніх заходів, громадськість може відігравати важливу роль у моніторингу лісових екосистем. Волонтери, які проходять відповідну підготовку, можуть допомагати у виявленні та картографуванні інвазивних видів. Це особливо важливо для територій, що важко доступні для регулярного моніторингу з боку державних органів. Використання сучасних технологій, таких як мобільні додатки для фіксації випадків появи інвазивних видів, дозволяє оперативно збирати дані та передавати їх до відповідних служб для подальшого аналізу і вжиття заходів.

Активне залучення громадян до проєктів з відновлення лісових екосистем також є важливим елементом у боротьбі з інвазією інвазивних видів. Такі проєкти можуть включати очищення територій від інвазивних видів рослин, насадження місцевих видів дерев та рослин, що допомагають відновити природний баланс у лісах. Залучення місцевих громад до цих ініціатив сприяє не лише вирішенню екологічних проблем, але й підвищенню рівня екологічної свідомості серед населення[5].

Співпраця між громадськістю та державними органами є ще одним важливим аспектом у збереженні лісів від інвазії. Відкрита комунікація та координація зусиль дозволяють більш оперативно реагувати на загрози і розробляти ефективні стратегії боротьби з інвазивними видами. Наприклад, громадські організації можуть ініціювати проєкти з очищення лісів або навіть брати участь у розробці політик з контролю інвазивних видів на регіональному та національному рівнях.

Не менш важливою є роль громадськості у попередженні поширення інвазивних видів. Це включає в себе відповідальне поводження з рослинами та тваринами, особливо під час їх транспортування, а також дотримання карантинних заходів і правил. Наприклад, інформування населення про небезпеку

розповсюдження інвазивних видів під час подорожей або привезення саджанців з інших країн може значно зменшити ризики інвазії.

Крім того, громадськість може відігравати важливу роль у наданні зворотного зв'язку державним органам та науковцям. Це дозволяє виявляти прогалини у поточних стратегіях боротьби з інвазивними видами та пропонувати нові підходи до вирішення проблеми. Залучення громадськості до таких процесів забезпечує більш комплексний підхід до охорони лісів та дозволяє краще враховувати місцеві умови і потреби.

Нарешті, громадськість відіграє вирішальну роль у створенні та підтримці політичного тиску на уряди та місцеві органи влади, щоб ті приділяли достатньо уваги проблемі інвазії інвазивних видів. Підтримка екологічних ініціатив, участь у громадських обговореннях та демонстраціях може сприяти прийняттю більш жорстких законів і політик щодо захисту лісів.

Загалом, роль громадськості у збереженні лісів від інвазії інвазивних видів є надзвичайно важливою і багатогранною. Вона включає як освітню, так і практичну складову, охоплюючи широкий спектр заходів від інформування населення до активної участі в екологічних ініціативах. Лише за умови активної участі громадян можна досягти значних успіхів у збереженні лісів та захисті їх від інвазії. Тому розвиток та підтримка громадських ініціатив у цій сфері повинні стати одним із пріоритетів державної екологічної політики[6].

Результати досліджень. У сучасних дослідженнях з питань збереження лісів від інвазії інвазивних видів все більше уваги приділяється ролі громадськості. Ця роль стає дедалі важливішою, оскільки інвазивні види становлять одну з головних загроз для біорізноманіття та стійкості екосистем по всьому світу. Останні наукові роботи висвітлюють різні аспекти цієї проблеми, показуючи, як залучення громадськості може сприяти успішній боротьбі з інвазією.

Почнемо з досліджень, проведених у Північній Америці, де проблема інвазивних видів є особливо гострою. У статті, опублікованій у *Journal of Applied Ecology* (2020), досліджувалося, як громадські ініціативи сприяють виявленню інвазивних видів у лісах. Дослідники виявили, що місцеві громади, які брали участь у спеціальних програмах з навчання та моніторингу, значно покращили здатність виявляти інвазивні види на ранніх стадіях їхнього поширення. Це дозволило зменшити масштаби їхнього розповсюдження і запобігти серйозним екологічним наслідкам.

Одне з ключових досліджень, опубліковане в *Biological Conservation* (2021), підкреслює важливість освітніх програм для підвищення обізнаності громадськості про загрози інвазії інвазивних видів. Автори зазначають, що після проведення таких програм громадяни стали більш уважними до цієї проблеми та частіше брали участь у заходах з моніторингу та боротьби з інвазивними видами. Особливо ефективними виявилися програми, що включали практичні заняття та участь у польових дослідженнях.

У дослідженні, проведеному у Великій Британії і опублікованому у *Forest Ecology and Management* (2022), розглядався вплив громадських ініціатив на відновлення лісових екосистем після інвазії. Було виявлено, що залучення громадськості до проєктів з відновлення місцевих видів рослин і тварин сприяло швидшій регенерації екосистем. Волонтери брали участь у посадці дерев, очищенні територій від інвазивних видів та інших заходах, що допомогло суттєво покращити стан лісів за короткий термін[7].

Дослідження, проведені в Австралії і опубліковані в *Ecological Applications* (2023), показали, що громадськість може відігравати вирішальну роль у попередженні інвазій. Тут місцеві жителі, які пройшли навчання, допомагали контролювати ввезення потенційно небезпечних видів рослин і тварин, що суттєво знизило ризик інвазії. Автори зазначають, що такі програми можуть бути ефективними лише за умови постійної підтримки та оновлення знань серед населення.

Інше важливе дослідження, проведене в Україні та опубліковане у *Ukrainian Journal of Forest and Wood Science* (2021), присвячене вивченню ролі громадських організацій у збереженні лісів Карпат від інвазії інвазивних видів. Дослідники виявили, що місцеві екологічні групи активно брали участь у моніторингу стану лісів, а також у проведенні освітніх кампаній серед населення. Це дозволило значно підвищити рівень обізнаності місцевих жителів про проблему інвазії і мобілізувати їх для участі у заходах з охорони лісів.

У статті, опублікованій у *Journal of Environmental Management* (2022), розглядалися питання використання новітніх технологій для залучення громадськості до боротьби з інвазивними видами. Зокрема, дослідники проаналізували ефективність мобільних додатків, які дозволяють громадянам фіксувати місця появи інвазивних видів і надсилати ці дані до наукових установ. Виявилося, що такі технології значно покращують оперативність реагування на інвазії і забезпечують більш точні дані для аналізу.

Не менш важливим є дослідження, проведене у Південній Америці і опубліковане в *Conservation Biology* (2021), яке показує, що громадськість може відігравати важливу роль у розробці стратегій боротьби з інвазивними видами. У Бразилії, де ліси Амазонії піддаються серйозним загрозам з боку інвазивних видів, місцеві громади активно співпрацюють з науковцями для розробки планів з охорони лісів. Така співпраця дозволяє враховувати місцеві знання та специфіку регіону, що робить стратегії більш ефективними.

Дослідження, проведене в Азії та опубліковане у *Global Ecology and Biogeography* (2023), демонструє, як громадськість може сприяти збереженню лісів через участь у кампаніях зі збору коштів та підтримки екологічних проєктів. У Китаї, де проблема інвазивних видів також є дуже актуальною, громадяни активно долучаються до фінансування проєктів з охорони лісів, що дозволяє значно розширити масштаби заходів з контролю та відновлення[8].

У рамках дослідження, опублікованого у *Environmental Science & Policy* (2022), розглядалася роль місцевих громад у розробці політик з контролю інвазивних видів на рівні регіональних урядів. У країнах Європейського Союзу такі громади активно брали участь у консультаціях і розробці нормативно-правових актів, що дозволило створити більш ефективну систему управління загрозами інвазії.

Дослідники також виявили, що громадські організації можуть відігравати ключову роль у мобілізації ресурсів для боротьби з інвазивними видами. У статті, опублікованій у *Ecology Letters* (2021), зазначено, що через активне залучення громадськості можна значно розширити доступ до фінансових, людських та технічних ресурсів, необхідних для боротьби з інвазіями.

Крім того, дослідження, проведене в Африці і опубліковане у *Journal of Forestry Research* (2023), демонструє, що місцеві громади можуть відігравати важливу роль у збереженні культурної спадщини лісів, які піддаються загрозам інвазії. Місцеві знання та традиції часто є незамінними у боротьбі з інвазіями, оскільки вони дозволяють краще розуміти специфіку лісових екосистем і вживати заходів, що відповідають місцевим умовам.

Окремо варто зазначити дослідження, проведене в Україні, яке було опубліковане у *Ukrainian Journal of Ecology* (2023). Це дослідження показало, що активна участь громадськості у створенні природоохоронних зон та підтримці екологічних ініціатив допомогла зберегти значну частину лісів Полісся від загроз інвазії. Місцеві жителі стали активними учасниками кампаній зі збереження біорізноманіття, що сприяло зниженню негативного впливу інвазивних видів.

Узагальнюючи результати різних досліджень, можна зробити висновок, що громадськість відіграє вирішальну роль у збереженні лісів від інвазії інвазивних видів. Громадянська активність, участь у наукових проєктах, підтримка екологічних ініціатив та співпраця з державними органами є ключовими елементами у боротьбі з цією загрозою[9].

Висновки. Аналізуючи роль громадськості у збереженні лісів від інвазії інвазивних видів, стає зрозумілим, що без активної участі населення вирішення цієї проблеми є значно ускладненим. Ліси, які є важливим джерелом біорізноманіття і природного балансу, знаходяться під серйозною загрозою через поширення інвазивних видів. Ці види, потрапляючи в нове середовище, витісняють місцеві екосистеми, змінюють ґрунтовий покрив, порушують гідрологічний режим та сприяють деградації лісових масивів.

Громадськість відіграє ключову роль у запобіганні інвазії через підвищення обізнаності населення. Освітні програми, інформативні кампанії та практичні тренінги допомагають людям краще зрозуміти, як ідентифікувати інвазивні види та які заходи слід вживати для їх контролю. Після таких ініціатив громадяни стають більш підготовленими до виявлення та боротьби з інвазивними видами на локальному рівні.

Також значну роль відіграє залучення громадськості до активного моніторингу стану лісів. За допомогою мобільних додатків та волонтерських ініціатив громадяни можуть оперативно передавати інформацію про появу нових інвазивних видів, що дозволяє швидше реагувати на загрози. Це забезпечує більш ефективний контроль над поширенням інвазивних видів.

Інвазивні види є глобальною проблемою, яка вимагає міжнародної співпраці, але на місцевому рівні громадськість може відігравати важливу роль у впровадженні заходів із запобігання їхньому поширенню. Наприклад, місцеві громади можуть організовувати акції з очищення лісів від інвазивних рослин або брати участь у насадженні місцевих видів, що сприяє відновленню екосистем.

Окрім того, громадські організації можуть бути важливими партнерами державних органів у розробці політик щодо збереження лісів. Спільні зусилля громадськості та урядів дозволяють створювати більш ефективні стратегії боротьби з інвазивними видами, враховуючи специфіку місцевих умов і потреб.

Фінансова підтримка екологічних проектів з боку громадськості є ще одним важливим аспектом. Завдяки участі громадян у зборі коштів та підтримці екологічних ініціатив можна забезпечити необхідні ресурси для проведення масштабних операцій з контролю та відновлення лісів.

Також варто зазначити важливість підтримки традиційних знань та досвіду місцевих громад, які часто володіють унікальними знаннями про місцеві екосистеми і можуть запропонувати ефективні методи боротьби з інвазивними видами.

Залучення громадськості до збереження лісів також сприяє формуванню екологічної свідомості та відповідального ставлення до природи. Це особливо важливо для молодого покоління, яке має взяти на себе відповідальність за збереження довкілля у майбутньому[10].

У підсумку, роль громадськості у збереженні лісів від інвазії інвазивних видів є вирішальною. Активна участь громадян у просвітницькій діяльності, моніторингу, відновленні екосистем та розробці політик може значно підвищити ефективність заходів з охорони лісів і зменшити негативний вплив інвазивних видів. Громадська підтримка та участь є ключовими факторами, що можуть забезпечити стійкість лісових екосистем у довгостроковій перспективі, захищаючи їх від сучасних і майбутніх викликів.

Література:

1. Петренко О. В. Вплив інвазивних видів на екосистеми лісів України: роль місцевих громад у збереженні Екологічний вісник. 2021. №3. С. 25-32.
2. Гончаренко І. А., Ткаченко М. Ю. Моніторинг інвазивних видів на територіях лісів України: перспективи громадської участі Лісове господарство та агролісомеліорація. 2020. №5. С. 40-49.
3. Коваленко О. П. Громадські ініціативи у боротьбі з інвазивними видами в лісах Карпатського регіону. Вісник екологічної безпеки. 2021. №4. С. 14-22.

4. Яровий П. І. Ефективність громадських кампаній із захисту лісів від інвазивних видів на прикладі Волинської області. Проблеми екології та збереження лісів. 2022. №2. С. 56-65.

5. Соколенко В. О. Роль громадянського суспільства у моніторингу та попередженні інвазивних загроз для лісів. Науковий журнал «Лісівництво». 2020. №7. С. 78-88.

6. Гриценко Н. В., Бондаренко Ю. М. Громадські ініціативи у збереженні біорізноманіття лісів від впливу інвазивних видів. Вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. 2023. №1. С. 102-109.

7. Іванова Л. С. Освіта та просвітницька діяльність як інструменти залучення громад до боротьби з інвазивними видами у лісах. Освіта і екологія. 2021. №2. С. 48-57.

8. Сердюк Д. В., Мельник І. В. Місцева громада як партнер у боротьбі з інвазивними видами у лісових екосистемах. Наукові праці лісового інституту. 2022. №3. С. 35-45.

9. Тараненко С. М. Інвазивні види рослин: загрози для лісових екосистем та участь громадськості у їх збереженні. Український лісовий журнал. 2023. №6. С. 88-97.

10. Гончарук В. В., Парахненко В. Г. Еколого-економічне реформування лісомисливського господарства України. Наукові перспективи. 2023. Вип. 9 (39) С. 94-106.

References:

1. Petrenko, O.V. (2021). Vplyv invazyvnykh vydiv na ekosystemy lisiv Ukrayiny: rol mistsevykh hromad u zberezheni [Impact of invasive species on forest ecosystems of Ukraine: the role of local communities in conservation]. Ekolohichnyi visnyk, (3), 25-32 [in Ukrainian].

2. Honcharenko, I.A., & Tkachenko, M.Yu. (2020). Monitorynh invazyvnykh vydiv na terytoriyakh lisiv Ukrayiny: perspektyvy hromadskoyi uchasti [Monitoring of invasive species in forest areas of Ukraine: prospects for public participation]. Lisove hospodarstvo ta ahrolisomelioratsiya, (5), 40-49 [in Ukrainian].

3. Kovalenko, O.P. (2021). Hromads'ki initsiatyvy u borot'bi z invazyvnymy vydiv v lisakh Karpats'koho rehionu [Community initiatives in fighting invasive species in the forests of the Carpathian region]. Visnyk ekolohichnoyi bezpeky, (4), 14-22 [in Ukrainian].

4. Yarovyi, P.I. (2022). Efektyvnist hromads'kykh kampaniy iz zakhystu lisiv vid invazyvnykh vydiv na prykladi Volyns'koyi oblasti [Effectiveness of public campaigns for forest protection from invasive species in Volyn region]. Problemy ekolohiyi ta zberezhenya lisiv, (2), 56-65 [in Ukrainian].

5. Sokolenko, V.O. (2020). Rol' hromadyans'koho suspil'stva u monitorynhu ta poperedzhenni invazyvnykh zahroz dlya lisiv [The role of civil society in monitoring and preventing invasive threats to forests]. Naukovi zhurnal «Lisivnytstvo», (7), 78-88 [in Ukrainian].

6. Hrytsenko, N.V., & Bondarenko, Yu.M. (2023). Hromads'ki initsiatyvy u zberezheni bioriznomanittya lisiv vid vplyvu invazyvnykh vydiv [Community initiatives in preserving forest biodiversity from the impact of invasive species]. Visnyk Natsional'noho universytetu bioresursiv i pryrodokorystuvannya Ukrayiny, (1), 102-109 [in Ukrainian].

7. Ivanova, L.S. (2021). Osvita ta prosvitnyts'ka diyal'nist' yak instrumenty zaluchennya hromad do borot'by z invazyvnymy vydiv u lisakh [Education and outreach as tools for engaging communities in combating invasive species in forests]. Osvita i ekolohiya, (2), 48-57 [in Ukrainian].

8. Serdiuk, D.V., & Melnyk, I.V. (2022). Mistseva hromada yak partner u borot'bi z invazyvnymy vydiv u lisovykh ekosystemakh [The local community as a partner in combating invasive species in forest ecosystems]. Naukovi pratsi lisovoho instytutu, (3), 35-45 [in Ukrainian].

9. Taranenko, S.M. (2023). Invazyvni vydiv roslin: zahrozy dlya lisovykh ekosystem ta uchast' hromads'kosti u yikh zberezheni [Invasive plant species: threats to forest ecosystems and public participation in their preservation]. Ukrayinskyy lisovyy zhurnal, (6), 88-97 [in Ukrainian].

10. Honcharuk, V.V., & Parakhnenko, V.H. (2023). Ekoloho-ekonomichne reformuvannya lisomyslyvs'koho hospodarstva Ukrayiny [Ecological and economic reform of the forest hunting economy of Ukraine]. Naukovi perspektyvy, 9(39), 94-106 [in Ukrainian].

УДК 004.652

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-613-624](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-613-624)

Горобець Сергій Миколайович кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій, Житомирський державний університет імені Івана Франка, вул. Велика Бердичівська, 40, м. Житомир, 10008, тел.:(0412) 43-14-17, <https://orcid.org/0000-0001-7639-9714>

Горобець Олександр Сергійович здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти, факультет інформатики та обчислювальної техніки, кафедра обчислювальної техніки, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», вул. Васильківська, 14, м. Київ, 03056, тел.: (044) 204-96-58, <https://orcid.org/0009-0008-3756-7453>

МОДЕЛЬ БАЗИ ДАНИХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ПІДТРИМКИ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В ЗАКЛАДІ ОСВІТИ

Анотація. Створення та впровадження нових ефективних інформаційних систем підтримки навчального процесу – це актуальна потреба, яка обумовлена необхідністю постійно підвищувати якість навчання. Для сприяння вирішенню даної потреби було розроблено модель бази даних, яка забезпечує агрегування та обробку первинного масиву даних, необхідного для функціонування інформаційної системи підтримки навчання. Методом семантичного моделювання були визначені основні інформаційні сутності («Студенти», «Викладачі», «Дисципліни», «Види_занять», «Спеціальності», «Групи», «Завдання», «Журнал», «Файли_студентів»), досліджені їх властивості та визначені взаємозв'язки між сутностями. Розроблена модель бази даних була представлена у вигляді ER-діаграми та успішно пройшла три етапи нормалізації. Наведена в статті модель бази даних готова до переведення на мову структурованих запитів з метою її реалізації в середовищі обраної системи управління базами даних PostgreSQL.

Використання розробленої моделі бази даних надасть можливість підтримки навчального процесу шляхом реалізації наступних функцій: ведення електронних журналів обліку проведених занять з певних дисциплін; надання доступу до навчально-методичних матеріалів, які завантажені відповідно до типу та номеру заняття; облік завантажених та збережених файлів студентських робіт; збереження даних про властивості файлів зданих студентських робіт з урахуванням вимог щодо дотримання академічної доброчесності; облік оцінок, отриманих за виконання навчальних та контрольних завдань; розрахунок підсумкових оцінок; аналіз накопичених

даних. В цілому, використання розробленої моделі бази даних в складі інформаційної системи підтримки навчального процесу в закладі освіти сприятиме інформатизації навчання та підвищенню його якості.

Ключові слова: інформаційна система, інформаційна система підтримки навчального процесу, база даних, модель бази даних, діаграма сутність-зв'язок, заклад освіти.

Horobets Serhiy Mykolayovych Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Computer Sciences and Information Technologies, Zhytomyr Ivan Franko State University, St. Velyka Berdychivska, 40, Zhytomyr, 10008, tel.:(0412) 43-14-17, <https://orcid.org/0000-0001-7639-9714>

Horobets Oleksandr Serhiyovych graduate of the second (master's) level of higher education, Faculty of Informatics and Computer Engineering, Department of Computer Engineering, National Technical University of Ukraine "Ihor Sikorskyi Kyiv Polytechnic Institute", St. Vasylykivska, 14, Kyiv, 03056, tel.:(044) 204-96-58, <https://orcid.org/0009-0008-3756-7453>

DATABASE MODEL OF THE INFORMATION SYSTEM SUPPORTING THE EDUCATIONAL PROCESS IN AN EDUCATIONAL INSTITUTION

Abstract. The creation and implementation of new effective information systems supporting the educational process is an urgent need due to the need to constantly improve the quality of education. To help realizing this need, a database model has been developed that provides aggregation and processing of the primary array of data necessary for functioning the learning support information system. The main information entities («Students», «Teachers», «Disciplines», «Types of classes», «Specialties», «Groups», «Tasks», «Journal», «Student_files») were determined by the method of semantic modeling, and their properties were investigated and relationships between entities were defined. The developed database model has been presented in the form of an ER diagram and successfully passed three stages of normalization. The database model depicted the article is ready to be translated into the language of structured queries in order to implement it in the environment of the selected PostgreSQL database management system.

The application of the developed database model will provide an opportunity to support the educational process by implementing the following functions: keeping electronic logs of the classes held in certain disciplines; providing access to educational and methodical materials that are downloaded according to the type and number of the lesson; accounting the downloaded and saved files of students' works;

preservation of data on the properties of the files of submitted students' works, taking into account the requirements for compliance with academic integrity; accounting the grades obtained for the performance of educational and control tasks; calculation of final grades; analysis of accumulated data. In general, the use of the developed database model as the part of the educational process support information system in the educational institution will contribute to the informatization of education and increasing its quality.

Keywords: information system, educational process support information system, database, database model, entity-relationship diagram, educational institution.

Постановка проблеми. В сучасних умовах формування глобального інформаційного простору та переходу світу до інформаційного суспільства, ступінь розвитку інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) та їх інтеграції в усі сфери суспільного життя стає одним із найважливіших чинників національної безпеки та конкурентоспроможності країни на глобальному ринку. У зв'язку з цим урядом України прийнята Національна програма інформатизації, одним із завдань якої є розробка та впровадження ІКТ як у сфери державного управління та місцевого самоврядування, так і в усі інші сфери суспільного життя, зокрема, в освітню галузь [1]. Отже, імперативом розвитку сучасної освіти постає її інформатизація та цифровізація.

Сучасний етап реформування вищої освіти нашої держави вимагає модернізації системи підготовки фахівців та характеризується суттєвим зростанням вимог щодо якості освітніх послуг, які надаються закладами вищої освіти (ЗВО). На думку науковців, в умовах постійно зростаючого обсягу інформації успішне виконання зазначених цілей неможливе без впровадження комп'ютеризованих інформаційних систем (ІС), які надають можливість автоматизувати та впорядкувати процеси зберігання, обробки, представлення та розподілу інформації [2, с. 195; 3; 4].

Серед інформаційних систем, які доцільно впроваджувати в закладі освіти, можна виділити системи адміністративного управління, підтримки навчального процесу, управління науковою діяльністю, управління інформаційними ресурсами [3] та ін., залежно від потреб конкретного закладу. Причому в закладі освіти можуть бути впроваджені комерційні версії інформаційних систем, створені незалежними виробниками (наприклад, пакет програм «Деканат», розроблений ПП «Політек-СОФТ»), вільно поширювані хмарні системи підтримки навчання (наприклад, Google Classroom), а також системи, розроблені науково-технічним персоналом конкретного закладу освіти. Всі ці варіанти мають як свої переваги, так і недоліки, більш детально описані нижче.

Отже, для вирішення певних спеціалізованих задач не завжди потрібно купувати дорогу ІС або використовувати обмежені за можливостями без-

коштовні версії. Іноді доцільно розробити власну інформаційну систему чи програмний модуль, які цілком задовольняють потреби у впорядкуванні, обробці та аналізі необхідної інформації.

В багатьох інформаційних системах, що використовуються в закладах освіти, у т.ч., в ІС підтримки навчального процесу, необхідною складовою виступають бази даних (БД) та програмне забезпечення для керування ними. Від того, наскільки якісно спроектовано структуру бази даних, залежить те, якими інформаційними потоками та бізнес-процесами зможе керувати інформаційна система.

Саме тому питання розробки та проектування оптимальної структури бази даних для ефективного функціонування інформаційних систем підтримки навчального процесу, є досить актуальним завданням.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми проектування та впровадження інформаційних систем у заклади освіти з метою удосконалення їх управління та моніторингу, підтримки наукової та навчальної діяльності закладу освіти вивчали В. Авраменко, В. Биков, Ю. Беляєв, Є. Катаєва, Б. Мокін, М. Львов, О. Співаковський, О. Спірін, В. Хохлова та ін. Питання, пов'язані з розробкою та проектуванням баз даних, у т.ч., для закладів освіти, висвітлюються в роботах М. Демиденка, С. Доценка, О. Мулеси, В. Ярцева та ін. Проте в літературі питання проектування саме баз даних інформаційних систем підтримки навчального процесу розроблені недостатньо.

Метою статті є опис розробленої моделі бази даних, яка забезпечує функціонування інформаційної системи підтримки навчального процесу в закладі освіти.

Виклад основного матеріалу. На даний час на ринку представлена досить велика кількість інформаційних систем управління навчальним процесом (Learning Management System, скорочено – LMS), у різних закладах освіти. Зокрема, Moodle, Google Classroom, Canvas, NEO LMS, ClassDoJo, Blackboard Learn та багато інших. Вони призначені для полегшення управління навчальним процесом, у т.ч., надають можливість здійснення дистанційного навчання. Більшість сучасних LMS доступні через мобільні пристрої, що робить процес викладання та навчання більш доступним.

В українських ЗВО найбільш широко використовуються:

– автоматизована система управління навчальним процесом для вищих закладів освіти усіх рівнів акредитації – АСУ «ВНЗ», яка містить три основних підсистеми: АС «Приймальна комісія», АС «Деканат», АС «Студмістечко» і розроблена у НДІ прикладних інформаційних технологій;

– пакети програм «Деканат», «Колоквіум», «Бібліограф» від ПП «Політек-СОФТ».

Використання зазначених інформаційних систем має багато переваг, оскільки вони пропонують широкий функціонал, добре підготовлену документацію, дружній до користувача інтерфейс та можливість підтримки з боку розробників.

До недоліків таких ІС потрібно віднести прагнення розробників охопити якомога більшу кількість користувачів за рахунок надмірної універсальності програмних продуктів. Це може призвести до ситуації, коли користувач повною мірою не використовує функціональні можливості ІС, але при цьому йому не вистачає певних функцій, необхідних саме для конкретного закладу освіти. Інколи комерційні ІС досить складно налаштувати, а процес внесення до них необхідних змін пов'язаний зі значними бюрократичними проблемами.

Інформаційні системи, розроблені безпосередньо в закладі освіти, можуть мати спрощену технічну документацію, що призводить до більшої залежності від особи розробника. Проте такі ІС можуть бути досить зручними для використання, оскільки краще налаштовані на специфіку та вимоги конкретного закладу освіти і можуть бути швидко адаптовані до змін в організації та проведенні навчального процесу.

Ще одним досить суттєвим чинником в умовах воєнного стану є те, що при розробці власної ІС можна передбачити роботу в автономному режимі без підключення до Інтернету. При цьому необхідні дані можуть зберігатися на локальному сервері або у хмарному сховищі [4].

Типовим рішенням для організації роботи з великими обсягами даних є використання системи управління базами даних (СУБД). Початковим етапом розробки та впровадження бази даних для підтримки навчального процесу є проектування моделі, в якій відображається структура та зміст майбутньої бази даних. Для проектування моделі бази даних необхідно дослідити предметну область.

В контексті вирішення задачі створення інформаційної системи підтримки навчального процесу в закладі освіти визначимо предметну область як процес здійснення навчальної діяльності в закладах освіти.

На першому етапі розробки необхідно провести аналіз інформаційних потоків та бізнес-процесів, які забезпечують рух інформації між суб'єктами навчального процесу. Також необхідно визначити групи об'єктів (сутності), інформацію про які потрібно зберігати в базі даних. Для кожної групи об'єктів визначають набір їх властивостей (атрибути). Окрему увагу потрібно приділити форматам інформаційних повідомлень, що циркулюють в межах предметної області, виявити їх взаємні зв'язки, залежності та можливу ієрархічну впорядкованість.

Оскільки планується зберігати добре структуровані та впорядковані масиви інформації, була обрана модель бази даних реляційного типу. Такий вибір значно спрощує процес проектування логічної структури бази даних і подальшу розробку додатків, які будуть обробляти накопичені дані та забезпечувати взаємодію з користувачами через веб-інтерфейс. Потрібно зазначити, що спрощення процесу розробки та створення інформаційної системи відбувається за рахунок розвиненості та значної популярності реляційних технологій побудови подібних баз даних, а не за рахунок звуження спектру функціональних можливостей системи.

Для розробки структури реляційної бази даних було застосовано метод семантичного моделювання, який дозволяє створити діаграму типу сутність-зв'язок, спираючись на зміст інформації у бізнес-процесах, які проаналізовано.

При розробці діаграми сутність-зв'язок (англ. ERD – Entity-Relationship Diagram) були виокремлені основні інформаційні сутності із зазначенням їх атрибутів та встановлені взаємозв'язки між сутностями. Після цього розроблена структура була перевірена на відповідність критеріям першої, другої та третьої нормальної форми [5, с. 48–53] з метою усунення надмірності та запобігання логічних помилок при збереженні та обробці даних у майбутньому.

В цілому, база даних, що проектується, являє собою множину взаємопов'язаних наборів даних, представлених у вигляді двовимірних таблиць. В результаті аналізу предметної області було виокремлено наступні основні сутності: «Студенти», «Викладачі», «Дисципліни», «Види_занять», «Спеціальності», «Групи», «Завдання», «Журнал», «Файли_студентів». Назви таблиць прямо асоціюються з інформаційними сутностями, екземпляри яких будуть зберігатись всередині таблиць у вигляді записів за принципом, коли одному рядку відповідає один екземпляр сутності. Набори властивостей екземплярів сутності відповідають атрибутам, які зазначені у назвах полів (стовпчиків) таблиць.

На етапі аналізу інформаційних потоків та предметної області в цілому розглянуті та встановлені характеристики тих даних, які будуть зберігатись у таблицях. Це дало можливість визначити типи даних для всіх атрибутів сутностей. Також для більшості полів були попередньо окреслені обов'язкові обмеження, які в подальшому дадуть змогу оптимізувати роботу БД, пришвидшити вибір та обробку даних, забезпечити цілісність даних і уникнути колізій при організації зв'язків між сутностями.

Для кожної таблиці визначені ключові поля та зв'язки з іншими таблицями бази даних через первинні (PK – primary key) та зовнішні (FK – foreign key) ключі.

На рисунку 1 наведена модель бази даних в нотації «Crow's Foot». Деталізація наведених об'єктів надає уявлення не тільки про логічну структуру БД, а й частково описує майбутню фізичну модель даних. На діаграмі зазначені типи даних та значущі обмеження для певних атрибутів. Самі атрибути позначені не окремими елементами, а як складові частини сутностей.

Одним із центральних елементів моделі є таблиця «Tasks» (сутність «Завдання»), яка зберігає інформацію про навчальні завдання, за виконання яких студенти будуть отримувати оцінки. Кожне завдання характеризується унікальним ідентифікатором (атрибут «id»), назвою (атрибут «name»), датою створення, часом, відведеним на його виконання без зниження балів (атрибут «deadline»), а також посиланням на ресурси та методичні матеріали, необхідні для виконання завдання (атрибут «task_URL»). Для зручності, дедлайн задається не як кінцева дата, а у вигляді інтервалу часу (наприклад, 7 днів або 0,25 години). Такий формат даних добре підходить для запису часового проміжку як для виконання об'ємних завдань, розрахованих на роботу

впродовж декількох занять, так і на невелику контрольну роботу, яку можна провести на початку заняття.

Для забезпечення гнучкості налаштування системи оцінювання передбачено, що кожному завданню можна встановити коефіцієнт його значущості (атрибут «weight»). Такий ваговий коефіцієнт відображає, наскільки оцінка за виконання певного завдання буде впливати на результуючу загальну (семестрову) оцінку. Якщо час виконання завдання розраховано на одну пару, то за замовчуванням ваговий коефіцієнт має значення «1». Якщо на виконання завдання заплановано три пари, то коефіцієнт встановлюють «3». Відповідно, якщо на виконання певного завдання відведено половину пари, то ваговий коефіцієнт зменшують до «0,5». Формат цього атрибуту вказаний, як цифровий із загальною кількістю 4 знаки, з яких 2 після коми. Атрибут «description» може містити додатковий пояснювальний опис, за допомогою якого викладач, у разі необхідності, має змогу залишити коментар.

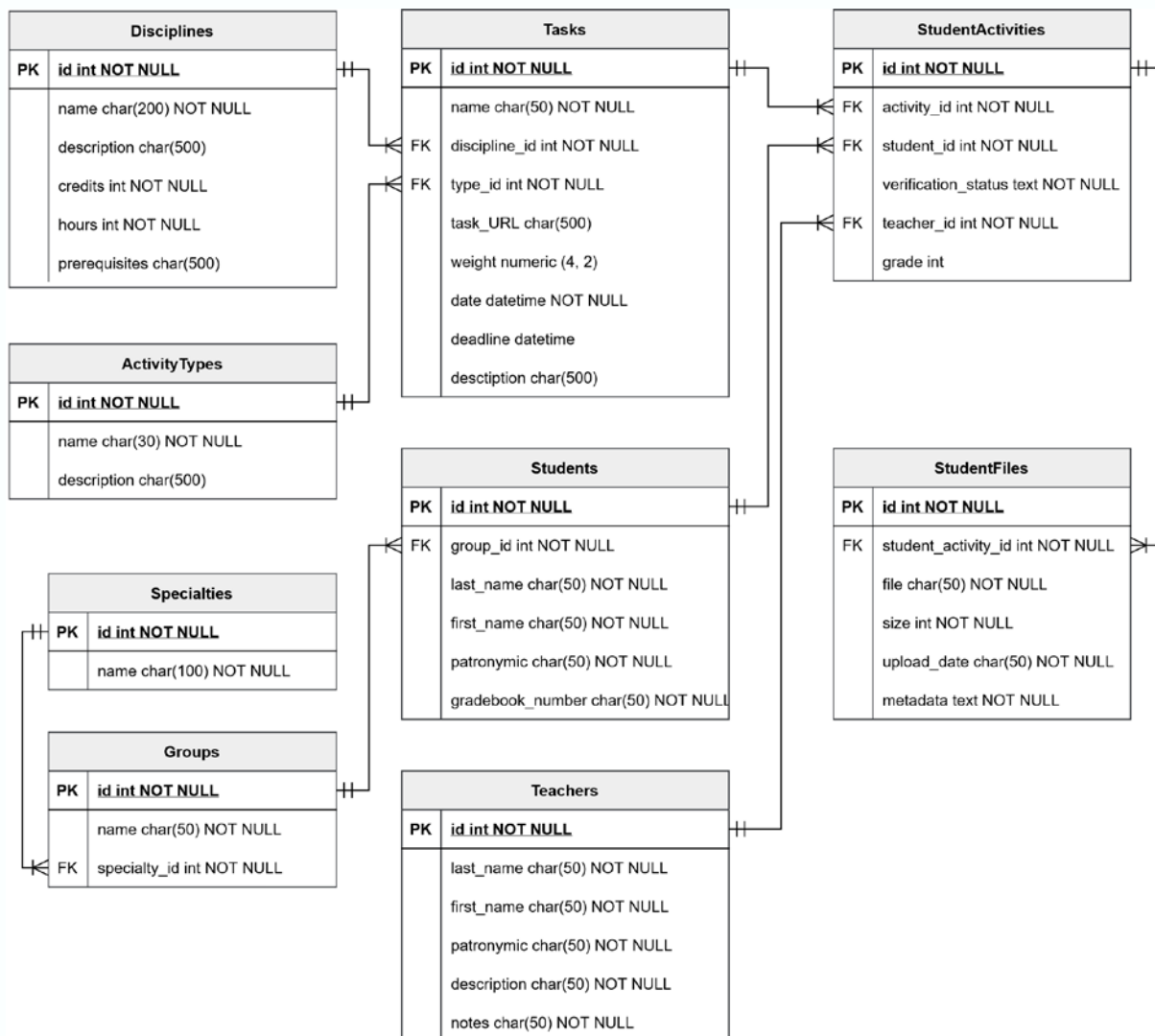

Рис. 1 Модель бази даних інформаційної системи підтримки навчального процесу в закладі освіти.

Оскільки кожне завдання однозначно пов'язане з конкретною дисципліною, то було додано атрибут «`discipline_id`». Він посилається на таблицю «Disciplines» (сутність «Дисципліни»), яка призначена для зберігання такої інформації, як назва (атрибут «`name`») та опис навчальної дисципліни (атрибут «`description`»), кількість годин, відведених на її вивчення (атрибут «`hours`»), кількість кредитів, призначених за її проходження (атрибут «`credits`») та перелік дисциплін або вимог, які повинні бути виконані до початку проходження даної дисципліни (атрибут «`prerequisites`»).

Завдання видаються на заняттях певного виду, що визначено через поле «`type_id`». Це поле є зовнішнім ключем та пов'язане з таблицею «ActivityTypes» (сутність «Види_занять»). До видів занять можна віднести лекційне, лабораторне, практичне, семінарське, а також модульну контрольну роботу, залік та екзамен. Атрибутами цієї сутності є унікальний ідентифікатор «`id`», який виступає у ролі первинного ключа, назва типу заняття (атрибут «`name`»), опис або коментар та відомості про місце проведення заняття («`location`») (наприклад, номер аудиторії чи посилання на онлайн зустріч).

Дані про студентів зберігаються в таблиці «Students» (сутність «Студенти»). Для кожного здобувача освіти зберігаються його особисті дані, включаючи прізвище, ім'я, по батькові (атрибути «`last_name`», «`first_name`», «`patronymic`») та номер залікової книжки (атрибут «`gradebook_number`»). Оскільки номер залікової книжки складається з цифрової та літерної частини, то тип даних для цього поля зазначено, як текстовий.

Список студентів пов'язаний із таблицею «Groups» (сутність «Групи»), яка, в свою чергу, пов'язана з таблицею «Specialties» (сутність «Спеціальності»). Таблиця «Groups» містить ідентифікатор групи, назву групи, ідентифікатор спеціальності (атрибути «`id`», «`name`», «`specialty_id`»). Таблиця «Specialties» містить короткий ідентифікатор спеціальності та повну її назву (атрибути «`id`» та «`name`»). Оскільки в назві групи закодовано не тільки її номер, а й аббревіатуру спеціальності, то було прийнято рішення зв'язати таблицю «Specialties» лише з таблицею «Groups».

Дані про кожного викладача в системі зберігаються в таблиці «Teachers» (сутність «Викладачі»). В таблиці визначені поля для запису прізвища, ім'я, по-батькові викладача (атрибути «`last_name`», «`first_name`», «`patronymic`»), а також передбачена можливість внесення додаткової інформації, яка може бути корисною для організації навчального процесу (атрибути «`description`» та «`notes`»).

Важливою таблицею, яка пов'язує між собою усі інші, є таблиця «StudentActivities» (сутність «Журнал»), в яку заносять оцінки за виконані студентами завдання (поле «`grade`»). Ключові поля цієї таблиці мають зв'язок з таблицями «Activities», «Students» і «Teachers» через відповідні поля «`activity_id`», «`student_id`» і «`teacher_id`».

Важливим атрибутом, необхідним для повноцінної роботи системи, є атрибут «verification_status», значення якого відображає результат автоматичної перевірки зданої студентом роботи на дотримання формальних вимог щодо обсягу та змісту результатів виконання завдання, а також на відповідність умовам академічної доброчесності. Таку перевірку виконують окремі програмні модулі інформаційної системи. Результати перевірки у вигляді текстового звіту імпортуються в комірку «verification_status». Якщо студент декілька разів завантажує в систему результати виконання завдання, то про це буде зазначено в звіті з перевірки. Остаточний вигляд і зміст звіту залежить від налаштувань внутрішньої бізнес-логіки роботи модуля, задіяного в перевірці.

Для зберігання даних про завантажені студентами файли з результатами виконаних ними завдань використовуємо таблицю «StudentFiles» (сутність «Файли студентів»). В цій таблиці фіксується інформація про повне ім'я файлу, його розмір, дату та час завантаження, інші метадані, які потім будуть використані під час автоматичного аналізу цієї інформації на предмет відповідності завантажених результатів виданому завданню та вимогам академічної доброчесності. Всі ці дані зберігаються у відповідних полях з назвами «file», «size», «upload_date», «metadata». Значення, які зберігаються в полі «metadata», генерує інформаційна система згідно з внутрішньою логікою роботи модуля аналізу метаданих файлів, завантажених студентами. Отримана під час аналізу інформація в подальшому буде використана модулем перевірки завантажених робіт на предмет дотримання вимог завдання та академічної доброчесності.

Оскільки до кожного завдання передбачена можливість завантаження необмеженої кількості файлів, то таблиця «StudentFiles» має зв'язок з полем «id» таблиці «StudentActivities» через ключове поле «student_activity_id».

Потрібно зазначити, що аналіз метаданих завантажених файлів планується здійснювати за допомогою окремого програмного модулю інформаційної системи. Зміст перевірки буде регламентований початковими даними, такими як: параметри дисципліни (поле «Disciplines.id»), вид заняття «ActivityTypes.id», поставлене завдання «Tasks.id», а також внутрішньою логікою перевірки згідно з конкретною комбінацією початкових даних. Так, наприклад, студентські реферати можуть бути автоматично перевірені на відповідність вимогам мінімального обсягу текстової частини, на унікальність тексту, дотримання вимог структурування, на частотність згадування ключових слів тощо. Результати виконання графічних робіт можуть бути проаналізовані за метаданими на предмет назв використаних графічних пакетів та їх версій, на збіг значень тегів EXIF, перевірені на ступінь подібності зданих завдань між собою, а також із зображеннями, розміщеними в глобальній мережі Інтернет.

Розроблена модель бази даних може бути переведена в набір команд мови структурованих запитів (SQL). В якості системи управління базою даних була обрана об'єктно-реляційна СУБД PostgreSQL. Нижче наведено приклад фрагменту тексту SQL-запиту з використанням команд мови опису даних (DDL) з урахуванням особливостей діалекту PostgreSQL. Такий запит дозволяє створити таблицю «StudentActivities» (сутність «Журнал») та зв'язати її з іншими таблицями розробленої моделі бази даних ІС підтримки навчального процесу в закладі освіти.

```
CREATE TABLE StudentActivities (  
    id SERIAL PRIMARY KEY CONSTRAINT  
pk_studentactivities,  
    activity_id INT NOT NULL,  
    student_id INT NOT NULL,  
    verification_status TEXT NOT NULL,  
    teacher_id INT NOT NULL,  
    grade INT,  
    CONSTRAINT fk_studentactivities_activity_id  
FOREIGN KEY (activity_id) REFERENCES Tasks(id),  
    CONSTRAINT fk_studentactivities_student_id  
FOREIGN KEY (student_id) REFERENCES Students(id),  
    CONSTRAINT fk_studentactivities_teacher_id  
FOREIGN KEY (teacher_id) REFERENCES Teachers(id)  
);
```

На основі розробленої моделі можна створити базу даних, яка надасть можливість підтримки навчального процесу, в т.ч., здійснюваного в дистанційній формі, шляхом реалізації наступних функцій:

- ведення електронних журналів обліку проведених занять з певних дисциплін;
- надання доступу до навчально-методичних матеріалів, які завантажені відповідно до типу та номеру заняття;
- облік завантажених та збережених файлів студентських робіт;
- збереження даних про властивості файлів зданих студентських робіт у контексті вимог до результатів виконання завдань та вимог щодо дотримання академічної доброчесності;
- облік оцінок, отриманих за виконання навчальних та контрольних завдань;
- розрахунок підсумкових оцінок;
- аналіз накопичених даних.

Останній пункт з вищенаведеного переліку функцій інформаційної системи підтримки навчального процесу потребує більш детального розгляду. Маючи діючу інформаційну систему, можна проводити як поточний моніторинг стану виконання завдань і успішності здобувачів освіти, так і ретроспективний аналіз результатів навчання за робочою програмою конкретної освітньої компоненти. Тобто, розроблена структура бази даних дозволяє створити БД, за допомогою якої можна здійснювати:

- моніторинг прогресу виконання завдань здобувачами освіти з конкретної дисципліни;
- накопичення об'єктивних даних щодо рівня плагіату та самоплагіату серед завантажених робіт;
- визначення найбільш складних завдань шляхом аналізу отриманих оцінок та часу, витраченого студентами на їх виконання;
- дослідження динаміки зміни якісних показників успішності здобувачів освіти з плином часу;
- виявлення осіб, схильних до порушення принципів академічної доброчесності з метою проведення роз'яснювальних та виховних заходів;
- порівняння ефективності різних форм проведення занять (очної, дистанційної, змішаної);
- здійснення опосередкованої оцінки якості викладання теоретичної частини дисципліни та наданих студентам навчально-методичних матеріалів;
- аналіз динаміки змін у тематиці навчальних занять певного викладача за певний проміжок часу;
- генерацію різноманітних документів внутрішньої звітності тощо.

В цілому, використання розробленої моделі бази даних в складі інформаційної системи підтримки навчального процесу в закладі освіти має забезпечити:

- збільшення загальної ефективності використання робочого часу викладачів та здобувачів освіти за рахунок автоматизації рутинних інформаційних та організаційних операцій;
- підвищення рівня прозорості та доступності процесу навчання за певною освітньою траєкторією;
- надання рекомендацій щодо покращення якості певних навчально-методичних матеріалів, корегування (збільшення або, навпаки, зменшення) кількості годин, виділених на вивчення певної теми чи змістовного модулю;
- зменшення вірогідності випадків порушення принципів академічної доброчесності тощо.

Висновки. Отже, в умовах формування інформаційного суспільства, нагальною потребою розвитку освіти в Україні є її інформатизація, що передбачає впровадження інформаційних систем, які надають можливість автоматизувати та впорядкувати процеси зберігання, обробки, представлення

та розподілу інформації. Ефективність функціонування інформаційних систем підтримки навчального процесу в закладі освіти залежить від якості розробки моделі бази даних.

Спроектowana модель бази даних готова до переведення на мову структурованих запитів з метою її реалізації в середовищі обраної СУБД, що було продемонстровано на прикладі створення однієї з таблиць. Використання розробленої моделі бази даних в складі інформаційної системи підтримки навчального процесу в закладі освіти сприятиме інформатизації навчання та підвищенню його якості.

Напрями подальшого дослідження можуть стосуватись пошуку шляхів вирішення проблем, пов'язаних безпосередньо зі створенням даної бази даних в середовищі СУБД PostgreSQL та налагодженням її ефективної та безпечної роботи.

Література:

1. Про Національну програму інформатизації: Закон України № 2807-IX від 01.12.2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-20#top>
2. Розвиток інформаційних систем управління освітою як інструмент реалізації державної освітньої політики: монографія / за ред. С. Л. Лондара; ДНУ «Інститут освітньої аналітики». Київ, 2020. 258 с.
3. Нестеренко Є.В. Використання інформаційних систем в освітньому процесі. URL: http://elar.tsatu.edu.ua/bitstream/123456789/15950/1/nesterenko_2021.pdf
4. Петрович Й. М., Римар Ю. М. Інформаційні системи управління навчальним процесом у ВНЗ: порівняльний аналіз. *Вісник Національного університету "Львівська політехніка"*. 2012. № 735. С. 167–175.
5. Ярцев В. П. Організація баз даних та знань: навчальний посібник. Київ, 2018. 214 с.

References:

1. Pro Natsionalnu prohramu informatyzatsii: Zakon Ukrainy № 2807-IX vid 01.12.2022 [About the National Informatization Program: Law of Ukraine № 2807-IX from December 1, 2022]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-20#top> [in Ukrainian].
2. Rozvytok informatsiinykh system upravlinnia osvitoiu yak instrument realizatsii derzhavnoi osvithoi polityky [Development of Educational Management Information Systems as a Tool for Implementing State Educational Policy]: *monohrafiia / za red. S. L. Londara; DNU «Instytut osvithoi analityky» – monograph / ed. S. L. Londar; SSI "Institute of Educational Analytics"*. Kyiv, 2020. 258 p. [in Ukrainian].
3. Nesterenko E. V. (2021). Vykorystannia informatsiinykh system v osvith'omu protsesi [Use of Information Systems in the Educational Process]. Retrieved from http://elar.tsatu.edu.ua/bitstream/123456789/15950/1/nesterenko_2021.pdf [in Ukrainian].
4. Petrovych Y. M., Rymar Yu. M. (2012). Informatsiini systemy upravlinnia navchalnym protsesom u VNZ: porivnialnyi analiz [Information Systems for Managing the Educational Process in Higher Education Institutions: A Comparative Analysis]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu "Lvivska politekhnikha" – Bulletin of the National University "Lviv Polytechnic"*, 735, 167–175 [in Ukrainian].
5. Yartsev V. P. Orhanizatsiia baz danykh ta znan: navchalnyi posibnyk [Organization of Databases and Knowledge: A Study Guide]. Kyiv, 214 p. [in Ukrainian].

УДК 004.85:004.056

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-625-638](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-625-638)

Давиденко Ярослав Сергійович магістр, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, вул. Григорія Сковороди, 77, м. Харків, 61024, <https://orcid.org/0009-0001-4918-1733>

МАШИННЕ НАВЧАННЯ: МЕТОДИ ВИЯВЛЕННЯ АНОМАЛІЙ ДЛЯ ВИЯВЛЕННЯ НЕЗВИЧАЙНИХ МОДЕЛЕЙ, ЯКІ НЕ ВІДПОВІДАЮТЬ ОЧІКУВАНІЙ ПОВЕДІНЦІ

Анотація. У статті представлено розробку та оцінку комбінованого методу OC-SVM*IF, який об'єднує характеристики як OC-SVM, так і IF. Цей гібридний підхід спрямований на покращення виявлення аномалій шляхом використання додаткових функцій кожного методу. Наприклад, OC-SVM зосереджується на визначенні глобальної межі прийняття рішень, тоді як IF обробляє дрібні деталі ізоляції аномалій. Поєднуючи ці підходи, OC-SVM*IF прагне досягти більш детальної та точної ідентифікації аномалій.

У статті оцінюється ефективність OC-SVM*IF за допомогою набору даних CICIDS2017, який призначений для виявлення вторгнень і включає різні типи атак, змішаних зі звичайним мережевим трафіком. Набір даних пропонує повний набір функцій і реалістичних сценаріїв атак, що робить його придатним для перевірки надійності алгоритмів виявлення аномалій. Продуктивність OC-SVM*IF вимірюється за допомогою традиційних методів, таких як k-NN і локального фактора викиду LOF, а також автономних реалізацій OC-SVM і IF.

OC-SVMIF демонструє збалансовану продуктивність для різних наборів даних із вищими оцінками F1 порівняно з окремими методами. Особливої уваги заслуговує точність методу, яка вказує на його здатність ефективно мінімізувати помилкові спрацьовування. Однак він також демонструє довший час виконання порівняно з простішими методами, що є важливим фактором залежно від вимог програми. Незважаючи на це, підвищена точність і надійність OC-SVM*IF виправдовують додаткові обчислювальні витрати, особливо в критичних програмах, де точність має першорядне значення.

OC-SVM*IF представляє значне вдосконалення у виявленні аномалій, поєднуючи переваги як OC-SVM, так і IF, щоб запропонувати більш витончений і ефективний підхід. Висока точність методу та оцінка F1 роблять його особливо придатним для застосувань, які вимагають точного виявлення аномалій, хоча слід враховувати підвищені обчислювальні вимоги. Загалом OC-SVM*IF стає переконливим вибором для розширених завдань виявлення аномалій, особливо в сценаріях, що включають складні та непомітні аномалії.

Ключові слова: виявлення аномалій, метод опорних векторів, однокласовий SVM, ізоляційний ліс, гібридний метод, виявлення вторгнень.

Davydenko Yaroslav Serhiyovych Master, National University of Law named after Yaroslav the Wise, St. Hryhoriya Skovorody, 77, Kharkiv, 61024, <https://orcid.org/0009-0001-4918-1733>

MACHINE LEARNING: ANOMALY DETECTION TECHNIQUES TO IDENTIFY UNUSUAL PATTERNS THAT DO NOT CONFORM TO EXPECTED BEHAVIOR

Abstract. This work focused on the development and evaluation of a combined OC-SVM*IF method that combines the characteristics of both OC-SVM and IF. This hybrid approach aims to improve anomaly detection by leveraging the complementary features of each method. For example, OC-SVM focuses on defining a global decision boundary, while IF handles the finer details of anomaly isolation. By combining these approaches, OC-SVM*IF aims to achieve more detailed and accurate anomaly identification.

The paper evaluates the performance of OC-SVM*IF using the CICIDS2017 dataset, which is designed for intrusion detection and includes different types of attacks mixed with normal network traffic. The dataset offers a complete set of features and realistic attack scenarios, making it suitable for testing the robustness of anomaly detection algorithms. The performance of OC-SVM*IF is measured using traditional methods such as k-NN and local outlier LOF, as well as standalone implementations of OC-SVM and IF.

OC-SVMIF shows balanced performance on different datasets with higher F1 scores compared to individual methods. The accuracy of the method, which indicates its ability to effectively minimize false positives, deserves special attention. However, it also exhibits a longer runtime compared to simpler methods, which is an important factor depending on the application requirements. Even so, the increased accuracy and reliability of OC-SVM*IF justifies the additional computational cost, especially in critical applications where accuracy is paramount.

OC-SVM*IF represents a significant improvement in anomaly detection, combining the advantages of both OC-SVM and IF to offer a more refined and efficient approach. The method's high accuracy and F1 score make it particularly suitable for applications that require accurate anomaly detection, although increased computational requirements should be considered. Overall, OC-SVM*IF becomes a compelling choice for advanced anomaly detection tasks, especially in scenarios involving complex and subtle anomalies.

Keywords: anomaly detection, support vector machine, one-class SVM, isolation forest, hybrid method, intrusion detection.

Постановка проблеми. Незвичайні паттерни або аномалії представляють точки даних або послідовності, які суттєво відрізняються від очікуваної поведінки чи встановлених норм, проявляючись по-різному залежно від контексту та домену. У сфері фінансових транзакцій аномалії можуть включати раптову велику покупку, здійснену в іншій країні за допомогою кредитної картки, яка зазвичай використовується для невеликих місцевих транзакцій, потенційно сигналізуючи про шахрайство з кредитною картою. Подібним чином серія транзакцій трохи нижче порогу звітності, що відбуваються протягом короткого періоду часу, може свідчити про відмивання грошей через структурування.

Викрадання даних є ще одним прикладом, коли незвичайні великі вихідні передачі даних у непіковий час можуть свідчити про несанкціоноване порушення даних, особливо коли в цей час зазвичай передається невелика кількість даних.

Соціальні медіа та канали зв'язку також не захищені від аномалій. Типовим прикладом є обліковий запис у соціальній мережі, який зазвичай публікує звичайний вміст, але раптово починає публікувати велику кількість підозрілих посилань або повідомлень, що може свідчити про спам або фішинг. Незвичайна поведінка користувача, наприклад раптове збільшення кількості спроб входу з різних географічних місць протягом короткого періоду, також може свідчити про скомпрометований обліковий запис.

У логістиці та транспортуванні аномалії можуть включати вантаж, який зазвичай слідує звичайним маршрутом, раптово пройшовши суттєво іншим або довшим шляхом, що, можливо, вказує на крадіжку або неправильний маршрут. Дані телеметрії транспортного засобу, що показують незвичайну картину різкого гальмування та прискорення, можуть свідчити про необережне водіння або механічні проблеми.

Нарешті, у сфері виявлення шахрайства в рамках страхування аномалії часто з'являються як страхові вимоги, які здаються надзвичайно високими або частими порівняно з аналогічними попередніми вимогами, що свідчить про потенційне шахрайство. Непослідовне звітування, коли заявник повідомляє про кілька нещасних випадків за однакових обставин протягом короткого періоду часу, також може свідчити про шахрайство. Ці приклади підкреслюють критичну важливість виявлення та усунення аномалій у різних сферах для підтримки безпеки, ефективності та цілісності. Наявність таким або подібних порушень звичних алгоритмів свідчить про нагальну потребу у технологічних рішеннях їх виявлення. З цієї причини, поточне дослідження зосереджується на інтеграції засобів виявлення аномалій, використовуючи концепції однокласового методу опорних методів (One-class support vector machine) та ізольованого лісу (Isolation forest – IF) на основі технологій машинного навчання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науково-дослідницькому просторі сьогодення з'являються роботи, присвячені винаходу та аналізу методології по розробці.

У роботі [1] представлено вичерпний огляд виявлення аномалій у системах даних. Дається визначення аномаліям як точкам даних із властивостями, які помітно відрізняються від норми, що часто свідчить про наявність основної проблеми чи механізму. Робота підкреслює цінність виявлення цих аномалій, особливо в бізнес-налаштуваннях, де вони можуть сигналізувати як про загрози, так і про можливості.

Дана класифікація аномалій за кількома типами. Аномалії точок – це окремі точки даних, які суттєво відрізняються від інших, наприклад, незвичайно високі показники в наборі даних. Точкові аномалії можуть бути простими, що включають один вимір, або більш складними, що включають кілька вимірів. Контекстуальні аномалії – ідентифікуються лише в певному контексті. Наприклад, мережевий трафік у незвичайний час може свідчити про несанкціонований доступ. Колективні аномалії – виникають, коли група точок даних є аномальною разом, навіть якщо окремі точки можуть не бути такими. Прикладом є нерегулярне серцебиття, яке вказує на аномалію лише в сукупності.

Досліджуються різні алгоритмічні підходи до виявлення аномалій, включаючи ймовірнісні методи, методи на основі відстані та щільності, кластеризацію та методи реконструкції. Обговорюється застосування цих методів до різних сценаріїв, таких як контрольоване навчання з позначеними аномаліями, напівконтрольоване навчання лише з нормальними даними та неконтрольоване навчання без позначених даних.

На завершення стаття підкреслює зростаючу важливість алгоритмів машинного навчання в управлінні великими обсягами даних. Вона наголошує на необхідності ретельного вибору інструментів і методів для забезпечення надійного виявлення аномалій при мінімізації помилкових тривог, підкреслюючи значний потенціал автоматизованого аналізу в реальному часі для покращення бізнес-операцій.

У роботі [2] досліджуються методології виявлення аномалій, застосовані до набору даних блокчейну Біткойн, зосереджуючись на Isolation Forest і кластеризації K-means. Обидва методи були використані для виявлення відхилень у моделях транзакцій, структурах блоків і вихідних значеннях. Isolation Forest, підхід машинного навчання без нагляду, розроблений спеціально для виявлення аномалій, ізолює аномалії шляхом побудови бінарних дерев і вимірювання кількості розділень, необхідних для розділення точок даних. K-means кластеризація, популярний метод для розділення даних, групує транзакції на основі таких характеристик, як розмір, мітка часу та тип, позначаючи екземпляри, які значно віддалені від центроїдів кластера, як аномалії.

Методологія включала структурований підхід, включаючи збір даних, попередню обробку, розробку функцій і навчання моделі. Оцінка продуктивності проводилася за допомогою таких показників, як точність, запам'ятовування та оцінка F1. Результати показали, що ізоляційний ліс, і кластеризація K-means ефективно ідентифікували аномалії з помітним перекриттям аномалій, виявлених обома методами. Зокрема, за допомогою обох алгоритмів було виявлено 38 випадків, і загалом виявлено 76 аномалій, що становить приблизно 10% набору даних.

Дослідження також підкреслило важливість вибору функцій і потенціал для поєднання багатьох методів виявлення аномалій для покращення можливостей виявлення. Майбутня робота може виграти від включення додаткових даних і функцій для подальшого вдосконалення стратегій виявлення аномалій, тим самим покращуючи надійність і безпеку систем блокчейну.

Крім того, варто зазначити праці наступних науковців: Пал М., Фуді Р. М. [3], Чжан З., Гонг К., Лю Р. [4], Чабчуб Ю., Тогбе М. У., Болі А., Чікі Р. [5], Фуортуїс Р. [6], Харірі С., Кінд М.К., Бруннер Р.Дж. [7], Карчмарек П., Керштин А., Педрич Ст, Ал Е. [8], Храйсат А., Гондал І., Вамплев П., Камруззаман Дж. [9], Лесупл Ж., Бодуен К., Спігай М., Турнере Ж.-Ю. [10], Менсі А., Такс Д.М., Бісего М. [11], Моралес Ф.А., Рамірес Х.М., Рамос Е.А. [12], Самарія Д., Таккар А. [13], Уейнрайт М.Дж. [14], Сарфараз Н. [15], Алафіф Т., Бандер Альзахрані Й., Рим А., Ахмед Б., Мін К. [16], Ван Г. [17], Кумар Віджай С., Тянь Ст., Карім С.А., Пен'юань Ст, Філіп Дж. Х., Вейчжун Ю. [18], Армстронг А. [19], Пустохіна І. Ст, Денис А. П., Тававел Ст, Діпак Г. , Сачин К., Шанкар К. [20] та інших.

Проте, беручи до уваги вище зазначену наукову документацію, питання, пов'язане з методологією по розробці засобів визначення аномалій для виявлення незвичайних моделей, які не відповідають очікуваній поведінці з використанням технологій машинного навчання., все ще залишається недостатньо дослідженим та потребує подальшого опрацювання.

Метод статті є розробка методів визначення аномалій для виявлення незвичайних моделей, які не відповідають очікуваній поведінці з використанням технологій машинного навчання.

Виклад основного матеріалу дослідження. Метод опорних векторів (SVM) являє собою екстенсивний інструмент у сфері машинного навчання, відомий насамперед своїм застосуванням у завданнях класифікації, що має велике значення для виявлення аномалій, що включає ідентифікацію точок даних, які значно відхиляються від очікуваної поведінки. Цей метод можна формалізувати за допомогою ряду математичних конструкцій і алгоритмічних стратегій, що дозволяє точно виявляти аномалії в різних наборах даних. У контексті виявлення аномалій, алгоритм SVM замість відокремлення окремих класів, виявляє елементи, які не відповідають більшості даних. Це реалізується

за допомогою перетворення SVM в однокласовий (One-class – OC) SVM, який зосереджується на ідентифікації точок даних, які не відповідають очікуваній поведінці більшості даних. Цього можна досягти, визначивши функцію, яка відображає дані у високовимірному просторі за допомогою трюку ядра, а потім знайти гіперплощину, яка відокремлює більшість даних від джерела в цьому трансформованому просторі.

Побудову гіперплощини, яка максимізує запас між нормальними та аномальними точками даних можна сформулювати таким чином:

навчальний набір даних: нехай $X = \{x_n\}$ буде набором точок вхідних даних, де $n \in [1, N]$, і $Y = \{y_i\}$ – відповідними мітками з $y_i = 1$ для нормальних точок даних і $y_i = -1$ для аномальних точок даних;

об'єктивна функція: гіперплощина, визначена $w \cdot x + b = 0$, яка максимізує запас між нормальними та аномальними точками даних. Це досягається шляхом вирішення наступної оптимізаційної задачі:

$$\min_{w, b} \frac{1}{2} \|w\|^2 \rightarrow y_n (w \cdot x_n + b) \geq 1 \text{ для всіх } n \quad (1)$$

Однокласовий SVM має на меті ідентифікувати найменшу гіперплощину, яка охоплює більшість даних, виключаючи аномалії. Це можна формалізувати таким чином:

$$\min_{w, \xi} \frac{1}{2} \|w\|^2 + \frac{C}{N} \sum_{n=1}^N \xi_n \rightarrow w \cdot \phi(x_n) \geq 1 - \xi_n, \xi_n \geq 0 \quad (2)$$

де $\phi(\cdot)$ є функцією ядра, яка відображає вхідні дані у простір вищої розмірності, ξ_n є змінними провисання, які дозволяють деякі відхилення від відступу, C є параметром регуляризації, який контролює компроміс між максимізацією відступу та мінімізацією помилки класифікації.

Метод ізоляційного лісу (IF) представляє собою комплексний метод, спеціально розроблений для виявлення аномалій. Фундаментальна ідея базується на ізоляції спостережень шляхом випадкового розподілу даних. Аномалії легше виділити порівняно зі звичайними спостереженнями, оскільки вони рідкісні та значно відрізняються від більшості даних.

IF створює декілька дерев рішень (ізоляційних дерев) для розділення даних. Кожне дерево будується випадковим вибором функції, а потім випадковим вибором розділеного значення в діапазоні цієї функції. Процес повторюється рекурсивно, доки кожне спостереження не буде ізольовано. Аномалії, як правило, раніше виділяються на деревах, оскільки вони є викидами, тоді як звичайні спостереження вимагають глибших поділів.

Оцінка аномалії для спостереження визначається середньою довжиною шляху спостереження по всіх ізольованих деревах. Довжина шляху — це кількість ребер, пройдених від кореневого вузла до кінцевого вузла, де ізольовано спостереження. Оцінка аномалії може бути розрахована як:

$$x = 2 - \frac{E(h(x))}{c(n)} \quad (3)$$

Де $E(h(x))$ — середня довжина шляху спостереження x , $c(n)$ — константа нормалізації, яка зазвичай виходить із кількості спостережень n .

Використовується концепція ізоляції аномалій через випадкові розділи. Середня висота точки даних, яка відноситься до середньої кількості розділень, необхідних для її ізоляції, є критичним показником. Для скінченної вибірки з n різних і фіксованих точок $x_1 < x_2 < \dots < x_n$ з кінцевими точками $x_1 = 0$ і $x_n = 1$, продуктивність можна проаналізувати через середні висоти $E[h_T(x_i)]$, де $h_T(x_i)$ представляє висоту точки x_i в ізоляційних деревах.

Припускається наявність сценарію, де набір даних складається з однієї ізольованої точки $x_1 = 0$ і щільного кластера $n - 1$ точок у межах інтервалу $[1 - \epsilon, 1]$. ϵ є малим позитивним параметром.

При застосованні теоретичних меж, виявляється, що:

$$E[h_T(x_1)] \leq \frac{1 + \epsilon}{1 - \epsilon} \quad (4)$$

$$E[h_T(x_i)] \geq 2 - \epsilon \text{ при } i \geq 2 \quad (5)$$

Коли ϵ є достатньо малим ($\epsilon < c$, де $c = \frac{3 - \sqrt{5}}{2}$), середня висота ізольованої точки x_1 є нижчою порівняно з точками в щільному кластері. Це вказує на те, що відповідний поріг τ можна вибрати таким чином, що:

$$E[h_T(x_1)] < \tau \quad (6)$$

$$E[h_T(x_i)] > \tau \text{ при } i \geq 2. \quad (7)$$

Таким чином, x_1 може ефективно бути виявлена як аномалія, при встановленні відповідного порогового значення для середніх висот.

Якщо точки щільного скупчення рівномірно розташовані в межах $[1 - \epsilon, 1]$, середні висоти визначаються як:

$$E[h_T(x_i)] \geq \log(n - 1) \text{ при } i \geq 2 \quad (8)$$

Для цієї конфігурації x_1 можна правильно визначити як аномалію, якщо поріг τ потрапляє в інтервал довжиною щонайменше $\log(n-1) - 2$.

Коли точки дотримуються геометричного розподілу в межах $[1 - \epsilon, 1]$, середні різниці висот задовольняють:

$$\sup_{1 \leq i \leq n-1} |\Delta i - 1| \leq 2\epsilon \quad (9)$$

$$-\epsilon \leq \Delta n \leq 0 \quad (10)$$

де $\Delta i = E[h_T(x_{i+1})] - E[h_T(x_i)]$.

У цій конфігурації x_1 має найменшу середню висоту, але незначно відокремлена від середніх висот точок у щільному кластері. Для правильного виявлення x_1 як аномалії потрібен поріг, який залежить від конкретного розподілу решти точок. Середні висоти ближче одна до одної, що вказує на потенційну складність у встановленні універсального порогу.

Середні значення висоти для обох конфігурацій показано на рисунку 1. Для розміру вибірки $n = 20$ середні значення висоти становлять від 1,22 до 6,55 для першої конфігурації 1 та від 1,21 до 15,44 для другої конфігурації. Конфігурація 1 демонструє більшу різницю між $E[h_T(x_1)]$ і $E[h_T(x_i)]$, що полегшує виявлення x_1 .

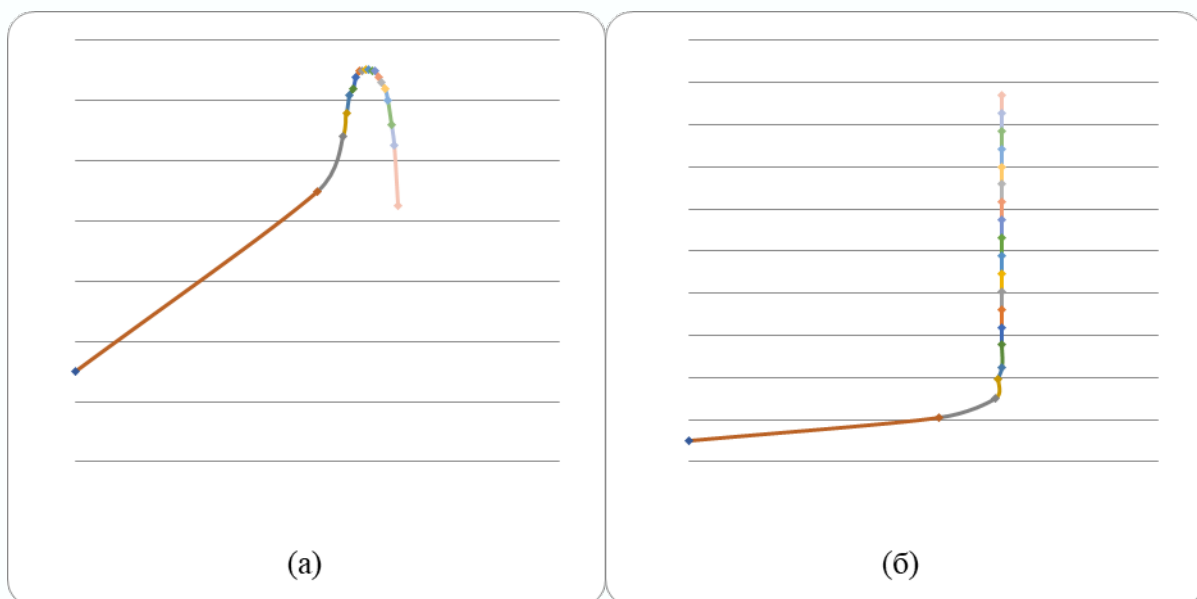

Рис. 1 Середні висоти для $n = 20$ точок з однією аномалією в 0 і щільним кластером точок в $[0,8, 1]$, розташованих в однорідній конфігурації (а) і в геометричній конфігурації (б).

Скорингова функція $s(x)$, перетворює середній зріст в оцінку аномалії між 0 і 1. Для будь-якого порогу t функція оцінки та відповідний поріг висоти пов'язані:

$$s(x) = \exp\left(-\frac{\log 2}{c(n)} E[h_T(x_i)]\right) \quad (11)$$

Для $n = 20$ можуть використовуватися конкретні порогові значення $\tau_{0,5} \approx 5,20$ і $\tau_{0,6} \approx 3,83$. Порогові значення необхідно регулювати залежно від конфігурації та розміру вибірки, щоб досягти точного виявлення аномалії.

У ситуації, де $x_k = \frac{1}{2}$ є викидом між двома щільними кластерами, середні висоти визначаються як:

$$E[h_T(x_k)] \leq 2 + 8\epsilon \quad (12)$$

$$E[h_T(x_i)] \geq \frac{5}{2} - 3\epsilon \text{ при } i \neq k. \quad (13)$$

Для малих значень ϵ середня висота $E[h_T(x_k)]$ є меншою за висоту інших точок, що дозволяє x_k виявляти як аномалію. Ця конфігурація підкреслює, як ефективність методу ізольованого лісу може змінюватися залежно від розподілу точок навколо аномалії.

Комплементарна взаємодія методів OC-SVM і IF виражається у декількох аспектах. Наприклад, оцінки аномалій, отримані від OC-SVM, можна використовувати для зважування спостережень під час застосування ізольованого лісу. Це може бути особливо корисним, якщо модель OC-SVM забезпечує більш чітке розділення нормальних і аномальних областей. Крім того, аномалії, виявлені IF, можна використовувати для точного налаштування моделі OC-SVM. Наприклад, спостереження, позначені IF як аномалії, можна використовувати для коригування параметрів OC-SVM, покращуючи його здатність точніше визначати межу рішення. Цей додатковий підхід поєднує в собі сильні сторони обох методів: OC-SVM зосереджується на визначенні глобальної межі прийняття рішень, а IF обробляє дрібні деталі ізоляції аномалій. Використовуючи взаємодоповнюючі результати цих методів, практики можуть досягти більш тонкого та точного виявлення аномалій.

Для оцінки був обраний набір даних CICIDS2017, призначений для виявлення вторгнень, який включає кілька типів атак, які змішуються зі звичайним мережевим трафіком. Він надає повний набір функцій і реалістичних сценаріїв атак, придатних для перевірки надійності алгоритмів виявлення аномалій. Кожен набір даних був розділений на навчальний набір,

який використовувався для побудови моделей, і набір для тестування, який використовувався для оцінки продуктивності. Вони відрізняються за розмірністю та природою аномалій, починаючи від простих точкових до складніших контекстуальних аномалій.

Ефективність ОС-SVM*IF оцінювалася за такими показниками:

точність: частка правильно визначених аномалій серед усіх виявлених аномалій;

відкликання: частка правильно визначених аномалій серед усіх фактичних аномалій;

оцінка F1: Середнє гармонійне значення точності та пригадування;

площа під кривою ROC (AUC): оцінює компроміс між істинно позитивними та хибно позитивними показниками;

час виконання, необхідний для навчання та тестування моделі.

Метод ОС-SVM*IF оцінювався разом із традиційними методами, такими як метод k-найближчих сусідів (k-NN), локальний фактор викиду (LOF – Local Outlier Factor) і автономними реалізаціями ОС-SVM і IF.

ОС-SVM*IF продемонстрував збалансовану продуктивність у всіх наборах даних, отримавши вищі показники F1 порівняно з автономними ОС-SVM і IF, а також k-NN і LOF. Як показано в таблиці 1, точність ОС-SVM*IF була особливо помітною, що вказує на його здатність ефективно мінімізувати помилкові спрацьовування. Відкликання також було конкурентоспроможним, хоча й трохи нижчим, ніж у IF, який відзначився у виявленні більшої частки аномалій.

Таблиця 1.

Порівняння ОС-SVM*IF з іншими методами у виявленні аномалій у всіх наборах даних

Метод	Точність	Відкликання	Оцінка F1
ОС-SVM*IF	0.89	0.83	0.86
ОС-SVM	0.88	0.70	0.78
IF	0.82	0.85	0.83
kNN	0.75	0.68	0.71
LOF	0.76	0.72	0.74

Криві ROC на рисунку 2 ілюструють ефективність ОС-SVM*IF порівняно з іншими методами. ОС-SVM*IF постійно демонструє вищу AUC, особливо помітну в наборах даних із складними і менш відокремленими розподілами аномалій. Наприклад, при частоті помилкових позитивних результатів 0,4 ОС-SVM*IF досяг справжньої позитивної частоти 0,90, значно перевершуючи ОС-SVM, яка мала справжню позитивну частоту 0,80. Це демонструє баланс ОС-SVM*IF між показниками справжніх і хибних позитивних результатів, підкреслюючи його ефективність у виявленні аномалій у складних сценаріях.

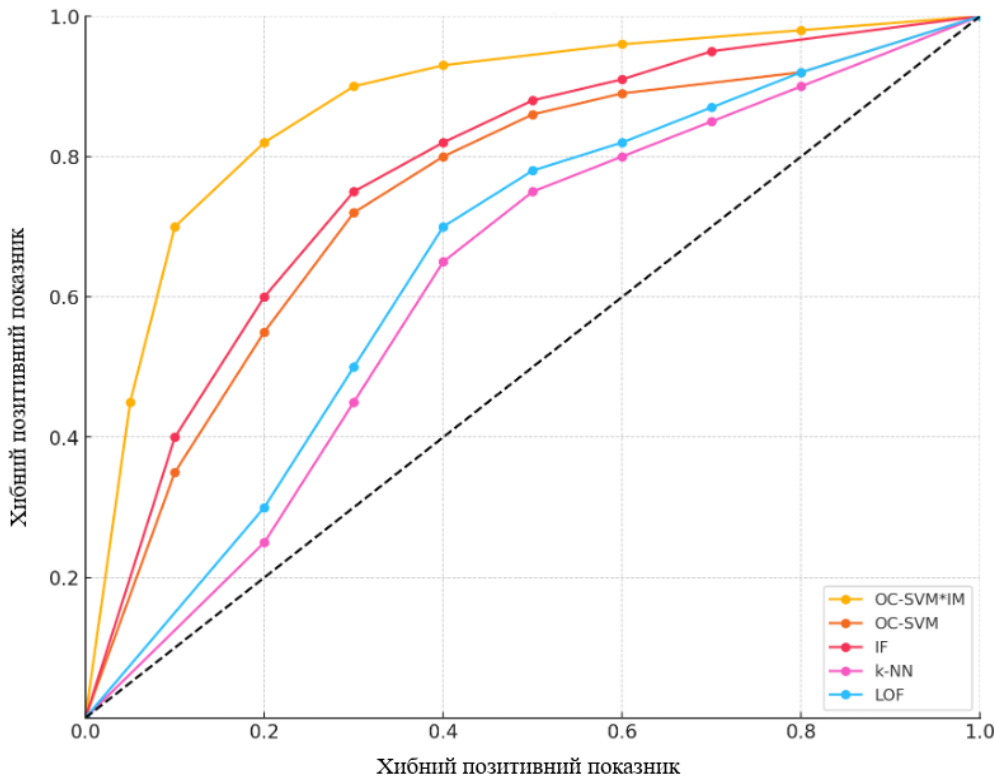

Рис. 2 Криві ROC ефективності OC-SVM*IF порівняно з іншими методами

Незважаючи на високу продуктивність, OC-SVM*IM продемонстрував довший час виконання порівняно з окремими методами, такими як IF і LOF, як показано в таблиці 2. Однак підвищена точність виявлення аномалій часто виправдовує додаткові обчислювальні витрати, особливо в програмах, де точність є критичною.

Таблиця 2.

Аналіз часу виконання OC-SVM*IF порівняно з іншими методами

Метод	Час виконання (с)
OC-SVM*IF	0.60
OC-SVM	0.45
IF	0.28
kNN	0.20
LOF	0.22

Результати показують, що OC-SVMIM поєднує в собі сильні сторони OC-SVM і IF, забезпечуючи більш тонкий і ефективний підхід до виявлення аномалій. Хоча метод потребує більше обчислювальних ресурсів, його вища точність у виявленні як чітких, так і складних аномалій робить його виправданим вибором для критичних застосувань. Комбінація методів дозволяє OC-SVMIM досягати кращих показників продуктивності, особливо в наборах даних зі складною аномальною структурою.

Висновки. Загалом, засновуючись на теоретичних можливостях методу та результатів проведеного тестування, ОС-SVMIM демонструє значне покращення у виявленні аномалій порівняно з автономними ОС-SVM, IF і традиційними методами, такими як k-NN і LOF. Його підвищена точність і оцінка F1 роблять його особливо придатним для застосувань, де необхідне точне виявлення аномалій. Хоча збільшення часу обчислення є аспект, потребуючим уваги, переваги в точності та надійності роблять ОС-SVMIM переконливим вибором для розширених завдань виявлення аномалій.

Література:

1. Цюцюра М.І., Коваленко А.Ю. Оцінка алгоритмів виявлення аномалій за допомогою методів машинного навчання. *Управління розвитком складних систем*. 2024. №58. С. 80-85. DOI: 10.32347/2412-9933.2024.58.80-85 (дата звернення: 25.08.2024).
2. Siddamsetti S. Anomaly Detection in Blockchain Using Machine Learning. *Journal of Electrical Systems*. 2024. № 20. PP. 619-634. DOI: 10.52783/jes.2988 (last accessed: 22.08.2024).
3. Pal M., Foody G.M. Evaluation of SVM, RVM and SMLR for Accurate Image Classification With Limited Ground Data. *Journal of Selected Topics in Applied Earth Observations and Remote Sensing*. 2012. № 5 (5). 1344-1355. DOI: 10.1109/jstars.2012.2215310 (last accessed: 26.08.2024).
4. Zhang Z., Gong C., Liu R. Face Detection Based on Method Combined RVM and SVM. *Computer Science and Artificial Intelligence*. 2017. DOI:10.1142/9789813220294_0058 (last accessed: 27.08.2024).
5. Chabchoub Y., Togbe M.U., Boly A., Chiky R. An in-depth study and improvement of isolation forest. *IEEE Access*. 2022. № 10. P. 10219–10237.
6. Foorthuis R. On the nature and types of anomalies: A review of deviations in data. *International Journal of Data Science and Analytics*. 2021. № 12(4). P. 297–331.
7. Hariri S., Kind M. C., Brunner R. J. Extended isolation forest. *IEEE Transactions on Knowledge and Data Engineering*. 2021. № 33(4). P. 1479–1489.
8. Karczmarek P., Kiersztyn A., Pedrycz W., Al E. K-means-based isolation forest. *Knowledge-Based Systems*. 2020. № 195. 105659 p. DOI: 10.1016/j.knosys.2020.105659 (last accessed: 25.08.2024).
9. Khraisat A., Gondal I., Vamplew P., Kamruzzaman J. Survey of intrusion detection systems: Techniques, datasets and challenges. *Cybersecurity*. 2019. № 2(1).
10. Lesouple J., Baudoin C., Spigai M., Tourneret J.-Y. Generalized isolation forest for anomaly detection. *Pattern Recognition Letters*. 2021. № 149. 109–119.
11. Mensi A., Tax D. M., Bicego M. Detecting outliers from pairwise proximities: Proximity isolation forests. *Pattern Recognition*. 2023. № 138. 109334 p.
12. Morales F. A., Ramírez J. M., Ramos E. A. A mathematical assessment of the isolation random forest method for anomaly detection in big data. *Mathematical Methods in the Applied Sciences*. 2022. DOI: 10.1002/mma.8570 (last accessed: 20.08.2024).
13. Samariya D., Thakkar A. A comprehensive survey of anomaly detection algorithms. *Annals of Data Science*. 2023. № 10(3). P. 829–850.
14. Wainwright M. J. High-dimensional statistics. A non-asymptotic viewpoint. *Cambridge: Cambridge University Press*. 2019. № 48.
15. Sarfaraz N. A Systematic Review of Anomaly detection using Machine and Deep Learning Techniques. *Quaid-e-Awam University Research Journal of Engineering, Science & Technology*. 2022. № 20. P. 83-94. DOI: 10.52584/QRJ.2001.11.

16. Alafif T, Bander Alzahrani Y, Reem A., Ahmed B., Min C. Generative adversarial network based abnormal behavior detection in massive crowd videos: a hajj case study. *Journal of Ambient Intelligence and Humanized Computing* 2022. № 13. № 8. P. 4077- 4088.

17. Wang G. X-ray imaging meets deep learning. *Developments in X-Ray Tomography XIII*. 2021. № 11840. 1184002 p.

18. Kumar Vijay S., Tianyi W., Kareem S. A., Pengyuan W., Philip J. H., Weizhong Y. Big data analysis of massive PMU datasets: A data platform perspective. *IEEE Power Energy Society Innovative Smart Grid Technologies Conference (ISGT)*. 2021. P. 1-5.

19. Armstrong A. A vision-based system for traffic anomaly detection using deep learning and decision trees. *Proceedings of the IEEE/CVF Conference on Computer Vision and Pattern Recognition* 2021. P. 4207-4212.

20. Pustokhina I. V., Denis A. P., Thavavel V., Deepak G., Sachin K., Shankar K. An automated deep learning based anomaly detection in pedestrian walkways for vulnerable road users safety. *Safety science*. 2021. № 142. 105356 p.

References:

1. Tsiutsiura, M. I., & Kovalenko, A.Yu. (2024). Otsinka alhorytmiv vyiavlennia anomalii za dopomohoiu metodiv mashynnoho navchannia [Evaluation of anomaly detection algorithms using machine learning techniques]. *Upravlinnia rozvytkom skladnykh system*, (58), 80-85. <https://doi.org/10.32347/2412-9933.2024.58.80-85> [In Ukrainian].

2. Siddamsetti, S. (2024). Anomaly detection in blockchain using machine learning. *Journal of Electrical Systems*, 20, 619-634. <https://doi.org/10.52783/jes.2988> [In English].

3. Pal, M., & Foody, G.M. (2012). Evaluation of SVM, RVM and SMLR for accurate image classification with limited ground data. *Journal of Selected Topics in Applied Earth Observations and Remote Sensing*, 5(5), 1344-1355. <https://doi.org/10.1109/jstars.2012.2215310> [In English].

4. Zhang, Z., Gong, C., & Liu, R. (2017). Face detection based on method combined RVM and SVM. *Computer Science and Artificial Intelligence*. https://doi.org/10.1142/9789813220294_0058 [In English].

5. Chabchoub, Y., Togbe, M.U., Boly, A., & Chiky, R. (2022). An in-depth study and improvement of isolation forest. *IEEE Access*, 10, 10219–10237 [In English].

6. Foorthuis, R. (2021). On the nature and types of anomalies: A review of deviations in data. *International Journal of Data Science and Analytics*, 12(4), 297–331 [In English].

7. Hariri, S., Kind, M. C., & Brunner, R.J. (2021). Extended isolation forest. *IEEE Transactions on Knowledge and Data Engineering*, 33(4), 1479–1489 [In English].

8. Karczmarek, P., Kiersztyn, A., Pedrycz, W., & Al, E. (2020). K-means-based isolation forest. *Knowledge-Based Systems*, 195, 105659. <https://doi.org/10.1016/j.knosys.2020.105659> [In English].

9. Khraisat, A., Gondal, I., Vamplew, P., & Kamruzzaman, J. (2019). Survey of intrusion detection systems: Techniques, datasets and challenges. *Cybersecurity*, 2(1) [In English].

10. Lesouple, J., Baudoin, C., Spigai, M., & Tournieret, J.-Y. (2021). Generalized isolation forest for anomaly detection. *Pattern Recognition Letters*, 149, 109–119 [In English].

11. Mensi, A., Tax, D.M., & Bicego, M. (2023). Detecting outliers from pairwise proximities: Proximity isolation forests. *Pattern Recognition*, 138, 109334 [In English].

12. Morales, F.A., Ramírez, J.M., & Ramos, E.A. (2022). A mathematical assessment of the isolation random forest method for anomaly detection in big data. *Mathematical Methods in the Applied Sciences*. <https://doi.org/10.1002/mma.8570> [In English].

13. Samariya, D., & Thakkar, A. (2023). A comprehensive survey of anomaly detection algorithms. *Annals of Data Science*, 10(3), 829–850 [In English].

14. Wainwright, M.J. (2019). *High-dimensional statistics. A non-asymptotic viewpoint*. Cambridge University Press [In English].
15. Sarfaraz, N. (2022). A systematic review of anomaly detection using machine and deep learning techniques. *Quaid-e-Awam University Research Journal of Engineering, Science & Technology*, 20, 83-94. <https://doi.org/10.52584/QRJ.2001.11> [In English].
16. Alafif, T., Bander Alzahrani, Y., Reem, A., Ahmed, B., & Min, C. (2022). Generative adversarial network based abnormal behavior detection in massive crowd videos: A hajj case study. *Journal of Ambient Intelligence and Humanized Computing*, 13(8), 4077-4088 [In English].
17. Wang, G. (2021). X-ray imaging meets deep learning. *Developments in X-Ray Tomography XIII*, 11840, 1184002 [In English].
18. Kumar, Vijay S., Tianyi, W., Kareem, S. A., Pengyuan, W., Philip, J.H., & Weizhong, Y. (2021). Big data analysis of massive PMU datasets: A data platform perspective. *IEEE Power Energy Society Innovative Smart Grid Technologies Conference (ISGT)*, 1-5 [In English].
19. Armstrong, A. (2021). A vision-based system for traffic anomaly detection using deep learning and decision trees. *Proceedings of the IEEE/CVF Conference on Computer Vision and Pattern Recognition*, 4207-4212.
20. Pustokhina, I.V., Denis, A.P., Thavavel, V., Deepak, G., Sachin, K., & Shankar, K. (2021). An automated deep learning based anomaly detection in pedestrian walkways for vulnerable road users safety. *Safety Science*, 142, 105356.

УДК 004.89

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-639-651](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-639-651)

Добришев Руслан Євгенович аспірант кафедри штучного інтелекту та аналізу даних Інституту штучного інтелекту та робототехніки, Національний університет «Одеська Політехніка», пр. Шевченка, 1. Одеса, 65044, тел.: (048) 705-85-95, <https://orcid.org/0009-0007-8639-3157>

МОДЕЛІ ТА МЕТОДИ ВІЗУАЛЬНОГО АНАЛІЗУ НАТОВПУ В СИСТЕМАХ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ВІДЕОСПОСТЕРЕЖЕННЯ

Анотація. Сучасне зростання чисельності населення в міських районах призводить до виникнення ситуацій скупчення людей, що створює значні виклики для громадської безпеки. Це спонукає до розробки нових методів управління натовпом, які потребують ефективного та автоматизованого аналізу. Візуальний аналіз натовпу є одним з основних підходів до вирішення цієї проблеми, що активно досліджується в галузі комп'ютерного зору. Розвиток глибокого навчання упродовж останнього десятиліття відкрив нові можливості для створення високоточних систем моніторингу, що використовуються в різних сферах, включаючи міське спостереження, контроль за дотриманням соціальної дистанції, управління транспортними потоками, а також спостереження за спортивними та громадськими заходами. Незважаючи на досягнення в галузі, візуальний аналіз натовпу залишається складним завданням, що пов'язано з численними викликами, такими як сильні оклюзії, скупчення, варіації масштабу, непередбачувані патерни руху та складна поведінка натовпу. Для ефективного вирішення цих проблем необхідно розробляти нові алгоритми та моделі, а також створювати різноманітні та масштабні набори даних, які б дозволяли проводити аналіз у реальному часі. Візуальний аналіз натовпу охоплює кілька основних напрямків, включаючи підрахунок кількості людей, виявлення та відстеження об'єктів, аналіз руху, розпізнавання поведінки, виявлення аномалій та прогнозування поведінки натовпу. Використання глибоких нейронних мереж дозволяє автоматично вивчати значущі патерни з великомасштабних візуальних даних, що значно підвищує точність та ефективність аналізу. Крім того, навчання з перенесенням дає змогу використовувати вже навчені моделі в нових сценаріях, що прискорює процес адаптації системи до нових умов. Таким чином, розвиток методів та моделей візуального аналізу натовпу у системах інтелектуального відеоспостереження відкриває нові можливості для підвищення рівня громадської безпеки та ефективного управління людськими потоками в реальному часі.

Ключові слова: інтелектуальне відеоспостереження, машинне навчання, глибинне навчання, розпізнавання поведінки, аналіз руху.

Dobryshev Ruslan Yevhenovych PhD Student of the Department of Artificial Intelligence and Data Analysis Institute of Artificial Intelligence and Robotics, Odesa Polytechnic National University, Ave. Shevchenko, 1, Odesa, 65044, tel.: (048) 705-85-95, <https://orcid.org/0009-0007-8639-3157>

MODELS AND METHODS OF VISUAL CROWD ANALYSIS IN INTELLIGENT VIDEO SURVEILLANCE SYSTEMS

Abstract. The modern increase in population in urban areas leads to situations of crowding, which poses significant challenges for public safety. This necessitates the development of new crowd management methods that require effective and automated analysis. Visual crowd analysis is one of the primary approaches to addressing this issue, actively researched in the field of computer vision. The development of deep learning over the past decade has opened up new possibilities for creating highly accurate monitoring systems used in various fields, including urban surveillance, social distancing enforcement, traffic management, and monitoring of sports and public events. Despite advancements in the field, visual crowd analysis remains a challenging task due to numerous issues such as severe occlusions, crowd density, scale variations, unpredictable movement patterns, and complex crowd behavior. To effectively address these problems, it is necessary to develop new algorithms and models, as well as create diverse and large-scale datasets that enable real-time analysis. Visual crowd analysis encompasses several key areas, including crowd counting, object detection and tracking, motion analysis, behavior recognition, anomaly detection, and crowd behavior prediction. The use of deep neural networks allows for the automatic extraction of meaningful patterns from large-scale visual data, significantly improving the accuracy and efficiency of analysis. Additionally, transfer learning enables the deployment of pre-trained models in new scenarios, accelerating the system's adaptation to new conditions. Thus, the development of methods and models for visual crowd analysis in intelligent video surveillance systems opens up new opportunities for enhancing public safety and effectively managing human flows in real time.

Keywords: intelligent video surveillance, machine learning, deep learning, behavior recognition, motion analysis.

Постановка завдання. Зростання чисельності населення в містах часто призводить до виникнення ситуацій скупчення людей у густонаселених районах, що створює низку викликів і загроз для громадської безпеки. Щоб забезпечити безпеку людей, стратегії управління натовпом вимагають ефективного аналізу натовпу. У той час як ручний аналіз натовпу є рутинним завданням, автоматичний аналіз натовпу є бажаним у багатьох ситуаціях [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Автоматичний моніторинг натовпу за допомогою візуального аналізу є актуальною темою в дослідженнях комп'ютерного зору з багатьма цікавими застосуваннями в міському спостереженні, соціальному дистанціюванні, транспорті, спорті, моніторингу дикої природи і так далі. За останнє десятиліття досягнення в галузі глибокого навчання принесли нові можливості для досягнення найсучасніших результатів у різних завданнях візуального аналізу натовпу, таких як підрахунок натовпу, виявлення об'єктів, розпізнавання активності, виявлення аномалій, аналіз руху і так далі.

Незважаючи на те, що в результаті численних досліджень було досягнуто значних успіхів у візуальному аналізі натовпу, все ще залишається ряд проблем і завдань, які необхідно вирішити. Причина багатьох невирішених проблем криється в основній складності та викликах, пов'язаних зі сценами натовпу, порівняно з іншими завданнями комп'ютерного зору, наприклад, сильні оклюзії, скупчення, варіації масштабу, непередбачувані патерни руху, складна поведінка натовпу, невідомий контекст діяльності натовпу і так далі [2].

Таким чином, аналіз натовпу часто вважається більш складним завданням, ніж інші завдання комп'ютерного зору. Складний характер проблеми впливає на розвиток системи візуального аналізу натовпу і вимагає більш складних алгоритмів і моделей, збору різноманітних і масштабних наборів даних, апаратних ресурсів для роботи в реальному часі, а також системної інтеграції таких алгоритмів з камерами, сенсорами і системами зберігання даних.

Роботи з візуального аналізу натовпу поділяються на шість основних напрямків, а саме: підрахунок натовпу, виявлення та відстеження об'єктів, аналіз руху, розпізнавання поведінки, виявлення аномалій та прогнозування натовпу [3].

Підрахунок натовпу полягає в оцінці щільності людей або загальної кількості в певній географічній зоні. Виявлення об'єктів має на меті виявити та локалізувати певні об'єкти, що становлять інтерес у натовпі, наприклад, виявлення лише жінок, виявлення людей з транспарантами або палицями тощо. Аналіз руху стосується стану колективної мобільності натовпу, наприклад, чи є натовп нерухомим/рухомим, а також інших статистичних даних про рух, таких як напрямок, швидкість, аналіз потоку тощо. Аналіз поведінки визначає колективну характеристику натовпу, зосереджуючись на діях, які виконують члени натовпу, щоб отримати контекстну інформацію про поведінку, наприклад, чи є натовп спокійним, агресивним і так далі. Виявлення аномалій фокусується на пошуку незвичайних і аномальних подій і дій як на індивідуальному, так і на груповому рівнях. Прогнозування натовпу відноситься до прогнозування активного накопичення (збору) або припливу і відтоку людей в/з певного регіону, що може призвести до утворення натовпу [4].

Як правило, існує логічна послідовність у реалізації цих задач. Наприклад, першою інформацією, яка може зацікавити користувача або службу, що здійснює моніторинг натовпу, є оціночна щільність натовпу, за якою слідують інші аспекти учасників натовпу, такі як вік, стать і так далі, а також будь-які

виявлені об'єкти, такі як банери, плакати і палиці, які тримають учасники натовпу. Наступна інформація, яка може бути цікавою – це постійне спостереження за рухом натовпу, щоб знати, чи є він нерухомим, чи рухається в певному напрямку. Вищезгадані аспекти охоплюються першими трьома напрямками аналізу натовпу. Потім складніша система може забезпечити більш детальний аналіз, наприклад, поведінку натовпу (настрій, конкретні дії, що виконуються членами натовпу), а також виявлення конкретних аномальних подій або об'єктів. І, нарешті, дуже корисною інформацією, яку бажано отримати, може бути прогноз щодо формування або розсіювання натовпу в певному регіоні або районі в певний час [5].

Хоча традиційно було запропоновано багато напівавтоматизованих методів комп'ютерного зору, нещодавні досягнення в сучасному глибокому навчанні зробили революцію в розробці повністю автоматизованих додатків для моніторингу натовпу на основі зору. Завдяки використанню можливостей глибоких нейронних мереж, точність, ефективність і загальна продуктивність таких додатків були значно покращені.

Методи глибокого навчання автоматично вивчають і виділяють значущі закономірності та особливості з великомасштабних візуальних даних про натовп, таких як зображення і відео, що дає змогу краще аналізувати натовп. Крім того, використання навчання з перенесенням дозволяє розгортати моделі, навчені на одному наборі даних, в іншому сценарії після тонкої настройки, що прискорює процес навчання [6].

Мета статі – дослідження перспектив використання моделей та методів візуального аналізу натовпу в системах інтелектуального відеоспостереження.

Виклад основного матеріалу. *Підрахунок кількості людей та оцінка щільності натовпу.* Одним з перших аспектів моніторингу натовпу є оцінка кількості людей (скалярне значення для всього зображення) або щільності в різних частинах сцени. Оскільки люди в натовпі зазвичай об'єднані в групи, оцінка щільності дає більше інформації, ніж просто загальний підрахунок. Оцінка кількості або щільності може забезпечити хорошу обізнаність про ситуацію для суб'єктів моніторингу, таких як правоохоронні органи та організатори заходів.

Фактичним методом підрахунку людей на зображенні або відеокадрі є оцінка щільності. Модель на основі згорткової нейронної мережі навчається оцінювати щільність натовпу. У методі оцінки щільності кожна голова визначається за допомогою гаусової плями навколо центру голови (рис. 1). Це задача регресії на рівні пікселів, і для навчання моделі використовується загальноживана евклідова функція втрат (або середньоквадратична помилка MSE) [7].

Нещодавно були запропоновані моделі, що не використовують CNN, але використовують візуальні трансформатори. Моделі на основі трансформаторів застосовують механізми самоуваги для моделювання глобального контексту та фіксації довгострокових залежностей. Їхнім недоліком є те, що ці

моделі потребують більше обчислювальних ресурсів порівняно з CNN через більшу кількість параметрів та операцій самоуваги [8].

Незважаючи на значне покращення точності підрахунку, в даній області все ще залишається кілька проблем. Проблема варіацій масштабу, спричинених ефектом перспективи, було подолано за допомогою багатомасштабних архітектур, але інші проблеми, такі як оклюзії та складне тло, все ще залишаються серйозною проблемою для багатьох складних сцен. Хоча деякі методи пропонують сегментацію фону як крок попередньої обробки, це може збільшити складність завдання [9].

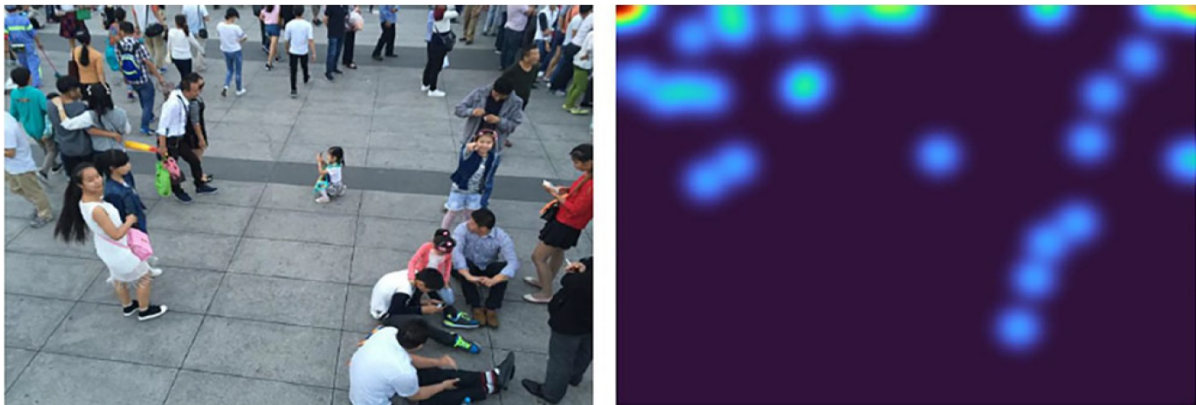

Рис. 1 Зображення натовпу та карта прогнозованої щільності, яка показує щільність натовпу по всій сцені зображення [9]

Виявлення та відстеження об'єктів. Існує багато ситуацій, в яких необхідно виявити об'єкт, що цікавить, у відеокадрі, а потім відстежити його в часі в послідовних кадрах (рис. 2) [10].

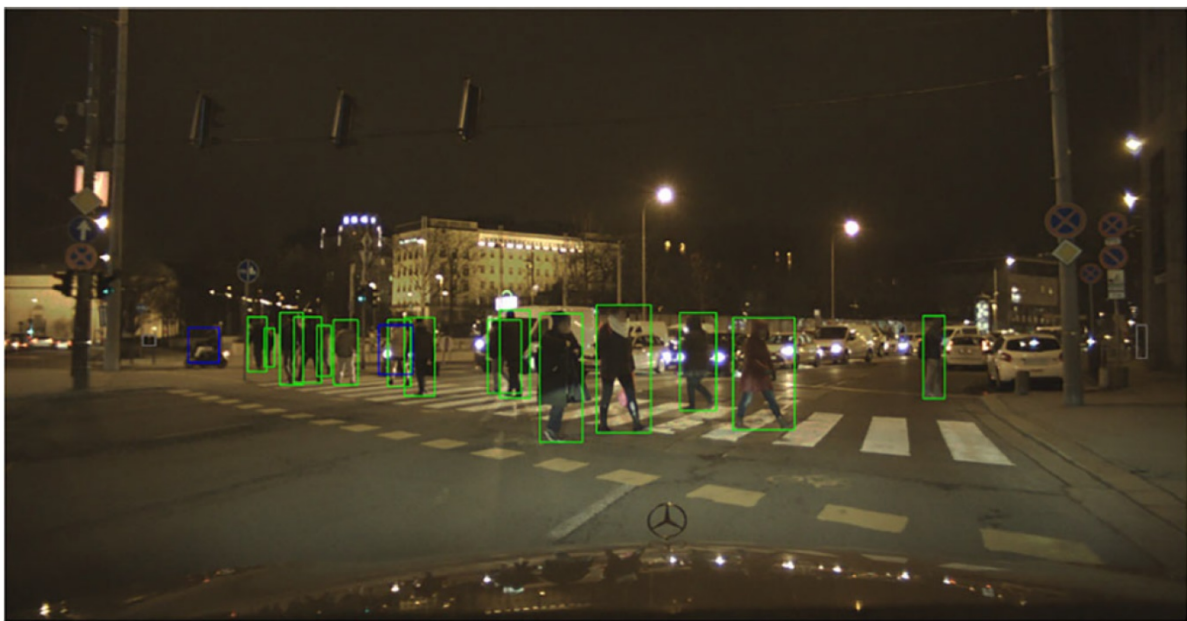

Рис. 2 Виявлення об'єктів з набору даних ECPersons [10]

Виявлення об'єктів є добре дослідженою проблемою, яка привернула значну увагу в комп'ютерному зорі, і з часом було розроблено кілька видатних моделей, які досягли найсучасніших показників. Ці моделі зазвичай поділяються на дві категорії: методи на основі якоря і моделі без якоря. Методи на основі якорів використовують заздалегідь визначений набір опорних точок, розміщених по всьому зображенню, і прогнозують кінцевий набір точок навколо виявлених об'єктів. Методи на основі якорів добре адаптуються до різних масштабів і співвідношень сторін і добре працюють у складних сценах, однак на їхню продуктивність сильно впливають різні фактори, такі як розміри, співвідношення сторін, кількість якірних блоків і варіації форми. Методи без якоря є відносно новими і більш ефективними, ніж методи на основі якорів. Вони використовують підхід виявлення ключових точок [11].

За останні кілька років методи на основі якоря та методи без якоря досягли значного приросту продуктивності, але обидва типи методи все ще стикаються з деякими внутрішніми обмеженнями в контексті сцен з натовпом. Хоча деякі з цих проблем є загальними для будь-яких завдань комп'ютерного зору, деякі з них є більш серйозними в сценах з великим скупченням людей: зміна точки зору – коли об'єкт виглядає по-різному при зйомці з різних кутів; деформація об'єкта – коли об'єкт має різну форму в одному кадрі або в наступних кадрах відео (наприклад, людина нахиляється); сильні оклюзії – коли один або кілька об'єктів частково не видно на зображенні через перекриття іншими об'єктами перед ними; освітлення – коли на зображенні спостерігаються великі варіації значень яскравості пікселів; засмічення – коли зображення містить багато або великі об'єкти, які не є об'єктами інтересу. Варто зазначити, що існуючі моделі для виявлення об'єктів не дуже добре підходять для середовища натовпу, а отже, незважаючи на доопрацювання, дають погані результати. Це серйозна проблема, яка перешкоджає впровадженню серйозних додатків для спостереження (наприклад, тих, що можуть бути використані правоохоронними органами) [12].

Аналіз руху. Розуміння динаміки руху натовпу може надати більше корисної інформації на додаток до підрахунку кількості та оцінки щільності натовпу. Наприклад, може бути цікаво дізнатися, чи є натовп нерухомим або рухомим. Для рухомого натовпу буде цікаво зрозуміти потік натовпу та інші закономірності, пов'язані з рухом натовпу, включаючи траєкторію, напрямок, швидкість і так далі. Сюди також входить виявлення нерухомих груп у натовпі. Аналіз руху має багато цікавих застосувань, наприклад, контроль доступу, ідентифікація людини, аналіз заторів і багатокамерне інтерактивне спостереження. Аналіз руху може стосуватися розпізнавання руху частин тіла людини (наприклад, жестів, дій тощо), але в контексті натовпу його часто називають узгодженим рухом групи людей [13].

Аналіз руху натовпу представляє великий інтерес для розуміння аналізу поведінки натовпу і розуміння сцени, наприклад, класифікації натовпу як нерухомого або рухомого, прогнозування траєкторії руху натовпу, аналізу потоку натовпу і аналізу закономірностей руху натовпу.

Методи аналізу руху натовпу спрямовані на виявлення, відстеження та аналіз патернів руху, щоб зробити важливі висновки про динамічну поведінку натовпу. З технічної точки зору, аналіз руху включає темпо-просторовий аналіз натовпу. Існує кілька ручних і наскрізних автоматизованих методів і математичних моделей для статистики руху натовпу. Традиційно в аналізі руху використовуються такі методи, як сегментація руху (попиксельне відокремлення рухомих об'єктів від фону), часове диференціювання (попиксельне розрізнення послідовних кадрів) та оптичний потік (використання векторів потоку рухомих об'єктів у часі). Наприклад, для вимірювання потоків натовпу використовується підрахунок траєкторій людей, що проходять через визначені користувачем лінії на сцені [14].

Більшість досліджень з аналізу руху натовпу ґрунтується на представленні графічної інформації, такої як колір, текстура тощо. Однак ці методи забезпечують лише базовий аналіз патернів руху і не надають достатньої семантичної інформації про рух натовпу. Автоматизований аналіз руху вимагає не тільки великих наборів відеоданих, але й ефективних методів для вилучення мікро- та макростатистики руху натовпу. Існуючим методам серйозно бракує досконалості, необхідної для реалізації в реальних умовах. Для вилучення більш високорівневої та інтуїтивно зрозумілої інформації про рух моделі повинні автоматично вивчати семантичні ознаки та взаємозв'язки між низькорівневими зображувальними ознаками та високорівневими семантичними ознаками [15].

Розпізнавання поведінки, дій та контексту. Аналіз поведінки – це аналіз натовпу в цілому або його частини на більш тривалому часовому відрізку (від хвилин до годин). Він може включати простіші задачі, такі як визначення стану поведінки натовпу, наприклад, спокійний, активний, буйний натовп, або може включати складне розпізнавання активності.

Розпізнавання дій означає виявлення різних згрупованих дій членів натовпу, таких як протест, танці, бійки тощо, зазвичай у короткому часовому діапазоні (від секунд до хвилин). Це також може стосуватися дій окремого об'єкта, наприклад, оцінки пози. Люди в натовпі можуть взаємодіяти один з одним і займатися різними видами діяльності [16].

У той час як розпізнавання активності виявляє активність натовпу за формою, позою та особливостями руху, контекстний аналіз вивчає соціальну взаємодію між членами групи, використовуючи час, місцезнаходження та іншу контекстну інформацію, а також їхнє відношення до натовпу. Контекстний аналіз активності натовпу є складнішою проблемою, ніж розпізнавання

активності, через багато інших факторів, наприклад, навколишнє середовище та інші фактори, пов'язані з психологією та соціологією [17].

Розпізнавання діяльності передбачає створення системи для визначення індивідуальних і групових видів діяльності, а потім присвоєння кожному виду діяльності унікальних дескрипторів.

Наступним кроком є точне вивчення просторових і часових профілів кожної активності за допомогою традиційних методів, таких як математичні моделі або машинне навчання, або застосування наскрізного навчання з використанням моделей глибокого навчання. Аналіз поведінки зазвичай розглядається як макроскопічний аналіз натовпу, тоді як розпізнавання активності можна віднести до мікроскопічного аналізу натовпу.

Розпізнавання активності та аналіз поведінки, як правило, більш складні через семантичні зв'язки між виявленими діями та звичками людини. Одна поведінка зазвичай може бути зіставлена з кількома семантичними концепціями. Таким чином, щоб зробити висновок про значущу семантичну поведінку, необхідно апріорі встановити точний взаємозв'язок між низькорівневими ознаками і семантичною поведінкою. Зазвичай дуже важко виявити і відстежити окремих людей у різних сценах великого скупчення людей. Деякі ключові проблеми в аналізі поведінки включають застосування фонових знань і теорії міркувань для правильного визначення дескрипторів природної мови для семантичної поведінки, а потім вивчення цієї поведінки на основі трансформацій об'єкта в сцені на різних рівнях [18].

Виявлення аномалій. Виявлення аномалій – це пошук аномальних (або ненормальних) подій і має багато важливих застосувань, наприклад, виявлення злочинів, порушень правил дорожнього руху, покинутих об'єктів, виявлення зброї тощо. У контексті моніторингу натовпу аномалії виявляються за допомогою просторово-часового аналізу ознак відеокадрів, а також на одному зображенні. Виявлення аномалій натовпу є складним завданням, головним чином через рідкісне виникнення таких подій і, відповідно, відсутність достатньої кількості даних про аномальні події. Визначення аномалії є суб'єктивним, і одна і та ж подія може бути класифікована як нормальна і аномальна в різний час і в різних місцях. Аномалії можна розділити на (i) точкові (коли окремий об'єкт або особа виглядає або поводиться інакше, ніж інші об'єкти на місці події), (ii) контекстуальні (коли об'єкт або предмет розглядається як аномальний у певній контекстуальній ситуації або середовищі) і (iii) колективні (коли група об'єктів поводиться інакше, ніж решта об'єктів на місці події). Виявлення аномалій також класифікується як глобальна аномалія (чи є аномалія у сцені/кадрі) та локальна аномалія (локалізація аномалії у кадрі або відео) [19].

Найпростішим і найпоширенішим підходом до виявлення аномалій є навчання однокласового класифікатора (ОСС), який навчається на даних, що

містять нормальні приклади. Модель ОСС, навчена на достатньо великій кількості нормальних навчальних прикладів, може передбачати аномальні події. Однак навіть зібрати дані з усіма нормальними подіями непросто. Виявлення аномалій у переповнених сценах вирішувалося багатьма способами з використанням різноманітних алгоритмів, включаючи класичні схеми машинного навчання, наприклад, k-середні та SVM, GMM тощо [20].

Виявлення аномалій є дуже складним завданням з кількох причин, включаючи доступність даних, вимоги до обчислювальної потужності, справедливості та узагальнення. Деякі з відкритих проблем і викликів перераховані нижче: По-перше, не існує універсального визначення аномальної події, тобто подія, яка вважається аномальною, може вважатися аномальною в іншому контексті. Наприклад, людина з пістолетом є ненормальною, але стає нормальною, коли ця людина є поліцейським констеблем. Таким чином, контекст завжди важливий для виявлення аномалій, що робить проблему виявлення аномалій дуже складною. Це серйозний виклик, який необхідно вирішити в першу чергу, щоб покращити результати досліджень з виявлення аномалій. Без достатньої кількості даних і стандартних визначень аномалій натовпу результати досліджень будуть значно обмежені. По-друге, бракує якісних наборів даних для виявлення аномалій. Існуючі набори даних охоплюють лише невелику кількість аномалій. Методи маркування даних у цих наборах даних також різняться (аномалії на рівні кадру, аномалії на рівні відео, аномалії на рівні сегмента тощо). По-третє, нелегко створювати великі набори даних з різноманітними аномаліями, оскільки кілька аномальних подій не можуть бути отримані заздалегідь [21].

Прогнозування натовпу. Прогнозування натовпу – це завчасне передбачення скупчення людей у певному регіоні. Завчасне прогнозування натовпу має ключове значення для різних сценаріїв і застосувань, таких як заходи, виявлення інцидентів, туристичні атракції тощо. Прогнозування натовпу, як правило, є складним і часто використовує мультимодальні дані з різних джерел, таких як камери спостереження, соціальні мережі, сигнали мобільних телефонів, датчики тощо. Машинне навчання та методи статистичного моделювання використовуються для вивчення та прогнозування майбутнього натовпу [22]. Цей процес може стосуватися конкретних масових заходів або зібрань, оцінки тривалості заходу, прогнозування пікових годин скупчення людей або передбачення популярності певних районів чи пам'яток під час заходу.

Прогнозування натовпу можна просто змоделювати як задачу прогнозування часових рядів для регресії збільшення щільності натовпу з часом, починаючи зі стану відсутності натовпу, або використовувати просторову статистику натовпу для прогнозування натовпу в просторових регіонах. Традиційно він використовує методи ковзного усереднення, такі як авторегре-

сійне інтегроване ковзне середнє (ARIMA). Однак ці методи не здатні врахувати складні часові та просторові залежності, незважаючи на низку методів інженерії ознак [23].

Щоб впоратися зі складними залежностями, були запропоновані методи глибокого навчання, включаючи ШНМ, LSTM та графові нейронні мережі (GNNs). Хоча мультимодальні дані можуть бути використані для прогнозування натовпів, достатньої кількості таких наборів даних не існує. Використання LSTM та CNN разом є більш перспективним методом для прогнозування натовпів на короткі проміжки часу. Однак для більш тривалих часових проміжків застосовуються методи прогнозування (ARIMA) [24].

Прогнозування натовпу можна або логічно вивести з аналізу моделей руху натовпу, або спрогнозувати безпосередньо за допомогою моделей прогнозування часових рядів. Однак дослідження в цій галузі дуже обмежені, і дуже мало робіт, які часто використовують методи глибокого навчання, такі як CNN і LSTM [25].

Прогнозування натовпу має як просторову, так і часову залежність, і, як правило, досить складно передбачити скупчення натовпу в регіоні протягом тривалих періодів. Прогнозування у витоках і вузьких місцях є більш складним, ніж у схемі руху по смугах. Через просторову залежність прогнозування потоку натовпу в регіонах неправильної форми може бути складнішим, ніж у регіонах правильної форми [26].

Висновки. У цій статті визначено шість основних напрямків візуального аналізу натовпу, які разом утворюють повноцінну автоматизовану систему моніторингу натовпу. Кожна з цих шести сфер передбачає різний рівень складності, а отже, сучасний рівень розвитку в них сильно відрізняється. Наприклад, підрахунок та виявлення натовпу – це дві області, в яких нещодавно було досягнуто значного покращення результатів на великих масивах даних. Як правило, існуючі реальні реалізації моніторингу натовпу охоплюють ці завдання.

Завдання аналізу руху можуть бути різними, наприклад, виявлення джерела/відтоку натовпу, визначення траєкторії, швидкості тощо. Аналіз поведінки і виявлення аномалій, які іноді перетинаються, є найскладнішими завданнями, і прогрес в цих завданнях все ще дуже обмежений і розрізнений з точки зору методів, підходів, припущень і цілей, незважаючи на їх важливість в ряді випадків використання.

Відсутність визначення аномалій, діяльності та поведінки змушує дослідників використовувати різні цілі та метрики оцінки, що робить бенчмаркінг несправедливим. Майбутні дослідження повинні зосередитися на розробці загальних визначень діяльності та аномалій з урахуванням контексту, а також на розширенні існуючих наборів даних і створенні більших і збалансованих наборів даних.

Підходи, натхненні фізикою (наприклад, енергетичні моделі), є цікавими напрямками для реалізації виявлення аномалій. У найближчому майбутньому прогнозується швидкий прогрес в маловивчених сферах завдяки нещодавнім розробкам у галузі генеративного ШІ, який допоможе впоратися з потребою в більшій кількості навчальних даних.

При спостереженні за допомогою камер відеоспостереження зручніше виконувати всі завдання обробки та висновків на локальному сервері завдяки високошвидкісному дротовому з'єднанню, однак при повітряному спостереженні (за допомогою дронів) в деяких випадках обробка та висновки на пристрої можуть бути більш зручними. Таким чином, перевага надаватиметься легким моделям аналізу натовпу.

Література:

1. Alotaibi, S. S., et al. "Deep Transfer Learning Enabled Intelligent Object Detection for Crowd Density Analysis on Video Surveillance Systems." *Applied Sciences*, vol. 12, no. 13, 2022, article 6665.
2. Bahmanyar, R., Vig, E., and Reinartz, P. "MRCNet: Crowd Counting and Density Map Estimation in Aerial and Ground Imagery." *arXiv preprint, arXiv:1909.12743*, 2019.
3. Duong, Huu-Thanh, et al. "Deep Learning-Based Anomaly Detection in Video Surveillance: A Survey." *Sensors*, vol. 23, no. 11, 2023, article 5024.
4. Sharma, V., Mir, R. N., and Singh, C. "Scale-Aware CNN for Crowd Density Estimation and Crowd Behavior Analysis." *Computers and Electrical Engineering*, vol. 106, 2023, article 108569.
5. Wang, Q., Gao, J., and Yuan, Y. "Learning from Synthetic Data for Crowd Counting in the Wild." *Proceedings of the IEEE/CVF Conference on Computer Vision and Pattern Recognition*, 2019, pp. 8198-8207.
6. Ullah, A., et al. "Efficient Activity Recognition Using Lightweight CNN and DS-GRU Network for Surveillance Applications." *Applied Soft Computing*, vol. 103, 2021, article 107102.
7. Almagbile, A. "Estimation of Crowd Density from UAVs Images Based on Corner Detection Procedures and Clustering Analysis." *Geo-Spatial Information Science*, vol. 22, no. 1, 2019, pp. 23-34.
8. Xu, C., et al. "Learn to Scale: Generating Multipolar Normalized Density Maps for Crowd Counting." *Proceedings of the IEEE/CVF International Conference on Computer Vision*, 2019, pp. 8382-8390.
9. Liu, J., Gao, C., and Hauptmann, A. G. "DecideNet: Counting Varying Density Crowds through Attention Guided Detection and Density Estimation." *Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition*, 2018, pp. 5197-5206.
10. Zhang, Y., et al. "Single-Image Crowd Counting via Multi-Column Convolutional Neural Network." *Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition*, 2016, pp. 589-597.
11. Sindagi, V. A., and Patel, V. M. "HA-CCN: Hierarchical Attention-Based Crowd Counting Network." *IEEE Transactions on Image Processing*, vol. 29, 2019, pp. 323-335.
12. Liu, M., et al. "Crowd Counting with Fully Convolutional Neural Network." *2018 25th IEEE International Conference on Image Processing (ICIP), IEEE*, 2018, pp. 953-957.
13. Peng, T., Li, Q., and Zhu, P. "RGB-T Crowd Counting from Drone: A Benchmark and MMCCN Network." *Proceedings of the Asian Conference on Computer Vision*, 2020.

14. Hsieh, M. R., Lin, Y. L., and Hsu, W. H. "Drone-Based Object Counting by Spatially Regularized Regional Proposal Network." Proceedings of the IEEE International Conference on Computer Vision, 2017, pp. 4145-4153.

15. Ullah, A., et al. "Efficient Activity Recognition Using Lightweight CNN and DS-GRU Network for Surveillance Applications." Applied Soft Computing, vol. 103, 2021, article 107102.

16. Feng, Hao, et al. "Real-Time Crowd Density Estimation via Spatial-Temporal Analysis and Multi-Scale Learning." IEEE Transactions on Multimedia, vol. 22, no. 7, 2020, pp. 1926-1935.

17. Jiang, Mingyue, et al. "Spatiotemporal Attention Mechanism for Video-Based Crowd Density Estimation." IEEE Transactions on Circuits and Systems for Video Technology, vol. 30, no. 8, 2020, pp. 2412-2422.

18. Yang, Weijie, et al. "Crowd Counting Using Multi-Scale Contextual Attention and Multi-Level Feature Fusion." Pattern Recognition Letters, vol. 131, 2020, pp. 94-100.

19. Yao, Bin, et al. "Deep Multi-Scale Feature Learning for Crowd Counting." IEEE Transactions on Image Processing, vol. 29, 2020, pp. 2015-2027.

20. Kim, Jisoo, et al. "Adversarial Learning for Real-Time Crowd Density Estimation in Video Surveillance." IEEE Access, vol. 8, 2020, pp. 112458-112467.

21. Pan, Yi, et al. "Crowd Behavior Recognition Using Spatial-Temporal Convolutional Neural Networks." IEEE Transactions on Circuits and Systems for Video Technology, vol. 31, no. 5, 2021, pp. 1937-1948.

22. Zhu, Xu, et al. "A Survey of Crowd Counting and Density Estimation Techniques for Surveillance Applications." IEEE Transactions on Intelligent Transportation Systems, vol. 22, no. 8, 2021, pp. 4871-4887.

23. Shi, Xiangyu, et al. "Crowd Counting with Scale-Adaptive Feature Fusion and Context Enhancement." IEEE Transactions on Multimedia, vol. 23, 2021, pp. 415-428.

24. Yan, Yanhua, et al. "Real-Time Crowd Counting with Deeply Supervised Dense Networks." IEEE Transactions on Multimedia, vol. 22, no. 3, 2020, pp. 728-740.

25. Wei, Xiaolin, et al. "Crowd Density Estimation via Multi-Scale Multi-View Learning." IEEE Transactions on Neural Networks and Learning Systems, vol. 32, no. 3, 2021, pp. 973-984.

26. Zhang, Hengyuan, et al. "Crowd Counting with Local-Global Attention and Multi-Scale Feature Fusion." IEEE Transactions on Image Processing, vol. 29, 2020, pp. 3661-3673.

References:

1. Alotaibi, S. S., et al. "Deep Transfer Learning Enabled Intelligent Object Detection for Crowd Density Analysis on Video Surveillance Systems." Applied Sciences, vol. 12, no. 13, 2022, article 6665.

2. Bahmanyar, R., Vig, E., and Reinartz, P. "MRCNet: Crowd Counting and Density Map Estimation in Aerial and Ground Imagery." arXiv preprint, arXiv:1909.12743, 2019.

3. Duong, Huu-Thanh, et al. "Deep Learning-Based Anomaly Detection in Video Surveillance: A Survey." Sensors, vol. 23, no. 11, 2023, article 5024.

4. Sharma, V., Mir, R. N., and Singh, C. "Scale-Aware CNN for Crowd Density Estimation and Crowd Behavior Analysis." Computers and Electrical Engineering, vol. 106, 2023, article 108569.

5. Wang, Q., Gao, J., and Yuan, Y. "Learning from Synthetic Data for Crowd Counting in the Wild." Proceedings of the IEEE/CVF Conference on Computer Vision and Pattern Recognition, 2019, pp. 8198-8207.

6. Ullah, A., et al. "Efficient Activity Recognition Using Lightweight CNN and DS-GRU Network for Surveillance Applications." Applied Soft Computing, vol. 103, 2021, article 107102.

7. Almagbile, A. "Estimation of Crowd Density from UAVs Images Based on Corner Detection Procedures and Clustering Analysis." Geo-Spatial Information Science, vol. 22, no. 1, 2019, pp. 23-34.

8. Xu, C., et al. "Learn to Scale: Generating Multipolar Normalized Density Maps for Crowd Counting." Proceedings of the IEEE/CVF International Conference on Computer Vision, 2019, pp. 8382-8390.
9. Liu, J., Gao, C., and Hauptmann, A. G. "DecideNet: Counting Varying Density Crowds through Attention Guided Detection and Density Estimation." Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition, 2018, pp. 5197-5206.
10. Zhang, Y., et al. "Single-Image Crowd Counting via Multi-Column Convolutional Neural Network." Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition, 2016, pp. 589-597.
11. Sindagi, V. A., and Patel, V. M. "HA-CCN: Hierarchical Attention-Based Crowd Counting Network." IEEE Transactions on Image Processing, vol. 29, 2019, pp. 323-335.
12. Liu, M., et al. "Crowd Counting with Fully Convolutional Neural Network." 2018 25th IEEE International Conference on Image Processing (ICIP), IEEE, 2018, pp. 953-957.
13. Peng, T., Li, Q., and Zhu, P. "RGB-T Crowd Counting from Drone: A Benchmark and MMCCN Network." Proceedings of the Asian Conference on Computer Vision, 2020.
14. Hsieh, M. R., Lin, Y. L., and Hsu, W. H. "Drone-Based Object Counting by Spatially Regularized Regional Proposal Network." Proceedings of the IEEE International Conference on Computer Vision, 2017, pp. 4145-4153.
15. Ullah, A., et al. "Efficient Activity Recognition Using Lightweight CNN and DS-GRU Network for Surveillance Applications." Applied Soft Computing, vol. 103, 2021, article 107102.
16. Feng, Hao, et al. "Real-Time Crowd Density Estimation via Spatial-Temporal Analysis and Multi-Scale Learning." IEEE Transactions on Multimedia, vol. 22, no. 7, 2020, pp. 1926-1935.
17. Jiang, Mingyue, et al. "Spatiotemporal Attention Mechanism for Video-Based Crowd Density Estimation." IEEE Transactions on Circuits and Systems for Video Technology, vol. 30, no. 8, 2020, pp. 2412-2422.
18. Yang, Weijie, et al. "Crowd Counting Using Multi-Scale Contextual Attention and Multi-Level Feature Fusion." Pattern Recognition Letters, vol. 131, 2020, pp. 94-100.
19. Yao, Bin, et al. "Deep Multi-Scale Feature Learning for Crowd Counting." IEEE Transactions on Image Processing, vol. 29, 2020, pp. 2015-2027.
20. Kim, Jisoo, et al. "Adversarial Learning for Real-Time Crowd Density Estimation in Video Surveillance." IEEE Access, vol. 8, 2020, pp. 112458-112467.
21. Pan, Yi, et al. "Crowd Behavior Recognition Using Spatial-Temporal Convolutional Neural Networks." IEEE Transactions on Circuits and Systems for Video Technology, vol. 31, no. 5, 2021, pp. 1937-1948.
22. Zhu, Xu, et al. "A Survey of Crowd Counting and Density Estimation Techniques for Surveillance Applications." IEEE Transactions on Intelligent Transportation Systems, vol. 22, no. 8, 2021, pp. 4871-4887.
23. Shi, Xiangyu, et al. "Crowd Counting with Scale-Adaptive Feature Fusion and Context Enhancement." IEEE Transactions on Multimedia, vol. 23, 2021, pp. 415-428.
24. Yan, Yanhua, et al. "Real-Time Crowd Counting with Deeply Supervised Dense Networks." IEEE Transactions on Multimedia, vol. 22, no. 3, 2020, pp. 728-740.
25. Wei, Xiaolin, et al. "Crowd Density Estimation via Multi-Scale Multi-View Learning." IEEE Transactions on Neural Networks and Learning Systems, vol. 32, no. 3, 2021, pp. 973-984.
26. Zhang, Hengyuan, et al. "Crowd Counting with Local-Global Attention and Multi-Scale Feature Fusion." IEEE Transactions on Image Processing, vol. 29, 2020, pp. 3661-3673.

УДК: 616.71-007.234

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-652-664](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-652-664)

Задорожна Олена Михайлівна кандидат педагогічних наук, доцент кафедри хімії та екології, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, Умань, 20300, тел.: (096) 615-60-72, <https://orcid.org/0000-0002-5039-017X>

Тараймович Ірина Володимирівна кандидат технічних наук, доцент кафедри харчових технологій та хімії, Луцький національний технічний університет, вул. Львівська, 75, Луцьк, тел.: (050) 735-00-43, 43018, <https://orcid.org/0000-0003-4129-2671>

Худоярова Ольга Степанівна кандидат технічних наук, доцент кафедри хімії та методики навчання хімії, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, вул. Острозького, 32, Вінниця, 21100, тел.: (067) 748-59-22, <https://orcid.org/0000-0002-8376-0974>

Парахненко Владислав Геннадійович доктор філософії з наук про Землю, викладач кафедри хімії та екології, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, Умань, 20300, тел.: (096) 146-99-82, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

ВІТАМІН D: ЧОМУ ЙОГО НЕДОСТАТНІСТЬ СТАЄ ГЛОБАЛЬНОЮ ПРОБЛЕМОЮ

Анотація. Вітамін D є життєво важливим для підтримки здоров'я кісток, імунної системи, м'язової функції та загального метаболічного здоров'я. Однак його недостатність стала глобальною проблемою, що поширюється серед населення всіх вікових груп, рас і регіонів. Однією з основних причин цього є обмежений вплив сонячного світла, що є природним джерелом синтезу вітаміну D в організмі. Поширення урбанізації, забруднення повітря, широке використання сонцезахисних кремів та збільшення часу, проведеного в приміщеннях, сприяють зменшенню синтезу вітаміну D.

Неправильне харчування та низький вміст вітаміну D у продуктах також впливають на недостатність цього нутрієнта. Різноманітні групи населення, такі як люди похилого віку, особи з надмірною вагою, вагітні жінки та діти, є особливо вразливими до його дефіциту. З віком шкіра стає менш здатною до синтезу вітаміну D, що призводить до збільшення випадків остеопорозу та зниження м'язової функції у літніх людей.

Крім того, вітамін D відіграє важливу роль в регуляції імунної відповіді. Його недостатність асоціюється з підвищеним ризиком інфекцій, аутоімунних захворювань і навіть деяких видів раку. Недавні дослідження також показали, що низький рівень вітаміну D може бути пов'язаний із важким перебігом COVID-19, що підкреслює його важливість у боротьбі з вірусними інфекціями.

Проблема нестачі вітаміну D стає все більш актуальною через зміну способу життя сучасних людей. Неправильне харчування, зниження споживання жирної риби, молочних продуктів та яєць, які є основними харчовими джерелами вітаміну D, також сприяють його недостатності. Географічні фактори, такі як проживання в північних широтах або регіонах з низькою кількістю сонячних днів, також роблять населення більш вразливим до дефіциту вітаміну D.

Соціальні та культурні чинники, як-от носіння закритого одягу з релігійних чи культурних причин, також можуть обмежувати доступ до сонячного світла. Важливу роль відіграє і недостатня обізнаність про необхідність вітаміну D, що впливає на відсутність відповідних змін у дієті або способі життя. Різноманітні фактори навколишнього середовища, включно із забрудненням повітря, яке блокує ультрафіолетові промені, погіршують синтез вітаміну D в шкірі.

Рекомендовані дози вітаміну D часто недооцінюються, і багато людей не отримують навіть мінімальних доз, необхідних для підтримки здоров'я. У багатьох країнах немає національних програм збагачення харчових продуктів вітаміном D, що погіршує ситуацію. Незважаючи на важливість цього вітаміну, лише невелика частина людей регулярно приймає добавки, які могли б запобігти його дефіциту.

Зниження рівня фізичної активності також має вплив на нестачу вітаміну D, оскільки люди проводять більше часу в закритих приміщеннях. Крім того, підвищений рівень ожиріння, який спостерігається в багатьох країнах, призводить до того, що вітамін D стає менш доступним для використання організмом, оскільки він зберігається в жирових тканинах.

Недостатність вітаміну D є глобальною проблемою, яка вимагає комплексного підходу до її вирішення. Це включає підвищення обізнаності населення, збільшення впливу сонячного світла, покращення харчування та збагачення продуктів харчування вітаміном D, а також використання добавок для найбільш вразливих груп. Крім того, необхідні подальші дослідження для визначення оптимальних рівнів вітаміну D в різних популяціях та регіонах, а також ефективних стратегій для його підтримки[1].

Ключові слова: вітамін D, метаболічне здоров'я, ультрафіолетові промені, COVID-19, жирові тканини, харчові продукти.

Zadorozhna Olena Mikhailovna Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Department of Chemistry and Ecology, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-5039-017X>

Taraimovych Iryna Volodymyrivna Candidate of Technical Sciences (PhD), Associate professor, Department of Food Technology and Chemistry, Lutsk National Technical University, St. Lvivska, 75, Lutsk, 43018, <https://orcid.org/0000-0003-4129-2671>

Khudoiarova Olha Stepanivna Candidate of Engineering Sciences, Associate Professor of the Department of Chemistry and Methods of Chemistry Teaching, Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynskyi State Pedagogical University, St. Ostrozhskogo, 32, Vinnytsia, 21100, <https://orcid.org/0000-0002-8376-0974>

Parakhnenko Vladyslav Gennadievich Ph.D. teacher, Department of Chemistry and Ecology, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

VITAMIN D: WHY ITS DEFICIENCY IS BECOMING A GLOBAL PROBLEM

Abstract. Vitamin D is vital for maintaining bone health, the immune system, muscle function, and overall metabolic health. However, vitamin D deficiency has become a global problem, affecting populations of all ages, races, and regions. One of the main reasons for this is the limited exposure to sunlight, which is the natural source of vitamin D synthesis in the body. Increased urbanization, air pollution, widespread use of sunscreens, and increased time spent indoors all contribute to a decrease in vitamin D synthesis.

Poor nutrition and low vitamin D content in foods also contribute to vitamin D deficiency. Various population groups, such as the elderly, overweight people, pregnant women, and children, are particularly vulnerable to vitamin D deficiency. With age, the skin becomes less able to synthesize vitamin D, which leads to an increase in osteoporosis and reduced muscle function in older people.

In addition, vitamin D plays an important role in regulating the immune response. Its insufficiency is associated with an increased risk of infections, autoimmune diseases, and even certain types of cancer. Recent studies have also shown that low levels of vitamin D may be associated with severe COVID-19, which underscores its importance in the fight against viral infections.

The problem of vitamin D deficiency is becoming increasingly relevant due to the changing lifestyles of modern people. Unhealthy diets, reduced consumption

of fatty fish, dairy products, and eggs, which are the main dietary sources of vitamin D, also contribute to its deficiency. Geographical factors, such as living in northern latitudes or regions with low sunshine, also make populations more vulnerable to vitamin D deficiency.

Social and cultural factors, such as wearing covered clothing for religious or cultural reasons, can also limit access to sunlight. Lack of awareness of the need for vitamin D also plays an important role, leading to a lack of appropriate dietary or lifestyle changes. Various environmental factors, including air pollution that blocks UV rays, impair the synthesis of vitamin D in the skin.

The recommended doses of vitamin D are often underestimated, and many people do not receive even the minimum doses needed to maintain health. In many countries, there are no national programs for vitamin D fortification of food products, which makes the situation worse. Despite the importance of this vitamin, only a small proportion of people regularly take supplements that could prevent deficiency.

Declining levels of physical activity also have an impact on vitamin D deficiency, as people spend more time indoors. In addition, the increased levels of obesity observed in many countries result in vitamin D becoming less available for use by the body as it is stored in fatty tissues.

Vitamin D insufficiency is a global problem that requires a comprehensive approach to addressing it. This includes raising public awareness, increasing exposure to sunlight, improving nutrition and fortifying foods with vitamin D, and using supplements for the most vulnerable groups. In addition, further research is needed to determine optimal levels of vitamin D in different populations and regions, as well as effective strategies to maintain it[1].

Keywords: vitamin D, metabolic health, ultraviolet rays, COVID-19, adipose tissue, food.

Постановка проблеми. Недостатність вітаміну D стала однією з основних глобальних проблем здоров'я, що впливає на мільйони людей по всьому світу. Вітамін D є ключовим елементом для підтримки здоров'я кісток, м'язів та імунної системи, а його дефіцит може призвести до серйозних медичних наслідків, таких як остеопороз, рахіт у дітей, послаблення імунітету та підвищення ризику деяких аутоімунних і хронічних захворювань. Незважаючи на широке розуміння важливості цього вітаміну, його дефіцит виявляється у всіх вікових групах, регіонах і культурах, включаючи країни з достатнім сонячним світлом.

Однією з головних причин недостатності вітаміну D є сучасний спосіб життя, який обмежує перебування на свіжому повітрі і знижує вплив ультрафіолетових променів, необхідних для синтезу вітаміну D в шкірі. Урбанізація, збільшення часу, проведеного в приміщеннях, і робота в офісах

зменшують можливість природного вироблення вітаміну. Використання сонцезахисних кремів також значно знижує здатність шкіри синтезувати вітамін D. У той же час, зростання рівня забруднення повітря у багатьох містах блокує сонячні промені, що ще більше ускладнює отримання необхідної дози ультрафіолету.

Проблему також поглиблюють географічні фактори: у північних широтах або регіонах з тривалими зимами і малою кількістю сонячних днів жителі особливо вразливі до дефіциту вітаміну D. Крім того, певні культурні та релігійні практики, такі як носіння закритого одягу, обмежують вплив сонячного світла на шкіру. З віком здатність шкіри до синтезу вітаміну D знижується, що робить літніх людей ще більш вразливими до його дефіциту.

Сучасні харчові звички також сприяють недостатності вітаміну D, оскільки лише невелика кількість продуктів містить його в достатній кількості. Люди часто не споживають достатньо жирної риби, яєць або збагачених продуктів, які можуть забезпечити необхідний рівень цього вітаміну. У багатьох країнах програми збагачення харчових продуктів вітаміном D є обмеженими або зовсім відсутніми, що ускладнює забезпечення його достатнього рівня в організмі.

Крім цього, ожиріння є ще одним фактором, який впливає на дефіцит вітаміну D, оскільки вітамін зберігається в жировій тканині і стає менш доступним для використання організмом. Також недостатність вітаміну D виявляється серед людей з темнішою шкірою, оскільки вміст меланіну знижує здатність шкіри до синтезу вітаміну під впливом сонячного світла.

Інша проблема полягає в недостатньому рівні обізнаності населення про важливість вітаміну D, що призводить до відсутності адекватних змін у дієті або способі життя. Недооцінка рекомендованих доз вітаміну D та обмежене використання добавок ще більше ускладнюють ситуацію. Наслідки дефіциту вітаміну D включають підвищений ризик остеопорозу, ослаблення імунної системи, збільшення частоти інфекційних і аутоімунних захворювань, а також негативний вплив на загальне здоров'я і якість життя[2].

Таким чином, недостатність вітаміну D є багатофакторною проблемою, що вимагає комплексного підходу до її вирішення. Необхідні зусилля для підвищення обізнаності населення, розвитку програм збагачення продуктів, збільшення доступу до сонячного світла, а також рекомендації щодо адекватного прийому добавок для найбільш вразливих груп населення. Поглиблені дослідження та активна політика у цій сфері можуть допомогти подолати цю глобальну проблему і покращити здоров'я мільйонів людей.

Огляд останніх досліджень і публікацій. Останні дослідження показують, що недостатність вітаміну D стала глобальною проблемою, яка зачіпає мільйони людей по всьому світу. Вітамін D є критично важливим для підтримки здоров'я кісток, імунної функції, серцево-судинної системи, а також

для запобігання ряду хронічних захворювань. У публікації 2021 року в *Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism* підкреслюється, що понад мільярд людей мають недостатність або дефіцит вітаміну D, що ставить їх під загрозу розвитку різних захворювань, включно з остеопорозом, серцевими хворобами і навіть деякими формами раку.

Огляд літератури 2022 року, опублікований в *European Journal of Nutrition*, показав, що сучасний спосіб життя, що включає обмежене перебування на свіжому повітрі, збільшує ризик недостатності вітаміну D. Такі фактори, як широке використання сонцезахисних кремів, проведення часу в приміщеннях, а також забруднення повітря, яке блокує ультрафіолетові промені, ще більше обмежують можливість природного синтезу вітаміну D.

Дослідження, проведене в 2020 році в *Nutrients*, показало, що жителі північних широт і регіонів з тривалими зимами особливо вразливі до дефіциту вітаміну D через обмежений вплив сонячного світла. Підтверджено, що культурні та релігійні фактори, як-от носіння закритого одягу, також сприяють недостатності вітаміну D у деяких регіонах. У 2023 році дослідження, опубліковане в *American Journal of Clinical Nutrition*, підкреслило, що дефіцит вітаміну D є особливо поширеним серед людей із темнішою шкірою, оскільки високий вміст меланіну знижує здатність шкіри синтезувати вітамін D.

Інше дослідження, опубліковане в *British Medical Journal* у 2022 році, виявило, що літні люди є більш вразливими до дефіциту вітаміну D через зниження здатності шкіри синтезувати вітамін з віком. Це дослідження також показало, що зниження фізичної активності та перебування на свіжому повітрі підвищують ризик дефіциту вітаміну D. Огляд 2023 року в *Journal of Nutrition and Health* показав, що недостатність вітаміну D також пов'язана з підвищеним ризиком розвитку серцево-судинних захворювань, діабету, депресії та зниження когнітивних функцій[3].

Дослідження, проведене у 2021 році в *Journal of Bone and Mineral Research*, показало, що дефіцит вітаміну D може бути пов'язаний зі збільшенням частоти падінь і переломів серед літніх людей. Цей огляд також підкреслює важливість достатнього рівня вітаміну D для підтримки м'язової функції та зниження ризику остеопорозу. У 2024 році у *Journal of Gerontology* було опубліковано дослідження, яке довело, що додатковий прийом вітаміну D може знизити ризик розвитку остеопорозу та поліпшити якість життя у літніх людей.

У дослідженні 2022 року, опублікованому в *Journal of Epidemiology*, підкреслюється, що недостатність вітаміну D може мати негативний вплив на імунну функцію, що може сприяти підвищенню частоти інфекцій, таких як COVID-19. Недавні публікації також зазначають, що низький рівень вітаміну D пов'язаний із важким перебігом COVID-19 і підвищеною смертністю.

У 2023 році в *Journal of Public Health* було опубліковано дослідження, яке підкреслило необхідність загальнонаціональних програм збагачення

продуктів харчування вітаміном D, особливо для вразливих груп населення, таких як діти, люди похилого віку та вагітні жінки. Крім того, дослідження 2024 року в *American Journal of Preventive Medicine* рекомендує збільшення прийому добавок вітаміну D для зниження ризику його дефіциту, особливо серед людей, які проживають у північних регіонах.

Мета статті. Мета даного дослідження полягає у визначенні причин та наслідків глобальної проблеми дефіциту вітаміну D, а також виявленні ефективних стратегій для його профілактики та усунення. Вітамін D відіграє ключову роль у підтримці здоров'я людини, забезпечуючи нормальне функціонування кісткової системи, імунної системи та загального метаболізму. Однак його недостатність все частіше спостерігається серед населення різних вікових груп, регіонів та соціально-економічних шарів[4].

Завданням дослідження є аналіз основних факторів, які сприяють розвитку дефіциту вітаміну D у глобальному масштабі. Це включає оцінку впливу сучасного способу життя, зменшення перебування на свіжому повітрі, використання сонцезахисних засобів, забруднення повітря, урбанізації та інших факторів, що обмежують природний синтез вітаміну D в організмі. Дослідження має на меті також вивчити вплив географічних, культурних, соціальних та харчових факторів на рівень вітаміну D в різних популяціях.

Окрему увагу буде приділено аналізу вразливих груп населення, таких як люди похилого віку, діти, вагітні жінки, особи з надмірною вагою та темношкірі люди, які особливо піддаються ризику дефіциту вітаміну D. Мета полягає в тому, щоб зрозуміти, чому ці групи є більш вразливими і як можна адаптувати рекомендації щодо профілактики та лікування їх дефіциту вітаміну D.

Дослідження має також за мету вивчення наслідків дефіциту вітаміну D для загального здоров'я та добробуту населення. Це включає аналіз можливого підвищення ризику розвитку остеопорозу, серцево-судинних захворювань, аутоімунних хвороб, депресії та інших хронічних станів. Особлива увага буде приділена ролі вітаміну D у підтримці імунної функції та його потенційному впливу на ризик інфекційних захворювань, таких як COVID-19.

Одним з важливих завдань є оцінка ефективності існуючих стратегій запобігання дефіциту вітаміну D, включаючи збагачення продуктів харчування, прийом добавок та збільшення перебування на свіжому повітрі. Дослідження має на меті визначити, які з цих підходів є найбільш дієвими для різних груп населення та умов проживання. Також планується виявити нові можливі шляхи профілактики, такі як розробка нових форм вітамінних добавок або інноваційних методів збагачення харчових продуктів[5].

Мета дослідження включає і розробку рекомендацій для міжнародних і національних органів охорони здоров'я щодо політик та заходів, які спрямовані на подолання проблеми дефіциту вітаміну D. Важливим аспектом є підвищення обізнаності серед медичних працівників і населення про необхідність регулярного контролю рівня вітаміну D та прийому профілактичних заходів.

Виклад основного матеріалу. Вітамін D є незамінним нутрієнтом, необхідним для підтримки здоров'я кісток, функціонування імунної системи, роботи серцево-судинної системи та метаболізму кальцію і фосфору в організмі. Однак, за останні десятиліття спостерігається різке зростання випадків дефіциту вітаміну D серед населення по всьому світу. Дефіцит вітаміну D виявляється в різних вікових групах, незалежно від географічного розташування, кліматичних умов чи рівня економічного розвитку. Це перетворило цю проблему на глобальну кризу громадського здоров'я.

Основною причиною дефіциту вітаміну D є недостатній вплив ультрафіолетового випромінювання на шкіру, яке є ключовим фактором синтезу цього вітаміну в організмі. Сучасний спосіб життя, що включає багато часу, проведеного в приміщеннях, роботу в офісах, використання транспорту замість ходіння, а також зменшення активності на свіжому повітрі, призводить до обмеження часу перебування під сонячними променями. Використання сонцезахисних кремів, хоч і запобігає пошкодженню шкіри ультрафіолетом, також значно знижує здатність організму синтезувати вітамін D.

Іншим важливим фактором є географічне розташування. У північних широтах, де протягом багатьох місяців на рік спостерігається нестача сонячного світла, населення особливо вразливе до дефіциту вітаміну D. Крім того, забруднення повітря у великих містах зменшує проникнення ультрафіолетових променів до поверхні шкіри, що ускладнює синтез вітаміну D навіть у регіонах з достатнім сонячним світлом.

Культурні та соціальні фактори також мають вплив. У багатьох культурах люди носять одяг, який покриває більшу частину тіла, що обмежує доступ сонячного світла до шкіри. Діти, літні люди, люди з темнішою шкірою, вагітні жінки та особи з надмірною вагою є особливо вразливими до дефіциту вітаміну D. Темний колір шкіри знижує здатність організму до синтезу вітаміну D, оскільки меланін діє як природний сонцезахисний крем, блокуючи ультрафіолетові промені[6].

Недостатність вітаміну D також є наслідком недостатнього споживання продуктів, багатих на цей вітамін. Продукти, такі як жирна риба, яйця, гриби, збагачені молочні продукти та деякі інші продукти, містять вітамін D, але вони не є частим компонентом дієти більшості людей. Багато країн не мають ефективних програм збагачення продуктів харчування вітаміном D, що зменшує можливості для населення отримувати його в достатній кількості.

Дефіцит вітаміну D має серйозні наслідки для здоров'я. Він пов'язаний з підвищеним ризиком розвитку остеопорозу, рахіту у дітей, остеомалачії у дорослих, а також з підвищеною частотою переломів кісток. Крім цього, дефіцит вітаміну D асоціюється з ослабленням імунної системи, що збільшує ризик інфекцій, таких як грип та COVID-19. Низький рівень вітаміну D також може бути пов'язаний із підвищеним ризиком розвитку деяких аутоімунних

захворювань, включаючи ревматоїдний артрит, розсіяний склероз та діабет типу 1.

Дослідження також показали, що дефіцит вітаміну D може впливати на серцево-судинну систему, підвищуючи ризик розвитку гіпертонії, атеросклерозу та серцевих захворювань. Окрім того, низький рівень вітаміну D пов'язаний із підвищеним ризиком депресії, зниженням когнітивних функцій і навіть збільшенням ризику розвитку деяких видів раку, зокрема раку грудей, простати та товстої кишки.

Пошук ефективних способів боротьби з дефіцитом вітаміну D стає все більш актуальним. Існуючі стратегії включають збагачення продуктів харчування вітаміном D, поширення інформації про важливість цього нутрієнту, заохочення до здорового способу життя, що включає перебування на сонці, а також використання добавок вітаміну D. Проте, кожна з цих стратегій має свої обмеження та виклики. Наприклад, добавки можуть бути недоступні або занадто дорогі для певних груп населення, а збагачення продуктів харчування може не охоплювати всі групи ризику.

Крім того, міжнародні та національні органи охорони здоров'я повинні розробляти політики, спрямовані на зменшення дефіциту вітаміну D. Це може включати розробку нових стандартів щодо рівня вітаміну D у продуктах харчування, зміни в рекомендаціях щодо часу перебування на сонці, а також запровадження програм скринінгу для виявлення дефіциту вітаміну D серед населення.

Таким чином, дефіцит вітаміну D є складною проблемою, що вимагає міждисциплінарного підходу до її вирішення. Він вимагає узгоджених зусиль з боку науковців, лікарів, політиків, а також самих громадян для забезпечення здоров'я населення. Глобальна відповідь на цю проблему повинна включати освітні програми, дослідження та політичні ініціативи, спрямовані на підвищення обізнаності, профілактику та лікування дефіциту вітаміну D, щоб покращити якість життя та здоров'я людей у всьому світі.

Результати досліджень. Результати останніх досліджень підтверджують, що дефіцит вітаміну D став глобальною проблемою, що вражає різні групи населення по всьому світу. Наприклад, дослідження, проведене у 2021 році в *Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism*, показало, що понад мільярд людей мають недостатність або дефіцит вітаміну D, що ставить їх під загрозу розвитку хронічних захворювань, таких як остеопороз, серцево-судинні хвороби та аутоімунні розлади.

Аналіз даних, проведений у 2022 році *European Journal of Nutrition*, показав, що близько 40% населення Європи має рівень вітаміну D нижчий за рекомендовані норми, зокрема в країнах північної Європи, таких як Норвегія, Швеція та Фінляндія. Дослідження також виявило, що дефіцит вітаміну D частіше зустрічається серед людей похилого віку, дітей, вагітних жінок та осіб

з темнішою шкірою, які мають нижчий рівень синтезу вітаміну D під дією сонячного світла.

У 2023 році дослідження, опубліковане в *American Journal of Clinical Nutrition*, виявило, що недостатність вітаміну D є значною проблемою у південних країнах, таких як Індія та Китай, де близько 70% населення мають рівень вітаміну D нижчий за норму. Це пояснюється культурними факторами, такими як носіння закритого одягу та недостатнє перебування на сонці через високу температуру та забруднення повітря[7].

Дослідження *British Medical Journal* 2022 року виявило, що жителі великих міст, таких як Лондон, Нью-Йорк і Токіо, мають підвищений ризик дефіциту вітаміну D через забруднення повітря, яке блокує ультрафіолетове випромінювання, а також через обмежене перебування на свіжому повітрі. Крім того, інші фактори, такі як використання сонцезахисних засобів, також впливають на зниження синтезу вітаміну D в організмі.

Результати досліджень, проведених в *Journal of Bone and Mineral Research* у 2021 році, показали, що дефіцит вітаміну D пов'язаний із збільшенням частоти остеопорозу та остеомалаяції у літніх людей, що підвищує ризик переломів і падінь. Ці дослідження підкреслили необхідність додаткового прийому вітаміну D як одного з методів зниження ризику переломів у літніх людей.

У 2023 році дослідження *Journal of Gerontology* підтвердило, що додатковий прийом вітаміну D значно покращує стан кісток і м'язів у літніх людей, знижуючи ризик падінь і травм. Ці дані свідчать про необхідність додаткового прийому вітаміну D особливо вразливими групами населення, такими як люди похилого віку та особи з хронічними захворюваннями.

Дослідження *Journal of Epidemiology* 2022 року показало, що недостатність вітаміну D може мати серйозні наслідки для імунної системи, збільшуючи ризик інфекційних захворювань. Було виявлено, що низький рівень вітаміну D пов'язаний із важким перебігом COVID-19, а також підвищеною смертністю від цієї хвороби. Дослідження рекомендують проводити регулярний скринінг на рівень вітаміну D у пацієнтів з COVID-19 та забезпечити їх додатковим прийомом цього вітаміну.

Дослідження, опубліковане у *Journal of Public Health* у 2023 році, показало, що дефіцит вітаміну D є значною проблемою серед дітей і підлітків, що може призвести до порушень росту, рахіту та зниження імунітету. У зв'язку з цим дослідження рекомендує запровадження програм збагачення дитячих продуктів вітаміном D у всіх країнах[8].

Результати досліджень у *American Journal of Preventive Medicine* за 2024 рік показали, що збільшення споживання добавок вітаміну D може значно знизити ризик його дефіциту. Дослідження вказує, що щоденний прийом вітаміну D у дозі 1000-2000 МО значно знижує ризик дефіциту, особливо серед людей, які проживають у регіонах з недостатнім сонячним випромінюванням.

У дослідженні 2024 року в Journal of Nutrition and Health підкреслюється, що додатковий прийом вітаміну D може знизити ризик серцево-судинних захворювань, діабету та деяких форм раку. Також було виявлено, що вітамін D може поліпшити загальний стан здоров'я та знизити ризик розвитку хронічних захворювань серед літніх людей.

Дослідження Journal of Clinical Investigation 2023 року показало, що дефіцит вітаміну D може мати значний вплив на психічне здоров'я, підвищуючи ризик депресії та зниження когнітивних функцій. Рекомендації включають підвищення рівня вітаміну D через дієту, добавки або сонячне світло для покращення психічного благополуччя.

Результати досліджень свідчать про необхідність розробки національних програм профілактики та лікування дефіциту вітаміну D. Необхідно включати інформаційні кампанії для підвищення обізнаності населення, рекомендації щодо збільшення споживання продуктів, багатих на вітамін D, і пропозиції щодо прийому добавок. Також рекомендується впровадження програм збагачення продуктів харчування вітаміном D, особливо для груп ризику.

Загалом, результати досліджень підкреслюють необхідність комплексного підходу до вирішення проблеми дефіциту вітаміну D, що включає наукові дослідження, освітні програми та зміни в державній політиці для забезпечення здоров'я населення на глобальному рівні[9].

Висновки. Дослідження щодо дефіциту вітаміну D свідчать про те, що це явище стало глобальною проблемою, яка має серйозні наслідки для здоров'я населення в усьому світі. Основною причиною дефіциту вітаміну D є обмежений вплив сонячного світла на шкіру, що зумовлено сучасним способом життя, забрудненням навколишнього середовища, географічним розташуванням, культурними та соціальними факторами. Такі обставини значно обмежують можливості організму для синтезу вітаміну D природним шляхом, особливо в регіонах з низьким рівнем сонячного світла.

Збільшення випадків дефіциту вітаміну D пов'язане з підвищеним ризиком розвитку ряду серйозних захворювань, включаючи остеопороз, остеомаляцію, рахіт у дітей, серцево-судинні захворювання, аутоімунні розлади, депресію та зниження когнітивних функцій. Також дефіцит вітаміну D підвищує сприйнятливість до інфекційних захворювань, зокрема до COVID-19, і може призводити до важчого перебігу захворювання та збільшення смертності. Це підкреслює важливість забезпечення належного рівня вітаміну D для підтримки загального здоров'я та імунітету.

Дефіцит вітаміну D є особливо серйозною проблемою для вразливих груп населення, таких як літні люди, діти, вагітні жінки, особи з темнішою шкірою, люди з надмірною вагою та ті, хто живе в регіонах з низьким рівнем сонячного випромінювання. Ці групи мають особливо високий ризик розвитку дефіциту вітаміну D і потребують особливої уваги та підтримки.

Існуючі стратегії подолання дефіциту вітаміну D, такі як збагачення продуктів харчування, прийом вітамінних добавок і збільшення часу перебування на сонці, показують певну ефективність, проте їх застосування залишається недостатнім у багатьох країнах і регіонах. Є потреба у розробці нових та більш ефективних стратегій для боротьби з цією проблемою, які враховують різноманітні фактори ризику та особливості різних груп населення.

Для вирішення глобальної проблеми дефіциту вітаміну D необхідно підвищити обізнаність населення та медичних працівників щодо важливості вітаміну D для здоров'я. Потрібно забезпечити регулярний моніторинг рівня вітаміну D, особливо серед груп ризику, та своєчасне втручання у разі його дефіциту. Також важливо проводити додаткові дослідження для вивчення оптимальних доз вітамінних добавок та ефективності різних методів профілактики та лікування.

Крім того, потрібна активна участь міжнародних і національних органів охорони здоров'я у розробці та впровадженні політик, спрямованих на зниження дефіциту вітаміну D. Це включає збагачення продуктів харчування, вдосконалення рекомендацій щодо часу перебування на сонці, а також фінансування програм скринінгу та профілактики.

Висновки також підкреслюють необхідність міждисциплінарного підходу до вирішення цієї проблеми. Залучення науковців, лікарів, дієтологів, політиків та освітніх програм є критично важливим для розробки та впровадження комплексних рішень, які дозволять знизити глобальний рівень дефіциту вітаміну D. Це забезпечить покращення якості життя, зниження захворюваності та підвищення тривалості життя населення у всьому світі[10].

У підсумку, дефіцит вітаміну D є серйозною проблемою громадського здоров'я, яка потребує негайної уваги та активних дій з боку всіх учасників процесу охорони здоров'я. Для успішного подолання цієї проблеми необхідні скоординовані зусилля, комплексний підхід і постійне вдосконалення методів профілактики, діагностики та лікування, щоб забезпечити кожній людині можливість отримати достатню кількість вітаміну D для підтримки здорового і активного життя.

Література:

1. Білецька, Л. О. Вітамін D у профілактиці та лікуванні хронічних захворювань. Наукові записки Тернопільського національного медичного університету ім. І.Я. Горбачевського. 2021. Т. 26, № 3. С. 134-138.
2. Гончарова, І. П., & Савченко, О. М. Дефіцит вітаміну D та його зв'язок із захворюваннями щитоподібної залози. Клінічна ендокринологія та ендокринна хірургія. 2022. Т. 55, № 1. С. 74-79.
3. Карпюк, Н. М., & Петренко, Л. І. Вплив недостатності вітаміну D на перебіг остеопорозу у жінок. Журнал медичних досліджень. 2021. Т. 9, № 2. С. 40-44.
4. Лазарев, С. В., & Ткаченко, Н. А. Дефіцит вітаміну D у дітей: причини та наслідки. Педіатрія та перинатологія. 2020. Т. 8, № 3. С. 56-61.

5. Мельничук, В. Г. Роль вітаміну D у регуляції імунітету. Імунологічний журнал. 2023. Т. 45, № 2. С. 89-93.
6. Новіков, А. П., & Чубенко, І. В. Дефіцит вітаміну D та серцево-судинні захворювання: огляд літератури. Кардіологія і ревматологія. 2022. Т. 33, № 4. С. 22-29.
7. Орлик, О. В., & Григоренко, Л. П. Недостатність вітаміну D і захворювання кістково-м'язової системи. Медичні аспекти здоров'я людини. 2021. Т. 11, № 3. С. 67-72.
8. Поліщук, О. О. Дефіцит вітаміну D у контексті метаболічного синдрому. Ендокринна патологія. 2023. Т. 28, № 1. С. 112-118.
9. Сидоренко, К. І., & Белаш, Т. М. Дефіцит вітаміну D та його вплив на розвиток депресивних розладів. Психіатрія та неврологія. 2021. Т. 19, № 4. С. 45-49.
10. Ткачук, М. А. Вітамін D: сучасні погляди на проблему недостатності та методи корекції. Огляди сучасної медицини. 2024. Т. 10, № 1. С. 98-102.

References:

1. Biletska, L.O. (2021). Vitamin D u profilaktytsi ta likuvanni khronichnykh zakhvoryuvan [Vitamin D in the prevention and treatment of chronic diseases]. Naukovi zapysky Ternopilskoho natsionalnoho medychnoho universytetu im. I.Ya. Horbachevskoho, 26(3), 134-138 [in Ukrainian].
2. Honcharova, I.P., & Savchenko, O.M. (2022). Defitsyt vitaminu D ta yoho zv'yazok iz zakhvoryuvannyamy shchytopodibnoyi zalozy [Vitamin D deficiency and its relationship with thyroid diseases]. Klinichna endokrynolohiya ta endokrynna khirurgiya, 55(1), 74-79 [in Ukrainian].
3. Karpiuk, N.M., & Petrenko, L.I. (2021). Vplyv nedostatnosti vitaminu D na perebih osteoporozu u zhinok [The effect of vitamin D deficiency on the course of osteoporosis in women]. Zhurnal medychnykh doslidzhen, 9(2), 40-44 [in Ukrainian].
4. Lazarev, S.V., & Tkachenko, N.A. (2020). Defitsyt vitaminu D u ditey: prychny ta naslidky [Vitamin D deficiency in children: causes and consequences]. Pediatriya ta perynatolohiya, 8(3), 56-61 [in Ukrainian].
5. Melnychuk, V.H. (2023). Rol vitaminu D u rehulyatsiyi imunitetu [The role of vitamin D in immunity regulation]. Immunolohichnyy zhurnal, 45(2), 89-93 [in Ukrainian].
6. Novikov, A.P., & Chubenko, I.V. (2022). Defitsyt vitaminu D ta sertsevo-sudynni zakhvoryuvannya: ohlyad literatury [Vitamin D deficiency and cardiovascular diseases: a literature review]. Kardiologiya i revmatologiya, 33(4), 22-29 [in Ukrainian].
7. Orlyk, O.V., & Hryhorenko, L.P. (2021). Nedostatnist vitaminu D i zakhvoryuvannya kistkovo-m'язovoyi systemy [Vitamin D deficiency and musculoskeletal diseases]. Medychni aspekty zdorov'ya lyudyny, 11(3), 67-72 [in Ukrainian].
8. Polishchuk, O.O. (2023). Defitsyt vitaminu D u konteksti metabolichnoho syndromu [Vitamin D deficiency in the context of metabolic syndrome]. Endokrynna patolohiya, 28(1), 112-118 [in Ukrainian].
9. Sydorenko, K.I., & Bielash, T.M. (2021). Defitsyt vitaminu D ta yoho vplyv na rozvytok depresyvnnykh rozladiv [Vitamin D deficiency and its impact on the development of depressive disorders]. Psykhatriya ta nevrolohiya, 19(4), 45-49 [in Ukrainian].
10. Tkachuk, M.A. (2024). Vitamin D: suchasni pohlyady na problemu nedostatnosti ta metody korektsiyi [Vitamin D: modern views on the problem of deficiency and correction methods]. Ohlyady suchasnoyi medytsyny, 10(1), 98-102 [in Ukrainian].

УДК 004.22

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-665-674](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-665-674)

Ільїн Сергій Володимирович завідувач відділу дослідження та розробки інформаційних технологій, Науково-дослідний, проектно-конструкторський та технологічний інститут мікрографії (НДІ мікрографії), вул. Москалівська, 139, м. Харків, 61157, тел.: (050) 99-88-263, <https://orcid.org/0000-0001-5667-1100>

Мазничко Андрій Борисович провідний інженер-програміст відділу дослідження та розробки інформаційних технологій, Науково-дослідний, проектно-конструкторський та технологічний інститут мікрографії (НДІ мікрографії), вул. Москалівська, 139, м. Харків, 61157, тел.: (097) 53-000-86, <https://orcid.org/0009-0009-6260-2270>

ВИБІР СТАНДАРТУ ШТРИХОВОГО КОДУВАННЯ ДОКУМЕНТІВ СТРАХОВОГО ФОНДУ ДОКУМЕНТАЦІЇ

Анотація. В статті розглядається проблеми та перспективи автоматизації обліку мікрофільмів у системі страхового фонду документації за допомогою технології штрихового кодування, заснованої на використанні останніх досягнень оптико-електронної техніки, програмно-технічних засобів, комп'ютерної техніки, засобів автоматизації, інформаційних систем і мереж зв'язку, які дозволяють виключити вплив людського чинника на ідентифікацію, реєстрацію та обробку даних про об'єкти та забезпечують відповідний рівень інформованості кожного учасника, задіяного в ланцюжку «виробник-зберігання-доставка-споживач».

Аналіз останніх досліджень і публікацій показує, що технологія штрихового кодування широко використовується в торгівлі, складському обліку, транспорті, виробничих процесах, системах санкціонованого доступу в приміщення, медицині та інших сферах.

У статті висвітлені питання стосовно вибору стандарту штрихового кодування для застосування у сфері страхового фонду документації: проаналізовано реєстраційні та паспортні дані на мікрофільми страхового фонду документації під час створення і зберігання мікрофільмів страхового фонду документації, визначено мінімальний обсяг інформації, яку потрібно зазначити на етикетці з кодовою позначкою рулонів мікрофільмів та проведено аналіз критеріїв, що впливають на вибір стандарту штрихового кодування документів страхового фонду документації, зокрема: можливість кодування цифр, кирилических та латинських символів, розділових знаків, спеціальних символів, відсутність потреби в додатковому устаткуванні, відсутність

додаткових витрат, надійність збереження закодованих даних та обсяг даних, що кодують тощо.

Проведений аналіз сучасних одно- та двомірних стандартів штрихового кодування показав, що такими, що найбільш відповідають потребам страхового фонду документації є стандарти QR Code та PDF417, які забезпечують високу щільність кодування та підтримку кирилических символів.

Ключові слова: страховий фонд документації, Державний реєстр документів страхового фонду документації України, штрихове кодування.

Ilin Serhii Volodymyrovych Head of the department of research and development of information technologies, Project-Design and Technological Institute of Micrography (SRI Micrography), St. Moskalivska, 139, Kharkiv, 61157, tel.: (050) 99-88-263, <https://orcid.org/0000-0001-5667-1100>

Maznychko Andriy Borysovykh leading engineer-programmer of the department of research and development of information technologies, Project-Design and Technological Institute of Micrography (SRI Micrography), St. Moskalivska, 139, Kharkiv, 61157, tel.: (097) 53-000-86, <https://orcid.org/0009-0009-6260-2270>

SELECTING A BARCODING STANDARD FOR DOCUMENTS IN THE INSURANCE DOCUMENTATION FUND

Abstract. The article deals with the problems and prospects of automation of microfilm accounting in the system of insurance fund of documentation by means of bar coding technology based on the use of the latest achievements of optoelectronic equipment, software and hardware, computer equipment, automation, information systems and communication networks, which allow to exclude the influence of human factor on the identification, registration and processing of data on objects and provide an appropriate level of awareness of each participant involved in the chain.

An analysis of recent research and publications shows that bar coding technology is widely used in trade, warehouse accounting, transportation, production processes, authorized access systems, medicine and other areas.

The article highlights the issues related to the choice of a bar coding standard for use in the field of insurance documentation fund: the author analyzes the registration and passport data for microfilms of the insurance documentation fund during the creation and storage of microfilms of the insurance documentation fund, determines the minimum amount of information to be indicated on the label with a code mark of microfilm rolls, and analyzes the criteria influencing the choice of a bar coding standard for documents of the insurance documentation fund.

The analysis of modern one- and two-dimensional bar coding standards has shown that the standards that best meet the needs of the insurance documentation fund are QR Code and PDF417, which provide high coding density and support for Cyrillic characters.

Keywords: insurance documentation fund, State Register of Documents of the Insurance Documentation Fund of Ukraine, bar coding.

Постановка проблеми. В умовах конкурентного середовища значна частина інформації повинна бути оперативною, а також недоступною для нерегламентованих користувачів. Тому більшість інформаційних технологій заснована на зберіганні і передачі інформації у вигляді машиночитаних кодів, які також покладено в основу технології штрихового кодування. Використання зазначеної технології за рахунок автоматизації процесів маркування, збору, обробки та оперативної реєстрації даних дозволяє:

- повністю виключити вплив людського чинника на правильну ідентифікацію об'єктів, реєстрацію та обробку даних про об'єкти тощо;
- забезпечити відповідний рівень інформованості кожного учасника, задіяного в ланцюжку «виробник-зберігання-доставка-споживач».

Штрихове кодування – наукомістка технологія, заснована на використанні останніх досягнень оптико-електронної техніки, принципово нових програмно-технічних засобів, комп'ютерної техніки, засобів автоматизації, інформаційних систем і мереж зв'язку всіх видів.

Технологія штрихового кодування в загальному вигляді включає такі операції:

- ідентифікацію об'єкта шляхом присвоєння йому буквеного, цифрового або буквено-цифрового коду;
- представлення коду у вигляді штрихів з використанням певної символіки;
- нанесення кодової позначки на фізичні носії (товар, тара, пакування, етикетка, документ);
- зчитування кодової позначки;
- декодування кодової позначки в машинні подання буквених, цифрових або буквено-цифрових даних і передача їх у комп'ютер.

Виконання зазначених операцій здійснюється на основі стандартних правил, норм і вимог, що забезпечує їх повну спряженість та сумісність.

Переваги, які надає для виробничих підприємств впровадження технології штрихового кодування:

- підвищення ефективності облікових операцій у сферах виробництва, складування, збуту;
- ведення аналізу споживаних ресурсів;
- скорочення обсягу документообігу;

– налагодження систематичного збору достовірної інформації про рух товару та реалізації продукту;

– оперативне надання інформації органам управління і контролю;

– зменшення кількості помилок (типовим рівнем помилок ручного введення даних вважається одна помилка на 300 символів. Рівень можливих помилок у разі використання сканера штрих-коду зводиться до однієї помилки на 36 трильйонів символів, але це також залежить від типу сканера).

У свою чергу, чинними у системі страхового фонду документації (далі – СФД) технологічними документами не передбачено автоматизацію низки задач, а саме:

– маркування коробки картонної або алюмінієвої з документами СФД (далі – коробка з мікрофільмами СФД);

– перевірку наявності коробок з мікрофільмами СФД за актом-описом;

– облік мікрофільмів СФД (обліку інформації в журналі обліку надходження мікрофільмів СФД, журналі обліку надходження комплектувальних документів СФД і журналі вхідного контролю якості мікрофільмів СФД).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Відповідно до світових тенденцій [1 - 3] використання технології штрихового кодування широко представлені в таких сферах людської діяльності:

– торгівля. Використання штрих-кодів, наявних на пакованні більшості товарів, дозволяє істотно прискорити реєстрацію покупок касовим апаратом;

– складський облік. Штрих-код може бути використаний як для нанесення типу (різновиду) товару, так і для нанесення серійного номера. В останньому випадку можна відслідковувати переміщення товарів не тільки кількісно, але і вести «історію життя» кожного окремого екземпляра;

– транспорт. Штрих-код може бути використаний для нанесення вмісту, маршруту та інших даних про вантажі;

– виробничий процес. Індивідуальні серійні номери можуть бути присвоєні не тільки кожному виробу в цілому, а й окремо кожній деталі. Таким чином, можна налагодити дуже детальний облік у процесі складання виробів. Навіть за такої великої кількості інформації, яку вводять, процес збирання не буде гальмуватися завдяки легкості реєстрації серійних номерів – адже вони будуть виконані за допомогою кодової позначки;

– системи санкціонованого доступу в приміщення. Кодову позначку наносять на картки-перепустки. Спеціальні термінали мають так звані щільні зчитувачі штрих-коду. У пам'яті терміналів міститься інформація про всі нанесені на картки-перепустки коди – за цими кодами і розпізнається відвідувач;

– медицина та інші сфери, в яких через різні причини справжні імена (назви) не можуть зазначатися відкрито та їх доводиться замінювати номерами. Наприклад, на станціях переливання крові, де замість імен донорів (пацієнтів) на пробірки з пробами крові наклеюють етикетки зі штрих-кодами.

Мета статті – висвітлення питання стосовно вибору стандарту штрихового кодування для застосування у сфері СФД.

Виклад основного матеріалу. Під час створення і зберігання мікрофільмів СФД постало питання щодо спрощення та автоматизації обліку мікрофільмів СФД. Для цього було проаналізовано реєстраційні та паспортні дані на мікрофільми СФД та визначено мінімальний обсяг інформації, яку потрібно зазначити на етикетці з кодовою позначкою рулонів мікрофільмів СФД (див. таблицю 1).

Таблиця 1.

Мінімальний обсяг інформації, яку потрібно зазначити на етикетці з кодовою позначкою рулонів мікрофільмів

Дані для формування кодової позначки рулонів мікрофільмів СФД	Примітка
Номер мікрофільму згідно з ДСТУ 33.104 [4]	XXXXXX-XXX-XX-МФ
Назва підприємства (організації)-виробника мікрофільму	
Дата мікрофільмування	XX.XXXX (місяць, рік)
Основа фотоплівки	ТАЦ (триацетат целюлоза), ПЕТ (поліетилентерефталат), ТНЦ (триацетатна нейтральна целюлоза)
Гриф секретності або обмеженого доступу	ОВ (особливої важливості), ЦТ (цілком таємно), НТ (нетаємно), Т (таємно), ДСК (для службового користування)
Назва замікрофільмованого об'єкта (з технічного паспорта)	
Позначка (назва) комплексу документів (у рулоні)	
Кількість умовних аркушів формату А4	XXXX
Позитив-негатив	позитив, негатив
Мітка про наявність відзнятого на мікрофільм комплектувального документа: ВК (відомість комплексу) або СП (супровідний перелік) та кількість аркушів	XXXX
Номер акта-опису	

На вибір стандарту штрихового кодування документів СФД впливають такі критерії:

- можливість кодування цифр, кирилических та латинських символів, розділових знаків, спеціальних символів;
- відсутність потреби в додатковому устаткуванні;
- відсутність додаткових (ліцензійних, патентних) витрат;
- надійність збереження закодованих даних;
- обсяг даних, що кодують.

Сучасні стандарти штрихового кодування можна поділити на одно- та двомірні, інформацію про які було зведено до таблиць 2 і 3.

Таблиця 2.

Одномірні стандарти штрихового кодування

Назва стандарту	Довжина, символів	Дані, що кодує	Підтримка кирилиці	Контрольна сума	Примітка
Code 128 [5]	Змінна, до 103	Символьно-числові	Ні	Так	
EAN.UCC-128 [6]	Змінна, до 48	Символьно-числові	Ні	Так	
UPC-A [5]	Фіксована, 12	Числові	Ні	Так	
UPC-E [5]	Фіксована, 6	Числові	Ні	Так	Скорочений варіант UPC-A
EAN-13 (JAN-13) [5]	Фіксована, 13	Числові та код країни	Ні	Так	

Таблиця 3.

Двомірні стандарти штрихового кодування

Назва стандарту	Корекція помилок	Максимальний обсяг даних	Підтримка кирилиці	Відкритість формату
MaxiCode [7]	Так	90 Б	Ні	Відкритий, захищений патентами
Aztec code [8]	Рівень от 5 % до 95 %, стандартно 23 %	2 КБ	Ні	Відкритий, захищений патентами, переданий для загального використання
Micro QR code [9]	Фіксовані рівні в 7, 15 і 25 %	9 Б	Частково	Відкритий, специфікація платна
QR-код [9]	Фіксовані рівні в 7, 15, 25, 30 %	2-3 КБ	Так	Відкритий, специфікація платна
Data Matrix [10]	До 30 % пошкоджень	2-3 КБ	Частково	Відкритий, специфікація платна
PDF417 [11]	До 10 % пошкоджень	1-1,5 КБ	Так	Відкритий для загального використання

На підставі складу даних, що передбачається кодувати (див. таблицю 1) було визначено максимальну кількість символів кодової позначки, сформованої на підставі даних про один рулон мікрофільму СФД:

$L_{\text{макс. рулона}} = L_{\text{п.м.}} + L_{\text{н.п.}} + L_{\text{д.в.}} + L_{\text{о.ф.}} + L_{\text{г.с.}} + L_{\text{н.о.}} + L_{\text{п.к.}} + L_{\text{к.а.}} + L_{\text{п.н.}} + L_{\text{м.}} + L_{\text{а.о.}}$, де

$L_{\text{п.м.}}$ – довжина позначки мікрофільму, яка згідно з документом [16] становить 16 символів і містить кириличні символи, цифри та розділові знаки;

$L_{\text{н.п.}}$ – довжина назви підприємства (організації)-виробника мікрофільму, яка становить 1 символ, оскільки ці дані є довідковими і немає сенсу кодувати всю назву;

$L_{\text{д.в.}}$ – довжина дати мікрофільмування, яка становить 7 символів (2 символи – місяць, 1 символ – розділовий, 4 символи – рік);

$L_{\text{о.ф.}}$ – довжина назви основи фотоплівки, яка становить 1 символ, оскільки ці дані є довідковими і немає сенсу кодувати всю назву;

$L_{\text{г.с.}}$ – довжина назви грифа секретності або обмеженого доступу, яка становить 1 символ, оскільки ці дані є довідковими і немає сенсу кодувати всю назву;

$L_{\text{н.о.}}$ – довжина назви замікрофільмованого об'єкта, яка може сягати 1000 символів згідно з аналізом відповідних даних бази даних (далі – БД) Державного реєстру документів СФД України (далі – Реєстр СФД);

$L_{\text{п.к.}}$ – довжина позначки (назви) комплекту документів (у рулоні), яка може сягати 700 символів згідно з аналізом відповідних даних БД Реєстру СФД;

$L_{\text{к.а.}}$ – кількість символів для позначки кількості умовних аркушів формату А4. Згідно з аналізом відповідних даних БД Реєстру СФД для позначки цієї кількості досить 4 символи (тобто до 9999 умовних аркушів формату А4);

$L_{\text{п.н.}}$ – довжина символів поля «позитив-негатив», яка становить 1 символ, оскільки ці дані є довідковими і немає сенсу кодувати всю назву;

$L_{\text{м.}}$ – кількість символів для позначки мітки про наявність відзнятого на мікрофільм комплектувального документа (ВК або СП) та кількість аркушів цього документа. Згідно з аналізом відповідних даних БД Реєстру СФД для позначки цієї кількості досить 5 символів;

$L_{\text{а.о.}}$ – кількість символів для позначки номера акта-опису, яка не перевищує 20 символів.

Таким чином, максимальна кількість символів кодової позначки, сформованої на підставі даних про рулон мікрофільму СФД, дорівнює:

$$L_{\text{макс. рулона}} = 16+1+7+1+1+1000+700+4+1+5+20 = 1756$$

Отримане значення не перевищує максимальної кількості символів (4296 символів), що допускається кодувати згідно з стандартом QR-коду, та максимальної кількості символів (1850 символів), що допускається кодувати згідно з стандартом PDF417. Але можливості стандарту PDF417 наближаються до максимальної кількості символів кодової позначки, сформованої на

підставі даних про рулон мікрофільму СФД, що майже не дає змоги для подальшого їх розширення. Решта стандартів кодування до цієї відмітки навіть не наближаються.

Оскільки визначені у таблиці 1 дані можуть містити цифри, кириличні та латинські символи, розділові знаки, за результатом аналізу сучасних стандартів штрихового кодування було визначено, що цим критеріям відповідають тільки стандарти штрихового кодування QR-код та PDF417. Крім того, стандарти QR-код і PDF417 відповідають критерію вибору щодо:

- відсутності потреби в додатковому устаткуванні, оскільки зображення їх кодових познач будуються зі стандартних квадратних пікселів, що дозволяє використовувати для їх друкування побутові лазерні чорно-білі принтери;
- відсутності додаткових (ліцензійних, патентних) витрат;
- надійність збереження закодованих даних;
- обсяг даних, що кодують.

Але загалом слід відмітити, що стандарт QR-код все ж таки переважає стандарт PDF417 стосовно критеріїв вибору щодо надійності збереження закодованих даних та обсягу даних, що кодують, оскільки:

- гарантує розпізнавання інформації в разі пошкодження 30 % зображення кодової позначки (10 % для стандарту PDF417);
- дозволяє закодувати 2-3 КБ інформації (близько 4296 кирилических символів), а стандарт PDF417 – 1-1,5 КБ (1850 кирилических символів).

Висновки. Таким чином, використання технології штрихового кодування у сфері СФД за стандартами QR-коду і PDF417 дозволить створити умови для автоматизації задачі:

- маркування коробки картонної або алюмінієвої з документами СФД (далі – коробка з мікрофільмами СФД);
- перевірки наявності коробок з мікрофільмами СФД за актом-описом;
- обліку інформації в журналі обліку надходження мікрофільмів СФД, журналі обліку надходження комплектувальних документів СФД і журналі вхідного контролю якості мікрофільмів СФД.

Література:

1. 8 Incredible Uses of Barcodes. QodeNext : веб-сайт. URL: <https://www.qodenext.com/blog/incredible-uses-of-barcodes/> (дата звернення: 11.09.2024).
2. Barcode trends and forecasts: Navigating the Future: Barcode Trends for 2024 and Beyond. FasterCapital : веб-сайт. URL: <https://fastercapital.com/content/Barcode-trends-and-forecasts-Navigating-the-Future--Barcode-Trends-for-2024-and-Beyond.html> (дата звернення: 11.09.2024).
3. Barcode Technology: A Comprehensive Guide. TranZact: веб-сайт. URL: <https://letstranzact.com/blogs/barcode-technology> (дата звернення: 11.09.2024).
4. ДСТУ 33.119:2018 СФД. Мікрофільм. Загальні технічні вимоги. [чинний від 2019-10-01]. Вид. офіц. Київ : ДП «УкрНДНЦ», 2019. 40 с.

5. GS1 General Specifications: The foundational GS1 standard that defines how identification keys, data attributes and barcodes must be used in business applications. 2023. GS1. URL: https://www.gs1jp.org/assets/img/pdf/GS1_General_Specifications.pdf (дата звернення: 11.09.2024).

6. ISO/IEC 24723:2010 Information technology. Automatic identification and data capture techniques. GS1 Composite bar code symbology specification. Geneva : ISO, 2010. URL: <https://www.iso.org/standard/51425.html> (дата звернення: 11.09.2024).

7. ISO/IEC 16023:2000 Information technology. International symbology specification. MaxiCode. Geneva : ISO, 2000. URL: <https://www.iso.org/standard/29835.html> (дата звернення: 11.09.2024).

8. ISO/IEC 24778:2024 Information technology – Automatic identification and data capture techniques – Aztec Code bar code symbology specification. Geneva : ISO, 2024. URL: <https://www.iso.org/standard/82441.html> (дата звернення: 11.09.2024).

9. ISO/IEC 18004:2024. Information technology. Automatic identification and data capture techniques. QR code bar code symbology specification. Geneva : ISO, 2024. URL: <https://www.iso.org/standard/83389.html> (дата звернення: 11.09.2024).

10. ISO/IEC 16022:2024. Information technology – Automatic identification and data capture techniques – Data Matrix bar code symbology specification. Geneva: ISO, 2024. URL: <https://www.iso.org/standard/80926.html> (дата звернення: 11.09.2024).

11. ISO/IEC 15438:2015. Information technology – Automatic identification and data capture techniques – PDF417 bar code symbology specification. Geneva: ISO, 2015. URL: <https://www.iso.org/standard/65502.html> (дата звернення: 11.09.2024).

References:

1. QodeNext. (n.d.). *8 Incredible Uses of Barcodes* [In English]. Retrieved September 11, 2024, from <https://www.qodenext.com/blog/incredible-uses-of-barcodes/>.

2. FasterCapital. (n.d.). *Barcode trends and forecasts: Navigating the Future: Barcode Trends for 2024 and Beyond* [In English]. Retrieved September 11, 2024, from <https://fastercapital.com/content/Barcode-trends-and-forecasts-Navigating-the-Future--Barcode-Trends-for-2024-and-Beyond.html>.

3. TranZact. (n.d.). *Barcode Technology: A Comprehensive Guide* [In English]. Retrieved September 11, 2024, from <https://letstranzact.com/blogs/barcode-technology>.

4. UkrNDNC. (2019). *DSTU 33.119:2018 SFD. Microfilm. General technical requirements* [In Ukrainian]. Kyiv: State Enterprise “Ukrainian Research and Training Center for Standardization, Certification and Quality”.

5. GS1. (2023). *GS1 General Specifications: The foundational GS1 standard that defines how identification keys, data attributes and barcodes must be used in business applications* [In English]. Retrieved from https://www.gs1jp.org/assets/img/pdf/GS1_General_Specifications.pdf.

6. International Organization for Standardization. (2010). *Information technology – Automatic identification and data capture techniques - GS1 Composite bar code symbology specification (ISO/IEC Standard No. 24723:2010)*. [In English]. Retrieved September 11, 2024, from <https://www.iso.org/standard/51425.html>.

7. International Organization for Standardization. (2000). *Information technology – International symbology specification – MaxiCode (ISO/IEC Standard No. 16023:2000)*. [In English]. Retrieved September 11, 2024, from <https://www.iso.org/standard/29835.html>.

8. International Organization for Standardization. (2024). *Information technology – Automatic identification and data capture techniques – Aztec Code bar code symbology specification (ISO/IEC Standard No. 24778:2024)*. [In English]. Retrieved September 11, 2024, from <https://www.iso.org/standard/82441.html>.

9. International Organization for Standardization. (2024). *Information technology – Automatic identification and data capture techniques – QR code bar code symbology specification (ISO/IEC Standard No. 18004:2024)*. [In English]. Retrieved September 11, 2024, from <https://www.iso.org/standard/83389.html>.

10. International Organization for Standardization. (2024). *Information technology – Automatic identification and data capture techniques – Data Matrix bar code symbology specification (ISO/IEC Standard No. 16022:2024)*. Retrieved September 11, 2024, from <https://www.iso.org/standard/80926.html>.

11. International Organization for Standardization. (2015). *Information technology – Automatic identification and data capture techniques – PDF417 bar code symbology specification (ISO/IEC Standard No. 15438:2015)*. Retrieved September 11, 2024, from <https://www.iso.org/standard/65502.html>.

УДК: 57.047:582-045.35:[574.4:630](045)

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-675-685](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-675-685)

Кравець Ірина Станіславівна кандидат сільськогосподарських наук, доцент, ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», доцент кафедри біології та агрономії, вул. Івана Банка, 3, м. Полтава, 36000, <https://orcid.org/0000-0002-0335-1346>

Парахненко Владислав Геннадійович доктор філософії з наук про Землю, викладач кафедри хімії та екології, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, Умань, 20300, тел.: (096) 146-99-82, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

Шевченко Анатолій Михайлович доктор сільськогосподарських наук, професор кафедри садово-паркового господарства та екології, ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», вул. Івана Банка, 3, 36000, м. Полтава, <https://orcid.org/0000-0003-0448-7509>

Гончарук Віталій Володимирович кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри хімії та екології, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, <https://orcid.org/0000-0002-3977-36123>

ВПЛИВ ІНВАЗИВНИХ РОСЛИН НА БІОРІЗНОМАНІТТЯ ЛІСОВИХ ЕКОСИСТЕМ

Анотація. Інвазивні рослини є однією з найбільших загроз для біорізноманіття лісових екосистем у всьому світі. Їхній негативний вплив проявляється у здатності швидко поширюватися і витіснити місцеві види, що призводить до суттєвого зниження видового різноманіття. Інвазивні рослини, завдяки своїм агресивним адаптивним властивостям, здатні захоплювати великі площі, змінюючи при цьому структуру та функціонування лісових екосистем. Це призводить до порушення природних екологічних зв'язків, зміни складу флори та фауни, а також деградації середовища існування багатьох видів.

Зміна структури рослинного покриву впливає на конкуренцію за ресурси, такі як світло, вода і поживні речовини, що посилює тиск на місцеві види. Деякі інвазивні рослини здатні змінювати хімічний склад ґрунту, знижуючи його родючість або збільшуючи кислотність, що також негативно впливає на місцеву флору. Крім того, інвазивні види можуть сприяти ерозії ґрунтів, оскільки їхні кореневі системи часто менш ефективно утримують ґрунт порівняно з місцевими рослинами.

Зміни в рослинності впливають на місцеву фауну, зокрема на тварин, які залежать від певних видів рослин для їжі чи укриття. Інвазивні види можуть витіснити або знижувати популяції місцевих тварин, що сприяє подальшому зниженню біорізноманіття. Також, зміни в рослинному покриві можуть впливати на мікроклімат і гідрологічний режим лісових екосистем, що додатково ускладнює умови існування для місцевих видів.

Інвазивні рослини часто сприяють розповсюдженню інших інвазивних видів, включаючи комах і патогенів, що ще більше ускладнює збереження природних екосистем. Відновлення лісових екосистем після інвазії може бути тривалим і дорогим процесом, що вимагає значних зусиль і ресурсів.

З метою збереження біорізноманіття та екологічної стійкості лісів, важливо впроваджувати заходи щодо моніторингу, попередження та контролю поширення інвазивних видів. Це включає в себе активну боротьбу з інвазивними рослинами, відновлення місцевих видів і екосистемних функцій, а також просвітницьку діяльність для підвищення обізнаності про загрози, які вони становлять[1].

Ключові слова: інвазивні рослини, хімічний склад ґрунту, мікроклімат, лісові екосистеми, біорізноманіття.

Kravets Iryna Stanislavivna candidate of agricultural sciences, associate professor, Luhansk Taras Shevchenko National University, associate professor of the Department of Biology and Agronomy, St. Ivan Bank, 3, Poltava, 36000, <https://orcid.org/0000-0002-0335-1346>

Parakhnenko Vladyslav Gennadievich Ph.D. teacher, Department of Chemistry and Ecology, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

Shevchenko Anatoly Mykhailovych doctor of agricultural sciences, professor of the department of horticulture and ecology, «Luhansk National University named after Taras Shevchenko», St. Ivan Banka, 3, Poltava, 36000, <https://orcid.org/0000-0003-0448-7509>

Honcharuk Vitaly Volodymyrovych Candidate of Pedagogical Sciences, senior lecturer of the Department of Chemistry and Ecology, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, <https://orcid.org/0000-0002-3977-36123>

IMPACT OF INVASIVE PLANTS ON THE BIODIVERSITY OF FOREST ECOSYSTEMS

Abstract. Invasive plants are one of the biggest threats to the biodiversity of forest ecosystems around the world. Their negative impact is manifested in their

ability to spread rapidly and displace native species, leading to a significant reduction in species diversity. Invasive plants, due to their aggressive adaptive properties, are able to occupy large areas, changing the structure and functioning of forest ecosystems. This leads to a disruption of natural ecological connections, changes in the composition of flora and fauna, and degradation of habitats for many species.

Changes in the structure of the vegetation cover affect competition for resources such as light, water and nutrients, which increases pressure on native species. Some invasive plants can change the chemical composition of the soil, reducing its fertility or increasing its acidity, which also negatively affects the native flora. In addition, invasive species can contribute to soil erosion, as their root systems are often less effective at holding soil than native plants.

Changes in vegetation affect native fauna, including animals that depend on certain plant species for food or shelter. Invasive species can displace or reduce populations of native animals, further reducing biodiversity. In addition, changes in vegetation cover can affect the microclimate and hydrological regime of forest ecosystems, further complicating the living conditions for native species.

Invasive plants often contribute to the spread of other invasive species, including insects and pathogens, which further complicates the conservation of natural ecosystems. Restoration of forest ecosystems after an invasion can be a long and expensive process, requiring significant efforts and resources.

In order to preserve biodiversity and ecological sustainability of forests, it is important to implement measures to monitor, prevent and control the spread of invasive species. This includes active control of invasive plants, restoration of native species and ecosystem functions, and educational activities to raise awareness of the threats they pose[1].

Keywords: invasive plants, soil chemistry, microclimate, forest ecosystems, biodiversity.

Постановка проблеми. Інвазивні рослини становлять серйозну загрозу для біорізноманіття лісових екосистем у всьому світі. Вони мають здатність швидко розмножуватися та поширюватися, часто витісняючи місцеві види рослин, що призводить до зниження біорізноманіття. Цей процес може мати серйозні наслідки для всієї екосистеми, адже кожен вид відіграє унікальну роль у підтримці екологічної рівноваги. Коли інвазивні рослини захоплюють територію, вони можуть змінювати структуру та функції лісових екосистем, що, в свою чергу, впливає на фауну, яка залежить від цих рослин для проживання та харчування.

Однією з ключових проблем є те, що інвазивні рослини часто не мають природних ворогів у нових середовищах, що дозволяє їм швидко поширюватися. Вони також можуть виділяти токсичні речовини, які пригнічують ріст

інших рослин, або змінювати хімічний склад ґрунтів, роблячи їх менш придатними для місцевих видів. Це може призвести до втрати рідкісних або ендемічних видів, які мають обмежене поширення та не можуть конкурувати з агресивними інвазивними рослинами.

Зменшення біорізноманіття може негативно вплинути на стабільність лісових екосистем. Чим більше різноманітних видів у лісі, тим стійкішим він є до змін навколишнього середовища, таких як зміна клімату або шкідники. Інвазивні рослини також можуть змінювати водний режим у лісах, збільшуючи ерозію ґрунтів і впливаючи на водні ресурси.

Крім того, інвазивні рослини можуть ускладнювати регенерацію лісів після природних або антропогенних катастроф, таких як пожежі чи вирубка лісів. Вони можуть швидко захоплювати відкриті простори, перешкоджаючи росту молодих дерев і кущів, що затримує процес відновлення природних екосистем. Вплив інвазивних рослин може бути також економічним, оскільки боротьба з ними вимагає значних ресурсів[2].

З огляду на це, проблема інвазивних рослин є надзвичайно актуальною і вимагає невідкладних заходів для запобігання подальшому зниженню біорізноманіття. Необхідно розробляти стратегії управління, що включають моніторинг поширення інвазивних видів, дослідження їх впливу на місцеві екосистеми та впровадження заходів з їх контролю. Інтеграція цих зусиль на національному та міжнародному рівнях є критично важливою для захисту лісових екосистем та збереження їхнього біорізноманіття на майбутні покоління.

Огляд останніх досліджень і публікацій. Останні дослідження вказують на те, що вплив інвазивних рослин на біорізноманіття лісових екосистем є надзвичайно значущим і багатограним. Згідно з результатами численних наукових праць, інвазивні рослини мають здатність різко змінювати екологічні умови в місцях свого поширення, що призводить до істотного зниження популяцій місцевих видів. Наприклад, дослідження, проведені в лісах Північної Америки, показали, що інвазивні види, такі як японський барбарис (*Berberis thunbergii*), спричиняють значну втрату підліску та змінюють мікрокліматичні умови, створюючи тінь і підвищену вологість, що сприяє подальшому поширенню інвазій.

Інше дослідження, проведене в Європі, зосереджується на рослинах, як-от борщівник Сосновського (*Heracleum sosnowskyi*) та вічнозелений очерет (*Phragmites australis*). Ці види демонструють здатність до агресивного розростання, що призводить до витіснення місцевих трав'янистих видів та навіть молодих дерев, порушуючи регенерацію лісу. У деяких випадках інвазивні рослини також спричиняють хімічні зміни в ґрунті, як, наприклад, випадки з амброзією полиноистою (*Ambrosia artemisiifolia*), яка виділяє алелопатичні речовини, що пригнічують ріст інших рослин[3].

Публікації останніх років також підкреслюють роль глобальних змін клімату у поширенні інвазивних видів. Потепління клімату та зміни в режимах опадів створюють сприятливі умови для розповсюдження інвазивних рослин у нових регіонах, що може призвести до ще більших втрат біорізноманіття. Наприклад, дослідження, проведене в Австралії, виявило, що підвищення температури сприяє поширенню інвазивних видів евкалиптів у високогірних лісах, де раніше вони не зустрічалися.

Багато досліджень також наголошують на необхідності впровадження ефективних стратегій контролю та управління інвазивними видами. Наприклад, у статтях про боротьбу з інвазивними рослинами у Південній Африці акцентується на інтегрованих підходах, які включають механічне видалення, хімічну обробку та біологічний контроль за допомогою введення природних ворогів інвазивних видів. Ці методи демонструють певну ефективність, однак потребують постійного моніторингу та адаптації до місцевих умов.

Також є численні публікації, які досліджують економічні аспекти боротьби з інвазивними видами. Наприклад, у США проведені економічні оцінки показали, що збитки від інвазивних видів рослин та вартість заходів з їх контролю можуть сягати мільярдів доларів на рік. Це підкреслює важливість інвестицій у превентивні заходи, такі як посилений контроль за імпортом рослинного матеріалу та створення "гарячих точок" для моніторингу поширення інвазивних видів.

Важливість міжнародної співпраці також відображена в останніх публікаціях, які закликають до координації зусиль між країнами для обміну інформацією та розробки спільних стратегій зупинки поширення інвазивних видів. Зокрема, в Європі розробляються спільні програми, такі як Європейська стратегія з біорізноманіття, що включає боротьбу з інвазивними видами як один із ключових елементів.

У підсумку, огляд останніх досліджень і публікацій підтверджує, що вплив інвазивних рослин на біорізноманіття лісових екосистем є серйозною проблемою, яка потребує комплексного підходу до вирішення. З огляду на складність цієї проблеми, необхідно продовжувати дослідження та розробляти нові методи боротьби з інвазивними видами, а також посилювати міжнародне співробітництво для збереження лісових екосистем[4].

Мета статті. Метою дослідження впливу інвазивних рослин на біорізноманіття лісових екосистем є виявлення та аналіз механізмів, через які інвазивні види змінюють структуру та функції лісових екосистем, зокрема, як ці рослини впливають на популяції місцевих видів, змінюють екологічні умови та сприяють зниженню біорізноманіття. Дослідження має на меті розробку ефективних стратегій для запобігання поширенню інвазивних видів, їхньої нейтралізації та відновлення екосистем, що постраждали від інвазії. Крім того,

метою є підвищення розуміння значущості збереження біорізноманіття та впливу антропогенних факторів на поширення інвазивних рослин, що в довгостроковій перспективі сприятиме збереженню екологічної рівноваги та стабільності лісових екосистем.

Виклад основного матеріалу. Інвазивні рослини становлять серйозну загрозу для біорізноманіття лісових екосистем, впливаючи на них на різних рівнях – від зміни фізичних характеристик середовища до витіснення місцевих видів рослин і тварин. Інвазивні види можуть змінювати структуру та функціонування екосистем, завдаючи значних екологічних і економічних збитків[5].

Одним із найважливіших аспектів впливу інвазивних рослин є їхня здатність змінювати структуру рослинних співтовариств. Завдяки своїй швидкій адаптації та агресивному розмноженню, ці рослини часто витісняють місцеві види, що призводить до зниження видового різноманіття. Наприклад, такі види, як амброзія полинолиста (*Ambrosia artemisiifolia*) або золотарник канадський (*Solidago canadensis*), можуть швидко зайняти великі площі, витісняючи менш конкурентоспроможні місцеві види.

Інвазивні рослини також здатні змінювати фізичні умови середовища, наприклад, склад ґрунтів, рівень вологості чи вміст поживних речовин. Це може призводити до непрямих змін у лісових екосистемах, що впливають не тільки на рослини, але й на інші організми, такі як гриби, комахи та дрібні ссавці. Наприклад, види, що фіксують азот, такі як люцерна (*Medicago sativa*), можуть змінювати хімічний склад ґрунту, роблячи його менш придатним для деяких місцевих видів рослин.

Важливою рисою інвазивних видів є їхня здатність швидко поширюватися на нові території, що сприяє їхньому успішному закріпленню в лісових екосистемах. Це може відбуватися через різні механізми, такі як вітрове чи водне перенесення насіння, транспорт тваринами або ж антропогенні фактори, такі як транспортні шляхи чи сільськогосподарські угіддя. Швидке поширення таких видів може призводити до руйнівних наслідків для місцевих екосистем, зокрема через зміни в конкурентних взаємодіях між видами.

Інвазивні рослини часто створюють умови, які сприяють зниженню різноманіття інших груп організмів. Зниження різноманіття комах, наприклад, може мати каскадний вплив на трофічні ланцюги, що впливає на хижаків і паразитів, які залежать від цих комах. Це, в свою чергу, може змінити функціонування екосистеми, наприклад, через порушення запилення рослин або зниження ефективності розкладання органічних речовин[6].

Одним із найбільш критичних аспектів впливу інвазивних видів є їхня здатність змінювати вогнестійкість лісів. Деякі інвазивні види, такі як евкаліпт (*Eucalyptus* spp.), збільшують ризик виникнення пожеж через високу легкозаймистість своїх залишків. Це може призводити до частіших і

інтенсивніших лісових пожеж, що, в свою чергу, може ще більше знижувати біорізноманіття та сприяти поширенню вогнестійких інвазивних видів.

Інвазивні рослини також можуть мати негативний вплив на місцеву фауну. Витіснення місцевих рослин, що забезпечують їжею чи притулком тварин, може призводити до зниження чисельності або навіть зникнення деяких видів тварин. Наприклад, деякі види птахів або комах можуть втратити свої гніздові місця чи джерела їжі через заміну місцевих видів інвазивними рослинами.

Для боротьби з поширенням інвазивних видів необхідні комплексні підходи, що включають як механічні, так і хімічні методи. Одним із найбільш ефективних способів є запобігання введенню нових інвазивних видів через суворий контроль на кордонах та моніторинг стану існуючих екосистем. Крім того, важливо проводити регулярний моніторинг поширення інвазивних видів та розробляти стратегії з їхнього знищення або контролю.

Підсумовуючи, можна сказати, що інвазивні рослини становлять серйозну загрозу для біорізноманіття лісових екосистем, впливаючи на них через зміни структури рослинного покриву, фізичних характеристик середовища та трофічних ланцюгів. Для збереження лісових екосистем необхідно вжити рішучих заходів для контролю і боротьби з поширенням інвазивних видів.

Результати досліджень. Дослідження впливу інвазивних рослин на біорізноманіття лісових екосистем показали, що ці види здатні суттєво змінювати структуру і функціонування екосистем, призводячи до зниження видового різноманіття та порушення екологічних взаємозв'язків. Наприклад, у дослідженнях, проведених у Північній Америці, було виявлено, що інвазивні види, такі як ясен білий (*Fraxinus americana*), заміщують місцеві види, що призводить до зменшення кількості трофічних рівнів у лісах.

Такі зміни негативно впливають на чисельність та різноманіття місцевих видів рослин і тварин. Зокрема, дослідження вказують на те, що зменшення різноманіття місцевих рослин часто супроводжується зменшенням чисельності комах, які залежать від цих рослин для харчування і розмноження. Наприклад, вивчення впливу інвазивного виду японської жимолості (*Lonicera japonica*) на лісові екосистеми в США показало, що цей вид здатний витіснити місцеві рослини, що, в свою чергу, негативно впливає на популяції місцевих метеликів і бджіл[7].

Дослідження, проведені в Європі, також демонструють негативний вплив інвазивних видів на лісові екосистеми. Наприклад, інвазивний вид - злаки з роду *Sorghum* - виявився агресивним конкурентом для місцевих видів трав'янистих рослин, що призвело до зменшення їх чисельності та різноманіття в багатьох лісових районах. Це, в свою чергу, негативно впливає на популяції трав'яїдних тварин, які залежать від цих рослин.

Крім того, інвазивні види здатні змінювати фізичні характеристики лісових екосистем. Наприклад, дослідження виявили, що деякі інвазивні види, такі як евкаліпт, збільшують кислотність ґрунтів, що робить їх менш придатними для зростання місцевих видів рослин. Це призводить до подальшого зниження біорізноманіття і зміни структури рослинного покриву.

Інші дослідження показують, що інвазивні рослини можуть змінювати вологість і освітлення в лісових екосистемах, що також впливає на місцеві види рослин і тварин. Наприклад, інвазивний вид падуба японського (*Plex aquifolium*) створює густий підлісок, який затінює підріст місцевих видів, зменшуючи їхні шанси на виживання.

Зміни у складі рослинного покриву, викликані інвазивними видами, мають також значний вплив на структуру та динаміку популяцій місцевих тварин. Наприклад, дослідження показали, що зниження чисельності місцевих рослин, викликане поширенням інвазивних видів, призводить до зменшення чисельності місцевих птахів, які залежать від цих рослин для гніздування та харчування[8].

Дослідження також демонструють, що інвазивні види здатні змінювати гідрологічний режим лісових екосистем. Наприклад, було встановлено, що інвазивний вид тамариску (*Tamarix spp.*) споживає велику кількість води, що призводить до зниження рівня ґрунтових вод і осушення водно-болотних угідь. Це, в свою чергу, негативно впливає на чисельність водно-болотних видів тварин.

Крім того, інвазивні види можуть сприяти поширенню хвороб серед місцевих видів. Наприклад, дослідження показали, що інвазивні види рослин можуть бути носіями патогенів, які заражають місцеві види рослин і тварин, призводячи до їхньої загибелі.

Загалом, результати досліджень показують, що інвазивні рослини мають широкий спектр негативних впливів на лісові екосистеми, змінюючи їхню структуру, функціонування та біорізноманіття. Ці зміни можуть мати довгострокові наслідки для екосистем, що потребує активних заходів для контролю та зменшення впливу інвазивних видів[9].

Висновки. Вплив інвазивних рослин на біорізноманіття лісових екосистем свідчать про їхню серйозну загрозу для стабільності та здоров'я цих екосистем. Інвазивні види здатні значно змінювати структуру, функціонування та склад лісів, викликаючи довготривалі негативні наслідки для місцевої флори і фауни.

По-перше, інвазивні рослини демонструють високу здатність до швидкого поширення і адаптації в нових умовах. Вони часто виявляються більш конкурентоспроможними, ніж місцеві види, що призводить до їхнього витіснення і зниження загальної кількості видів у лісових екосистемах. Це, у свою чергу, веде до зниження біорізноманіття, що є критично важливим для

підтримки екосистемних функцій і послуг, таких як регулювання клімату, збереження ґрунтів та підтримання водних ресурсів.

По-друге, інвазивні рослини здатні змінювати фізичні та хімічні характеристики середовища, в якому вони поширюються. Зміни у складі ґрунтів, вологи та освітлення можуть створювати нові умови, які сприяють подальшому поширенню інвазивних видів, роблячи середовище менш придатним для місцевих видів. Наприклад, деякі інвазивні рослини здатні збільшувати вміст азоту в ґрунті, що сприяє їхньому подальшому розповсюдженню на шкоду місцевим видам, що пристосовані до бідніших на поживні речовини ґрунтів.

По-третє, інвазивні рослини можуть змінювати динаміку трофічних ланцюгів у лісових екосистемах, впливаючи на чисельність і різноманіття комах, птахів та інших тварин. Наприклад, зменшення чисельності місцевих видів рослин, які є джерелом їжі для комах-запилювачів, може призводити до зниження чисельності цих комах, що має каскадний ефект на хижаків, що залежать від них.

По-четверте, вплив інвазивних рослин на біорізноманіття також включає зниження кількості природних місць для проживання місцевих видів. Це може спричинити втрату притулку для дрібних ссавців, птахів та інших видів, що змушує їх переселятися або зменшуватися у чисельності, підвищуючи ризик їхнього зникнення.

Крім того, інвазивні види можуть створювати умови для більш частих і інтенсивних пожеж у лісах. Багато інвазивних видів рослин містять високий рівень легкозаймистих речовин, що може підвищити ризик виникнення пожеж і прискорити їхнє поширення. Часті пожежі руйнують середовище існування місцевих видів і створюють сприятливі умови для подальшого поширення інвазивних видів, які здатні швидко відновлюватися після пожеж.

Також варто зазначити, що інвазивні рослини можуть служити резерватами для патогенів і шкідників, що додатково посилює їхній негативний вплив на місцеві види. Це може призводити до поширення хвороб серед місцевих рослин і тварин, що знижує їхню життєздатність і конкурентоспроможність.

У світлі цих висновків стає очевидним, що інвазивні рослини є однією з основних загроз для біорізноманіття лісових екосистем. Вони здатні призводити до значних екологічних змін, що впливають на всі рівні екосистеми, від мікробного складу ґрунтів до великих ссавців. Тому важливо вживати заходів щодо моніторингу та контролю інвазивних видів, щоб зменшити їхній негативний вплив на лісові екосистеми[10].

Важливими є і заходи профілактики, які можуть включати створення бар'єрів для поширення інвазивних видів, контроль на кордонах, освітні кампанії та залучення громадськості до боротьби з інвазією. Такі заходи можуть включати також активне відновлення місцевих видів та екосистем після їхнього пошкодження інвазивними рослинами.

Зрештою, розуміння механізмів впливу інвазивних рослин на біорізноманіття лісових екосистем є ключовим для розробки ефективних стратегій їхнього контролю і збереження біорізноманіття. Лише комплексний підхід, який включає наукові дослідження, моніторинг, профілактику та активні заходи з управління інвазією, може допомогти зберегти цінні лісові екосистеми для майбутніх поколінь.

Література:

1. Ковальчук, Л. В. Вплив інвазивних видів рослин на біорізноманіття лісових екосистем України. Біологічні дослідження та природоохоронні заходи. 2021. Т. 19, № 3. С. 56-61.
2. Сидоренко, О. П. Інвазійні рослини і їхній вплив на структуру та функціонування лісових екосистем. Вісник екологічних наук. 2022. Т. 29, № 2. С. 71-76.
3. Іваненко, В. М. Роль інвазійних рослин у зміні біорізноманіття лісових зон. Екосистеми та біоценози. 2020. Т. 12, № 1. С. 101-106.
4. Дорошенко, М. Г. Інвазії рослин та їхній вплив на аборигенну флору лісових угідь. Лісове господарство та екологія. 2023. Т. 17, № 4. С. 85-90.
5. Лазаренко, П. В. Вплив інвазійних рослин на біорізноманіття Карпатських лісів. Вісник Карпатського біосферного заповідника. 2021. Т. 14, № 2. С. 39-44.
6. Крамаренко, О. А. Екологічні загрози від інвазійних видів рослин у лісових екосистемах. Український журнал екології. 2022. Т. 30, № 3. С. 48-53.
7. Марченко, Л. І. Просторовий розподіл інвазійних рослин у лісових екосистемах. Екологія і довкілля. 2020. Т. 8, № 1. С. 29-34.
8. Шевченко, Т. М. Динаміка інвазійних видів рослин в умовах антропогенного тиску на ліси. Журнал екосистемних досліджень. 2023. Т. 10, № 2. С. 92-97.
9. Поліщук, О. І. Вплив інвазійних видів на стійкість лісових екосистем. Біоекологія. 2024. Т. 11, № 1. С. 73-78.
10. Гончарук В. В., Parakhnenko V. G. ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЛІСОВІДНОВЛЕННЯ. Наукові перспективи. 2023. Вип. 9(39) С. 94-106.

References:

1. Kovalchuk, L.V. (2021). Vplyv invazyvnykh vydiv roslin na bioriznomanittya lisovykh ekosystem Ukrainy [Impact of invasive plant species on biodiversity of forest ecosystems in Ukraine]. Biologichni doslidzhennya ta pryrodookhoronni zakhody, 19(3), 56-61 [in Ukrainian].
2. Sydorenko, O.P. (2022). Invaziyni roslyny i yikhniy vplyv na strukturu ta funktsionuvannya lisovykh ekosystem [Invasive plants and their impact on the structure and functioning of forest ecosystems]. Visnyk ekolohichnykh nauk, 29(2), 71-76 [in Ukrainian].
3. Ivanenko, V.M. (2020). Rol invaziynykh roslin u zmini bioriznomanittya lisovykh zon [The role of invasive plants in changing biodiversity of forest zones]. Ekolohichni systemy ta biotsenozy, 12(1), 101-106 [in Ukrainian].
4. Doroshenko, M.H. (2023). Invaziyi roslin ta yikhniy vplyv na aboryhennuyu floru lisovykh uhid [Plant invasions and their impact on native flora of forest areas]. Lisove hospodarstvo ta ekolohiya, 17(4), 85-90 [in Ukrainian].
5. Lazarenko, P.V. (2021). Vplyv invaziynykh roslin na bioriznomanittya Karpatskykh lisiv [The impact of invasive plants on the biodiversity of the Carpathian forests]. Visnyk Karpatskoho biosferneho zapovidnyka, 14(2), 39-44 [in Ukrainian].

6. Kramarenko, O.A. (2022). Ekolohichni zahrozy vid invazyinykh vydiv roslin u lisovykh ekosystemakh [Ecological threats from invasive plant species in forest ecosystems]. *Ukrayinskyy zhurnal ekolohiyi*, 30(3), 48-53 [in Ukrainian].

7. Marchenko, L.I. (2020). Prostorovyy rozpodil invazyinykh roslin u lisovykh ekosystemakh [Spatial distribution of invasive plants in forest ecosystems]. *Ekolohiya i dokilliya*, 8(1), 29-34 [in Ukrainian].

8. Shevchenko, T.M. (2023). Dynamika invazyinykh vydiv roslin v umovakh antropohennoho tisku na lisy [Dynamics of invasive plant species under anthropogenic pressure on forests]. *Zhurnal ekosystemnykh doslidzhen*, 10(2), 92-97 [in Ukrainian].

9. Polishchuk, O.I. (2024). Vplyv invazyinykh vydiv na stiykist lisovykh ekosystem [The impact of invasive species on the resilience of forest ecosystems]. *Bioekolohiya*, 11(1), 73-78 [in Ukrainian].

10. Honcharuk, V.V., & Parakhnenko, V.H. (2023). Ekoloho-ekonomichne rehulyuvannya lisovidnovlennya [Ecological and economic regulation of forest restoration]. *Naukovi perspektyvy*, 9(39), 94-106 [in Ukrainian].

УДК 621.37

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-686-696](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-686-696)

Лотошинська Наталія Дмитрівна кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри ІТВС, НУ «Львівська політехніка», вул. Степана Бандери, 12, м. Львів, 79013, тел.: (032) 258-27-79, <https://orcid.org/0000-0002-6618-0070>

Ковальчук Анатолій Михайлович старший викладач кафедри ІТВС, НУ «Львівська політехніка», вул. Степана Бандери, 12, м. Львів, 79013, тел.: (032) 258-27-79, <https://orcid.org/0000-0001-5910-4734>

ПОКРАЩЕНА СИСТЕМА ДЛЯ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ЗЕЛЕНОГО КОЛЬОРУ

Анотація. У даній статті досліджено і проаналізовано особливості сприйняття та відтворення зеленого кольору у природному, так і в технологічному контекстах. Визначено, що для забезпечення точного та природного відтворення зеленого кольору важливо враховувати як природні характеристики цього кольору, так і технологічні аспекти його візуалізації. Для точного відтворення природного зеленого кольору в технологічних пристроях важливо враховувати всі аспекти сприйняття кольору людським оком, вплив освітлення, погоди, часу доби, особливостей ландшафту та інше, а також можливості та обмеження техніки. Розуміння цих факторів і правильне налаштування приладів дозволяє досягти точного і природного відтворення зелених відтінків. Це має значення в різних сферах, від мистецтва та дизайну до військової тактики і спостереження. Важливим аспектом є також сприйняття зеленого кольору оптичною системою фотоапарата, де відтворення кольору може бути спотворене через обмеження матриці та алгоритмів обробки зображень. У військовій сфері, точне відтворення зеленого кольору має вирішальне значення для камуфляжу, візуального маскування та інших цілей, що впливає на ефективність розвідки та виконання тактичних операцій. У роботі аналізуються підходи покращення кольоропередачі в фотоапаратах, включаючи використання спеціалізованих фільтрів та програмного забезпечення для корекції кольору. Розглядаються питання щодо оптимізації налаштувань технічних пристроїв для досягнення максимальної відповідності реальним кольорам. Рекомендовано використовувати sRGB профіль для більшості пристроїв, оскільки RAW-зображення не мають призначеного колірного профілю, і вибір профілю здійснюється під час обробки, залежно від потреб виводу. Дослідження також звертає увагу на важливість врахування психологічних аспектів сприйняття кольорів, що може впливати на суб'єктивну оцінку зображень.

Ключові слова: зелений колір, кольорові комбінації, фон, довжина хвиль, оптична система фотоапарата, сенсори, камери, точність відтворення кольорів, баланс білого, експозиція, колірний профіль.

Lotoshynska Nataliia Dmytrivna candidate of technical sciences, associate professor, associate professor of the ITVS department, Lviv Polytechnic National University, St. Stepana Bandera, 12, Lviv, 79013, tel.: (032) 258-27-79, <https://orcid.org/0000-0002-6618-0070>

Kovalchuk Anatoliy Mykhaylovych senior lecturer of the ITVS department, Lviv Polytechnic National University St. Stepana Bandera, 12, Lviv, 79013, tel.: (032) 258-27-79, <https://orcid.org/0000-0001-5910-4734>

IMPROVED SYSTEM FOR VISUALIZATION GREEN COLOR

Abstract. In this article, the peculiarities of the perception and reproduction of green color in natural and technological contexts are researched and analyzed. It was determined that in order to ensure an accurate and natural reproduction of the green color, it is important to take into account both the natural characteristics of this color and the technological aspects of its visualization. To accurately reproduce the natural green color in technological devices, it is important to take into account all aspects of color perception by the human eye, the influence of lighting, weather, time of the day, landscape features, etc., as well as the capabilities and limitations of technology. Understanding these factors and correct setting of the devices allows to achieve accurate and natural reproduction of green shades. This is important in various fields, from art and design to military tactics and surveillance. Another important aspect is the perception of green color by the optical system of the camera, where color reproduction can be distorted due to the limitations of the matrix and image processing algorithms. In the military field, accurate reproduction of green color is critical for camouflage, visual masking, and other purposes that affect the effectiveness of reconnaissance and tactical operations. This article analyzes approaches to improve color reproduction in cameras, including the use of specialized filters and color correction software. Issues related to optimization of technical devices settings to achieve maximum correspondence to real colors are considered. It is recommended to use the sRGB profile for most devices, as RAW images do not have an assigned color profile, and the profile is selected during processing, depending on the output needs. This research also draws attention to the importance of taking into account the psychological aspects of color perception, which can affect the subjective evaluation of images.

Keywords: green color, color combinations, background, wavelength, optical system of the camera, sensors, cameras, accuracy of color reproduction, white balance, exposure, color profile.

Постановка проблеми. Зелений колір має кілька особливостей сприйняття як людським оком, так і оптичною системою приладів (зелений колір, як і інші кольори, реєструється і обробляється оптичною системою фотоапарата для створення точного зображення). Зелений колір на фоні інших кольорів може виглядати по-різному, залежно від кольорових комбінацій та контексту. Контраст визначає, наскільки добре зелений колір виділяється на фоні інших кольорів. Для військових, наприклад, важливо знати, як зелений колір виглядає на фоні інших кольорів для ефективного маскуванню і виявлення. Природні умови мають значний вплив на сприйняття зеленого кольору фотоапаратом. Ці умови включають освітлення, погоду, час доби та особливості ландшафту. Колір зелених насаджень та об'єктів змінюється залежно від цих факторів, впливаючи на сприйняття зеленого кольору. Розуміння цих факторів і правильне налаштування камери дозволяє досягти точного і природного відтворення зелених відтінків. Оптична система фотоапарата сприймає зелений колір через спеціальні фільтри та сенсори, які реагують на світло різних довжин хвиль. Профілі зображення в камерах впливають на насиченість і контрастність кольорів, включаючи зелений, шляхом застосування різних налаштувань, що змінюють спосіб обробки даних з сенсора.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У ряді наукових видань висвітлюються важливі аспекти основи науки про колір, колориметрії, міститься огляд пристроїв для запису та відтворення кольорів, їх основні фізичні принципи та характеристики [1,2]. Тема сприйняття зеленого кольору оптичними приладами у військових цілях розглянута в кількох наукових і технічних статтях, що стосуються оптики, військових технологій і психофізіології [3-5], де вчені з галузі оптики і військових технологій досліджують те, як різні кольори впливають на здатність виявлення ідентифікації цілей у військових завданнях, як кольори, включаючи зелений, впливають на ефективність військових оптичних систем, також здійснюють порівняння ефективності зеленого кольору з іншими кольорами в системах нічного бачення, аналізують сприйняття зеленого світла людиною в тактичних умовах. Однак, подальше дослідження даної теми й оптимізація налаштувань технічних пристроїв для досягнення максимальної відповідності реальним кольорам є важливим питанням і висвітленим не в повному обсязі.

Мета статті – дослідження особливостей зеленого кольору як у природному середовищі, так і в технологічних пристроях, для забезпечення точного і природного відтворення зображень.

Виклад основного матеріалу.

В основі роботи будь-якої кольоровідтворювальної системи лежить фізіологія зорового сприйняття людини. Фізіологія ця незмінна, але наше розуміння механізмів зору і відтворення кольорів продовжує поглиблюватися у міру того як проводяться нові дослідження у даній предметній області. Так, людське око по-різному сприймає випромінювання різних довжин хвиль. Ця різниця має як якісний, так і кількісний характер. Якісна відмінність полягає у залежності кольору (колірного тону) випромінювання від довжини хвилі. При збільшенні довжини хвилі, тобто при переміщенні по спектру, колірний тон випромінювання змінюється від фіолетового до червоного.

Кількісна різниця полягає в різній чутливості очей до випромінювань різних довжин хвиль. Випромінювання жовто-зеленого кольору з довжинами хвиль 550-570 нм має найбільший вплив на око. Коефіцієнт відносної спектральної чутливості дозволяє оцінити рівень впливу на око випромінювань інших хвиль у видимій ділянці спектру, при цьому прийнято вважати, що вплив потоку випромінювання з довжиною хвилі 555 нм (зелений колір) дорівнює одиниці. На рис.1 показані криві відносної спектральної чутливості ока для сутінкового і денного зору. Як бачимо, при слабому освітленні крива відносної спектральної чутливості зсувається в блакитну область, а її максимум досягається на довжині хвилі 515 нм [1].

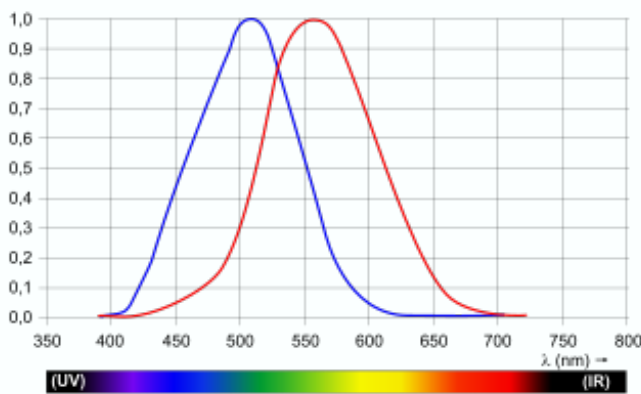

Рис. 1 Відносна спектральна світлова ефективність для денного (червона лінія) і нічного (синя лінія) зору

Отже, людське око при денному освітленні найбільш чутливе до зеленого світла. Це пов'язано з тим, що з трьох типів колбочок (фоторецепторів), які відповідають за колірне бачення, середні колбочки (чутливі до середніх довжин хвиль) найбільше реагують саме на зелений колір.

В місячну ніч, крім білих, добре помітними стають світло-зелені та світло-блакитні поверхні, червоні здаються чорними, так як у спектрі місячного світла майже немає червоного випромінювання. Найбільшу інтенсивність при місячному освітленні має зелений і блакитний кольори. При

денному світлі є добрий контраст між червоними і темно-зеленим об'єктами, але пізно ввечері цей контраст зникає: червоні здаються темнішими за зелені.

Зелений колір змінюється залежно від часу доби, освітлення і характеристик ландшафту. Ранкове та вечірнє освітлення додають теплі відтінки, тоді як полуденне світло робить зелений яскравішим, але менш насиченим. Ландшафт впливає на щільність тіней і однорідність кольору: лісисті території створюють глибокі тіні, тоді як відкриті поля і луки забезпечують рівномірне освітлення. Водні об'єкти можуть посилювати яскравість і насиченість зеленого кольору через відбиття світла і вологість.

Визначення кольору предметів для спостерігача залежить від їх відстані. Наприклад, дерева одного зеленого відтінку можуть виглядати різного кольору, якщо вони знаходяться на різній відстані від спостерігача. Чим далі від нас знаходиться предмет, тим менше насичений буде його колір. Ліс здалеку здається майже безбарвним. Це пояснюється фізичними властивостями атмосфери, такими як оптична щільність, що впливає на проникнення світла. Мікроскопічні частинки в атмосфері також грають роль у послабленні інтенсивності кольору, що призводить до його менш насиченого сприйняття. При збільшенні відстані і, відповідно, збільшенню шару повітря, через яке проходить світло, різниця між реальною і видимою інтенсивністю кольору відчутно зростає.

Залежно від концентрації та розміру часток вологи і пилу в атмосфері змінюється ступінь та характер розсіювання світла. Повітря, насичене вологою, стає більш мутним та білим через те, що великі частки вологи ефективно розсіюють світло. У протилежному випадку, чим чистіше повітря, тим менше перешкод для проходження синьо-блакитних променів світла, що робить атмосферу більш синьою. Світлі предмети на відстані менше синіють порівняно з темними, оскільки частина синіх променів світла, відбитих світлим предметом, розсіюється в атмосфері і не досягає нашого ока. Яскраві світлі предмети на відстані можуть здаватись жовтішими або червонішими через розсіювання блакитних променів. Це явище пояснює, чому, наприклад, снігові гори або помаранчеві хмари на горизонті виглядають рожевими.

За великих відстаней темні предмети або їхні тіні сприймаються більш синіми, але одночасно здаються світлішими. Яскраві поверхні при віддаленні стають темнішими, а темні – світлішими. Це пов'язано зі зміною насиченості кольорів та розсіюванням світла в атмосфері. Контраст та чіткість деталей можуть зменшуватись зі збільшенням відстані.

Також зелений колір на фоні інших кольорів сприймається по-різному залежно від контрасту, контексту та застосування. Це має значення в різних сферах, від мистецтва та дизайну до військової тактики і спостереження. Ось кілька ключових аспектів, які варто враховувати при розгляді зеленого кольору на фоні інших кольорів:

1. Контраст і видимість

Контраст визначає, наскільки добре зелений колір виділяється на фоні інших кольорів. Зелений і червоний є комплементарними кольорами, тому вони створюють високий контраст. Це означає, що зелений буде дуже помітним на червоному фоні. Зелений на синьому фоні має середній контраст. Вони можуть зливатися, якщо відтінки близькі, або виділятися, якщо кольори яскраві. На жовтому фоні зелений має низький контраст, оскільки ці кольори знаходяться поруч у кольоровому колі Освальда. Зелений може виглядати м'яко і не дуже помітно. Зелений на чорному фоні має високий контраст, що робить зелений дуже яскравим і чітко видимим. На білому фоні також має високий контраст, що робить його добре видимим, але менш яскравим, ніж на чорному фоні.

2. Військове застосування

Для військових важливо знати, як зелений колір виглядає на фоні інших кольорів для ефективного маскуванню та виявлення. Військові використовують зелені відтінки в камуфляжних патернах для злиття з природним середовищем, таким як ліс або чагарники. Наприклад, поєднання зеленого з коричневим і чорним допомагає краще приховувати військових у лісистій місцевості. Використання зеленого кольору на різних фонах може бути важливим для позначення маршрутів або важливих об'єктів. Наприклад, зелені знаки на білому фоні будуть добре помітні.

3. Дизайн та мистецтво

У дизайні і мистецтві комбінації зеленого з іншими кольорами використовуються для досягнення певних ефектів. Зелений колір асоціюється зі спокоєм, природою і відновленням. Використання зеленого на певному фоні може підсилювати або змінювати ці асоціації. Зелений часто використовується в колірних схемах для створення гармонії або контрасту. Наприклад, зелений в поєднанні з нейтральними кольорами, такими як сірий або білий, створює спокійні і збалансовані композиції.

4. Технології та візуалізація

Для візуалізації даних та графічного дизайну зелений колір може бути використаний для виділення важливої інформації. В інфографіці зелений колір часто використовується для позначення позитивних змін або результатів. Наприклад, у фінансових звітах зелений зазвичай означає прибуток або зростання. Інтерфейси користувача (UI): у веб-дизайні зелений колір може використовуватися для кнопок підтвердження або успішних дій, таких як "Зберегти" або "Підтвердити".

Колірне сприйняття є складною функцією нашого організму. На перший погляд, може здатися, що наші знання і уява про "зелену траву" створюють чіткий шаблон, за яким ми оцінюємо зображення. Однак це не так, на рис. 2 ілюструється складність цього процесу. Верхня лінія показує, як світло

потрапляє в очі спостерігача і інформація про кольори передається в мозок. Ця інформація інтерпретується свідомістю як кольорні відчуття, які відповідають зображенню трави. Нижня лінія показує аналогічний процес для реальної трави, де кольорне відчуття фіксується в пам'яті.

Колірне сприйняття зображення трави залежить від умов освітлення, стану зорової адаптації та психологічного впливу на спостерігача. Те саме стосується сприйняття оригінальної трави, на яке впливають фізичні, фізіологічні і психологічні умови спостереження. Ці умови постійно змінюються і можуть варіюватися від дня до дня та від місцевості. Враховуючи ці фактори, порівняння кольорного сприйняття зображення трави з нашим уявленням про її звичайний колір ускладнюється через вплив зовнішніх чинників на спостерігача.

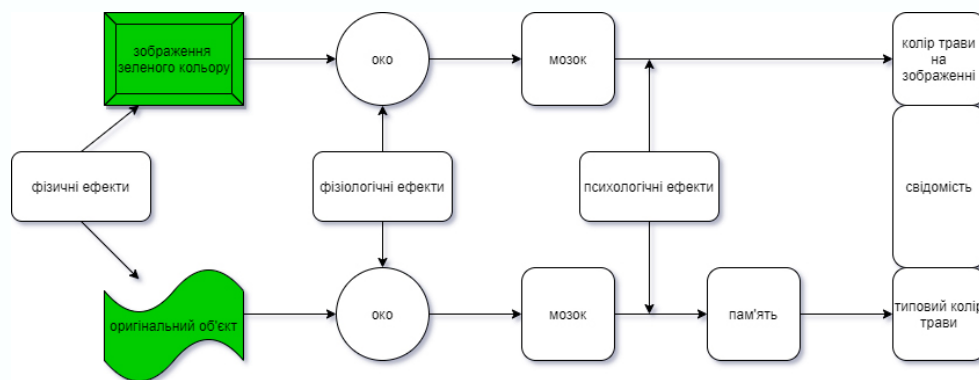

Рис. 2 Схематичне подання процесів, що відбуваються під час розгляду кольорної репродукції зелених об'єктів, наприклад, трави (верхня лінія) та оригінальної трави (нижня лінія).

Фізичні, фізіологічні і психологічні чинники відрізняються в обох випадках (також в різних зонах оригіналу). Це призводить до того, що ментальний стереотип типового зеленого кольору трави досить нечіткий, що часто призводить до того, що невідповідне зображення зеленої трави на кольорних репродукціях часто залишається поза нашою увагою.

Колір тону зеленого дерева може змінюватися, якщо, наприклад, спочатку розглядати крону на фоні синього неба, а потім на фоні коричневої землі. Спектральний склад освітлення також впливає на кольорний тон: якщо, сонце знаходиться низько над горизонтом, світло набуває жовтуватого відтінку, і хоча зір фізіологічно компенсує цей ефект, компенсація є лише частковою, тому предмети, освітлені сонцем, можуть виглядати жовтими.

Крім того, добре відомо, що кольори багатьох об'єктів значно змінюються при переході від природного денного світла до штучного, наприклад, предмети, які в природному світлі мають блакитний відтінок, під

лампами розжарювання здаються червонуватими. Усе це ілюструє складність і багатогранність процесу колірної сприйняття у людській візуальній системі.

Зелений колір має ряд особливостей сприйняття як людським оком, так і оптичною системою приладів. Для точного відтворення природного зеленого кольору в технологічних пристроях важливо враховувати всі аспекти сприйняття кольору людським оком, а також можливості та обмеження техніки.

Оптична система фотоапарата сприймає зелений колір через спеціальні фільтри та сенсори, які реагують на світло різних довжин хвиль. Ось основні кроки цього процесу:

1. **Об'єктив:** Світло проходить через об'єктив фотоапарата, який фокусується на сенсор.

2. **Фільтри:** Більшість сучасних цифрових фотоапаратів використовують кольоровий фільтр Байера, який складається з червоних, зелених і синіх фільтрів. На сенсорі зелений колір представлений найбільшою кількістю пікселів, оскільки людське око є найбільш чутливим до зеленого світла. Зазвичай кожен чотирипіксельний блок містить два зелених, один червоний і один синій піксель.

3. **Сенсор (CMOS або CCD):** Сенсор фотоапарата містить безліч пікселів, кожен з яких має мікрофільтр, що пропускає тільки один з основних кольорів (червоний, зелений або синій). Коли світло потрапляє на сенсор, кожен піксель реєструє інтенсивність світла певного кольору. Для зеленого кольору використовуються пікселі з зеленим фільтром.

4. **Обробка сигналу:** Отримані дані з пікселів проходять через процес демозаїки (демозаїкування), де з окремих червоних, зелених і синіх пікселів відтворюється повнокольорове зображення.

5. **Баланс білого:** Для правильного відтворення кольорів застосовується баланс білого, що враховує різницю в освітленні та коригує кольори для отримання природного вигляду.

6. **Формування зображення:** Нарешті, оброблені дані перетворюються на цифрове зображення, яке зберігається на карті пам'яті фотоапарата.

Таким чином, завдяки цим етапам зелений колір, як і інші кольори, реєструється і обробляється оптичною системою фотоапарата для створення точного зображення, а завдяки більшій кількості зелених пікселів у фільтрі Байера, зелені деталі на зображеннях зазвичай мають вищу роздільну здатність і кращу деталізацію.

Природні умови мають значний вплив на сприйняття зеленого кольору фотоапаратом. Ці умови включають освітлення, погоду, час доби та навколишнє середовище.

1. Освітлення

Природне світло

- **Денне світло:** У денний час зелений колір здається більш яскравим і насиченим через високий рівень освітленості.

- Золота година: Під час сходу та заходу сонця зелений колір може мати тепліший відтінок через жовто-червоне освітлення.

- Синя година: Після заходу сонця або перед сходом сонця, при слабкому природному світлі, зелений колір може здаватися більш холодним і менш насиченим.

Штучне світло

- Лампи розжарювання: Штучне освітлення з теплим відтінком може змінювати зелений колір, роблячи його більш жовтуватим.

- Люмінесцентні лампи: Можуть створювати зелено-сині або зелено-жовті відтінки, залежно від кольорової температури лампи.

2. Погодні умови

- Сонячний день: Зелений колір під яскравим сонячним світлом виглядає найбільш природно і насичено.

- Хмарний день: При розсіяному світлі від хмар зелений колір може здаватися більш м'яким і менш контрастним.

- Дощ і волога: Волога може посилити насиченість зеленого кольору через збільшення контрасту і блиску листя.

- Туман: Туман розсіює світло і робить зелений колір менш насиченим і більш розмитим.

3. Час доби

- Ранок і вечір: Під час ранкового і вечірнього освітлення зелений колір може мати тепліші або холодніші відтінки, залежно від кольору неба і кута падіння світла.

- Полудень: У цей час зелений колір найяскравіший через пряме сонячне світло.

4. Навколишнє середовище

- Рослинність і ландшафт: Відбите світло від навколишніх об'єктів (наприклад, зелених дерев, трави) може впливати на сприйняття зеленого кольору.

- Водойми: Вода відбиває світло і може посилити або змінити відтінки зеленого кольору навколишньої рослинності.

- Сезонні зміни: В різні сезони зелений колір може змінюватися від свіжого весняного до більш насиченого літнього і бляклого осіннього відтінків.

Отже, різноманітні природні умови суттєво впливають на сприйняття зеленого кольору фотоапаратом. Розуміння цих факторів і правильне налаштування камери дозволяє досягти точного і природного відтворення зелених відтінків у фотографіях. Важливим є налаштування балансу білого. Камера може автоматично або вручну налаштовувати баланс білого для корекції кольорів залежно від умов освітлення. Правильна експозиція важлива для передачі насиченості та відтінків зеленого кольору. Надмірна або недостатня експозиція можуть призвести до втрати деталей і зміни кольору.

Функція стане в нагоді в момент знімання, що здійснюється в темний час доби, а також при занадто яскравому світлі: сонячні відблиски не "засвітять" кадр. Важливо для якісної фотографії правильно налаштувати витримку, яка допоможе створити деталізований кадр вночі, "зловити" об'єкт фотознімання в русі, щоб отримати картинку без шлейфу. Обов'язково слід проконтролювати показники чутливості пристрою до світла. Ці показники настроюються залежно від ступеня освітленості простору. Фотокамера має різні режими обробки зображення (наприклад, Standard, Landscape та інші), які впливають на насиченість і контрастність кольорів, включаючи зелений, шляхом застосування різних налаштувань, що змінюють спосіб обробки даних з сенсора.

Якщо все ж не влаштовують кольори фотокамери, можна проекспериментувати з профілями. З матриці камери ми отримуємо зображення у форматі RAW. Зображення у форматі RAW не має призначеного колірної профілю. Профіль призначається вже готовому JPEG-файлу (наприклад, sRGB або Adobe RGB, залежно від налаштувань камери) або після обробки RAW у конвертері.

Рекомендується використовувати sRGB, оскільки більшість пристроїв виводу підтримують саме цей колірний простір. Adobe RGB підходить лише в тому випадку, якщо кінцевий користувач має wide gamut монітор або планується офсетний друк.

RAW-файл – це чорно-біле зображення, яке після дебайєризації (перетворення фільтрів трьох кольорів у кольорове зображення) обробляється за стандартним профілем камери. Конвертер RAW-файлів приводить зображення у простір CIE XYZ. Якщо не подобаються кольори після конвертації, можна попрацювати з профілями, щоб досягти бажаного результату.

Після обробки RAW можна призначити колірний профіль. Якщо вибір не визначений, рекомендується використовувати sRGB, оскільки це більш універсальний варіант.

Висновки. Для точного відтворення зеленого кольору необхідно врахувати його природні характеристики, умови освітлення, вплив ландшафту, погоди та доби, а також можливості технічних пристроїв. Правильне налаштування обладнання дозволяє відтворити природні зелені відтінки, що важливо у сферах від мистецтва до військової тактики. Особливу роль відіграє й сприйняття зеленого кольору фотокамерами, де матриця та алгоритми можуть спотворювати кольори через технічні обмеження. Тому в роботі розглядаються питання оптимізації налаштувань технічних пристроїв для досягнення максимальної відповідності реальним кольорам. Рекомендовано використовувати sRGB профіль для більшості пристроїв, оскільки RAW-зображення не мають призначеного колірної профілю, і вибір профілю здійснюється під час обробки, залежно від потреб виводу.

Література:

1. Лотошинська Н.Д. Теорія кольору та кольороутворення: навч. посіб. / Лотошинська Н.Д., Івахів О.В. – Львів: В-во Львівської політехніки, 2014. – 196 с.
2. Денисенко С. М. Теорія кольору: навчальний посібник / Денисенко С.М. – К.: НАУ, 2021. – 152 с.
3. HARDING, Thomas H., et al. Perceptual issues for color helmet-mounted displays: luminance and color contrast requirements. In: *Degraded Visual Environments: Enhanced, Synthetic, and External Vision Solutions 2016*. SPIE, 2016. p. 132-141.
4. IVAN, Douglas J., et al. Color vision issues in modern military aviation. In: *AGARD CONFERENCE PROCEEDINGS AGARD CP*. AGARD, 1994. p. 29-29.
5. HARDING, Thomas H., et al. Modeling perceptual color confusion of helmet-mounted display symbology as a function of see-through contrast. *Optical Engineering*, 2019, 58.5: 051804-051804.

References:

1. Lotoshynska N.D. & Ivakhiv O.V. (2014). *Teoriia kolioru ta kolioroutvorennia [Theory of color and color formation]*. Lviv: V-vo Lvivskoi politekhniky [in Ukrainian].
2. Denysenko S. M. (2021). *Teoriia kolioru [Color theory]*. Kyiv: NAU [in Ukrainian].
3. HARDING, Thomas H., et al. Perceptual issues for color helmet-mounted displays: luminance and color contrast requirements. In: *Degraded Visual Environments: Enhanced, Synthetic, and External Vision Solutions 2016*. SPIE, 2016. p. 132-141.
4. IVAN, Douglas J., et al. Color vision issues in modern military aviation. In: *AGARD CONFERENCE PROCEEDINGS AGARD CP*. AGARD, 1994. p. 29-29.
5. HARDING, Thomas H., et al. Modeling perceptual color confusion of helmet-mounted display symbology as a function of see-through contrast. *Optical Engineering*, 2019, 58.5: 051804-051804.

УДК 004.41:005.96:005.332.4

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-697-711](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-697-711)

Мельник Геннадій Валерійович кандидат технічних наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0002-0002-7663>

Демківська Тетяна Іванівна кандидат технічних наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0002-2176-163X>

Чупринка Наталія Вікторівна кандидат технічних наук, доцент кафедри комп'ютерних наук, Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0002-8952-7567>

УПРАВЛІННЯ КОМАНДАМИ В ІТ-ПРОЄКТАХ: ВПЛИВ ВІДДАЛЕНОЇ РОБОТИ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ

Анотація. У цьому дослідженні розглядається вплив дистанційної роботи на продуктивність проектних команд ІТ, яка стає все більш важливою в технологічному середовищі. Дослідження має на меті встановити вплив впровадження нових способів роботи та віддаленої роботи, особливо з впровадженням роботи з дому до нових норм, на час, необхідний для завершення проєктів, і продуктивність залучених команд. Було зібрано інформацію про різні організації в технологічній галузі, які перейшли на дистанційну роботу, і це продемонструвало зменшення кількості днів, які витрачалися на виконання проєктів у цих організаціях. Зокрема, порівняно з базовим сценарієм, середній час завершення скорочено на 6,5% до 8. Якщо раніше він становив приблизно 5%, цей відсоток тепер скоротився приблизно до 5% через віддалену роботу.

Деякі з факторів включають гнучкість, яка дозволяє співробітникам розробляти своє робоче середовище та робочі графіки, які дають найкращі результати за скорочений час, а також ефективне використання цифрових інструментів спільної роботи, таких як управління проєктами та засоби комунікації. Висновки підтверджують теоретичні моделі, які постулюють важливість автономії та гнучкості для підвищення продуктивності працівників. Крім того, дослідження показує, наскільки важливе використання технологій і структура комунікації для виробництва роботи в географічно розосереджених середовищах.

Також висвітлюються деякі недоліки дослідження, такі як відмінності в прийнятті моделі дистанційної роботи різними організаціями та можливе

упередження вибірки. Тим не менш, дослідження дає практичні наслідки для керівників ІТ-проектів та організацій, зокрема потребу інвестувати в надійні цифрові платформи, заохочувати більш гнучку роботу та розробити чітке керівництво щодо віддаленої роботи.

Таким чином, це дослідження робить внесок у наявні знання та емпірично підтверджує результати продуктивності віддаленої роботи, забезпечуючи основу для подальших досліджень. Рекомендації щодо майбутніх досліджень включають розгляд можливих наслідків віддаленої роботи для співробітників у довгостроковій перспективі, аналіз викликів і проблем, які виникають у певних галузях, а також потенційний вплив віддаленої роботи на рівень інновацій в роботі співробітників. Загалом дослідження дає змогу зрозуміти, як стратегічно покращити контекст віддаленої роботи в командах ІТ-проектів.

Ключові слова: продуктивність, технологічні рішення, командна взаємодія, організаційна ефективність.

Melnyk Gennadiy Valeriyovych PhD in Engineering, Associate Professor of the Department of Computer Science, Kyiv National University of Technologies and Design, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0002-0002-7663>

Demkivska Tetiana Ivanivna PhD in Engineering, Associate Professor, Department of Computer Science, Kyiv National University of Technology and Design, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0002-2176-163X>

Chuprynka Natalia Viktorivna PhD in Engineering, Associate Professor, Department of Computer Science, Kyiv National University of Technology and Design, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0002-8952-7567>

MANAGING TEAMS IN IT PROJECTS: THE IMPACT OF REMOTE WORK ON PRODUCTIVITY

Abstract. This investigation examines the effects of telecommuting on productivity of IT project teams which has become increasingly important in the technological landscape. The study seeks to establish the impact of implementing new ways of working and working remotely especially with come to implement working from home environments to new norm on the time it takes to finish projects, and the productivity of the teams involved. Information was gathered on various organisations in the technology industry that adopted remote work, and this demonstrated that there was a decline in the number of days that were taken to deliver projects in these organisations. In particular, compared with the baseline, the average completion time was cut by 6.5% to 8. Where it was previously about 5%, that percentage has now reduced to about 5% due to remote working.

Some of the factors include flexibility that enables employees to design their work environment and work schedules that yield the best results within the reduced time and the efficient use of digital collaborative tools like project management and communication tools. The conclusions support the theoretical models that have postulated the importance of autonomy and flexibility to enhance the performance of the employees. Furthermore, the study reveals how the use of technology and the structure of communication is important in the production of work in geographically dispersed environments.

Some imperfections of the research are also highlighted such as differences in the adoption of the model of remote working among various organizations and possible sample bias. That said, study provides actionable implications for IT project managers and organisations, including the need to invest in sound digital platforms, encourage more flexible working and establish clear guide to remote working.

In this way, this study contributes to the existing knowledge and empirically supports findings of productivity in remote working while providing a framework for further research. Recommendations for future research include considering the possible consequences of remote work on the employees in the long term, the analysis of the challenges and issues that appear when it comes to certain industries, as well as the potential influence of remote work on the level of innovation in the employees' work. Altogether, the research offers insights into strategically improving the context of remote working in IT project teams.

Keywords: productivity, technological solutions, team interaction, organizational effectiveness

Постановка проблеми. У сфері управління IT-проєктами співпраця між членами команди є ключовим фактором для досягнення поставлених цілей та успішної реалізації проєктів. Управління IT-проєктами передбачає координацію та контроль IT-проєктів, де потрібно організувати, планувати та контролювати IT-проєкти протягом усього життєвого циклу проєкту [1].

У цьому контексті продуктивність виступає важливим чинником, що визначає ефективність та рівень успішності реалізації проєктів. [2]. Натепер команди в різних організаціях зосереджуються на цифровому світі, і одна з тенденцій, яка його характеризує, - віддалена робота. Дистанційна робота, коли працівники працюють на різних ділянках окремо один від одного або не мають постійних офісів, ускладнює питання управління продуктивністю як позитивно, так і негативно. Цей зсув викликав деякі критичні питання щодо віддаленої роботи та продуктивності груп IT-проєктів [3].

Проблема тут полягає у визначенні та усвідомленні цього ефекту, оскільки важливо зауважити, що динаміка віддаленої роботи може бути досить різноманітною залежно від контексту та структури команд. Таким чином, обсяг цього дослідження такий: щоб зрозуміти, як віддалена робота

сприяє продуктивності груп ІТ-проектів, буде оцінено вплив віддаленої роботи [4].

Зокрема, це дослідження спрямоване на вирішення трьох ключових питань: якою мірою домашня робота впливає на продуктивність команд, залучених до ІТ-проектів? Це викликає питання щодо того, чому віддалені ІТ-команди відрізняються за продуктивністю. Але які заходи можна запланувати для підвищення продуктивності в таких механізмах віддаленої роботи?

Актуальність результатів цього дослідження зумовлена поглибленим розумінням феномену віддаленої роботи в сфері управління ІТ-проектами. Дослідження має на меті вирішення відповідних проблем, що дозволить зробити висновки, які сприятимуть ІТ-компаніям у ефективному управлінні віддаленим робочим середовищем, а також підвищенню продуктивності їхніх команд.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останні дослідження дистанційної роботи підкреслюють її вплив на продуктивність і задоволеність працівників. Альмарзукі та Аламер демонструють неоднозначне сприйняття роботи вдома [1], тоді як Беллманн і Хюблер виявляють підвищення рівня задоволеності роботою та балансу між роботою та особистим життям [4]. Арчер і Гош розглядають питання кібербезпеки, важливі для безпечної віддаленої роботи [2]. Бао та ін. повідомляють про підвищення продуктивності розробників у Vaidi під час віддаленої роботи, підтримуючи переваги гнучких середовищ [3]. Кармелі та Джоші обговорюють важливість ефективної віртуальної співпраці [5], а Де Вінчензі та ін. підкреслюють як ризики, так і можливості віддаленої роботи [6]. Форд та ін. виявили збільшення продуктивності в розробці програмного забезпечення, але також підкреслили проблеми в спілкуванні [7].

Джалалі Сохі, Бош-Реквелдт і Хертог досліджують, як гнучкість на ранніх етапах проекту може підвищити результативність кінцевого проекту, підкреслюючи важливість адаптивного управління для досягнення успішних результатів проекту [8]. Краснокутська та Подопріхіна зосереджуються на віддалених проектних групах, надаючи повний огляд їхніх типів і термінології, що допомагає зрозуміти різноманіття налаштувань віддаленої роботи [9]. Молає та ін. досліджують фактори, що впливають на інтеграцію стійкості на ранніх етапах проекту, наголошуючи на необхідності включення сталості з самого початку процесів управління проектом [10].

Нолан та ін. представляють думки інженерів програмного забезпечення про роботу вдома під час пандемії COVID-19, розкриваючи уроки про вплив віддаленої роботи на продуктивність і робочі звички [11]. Пітерс і Манцоні проводять дослідницьке дослідження практик віддаленого управління проектами, визначаючи ключові проблеми та можливості, які впливають на успіх проекту [12].

Прокопенко та ін. обговорювали нові ініціативи зеленого підприємництва, які створюють цінність з точки зору стійкості на місцевому рівні для економіки. Подібним чином, для груп ІТ-проектів нові ефективні моделі організаційної роботи з дому можуть підвищити продуктивність праці та, у свою чергу, підвищити продуктивність шляхом підвищення гнучкості завдяки оптимальному використанню організаційних ресурсів [13].

Руссо та ін. надають довгострокове дослідження про прогнози добробуту та продуктивності серед спеціалістів із програмного забезпечення під час пандемії, висвітлюючи фактори, які сприяють створенню ефективного середовища віддаленої роботи [14]. Нарешті, Сукмаюда та Кустіаван досліджують вплив розширення можливостей на робочому місці, якості роботи та життя та балансу на задоволеність роботою, підкреслюючи важливість цих елементів у підвищенні задоволеності та продуктивності працівників [15].

Загалом результати цих досліджень вказують на те, що віддалена робота здатна підвищити продуктивність та рівень задоволеності працівників за умови належного вирішення наявних проблем.

Метою статті є оцінка впливу віддаленої роботи на продуктивність команд у ІТ-проектах, з акцентом на дослідженні механізмів віддаленої роботи та їхнього впливу на ефективність командної взаємодії і результати проектів.

Таким чином, цілі цього дослідження полягають у визначенні кількох сфер віддаленої роботи та розуміння того, як вона сприяє або знижує продуктивність досліджуваної діяльності. Зокрема, це дослідження спрямоване на визначення деяких факторів, які спричиняють відмінності в продуктивності ІТ-співробітників у віддалених робочих групах, і визначення того, наскільки ефективними є різні заходи, прийняті для подолання неефективності в поточному робочому середовищі. Нарешті, ідея полягає в тому, щоб запропонувати практичні поради та пропозиції, які можуть допомогти керівникам ІТ-проектів змінити безперервність віддаленої роботи та підвищити відповідні результати в проектах.

Виклад основного матеріалу. Раптова зміна моделей працевлаштування, зумовлена обставинами, пов'язаними з пандемією COVID-19, суттєво вплинула на тенденції в організаційних процесах, зокрема в управлінні ІТ-проектами [2]. До пандемії команди ІТ-проектів поклалися на співпрацю в офісному середовищі як на ключовий фактор ефективної роботи, оскільки більшість комунікації та координації в рамках проектів відбувалися безпосередньо в особистому спілкуванні. Однак впровадження моделі віддаленої роботи суттєво вплинуло на стандарти продуктивності робочої сили в організаціях.

Важливо знати, як віддалена робота впливає на продуктивність, оскільки керівникам ІТ-проектних команд доводиться орієнтуватися під час співпраці з

клієнтами [3]. Виходячи з цього контексту, це дослідження має на меті оцінити вплив віддаленої роботи на продуктивність ІТ-проектних команд, використовуючи емпіричні дані, отримані в результаті успішних застосувань серед технологічних фірм. Таким чином, шляхом порівняння показників продуктивності до та після впровадження віддаленої роботи, це дослідження спрямоване на встановлення впливу віддаленої роботи на тривалість проекту та визначення факторів, які призводять до диспропорцій у продуктивності у віддалених умовах.

Через відсутність універсальних порівнянних даних автори зібрали дані від чотирьох відомих технологічних організацій, які показали статистику продуктивності, коли вони впроваджували віддалену роботу. Зразки були взяті як до і після перехідного часу, щоб визначити зміни в середній тривалості проекту.

Таблиця 1.

Показники продуктивності груп ІТ-проектів до та після переходу на віддалену роботу

№	Компанія	Період	Продуктивність роботи до віддаленої роботи (середній час завершення проекту)	Продуктивність після віддаленої роботи (середній час завершення проекту)	Різниця (%)
1.	Microsoft	Січень 2019 - Грудень 2019	4.5 міс.	4.1 міс.	-8.9%
2.	IBM	Січень 2019 - Грудень 2019	5.2 міс.	4.8 міс.	-7.7%
3.	SAP	Січень 2020 - Грудень 2020	6.0 міс.	5.6 міс.	-6.7%
4.	Oracle	Січень 2020 - Грудень 2020	5.8 міс.	5.4 міс.	-6.9%

Джерело: [16].

Що стосується всіх чотирьох компаній, дані показують спільний результат або тенденцію. Це пов'язано з тим, що всі чотири фірми зафіксували скорочення часу виконання проектів після впровадження моделі віддаленої роботи. Microsoft і IBM виявилися найбільш вражаючими, з приростом продуктивності на 8 відсотків, 9% і 7,7% відповідно. SAP також відзначив зростання на 6%, тоді як Oracle дотримався тієї ж тенденції з невеликим покращенням на 6%, 7% і 6,9%. З цих висновків можна зробити висновок, що віддалена робота може сприяти підвищенню рівня продуктивності за умови, що організаційна робота реалізується через належне керівництво та адекватні технологічні програми.

Розбивка даних показує, що розширене використання інструментів для спільної роботи, таких як Teams і Slack, разом із надійними засобами віддаленої роботи позитивно вплинуло на ефективність. Наприклад, застосування Microsoft Teams в організації Microsoft було корисним, оскільки воно покращило зв'язок разом із керуванням проектами, тим самим зменшивши загальний час, необхідний для завершення проєктів. Так само технологія IBM для віддаленої роботи та гнучкості дозволила різним командам ефективно працювати та підвищити рівень продуктивності через кризу.

Дослідження також показує, що робота вдома може позитивно вплинути на продуктивність команд ІТ-проєктів, про що свідчить скорочення часу виконання ІТ-проєктів у великих технологічних організаціях. Це з огляду на визначення деяких важливих факторів, які підвищують таке підвищення продуктивності; наприклад, використання адаптивних технологій - зокрема, технологій співпраці, гнучких робочих домовленостей, а також передового досвіду роботи вдома. Такі стратегії успішно застосовуються в організаціях, до яких належать Microsoft, IBM, SAP і Oracle, з метою підвищення ефективності роботи з дому.

Але дослідження також підкреслює необхідність продовжувати коригування та підтримку віддаленої роботи, щоб підтримувати підвищення продуктивності. Компанії повинні постійно реагувати на проблеми, пов'язані з віддаленою роботою співробітників, як-от соціальні відносини та обмін інформацією. Тому в майбутньому слід проводити додаткові дослідження з наміром включити такі змінні, як розмір команди, складність проєкту та індивідуальні робочі переваги, щоб отримати глибше розуміння впливу віддаленої роботи на продуктивність. Таким чином, якщо найкращі практики, визначені в цьому дослідженні, будуть використані, групи ІТ-проєктів зможуть працювати на повну силу в новому світі роботи, який характеризується віддаленою роботою.

Вплив віддаленої роботи на продуктивність також можна оцінити на основі індексів продуктивності технологічних компаній, які впровадили цей формат роботи. Дані, наведені в таблиці 2, демонструють різницю в тривалості виконання проєктів до та після впровадження нової політики віддаленої роботи.

Таблиця 2.

Зміни термінів виконання проєкту до та після переходу на віддалену роботу

№	Компанія	Період	Продуктивність роботи до віддаленої роботи (середній час завершення проєкту)	Продуктивність після віддаленої роботи (середній час завершення проєкту)	Різниця (%)
1.	Adobe	Січень 2019 - Грудень 2019	4.7 міс.	4.3 міс.	-8.5%
2.	Atlassian	Січень 2019 - Грудень 2019	5.1 міс.	4.7 міс.	-7.8%
3.	GitHub	Січень 2020 - Грудень 2020	5.9 міс.	5.5 міс.	-6.8%
4.	Salesforce	Січень 2020 - Грудень 2020	6.2 міс.	5.8 міс.	-6.5%

Джерело: [17].

Результати наведені в таблиці 2 свідчать про те, що всі компанії, які я досліджував, зафіксували падіння середнього часу виконання проєктів після впровадження дистанційної роботи. У той час як Adobe зафіксувала найвищий приріст з рівнем вигоди 8%. По-п'яте, стверджується, що економічний і економічний спосіб покращення виконання проєкту можна досягти шляхом скорочення часу завершення на 5%. Подібне підвищення продуктивності було зафіксовано в Atlassian і GitHub: компанії скоротили на 7,8% і 6,8% відповідно. Salesforce загалом збільшився на 6,5%, що свідчить про позитивний розвиток у сучасних комерційних секторах технологій.

Якісні дані, отримані зі звітів про продуктивність та аналізу конкретних випадків, надають додаткову інформацію щодо досвіду віддаленої роботи.

Відтак, описані вище дані дозволяють виділити декілька ключових аспектів, які характеризують вплив віддаленої роботи на продуктивність:

1. Адаптація до технологій. Компанії, які швидко впровадили цифрові інструменти в структуру організаційної роботи та нову організаційну структуру роботи, включаючи платформи для співпраці та програмне забезпечення для управління проєктами, спостерігали менш тривожні ефекти та кращу організаційну ефективність. Trello, Asana та Zoom були одними з найкорисніших інструментів, які використовувалися для спільної роботи з членами команди, які працюють віддалено.

2. Гнучкий порядок роботи. Установи та компанії, які приймають цю політику гнучкого робочого часу та місць, визначених для роботи, довели рівень залученості та продуктивності працівників. Гнучкість допомогла покращити баланс між роботою та особистим життям, отже, підвищивши продуктивність.

3. Комунікація та координація. Іншим важливим фактором була комунікація, оскільки вона продовжувала забезпечувати ефективність діяльності. Ті організації, які дотримувалися директивних комунікаційних процесів, включаючи щоденні віртуальні зустрічі та чітко визначені результати проекту, змогли підтримувати згуртовану та продуктивну команду.

4. Виклики та вирішення. Деякі з перерахованих труднощів стосувалися спілкування з робочим колективом та можливої появи почуття самотності. Проблеми з комунікацією та згуртованістю команди виникали в організаціях, які не інвестували у створення віртуальних команд і не впроваджували графік належних перевірок.

Щоб краще зрозуміти вплив віддаленої роботи, автор розглянув тематичні дослідження чотирьох відомих технологічних фірм. Що стосується підходу Adobe до віддаленої роботи, остання зосереджена на використанні власних цифрових інструментів і рішень Adobe. Фірма запропонувала навчання належній поведінці та політикам під час віддаленої роботи та придбання хороших інструментів комунікаційних технологій. Таким чином, Adobe змогла досягти 8-відсоткового збільшення акціонерної вартості акцій компанії, таким чином зберігши свою конкурентну позицію. Аналіз також показує зниження середнього часу, необхідного для завершення проєктів, на 5%, що підтверджує використання власних технологій і потужних допоміжних структур.

Atlassian перейняв стратегію роботи вдома, адаптивність і щоденні зустрічі. Гнучкість, яку компанія зберігала щодо практик навіть у віддаленому середовищі, означає, що вона отримала 7,8% підвищення продуктивності. Ключові висновки, можливо, можна підсумувати, вказуючи на актуальність застосування гнучких стратегій управління проєктами.

GitHub не довелося турбуватися про пристосованість персоналу до віддаленої роботи, оскільки він здебільшого наймає віддалених співробітників. Компанія змогла підвищити ефективність роботи вдома для співробітників шляхом вдосконалення комунікаційних інструментів і процесів всередині організації. Той факт, що за весь час свого існування компанії вдалося створити культуру та інфраструктуру для віддаленої роботи, дозволив їй скоротити час, необхідний для завершення проєктів, на 8%.

Salesforce реалізував стратегії «робота з дому» та «робота з офісу», згідно з якими співробітники працювали віддалено, а іноді ходили в офіс. Такий підхід допоміг компанії зберегти можливість володіти численними перевагами віддаленої роботи, зберігаючи можливість проводити ділові зустрічі в екстрених випадках. Збільшення продуктивності на 5 відсотків показало, що модальність змішаної економії здатна забезпечити оптимальну продуктивність.

Ці висновки допомагають відповісти на запитання дослідження, демонструючи, що віддалена робота позитивно впливає на продуктивність груп ІТ-

проектів. Наприклад, віддалена робота впливає на продуктивність завдяки гнучкості робочого часу, ефективній комунікації за допомогою покращених інструментів комунікації та самоорганізації. Отримані дані також підтверджують практику, яка стверджує, що хоча робота вдома має свої недоліки, наприклад, зниження згуртованості команди/соціальна ізоляція, їх можна уникнути, якщо вирішити їх за допомогою відповідних методів управління. Загалом, є докази того, що віддалена робота не обов'язково перешкоджає продуктивності команд ІТ-проектів, якщо використовуються відповідні інструменти та підходи.

З цього дослідження було встановлено, що робота вдома/віддалена робота підвищує продуктивність команд ІТ-проектів. Переглядаючи зібрані дані, можна було виявити факт значного зниження витрат, пов'язаних із завершенням проектів у більшості компаній у технологічній галузі, що вказувало на те, що віддалена робота загалом сприяла підвищенню продуктивності. Ці фактори включають проведення трьох інформативних досліджень на споріднені теми.

Сприйняття покращення стандартів управління в країнах компаніями, у яких вони працюють. Намір покращити стандарти корпоративного управління. Активність зацікавлених сторін. Зазначені вище фактори сприяли покращенню. По-перше, віддалена робота підвищує гнучкість співробітників, оскільки більшість із них можуть створювати власні робочі простори та вирішувати, коли для роботи найбільше підходить. Така форма розсудливості позитивно впливає на задоволеність роботою і, отже, підвищує продуктивність. По-друге, впровадження ефективних технологій у плануванні та роботі в тандемі з цифровими платформами для співпраці з членами та інструментами, як-от інструменти управління проектами та програми для проведення зустрічей, також допомогло підтримувати дуже високий рівень продуктивності. Вони включають додатки, які підтримують обмін інформацією майже в режимі реального часу, своєчасне виконання процедур, пов'язаних із проектом, і співпрацю працівників незалежно від географічного розташування.

Ці наслідки підтверджують теоретичні докази та моделі, які стосуються гнучкості та самостійності у сприянні покращенню продуктивності працівників. Наприклад, дослідження дизайну роботи та мотивації висуває гіпотезу про те, що люди, яким дозволено обирати умови чи час роботи, швидше за все, будуть добре працювати. Дослідження також узгоджується з теоретичними теоріями продуктивності дистанційної роботи, отже, означає, що комунікація та технології є критичними перешкодами для дистанційної роботи, які необхідно подолати.

Дослідження має певні проблеми та обмеження з декількох причин. Одним із найбільших виявлених обмежень є те, що політики віддаленої роботи суттєво варіюються між різними організаціями. Це свідчить про те, що

продуктивність може залежати від специфіки компанії, галузі та рівня розвитку інфраструктури для віддаленої роботи. Наприклад, компанії з кращими ресурсами можуть бути більш підготовленими до ефективної дистанційної роботи порівняно з меншими фірмами. Крім того, дослідження базується на анонімних індексах продуктивності, що не враховують особливості командної взаємодії та специфіку окремих завдань працівників. Це обмежує загальність результатів, що означає, що підвищення продуктивності, зафіксоване в одній організації, може не мати місця в іншій.

Іншою потенційною проблемою є упередженість відбору вибірки під час вимірювання вибірки досліджуваних компаній. Ті організації, які ефективно запровадили дистанційну роботу, можуть захотіти взяти участь у дослідженнях або дати позитивні результати. Крім того, у дослідженні довільно відсутня змінна, яка могла б бути врахована іншими факторами, такими як ринкові сили та організаційна динаміка, які інакше могли б вплинути на продуктивність, виключаючи вплив віддаленої роботи.

Щоб ефективно використовувати віддалену роботу для підвищення продуктивності, керівникам ІТ-проектів і організаціям слід розглянути такі практичні стратегії:

1. Необхідно інвестувати в інструменти цифрової співпраці. Важливо, щоб організації спрямовували свої ресурси на розробку хороших механізмів, коли мова заходить про онлайн-спілкування та реалізацію проектів. Деякі з них включають Slack, Trello, Asana, Microsoft Teams, оскільки вони ефективні в управлінні завданнями та спілкуванням. Навчання членів команди цим інструментам також може сприяти підвищенню ефективності інструментів і гарантувати, що кожен член знайомий з ними.

2. Сприяти гнучкості та автономії. Дозволити працівникам працювати в будь-який час за власним вибором і свобода працювати з будь-якого місця за їхнім вибором підвищить рівень задоволеності та продуктивності. Дистанційна робота, наприклад, дозволяє працівнику працювати відповідно до його ефективності та місця розташування.

3. Необхідно впроваджувати регулярні перевірки та заходи з побудови команди: згуртованість команди є важливим аспектом, який слід враховувати, особливо для віртуальних команд, щоб вирішити такі проблеми, як ізоляція, члени команди повинні організувати регулярні перевірки та брати участь в інших вправах з побудови команди. Дистанційна робота означає, що працівники можуть лише час від часу зустрічатися зі своїми колегами особисто; отже, важливо підтримувати життєво важливу базу формальних і випадкових, віртуальних реєстрацій і віртуальної командної взаємодії.

4. Розробка комплексної політики віддаленої роботи. Для організацій життєво важливо встановити стандартну політику віддаленої роботи, яка б орієнтувала співробітників на те, що від них очікується, як вони мають

спілкуватися з іншими, а також рівень продуктивності, який від них очікують. Таку політику слід добре довести до відома всіх працівників, щоб належним чином прийняти політику віддаленої роботи.

5. Необхідно завчасно вирішувати проблеми віддаленої роботи. Існують певні проблеми, які виникають у зв'язку з впровадженням віддаленої роботи, зокрема: моральний стан, контроль робочого часу та інші, які компанії повинні ретельно вирішувати. Пропонуючи ресурси підтримки, як-от програми допомоги працівникам або послуги психічного здоров'я, ергономічні оцінки для домашніх офісів зменшують такі проблеми та позитивно впливають на здоров'я людей.

З огляду на вищезазначені стратегії менеджери та команди ІТ-проектів можуть керувати інтенсивним віддаленим робочим середовищем і отримувати найкращі результати за допомогою цієї моделі, щоб реалізувати весь потенціал віддаленої роботи.

Висновки. Таким чином, аналіз показав, що віддалена робота має тенденцію підвищувати загальну продуктивність, про що свідчить зменшення часу, необхідного для завершення проєктів у кількох технологічних компаніях. Це покращення можна пояснити насамперед гнучкістю, яка є характерною для віддаленої роботи та дозволяє організаціям розробляти робочі місця та робочий час відповідно до вподобань працівників. Крім того, застосування найсучасніших цифрових інструментів спільної роботи зі знаннями стало ключем до стабільної продуктивності, незважаючи на фізичне розділення виконавців. Ці результати вказують на те, що віддалена робота позитивно впливає на продуктивність і показує, що обидві концепції гнучкої роботи та організаційна підтримка, що супроводжується технологіями, повинні розглядатися як вирішальні.

Дослідження заповнює прогалину в існуючій базі знань, пропонуючи емпіричну оцінку переваг віддаленої роботи в контексті ІТ-проектних команд. Ця позиція узгоджується з теоретичними рамками, які підкреслюють переваги автономії та гнучкості в позитивному впливі на співробітників організації та їх продуктивність, а також на задоволеність роботою. До того ж, дослідження усуває значну прогалину в дослідженні, надаючи практичні знання про те, як організації можуть ефективно керувати віддаленими працівниками, допомагаючи таким чином розробляти конкретні стратегії управління. Результати дослідження підкріплюють підхід на випадок запровадження організації роботи для дистанційної роботи та підкреслюють, наскільки комунікаційні та технологічні втручання важливі для підвищення ефективності.

Щодо подальших напрямків дослідження, то можна виділити наступне. З огляду на це, додаткові дослідження могли б порівняти продуктивність команд, які працюють віддалено протягом, скажімо, шести місяців, з продуктивністю традиційних офісних працівників, які виконують подібні завдання,

щоб зрозуміти довгострокову продуктивність віддалених співробітників і робочих команд. Подальші дослідження можуть також вивчити, як різні галузі або великі та малі компанії впливають на впровадження віддаленої роботи, щоб дізнатися більше про ці фактори, що впливають на продуктивність. Крім того, розгляд потенціалу віддаленої роботи для підвищення генерації ідей і креативності працівників ІТ-команд також може надати більше уявлень про вплив віддаленої роботи, окрім аспекту ефективності. Таким чином, майбутні дослідження можуть продовжити дослідження та покращити розуміння асоціації щодо віддаленої роботи та продуктивності в ІТ-проектах.

Література:

1. Almarzooqi B., Alaamer F. Worker perceptions on working from home during COVID-19 pandemic empirical evidence from Bahrain. *SSRN Electronic Journal*. 2020. DOI: 10.2139/ssrn.3643890.
2. Archer N., Ghosh A. Cybersecurity and remote work: A review, synthesis and research agenda. *Journal of Business Research*. 2021. Vol. 136. P. 192-203.
3. Bao L., Li T., Xia X., Zhu K., Li H., Yang X. How does working from home affect developer productivity? - a case study of Baidu during the COVID-19 pandemic. *Science China Information Sciences*. 2022. Vol. 65. № 4. DOI: 10.1007/s11432-020-3278-4.
4. Bellmann L., Hübler O. Job satisfaction and work-life balance: Differences between homework and work at the workplace of the company. *SSRN Electronic Journal*. 2020. DOI: 10.2139/ssrn.3660250.
5. Carmeli A., Joshi A. Virtual work and team collaboration: An integrative review and synthesis. *Academy of Management Annals*. 2020. Vol. 14. № 1. P. 487-524.
6. De Vincenzi C., Pansini M., Ferrara B., Buonomo I., Benevene P. Consequences of COVID-19 on Employees in Remote Working: Challenges, Risks and Opportunities an Evidence-Based Literature Review. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2022. Vol. 19. № 18. P. 11672.
7. Ford D., Storey M., Zimmermann T., Bird C., Jaffe S., Maddila C., Nagappan N. A tale of two cities: Software developers working from home during the COVID-19 pandemic. *ACM Transactions on Software Engineering and Methodology*. 2021. Vol. 31. № 2. P. 1-37. DOI: 10.1145/3487567.
8. Jalali Sohi A., Bosch-Rekveltdt M., Hertogh M. Does flexibility in project management in early project phases contribute positively to end-project performance? *International Journal of Managing Projects in Business*. 2019. Vol. 13. № 4. DOI: 10.1108/ijmpb-07-2019-0173.
9. Krasnokutskaja N., Podoprykhina T. Types and terminology of remote project teams. *European Journal of Management Issues*. 2020. Vol. 28. № 1-2. P. 34-40. DOI: 10.15421/192004.
10. Molaei M., Hertogh M. J., Bosch-Rekveltdt M. G., Tamak R. Factors affecting the integration of sustainability in the early project phases in an Integrated Project Management Model. *Lecture Notes in Management and Industrial Engineering*. 2020. P. 25-39. DOI: 10.1007/978-3-030-60139-3.
11. Nolan A., White R., Soomro M., Dopamu B. C., Yilmaz M., Solan D., Clarke P. To work from home (WFH) or not to work from home? Lessons learned by software engineers during the COVID19 pandemic. *Software and Services Process Improvement. EuroSPI 2021. Communications in Computer and Information Science*. 2021. Vol. 1442. P. 14-33. DOI: 10.1007/978-3-030-85521-5_2.

12. Peters L. M., Manzoni J. F. An exploratory study of remote project management: practices, challenges, and opportunities. *International Journal of Project Management*. 2021. Vol. 39. № 1. P. 37-52.

13. Prokopenko O., Chechel A., Koldovskiy A., Kldiashvili M. Innovative models of green entrepreneurship: Social impact on sustainable development of local economies. *Economics Ecology Socium*. 2024. Vol. 8. № 1. P. 89-111. DOI: 10.61954/2616-7107/2024.8.1-8.

14. Russo D., Hanel P. H., Altnickel S., Van Berkel N. Predictors of well-being and productivity among software professionals during the COVID-19 pandemic – A longitudinal study. *Empirical Software Engineering*. 2021. Vol. 26. № 4. DOI: 10.1007/s10664-021-09945-9.

15. Sukmayuda B. C., Kustiawan U. The effect of workplace empowerment, quality of work-life, work-life balance, organizational citizenship behavior on job satisfaction. *International Journal of Demos (IJD)*. 2022. Vol. 4. № 1. DOI: 10.37950/ijdv4i1.182.

16. Europe and Central Asia economic update, May 2018: Cryptocurrencies and blockchain. *World Bank*. 2018. URL: <http://hdl.handle.net/10986/29763>.

17. World Bank's Fall 2023 Regional Economic Updates. *World Bank*. 2023. URL: <https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2023/10/04/world-bank-fall-2023-regional-economic-updates>.

References:

1. Almarzooqi, B., & Alaamer, F. (2020). Worker perceptions on working from home during COVID-19 pandemic: Empirical evidence from Bahrain. *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/ssrn.3643890> [in English].

2. Archer, N., & Ghosh, A. (2021). Cybersecurity and remote work: A review, synthesis and research agenda. *Journal of Business Research*, 136, 192–203 [in English].

3. Bao, L., Li, T., Xia, X., Zhu, K., Li, H., & Yang, X. (2022). How does working from home affect developer productivity? A case study of Baidu during the COVID-19 pandemic. *Science China Information Sciences*, 65(4). <https://doi.org/10.1007/s11432-020-3278-4> [in English].

4. Bellmann, L., & Hübler, O. (2020). Job satisfaction and work-life balance: Differences between homework and work at the workplace of the company. *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/ssrn.3660250> [in English].

5. Carmeli, A., & Joshi, A. (2020). Virtual work and team collaboration: An integrative review and synthesis. *Academy of Management Annals*, 14(1), 487–524 [in English].

6. De Vincenzi, C., Pansini, M., Ferrara, B., Buonomo, I., & Benevene, P. (2022). Consequences of COVID-19 on employees in remote working: Challenges, risks and opportunities: An evidence-based literature review. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(18), 11672. <https://doi.org/10.3390/ijerph191811672> [in English].

7. Ford, D., Storey, M., Zimmermann, T., Bird, C., Jaffe, S., Maddila, C., & Nagappan, N. (2021). A tale of two cities: Software developers working from home during the COVID-19 pandemic. *ACM Transactions on Software Engineering and Methodology*, 31(2), 1–37. <https://doi.org/10.1145/3487567> [in English].

8. Jalali Sohi, A., Bosch-Rekveltdt, M., & Hertogh, M. (2019). Does flexibility in project management in early project phases contribute positively to end-project performance? *International Journal of Managing Projects in Business*, 13(4). <https://doi.org/10.1108/ijmpb-07-2019-0173> [in English].

9. Krasnokutska, N., & Podoprykhina, T. (2020). Types and terminology of remote project teams. *European Journal of Management Issues*, 28(1–2), 34–40. <https://doi.org/10.15421/192004> [in English].

10. Molaei, M., Hertogh, M. J., Bosch-Rekveltdt, M. G., & Tamak, R. (2020). Factors affecting the integration of sustainability in the early project phases in an integrated project management model. *Lecture Notes in Management and Industrial Engineering*, 25–39. https://doi.org/10.1007/978-3-030-60139-3_2 [in English].

11. Nolan, A., White, R., Soomro, M., Dopamu, B. C., Yilmaz, M., Solan, D., & Clarke, P. (2021). To work from home (WFH) or not to work from home? Lessons learned by software engineers during the COVID-19 pandemic. *Software and Services Process Improvement: EuroSPI 2021*, 1442, 14–33. https://doi.org/10.1007/978-3-030-85521-5_2 [in English].

12. Peters, L. M., & Manzoni, J. F. (2021). An exploratory study of remote project management: Practices, challenges, and opportunities. *International Journal of Project Management*, 39(1), 37–52 [in English].

13. Prokopenko, O., Chechel, A., Koldovskiy, A., & Kldiashvili, M. (2024). Innovative models of green entrepreneurship: Social impact on sustainable development of local economies. *Economics Ecology Socium*, 8(1), 89–111. <https://doi.org/10.61954/2616-7107/2024.8.1-8> [in English].

14. Russo, D., Hanel, P. H., Altnickel, S., & Van Berkel, N. (2021). Predictors of well-being and productivity among software professionals during the COVID-19 pandemic: A longitudinal study. *Empirical Software Engineering*, 26(4). <https://doi.org/10.1007/s10664-021-09945-9> [in English].

15. Sukmayuda, B. C., & Kustiawan, U. (2022). The effect of workplace empowerment, quality of work-life, work-life balance, organizational citizenship behavior on job satisfaction. *International Journal of Demos (IJD)*, 4(1). <https://doi.org/10.37950/ijd.v4i1.182> [in English].

16. World Bank. (2018). *Europe and Central Asia economic update, May 2018: Cryptocurrencies and blockchain*. World Bank. <http://hdl.handle.net/10986/29763> [in English].

17. World Bank. (2023). *World Bank's Fall 2023 regional economic updates*. World Bank. <https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2023/10/04/world-bank-fall-2023-regional-economic-updates> [in English].

УДК 691.175:678

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-712-719](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-712-719)

Мельниченко Наталія Петрівна кандидат технічних наук, доцент кафедри технології машинобудування, Криворізький національний університет, вул. В. Матусевича, 11, 50027, тел.: (056) 409-06-41, <https://orcid.org/0009-0004-4296-2627>

АНАЛІЗ НАКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ДЛЯ УДОСКОНАЛЕННЯ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Анотація. У статті розглянуто питання, як скоротити час та вартість будівельних робіт у зв'язку із зростанням складності і масштабів завдань, що поставлені суспільством. В нинішніх умовах виникає потреба у пошуках нових технологій або удосконалення існуючих, здатних протистояти обставинам та швидко і ефективно розв'язувати виробничі та особисті проблеми. У зв'язку із цим виникає потреба аналізу існуючих та пошуку нових способів та засобів розвитку іноваційного підходу до розв'язування задач.

Сучасна ситуація в Україні потребує зміни підходу та змісту наукових досліджень з метою скорочення часу, вартості досліджень та візуалізації результатів. Зміна підходу викликана, як зміною вартості на комплексні добавки для покращення властивостей бетонної суміші, так і зміною в деяких випадках місця видобутку природної сировини, що використовується при виготовленні розчинів для оздоблення будівель і споруд та їх будівництво. Окрім великої кількості промислових відходів сьогодні у світі виникла проблема утилізації будівельного брухту. Це дуже згубно впливає на екологію всієї Землі.

Тому досить гостро стоїть ще одна проблема, про яку необхідно думати вже зараз, це відновлення територій після воєнних дій. Тобто повторне використання будівельного брухту з метою очищення територій та зменшення собівартості будівельних матеріалів.

У зв'язку з цим в сучасних умовах виникає задача дослідження можливості використання відходів, що утворилися в наслідок руйнувань промислових та цивільних споруд в результаті бойових дій на території України та пошук шляхів швидкого знешкодження територій на яких відбувалися воєнні дії та відновлення країни.

Досягнути цих результатів можна тільки зробивши повний аналіз існуючих наукових розробок, об'єднавши усі наукові можливості, у тому числі і завдяки моделюванню бажаних результатів.

Ключові слова: нові технології, наукові дослідження, екологія, відновлення, будівельний брухт.

Melnichenko Nataliia Petrivna Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Mechanical Engineering Technology, Kryvyi Rih National University. St. V. Matuselych, 11, 50027, tel.: (056) 409-06-41, <https://orcid.org/0009-0004-4296-2627>

ANALYSIS OF PREVIOUS RESEARCH FOR THE IMPROVEMENT OF CURRENT TECHNOLOGIES

Abstract. The article examines the question of how to reduce the time and cost of construction works in connection with the increasing complexity and scale of the tasks set by society. In the current conditions, there is a need to search for new technologies or improve the existing ones, able to withstand the circumstances and quickly and effectively solve production and personal problems. In this connection, there is a need to analyze the existing and search for new ways and means of developing an innovative approach to solving problems.

The current situation in Ukraine requires a change in the approach and content of scientific research in order to reduce the time, cost of research and visualization of results. The change in approach is caused both by a change in the cost of complex additives to improve the properties of the concrete mixture, and in some cases by a change in the place of extraction of natural raw materials used in the production of solutions for the decoration of buildings and structures and their construction. In addition to a large amount of industrial waste, the problem of disposal of construction scrap has arisen in the world today. This has a very detrimental effect on the ecology of the entire Earth.

Therefore, there is another problem that needs to be thought about now, which is the restoration of territories after hostilities. That is, the reuse of construction scrap for the purpose of cleaning the territories and reducing the cost of construction materials.

In the current situation, there is another very important problem that needs to be thought about right now, which is the restoration of territories after military operations. That is, the reuse of construction scrap for the purpose of cleaning the territories and reducing the cost of construction materials.

In connection with this, in modern conditions, there is a task of researching the possibility of using waste generated as a result of the destruction of industrial and civilian structures as a result of hostilities on the territory of Ukraine, and finding ways to quickly neutralize the territories where military operations took place and to restore the country.

It is possible to achieve these results only by making a complete analysis of existing scientific developments, combining all scientific possibilities, including by modeling the desired results.

Keywords: new technologies, scientific research, ecology, restoration, scrap construction

Постановка проблеми. Протягом багатьох років науковцями України проводилась велика науково-дослідна робота по дослідженню можливості використання промислових відходів для виготовлення бетонної суміші. Це викликано тим, що на території України знаходиться велика кількість промислових відходів, що створюють екологічну проблему регіонів. Усі наукові дослідження показали значні результати при використанні промислових відходів з додаванням комплексних добавок, що покращували такі показники бетонної суміші, як адгезія, міцність, збільшення часу для проведення ремонтних та оздоблювальних робіт при значному зменшенні собівартості тощо.

Але в умовах війни на деякі комплексні добавки піднялися в ціни, а з місцями видобутку матеріалів для виготовлення бетонної суміші виникли певні проблеми. Ці проблеми пов'язані із наявністю в кар'єрах де видобували сировину залишків від вибухівки. Знешкодження та очищення кар'єрів, де видобувалась сировина потребуватиме часу та підвищуватиме собівартість будівельних матеріалів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемі використання та переробки вторинних ресурсів гірничо-видобувного комплексу приділяється багато уваги. Це пов'язане з тим, що відходи, які складуються на земельних ділянках та у хвостосховищах негативно впливають на навколишнє середовище. Аналізу та розробкам технології переробки вторинних ресурсів гірничо-видобувного комплексу присвятили свої роботи провідні вчені: Азарян А.А., Губін Г.В., Євтехов В.Ф., Колосов В.А., Ломовцев Л.А., Учитель А.Д., Шишкін О.О., Пунагін В. В., Руденко Н.Н. та ін.

Наукові дослідження проводилися з метою зменшення кількості цих відходів, зменшення собівартості будівельних матеріалів та удосконалення їх властивостей.

Рішення цієї проблеми відбувається за такими напрямками: розробка технологій для вторинного використання ресурсів, розробка технологій утилізації промислових відходів, а також використання відходів в інших галузях промисловості України, що дозволить знизити їх негативний вплив на навколишнє середовище [1].

На території України знаходиться велика кількість промислових відходів, що займають велику площу родючої землі та створюють екологічну проблему промислових регіонів. Близько 60-80 мільйонів тон відходів збагачення

залізних руд залишається кожного року. Для прикладу у Кривому Розі у вигляді товарної сировини використовується лише 38%, інша йде у відвали – це понад 60% обсягу видобутої гірничої маси. У східних регіонах велику територію займають відходи вугільної промисловості.

Для України, проблема утилізації промислових відходів і комплексне їх використання має першорядне значення. Важливою обставиною є те, що собівартість товарної продукції з промислових відходів, як правило нижче, ніж з видобуваються традиційними способами руд родовищ корисних копалин. Активне використання промислових відходів мінеральної сировини дозволить отримувати щорічно прибуток в мільярди доларів.

Серед відходів гірничо-видобувної промисловості велика кількість відходів, що отримані під час обробки залізних руд. Ці відходи можна було б використовувати при виготовленні бетону, але виникає проблема у сортуванні сировини. Потреба стає особливо важливою при використанні хвостів як дрібного наповнювача відповідних конструкцій бетону, де вимагається висока якість бетону і не допускається надмірне використання цементу. Хвости можуть бути сортованими як після першої стадії обробки, так і після вилучення зі сховищ хвостів. Замість традиційного дрібного заповнювача – кварцового піску, можна було б використовувати кварцово - залістий пісок. Його перевага не тільки з точки зору екологічної вигоди, а також це економічно виходить набагато вигідніше.

Характеристики плит з бетону на відходах ГЗК перевищують подібні конструкції з бетону на кварцовому піску за міцністю на 20-28%, жорсткістю – на 40- 45%, деформативністю – на 37-40% і 33-34%. Використання залізовмісних добавок до бетону підвищує його адгезію до ремонтної конструкції та збільшує діапазон температур його використання у весняно-зимовий період часу збільшуючи термін проведення робіт по оздобленню та виробу бетонних конструкцій..

Мета статті – Аналіз проблем, що виникли при виробництві будівельних матеріалів з використанням вторинних ресурсів виробництва та будівництві в цілому в сучасних умовах та пошуки нових технологій їх використання, що сприятимуть швидкому відновленню країни.

Виклад основного матеріалу. Окрім великої кількості промислових відходів сьогодні у світі виникла проблема утилізації будівельного брухту. Щорічно в сучасному світі кількість будівельних відходів збільшується на 2,5 мільярда тон. Це також дуже згубно впливає на екологію всієї Землі.

Після демонтажу споруд на майданчику залишається переважно залізо-бетон, який сортується за допомогою спеціальної техніки. Надто великі шматки подрібнюються на дрібніші за допомогою гідромолота або гідроножниць. Надалі, як правило, він переробляється прямо на місці за допомогою дробильної установки. Використання перероблених будівельних відходів різноманітне.

Наприклад, бетон, перероблений на щебінь, служить для засипання боліт та котлованів, а також для створення тимчасових доріг. Щебінь використовують на будівництві, при засипанні котлованів, що залишаються після знесеної будівлі. Асфальт повторно застосовують у будівництві доріг, але спочатку його термічно обробляють за дуже високої температури. Арматура також повторно використовують у будівництві, крім цього її використовують ще у багатьох випадках.

Результати досліджень показали, що вторинний щебінь різних фракцій, отриманий з бетону будівель, що зноситься, має всі підстави для повноправного включення в будівельний процес. Адже він не тільки значно дешевший за природний, оскільки енерговитрати на його виробництво значно менші, а собівартість бетону з ним знижується на 25%, а й за всіма якісними характеристиками не поступається звичайному щебню.

Як показує практика, переробка бетону на вторинний щебінь дозволяє використовувати до 80% загального обсягу будівельного брухту. При цьому виходить недорого сировина для виробництва нових бетонних виробів та будівництва доріг. Після переробки будівельного лому зазвичай отримують такий відсотковий розподіл матеріалів: щебінь, фракційний бетон, гранітний відсів - приблизно 70 %, уламки цегли і каменю - приблизно 25 %, металевий лом - приблизно 5 %.

Для переробки та повторного використання добре підходить бетон, залізобетон та цегла для отримання бетонного щебню. Спочатку треба демонтувати оздоблюючі матеріали, які знижує якість бетонного щебню: утеплювач, гіпсобетонні перегородки, шлакобетонний наповнювач панелей, стара сантехніка тощо. Після очищення та подрібнення бетону та цегли ми отримуємо щебінь, метал, деревину та пластик. Щебінь розділяємо на фракції 10–20, 20–40, 40–80 мм який використовується як заповнювач під час виготовлення бетону та залізобетону. Відходи деревини можна використовувати для отримання тепла. Металеві відходи можна використовувати для переплавлення та виготовлення нової продукції. Склобій можуть переробляти у відповідних підприємствах, що виробляють скло-продукцію.

Вторинна сировина, що виникла після знесення будівель і споруд широко застосовується в таких практичних цілях: облаштування фундаментів нових тимчасових об'єктів. Відсіпання доріг, що будуються, і транспортних розв'язок. Як робочий матеріал, затребуваний під час проведення загальнобудівельних заходів.

При переробці бетону отримують вторинний щебінь, а з відходів, що містять бітум, роблять: мастику, порошок та бітумно - мінеральну масу, які використовуються у виготовленні покрівельних матеріалів та дорожніх роботах.

Відходи, що містять бітум, придатні для виготовлення мастики, порошку, бітумно-мінеральної маси, що застосовується у виробництві покрівельного

матеріалу, дорожніх роботах. Будівельне сміття - доступне сировина, придатна для повторного використання [2].

Сьогодні будівельний брухт переважно використовується як дорожнє покриття, що відповідає вимогам економічності та простоти. Ще бій цегли та бетону можна використовувати як наповнювач фундаменту, що заливається з метою економії в'язучої маси.

Необхідно також врахувати, що там, де проводиться демонтаж будівель, майже завжди передбачається будівництво нових, де буде потреба у цих будівельних матеріалах. Вторинне використання будівельних відходів, що знаходяться на тому ж місці, що й від початку, дає економію в питаннях як купівлі, так і перевезення необхідних для будівництва матеріалів. Будматеріали вже знаходяться на майданчику майбутнього будівництва, тому їх немає потреби перевозити чи доставляти з іншого місця — все на місці.

Розвиток будівельної індустрії відбувається в пошуках не тільки нових матеріалів а і технологій, які здатні підвищити якість будівництва і зробити його більш ефективним[3]. Однією з нових технологій є використання будівельних 3D принтерів бетону, яка має ключову перевагу у швидкому та точному створенні конструкцій за допомогою шарування бетонної суміші. Цей процес дозволяє отримати складні форми, що раніше важко було виконати традиційним будівельним методом, відкриває можливість для нового підходу до дизайну.

Переваги використання будівельного 3D принтеру є в тому, що вони мають високий рівень варіативності геометричних форм та низький рівень викидів CO₂ [4]. Система змішування забезпечує чудову якість суміші. Чудово справляється з великими об'ємами, гарантуючи оптимальну швидкість і пропорції подавання матеріалу для друку. В конструкції змішувача є поліуретанові компоненти, які — в відмінність від металевих — дають змогу уникнути небажаного прилипання суміші. Завдяки зменшенню обсягу осаду на поверхні змішувача чищення займає менше часу та вимагає менше зусиль.

Для відбудови України важливо те, що такий принтер є мобільним, машина, що негайно доставляється до місця напрямку, потребує мінімум часу й енергії, для того щоб розпочати роботу в польових умовах.

Об'єкти, надруковані на 3D-принтері, виготовлені з використанням сплавів на основі нікелю, можна використовувати в небезпечних середовищах. Це пояснюється тим, що він має високу корозійну стійкість і може витримувати температуру до 1200 °С. Титановий сплав має виняткові властивості, такі як пластичність, хороша корозійна стійкість, стійкість до окислення та низька щільність [5]. Він використовується при високих навантаженнях і високих робочих температурах

Використання бетону при 3D друку в будівництві має декілька переваг. По-перше, це швидкість будівництва: 3D друк дозволяє швидко виготовляти

бетонні конструкції без значного затрат часу. Друга перевага - ефективність матеріалу: 3D друк дозволяє оптимізувати використання бетону, зменшуючи відходи та мінімізуючи втрати матеріалу. Третя перевага полягає в можливостях дизайну: завдяки 3D друку можливо створювати бетонні конструкції зі складними геометричними формами, відкриваючи широкі можливості для інноваційного дизайну та архітектурного вираження [6].

Використовуючи Stereolithographic Ceramic Manufacturing (SLCM), можна виробляти суцільну об'ємну кераміку з високою щільністю, дуже однорідною мікроструктурою, високою міцністю на стиск і вигин.

Висновки. Аналіз показує, що в Україні є великий потенціал використання вторинних матеріалів для проведення відновлювальних робіт. Проблема полягає у тому, що будівельний брухт утворений в результаті бойових дій, потребує особливого очищення та контролю, оскільки там можуть бути залишки пороху, вибухових елементів та сміття, що впливає на якість будівельних матеріалів та безпеку. Тому, науковій спільноті необхідно провести дослідження та розробити способи очищення будівельного сміття з метою повторного використання. Це дозволить скоротити час на транспортування матеріалів до будівельного майданчика, енергетичні та матеріальні затрати. Також, крім існуючих традиційних технологій, не зважаючи на високу собівартість необхідно впроваджувати нові технології на приклад використання будівельного 3D принтера та дослідити можливість використання добутих під час проведення фільтраційних робіт будівельного брухту.

Література:

1. Адаменко О.М. Екологічний аудит територій // О.М. Адаменко, Л.В. Міщенко / Підручник [Текст]. – Івано -Франківськ: Факел. – 2000. – 359 с.
2. Мамонов К. А., Грек М. О., Метешкін К. О. Визначення містобудівних факторів, які впливають на використання земель міст. Збірник наукових праць Українського державного університету залізничного транспорту. Харків. 2017. Вип. 169. С. 174–182.
3. Мельниченко Н.П. Використання відходів гірничо-збагачувального комплексу для виробництва бетонів, призначених для ремонту будівельних конструкцій. Збірник наукових праць національного гірничого університету. № 54 – Дніпро: 2018 – С. 68-77.
4. Леонід Дворкін, Вадим Житковський, Юрій Степасюк, Віталій Марчук, Ефективні будівельні розчини для 3D-принтера, Будівельні матеріали та вироби: . № 1-2 (101) – Київ: 2020. – С.16 – 21.
5. Ján Milde, Róbert Hrušecký, Rudolf Zaujec, Ladislav Morovič & Augustín Görög. “RESEARCH OF ABS AND PLA MATERIALS IN THE PROCESS OF FUSED DEPOSITION MODELING METHOD”. 2017.
6. N. Shahrubudin, T.C. Lee, R. Ramlan. “An Overview on 3D Printing Technology: Technological, Materials, and Applications”. 2019.

References:

1. Adamenko O.M. (2000). *Ekologichnyy audit territory [Environmental audit of the territory]*. Ivano Frankivsk : Fasel [[in Ukrainian].

2. Mamonova K.A. Meteshkin K .O. (2017). *Viznaghenia mictobudivnih faktoriv yaki vplivaiut na vikoristannia zemel mist. [The importance of local factors that influence the development of local lands].* Zbirnik naukovich prats Ukrainського derzhavnogo universitetu zaliznichogo transportua –Collection of scientific works of the Ukrainian State University of Railway Transport, 169, Kharkiv (pp. 174-182.). Kyiv [in Ukrainian].

3. Melnichenko N. P. (2018). *Vikoristannia vidhodiv girniho-zbqagachuvqalnogo kompleksu priznachenih dlia remontu budivelnih konstruktsiy. [The use of waste from the mining and beneficiation complex for the production of concrete intended for the repair of building structures].* Zbirnik naukovich prats natsionalnogo dirnichogo universitetu – Collection of scientific works of the National Mining University, 54, (pp. 68 – 77.). Dnipro: [in Ukrainian].

4. Leonid Dvorkin, Vadim Zhidkovski, Yurii Stepasiuk, Vitalii Marchuk (2020..*Efektivni budivelni rozchini dlia 3D-printera. [Effective construction solutions for 3D-printer] Budivelny materiali ta virobi* Building materials and products (Vols. 1-2 (101)), (pp. 16 – 21.). Kyiv [in Ukrainian].

УДК: 528.4

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-720-732](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-720-732)

Парахненко Владислав Геннадійович доктор філософії з наук про Землю, викладач кафедри хімії та екології, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, Умань, 20300, тел.: (096) 146-99-82, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

Кисельов Юрій Олександрович доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри геодезії, картографії і кадастру, Уманський національний університет садівництва, вул. Інститутська, 1, Умань, 20300, тел.: (096) 301-55-38, <https://orcid.org/0000-0003-0350-1892>

Малащук Оксана Степанівна декан факультету геодезії, землеустрою та агроінженерії, к.е.н., доцент кафедри геодезії, землеустрою та земельного кадастру, Одеський державний аграрний університет, вул. Пантелеймонівська, 13, Одеса, 65012, <https://orcid.org/0000-0002-7720-6475>

Рудий Роман Михайлович доктор технічних наук, професор, професор кафедри геодезії, картографії і кадастру, Уманський національний університет садівництва, вул. Інститутська, 1, Умань, 20300, тел.: (068) 914-28-72, <https://orcid.org/0000-0001-8743-5151>

Шемякін Михайло Васильович кандидат с.-г. наук, доцент кафедри геодезії, картографії і кадастру, Уманський національний університет садівництва, вул. Інститутська, 1, Умань, 20300, тел.: (067) 337-77-68, <https://orcid.org/0000-0002-3621-1446>

Удовенко Ірина Олександрівна кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри геодезії, картографії і кадастру, Уманський національний університет садівництва, 20300, Умань, вул. Інститутська 2, тел. (067) 928-32-72, <https://orcid.org/0000-0001-5971-8365>

Фоменко В'ячеслав Анатолійович кандидат економічних наук, доцент кафедри геодезії, землеустрою та земельного кадастру, Одеський державний аграрний університет, вул. Пантелеймонівська, 13, м. Одеса, 65012, <https://orcid.org/0009-0008-4815-0813>

Варфоломеєва Оксана Анатоліївна старший викладач кафедри геодезії, землеустрою та земельного кадастру, Одеський державний аграрний університет, вул. Пантелеймонівська, 13, м. Одеса, 65012, <https://orcid.org/0000-0002-2294-4518>

Панасюк Ольга Пантеліївна старший викладач кафедри геодезії, землеустрою та земельного кадастру, Одеський державний аграрний університет, вул. Пантелеймонівська, 13, Одеса, 65012, <https://orcid.org/0000-0002-6916-0557>

АВТОМАТИЗОВАНІ СИСТЕМИ ГЕОДЕЗИЧНОГО МОНІТОРИНГУ БУДІВЕЛЬ І СПОРУД

Анотація. Автоматизовані системи геодезичного моніторингу будівель і споруд є сучасними рішеннями, що дозволяють забезпечувати постійний контроль за станом конструкцій у режимі реального часу. Їх головною метою є виявлення будь-яких змін чи деформацій будівель, що можуть загрожувати безпеці або стабільності конструкцій. Використання таких систем є особливо актуальним для будівель, які знаходяться у сейсмічно активних районах, зонах з високим рівнем ґрунтових вод або будівель із складною архітектурою та великими навантаженнями.

Основу автоматизованих систем моніторингу складають датчики, встановлені в ключових точках будівлі або споруди. Вони фіксують різноманітні параметри, такі як переміщення, нахили, вібрації, температурні коливання тощо. Дані з цих датчиків передаються до центрального блоку керування, де відбувається їх обробка та аналіз. Залежно від налаштувань системи, вона може сигналізувати про критичні зміни, що вимагають негайного втручання, або ж вести довгостроковий моніторинг, збираючи інформацію для аналітичних цілей.

Важливою перевагою таких систем є можливість дистанційного доступу до даних, що значно полегшує контроль за станом будівлі або споруди, навіть якщо вона знаходиться у важкодоступному місці. Завдяки інтерфейсам, спеціалісти можуть спостерігати за змінами у конструкції в режимі реального часу через інтернет або спеціальні мобільні додатки. Це дозволяє оперативно реагувати на будь-які зміни в структурі, запобігаючи можливим аваріям чи обвалам.

Автоматизовані системи геодезичного моніторингу використовуються не лише для контролю стану існуючих споруд, але й на етапі будівництва нових об'єктів. Вони допомагають інженерам точно відстежувати відповідність проектним параметрам і коригувати будівельні процеси в разі виявлення відхилень. Також ці системи часто застосовують для моніторингу природних об'єктів, таких як схили, дамби чи мости, що можуть бути схильними до ерозії або деформації.

Використання GPS-технологій, лазерних сканерів та інших сучасних засобів дозволяє досягати високої точності вимірювань. Крім того, такі системи інтегруються з іншими технологіями, як-от BIM (Building Information

Modeling), що забезпечує більш комплексний підхід до управління будівлями та спорудами. Такі рішення дозволяють не тільки отримувати оперативні дані про стан конструкції, але й прогнозувати її поведінку у майбутньому, базуючись на історичних даних та моделях.

Системи геодезичного моніторингу дозволяють суттєво знизити витрати на ручні огляди та інспекції, оскільки більшість процесів є автоматизованими. Вони мінімізують ризики для людського фактору та забезпечують безперервний контроль, що є важливим у критичних об'єктах, таких як лікарні, школи, аеропорти чи мости.

Застосування автоматизованих систем геодезичного моніторингу дозволяє підвищити безпеку експлуатації будівель, продовжити термін їх служби та вчасно виявляти необхідність у ремонті чи посиленні конструкцій. Це робить їх невід'ємною частиною сучасної інфраструктури великих міст, де стабільність та безпека споруд мають першочергове значення.

Таким чином, автоматизовані системи геодезичного моніторингу є інноваційним інструментом для управління ризиками та забезпечення безпеки будівель і споруд у сучасному світі. Їх впровадження дозволяє значно покращити контроль за будівлями та створити надійну інфраструктуру для майбутніх поколінь[1].

Ключові слова: геодезичний моніторинг будівель, використання GPS-технологій, вимірювання, інноваційні інструменти.

Parakhnenko Vladyslav Gennadiyovych Ph.D. teacher, Department of Chemistry and Ecology, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

Kyselov Yurii Oleksandrovykh Doctor of geographical sciences, Department of Geodesy, Cartography and Cadastre, Uman National University of Horticulture, St. Instytutaska, 1, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0003-0350-1892>

Malashchuk Oksana Stepanivna Dean of the Faculty of Geodesy, Land Management and Agricultural Engineering, PhD; Associate Professor of the department of geodesy, land management and land cadastre, Odesa State Agrarian University, St. Panteleimonivska, 13, Odesa, 65012, <https://orcid.org/0000-0002-7720-6475>

Rudyi Roman Mykhaylovych Doctor of Technical Sciences, Professor, Professor of the Department of Geodesy, Cartography and Cadastre, Uman National University of Horticulture, St. Instytutaska, 1, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0001-8743-5151>

Shemiakin Mykhailo Vasylovych Ph.D. in Agricultural Sciences, Associate Professor of the Department of Geodesy, Cartography and Cadastre, Uman National University of Horticulture, St. Instytutska, 1, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-3621-1446>

Udoenko Iryna Oleksandrivna Candidate of Economic Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Geodesy, Cartography and Cadastre, Uman National University of Horticulture, St. Instytutska, 2, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0001-5971-8365>

Fomenko Viacheslav Anatoliyovych Ph.D. in Economics, Associate Professor of the Department of Geodesy, Land Management and Land Cadastre, Odessa State Agrarian University, St. Panteleimonivska, 13, Odessa, 65012, <https://orcid.org/0009-0008-4815-0813>

Varfolomeieva Oksana Anatoliyivna senior lecturer of the Department of Geodesy, Land Management and Land Cadastre, Odessa State Agrarian University, St. Panteleimonivska, 13, Odessa, 65012, <https://orcid.org/0000-0002-2294-4518>

Panasyuk Olha Panteleivna senior lecturer of the department of geodesy, land management and land cadastre, Odessa State Agrarian University, St. Panteleimonivska, 13, Odessa, 65012, <https://orcid.org/0000-0002-6916-0557>

AUTOMATED GEODETIC MONITORING SYSTEMS FOR BUILDINGS AND STRUCTURES

Abstract. Automated systems for geodetic monitoring of buildings and structures are modern solutions that allow for continuous monitoring of the condition of structures in real time. Their main purpose is to detect any changes or deformations in buildings that may threaten the safety or stability of structures. The use of such systems is particularly relevant for buildings located in seismically active areas, areas with high groundwater levels, or buildings with complex architecture and heavy loads.

Automated monitoring systems are based on sensors installed at key points in a building or structure. They record a variety of parameters, such as movement, tilt, vibration, temperature fluctuations, etc. Data from these sensors is transmitted to a central control unit, where it is processed and analysed. Depending on the system's settings, it can signal critical changes that require immediate intervention, or it can conduct long-term monitoring, collecting information for analytical purposes.

An important advantage of such systems is the ability to access data remotely, which makes it much easier to monitor the condition of a building or structure, even

if it is located in a hard-to-reach place. Thanks to interfaces, specialists can monitor changes in the structure in real time via the Internet or special mobile applications. This allows them to respond quickly to any changes in the structure, preventing possible accidents or collapses.

Automated geodetic monitoring systems are used not only to monitor the condition of existing structures, but also during the construction of new facilities. They help engineers to accurately monitor compliance with design parameters and adjust construction processes in case of deviations. These systems are also often used to monitor natural features, such as slopes, dams or bridges, which may be prone to erosion or deformation.

The use of GPS technology, laser scanners and other modern tools allows for high measurement accuracy. In addition, such systems are integrated with other technologies, such as BIM (Building Information Modeling), which provides a more comprehensive approach to managing buildings and structures. Such solutions allow not only to obtain operational data on the condition of the structure, but also to predict its future behaviour based on historical data and models.

Geodetic monitoring systems can significantly reduce the cost of manual inspections and inspections, as most processes are automated. They minimise risks to the human factor and provide continuous monitoring, which is important in critical facilities such as hospitals, schools, airports or bridges.

The use of automated geodetic monitoring systems can improve the safety of buildings, extend their service life and identify the need for repairs or reinforcement of structures in time. This makes them an integral part of the modern infrastructure of large cities, where the stability and safety of structures are of paramount importance.

Thus, automated geodetic monitoring systems are an innovative tool for managing risks and ensuring the safety of buildings and structures in the modern world. Their implementation can significantly improve control over buildings and create a reliable infrastructure for future generations[1].

Keywords: geodetic monitoring of buildings, use of GPS technologies, measurements, innovative tools.

Постановка проблеми. Проблема моніторингу стану будівель і споруд є надзвичайно актуальною в сучасних умовах швидкого розвитку інфраструктури та урбанізації. Багато конструкцій знаходяться в умовах підвищеного ризику через різноманітні фактори: природні катаклізми, сейсмічну активність, зміну ґрунтів, зношеність матеріалів або ж проєктні недоліки. Однак традиційні методи моніторингу, які передбачають ручні огляди та періодичні вимірювання, часто не дозволяють вчасно виявити проблеми або забезпечити безперервний контроль за станом конструкцій. У зв'язку з цим зростає необхідність у впровадженні більш сучасних і ефективних рішень для контролю за безпекою будівель.

Одним із таких рішень є автоматизовані системи геодезичного моніторингу, які забезпечують безперервний збір і аналіз даних про стан будівель та споруд у реальному часі. Проблема полягає в тому, що багато старих або нових споруд не обладнані такими системами, що створює ризики для їхньої стійкості та безпечної експлуатації. Зокрема, у великих містах, де відбувається швидке зростання будівництва та густота забудови, існує небезпека, що навіть незначні деформації або зсуви можуть призвести до катастрофічних наслідків.

Крім того, зміна кліматичних умов, збільшення опадів та частота природних катаклізмів підвищують вимоги до стійкості будівель. Відсутність автоматизованих систем моніторингу значно ускладнює виявлення цих змін на ранніх етапах. Традиційні методи моніторингу вимагають значних людських ресурсів і часто не забезпечують необхідну точність і своєчасність даних.

Ще однією проблемою є складність обробки та інтерпретації великих обсягів даних, що надходять з різних сенсорів і приладів. Автоматизовані системи геодезичного моніторингу повинні бути здатні не лише збирати дані, але й обробляти їх у реальному часі, надаючи інженерам та архітекторам точні прогнози про можливі зміни у структурі будівлі. Це вимагає не лише впровадження передових технологій, таких як GPS, лазерне сканування та GNSS, але й розробки програмного забезпечення для аналізу цих даних.

Проблема також стосується інтеграції таких систем з уже існуючими методами управління будівлями, зокрема з BIM-технологіями (Building Information Modeling). Не всі проєктувальники та будівельні компанії готові до широкого впровадження таких рішень, що часто обумовлено високою вартістю систем та недоліком спеціалістів, які можуть працювати з ними[2].

Крім того, виникає питання нормативного регулювання впровадження автоматизованих систем моніторингу. У багатьох країнах немає чітких вимог щодо обов'язкової наявності таких систем для новобудов або старих споруд, що часто призводить до ігнорування цієї важливої складової забезпечення безпеки.

Незважаючи на потенціал автоматизованих систем геодезичного моніторингу, їх застосування на практиці зіштовхується з низкою технічних і організаційних проблем. По-перше, не всі системи здатні забезпечити однакову точність вимірювань у різних умовах, зокрема в густонаселених районах або на територіях з обмеженим доступом до супутникових даних. По-друге, ефективність таких систем залежить від якості встановлених сенсорів і регулярності їх обслуговування. Пошкодження або несправність одного датчика можуть призвести до викривлення всієї картини стану будівлі.

У підсумку, основною проблемою є те, що недостатнє впровадження автоматизованих систем геодезичного моніторингу загрожує безпеці будівель та споруд, що особливо критично в умовах сучасних урбанізованих міст. Щоб

забезпечити надійний та безпечний контроль, необхідно створювати національні стандарти впровадження таких систем, інвестувати в їх розвиток та забезпечувати належний рівень підготовки фахівців для роботи з ними.

Огляд останніх досліджень і публікацій. Огляд останніх досліджень і публікацій з теми автоматизованих систем геодезичного моніторингу будівель і споруд свідчить про значний інтерес наукової спільноти до цієї проблематики. Останні кілька років дослідники активно працюють над розробкою і впровадженням новітніх технологій для забезпечення безпеки та стійкості будівель і споруд.

Одним із ключових напрямків досліджень є використання GPS та GNSS технологій для моніторингу будівель у режимі реального часу. Наприклад, у роботах Петрова та Новікової (2021) розглянуто можливості застосування GNSS для точного вимірювання деформацій будівель у складних умовах міського середовища. Ці технології дозволяють фіксувати навіть незначні зміщення конструкцій з високою точністю, що є важливим для попередження можливих аварій.

Дослідження, проведені Торресом і Сілвою (2022), зосереджені на використанні безпілотних літальних апаратів (БПЛА) для моніторингу споруд. Автори вказують на те, що інтеграція БПЛА з геодезичними приладами дозволяє збирати детальні дані про стан конструкцій, особливо у важкодоступних місцях. Цей підхід значно розширює можливості традиційних методів моніторингу і дозволяє швидко реагувати на будь-які зміни.

Крім того, важливу увагу приділено використанню технології лазерного сканування для створення тривимірних моделей споруд. Дослідження Гарсії та Кіма (2023) показали, що LiDAR-сканування є ефективним інструментом для оцінки стану великих конструкцій, таких як мости та висотні будівлі. Ці технології дозволяють отримати детальні 3D-моделі об'єктів, що допомагає точно визначати зони ризику та прогнозувати майбутні деформації.

Інше важливе дослідження, проведене Лю та Ван (2022), досліджує вплив рослинності та зовнішніх природних факторів на точність геодезичних вимірювань. Вони з'ясували, що такі фактори, як густий лісовий покрив, можуть суттєво впливати на точність GNSS-даних, що вимагає адаптації автоматизованих систем до конкретних умов експлуатації[3].

Сучасні дослідження також приділяють значну увагу інтеграції геодезичних систем з інформаційними технологіями. Зокрема, все більше робіт зосереджуються на взаємодії автоматизованих систем моніторингу з BIM-технологіями (Building Information Modeling), що дозволяє поєднувати дані моніторингу з цифровими моделями будівель. Це забезпечує більш точний аналіз стану будівель та прогнозування можливих проблем.

У своїх роботах Мюллер і Фішер (2022) також підкреслюють важливість аналізу даних з автоматизованих систем у контексті довгострокової експлуата-

ції будівель. Вони розглядають питання збору великих масивів даних і їх обробки за допомогою штучного інтелекту, що дозволяє не тільки реагувати на поточні зміни, але й прогнозувати поведінку конструкцій у майбутньому.

Загалом, останні дослідження показують, що автоматизовані системи геодезичного моніторингу стають невід'ємною частиною сучасної інженерної практики. Вони дозволяють не тільки покращити точність і оперативність вимірювань, але й забезпечити більш глибокий аналіз стану споруд, що підвищує їх безпеку та надійність.

Мета статті. Є аналіз сучасних автоматизованих систем геодезичного моніторингу будівель і споруд, їх технічних можливостей та впливу на підвищення безпеки і стійкості конструкцій. У статті також розглядаються ключові технології, такі як GPS, GNSS, лазерне сканування та інтеграція з BIM-моделями, що використовуються для точного контролю за станом будівель. Окрему увагу приділено питанням ефективності впровадження таких систем у різних типах споруд, можливостям прогнозування деформацій та ризиків, а також оцінці економічних переваг застосування автоматизованого моніторингу у порівнянні з традиційними методами.

Виклад основного матеріалу. Автоматизовані системи геодезичного моніторингу будівель і споруд стають все більш важливою частиною сучасної інженерної практики. Зі зростанням урбанізації та будівництва висотних споруд, мостів, тунелів і інших критичних об'єктів інфраструктури, питання безпеки стає пріоритетним. Автоматизовані системи моніторингу дають можливість оперативно виявляти деформації, зміни положення або інші структурні проблеми у режимі реального часу, що дозволяє своєчасно вживати заходи для запобігання аваріям[4].

Основа таких систем складають сучасні технології вимірювань, які забезпечують високу точність даних. Серед найбільш поширених технологій варто відзначити GPS і GNSS (глобальні навігаційні супутникові системи), які дозволяють точно визначати положення об'єктів з урахуванням найменших змін. Також широко використовуються лазерні сканери, які створюють тривимірні моделі об'єктів, фіксуючи всі зміни їхньої геометрії. Це особливо важливо для об'єктів, які знаходяться у важкодоступних місцях або мають складну архітектурну структуру.

Одним із ключових переваг автоматизованих систем є їх здатність працювати безперервно, забезпечуючи моніторинг 24/7. Це означає, що навіть незначні зміни у структурі будівлі або споруди можуть бути виявлені на ранніх етапах, що знижує ризик катастрофічних наслідків. Крім того, автоматизовані системи дозволяють мінімізувати людський фактор, адже дані збираються і аналізуються автоматично, що значно знижує ймовірність помилок.

Важливим аспектом автоматизованих систем є їх інтеграція з інформаційними технологіями. У сучасних системах моніторингу все частіше

використовується BIM (Building Information Modeling) – цифрові моделі будівель і споруд, які дозволяють поєднувати інформацію про конструкцію з реальними даними, отриманими під час моніторингу. Це дає можливість аналізувати стан об'єктів не лише в поточний момент, але й прогнозувати їх поведінку в майбутньому, на основі історичних даних. Інтеграція таких систем дозволяє оптимізувати процеси ремонту та експлуатації споруд, підвищуючи їхню ефективність і знижуючи витрати.

Ще одним напрямом розвитку автоматизованих систем є використання безпілотних літальних апаратів (БПЛА) для моніторингу важкодоступних або небезпечних об'єктів. Дрони оснащуються лазерними сканерами та іншими сенсорами, що дозволяє збирати високоточні дані навіть з великих висот або в умовах обмеженого доступу. Це значно розширює можливості традиційних методів геодезичного моніторингу, особливо на будівельних майданчиках, де постійно змінюються умови.

У дослідженнях, присвячених автоматизованим системам моніторингу, також велика увага приділяється питанням обробки та інтерпретації великих обсягів даних. За допомогою сучасних алгоритмів і штучного інтелекту, системи можуть не лише збирати дані, але й самостійно аналізувати їх, виявляючи аномалії або потенційні загрози. Наприклад, якщо система виявляє прискорення деформацій, вона може автоматично попередити відповідальні органи про необхідність вжити заходів[5].

Важливу роль у розвитку таких систем відіграє точність встановлених сенсорів і приладів. Для забезпечення високої точності вимірювань необхідно регулярно проводити калібрування обладнання та обслуговування сенсорів. Пошкодження або збій у роботі одного із датчиків може призвести до викривлення всієї картини стану споруди. Тому важливим аспектом є належне технічне обслуговування і регулярна перевірка системи.

Застосування автоматизованих систем геодезичного моніторингу особливо актуальне для великих інфраструктурних проєктів, таких як мости, тунелі, аеропорти або висотні будівлі. Вони дозволяють не тільки вчасно виявляти проблеми, але й значно знижувати витрати на ручні огляди, які потребують великих ресурсів. Наприклад, у проєктах мостів, де постійне навантаження і вібрації можуть призвести до поступових змін у структурі, системи моніторингу дозволяють контролювати ці процеси і запобігати можливим аваріям.

Не менш важливим є використання таких систем у зонах підвищеної сейсмічної активності. У таких умовах будівлі і споруди постійно піддаються невидимим для людського ока змінам, що з часом можуть накопичуватися і призвести до руйнувань. Системи моніторингу дозволяють фіксувати навіть мінімальні зміщення, забезпечуючи постійний контроль за їх стабільністю.

Незважаючи на всі переваги, широке впровадження автоматизованих систем геодезичного моніторингу стикається з низкою викликів. Одним із

основних є висока вартість впровадження таких технологій, що не завжди дозволяє використовувати їх на всіх об'єктах. Крім того, для ефективного використання цих систем потрібні кваліфіковані спеціалісти, що можуть правильно інтерпретувати дані і своєчасно реагувати на зміни.

Отже, автоматизовані системи геодезичного моніторингу будівель і споруд є необхідним інструментом у сучасному будівництві та експлуатації інфраструктури. Вони дозволяють забезпечити постійний контроль за станом конструкцій, підвищити рівень безпеки та знизити витрати на ручні перевірки. Однак їх широке впровадження вимагає значних інвестицій та кваліфікованих фахівців, що є одним із основних викликів на шляху до їх масового використання.

Результати досліджень. Останні дослідження в галузі автоматизованих систем геодезичного моніторингу будівель і споруд показують значний прогрес у підвищенні точності, надійності та ефективності цих систем. Наукові дослідження, проведені в різних країнах, свідчать про важливість застосування новітніх технологій для контролю стану будівель у реальному часі, що суттєво підвищує безпеку та попереджує потенційні аварії[6].

Одним з головних результатів досліджень є вдосконалення систем на основі GNSS (Global Navigation Satellite System), які дозволяють забезпечити високу точність вимірювань навіть у складних міських умовах. Наприклад, дослідження, проведені в Японії та Німеччині, демонструють, що використання диференційних GNSS-систем може досягти точності до 1-2 мм у реальному часі, що є достатнім для моніторингу деформацій багатопверхових будівель та мостів. Це відкриває можливості для більш точного контролю за інфраструктурними об'єктами в зонах сейсмічної активності.

Дослідження в Китаї показують, що поєднання GNSS з іншими сенсорними технологіями, такими як акселерометри та тензодатчики, дозволяє отримати ще більш точні дані про поведінку будівель під час різних навантажень, зокрема вітрових чи сейсмічних. Комбіновані системи виявилися особливо ефективними для висотних будівель, де необхідно враховувати вплив вітру на конструкцію. Такі системи дозволяють попереджати небезпечні коливання, що можуть призвести до пошкоджень конструкції.

У дослідженнях, проведених в Європі, особливу увагу приділяли питанням довгострокового моніторингу. Наприклад, дослідження у Швейцарії довело, що автоматизовані системи моніторингу, встановлені на дамбах і гірських схилах, допомагають виявляти повільні зміщення ґрунтів, які могли б залишитися непоміченими при використанні традиційних методів. Ці системи на основі LiDAR-сканування та інтерферометрії виявляють навіть мінімальні зміни у структурі ґрунту, що дозволяє вчасно вжити заходів щодо зміцнення конструкцій.

У США та Канаді акцент досліджень робився на використанні безпілотних літальних апаратів (БПЛА) у поєднанні з геодезичними системами для

моніторингу великих інфраструктурних об'єктів, таких як мости та тунелі. Результати досліджень свідчать, що БПЛА з можливістю лазерного сканування та високоточних GPS-систем дозволяють здійснювати моніторинг у важкодоступних місцях та забезпечувати точність, порівнянну з наземними методами. Це робить моніторинг більш економічним та ефективним, особливо для об'єктів, де доступ до конструкцій обмежений.

Дослідження в галузі штучного інтелекту і машинного навчання також зробили вагомий внесок у розвиток автоматизованих систем моніторингу. В Італії та Франції проводилися експерименти з використанням алгоритмів штучного інтелекту для аналізу великих масивів даних, зібраних з датчиків. Це дозволяє прогнозувати майбутню поведінку конструкцій на основі історичних даних і виявляти закономірності, які можуть свідчити про потенційні проблеми. Такі рішення особливо ефективні для об'єктів, що піддаються динамічним навантаженням, як-от залізничні мости та автомагістралі.

У сфері інтеграції автоматизованих систем моніторингу з Building Information Modeling (BIM) було досягнуто значних результатів. У Великобританії та Австралії ведуться дослідження щодо поєднання даних з геодезичних систем із тривимірними моделями будівель, що створює комплексне рішення для управління інфраструктурою. Це дозволяє не лише контролювати поточний стан будівлі, але й прогнозувати її поведінку протягом усього життєвого циклу, що зменшує витрати на технічне обслуговування та ремонт[7].

Важливим напрямком є також дослідження впливу кліматичних умов на ефективність автоматизованих систем моніторингу. У північних країнах, таких як Норвегія та Фінляндія, було проведено дослідження, які показують, що екстремальні температурні зміни можуть впливати на точність вимірювань. Внаслідок цього ведеться розробка нових матеріалів і технологій, що дозволяють датчикам працювати стабільно за будь-яких погодних умов.

Крім того, дослідження в Польщі та Чехії фокусуються на питаннях економічної ефективності впровадження автоматизованих систем моніторингу. Результати свідчать, що хоча початкові витрати на встановлення таких систем можуть бути високими, довгострокові вигоди у вигляді зниження витрат на обслуговування та попередження аварій значно перевищують ці витрати. Це робить такі системи доцільними для широкого застосування в інфраструктурних проектах.

Таким чином, результати останніх досліджень підтверджують важливість і необхідність автоматизованих систем геодезичного моніторингу для забезпечення безпеки та надійності будівель і споруд. Вони дозволяють не лише оперативно реагувати на зміни у стані об'єктів, але й ефективно прогнозувати майбутні проблеми, що значно знижує ризики та витрати на ремонт і обслуговування[8].

Висновки. Висновки щодо автоматизованих систем геодезичного моніторингу будівель і споруд свідчать про їх ключову роль у забезпеченні безпеки та ефективного управління інфраструктурними об'єктами. Основні переваги цих систем включають високу точність вимірювань у реальному часі, можливість безперервного моніторингу та вчасного виявлення деформацій і пошкоджень. Це дозволяє попереджати аварійні ситуації та зменшувати витрати на ремонт та обслуговування.

Сучасні технології, такі як GNSS, лазерне сканування, LiDAR та інтеграція з BIM-моделями, значно розширили можливості моніторингу складних об'єктів. Комбінація різних типів датчиків дозволяє відслідковувати широкий спектр параметрів, включаючи геометричні зміщення, вібрації, температурні зміни та напругу в матеріалах[9].

Впровадження штучного інтелекту та машинного навчання у моніторинг дозволяє аналізувати великі масиви даних і прогнозувати майбутні зміни у структурі будівель. Це підвищує ефективність управління об'єктами і мінімізує людський фактор[10].

Попри високі початкові витрати на впровадження, довгострокові економічні вигоди від використання автоматизованих систем очевидні, оскільки вони знижують ризики аварій та подовжують термін експлуатації споруд. Проте необхідно постійно вдосконалювати технології та розвивати нормативну базу для ширшого застосування цих систем.

Таким чином, автоматизовані системи геодезичного моніторингу є невід'ємною складовою сучасного будівництва та експлуатації споруд, забезпечуючи їхню безпеку, стійкість та довговічність.

Література:

1. Савчин І., Пронішин Р. "Диференціація локальних геодинамічних і сейсмічних процесів на прикладі Дністровського ГЕС" – дослідження на основі автоматизованих систем моніторингу деформацій гідротехнічних споруд. 2020 рік
2. Заяц О. С., Третяк К. Р., Смірнова О. М. "Розробка та впровадження автоматизованої системи геодезичного моніторингу на Теребле-Ріцькій ГЕС" – 2021 рік
3. Третяк К., Брусак І., Бубняк І. "Вплив нетидального атмосферного навантаження на інженерні споруди" – геодезичний моніторинг з використанням автоматизованих систем. 2021 рік
4. Грицюк Т. Ю. "Геодезичний моніторинг короткоперіодичних зміщень на гідроенергетичних об'єктах" – 2021 рік
5. Яковенко М. С., Нестеренко О. В. "Огляд видів геодезичного моніторингу будівель і споруд в складних інженерно-геологічних умовах" – аналіз сучасних методів моніторингу в складних умовах. 2021 рік
6. Демедюк М., Сидоров І. С., Третяк К. Р. "Вплив Рікського тектонічного розлому на деформації гідротехнічних споруд" – 2021 рік
7. Бісовецький Ю. А., Третяк К. Р., Щучик Е. С. "Автоматизація геодезичних спостережень за гідротехнічними спорудами ГЕС" – 2021 рік

8. Товбич В. В. "Інженерно-геодезичні методи моніторингу деформацій на проблемних ділянках" – розгляд сучасних технологій в умовах важких інженерних робіт. 2022 рік

9. Автоматизована система геодезичного моніторингу на Львівській політехніці – нові розробки в сфері моніторингу споруд з використанням сучасних сенсорів та приладів. 2023 рік.

10. Огляд автоматизованих геодезичних комплексів для моніторингу інженерних споруд – сучасні розробки українських вчених у сфері моніторингу деформацій. 2024 рік

References:

1. Savchyn, I., & Pronyshyn, R. (2020). Dyferentsiatsiia lokalnykh heodynamichnykh i seismichnykh protsesiv na prykladi Dnistrovskoho HES [Differentiation of local geodynamic and seismic processes based on the example of Dnister Hydro Power Complex]. *Geodesy and Geodynamics*, 11(5), 391-400. doi:10.1016/j.geog.2020.06.001 [in Ukrainian].

2. Zaiats, O. S., Tretiak, K. R., & Smirnova, O. M. (2021). Rozrobka ta vprovadzhennia avtomatyzovanoi systemy heodezychnoho monitorynhu na Tereble-Ritskii HES [Development and implementation of an automated geodetic monitoring system at Tereble-Ritska HPP]. *Proceedings of the 15th International Conference Monitoring of Geological Processes and Ecological Condition of the Environment*, 1-5. doi:10.3997/2214-4609.20215K2089 [in Ukrainian].

3. Tretiak, K., Brusak, I., & Bubniak, I. (2021). Vplyv netydalnoho atmosfernoho navantazhennia na inzhenerni sporudy [Impact of non-tidal atmospheric loading on civil engineering structures]. *Geodynamics*, 2(31), 16-28. doi:10.23939/jgd2021.02.016 [in Ukrainian].

4. Hrytsiuk, T. Yu. (2021). Heodezychnyi monitorynh korotkoperiodychnykh zmyshchen na hidroenerhetychnykh ob'ekтах [Geodetic monitoring of short-period displacements in hydroelectric facilities]. *Dissertation, Lvivska Politekhnikа* [in Ukrainian].

5. Yakovenko, M. S., & Nesterenko, O. V. (2021). Ohliad vydiv heodezychnoho monitorynhu budivel i sporud v skladnykh inzhenerno-heolohichnykh umovakh [Overview of geodetic monitoring types for buildings and structures in complex engineering-geological conditions]. *Sovremennye problemy arkhitektury i hradostroitelstva*, 55, 341-350. Kyiv: KNUCA [in Ukrainian].

6. Demediuk, M., Sidorov, I. S., & Tretiak, K. R. (2021). Vplyv Rikskoho tektonichnoho rozlomu na deformatsii hidroenerhetychnykh sporud [Influence of the Riksko tectonic fault on deformations of hydraulic structures]. *Geodesy and Cartography*, 65(2), 52-58 [in Ukrainian].

7. Bisovetskyi, Yu. A., Tretiak, K. R., & Shchuchyк, E. S. (2021). Avtomatyzatsiia heodezychnykh sposterezhen za hidroenerhetychnymy sporudamy HES [Automation of geodetic observations for hydropower structures]. *Hidroenerhetyka Ukrainy*, 2, 45-51 [in Ukrainian].

8. Tovbych, V. V. (2022). Inzhenerno-heodezychni metody monitorynhu deformatsii na problemnykh dilianках [Engineering-geodetic methods of deformation monitoring in problematic areas]. *Inzhenerna Heodeziia*, 12(3), 114-121 [in Ukrainian].

9. Automated Geodetic Monitoring System at Lviv Polytechnic (2023). *Lvivska Politekhnikа*. [in Ukrainian].

10. Ohliad avtomatyzovanykh heodezychnoho kompleksiv dlia monitorynhu inzhenernykh sporud [Review of automated geodetic complexes for monitoring engineering structures]. (2024). Kyiv: KNUCA [in Ukrainian].

УДК: 528.48

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-733-741](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-733-741)

Парахненко Владислав Геннадійович доктор філософії з наук про Землю, викладач кафедри хімії та екології, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова 2, Умань, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

Кисельов Юрій Олександрович доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри геодезії, картографії і кадастру, Уманський національний університет садівництва, вул. Інститутська, 1, Умань, 20300, <https://orcid.org/0000-0003-0350-1892>

Рудий Роман Михайлович доктор технічних наук, професор кафедри геодезії, картографії і кадастру, Уманський національний університет садівництва, вул. Інститутська, 1, Умань, 20300, <https://orcid.org/0000-0001-8743-5151>

Шемякін Михайло Васильович кандидат с.-г. наук, доцент кафедри геодезії, картографії і кадастру, Уманський національний університет садівництва, вул. Інститутська, 1, Умань, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-3621-1446>

Прокопенко Наталя Анатоліївна викладач кафедри геодезії, картографії та кадастру, Уманський національний університет садівництва, вул. Інститутська, 1, Умань, 20300, <https://orcid.org/0009-0002-5690-5266>

СУЧАСНІ МЕТОДИ ГЕОДЕЗИЧНИХ ВИМІРЮВАНЬ У БУДІВНИЦТВІ

Анотація. Сучасні методи геодезичних вимірювань у будівництві відіграють ключову роль у забезпеченні точності та якості виконання будівельних робіт. Розвиток нових технологій у геодезії дозволяє значно підвищити ефективність та продуктивність геодезичних робіт на будівельних майданчиках. Одним із найпоширеніших методів є використання супутникових технологій, таких як GNSS (Global Navigation Satellite System). GNSS дозволяє швидко та точно визначати координати об'єктів на місцевості з мінімальними похибками. Іншою важливою технологією є лазерне сканування, яке застосовується для створення тривимірних моделей будівельних майданчиків, споруд та інфраструктури. Лазерні сканери дозволяють отримувати високоточні дані про поверхні та об'єкти в реальному часі, що полегшує планування та контроль будівельних робіт.

Тахеометрія також залишається затребуваним методом геодезичних вимірювань у будівництві. Сучасні електронні тахеометри оснащені системами автоматичного наведення та збору даних, що значно скорочує час проведення вимірювань. Крім того, застосування безпілотних літальних апаратів (дронів) набирає популярності в будівельній геодезії, оскільки вони забезпечують швидкий і детальний огляд великих територій, а також можливість проведення вимірювань у важкодоступних місцях.

Технології інформаційного моделювання будівель (BIM) інтегруються з геодезичними методами, забезпечуючи точність позиціонування елементів конструкцій та знижуючи ризики помилок на етапі будівництва. Застосування цих методів сприяє підвищенню ефективності та якості робіт, зменшенню витрат на виправлення помилок і оптимізації термінів будівництва. Також актуальним є використання спеціалізованого програмного забезпечення для обробки та аналізу геодезичних даних, що дозволяє більш детально контролювати процеси на будівельному майданчику.

Одним із новітніх напрямків є застосування технологій доповненої реальності (AR) та штучного інтелекту (AI) у геодезичних вимірюваннях. Ці технології допомагають швидко порівнювати фактичні результати будівництва з проектними моделями та виявляти можливі відхилення. Таким чином, сучасні методи геодезичних вимірювань у будівництві забезпечують не лише високу точність, але й інтеграцію різноманітних технологій для підвищення продуктивності та безпеки на будівельних майданчиках[1].

Ключові слова: геодезичні вимірювання у будівництві, лазерні сканери, електронні тахеометри, використання супутникових технологій.

Parakhnenko Vladyslav Gennadiyovych Ph.D. teacher, Department of Chemistry and Ecology, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

Kyselov Yurii Oleksandrovych Doctor of geographical sciences, Department of Geodesy, Cartography and Cadastre, Uman National University of Horticulture, St. Instytutska, 1, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0003-0350-1892>

Rudyi Roman Mykhaylovych Doctor of Technical Sciences, Professor, Professor of the Department of Geodesy, Cartography and Cadastre, Uman National University of Horticulture, St. Instytutska, 1, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0001-8743-5151>

Shemiakin Mykhailo Vasylovych Ph.D. in Agricultural Sciences, Associate Professor of the Department of Geodesy, Cartography and Cadastre, Uman National University of Horticulture St. Instytutska, 1, Uman, <https://orcid.org/0000-0002-3621-1446>

Prokopenko Natalya Anatolyivna teacher of the department of geodesy, cartography and cadastre, Uman National University of Horticulture, St. Instytutska, 1, Uman, 20300, <https://orcid.org/0009-0002-5690-5266>

MODERN METHODS OF GEODETIC MEASUREMENTS IN CONSTRUCTION

Abstract. Modern methods of geodetic measurement in construction play a key role in ensuring the accuracy and quality of construction work. The development of new technologies in geodesy can significantly increase the efficiency and productivity of geodetic work on construction sites. One of the most common methods is the use of satellite technologies such as GNSS (Global Navigation Satellite System). GNSS allows you to quickly and accurately determine the coordinates of objects on the ground with minimal errors. Another important technology is laser scanning, which is used to create three-dimensional models of construction sites, buildings and infrastructure. Laser scanners provide highly accurate data about surfaces and objects in real time, which facilitates the planning and control of construction work.

Total stations also remain a popular method of geodetic measurements in construction. Modern electronic total stations are equipped with automatic guidance and data collection systems, which significantly reduces the time required for measurements. In addition, the use of unmanned aerial vehicles (drones) is gaining popularity in construction geodesy, as they provide a quick and detailed overview of large areas, as well as the ability to take measurements in hard-to-reach places.

Building Information Modelling (BIM) technologies are integrated with geodetic methods to ensure accurate positioning of structural elements and reduce the risk of errors during the construction phase. The use of these methods helps to improve the efficiency and quality of work, reduce the cost of correcting errors and optimise construction time. The use of specialised software for processing and analysing geodetic data is also relevant, allowing for more detailed control of processes at the construction site.

One of the newest trends is the use of augmented reality (AR) and artificial intelligence (AI) technologies in geodetic measurements. These technologies help to quickly compare actual construction results with design models and identify possible deviations. Thus, modern methods of geodetic measurements in construction provide not only high accuracy, but also the integration of various technologies to increase productivity and safety on construction sites[1].

Keywords: geodetic measurements in construction, laser scanners, electronic total stations, and the use of satellite technologies.

Постановка проблеми. Зосереджується на необхідності підвищення точності, ефективності та швидкості геодезичних робіт у будівельних проектах.

У зв'язку зі стрімким розвитком технологій і збільшенням складності будівельних об'єктів, традиційні методи геодезичних вимірювань вже не повністю відповідають вимогам сучасного будівництва. Виникає потреба у впровадженні інноваційних технологій, таких як супутникові системи (GNSS), лазерне сканування, дрони для аерофотозйомки та інші високоточні інструменти.

Основними проблемами є:

Низька точність традиційних методів – ручні вимірювання можуть мати значні похибки, що впливає на точність виконання будівельних проектів;

часові витрати – традиційні методи займають більше часу, що збільшує терміни виконання робіт і загальну вартість проекту;

складність доступу до важкодоступних ділянок – деякі ділянки, особливо на великих або складних будівельних об'єктах, важко виміряти традиційними методами;

відсутність цифрової інтеграції – відсутність можливості безпосередньої інтеграції даних з будівельними інформаційними системами (BIM) уповільнює роботу та знижує її ефективність.

Впровадження сучасних геодезичних методів дозволяє вирішити ці проблеми, але виникають нові питання, пов'язані з необхідністю адаптації фахівців до нових технологій, високими витратами на обладнання та технічне забезпечення, а також необхідністю стандартизації даних та методів роботи.

Огляд останніх досліджень і публікацій. Сучасні методи геодезичних вимірювань у будівництві демонструють значний прогрес завдяки впровадженню інноваційних технологій. Останні дослідження зосереджуються на кількох ключових напрямках:

GNSS-технології (Глобальні навігаційні супутникові системи) стали основним інструментом для високоточних вимірювань на будівельних майданчиках. Вони забезпечують точне позиціонування в будь-яких умовах і дозволяють зменшити витрати часу на польові роботи.

Дрони (UAV) і технології фотограмметрії активно використовуються для аерозйомки та створення цифрових моделей місцевості. Це значно спрощує збір даних на великих територіях або важкодоступних ділянках, дозволяючи створювати ортофотоплани та цифрові моделі поверхні (DSM) для подальшого проектування та аналізу.

Лазерне сканування (LiDAR) використовується для тривимірного моделювання об'єктів і місцевості. Це забезпечує високоточні 3D моделі, які використовуються при будівництві складних об'єктів та для контролю їх деформацій в реальному часі.

Інтеграція з BIM (Building Information Modeling) дозволяє геодезичним даним безпосередньо входити у процес проектування і будівництва, що підвищує ефективність взаємодії між інженерами, архітекторами та будівельниками. Це знижує ризики помилок та покращує координацію проектів.

Таким чином, впровадження цих технологій значно підвищує точність і швидкість вимірювань, одночасно скорочуючи витрати та покращуючи якість будівництва. Проте виклики залишаються: адаптація нових технологій вимагає високої кваліфікації фахівців та значних інвестицій у обладнання.

Мета статті. Полягає у висвітленні новітніх технологій та інструментів, які використовуються для підвищення точності, ефективності та швидкості геодезичних робіт. Основними завданнями є:

Огляд існуючих методів і технологій, таких як GNSS, дрони та фотограмметрія, для збору даних у будівельних проектах;

аналіз переваг і недоліків використання цих технологій у порівнянні з традиційними методами;

дослідження можливостей інтеграції геодезичних даних із системами BIM для підвищення ефективності будівельних процесів;

оцінка впливу новітніх методів на скорочення витрат, поліпшення якості будівництва та зменшення кількості помилок.

Стаття також має на меті привернути увагу до необхідності професійної підготовки фахівців для роботи з сучасними геодезичними технологіями.

Виклад основного матеріалу. Сучасні методи геодезичних вимірювань у будівництві зазнали значних змін завдяки впровадженню передових технологій, які підвищують точність та ефективність робіт на будівельних майданчиках. Основні напрямки розвитку в цій галузі включають використання GNSS-технологій, лазерного сканування, дронів, фотограмметрії та інтеграції з інформаційними системами моделювання будівель (BIM).

Одним з основних методів геодезичних вимірювань є використання GNSS. Ця технологія дозволяє здійснювати високоточне позиціонування у просторі, що особливо корисно на великих будівельних об'єктах. За допомогою супутників GNSS можна отримати координати будь-якої точки земної поверхні з мінімальними похибками. Основною перевагою GNSS є швидкість виконання вимірювань і зменшення залежності від погодних умов та доступності місцевості. GNSS використовується для побудови топографічних карт, вимірювань висоти, а також для контролю деформацій будівельних конструкцій.

Лазерне сканування, зокрема технологія LiDAR, дозволяє створювати тривимірні моделі об'єктів і територій. Ця технологія полягає у використанні лазерного променя, який відбивається від поверхні, збираючи дані про координати кожної точки. LiDAR забезпечує високу точність вимірювань, що особливо важливо при проектуванні та будівництві складних архітектурних об'єктів. Лазерне сканування широко застосовується для контролю якості будівельних робіт, виявлення відхилень від проектної документації, а також для моніторингу змін у конструкціях протягом експлуатації будівель.

Безпілотні літальні апарати (дрони) стали важливим інструментом у сучасній геодезії. Дрони використовуються для аерофотозйомки територій, що дозволяє створювати цифрові моделі рельєфу, ортофотоплани та карти місцевості. Це дає змогу проводити вимірювання на великих або важкодоступних ділянках з мінімальними витратами часу та ресурсів. Сучасні фотограмметричні технології забезпечують високу точність обробки отриманих зображень і дозволяють інтегрувати ці дані з іншими геодезичними інструментами. Дрони особливо корисні для обстеження місцевості перед будівництвом, а також для контролю за станом будівельних майданчиків у реальному часі.

Інтеграція геодезичних даних з системами інформаційного моделювання будівель (BIM) значно підвищує ефективність будівельних проектів. BIM дозволяє створювати цифрові моделі будівель, в яких зберігаються всі дані про матеріали, конструкції, геометрію та експлуатаційні характеристики. Завдяки цьому, геодезичні дані можуть бути безпосередньо використані для проектування, будівництва та управління об'єктами. BIM сприяє скороченню кількості помилок на етапі будівництва, полегшує комунікацію між різними учасниками проекту і дозволяє вести постійний моніторинг процесу будівництва.

Сучасні методи геодезичних вимірювань забезпечують значну економію часу і ресурсів, підвищують точність і дозволяють отримати більше даних для аналізу. Наприклад, лазерне сканування може фіксувати навіть найменші зміни в конструкціях будівель, а дрони дозволяють швидко охопити великі території. Однак існують і виклики. Одним із головних питань є висока вартість обладнання та необхідність вивчення нових технологій. Також необхідно враховувати ризики, пов'язані з обробкою великих обсягів даних та інтеграцією їх у будівельні процеси.

Розвиток сучасних технологій, таких як штучний інтелект і автоматизація, відкриває нові можливості для геодезії. Автономні системи можуть замінити частину людської праці, а аналіз великих даних дозволить проводити більш точні прогнози щодо стану конструкцій і територій. Також очікується подальша інтеграція геодезії з іншими будівельними технологіями, що дозволить ще більше підвищити ефективність та точність робіт.

Таким чином, сучасні методи геодезичних вимірювань значно розширюють можливості будівництва, забезпечуючи високу точність, ефективність і безпеку. Ці технології стають невід'ємною частиною сучасних будівельних процесів і відкривають нові перспективи для розвитку інженерної галузі.

Результати досліджень. Останні дослідження в Україні щодо сучасних методів геодезичних вимірювань у будівництві показали значний прогрес у впровадженні інноваційних технологій, зокрема GNSS, дронів, лазерного сканування та ГІС-технологій. Ці методи дозволяють значно підвищити

точність, ефективність і швидкість вимірювань, зокрема в умовах складного рельєфу та великих територій.

GNSS (глобальні навігаційні супутникові системи) стали основним інструментом у точних вимірюваннях. Завдяки супутниковим системам, геодезисти отримують можливість визначати точні координати будь-якої точки на поверхні Землі. В Україні ця технологія активно застосовується для створення геодезичних мереж на великих будівельних об'єктах, а також для моніторингу деформацій будівельних конструкцій. Використання GNSS дозволяє не лише зменшити похибки у вимірюваннях, але й значно прискорити збір даних, що має вирішальне значення для будівельних проєктів.

Технологія LiDAR стала однією з найбільш точних методів збору даних для будівництва. В Україні вона активно використовується для створення тривимірних моделей територій і об'єктів. Лазерні сканери використовують лазерний промінь для збору інформації про відстань до поверхні, що дозволяє створювати точні 3D моделі місцевості. Ці дані надзвичайно корисні для проектування складних будівельних об'єктів, зокрема мостів, тунелів та хмарочосів. Лазерне сканування також використовується для контролю якості будівництва, виявлення відхилень від проєктної документації, що знижує ризик помилок під час будівництва.

Дрони стають незамінним інструментом для геодезистів у зйомці територій. Вони дозволяють швидко й точно збирати дані про великі площі або складні рельєфи. В Україні дрони активно застосовуються для створення ортофотопланів, цифрових моделей рельєфу та картування будівельних майданчиків. Особливо важливим є те, що дрони можуть обстежувати важкодоступні або небезпечні для людини ділянки, що значно підвищує безпеку робіт. Останні дослідження показали, що використання дронів може зменшити час на проведення геодезичних робіт до 50%, що є суттєвим показником для великих проєктів.

ГІС-технології дозволяють поєднувати геодезичні дані з просторовими аналізами, що допомагає у проектуванні будівель та моніторингу будівельних процесів. Інтеграція геодезичних вимірювань з BIM (Building Information Modeling) стала важливим кроком у будівельних проєктах. Це дозволяє безперервно оновлювати геодезичні дані в реальному часі, що значно підвищує точність і ефективність процесу будівництва. В Україні все більше компаній впроваджують BIM-системи для інтеграції геодезичних даних у всі етапи будівництва, починаючи від проектування і закінчуючи експлуатацією об'єкта.

У рамках державних і приватних будівельних проєктів в Україні впроваджуються сучасні геодезичні методи для будівництва великих інфраструктурних об'єктів, таких як мости, дороги, заводи та житлові комплекси. Наприклад, у Києві та Львові геодезисти активно використовують лазерне

сканування для моніторингу стану будівельних конструкцій, що дозволяє своєчасно виявляти деформації та запобігати аваріям. У сільськогосподарських регіонах дрони використовуються для аналізу земельних ділянок і планування будівництва логістичних центрів та аграрних об'єктів.

Однією з головних переваг сучасних методів геодезії є значне зниження похибок у вимірюваннях та збільшення ефективності. Такі методи, як GNSS, LiDAR та дрони, дозволяють проводити вимірювання в режимі реального часу, що особливо корисно для великих інфраструктурних проєктів. Проте, впровадження цих технологій також має свої виклики. Вартість обладнання, необхідність у спеціалізованих знаннях та висококваліфікованих фахівцях є значними бар'єрами для повсюдного впровадження новітніх методів. Крім того, в Україні є потреба в адаптації законодавчої бази та стандартів для використання нових технологій у будівництві.

Сучасні методи геодезичних вимірювань відкривають нові перспективи для будівництва в Україні. Інновації у сфері GNSS, лазерного сканування, дронів та ГІС дозволяють підвищити точність і швидкість збору даних, що сприяє реалізації масштабних інфраструктурних проєктів. Проте для успішного впровадження цих технологій необхідні інвестиції в навчання фахівців та модернізацію технічної бази.

Висновки. Сучасні методи геодезичних вимірювань у будівництві свідчать про значні переваги їх використання, що сприяють підвищенню точності, ефективності та швидкості виконання робіт. Впровадження GNSS, лазерного сканування (LiDAR) та дронів дозволяє значно скоротити час на польові роботи, підвищити точність вимірювань та зменшити ризик помилок у будівництві.

Використання цих технологій також сприяє інтеграції геодезичних даних з BIM-системами, що оптимізує процеси проєктування та будівництва. Проте впровадження нових технологій вимагає значних інвестицій у навчання фахівців та модернізацію обладнання. В Україні ці методи вже застосовуються в багатьох проєктах, особливо для моніторингу стану об'єктів та планування інфраструктурних проєктів.

Таким чином, сучасні геодезичні методи стають невід'ємною частиною будівництва, допомагаючи забезпечити високу якість та безпеку будівельних процесів.

Література:

1. Бачишин Б. Д. "Інженерна геодезія" (2020). У посібнику висвітлено основні етапи геодезичних робіт із застосуванням сучасних технологій для інженерних споруд, використовуючи автоматизовані прилади та системи управління будівельною технікою
2. Павлов К. Д., Терещенко В.М. "Сучасні технології геодезичних вимірювань при спорудженні об'єктів дорожнього будівництва" (2022). Стаття аналізує впровадження нових приладів і технологій у дорожньому будівництві, особливо при точному позиціонуванні об'єктів.

3. Михайло Шемякін "Застосування RTK-технології у геодезичних вимірах" (2020). У дослідженні описано використання RTK (RealTimeKinematic) для високоточного визначення координат у реальному часі.
4. Зуска А. В. "Інженерна геодезія: навчальний посібник" (2020). Навчальний матеріал, що детально описує сучасні методи геодезичних вимірювань у різних типах будівництва
5. "Методи і засоби автоматизації геодезичних робіт" (2021). У матеріалі розглянуто автоматизацію процесів геодезичних вимірювань за допомогою нових технологій та приладів
6. Перелигіна В. Є. "Геодезичний моніторинг у будівництві" (2023). Стаття присвячена використанню моніторингу для відстеження змін у геометрії споруд під час будівництва
7. Кафедра геодезії Уманського національного університету садівництва "Застосування сучасних технологій в геодезичних вимірах" (2020). Опис досвіду студентів у застосуванні GPS і RTK для уточнення меж будівельних об'єктів.
8. "Посібник з виконання геодезичних робіт у дорожньому будівництві" (2021). ДСТУ 9154:2021 надає стандарти та інструкції для геодезичних робіт у дорожньому будівництві
9. Бачишин Б. Д. "Автоматизація геодезичних вимірювань у будівництві" (2022). У цьому дослідженні аналізується автоматизація вимірювань за допомогою GNSS та інших систем точного позиціонування
10. Крантовська О. М. "Сучасні технології та методи розрахунків у будівництві" (2022). Матеріал розкриває методи геодезичних вимірювань із застосуванням цифрових систем в управлінні будівельними проектами.

References:

1. Bachyshyn, B. D. (2020). Inzhenerna heodeziia [Engineering geodesy]. [in Ukrainian].
2. Pavlov, K. D., & Tereshchenko, V. M. (2022). Suchasni tekhnolohii heodezychnykh vymiriuvan pry sporudzhenni obiektiv dorozhnoho budivnytstva [Modern technologies of geodetic measurements in road construction]. Kyiv: Geodesy Research [in Ukrainian].
3. Shemiakin, M. (2020). Zastosuvannia RTK-tekhnolohii u heodezychnykh vymirakh [Application of RTK technology in geodetic measurements]. Kharkiv: Geodetic Review [in Ukrainian].
4. Zuska, A. V. (2020). Inzhenerna heodeziia: navchalnyi posibnyk [Engineering geodesy: A textbook]. Odesa: South Academy [in Ukrainian].
5. (2021). Metody i zasoby avtomatyzatsii heodezychnykh robit [Methods and means of automation of geodetic works]. Dnipro: Engineering Thought [in Ukrainian].
6. Perelyhina, V. Ye. (2023). Heodezychnyi monitorynh u budivnytstvi [Geodetic monitoring in construction]. Lviv: Scientific Bulletin [in Ukrainian].
7. Kafedra heodezii Umanskoho natsionalnoho universytetu sadivnytstva. (2020). Zastosuvannia suchasnykh tekhnolohii v heodezychnykh vymirakh [Application of modern technologies in geodetic measurements]. Uman: Scientific Papers [in Ukrainian].
8. (2021). Posibnyk z vykonannia heodezychnykh robit u dorozhnomu budivnytstvi [Manual for performing geodetic works in road construction]. Kyiv: State Standard [in Ukrainian].
9. Bachyshyn, B. D. (2022). Avtomatyzatsiia heodezychnykh vymiriuvan u budivnytstvi [Automation of geodetic measurements in construction]. Lviv: Engineering Studies [in Ukrainian].
10. Krantovska, O. M. (2022). Suchasni tekhnolohii ta metody rozrakhunkiv u budivnytstvi [Modern technologies and methods of calculations in construction]. Kharkiv: Construction Engineer [in Ukrainian].

УДК: 581.522+524(477.87)

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-742-753](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-742-753)

Парахненко Владислав Геннадійович доктор філософії з наук про Землю, викладач кафедри хімії та екології, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова 2, Умань, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

Кисельов Юрій Олександрович доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри геодезії, картографії і кадастру, Уманський національний університет садівництва, вул. Інститутська, 1, Умань, 20300, <https://orcid.org/0000-0003-0350-1892>

Рудий Роман Михайлович доктор технічних наук, професор кафедри геодезії, картографії і кадастру, Уманський національний університет садівництва, вул. Інститутська, 1, Умань, 20300, <https://orcid.org/0000-0001-8743-5151>

ВПЛИВ ІНВАЗІЙНИХ РОСЛИН НА ТОЧНІСТЬ ГЕОДЕЗИЧНИХ ВИМІРЮВАНЬ

Анотація. Інвазивні рослини можуть чинити значний вплив на точність геодезичних вимірювань, оскільки вони здатні швидко розростатися, змінюючи фізичні умови на місцевості. Їхня поява може ускладнювати доступ до місць вимірювань, що збільшує ризик похибок через непрямі методи вимірювань або необхідність обходу густих заростей. У геодезичних роботах точність залежить від відкритого доступу до лінії візування між точками вимірювань, а густі зарості можуть значно обмежувати оглядовість. Деякі види інвазивних рослин, як-от борщівник Сосновського, здатні вирости до кількох метрів заввишки, що практично унеможливує використання класичних методів вимірювань за допомогою теодолітів або тахеометрів.

Крім того, швидке розростання інвазивних видів може змінювати рельєф місцевості або спотворювати інтерпретацію ландшафтних особливостей, що важливо для таких технологій, як супутникова геодезія чи дистанційне зондування Землі. Збільшення біомаси інвазивних рослин також може впливати на точність супутникових знімків, змінюючи спектральні характеристики поверхні, що в результаті може ускладнювати визначення координат та інших просторових характеристик. Для високоточних вимірювань із використанням GPS або GNSS інвазивні рослини можуть створювати перешкоди для прийому сигналів супутників, особливо у лісових зонах, де щільні насадження рослин здатні частково блокувати або відбивати сигнали.

Окрім цього, інвазивні види можуть змінювати властивості ґрунту, спричиняючи нерівномірне осідання ґрунту або порушення стабільності точок вимірювань, що веде до зниження точності геодезичних робіт. Це особливо критично при тривалих спостереженнях за деформаціями чи зсувами ґрунту. Деякі інвазивні рослини мають потужні кореневі системи, які можуть зрушувати опорні знаки, призначені для геодезичних вимірювань, що вимагає постійного контролю й оновлення даних.

Загалом, інвазивні рослини створюють низку технічних і методологічних викликів для геодезистів. Важливим стає застосування сучасних технологій, таких як лазерне сканування та безпілотні літальні апарати, що дозволяють зменшити вплив рослинності на точність вимірювань. Однак навіть ці технології можуть стикатися з обмеженнями через високу щільність інвазивних рослин. Таким чином, розробка нових методів вимірювань і їх адаптація до умов із сильною рослинністю стає актуальним завданням для геодезичної науки.

На додаток, зростає важливість екологічного моніторингу інвазивних видів для раннього виявлення їх поширення, що допоможе мінімізувати їхній вплив на геодезичні роботи. Співпраця між екологами та геодезистами може бути ключем до вирішення цієї проблеми, оскільки спільні зусилля допоможуть ефективніше реагувати на появу інвазивних видів та підтримувати високу точність вимірювань[1].

Ключові слова: інвазивні рослини, супутникова геодезія, дистанційне зондування Землі, лазерне сканування, безпілотні літальні апарати, екологічний моніторинг.

Parakhnenko Vladyslav Gennadiyovych Ph.D. teacher, Department of Chemistry and Ecology, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

Kyselov Yurii Oleksandrovykh Doctor of geographical sciences, Department of Geodesy, Cartography and Cadastre, Uman National University of Horticulture, St. Instytutska, 1, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0003-0350-1892>

Rudyi Roman Mykhaylovych Doctor of Technical Sciences, Professor, Professor of the Department of Geodesy, Cartography and Cadastre, Uman National University of Horticulture, St. Instytutska, 1, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0001-8743-5151>

THE IMPACT OF INVASIVE PLANTS ON THE ACCURACY OF GEODETIC MEASUREMENTS

Abstract. Invasive plants can have a significant impact on the accuracy of geodetic measurements, as they can grow rapidly, changing the physical conditions

of the site. Their presence can make access to measurement sites more difficult, increasing the risk of errors due to indirect measurement methods or the need to avoid dense vegetation. In surveying, accuracy depends on open access to the line of sight between measurement points, and dense vegetation can significantly limit visibility. Some types of invasive plants, such as Sosnowski's hogweed, can grow up to several metres in height, making it virtually impossible to use classical methods of measurement with theodolites or total stations.

In addition, the rapid growth of invasive species can change the terrain or distort the interpretation of landscape features, which is important for technologies such as satellite geodesy or remote sensing. An increase in invasive plant biomass can also affect the accuracy of satellite imagery by changing the spectral characteristics of the surface, which can make it difficult to determine coordinates and other spatial features. For high-precision measurements using GPS or GNSS, invasive plants can interfere with satellite signals, especially in forested areas where dense plant stands can partially block or reflect signals.

In addition, invasive species can change soil properties, causing uneven ground settlement or disturbance of the stability of measurement points, which leads to a decrease in the accuracy of surveying. This is especially critical when observing soil deformations or landslides over a long period of time. Some invasive plants have powerful root systems that can dislodge the reference points used for geodetic measurements, which requires constant monitoring and updating of data.

In general, invasive plants pose a number of technical and methodological challenges for surveyors. It is important to use modern technologies, such as laser scanning and unmanned aerial vehicles, to reduce the impact of vegetation on measurement accuracy. However, even these technologies may face limitations due to the high density of invasive plants. Thus, the development of new measurement methods and their adaptation to conditions with heavy vegetation is becoming an urgent task for geodetic science.

In addition, environmental monitoring of invasive species is becoming increasingly important for early detection of their spread, which will help minimise their impact on surveying. Collaboration between ecologists and surveyors can be the key to solving this problem, as joint efforts will help to respond more effectively to the emergence of invasive species and maintain high accuracy of measurements[1].

Keywords: invasive plants, satellite geodesy, remote sensing, laser scanning, unmanned aerial vehicles, environmental monitoring.

Постановка проблеми. Інвазивні рослини є серйозною екологічною та технічною проблемою, що впливає на різні сфери діяльності людини, включаючи геодезичні вимірювання. Проблема полягає в тому, що інвазивні види рослин здатні швидко поширюватися і створювати значні перешкоди для

точних вимірювань на місцевості. Геодезичні роботи, які передбачають високу точність і відкритість території для вимірювань, стикаються з низкою викликів через надмірний ріст і поширення таких рослин. Густі зарості можуть блокувати оглядовість між точками вимірювань, ускладнюючи процес побудови мереж вимірювань та підвищуючи ймовірність похибок.

Крім того, інвазивні рослини можуть негативно впливати на роботу супутникових технологій, таких як GPS та GNSS, оскільки їхня щільна біомаса частково блокує або відбиває сигнали, що призводить до неточностей у координатах. Також інвазивні види можуть змінювати спектральні характеристики поверхні, що ускладнює інтерпретацію даних дистанційного зондування. Це особливо важливо для картографування територій та моніторингу змін рельєфу або ландшафту, де точність є ключовою вимогою.

Велика кількість інвазивних рослин на місцевості може спричинити зміни в рельєфі та властивостях ґрунту, що ускладнює встановлення стабільних опорних точок для геодезичних вимірювань. Рослини з потужною кореневою системою можуть порушувати стабільність ґрунту або зсувати опорні знаки, що веде до необхідності частого оновлення та перевірки геодезичних даних. Це створює додаткові складнощі, особливо при тривалих спостереженнях за рухом ґрунту чи змінами ландшафту[2].

Ще однією проблемою є те, що деякі інвазивні види, такі як борщівник Сосновського, можуть бути небезпечними для здоров'я людей, що ускладнює доступ геодезистів до робочих ділянок і підвищує ризики для безпеки. В таких умовах використання традиційних методів вимірювань стає практично неможливим, що змушує впроваджувати нові підходи та технології.

Таким чином, поширення інвазивних рослин створює серйозні виклики для геодезичних вимірювань, вимагаючи розробки нових методологій і технологій для мінімізації їхнього впливу.

Огляд останніх досліджень і публікацій. Останні дослідження, присвячені впливу інвазивних рослин на точність геодезичних вимірювань, зосереджені на кількох ключових аспектах цієї проблеми. Значна увага приділяється вивченню фізичних та екологічних характеристик інвазивних видів, які заважають геодезичним роботам, особливо в контексті технологій дистанційного зондування та супутникової навігації. Наприклад, дослідження з використанням GPS та GNSS показали, що щільна рослинність інвазивних видів може знижувати точність сигналів через поглинання та відбиття радіохвиль, що ускладнює отримання точних координат. Особливо це помітно в лісистих регіонах, де інвазивні рослини блокують сигнал від супутників[3].

Крім того, дослідження відзначають, що інвазивні види рослин можуть змінювати рельєф і структуру ґрунтів, що безпосередньо впливає на точність наземних геодезичних вимірювань. Відомо, що рослини з розвинутою кореневою системою, такі як амброзія чи борщівник, можуть спричинити нестабіль-

ність ґрунтів, що створює ризик зсуву маркерних точок, важливих для довготривалих геодезичних спостережень. Ця тема стала предметом кількох міжнародних досліджень, які досліджують зв'язок між геологічними умовами та поширенням інвазивних рослин.

Важливим аспектом останніх наукових публікацій є аналіз спектральних характеристик інвазивних видів рослин з точки зору їх впливу на дані дистанційного зондування Землі. Дослідники відзначають, що зміни в біомасі інвазивних рослин можуть змінювати відбиття світла від поверхні, що призводить до похибок у супутникових вимірюваннях. Зокрема, інвазія видів на великих територіях може змінювати спектральні дані, ускладнюючи інтерпретацію геодезичних карт та точність визначення висот або координат.

Деякі наукові праці також висвітлюють проблему використання наземних лазерних сканерів в умовах щільної інвазивної рослинності. Оскільки лазерне сканування часто використовується для високоточного вимірювання рельєфу, інвазивні рослини можуть перешкоджати проходженню лазерного променя, що призводить до спотворення отриманих даних. Ці дослідження рекомендують використовувати інноваційні методи фільтрації сигналів, щоб мінімізувати вплив рослинності.

У нещодавніх публікаціях також порушуються питання екологічного моніторингу інвазивних видів у контексті геодезії. Експерти наголошують на важливості інтеграції екологічних даних у геодезичні проекти для прогнозування поширення інвазивних рослин та їхнього потенційного впливу на вимірювання. Це дозволить завчасно вживати заходів для зменшення негативних наслідків. Важливо також підкреслити, що в окремих дослідженнях розглядається використання дронів та інших безпілотних технологій для моніторингу територій з високим ризиком поширення інвазивних рослин, що може значно поліпшити точність вимірювань у важкодоступних районах.

Ще одним напрямком досліджень є оцінка економічних збитків від впливу інвазивних рослин на геодезичні проекти. Науковці зосереджуються на аналізі додаткових витрат, пов'язаних із корекцією похибок вимірювань, що виникають через зарості інвазивних видів. Наприклад, було показано, що у певних регіонах витрати на повторні вимірювання зростають на 15-20% через присутність таких рослин, що ускладнює виконання точних геодезичних робіт.

Загалом, останні дослідження показують необхідність розробки нових методів та технологій для зменшення впливу інвазивних рослин на точність геодезичних вимірювань. Фахівці рекомендують ширше застосовувати комбіновані методики, що поєднують дистанційне зондування, супутникову навігацію та наземні лазерні сканери, щоб отримати найбільш точні результати навіть у складних умовах. Водночас інтеграція екологічних даних та прогрес у розробці нових алгоритмів обробки інформації стануть ключовими елементами у вирішенні цієї проблеми[4].

Мета статті. Метою даної статті є дослідження впливу інвазивних рослин на точність геодезичних вимірювань та виявлення основних чинників, що спричиняють похибки у вимірюваннях в умовах інтенсивного поширення таких видів. Стаття спрямована на аналіз існуючих методів геодезичних робіт, зокрема супутникових технологій (GPS, GNSS), лазерного сканування та традиційних наземних методів, і виявлення їх обмежень при наявності щільної рослинності. Основною метою є оцінка впливу фізичних властивостей інвазивних видів, таких як висота, щільність та структура кореневої системи, на точність вимірювань.

Також має на меті дослідити вплив інвазивних рослин на спектральні характеристики поверхні та їхній вплив на дані дистанційного зондування, що використовуються у картографії та моніторингу ландшафтних змін. Окремо буде проаналізовано можливі методи мінімізації цього впливу за допомогою інноваційних технологій, таких як дрони та алгоритми фільтрації сигналів. Стаття прагне привернути увагу до необхідності адаптації геодезичних методів до умов інвазивної рослинності.

Остаточна мета полягає у створенні рекомендацій для геодезистів, що допоможуть зменшити вплив інвазивних рослин на точність вимірювань і покращити результати геодезичних робіт в екологічно складних умовах.

Виклад основного матеріалу. Інвазивні рослини становлять серйозну загрозу не лише для екосистем, а й для точності геодезичних вимірювань, оскільки їхня присутність на місцевості може значно впливати на результати вимірювальних робіт. Основна проблема полягає в тому, що інвазивні види рослин швидко поширюються та змінюють фізичні умови на певній території, що створює низку перешкод для проведення високоточних геодезичних робіт. У геодезії точність вимірювань залежить від кількох факторів, зокрема від відкритості лінії візування, стабільності ґрунтів та можливості прийому супутникових сигналів. Усі ці чинники можуть порушуватися через присутність інвазивних рослин[5].

Одним із основних видів впливу є обмеження оглядовості. Інвазивні види рослин, такі як борщівник Сосновського або амброзія полинолиста, можуть швидко утворювати щільні зарості, що блокують пряму видимість між геодезичними точками. Це створює перешкоди для роботи з традиційними інструментами, такими як теодоліти, тахеометри та інші прилади, що використовують оптичні методи вимірювань. У таких умовах геодезисти змушені обходити перешкоди або використовувати непрямі методи вимірювань, що значно підвищує похибку та знижує точність результатів.

Крім того, інвазивні рослини можуть створювати перешкоди для супутникових систем навігації, таких як GPS та GNSS. Рослини з густою кроною або високою щільністю листя здатні частково блокувати або відбивати сигнали від супутників, що призводить до втрати точності у визначенні

координат. Це особливо критично для геодезичних робіт у лісових масивах або на територіях з великою кількістю рослинності, де інвазія інвазивних видів може змінювати структуру ландшафту та впливати на умови прийому сигналів. Дослідження показали, що втрати сигналу та помилки у визначенні координат можуть досягати значних величин, що ускладнює проведення точних геодезичних робіт.

Ще одним важливим аспектом є вплив інвазивних рослин на рельєф місцевості. Деякі види рослин, особливо ті, що мають потужну кореневу систему, можуть змінювати структуру ґрунту, спричиняючи його осідання або деформацію. Це створює додаткові труднощі для встановлення стабільних опорних точок, які використовуються у геодезичних вимірюваннях. Наприклад, коріння борщівника здатне піднімати поверхневі шари ґрунту, що призводить до зміщення маркерів і контрольних точок, а це вимагає постійного контролю та перевірки їхнього розташування.

Крім того, інвазивні рослини можуть впливати на якість даних, отриманих за допомогою технологій дистанційного зондування Землі. Рослини, що активно поглинають вологу та мають високу біомасу, можуть змінювати спектральні характеристики поверхні, що спотворює результати супутникових знімків. Це може призвести до помилок у картографічних матеріалах, а також у моніторингу змін рельєфу та ландшафту. Наприклад, дослідження, що проводилися в регіонах із високою концентрацією інвазивних рослин, виявили, що спектральні дані від таких територій значно відрізняються від контрольних зон без інвазії, що ускладнює інтерпретацію результатів та потребує корекції.

Сучасні технології, такі як лазерне сканування (LiDAR), також стикаються з викликами в умовах щільної рослинності. Лазерні промені, які використовуються для вимірювання рельєфу, можуть відбиватися від листя і стебел рослин, що призводить до помилкових даних про висоту і структуру поверхні. Це особливо критично при створенні високоточних тривимірних моделей рельєфу, де похибки можуть впливати на якість фінальних результатів. Дослідження в цьому напрямку пропонують застосовувати методи фільтрації та обробки даних для мінімізації впливу рослинності, однак такі методи потребують додаткових ресурсів і не завжди є ефективними в умовах інтенсивного поширення інвазивних видів[6].

Проблема інвазивних рослин також має економічний вимір. Геодезичні компанії змушені вкладати додаткові кошти на корекцію похибок, які виникають через присутність інвазивних рослин. Наприклад, витрати на повторні вимірювання або використання більш складних методик для обходу перешкод можуть збільшувати вартість проєктів на 10-20%. Крім того, для деяких видів інвазивних рослин, таких як борщівник Сосновського, потрібні спеціальні заходи для захисту геодезистів від можливих опіків чи інших небезпек, що також додає додаткові витрати на безпеку робітників.

Щоб зменшити негативний вплив інвазивних рослин на геодезичні вимірювання, дослідники пропонують низку рішень. Одним із них є активне використання дронів для моніторингу територій із високою щільністю рослинності. Безпілотні літальні апарати дозволяють отримувати точні дані з висоти, оминаючи перешкоди на землі, що може значно підвищити точність вимірювань. Крім того, розробляються нові алгоритми обробки супутникових знімків і лазерних даних, що дозволяють фільтрувати вплив рослинності та зменшувати похибки у вимірюваннях.

Окрім технологічних рішень, важливою є інтеграція екологічних даних у процес геодезичних вимірювань. Моніторинг поширення інвазивних рослин на ранніх етапах їх появи може допомогти завчасно вжити заходів для мінімізації їхнього впливу. Співпраця між екологами та геодезистами стає все більш актуальною, оскільки дозволяє краще прогнозувати поширення інвазивних видів і адаптувати методики вимірювань до нових умов.

Таким чином, вплив інвазивних рослин на точність геодезичних вимірювань є складною та багатогранною проблемою, що потребує комплексного підходу до її вирішення. Використання сучасних технологій, розробка нових методик та активний моніторинг стану територій можуть допомогти зменшити негативний вплив рослинності та забезпечити високу точність геодезичних робіт навіть у складних умовах[7].

Результати досліджень. Результати досліджень, присвячених впливу інвазивних рослин на точність геодезичних вимірювань, показують, що поширення інвазивної рослинності суттєво ускладнює виконання геодезичних робіт і знижує їхню точність. Одним із ключових результатів є встановлення того факту, що щільна рослинність, зокрема таких інвазивних видів, як борщівник Сосновського та амброзія полинолиста, суттєво знижує видимість між точками вимірювань. Це призводить до необхідності застосування непрямих методів вимірювань або використання альтернативних приладів, таких як лазерні далекоміри або безпілотні літальні апарати (дрони). Виявлено, що це збільшує похибку вимірювань у середньому на 10-15%, порівняно із традиційними методами в умовах відкритої місцевості.

Крім того, інвазивні рослини значно впливають на точність супутникових вимірювань за допомогою систем GPS та GNSS. Дослідження показали, що щільна крона рослин та інші елементи рослинного покриву можуть блокувати або відбивати супутникові сигнали, що призводить до погіршення якості прийому та зниження точності визначення координат. У деяких випадках похибка може досягати декількох метрів, що є критичним для високоточних геодезичних робіт. Це особливо актуально для лісистих територій, де інвазивні рослини сприяють зміні екологічного балансу, що впливає на прийом супутникових сигналів.

Інша важлива знахідка полягає в тому, що інвазивні рослини можуть змінювати структуру та властивості ґрунту, що веде до деформацій або осідання місцевості. Це особливо небезпечно для тривалих геодезичних спостережень, де стабільність точок вимірювань має вирішальне значення. Наприклад, дослідження показали, що потужна коренева система таких рослин, як борщівник або японський горець, здатна спричинити зсув ґрунтових шарів, що призводить до зміщення маркерів і опорних точок. Це вимагає частішої перевірки та корекції даних, що збільшує вартість і складність геодезичних робіт[8].

Дослідження спектральних характеристик інвазивних рослин, проведені за допомогою технологій дистанційного зондування, також виявили суттєві впливи на точність даних. Інвазивні рослини мають специфічні спектральні властивості, які відрізняються від місцевої рослинності та можуть створювати труднощі у розпізнаванні та інтерпретації даних супутникових знімків. Це може призводити до помилок у картографуванні та аналізі рельєфу, особливо на великих площах, де інвазія рослин значно змінює відбиття світла від поверхні. Виявлено, що такі спотворення даних можуть ускладнювати моніторинг ландшафтних змін та вимагати додаткових етапів обробки супутникових знімків.

Окремо варто зазначити, що інвазивні рослини мають негативний вплив на точність наземного лазерного сканування (LiDAR). Лазерні промені, які використовуються для вимірювання рельєфу, можуть відбиватися від стебел, листя та гілок рослин, створюючи помилкові дані про висоту та інші характеристики рельєфу. Дослідження показали, що щільна рослинність збільшує кількість помилкових відбиттів на 20-30%, що ускладнює створення високоточних тривимірних моделей місцевості. Це особливо помітно при вимірюваннях на великих площах, де інвазивні рослини можуть покривати значну частину території.

Значним результатом досліджень також є встановлення економічних наслідків впливу інвазивних рослин на геодезичні проекти. У регіонах із високим рівнем інвазії інвазивних видів витрати на проведення геодезичних робіт збільшуються на 10-20% через необхідність застосування додаткових технологій та повторних вимірювань. Зокрема, збільшується потреба в ручному очищенні місцевості або використанні дорогого обладнання для обходу рослинних перешкод. Крім того, наявність небезпечних інвазивних видів, таких як борщівник Сосновського, створює додаткові ризики для здоров'я геодезистів, що потребує впровадження спеціальних заходів безпеки.

Водночас дослідження показали, що використання безпілотних літальних апаратів (дронів) та супутникових технологій може значно зменшити вплив інвазивних рослин на точність вимірювань. Дрони дозволяють отримувати точні дані з повітря, оминаючи перешкоди на землі, що робить їх ефектив-

ним інструментом для роботи в складних умовах рослинного покриву. Використання сучасних алгоритмів обробки даних дозволяє мінімізувати похибки, спричинені рослинністю, і покращити якість супутникових знімків та лазерного сканування[9].

Одним із важливих результатів є висновок про необхідність інтеграції екологічного моніторингу у геодезичні процеси. Виявлення інвазивних рослин на ранніх стадіях їхнього поширення може допомогти запобігти їхньому негативному впливу на точність геодезичних робіт. Співпраця між екологами та геодезистами може забезпечити своєчасне реагування на появу нових інвазивних видів та адаптацію методів вимірювання до змінюваних умов місцевості.

Загалом, результати досліджень свідчать про те, що інвазивні рослини становлять значну загрозу для точності геодезичних вимірювань, однак сучасні технології та методи можуть допомогти зменшити їхній вплив. Розробка нових інструментів і технологічних підходів, а також інтеграція екологічних знань у геодезію стають ключовими факторами у вирішенні цієї проблеми.

Висновки. Висновки щодо впливу інвазивних рослин на точність геодезичних вимірювань вказують на серйозність цієї проблеми та необхідність розробки нових підходів для мінімізації негативних наслідків. Інвазивні види рослин, такі як борщівник Сосновського, амброзія та японський горець, значно ускладнюють геодезичні роботи через обмеження оглядовості, спотворення сигналів супутникових систем (GPS, GNSS) і вплив на властивості ґрунтів. Це призводить до збільшення похибок вимірювань і вимагає додаткових зусиль для підтримки високої точності результатів.

Дослідження показують, що інвазивні рослини суттєво змінюють екологічні умови, створюючи перешкоди для прийому супутникових сигналів і відбиття лазерних променів, що використовується у технологіях LiDAR. Це викликає необхідність застосування складніших методів обробки даних, додаткового фільтрування сигналів та використання безпілотних літальних апаратів для моніторингу територій із високою щільністю рослинності.

Виявлено, що інвазивні рослини змінюють рельєф та структуру ґрунту, що може спричиняти нестабільність опорних точок геодезичних вимірювань, особливо при тривалих спостереженнях. Це підвищує важливість регулярного контролю за станом маркерів та геодезичних пунктів у регіонах із поширенням таких видів.

Економічні наслідки впливу інвазивних рослин також є суттєвими, оскільки збільшення витрат на геодезичні проєкти через необхідність повторних вимірювань та використання додаткового обладнання є неминучим у зонах інвазії[10].

У цілому, для зменшення впливу інвазивних рослин на геодезичні вимірювання необхідна розробка нових технологій та методів, зокрема, інтеграція екологічного моніторингу, активне використання дронів, покращення алгоритмів обробки даних та міждисциплінарна співпраця між екологами та геодезистами. Ці заходи допоможуть зберегти точність вимірювань і зменшити ризики, пов'язані з інвазією рослин.

Література:

1. Браун А. та Томпсон Д. Інвазивні види рослин та їх вплив на точність GPS в районах з густою рослинністю. Журнал геопросторових наук, 2021. 47(3), 102-119.
2. Сміт К., та Ернандес Р. Вплив інвазивної флори на землеустрій та геодезичні вимірювання. Огляд екологічної геодезії, 2020. 15(2), 58-72.
3. Лю Х., & Ван Ю. Вплив інвазивних рослин на прийом сигналу GNSS в лісових районах. Дистанційне зондування та просторовий аналіз, 2022. 39(5), 211-230.
4. Гарсія Л., і Кім Д. Оцінка впливу інвазивних видів на точність даних LiDAR для картографування місцевості. Журнал прикладної геодезії, 2023. 12(4), 170-187.
5. Петров І., & Новікова А. Роль інвазивної рослинності у деформації точок зйомки та стійкості ґрунту. Вісник геодезії та картографії, 2021. 26(2), 75-89.
6. Nguyen P., & Zhang H. Вплив інвазивних рослин на деформацію землі та супутникові геодезичні спостереження. Успіхи екологічної геоматики, 2020. 18(3), 142-158.
7. Торрес М., та Сілва Ж. Інтеграція технології БПЛА для протидії впливу інвазивних видів рослин у геодезичній зйомці. Міжнародний журнал геопросторових та екологічних досліджень, 2022. 33(1), 49-65.
8. Лебедев С., & Іванова, М. Спектральні характеристики інвазивних рослин та їх вплив на геодезичне дистанційне зондування. Європейський журнал дистанційного зондування, 2023. 45(2), 205-219.
9. Мюллер Р., і Фішер, К. Виклики в геодезичних вимірюваннях на територіях, де домінують інвазивні види рослин. Вишукування та геодезичні дослідження, 2022. 24(6), 299-312.
10. Джонсон Т., та Лі, С. Економічний вплив інвазивної флори на геодезичні проекти: Аналіз вартості та точності. Журнал маркшейдерської справи та геодезії, 2024. 51(1), 97-115.

References:

1. Braun, A., & Thompson, D. (2021). Invazyvni vydy rosllyn ta yikh vplyv na tochnist GPS v raionakh z hustoiu roslynistiю [Invasive plant species and their impact on GPS accuracy in densely vegetated areas]. Zhurnal heoprostorovykh nauk, 47(3), 102-119 [in Ukrainian].
2. Smith, K., & Hernandez, R. (2020). Vplyv invazyvnoi flory na zemleustrii ta heodezychni vymiriuvannya [The impact of invasive flora on land management and geodetic measurements]. Ohliad ekolohichnoi heodezii, 15(2), 58-72 [in Ukrainian].
3. Liu, X., & Wang, Y. (2022). Vplyv invazyvnykh rosllyn na pryimannya syhnalu GNSS v lisovykh raionakh [Impact of invasive plants on GNSS signal reception in forested areas]. Dystantsiine zonduvannya ta prostorovy analiz, 39(5), 211-230 [in Ukrainian].
4. Garcia, L., & Kim, D. (2023). Otsinka vplyvu invazyvnykh vydiv na tochnist danykh LiDAR dlia kartohrafuvannya mistsevosti [Assessment of invasive species' impact on LiDAR data accuracy for terrain mapping]. Zhurnal prykladnoi heodezii, 12(4), 170-187 [in Ukrainian].
5. Petrov, I., & Novikova, A. (2021). Rol invazyvnoi roslynnosti u deformatsii tochk zniomky ta stiikosti gruntiv [The role of invasive vegetation in survey point deformation and soil stability]. Visnyk heodezii ta kartohrafii, 26(2), 75-89 [in Ukrainian].

6. Nguyen, P., & Zhang, H. (2020). Vplyv invazyvnykh roslyn na deformatsiiu zemli ta suputnykovi heodezychni sposterezhennia [Impact of invasive plants on land deformation and satellite geodetic observations]. *Uspikhy ekolohichnoi heomatyky*, 18(3), 142-158 [in Ukrainian].

7. Torres, M., & Silva, J. (2022). Intehratsiia tekhnolohii BPLA dlia protydii vplyvu invazyvnykh vydiv roslyn u heodezychnii znioimtsi [Integration of UAV technology to counter invasive plant species in geodetic surveying]. *Mizhnarodnyi zhurnal heoprosorovykh ta ekolohichnykh doslidzhen*, 33(1), 49-65 [in Ukrainian].

8. Lebedev, S., & Ivanova, M. (2023). Spektralni kharakterystyky invaziinykh roslyn ta yikh vplyv na heodezychne dystantsiine zonduvannia [Spectral characteristics of invasive plants and their impact on geodetic remote sensing]. *Yevropeyskyi zhurnal dystantsiinoho zonduvannia*, 45(2), 205-219 [in Ukrainian].

9. Mueller, R., & Fischer, K. (2022). Vyklyky v heodezychnykh vymiriuvanniakh na terytoriakh, de dominuiut invazyvni vydy roslyn [Challenges in geodetic measurements in areas dominated by invasive plant species]. *Vyshukuvannia ta heodezychni doslidzhennia*, 24(6), 299-312 [in Ukrainian].

10. Johnson, T., & Lee, S. (2024). Ekonomichnyi vplyv invazyvnoi flory na heodezychni proekty: Analiz vartosti ta tochnosti [Economic impact of invasive flora on geodetic projects: Cost and accuracy analysis]. *Zhurnal marksheiderskoi spravy ta heodezii*, 51(1), 97-115 [in Ukrainian].

УДК 574.4/5-027.5-045.52](045)

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-754-762](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-754-762)

Парахненко Владислав Геннадійович доктор філософії з наук про Землю, викладач кафедри хімії та екології, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, Умань, 20300, тел.: (096) 146-99-82, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

Гончарук Віталій Володимирович кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри хімії та екології, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, <https://orcid.org/0000-0002-3977-36123>

Кирпичова Ірина Валентинівна кандидат біологічних наук, доцент, ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», доцент кафедри садово-паркового господарства та екології, вул. Коваля, 3, м. Полтава, 36000, <https://orcid.org/0000-0003-4633-9379>

Березенко Катерина Сергіївна старший викладач кафедри садово-паркового господарства та екології, ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», вул. Івана Банка, 3, м. Полтава, 36000, <https://orcid.org/0000-0003-3975-5278>

ОРГАНІЗАЦІЯ І ПРОСТОРОВИЙ РОЗПОДІЛ ЖИВИХ СИСТЕМ У БІОЦЕНОЗАХ

Анотація. Організація і просторовий розподіл живих систем у біоценозах є фундаментальними аспектами екології, що впливають на функціонування та стійкість природних екосистем. Просторова структура біоценозу визначає, як організми розподіляються у межах екологічного простору, утворюючи складні взаємозв'язки між видами. Важливими елементами такої організації є стратифікація, що описує вертикальне зонування біоценозу, і мозаїчність, яка відображає різноманітність середовищ проживання на горизонтальній площині. Ці аспекти є критичними для забезпечення доступу до ресурсів, таких як світло, вода та поживні речовини, і впливають на трофічні ланцюги.

Просторова структура також визначає стійкість біоценозів до зовнішніх впливів, включаючи природні зміни та антропогенні втручання. Вивчення просторового розподілу допомагає зрозуміти механізми підтримання біорізноманіття, що є ключовим для збереження екологічного балансу. Крім того, така організація впливає на еволюційні процеси, забезпечуючи різним

видам умови для адаптації та співіснування. Взаємодія між організмами в межах біоценозу визначає енергетичні потоки та цикл речовин, що є основою життєдіяльності екосистеми. Просторовий розподіл також важливий для вивчення екологічних коридорів, які забезпечують міграцію видів і генетичний обмін. Це, своєю чергою, сприяє підтриманню генетичної різноманітності та стійкості екосистем. Врахування просторової організації біоценозів є критично важливим для розробки природоохоронних стратегій та управління екосистемами.

Завдяки цьому можна ефективніше захищати вразливі види та їхні середовища існування. Просторова структура також відіграє важливу роль у формуванні мікроклімату та екологічних умов, які впливають на видовий склад і продуктивність екосистеми. Взаємозв'язок між просторовою організацією та екосистемними процесами підкреслює необхідність комплексного підходу до вивчення біоценозів. Це дозволяє краще зрозуміти складність природних систем і сприяти їх збереженню в умовах глобальних екологічних змін[1].

Ключові слова: структура біоценозу, антропогенні втручання, екологічного балансу, мікроклімат, видовий склад.

Parakhnenko Vladyslav Gennadievich Ph.D. teacher, Department of Chemistry and Ecology, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

Honcharuk Vitaly Volodymyrovych Candidate of Pedagogical Sciences, senior lecturer of the Department of Chemistry and Ecology, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, <https://orcid.org/0000-0002-3977-36123>

Kyrpychova Iryna Valentinovna candidate of biological sciences, associated professor, , Luhansk Taras Shevchenko National University, associated professor of the Department of Horticulture and Ecology, St. Kovalya, 3, Poltava, 36000, <https://orcid.org/0000-0003-4633-9379>

Berezenko Kateryna Serhiyvna senior lecturer at the Department of Horticulture and Ecology, «Luhansk National University named after Taras Shevchenko», St. Ivan Banka, 3, Poltava, 36000, <https://orcid.org/0000-0003-3975-5278>

ORGANISATION AND SPATIAL DISTRIBUTION OF LIVING SYSTEMS IN BIOCENOSES

Abstract. The organisation and spatial distribution of living systems in biocenoses are fundamental aspects of ecology that affect the functioning and

sustainability of natural ecosystems. The spatial structure of a biocenosis determines how organisms are distributed within the ecological space, forming complex relationships between species. Important elements of this organisation are stratification, which describes the vertical zonation of the biocenosis, and mosaicism, which reflects the diversity of habitats on the horizontal plane. These aspects are critical for ensuring access to resources such as light, water and nutrients and influence trophic chains.

The spatial structure also determines the resilience of biocenoses to external influences, including natural changes and anthropogenic interventions. Studying spatial distribution helps to understand the mechanisms of biodiversity maintenance, which is key to maintaining ecological balance. In addition, such organisation affects evolutionary processes, providing different species with conditions for adaptation and coexistence. Interaction between organisms within a biocenosis determines energy flows and the cycle of substances, which is the basis of ecosystem functioning. The spatial distribution is also important for studying ecological corridors that allow species migration and genetic exchange. This, in turn, contributes to the maintenance of genetic diversity and ecosystem resilience. Taking into account the spatial organisation of biocenoses is critical for developing conservation strategies and managing ecosystems.

This allows for more effective protection of vulnerable species and their habitats. Spatial structure also plays an important role in shaping the microclimate and environmental conditions that influence species composition and ecosystem productivity. The interconnection between spatial organisation and ecosystem processes emphasises the need for an integrated approach to studying biocenoses. This allows for a better understanding of the complexity of natural systems and helps to promote their conservation in the face of global environmental change[1].

Keywords: biocenosis structure, anthropogenic interventions, ecological balance, microclimate, species composition.

Постановка проблеми. Організація і просторовий розподіл живих систем у біоценозах є одним із ключових аспектів, що визначає ефективність функціонування екосистем, їхню стійкість до зовнішніх впливів і здатність підтримувати біорізноманіття. Проте, незважаючи на важливість цієї проблематики, наукове розуміння процесів, що керують просторовим розподілом видів і організацією біоценозів, залишається обмеженим. Багато екологічних досліджень зосереджені на описі окремих компонентів біоценозів, тоді як їхні просторові взаємодії часто залишаються поза увагою. Це створює прогалини у знаннях щодо механізмів, які визначають стійкість екосистем до змін клімату, антропогенних втручань та інших стресових факторів[2].

Додатковою проблемою є складність вивчення та моделювання просторової структури біоценозів через їхню багатокomпонентність та динамічний

характер. Наприклад, зміни у просторі й часі, пов'язані з сезонністю, міграціями та іншими природними процесами, впливають на розподіл видів та їхні екологічні ніші. У зв'язку з цим виникає необхідність розробки нових методів та підходів для дослідження просторової організації біоценозів, які б враховували як абіотичні фактори, так і біотичні взаємодії.

Антропогенний вплив, включаючи фрагментацію середовища проживання, забруднення, зміну землекористування та кліматичні зміни, додатково ускладнює просторову організацію біоценозів. Це може призводити до порушення трофічних зв'язків, зниження чисельності популяцій і навіть до локального вимирання видів. Таким чином, дослідження просторової структури біоценозів стає надзвичайно актуальним для прогнозування наслідків антропогенних впливів та розробки стратегій збереження біорізноманіття.

Важливим аспектом проблеми є також розуміння ролі просторової організації у підтриманні екосистемних послуг, таких як очищення води, регулювання клімату, запилення та продукція біомаси. Збереження просторової структури біоценозів може мати ключове значення для стійкості цих послуг в умовах глобальних змін.

Отже, актуальність проблеми просторової організації біоценозів обумовлена необхідністю поглибленого вивчення механізмів, що регулюють взаємодію видів у просторі, впливу антропогенних факторів та ролі цієї організації у забезпеченні стійкості екосистем. Це вимагає міждисциплінарного підходу та розробки нових інструментів дослідження, що дозволять більш точно моделювати і прогнозувати зміни у просторовій структурі біоценозів у контексті глобальних екологічних викликів[3].

Огляд останніх досліджень і публікацій. У сучасних дослідженнях просторової організації біоценозів значну увагу приділяють вивченню впливу антропогенних факторів, таких як фрагментація середовищ існування і зміни клімату, на розподіл видів. Нещодавні роботи зосереджуються на використанні геоінформаційних систем (ГІС) та дистанційного зондування для моделювання просторових структур екосистем. Дослідження також активно вивчають роль мікрогетерогенності середовища в підтримці біорізноманіття та стабільності екосистем. У статтях, опублікованих у провідних екологічних журналах, наголошується на важливості трофічних взаємозв'язків і їхньому впливі на просторову організацію біоценозів. Вчені також вивчають взаємозв'язок між просторовою структурою і екосистемними послугами, зокрема, такими як запилення і регулювання водного балансу[4].

Останні дослідження підкреслюють необхідність інтеграції багатовимірних підходів для комплексного аналізу просторової динаміки. Крім того, розробляються нові математичні моделі для прогнозування змін у біоценозах в умовах глобальних змін клімату. У наукових публікаціях також розглядається питання впливу інвазивних видів на просторову організацію локаль-

них біоценозів. Дослідники все більше звертають увагу на важливість міждисциплінарних підходів для вирішення складних екологічних проблем, пов'язаних із просторовою структурою біоценозів.

Мета статті. Метою дослідження є вивчення механізмів організації та просторового розподілу живих систем у біоценозах для глибшого розуміння їхньої ролі у забезпеченні стійкості та функціонування екосистем. Це включає аналіз факторів, що впливають на просторову структуру біоценозів, оцінку впливу антропогенних змін та природних процесів на ці структури, а також розробку моделей, що дозволять прогнозувати зміни в екосистемах у відповідь на зовнішні виклики[5].

Виклад основного матеріалу. Організація і просторовий розподіл живих систем у біоценозах є одним із ключових аспектів, що визначає функціонування екосистем та їхню стійкість до зовнішніх впливів. Просторова структура біоценозу відображає, як різні види живих організмів розподілені в межах екологічного простору, утворюючи певні закономірності у їхньому розташуванні, взаємодії та співіснуванні. Цей розподіл може бути горизонтальним, коли різні екологічні ніші заповнюються видами у межах однієї площини, або вертикальним, коли відбувається розшарування біоценозу на рівні, наприклад, у лісових екосистемах, де є яруси дерев, кущів і трав[6].

Просторова структура формується під впливом різноманітних факторів, включаючи абіотичні умови середовища, такі як рельєф, клімат, наявність води та ґрунту, а також біотичні взаємодії між видами, такі як конкуренція, хижацтво та симбіоз. У природних екосистемах просторовий розподіл видів часто має мозаїчний характер, що забезпечує високу різноманітність середовищ існування і, як наслідок, біорізноманіття.

Одним із важливих аспектів просторової організації є її вплив на трофічні взаємодії в екосистемі. Види, що займають різні просторові ніші, можуть формувати складні харчові мережі, де енергія та речовини передаються від одних організмів до інших. Такий просторовий розподіл допомагає зменшити конкуренцію за ресурси і сприяє співіснуванню великої кількості видів в одному біоценозі. Водночас, порушення просторової структури, наприклад, через антропогенні впливи, може призводити до дестабілізації екосистем, втрати видів та зниження їхньої продуктивності[7].

Зміни у просторовій структурі біоценозів можуть бути викликані як природними процесами, такими як кліматичні коливання, так і антропогенними факторами, зокрема, змінами землекористування, забрудненням середовища, фрагментацією ландшафтів і глобальними кліматичними змінами. Антропогенні зміни можуть призвести до значного скорочення площі природних екосистем та їхньої фрагментації, що негативно впливає на просторову структуру біоценозів і призводить до зниження їхньої стійкості.

Важливу роль у дослідженні просторової організації біоценозів відіграють сучасні методи, такі як дистанційне зондування та геоінформаційні

системи (ГІС), що дозволяють моделювати і аналізувати просторові структури екосистем на великих територіях. З їхньою допомогою вчені можуть оцінювати зміни у просторовій структурі біоценозів під впливом різних факторів і прогнозувати можливі наслідки цих змін для екосистемних процесів.

Одним із сучасних напрямів досліджень є вивчення впливу інвазивних видів на просторову організацію місцевих біоценозів. Інвазивні види, що потрапляють у нові для них екосистеми, можуть змінювати їхню просторову структуру, витісняючи місцеві види і порушуючи існуючі трофічні взаємозв'язки. Це може мати серйозні наслідки для біорізноманіття та екологічної стабільності.

Просторова структура біоценозів також відіграє важливу роль у підтриманні екосистемних послуг, таких як регулювання водного балансу, очищення води, запилення рослин, формування мікроклімату та підтримання продуктивності екосистем. Зміни у просторовій організації можуть впливати на ефективність надання цих послуг, що має важливе значення для людського суспільства.

У контексті глобальних змін клімату та інших екологічних викликів, дослідження просторової організації біоценозів стають дедалі актуальнішими. Розуміння того, як змінюється просторова структура під впливом цих факторів, допоможе розробити ефективні стратегії управління та збереження екосистем. Це включає як заходи з охорони природних територій, так і відновлення деградованих екосистем, що передбачає відновлення їхньої просторової структури.

Таким чином, організація і просторовий розподіл живих систем у біоценозах є ключовими для забезпечення стійкості, функціонування та збереження екосистем в умовах сучасних екологічних викликів[8].

Результати досліджень. Дослідження показують, що біоценози, тобто сукупності організмів, що мешкають в одному середовищі, мають складну структуру, де різні види організмів займають різні просторові ніші. Просторовий розподіл видів у біоценозі залежить від ряду факторів, включаючи ресурси, кліматичні умови, тип ґрунту та взаємодії між видами, такі як конкуренція, хижацтво та симбіоз.

Важливою характеристикою біоценозу є його горизонтальна структура, де види розташовуються на різних рівнях залежно від їхніх екологічних потреб. Наприклад, у лісі є кілька ярусів: від наземного покриття до верхнього ярусу дерев. Кожен з цих ярусів заселений організмами, що адаптовані до специфічних умов, таких як кількість світла, вологість та наявність їжі.

Вертикальна структура біоценозу, з іншого боку, визначає взаємодії між організмами, що населяють різні просторові рівні. Це створює складну систему взаємозалежностей, де зміна одного компонента може вплинути на всю екосистему. Наприклад, зниження чисельності хижаків може призвести

до збільшення чисельності травоїдних, що в свою чергу впливає на рослинний покрив.

Просторовий розподіл також визначається такими чинниками, як наявність ресурсів та сезонні зміни. У регіонах з більш жорсткими умовами, такими як пустелі або тундра, біоценози можуть бути менш складними, але їх організація дозволяє ефективно використовувати обмежені ресурси.

Дослідження також показують, що антропогенний вплив, такий як вирубка лісів, зміна ландшафтів або забруднення, може призводити до руйнування біоценозів, змінюючи просторовий розподіл видів і приводячи до втрати біорізноманіття. Наприклад, фрагментація середовищ існування через будівництво доріг або сільськогосподарську діяльність може ізолювати популяції, обмежуючи їх доступ до необхідних ресурсів і знижуючи генетичне різноманіття.

Наслідком таких змін є порушення екологічної рівноваги, що може привести до деградації екосистем та зникнення певних видів. Отже, розуміння організації та просторового розподілу живих систем у біоценозах є критично важливим для збереження екосистем і забезпечення їх сталого функціонування.

На практиці ці знання використовуються для розробки стратегій збереження природних середовищ існування та управління природними ресурсами. Наприклад, створення заповідних зон і коридорів біорізноманіття може допомогти зберегти структуру біоценозів і забезпечити стійкість екосистем у майбутньому[9].

Висновки. Біоценози складаються з різних видів організмів, які взаємодіють між собою та з навколишнім середовищем, утворюючи складні екологічні структури. Просторовий розподіл видів у біоценозі залежить від багатьох факторів, включаючи наявність ресурсів, тип ґрунту, кліматичні умови та взаємодії між видами, такі як конкуренція, симбіоз та хижацтво.

Однією з важливих характеристик біоценозу є його горизонтальна структура, яка відображає розташування організмів на різних рівнях середовища. Наприклад, у лісових біоценозах можна виділити декілька ярусів: підлісок, середній ярус дерев, верхній ярус, а також наземний покрив. Кожен з цих ярусів заселений організмами, що адаптовані до конкретних екологічних умов, таких як кількість світла, волога та наявність їжі.

Вертикальна структура біоценозу, в свою чергу, визначає взаємодії між організмами, які займають різні просторові рівні. Це створює мережу екологічних зв'язків, де зміна одного компонента може мати серйозні наслідки для всієї екосистеми. Наприклад, зниження чисельності хижаків може призвести до збільшення чисельності травоїдних, що, в свою чергу, впливає на рослинний покрив і може спричинити деградацію середовища.

Просторовий розподіл організмів у біоценозах також сильно залежить від наявності ресурсів. Наприклад, у регіонах з обмеженими ресурсами, таких

як пустелі чи тундри, організми часто розподілені нерівномірно, але їхня організація дозволяє максимально ефективно використовувати доступні ресурси. Сезонні зміни також відіграють важливу роль у просторовому розподілі, змінюючи умови існування організмів і впливаючи на їхню активність і чисельність.

Антропогенний вплив, такий як урбанізація, вирубка лісів і забруднення, суттєво впливає на організацію і просторовий розподіл живих систем у біоценозах. Наприклад, фрагментація природних середовищ існування призводить до ізоляції популяцій, зменшення генетичного різноманіття і порушення екологічної рівноваги. Це може викликати зниження стійкості біоценозів і зменшення їхньої здатності відновлюватися після стресів.

Розуміння організації та просторового розподілу живих систем у біоценозах має важливе практичне значення для збереження біорізноманіття та управління природними ресурсами. Це знання використовується для створення заповідних територій, планування природоохоронних заходів та відновлення деградованих екосистем. Наприклад, створення екологічних коридорів допомагає з'єднати фрагментовані середовища існування і підтримувати генетичний обмін між популяціями, що є важливим для довготривалої стійкості біоценозів.

Важливим завданням сучасної екології є розробка стратегій, що сприяють збереженню природних екосистем і адаптації до змін клімату. Для цього необхідно глибоке розуміння того, як організовані біоценози і як їхній просторовий розподіл реагує на зовнішні впливи. Це дозволить розробляти ефективні заходи збереження та відновлення природних середовищ існування, а також підтримувати екологічну рівновагу на глобальному рівні[10].

Таким чином, організація та просторовий розподіл живих систем у біоценозах є ключовими факторами, що визначають їхню екологічну стійкість і здатність до адаптації. Вивчення цих аспектів дозволяє краще зрозуміти складні взаємозв'язки між організмами та середовищем, а також розробляти ефективні стратегії збереження і управління природними ресурсами. Це знання є необхідним для підтримання біорізноманіття і забезпечення екологічної рівноваги в умовах сучасних глобальних змін.

Література:

1. Коваленко, О. В. Просторовий розподіл біологічних систем у лісових екосистемах України. Вісник екології та біології. 2021. Т. 29, № 1. С. 45-51.
2. Іванова, Н. М., & Шевченко, П. Г. Організація біоценозів у прісноводних екосистемах. Науковий журнал екологічних досліджень. 2022. Т. 33, № 2. С. 102-108.
3. Малиновська, О. П. Структура і динаміка популяцій в агроценозах. Журнал агроекології. 2020. Т. 14, № 3. С. 67-72.
4. Дорошенко, І. В. Роль хижаків у просторовій організації біоценозів. Біологічні дослідження. 2023. Т. 17, № 2. С. 89-94.

5. Гончарук, А. М. Взаємодія видів у складних екосистемах. Екологічні науки. 2021. Т. 11, № 4. С. 115-121.
6. Семенов, Ю. С. Принципи організації біоценозів у гірських екосистемах Карпат. Вісник Карпатського біосферного заповідника. 2022. Т. 8, № 1. С. 23-28.
7. Марченко, Л. В. Просторова структура біоценозів в умовах кліматичних змін. Журнал кліматології. 2023. Т. 6, № 2. С. 47-52.
8. Романенко, В. П. Організація та функціонування біоценозів у заповідних зонах. Охорона природи. 2021. Т. 20, № 1. С. 59-64.
9. Ткаченко, О. Г., & Лебедєв, М. Ю. Просторовий розподіл мікроорганізмів у ґрунтових біоценозах. Ґрунтознавство і біоценологія. 2020. Т. 9, № 3. С. 72-77.
10. Гончарук В. В., Parakhnenko V. G. ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЛІСОВІДНОВЛЕННЯ. Наукові перспективи. 2023. Вип. 9(39) С. 94-106.

References:

1. Kovalenko, O.V. (2021). Prostorovyi rozpodil biolohichnykh system u lisovykh ekosystemakh Ukrainy [Spatial distribution of biological systems in forest ecosystems of Ukraine]. Visnyk ekolohiyi ta biolohiyi, 29(1), 45-51 [in Ukrainian].
2. Ivanova, N.M., & Shevchenko, P.H. (2022). Orhanizatsiya biotsenoziv u prysnovodnykh ekosystemakh [Organization of biocenoses in freshwater ecosystems]. Naukovyi zhurnal ekolohichnykh doslidzhen, 33(2), 102-108 [in Ukrainian].
3. Malynovska, O.P. (2020). Struktura i dynamika populyatsiy v ahrotsenozakh [Structure and dynamics of populations in agrocenoses]. Zhurnal ahroekolohiyi, 14(3), 67-72 [in Ukrainian].
4. Doroshenko, I.V. (2023). Rol khyzhakiv u prostoroviy orhanizatsiyi biotsenoziv [The role of predators in the spatial organization of biocenoses]. Biolohichni doslidzhennya, 17(2), 89-94 [in Ukrainian].
5. Honcharuk, A.M. (2021). Vzayemodiya vydiv u skladnykh ekosystemakh [Species interactions in complex ecosystems]. Ekolohichni nauky, 11(4), 115-121 [in Ukrainian].
6. Semenov, Yu.S. (2022). Pryntsyipy orhanizatsiyi biotsenoziv u hirs'kykh ekosystemakh Karpat [Principles of biocenosis organization in the Carpathian mountain ecosystems]. Visnyk Karpatskoho biosfernoho zapovidnyka, 8(1), 23-28 [in Ukrainian].
7. Marchenko, L.V. (2023). Prostorova struktura biotsenoziv v umovakh klimatychnykh zmin [Spatial structure of biocenoses under climate change conditions]. Zhurnal klimatolohiyi, 6(2), 47-52 [in Ukrainian].
8. Romanenko, V.P. (2021). Orhanizatsiya ta funktsionuvannya biotsenoziv u zapovidnykh zonakh [Organization and functioning of biocenoses in protected areas]. Okhorona pryrody, 20(1), 59-64 [in Ukrainian].
9. Tkachenko, O.H., & Lebediev, M.Yu. (2020). Prostorovyi rozpodil mikroorhanizmiv u rruntovykh biotsenozakh [Spatial distribution of microorganisms in soil biocenoses]. rruntoznnavstvo i biotsenolohiya, 9(3), 72-77 [in Ukrainian].
10. Honcharuk, V.V., & Parakhnenko, V.H. (2023). Ekoloho-ekonomichne rehulyuvannya lisovidnovlennya [Ecological and economic regulation of forest restoration]. Naukovi perspektyvy, 9(39), 94-106 [in Ukrainian].

УДК 004.8

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-763-774](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-763-774)

Пилипенко Владислав Ігорович аспірант кафедри комп'ютерних наук, Київський національний університет технологій та дизайну, вул. Мала Шияновська (Немировича-Данченка), 2, м. Київ, 01011, тел.: (096) 22-67-529, <https://orcid.org/0000-0002-2761-4817>

Стаценко Володимир Володимирович доктор технічних наук, професор. Проректор з цифрової трансформації, Київський національний університет технологій та дизайну, вул. Мала Шияновська (Немировича-Данченка), 2, м. Київ, 01011, тел.: (044)-280-16-03, <https://orcid.org/0000-0002-3932-792X>

ВИКОРИСТАННЯ ДВОРІВНЕВОГО МЕТОДУ СТЕКОВОГО АНСАМБЛЮ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ТОЧНОСТІ ПРОГНОЗУВАННЯ УСПІШНОСТІ

Анотація. Прогнозування академічної успішності студентів має вирішальне значення для прийняття обґрунтованих рішень у навчальному процесі. Точний результат прогнозування дає можливість оперативно реагувати та запобігати проблемам які виникають. В ході дослідження було перевірено приріст точності прогнозування успішності запропонованої дворівневої моделі стекового ансамблю серед інших моделей з алгоритмами випадкового лісу, логістичної регресії та наївного Байеса. Створення моделей для прогнозування виконано в середовищі розробки PyCharm на мові програмування Python. Запропонована модель складається з моделі 1-го рівня, яка включає три базових моделі з алгоритмами лінійної регресії, наївного Байеса і випадкового лісу та модель 2-го рівня (мета-модель), яка поєднує передбачення базових моделей. Базові моделі навчаються на одних і тих же навчальних даних, при цьому кожна модель генерує прогнози для навчальних даних. На основі прогнозів базових моделей навчається мета-модель, яка вчиться найкраще поєднати отримані прогнози для покращення точності прогнозування. Для визначення ефективності та точності прогнозування моделей були обрані: точність, збалансована точність, загальна точність, чутливість, специфічність, F1 Score та значення площі під кривою. Результати показали, що запропонована модель перевершує три окремі моделі практично за всіма показниками. Значення загальної точності прогнозування має приріст на 2%, 11% та 19% і складає 88%. Тоді як збалансована точність має приріст на 2%, 16% та 14% і складає 84%. Отримані значення точності – 89% та F1

Score – 0,92 говорять про збалансованість моделі та гарну здатність виявляти позитивні випадки. Для візуальної оцінки здатності моделі до правильної класифікації побудовано графік ROC-кривої, який підтвердив здатність до високої точності прогнозування успішності.

Отримані результати будуть використані для подальших досліджень, а отримана модель буде перевірена на більшій кількості даних. Використання створеної моделі дозволить аналізувати і прогнозувати успішність та буде корисною як для викладачів так і для студентів. Оскільки дозволить на ранній стадії швидко реагувати на проблеми в навчанні.

Ключові слова: прогнозування успішності, ансамблева модель, випадковий ліс, логістична регресія, наївний Байєс

Pylypenko Vladyslav Ihorovych postgraduate student at the Department of Computer Science, Kyiv National University of Technologies and Design, St. Mala Shiyanovska (Nemyrovycha-Danchenko), 2, Kyiv, 01011, tel.: (096) 22-67-529, <https://orcid.org/0000-0002-2761-4817>

Statsenko Volodymyr Volodymyrovych Doctor of Technical Sciencei, Professor. Vice-Rector of Digital Transformation, Kyiv National University of Technologies and Design, St. Mala Shiyanovska (Nemyrovycha-Danchenko), 2, Kyiv, 01011, tel.: (044) 280-16-03, <https://orcid.org/0000-0002-3932-792X>

USING THE TWO-LEVEL STACKED ENSEMBLE METHOD TO IMPROVE THE ACCURACY OF SUCCESS PREDICTION

Abstract. Forecasting students' academic performance is crucial for making informed decisions in the educational process. An accurate prediction result makes it possible to respond quickly and prevent problems that arise. In the course of the research, the increase in the accuracy of predicting the success of the proposed two-level stack ensemble model was verified among other models with random forest, logistic regression, and naive Bayes algorithms. The creation of predictive models was done in the PyCharm development environment in the Python programming language. The proposed model consists of a 1st-level model, which includes three basic models with linear regression, naive Bayes, and random forest algorithms, and a 2nd-level model (meta-model), which combines the predictions of the basic models. The underlying models are trained on the same training data, with each model generating predictions for the training data. Based on the predictions of the base models, a meta-model is trained that learns to best combine the resulting predictions to improve prediction accuracy. The accuracy, balanced accuracy, overall accuracy, sensitivity, specificity, F1 Score, and area under the curve values were selected to determine the predictive performance and accuracy of the models. The results showed that the proposed model outperforms three separate models in

almost all indicators. The value of the overall prediction accuracy has an increase of 2%, 11% and 19% and is 88%. While the balanced accuracy has a gain of 2%, 16% and 14% and is 84%. The obtained values of accuracy - 89% and F1 Score - 0.92 indicate the balance of the model and good ability to detect positive cases. For a visual assessment of the model's ability to correctly classify, a ROC curve graph was constructed, which confirmed the ability to highly accurately predict success.

The obtained results will be used for further research, and the obtained model will be tested on a larger amount of data. Using the created model will allow analyzing and predicting success and will be useful for both teachers and students. Because it will allow to quickly respond to problems in education at an early stage.

Keywords: success prediction, ensemble model, random forest, logistic regression, naive Bayes

Постановка проблеми. Прогнозування успішності студентів є дуже важливим фактором у освітньому процесі. Адже дозволяє виявити потенційні проблеми у навчанні студентів на ранніх стадіях. Системи управління навчанням, такі як Moodle, є важливими інструментами в освітньому процесі. Зібрані ними дані про активність студентів на платформі, участь у курсах, результати тестування, завантаження завдань і робіт можна використовувати при тренуванні та навчанні моделей прогнозування на базі методів машинного навчання. Моделі можуть передбачити академічні результати студентів у навчальному процесі [1]. Прогнозування успішності студентів активно використовує методи машинного навчання, такі як: дерево рішень (DT), штучні нейронні мережі (ANN), метод опорних векторів (SVM), метод k-найближчих сусідів (KNN), лінійна регресія (LR) і наївний Байєс (NB) [2]. Ці технології дозволяють аналізувати великі обсяги даних і виявляти закономірності, які можуть вказувати на ймовірність успішного завершення курсу та отримання прохідного балу. Проте підходи машинного навчання на основі ансамблю, які поєднують декілька окремих моделей (Stacking ensemble) для створення єдиної, більш потужної моделі дозволяють отримати вищу точність прогнозування [3]. Перевірка приросту точності та ефективності застосування алгоритму ансамблю до області оцінки та прогнозування успішності студентів на практиці має важливе значення для подальшого впровадження в освітній сфері.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз освітніх даних став ефективним інструментом для дослідження взаємозв'язків у навчальних даних і прогнозуванням навчальних досягнень. Використання машинного навчання надає можливість створення ефективних моделей для прогнозування успішності. У статті [4] проведено дослідження точності методів машинного навчання при прогнозуванні успішності студентів на основі даних про їх відвідуваність. Дані для тренування та навчання виходячи з відвідуваності занять. У дані про відвідуваність входили лабораторні, лекційні та практичні заняття, які були взяті з системи Moodle. Отримана точність прогнозування

моделей з алгоритмами випадкового лісу (RF), опорних векторів (SVM) та логістичної регресії (LR), яка склала: 80%, 79% та 79%. Розрахована площа під кривою (AUC) для алгоритмів RF, SVM та LR становила 73%, 66% і 70%. Розрахунки показали, що модель з алгоритмом випадкового лісу має найвищу точність класифікації 73% на наявних даних. Отриманий результат показав, що відвідуваність впливає на успішність, але не може бути єдиним достатнім фактором.

У статті [5] для прогнозування академічної успішності студентів використовувався метод стекування (Stacking). Точність прогнозування успішності розробленої моделі склала 92.86%. Приріст точності прогнозування в порівнянні з іншими результатами прогнозування, отриманих з моделей на базі додаткового дерева (Extra Tree), випадкового лісу (Random Forest), дерева рішень (Decision Tree), Ada Boost і XGBoost, склав 35.45%, 30.9%, 1.42%, 33.21% та 9.56% відповідно. Для тренування та навчання моделей використовувалися дані, які були зібрані за допомогою онлайн-анкет і включали запитання щодо характеристик академічної успішності. Отриманий результат є показником того, що метод стекування дозволяє підвищити точність прогнозування успішності на наявних даних.

Мета статті – дослідження застосування і порівняння ефективності та приросту точності прогнозування успішності у моделі отриманої методом ансамблю стекування серед інших моделей прогнозування з алгоритмами лінійної регресії (LR), наївного Байєса (NB) та випадкового лісу (RF).

Виклад основного матеріалу. У цьому дослідженні використовується набір даних взятий з бази даних Moodle та розробленого плагіна UVPlayer [6]. Перед виконанням навчання моделей набір даних був розділений на тренувальну та тестову вибірки. Обсяг даних для обробки складав 2200 записів вибірок користувачів, які були розподілені у відношенні 440/1760. З яких тренувальна вибірка містила – 1760, а тестова – 440. Щоб уникнути перенавчання моделі дані були поділені на тренувальну та тестову вибірки [7]. Створення моделей для прогнозування виконано в середовищі розробки PyCharm на мові програмування Python. Для побудови моделей використано бібліотеку scikit-learn [8]. Для побудови графіків використано бібліотеки: seaborn та matplotlib [9]. Обробка табличних даних виконувалася за допомогою бібліотеки pandas, а числових за допомогою numpy [10].

Для перевірки підвищення точності прогнозування успішності та зменшення похибки узагальнення у дослідженні пропонується дворівнева модель ансамблю стекування, яка була розроблена шляхом комбінування трьох базових прогностичних моделей на базі: лінійної регресії (LR), наївного Байєса (NB) і випадкового лісу (RF), а для мета-навчання використано метод посилення градієнта (GB). Модель 1-го рівня включає три базових моделі з алгоритмами лінійної регресії (LR), наївного Байєса (NB) та випадкового лісу (RF). Та модель 2-го рівня (мета-модель), яка поєднує передбачення базових моделей. Базові моделі навчаються на одних і тих же навчальних даних, при

цьому кожна модель генерує прогнози для навчальних даних. На основі прогнозів базових моделей навчається мета-модель, яка вчиться найкраще поєднати отримані прогнози для покращення точності прогнозування. Формула яка представляє математичне визначення стекінгу в ансамблевих моделях має наступний вигляд [11]:

$$f_x(x) = \sum_{i=1}^n a_i f_i(x) \quad (1)$$

де $f_x(x)$ - прогноз стекінгової моделі;

$f_i(x)$ - прогноз кожної базової моделі;

a_i - ваговий коефіцієнт (внесок кожної моделі у фінальний прогноз);

n - кількість базових моделей.

Основна мета полягає в оптимальному комбінуванні окремих моделей, щоб підвищити загальну прогностичну здатність ансамблю. Загальна структура дворівневої моделі ансамблю стекування представлена на рис. 1.

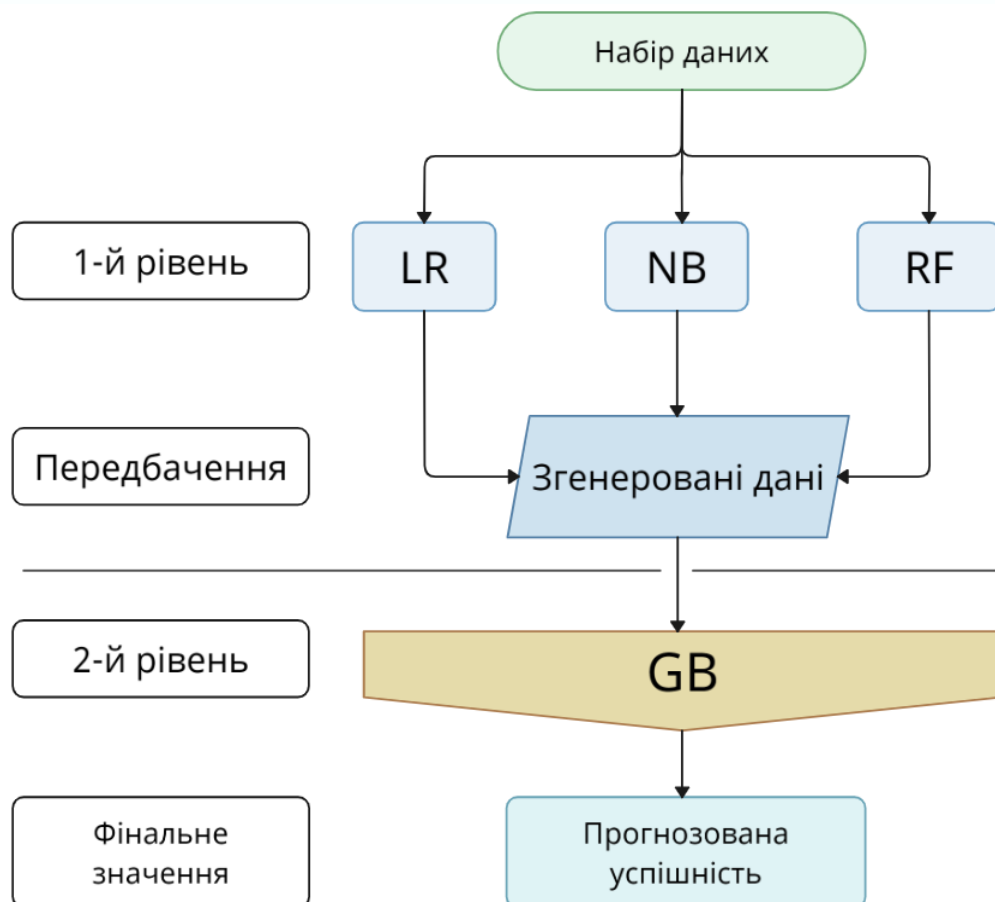

Рис. 1 Структура 2-рівневої моделі ансамблю стекування

Дане рішення є лінійною комбінацією базових алгоритмів в єдину функцію передбачення, яка через вторинний процес навчання покращується, і

в результаті покращує точність і стабільність передбачення [12]. В даній задачі ансамбль стекування використовується саме для побудови сильної моделі, яка враховує передбачення інших підібраних алгоритмів моделювання для отримання високої точності прогнозування. Приклад реалізації масштабування даних, тренування та прогнозування для створеної моделі представлено у програмному лістингу 1.

Програмний лістинг 1. Реалізація масштабування даних, тренування та прогнозування

```
# Data Scaling
scaler = StandardScaler()
X_train = scaler.fit_transform(X_train)
X_test = scaler.transform(X_test)
_, X_test_indices = train_test_split(data.index, test_size=0.2,
random_state=42)
y_regression_test = data['DisciplineMark'].iloc[X_test_indices]
# Basic models
base_models = [
('linear_regression', LinearRegression()),
('random_forest', RandomForestClassifier(n_estimators=100,
random_state=42)),
('naive_bayes', GaussianNB())]
# Meta-algorithm
meta_model = XGBClassifier()
# Stack model
stack_model=StackingClassifier(estimators=base_models,
final_estimator=meta_model, cv=10, stack_method='predict', passthrough=True)
stack_model.fit(X_train, y_train)
y_pred = stack_model.predict(X_test)
y_pred_proba = stack_model.predict_proba(X_test)[: , 1]
```

Основними критеріями для визначення ефективності та точності прогнозування моделі були обрані наступні показники: точність, збалансована точність, загальна точність, чутливість, специфічність, F1 Score, площа під кривою AUC та ROC-крива. Розрахунок показників виконується на основі матриці помилок моделі [13].

Для визначення загальної точності використано наступний вираз:

$$Accuracy = (TP + TN) / (TP + TN + FP + FN) \quad (2)$$

де TP – кількість правильно передбачених позитивних класів;

TN – кількість правильно передбачених негативних класів;

FP – кількість неправильно передбачених позитивних класів;

FN – кількість неправильно передбачених негативних класів.

Для визначення чутливості використано наступний вираз:

$$Sensitivity = TP / (TP + FN) \quad (3)$$

де TP – кількість правильно передбачених позитивних класів;

FN – кількість неправильно передбачених негативних класів.

Для визначення специфічності використано наступний вираз:

$$Specificity = TN / (TN + FP) \quad (4)$$

де TN (true negatives) – кількість правильно передбачених негативних класів;

FP (false positives) – кількість неправильно передбачених позитивних класів.

Для визначення точності використано наступний вираз:

$$Precision = TP / (TP + FP) \quad (5)$$

де TP (true positives) – кількість правильно передбачених позитивних класів;

FP (false positives) – кількість неправильно передбачених позитивних класів.

Для визначення F1 Score використано наступний вираз:

$$F1\ Score = (2 * Precision * Sensitivity) / (Precision + Sensitivity) \quad (6)$$

Для визначення збалансованої точності використано наступний вираз:

$$Balanced\ Accuracy = (Sensitivity + Specificity) / 2 \quad (7)$$

Для визначення значення площі під кривою (AUC) було використано наступний вираз [14]:

$$AUC = \int_0^1 f(x) dx \quad (8)$$

де де $f(x)$ – є функцією ROC кривої.

Побудована матриця помилок стекінгової моделі прогнозування представлена на рис. 2.

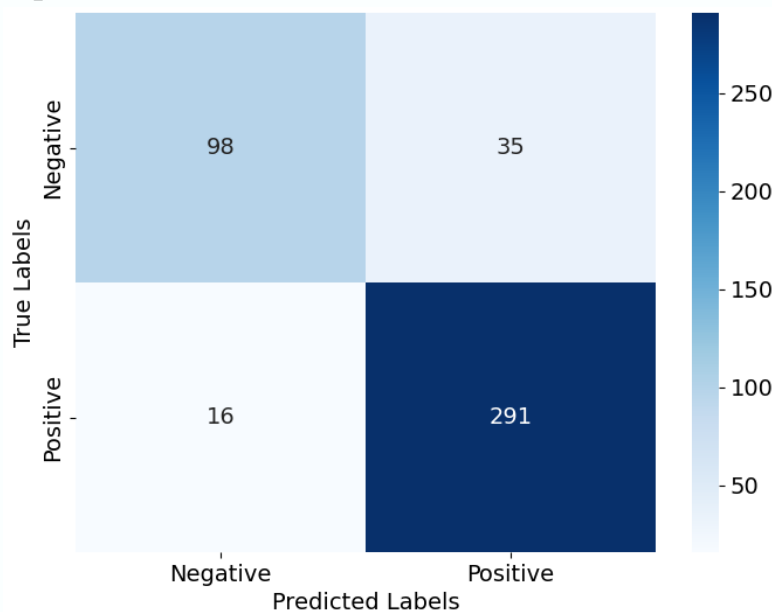

Рис. 2 Матриця помилок для побудованої моделі

На основі отриманої матриці розраховано величини, що характеризують загальну точність класифікації (прогнозування), а саме: точність, збалансовану точність, загальну точність, чутливість, специфічність, F1 Score та площу під кривою. Результати проведених розрахунків наведені в табл. 1.

Таблиця 1.

Розрахунки значень характеризуючих загальну точність стежінгової моделі

Точність	Чутливість	Специфічність	Збалансована точність	Загальна точність	F1 Score	Площа під кривою
0.89	0.95	0.74	0.84	0.88	0.92	0.92

Для того що оцінити здатність моделі до правильної класифікації візуально, була побудована ROC-крива, графік якої представлено на рис. 3.

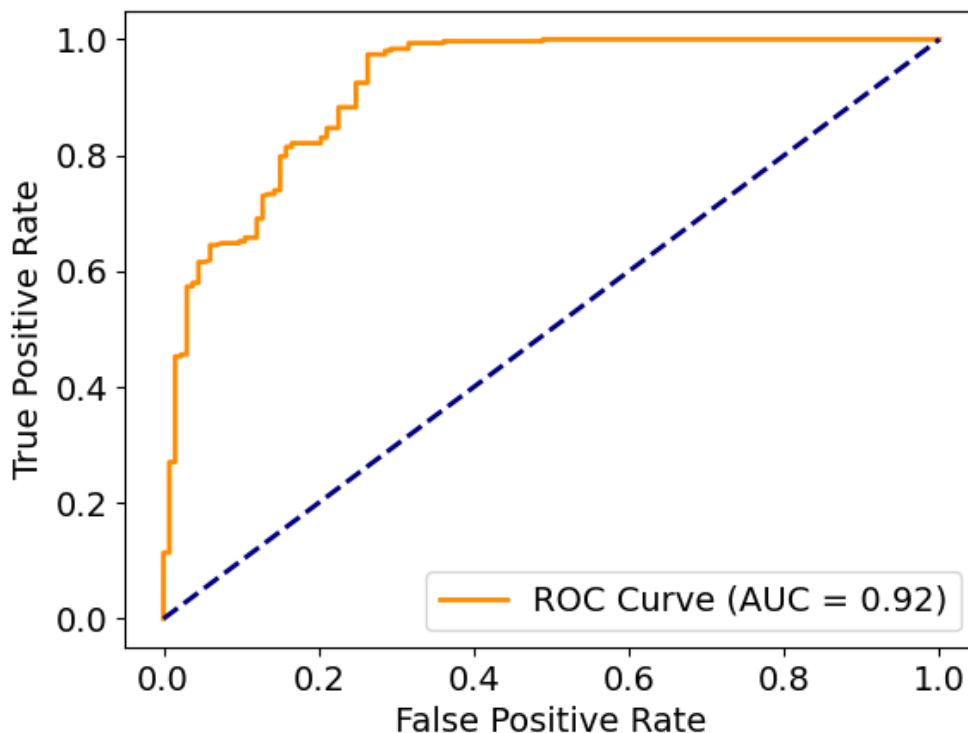

Рис. 3 Графік ROC-кривої побудованої моделі

На графіку видно, що він має чітко визначену область, яка більше вигнута вгору та вліво. Чим більше і вище область вигнута вліво тим вище ефективність моделі. В даному випадку розраховане значення площі під кривою складає 92%, це є достатньо хороший результат. Він говорить про високу точність прогнозування моделі та високу дискримінаційну силу моделі.

Згідно діапазону інтерпретації значення площі під кривою: $0.9 \leq \text{AUC}$ отримане значення говорить про високу ефективність моделі [15].

Для того щоб порівняти приріст точності прогнозування успішності у моделі стекового ансамблю було окремо побудовано три моделі прогнозування з алгоритмами: випадкового лісу, логістичної регресії та найвного Байєса. У всіх випадках прогнозування побудованими моделями виконувалося на однаковому наборі даних. Результати розрахунків характеризуючих загальну точність моделей представлено в табл. 2 та табл. 3.

Таблиця 2.

Розрахунки значень характеризуючих загальну точність моделей

Класифікатор (алгоритм)	Точність	Чутливість	Специфічність
Наївний Баєс	0.85	0.66	0.74
Логістична регресія	0.79	0.90	0.46
Випадковий ліс	0.88	0.93	0.71

Таблиця 3.

Розрахунки значень характеризуючих загальну точність моделей

Класифікатор (алгоритм)	Збалансована точність	Загальна точність	F1 Score	Площа під кривою (AUC)
Наївний Баєс	0.70	0.69	0.75	0.78
Логістична регресія	0.68	0.77	0.84	0.79
Випадковий ліс	0.82	0.86	0.91	0.86

Результати показують, що стекова модель на наявному наборі даних перевищує точність прогнозування трьох інших окремих моделей. Зокрема, виходячи зі значень загальної точності модель забезпечує на 2%, 11% і 19% точніший результат, ніж моделі з випадковим лісом, логістичною регресією і найвним Байєсом відповідно. Порівняння приросту показників характеризуючих точність стекової моделі в порівнянні з іншими представлено в табл. 4 та табл. 5.

Таблиця 4.

Порівняння приросту показників точності стекової моделі

Відношення стекингової моделі до:	Точність	Чутливість	Специфічність
Наївний Баєс	+4%	+29%	0%
Логістична регресія	+10%	+5%	+28%
Випадковий ліс	+1%	+2%	+3%

Таблиця 5.

Порівняння приросту показників точності стекової моделі

Відношення стекингової моделі до:	Збалансована точність	Загальна точність	F1 Score	Площа під кривою
Наївний Баєс	+14%	+19%	+0.17	+14%
Логістична регресія	+16%	+11%	+0.08	+13%
Випадковий ліс	+2%	+2%	+0.01	+6%

Висновки. Прогнозування академічної успішності студентів має вирішальне значення для прийняття обґрунтованих рішень у навчальному процесі. Точний результат прогнозування дає можливість оперативно реагувати та запобігати проблемам які виникають. В ході дослідження було перевірено приріст точності прогнозування запропонованої дворівневої моделі стекового ансамблю серед інших моделей з алгоритмами випадкового лісу, логістичної регресії та наївного Байєса. Результати показали, що запропонована модель стекового ансамблю перевершує три окремі моделі практично за всіма показниками. Значення загальної точності прогнозування має приріст на 2%, 11%, 19% і складає 88%. Тоді як збалансована точність має приріст на 2%, 16%, 14% і складає 84%. Отримані значення точності – 89% та F1 Score – 0,92 говорять про збалансованість моделі та гарну здатність виявляти позитивні випадки. Дослідження проводилися на конкретному наборі даних, тестування на іншому наборі даних може призвести до інших результатів. Отримані результати будуть використані для подальших досліджень, а отримана модель буде перевірена на більшій кількості даних. Також в подальшій роботі планується пошук додаткових рішень для підвищення точності прогнозування успішності в розробленій моделі.

Література:

1. Hussain, M., Hussain, S., Zhang, W., Zhu, W., Theodorou, P., & Abidi, S. M. R. (2018, October). Mining moodle data to detect the inactive and low-performance students during the moodle course. In Proceedings of the 2nd International Conference on Big Data Research (pp. 133-140).
2. Alsariera, Y. A., Baashar, Y., Alkaws, G., Mustafa, A., Alkahtani, A. A., & Ali, N. A. (2022). Assessment and evaluation of different machine learning algorithms for predicting student performance. Computational intelligence and neuroscience, 2022(1), 4151487.
3. Ashraf, M., Zaman, M., & Ahmed, M. (2018). Using ensemble StackingC method and base classifiers to ameliorate prediction accuracy of pedagogical data. Procedia computer science, 132, 1021-1040.
4. ПИЛИПЕНКО, В., & СТАЦЕНКО, В. (2024). ДОСЛІДЖЕННЯ ТОЧНОСТІ МЕТОДІВ МАШИННОГО НАВЧАННЯ ПРИ ПРОГНОЗУВАННІ УСПІШНОСТІ СТУДЕНТІВ. Herald of Khmelnytskyi National University. Technical sciences, 335(3 (1)), 349-356.
5. Vergaray, A. D., Guerra, C., Cervera, N., & Burgos, E. (2022). Predicting academic performance using a multiclassification model: Case study. International Journal of Advanced Computer Science and Applications (IJACSA), 13(9), 881-889.

6. Pylypenko V., Statsenko V. DEVELOPMENT OF A MOODLE PLUG-IN USING AJAX REQUEST FOR ASYNCHRONOUS DATA TRANSFER. // XXXIII International Scientific and Practical Conference. Seville, Spain, 2024, Pp. 7-14.

7. Montesinos López, O. A., Montesinos López, A., & Crossa, J. (2022). Overfitting, model tuning, and evaluation of prediction performance. In Multivariate statistical machine learning methods for genomic prediction (pp. 109-139). Cham: Springer International Publishing.

8. Géron, A. (2022). Hands-on machine learning with Scikit-Learn, Keras, and TensorFlow. "O'Reilly Media, Inc."

9. Sial, A. H., Rashdi, S. Y. S., & Khan, A. H. (2021). Comparative analysis of data visualization libraries Matplotlib and Seaborn in Python. International Journal, 10(1), 277-281.

10. Sapre, A., & Vartak, S. (2020). Scientific Computing and Data Analysis using NumPy and Pandas. International Research Journal of Engineering and Technology, 7, 1334-1346.

11. Mohammed, A., & Kora, R. (2023). A comprehensive review on ensemble deep learning: Opportunities and challenges. Journal of King Saud University-Computer and Information Sciences, 35(2), 757-774.

12. Obaidat, M., Alexandrou, A., & Sancore, S. (2022, April). Machine Learning Stacking Ensemble Model for Predicting Heart Attacks. In The Eighth International Conference on Big Data, Small Data, Linked Data and Open Data (pp. 8-14).

13. Krstinić, D., Braović, M., Šerić, L., & Božić-Štulić, D. (2020). Multi-label classifier performance evaluation with confusion matrix. Computer Science & Information Technology, 1, 1-14.

14. Bowers, A. J., & Zhou, X. (2019). Receiver operating characteristic (ROC) area under the curve (AUC): A diagnostic measure for evaluating the accuracy of predictors of education outcomes. Journal of Education for Students Placed at Risk (JESPAR), 24(1), 20-46.

15. Nahm, F. S. (2022). Receiver operating characteristic curve: overview and practical use for clinicians. Korean journal of anesthesiology, 75(1), 25-36.

References:

1. Hussain, M., Hussain, S., Zhang, W., Zhu, W., Theodorou, P., & Abidi, S. M. R. (2018, October). Mining moodle data to detect the inactive and low-performance students during the moodle course. In Proceedings of the 2nd International Conference on Big Data Research (pp. 133-140).

2. Alsariera, Y. A., Baashar, Y., Alkaws, G., Mustafa, A., Alkahtani, A. A., & Ali, N. A. (2022). Assessment and evaluation of different machine learning algorithms for predicting student performance. Computational intelligence and neuroscience, 2022(1), 4151487.

3. Ashraf, M., Zaman, M., & Ahmed, M. (2018). Using ensemble StackingC method and base classifiers to ameliorate prediction accuracy of pedagogical data. Procedia computer science, 132, 1021-1040.

4. PYLYPENKO, V., & STATSENKO, V. (2024). DOSLIDZHENNIA TOCHNOSTI METODIV MASHYNNOHO NAVCHANNIA PRY PROHNOZUVANNI USPISHNOSTI STUDENTIV. Herald of Khmelnytskyi National University. Technical sciences, 335(3 (1)), 349-356..

5. Vergaray, A. D., Guerra, C., Cervera, N., & Burgos, E. (2022). Predicting academic performance using a multiclassification model: Case study. International Journal of Advanced Computer Science and Applications (IJACSA), 13(9), 881-889.

6. Pylypenko V., Statsenko V. DEVELOPMENT OF A MOODLE PLUG-IN USING AJAX REQUEST FOR ASYNCHRONOUS DATA TRANSFER. // XXXIII International Scientific and Practical Conference. Seville, Spain, 2024, Pp. 7-14.

7. Montesinos López, O. A., Montesinos López, A., & Crossa, J. (2022). Overfitting, model tuning, and evaluation of prediction performance. In Multivariate statistical machine learning methods for genomic prediction (pp. 109-139). Cham: Springer International Publishing.

8. Géron, A. (2022). Hands-on machine learning with Scikit-Learn, Keras, and TensorFlow. " O'Reilly Media, Inc."
9. Sial, A. H., Rashdi, S. Y. S., & Khan, A. H. (2021). Comparative analysis of data visualization libraries Matplotlib and Seaborn in Python. *International Journal*, 10(1), 277-281.
10. Sapre, A., & Vartak, S. (2020). Scientific Computing and Data Analysis using NumPy and Pandas. *International Research Journal of Engineering and Technology*, 7, 1334-1346.
11. Mohammed, A., & Kora, R. (2023). A comprehensive review on ensemble deep learning: Opportunities and challenges. *Journal of King Saud University-Computer and Information Sciences*, 35(2), 757-774.
12. Obaidat, M., Alexandrou, A., & Sancore, S. (2022, April). Machine Learning Stacking Ensemble Model for Predicting Heart Attacks. In *The Eighth International Conference on Big Data, Small Data, Linked Data and Open Data* (pp. 8-14).
13. Krstinić, D., Braović, M., Šerić, L., & Božić-Štulić, D. (2020). Multi-label classifier performance evaluation with confusion matrix. *Computer Science & Information Technology*, 1, 1-14.
14. Bowers, A. J., & Zhou, X. (2019). Receiver operating characteristic (ROC) area under the curve (AUC): A diagnostic measure for evaluating the accuracy of predictors of education outcomes. *Journal of Education for Students Placed at Risk (JESPAR)*, 24(1), 20-46.
15. Nahm, F. S. (2022). Receiver operating characteristic curve: overview and practical use for clinicians. *Korean journal of anesthesiology*, 75(1), 25-36.

УДК 004.8: 004.89: 519.7

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-775-796](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-775-796)

Повхан Ігор Федорович доктор технічних наук, професор, ДВНЗ “Ужгородський національний університет”, вул. Заньковецької, 89, м. Ужгород, 88000, <https://orcid.org/0000-0002-1681-3466>

Сароз Віталій Ярославович аспірант, спеціальність 121 “Інженерія програмного забезпечення”, кафедра програмного забезпечення, ДВНЗ “Ужгородський національний університет”, вул. Заньковецької, 89, м. Ужгород, 88000, <https://orcid.org/0009-0003-1628-2778>

Легеза Андрій Васильович викладач, кафедра програмного забезпечення, ДВНЗ “Ужгородський національний університет”, вул. Заньковецької, 89, м. Ужгород, 88000, <https://orcid.org/0000-0001-8416-8836>

ЗАГАЛЬНІ МЕТОДИ ТА ПІДХОДИ ONLINE НАВЧАННЯ

Анотація. В роботі показані особливості організації онлайн навчання в Ужгородському національному університеті, представлена технологія для створення онлайн-курсу за допомогою інформаційної платформи дистанційного навчання. Сучасна освіта характеризується стійкою тенденцією переходу до цифровізації та персоніфікації навчання. Модернізація освіти в даний час пов'язана з впровадженням адаптивних, практико-орієнтованих і гнучких освітніх програм. У той же час, існуючі платформи для створення електронних навчальних курсів, поки не мають можливостей для інтелектуалізації процесу навчання, гнучкої адаптації змісту освіти під індивідуальні потреби учнів, не містять зручних інтелектуальних інструментів для підтримки розробників онлайн-курсів, автоматизації рутинних операцій зі структурування освітнього контенту. Вивчено підходи до розробки електронних навчальних курсів, виділено етапи розробки та вимоги до електронних навчальних курсів, розроблено структурно-змістовну модель електронного навчального курсу і модель даних, що збираються в процесі електронного навчання. На основі розроблених моделей запропоновано інтелектуальні методи створення електронних навчальних курсів, алгоритм структурування матеріалів електронного навчального курсу, алгоритм ієрархічної класифікації матеріалів навчального курсу за тематичними блоками, алгоритм первинного ранжування елементів навчального курсу за складністю та значимістю. Представлена організація онлайн-курсу, короткий опис впровадження онлайн-курсу на основі системи електронного навчання. В

представленій роботі відображені результати розробка та реалізація онлайн курсу на основі методології електронного навчання. Представлена розробка інтелектуального навчального курсу з використанням механізмів інтелектуального аналізу даних. Ефективні інтелектуальні алгоритми обробки даних лежать в основі розробки адаптивної технології Онлайн-навчання впроваджені в навчальні процеси. Розроблені основні принципи синтезу системи оцінки якості онлайн-курсів.

Ключові слова: онлайн-навчання, онлайн-курс, розробка онлайн-курсу, дистанційне навчання, освітні платформи, Moodle.

Povkhan Igor Fedorovich Doctor of Technical Sciences, Professor, State higher educational institution "Uzhgorod National University", St. Zankovetskaya, 89, Uzhgorod, 88000, <https://orcid.org/0000-0002-1681-3466>

Saroz Vitaliy Yaroslavovich post-graduate student, specialty 121 "Software engineering", software department, State higher educational institution "Uzhgorod National University", St. Zankovetskaya, 89, Uzhgorod, 88000, <https://orcid.org/0009-0003-1628-2778>

Legeza Andrey Vasilyevich Lecturer, software department, State higher educational institution "Uzhgorod National University", St. Zankovetskaya, 89, Uzhgorod, 88000, <https://orcid.org/0000-0001-8416-8836>

GENERAL METHODS AND APPROACHES OF ONLINE TRAINING

Abstract. The paper shows the features of organizing online learning at Uzhgorod National University, presents the technology for creating an online course using the distance learning information platform. Modern education is characterized by a steady trend of transition to digitalization and personification of learning. Modernization of education is currently associated with the introduction of adaptive, practice-oriented and flexible educational programs. At the same time, existing platforms for creating e-learning courses do not yet have the ability to intellectualize the learning process, flexibly adapt the content of education to the individual needs of students, do not contain convenient intelligent tools to support developers of online courses, automate routine operations for structuring educational content. Approaches to the development of e-learning courses are studied, stages of development and requirements for e-learning courses are highlighted, a structural and content model of the e-learning course and a model of data collected in the e-learning process are developed. Based on the developed models, intelligent methods for creating e-learning courses, an algorithm for structuring e-learning course materials, an algorithm for hierarchical classification of training course materials by thematic blocks, and an algorithm for primary ranking of training course elements

by complexity and significance are proposed. The organization of an online course and a brief description of the implementation of an online course based on an e-learning system are presented. The Presented paper reflects the results of the development and implementation of an online course based on the e-learning methodology. The article presents the development of an intelligent training course using data mining mechanisms. Efficient intelligent data processing algorithms underlie the development of adaptive online learning technologies implemented in educational processes. The basic principles of synthesizing a system for evaluating the quality of online courses are developed.

Keywords: online learning, online course, online course development, distance learning, educational platforms, Moodle.

Постановка проблеми. На сучасному рівні розвитку ІТ технологій викладач в освітній установі в значній мірі спирається на готові або розроблені електронні курси дисциплін під час представлення нового матеріалу. Відмітимо, що такий підхід до подачі матеріалу дозволяє кожному учаснику процесу отримати набір базових знань та навички, використовуючи мережу та клієнт – серверну технологію. Базова вимога організації такої взаємодії об'єктів навчального процесу – це наявність доступу до мережі навчальної установи. Визначальною характеристикою Онлайн-навчання є глобальна доступність, актуальність контенту та швидкий обернений зв'язок між учасниками процесу [1-3].

Так академічна мобільність є одним з важливих напрямків розвитку сучасної освіти як в Україні, так і за кордоном і необхідна умова інтеграції освітньої організації в світовий освітній простір. Віртуальна академічна мобільність передбачає формування траєкторій навчання з використанням онлайн-курсів, які створені різними освітніми організаціями або розроблені на основі нових інформаційних технологій окремими фахівцями (за межами установ освіти), носіями визначених компетенцій, групами людей, неосвітніми організаціями. Індивідуалізація освітніх траєкторій дозволяє створити у студентів додаткову мотивацію до навчання, розширити горизонти освітніх можливостей, отримати унікальні професійні компетенції.

Зрозуміло що така система організації освітнього процесу дозволяє змінити сам характер отримання освіти. Загальна архітектурна схема освітнього онлайн процесу (на основі стандарту IEEE P1484.1) в Ужгородському національному університеті представлена на (рис. 1). Кожний учасник Онлайн-навчання тепер може навчатися будь-коли та будь-де, а це в свою чергу дозволяє – як розширити коло учасників процесу так і забезпечити високий рівень інклюзивності освіти [2].

Зважаючи на все вище сказане постає актуальна задача організація ефективного та інклюзивного навчального процесу на основі електронних навчальних курсів, який повинен забезпечити набір вимог викладача щодо як

теоретичної так і практичної частини дисципліни. З боку студента вимагається необмежена і глобальна доступність контенту та ефективний механізм оберненого зв'язку з викладачем [4-6].

За останні роки провідні університети світу та України почали запроваджувати у свої структури дистанційну освіту, як рівноцінну форму освіти, створено сотні курсів підготовки спеціалістів у різних галузях. Станом на зараз одними з популярних міжнародних платформ Онлайн-навчання, які використовуються в усьому світі, є «Coursera», «Udemy». В Україні – серед закладів вищої освіти, слід виділити значну долю системи управління освітніми електронними курсами «Moodle» [7].

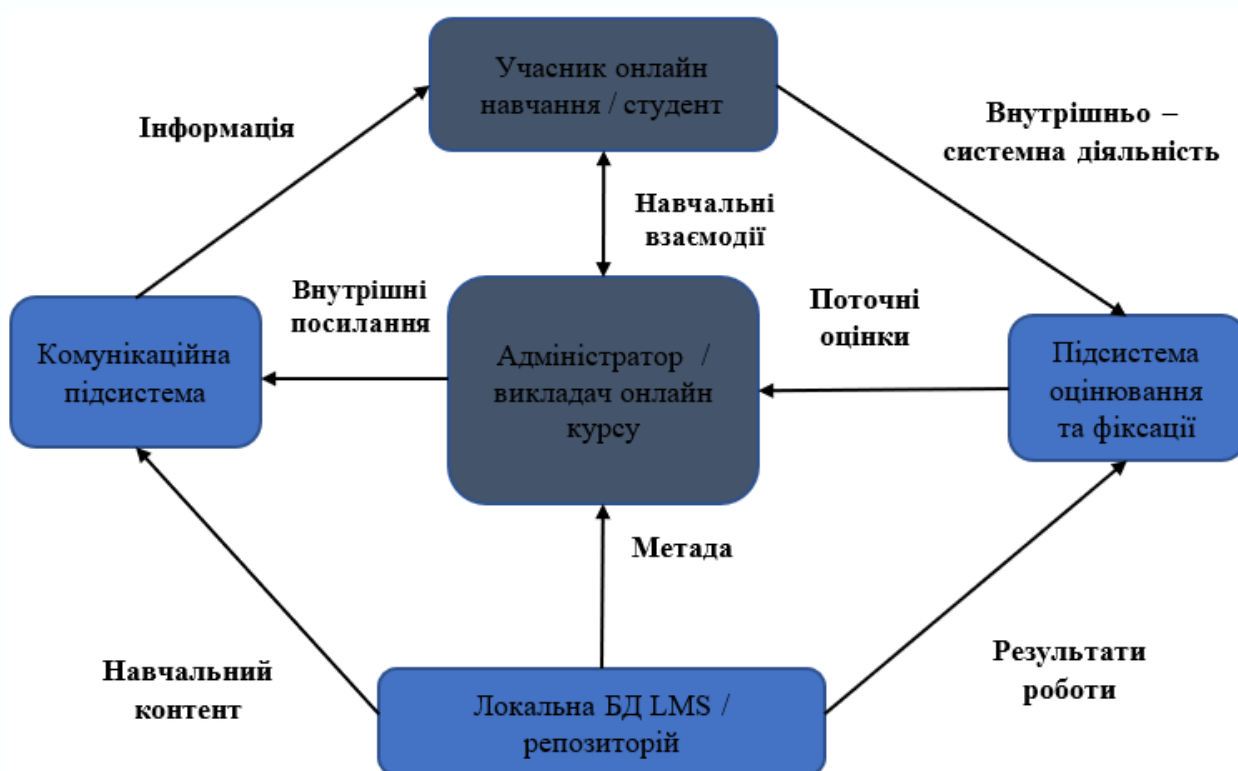

Рис. 1 Загальна архітектурна схема освітнього онлайн процесу в Ужгородському національному університеті.

В Україні так само як і у всьому світі відбувається перехід на електронні засоби дистанційної навчання в усіх сферах освіти. Значним рушієм в цьому напрямі стала світова пандемія, а також військова агресія на території України в 2022 році. Отже виникає можливість освоювати частину освітньої програми, використовуючи великий масив електронних освітніх ресурсів, різних за технологіями, типами і форматом. Це, в свою чергу, дозволяє студенту побудувати свою освітню траєкторію, необхідну для майбутньої або поточної професійної діяльності або для реалізації конкретного проекту. Процес зняття бар'єрів, що перешкоджають розвитку віртуальної академічної мобільності

(на основі онлайн курсів), і створення умов для активного залучення в цей процес широкого кола освітніх організацій, бізнес-структур, ІТ кластерів та інших учасників ринку онлайн-освіти є основоположними цілями загальної стратегії розвитку Ужгородського національного університету.

Представлена робота базується на використанні ефективної методології дослідження, контент-аналізу та широкого аналізу документів в базах Scopus та WoS. Інструменти контент-аналізу використовувались для аналізу письмових та інших джерел в мережі Internet. Головна увага була приділена саме способам та методам проектування і впровадження навчального курсу в Онлайн-навчання. Дослідження пошукових систем проводилося з використанням ключових слів «онлайн навчання», отримані документи були проаналізовані за допомогою контент-аналізу.

Мета статті – дослідження особливостей, механізмів, методів та моделей організації онлайн навчання в Ужгородському національному університеті.

Загальна концепція онлайн навчання. На першому етапі слід зафіксувати, що для ефективної реалізації Онлайн-навчання всі елементи системи дистанційного навчання (як сама інформаційна система так і електронні навчальні курси) повинні відповідати всім освітнім стандартам. Так, базовою вимогою до системи Онлайн-навчання в Ужгородському національному університеті є її відкритість, прозорість, висока якість електронних курсів, широка інклюзивність освіти [2].

Базова, поетапна схема побудови онлайн курсу на факультеті інформаційних технологій Ужгородського національного університету в межах LMS платформи (Learme) полягає в наступному – (рис. 2).

Рис. 2 Загальна схема створення ЦНР / контенту в межах LMS (Learme).

Система управління навчанням (LMS платформа) – це інформаційна система побудова за клієнт-серверною архітектурою, яка надає можливість створювати навчальний контент в електронному вигляді та організувати багаторівневе дистанційне навчання (забезпечувати навчальний процес в довільному форматі).

Основні напрямки роботи з LMS платформами полягають в наступному:

- Первинна розробка та маркетинг онлайн-курсів (навчального контенту різних типів) будь-яким зацікавленим користувачам;
- Простий інструментарій та базис організації освітнього процесу в навчальному закладі в онлайн-режимі;
- Гнучкий процес організації навчання та підвищення кваліфікації користувачів LMS платформи.

Загальна концепція LMS не обмежується локальною базою даних та клієнт-серверною архітектурою (як варіант хмарними сервісами різних рівнів). LMS платформа – це в першу чергу інформаційна система керування навчальним контентом та навчальними процесами і в концептуальній основі наближається до систем типу WorkFlow. Всі існуючі LMS платформи забезпечують наступні базові функції управління навчальним контентом в освітньому процесі:

- Створення та зберігання різноманітного освітнього контенту різних типів та форматів (в межах освітнього простору платформи);
- Автоматизація, централізація та розподілений доступ до навчального контенту в межах освітнього процесу;
- Повна автоматизація процесу управління групами учасників навчального процесу;
- Забезпечення максимально широкого спектру учасників навчального процесу;
- Автоматизація функцій перевірки знань та умінь учасників навчального процесу;
- Забезпечення функціоналу бази знань в межах LMS платформи;
- Забезпечення інструментарію аналізу успішності учасників навчального процесу, відстеження прогресу;
- Забезпечення функціоналу створення та видання сертифікатів за результатами завершення навчання.

Відмітимо що всі сучасні платформи онлайн-навчання (дистанційної освіти) підтримує наступні базові міжнародні освітні стандарти:

- Еталонна модель об'єктів загального контенту (SCORM);
- Стандарт AICC HACP для платформ Онлайн-навчання;
- Простий імпорт пакетів IMS Common Cartridge напряду у Moodle.

Інструментарій IMS дозволяє реалізувати набір онлайн-сервісів в мережі на базі IP. Технологія дозволяє створити однорідне середовище надання

мульти-медійних сервісів поверх стандартної IP-мережі. Загальна схема процедури навчального процесу в межах IMS представлена на (рис. 3);

- Сумісність засобів навчання (LTI) – відкритий стандарт, який запроваджується консорціумом IMS (Global Learning Consortium). Дана специфікація надає можливість провести просту інтеграцію онлайнів (хмарної) служби в систему керування навчальним процесом (LMS) з використанням різномітного інструментарію (API).

На наступному етапі важливо проаналізувати та відібрати базову технологію (інструментарій) організації Онлайн-навчання. Найпростішим способом організації Онлайн-навчання є створення та запуск онлайн-курсів на основі готових інформаційних платформ. Однією з найпопулярніших платформ є система «Moodle». «Moodle» - віртуальна розподілена платформа, яка була призначений для створення та розповсюдження інтерактивного контенту для навчання.

Платформа «Moodle» є вільним з відкритим - кодом (система поширюється за ліцензією GNU GPL) веб-додатком. Такий підхід організації архітектури «Moodle» надає можливість створювати свої портали онлайн-навчання та швидко їх адаптувати для потреб як викладачів так і студентів.

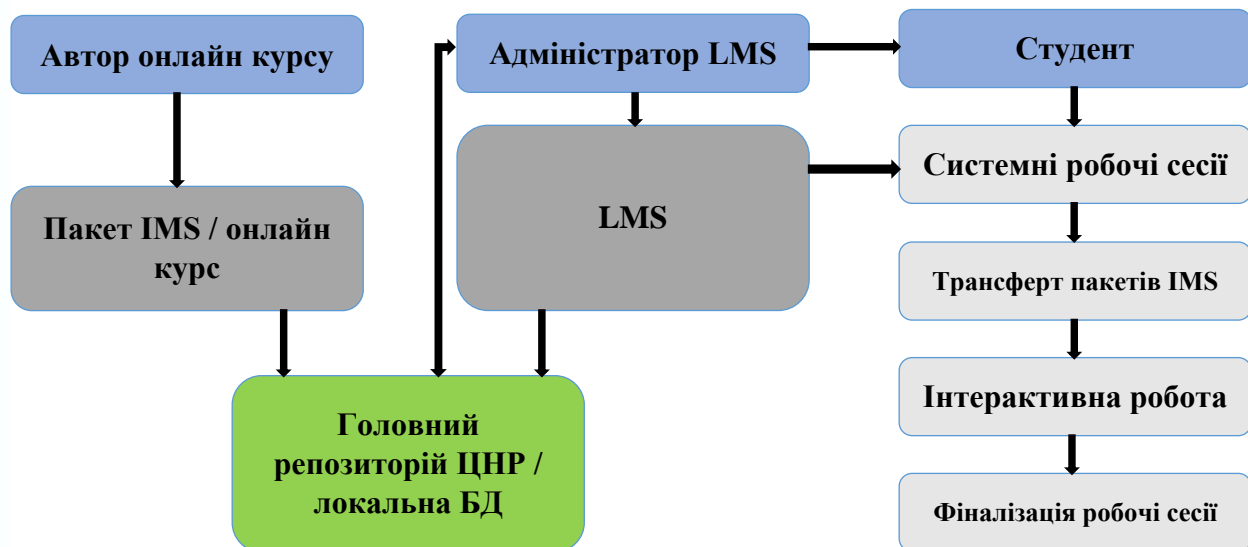

Рис. 3 Загальна схема процедури онлайн навчального процесу УжНУ в межах IMS.

Розробники «Moodle» прийняли такі стандарти електронного навчання:

- SCORM;
- WCAG;
- Experience API, розширений API - xAPI);
- AICC;
- IEEE LOM.

Стандарт SCORM введений, щоб привести до єдиного виду всі навчальні файли (навчальний контент) для LMS систем (систем управління навчанням). SCORM-курс – це архів (використовується формат ZIP), який містить файли курсу і XML-розмітку з його структурою (хеадером та блоком з контентом). Цей стандарт дозволяє включати в архів презентації, тексти, відео, аудіо і відкривати його у всіх LMS, сумісним з даним форматом. Зараз LMS в основному представлені як SaaS - хмарні рішення (крім локальних реалізацій). SCORM-курси підтримують такі сервіси, як iSpring, Moodle, Learnme [9-12]. З розвитком SaaS - сервісів, які дозволяють створювати онлайн-курси в браузері, акцент на SCORM почав змінюватись, наприклад платформа GetCourse не підтримує SCORM, тому що володіє власним редактором для створення курсів та іншого контенту.

Головна мета WCAG – забезпечити можливість розробникам онлайн-платформ для створення і тестування інтерфейсу та контенту, які будуть доступні для людей з обмеженими можливостями, а разом з ними і для всіх інших. Стандарт WCAG це є базовий стандарт по цифровій доступності контенту в тому числі і для LMS систем [11-15].

Experience API та xAPI представляють собою загальний стандарт платформ дистанційного навчання. Даний API дозволяє платформам дистанційного навчання забезпечити протокол обміну даних між собою на основі простої схеми відстеження та запису навчальних занять усіх типів. В загальному випадку різноманітні набори даних про навчальний процес зберігається в спеціальну базу даних навчальних записів (LRS сховище). Абстрактна база даних LRS може бути як частиною іншої великої бази даних так і функціонувати самостійно (за рахунок цього досягається високий рівень абстрагування даних).

Основні переваги та вдосконалення в порівнянні зі SCORM:

- Повноцінна можливість роботи з навчальним контентом в офлайн режимі. Це механізм реалізується на базі тимчасового зберігання робочої сесії в LRS.
- Вдосконалені механізми безпеки як контенту так і робочої сесії (підтримує відкритий протокол авторизації OAuth).
- Набір потужних можливостей збору статистики (в порівнянні зі SCORM).
- xAPI не має жорсткої прив'язки до бази даних (використовуючи механізми LRS, контент можна завантажити на сайт, в блог або соціальні мережі).
- xAPI дозволяє враховувати різні типи навчальної активності в межах онлайн навчання, які відсутні в SCORM.

Стандарт AICC регламентує загальні інструкції з розробки, доставки та попередньої оцінки (Computer-Based training – CBT та Web-based training – WBT) та різноманітних типів технологій навчання та контролю (дистанційного навчання в тому числі). Даний стандарт зараз застосовується для широ-

кого кола технологій дистанційного навчання та має значне розповсюдження та підтримку на рівні всіх сучасних платформ онлайн-навчання та розробки навчального контенту.

Відкритий стандарт IEEE LOM забезпечує інструментарій опису об'єктів навчання (різних типів та структур). В межах даного стандарту описувані атрибути навчального об'єкта включають наступні базові характеристики: тип об'єкта, автор об'єкта, власник об'єкта, умови розповсюдження та доступу, формат та методичні атрибути, такі як навчання або схеми та правила взаємодії.

Ефективним механізмом платформи «Moodle» є можливість автоматизації процесу оцінювання завдань (на основі тестової системи), інструменти контролю та закріплення пройденого матеріалу, зі зворотним зв'язком з викладачем в реальному часі [16,17]. Загальна архітектурна схема LMS «Moodle» в Ужгородському національному університеті представлена на (рис. 4).

Станом на зараз загальна кількість користувачів цієї платформи онлайн-навчання сягає більше п'ятдесяти мільйонів по всьому світу, сотні тисяч професійних викладачів, які вивчають і навчають понад шістьдесятьма мовами. Загальна кількість курсів в системах «Moodle» по всьому світу в 2023 році було близько двохсот тисяч курсів. Слід також виділити ще одну популярну платформу Онлайн-навчання (створення онлайн-курсів) – це платформа Learnme. Головною перевагою даної системи є відкритий та простий інтерфейс, загальна доступність використання як для тих людей, які хочуть створити курс, і для тих, хто хоче пройти навчання на курсах. Дана онлайн платформа дозволяє отримати доступ як до платного контенту так і до безкоштовних курсів.

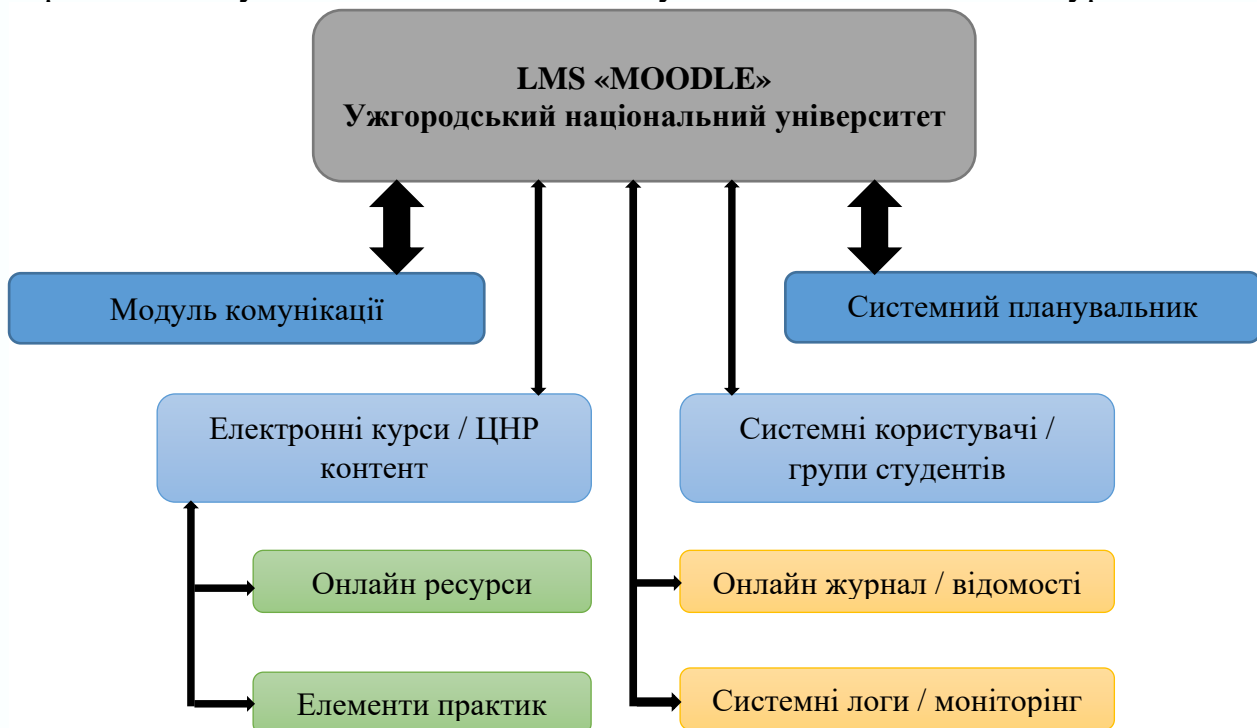

Рис. 4 Загальна архітектурна схема LMS «Moodle» в Ужгородському національному університеті.

Якість та універсальність реалізації електронного навчання може забезпечити використання спеціального програмного забезпечення для розробки електронних навчальних матеріалів та курсів. З його допомогою можливе створення пакетів навчальних матеріалів, які практично не залежать від того, яка саме LMS використовується. Отже, такий контент може переноситися з однієї LMS в іншу і створюватися для розповсюдження різними способами, у тому числі шляхом продажу. Існує кілька поширених форматів навчальних матеріалів (навчального контенту), але найбільшу популярність останні роки отримав формат SCORM. Він дозволяє як створювати ієрархічну структуру навчального контенту, так і відстежувати роботу студента з матеріалом, щоб одержати вичерпний звіт його роботи.

Загальна схема циклу розробки онлайн курсу представлена на – (рис. 5). Проаналізуємо етапи впровадження онлайн-курсу «Основи програмування – базовий рівень». На першому етапі були проаналізовані такі відомі інструменти для розробки і впровадження онлайн-курсів як – Articulate Storyline та iSpring. Розробка онлайн-курсу «Основи програмування – базовий рівень» проведена за допомогою платформи онлайн-курсів Learnme та програмного забезпечення Articulate Storyline. Загальна структура курсу, його змістовних модулів, контентне наповнення, детальний опис кожного заняття, як а також сама реєстрація була реалізована на платформа Learnme. Наповнення курсу матеріалом, тестові завдання для поточного контролю та приклади реалізовано в програмному забезпеченні Articulate Storyline.

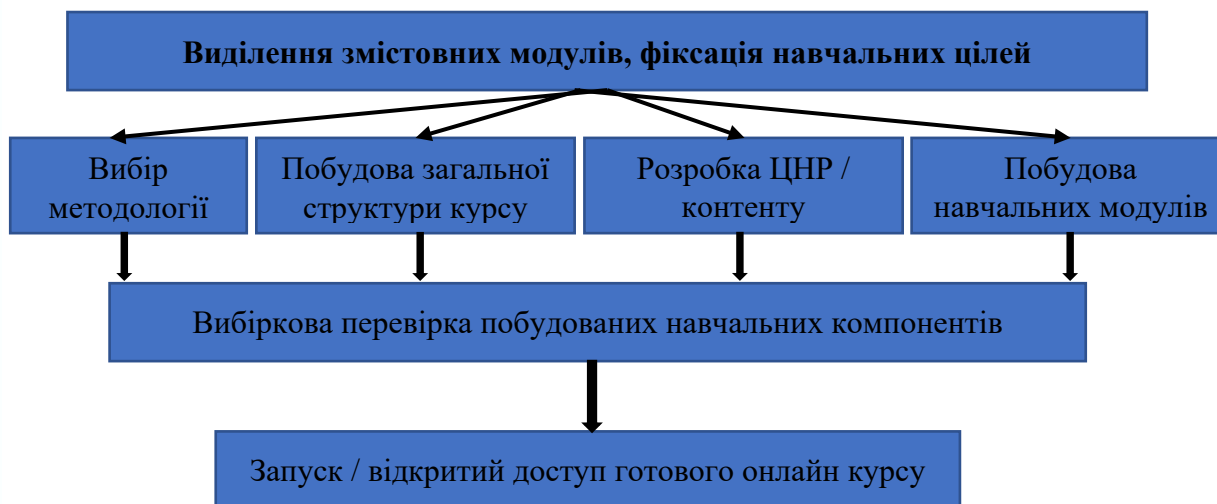

Рис. 5 Загальна схема циклу розробки онлайн курсу.

Отже інструмент Articulate Storyline забезпечує контентну розробку інтерактивних курсів. Інтерфейс Storyline звичний всім користувачам сучасних офісних програм, тому що його меню представлено стрічкою з вкладками.

Програма дозволяє завантажувати мовні пакети у вигляді плагінів. Також слід відмітити, розроблені з її допомогою навчальні матеріали, курси та цілі дисципліни (їх навігаційні елементи) можуть бути локалізовані будь-якою мовою, зокрема українською. Важливою особливістю Storyline є те, що медіа-об'єкти (текст, зображення) розміщуються не просто на слайді, а на додатковому контейнері (шарі). Кожен слайд може вміщати довільну кількість шарів, які є, по суті, різними станами слайду, причому зміна станів може відбуватися за певної дії студента. Наприклад, при правильному відповіді питання на слайді з'являється додатковий елемент – загальна візуалізація відповіді. Причому така реакція об'єктів курсу на дії налаштовується за допомогою спеціальних програмних тригерів.

Відмітимо, що Storyline можна використовувати для створення тренажерів, симуляторів програмного забезпечення. В систему вбудований спеціальний рекордер, забезпечує демонстрація роботи з програмним забезпеченням. Він забезпечує режим запису того, що відбувається на екрані або області екрана з можливістю паралельного захоплення аудіо в різних форматах. У режимі step-by-step кожна дія оператора системи автоматично забезпечується коментарями. Також можна створити не тільки демонстраційний контент різного рівня, але й такий, де користувач сам повинен виконати необхідні дії у вигляді завдання чи тесту. В системі Storyline є ефективний інструмент, який дозволяє розробникам онлайн-курсів записувати екран під час роботи з програмою. Також є можливості попереднього програмного моделювання, базові функції редагування відео контенту, підтримка мобільних пристроїв, Flash, а також HTML5, багатомовна підтримка, підтримка авто-перекладу.

Надзвичайно важливою перевагою є те, що розроблений в Articulate навчальний курс може бути опублікований у всіх популярних форматах навчальних матеріалів як SCORM, TinCan, AICC, HTML5, Word, на будь-якому носії інформації. Також є можливість імпорту готового курсу у «хмарне» середовище Articulate Online або будь яке інше. Замість цього інструмент і дозволяє забезпечити простий та ефективний імпорт готового курсу на платформу «Moodle». Плеєр курсу має гнучку настройку: можна змінити формат та сам контент курсу, є можливість додати ресурси, додаткові файли або посилання, глосарій курсу та нотатки.

Відмітимо, що платформа «Moodle» дозволяє не тільки розміщувати матеріали, але і створювати їх безпосередньо в самій системі. Зрозуміло, що такий підхід не завжди виявляється продуктивним. Є значні переваги створення навчального контенту в «Moodle» саме для завдань де передбачається не автоматизована перевірка завдань - семінарів, таблиць відповідей, форумів, для випадку фіксованого навчального курсу (або декількох курсів). Хоча платформа «Moodle» і має потужний модуль тестування, але готовий тест, як

і інші локально створені елементи, не можна перенести в іншу LMS (проблема ефективного експорту готових курсів). Тому, коли потрібно створити інтерактивний, ілюстративний контент, набори тестів, варіативне анкетування або тренажер, тобто будь-який матеріал, що включає мультимедіа та логічну автоматизацію, є сенс використовувати спеціальний інструментарій у вигляді окремого програмного засобу, що дозволяє робити це просто, досить швидко, привабливо, а головне – універсально.

Наприклад є можливість проводити розробку контенту в PowerPoint, на основі плагіну iSpring Suite, що дозволяє перетворити PowerPoint із інструменту створення презентацій на засіб створення професійного навчального контенту. Так можна створювати навчальні матеріали у вигляді наборів веб-сторінок, груп слайдів, відео та автономних навчальних курсів. Є можливість працювати контентом в різному форматі та проводити ефективний експорт готових матеріалів. Це означає, що розробляється готовий контент (навчальний курс), який потім можна експортувати в зручний формат, а потім опублікувати ще раз, але вже в іншому форматі, якщо потрібно.

На завершальному етапі для демонстрації гнучкості та мультиплатформності платформи Learnme побудований курс був імпортований в систему «Moodle».

На етапі реєстрації студент реєструється в системі Learnme та обирає онлайн-курс «Основи програмування – базовий рівень». На (рис. 6) показано курс «Основи програмування – базовий рівень». Однією з цілей цієї роботи є розробка онлайн курсу «Основи програмування – базовий рівень». На першому етапі проаналізуємо стандарти в галузі дистанційного навчання, а також методи і інструменти, необхідні для створення навчального контенту.

На етапі розробки онлайн-курсу ставилися наступні вимоги щодо підготовки навчального контенту:

- Першочергова орієнтація на прикладні завдання. Визначальною характеристикою навчального курсу «Основи програмування – базовий рівень» є його прикладна частина.
- Весь засвоєний навчальний контент базується та пов'язаний з вже наявними знання студентів попередніх дисциплін. Такий підхід дозволяє об'єднати наявну базу знань із новим контентом та побудувати базу асоціативних зв'язків.
- Велика варіативність навчального контенту в межах онлайн-курсу. Тобто онлайн-курс «Основи програмування – базовий рівень» використовує різні рівні комунікації для донесення навчального контенту. Це допомагає студентам швидко та ефективно засвоювати навчальну інформацію та безболісно переключатися з одного типу навчального контенту на інший в межах онлайн-курсу.

- Значна увага на самостійне застосування отриманих знань. В процесі навчання студенти самостійно розв'язують набори прикладів, а також контрольні тестові завдання.

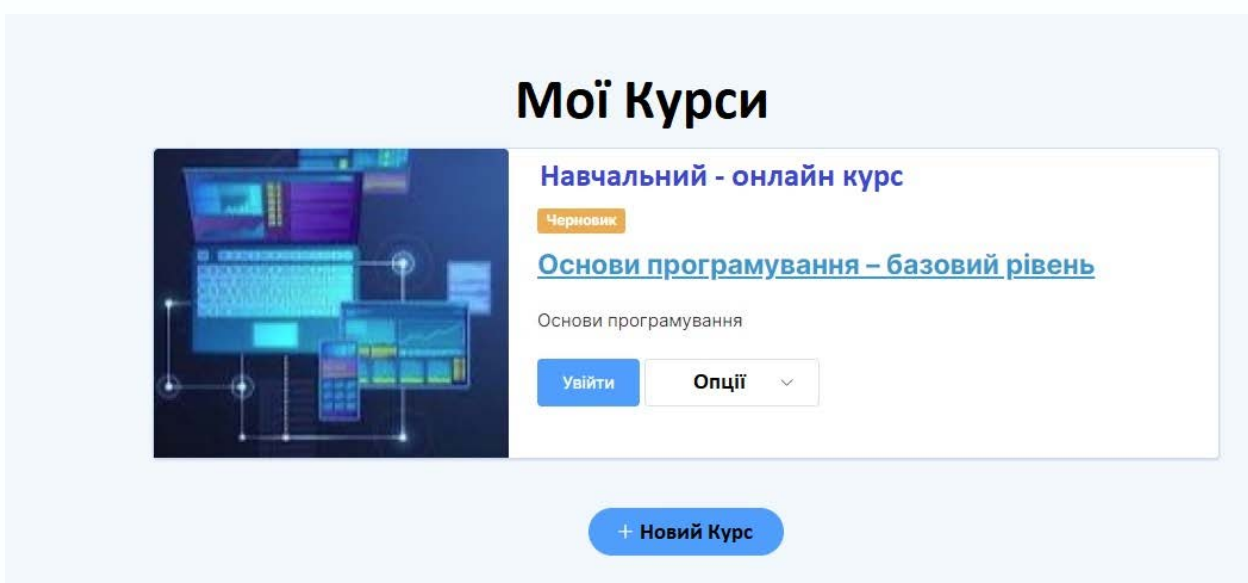

Рис. 6 Загальний інтерфейс вибору онлайн курсу в системі Learnme.

В системі Learnme є можливість створювати різні типи занять, які включають як перевірку завдань для самоконтролю, так і домашні завдання різних типів. Викладач має широкі можливості для спілкування зі слухачами онлайн-курсу через чат або за допомогою коментарів в аудіо та відео форматі (рис. 7). Принциповою перевагою даної системи є функціональна служба технічної підтримки сайту, яка допомагає в розробника для вирішення питань, що виникли в процесі роботи платформи. За допомогою даної служби при необхідності, є можливість розширення і вдосконалення вже існуючих функцій, розділів та частин платформи.

З точки зору студента значною перевагою є простота використання, портативність та мультиваріативність доступу до платформи. Тобто студенти мають можливість працювати з готовим контентом у вигляді онлайн-курсу, будь-де та будь-коли. Все, що для цього потрібно, це наявність Інтернету та пристрою, на якому відбудеться навчальний процес.

Ефективність двостороннього зв'язку між викладачем та студентом створює атмосферу довіри та інклюзивності навчального процесу, а також надає інструментарій для різноманітного оцінювання ефективності засвоєння навчального контенту. Можливість побудови студентського рейтингу дозволяє відстежувати прогрес кожного учасника навчального процесу. Викладач онлайн-курсу має можливість за необхідністю увімкнути та вимкнути коментарі, увімкнути аудіо/відео коментарі, чат, відгуки та оцінки до кожного навчального блоку окремо.

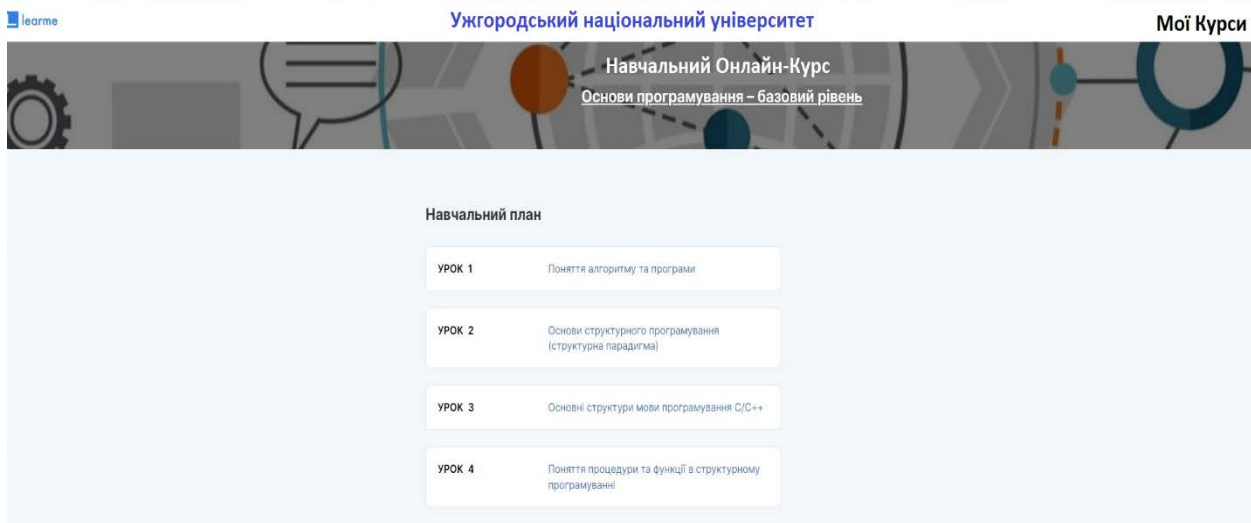

Рис. 7 Вибір заняття онлайн курсу в системі Learnme.

Платформа Learnme дозволяє створювати різні види онлайн-курсів (різні типи навчального контенту) як для індивідуального навчання так і для корпоративного та має наступні переваги:

- Наявність спрощеної, безкоштовної версії;
- Простий та легкий запуск та навігація на платформі;
- Широкі можливості для індивідуального налаштування навчального процесу та можливість створити індивідуальний план навчання;
- Наявність мобільного додатку, що значно збільшує охоплення аудиторії та спрощує підключення до навчального процесу;
- Можливість організації як безкоштовних так і комерційних курсів в корпоративному секторі;
- Можливість організації онлайн-курси у чат-ботах. Такий інструмент дозволяє замінити викладача і активно працюватиме з студентом в автоматичному режимі.

До недоліків платформи Learnme слід віднести наступне:

- Відсутність в базовій – безкоштовній версії можливості для маркетингу навчальних курсів.
- Відсутність в базовій – безкоштовній версії власної вебінарної кімнати (є загальна інтеграція з YouTube стрімінгом). Взагалі можливості відео-стрімінгу досить обмежені.
- Відсутність простої та ефективної пошукової системи відкритого (некомерційного) навчального контенту (онлайн-курсів, початкових матеріалів, готових тестових блоків) безпосередньо на платформі Learnme.
- Можливість приєднання до готових онлайн-курсів та доступ до навчального контенту в цілому, тільки перейшовши за посиланням-запрошенням. Загальна схема доступу до контенту побудована на основі облікових записів та посилань-запрошень. Така організація навчального процесу має

певні недоліки пов'язані з обмеженнями щодо доступу до необхідного контенту та неможливості провести попередню оцінку представлених в системі онлайн-курсів. Зрозуміло, що такі обмеження негативно впливають на пошук та індексацію всього навчального контенту на платформі в цілому.

Розроблений онлайн-курс «Основи програмування – базовий рівень» може бути експортований на інші платформи відповідно до таких стандартів, як SCORM 1.2, SCORM 2004, AICC, TinCanAPI. При створенні онлайн-курсу за основу був взятий стандарт SCORM, як самий поширений та підтримуваний на інших платформах онлайн-навчання (з орієнтацією на платформу «Moodle»).

Розроблений онлайн-курс «Основи програмування – базовий рівень» має просту трьох-рівневу структуру, вступ та блок перевірки знань. Загальна архітектурна схема курсу представлена на – (рис. 8). В першій частині курсу описані основні відомості щодо алгоритмічного програмування, основні парадигми та підходи в побудові програм. Перший блок складається з п'яти занять, в яких описуються загальні поняття для структурного програмування, основні програмні конструкції, розбирається поняття алгоритму та типу даних, аналізується структура програмного коду для мов програмування високого рівня (C/C++) розбираються особливості компіляції та трансляції коду.

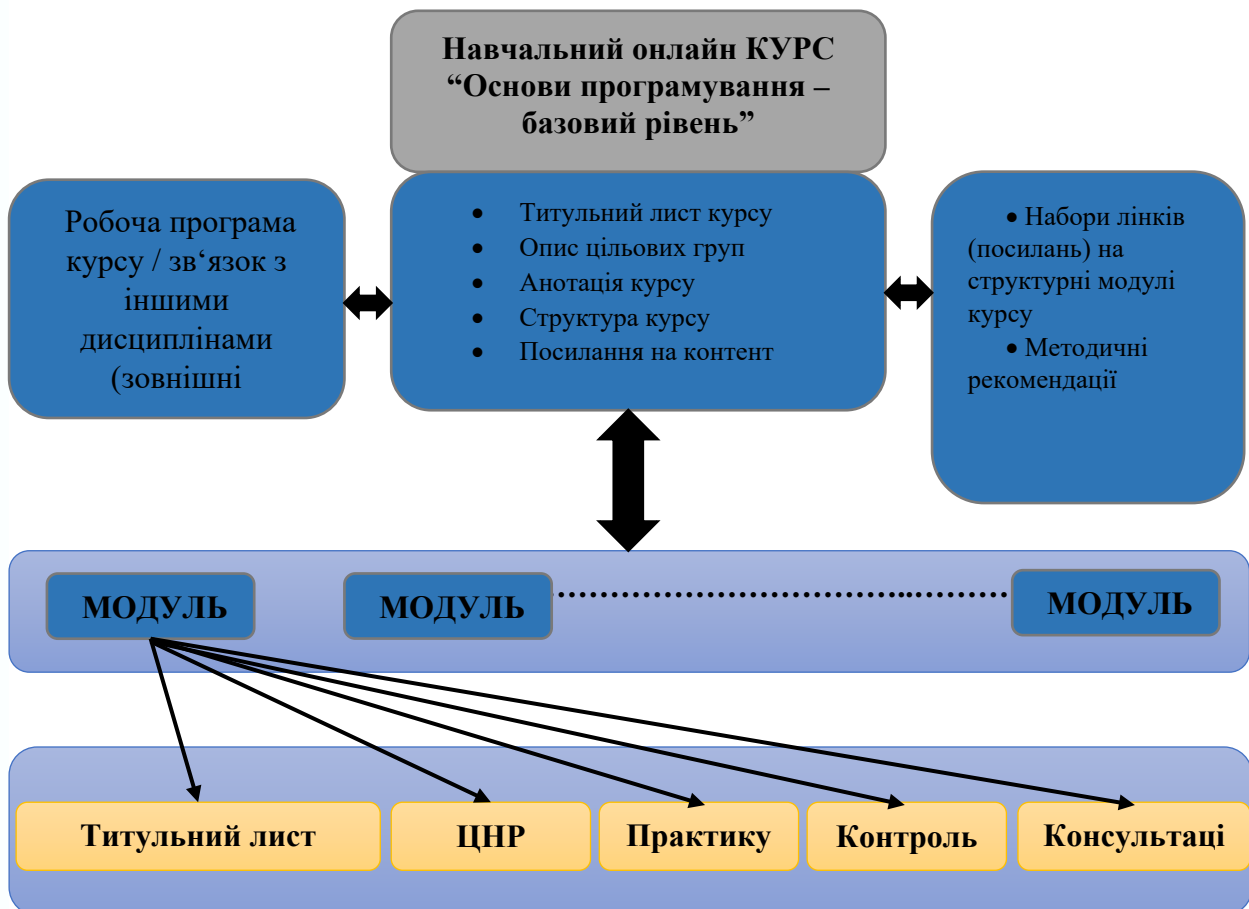

Рис. 8 Загальна архітектурна схема курсу «Основи програмування – базовий рівень» в LMS Learnme.

В другому блоці дисципліни описуються основні мовні конструкції та структури C/C++ без введення класів (ООП парадигми програмування). Дана частина курсу розбита на чотири заняття та необхідна для загального охоплення структурно – процедурної парадигми програмування.

Третя частина онлайн-курсу «Основи програмування – базовий рівень» присвячена базовим поняттям ООП підходу з прицілом на мови програмування C++/Java. Ця частина складається з семи занять, які охоплюють основи концепції об'єктно орієнтованого підходу, поняття класів та поняття об'єктного коду. Основна задача полягає в демонстрації потужності та переваг ООП підходу в порівнянні з класичним структурним програмуванням на базі C++/Java.

Зауважимо що в структурі курсу є блок перевірки отриманих знань, де студент може перевірити отримані знання, виконавши набір завдання для самоперевірки у вигляді тестів (на основі простих бінарних інваріант). Допускаються різні типи завдань перевірки – як термінології так і завдання з доповненим контентом.

Інструменти платформи Learnе дозволяють отримати доступ до онлайн-курсу курсу через просту внутрішню пошукову систему (також адміністратор курсу має можливість додавати студентів в групи). Це можна зробити двома способами. Перший спосіб полягає в простій процедурі додавання учасника навчального процесу через відповідні поля форми групи. Другий спосіб базується на можливості імпорту в систему групи студентів у вигляді списку. За даною процедурою адміністратор платформи (викладач) повинен заповнити форму за відповідним шаблоном (назва курсу, список студентів, контактні адреси та ін.). На основі цього в системі будуть заведені особі кабінети учасників навчального процесу (на основі облікових записів). На етапі попередньої ідентифікації на основі облікового запису студент може обрати свій онлайн-курс (зі списку сформованого адміністратором платформи або викладачем) та приступити безпосередньо до навчального процесу в зручній для нього формі.

Адміністратор системи (викладач) Learnе має ефективні механізми управління групами студентів і онлайн-курсів (набори фільтрів та базових інструментів) а також має можливість збору та первинного аналізу статистичних даних проходження начального процесу. Зауважимо, що всі операції з групами студентів та курсами здійснюються на основі механізму облікових записів та клієнт-серверної архітектури платформи Learnе.

Загальна модель оцінки якості онлайн курсів. Комплексна модель системи оцінки якості онлайн-курсів, в межах локальної LMS, представлена набором регламентів, критеріїв, принципів, методів, інформаційних сервісів та інших компонентів, що регламентують і створюють інформаційне забезпечення процедур оцінки якості онлайн-курсів за участю представників освітніх організацій, спеціалістів і експертів [17].

Метою системи оцінки якості онлайн-курсів є розвиток академічної мобільності студентів з використанням онлайн-курсів через створення умов, що сприяють підвищенню довіри до онлайн-освіти всіх учасників освітнього процесу, вільному доступу в систему освіти якісних онлайн-курсів, розвитку здорової конкуренції на ринку онлайн-навчання і постійному зростанню якості онлайн-курсів.

Схема оцінки якості онлайн-курсів вирішує наступні базові задачі:

1. Забезпечення різномірної комунікації між освітніми структурами (і не тільки) при створенні / використанні онлайн-курсів. Високий рівень комунікації освітньої організації може бути отриманий за умови надання максимально повної та достовірної інформації про онлайн-курс та його якість, включаючи порядок оцінки якості онлайн-курсу, інформацію про експертів, які проводили його оцінку. Зрозуміло, що рівень організації комунікації визначатися як загальним рейтингом освітньої організації, так і масовістю та популярністю тієї платформи, на якій розміщений онлайн-курс.

2. Ефективний механізм залучення до системи формальної освіти платформ, які сьогодні працюють на ринку неформальної освіти. Для цього повинні бути створені прості і зрозумілі правила входження таких платформ на ринок формального навчання, підвищення довіри до онлайн-курсів і до супутньої інформації, що надається платформами з перспективою заліку результатів навчання в освітніх програмах формальної освіти. Цей механізм повинен базуватися на наборі мінімальних вимог до контенту, що надається платформами онлайн-навчання та авторами онлайн-курсу.

3. Створення ефективних механізмів конкурентного середовища на ринку онлайн-освіти і постійна мотивація розробників до поліпшення якості онлайн-курсів. Це може бути зроблено за рахунок збору оцінок з боку студентів, побудови рейтингів онлайн-курсів, що формують співпадаючі компетенції. Для курсів з низьким рейтингом одним із способів його швидкого впровадження може бути вдосконалення онлайн-курсу відповідно до наборів кращих практик та отримання акредитації незалежних організацій (не тільки освітніх, а і бізнес структур). Іншим інструментом, що впливає на вибір онлайн-курсу, може бути наявність / відсутність в закладі освіти внутрішніх регламентів контролю та оцінки якості освітнього процесу в цілому та онлайн-освіти зокрема.

4. Створення ефективних інструментів поточного контролю (модулів, заліків екзаменів) в межах освітньої організації. При цьому заклад освіти зберігає за собою автономію в частині прийняття рішення про заліки / екзамени з урахуванням авторитетної думки інших освітніх організацій (громадських об'єднань роботодавців) про відповідність вимог, що пред'являються до результатів навчання за онлайн-курсом, освітніми стандартами та потребами ринку праці. Збір такої інформації про онлайн-курс повинен проводитися з

мінімальними додатковими витратами для розробників онлайн-курсів, а це означає, що необхідно використовувати всі можливі джерела даних про онлайн-курс та його якість.

Загальна архітектурна модель системи оцінки якості розроблених онлайн-курсів в Ужгородському національному університеті, що забезпечує розв'язок даних завдань, представлена на – (рис. 9).

Відмітимо, що загальна модель робочої системи оцінки якості онлайн-курсів передбачає реалізацію наступних базових функцій:

- Комплексну кафедральну (багатокритеріальну) оцінку онлайн-курсу, яка здійснюється з метою допуску онлайн-курсів до навчального процесу (портування в LMS);
- Вибіркову, експертну оцінку якості онлайн-курсу, здійснювану після запуску онлайн-курсу на платформі LMS.
- Формальна оцінка онлайн-курсу проводиться для перевірки відповідності онлайн-курсу вимогам навчального процесу.

Система оцінки якості онлайн курсів Ужгородського національного

Рис. 9 Архітектурна модель системи оцінки якості розроблених онлайн-курсів в Ужгородському національному університеті.

Відповідна оцінка онлайн-курсу проводиться за формальним критерієм переважно автоматизованими засобами за наступними напрямками:

- Початкова експертиза структури та компонентів онлайн-курсу;
- Загальна експертиза онлайн-курсу на відповідність окремим вимогам законодавства та навчального процесу закладу освіти;
- Комплексна перевірка працездатності змістовних модулів онлайн-курсу;
- Перевірка цілісності та зв'язків з іншими дисциплінами онлайн-курсу;

Комплексна оцінка розробленого онлайн-курсу проводиться за наступною схемою:

- Загальна експертиза онлайн-курсу закладами освіти – на основі перезарахувань заліків / іспитів за онлайн-курсом при освоєнні слухачами онлайн-курсу основних освітніх програм;
- Загальна експертиза онлайн-курсу з боку внутрішніх та зовнішніх навчально-методичних об'єднань;
- Варіативна незалежна зовнішня академічна експертиза онлайн-курсу;
- Всебічне рецензування онлайн-курсу з боку роботодавців, бізнес-спільноти, комерційних закладів освіти;
- Комплексна, незалежна оцінка відповідності онлайн-курсу кращим практикам і стандартам (ліцензійним та акредитаційним вимогам).

Безперервна оцінка онлайн-курсу проводиться за напрямками:

- Загальне оцінювання користувачів (відгуки та бальні оцінки);
- Зовнішня оцінка онлайн-курсу на основі поведінки (дій та результатів) користувачів (модуль статистичної обробки / збору даних).

Основними ініціалізаторами та учасниками схеми оцінки якості онлайн-курсу є наступні елементи:

- Першочерговий виконавець експертизи – голова ради експертів, що залучає та очолює процес експертизи, залучає експертів, відповідальний за процедуру і результати експертизи. В якості групи експертів можуть виступати – заклади освіти, внутрішні методичні комісії, групи стейкхолдерів, організації незалежної експертизи;
- Головний організатор експертизи – учасник процесу експертизи, який формує групу виконавців і розподіляє заявки по виконавцях відповідно до правил експертизи. В випадку організатора експертизи можуть виступати як зовнішні учасники експертизи (комерційні та некомерційні організації) так і внутрішні (кафедральні).

Всі отримані оцінки онлайн курсів зберігаються в інформаційній системі оцінки якості онлайн-курсів Ужгородського національного університету у вигляді структур даних:

- Зберігається інформації про всі види експертиз та бальних оцінок, які пройшов онлайн-курс;
- Зберігаються значення та набори отриманих оцінок по кожному виду експертиз, а також інші набори параметрів оцінювання.

В інформаційній системі оцінки якості онлайн-курсів також реалізований ефективний механізм сортування та фільтрації зібраної експертної інформації (модуль статистики).

Висновки. Доступ до навчального контенту (онлайн-курсу) студент може отримати через свій обліковий запис, він має можливість прослухати теоретичний блок навчальної дисципліни та перейти до блоку перевірки знань на основі тестів. Навчальний курс повністю розроблений в системі Articulate Storyline.

Всі пройдені заняття фіксуються в системі та надається можливість перейти на наступний етап. Після проходження всього курсу студенту пропонується виконати завдання і тести, щоб перевірити знання, отримані в процесі навчання. Після успішного проходження курсу і контрольної перевірки знань студент отримує відповідний електроний сертифікат.

Розроблений онлайн-курс «Основи програмування – базовий рівень» може бути використаний при викладанні даної дисципліни в інших навчальних закладах. Також результати проектування та реалізації онлайн-курсу можуть бути використані в якості шаблону для створення на його основі аналогічних онлайн-курсів зі схожою структурою.

Розроблено основні принципи синтезу системи оцінки якості онлайн-курсів. Процедури та критерії розробленої інформаційної системи оцінки якості онлайн-курсів Ужгородського національного університету забезпечують:

- Первинну апробацію методів розробки та оцінки онлайн-курсів, що відповідають більш ніж 10 галузям знань вищої освіти;
- Розробку та впровадження протоколів проведення експертизи якості онлайн-курсів освітніми організаціями, роботодавцями, внутрішніми та зовнішніми навчально-методичними об'єднаннями, незалежними експертами на більш ніж 150 онлайн-курсах;

Просування та популяризація дистанційної освіти, системи оцінки якості онлайн-курсів із залученням широкого кола освітніх організацій вищої освіти.

Література:

1. Kintonova A., Sabitov A., Povkhan I., Khaimulina D., Gabdreshov G. Organization of online learning using the intelligent metasystem of open semantic technology for intelligent systems. *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies*. 2023. № 1(2-121). P. 29-40.

2. Kintonova A., Sabitov A., Povkhan I. Development of an Online Course for «Web Programming» discipline with OLAT. 2022 *IEEE 7th International Energy Conference (ENERGYCON)*: Conference Proceedings (Riga (Latvia), May 9-12, 2022). Riga, 2022. P. 54-62.

3. Kintonova A., Povkhan I., Sabitov A., Tokkuliyeveva A., Demidchik N. Online Learning Technologies. 2022 *IEEE 7th International Energy Conference (ENERGYCON)*: Conference Proceedings (Riga (Latvia), May 9-12, 2022). Riga, 2022. P. 76-84.

4. Alt D., Naamati-Schneider L. Health management students' self-regulation and digital concept mapping in online learning environments. *BMC Medical Education*. 2021. Volume 21, Issue 1. Article Number 110.

5. Ferrer N. F., Alfonso J. M. E-Learning Content Management. New York (USA): Springer, 2010. 132 p.

6. How E-learning Platforms Are Gaining Popularity In The Ecommerce Industry. Punjab (India): FATbit Technologies, 2024. URL: <https://www.fatbit.com/fab/online-learning-vs-traditionallearning-a-study-on-elearning-platform/>

7. Pappas C. Top 20 eLearning Statistics For 2019 You Need To Know [Infographic]. Reno (NV, USA): eLearning Industry, 2019. URL: <https://elearningindustry.com/top-elearning-statistics-2019>

8. Siegel K. iSpring Suite 9: The Basics. Riva (USA): IconLogic, Inc., 2020. 119 p.

9. Caudill B., Banks D. Pocket instruction for SCORM. West Palm Beach (Florida, USA): JCASolutions, 2006. 114 p.

10. What is AICC. London (UK): Growth Engineering Technologies, 2022. URL: <https://www.growthengineering.co.uk/what-is-aicc/>

11. Revilova O., Santos O., Restrepo E. G. WCAG 2 in simple terms. Madrid (Spain): Itákora Press, 2015. 53 p.

12. Blokdruk G. A clear and concise XAPI reference. Toronto (Canada): 5STARCOoks, 2018. 137 p.

13. Masud Md., Huang X. An E-learning System Architecture based on Cloud Computing. *World Academy of Science, Engineering and Technology*. 2012. Vol. 62. P.74-78.

14. Chiasson A. Mastering Articulate Storyline. Birmingham (UK): Packt Publishing, 2016. 28 p.

15. Education at a Glance 2011. Paris (France): OECD Publishing, 2011. 320 p.

16. Ruiz-Corbella M., Alvarez-Gonzalez B. Virtual Mobility as an Inclusion Strategy in Higher Education: research on Distance Education Master degrees in Europe, Latin America and Asia. *Research in Comparative and International Education*. 2014. Vol. 9, Iss. 1. P. 165-180.

17. Wit H. de., Ferencz I., Rumbley L. E. International student mobility: European and US perspectives. *Perspectives: Policy and Practice in Higher Education*. 2013. Vol. 17, Iss. 1. P. 17-23.

References:

1. Kintonova, A., Sabitov, A., Povkhan, I., Khaimulina, D., & Gabdrashov G. (2023). Organization of online learning using the intelligent metasystem of open semantic technology for intelligent systems. *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies*, 1(2-121), 29-40.

2. Kintonova, A., Sabitov, A., & Povkhan I. (2022). Development of an Online Course for «Web Programming» discipline with OLAT. Proceedings from ENERGYCON 2022: *IEEE 7th International Energy Conference*. (pp. 54-62). Riga: IEEE.

3. Kintonova, A., Povkhan, I., Sabitov, A., Tokkuliyeveva, A., & Demidchik, N. (2022). Online Learning Technologies. Proceedings from ENERGYCON 2022: *IEEE 7th International Energy Conference*. (pp. 76-84). Riga: IEEE.

4. Alt, D., & Naamati-Schneider, L. (2021). Health management students' self-regulation and digital concept mapping in online learning environments. *BMC Medical Education*, 21 (1), Article 110. <https://doi.org/10.1186/s12909-021-02542-w>

5. Ferrer, N. F., & Alfonso, J. M. (2010). *E-Learning Content Management*. New York, USA: Springer.
6. FATbit Technologies. (2024, January 17). *How E-learning Platforms Are Gaining Popularity In The Ecommerce Industry*. fatbit.com. Retrieved from <https://www.fatbit.com/fab/online-learning-vs-traditionallearning-a-study-on-elearning-platform/>
7. Pappas, C. (2019, September 24). *Top 20 eLearning Statistics For 2019 You Need To Know [Infographic]*. eLearning Industry. <https://elearningindustry.com/top-elearning-statistics-2019>
8. Siegel, K. (2020). *iSpring Suite 9: The Basics*. Riva, USA: IconLogic.
9. Caudill, B., & Banks, D. (2006). *Pocket instruction for SCORM*. West Palm Beach, Florida, USA: JCASolutions.
10. Growth Engineering Technologies. (2022, January 18). *What is AICC*. www.growthengineering.co.uk. Retrieved from <https://www.growthengineering.co.uk/what-is-aicc/>
11. Revilova, O., Santos, O., & Restrepo, E. G. (2015). *WCAG 2 in simple terms*. Madrid, Spain: Itákora Press.
12. Blokduk, G. (2018). *A clear and concise XAPI reference*. Toronto, Canada: 5STARCOOKS.
13. Masud, Md., & Huang, X. (2012). An E-learning System Architecture based on Cloud Computing. *World Academy of Science, Engineering and Technology*, 62, 74-78.
14. Chiasson, A. (2016). *Mastering Articulate Storyline*. Birmingham: Packt Publishing.
15. *Education at a Glance 2011*. (2011). Paris, France: OECD Publishing.
16. Ruiz-Corbella, M., & Alvarez-Gonzalez, B. (2014). Virtual Mobility as an Inclusion Strategy in Higher Education: research on Distance Education Master degrees in Europe, Latin America and Asia. *Research in Comparative and International Education*, 9 (1), 165-180.
17. Wit, H. de., Ferencz, I., & Rumbley, L. E. (2013). International student mobility: European and US perspectives. *Perspectives: Policy and Practice in Higher Education*, 17 (1), 17-23.

УДК 004.8:004.94

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-797-807](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-797-807)

Поплавський Олександр Анатолійович кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри інформаційних технологій, Київський національний університет будівництва і архітектури, Київ, <https://orcid.org/0000-0003-0465-6843>

МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ ТОЧНОСТІ ПРОГНОЗУВАННЯ В СИСТЕМАХ ПІДТРИМКИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ НА ОСНОВІ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ

Анотація. У статті досліджуються сучасні методи підвищення точності прогнозування в системах підтримки прийняття рішень (СППР) на основі нейронних мереж. Актуальність теми обумовлена зростанням вимог до якості прийняття управлінських рішень у різних сферах діяльності, де точність прогнозів відіграє ключову роль. У роботі аналізуються традиційні статистичні методи, такі як регресійний аналіз, аналіз часових рядів, експоненційне згладжування, а також методи машинного навчання, включаючи нейронні мережі та їх гібридні варіанти. Особливу увагу приділено інтеграції статистичних методів з нейронними мережами, що дозволяє підвищити точність прогнозування в умовах складних та змінних даних. Представлені результати показують, що комбінування статистичних підходів із можливостями нейронних мереж дозволяє досягти більш високих результатів порівняно з використанням окремих методів. Запропоновані рекомендації щодо оптимального застосування досліджених методів у СППР для забезпечення якісного та своєчасного прийняття рішень. Зокрема, наголошується на важливості попередньої обробки даних, використання комбінованих моделей та адаптації до змінних умов. Висновки статті можуть бути корисними для фахівців, які займаються розробкою та впровадженням СППР у різних галузях, таких як фінанси, медицина, логістика та інші. Запропоновані методи підвищення точності прогнозування сприяють підвищенню ефективності управлінських процесів та зниженню ризиків прийняття невірних рішень. У контексті застосування результатів дослідження, розглянуті методи можуть бути адаптовані до специфічних потреб конкретних галузей. Наприклад, у фінансовому секторі вони можуть використовуватися для прогнозування ринкових трендів та оцінки ризиків, у медицині – для підтримки діагностичних рішень, а в логістиці – для оптимізації ланцюгів постачання та управління запасами. Крім того, стаття підкреслює важливість постійного моніторингу та вдосконалення моделей прогнозування, враховуючи зворотний зв'язок від користувачів СППР та зміни в зовнішніх умовах. Перспективними напрямками

подальших досліджень є розвиток методів глибокого навчання та їх інтеграція з іншими підходами для досягнення ще більшої точності та надійності прогнозування.

Ключові слова: системи підтримки прийняття рішень, нейронні мережі, прогнозування, статистичні методи, машинне навчання, інтеграція методів, точність прогнозування, гібридні моделі, автоматизовані системи, обробка даних.

Poplavskyi Oleksandr Anatoliyovych PhD in Technical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Information Technologies, Kyiv National University of Construction and Architecture, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0003-0465-6843>

METHODS FOR IMPROVING FORECAST ACCURACY IN DECISION SUPPORT SYSTEMS BASED ON NEURAL NETWORKS

Abstract. The article explores modern methods for improving forecast accuracy in decision support systems (DSS) based on neural networks. The relevance of the topic is driven by increasing demands for the quality of decision-making in various fields, where forecast accuracy plays a key role. The paper analyzes traditional statistical methods such as regression analysis, time series analysis, exponential smoothing, as well as machine learning methods, including neural networks and their hybrid variations. Special attention is paid to the integration of statistical methods with neural networks, which allows improving forecast accuracy in complex and dynamic data conditions. The presented results show that combining statistical approaches with the capabilities of neural networks achieves better results compared to using individual methods. Recommendations are provided for the optimal application of the studied methods in DSS to ensure high-quality and timely decision-making. In particular, the importance of data preprocessing, the use of combined models, and adaptation to changing conditions are emphasized. The conclusions of the article can be useful for professionals involved in the development and implementation of DSS in various industries such as finance, healthcare, logistics, and others. The proposed methods for improving forecast accuracy contribute to enhancing the efficiency of management processes and reducing the risks of incorrect decisions. In the context of applying the research results, the discussed methods can be adapted to the specific needs of various sectors. For example, in the financial sector, they can be used to forecast market trends and assess risks; in healthcare – to support diagnostic decisions; and in logistics – to optimize supply chains and inventory management. Additionally, the article highlights the importance of continuous monitoring and improvement of forecasting models, considering user feedback and changes in external conditions. Prospective

directions for further research include the development of deep learning methods and their integration with other approaches to achieve even greater accuracy and reliability in forecasting.

Keywords: decision support systems, neural networks, forecasting, statistical methods, machine learning, method integration, forecast accuracy, hybrid models, automated systems, data processing.

Постановка проблеми. У сучасному світі, де прийняття управлінських рішень відіграє ключову роль у різних галузях, точність прогнозування стає критичним фактором успішної діяльності організацій. З розвитком інформаційних технологій, зокрема, нейронних мереж, з'явилася можливість значного підвищення ефективності прогнозування за рахунок використання складних математичних моделей і алгоритмів [1]. Проте, навіть при високій адаптивності нейронних мереж, існують проблеми, пов'язані з їх недостатньою точністю в умовах змінних даних та шумових впливів [2, 9].

Застосування традиційних статистичних методів, таких як регресійний аналіз та аналіз часових рядів, вже давно використовується для прогнозування у стабільних умовах. Однак ці методи мають обмежену ефективність при обробці нелінійних даних, що часто зустрічаються в реальних системах [3]. У зв'язку з цим виникає потреба в інтеграції статистичних підходів з нейронними мережами для підвищення точності прогнозів, що підтверджується численними дослідженнями [7].

Деякі дослідники також звертають увагу на можливість використання гібридних моделей, які поєднують переваги різних методів, для забезпечення більш стабільних і точних прогнозів [5]. Такий підхід дозволяє не лише покращити результати прогнозування, але й забезпечити їх адаптивність до нових умов [6].

Таким чином, актуальність проблеми підвищення точності прогнозування в системах підтримки прийняття рішень (СППР) обумовлена необхідністю створення нових моделей, які могли б ефективно поєднувати переваги нейронних мереж та статистичних методів, забезпечуючи високий рівень точності та надійності прогнозів у складних і змінних умовах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останніми роками спостерігається значне зростання інтересу до використання нейронних мереж у системах підтримки прийняття рішень (СППР). У багатьох роботах доведено, що застосування нейронних мереж дозволяє значно підвищити точність прогнозування в складних системах. Зокрема, Zhang і Zhou [1] досліджували можливість інтеграції гібридних моделей, що поєднують нейронні мережі з традиційними статистичними методами, і показали, що такий підхід забезпечує більш високі результати. Brown і Green [4] дослідили ефективність використання гібридних підходів у СППР, комбінуючи нейронні мережі зі

статистичними моделями, що дозволило зменшити похибки прогнозів. У роботі Davis [5] розглядаються методи машинного навчання для прогнозування в логістиці, де автори зазначають, що такі методи можуть значно підвищити ефективність управління ланцюгами постачання. Lee та Park [2] виявили, що інтеграція статистичних методів з методами машинного навчання значно покращує точність прогнозів у різних галузях, зокрема в економіці та логістиці. Smith і Johnson [3] звернули увагу на роль байєсівських методів у керуванні невизначеністю прогнозів, що особливо важливо в умовах обмеженої кількості даних. Roberts [6] досліджував використання регресійного аналізу для економічного прогнозування та вказав на його обмеження при роботі з нелінійними даними. Martinez і Garcia [7] акцентували увагу на оптимізації моделей прогнозування за допомогою генетичних алгоритмів, що дозволяє досягти кращих результатів у задачах зі складними залежностями. Hernandez і Lopez [8] проаналізували часові ряди в автоматизованих системах управління та виявили, що використання нейронних мереж може підвищити точність моделей. Thompson [9] розглянув інтеграцію експоненційного згладжування з нейронними мережами, що дозволило поліпшити точність прогнозів у різних прикладних задачах. Загалом, останні дослідження підкреслюють важливість комбінованого підходу до прогнозування, який поєднує різні методи для досягнення максимальних результатів.

Мета статті:

Метою даної статті є дослідження та аналіз сучасних методів підвищення точності прогнозування в автоматизованих системах підтримки прийняття рішень, зокрема, шляхом інтеграції статистичних методів аналізу із нейронними мережами для швидкого та ефективного прогнозування вхідних параметрів.

Задачі статті:

1. Провести аналіз існуючих методів підвищення точності прогнозування в системах підтримки прийняття рішень.
2. Розглянути можливості застосування статистичних методів аналізу для покращення точності прогнозування в автоматизованих системах.
3. Дослідити інтеграцію статистичних методів з нейронними мережами та оцінити їх ефективність у підвищенні точності прогнозування.
4. Розробити рекомендації щодо оптимального застосування досліджених методів у системах підтримки прийняття рішень.

Виклад основного матеріалу. Прогнозування в системах підтримки прийняття рішень (СППР) є важливим елементом, що дозволяє забезпечити якісне та своєчасне прийняття управлінських рішень. У сучасних СППР використовуються різноманітні методи для підвищення точності прогнозування. До основних методів належать статистичні підходи, методи машинного навчання, включаючи нейронні мережі, а також гібридні методи, що поєднують різні техніки для досягнення оптимальних результатів.

Традиційні статистичні методи, такі як регресійний аналіз, часові ряди, методи експоненційного згладжування та інші, довгий час використовуються для прогнозування. Вони добре підходять для обробки лінійних даних і забезпечують достатньо високу точність у стабільних умовах. Однак ці методи можуть мати обмежену ефективність при прогнозуванні складних, нелінійних залежностей, що часто виникають у реальних системах.

Методи машинного навчання, зокрема нейронні мережі, набули значної популярності завдяки своїй здатності моделювати складні нелінійні залежності між вхідними параметрами і результатами. Нейронні мережі можуть адаптуватися до змінних умов і навчатися на великій кількості даних, що підвищує точність прогнозування. Особливо ефективними є глибокі нейронні мережі, які мають декілька прихованих шарів і можуть виявляти складні патерни в даних.

Для підвищення точності прогнозування часто використовуються гібридні методи, які поєднують різні підходи. Наприклад, статистичні методи можуть використовуватися для попередньої обробки даних або виділення ключових ознак, які потім передаються на вхід нейронної мережі для подальшого аналізу. Такий підхід дозволяє враховувати переваги різних методів і досягати більш високих результатів.

Енсамблеві методи, такі як багатошарові ансамблі або випадкові ліси, об'єднують кілька моделей прогнозування для отримання більш стабільних і точних результатів. Ці методи використовують різні моделі для оцінки одного і того ж набору даних, а потім комбінують результати для зменшення похибок прогнозування.

Байєсівські методи ґрунтуються на ймовірнісних моделях і дозволяють обробляти невизначеність у даних. Вони забезпечують обчислення умовної ймовірності результатів на основі наявних даних і враховують попередній досвід (апріорну інформацію), що робить їх ефективними у складних сценаріях прогнозування.

Методи оптимізації, такі як генетичні алгоритми або методи рою частинок, можуть використовуватися для налаштування параметрів моделей прогнозування. Це дозволяє підвищити точність прогнозів за рахунок оптимального налаштування моделей на основі конкретних даних.

Існує широкий спектр методів, що використовуються для підвищення точності прогнозування в СППР. Кожен з них має свої переваги та недоліки, і вибір методу залежить від специфіки завдання, характеру даних і необхідного рівня точності. Гібридні підходи та інтеграція кількох методів можуть забезпечити найкращі результати в реальних системах підтримки прийняття рішень.

Статистичні методи аналізу є одним з основних інструментів, які використовуються для прогнозування в автоматизованих системах підтримки прийняття рішень (СППР). Їх перевага полягає у здатності аналізувати великі

обсяги даних та виявляти закономірності, які можуть бути використані для підвищення точності прогнозів. Розглянемо основні можливості застосування статистичних методів у контексті автоматизованих систем.

1. Регресійний аналіз є одним із найбільш поширених статистичних методів, що дозволяє встановлювати зв'язок між залежною змінною (результатом) та однією або кількома незалежними змінними (вхідними даними). Використання регресійних моделей дозволяє передбачати результати на основі вхідних параметрів з високою точністю, особливо у випадках, коли існує лінійний зв'язок між змінними. Модифікації регресійного аналізу, такі як множинна регресія, логістична регресія та нелінійна регресія, дозволяють враховувати більш складні залежності та підвищувати точність прогнозів.

2. Аналіз часових рядів використовується для прогнозування змін параметрів, що змінюються у часі. Цей метод є ефективним для моделювання трендів, сезонних коливань та циклічних змін, які часто спостерігаються в реальних системах. Використання моделей ARIMA (AutoRegressive Integrated Moving Average), SARIMA та інших підходів дозволяє враховувати не лише минулі дані, але й їх взаємозв'язки, що покращує точність прогнозування.

3. Експоненційне згладжування є методом, що дозволяє створювати більш точні прогнози за рахунок зваженого усереднення попередніх даних. Цей підхід особливо ефективний у випадках, коли дані містять шум або випадкові коливання, оскільки він згладжує ці флуктуації, акцентуючи увагу на більш значущих трендах. Моделі типу Holt-Winters дозволяють також враховувати сезонні зміни, що робить цей метод корисним для прогнозування у багатьох прикладних задачах.

4. Кластерний аналіз дозволяє групувати дані на основі схожості або відмінності їх характеристик. Це може бути корисним для виявлення схожих патернів або груп, які можуть мати спільні властивості. У СППР це може використовуватися для сегментації даних та подальшого аналізу кожного сегменту окремо, що дозволяє підвищити точність прогнозування, зосереджуючись на специфічних характеристиках кожної групи.

5. Факторний аналіз дозволяє зменшити кількість змінних, які використовуються у моделюванні, шляхом визначення прихованих факторів, що впливають на результати. Це знижує складність моделі та підвищує її точність, оскільки усуваються некорисні або зайві змінні. У контексті СППР це може сприяти підвищенню продуктивності та точності системи.

6. Байєсівські методи застосовуються для обчислення умовних ймовірностей подій на основі апостеріорної інформації. Це дозволяє враховувати попередні знання та оновлювати прогнози у міру надходження нових даних. Байєсівський підхід є особливо корисним у ситуаціях, коли існує значна невизначеність або коли необхідно робити прогнози в умовах дефіциту даних.

Статистичні методи аналізу надають широкі можливості для підвищення точності прогнозування в автоматизованих системах підтримки прийняття

рішень. Їх використання дозволяє моделювати різноманітні залежності між параметрами, враховувати динаміку змін у часі, а також знижувати вплив випадкових флуктуацій на результати. Інтеграція статистичних методів з іншими підходами, такими як нейронні мережі, дозволяє досягти ще кращих результатів та забезпечити високу якість прогнозування у складних системах.

Інтеграція статистичних методів із нейронними мережами стає все більш популярною у сучасних системах підтримки прийняття рішень (СППР). Це обумовлено здатністю статистичних методів ефективно обробляти та аналізувати дані, а нейронних мереж — виявляти складні нелінійні залежності та адаптуватися до змінних умов. Така комбінація дозволяє підвищити точність прогнозування та покращити загальну ефективність СППР.

1. Попередня обробка даних за допомогою статистичних методів

Статистичні методи можуть бути використані на етапі попередньої обробки даних перед їх передачею на вхід нейронної мережі. Це включає:

- **Фільтрацію та згладжування даних:** Використання методів експоненційного згладжування та видалення шуму дозволяє підвищити якість вхідних даних, що забезпечує кращу навчальність нейронної мережі.
- **Виділення ознак:** Статистичні методи, такі як аналіз головних компонент (PCA) або факторний аналіз, можуть бути використані для зменшення розмірності даних та виділення ключових ознак, які мають найбільший вплив на результати прогнозування. Це дозволяє знизити складність нейронної мережі та підвищити її точність.

2. Інтеграція прогнозів статистичних моделей у нейронні мережі

Інтеграція прогнозів, отриманих за допомогою статистичних моделей, таких як регресійний аналіз або моделі часових рядів, у нейронні мережі може бути здійснена двома способами:

- **Застосування прогнозів як вхідних даних:** Прогнози, отримані з використанням статистичних моделей, можуть використовуватися як додаткові вхідні параметри для нейронної мережі. Це дозволяє нейронній мережі враховувати попередні оцінки та уточнювати їх на основі складніших нелінійних залежностей.
- **Комбіновані ансамблеві моделі:** Нейронні мережі можуть поєднуватися з іншими статистичними моделями в рамках ансамблевих методів, де результати різних моделей об'єднуються для отримання остаточного прогнозу. Це дозволяє зменшити ймовірність помилки і підвищити надійність прогнозу.

3. Оцінка ефективності інтегрованих методів

Ефективність інтеграції статистичних методів з нейронними мережами може бути оцінена за допомогою кількох критеріїв:

- **Точність прогнозування:** Інтеграція статистичних методів може підвищити точність прогнозування, особливо в умовах складних та неоднорідних даних. Дослідження показують, що комбіновані підходи часто перевершують окремо взяті методи.

- *Стійкість до шуму:* Статистичні методи можуть допомогти зменшити вплив шуму на результати прогнозування, що особливо важливо для нейронних мереж, чутливих до якості вхідних даних.

- *Швидкість навчання:* Використання статистичних методів для попередньої обробки даних та виділення ознак може прискорити процес навчання нейронної мережі, що зменшує загальний час на побудову моделі.

- *Гнучкість:* Інтегровані підходи забезпечують гнучкість у налаштуванні моделі, що дозволяє ефективно працювати з різними типами даних і задачами.

Інтеграція статистичних методів з нейронними мережами є перспективним напрямом розвитку сучасних СППР. Вона дозволяє поєднати переваги обох підходів, що сприяє підвищенню точності прогнозування, поліпшенню стійкості моделей до шуму та зменшенню часу навчання. Результати досліджень підтверджують ефективність таких інтегрованих методів, особливо в задачах, що вимагають високої точності та надійності прогнозування.

На основі проведеного аналізу існуючих методів підвищення точності прогнозування в системах підтримки прийняття рішень (СППР) та інтеграції статистичних методів з нейронними мережами, можна сформулювати рекомендації для їх оптимального застосування (Таблиця 1).

Таблиця 1.

Рекомендації щодо оптимального застосування досліджених методів у системах підтримки прийняття рішень

Рекомендація	Опис
1	2
1. Вибір методу на основі характеру даних	<ul style="list-style-type: none"> • Статистичні методи варто використовувати для аналізу даних з лінійними залежностями, коли структура даних є відносно простою і не потребує складного моделювання. Наприклад, регресійний аналіз або аналіз часових рядів підходять для прогнозування в умовах стабільності та передбачуваності. • Нейронні мережі доцільно застосовувати для обробки даних із складними, нелінійними взаємозв'язками. Вони підходять для задач, де важливо виявити приховані патерни та забезпечити адаптацію до змінних умов.
2. Інтеграція статистичних методів для покращення вхідних даних	<ul style="list-style-type: none"> • Використовуйте статистичні методи попередньої обробки даних, такі як згладжування або видалення шуму, перед тим, як передавати дані на вхід нейронної мережі. Це покращить якість даних та забезпечить кращу навчальність моделі. • Застосовуйте аналіз головних компонент (PCA) або факторний аналіз для зменшення розмірності даних та виділення ключових ознак, що знижує складність моделі і підвищує її точність.

Продовження таблиці 1

1	2
3. Використання комбінованих моделей	<ul style="list-style-type: none"> • Для підвищення точності прогнозування використовуйте комбіновані моделі, які об'єднують прогнози статистичних методів і нейронних мереж. Наприклад, результати регресійного аналізу можуть бути використані як додатковий вхідний параметр для нейронної мережі. • Розглядайте ансамблеві методи, де кілька моделей прогнозування працюють разом для зменшення похибок. Це може бути корисно для задач із високою невизначеністю.
4. Адаптація до змінних умов	<ul style="list-style-type: none"> • Використовуйте байєсівські методи для обробки невизначеності та оновлення прогнозів у міру надходження нових даних. Це дозволяє адаптуватися до змінних умов і забезпечувати більш точні прогнози. • Нейронні мережі, зокрема глибокі нейронні мережі, варто застосовувати для завдань, де необхідно враховувати динамічні зміни у даних, оскільки вони можуть навчатися та адаптуватися до нових патернів.
5. Оптимізація параметрів моделей	<ul style="list-style-type: none"> • Використовуйте методи оптимізації, такі як генетичні алгоритми або методи рою частинок, для налаштування параметрів нейронних мереж та інших моделей прогнозування. Це дозволить досягти оптимального балансу між точністю та швидкістю обробки даних. • Регулярно проводьте валідацію моделей на тестових наборах даних, щоб оцінити їх продуктивність та вчасно виявити необхідність в оптимізації параметрів.
6. Використання експертних знань	<ul style="list-style-type: none"> • Інтегруйте експертні знання з результатами моделювання для підвищення надійності прогнозів. Експертний досвід може бути корисним на етапі формулювання моделей та вибору ключових ознак, що впливають на результати прогнозування.
7. Моніторинг та постійне вдосконалення	<ul style="list-style-type: none"> • Регулярно моніторте результати прогнозування та ефективність застосованих методів. Використовуйте отримані результати для постійного вдосконалення моделей та адаптації їх до нових умов. • Залучайте зворотний зв'язок від користувачів системи для оцінки практичної ефективності прогнозів та визначення можливостей для покращення

Застосування досліджених методів у СППР вимагає комплексного підходу, який включає використання як статистичних, так і нейронних методів, їх інтеграцію та оптимізацію на основі характеристик даних та специфіки задачі. Використання цих рекомендацій дозволить забезпечити високу точність прогнозування та ефективність прийняття рішень у сучасних автоматизованих системах.

Висновки. У результаті проведеного дослідження було встановлено, що інтеграція нейронних мереж з традиційними статистичними методами значно

підвищує точність прогнозування в системах підтримки прийняття рішень (СППР). Аналіз сучасних підходів показав, що комбінування різних методів, таких як регресійний аналіз, аналіз часових рядів та експоненційне згладжування з можливостями нейронних мереж, дозволяє досягти більш високої ефективності в умовах складних та змінних даних. Гібридні моделі, що поєднують переваги різних підходів, забезпечують більш стабільні результати та зменшують похибки прогнозування, що підтверджується численними дослідженнями в цій галузі. Запропоновані методи можуть бути адаптовані для використання в різних сферах, таких як фінанси, логістика, медицина, де точність прогнозів відіграє вирішальну роль у прийнятті управлінських рішень. Окрім цього, використання оптимізаційних алгоритмів, таких як генетичні алгоритми, для налаштування параметрів моделей прогнозування дозволяє ще більше підвищити їх точність та адаптивність до конкретних задач.

Перспективними напрямками подальших досліджень є розвиток методів глибокого навчання та їх інтеграція з іншими підходами для забезпечення максимальної точності та надійності прогнозування. Важливим аспектом є також постійний моніторинг та вдосконалення моделей прогнозування, враховуючи зворотний зв'язок від користувачів СППР та змінні зовнішні умови.

Таким чином, результати дослідження підтверджують необхідність комплексного підходу до підвищення точності прогнозування в СППР, що включає використання як нейронних мереж, так і традиційних статистичних методів, їх інтеграцію та оптимізацію. Використання цих підходів сприятиме прийняттю більш обґрунтованих та ефективних рішень у різних галузях.

Література:

1. Zhang, Y., & Zhou, X. Enhancing forecasting accuracy in decision support systems using hybrid neural network models // Journal of Computational Science. 2021. Vol. 56. P. 102-110.
2. Lee, K., & Park, J. Integration of statistical methods and machine learning for improved prediction accuracy // International Journal of Data Science. 2020. Vol. 12, No. 3. P. 77-85.
3. Smith, R. J., & Johnson, M. P. Bayesian methods for uncertainty management in predictive models // Statistics and Computing. 2019. Vol. 29, No. 4. P. 523-534.
4. Brown, T., & Green, H. Hybrid approaches in decision support systems: Combining neural networks and statistical methods // Expert Systems with Applications. 2018. Vol. 94. P. 87-95.
5. Davis, L. Machine learning techniques for forecasting in logistics and supply chain management // Journal of Logistics Research. 2020. Vol. 18, No. 2. P. 145-154.
6. Martinez, E., & Garcia, F. Optimization of prediction models using genetic algorithms // Applied Intelligence. 2021. Vol. 51, No. 7. P. 1025-1032.
7. Roberts, A. Regression analysis for economic forecasting // Journal of Economic Forecasting. 2017. Vol. 43, No. 3. P. 25-33.
8. Hernandez, P., & Lopez, S. Time series analysis in automated control systems // Control Engineering Practice. 2021. Vol. 109. P. 104711.
9. Thompson, D. Integrating exponential smoothing with neural networks for improved forecast accuracy // Journal of Applied Mathematics and Computing. 2019. Vol. 68, No. 2. P. 23-30.

References:

1. Zhang, Y., & Zhou, X. (2021). Enhancing forecasting accuracy in decision support systems using hybrid neural network models. *Journal of Computational Science*, 56, 102-110. [in English]
2. Lee, K., & Park, J. (2020). Integration of statistical methods and machine learning for improved prediction accuracy. *International Journal of Data Science*, 12(3), 77-85. [in English]
3. Smith, R. J., & Johnson, M. P. (2019). Bayesian methods for uncertainty management in predictive models. *Statistics and Computing*, 29(4), 523-534. [in English]
4. Brown, T., & Green, H. (2018). Hybrid approaches in decision support systems: Combining neural networks and statistical methods. *Expert Systems with Applications*, 94, 87-95. [in English]
5. Davis, L. (2020). Machine learning techniques for forecasting in logistics and supply chain management. *Journal of Logistics Research*, 18(2), 145-154. [in English]
6. Martinez, E., & Garcia, F. (2021). Optimization of prediction models using genetic algorithms. *Applied Intelligence*, 51(7), 1025-1032. [in English]
7. Roberts, A. (2017). Regression analysis for economic forecasting. *Journal of Economic Forecasting*, 43(3), 25-33. [in English]
8. Hernandez, P., & Lopez, S. (2021). Time series analysis in automated control systems. *Control Engineering Practice*, 109, 104711. [in English]
9. Thompson, D. (2019). Integrating exponential smoothing with neural networks for improved forecast accuracy. *Journal of Applied Mathematics and Computing*, 68(2), 23-30. [in English]

УДК 378.016.:51]:004

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-808-816](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-808-816)

Руденко Юлія Олександрівна кандидат педагогічних наук, доцентка, доцентка кафедри кібернетики та інформатики, Сумський національний аграрний університет, вул. Герасима Кондратьєва, 160, м. Суми, 40021, <https://orcid.org/0000-0003-3162-1216>

Агаджанова Світлана Володимирівна кандидат технічних наук, доцентка, завідувачка кафедри кібернетики та інформатики, Сумський національний аграрний університет, вул. Герасима Кондратьєва, 160, м. Суми, 40021, <https://orcid.org/0000-0002-0486-3511>

Агаджанов-Гонсалес Карен Хесусович старший викладач кафедри кібернетики та інформатики, Сумський національний аграрний університет, вул. Герасима Кондратьєва, 160, м. Суми, 40021, <https://orcid.org/0000-0002-1409-4648>

Баталова Алла Борисівна старший викладач кафедри кібернетики та інформатики, Сумський національний аграрний університет, вул. Герасима Кондратьєва, 160, м. Суми, 40021, <https://orcid.org/0000-0003-2059-9594>

Вьюненко Олександр Борисович кандидат економічних наук, доцент кафедри кібернетики та інформатики, Сумський національний аграрний університет, вул. Герасима Кондратьєва, 160, м. Суми, 40021, <https://orcid.org/0000-0002-8835-0704>

АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ІМІТАЦІЙНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В РАМКАХ КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК

Анотація. У статті висвітлені можливості використання імітаційного моделювання в ІС та визначено особливості його застосування у контексті вивчення комп'ютерних наук. Імітаційне моделювання трактується як метод побудований на заміні об'єкта дослідження достатньо точною моделлю для проведення експериментів, які у реальному житті неможливо відтворити або вони дороговартісні і тривалі у часі. Розглянуто імітаційне моделювання в рамках вивчення комп'ютерних дисциплін «Смарт-технології та Інтернет речей», «Геоінформаційні системи», «Теорія систем та математичне моделювання».

У розрізі кожної дисципліни описано програмний продукт, що дозволяє реалізовувати імітаційне моделювання, його сутність, можливості, та недоліки.

Представлено короткий опис особливостей застосування середовища програми, де передбачено імітаційне моделювання, надано приклад типового завдання. Для дисципліни «Смарт-технології та Інтернет речей» представлено характеристику за означеними складовими емулятора «Cisco Packet Tracer»; для курсу «Геоінформаційні системи» -, 3D-моделювання у Scene Viewer (геоінформаційна система ArcGIS); для курсу «Теорія систем та математичне моделювання» - програмний засіб GPSS (General Purpose Simulation System).

Узагальнено проблеми застосування імітаційного моделювання в зазначених програмах. Серед них - дороговартісність встановлення, підтримки і оновлення ліцензійних програмних продуктів, витрати часу на підготовку до використання ПЗ та навчання навичкам моделювання, проблеми із сумісністю з іншими програмами.

Сформульовані висновки та окреслені перспективні напрямки використання імітаційного моделювання у робототехніці, у системах автоматизованого проєктування, при вивченні курсу з кібербезпеки.

Ключові слова: імітаційне моделювання, інформаційні системи, геоінформаційні системи, емулятор, математичне моделювання.

Rudenko Yuliia Oleksandrivna Ph.D. in Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Cybernetics and Informatics Department, Sumy National Agrarian University, St. Gerasima Kondratieva, 160, Sumy, 40021, <https://orcid.org/0000-0003-3162-1216>

Ahadzhanova Svitlana Volodymyrivna Ph.D. in Technical Sciences, Associate Professor, Head of the Cybernetics and Informatics Department, Sumy National Agrarian University St. Gerasima Kondratieva, 160, Sumy, 40021, <https://orcid.org/0000-0002-0486-3511>

Ahadzhanov-Honsales Karen Hesusovich Senior Lecturer of the Cybernetics and Informatics Department, Sumy National Agrarian University, St. Gerasima Kondratieva, 160, Sumy, 40021, <https://orcid.org/0000-0002-1409-4648>

Batalova Alla Borysivna senior lecturer of the Department of Cybernetics and Informatics, Sumy National Agrarian University, St. Gerasima Kondratieva, 160, Sumy, 40021, <https://orcid.org/0000-0003-2059-9594>

Oleksandr Borisovych Vyunenکو Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of the Department of Cybernetics and Informatics, Sumy National Agrarian University, St. Gerasima Kondratieva, 160, Sumy, 40021, <https://orcid.org/0000-0002-8835-0704>

ASPECTS OF USE OF SIMULATION MODELING WITHIN COMPUTER SCIENCES

Abstract. The article highlights the possibilities of using simulation modeling in IS and defines the features of its application in the context of studying computer sciences. Simulation modeling is interpreted as a method based on replacing the research object with a sufficiently accurate model for conducting experiments that cannot be reproduced in real life or are expensive and time-consuming. Simulation modeling within the study of computer disciplines "Smart Technologies and the Internet of Things", "Geoinformation Systems", "Systems Theory and Mathematical Modeling" is considered.

In the section of each discipline, the software product that allows you to implement simulation modeling, its essence, possibilities, and shortcomings is described. A brief description of the features of the application environment of the program, where simulation modeling is provided, is presented, and an example of a typical task is provided. For the discipline "Smart Technologies and the Internet of Things" the characteristics of the specified components of the "Cisco Packet Tracer" emulator are presented; for the course "Geographical information systems" - 3D modeling in Scene Viewer (geographical information system ArcGIS); for the course "Systems Theory and Mathematical Modeling" - GPSS (General Purpose Simulation System) software.

The problems of using simulation modeling in the specified programs are summarized. Among them are the high cost of installing, maintaining and updating licensed software products, spending time on preparing to use the software and learning modeling skills, problems with compatibility with other programs.

Conclusions are formulated and promising directions for the use of simulation modeling in robotics, automated design systems, and cyber security courses are outlined.

Keywords: simulation modeling, information systems, geoinformation systems, emulator, mathematical modeling.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Сучасні інформаційні системи (ІС) використовуються для автоматизованого розв'язування завдань будь-якої предметної галузі. ІС здатна виконувати функції управління, аналізувати і прогнозувати виробничі, економічні, соціальні процеси (економічна ІС), діагностичні та лікувальні функції (медична ІС), функції відтворення місцевості та автоматизувати географічні розрахунки (геоінформаційна система) тощо. ІС розвиваються і удосконалюються тим самим задовольняючи зростаючі потреби користувачів.

Сьогодні стає традиційною практикою використання в ІС Big Data, ШІ, 3D і AR/VR візуалізації, а також імітаційного моделювання. Зазначені

можливості підвищують ефективність виконання завдань, покращують прогнозування та управління складними технічними, економічними, соціальними та іншими процесами. Зокрема, імітаційне моделювання є потужним інструментом для створення віртуальних моделей реальних ситуацій. Ідея імітаційного моделювання полягає у заміні системи дослідження достатньо точною моделлю для проведення експериментів, які у реальному житті неможливо відтворити або вони дороговартісні і тривалі у часі. Модель у цьому контексті представляє собою комп'ютерну програму, що відображає ці процеси і дозволяє відтворювати експеримент у запрограмованому середовищі. Оскільки імітаційне моделювання широко застосовується в ІС, є сенс проаналізувати рівень їх застосування в рамках вивчення комп'ютерних наук.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Моделювання вже тривалий час є предметом дослідження науковців різних галузей. Наукові розвідки активізувалися з часів натуральних фізичних досліджень і до сучасних експериментів, реалізованих у формі імітаційного моделювання. Імітаційне моделювання, уможливує використання не готових управлінських рішень, а своєрідних консультуючих засобів, вважає Т. Білоусова [1]. Сфера дослідження авторки - особливості його у економічних ІС. Складність вирішення неформалізованих завдань і застосування у цьому напрямку моделей в інженерних ІС досліджував П.Єлісєєв [2]. Практичну цінність проведення досліджень за допомогою моделювання в ІС зазначають А.Остапенко, Д.Залевська [3]. Можливості імітаційного моделювання у системах масового обслуговування стали предметом дослідження М. Дехтярук [4]. Етапи впровадження картографічного моделювання в геоінформаційних систем вивчав Дж.Чен [5]. Автор прогнозує, що у найближчому майбутньому моделі будуть тісно пов'язані з доповненою реальністю (AR) і віртуальною реальністю (VR).

Завдяки інноваційним технологіям, що відкривають нові перспективи для використання імітаційного моделювання, виникають нескінченні можливості, а тому важливою задачею стоїть аналіз рівня його використання у навчанні комп'ютерним наукам.

Мета статті: обґрунтування важливості використання імітаційного моделювання в інформаційних системах, аналіз проблем навчання імітаційному моделюванню у рамках вивчення комп'ютерних наук..

Методи дослідження. Теоретичні: аналіз і систематизація наукових джерел для характеристики стану розробленості проблеми дослідження; імітаційне моделювання.

Виклад основного матеріалу дослідження. Імітаційне моделювання стало невіддільною частиною сучасних ІС. При імітаційному моделюванні алгоритм реалізації моделі досліджуваної системи відтворює процес функ-

ціонування системи у часі зі збереженням його логічної структури і послідовності. Імітуючи елементарні явища, що складають основу процесу можна оцінити характеристики системи і отримати відомості про стани процесу у будь-який встановлений термін.

Завдяки ефективному механізму аналізу складних систем використання імітаційних моделей при вивченні комп'ютерних наук стало традиційним. Різняться програмні засоби, локальні цілі, але основна мета залишається незмінною. Окреслимо і згрупуємо за ознаками ті цілі, які реалізуються при імітаційному моделюванні більшості ІС:

- Розробка сценаріїв, які змінюються залежно від заданих параметрів;
- Візуалізація процесів (графічна, анімація, відео);
- Математично-статистичний аналіз процесу;
- Формулювання звітів, висновків з вихідними даними і графіками;
- Прогнозування поведінки ІС;
- Віртуальне навчання та тренування, відпрацювання різних сценаріїв.

Більшість програмних продуктів, що вивчаються при викладанні комп'ютерних наук мають функціонал для імітаційного моделювання. Нами детально будуть розглянуті ІС, в яких використовується імітаційне моделювання у розрізі вивчення таких комп'ютерних дисциплін «Смарт-технології та Інтернет речей», «Геоінформаційні системи», «Теорія систем та математичне моделювання».

Огляд дозволить акцентувати увагу на особливостях певної ІС та окреслити труднощі, які супроводжують процес навчання.

1. При вивченні дисципліни «Смарт-технології та Інтернет речей» реалізується моделювання комп'ютерних мереж, яке дозволяє тестувати різні протоколи мережевої взаємодії та аналізувати ефективність роботи мережі без ризику для реальних систем. Включає моделювання навантажень, затримок, пропускну здатності та стійкості мережі до різних загроз.

Найпопулярнішим емулятором мережевого устаткування є емулятор «Cisco Packet Tracer», розроблений компанією «Cisco Systems» для навчання майбутніх фахівців. Програма «Cisco Packet Tracer» дозволяє створювати імітаційні моделі серверів DHCP, HTTP, TFTP, FTP мереж, а також конфігурувати маршрутизатори, комутатори та інше мережеве обладнання.

Створення імітаційної моделі в емуляторі Cisco Packet Tracer здійснюється шляхом додавання необхідних об'єктів на логічну робочу область з подальшим їх з'єднанням та налаштуванням. Емулятор «Cisco Packet Tracer» має дві робочі області – логічну та фізичну, він також може працювати у двох режимах – режимі роботи в реальному часі (здійснюється розробка проекту та перевірка його працездатності засобами командного рядка командами опера-

ційної системи Cisco IOS) та в режимі візуального моделювання взаємодії мережевих компонентів (дозволяє відстежувати процеси взаємодії мережевих компонентів шляхом візуалізації процесів формування та передавання пакетів відповідних протоколів) приклад реалізації завдання зі збирання домашньої мережі подано на рисунку 1.

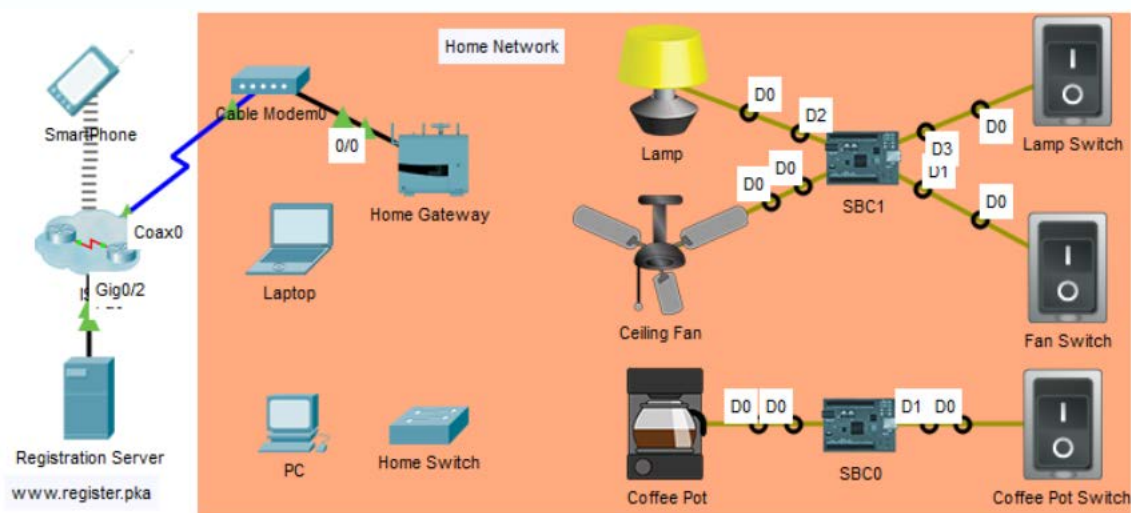

Рис. 1 Збирання домашньої мережі в емуляторі Cisco Packet Tracer

Незважаючи на потужний потенціал імітаційного моделювання в Cisco Packet Tracer у навчанні та тестуванні мережевих конфігурацій, важливо враховувати певні недоліки. Перш за все, симулятор розроблений як навчальний інструмент, він орієнтований на опанування базових принципів і налаштувань і тому не може відтворювати процеси за реальними даними та трафіком. Крім цього програма Packet Tracer має обмежену реалістичність, не завжди точно відтворює реальну роботу мережевого обладнання та протоколів, що може призводити до неточного або спрощеного відображення мережевих ситуацій.

Симулятор не підтримує складні сценарії, всі протоколи та функції, доступні в реальному мережевому обладнанні Cisco. Нові або розширені технології можуть бути відсутні або представлені у спрощеній формі.

Також відзначаємо труднощі повної інтеграції з іншими інструментами мережевого моделювання або моніторингу.

2. Імітаційне моделювання застосовується в курсі «*Геоінформаційні системи*» (ГІС).

Сучасні геоінформаційні системи – це інтегровані інформаційні системи, які поєднують методи обробки даних з різних автоматизованих систем, але також мають широкий спектр методів та процесів для моделювання і візуалізації моделей. Найпоширенішою ГІС сьогодні вважається веб-платформа

ArcGIS платформа, яка дозволяє створювати і використовувати географічну інформацію (карти, сцени, шари, аналітику, застосунки).

Моделювання на платформі ArcGIS включає систему управління на основі картографічних даних (прийняття рішень у сферах управління земельними ресурсами, міським господарством, транспортом, торгівлею); автоматизоване проектування та розробку довідково-інформаційні системи; технології збору даних географічних інформаційних систем, систем картографічної інформації, автоматизованих систем картографування, фотограмметричних систем, земельних інформаційних та кадастрових систем. Комплексне імітаційне моделювання в ГІС здійснюється від збору до зберігання, оновлення та візуалізації.

Сформулюємо приклад завдання з використанням імітаційного моделювання. Потрібно розробити план організації управління міськими насадженнями для затвердження у муніципалітеті. Необхідно розбити насадження таким чином, щоб була забезпечена тінь для пішоходів у спекотні дні, мінімізовано стік води під час сильних злив; потрібно раціонально розташувати дерева, розрахувати і спрогнозувати їх висоти. Веб-сцена результатів розробки публікується на платформі ArcGIS Online у 3D-форматі і може бути переглянута за допомогою Scene Viewer. (рис.2.)

Рис. 2 Моделювання парку зелених насаджень в Scene Viewer

При використанні та вивченні ГІС ймовірні такі ускладнення:

Програмне забезпечення ГІС та його оновлення вимагає значних фінансових витрат.

ГІС складні у використанні, мають специфічний інтерфейс та функціональні можливості, тому потребують спеціальних знань та певного часу для підготовки. Недостатня підготовка і поверхневість знань розробника моделі може призвести до помилкових висновків або рішень. Відзначаємо проблеми з інтеграцією даних через різні формати, масштаби та стандарти. Також ГІС вимагають потужного апаратного забезпечення для ефективної обробки великих обсягів просторових даних.

3. При вивченні курсу «Теорія систем та математичне моделювання» застосовується ІС моделювання складних об'єктів загального призначення GPSS (General Purpose Simulation System). GPSS World використовується при дискретно-подієвому моделюванні і є об'єктно-орієнтованою мовою програмування. Завдяки можливостям візуального представлення інформації, GPSS World дозволяє спостерігати та фіксувати внутрішні механізми функціонування моделей. Інтерактивність мови GPSS World дає змогу одночасно досліджувати та управляти процесами моделювання.

Практичним прикладом застосування імітаційного моделювання може бути модель служби СТО. Сформулюємо задачу для вирішення методом імітаційного моделювання: СТО займається ремонтом автомобілів трьох типів: А, В та С. Машини всіх типів надходять на ремонт з інтервалами за експоненціальною закономірністю. Інтенсивність прибуття для машин типу А складає 0,013 за хвилину, для типу В – 0,03 за хвилину, для типу С – 0,025. На СТО працюють дві ремонтні бригади. Час ремонту автомобіля типу А є випадковою величиною, рівномірно розподіленою в інтервалі [10, 20] хвилин, типу В – [9, 19] хвилин, типу С – [10, 30] хвилин. На стоянці перед СТО є 20 місць, а кожна бригада має два ремонтних бокси, і може обслуговувати одночасно дві машини.

Необхідно провести облікові розрахунки часу обслуговування, ймовірність відмови в обслуговуванні, коефіцієнт завантаження роботою робітників бригади, коефіцієнт заповнення стоянки, середню кількість працюючих боксів, середню кількість зайнятих місць на стоянці; розробити модель роботи СТО на мові GPSS і провести моделювання протягом місяця і року.

Використання ІС GPSS у вивченні курсу дозволило також виявити певні недоліки. По-перше, GPSS дозволяє моделювати лише один пристрій одночасно і потребує окремого моделювання у разі паралельної одночасної роботи. По-друге, система не підтримує графічне відображення даних, що унеможливило візуалізацію моделі в реальному часі і ускладнило обробку інформації. Крім того, в цій програмі важко представити процеси обробки інформації у вигляді алгоритму.

Опис застосування імітаційного моделювання при вивченні комп'ютерних наук не обмежується вказаними трьома курсами. Втім вони дозволяють вичерпно показати всебічні можливості імітаційного моделювання і охопити весь спектр недоліків його використання.

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. Представлені нами ІС успішно реалізують імітаційне моделювання і при вивченні комп'ютерних наук мають вагомe значення. Визначені проблеми і недоліки кожної ІС не гальмують прогрес розвитку, а сприяють їх усуненням.

У перспективі вивчення комп'ютерних наук передбачається опанування імітаційного моделювання у розрізі вивчення курсу з кібербезпеки (для

тестування вразливостей систем аналізу сценаріїв кібератак, вивчення поведінки шкідливого програмного забезпечення та розробляти ефективні захисні механізми); у системах автоматизованого проєктування (тестування цифрових прототипів продуктів або інженерних рішень); у робототехніці (для навчання роботів взаємодії з фізичними об'єктами).

Література:

1. Білоусова Т. П. (2023). *Імітаційне моделювання ринкової рівноваги*. Вісник Херсонського національного технічного університету, (2(85)), 127–132. <https://doi.org/10.35546/kntu2078-4481.2023.2.17>
2. Єлісеєв, П. Й. (2021). *Імітаційне моделювання в інженерному проєктуванні*. Вісник східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, (1(265)), 12–19. <https://doi.org/10.33216/1998-7927-2021-265-1-12-19>
3. Остапенко, А., & Залевська, Д. (2024). *Імітаційне моделювання економічних задач в середовищі Anylogic*. Grail of Science, (35), 185–188. <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.19.01.2024.033>
4. Дехтярук, М. (2019). *Імітаційне моделювання роботи перевантажувального комплексу «Крани–панелевози»*. Modern engineering and innovative technologies, (21-01), 120–129. <https://doi.org/10.30890/2567-5273.2022-21-01-028>
5. Chen, J. X. (2010). Geographic Information Systems. *Computing in Science & Engineering*, 12(1), 8–9. <https://doi.org/10.1109/mcse.2010.13>
6. Шамрін, Р. В. (2016). *Динамічна модель розвитку фінансового ринку в економічних системах депресивного типу*. Агросвіт, (3, лютий), 24–28.

References:

1. Bilousova T. P. (2023). *Imitatsiine modeliuвання rynkovoї rinvovahy [Simulation modeling of market equilibrium]* Visnyk Khersonskoho natsionalnoho tekhnichnoho universytetu, (2(85)), 127–132. <https://doi.org/10.35546/kntu2078-4481.2023.2.17> [in Ukrainian]
2. Yeliseiev, P. Y. (2021). *Imitatsiine modeliuвання v inzhenernomu proektuvanni [Simulation modeling in engineering design]*. Visnyk skhidnoukrainskoho natsionalnoho universytetu imeni Volodymyra Dalia, (1(265)), 12–19. <https://doi.org/10.33216/1998-7927-2021-265-1-12-19> [in Ukrainian]
3. Ostapenko, A., & Zalevska, D. (2024). *Imitatsiine modeliuвання ekonomichnykh zadach v seredovyshchi anylogic [Simulation modeling of economic problems in the environment]*. Grail of Science, (35), 185–188. <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.19.01.2024.033> [in Ukrainian]
4. Dekhtiaruk, M. (2019). *Imitatsiine modeliuвання rukhu na pishokhidnomu perekhodi, obladnanomu svitloforom [Simulation modeling of traffic at a pedestrian crossing equipped with a traffic light]*. Modern engineering and innovative technologies, (21-01), 120–129. <https://doi.org/10.30890/2567-5273.2022-21-01-028> [in Ukrainian]
5. Chen, J. X. (2010). Geographic Information Systems. *Computing in Science & Engineering*, 12(1), 8–9. <https://doi.org/10.1109/mcse.2010.13>
6. Shamrin, R. V. (2016). *Imitatsiine modeliuвання ekonomichnykh system: prohramni zasoby ta napriamy yikh vdoskonalennia [Simulation modeling of economic systems: software tools and directions for their improvement]*. Ahrosvit, (3, liutyi), 24–28 [in Ukrainian].

УДК 004.94:656.13

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-817-831](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-817-831)

Семенчук Катерина Леонідівна кандидат технічних наук, доцент, член Української Асоціації з Управління Проектами «УКРНЕТ», м. Одеса, 65114, тел.: (067) 92-99-411, <https://orcid.org/0000-0002-1808-448X>

УПРАВЛІННЯ ЛАНЦЮГІВ ПОСТАЧАНЬ З ВИКОРИСТАННЯМ ЦИФРОВИХ ДВІЙНИКІВ

Анотація. Стаття присвячена розгляду проекту розробки цифрового ланцюга на прикладі морських транспортних перевезень для побудови інформаційної системи з використанням цифрових технологій на усіх етапах реалізації проекту. Для проведення аналізу, моделювання ситуацій та оптимізації роботи в ланцюзі постачань використовують цифрові двійники, які є аналогами реальних об'єктів у віртуальному середовищі. Сучасні ланцюги постачань становлять значний виклик для контролю та моніторингу у ході реалізації проекту, водночас пропонуючи численні можливості для оптимізації, оскільки впевнено переміщуються з розряду допоміжних засобів у клас основних. Для вдосконалення ланцюгів постачань було запропоновано цифровий двійник, що відкриває досить великі перспективи при управлінні логістичними процесами, при обміні інформацією між учасниками ланцюга постачань. Це стає викликом часу в транспортній сфері. Охарактеризовані основні етапи проекту, включаючи визначення вимог, розробку архітектури системи, впровадження та тестування. Особлива увага приділяється перевагам використання цифрових двійників до управління ланцюгами постачань, таким як підвищення ефективності, зменшення ризиків та покращення прогнозування. Результатами дослідження визначено розвиток та можливості цифрових двійників для оптимізації управління ланцюгами постачань для підвищення конкурентоспроможності підприємств транспортного комплексу. Представлена структура для цілісного цифрового двійника ланцюга постачань, здатного охопити весь транспортний ланцюг. Таким чином, створюються можливості для зниження витрат на організацію та координацію перевезень, підвищується якість транспортних і логістичних послуг, що надає їм надійності, виявляючи можливі проблеми ще на ранній стадії. Проаналізовано основні інформаційні технології, які сприяють використанню цифрового двійника ланцюга постачань як корисного та надійного інструменту. Запропонована стратегія вертикальної інтеграції, що є доцільнішою, оскільки може об'єднувати різних учасників. Наведено цифровий двійник на прикладі морського транспортного ланцюга, який є важливим елементом міжнародних ланцюгів постачань у світі.

Ключові слова: ланцюг постачань; морські перевезення; цифрові технології; цифровий двійник; управління проектом

Semenchuk Kateryna Leonidivna PhD in Engineering, Associate Professor,
<https://orcid.org/0000-0002-1808-448X>

DIGITAL TWINS FOR SUPPLY CHAIN MANAGEMENT

Abstract. The article is devoted to the consideration of a digital chain development project, using the example of maritime transport, in order to build an information system based on digital technology at all stages of the project formation. Digital twins, which are analogues of real objects in a virtual environment, are used to analyse, model situations and optimise supply chain operations. Modern supply chains represent a significant challenge to control and monitor during project implementation, while offering numerous opportunities for optimisation as they move from the category of ancillary resources to that of primary resources. To improve supply chains, a digital twin has been proposed, which opens up great prospects for managing logistics processes and exchanging information between supply chain participants. This is becoming the challenge of the moment in the transport sector. The article describes the main stages of the project, including requirements definition, system architecture development, implementation and testing. Particular attention is paid to the benefits of using digital twins in supply chain management, such as increased efficiency, reduced risk and improved forecasting. The results of the study identify the development and capabilities of digital twins to optimise supply chain management to increase the competitiveness of transport companies. A structure for an integral digital twin of the supply chain, capable of covering the entire transport chain, is presented. This will create opportunities to reduce the cost of organising and coordinating transport, improve the quality of transport and logistics services, making them reliable and identifying potential problems at an early stage. The main information technologies that facilitate the use of the digital twin of the supply chain as a useful and reliable tool are analysed. A strategy of vertical integration is proposed, which is more appropriate because it can unite different actors. The digital twin is presented using the example of the maritime transport chain, which is an important element of international supply chains in the world.

Keywords: supply chain; project management; maritime transport; digital technologies; digital twin.

Постановка проблеми. Управління ланцюгами постачань є важливою складовою успішного функціонування будь-якого підприємства у сучасних умовах конкурентного ринкового середовища. Зростання обсягів та складності

ланцюгів постачань вимагає від організацій постійного пошуку ефективних інструментів для їх управління та оптимізації. У цьому контексті використання цифрових технологій, зокрема цифрових двійників, набуває все більшого значення, зокрема у галузі морських перевезень. Управління ланцюгами постачань є важливим аспектом сучасного бізнесу, адже від його ефективності залежить конкурентоспроможність підприємства на ринку. Однак, з постійним зростанням обсягів даних, складності процесів та вимог до точності та швидкості реагування, виникає потреба в нових інструментах та технологіях для оптимізації управління ланцюгами постачань. Набуває особливої актуальності розроблення та впровадження інформаційних систем, які б сприяли використанню цифрових двійників у управлінні ланцюгами постачань. Ці інформаційні системи можуть забезпечити підприємствам доступ до віртуальних моделей їх ланцюгів постачань, що дозволить аналізувати, моделювати та оптимізувати різні аспекти цих ланцюгів з врахуванням реального стану ресурсів та процесів.

Такі інформаційні системи можуть значно полегшити прийняття рішень, забезпечити більшу точність та ефективність управління ланцюгами постачань, а також сприяти підвищенню конкурентоспроможності підприємств на ринку. Тому розробка таких систем є актуальною та важливою для подальшого розвитку бізнесу в умовах сучасного глобального ринку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Ідея використання цифрових двійників вперше з'явилася у роботах Е. Глєсгена та Д. Штаргеля [1], де вчені досліджують фактичне та прозорливе об'єднання даних, використовуючи цифрові двійники для сертифікації транспортних засобів та управління автопарком. Основним завданням запропонованого цифрового двійника транспортного засобу є «постійне прогнозування стану транспортних засобів або систем, що забезпечує швидкість корисного використання та ймовірність успішного виконання завдань». Вирішення цього завдання є елементом загальної еволюції процесу цифрової трансформації суспільства. У роботах вчених Е. Глєсгена та Д. Штаргеля, цифровий двійник описується наступним чином: «Цифровий двійник - це інтегрована мультифізична, мультимасштабна, теоретико-вірогідна модель транспортного засобу або системи, в якій використовуються найкращі доступні фізичні моделі, деталі датчиків, а також історія парка транспортних засобів для моделювання стану оригіналу, що працює в реальних польових умовах». За результатами дослідження міжнародної консалтингової компанії McKinsey & Company [2], розробники продуктів, що використовують на підприємствах цифрові двійники, скоротили загальний час розробки на 20-50%, зменшивши витрати – підприємства скоротили кількість дорогих передсерійних прототипів у середньому з двох або трьох до одного.

У 2021 році Google анонсувала Supply Chain Twin, нове хмарне рішення Google, яке дозволяє компаніям створювати цифрового двійника — репрезен-

тацію свого фізичного ЛП. За допомогою Supply Chain Twin компанії можуть об'єднати дані з різних джерел, забезпечивши можливість обміну інформацією із постачальниками та своїми партнерами. Рішення підтримує корпоративні бізнес-системи, що містять дані про географічне розташування, продукцію, замовлення та складські операції організації, а також дані від постачальників і партнерів, такі як рівні запасів та статус транспортування продукції [3].

Supply Chain Pulse пропонує у реальному часі здійснювати керування подіями, проводити оптимізацію та симуляцію процесів управління проектом за допомогою штучного інтелекту (ШІ). Використовуючи його, команди проекту можуть детально вивчати операційні показники за допомогою інформаційних панелей продуктивності, які полегшують перегляд стану ланцюга постачань. Крім того, вони можуть установлювати сповіщення, які спрацьовують, коли показники досягають визначених користувачем порогових значень, і створювати робочі процеси, які дозволяють користувачам співпрацювати для вирішення проблем. Рекомендації щодо алгоритму, керованого штучним інтелектом, Supply Chain Pulse пропонують відповіді на події, позначають складніші проблеми та моделюють вплив гіпотетичних ситуацій.

Провідна світова дослідницька і консалтингова компанія Gartner прогнозує, що 13% організацій реалізують проєкт Інтернету речей (IoT), використовують цифрових двійників, а 62% - перебувають у процесі впровадження цифрових двійників [4]. Зі збільшенням конкуренції в промислових секторах та інформаційних технологіях очікується, що ринок цифрових двійників продовжить зростати за CAGR (Compound Annual Growth Rate, сукупний ручний коефіцієнт зростання) понад 30%, зрештою досягнувши 26 мільярдів доларів до 2025 року. Хоча їх використання нове і вимагає планування та інтеграції на високому ступені, цифрові двійники здатні трансформувати операції ЛП на всіх рівнях.

Авторами у [5] пропонують можливості моделювання на рівні морського ланцюга постачання з використанням цифрового двійника, які є незамінними для оцінки ймовірних майбутніх сценаріїв.

Сучасне тлумачення концепту «цифровий двійник» (*digital twin*) введено Майклом Гривзом (Мічиганський університет, 2011 рік) [6]. Сама ідея була сформульована Гривзом ще у 2002 році, але тоді була названа «моделлю дзеркальних просторів» (*mirrored spaces model*). За визначенням М. Гривза, концепція цифрового двійника складається з реального та віртуального просторів. Віртуальний простір містить як всю інформацію, зібрану з реального простору, так і докладний (зазвичай чисельний) опис фізичного пристрою або процесу від мікроскопічного рівня до геометричного макроскопічного рівня. Опис, наданий цифровим двійником, має «практично не відрізнятися від свого фізичного аналога».

Таким чином, цифровий двійник – це термін, що використовується для опису комп'ютеризованої (або цифрової) версії фізичного активу чи процесу. Концепція цифрового двійника поєднує ідеї моделювання та Інтернету речей (IoT). Можливість використовувати цифровий двійник з'явилась завдяки масовому переходу компаній на цифрові технології, що спрощує процес отримання інформації та дозволяє створити сценарій дій, який підходить усьому ЛП [7]. Нещодавня пандемія та військові ситуації призвели до дисбалансу попиту та пропозиції товарів, тим самим вплинувши на технології ланцюгів постачання у всьому світі. Але ці ситуації також підвищили потребу компаній у використанні технологічних рішень з управління ЛП для розв'язання цих проблем, оскільки не можна ігнорувати ймовірність блокування постачань або глобальні конфлікти.

Штучний інтелект стає необхідним для інноваційної трансформації ЛП. 46% керівників ланцюгів постачання очікують, що штучний інтелект, цифрові двійники, когнітивні обчислення та хмарні програми стануть для них найбільшими областями інвестицій у цифрові операції протягом наступних трьох років [1].

Дослідження, проведені у 2023 році, показали, що ЦДЛП увійшла до Нуре Cycle за версією Gartner [8] як одна з найбільш проривних технологій у ланцюгу постачань.

Але у найближчі два роки ні одна з цифрових інновацій не стане досить зрілою, щоб істотно змінити економіку. У середньому, період оживлення, "визрівання" технології займає від 5 до 10 років. При цьому деякі інновації вивчають до проходження ними усіх етапів розвитку, і, як слідство, на зміну їм приходять нові технології.

Так, загальні ефекти від диджиталізації процесів матеріалопровідних систем дозволяють [9]:

- на 10-15% підвищити обсяги випуску продукції;
- на 100-150% прискорити процеси планування, виробництва та доставки продуктів до споживача;
- на 50-70% зменшити витрати на проведення випробувань до початку впровадження цифрових двійників та інструментів візуального моделювання;
- внаслідок підвищення рівня прозорості операцій, на 20-30% зменшити затримки по всьому циклу управління ланцюгами постачань.

Розглянувши наукову літературу про впровадження цифрового ланцюга постачань в сфері морських перевезень, питання побудови цифрового двійника у ЛП залишається невирішеним, враховуючи методологію управління проектами, в частині процесів планування, виконання, моніторингу та контролю проекту.

Мета даної роботи - проаналізувати можливості розроблення інформаційних систем управління ланцюгами постачань у морських транспортних перевезеннях на основі використання технології цифрових двійників.

Для досягнення цієї мети вирішені наступні задачі:

1. Дослідити концепт «цифровий двійник» ланцюга постачань (Digital Supply Chain Twin, ЦДЛП).

2. Розглянути стратегію вертикальної інтеграції для ланцюга постачань, яка є доцільнішою, оскільки може об'єднувати різних учасників: морську та наземну діяльність, портові процеси, транспортування, обробку вантажів та ІТ послуги.

3. Представити ЦДЛП на прикладі морського транспортного ланцюга, який є важливим елементом міжнародних ланцюгів постачань, що стало можливим завдяки використанню нових технологій, і показати, як саме цифровий двійник може допомогти подолати присутні недоліки в транспортних мережах і ланцюгах постачань.

Виклад основного матеріалу дослідження

Концепт «цифровий двійник ланцюга постачань»

Цифрові двійники, як віртуальні моделі реальних об'єктів та процесів, відкривають широкі можливості для покращення управління ланцюгами постачань. Вони дозволяють аналізувати, моделювати та оптимізувати різні аспекти постачального ланцюга, враховуючи реальний стан ресурсів, виробничих процесів та логістичних операцій. Концепція цифрових двійників набула широкого поширення у багатьох сферах виробництва, також її слід використовувати у проектній діяльності. При формуванні морського транспортного ланцюга постачань досліджується цифровий двійник у просторово-часовій динаміці та інформаційні зв'язки між різними стейкхолдерами даного ланцюга.

Управління ланцюгами постачань грає ключову роль при трансформації бізнесу та збільшенні частки на ринці. Значний вплив на розвиток ланцюгів постачань (ЛП) має удосконалення таких процесів як автоматизація та стандартизація складських і транспортних операцій, впровадження електронного документообігу, зріст темпів електронної комерції, побудова цифрових двійників бізнес-процесів.

Цифровий двійник ланцюга постачань - це віртуальна модель фізичного ланцюга постачання, яка включає цифровий аналог кожного фрагменту процесу. Але на відміну від інших графічних візуалізацій, ця модель є динамічною, оскільки потоки даних від пристроїв підключені до IoT, а потім з'єднуються зі штучним інтелектом для постійного моніторингу та оновлення, ефективно відображаючи поточний стан кожної рухомої частини.

Цифровий двійник - це семантично пов'язаний набір моделей, інформації та даних, що повністю описує потенційну або реальну фізичну систему, і як такий формує представлення всіх аспектів відповідної фізичної системи (наприклад, властивостей, стану та поведінки), які можуть бути актуальними для поточної або наступних фаз життєвого циклу проекту.

Цифровий двійник ланцюга постачань розробляється разом з відповідною логістичною системою і залишається її віртуальним аналогом протягом усього життєвого циклу, де його можна використовувати для моніторингу, аналізу, моделювання та прогнозування роботи даної системи, що призводить до відповідних дій у фізичному світі.

Розрізняють наступні види цифрового двійника:

1. *Прототип цифрового двійника (digital twin prototype, DTP)* - це прототип, який використовується для створення екземпляра цифрового двійника. Як правило до складу такого прототипу входить докладна високоточна модель. При цьому прототип не містить результати вимірювань і звіти, що надходять від спеціального фізичного пристрою.

2. *Примірник цифрового двійника (digital twin instance, DTI)* - цифровий двійник, що містить інформацію про налаштування моделі, параметри управління, дані з датчиків і хронологічні відомості для конкретного виробу, пристрою або процесу.

3. *Сукупність цифрових двійників (digital twin aggregate, DTA)* - група цифрових двійників, у яких може не бути незалежної унікальної структури даних. Замість цього складові екземпляри цифрового двійника (DTI) можуть запитувати й обмінюватися даними один з одним.

4. *Середовище цифрових двійників (digital twin environment, DTE)* – інтегроване мультифізичне й багатомасштабне оточення для роботи з цифровими двійниками.

Важливою вимогою в концепції цифрових двійників є динамічність і здатність постійно оновлюватися відповідно до реального фізичного продукту. Сьогодні, інтеграція цифрових технологій у бізнес-процеси будь-якої діяльності, у тому числі, ланцюзі постачань - це всевітній тренд, інновація, що розвивається.

Стратегія вертикальної інтеграції в ланцюгах постачань

Розглянемо стратегію вертикальної інтеграції, оскільки саме таку стратегію доцільніше використовувати в ланцюзі постачань [10]. Вертикальна інтеграція зазвичай включає придбання компанії-партнера, яка поставляє для цієї компанії сировину або є покупцем її продуктів і послуг. Вертикальна інтеграція передбачає створення ланцюга постачань, до якого можуть бути включені такі блоки: суднобудування, термінал, транспортування у внутрішні райони країни, складування, розподіл, IT послуги тощо. У разі вертикальної інтеграції, виникає центральне питання: про найбільш ефективний спосіб організації вертикального ланцюга. Компанії, як правило, стикаються з вибором між виробництвом і покупкою, що відповідає вирішенню завдання «виробляти або купувати» [11]. Одним із наочних прикладів вертикальної інтеграції є компанія Maersk, оскільки вона включає берегову, наземну діяльність, і все, що пов'язано з портовими процесами, транспортуванням,

обробкою вантажів та ІТ послугами. Потрібно відзначити важливість ІТ рішень у судноплавних компаніях, що особливо спеціалізується на лінійному сервісі, оскільки за допомогою ІТ технологій такі компанії вирішують завдання внутрішньої логістики та управління контейнерними потоками. Консолідація послуг зі створенням ланцюга постачань призвела до створення так званих 3PL операторів, які мають інтегровані логістичні послуги всередині компанії. Їх конкурентна перевага - аспект доданої вартості в ланцюзі постачань, яка є пріоритетною з боку клієнтів.

Незважаючи на значну потребу в координації та співробітництві, інформаційна прозорість між учасниками ланцюга постачань наразі низька, так що жоден з суб'єктів не може детально відстежувати загальний хід перевезень (рис. 1).

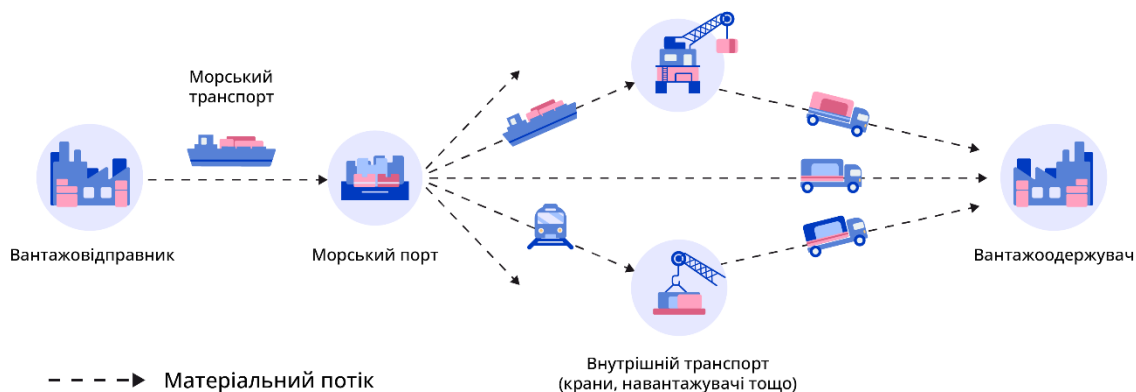

Рис. 1 Схематичне зображення ланцюга постачань

Однією з причин цього є те, що відсутня комплексна інформація про стан всього ланцюга та хід перевізного процесу. Інша причина полягає в тому, що наявна інформація не передається систематично іншим учасникам внаслідок низького рівня оцифрування комунікаційних процесів, відсутності сумісності ІТ-систем та вимог конфіденційності. Нині, цей недолік можна подолати шляхом використання саме цифрового двійника, як новий блок, інтегрований в ланцюг постачань, що прискорить обмін інформацією між учасниками ЛП та скоротить адміністративні та бюрократичні витрати.

Отже, планування і контроль транспортного ланцюга відбувається статично і не досягає загального оптимуму, а скоріше кожен суб'єкт здійснює локальну оптимізацію для своєї сфери діяльності. Таким чином, наявні потужності видів транспорту та ресурси не використовуються оптимально, а надається перевага більш сталим видам транспорту - залізничним та водним - через його гнучкість. Крім того, невизначеність, низький рівень прозорості та

брак інформації призводять до створення буферів страхових запасів в ланцюгу і, як наслідок, до зниження результативності [12].

Щоб уникнути подібних проблем необхідні сплановані та синхронні процедури планування та управління ланцюгом постачань, які надають наступні можливості:

1. Прозорість інформаційного потоку на всьому ЛП у режимі реального часу, включаючи затримки на шляху або затримки в портах, про хід доставки матеріального потоку до клієнта.

2. Прогнозування майбутніх станів (альтернативних сценаріїв), що дає змогу підвищити надійність та стійкість ланцюга постачань.

3. Оптимізація процесів ЛП шляхом надання підтримки прийняття рішень як на етапі планування перевезень, так і в ході виконання та контролю.

3. Побудова цифрового двійника ланцюга постачань

Цифровий двійник ланцюга постачань (ЦДЛП) доставки вантажів у просторо-часовому вимірі є потужним інструментом для підвищення ефективності та оптимізації витрат в цілому, зниження ризиків та покращення комунікацій, прийняття рішень учасниками перевізного процесу, що забезпечить синергетичний ефект для кожного учасника. Інформаційні потоки є двохнаправленими, генеруючи інформацію про поведінку ЛП, яка може бути використана щодо подальших заходів (рис.2).

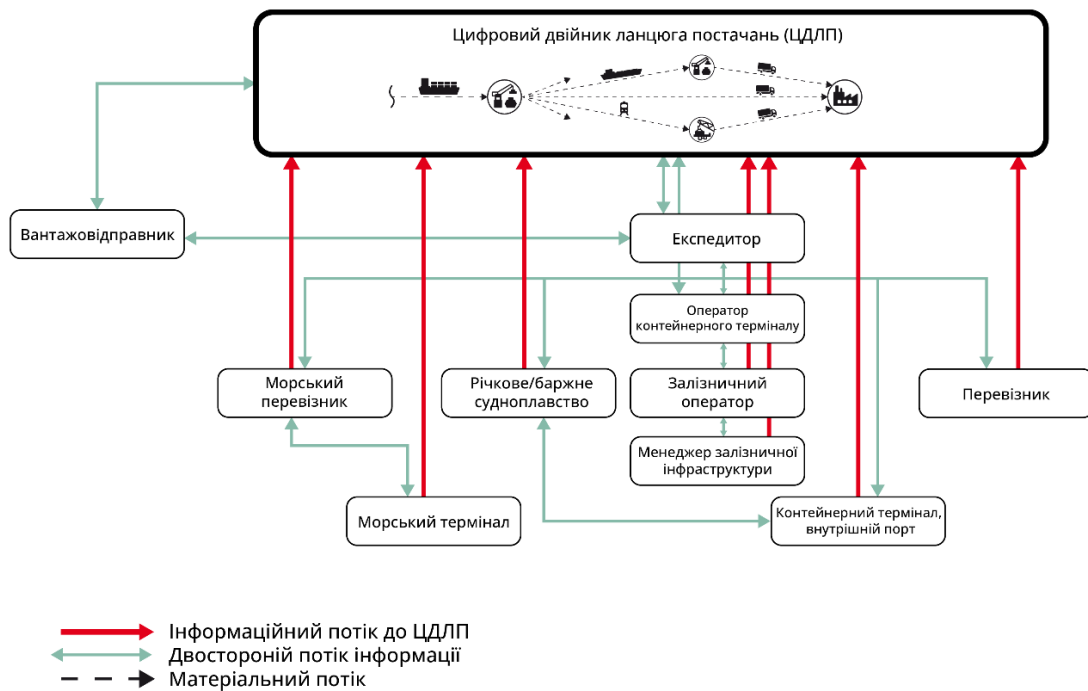

Рис. 2 Інформаційні потоки в морському транспортному ланцюзі з використанням ЦДЛП

Ланцюг постачання у судноплавстві є динамічною системою та охоплює судна, порти, термінали, вантажі, логістичні маршрути тощо. Ця динамічна модель постійно оновлюється даними в реальному часі від датчиків, GPS, метеорологічних пристроїв та інших джерел, що відображає фактичний стан належних операцій. Видимість у режимі реального часу для оновлення даних з різних джерел показує динамічну картину, дозволяючи контролювати положення суден, статус вантажу, погодні умови та можливі затримки вантажу.

Виходячи з цього, пропонується архітектура ЦДЛП, структура якої складається з п'яти окремих блоків для прийняття проектних рішень між стейкхолдерами (рис. 3).

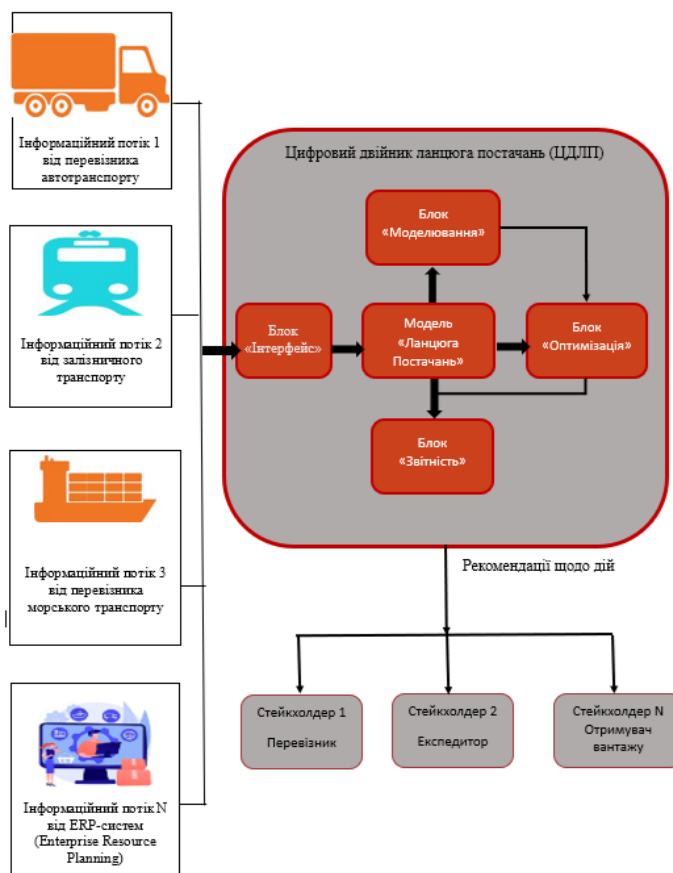

Рис. 3 Запропонована структура ЦДЛП

Центральним блоком є «Модель ЛП», який описує фізичний ЛП, його специфіку та взаємозалежності. Модель може бути реалізована за допомогою класичних алгоритмів або з використанням технології штучного інтелекту. Першим блоком запропонованої структури ЦДЛП є інтерфейсний блок, який передбачає збір інформації від різних учасників ЛП для її попередньої обробки, зберігання, завдяки використанню Інтернет-речей, 5G тощо та передачі для використання блоку «Моделі ЛП». Технологія ШІ може бути використана для обробки неструктурованих даних до структури, придатної

для використання в блоці «Моделі ЛП». Блок «Моделювання», який працює завдяки обчислювальним потужностям, що надаються за допомогою хмарних обчислень, може визначати потенційні майбутні стани реального ЛП, застосовуючи альтернативні параметри до моделі ЦДЛП. Це дозволяє покращити процес прийняття рішень в ЛП, оскільки результати і вплив одного або декількох можливих рішень можуть бути визначені без фактичного впливу на реальний ЛП.

Моделювання діяльності з доставки вантажу в ЛП можна відобразити як процес доставки різними видами транспорту, включаючи навантаження, розвантаження, транспортування, митне очищення та доставку. За допомогою цифрового двійника можна інтегрувати діяльність проекту, специфічну для конкретного відправлення, наприклад, як відстеження контейнерів або спеціальні вимоги до обробки вантажу. Слід зазначити, що необхідно враховувати просторо-часову спрямованість потоків в ланцюзі, тобто вхідні та вихідні потоки на окремій ділянці ЛП за певний період часу є вхідним потоком щодо іншої ділянки ЛП.

Блок «Оптимізація» використовує як блок «Модель ЛП», так і блок «Моделювання» для оптимізації ЛП, представленого за допомогою ЦДЛП. Методи ШП є найбільш прогресивним інструментом для реалізації цієї Моделі. Цей модуль потенційно дозволяє здійснити значні удосконалення у ЛП, таких як більш ефективне планування маршрутів, синхронізувати та координувати роботу перевізників, отримати гнучкість у плануванні замовлень, оптимізувати рівень страхових запасів або скоротити час виконання замовлень тощо. Нарешті, блок «Звітність» готує результати з блоків «Оптимізація» і «Модель ЛП» індивідуально для кожної зацікавленої сторони і надає їм структуровану презентацію всієї інформації та рекомендацій, доступних через ЦДЛП.

Розробка та оптимізація діяльності ланцюга постачань передбачає тестування різних сценаріїв (зміни маршруту, погодні умови, затримки в портах), щоб визначити найбільш ефективні маршрути, розподіл ресурсів і плани на випадок непередбачених ситуацій.

Слід виділити переваги для стейкхолдерів при використанні ЦДЛП:

1. Зменшення затримок, збоїв в портах і зниження витрат: шляхом оптимізації маршрутів з урахуванням споживання палива, погодних умов, завантаженості порту та правил; виявлення та уникання «вузьких місць» при доставці вантажу, що сприяє більш плавній роботі та економії коштів. Наприклад, контейнерний перевізник Maersk, використовує саме ЦДЛП для оптимізації розміщення контейнерів та зменшення споживання палива.

2. Управління ризиками: прогнозування потенційних ризиків при доставці вантажу, від погодних умов, збоїв обладнання або затримки, використовуючи профілактичні заходи для їх пом'якшення або усунення.

3. Покращена співпраця, завдяки ЦДЛП, комунікація з партнерами перевізного процесу для прозорого спілкування, кращого прийняття рішень і швидшого реагування на зміни. Комунікація з учасниками всього ланцюга для відстеження вантажу на шляху та в порту, прогнозування часу вантажних робіт сприяє швидшому оформленню вантажу та виключає збої при доставці. Так, контейнерний перевізник СМА СGM, використовує ЦДЛП для оптимізації заходів у порти, скорочення часу простою та підвищення загальної ефективності ланцюга постачань.

4. Прозорість ланцюга постачань, це отримання уявлення про вплив діяльності з доставки на весь ланцюг постачань, оптимізуючи управління запасами в ланцюзі та розподіл ресурсів. Компанія Narag-Lloyd, також використовує ЦДЛП для моніторингу стану контейнерів, прогнозування потенційних збитків і покращення управління ризиками.

Впровадження цифрового двійника ланцюга постачань ЦДЛП у судноплаванні може кардинально змінити ситуацію, забезпечивши значну ефективність, економію коштів і зменшення ризиків. Ретельно враховуючи виклики та адаптуючи модель ЦДЛП до конкретних потреб, можна отримати конкурентну перевагу в сучасному судноплаванні.

Найбільша ефективність досягається шляхом створення віртуальної моделі об'єкта, що розглядається. Цифрові двійники вирішують такі завдання:

1. Провести тестовий запуск процесу або виробничого ланцюга швидко та без суттєвих вкладень.

2. Виявити проблему чи вразливість до того, як буде запущено виробництво чи об'єкт надійде в експлуатацію.

3. Підвищити ефективність процесів чи систем, відстеживши всі збої ще до початку проекту.

4. Зменшити ризики, у тому числі фінансові, а також пов'язані з безпекою для життя та здоров'я персоналу.

5. Підвищити конкурентоспроможність та прибутковість бізнесу компанії.

6. Будувати довгострокові прогнози та планувати розвиток компанії чи продукту на роки вперед.

7. Підвищити лояльність клієнтів внаслідок точного прогнозування попиту та споживчих якостей продукту.

Інструменти диджиталізації ланцюгів постачань використовують для вирішення своїх завдань різні підходи. Крім самого простого і поширеного способу моделювання і планування ланцюгів постачань – електронних таблиць, існують більш ефективні методи, такі як аналітична оптимізація і динамічне моделювання.

Цифровий двійник варто використовувати для симуляції ланцюга постачання, щоб симулювати всі можливі кризові ситуації на всій протяжності

ланцюга постачання та на основі отриманого результату заготовляти ті чи інші стратегії протидії таким випадкам. Також завдяки зібраній інформації можна чітко оцінювати ризики введення нових ланок у ланцюг постачання, їх вигідність і витрати, при цьому не витрачаючи час та ресурси на обчислення. Також цифровий двійник допомагає відстежувати проблеми в ЛП на основі актуальної інформації та відповідно можна отримувати інформацію про ефективність заходів протидії цим проблемам. Створення повного цифрового двійника ланцюга постачання дозволяє показати ефективність компанії, що володіє ланцюгом постачання, а також на основі двійника повного ланцюга можна створювати менші копії для демонстрування інформації по певній ділянці ланцюга, в якому зацікавлені споживачі.

Висновки з даного дослідження і перспективи

Досліджено поняття цифровий двійник ланцюга постачань (ЦДЛП). З точки зору методології управління проєкту, моделювання ЦДЛП дозволяє створити віртуальну модель проєкту, яка включає всі його компоненти, такі як завдання, ресурси, терміни та бюджет. Ця модель може використовуватися для візуалізації проєкту, оцінки його вартості, скорочення термінів виконання проєкту, зниження витрат, ризиків проєкту та визначення критичного шляху.

Представлено ЦДЛП на прикладі морського транспортного ланцюга. Запропонована структура ЦДЛП може використовуватися для оптимізації проєкту, наприклад шляхом скорочення часу виконання завдань, зниження витрат або підвищення якості. Це може бути досягнуто шляхом моделювання різних сценаріїв та вибору оптимального варіанта. Цифровий двійник може використовуватися для прогнозування різних аспектів проєкту, таких, як його тривалість перевезення, його вартість, ризики в ході проєкту тощо. ЦДЛП дозволяє приймати більш обґрунтовані рішення та знижувати ризики проєкту.

Зважаючи на зростання складності сучасних ланцюгів постачань, використання інформаційної системи, що ґрунтується на використанні технології цифрових двійників стає надзвичайно важливим, оскільки досягається точність прогнозування, оптимізація інвентаризації завдяки постійному моніторингу інвентаризації на складах, що дозволяє уникати надлишкових запасів і зменшувати витрати; управління ризиками, їх аналізу та виявленню можливих проблем у ланцюгах постачань заздалегідь, щоб уникнути затримок або перешкод у виробничих процесах.

Важливо відзначити конкретні вигоди та можливості, які отримуються при впровадженні інформаційної системи:

Зменшення часу і витрат. Використання цифрових двійників дозволяє зменшити час, потрібний для планування і виробництва, та скоротити витрати на управління ланцюгами постачань.

Підвищення ефективності. Результати дослідження можуть підтвердити підвищення продуктивності і ефективності управління ланцюгами постачань завдяки використанню цифрових двійників.

Мінімізація помилок. Цифрові двійники дозволяють уникати помилок та непорозумінь завдяки автоматизації та стандартизації процесів.

Підвищення конкурентоспроможності. Застосування цифрових двійників може зробити компанію більш конкурентоспроможною на ринку завдяки зменшенню часу реакції на зміни та підвищенню якості обслуговування клієнтів.

Література:

1. AI is reshaping the supply chain, 2024. URL: <https://www.ibm.com/thought-leadership/institute-business-value/en-us/report/cognitivesupplychain>
2. Digital twins: The key to smart product development, 2023. URL: <https://www.mckinsey.com/industries/industrials-and-electronics/our-insights/digital-twins-the-key-to-smart-product-development>
3. Google launches 'digital twin' tool for logistic and manufacturing, 2021. URL: <https://venturebeat.com/business/google-launches-digital-twin-tool-for-logistics-and-manufacturing/>
4. Gartner Survey Reveals Digital Twins Are Entering Mainstream Use, 2019. URL: <https://www.gartner.com/en/newsroom/press-releases/2019-02-20-gartner-survey-reveals-digital-twins-are-entering-mainstream>
5. Korth, B.; Schwede, C.; Zajac, M. Simulation-ready digital twin for real time management of logistics systems. In Proceedings of the 2018 IEEE International Conference on Big Data (Big Data), Seattle, WA, USA, 10–13 December 2018; pp. 4194–4201, doi: 10.1109/BigData.2018.8622160.
6. Grieves, M. Digital twin: manufacturing excellence through virtual factory replication. *White paper, 1*, 2014.
7. USAGE OF DIGITAL TWINS IN SUPPLY CHAIN RISK MANAGEMENT, 2022. URL: <https://aaltodoc.aalto.fi/server/api/core/bitstreams/c317f721-6018-4e2e-83ae-ce5e7ca2ee60/content>
8. What's News in the 2023 Gartner Hype Cycle for Emerging Technologies, 2023. URL: <https://www.gartner.com/en/articles/what-s-new-in-the-2023-gartner-hype-cycle-for-emerging-technologies>
9. How digital twins can help navigate supply chain disruption, 2024. URL: <https://www.weforum.org/agenda/2024/02/digital-twin-shipping-supply-chain-disruption/>
10. Семенчук К.Л. (2024). Моделирование стратегий ланцюгів постачань у проєктній діяльності // Вісник НТУ «ХП». Серія: Стратегічне управління, управління портфелями, програмами та проєктами: Збірник наукових праць. - № 1 (8). С. 58 - 65. DOI: <https://doi.org/10.20998/2413-3000.2024.8.8>
11. Liubava Chernova, Kateryna Semenchuk. (2023). Research of supply chain strategies in project activities. *Proceedings of the 8th International Conference on Digital Technologies in Education, Science and Industry (DTESI 2023), December 6-7, 2023, Almaty, Kazakhstan, CEUR Workshop Proceedings, Vol. 3680.* <https://ceur-ws.org/Vol-3680/S4Paper15.pdf>.
12. Семенчук К.Л. (2024). Дослідження стратегії об'єднання ризиків у проєктах ланцюгів постачань для оптимізації запасів: Наука і техніка сьогодні (Серія «Техніка», № 5 (33)). С. 1320 - 1334. [https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-5\(33\)-1320-1334](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-5(33)-1320-1334)

References:

1. AI is reshaping the supply chain, 2024. URL: <https://www.ibm.com/thought-leadership/institute-business-value/en-us/report/cognitivesupplychain>
2. Digital twins: The key to smart product development, 2023. URL: <https://www.mckinsey.com/industries/industrials-and-electronics/our-insights/digital-twins-the-key-to-smart-product-development>
3. Google launches 'digital twin' tool for logistic and manufacturing, 2021. URL: <https://venturebeat.com/business/google-launches-digital-twin-tool-for-logistics-and-manufacturing/>
4. Gartner Survey Reveals Digital Twins Are Entering Mainstream Use, 2019. URL: <https://www.gartner.com/en/newsroom/press-releases/2019-02-20-gartner-survey-reveals-digital-twins-are-entering-mai>
5. Korth, B.; Schwede, C.; Zajac, M. Simulation-ready digital twin for real time management of logistics systems. In Proceedings of the 2018 IEEE International Conference on Big Data (Big Data), Seattle, WA, USA, 10–13 December 2018; pp. 4194–4201, doi: 10.1109/BigData.2018.8622160.
6. Grieves, M. Digital twin: manufacturing excellence through virtual factory replication. *White paper, 1*, 2014.
7. USAGE OF DIGITAL TWINS IN SUPPLY CHAIN RISK MANAGEMENT, 2022. URL <https://aaltodoc.aalto.fi/server/api/core/bitstreams/c317f721-6018-4e2e-83ae-ce5e7ca2ee60/content>
8. What's News in the 2023 Gartner Hype Cycle for Emerging Technologies, 2023. URL: <https://www.gartner.com/en/articles/what-s-new-in-the-2023-gartner-hype-cycle-for-emerging-technologies>
9. How digital twins can help navigate supply chain disruption, 2024. URL: <https://www.weforum.org/agenda/2024/02/digital-twin-shipping-supply-chain-disruption/>
10. Kateryna Semenchuk (2024). Project activities modeling of supply chain strategies. Bulletin of the National Technical University "KhPI". Series: Strategic management, portfolio, program and project management. No. 1(8), 2024. pp. 58-65. DOI: <https://doi.org/10.20998/2413-3000.2024.8.8>
11. Liubava Chernova, Kateryna Semenchuk. (2023). Research of supply chain strategies in project activities. *Proceedings of the 8th International Conference on Digital Technologies in Education, Science and Industry (DTEESI 2023), December 6-7, 2023, Almaty, Kazakhstan, CEUR Workshop Proceedings, Vol. 3680*. <https://ceur-ws.org/Vol-3680/S4Paper15.pdf>.
12. Kateryna Semenchuk (2024). Research of risk pooling strategies in supply chain projects for inventory optimization: No. 5(33): Science and Technology Today. pp. 1320-1334. [https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-5\(33\)-1320-1334](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-5(33)-1320-1334)

УДК 519.712.2

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-832-841](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-832-841)

Сікора Ярослава Богданівна кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій, Житомирський державний університет імені Івана Франка, вул. Велика Бердичівська, 40, м. Житомир, 10008, тел.:(0412) 43-07-74, <https://orcid.org/0000-0003-2621-6638>

МОДЕЛЬ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В УМОВАХ НЕЧІТКОСТІ ТА НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Анотація. В даний час не лише сучасні інтелектуальні та виробничі системи автоматизованого проектування, а й соціальні системи характеризуються недостатністю вхідної та вихідної інформації, яка часто робить некоректним їх ефективне функціонування. Це унеможлиблює та ускладнює практичне застосування існуючих систем і методів підтримки прийняття рішень.

В роботі показана узагальнена схема підтримки прийняття рішень, яка передбачає дії на трьох стадіях – концептуалізації, проектування та вибору, на кожній з яких передбачено можливість повернення до попереднього етапу. Кінцевим етапом є виконання рішення. Наголошується, що значущими є рішення в умовах невизначеності, й визначаються фактори, які впливають на формування невизначеності. Виокремлено основні види невизначеності: структурну та параметричну. Обґрунтовується необхідність застосування нечітких наборів для усунення невизначеності при управлінні закладом вищої освіти з метою підвищення ефективності управлінських рішень. Проаналізовано дві ситуації: коли параметри не відомі або задані нечітко. Представлено моделі прийняття рішень в умовах невизначеності. Розглянуто питання розробки принципів побудови математичних моделей для ефективного прийняття рішень у закладі вищої освіти в нечітких умовах, виділивши основні його елементи. Запропоновано виокремити рівні управління в закладі вищої освіти та створити на кожному рівні управління систему контролю стану процесів, застосувавши процедуру порівняння контрольованого параметра із критичним значенням $x_{крит}$. Оцінювання критичних станів дасть змогу не лише здійснити діагностику системи, а й спрогнозувати її розвиток. Задля підвищення ефективності прийняття рішень в управлінні закладом вищої освіти рекомендовано застосовувати нечіткі множини з метою усунення невизначеності.

Ключові слова: моделювання, прийняття рішення, невизначеність, ризик, нечіткі множини.

Sikora Yaroslava Bogdanivna Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of Department of Computer Sciences and Information Technologies, Zhytomyr Ivan Franko State University, St. Velyka Berdychivska, 40, Zhytomyr, 10008, tel.:(0412) 43-07-74, <https://orcid.org/0000-0003-2621-6638>

A MODEL OF ADMINISTRATIVE DECISION-MAKING IN CONDITIONS OF UNCLEARNESS AND UNCERTAINTY

Abstract. Currently, not only modern intellectual and production systems of automated design, but also social systems are characterized by insufficient input and output information, which often makes their effective functioning incorrect. This makes the practical application of existing decision support systems and methods impossible and difficult.

The work shows a generalized scheme of decision support, which involves actions at three stages – conceptualization, design and selection, at each of which the possibility of returning to the previous stage is provided. The final stage is the implementation of the decision. It is emphasized that decisions in conditions of uncertainty are significant, and the factors influencing the formation of uncertainty are determined. The main types of uncertainty are distinguished: structural and parametric. The need to use fuzzy sets to eliminate uncertainty in the management of a higher education institution in order to improve the effectiveness of management decisions is substantiated. Two situations were analyzed: when the parameters are not known or are set vaguely. Models of decision-making under conditions of uncertainty are presented. The issue of developing the principles of building mathematical models for effective decision-making in a higher education institution in unclear conditions is considered, highlighting its main elements. It is proposed to single out management levels in the institution of higher education and to create a process control system at each management level, applying the procedure of comparing the controlled parameter with the critical value of x_{crit} . Assessment of critical states will make it possible not only to diagnose the system, but also to forecast its development. In order to increase the efficiency of decision-making in the management of a higher education institution, it is recommended to use fuzzy sets in order to eliminate uncertainty.

Keywords: modeling, decision making, uncertainty, risk, fuzzy sets.

Постановка проблеми. Однією з важливих проблем у науці та техніці XXI ст. залишається підтримка прийняття рішень у невизначених та нечітких умовах. Постійно відбувається збільшення потоків інформації, що містять різні типи даних і знань, спрямованих на особу, яка приймає рішення. Потрібна розробка теорії, принципів та побудова на їх основі інтегрованих математичних моделей та методів для ефективного прийняття рішень. Це

особливо актуально не лише у високотехнологічних галузях, наприклад, пов'язаних із впровадженням інформаційних, ядерних та нанотехнологій, автоматизації проектування, а й соціальних системах.

В даний час сучасні інтелектуальні, виробничі системи автоматизованого проектування характеризуються нечіткістю вхідної та вихідної інформації, що часто робить некоректним їхнє ефективне функціонування. Під час управління соціальними системами виникає потреба у здійсненні розрахунків за наявності нечітко заданих параметрів або неточної інформації, тобто процедура прийняття рішення, наприклад, під час управління діяльністю закладу освіти базується на неповній інформації. Це призводить до неможливості та утруднення практичного застосування існуючих систем та методів підтримки прийняття рішень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В науковій літературі розкриттю сутності методів прийняття управлінських рішень присвячені праці багатьох науковців, зокрема таких як Д. Дерлоу, Ф. Найт, Г. Саймон, Р. Шекл та ін. Особливості управлінських рішень в умовах невизначеності досліджували і вітчизняні науковці, зокрема, Т. Гончаренко, В. Ковальчук, Т. Кравченко, В. Крючковський, В. Михайленко, С. Попова, В. Решетило, І. Рішняк [1], І. Шафоренко [2] та ін.

З урахуванням високого рівня ризику на всіх рівнях будь-якої системи і необхідності розробки стратегій управління в умовах недостатньої інформації та великого рівня невизначеності, дослідження та аналіз використання науково-обґрунтованих методів прийняття управлінських рішень в умовах низького рівня інформованості стає актуальним і важливим завданням.

Мета статті полягає в поглибленні теоретичних основ і розробці рекомендацій щодо застосування методів прийняття рішень в умовах невизначеності задля забезпечення адаптації та стабілізації діяльності організацій (на прикладі закладу вищої освіти) у сучасних умовах функціонування.

Виклад основного матеріалу. Швидке прийняття правильних управлінських рішень – це непросте завдання навіть у найкращих умовах.

Процес підготовки та прийняття рішень включає три основні стадії: концептуальну, проектування та вибір. Завершальним етапом є виконання рішення. На рис. 1 подано узагальнену схему процесу прийняття рішень, яка демонструє безперервний потік дій від концептуальної стадії до проектування та вибору, з можливістю повернення до попереднього етапу (зворотний зв'язок).

Ключовим етапом цього процесу є моделювання. Початкова фаза процесу прийняття рішень розпочинається на концептуальному рівні, де аналізується проблемна область і визначаються основні завдання. На етапі проектування розробляється модель, яка відображає і описує систему, враховуючи різноманітні взаємозв'язки між її складовими. Це досягається за допомогою припущень, які спрощують реальність шляхом узагальнення взаємо-

зв'язків між усіма змінними. Потім перевіряється відповідність моделі реальній ситуації і встановлюються критерії для оцінювання альтернативних варіантів.

На стадії вибору здійснюється верифікація та випробування запропонованого рішення. Якщо запропоноване рішення виявиться прийнятним, воно готове для завершальної стадії – виконання рішення. Успішний результат завершує вирішення вихідного завдання. За невдалого результату здійснюється повернення до ранніх стадій процесу.

Концептуальна стадія починається з визначення організаційних цілей. Завдання виникають через незадоволеність існуючим станом справ або їх розвитком. На цій стадії намагаються з'ясувати, чи існує проблема, визначити її ознаки, оцінити її значущість і чітко окреслити завдання.

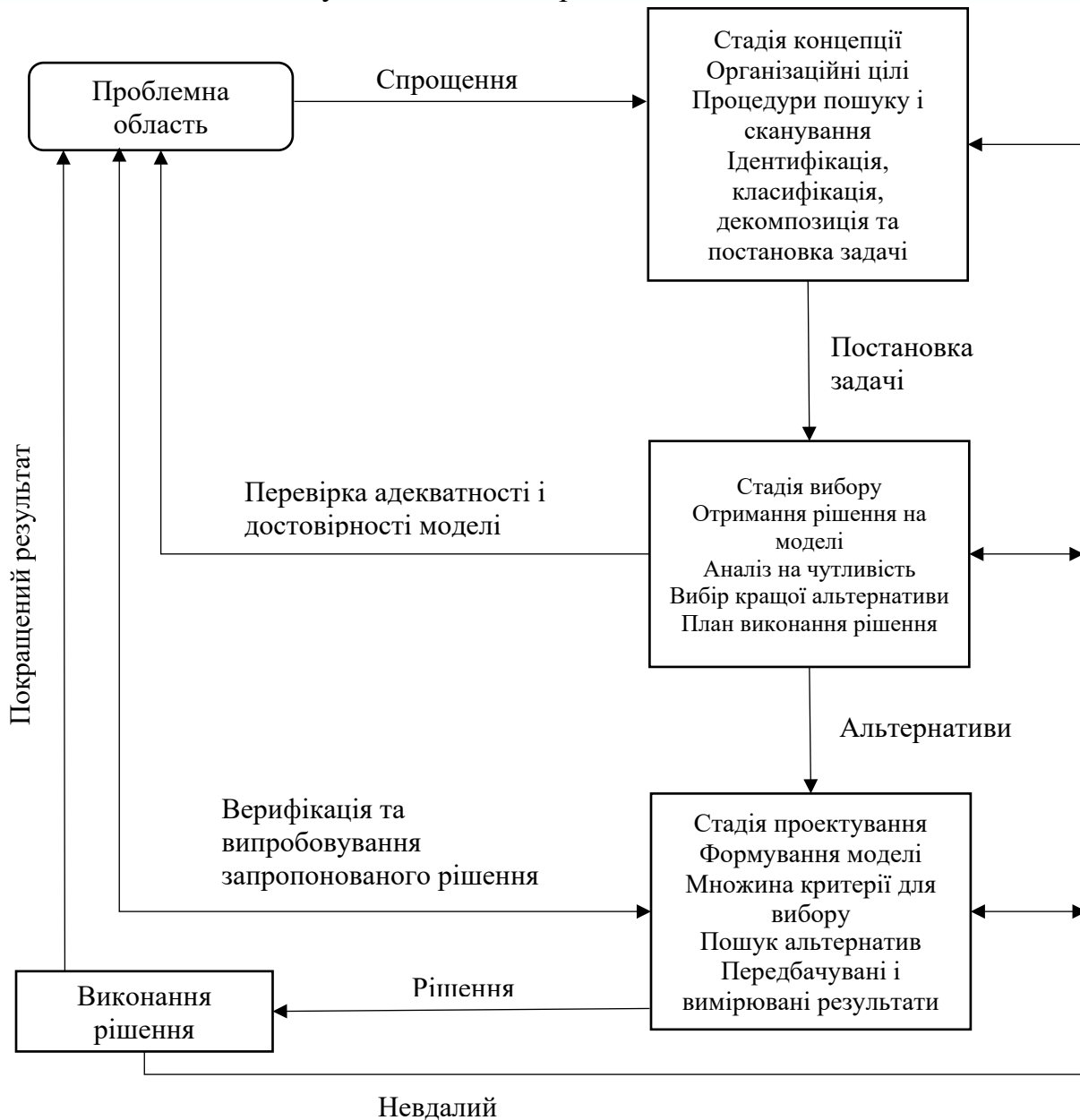

Рис. 1 Процес прийняття рішень

Часто те, що вважається проблемою, може бути лише її ознакою, оскільки реальні проблеми часто ускладнені багатьма взаємозалежними чинниками. Тому іноді важко розрізнити ознаки від справжньої проблеми.

Стадія проектування включає створення, розвиток та аналіз можливих напрямків дій. На цій стадії також будується, випробовується та перевіряється модель ситуаційного завдання. Процес моделювання охоплює концептуалізацію задачі та її абстрагування в кількісних та/або якісних формах. Для математичної моделі визначаються змінні та встановлюються рівняння, які описують їхні взаємозв'язки. Якщо потрібно, здійснюються спрощення за допомогою певних припущень. Водночас необхідно дотримуватися правильного балансу між ступенем спрощення моделі та її адекватністю в відображенні реальності.

Однак найважчі рішення – це ті, які пов'язані з невизначеністю. Рішення приймаються або в умовах визначеності, або в умовах невизначеності. Умови визначеності мають на увазі, що всі наслідки будь-якого варіанту дії відомі заздалегідь, і тому не важко сказати, яке рішення оптимальне. Умови невизначеності, навпаки, характеризуються тим, що в них не можна абсолютно впевнено передбачати наслідки своїх вчинків.

Невизначеність може бути виражена:

- імовірнісним розподілом випадкової величини;
- у вигляді суб'єктивних ймовірностей;
- у вигляді інтервальної невизначеності.

Природа невизначеності формується під впливом ряду чинників:

- багатоваріантний, імовірнісний характер та суперечливість суспільних явищ, присутність елементів випадковості;
- фактори, пов'язані з неповнотою та недостатністю інформації про об'єкт, явище або процес, обмеженістю людини у зборі та обробці інформації, а також постійною змінністю інформації;
- фактори, пов'язані з впливом науково-технічного прогресу на соціальне, економічне та політичне життя.

Отже, невизначеність включає чинники, де результати дій є детермінованими, але ступінь їх впливу залишається невідомою.

Поняття «невизначеність» тісно пов'язане з поняттям «ризик». Під ризиком розуміють ймовірність (або загрозу) втрати організацією частини своїх ресурсів, недоотримання доходів або появи додаткових втрат внаслідок здійснення певної виробничої та фінансової діяльності. Процес розробки рішень в умовах невизначеності може змінюватись в залежності від очікуваних ризиків [3, с. 543].

Найбільш значущі рішення, що приймаються в сучасних складних умовах, формулюються у стані невизначеності. Умови невизначеності існують, коли майбутнє середовище непередбачуване і все перебуває у стані зміни [4, с. 396]. Особа, яка приймає рішення, не обізнана про всі доступні альтерна-

тиви, ризики, пов'язані з кожною з них, а також про наслідки кожної альтернативи або їх ймовірності.

Важливим фактором невизначеності став COVID-19, військова агресія, під час яких особи, які приймають рішення, залежать від зовнішніх подій, що призводять до сильного стресу на робочому місці.

Можна виділити два основні види невизначеності: структурну, коли не визначений вид критерію ефективності, число певних критеріїв, їх взаємозв'язок тощо, і параметричну, коли не визначені параметри моделі, наприклад, вагові коефіцієнти критерію ефективності, або параметри обмежень, що визначають область допустимих розв'язків X . Тому при синтезі систем управління в умовах невизначеності виникають проблеми структурної і параметричної ідентифікації моделі [5, с. 176].

Наявність невизначеності при управлінні закладом вищої освіти викликає неточність у заданні змінних величин, початкових умов та критеріїв ефективності при постановці задачі управління. Оскільки можливо формалізовано уявити діяльність закладу вищої освіти, але, зазвичай, в повному обсязі не всі параметри відомі точно, причому деякі значення у принципі невідомі, має місце параметрична невизначеність. Виділимо дві ситуації:

- 1) коли параметри не відомі;
- 2) коли параметри задані нечітко.

Розглянемо детально кожну з них.

За умови, що параметри невідомі, вважатимемо, що деякий невідомий параметр p у моделі діяльності закладу вищої освіти вибирається з відповідної допустимої множини невідомих параметрів P ($p \in P$) випадковим чином, відповідно до деякого заданого на множині P імовірнісного розподілу. У цьому випадку можна оцінити ймовірність настання тієї чи іншої події. Якщо ця ймовірність близька до одиниці, можна стверджувати, що досліджувана система має необхідні властивості.

З погляду практичної реалізації керуючий вплив, що базується на результатах моделювання діяльності закладу вищої освіти в умовах невизначеності, буде задовільним. Є кілька причин, які виправдовують такий підхід до усунення невизначеності:

1) при управлінні діяльністю закладу вищої освіти багато параметрів мають імовірнісну природу (прийом на перший курс, динаміка фінансування з державного бюджету, тарифна сітка тощо);

2) застосування апарату теорії ймовірності для роботи з невизначеними параметрами призводить до ототожнення фактичної невизначеності (незалежно від її природи) з випадковістю, хоча джерелом невизначеності в багатьох процесах прийняття рішень може бути нечіткість.

У випадку, коли параметри задані нечітко. На відміну від ймовірнісного підходу, що полягає у визначенні належності або неналежності деякого об'єкта до множини, поняття «нечіткість» відноситься до ситуації, коли дані можуть бути задані нечітко. У нашому випадку об'єктом управління виступає заклад вищої освіти, який є складною багаторівневою ієрархічною системою.

Для таких об'єктів опис процесу прийняття рішення з допомогою нечітких множин дає можливість адекватно відобразити сутність самого процесу прийняття рішень у нечітких умовах багаторівневої системи, і навіть оперувати з нечітко заданими обмеженнями й цілями діяльності закладу вищої освіти.

З точки зору теорії множин підмножина C з універсальної множини X однозначно визначається характеристичним функціоналом:

$$I_C(x) = \begin{cases} 1, & \text{якщо } x \in C; \\ 0, & \text{якщо } x \notin C. \end{cases}$$

Підмножину C можна визначити як сукупність об'єктів, які мають деяку спільну властивість, наявність або відсутність якої у будь-якого елемента x задається характеристичним функціоналом. Причому щодо природи об'єкта немає ніяких припущень. Нечітку підмножину C множини X можна охарактеризувати функцією належності $\mu_C: X \rightarrow [0, 1]$, яка ставить у відповідність кожному елементу $x \in X$ число $\mu_C(x)$ з інтервалу $[0, 1]$, що характеризує ступінь належності елемента x підмножині C . Зазначимо, що 0 і 1 – це відповідно нижчий і вищий ступінь належності елемента до певної підмножини.

Розглядаючи процес прийняття рішень у закладі вищої освіти у нечітких умовах, виділимо основні елементи процесу прийняття рішень:

1. Нечітко задана мета функціонування закладу вищої освіти – це мета, описана як нечітка множина у відповідному просторі, тобто, нехай C – задана множина альтернатив, тоді нечітко задана мета M визначатиметься фіксованою нечіткою множиною M в C .

2. Так як при традиційному підході функція переваги використовується для встановлення лінійної впорядкованості на множині альтернатив, то функція належності нечіткої мети $\mu_M(C)$ може виконувати те ж завдання.

3. Нечітко задане обмеження O у просторі C визначається як деяка нечітка множина в C [6, с. 454].

Варто зазначити, що і ціль і обмеження розглядаються як нечіткі множини у просторі альтернатив, це дає можливість при формуванні рішення не робити між ними відмінності.

Оскільки рішення є вибором однієї чи кількох альтернатив з наявних, то прийняття рішення у нечітких умовах сприймається як оцінка комплексного впливу нечіткої мети M і нечіткого обмеження O на вибір альтернатив і характеризується їх перетином, яке утворює нечітку множину рішень Π , тобто, $\Pi = M \cdot O$. Тоді функцію належності для множини рішень можна подати:

$$\mu_{\Pi}(C) = \mu_M(C) \wedge \mu_O(C).$$

Зазначена функція належності для знаходження рішення, визначена з позицій теорії нечітких множин, може розглядатися як своєрідна «інструкція», нечіткість якої виникає через неточність формулювання поставлених цілей та обмежень [7, с. 11].

При найбільш загальному підході до сукупності критеріїв функціонування закладу вищої освіти мовою теорії нечітких множин можна подати у формі максимізації ступеня допустимості та ефективності прийнятих рішень. Таким чином, як підмножину вибрано підмножину допустимих та ефективних значень параметра x , яке є нечітким для реальних закладів вищої освіти, тому що не можна однозначно сказати, що лише одне значення X є ефективним, а інші ні.

Управління діяльністю закладом вищої освіти має здійснюватися в умовах значної невизначеності інформації. У зв'язку з тим, що заклад вищої освіти є багаторівневою системою, необхідно виділити наявні рівні управління та створити на кожному рівні управління систему контролю стану процесів, що має необхідну різноманітність для цілей управління (рис. 2).

Зазначимо, що управлінські впливи на різних рівнях управління закладом вищої освіти залежатимуть від стану системи та від її близькості до критичних станів, під яким розумітимемо такий стан, коли подальше функціонування системи в межах цього рівня неможливе. Таким чином, показники стану системи характеризуватимуть ступінь відхилення стану системи від критичного стану.

Для контролю стану систем різного рівня використаємо процедуру порівняння контрольованого параметра із критичним значенням $x_{крит}$. Тоді можемо констатувати вихід системи з ладу (при $x(t) > x_{крит}$). Однак для складних систем такий контроль не є вирішенням проблеми, оскільки дозволяє стежити за станом окремих параметрів процесу. Оскільки для закладу вищої освіти як багаторівневої системи управління, важливого значення набувають деякі критичні стани процесів, при яких управління на даному рівні стає неможливим, то необхідна розробка системи показників, що характеризують стан освітніх та наукових процесів на конкретних рівнях управління та кількісно відображена ступінь близькості системи до критичних станів з кожного процесу.

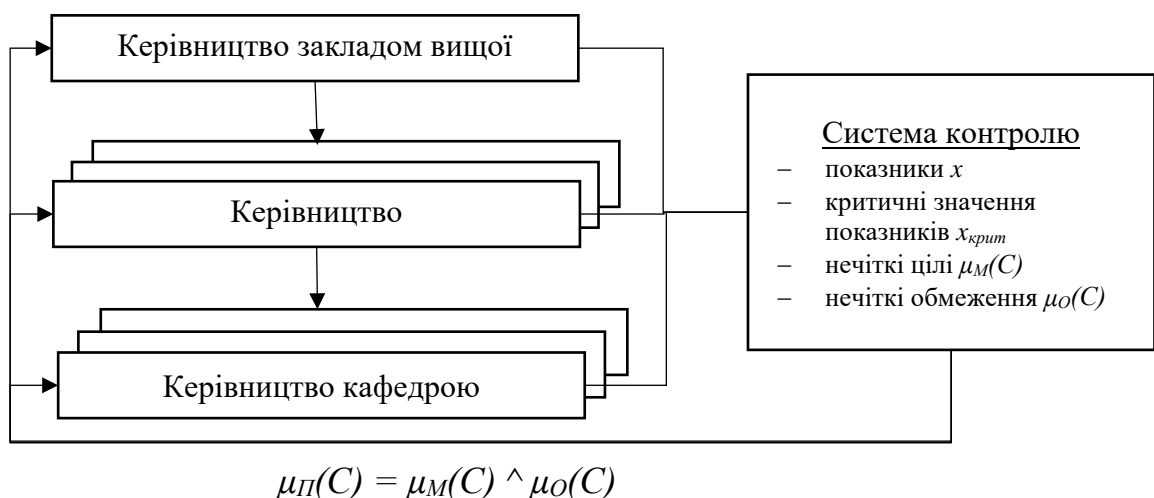

Рис. 2 Схема рівнів управління в закладі вищої освіти

Для забезпечення надійності прийнятих рішень застосовується багато-варіантний підхід, заснований на порівнянні різних можливих варіантів рішень. Процес підтримки прийняття рішень можна розділити на два етапи. Перший етап (отримання альтернатив) включає створення інформаційних моделей. На цьому етапі потрібно отримати множину альтернативних рішень, обсяг якої дозволить провести ефективний аналіз. При великому обсязі інформації виникає потреба обмежити час отримання рішень, що висуває вимоги до інформаційних моделей щодо їхньої оперативності. Другий етап (вибір альтернатив) передбачає, що особа, яка приймає рішення, використовуючи отримані моделі, формує набір рішень і вибирає з нього необхідні. На цьому етапі форми подання рішень повинні бути досить простими для подальшої реалізації та використання, що висуває додаткові вимоги до форми подання інформаційних моделей.

Висновки. Оцінка критичних станів дозволить вирішити такі завдання: діагностика стану системи за допомогою отримання кількісних характеристик освітніх та наукових процесів у закладі вищої освіти; оцінка ефективності управлінських впливів; прогнозування розвитку системи.

Отже, облік параметричної невизначеності при управлінні діяльністю та стратегічним розвитком закладу вищої освіти є необхідним. Застосування нечітких множин для усунення невизначеності при управлінні закладом вищої освіти дозволить підвищити ефективність управлінських рішень.

Література:

1. Рішняк І.В. Системний аналіз категорії ризику та невизначеності. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Інформаційні системи та мережі.* 2003. № 489. С. 263–275.
2. Шафоренко І.Ю. Моделювання процесів прийняття управлінських рішень в умовах невизначеності. *Актуальні питання у сучасній науці.* 2023. № 4 (10). С. 56–69.
3. Юдович А.С., Деліні М.М. Процес прийняття управлінських рішень в умовах невизначеності на прикладі ТОВ «Ласуня». *Економіка і суспільство.* 2016. Вип. 7. С. 542–545. URL: <https://chmnu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/06/Ekonomika-i-suspilstvo-7-2016.pdf>.
4. Актуальні проблеми прогнозування розвитку соціально-економічних систем: монографія / за ред. О.І. Черняка, П.В. Захарченка. Мелітополь : 2019. 456 с.
5. Крючковський В.В. Задачі прийняття рішень в умовах ризику і невизначеності. *Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія». Серія «Комп'ютерні технології».* 2010. Вип. 130. Т.143. С. 175–179.
6. Ковальчук В. М. Особливості розв'язання багатокритеріальних задач прийняття рішень у нечіткому середовищі. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка».* 2010. Вип. 14. С. 447–456.
7. Гончаренко Т. А., Михайленко В. М. Застосування методів багатовимірного аналізу даних для моделювання території під забудову. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ».* Серія: Інформатика та моделювання. 2019. № 28 (1353). С. 5–15.

References:

1. Rishniak, I.V. (2003). Systemnyi analiz katehorii ryzyku ta nevyznachenosti [Systemic analysis of the category of risk and non-significance]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politehnika». Informatsiini systemy ta merezhi – The Journal of Lviv Polytechnic National University «Information Systems and Networks»*, 489, 263–275 [in Ukrainian].
2. Shaforenko, I. Yu. (2023). Modeliuvannia protsesiv pryiniattia upravlinskykh rishen v umovakh nevyznachenosti [Simulation Of Administrative Decision-Making Processes In The It Industry In Conditions Of Uncertainty]. *Aktualni pytannia u suchasni nauksi – Current issues in modern science*, 4 (10), 56–69 [in Ukrainian].
3. Yudovych, A.S, & Dielini, M.M. (2016). ProtSES pryiniattia upravlinskykh rishen v umovakh nevyznachenosti na prykladi TOV «Lasunia» [The process of management decisions under uncertainty on example of «Lasunya»]. *Ekonomika i suspilstvo – Economy and Society*, 7, 542–545. URL: <https://chmnu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/06/Ekonomika-i-suspilstvo-7-2016.pdf> [in Ukrainian].
4. Cherniak, O.I., & Zakharchenko, P.V. (Eds.). (2019). *Aktualni problemy prohozuvannia rozvytku sotsialno-ekonomichnykh system [Current problems of forecasting the development of social and economic systems]*. Melitopol [in Ukrainian].
5. Kriuchkovskyyi, V.V. (2010). Zadachi pryiniattia rishen v umovakh ryzyku i nevyznachenosti [Decision-making tasks in conditions of risk and uncertainty]. *Naukovi pratsi Chornomorskoho derzhavnoho universytetu imeni Petra Mohyly kompleksu «Kyievo-Mohylianska akademiia». Serii «Kompiuterni tekhnologii» – Scientific works of the Black Sea State University named after Peter Mohyla complex "Kyiv-Mohyla Academy". Series "Computer technologies"*, 130 (143), 175–179 [in Ukrainian].
6. Kovalchuk, V.M. (2010). Osoblyvosti rozviazannia bahatokryterialnykh zadach pryiniattia rishen u nechitkomu seredovyshchi [Peculiarities of solving multi-criteria decision-making problems in a fuzzy environment]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia». Serii «Ekonomika» – Scientific Notes of Ostroh Academy National University, "Economics" series*, 14, 447–456 [in Ukrainian].
7. Honcharenko, T.A., & Mikhailenko, V.M. (2019). Zastosuvannia metodiv bahatovymirnoho analizu danykh dlia modeliuvannia terytorii pid zabudovu [Application of multidimensional data analysis methods for modeling of the construction site]. *Visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu «KhPI». Serii: Informatyka ta modeliuvannia – Herald of the National Technical University "KhPI". Series of "Informatics and Modeling"*, 28 (1353), 5–15 [in Ukrainian].

УДК 004.8

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-842-854](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-842-854)

Слісаренко Роман Валерійович аспірант кафедри Медіасистем та технологій, Харківський національний університет радіоелектроніки, пр. Науки, 14, корпус «І», м. Харків, 61166, тел.: (066) 266-09-99, <https://orcid.org/0009-0009-3286-4333>

Дейнеко Жанна Валентинівна кандидат технічних наук, доцент кафедри медіасистем та технологій, завідувач кафедри Медіасистем та технологій, Харківський національний університет радіоелектроніки, пр. Науки, 14, корпус «І», м. Харків, 61166, тел.: (050) 303-26-77, <https://orcid.org/0000-0003-0175-4181>

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ З УРАХУВАННЯМ ЗАСОБІВ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В СИСТЕМАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ

Анотація. У статті досліджується критичний взаємозв'язок між інформаційною безпекою та академічною доброчесністю в умовах цифровізації.

Академічна доброчесність відіграє ключову роль у наукових дослідженнях та освіті, забезпечуючи довіру до результатів. У сучасну цифрову епоху інтеграція цифрових технологій, включаючи штучний інтелект (ШІ), відкриває нові можливості для оптимізації освіти. Однак, це також вносить нові виклики та ризики, які загрожують традиційним принципам академічної чесності. Використання ШІ для автоматизації процедур оцінювання, генерації контенту та аналізу даних може призвести до таких проблем, як плагіат, маніпуляція даними та неетичне використання технологій.

Досліджуються потенційні загрози академічній доброчесності, які виникають через недоліки сучасних технологій ШІ та відсутність етичних норм у їх застосуванні. Вона обґрунтовує необхідність розробки та впровадження етичної стратегії використання ШІ, включаючи встановлення стандартів та механізмів контролю для сприяння та підтримки академічної чесності. Також підкреслюється важливість врахування технічних та етичних аспектів при використанні ШІ для забезпечення прозорості та достовірності результатів.

Увага приділяється створенню практичних крокам для впровадження цих принципів, які включають розробку політик та процедур для сприяння прозорості, відповідальності та справедливості в освіті.

Окрім цього, підкреслено важливість формування культури академічної доброчесності, яка адаптується до технологічних змін, забезпечуючи безпечне

освітнє середовище. Важливо інтегрувати етичні принципи в процес навчання, щоб підтримувати високі стандарти академічної доброчесності та сприяти довірі до освітніх та наукових установ.

У висновках підкреслено значущість відповідального впровадження ШІ в освітнє середовище з дотриманням етичних норм, що дозволить не лише зберегти, але й підвищити рівень академічної доброчесності, забезпечуючи стійкий розвиток наукових і освітніх процесів в умовах цифрової епохи.

Ключові слова: академічна доброчесність, інформаційна безпека, штучний інтелект, виявлення плагіату, етичне застосування ШІ.

Slisarenko Roman Valeriiovych graduate student of the Department of Media Systems and Technologies, Kharkiv National University of Radio Electronics, Ave. Nauky, 14, building "I", Kharkiv, 61166, tel.: (066) 266-09-99, <https://orcid.org/0009-0009-3286-4333>

Deineko Zhanna Valentinivna PhD, Associate Professor of the Department of Media Systems and Technologies, Head of the Department, Kharkiv National University of Radio Electronics, Kharkiv, Ave. Nauky, 14, building "I", Kharkiv, 61166, tel.: (057) 702-13-78, <https://orcid.org/0000-0003-0175-4181>

INFORMATION SECURITY AND ACADEMIC INTEGRITY: ROLE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE

Abstract. The article explores the critical interrelationship between information security and academic integrity in the context of digitalization. Academic integrity plays a crucial role in scientific research and education, ensuring trust in outcomes. The integration of digital technologies, including artificial intelligence (AI), into the modern digital era offers new opportunities to streamline education. However, it also introduces new challenges and risks that threaten traditional principles of academic honesty. The use of AI in automating assessment procedures, generating content, and analyzing data can lead to issues such as plagiarism, data manipulation, and unethical use of technology.

The article explores potential threats to academic integrity arising from the shortcomings of current AI technologies and the lack of ethical regulations in their application. It argues for the need to develop and implement an ethical strategy for AI usage, including the establishment of standards and control mechanisms to promote and uphold academic honesty. The importance of considering both technical and ethical aspects when using AI to ensure transparency and reliability of results is also emphasized.

The article focuses on developing practical steps to implement these principles, including the creation of policies and procedures to promote transparency,

accountability, and fairness in education. Furthermore, it highlights the importance of fostering a culture of academic integrity that adapts to technological changes, ensuring a safe learning environment. Integrating ethical principles into the learning process is crucial for maintaining high standards of academic integrity and fostering trust in educational and scientific institutions.

In conclusion, the article emphasizes the significance of responsible AI implementation in educational settings, adhering to ethical norms. This approach not only preserves but also enhances academic integrity, ensuring the sustainable development of scientific and educational processes in the digital age.

Keywords: academic integrity, information security, artificial intelligence, plagiarism detection, ethical AI application.

Постановка проблеми. У сучасних умовах глобалізації та цифровізації питання інформаційної безпеки набувають все більшого значення, особливо в освітній сфері, яка зазнає значного впливу новітніх цифрових технологій [1]. Поряд із численними перевагами, які надають ці технології, виникають і нові виклики, серед яких важливе місце займають питання захисту даних, інтелектуальної власності та критичної інфраструктури. Особливо гостро ці питання постають у науковій сфері, де підтримка академічної доброчесності є ключовою для збереження довіри до результатів наукових досліджень та освітніх процесів.

Академічна доброчесність тісно пов'язана з інформаційною безпекою, оскільки порушення в одній з цих сфер негативно впливають на іншу. Плагіат, фальсифікація даних та неетичне використання штучного інтелекту загрожують якості наукової роботи, підриваючи довіру до результатів досліджень та компрометують репутацію навчальних закладів. У контексті глобалізації та інтеграції України в європейський науковий простір ці виклики набувають особливої актуальності, оскільки дотримання високих академічних стандартів є обов'язковою умовою для міжнародної співпраці та визнання.

Водночас активне впровадження штучного інтелекту у вищій освіті викликає суперечливі питання, пов'язані з етикою, оригінальністю та творчим підходом у науковій діяльності [2]. Це створює необхідність у комплексному аналізі, який допоможе визначити як позитивні аспекти використання штучного інтелекту, так і потенційні ризики, що можуть вплинути на інформаційну безпеку та академічну доброчесність. Таким чином, проблема відповідального застосування штучного інтелекту в освітньому середовищі набуває особливої актуальності та вимагає науково обґрунтованих рішень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Збереження академічної доброчесності є надзвичайно важливим фактором для забезпечення авторитетності та довіри до наукової роботи. Однак нові загрози, такі як фішингові атаки та викрадення веб-сайтів наукових журналів, створюють

ризиками як для академічної доброчесності, так і для інформаційної безпеки [3].

Фішингові атаки, в яких шахрайські журнали імітують справжні з метою обману авторів і змушення їх платити збори, стають дедалі більшою проблемою [4]. Такі дії не лише підривають авторитет досліджень через можливе публікування плагіату або фальсифікованих робіт, але й загрожують надійності наукових баз даних.

Крім того, порушення академічної доброчесності може мати більш широкі наслідки. Культура нечесності серед дослідників може підрвати етичну поведінку, що потенційно призводить до порушення даних та несанкціонованого доступу до конфіденційної інформації в університетах [4]. Академічні установи зберігають великі обсяги цінних даних, що робить їх вразливими до загроз безпеки, якщо не буде впроваджено належних заходів. Визнаючи ці ризики, багато дослідників активно шукають шляхи зміцнення академічної доброчесності.

Дослідження Dr. Sarah Elaine Eaton's пропонує детальний аналіз того, як проблеми академічної доброчесності посилилися під час пандемії COVID-19 [5]. Вона підкреслює необхідність адаптації навчальних закладів для підтримки доброчесності в онлайн-оцінюванні та пропонує практичні стратегії для викладачів та закладів для підтримки академічних стандартів. Однак фокус на пандемічний період може обмежити актуальність її висновків для інших ситуацій. Крім того, обговорюється обмежена роль передових технологій штучного інтелекту в забезпеченні академічної доброчесності. Хоча Dr. Eaton пропонує критичні рішення для негайних кризових потреб, її робота також підкреслює необхідність довгострокових масштабованих методів ШІ для сталого впливу.

Dr. Thomas Lancaster і Dr. Codrin Cotarlan провели ретельне дослідження контрактного списування серед студентів STEM, зосередившись на ролі онлайн-платформ [6]. Вони використовували аналітику даних для виявлення закономірностей і тенденцій у академічній нечесності та рекомендували профілактичні заходи та освітні інтервенції для вирішення проблеми контрактного списування. Однак фокус їхнього дослідження на студентах STEM може не повністю відображати масштаби академічної нечесності в інших дисциплінах. Крім того, хоча вони використовували аналітику даних, вони не широко інтегрували передові технології ШІ. Дослідження, проведене Dr. Lancaster і Dr. Cotarlan, підкреслює значну проблему контрактного списування і пропонує початкові рішення. Однак він підкреслює необхідність інтеграції більш складних інструментів ШІ для комплексного виявлення та запобігання академічній нечесності.

Dr. Tricia Bertram Gallant підкреслює важливість академічної доброчесності у навчанні та викладанні [7]. Вона пропонує теоретичні рамки та практичні рекомендації для викладачів щодо сприяння культурі доброчесності

та виступає за створення політики та практики доброчесності в навчальних закладах. Однак її дослідження більше зосереджено на теоретичних і педагогічних аспектах з меншим акцентом на технологічні рішення. Також обмежено обговорюється використання ШІ для покращення практики академічної доброчесності. Робота Dr. Bertram Gallant's має вирішальне значення для формування академічної доброчесності в освітній практиці. Однак вона вказує на прогалину у використанні ШІ для покращення цієї практики, підкреслюючи потенціал ШІ для подолання цього розриву та надання інноваційних рішень.

Тема академічної доброчесності активно досліджується українськими вченими. Наприклад, І. О. Доценко вивчає системи підтримки академічної доброчесності в освітньому середовищі [8]. О. М. Ройк і Г. І. Кузьміна підкреслюють важливість чіткої політики академічної доброчесності та освітніх програм для підвищення якості освіти та дотримання етики [9]. А. Колесніков пов'язує розвиток країни з академічною доброчесністю, підкреслюючи роль викладачів і студентів у формуванні етичних цінностей [10]. Г. О. Ульянова та Н. П. Бааджи визначають необхідність проактивних заходів для запобігання академічній нечесності з огляду на вплив цифрових технологій [11]. Я. Тицька аналізує чинне законодавство щодо аспектів забезпечення якості, таких як "академічна доброчесність", але вказує на недоліки у визначенні "академічної відповідальності" [12].

Згадані вище дослідження зробили значний крок у напрямку розуміння та подолання проблеми академічної доброчесності. Проте, для адекватного реагування на сучасні виклики цифрової ери необхідне вдосконалення існуючих методів. Штучний інтелект пропонує перспективні рішення для виявлення, попередження та корекції академічних порушень, сприяючи створенню більш чесного та прозорого навчального середовища.

Мета статті – дослідження взаємозв'язку між інформаційною безпекою та академічною доброчесністю в контексті застосування штучного інтелекту, а також визначення шляхів відповідального використання ШІ для підтримки академічної доброчесності та створення стійкого освітнього середовища в цифрову епоху.

Виклад основного матеріалу. Боротьба з академічною нечесністю, яка проявляється у різних формах, таких як плагіат, обман під час екзаменів, фальсифікація даних тощо, є одним з головних викликів, з яким стикаються університети у всьому світі. Це завдання стає все більш складним у сучасному світі, де доступ до інформаційних ресурсів, таких як наукові статті, книги, бази даних та інтернет у цілому, значно спростив можливість копіювання чужих ідей і роботи. Крім того, розвиток технологій дозволяє студентам використовувати різні засоби для обходу академічних правил, що створює додаткові труднощі у забезпеченні чесності та прозорості освітнього процесу.

У відповідь на ці виклики, багато країн, включаючи Україну, прийняли міжнародні академічні стандарти, спрямовані на запобігання плагіату та підтримку чесної академічної практики.

Ці стандарти виходять за межі простого уникнення копіювання матеріалів. Вони охоплюють цілий комплекс етичних принципів (рис. 1), які є вирішальними для підтримки довіри до освітніх досягнень та наукових результатів.

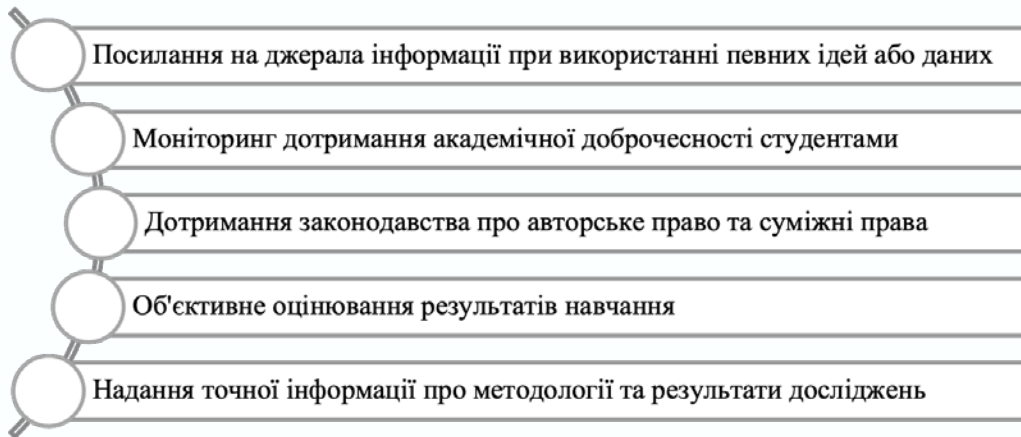

Рис. 1 Ключові аспекти академічної доброчесності

Академічна доброчесність є багатогранним поняттям, що охоплює етичні норми поведінки в освітньому та науковому середовищі, а також практичні механізми, які забезпечують дотримання цих стандартів. Основні критерії академічної доброчесності включають (рис. 2):

Рис. 2 Ключові критерії академічної доброчесності

Університети мають суворі правила для забезпечення академічної доброчесності. Порушення можуть призвести до серйозних наслідків, включаючи суворі санкції [7]. До можливих академічних наслідків для науково-педагогічних працівників належать:

- а) позбавлення наукового ступеня або вченого звання;
- б) відмова у присвоєнні педагогічного звання чи категорії;
- в) анулювання наукового ступеня;
- г) позбавлення права на участь у певних видах діяльності.

Зі свого боку, студенти, у разі порушення академічної доброчесності, можуть зіткнутися з наступними наслідками [4]:

- а) повторна перевірка шляхом тестів, екзаменів або оцінювання;
- б) виключення з навчального закладу (крім загальної середньої освіти);
- в) позбавлення академічних стипендій;
- г) позбавлення пільг щодо плати за навчання, що надається закладом.

Боротьба з плагіатом залишається важливим вектором забезпечення академічної доброчесності в будь-якому освітньому середовищі. На сьогодні існує безліч методів шахрайства та інших порушень академічної доброчесності, включаючи:

- а) завантаження робіт з інтернету та їх присвоєння;
- б) використання матеріалів без дозволу під час онлайн екзаменів;
- в) залучення іншої особи до складання онлайн екзаменів.

У контексті академічної доброчесності поняття "трикутник нечесності" є ключовою концепцією, яка дозволяє глибше зрозуміти психологічні та організаційні чинники, що спонукають учасників освітнього або наукового процесу до вчинення нечесних дій. Цей концепт ґрунтується на ідеї про те, що академічна нечесність не виникає у вакуумі, а є результатом впливу певних умов, які сприяють порушенню етичних норм. Трикутник нечесності охоплює три основні складові, які, діючи спільно, створюють середовище, в якому порушення академічної доброчесності стають можливими або навіть імовірними. Це відображено на рис. 3.

Рис. 3 Компоненти "трикутника нечесності"

В умовах цифрової трансформації освітнього процесу, особливо в умовах дистанційного навчання, важливість ІІІ для забезпечення академічної

добročесності значно зросла. Однак, водночас, з'явилися нові виклики. Поява таких сервісів, як ChatGPT від OpenAI, продемонструвала потенціал ШІ у сприянні академічній нечесності серед студентів. Цей чат-бот, побудований на складній нейронній мережі, володіє різноманітними функціями:

- а) взаємодія з співрозмовниками;
- б) відповіді на запитання;
- в) надання підказок і порад;
- г) відхилення невідповідних запитань;
- д) суперечка зі співрозмовником.

Одним із ключових аспектів боротьби з академічною нечесністю є встановлення чітких правил щодо розробки та використання ШІ в освітньому середовищі. Це важливо для збереження академічної доброчесності як основного принципу. Основні вимоги до використання ШІ в освіті:

Виявлення контенту, згенерованого ШІ. Системи ШІ, розроблені для підтримки академічної доброчесності, повинні використовувати алгоритми машинного навчання та методи обробки природної мови для аналізу структури тексту, використання слів та стилістичних патернів. Для ефективного виявлення відхилень, що вказують на генерацію ШІ, ці системи повинні бути навчені на великих наборах даних людського написаного тексту. Крім того, аналіз складності (передбачуваності) та вибуховості (варіації структури речення) може додатково допомогти у виявленні, причому нижча складність і стабільна структура вказують на контент, згенерований ШІ.

Прозорість та зрозумілість. Інструменти ШІ повинні не лише виявляти скопійований контент, але й мати можливість позначати як оригінальні, так і перефразовані частини тексту, підозрювані у створенні ШІ, що дозволяє подальший людський огляд. Це забезпечує виявлення та надає освітянам можливість ідентифікувати потенційні випадки академічної нечесності.

Інтеграція з існуючими системами. Для забезпечення комплексного виявлення академічної нечесності, системи ШІ повинні інтегруватися з існуючим програмним забезпеченням для виявлення плагіату. Сумісність може бути покращена шляхом встановлення стандартних форматів даних і API.

Етичні міркування. Відповідальне використання ШІ в академічній сфері вимагає людського нагляду, справедливих процедур і постійного вдосконалення. ШІ може виявляти плагіат, але остаточні рішення повинні приймати фахівці-люди. Закладам потрібні чіткі політики для розгляду випадків, позначених ШІ, щоб забезпечити справедливість. Моделі ШІ повинні постійно оновлюватися, щоб залишатися ефективними.

З позитивного боку, інструменти ШІ пропонують функціональні можливості, які можуть покращити дослідницьку діяльність. Вони включають (табл. 1):

Таблиця 1.

Переваги інструментів ШІ для дослідників

Можливості інструментів ШІ	Переваги для дослідників
Генерація ідей	Відкриття нових напрямків досліджень.
Пошук інформації	Допомога в збиранні відповідних джерел та посилань.
Форматування цитат	Допомога у правильному форматуванні відповідно до різних стилів цитування.
Підтримка мов	Переклад матеріалів з іноземних джерел і розпізнавання різних мов.
Резюмування тексту	Надання коротких підсумків статей.
Розширення знань	Поглиблене розуміння тем через додаткову інформацію та контекст.

Інструменти штучного інтелекту мають на меті надавати допомогу, а не замінювати проведення досліджень та написання академічних робіт. Використання цих інструментів як способу обходу цих процесів суперечить принципам академічної доброчесності. Щоб уникнути подібного використання, наукова спільнота розробляє відповідні заходи захисту.

Викладачі можуть попереджати неправильне використання ШІ шляхом ретельної перевірки достовірності джерел у роботах студентів. Оскільки ШІ може не завжди коректно формувати цитати, особливо важливо забезпечувати коректне оформлення посилань на джерела.

У зв'язку зі швидким розвитком технологій ШІ навчальні заклади мають адаптуватися до нових викликів. Стратегічне використання ШІ повинно сприяти навчанню та підготовці студентів до життя в цифровому світі, зберігаючи при цьому етичні стандарти. Для протидії плагіату і неетичному оцінюванню необхідні потужні етичні комітети. Культура академічної доброчесності є критично важливою для збереження освітніх стандартів в умовах змін.

Розроблено кортеж для всебічного висвітлення фундаментальних аспектів академічної доброчесності. Він складається з набору ключових критеріїв, обговорених раніше та позначених як $K = \{K_1, K_2, K_3, \dots, K_n\}$. Кортеж визначає основні принципи, що лежать в основі академічної доброчесності, та забезпечує комплексну основу для оцінки і підтримки цих принципів:

K_1 : Дотримання етичних норм поведінки.

K_2 : Запобігання плагіату.

K_3 : Прозорість у процесах оцінювання.

K_4 : Коректне цитування та посилання на джерела.

K_5 : Перевірка джерел.

K_6 : Постійне вдосконалення освітніх практик.

K_7 : Відповідальність у навчальній та дослідницькій діяльності.

K_8 : Створення чіткої академічної політики.

Між цими критеріями існують взаємозв'язки (R), які підкреслюють їх взаємозалежність. Нехай R представляє відносини між критеріями у вигляді пар (K_i, K_j):

R_1 : (K_1, K_2) – Етичні стандарти є критичними для запобігання плагіату.

R_2 : (K_3, K_4) – Прозорі процеси оцінювання сприяють правильному цитуванню та посиланням.

R_3 : (K_5, K_6) – Перевірка джерел призводить до постійного вдосконалення освітніх практик.

R_4 : (K_7, K_8) – Відповідальність підсилюється чіткими академічними політиками.

З метою підтримки академічної доброчесності розроблено набір вимог (A) для систем штучного інтелекту:

A_1 : Ідентифікація контенту, створеного штучним інтелектом.

A_2 : Прозорість та пояснюваність рішень ШІ.

A_3 : Інтеграція з існуючими системами (наприклад, програмами для виявлення плагіату).

A_4 : Етичні аспекти застосування ШІ.

Нехай $A = \{A_1, A_2, A_3, \dots, A_n\}$ представляє вимоги до системи ШІ для підтримки академічної доброчесності:

$A_{1.1}$: Використання алгоритмів машинного навчання (ML) для аналізу контенту.

$A_{1.2}$: Застосування методів обробки природної мови (NLP) для аналізу тексту.

$A_{1.3}$: Аналіз структури тексту, використання слів і стилістичних особливостей для виявлення контенту, створеного ШІ.

$A_{2.1}$: Виявлення як оригінального, так і перефразованого контенту, створеного ШІ, для подальшої перевірки людиною.

$A_{2.2}$: Надання можливості експертам здійснювати огляд і приймати остаточні рішення щодо позначеного контенту.

$A_{3.1}$: Безперешкодна інтеграція з наявним програмним забезпеченням для виявлення плагіату для забезпечення ефективного робочого процесу.

$A_{3.2}$: Стандартизація форматів даних і API для сумісності з різними системами.

$A_{4.1}$: Людський нагляд за застосуванням ШІ для забезпечення відповідального використання.

$A_{4.2}$: Впровадження справедливих процедур для аналізу контенту та прийняття рішень.

$A_{4.3}$: Постійне вдосконалення моделей ШІ та методів виявлення.

A_{4.4}: Встановлення чітких політик щодо обробки випадків, позначених системою ШІ.

A_{4.5}: Регулярне оновлення моделей ШІ для підтримання їх ефективності у виявленні нових видів контенту, створеного ШІ.

Встановлено зв'язки (L) між ключовими критеріями (K) та вимогами до системи ШІ (A):

L₁: (K₂, A₁) – Виявлення контенту, згенерованого ШІ на основі ШІ, сприяє запобіганню плагіату.

L₂: (K₃, A₂) – Прозорість у прийнятті рішень ШІ (позначення та людський огляд) підтримує прозорі процеси оцінювання.

L₃: (K₄, A₃) – Інтеграція з існуючими системами сприяє правильному цитуванню та посиланням з боку студентів.

L₄: (K₇, A₄) – Етичні міркування та постійне вдосконалення застосування ШІ забезпечують відповідальність в академічній діяльності.

Для формулювання остаточного визначення, яке охоплює зв'язки та стандарти, необхідні для підтримання академічної доброчесності за допомогою ШІ, ми об'єднаємо основні критерії (K), їх взаємозв'язки (R), специфікації ШІ (A) та зв'язки між критеріями та специфікаціями ШІ (L). Формалізований результат можна зобразити як:

$$AI \text{ Application for Academic Integrity} = f(K, R, A, L)$$

Ця структура описує систематичний алгоритм використання ШІ для підтримки академічної доброчесності. Перший крок полягає у підготовці даних, у рамках якого збираються та попередньо обробляються набори даних з текстами, написаними людьми, для навчання моделі. Наступним кроком є навчання моделей машинного навчання (ML) і обробки природної мови (NLP) на цих наборах даних для точного виявлення контенту, створеного ШІ.

На першому етапі застосовуються методи аналізу непередбачуваності та варіацій структури речень для виявлення незвичайних текстових шаблонів, що можуть свідчити про контент, створений штучним інтелектом. Наступним етапом є розробка систем, які ідентифікують як оригінальний, так і перефразований контент, створений ШІ, для подальшої перевірки людьми.

Важливо також створити процедури людського нагляду для забезпечення відповідального використання та зменшення ймовірності помилкових позитивних результатів, шляхом перегляду та ухвалення рішень людьми на основі контенту, позначеного ШІ.

Безперервне вдосконалення є критично важливим і передбачає регулярні оновлення моделей ШІ та вдосконалення технік виявлення для підтримання їх ефективності в умовах розвитку контенту, створеного штучним інтелектом.

Останнім етапом є створення надійних етичних комітетів для нагляду за застосуванням ШІ, вирішення нових викликів і підтримки академічної доброчесності.

Завдяки такому підходу, ми зможемо створити систему, яка не тільки виявлятиме порушення академічної доброчесності, але й сприятиме розвитку культури академічної доброчесності в цілому.

Висновки. В умовах сучасної цифровізації забезпечення інформаційної безпеки та підтримка академічної доброчесності є тісно взаємопов'язаними аспектами. Збереження академічної доброчесності є ключовим фактором для формування довіри до наукових досліджень та освітніх процесів. Зростаюче використання штучного інтелекту в освіті створює як нові можливості, так і виклики.

У статті було проаналізовано важливі аспекти академічної доброчесності та потенційну роль штучного інтелекту у її підтримці. Запропоновано кортеж, який окреслює основні критерії академічної доброчесності, вимоги до системи штучного інтелекту, призначених для її забезпечення, а також взаємозв'язки між цими елементами. Це підкреслює необхідність відповідального використання штучного інтелекту, забезпечення прозорості, інтеграції з існуючими системами та постійного вдосконалення.

Реалізація запропонованого підходу та розвиток культури, орієнтованої на академічну доброчесність, дозволять освітнім установам використовувати потенціал ШІ для створення стійкого та безпечного навчального середовища, яке відповідає вимогам сучасного технологічного ландшафту.

Література:

1. Мохамед Н., Алмазруї С. К., Убелайд А., Баджадж М., Хурадо Е., та Камель С. (2023). Штучний інтелект (ШІ) та машинне навчання (МН) у сфері інформаційної безпеки електричних транспортних засобів: Огляд. *2023 5-а Глобальна конференція з питань енергетики, комунікацій та комунікаційних технологій (GPECOM), Невшехір*, 108-113. <https://doi.org/10.1109/GPECOM58364.2023.10175817>
2. Хатрі Б. Б., та Каркі П. Д. (2023). Штучний інтелект (ШІ) у вищій освіті: Зростаюча проблема академічної доброчесності та етичні питання. *Непальський журнал розвитку та сільських досліджень*, 20(1), 1-7. <https://doi.org/10.3126/njdrs.v20i01.64134>
3. Омаров М., Мурадова В., та Ляшенко В. (2020). Основні аспекти моделювання процесу формування знань в інформаційно-комунікаційних системах прийняття рішень. *2020 IEEE Міжнародна конференція з проблем інформаційно-комунікаційних технологій. Наука та технології (PIC S&T), Харків*, 1-4. <https://doi.org/10.1109/PICST51311.2020.9467986>
4. Дадхах М., Малишевський Т., та Ляшенко В. В. (2016). Підхід до запобігання індексації захоплених статей наукових журналів у наукових базах даних. *Поведінка та інформаційні технології*, 35(4), 298-303. <https://doi.org/10.1080/0144929X.2015.1128975>
5. Ітон С. Е. (2020). Академічна доброчесність під час COVID-19: Рефлексії з Університету Калгарі. *Журнал етики вищої освіти*, 6, 8-15. <https://doi.org/10.1007/s10734-020-00543-4>
6. Ланкастер Т., та Котарлан К. (2021). Контрактне шахрайство серед студентів STEM через вебсайти обміну файлами: Перспектива пандемії COVID-19. *Міжнародний журнал академічної доброчесності*, 17(1), 3. <https://doi.org/10.1007/s40979-021-00070-0>
7. Бертрам Галлант Т. (2017). Академічна доброчесність як питання навчання та викладання: Від теорії до практики. *Теорія в практиці*, 56(2), 88-94. <https://doi.org/10.1080/00405841.2017.1308173>

8. Доценко І. О. (2022). Академічна доброчесність у системі забезпечення якості вищої освіти. *Педагогічна освіта: теорія і практика*, 32, 31-42. <https://doi.org/10.32626/2309-9763.2022-32-31-42>
9. Закон України "Про освіту": від 5.09.2017 № 2145-VIII.
10. Колесніков А. (2019). Академічна доброчесність в українському освітньо-науковому просторі: проблеми та соціальні загрози. *Регіональні аспекти розвитку продуктивних сил України*, 24, 122-128. Retrieved from <http://rarrpsu.wunu.edu.ua/index.php/rarrpsu/article/view/361/358>
11. Ульянова Г. О., та Бааджі Н. П. (2022). Академічна доброчесність як основа академічного успіху. *Правова позиція*, 4(37), 98-103. <https://doi.org/10.32782/2521-6473.2022-4.18>
12. Тицька Я. (2018). "Академічна доброчесність" та "академічна відповідальність" у забезпеченні якості освіти. *Підприємництво, господарство і право*, 11, 192-195.

References:

1. Mohamed, N., Almazrouei, S. K., Oubelaid, A., Bajaj, M., Jurado, E., & Kamel, S. (2023). Artificial intelligence (AI) and machine learning (ML)-based information security in electric vehicles: A review. *2023 5th Global Power, Energy and Communication Conference (GPECOM), Nevsehir*, 108-113. <https://doi.org/10.1109/GPECOM58364.2023.10175817>
2. Khatri, B. B., & Karki, P. D. (2023). Artificial intelligence (AI) in higher education: Growing academic integrity and ethical concerns. *Nepalese Journal of Development and Rural Studies*, 20(1), 1-7. <https://doi.org/10.3126/njdrs.v20i01.64134>
3. Omarov, M., Muradova, V., & Lyashenko, V. (2020). Key aspects of modeling the process of knowledge formation in infocommunication decision-making systems. *2020 IEEE International Conference on Problems of Infocommunications. Science and Technology (PIC S&T), Kharkiv*, 1-4. <https://doi.org/10.1109/PICST51311.2020.9467986>
4. Dadkhah, M., Maliszewski, T., & Lyashenko, V. V. (2016). An approach for preventing the indexing of hijacked journal articles in scientific databases. *Behavior & Information Technology*, 35(4), 298-303. <https://doi.org/10.1080/0144929X.2015.1128975>
5. Eaton, S. E. (2020). Academic integrity during COVID-19: Reflections from the University of Calgary. *Journal of Higher Education Ethics*, 6, 8-15. <https://doi.org/10.1007/s10734-020-00543-4>
6. Lancaster, T., & Cotarlan, C. (2021). Contract cheating by STEM students through a file-sharing website: A COVID-19 pandemic perspective. *International Journal for Educational Integrity*, 17(1), 3. <https://doi.org/10.1007/s40979-021-00070-0>
7. Bertram Gallant, T. (2017). Academic integrity as a teaching & learning issue: From theory to practice. *Theory Into Practice*, 56(2), 88-94. <https://doi.org/10.1080/00405841.2017.1308173>
8. Dotcenko, I. O. (2022). Akademichna dobrochesnist u sistemi zabezpechennia yakosti vyshchoi osvity [Academic integrity in the higher education quality assurance system]. *Pedahohichna osvita: teoriia i praktyka - Pedagogical Education: Theory and Practice*, 32, 31-42. <https://doi.org/10.32626/2309-9763.2022-32-31-42>
9. Zakon Ukrainy Pro osvitu: vid 5.09.2017 № 2145-VIII [On Education: Law of Ukraine from September 5, 2017, No. 2145-VIII].
10. Kolesnikov, A. (2019). Akademichna dobrochesnist v ukrainskomu osvitnio-naukovomu prostori: problemy ta sotsialni zahrozy [Academic integrity in the Ukrainian educational and scientific space: Problems and social threats]. *Rehionalni aspekty rozvytku produktyvnykh syl Ukrainy - Regional Aspects of the Development of Productive Forces of Ukraine*, 24, 122-128. Retrieved from <http://rarrpsu.wunu.edu.ua/index.php/rarrpsu/article/view/361/358>
11. Ulyanova, H. O., & Baadji, N. P. (2022). Akademichna dobrochesnist yak osnova akademichnoho uspihku [Academic integrity as the basis for academic success]. *Pravova pozytsiia - Legal Position*, 4(37), 98-103. <https://doi.org/10.32782/2521-6473.2022-4.18>
12. Tytska, Ya. (2018). "Akademichna dobrochesnist" ta "akademichna vidpovidalnist" u zabezpechenni yakosti osvity ["Academic integrity" and "academic responsibility" in ensuring the quality of education]. *Pidpriemnytstvo, gospodarstvo i pravo - Entrepreneurship, Economy and Law*, 11, 192-195.

УДК 004.92:378.147:621.9

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-855-877](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-855-877)

Стожок Олександр Олегович спеціаліст з механічної інженерії, керівник, CARSTO AUTO SALES LLC, Джексонвілл, Флорида, США, <https://orcid.org/0009-0002-9164-7418>

Козяр Микола Миколайович доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри теоретичної механіки, інженерної графіки та машинознавства, Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне, <https://orcid.org/0000-0002-1074-886X>

Товт Богдан Миколайович кандидат технічних наук, доцент кафедри вищої математики, фізики та загальноінженерних дисциплін, Інженерно-технологічний факультет, Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, <https://orcid.org/0009-0000-7670-8898>

ВИКОРИСТАННЯ 3D-МОДЕЛЮВАННЯ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ІЗ МЕХАНІЧНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ

Анотація. Професійна підготовка фахівців галузі знань 13 Механічна інженерія у закладах вищої освіти України передбачає вивчення ряду дисциплін, спрямованих на формування графічної компетентності студентів. Сучасний стрімкий розвиток технологій та їхнє застосування у промисловості обумовлює залучення до начального процесу, крім засобів розвитку графічної компетентності, ще й інформаційно-технологічних засобів для удосконалення процесу набуття зазначеної компетентності та забезпечення її відповідності сучасному рівню технологічного розвитку. Для реалізації можливостей розробки та виготовлення товарів високої якості, принципово нових конструкцій з одночасним забезпеченням найкоротших термінів реалізації, необхідно навчити фахівців з механічної інженерії використовувати найновіші технології та алгоритми розробки і проектування об'єктів, якими є технології 3D-моделювання та адитивні технології.

У цій роботі, спираючись на освітні та навчальні програми, підручники, конспекти лекцій та методичних рекомендацій до проведення лабораторних робіт, видані різними закладами вищої освіти України, ми проаналізували сучасний рівень забезпечення формування у здобувачів освіти графічної грамотності, а саме навичок та умінь 3D-моделювання.

Освітніми програмами передбачено різну кількість годин на опанування графічної компетентності та математичних засад моделювання для здобувачів

освіти за спеціальностями в межах галузі знань 13 Механічна інженерія: у межах спеціальності 131 Прикладна механіка на рівні «Бакалавр» кількість годин коливається від 7% до 25%. При цьому здобувачі опановують графічну компетентність у межах загальноінженерних дисциплін: інженерна графіка та комп'ютерна графіка. У процесі вивчення математичних дисциплін здобувачі набувають знань з математичних основ моделювання, а в процесі вивчення спеціальних інженерних дисциплін майбутні фахівці отримують знання та навички з каркасного, поверхневого, твердотільного та небагатообразного 3D-моделювання, текстурування, освітлення, анімації та візуалізації або рендеренгу.

Незалежно від конкретної освітньої програми дисципліни з вивчення 3D-моделювання перш за все сприяють розвитку просторового, абстрактного і творчого мислення, а також розвитку навичок моделювання та його використання для вирішення конкретних інженерних задач.

Ключові слова: графічна компетентність, тривимірне моделювання, засоби автоматизованого проєктування, вища освіта, інженерні задачі.

Stozhok Oleksandr Olegovych Mechanical Engineer, CEO, CARSTO AUTO SALES LLC, Jacksonville, FL, USA, <https://orcid.org/0009-0002-9164-7418>

Koziar Mykola Mykolayovych Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Head of the Department of Theoretical Mechanics, Engineering Graphics, and Mechanical Engineering, National University of Water and Environmental Engineering, Rivne, <https://orcid.org/0000-0002-1074-886X>

Tovt Bohdan Mykolayovych PhD in Technical Sciences, Associate Professor, Department of Higher Mathematics, Physics and General Engineering, Faculty of Engineering and Technology, Dnipro State Agrarian and Economic University, Dnipro, <https://orcid.org/0009-0000-7670-8898>

USE OF 3D MODELING IN THE EDUCATIONAL PROCESS OF MECHANICAL ENGINEERS

Abstract. The professional training of specialists in the field of knowledge 13 Mechanical Engineering in higher education institutions of Ukraine involves the study of a number of disciplines aimed at developing students' graphic competence. The current rapid development of technologies and their application in industry necessitates the involvement in the initial process, in addition to the means of developing graphic competence, also information technology tools to improve the process of acquiring this competence and ensure its compliance with the current level of technological development. In order to realise the possibilities of developing

and manufacturing high quality goods, fundamentally new designs while ensuring the shortest possible implementation time, it is necessary to teach mechanical engineering specialists to use the latest technologies and algorithms for the development and design of objects, such as 3D modelling and additive technologies.

In this paper, based on educational and training programmes, textbooks, lecture notes, and guidelines for laboratory work issued by various higher education institutions in Ukraine, we have analysed the current level of graphic literacy, namely 3D modelling skills and abilities, among students.

Educational programmes provide for a different number of hours for mastering graphic competence and mathematical foundations of modelling for students in the specialities within the field of knowledge 13 Mechanical Engineering: within the speciality 131 Applied Mechanics at the Bachelor's level, the number of hours varies from 7% to 25%. At the same time, applicants acquire graphic competence within the general engineering disciplines: engineering graphics and computer graphics. In the process of studying mathematical disciplines, students acquire knowledge of the mathematical foundations of modelling, and in the process of studying special engineering disciplines, future specialists acquire knowledge and skills in wireframe, surface, solid and non-multi-dimensional 3D modelling, texturing, lighting, animation and visualisation or rendering.

Regardless of the specific educational programme, 3D modelling disciplines primarily contribute to the development of spatial, abstract and creative thinking, as well as the development of modelling skills and its use to solve specific engineering problems.

Keywords: graphic competence, three-dimensional modelling, computer-aided design, higher education, engineering tasks.

Постановка проблеми. Вимоги, пов'язані із сучасним рівнем розвитку суспільства та технологій, вимагають принципово нових, якісних підходів у викладанні інженерних дисциплін у закладах вищої освіти (ЗВО) для фахівців з механічної інженерії. Світ техніки та технологій є галуззю, яка зазнає постійних змін. Так, для забезпечення можливостей розробки та виготовлення товарів високої якості та принципово нових конструкцій у сфері інженерії, з одночасним забезпеченням найкоротших термінів реалізації необхідно використовувати найновіші технології та алгоритми розробки та проектування об'єктів. Такими новітніми технологіями сьогодні є адитивні 3D-моделювання. Тому професійна інженерна підготовка фахівців у ЗВО України набула абсолютно нового змісту. Постійне підвищення професійного рівня випускників, а також формування та удосконалення графічної компетентності стало новою нормою як для здобувачів освіти, так і для самих ЗВО. Тому для ЗВО України актуальною задачею стало створення освітніх програм для вивчення адитивних технологій та 3D-моделювання, постійне їх оновлення

відносно розвитку цих технологій та введення нових дисциплін, а також перепідготовка інженерних кадрів для забезпечення відповідності їхніх компетенцій сучасним технологічним викликам [1, 2]. Галузь знань 13 Механічна інженерія охоплює шість спеціальностей, за якими навчаються здобувачі освіти в Україні: 131 Прикладна механіка, 132 Матеріалознавство, 133 Галузеве машинобудування, 134 Авіаційна та ракетно-космічна техніка, 135 Суднобудування та 136 Металургія. Сьогодні 73 ЗВО України пропонують можливість здобуття вищої освіти в галузі знань Механічна інженерія, з найбільшою кількістю закладів у Києві та Київській і Дніпропетровській областях. Здобуття вищої освіти за спеціальністю 131 Прикладна механіка пропонують 43 ЗВО, за спеціальністю 132 Матеріалознавство – 21, 133 Галузеве машинобудування – 56, 134 Авіаційна та ракетно-космічна техніка – 6, 135 Суднобудування – тільки 1 ЗВО і за спеціальністю 136 Металургія – 13 ЗВО.

Географічна репрезентації ЗВО, які пропонують здобуття вищої освіти в галузі знань 13 Механічна інженерія, за інформацією Довідника навчальних закладів (веб-сторінка Довідника: <https://abiturients.info/>) представлена на Рис. 1 нижче.

Рис. 1 Географічна репрезентація ЗВО, які пропонують здобуття вищої освіти в галузі знань 13 Механічна інженерія

Джерело: власний аналіз авторів на основі довідника навчальних закладів <https://abiturients.info/uk>

Традиційно, суть здобуття вищої інженерної освіти полягає перш за все у формуванні у здобувачів особливої структури інженерного мислення, що передбачає самостійність та уміння аналізувати та бази знань із цілого ряду вузькоспеціальних дисциплін, додатково до загальноінженерних компетенцій

та навичок. Зокрема процес вивчення графічних дисциплін, які включають вивчення 2D та 3D-проектування формує у майбутніх фахівців ряд вкрай важливих загальних та професійних інженерних компетенцій, а саме здатність до абстрактного мислення, до застосування набутих знань для вирішення теоретичних та практичних задач, до грамотного пошуку, обробки та аналізу інформації. Крім того, професійна підготовка здобувачів включає оволодіння уміннями та навичками роботи з цифровими засобами проектування та знання іноземних мов, щонайменше англійської. Рівень графічної підготовки випускників спеціальностей в межах галузі знань 13 Механічна інженерія перш за все залежить від ступеня опанування ними здатності до просторового, логічного та творчого мислення, а також рівня технічних знань [2].

Із цієї причини парадигма графічної підготовки здобувачів освіти у галузі знань 13 Механічна інженерія полягає, крім іншого, у цілеспрямованій інтеграції комп'ютерної графіки та засобів автоматизованого проектування (САПР) в процес викладання та опанування графічних дисциплін для забезпечення відповідності рівня професійної підготовки викликам сучасного рівня розвитку промисловості, а також розвитку логічного, просторового і творчого мислення, покращення наочності навчального процесу, розвитку мовних навичок [3].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Пул наукових робіт безперервно поповнюється доробками вітчизняних науковців не лише у сфері викладання графічних та інженерних дисциплін для здобувачів освіти в галузі знань 13 Механічна інженерія, але і в галузі дослідження перспектив та практики упровадження 3D-технологій в освітній процес та різні сфери майбутньої компетенції інженерів.

Питання графічної підготовки висвітлюють:

М. М. Козяр, який досліджував теоретичні основи графічної підготовки інженерів, які навчаються за технічними спеціальностями, основоположні засади формування професійної та графічної компетентності, критерії та способи оцінювання професійної та графічної компетентності [4];

Г. Райковська, яка займається питаннями теоретико-методичних засад набуття графічної компетентності розвитку технічного мислення у закладах вищої освіти за допомогою інформаційних та комп'ютерних технологій [5-18];

Бойко В. А., який у своїх працях досліджував та розробляв методики викладання інженерної графіки з елементами 3D моделювання для інженерів механічних спеціальностей [9];

Головня В. Д., який досліджував процеси розвитку графічної компетентності під час вивчення конструювання комп'ютерними засобами з елементами 3D моделювання [10];

Юсупова М., яка висвітлює питання застосування 3D моделювання при вивченні здобувачами освіти нарисної геометрії [11];

О. Джеджула, яка досліджує теоретико-методологічні засади розвитку та формування графічної компетентності в цілому (в мирний час) [12, 13], і особливо набуття графічної компетентності здобувачами освіти в кризові періоди існування країни з педагогічної точки зору [14, 15];

Питання формування критеріїв готовності до професійної діяльності та формування графічної компетентності у педагогів висвітлюють І. Нищак, який досліджує розвиток графічної компетентності у педагогів та вчителів [16-17]; Л. Козак досліджує критерії готовності до професійної діяльності майбутніх педагогів та розвиток їхніх компетенцій у сфері застосування інформаційних та комп'ютерних технологій [18-19];

Питання застосування 3D-технологій у процесі формування графічної компетентності висвітлює Ю. Фещук, праці якого присвячені різним аспектам розвитку просторового мислення, зокрема за допомогою комп'ютерних технологій та 3D-моделювання, причому як для педагогів, так і для здобувачів освіти [20-22].

Питання упровадження 3D-технологій висвітлює О. Струтинська, яка досліджує аспекти застосування робототехніки в освітньому процесі та проблему неадекватності графічної підготовки в закладах середньої освіти [23-25], проте її роботи переважно сконцентровані на шкільній освіті. Узагальнюючи роботи вищенаведених авторів, формування професійної компетентності є актуальною науковою проблемою, яку досліджують як у контексті аспектів викладання графічних дисциплін, особливо із залученням новітніх технологій, так і у контексті вивчення графічних дисциплін та застосування комп'ютерних, зокрема 3D-технологій в освітньому процесі. Аспекти застосування 3D-технологій потребують подальшого дослідження саме в частині розвитку професійних навичок у здобувачів інженерної освіти, оскільки, як показують наведені вище наукові публікації, здобувачі вищої освіти галузі знань 13 Механічна інженерія повинні володіти комбінацією фундаментальної проєктно-конструкторської компетентності разом зі здатністю до активної самостійної роботи, направленої на постійний та невпинний саморозвиток власних професійних компетенцій [1, 7].

Мета статті. Дослідження використання 3D-моделювання у підготовці фахівців з механічної інженерії можна розглянути у трьох аспектах: перший стосується використання 3D-моделювання як засобу для навчання, тобто засобу для забезпечення наочності освітнього процесу фахівців з механічної інженерії; другий – стосується навчання та застосування 3D-моделювання як об'єкта вивчення, тобто складової конкретних інженерних дисциплін, третій стосується використання 3D-моделювання як інструменту пізнання. У цій статті ми досліджуємо другий аспект: використання 3D-моделювання як об'єкта вивчення при підготовці фахівців із механічної інженерії з метою оцінити сучасний стан опанування 3D-моделювання, набір навичок та

компетенцій, які набувають здобувачі вищої освіти при вивченні 3D-моделюванням та обсяг конкретних знань.

Виклад основного матеріалу. Незважаючи на те, що сучасна молодь при вступі до закладу вищої освіти вже має певний рівень комп'ютерної грамотності та досвід взаємодії з інноваційними технологіями, на шляху здобуття вищої інженерної освіти здобувачі стикаються з рядом проблем, першою із яких є недостатня графічна підготовка здобувачів перших курсів, що виявляється у відсутності навичок виконання графічних робіт, недостатньому володінні знаннями з курсу геометрії та недостатньо розвиненим просторовим мисленням, тобто багатьма навичками, які потрібні для успішного опанування 3D-моделюванням для інженерних цілей. Тому здобувачі освіти в галузі знань 13 Механічна інженерія вивчають такі графічні дисципліни, які можна узагальнено назвати інженерною графікою та комп'ютерною графікою. Процес опанування 3D-моделювання починається із вивчення нарисної геометрії, тобто теоретичних основ геометричного моделювання, та функціоналу засобів автоматизованого проєктування (САПР) і закінчується опануванням усіх необхідних знань та умінь для створення 3D-моделей об'єкта та його складових, а також супровідних креслень і специфікацій [26].

Аналіз ряду навчальних програм, підручників, конспектів лекцій та методичних рекомендацій до проведення лабораторних робіт, виданих різними ЗВО України для опанування 3D-моделювання показує, що для фахівців усіх спеціальностей в рамках галузі знань 13 Механічна інженерія вивчення 3D-моделювання має на меті набуття таких загальних компетенцій, як здатність до абстрактного, просторового, логічного та творчого мислення, здатність до аналізу і синтезу, адаптації до нових ситуацій, задач та викликів, а також до використання інформаційних та комунікаційних технологій та грамотного висловлення та формулювання думок. Крім того, в останні роки принципи навчання графічних дисциплін фокусуються на принципі компетентності, тобто набутті навичок навчання протягом усього життя та роботи в колективі, поглибленої роботи у вузькій галузі та нестандартних ситуаціях, роботи на основі власного досвіду та аналізу задачі.

Щодо конкретних фахових компетенцій, то акцент робиться на опануванні навичок застосування специфічних відповідних типів об'ємного моделювання для задач конкретних спеціальностей у межах галузі знань, а також навичок застосування фундаментальних математичних та фізичних методів моделювання для створення об'ємних моделей, програмного забезпечення для об'ємного моделювання, а також алгоритмів виготовлення об'єктів на основі моделей та відповідних програм для їх виготовлення. Крім того, фахові компетенції включають здатність застосовувати сучасні методи математичного та фізичного моделювання для створення нових матеріалів й удосконалення вже наявних, знання про технології їхнього виробництва;

дослідження структури, фізичних, механічних, функціональних та технологічних властивостей матеріалів для вирішення матеріалознавчих проблем.

Набуття фахових компетенцій майбутніми інженерами у 3D-моделюванні дає їм необмежені можливості застосування цих знань, умінь та навичок, оскільки воно широко використовується у найрізноманітніших галузях промисловості, зокрема у машинобудуванні для моделювання деталей машин та агрегатів або цілого об'єкту, а також спосіб його виготовлення. Створення тривимірної моделі дає змогу майбутнім фахівцям оцінити та протестувати виріб, зокрема на зручність та естетичну привабливість, ще на етапі існування моделі, навіть ще до виробництва найпершого прототипу. Сучасні засоби 3D-моделювання дозволяють майбутнім фахівцям з механічної інженерії отримувати тривимірні моделі, що є максимально реалістичними, деталізованими та візуально наближеними до кінцевого виробу, а також надають можливості вносити необхідні зміни, наприклад, підбирати оптимальний тип поверхні, розміри та деталізацію ще на етапі створення моделі. Таким чином, 3D-моделювання значно економить часові та трудові ресурси фахівців для створення кінцевого виробу та способу його виготовлення як в процесі навчання, так і в подальшій професійній діяльності [26, 27].

Упровадження 3D-моделювання у сфері промисловості інженерного напрямлення тісно пов'язане із використання технологій 3D-друку, які, аналогічно 3D-моделюванню, дозволяють інженерам отримувати, оцінювати та тестувати прототипи до початку серійного виробництва; створювати принципово нові, унікальні тривимірні об'єкти з новими наборами властивостей найвищого рівня складності з конструкторської точки зору; виготовляти тривимірні вироби, які є вже готовими до використання; а також усунути «людський фактор», знизити собівартість виробів та суттєво збільшити точність виготовлення об'єктів. У галузі машинобудування 3D-друк дозволяє створювати повноцінні моделі машин та агрегатів з усіма необхідними механічними вузлами [1].

Здобувачі освіти за спеціальностями у межах галузь знань 13 Механічна інженерія опановують теорію та практику 3D-моделювання як на освітньо-кваліфікаційному рівні «Бакалавр», так і на освітньо-кваліфікаційному рівні «Магістр».

У таблиці 1 наведено порівняння кількості кредитів ЄКТС, що надаються на розвиток графічної компетентності студентів, Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського», які навчаються за спеціальністю 131 Прикладна механіка в межах галузь знань 13 Механічна інженерія. Для здійснення порівняння було відібрано освітні програми Механіко-машинобудівного інституту НТУУ «КПІ ім. Ігоря Сікорського» освітньо-кваліфікаційного рівня «Бакалавр» та дисципліни, вивчення яких включає розвиток графічної компетентності, тобто

інженерна і комп'ютерна графіка, дисципліни з проєктування, конструювання та моделювання [28-33].

Таблиця 1.

Порівняння кількості годин, що надаються на розвиток графічної компетентності студентів у межах галузь знань 13 Механічна інженерія

Освітня програма	Дисципліна	Кількість кредитів ЄКТС
Теорія машинобудування	Інженерна та комп'ютерна графіка	4,0
	Основи комп'ютерного проєктування	4,0
	Проєктування технологічних процесів	19,0
	Програмування верстатів	4,0
Технологія виробництва літальних апаратів	Інженерна та комп'ютерна графіка	4,0
	Основи комп'ютерного проєктування	4,0
	Комп'ютерне моделювання технологічних процесів	4,0
	Деталі машин і основи конструювання	8,0
Робототехніка	Інженерна та комп'ютерна графіка	4,0
	Основи комп'ютерного проєктування	4,0
	Основи адитивного виробництва	4,0
	Деталі машин і основи конструювання	8,0
	Основи проєктування роботів	5,0
Конструювання та дизайн машин	Інженерна та комп'ютерна графіка	4,0
	Основи комп'ютерного проєктування	4,0
	Конструкторсько-технологічне забезпечення машинобудування	14,0
	Комп'ютерні технології проєктування та дизайну	19,0
	Деталі машин і основи конструювання	8,0
Динаміка і міцність машин	Інженерна та комп'ютерна графіка	4,0
	Основи комп'ютерного проєктування	4,0
	Деталі машин і основи конструювання	8,0
Автоматизовані та роботизовані механічні системи	Інженерна та комп'ютерна графіка	4,0
	Деталі машин і основи конструювання	8,0
	Основи проєктування	4,0

У Таблиці 2 наведено порівняння кількості кредитів ЄКТС, надані на дисципліни, що сприяють опануванню теоретичних засад моделювання у студентів Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського», які навчаються за спеціальністю 131 Прикладна механіка в межах галузь знань 13 Механічна інженерія. Аналогічно даним таблиці 1 для здійснення порівняння було відібрано освітні програми Механіко-машинобудівного інституту НТУУ «КПІ ім. Ігоря Сікорського» освітньо-кваліфікаційного рівня «Бакалавр» та дисципліни,

вивчення яких включає розвиток математичної компетентності, тобто дисципліни, які включають вивчення математика та математичних основ моделювання [28-33].

Таблиця 2.

**Порівняння кількості годин, що надаються на опанування
теоретичних засад моделювання у студентів у межах галузі знань 13
Механічна інженерія**

Освітня програма	Дисципліна	Кількість кредитів ЄКТС
Теорія машинобудування	Вища математика	10,0
Технологія виробництва літальних апаратів	Вища математика	10,0
Робототехніка	Вища математика	10,0
	Математичні основи робототехніки	4,0
	Математичне моделювання фізично різномірних систем	4,0
Конструювання та дизайн машин	Вища математика	10,0
Динаміка і міцність машин	Вища математика	10,0
	Лінійна алгебра та аналітична геометрія	4,0
Автоматизовані та роботизовані механічні системи	Вища математика	10,0

На рис. 2 нижче представлена відсоткова репрезентація кількості годин для опанування графічної компетентності та теоретичних засад моделювання на прикладі студентів Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського», які навчаються за спеціальністю 131 Прикладна механіка в межах галузь знань 13 Механічна інженерія. Аналогічно даним Таблиць 1 та 2 було відібрано освітні програми Механіко-машинобудівного інституту НТУУ «КПІ ім. Ігоря Сікорського» освітньо-кваліфікаційного рівня «Бакалавр», який за весь період здобуття рівня включає 240 кредитів ЄКТС. Оскільки опанування графічної компетентності та теоретичних засад моделювання вимагає вивчення графічних дисциплін та дисциплін, що передбачають вивчення математики та математичних основ моделювання, дані Таблиць 1 та 2 було проаналізовано та

виведено відсоток часу на набуття графічної компетентності за весь час здобуття освіти на освітньо-кваліфікаційному рівні «Бакалавр» [28-33].

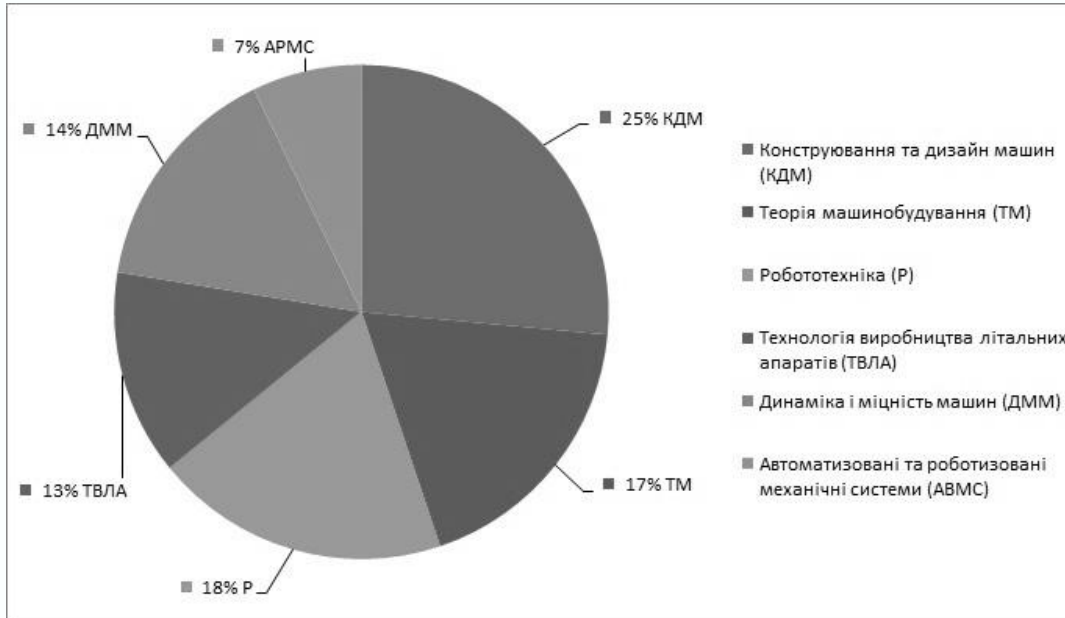

Рис. 2 Відсоткова репрезентація кількості годин для опанування графічної компетентності та теоретичних засад моделювання на прикладі студентів спеціальності 131 Прикладна механіка

Джерело: власний аналіз авторів на основі даних Таблиць 1 та 2

Сучасні здобувачі вищої освіти в галузі знань 13 Механічна інженерія вивчають теорію та практику побудови зображень та виконання креслеників у двовимірній та тривимірній системах координат, інакше кажучи у 2D та 3D.

Двовимірні кресленики – це, по суті, плоскі зображення об'єкта, тобто види, розрізи, перетини та ін. Об'ємна модель об'єкта, яким може бути машинобудівна деталь, вузол, тощо, при цьому знаходиться в уяві здобувача вищої освіти. Теоретичне підґрунтя виконання двовимірних креслеників здобувачі вищої освіти отримують під час вивчення нарисної геометрії та інженерної графіки. Основним недоліком роботи з двовимірними креслениками є те, що здобувачі освіти переважно мислять в термінах набору геометричних примітивів, а не в термінах деталі або виробу, який вони проектують.

Створення тривимірних креслеників або 3D-моделювання ґрунтується на розробці просторової, об'ємної моделі об'єкта засобами автоматизованого проектування (САПР), яку можна оглянути з усіх боків, відредагувати, після чого в автоматичному режимі створити двовимірні види, розрізи, перетини. Теоретичним підґрунтям створення 3D-моделей є дисципліни геометричне моделювання засобами САПР та комп'ютерна графіка, вивчення яких дозволяє майбутнім фахівцям створювати геометричні моделі, що відображають

геометричні властивості майбутніх виробів та математичні моделі геометрії об'єктів для проведення досліджень та виробництва матеріальних об'єктів [34].

Дані Таблиць 1 та 2 показують, що найпершими графічними дисциплінами, які закладають основи графічної компетентності, є інженерна графіка та комп'ютерна графіка, а в деяких випадках їх поєднання в одну дисципліну – інженерна та комп'ютерна графіка. Вже при вивченні цих дисциплін здобувачі освіти починають опановувати основи 3D-моделювання у графічних редакторах, наприклад, AutoCAD та SolidWorks. Базуючись на засвоєних основах 3D-моделювання здобувачі освіти на подальших курсах поглиблюють свої знання при вивченні 3D-проектування, наприклад, при вивченні дисциплін «Основи комп'ютерного проектування», «Деталі машин і основи конструювання», «Комп'ютерне моделювання технологічних процесів» та ін.

У подальшому, залежно від обраної освітньої програми, студенти вивчають додаткові дисципліни з проектування. Як показують дані Таблиць 1 і 2 та Рис. 2, кількість годин на опанування графічної компетентності і теоретичних засад моделювання дуже відрізняється навіть у межах однієї спеціальності: від 7% до 25%. Під час здобуття вищої освіти студенти набувають компетенцій та навичок в усіх п'яти етапах створення тривимірної моделі, тобто у самому моделюванні (створенні моделі об'єкта), текстуруванні (наданні поверхні моделей виду реально існуючих матеріалів), освітленні (додаванні та розміщенні джерела світла), анімації (створенні руху) та візуалізації або рендеренгу (формуванні остаточного зображення).

Засоби автоматизованого проектування (САПР) – комплекс технічних засобів, математичного та програмного забезпечення, які студенти застосовують для виконання задач автоматизованого проектування об'єкта. САПР дозволяють студентам вирішити дві глобальні задачі: розробити креслення для реалізації об'єктів у двовимірному просторі та розробити тривимірні моделі для реалізації об'єктів у тривимірному просторі. Програмний функціонал САПР перш за все дозволяє студентам вивчати принципи побудови моделей, а також імітувати різноманітні складально-розбірні операції, уявляти об'єкт, за яким буде побудовано модель, та проводити апробацію конструктивних рішень на ранніх етапах створення реального об'єкта. Крім того, вивчення 3D-моделювання у закладі вищої освіти дозволяє студентам набути навичок прискореного, більш точного та якісного проектування моделей, багаторазового використання кресленника, прискореного розрахунку та аналізу, проектування нестандартних геометричних форм [35-37].

Дотепер здобувачі вищої освіти в галузі знань 13 Механічна інженерія опановують навички моделювання усіх чотирьох типів: каркасного, поверхневого, твердотільного та небагатообразного.

Каркасне моделювання – це історично перший тип об'ємного моделювання за допомогою дротових каркасів, побудованих із наборів ліній та точок,

при цьому зміну форми об'ємної моделі здійснюють зміною положення і розмірів ліній (відрізків) та точок. Натепер майбутні фахівці з механічної інженерії все ще вивчають каркасне моделювання, але вже як допоміжний тип моделювання для проміжних етапів проєктування, а також для вирішення технічних завдань, що стосуються простих форм.

Особливістю каркасного моделювання є те, що об'ємна модель може реально не існувати, а бути лише в уяві майбутнього фахівця. При цьому студенти отримують кінцевий результат каркасного моделювання у формі каркасної моделі у вигляді кінцевої безлічі ліній, що лежать на поверхні моделі, з відомими координатами кінцевих точок та зазначення їхньої приналежності ребрам та поверхням, а отриманий математичний опис каркасної моделі включає набір рівнянь кривих, координат точок і відомостей про приналежність точок до кривих та перетин кривих одна з одною.

Поверхневе моделювання – тип моделювання, при якому студенти отримують поверхневі моделі, грані яких перекриваються автоматично заданими поверхнями. Особливістю поверхневого моделювання, аналогічно каркасному, є те, що об'ємна модель може не існувати реально, а лише в уяві студентів. Математичний опис поверхневої моделі, додатково до набору рівнянь кривих, координат точок і відомостей про приналежність точок до кривих та перетину кривих одна з одною, включає рівняння поверхонь та відомості про те, як поверхні з'єднані одна з одною та по яких кривих.

Дотепер фахівці з механічної інженерії застосовують поверхневе моделювання для створення об'ємних моделей зі складним типом поверхонь для оцінки візуальної естетичності моделі, при цьому математичний опис об'ємної моделі дозволяє створювати програми для обробки поверхонь об'єктів на верстатах. Наприклад, студенти за допомогою поверхневого моделювання створюють програми для формування траєкторії переміщення фрези на верстаті та перевірки, чи не зачіпає фреза поверхонь, дотичних до оброблювальної поверхні.

Твердотільне моделювання – тип моделювання, за якого студенти створюють об'ємні моделі, які мають реально існуючі аналоги, на відміну від каркасного та поверхневого моделювання, складені із замкнутого об'єму або моноліту за допомогою декомпозиційного, конструктивного або граничного способів. Через складність математичного опису твердотільних моделей розробники САПР для твердотільного моделювання пропонують здобувачам вищої освіти використовувати набір більш простих функцій для створення об'ємних моделей:

створення примітивів, тобто створення простих форм на основі заготовок (куба, циліндра, труби, шара, тора та конуса) та додавання й віднімання об'єму (булеві оператори) для швидкого створення форми, близької до форми кінцевого об'єкта;

замітання та обертальне замітання, тобто функції створення об'ємних моделей шляхом переміщення поверхні за допомогою трансляції або обертання області на площині;

скінінг – створення об'ємної моделі шляхом «натягування» поверхні на задані поперечні перерізи; округлення, плавне сполучення, підняття та ін., тобто функції для зміни існуючої форми об'ємної моделі;

моделювання меж та об'єктно-орієнтоване моделювання, тобто функції для безпосереднього маніпулювання складовими частинами об'ємних моделей: вершинами, ребрами та гранями; функції, які надають інформацію про процес створення об'ємної моделі для подальшого складання плану технологічного процесу виробництва об'єкту на основі об'ємної моделі.

На сьогодні твердотільне моделювання є основним типом моделювання для застосування у машинобудуванні для проєктування виробів, здійснення найрізноманітніших розрахунків та визначення характеристик моделей (наприклад, інерційно-масових), а також для подальшого автоматичного створення видів, розрізів та перерізів для оформлення робочої документації.

Небагатообразне або гідридне моделювання – тип моделювання, у результаті якого студенти отримують абстрактні моделі, побудовані за допомогою можливості одночасного застосування прийомів каркасного, поверхневого та твердотільного моделювання в одному середовищі небагатообразного моделювання.

Останнім етапом створення тривимірної моделі є її візуалізація. На практиці студенти можуть використовувати різні її способи, проте найчастіше здобувають навички та уміння векторної візуалізації (за допомогою ліній), та растрової (за допомогою точок) [38].

Описані вище методи 3D-моделювання студенти використовують для створення тривимірних об'єктів двома способами: логічного додавання конструктивних елементів поверхонь до базової поверхні (більш характерним для конструкторського проєктування) та поетапного вилучення елементів матеріалу деталі (більш характерним для технологічного проєктування). Незважаючи на конкретний метод створення деталі, студенти опановують всі його логічні етапи: встановлення функцій і призначення моделі, встановлення конструктивних характеристик, формування обов'язкових поверхонь.

Крім власне навичок роботи в програмних середовищах 3D-моделювання, студенти здобувають ґрунтовні знання з його математичних основ, що включає вивчення основ геометричного 3D-моделювання, тобто методів побудови математичних моделей, що описують геометричні властивості 3D-моделей, та їхнє дослідження розрахунковим або експериментальним шляхом. Геометричне моделювання неможливе без вивчення студентами дисциплін аналітичної геометрії, диференційної геометрії, обчислювальної математики, варіаційного аналізу та топології. Вивчення геометричного моделювання

відбувається шляхом переходу від простіших концепцій до складніших. Спочатку студенти вивчають теоретичні засади перетворення координат у просторі, геометрію кривих ліній, геометрію поверхонь, а потім переходять до вивчення моделювання кривих ліній, моделювання поверхонь, топології оболонок, побудови математичних моделей геометрії об'єктів, використання систем геометричного моделювання, моделювання власне моделей, створення реалістичних зображень моделей та створення проєкцій отриманих моделей на площини [39].

Студенти ЗВО України мають можливість застосовувати наступні САПР: AutoCAD; PTC Creo Parametric; SolidWorks; Autodesk 3ds Max, 3D Studio MAX та Maya [40].

AutoCAD – найбільш популярне креслярське програмне забезпечення для фахівців у галузі будівельного, інженерного та промислового проєктування, спеціальність яких включає вивчення машинобудування та проєктування деталей машин. Програма AutoCAD дозволяє виконувати як 2D, так і 3D-моделювання деталей машин різної складності та призначення.

Опанування принципів роботи з AutoCAD відбувається в процесі практичних робіт здобувачів освіти з комп'ютером, основними цілями яких є засвоєння інструментарію AutoCAD, логіки виконання креслень та їх параметризації, нанесення розмірів, технологічних позначень та іншої релевантної інформації на креслення, розвиток умінь перенесення набутих в AutoCAD знань на опанування інших графічних редакторів [9].

SolidWorks – вкрай популярне програмне забезпечення для 3D-моделювання у галузі саме інженерного проєктування для створення моделей деталей для технічних та інженерних цілей, а також для 3D-друку, яке широко використовується в промисловості для реалізації практичних конструкторських задач. Аналогічно багатьом іншим графічним редакторам SolidWorks має функціонал для здійснення розрахунків та аналізу деталей, виробів і навіть цілих збірок. Особливістю цього програмного забезпечення є можливість для здобувачів освіти отримувати 3D-моделі з двовимірних креслеників, а потім, аналогічно іншим графічним редакторам, знову перетворити 3D-модель на двовимірні види, проєкції та розрізи.

Наступним кроком у вдосконаленні професійних компетентцій стане використання 4D-моделювання, оскільки здобувачам вищої освіти часто важко зрозуміти принцип роботи проєктованої статичної 3D-моделі і необхідно залучати четвертий вимір: час – для проєктування вже динамічної 3D-моделі. Це розширить професійні компетенції студентів в бік розуміння взаємодії деталей механізму одна з одною та розуміння параметрів деталей у процесі їхньої роботи. Дотепер такі рішення вже пропонуються програмним забезпеченням SolidWorks [2].

Висновки. У статті було досліджено використання 3D-моделювання у підготовці фахівців із механічної інженерії з метою оцінити сучасний стан ступеня опанування 3D-моделювання, набір навичок та компетенцій, які набувають здобувачі освіти при вивченні 3D-моделювання та обсяг конкретних знань.

Натепер вивчення графічних дисциплін і 3D-моделювання у ЗВО України, перш за все, має на меті розвиток у майбутніх фахівців з механічної інженерії здатностей до просторового, абстрактного і творчого мислення, а також набуття умінь та навичок 3D-моделювання та їх застосування для вирішення практичних інженерних проблем широкого спектру складності. Для цього у освітні програми (розглянуті на прикладі Механіко-машинобудівного інституту НТУУ «КПІ ім. Ігоря Сікорського» для спеціальності 131 Прикладна механіка освітньо-кваліфікаційного рівня «Бакалавр») введено дисципліни з вивчення математики та математичних основ моделювання, що лежить в основі глибинного розуміння основ 3D-моделювання, а також дисципліни, спрямовані на розвиток графічної компетентності: інженерна та комп'ютерна графіка, проектування, конструювання та моделювання, причому навіть у межах однієї спеціальності кількість годин на опанування всіх необхідних засад для виконання 3D-моделювання суттєво коливається від 7% до 25%.

Дотепер для вивчення 3D-моделювання ЗВО розробили навчальні матеріали для здобуття знань, умінь та навичок із каркасного, поверхневого, твердотілого та небагатообразного 3D-моделювання, текстурування, освітлення, анімації та візуалізації або рендеренгу, математичного опису тривимірних моделей, а також знання та навички роботи у різних графічних редакторах, тобто навчальні матеріали ЗВО після вивчення 3D-моделювання дозволяють майбутнім фахівцям створювати 3D-моделі від початкового етапу (математичного моделювання) до кінцевого (створення анімованих 3D-моделей).

Література:

1. Синюченко К. О., Смирнов Є. В. Особливості впровадження сучасних 3D-технологій у сфері машинобудування. «Сучасна молодь в світі інформаційних технологій»: матеріали II Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. молодих вчених та здобувачів вищої освіти, присвяченої Дню науки (14 травня 2021 р., м. Херсон) / за ред. Н.В. Кириченко, Г.О. Димової та ін. Херсон: Книжкове видавництво ФОП Вишемирський В.С., 2021. С. 91-94. URL: <https://www.ksau.kherson.ua/files/konferencii/20210514/36ірка%20конференції%20CMCIT-2021.pdf#page=93> (дата звернення: 17.08.2024)
2. Парфенюк О. В. Розвиток просторового мислення засобами тривимірного та чотиривимірного моделювання у майбутніх фахівців галузевого машинобудування. *Colloquium-journal*. 2020. Т. 29, № 81. С. 20–23. DOI:10.24412/2520-2480-2020-2981-20-23 (дата звернення: 17.08.2024)
3. Войцеховська О. О., Караваєв В. О. Сучасні технології та засоби 3D-моделювання та 3D-друку у закладах вищої освіти. *Вінницький національний технічний університет* URL: <https://ir.lib.vntu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/38136/134632.pdf?sequence=2&isAllowed=y> (дата звернення: 17.08.2024)

4. Козяр М.М. Інноваційні педагогічні технології в процесі графічної підготовки майбутніх фахівців технічної галузі : монографія. Рівне: РВЦ НУВГП, 2012. 320 с. URL: <https://ep3.nuwm.edu.ua/1900/1/721454%20zah.pdf>

5. Райковська Г. О. Шляхи вдосконалення підготовки фахівців машинобудівної галузі. *Вісник Вінницького політехнічного інституту*. 2019. № 2. С. 111-116. URL: <https://doi.org/10.31649/1997-9266-2019-143-2-111-116> (дата звернення: 17.08.2024)

6. Райковська Г. О., Соловійов А. В. Система автоматизованого проєктування в графічній підготовці. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота»*. 2019. Вип. 2(45). С. 149-153. URL: <https://10.24144/2524-0609.2019.45.149-1531> (дата звернення: 17.08.2024)

7. Райковська Г. О. Геометро-графічна підготовка в технічних закладах вищої освіти. *Педагогічні науки*. 2021. Вип. 94. С. 158-165. URL: <https://doi.org/10.32999/ksu2413-1865/2021-94-22> (дата звернення: 17.08.2024)

8. Райковська Г. О., Шостачук А. М. Проєктування змісту графічних знань в середовищі САД систем. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота»*. 2021. Вип. 2(49). С. 169-173. URL: <https://10.24144/2524-0609.2021.49.169-173> (дата звернення: 17.08.2024)

9. Бойко В.А. Методика навчання інженерної графіки майбутніх інженерів-механіків засобами комп'ютерного моделювання : автореф. дис. на здобуття ступеня канд. пед. наук: 13.00.02. К., 2019. 20 с. URL: <https://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/32055/100355525?sequence=1&isAllowed=y>

10. Головня В.Д. Розвиток конструкторсько-технологічних здібностей студентів у процесі навчання комп'ютерного конструювання та моделювання у вищих технічних навчальних закладах : автореф. дис. на здобуття ступеня канд. пед. наук: 13.00.04. Рівне, 2015. 19 с. URL: <https://eztuir.ztu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/7276/Golovnya.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

11. Юсупова М.Ф. Комп'ютерні інформаційні технології в навчанні нарисної геометрії : монографія. К.: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2006. 280 с.

12. Джеджула О. М. Формування основних понять теорії композиції в графічній підготовці майбутніх інженерів. *Педагогічний альманах* : зб. наук. пр. Херсон, 2019. Вип. 41. С. 77-82. URL: <http://socrates.vsau.org/repository/getfile.php/20356.pdf> (дата звернення: 17.08.2024)

13. Dzhedzhula O. Development of self-educational competence of future engineers of computer systems and automation. *The scientific heritage*. 2021. № 59(3). P. 8-12. URL: <https://www.scientific-heritage.com/wp-content/uploads/2021/02/VOL-3-No-59-59-2021.pdf> (дата звернення: 17.08.2024)

14. Джеджула О. Формування графічної компетентності майбутніх фахівців аграрного профілю у кризових умовах. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: педагогіка і психологія*. Вінниця, 2024. № 78. С. 7-11. URL: <https://doi.org/10.31652/2415-7872-2024-78-7-11> (дата звернення: 17.08.2024)

15. Джеджула О. Організація самостійної графічної підготовки майбутніх інженерів у кризових умовах. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: педагогіка і психологія*. Вінниця, 2023. № 74. С. 37-41. URL: <https://doi.org/10.31652/2415-7872-2023-74-37-41> (дата звернення: 17.08.2024)

16. Didactic Opportunities of Information and Communication Technologies in Graphic Training of Future Technology Teachers / I. NYSHCHAK et al. *BRAIN. Broad Research in Artificial Intelligence and Neuroscience*. 2020. Vol. 11, no. 2. P. 104–123. URL: <https://doi.org/10.18662/brain/11.2/77> (date of access: 21.08.2024).

17. Нищак І. Д. Використання електронного навчально-методичного комплексу з креслення в процесі графічної підготовки майбутніх учителів трудового навчання *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2020. № 78(4). С. 75-89. URL: <https://10.33407/itlt.v78i4.2801>. (дата звернення: 17.08.2024)

18. Palamar S. P., Bielienska G. V., Ponomarenko T. O., Kozak L. V., Nezhyva L., Voznyak A. V. Formation of readiness of future teachers to use augmented reality in the educational process of preschool and primary education. *Proceedings of the 4th International Workshop on Augmented Reality in Education (AREdu 2021)*, Kryvyi Rih, May 11, 2021. Kryvyi Rih, Ukraine, 2021. P. 334-350. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/727272/1/paper18.pdf>

19. Kozlitiin D., Kochmar D. A., Krystopchuk T., Kozak L. Future Educators' Training for Project Activities Using Digital Technologies. URL: <https://ceur-ws.org/Vol-2791/2020200031.pdf>

20. Козяр М., Парфенюк О., Фещук Ю. Роль регіональної олімпіади з геометричного моделювання та анімації збірок у професійному становленні майбутнього фахівця. *Нова педагогічна думка*. 2020. № 101(1). С. 85-90. URL: <http://10.37026/2520-6427-2020-101-1-85-9017>.

21. Фещук Ю., Мислінчук В. Реалізація міжпредметних зв'язків технологій та природничих дисциплін із використанням 3D моделювання. *Освіта. Інноватика. Практика*. 2024. № 12(2). С. 72-78. URL: <http://10.31110/2616-650X-vol12i2-011>

22. Фещук Ю., Симонович Н. Впровадження технології 3-D друку в процес підготовки майбутніх учителів трудового навчання та технологій. *Освіта. Інноватика. Практика*. 2022. № 10(4). С. 42-47. DOI: <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol10i4-006>

23. Струтинська О. В., Баранов С. С. Тенденції розвитку освітньої робототехніки в закладах позашкільної освіти. *Фізико-математична освіта*. 2019. № 1(9). С. 196-204. URL: <https://fmo-journal.fizmatsspu.sumy.ua/publ/6-1-0-494>

24. Струтинська О. В., Умрик М. А. Сучасні освітні тренди в умовах розвитку цифрового суспільства. *Інноваційна педагогіка*. 2020. Вип. 26. С. 201-205. URL: <http://10.32843/2663-6085/2020/26.40>

25. Струтинська О. В. Використання робототехніки та 3d технологій в умовах розвитку STEM освіти. *Відкрите освітнє e-середовище сучасного університету*. 2019. Вип. 7. С. 96-109. URL: <https://doi.org/10.28925/2414-0325.2019.7.10>

26. Конспект лекцій з дисципліни «Основи систем 3D-моделювання» (для здобувачів першого (бакалаврського) рівня освіти за спеціальностями 131 – Прикладна механіка, 133 – Галузеве машинобудування (Електронне видання)) / під заг. ред. :Л. В. Карпюк. Сєверодонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2022. 158 с. URL: <https://dspace.snu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/bfb3ae86-acf2-4249-a5a1-7ed30a65acc4/content>

27. Міленін А. М., Мітяшкіна Т. Ю., Денисенко С. А. Роль дисципліни "інженерна графіка" у закладах вищої освіти та пошук інноваційних методів її викладання. *Topical aspects of modern scientific research: Proceedings The 3rd International scientific and practical conference (November 23-25, 2023) CPN Publishing Group, Tokyo, Japan*. 2023. P. 353.

URL: <https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2023/12/TOPICAL-ASPECTS-OF-MODERN-SCIENTIFIC-RESEARCH-23-25.11.2023.pdf#page=353>

28. Автоматизовані та роботизовано механічні системи. Освітньо-професійна програма: затв. Вченою радою КПІ ім. Ігоря Сікорського, введено в дію наказом ректора від № НОД/434/24 від 10.06.2024. С. 25. URL: https://osvita.kpi.ua/sites/default/files/opfiles/131_oppb_arms_2024.pdf

29. Динаміка і міцність машин. Освітньо-професійна програма: затв. Вченою радою КПІ ім. Ігоря Сікорського, введено в дію наказом ректора від № НОД/434/24 від 10.06.2024. С. 24. URL: https://osvita.kpi.ua/sites/default/files/opfiles/131_oppb_dmm_2024.pdf

30. Конструювання та дизайн машин. Освітньо-професійна програма: затв. Вченою радою КПІ ім. Ігоря Сікорського, введено в дію наказом ректора від № НОД/434/24 від 10.06.2024. С. 27. URL: https://osvita.kpi.ua/sites/default/files/opfiles/131_oppb_kdm_2024.pdf

31. Робототехніки. Освітньо-професійна програма: затв. Вченою радою КПІ ім. Ігоря Сікорського, введено в дію наказом ректора від № НОД/434/24 від 10.06.2024. С. 20. URL: https://osvita.kpi.ua/sites/default/files/opfiles/131_oppb_rt_2024.pdf

32. Технологія виробництва літальних апаратів: затв. Вченою радою КПІ ім. Ігоря Сікорського, введено в дію наказом ректора від № НОД/434/24 від 10.06.2024. С. 26. URL: https://osvita.kpi.ua/sites/default/files/opfiles/131_oppb_tvla_2024.pdf

33. Технологія машинобудування: затв. Вченою радою КПІ ім. Ігоря Сікорського, введено в дію наказом ректора від № НОД/434/24 від 10.06.2024. С. 24. URL: https://osvita.kpi.ua/sites/default/files/opfiles/131_oppb_tm_2024.pdf

34. Молодецька Т. І. Використання сучасних систем сапр при проектуванні деталей машин. URL: <https://ir.lib.vntu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/41622/20431.pdf?sequence=3&isAllowed=y> (дата звернення: 17.08.2024)

35. Савельєв Т.С., Пустовой Д.С. Використання спеціалізованих програм 3d-Моделювання з метою підвищення якості засвоєння графічних дисциплін. *Сучасні інноваційні технології підготовки інженерних кадрів для гірничої промисловості та транспорту: збірник наукових праць міжнародної конференції (м. Дніпро, 29-30 квітня 2020 р.)*. Дніпро, 2022. С. 146-150. URL: <https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2023/12/TOPICAL-ASPECTS-OF-MODERN-SCIENTIFIC-RESEARCH-23-25.11.2023.pdf#page=353>

36. Райковська Г. О., Шостачук А. М. Проектування змісту графічних знань в середовищі CAD Систем. *Науковий Вісник Ужгородського Університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна Робота»*. 2021. № 2(49). С. 169–173. URL: <https://10.24144/2524-0609.2021.49.169-173>

37. Говорун Т., Берладір Х., Білоус О., Ханюков К., Варакін В. Застосування комп'ютерного моделювання для підвищення якості підготовки висококваліфікованих фахівців-матеріалознавців. URL: <https://jrnل.nau.edu.ua/index.php/APSE/article/view/18735/25999> (дата звернення: 17.08.2024)

38. Деревянчук О. Розвиток у майбутніх фахівців інженерно-педагогічних спеціальностей навичок моделювання при виконанні STEM-проектів. *Молодь і ринок*. 2024. № 6/226. С. 128–141. URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2024.307854>.

39. Різак Г. Використання розрахункових задач у викладанні фармацевтичної хімії. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика = Continuing professional education: theory and practice: наук.-метод. журн.* 2023. № 1(74). С. 68-75. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/52705/1/272824-Article%20Text-636929-1-10-20230330.pdf> (дата звернення: 17.08.2024)

40. Ромачук О., Лавренюк Я. Аналіз програмного забезпечення для вивчення 3D-моделювання. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/40029/1/Романюк%20Лавренюк.pdf> (дата звернення: 17.08.2024)

References:

1. Siniuchenko K. O., Smyrnov Ye. V. (2021). Osoblyvosti vprovadzhennia suchasnykh 3D-tekhnologii u sferi mashynobuduvannia [Features of the Implementation of Modern 3D Technologies in the Field of Mechanical Engineering]. *Suchasna molod v sviti informatsiinykh tekhnologii: Materialy II Vseukrainskoi naukovo-praktychnoi internet-konferentsii molodykh vchenykh ta здобувачів вищої освіти, прясвіаченої Дніу науки – Proceedings of the 2nd All-Ukrainian Scientific and Practical Internet Conference of Young Scientists and Graduate Students, dedicated to Science Day (May 14, 2021, Kherson) / ed. N.V. Kyrychenko, H.O. Dymova et al. Kherson: Knyzhkove vydavnytstvo FOP Vyshemyrskyi V.S., pp. 91-94. URL: <https://www.ksau.kherson.ua/files/konferencii/20210514/Zbirka%20konferencii%20SMSIT-2021.pdf#page=93> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].*

2. Parfeniuk O. V. (2020). Rozvytok prostorovoho myslennia zasobamy tryvymirnogo ta chotyryvymirnogo modeliuвання u maibutnikh fakhivtsiv haluzevoho mashynobuduvannya [Development of Spatial Thinking through Three-Dimensional and Four-Dimensional Modeling in Future Specialists in the Field of Mechanical Engineering]. *Colloquium-journal*, 29(81), 20–23. DOI:10.24412/2520-2480-2020-2981-20-23 (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

3. Voitsekhivska O. O., Karavaiev V. O. (n.d.). Suchasni tekhnolohii ta zasoby 3D-mode-liuvannya ta 3D-druku u zakladakh vyshchoi osvity [Modern Technologies and Tools for 3D Modeling and 3D Printing in Higher Education Institutions]. *Vinnytskyi natsionalnyi tekhnichnyi universytet – Vinnytsia National Technical University*. URL: <https://ir.lib.vntu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/38136/134632.pdf?sequence=2&isAllowed=y> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

4. Koziar M. M. (2012). *Innovatsiini pedahohichni tekhnolohii v protsesi hrafichnoi pidhotovky maibutnikh fakhivtsiv tekhnichnoi haluzi: monohrafiia* [Innovative pedagogical technologies in the process of graphic training of future specialists in the technical field: monograph]. Rivne: RVTs NUVHP. URL: <https://ep3.nuwm.edu.ua/1900/1/721454%20zah.pdf> [in Ukrainian]

5. Raikovska H. O. (2019). Shliakhy vdoskonalennia pidhotovky fakhivtsiv mashynobudivnoi haluzi [Ways to Improve the Training of Specialists in the Field of Mechanical Engineering]. *Visnyk Vinnytskoho politekhnichnoho instytutu – Bulletin of Vinnytsia Polytechnic Institute*, 2, 111-116. DOI: <https://doi.org/10.31649/1997-9266-2019-143-2-111-116> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

6. Raikovska H. O., Soloviov A. V. (2019). Systema avtomatyzovanoho proiektuvannya v hrafichnii pidhotovtsi [Computer-Aided Design System in Graphic Training]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Serii: Pedagogika. Sotsialna robota – Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Series: Pedagogy. Social Work*, 2(45), 149-153. DOI: <https://10.24144/2524-0609.2019.45.149-1531> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

7. Raikovska H. O. (2021). Heometro-hrafichna pidhotovka v tekhnichnykh zakladakh vyshchoi osvity [Geometric-Graphic Training in Technical Higher Education Institutions]. *Pedahohichni nauky – Pedagogical Sciences*, 94, 158-165. URL: <https://doi.org/10.32999/ksu2413-1865/2021-94-22> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

8. Raikovska H. O., Shostachuk A. M. (2021). Proiektuvannya zmistu hrafichnykh znan v seredovyshchi CAD system [Designing the Content of Graphic Knowledge in the CAD System Environment]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Serii: Pedagogika. Sotsialna robota – Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Series: Pedagogy. Social Work*, 2(49), 169-173. URL: <https://10.24144/2524-0609.2021.49.169-173> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

9. Boiko V. A. (2019). *Metodyka navchannia inzhenernoi hrafiky maibutnikh inzheneriv-mekhanikiv zasobamy kompiuternoho modeliuвання* [Methodology for teaching engineering graphics to future mechanical engineers by means of computer simulation]. Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv: M.P. Drahomanov National Pedagogical University. URL: <https://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/32055/100355525?sequence=1&isAllowed=y> [in Ukrainian]

10. Holovnia V. D. (2015). *Rozvytok konstruktorsko-tekhnolohichnykh zdibnostei studentiv u protsesi navchannia kompiuternoho konstruiuvannya ta modeliuвання u vyshchykh tekhnichnykh navchalnykh zakladakh* [Development of design and technological abilities of students in the process of learning computer design and modeling in higher technical educational institutions]. Extended abstract of candidate's thesis.. Rivne: Zhytomyr State Technological University. URL: <https://eztuir.ztu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/7276/Golovnya.pdf?sequence=1&isAllowed=y> [in Ukrainian]

11. Iusupova M. F. (2006). *Kompiuterni informatsiini tekhnolohii v navchanni narysnoi heometrii: monohrafiia* [Computer information technologies in teaching sketch geometry: monograph]. Kyiv: M.P. Drahomanov NPU [in Ukrainian]

12. Dzhedzhula O. M. (2019). Formuvannia osnovnykh poniat teorii kompozytsii v hrafichnii pidhotovtsi maibutnikh inzheneriv [Formation of Basic Concepts of Composition Theory in the Graphic Training of Future Engineers]. *Pedahohichnyi almanakh – Pedagogical Almanac*, 41, 77-82. Kherson. URL: <http://socrates.vsau.org/repository/getfile.php/20356.pdf> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

13. Dzhedzhula O. (2021). Development of Self-Educational Competence of Future Engineers of Computer Systems and Automation. *The Scientific Heritage*, 59(3), pp. 8-12. URL: <https://www.scientific-heritage.com/wp-content/uploads/2021/02/VOL-3-No-59-59-2021.pdf> (accessed: 17.08.2024).

14. Dzhedzhula O. (2024). Formuvannia hrafichnoi kompetentnosti maibutnikh fakhivtsiv aharnoho profilu u kryzovykh umovakh [Formation of Graphic Competence of Future Specialists of Agrarian Profile in Crisis Conditions]. *Naukovi zapysky Vinnytskoho derzhavnogo pedahohichnogo universytetu imeni Mykhaila Kotsyubynskoho. Serii: Pedahohika i psykholohiia – Scientific Notes of Vinnytsia State Pedagogical University named after Mykhailo Kotsyubynsky. Series: Pedagogy and Psychology*, 78, 7-11. Vinnytsia. DOI: <https://doi.org/10.31652/2415-7872-2024-78-7-11> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

15. Dzhedzhula O. (2023). Orhanizatsiia samostiinoi hrafichnoi pidhotovky maibutnikh inzheneriv u kryzovykh umovakh [Organization of Independent Graphic Training of Future Engineers in Crisis Conditions]. *Naukovi zapysky Vinnytskoho derzhavnogo pedahohichnogo universytetu imeni Mykhaila Kotsyubynskoho. Serii: Pedahohika i psykholohiia – Scientific Notes of Vinnytsia State Pedagogical University named after Mykhailo Kotsyubynsky. Series: Pedagogy and Psychology*, 74, 37-41. Vinnytsia. DOI: <https://doi.org/10.31652/2415-7872-2023-74-37-41> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

16. Nyschak I., et al. (2020). Didactic Opportunities of Information and Communication Technologies in Graphic Training of Future Technology Teachers. *BRAIN. Broad Research in Artificial Intelligence and Neuroscience*, Vol. 11, No. 2, pp. 104–123. URL: <https://doi.org/10.18662/brain/11.2/77> (date of access: 21.08.2024).

17. Nyschak I. D. (2020). Vykorystannia elektronnoho navchalno-metodychnoho kompleksu z kreslennia v protsesi hrafichnoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv trudovoho navchannia [The Use of an Electronic Educational and Methodological Complex in Drawing for Graphic Training of Future Teachers of Labor Education]. *Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia – Information Technologies and Learning Tools*, 78(4), 75-89. URL: <https://10.33407/itlt.v78i4.2801> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

18. Palamar S. P., Bieliienka G. V., Ponomarenko T. O., Kozak L. V., Nezhyva L., Voznyak A. V. (2021). Formation of Readiness of Future Teachers to Use Augmented Reality in the Educational Process of Preschool and Primary Education. *Proceedings of the 4th International Workshop on Augmented Reality in Education (AREdu 2021), Kryvyi Rih, May 11, 2021. Kryvyi Rih, Ukraine*, pp. 334-350. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/727272/1/paper18.pdf>.

19. Kozlitin D., Kochmar D. A., Krystopchuk T., Kozak L. (n.d.). Future Educators' Training for Project Activities Using Digital Technologies. URL: <https://ceur-ws.org/Vol-2791/2020200031.pdf>.

20. Koziar M., Parfeniuk O., Feshchuk Yu. (2020). Rol rehionalnoi olimpiady z heometrychnoho modeliuвання ta animatsii zbyrok u profesiinomu stanovlenni maibutnoho fakhivtsia [The Role of the Regional Olympiad in Geometric Modeling and Assembly Animation in the Professional Development of Future Specialists]. *Nova pedahohichna dumka – New Pedagogical Thought*, 101(1), 85-90. URL: <http://10.37026/2520-6427-2020-101-1-85-9017> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

21. Feshchuk Yu., Myslynchuk V. (2024). Realizatsiia mizhpredmetnykh zviazkiv tekhnologii ta pryrodnychkh dystsyplin iz vykorystanniam 3D modeliuvannia [Implementation of Interdisciplinary Connections Between Technologies and Natural Sciences Using 3D Modeling]. *Osvita. Innovatyka. Praktyka – Education. Innovation. Practice*, No. 12(2), pp. 72-78. URL: <http://10.31110/2616-650X-vol12i2-011> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

22. Feshchuk Yu., Symonovych N. (2022). Vprovadzhennia tekhnologii 3-D druku v protses pidhotovky maibutnikh uchyteliv trudovoho navchannia ta tekhnologii [Implementation of 3D Printing Technology in the Training Process of Future Teachers of Labor Education and Technology]. *Osvita. Innovatyka. Praktyka – Education. Innovation. Practice*, 10(4), 42-47. DOI: <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol10i4-006> [in Ukrainian].

23. Strutynska O. V., Baranov S. S. (2019). Tendentsii rozvytku osvitnoi robototekhniky v zakladakh pozashkilnoi osvity [Trends in the Development of Educational Robotics in Extracurricular Education Institutions]. *Fyzyko-matematychna osvita – Physical and Mathematical Education*, 1(9), 196-204. URL: <https://fmo-journal.fizmatsspu.sumy.ua/publ/6-1-0-494> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

24. Strutynska O. V., Umryk M. A. (2020). Suchasni osvitni trendy v umovakh rozvytku tsyfrovoho suspilstva [Modern Educational Trends in the Context of the Development of Digital Society]. *Innovatsiina pedahohika – Innovative Pedagogy*, 26, 201-205. URL: <http://10.32843/2663-6085/2020/26.40> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

25. Strutynska O. V. (2019). Vykorystannia robototekhniky ta 3D tekhnologii v umovakh rozvytku STEM osvity [The Use of Robotics and 3D Technologies in the Context of STEM Education Development]. *Vidkryte osvitnie e-seredovyshche suchasnoho universytetu – Open Educational E-environment of Modern University*, 7, 96-109. URL: <https://doi.org/10.28925/2414-0325.2019.7.10> [in Ukrainian].

26. Karpuk L. V. (Ed.). (2022). Konspekt leksii z dystsypliny «Osnovy system 3D-modeliuvannia» [Lecture Notes on the Discipline "Fundamentals of 3D Modeling Systems"] (for first (bachelor's) degree students in specialties 131 – Applied Mechanics, 133 – Industrial Engineering (Electronic Edition)). Severodonetsk: SNU imeni V. Dalia. 158 p. URL: <https://dspace.snu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/bfb3ae86-acf2-4249-a5a1-7ed30a65acc4/content> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

27. Milenin A. M., Mitiashkina T. Yu., Denysenko S. A. (2023). Rol dystsypliny "inzhenerna hrafika" u zakladakh vyshchoi osvity ta poshuk innovatsiinykh metodiv yii vykladannia [The Role of the Discipline "Engineering Graphics" in Higher Education Institutions and the Search for Innovative Teaching Methods]. *Topical Aspects of Modern Scientific Research: Proceedings The 3rd International Scientific and Practical Conference* (November 23-25, 2023). CPN Publishing Group, Tokyo, Japan. P. 353. URL: <https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2023/12/TOPICAL-ASPECTS-OF-MODERN-SCIENTIFIC-RESEARCH-23-25.11.2023.pdf#page=353> [in Ukrainian].

28. (2024). Avtomatyzovani ta robotyzovano mekhanichni systemy. Osvitnio-profesiina prohrama [Automated and Robotic Mechanical Systems. Educational and Professional Program: approved by the Academic Council of KPI imeni Ihoria Sikorskoho, implemented by the order of the rector No. NOD/434/24 dated 10.06.2024]. P. 25. URL: https://osvita.kpi.ua/sites/default/files/opfiles/131_oppb_arms_2024.pdf (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

29. (2024). Dynamika i mitsnist mashyn. Osvitnio-profesiina prohrama [Dynamics and Strength of Machines. Educational and Professional Program: approved by the Academic Council of KPI imeni Ihoria Sikorskoho, implemented by the order of the rector No. NOD/434/24 dated 10.06.2024]. P. 24. URL: https://osvita.kpi.ua/sites/default/files/opfiles/131_oppb_dmm_2024.pdf (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

30. (2024). Konstruiuvannia ta dyzain mashyn. Osvitnio-profesiina prohrama [Machine Design and Construction. Educational and Professional Program: approved by the Academic Council of KPI imeni Ihoria Sikorskoho, implemented by the order of the rector No. NOD/434/24 dated 10.06.2024]. P. 27. URL: https://osvita.kpi.ua/sites/default/files/opfiles/131_oppb_kdm_2024.pdf (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

31. (2024). Robototekhniky. Osvitnio-profesiina prohrama [Robotics. Educational and Professional Program: approved by the Academic Council of KPI imeni Ihoria Sikorskoho, implemented by the order of the rector No. NOD/434/24 dated 10.06.2024]. P. 20. URL: https://osvita.kpi.ua/sites/default/files/opfiles/131_oppb_rt_2024.pdf (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

32. (2024). Tekhnolohiia vyrobnytstva litalnykh aparatov: Osvitnio-profesiina prohrama [Aircraft Manufacturing Technology: Educational and Professional Program: approved by the Academic Council of KPI imeni Ihoria Sikorskoho, implemented by the order of the rector No. NOD/434/24 dated 10.06.2024]. P. 26. URL: https://osvita.kpi.ua/sites/default/files/opfiles/131_oppb_tvla_2024.pdf (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

33. (2024). Tekhnolohiia mashynobuduvannia: Osvitnio-profesiina prohrama [Mechanical Engineering Technology: Educational and Professional Program: approved by the Academic Council of KPI imeni Ihoria Sikorskoho, implemented by the order of the rector No. NOD/434/24 dated 10.06.2024]. P. 24. URL: https://osvita.kpi.ua/sites/default/files/opfiles/131_oppb_tm_2024.pdf (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

34. Molodetska T. I. (n.d.). Vykorystannia suchasnykh system SAPR pry proektuvanni detalei mashyn [The Use of Modern CAD Systems in the Design of Machine Parts]. URL: <https://ir.lib.vntu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/41622/20431.pdf?sequence=3&isAllowed=y> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

35. Saveliev T. S., Pustovoi D. S. (2022). Vykorystannia spetsializovanykh program 3D modeliuвання z metoiu pidvyshchennia yakosti zasvoiennia hrafichnykh dystsyplin [The Use of Specialized 3D Modeling Programs to Improve the Quality of Mastering Graphic Disciplines]. *Suchasni innovatsiini tekhnolohii pidhotovky inzhenernykh kadriv dlia hirnychoi promyslovosti ta transportu: Zbirnyk naukovykh prats mizhnarodnoi konferentsii* (Dnipro, April 29-30, 2020). Dnipro, pp. 146-150. URL: <https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2023/12/TOPICAL-ASPECTS-OF-MODERN-SCIENTIFIC-RESEARCH-23-25.11.2023.pdf#page=353> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

36. Raikovska H. O., Shostachuk A. M. (2021). Proiektuvannia zmistu hrafichnykh znan v seredovyshchi CAD system [Designing the Content of Graphic Knowledge in the CAD System Environment]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Serii: Pedagogika. Sotsialna robota – Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Series: Pedagogy. Social Work*, 2(49), 169-173. URL: <https://10.24144/2524-0609.2021.49.169-173> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

37. Hovorun T., Berladir Kh., Bilous O., Khaniukov K., Varakin V. (n.d.). Zastosuvannia komp'uternoho modeliuвання dlia pidvyshchennia yakosti pidhotovky vysoko-kvalifikovanykh fakhivtsiv-materialoznavtsiv [Application of Computer Modeling to Improve the Quality of Training Highly Qualified Materials Science Specialists]. URL: <https://jrnل.nau.edu.ua/index.php/APSE/article/view/18735/25999> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

38. Derevianchuk O. (2024). Rozvytok u maibutnykh fakhivtsiv inzhenerno-pedahohichnykh spetsialnostei navychok modeliuвання pry vykonanni STEM-proiektiv [Development of Modeling Skills in Future Engineering and Pedagogical Specialists While Implementing STEM Projects]. *Molod i rynek – Youth and Market*, 6/226, 128-141. URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2024.307854> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

39. Rizak H. (2023). Vykorystannia rozrakhunkovykh zadach u vykladanni farmatsevtichnoi khimii [The Use of Calculation Problems in Teaching Pharmaceutical Chemistry]. *Neperervna profesiina osvita: teoriia i praktyka = Continuing Professional Education: Theory and Practice – Scientific and Methodological Journal*, 1(74), 68-75. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/52705/1/272824-Article%20Text-636929-1-10-20230330.pdf> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

40. Romanchuk O., Lavreniuk Ya. (n.d.). Analiz programnoho zabezpechennia dlia vvychennia 3D-modeliuвання [Software Analysis for Learning 3D Modeling]. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/40029/1/Romaniuk%20Lavreniuk.pdf> (accessed: 17.08.2024) [in Ukrainian].

УДК 004.6: 63.21

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-878-891](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-878-891)

Столярчук Ігор Дмитрович доктор фізико-математичних наук, професор кафедри фізики та інформаційних систем, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, вул. І.Франка, 24, м. Дрогобич, 82100, <https://orcid.org/0000-0001-7549-2335>

Гарбич-Мошора Ольга Романівна кандидат педагогічних наук, доцент кафедри фізики та інформаційних систем, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, вул. І.Франка, 24, м. Дрогобич, 82100, <https://orcid.org/0000-0002-3172-5499>

Карпин Дмитро Степанович кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри фізики та інформаційних систем, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, вул. І. Франка, 24, м. Дрогобич, 82100, тел.: (050) 430-27-63, <https://orcid.org/0000-0002-0476-3406>

Карпин Анна Василівна викладач кафедри фізики та інформаційних систем, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, вул. І. Франка, 24, м. Дрогобич, 82100, тел.: (097) 846-10-40, <https://orcid.org/0009-0005-1708-9229>

Юзефович Назарій Іванович студент кафедри фізики та інформаційних систем, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, вул. І.Франка, 24, м. Дрогобич, 82100

ІНТЕРАКТИВНИЙ ГІД ДЛЯ РИБОЛОВЛІ З СУЧАСНИМИ ТЕХНОЛОГІЯМИ І РЕАБІЛІТАЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ

Анотація. У статті розглянуто важливість та актуальність розробки мобільного додатку "Гід для риболовлі", який спрямований на покращення організації риболовних поїздок і підвищення ефективності риболовного процесу. Додаток покликаний полегшити процес підготовки до риболовлі, надаючи користувачам корисну інформацію, рекомендації та зручні інструменти для планування та проведення риболовних заходів. Для розробки програмного забезпечення використано сучасні технології, зокрема React Native для крос-платформенної розробки, Redux для керування станом додатку та забезпечення стабільної роботи, Sequelize для управління базами даних, а також NativeBase для створення естетичного та інтуїтивно зрозумілого інтерфейсу користувача.

Додаток надає користувачам широкий спектр функціональних можливостей, таких як точні прогнози погоди, що враховують вплив погодних умов на поведінку риби, інтерактивні карти рибальських місць, доступ до каталогу риболовного спорядження з можливістю оренди чи покупки, а також рекомендації щодо технік лову, вибору наживки та спорядження. Важливим аспектом є індивідуальні консультації та навчальні матеріали від професіоналів, які роблять додаток корисним для рибалок з різним рівнем досвіду – від новачків до професіоналів.

Окрім технічної складової, у статті також досліджено психотерапевтичний аспект риболовлі, зокрема її вплив на зниження рівня стресу, покращення ментального здоров'я та емоційного стану. Риболовля має значний релаксаційний потенціал і є дієвим методом для відновлення психічної рівноваги, що особливо важливо в умовах сучасного світу. Окремо розглянуто риболовлю як інструмент реабілітації для військовослужбовців, які можуть використовувати цей вид активності для зниження рівня посттравматичного стресу та покращення загального стану здоров'я. Такий психотерапевтичний підхід робить мобільний додаток "Гід для риболовлі" особливо актуальним для людей, які шукають методи подолання стресу та психоемоційного навантаження.

У висновках зазначено, що розробка мобільного додатку "Гід для риболовлі" має великий потенціал не лише для популяризації риболовлі серед широкого кола користувачів, але й для його застосування у програмах медичної та психологічної реабілітації. Це підкреслює не лише практичну користь додатку, але й його соціальну значущість, зокрема у реабілітації військових та підтримці їхнього ментального здоров'я.

Ключові слова: мобільний додаток, риболовля, реабілітація, стрес, психологічна підтримка, React Native, Redux, Sequelize, каталог спорядження, інтерактивні карти.

Stolyarchuk Ihor Dmytrovych doctor of physical and mathematical sciences, professor of the department of physics and information systems, Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University, St. I.Franka, 24, Drohobych, 82100, <https://orcid.org/0000-0002-0476-3406>

Garbych-Moshora Olha Romanivna candidate of pedagogical sciences, associate professor of the department of physics and information systems Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University, St. I.Franka, 24, Drohobych, 82100, tel.:(067) 934-60-21, <https://orcid.org/0000-0002-3172-5499>

Karpyn Dmytro Stepanovych candidate of physical and mathematical sciences, associate professor of the department of physics and information systems, Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University, St. I. Franka, 24, Drohobych, 82100, <https://orcid.org/0000-0002-0476-3406>

Karpyn Anna Vasylivna teacher of the department of physics and information systems, Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University, St. I. Franka, 24, Drohobych, 82100, <https://orcid.org/0009-0005-1708-9229>

Yuzevovych Nazarii Ivanovych student of department of physics and information systems, Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University, St. I. Franka, 24, Drohobych, 82100

INTERACTIVE FISHING GUIDE WITH MODERN TECHNOLOGIES AND REHABILITATION POTENTIAL

Abstract. The article discusses the importance and relevance of developing the mobile application "Fishing Guide," aimed at improving the organization of fishing trips and enhancing the overall efficiency of the fishing process. The app is designed to simplify preparation for fishing by providing users with useful information, recommendations, and convenient tools for planning and conducting fishing activities. Modern technologies such as React Native for cross-platform development, Redux for state management and application stability, Sequelize for database management, and NativeBase for creating an intuitive and aesthetically pleasing user interface were used in the software development process.

The app offers a wide range of functional capabilities, including accurate weather forecasts that consider the impact of weather conditions on fish behavior, interactive maps of fishing spots, access to a catalog of fishing gear with options for renting or purchasing, as well as recommendations on fishing techniques, bait selection, and equipment. An essential feature is the inclusion of individual consultations and educational materials from professional anglers, making the app useful for users of all experience levels—from beginners to experts.

Beyond the technical aspects, the article also explores the therapeutic side of fishing, focusing on its impact on reducing stress levels, improving mental health, and emotional well-being. Fishing holds significant relaxation potential and is an effective method for restoring mental balance, which is especially important in today's world. Furthermore, fishing is examined as a tool for rehabilitation, particularly for military personnel, who can use this activity to alleviate post-traumatic stress and improve overall well-being. This therapeutic approach makes the "Fishing Guide" mobile app particularly relevant for individuals seeking ways to cope with stress and emotional strain.

The conclusion emphasizes that the development of the "Fishing Guide" mobile application has significant potential not only for popularizing fishing among a wide range of users but also for being applied in medical and psychological rehabilitation programs. This highlights the practical utility of the app as well as its social significance, particularly in supporting military personnel and aiding in their mental health recovery.

Keywords: mobile app, fishing, rehabilitation, stress, psychological support, React Native, Redux, Sequelize, gear catalog, interactive maps.

Постановка проблеми. На сьогоднішній день мобільні додатки не тільки стають популярним трендом, але й перетворюються на важливий інструмент для різних сфер життя, зокрема реабілітації та психологічної підтримки. Їх унікальна перевага полягає у можливості надавати користувачам допомогу незалежно від місця і часу, що є критично важливим для тих, хто перебуває далеко від традиційних методів терапії або має обмежений доступ до ресурсів. Така мобільність і доступність додатків дозволяє користувачам отримувати необхідну підтримку у складні моменти, коли вона може бути найпотрібнішою.

Крім того, інтеграція мобільних додатків у реабілітаційні програми сприяє більш ефективному моніторингу прогресу, надає можливість персоналізувати терапію відповідно до індивідуальних потреб користувача та підвищує мотивацію за рахунок зручного доступу до ресурсів і методик, які допомагають у подоланні психологічних труднощів. Це особливо актуально в сучасному світі, де швидкість і зручність доступу до інформації та підтримки відіграють ключову роль у забезпеченні ефективної допомоги.

Актуальність теми розробки мобільного додатку "Гід для риболовлі" обумовлена потребою створення спеціалізованого інструменту, який сприяє заспокоєнню та відновленню через риболовлю. Відомо, що риболовля має потужний терапевтичний ефект: спокійна атмосфера, перебування біля води, спостереження за поплавком та природою загалом мають здатність знижувати рівень стресу, покращувати емоційний стан та сприяти психічному відновленню. Вода, як природний елемент, відома своєю заспокійливою дією на людину, допомагаючи зменшити тривогу та сприяти розслабленню.

Розробка такого додатку відповідає сучасним вимогам ринку та потребам користувачів, які активно використовують смартфони та інші мобільні пристрої для підтримки свого психічного здоров'я. Завдяки цьому додатку, користувачі можуть не лише планувати та проводити риболовлю, але й отримувати психологічну підтримку, використовуючи заспокійливий вплив природи і води, що сприяє їхньому емоційному відновленню та реінтеграції у суспільство.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розробка мобільних додатків для риболовлі та пов'язаних з ними технологій є темою, що активно досліджується в останні роки [4]. Дослідження в цій галузі охоплюють різні аспекти, від технічних до соціальних. Останні публікації показують, що мобільні додатки для риболовлі мають великий попит серед користувачів, особливо тих, хто займається риболовлею як хобі або професійно. За даними численних досліджень, такі додатки можуть допомогти у підвищенні

ефективності риболовлі, поліпшенні знань про різні рибальські місця та навіть підтримці екологічної рівноваги, оскільки користувачі отримують інформацію про риболовлю, яка сприяє збереженню популяцій риб [7].

Зокрема, дослідження зосереджуються на інтеграції реальних погодних даних, технологіях GPS для відстеження риболовних місць та використанні алгоритмів для надання рекомендацій. Наприклад, у статтях зазначається, що застосування штучного інтелекту (AI) у риболовних додатках дозволяє користувачам отримувати точні прогнози щодо оптимальних умов для риболовлі, що підвищує ефективність та задоволеність користувачів.

Інший напрямок досліджень пов'язаний з впливом риболовлі на здоров'я людини. Науковці зазначають, що риболовля є однією з форм терапії, яка позитивно впливає на психоемоційний стан людини, зокрема знімає стрес і тривогу, покращує концентрацію та сприяє відновленню після стресових подій [8]. У контексті війни та підвищеного рівня стресу в сучасному суспільстві, такі додатки можуть бути корисними для реабілітації військових та інших осіб, які пережили травматичні події [9].

Отже, останні дослідження підтверджують актуальність створення подібних мобільних додатків, що мають комплексний підхід до задоволення потреб користувачів – від надання практичних порад до підтримки психічного здоров'я через риболовлю [8].

Серед науковців, які досліджували питання мобільних додатків для риболовлі та їхній вплив на здоров'я людини, можна виділити кілька ключових напрямів досліджень. А саме:

✓ вплив риболовлі на психічне здоров'я: Dr. Matthew White, екологічний психолог з Університету Ексетера, який займається дослідженнями природних форм терапії. Його дослідження показали, що активності на природі, такі як риболовля, мають значний позитивний вплив на зниження стресу, тривоги та покращення емоційного стану; Prof. Daniel Bratman зі Стенфордського університету, вивчає взаємозв'язок між природними активностями (включаючи риболовлю) та психічним здоров'ям. Його робота підтверджує, що контакти з природою, особливо через активні хобі, позитивно впливають на нервову систему [9].

✓ риболовля як форма реабілітації: Dr. Edwin McKee, психолог і терапевт, спеціалізується на реабілітації військових, використовуючи терапії, що пов'язані з риболовлею та іншими природними активностями. Його дослідження показують, що риболовля може бути ефективною для зняття посттравматичного стресового розладу (ПТСР).

Ці вчені та їхні дослідження розширюють розуміння того, як мобільні додатки для риболовлі та сама риболовля можуть впливати на користувачів з точки зору технічних та терапевтичних аспектів.

Мета статті – полягає в розробці і впровадженні мобільного додатку "Гід для риболовлі", який сприяє психологічній реабілітації. Основна мета полягає в створенні ефективного інструменту, що використовує риболовлю як терапевтичний засіб для зменшення стресу та тривожності, покращення емоційного стану та підтримки процесу реабілітації. Додаток має на меті забезпечити доступ до корисної інформації, функціональних можливостей для планування риболовлі та інтеграцію з природними елементами, такими як вода, які мають заспокійливий ефект. Розробка додатку також включає впровадження сучасних технологій для забезпечення зручності та ефективності використання мобільних пристроїв у процесі підтримки психологічного здоров'я користувачів.

Виклад основного матеріалу. Для створення нашого мобільного додатку ми обрали мову програмування JavaScript, оскільки вона пропонує численні переваги, які роблять її оптимальним вибором для цього проекту. Завдяки своїй популярності серед розробників, JavaScript надає доступ до великої кількості навчальних матеріалів та спільнот підтримки, що полегшує процес розробки та вирішення технічних питань [6].

JavaScript відомий своєю гнучкістю та універсальністю, завдяки широкому набору бібліотек і фреймворків, що підвищують ефективність розробки. Для фронтенду ми обрали React, а для бекенду – Node.js. Ці технології дозволяють створити потужний і сучасний додаток, який відповідає високим вимогам користувачів.

React, який використовується для розробки клієнтської частини додатку, базується на компонентній архітектурі. Це дозволяє розбити інтерфейс на невеликі незалежні компоненти, кожен з яких виконує свою функцію. Такий підхід забезпечує високу модульність, повторне використання коду та спрощує управління. Крім того, React використовує віртуальний DOM, що оптимізує оновлення інтерфейсу, роблячи додаток більш продуктивним та зручним у використанні [6].

Завдяки синтаксису JSX, ми можемо інтегрувати HTML-подібний код прямо в JavaScript, що робить наш код більш зрозумілим і легким для підтримки. Крім того, React легко інтегрується з іншими бібліотеками, такими як Redux для управління станом додатку, і React Router для забезпечення плавної навігації між різними екранами та розділами додатку. Велика та активна спільнота React забезпечує нас численними ресурсами для навчання і вдосконалення додатку.

Для нашого мобільного додатку "Гід для риболовлі" ми обрали Node.js як серверне середовище, яке виконує JavaScript поза браузером. Node.js забезпечує високу ефективність та масштабованість, що є критично важливими для нашого застосунку, який має швидко обробляти запити користувачів і забезпечувати динамічне оновлення контенту [1].

Асинхронна модель виконання Node.js дозволяє одночасно обробляти численні запити без блокування потоків, що підвищує продуктивність додатку і знижує навантаження на сервер. Завдяки використанню неблокуючих операцій введення/виведення, Node.js забезпечує швидке реагування навіть при високій кількості одночасних запитів [1].

Для створення API та управління маршрутизацією ми використовуємо Express.js – легкий та гнучкий веб-фреймворк, який полегшує розробку серверної частини додатку. Express.js дозволяє легко визначати обробники для різних URL-шляхів і HTTP-запитів, а також використовувати middleware для обробки запитів та відповідей. Це забезпечує більш структуровану та ефективну розробку.

Базою даних для нашого додатку є MySQL – одна з найпопулярніших реляційних баз даних, яка забезпечує надійне зберігання великих обсягів даних. MySQL дозволяє організувати дані в таблиці та ефективно управляти ними за допомогою мови SQL. Це дає нам можливість швидко виконувати запити до бази даних і забезпечувати доступ до необхідної інформації в режимі реального часу.

Таким чином, використання Node.js у поєднанні з Express.js і MySQL дозволяє створити потужний і масштабований сервер для мобільного додатку "Гід для риболовлі", який буде швидко реагувати на запити користувачів і забезпечувати стабільну роботу додатку.

Основною метою при розробці мобільного додатку було створення рішення, яке може працювати на обох платформах – Android та iOS. Ми використали технології, що забезпечують кросплатформенність, дозволяючи додатку однаково добре функціонувати як на Android-пристроях, так і на iPhone [2]. Це рішення гарантує широке охоплення аудиторії та зручність для користувачів незалежно від їх вибору платформи.

Основні завдання та функціонал програми включають:

✓ *Реальні прогнози погоди та умови для риболовлі:* Інтеграція прогнозів погоди, що враховують такі фактори, як тиск, температура води, ймовірність опадів. Додаток надає рекомендації щодо оптимальних умов для риболовлі та сповіщення про найкращий час для лову на основі погодних умов.

✓ *Індивідуальні послуги:* Можливість бронювання індивідуальних риболовних турів та пропозиція ексклюзивних послуг для клієнтів, що потребують високого рівня обслуговування.

✓ *Професійні консультації та навчання:* Майстер-класи від досвідчених рибалок та відеоуроки, адаптовані для різних рівнів досвіду – від початківців до професіоналів. Також додаток пропонує поради щодо технік лову риби.

✓ *Детальна інформація про риболовні місця:* Опис найкращих риболовних локацій з інтерактивною картою, відгуками клієнтів про різні місця риболовлі, а також рекомендаціями щодо оптимальних умов для лову в конкретних місцях.

✓ *Забезпечення риболовного спорядження:* Каталог з можливістю оренди або покупки топових снастей та спорядження, який постійно оновлюється з урахуванням новинок на ринку. Також додаток містить опис характеристик спорядження та відгуки користувачів.

✓ *Автоматизоване ведення журналу рибалки:* Додаток автоматично зберігає дані про улов, місця та умови риболовлі в електронному журналі. Користувачі можуть додавати фотографії, нотатки та ділитися записами з іншими. Історія риболовельних подорожей доступна для перегляду та аналізу ефективності.

✓ *Інформація про види риб:* Кожен вид риби супроводжується докладним описом, що включає біологічні характеристики, звички, поведінку в різних умовах та особливості життєвого циклу. Додаток також надає рекомендації щодо найкращих часів для лову, відповідних погодних умов, технік, спеціального обладнання та наживки. Користувачі можуть залишати власні відгуки про успішність лову певних видів риб у конкретних місцях.

✓ *Рекомендації щодо обладнання та наживки:* Додаток пропонує поради щодо вибору оптимальної наживки для конкретного виду риби. Це може включати інформацію про штучні та натуральні приманки, їхні переваги та особливості застосування. Також є можливість отримати персоналізовані рекомендації на основі попередніх вподобань і досвіду користувача.

✓ *Інформація про тип води:* Додаток надає детальну інформацію про різні типи води (прісна, солоня, стояча, проточна) та їхній вплив на поведінку риб. Він також аналізує, як зміни температури, солоності, прозорості води та інших факторів впливають на активність риб у різні пори року. Залежно від типу водойми, користувачам надаються рекомендації щодо вибору місця для лову, часу, обладнання та наживки для досягнення найкращих результатів.

Наш мобільний додаток створений, щоб допомогти користувачам отримувати максимальне задоволення від риболовлі, пропонуючи різноманітні функції для ефективного планування та проведення риболовних поїздок. Він містить каталог риболовного спорядження з можливістю покупки або оренди, інтерактивні карти риболовних місць, а також поради та навчання від професіоналів [3].

Риболовля не лише приносить задоволення, але й сприяє зняттю стресу, допомагає відновити внутрішню рівновагу та заспокоїти розум. У наш час риболовля набуває особливого значення як форма реабілітації, що може бути надзвичайно корисною для військових, допомагаючи їм подолати наслідки стресу та повернутися до нормального життя.

Головний екран додатку є ключовою точкою взаємодії користувача з програмою. Він забезпечує швидкий доступ до основних функцій, має інтуїтивний дизайн для зручної взаємодії, та персоналізує досвід користувача, відображаючи найбільш релевантну інформацію. Це критично важливий елемент, що формує перше враження від додатку та сприяє залученню користувачів, забезпечуючи їм позитивний досвід використання програми.

Якщо ви захоплюєтеся риболовлю і відчуваєте, що у вас це добре виходить, ви можете розглянути можливість стати риболовним гідом. Успішні гіді повинні володіти не лише навичками риболовлі, але й умінням спілкуватися з людьми, передавати свої знання та створювати приємну атмосферу для клієнтів. Якщо ви маєте ці якості і бажання ділитися своїм досвідом, спробуйте себе в ролі риболовного гіда.

Коли ви відчуваєте фізичну і емоційну втому, риболовля може стати вашим ідеальним способом релаксації. Риболовля не тільки приносить задоволення, але й має численні переваги для вашого здоров'я. Перебування на свіжому повітрі, в контакті з природою, допомагає знизити рівень стресу і тривоги. Невелике спостереження за водною поверхнею, слухання звуків природи, і монотонні рухи під час риболовлі можуть значно поліпшити ваше психоемоційне благополуччя [9].

Медичні дослідження підтверджують, що риболовля має позитивний вплив на нервову систему. Вона допомагає знижувати рівень кортизолу — гормону стресу, покращує функцію серцево-судинної системи, знижує частоту серцевих скорочень і нормалізує артеріальний тиск. Це пов'язано з тим, що спокійна і розслаблююча атмосфера води позитивно впливає на психічний стан людини. Спостереження за поплавком і періодичні плавні рухи під час риболовлі також стимулюють продукцію ендорфінів — гормонів щастя, що сприяють зменшенню тривоги і поліпшенню загального настрою [7].

Таким чином, риболовля є ефективним способом зняття стресу і може бути надзвичайно корисною для людей, що відновлюються після стресових ситуацій або травм. Це особливо актуально для військових, які можуть скористатися риболовлю як формою реабілітації, що допомагає їм відновитися і повернутися до нормального життя.

Риболовний гід – це професіонал, який супроводжує рибалок під час риболовлі, допомагає їм знайти найкращі місця для лову риби, надає експертні поради щодо технік і тактик лову, а також забезпечує безпеку та комфорт під час риболовлі. Гід має глибокі знання про місцеві водойми, види риб, погодні умови та найефективніші приманки та снасті для різних ситуацій. Гід також повинен вміти добре спілкуватися з клієнтами, передавати свої знання та створювати приємну атмосферу. Він може працювати як з початківцями, так і з досвідченими рибалками, допомагаючи їм досягти успіху в риболовлі та отримати максимум задоволення від процесу.

Гіди часто пропонують індивідуальні риболовні тури, де враховують потреби та побажання клієнтів, що робить їхній досвід більш персоналізованим і ефективним.

Під час роботи риболовний гід повинен бути добре підготовленим та орієнтованим на потреби клієнтів. Його основні обов'язки включають:

Попередня підготовка: Гід повинен заздалегідь ознайомитися з умовами майбутньої риболовлі, перевірити погодні прогнози, підготувати необхідне обладнання та обрати найбільш підходящі риболовні локації, враховуючи бажання та рівень досвіду клієнтів.

Інструктаж клієнтів: Перед початком риболовлі гід проводить короткий інструктаж, де розповідає про особливості місцевих водойм, види риб, які зустрічаються, та правила безпеки на воді. Він також надає рекомендації щодо вибору снастей, наживки та технік лову.

Підтримка на водоймі: Під час риболовлі гід допомагає клієнтам вибрати правильне місце для лову, контролює дотримання техніки безпеки та надає поради щодо вдосконалення риболовних навичок. Він також стежить за станом клієнтів, особливо якщо йдеться про людей, які проходять реабілітацію.

Забезпечення комфорту: Риболовний гід повинен створити максимально комфортні умови для клієнтів, враховуючи всі їхні побажання. Це включає надання необхідного спорядження, організацію харчування, та забезпечення комфортних умов для відпочинку під час риболовлі.

Аналіз та зворотній зв'язок: Після завершення риболовлі гід допомагає клієнтам проаналізувати результати, дає поради на майбутнє та збирає зворотній зв'язок, щоб покращувати свої послуги.

Підтримка зв'язку з клієнтами: Гід підтримує зв'язок з клієнтами і після завершення риболовлі, надаючи додаткові поради, відповідаючи на запитання та допомагаючи в плануванні майбутніх риболовних подорожей.

Головне завдання риболовного гідів – зробити риболовлю максимально приємною, безпечною та результативною, незалежно від рівня підготовки клієнтів.

Переглянувши профілі різних риболовних гідів, ви зможете вибрати того, хто найкраще відповідає вашим уподобанням і потребам. Вибираючи гідів, необхідно вказати дату, час, тип риболовлі, тип водойми та вид риби, щоб забезпечити найкращий досвід. Це дозволить вам зробити обґрунтований вибір і забезпечить максимально позитивний досвід риболовлі.

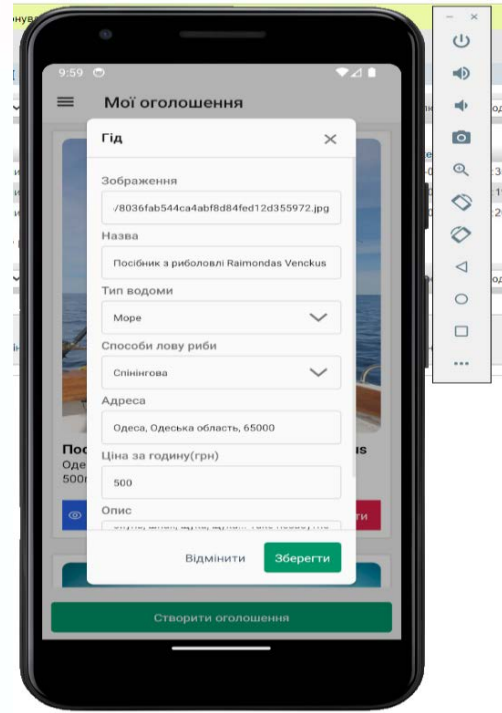
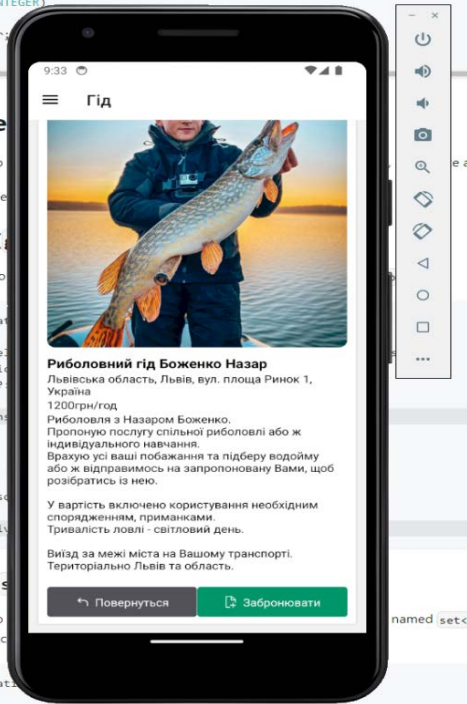

Рис. 1 Сторінка гіда для бронювання Рис. 2 Вікно створення замовлення

В нашому мобільному додатку розглядається два види риболовлі поплавкова риболовля та спінінгова, і три типи водойм море, річка, ставок.

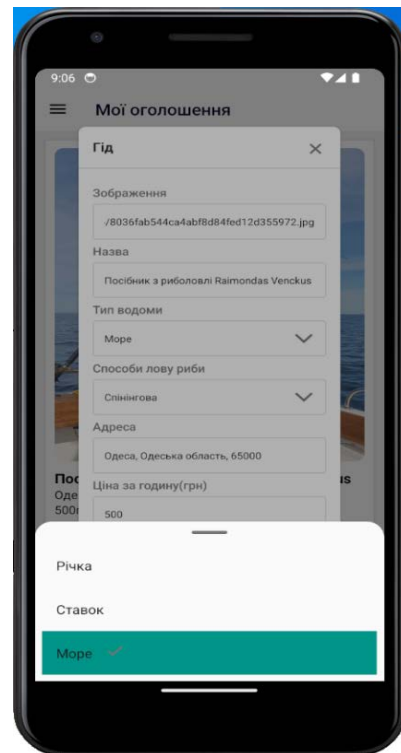
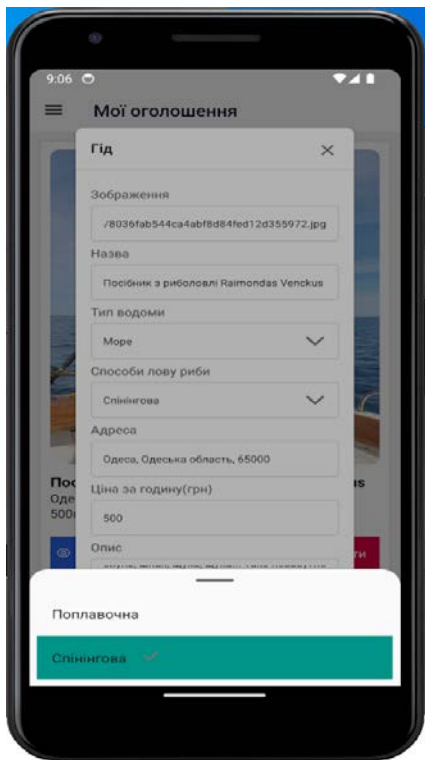

Рис. 3 Вікно вибору способу лову риб для лову риб

Рис. 4 Вікно вибору водойми

Важливо також враховувати, що риболовний гід може як прийняти замовлення, так і відмовити, залежно від своєї зайнятості, наявності ресурсів чи умов риболовлі. Наприклад, гід може відмовитися через несприятливі погодні умови, непідходящий сезон для лову певних видів риб або брак часу для підготовки до індивідуального туру. Професійний гід завжди ставить безпеку клієнтів та якість наданих послуг на перше місце, тому, у випадку неможливості організувати риболовлю на високому рівні, він може запропонувати альтернативні дати чи умови, щоб забезпечити оптимальний результат [8].

Якщо риболовний гід не може прийняти замовлення через зайнятість або інші обставини, він може запропонувати кілька варіантів альтернативних рішень:

✓ *Іншу дату або час:* Гід може запропонувати перенести риболовлю на інший день або час, коли він буде вільний, а умови для риболовлі будуть сприятливішими.

✓ *Альтернативне місце для риболовлі:* Якщо планована водойма недоступна або погодні умови не сприяють успішному лову, гід може порекомендувати інші місця, де риболовля буде більш вдалою.

✓ *Заміна на інший тип риболовлі:* У разі невідповідності виду риби чи типу водойми, гід може запропонувати змінити тип риболовлі (наприклад, з риболовлі на хижу рибу на ловлю мирної) або навіть переключитися на інший риболовний метод, який краще підходить для поточних умов.

✓ *Рекомендація іншого гйда:* У випадку, якщо сам гід не може взяти замовлення, він може порекомендувати іншого професіонала з подібними навичками та досвідом, який зможе організувати риболовлю.

✓ *Інші послуги:* Гід може запропонувати додаткові послуги, такі як професійна консультація, рекомендації з підбору спорядження чи поради щодо самостійного проведення риболовлі в умовах, що склалися.

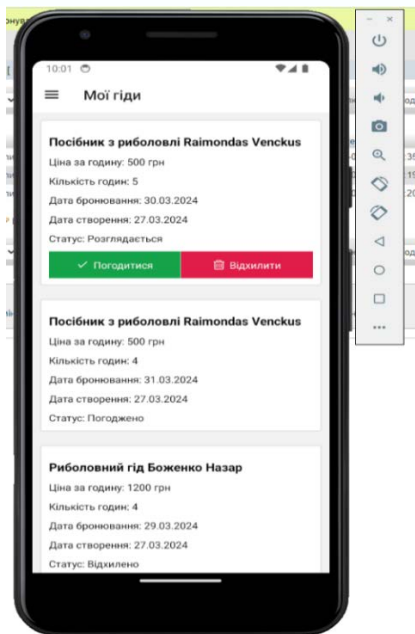

Рис. 5 Вікно підтвердження замовлення гідом

Висновки. Розробка мобільного додатку "Гід для риболовлі" дала змогу акцентувати основні аспекти дослідження та створення програмного продукту, який не лише покращує рибальський досвід, але й має значний вплив на психоемоційний стан користувачів, що потребують реабілітації. Глибокий аналіз предметної області риболовлі дозволив виділити ключові потреби та очікування користувачів, що стало базою для визначення функціональних можливостей додатку.

Основні функції програми, такі як інтегровані прогнози погоди, каталог риболовного спорядження, інтерактивні карти риболовних місць, поради від професіоналів і можливість бронювання індивідуальних турів, були спрямовані на забезпечення всебічної підтримки рибалок на всіх етапах їхніх пригод. Особливий акцент було зроблено на можливості використання додатку як інструменту для зняття стресу та реабілітації.

Використання сучасних технологій, таких як React, Redux та інші, забезпечило створення ефективного, зручного та масштабованого мобільного додатку. Дизайн та інтерфейс були розроблені з урахуванням зручності, функціональності та естетичності для досягнення найкращого користувацького досвіду.

У результаті розробки мобільного додатку "Гід для риболовлі" було створено інноваційний продукт, який може стати незамінним помічником як для аматорів, так і для професіоналів у рибальстві. Крім того, додаток має потенціал стати важливим елементом реабілітації для військових, сприяючи їх психологічному відновленню та зменшенню стресу.

Література:

1. Експрес швидкий, непереборний, мінімалістичний веб-фреймворк для Node.js [Електронний ресурс] / - Режим доступу: <https://expressjs.com/>
2. Ічанська Н.В., Улько С.І. Основні аспекти створення мобільних додатків та вибір інструментів їх розробки // Системи управління, навігації та зв'язку, 2020, випуск 1(59). С 74-78.
3. Мобільний додаток і мобільний сайт: в чому різниця, і що краще? [<https://webexpert.com.ua/>] / - Режим доступу: <https://webexpert.com.ua/ua/mobilnij-dodatok-i-mobilnij-sajt>
4. Розробка мобільних додатків від А до Я: повний гайд [Електронний ресурс] - Режим доступу: <https://dan-it.com.ua/uk/blog/rozrobka-mobilnih-dodatkiv-vid-a-do-ja-povnij-gajd/>
5. Технології розробки кросплатформних додатків [Електронний ресурс] / - Режим доступу: <https://avada-media.ua/ua/services/kross-apps/>
6. React JavaScript бібліотека для створення користувацьких інтерфейсів. [Електронний ресурс] / - Режим доступу: <https://ru.legacy.reactjs.org/>
7. Як риболовля нахлистом – це нова усвідомленість, яка допомагає психічному здоров'ю нації [Електронний ресурс] / - Режим доступу <https://www.farlows.co.uk/blog/mental-health-benefits-of-fly-fishing>
8. Рибалка, плюси від риболовлі [Електронний ресурс] / - Режим доступу <https://fisherclub.in.ua/ua/novosti/ryibalka-plyusy-ot-ryibnoj-lovli/?srsltid=AfmBOopmsRgHaRI9mPUJJDnKZwW8iA1qfyXF9UHf084eLfm7Waj6XFT>
9. Лікування риболовлею [Електронний ресурс] / - Режим доступу <https://krychevychi.com.ua/likuvannya-rybolovleyu/>

References:

1. Express - Fast, unopinionated, minimalist web framework for Node.js [Site of Express]. *expressjs.com*. Retrieved from <https://expressjs.com/> [in Ukrainian].
2. Ichanska N.V., Ulko S.I. (2020) Basic aspects of mobile application development and choice of development tools [Systems of Control, Navigation and Communication]. Issue 1(59). P. 74-78 [in Ukrainian].
3. Mobile Application and Mobile Website: What's the Difference, and Which Is Better? [webexpertlab]. *webexpert.com.ua*. Retrieved from <https://webexpert.com.ua/en/mobile-application-and-mobile-website> [in Ukrainian].
4. Mobile App Development from A to Z: Complete Guide [Site of dan.it education]. *dan-it.com.ua*. Retrieved from <https://dan-it.com.ua/uk/blog/rozrobka-mobilnih-dodatkiv-vid-a-do-ja-povnij-gajd/> [in Ukrainian].
5. Cross-Platform App Development Technologies [Site of AVADA MEDIA]. *avada-media.ua*. Retrieved from <https://avada-media.ua/ua/services/kross-apps/> [in Ukrainian].
6. React JavaScript library for creating user interfaces. [Site of React]. *legacy.reactjs.org.ru*. Retrieved from <https://ru.legacy.reactjs.org/> [in Ukrainian].
7. Fly Fishing as a New Awareness Helping National Mental Health [Online resource] *farlows.co.uk/blog/mental-health-benefits-of-fly-fishing* Retrieved from <https://www.farlows.co.uk/blog/mental-health-benefits-of-fly-fishing/> [in Ukrainian].
8. Fishing, the Pros of Fishing [Online resource] *isherclub.in.ua/ua/novosti/ryibalka-plyusyi-ot-ryibnoj-lovli/* Retrieved from <https://fisherclub.in.ua/ua/novosti/ryibalka-plyusyi-ot-ryibnoj-lovli/?srsId=AfmBOopmsRgHaRI9mPUJJDnKZwW8iA1qfyXFfs9UHFo84eLfm7Waj6XFT/> [in Ukrainian].
9. Treatment by Fishing [Online resource] - *krychevychi.com.ua/likuvannya-rybolovleyu/* Retrieved from <https://krychevychi.com.ua/likuvannya-rybolovleyu/> [in Ukrainian].

УДК: 637.5

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-892-902](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-892-902)

Тараймович Ірина Володимирівна кандидат технічних наук, доцент кафедри харчових технологій та хімії, Луцький національний технічний університет, вул. Львівська, 75, Луцьк, 43018, тел.: (050) 735-00-43, <https://orcid.org/0000-0003-4129-2671>

Задорожна Олена Михайлівна кандидат педагогічних наук, доцент кафедри хімії та екології, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, Умань, 20300, тел.: (096) 615-60-72, <https://orcid.org/0000-0002-5039-017X>

Парахненко Владислав Геннадійович доктор філософії з наук про Землю, викладач кафедри хімії та екології, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, вул. Садова, 2, Умань, 20300, тел.: (096) 146-99-82, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

МАКРО- ТА МІКРОНУТРІЄНТИ БАЛАНС ХАРЧУВАННЯ ДЛЯ ЗДОРОВОГО ТІЛА

Анотація. Баланс макро- та мікронутрієнтів у харчуванні є надзвичайно важливим для підтримки здоров'я тіла. Макронутрієнти включають білки, жири та вуглеводи, кожен з яких виконує свої функції в організмі. Білки є основою для побудови тканин, м'язів та ензимів, беруть участь у відновленні та регенерації клітин. Вони важливі для підтримки імунної системи та утворення гормонів. Джерелами білків є м'ясо, риба, яйця, бобові та молочні продукти.

Жири також необхідні для організму, оскільки вони є джерелом енергії і допомагають засвоювати жиророзчинні вітаміни, такі як А, D, E і К. Поліненасичені та мононенасичені жири мають протизапальні властивості та сприяють здоров'ю серцево-судинної системи. До них відносяться рослинні олії, авокадо, горіхи та риба. Насичені жири, що містяться у м'ясі та молочних продуктах, необхідно вживати в помірній кількості, адже надлишок може призводити до проблем з серцем.

Вуглеводи є основним джерелом енергії для організму. Складні вуглеводи, такі як цільнозернові продукти, овочі та фрукти, забезпечують повільне та стабільне вивільнення енергії, що є важливим для підтримки стабільного рівня цукру в крові. Водночас прості вуглеводи, такі як солодощі, можуть швидко підвищити рівень енергії, але це короточасний ефект, який часто супроводжується різким спадом енергії.

Мікронутрієнти, хоча й потрібні в менших кількостях, є не менш важливими для здоров'я. Вітаміни та мінерали беруть участь у різноманітних метаболічних процесах, функціонуванні імунної системи та підтримці роботи органів. Наприклад, вітамін С підтримує імунну функцію, сприяє загоєнню ран та синтезу колагену. Вітамін D є критично важливим для здоров'я кісток, оскільки сприяє засвоєнню кальцію. Джерелами вітаміну D є сонячне світло, жирна риба та яєчні жовтки.

Мінерали, такі як кальцій, залізо та магній, відіграють важливу роль у формуванні кісток, кровотворенні та підтримці роботи нервової системи. Кальцій необхідний для міцності кісток і зубів, а також для нормального скорочення м'язів. Залізо є компонентом гемоглобіну, який транспортує кисень до тканин. Нестача заліза може призвести до анемії, що викликає втому та слабкість.

Для підтримки балансу макро- та мікронутрієнтів у харчуванні важливо вживати різноманітні продукти. Раціон повинен включати джерела білків, жирів і вуглеводів у правильних пропорціях, а також багаті на вітаміни і мінерали овочі та фрукти. Окрім того, важливо дотримуватися водного балансу, оскільки вода бере участь у всіх обмінних процесах в організмі.

Недостатнє або надмірне споживання макро- чи мікронутрієнтів може негативно вплинути на здоров'я. Надлишок жирів може призвести до ожиріння та проблем із серцем, а нестача білків — до втрати м'язової маси. Недостатнє споживання вітамінів і мінералів може викликати різноманітні захворювання. Наприклад, нестача вітаміну С призводить до цинги, а нестача кальцію — до остеопорозу.

Раціональне харчування, яке забезпечує достатнє надходження всіх макро- та мікронутрієнтів, допомагає підтримувати оптимальну масу тіла, підвищувати енергетичний рівень, покращувати роботу мозку та знижувати ризик розвитку хронічних захворювань. Це також сприяє довголіттю та високій якості життя.

Таким чином, для підтримки здорового тіла необхідно дотримуватися збалансованого харчування, яке включає всі необхідні макро- та мікронутрієнти. Збалансоване харчування допомагає підтримувати енергетичний баланс, зміцнює імунітет та сприяє правильному функціонуванню організму в цілому[1].

Ключові слова: макронутрієнти, цільнозернові продукти, вуглеводи, вітамін С, енергетичний баланс, імунітет.

Taraimovych Iryna Volodymyrivna Candidate of Technical Sciences (PhD), Associate professor, Department of Food Technology and Chemistry, Lutsk National Technical University, St. Lvivska, 75, Lutsk, 43018, <https://orcid.org/0000-0003-4129-2671>

Zadorozhna Olena Mikhailovna Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Department of Chemistry and Ecology, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-5039-017X>

Parakhnenko Vladyslav Gennadievich Ph.D. teacher, Department of Chemistry and Ecology, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, St. Sadova, 2, Uman, 20300, <https://orcid.org/0000-0002-4312-6194>

MACRO AND MICRO NUTRIENT BALANCE FOR A HEALTHY BODY

Abstract. A balance of macronutrients and micronutrients in the diet is essential for maintaining a healthy body. Macronutrients include proteins, fats and carbohydrates, each of which performs its own functions in the body. Proteins are the basis for building tissues, muscles and enzymes, and are involved in cell repair and regeneration. They are important for maintaining the immune system and the formation of hormones. Sources of proteins include meat, fish, eggs, legumes and dairy products.

Fats are also necessary for the body as they are a source of energy and help to absorb fat-soluble vitamins such as A, D, E and K. Polyunsaturated and monounsaturated fats have anti-inflammatory properties and promote cardiovascular health. These include vegetable oils, avocados, nuts, and fish. Saturated fats contained in meat and dairy products should be consumed in moderation, as excessive amounts can lead to heart problems.

Carbohydrates are the main source of energy for the body. Complex carbohydrates, such as whole grains, vegetables and fruits, provide a slow and steady release of energy, which is important for maintaining stable blood sugar levels. At the same time, simple carbohydrates, such as sweets, can quickly increase energy levels, but this is a short-term effect that is often followed by a sharp drop in energy.

Micronutrients, although needed in smaller amounts, are no less important for health. Vitamins and minerals are involved in a variety of metabolic processes, the functioning of the immune system and the maintenance of organs. For example, vitamin C supports immune function, promotes wound healing and collagen synthesis. Vitamin D is critical for bone health, as it promotes calcium absorption. Sources of vitamin D include sunlight, oily fish and egg yolks.

Minerals, such as calcium, iron and magnesium, play an important role in bone formation, blood formation and the maintenance of the nervous system. Calcium is essential for strong bones and teeth and for normal muscle contraction. Iron is a component of haemoglobin, which transports oxygen to tissues. A lack of iron can lead to anaemia, which causes fatigue and weakness.

To maintain a balance of macro- and micronutrients in your diet, it is important to eat a variety of foods. The diet should include sources of protein, fat and carbohydrates in the right proportions, as well as vegetables and fruits rich in vitamins and minerals. It is also important to maintain a water balance, as water is involved in all metabolic processes in the body.

Insufficient or excessive intake of macro- or micronutrients can have a negative impact on health. An excess of fat can lead to obesity and heart problems, while a lack of protein can lead to muscle loss. Insufficient intake of vitamins and minerals can cause a variety of diseases. For example, a lack of vitamin C leads to scurvy, and a lack of calcium leads to osteoporosis.

A healthy diet that ensures an adequate intake of all macro- and micronutrients helps maintain optimal body weight, increase energy levels, improve brain function, and reduce the risk of developing chronic diseases. It also contributes to longevity and a high quality of life.

Thus, to maintain a healthy body, you need to eat a balanced diet that includes all the necessary macro- and micro-nutrients. A balanced diet helps maintain energy balance, strengthens the immune system and contributes to the proper functioning of the body as a whole[1].

Keywords: macronutrients, whole grain products, carbohydrates, vitamin C, energy balance, immunity.

Постановка проблеми. Проблема збалансованого споживання макро- та мікронутрієнтів стає все більш актуальною в сучасному світі через зміни в способі життя та харчових звичках людей. Сьогодні багато людей вживають їжу, яка містить надмірну кількість калорій, але бідна на поживні речовини. Високий рівень обробки продуктів, багатих на цукри та трансжири, створює серйозну загрозу для здоров'я. Незбалансоване харчування веде до дефіциту важливих макро- та мікронутрієнтів, що, в свою чергу, впливає на фізичне та психічне благополуччя.

Макронутрієнти, такі як білки, жири та вуглеводи, є життєво необхідними для підтримки нормального функціонування організму. Однак, часто спостерігається нерівномірний їх розподіл у раціоні сучасної людини. Надмірне споживання вуглеводів, особливо простих, призводить до ожиріння, метаболічного синдрому та діабету. У той же час недостатнє споживання білків може стати причиною втрати м'язової маси, зниження імунітету та загального ослаблення організму[2].

Ще однією проблемою є якість жирів, які споживаються. Часто люди віддають перевагу насиченим жирам, що сприяє розвитку серцево-судинних захворювань. Натомість корисні поліненасичені жири, які містяться в рибі, горіхах і рослинних оліях, часто недооцінюються, хоча вони сприяють нормальному функціонуванню серця та судин.

Проблема з мікронутрієнтами ще більш загострюється через низький рівень споживання овочів, фруктів та інших природних джерел вітамінів і мінералів. Нестача вітамінів, таких як А, С, D, та мінералів, таких як залізо, кальцій та магній, може призвести до серйозних проблем зі здоров'ям, включаючи ослаблення імунітету, анемію, остеопороз та інші хронічні захворювання.

Існує також глобальна проблема надмірної споживаної кількості харчових добавок, консервантів та штучних підсолоджувачів, що знижують біологічну цінність їжі. Це не тільки впливає на здоров'я, але й сприяє зниженню рівня енергії та погіршенню якості життя.

З одного боку, наявність доступу до висококалорійної та дешевої їжі збільшує ризик розвитку ожиріння та пов'язаних із ним захворювань. З іншого боку, відсутність необхідних мікроелементів у раціоні стає причиною зростання дефіцитних станів, які складно діагностувати на ранніх стадіях. Багато людей не усвідомлюють важливості включення до раціону таких мікронутрієнтів, як залізо, цинк, йод та фолієва кислота.

Проблема загострюється у дітей, підлітків та літніх людей, оскільки їхні потреби в макро- та мікронутрієнтах можуть значно відрізнятися від середніх показників. Наприклад, нестача кальцію у дітей може вплинути на ріст і розвиток кісткової системи, а у літніх людей — на крихкість кісток та ризик переломів.

Розв'язання проблеми збалансованого харчування вимагає інформування населення про важливість збалансованого раціону, корекцію харчових звичок та використання стратегій профілактики дефіциту поживних речовин. Важливо включати в раціон як макро-, так і мікронутрієнти в достатній кількості, приділяючи особливу увагу якості споживаних продуктів[3].

Таким чином, проблема дефіциту або надлишку макро- та мікронутрієнтів є серйозною загрозою для здоров'я, яку можна вирішити через освітні програми, доступ до здорових продуктів та свідомий підхід до харчування. Регулярні консультації з дієтологами, аналізи крові та уважне ставлення до свого раціону є ключовими аспектами для збереження здоров'я та довголіття.

Огляд останніх досліджень і публікацій. Останні дослідження підтверджують важливість збалансованого споживання макро- та мікронутрієнтів для підтримки здорового тіла. Сучасні наукові огляди показують, що неправильний баланс цих елементів може сприяти розвитку захворювань, таких як ожиріння, серцево-судинні розлади, діабет, а також проблеми з метаболізмом(BioMed Central).

Дослідження демонструють, що макронутрієнти — білки, жири та вуглеводи — є основними джерелами енергії та структурних компонентів для тіла. Складні вуглеводи, що містяться у цільнозернових продуктах, овочах і фруктах, забезпечують стабільне вивільнення енергії, що особливо важливо

для регуляції рівня цукру в крові. Жири, особливо поліненасичені, також відіграють важливу роль у підтримці здоров'я серця та мозку. Проте високожирові дієти можуть негативно вплинути на фізичну продуктивність, особливо у спортсменів, що підтверджується дослідженнями у сфері спортивного харчування (Frontiers).

Мікронутрієнти, такі як вітаміни і мінерали, є важливими для загального метаболізму і підтримки здоров'я. Наприклад, вітаміни А, D, Е і К — жиророзчинні, а вітаміни групи В і С — водорозчинні. Вітамін D важливий для засвоєння кальцію і підтримки здоров'я кісток, тоді як вітамін С зміцнює імунну систему. Дефіцит мікронутрієнтів, таких як залізо і кальцій, призводить до серйозних проблем зі здоров'ям, таких як анемія і остеопороз (BioMed Central). Важливо також зазначити, що специфічні групи людей, наприклад спортсмени або люди з дієтичними обмеженнями (вегани, вегетаріанці), можуть потребувати додаткових мікронутрієнтів для компенсації втрат під час тренувань або нестач у раціоні [4].

Сучасні рекомендації пропонують збалансований підхід до харчування, який враховує як макронутрієнти для забезпечення енергії, так і мікронутрієнти для підтримки загального здоров'я. Різноманітне харчування, багате на свіжі овочі, фрукти, цільні зерна та білкові продукти, є ключем до підтримання цього балансу і профілактики захворювань.

Мета статті. Мета дослідження балансу макро- та мікронутрієнтів у харчуванні полягає в тому, щоб визначити оптимальні пропорції основних поживних речовин для підтримки здоров'я та профілактики хронічних захворювань. Основною задачею є розуміння ролі білків, жирів і вуглеводів у підтримці життєво важливих процесів організму, таких як обмін речовин, імунна система та регенерація тканин. Дослідження спрямовані на вивчення впливу нестачі або надлишку цих макронутрієнтів на розвиток таких захворювань, як ожиріння, діабет і серцево-судинні проблеми.

Важливим аспектом також є вивчення мікронутрієнтів, таких як вітаміни і мінерали, і їх роль у метаболічних процесах та загальному здоров'ї. Окрему увагу приділяють вітамінам групи В, вітаміну D, кальцію, залізу та цинку, які відіграють ключову роль у підтримці імунітету, кісткової тканини та нервової системи.

Метою є також розробка рекомендацій для різних груп населення: дітей, дорослих, людей похилого віку та спортсменів. Кожна з цих груп має різні потреби в макро- та мікронутрієнтах, що обумовлено фізіологічними особливостями, рівнем активності та індивідуальними факторами.

Дослідження балансу нутрієнтів дозволить розробити стратегії харчування, які допоможуть знизити ризики розвитку дефіцитних станів і покращити загальне здоров'я населення. Завданням є також забезпечити доступність інформації про правильне харчування та навчити людей робити

свідомий вибір продуктів для підтримки здорового тіла та профілактики хронічних захворювань[5].

Виклад основного матеріалу. Баланс макро- та мікронутрієнтів у харчуванні є важливою складовою для підтримки здорового тіла. Основні макронутрієнти — білки, жири та вуглеводи — забезпечують організм енергією та виконують структурні функції. Білки необхідні для побудови та відновлення тканин, формування ферментів і гормонів. Вони є ключовим компонентом у підтримці імунної системи та підтримці м'язової маси. Джерелами білків є м'ясо, риба, яйця, бобові та молочні продукти. Жири також є необхідними для підтримки життєво важливих функцій. Вони виступають основним джерелом енергії при тривалих навантаженнях і сприяють засвоєнню жиророзчинних вітамінів (А, D, Е і К).

Вуглеводи є головним джерелом швидкої енергії для тіла. Складні вуглеводи, які містяться у цільнозернових продуктах, овочах і фруктах, забезпечують стабільний рівень енергії, тоді як прості вуглеводи (цукор, солодощі) викликають швидкий підйом енергії, що може швидко спадати. Для підтримки здорового тіла важливо споживати більше складних вуглеводів і уникати надлишкового споживання простих.

Мікронутрієнти, хоча й необхідні у малих кількостях, є життєво важливими для багатьох метаболічних процесів. До них належать вітаміни та мінерали. Наприклад, вітаміни групи В допомагають перетворювати їжу на енергію, вітамін D підтримує здоров'я кісток, а вітамін С зміцнює імунну систему та сприяє регенерації тканин.

Мінерали, такі як кальцій, магній і залізо, відіграють ключову роль у підтримці кісткової тканини, функціонуванні м'язів та кровотворенні. Недостатність цих мікроелементів може призвести до серйозних захворювань, таких як анемія, остеопороз та серцево-судинні проблеми[6].

Однак важливим є не лише споживання макро- та мікронутрієнтів, а й їхній правильний баланс. Наприклад, надлишок жирів, особливо насичених, може спричинити підвищений ризик розвитку ожиріння та серцево-судинних захворювань. У той же час, недостатнє споживання білків може призвести до втрати м'язової маси і зниження імунітету. Подібним чином, дефіцит мікронутрієнтів може призвести до порушень у функціонуванні різних систем організму. Наприклад, недостача заліза призводить до анемії, а недостатність кальцію та вітаміну D збільшує ризик остеопорозу.

Дослідження показують, що важливо не лише забезпечити достатнє надходження нутрієнтів, а й звертати увагу на їхню біодоступність. Це означає, що навіть при правильному споживанні макро- та мікронутрієнтів організм може не засвоїти їх повністю, якщо є проблеми з травленням або харчуванням. Наприклад, деякі мінерали, як-от залізо та кальцій, можуть погано засвоюватися через взаємодію з іншими елементами, наприклад, фітатами в злаках або оксалатами в овочах.

Спеціалісти рекомендують вживати різноманітну їжу, яка включає всі необхідні макро- та мікронутрієнти, для підтримки оптимального здоров'я. Важливо також враховувати індивідуальні потреби залежно від віку, рівня фізичної активності та наявності хронічних захворювань. Наприклад, спортсменам можуть знадобитися додаткові білки для відновлення м'язів після тренувань, а літнім людям — підвищене споживання вітаміну D та кальцію для підтримки кісток.

Загалом, для підтримки здорового тіла необхідно забезпечити правильний баланс макро- та мікронутрієнтів, враховуючи індивідуальні потреби кожної людини. Це допомагає не тільки підтримувати фізичне здоров'я, але й знижувати ризик розвитку хронічних захворювань, покращувати психічне благополуччя та підвищувати загальну якість життя[7].

Результати досліджень. Результати досліджень щодо балансу макро- та мікронутрієнтів у харчуванні підкреслюють ключову роль цих речовин у підтримці здоров'я людини та профілактиці захворювань. Одним з основних висновків є те, що неправильний баланс макронутрієнтів, таких як білки, жири та вуглеводи, може призвести до серйозних проблем зі здоров'ям. Наприклад, надмірне споживання простих вуглеводів та насичених жирів збільшує ризик розвитку ожиріння, серцево-судинних захворювань і діабету.

У той же час, нестача білків у раціоні може спричинити втрату м'язової маси, ослаблення імунної системи та уповільнення регенерації тканин.

Інші дослідження показують, що правильний баланс жирів також є критичним для здоров'я. Поліненасичені жири, зокрема омега-3, сприяють зниженню запалень, покращенню функцій мозку та зменшенню ризику розвитку серцево-судинних захворювань. Водночас високий рівень насичених жирів у раціоні асоціюється з підвищеним рівнем холестерину і ризиком серцевих проблем[8].

Що стосується мікронутрієнтів, то дефіцит важливих вітамінів і мінералів може мати серйозні наслідки для здоров'я. Наприклад, нестача вітаміну D, який важливий для засвоєння кальцію і здоров'я кісток, призводить до остеопорозу та підвищеного ризику переломів. Дослідження показали, що навіть у сонячних країнах багато людей страждають на дефіцит цього вітаміну через недостатнє перебування на сонці та брак харчових джерел вітаміну D.

Інші важливі мікроелементи, такі як залізо, магній і кальцій, також відіграють ключову роль у підтримці кровотворення, функціонуванні нервової системи та м'язів. Недостатність заліза, наприклад, може спричинити анемію, що призводить до втоми, слабкості та зниження працездатності.

Останні дослідження серед спортсменів показали, що підвищені фізичні навантаження можуть збільшувати потребу в мікронутрієнтах. Спортсмени мають більшу потребу в таких елементах, як вітаміни групи B, магній і залізо, оскільки ці речовини важливі для вироблення енергії, відновлення м'язів і підтримки імунітету.

Особливо це актуально для спортсменів, які займаються витривалими видами спорту, де велика частка мінералів втрачається з потом. Дослідження рекомендують цим спортсменам збільшувати споживання певних мікронутрієнтів через раціон або добавки, щоб запобігти їх дефіциту.

Дослідження також підтверджують важливість різноманітного харчування для забезпечення організму всіма необхідними нутрієнтами. Наприклад, було доведено, що вживання більшої кількості овочів, фруктів, цільнозернових продуктів і білкових продуктів сприяє підтримці оптимального балансу нутрієнтів і знижує ризик розвитку хронічних захворювань. Особливо важливо звертати увагу на якість продуктів: перероблені продукти часто містять високий вміст калорій, але є бідними на вітаміни та мінерали, що може призвести до так званого «прихованого голоду», коли організм не отримує достатньо поживних речовин навіть при достатньому споживанні калорій.

Загальні висновки досліджень підтверджують, що для підтримки здорового тіла необхідно дотримуватися збалансованого харчування, яке включає всі необхідні макро- та мікронутрієнти. Це не тільки допомагає підтримувати енергетичний баланс і фізичну активність, але й сприяє зменшенню ризику розвитку багатьох захворювань. Важливо також враховувати індивідуальні потреби в харчуванні залежно від віку, рівня активності та особистих особливостей організму[9].

Висновки. Для підтримки здорового тіла у віці 50 років важливо дотримуватись збалансованого харчування, що забезпечує організм усіма необхідними макро- та мікронутрієнтами. Насамперед, раціон має включати оптимальну кількість білків, жирів та вуглеводів, аби забезпечити енергією, зберігати м'язову масу та підтримувати здоров'я внутрішніх органів. Білки мають складати 15-25% від загальної калорійності дієти. Вони необхідні для регенерації тканин, утворення ферментів і гормонів, а також для підтримки імунної системи. Найкращими джерелами білка є риба, курка, індичка, яйця, молочні продукти та бобові культури.

Жири повинні складати 20-35% від загальної калорійності харчування, причому перевагу варто віддавати ненасиченим жирам, які містяться в рослинних оліях, авокадо, горіхах та насінні. Вони сприяють зниженню рівня холестерину в крові і підтримують роботу серцево-судинної системи. Насичені жири, що містяться в оброблених продуктах, червоному м'ясі та деяких молочних продуктах, слід обмежити, щоб знизити ризик розвитку серцево-судинних захворювань.

Вуглеводи повинні складати 45-65% від загальної калорійності дієти. Рекомендується вживати переважно складні вуглеводи, які є джерелом тривалої енергії і повільно засвоюються організмом. Вони містяться в цільнозернових продуктах, овочах, фруктах і бобових культурах. Варто уникати рафінованих цукрів та продуктів з високим глікемічним індексом,

оскільки вони можуть сприяти підвищенню рівня цукру в крові та спричиняти розвиток метаболічних захворювань, таких як діабет.

Щодо мікронутрієнтів, кальцій та вітамін D мають особливе значення для людей віком 50 років. Вони підтримують здоров'я кісток і допомагають запобігти остеопорозу. Кальцій можна отримувати з молочних продуктів, листових зелених овочів та збагачених продуктів. Вітамін D можна отримати через сонячне світло, рибу та збагачені продукти або добавки. Магній також є важливим елементом, що сприяє нормальному функціонуванню нервової системи та покращенню роботи м'язів. Його можна знайти в горіхах, насінні, бобових та зелених овочах.

Вітаміни групи B також відіграють важливу роль у підтримці метаболізму та енергетичних рівнів організму. Їх можна отримати з м'яса, риби, яєць, цільнозернових продуктів та овочів. Омега-3 жирні кислоти є важливими для здоров'я серця і допомагають знизити ризик розвитку серцево-судинних захворювань. Вони містяться в жирній рибі, як-от лосось, сардини, а також у лляному насінні та волоських горіхах.

Достатнє споживання води є ще одним критичним аспектом для підтримки здоров'я тіла. Гідратація допомагає підтримувати нормальну функцію організму, сприяє обміну речовин і покращує загальний стан шкіри. Рекомендується пити щонайменше 8 склянок води на день, залежно від рівня фізичної активності та індивідуальних потреб. Окрім правильного харчування, важливо підтримувати регулярну фізичну активність, яка допоможе зберегти м'язову масу, зміцнити серцево-судинну систему та покращити загальний тонус організму.

Також важливо контролювати калорійність раціону, адже з віком метаболізм сповільнюється, і організм потребує менше енергії. Це означає, що слід уникати надмірного споживання калорій, щоб запобігти набору зайвої ваги. Регулярні медичні огляди можуть допомогти виявити потенційні дефіцити вітамінів і мінералів та вчасно скорегувати дієту[10].

Наостанок, збалансоване харчування не лише підтримує фізичне здоров'я, а й позитивно впливає на психологічний стан, покращує настрій і знижує ризик розвитку депресії. Раціональне поєднання макро- і мікронутрієнтів допомагає підтримувати високий рівень енергії, покращує якість життя і сприяє довголіттю.

Література:

1. Коваленко, Н. В. Вплив макро- та мікронутрієнтів на стан здоров'я людини. Журнал здорового харчування. 2020. Т. 15, № 2. С. 45-49.
2. Петренко, О. С. Баланс макро- та мікронутрієнтів у раціоні для підтримки здоров'я. Наукові праці Одеського національного медичного університету. 2021. Т. 27, № 3. С. 102-107.
3. Дорошенко, М. М. Макро- та мікронутрієнти: роль у профілактиці хронічних захворювань. Вісник харчової науки. 2022. Т. 10, № 1. С. 21-25.

4. Іванченко, Л. П. Значення мікронутрієнтів у підтримці здоров'я кісткової системи. Ортопедія і травматологія. 2020. Т. 14, № 2. С. 73-78.
5. Павлюк, В. Г. Макро- та мікронутрієнти в раціоні сучасної людини: проблеми та перспективи. Український журнал клінічного харчування. 2021. Т. 6, № 3. С. 34-39.
6. Ткаченко, С. О. Мікронутрієнти в раціоні спортсменів: рекомендації та норми. Журнал спортивної медицини. 2023. Т. 18, № 2. С. 110-115.
7. Ситник, О. П. Баланс макро- та мікронутрієнтів у харчуванні дітей та підлітків. Дитяча гастроентерологія. 2022. Т. 13, № 1. С. 47-52.
8. Гнатюк, О. І., & Лазаренко, К. М. Вплив мікронутрієнтів на імунітет: огляд сучасних досліджень. Імунологія та алергологія. 2021. Т. 9, № 4. С. 62-67.
9. Серeda, Т. Ю. Макронутрієнти та їх значення в підтримці енергетичного балансу організму. Журнал дієтології. 2020. Т. 11, № 3. С. 58-63.
10. Черненко, І. В., & Громов, Ю. М. Мікронутрієнти та їх вплив на здоров'я серцево-судинної системи. Кардіологічний вісник. 2024. Т. 12, № 1. С. 33-39.

References:

1. Kovalenko, N.V. (2020). Vplyv makro- ta mikronutrientiv na stan zdorov'ya lyudyny [The impact of macro- and micronutrients on human health]. Zhurnal zdorovoho kharchuvannya, 15(2), 45-49 [in Ukrainian].
2. Petrenko, O.S. (2021). Balans makro- ta mikronutrientiv u ratsioni dlya pidtrymky zdorov'ya [Balance of macro- and micronutrients in the diet for health support]. Naukovi pratsi Odeskoho natsionalnoho medychnoho universytetu, 27(3), 102-107 [in Ukrainian].
3. Doroshenko, M.M. (2022). Makro- ta mikronutrienty: rol u profilaktytsi khronichnykh zakhvoryuvan [Macro- and micronutrients: role in the prevention of chronic diseases]. Visnyk kharchovoyi nauky, 10(1), 21-25 [in Ukrainian].
4. Ivanchenko, L.P. (2020). Znachennya mikronutrientiv u pidtrymtsi zdorov'ya kistkovoyi systemy [The importance of micronutrients in maintaining bone health]. Ortopediya i travmatolohiya, 14(2), 73-78 [in Ukrainian].
5. Pavliuk, V.H. (2021). Makro- ta mikronutrienty v ratsioni suchasnoyi lyudyny: problemy ta perspektyvy [Macro- and micronutrients in the diet of modern humans: problems and prospects]. Ukrayinskyy zhurnal klinichnoho kharchuvannya, 6(3), 34-39 [in Ukrainian].
6. Tkachenko, S.O. (2023). Mikronutrienty v ratsioni sportsmeniv: rekomendatsiyi ta normy [Micronutrients in athletes' diet: recommendations and standards]. Zhurnal sportyvnoyi medytsyny, 18(2), 110-115 [in Ukrainian].
7. Sytnyk, O.P. (2022). Balans makro- ta mikronutrientiv u kharchuvanni ditey ta pidlitkiv [Balance of macro- and micronutrients in children and adolescent nutrition]. Dytyacha gastroenterolohiya, 13(1), 47-52 [in Ukrainian].
8. Hnatyuk, O.I., & Lazarenko, K.M. (2021). Vplyv mikronutrientiv na imunitet: ohlyad suchasnykh doslidzhen [Impact of micronutrients on immunity: a review of modern research]. Immunolohiya ta alerholohiya, 9(4), 62-67 [in Ukrainian].
9. Sereda, T.Yu. (2020). Makronutrienty ta yikh znachennya v pidtrymtsi enerhetychnoho balansu orhanizmu [Macronutrients and their role in maintaining the body's energy balance]. Zhurnal diyetolohiyi, 11(3), 58-63 [in Ukrainian].
10. Chernenko, I.V., & Hromov, Yu.M. (2024). Mikronutrienty ta yikh vplyv na zdorov'ya sertsevo-sudynnoyi systemy [Micronutrients and their impact on cardiovascular health]. Kardiologichnyy visnyk, 12(1), 33-39 [in Ukrainian].

УДК 004.77

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-903-917](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-903-917)

Устенко Сергій Анатолійович професор кафедри штучного інтелекту та аналізу даних Інституту штучного інтелекту та робототехніки, Національний університет «Одеська Політехніка», пр. Шевченка, 1, Одеса, 65044, тел.:(048) 705-85-95, <https://0000-0003-4968-1233>

ПОШУКОВА СИСТЕМА НА БАЗІ БІНАРНОГО РОЗБИТТЯ ПРОСТОРУ

Анотація. У даній роботі представлено пошукову систему зображень на основі методу бінарного розбиття простору, яка вирішує задачу пошуку зображень за змістом (Content-Based Image Retrieval, CBIR). Стрімкий розвиток інтернет-технологій та поширення цифрових пристроїв з камерами призвели до активного обміну і перегляду мільярдів зображень онлайн, що зумовлює потребу у розробці ефективних систем пошуку за візуальними запитами. Традиційні підходи до пошуку зображень, засновані на метаданих, мають обмеження, тому пошук за візуальним змістом є перспективнішим напрямком.

Запропонована система побудована на використанні перцептивних хеш-кодів для опису зображень та застосуванні *vp-дерев* (*vantage-point trees*) для організації простору хеш-кодів і забезпечення швидкого пошуку подібних зображень. Система складається з двох основних етапів: формування бази хеш-кодів зображень та пошуку схожих зображень на основі запиту користувача. Спочатку здійснюється імпорт зображень, генерація хеш-кодів за допомогою різних алгоритмів хешування (*pHash*, *Average Hash*, *Wavelet Hash*, *Difference Hash*) та їх збереження для подальшої обробки. Далі побудова *vp-дерев* дозволяє ефективно організувати простір хеш-кодів для швидкого пошуку найближчих сусідів за метрикою відстані Геммінга.

У роботі проведено експериментальні дослідження, що демонструють високу ефективність запропонованого методу при пошуку зображень у великих базах даних, зокрема на наборі зображень *Caltech-256*. Результати експериментів підтверджують лінійне зростання часу роботи алгоритмів хешування зі збільшенням кількості зображень, а також логарифмічну складність пошуку найближчих зображень у *vp-дереві*. Система показує гарну масштабованість і може бути використана для пошуку в великих мультимедійних базах даних. Застосування методу перцептивного хешування забезпечує високу точність при порівнянні візуальних даних та їхньому аналізі.

Ключові слова: пошуковий двигун, бінарне розбиття простору, пошук за візуальним змістом, *kd-дерево*, перцептивне хешування.

Ustenko Serhii Anatoliiovych Professor of the Department of Artificial Intelligence and Data Analysis Institute of Artificial Intelligence and Robotics, Odesa Polytechnic National University, Ave. Shevchenko, 1, Odesa, 65044, tel.: (048) 705-85-95, <https://orcid.org/0000-0003-4968-1233>

SEARCH ENGINE BASED ON BINARY SPACE PARTITIONING

Abstract. This paper presents an image retrieval system based on the binary space partitioning method that solves the problem of image retrieval by content (Content-Based Image Retrieval, CBIR). The rapid development of Internet technologies and the proliferation of digital devices with cameras have led to the active exchange and viewing of billions of images online, which necessitates the development of efficient search systems for visual queries. Traditional approaches to image retrieval based on metadata have limitations, so searching by visual content is a more promising direction. The proposed system is based on the use of perceptual hash codes to describe images and the application of vp-trees to organise the hash code space and ensure fast search for similar images. The system consists of two main stages: generating a database of image hash codes and searching for similar images based on a user's query. The first step is to import images, generate hash codes using various hashing algorithms (pHash, Average Hash, Wavelet Hash, Difference Hash) and save them for further processing. Further, the construction of a vp-tree allows to efficiently organise the hash code space for fast nearest neighbours search by the Hamming distance metric. The paper conducts experimental studies that demonstrate the high efficiency of the proposed method when searching images in large databases, in particular, on the Caltech-256 image set. The experimental results confirm the linear increase in the running time of hashing algorithms with the increase in the number of images, as well as the logarithmic complexity of finding the nearest images in the vp-tree. The system shows good scalability and can be used for searching large multimedia databases. The use of the perceptual hashing method ensures high accuracy when comparing visual data and analysing them.

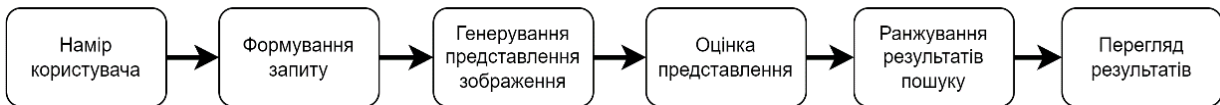
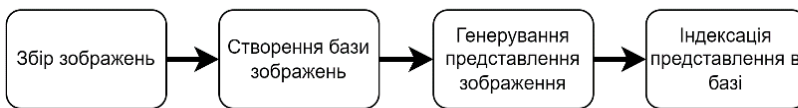
Keywords: search engine, binary space partitioning, visual content search, kd-tree, perceptual hashing.

Постановка завдання. Поширення цифрових пристроїв з вбудованими камерами та стрімкий розвиток інтернет-технологій призвели до того, що мільярди людей активно обмінюються та переглядають фотографії в мережі. Всепроникність цифрових зображень та інтернет-зв'язку підкреслює актуальність багатьох нових сервісів, які базуються на механізмах пошуку зображень [1].

Метою систем пошуку зображень є вилучення релевантних візуальних документів із великого сховища у відповідь на текстові або візуальні запити. Зважаючи на те, що текстові анотації можуть не точно відображати вміст зображень, пошук за візуальним змістом (Content-Based Image Retrieval, CBIR) стає все більш популярним як ефективніший підхід, що підтверджується значним прогресом у цій галузі останніми роками (Рисунок 1) [2].

Складності, пов'язані з пошуком зображень, зумовлені візуальною неоднозначністю природних сцен та семантичним розривом між представленням зображень на основі витягнутих ознак і людським сприйняттям візуальної схожості та відмінності. Ключовим завданням є визначення найбільш інформативних ознак, які ефективно відображають візуальну подібність і сприяють побудові надійних дескрипторів зображень [3].

Стадія формування
бази представлень

Стадія пошуку
зображень

Рис. 1 Загальна схема роботи систем пошуку зображень за змістом

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Незважаючи на значний обсяг досліджень у галузі пошуку зображень з початку 1990-х років, ця тема залишається актуальною і привертає підвищену увагу мультимедійної та комп'ютерної спільнот, особливо в останньому десятилітті. Постійний інтерес обумовлений проблемами масштабованості та появою інноваційних методів пошуку [4]. Традиційні системи пошуку зображень зазвичай покладаються на індексування візуальних мультимедійних даних за допомогою метаданих, доступних в Інтернеті, таких як заголовки та теги [5].

У контексті візуального пошуку за вмістом існують дві основні проблеми: розрив намірів та семантичний розрив. Розрив намірів відображає труднощі, з якими стикаються користувачі при спробі точно сформулювати бажаний візуальний контент. Семантичний розрив виникає через невідповідність між високорівневими семантичними концепціями, які цікавлять користувачів, та низькорівневими візуальними ознаками, що використовуються для

представлення зображень у комп'ютерних системах [6]. Подолання цих розривів вимагає значних зусиль як від наукової спільноти, так і від представників індустрії.

У період з початку 1990-х до початку 2000-х років було проведено багато досліджень у сфері пошуку зображень на основі вмісту, результати яких детально висвітлені в наявних оглядових публікаціях [7-9]. На початку 2000-х років галузь зазнала суттєвих змін завдяки впровадженню нових ідей та методів, що відкрили нові напрямки досліджень у CBIR. Два ключові досягнення сприяли значному прогресу в області пошуку зображень у великомасштабних мультимедійних базах даних. Першим було розроблення інваріантних локальних візуальних ознак, зокрема алгоритму SIFT (Scale-Invariant Feature Transform) [10]. Ознаки SIFT виявилися надзвичайно ефективними у описі та розрізненні візуального контенту, демонструючи стійкість до змін масштабу, обертання та освітлення. Другим важливим досягненням стало впровадження моделі Bag-of-Visual-Words (BoW). Запозичена з галузі пошуку інформації, модель BoW забезпечує компактне представлення зображень шляхом квантування локальних ознак та легко інтегрується з традиційними інвертованими індексними структурами, що дозволяє здійснювати масштабований пошук зображень [11-13].

Технічно, пошук зображень на основі вмісту (Content-Based Image Retrieval, CBIR) стикається з трьома ключовими проблемами: представлення зображень, організація зображень та вимірювання подібності зображень. Існуючі алгоритми можна класифікувати за їхнім внеском у вирішення цих трьох фундаментальних завдань [14].

Представлення зображень є центральною проблемою, оскільки порівняння зображень лежить в основі візуального пошуку. Для полегшення цього порівняння зображення перетворюються в простір ознак. Метою є досягнення неявного вирівнювання, що дозволяє мінімізувати вплив фону та потенційних трансформацій або змін, зберігаючи при цьому розрізнюваність внутрішнього візуального вмісту [15].

У сфері комп'ютерного зору та розуміння зображень проблема представлення є фундаментальною. Відоме прислів'я говорить: "Зображення варте тисячі слів", але визначення цих "слів" є складним завданням. Зазвичай зображення описуються одним або кількома візуальними дескрипторами. Від представлення очікується, що воно буде як описовим, так і дискримінаційним, щоб ефективно розрізняти схожі та несхожі зображення. Крім того, бажано, щоб такі дескриптори були інваріантними до різних трансформацій, зокрема трансляції, повороту, масштабування та змін освітлення [16].

Організація зображень у великих мультимедійних системах пошуку є нетривіальною задачею. Візуальні бази даних часто мають значний обсяг, і ефективна організація такої бази для швидкої ідентифікації релевантних ознак запиту є складною проблемою. Натхненні успіхами в галузі інформаційного пошуку, багато сучасних алгоритмів та систем СВІР використовують класичні інвертовані індексні структури для індексування великих візуальних баз даних, що забезпечує масштабованість пошуку [17].

Поряд із цим, пропонуються методи на основі хешування для індексації, які мають схожу мету. Для досягнення ефективної організації здійснюється навчання візуальних словників (кодових книг) та квантування ознак у високорозмірних візуальних просторах з врахуванням просторового контексту, що додатково посилює дискримінаційні можливості візуального представлення.

Вимірювання подібності зображень є критичним аспектом, оскільки, в ідеалі, подібність між зображеннями повинна відображати їхню семантичну релевантність [18]. Проте це ускладнюється через внутрішню проблему "семантичного розриву" між низькорівневими візуальними ознаками та високорівневими семантичними поняттями. У рамках СВІР подібність зображень зазвичай визначається на основі схожості їхніх візуальних ознак із використанням певної метрики або схеми ваг. Більше того, у існуючих алгоритмах формулювання подібності зображень можна розглядати як порівняння різних ядер відповідності [19].

Мета статі – розробити систему пошуку зображень на базі методу бінарного розбиття простору.

Виклад основного матеріалу. Робота запропонованої системи пошуку зображень складається з двох етапів:

- створення бази хеш-кодів зображень;
- пошук зображення в базі за запитом.

Етап створення бази хеш-кодів можна розділити на кілька кроків (Рисунок 2).

Рис. 2 Блок-схема етапу створення бази хеш-кодів зображення

Крок 1. Завантаження бази зображень. На цьому етапі здійснюється імпорт бази зображень на носій користувача. Якщо база даних має великий обсяг, доцільно використовувати інструменти, що підтримують розподілену обробку великих масивів даних (технології Big Data). У межах даного дослідження використовується база зображень обмеженого розміру, яка не потребує застосування таких технологій.

Крок 2. Генерація хеш-кодів для кожного зображення. На цьому етапі кожне зображення з бази послідовно завантажується з диска, після чого для нього обчислюється хеш-код за допомогою відповідного алгоритму хешування. Отримані хеш-коди зберігаються у списку разом із посиланнями на відповідні зображення.

Крок 3. Збереження хеш-кодів та посилань на зображення. Створені хеш-коди та пов'язані з ними посилання на зображення зберігаються до моменту побудови vr-дерева. Збереження може здійснюватися у базі даних, на диску або за допомогою інших засобів зберігання даних.

Крок 4. Побудова vr-дерева на основі хеш-кодів. На завершальному етапі відбувається конструювання vr-дерева (vantage-point tree) з використанням створених хеш-кодів. Це дерево забезпечує ефективний пошук схожих зображень під час виконання відповідних запитів.

На етапі пошуку зображень за запитом здійснюється ідентифікація схожих зображень за допомогою vr-дерева, побудованого на попередньому етапі. Цей процес складається з кількох ключових кроків, кожен з яких потребує детального аналізу щодо застосованих операцій та алгоритмів (Рисунок 3).

Рис. 3 Блок-схема етапу пошуку схожих зображень

Крок 1. Завантаження зображення для пошуку. Першим кроком є завантаження зображення-запиту, яке користувач бажає використати для пошуку аналогічних зображень у базі даних. Завантаження здійснюється за допомогою стандартних бібліотек мови програмування Python. Важливо, щоб зображення мало розмір не менше 128×128 пікселів та було у форматі JPEG або PNG. Це забезпечує достатню якість для подальшої обробки та гарантує сумісність з алгоритмами хешування.

Крок 2. Обчислення хеш-коду для завантаженого зображення. Після успішного завантаження зображення проводиться обчислення його хеш-коду. Для цього використовується той самий алгоритм хешування, який був застосований при формуванні бази хеш-кодів зображень. Використання однакового алгоритму гарантує коректність порівняння та узгодженість між хеш-кодами зображення-запиту та зображень у базі даних.

Крок 3. Пошук у vr-дереві. З використанням обчисленого хеш-коду здійснюється пошук схожих зображень у vr-дереві (дереві з опорними точками). Vr-дерево дозволяє ефективно організувати простір хеш-кодів і швидко знаходити найближчі сусіди за визначеною метрикою. У цьому випадку в якості метрики подібності використовується відстань Геммінга, яка вимірює кількість бітів, що відрізняються між двома бінарними векторами. Цей підхід є ефективним для порівняння двійкових хеш-кодів та визначення ступеня їх подібності.

Крок 4. Отримання списку схожих зображень. На основі результатів пошуку у vr-дереві формується перелік зображень з бази даних, хеш-коди яких мають найменшу відстань Геммінга до хеш-коду зображення-запиту. Знайдені зображення ранжуються у порядку зростання відстані Геммінга, що дозволяє користувачу отримати список зображень, впорядкованих за мірою їх подібності до зразка. Таким чином, перші зображення у списку є найбільш схожими до запитуваного зображення, що підвищує ефективність та релевантність пошуку.

Цей підхід забезпечує швидкий та точний пошук схожих зображень у великій базі даних, використовуючи ефективні алгоритми хешування та структуровані методи організації даних.

Використання перцептивного хеш-кодування. Хешування є важливим методом, широко застосовуваним у криптографії. У криптографічних системах хеш представляє собою випадкове число (набір бітів) фіксованого розміру, яке генерується на основі вхідних даних. Значення хеш-коду безпосередньо залежить від цих даних: будь-яка зміна у вхідних даних призводить до отримання іншого хеш-коду. Якщо хеш-коди двох наборів даних збігаються, це свідчить про ідентичність самих даних; якщо ж хеш-коди різні, можна зробити висновок про відмінність даних [20].

Під час процесу хешування можливе виникнення колізій, що обумовлено обмеженою довжиною хеш-кодів. Це призводить до ненульової ймовірності того, що різні вхідні дані можуть мати однаковий хеш-код.

Для генерації хеш-коду використовується хеш-функція, яка обчислює набір бітів на основі вхідних даних; цей набір бітів і є хеш-кодом. Ефективна хеш-функція повинна враховувати всі дані, що ідентифікують певний об'єкт. Таким чином, на основі цих даних відбувається обчислення хеш-коду, який може бути порівняний з іншими кодами у певних випадках.

Хеш-функції часто застосовуються для ідентифікації та представлення різних типів даних, у сфері авторського права (для виявлення випадків плагіату), а також у правоохоронних органах для пошуку схожих даних шляхом аналізу збігу хеш-кодів.

Деякі відкриті бази даних зберігають хеш-коди великої кількості інформаційних ресурсів (книг, статей, відеоматеріалів, аудіозаписів). Коли користувач завантажує дані до такої бази, з вхідного матеріалу обчислюється хеш-код, який порівнюється з кодами, що вже є в базі. Якщо хеш-коди збігаються або є схожими, матеріал може бути позначений як плагіатний [21].

Хеш-коди можуть бути заздалегідь згенеровані та збережені в базі даних, а згодом використовуватися для порівняння з іншими файлами. Крім того, хешування може застосовуватися для ідентифікації зображень, перевірки їх цілісності, порівняння з іншими даними та пошуку подібних об'єктів.

Використання дерева бінарного розбиття простору. Kd-дерево є збалансованою структурою даних, що реалізує бінарне розбиття простору для ефективного пошуку та обробки багатовимірних даних. Побудова Kd-дерева здійснюється шляхом рекурсивного розділення множини векторів уздовж вибраних координатних осей. На кожному етапі визначається координатна вісь, за якою відбуватиметься розбиття поточної підмножини векторів. Вибір осі може виконуватися циклічно, послідовно переходячи від однієї координати до іншої, або базуватися на аналізі варіації даних, обираючи вісь з максимальним розсіюванням значень.

Після визначення осі розбиття обирається розділове значення, зазвичай це медіана значень векторів по обраній координаті. Вектор, що відповідає цьому значенню, призначається вузлом дерева. Решта векторів розподіляються на дві підмножини: одна містить вектори зі значеннями координати меншими за медіану, інша—з більшими значеннями. Ці підмножини відповідають лівому та правому піддереву відповідно. Процес повторюється рекурсивно для кожної підмножини, що дозволяє побудувати збалансоване дерево для швидкого доступу до даних.

Vr-дерево, або дерево з опорною точкою, також є збалансованою структурою для бінарного розбиття простору, але використовує інший підхід.

Початково з множини векторів обирається опорна точка (англ. vantage point), яка стає коренем дерева. Відстань від цієї опорної точки обчислюється для кожного з решти векторів. Потім встановлюється порогове значення R таким чином, щоб розподіл векторів між двома підмножинами був максимально рівномірним, тобто кількість елементів у лівому та правому піддереві відрізнялася не більше ніж на одиницю [22].

Вектори, відстань до яких від опорної точки не перевищує значення R , формують ліве піддерево, тоді як вектори з більшою відстанню утворюють праве піддерево. Процес рекурсивно повторюється для кожної підмножини з вибором нових опорних точок та відповідних порогових значень R . Такий підхід забезпечує ефективну організацію даних для швидкого пошуку та обробки в метричних просторах (Рисунок 4).

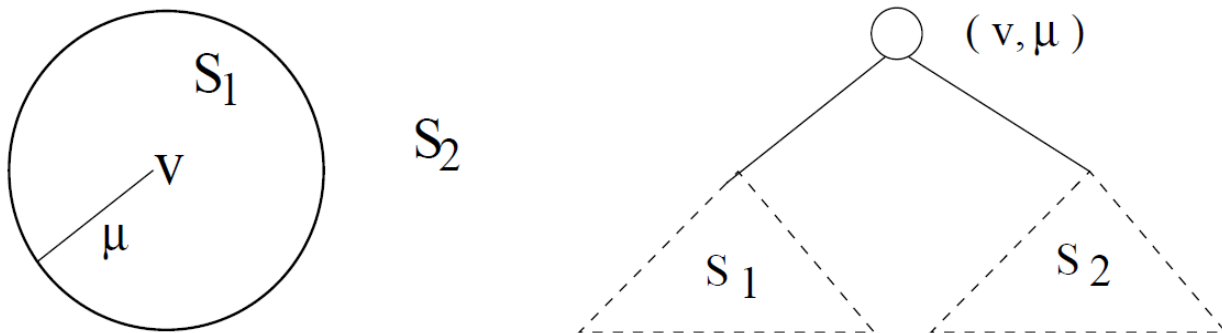

Рис. 4 Принцип розбиття простору у v -дереві

Експериментальне дослідження розробленої системи. Поставлено завдання дослідити ефективність алгоритмів хешування щодо часу їх виконання залежно від кількості зображень, для яких необхідно згенерувати хеш-коди.

У рамках експерименту було застосовано такі алгоритми хешування:

rHash;

Average Hash;

Wavelet Hash;

Difference Hash.

Обсяг зображень варіювався від 1000 до 9000 з кроком 1000. Кожен експеримент проводився п'ять разів, після чого результати усереднювалися.

На рисунку 5 представлено графік залежності тривалості хешування від кількості зображень у базі даних.

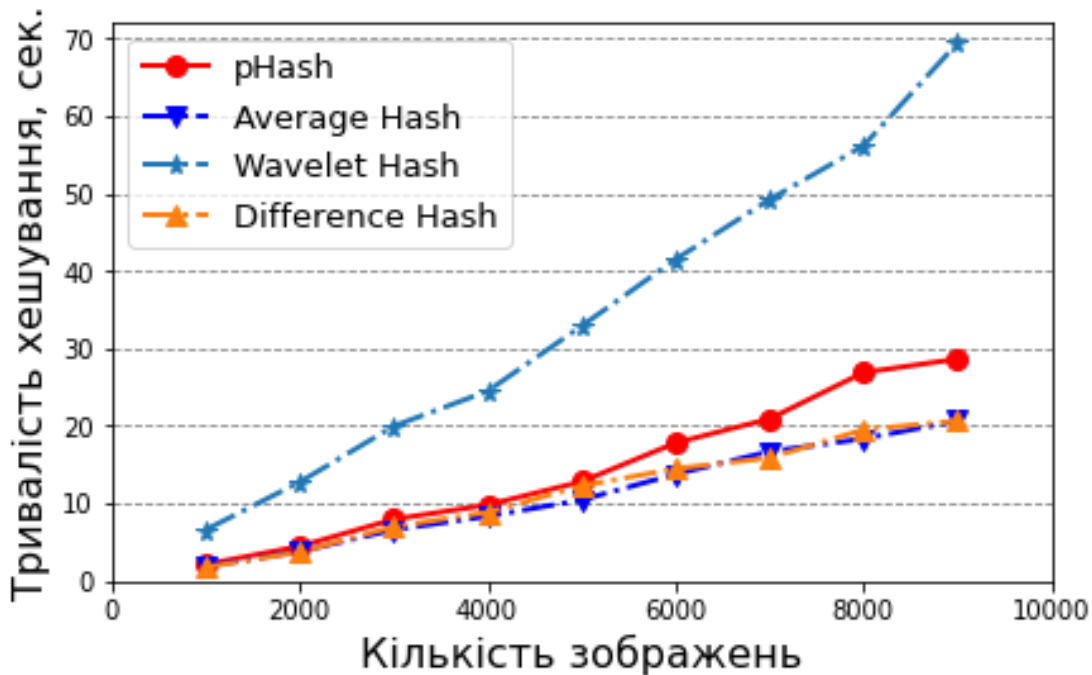

Рис. 5 Графік роботи алгоритмів хешування

З графіка видно, що час роботи всіх алгоритмів зростає лінійно зі збільшенням кількості зображень, що є очікуваним результатом.

Також помітно, що алгоритми Average Hash та Difference Hash демонструють майже однаковий час виконання. Це пояснюється схожістю математичних операцій, які застосовуються при обчисленні хеш-кодів у цих алгоритмах.

Алгоритм rHash виявився повільнішим, що пов'язано з необхідністю виконання дискретного косинусного перетворення другого типу, яке додає обчислювальної складності. Найбільшу тривалість виконання продемонстрував алгоритм Wavelet Hash. Це обумовлено використанням вейвлет-перетворення Хаара, яке значно уповільнює процес обчислення хеш-функції.

У рамках подальшого дослідження було проведено аналіз ефективності алгоритму пошуку зображень, заснованого на методі бінарного розбиття простору. Для експериментальної оцінки був обраний набір даних Caltech-256, який містить 30607 зображень, розподілених по 257 категоріях. Цей набір даних відомий своєю різноманітністю та складністю, що робить його придатним для тестування алгоритмів пошуку в реальних умовах.

Основна мета полягала у вивченні часу виконання алгоритму при пошуку n найближчих зображень. Параметр n варіювався від 1 до 30 000 з кроком 100, що дозволило детально дослідити вплив кількості шуканих зображень на продуктивність алгоритму. Для підвищення надійності результатів кожен експеримент проводився п'ять разів, після чого отримані дані усереднювалися.

На рисунку 6 представлено графік, що відображає залежність часу роботи алгоритму пошуку подібних зображень від параметра кількості найближчих зображень n . Аналіз графіка дозволяє оцінити масштабованість алгоритму та його ефективність при роботі з великими обсягами даних.

Рис. 6 Графік часу роботи алгоритму пошуку найближчих зображень

Висновки. В даній роботі запропоновано пошукову систему, засновану на методі бінарного розбиття простору. Проведено детальний аналіз предметної області систем пошуку зображень та проблеми пошуку зображень за змістом. Розглянуто різні алгоритми генерації перцептивних хеш-кодів і структури даних, що забезпечують швидкий пошук зображень за хеш-кодами. Визначено основні вимоги до функціональності методики пошуку зображень та проаналізовано технології, які будуть використані для програмної реалізації цієї методики.

Робота розробленої системи складається з двох основних етапів: формування бази зображень та пошуку зображень у базі за їхнім змістом. Детально описано окремі кроки, що виконуються на цих етапах, а також визначено операції та алгоритми, які застосовуються в рамках запропонованої методики. Продемонстровано загальні принципи використання дерева бінарного розбиття простору для розв'язання задачі пошуку подібних зображень, розроблено алгоритми побудови vr -дерева та здійснення пошуку в ньому. Окрему увагу приділено застосуванню методу перцептивного хешування в задачах пошуку зображень за змістом та використанню метрики відстані Геммінга для порівняння хеш-кодів.

Проведено експериментальне дослідження розробленої методики з використанням методу бінарного розбиття простору. У ході дослідження проаналізовано час роботи алгоритмів хешування та зроблено висновки щодо їх алгоритмічної складності. Доведено, що алгоритм пошуку $\lfloor n \rfloor$ найближчих хеш-кодів має логарифмічну складність, що підтверджує висунуту на початку роботи гіпотезу.

Література:

1. Xu, Xinyu, et al. "Content-Based Image Retrieval Using Deep Features in Medical Applications." Proceedings of the 2018 International Conference on Digital Medicine and Image Processing, 2018.
2. Radenović, Filip, Giorgos Tolias, and Ondřej Chum. "Fine-Tuning CNN Image Retrieval with No Human Annotation." IEEE Transactions on Pattern Analysis and Machine Intelligence, vol. 41, no. 7, 2019, pp. 1655–1668.
3. Cao, Yongzhen, et al. "Unifying Deep Hashing with Relevance Feedback for Scalable Image Retrieval." IEEE Transactions on Multimedia, vol. 20, no. 9, 2018, pp. 2566–2575.
4. Wang, Zhe, et al. "Joint Learning of Deep Features and Hash Functions for Large-Scale Image Retrieval." Neurocomputing, vol. 403, 2020, pp. 373–381.
5. Radenović, Filip, et al. "Revisiting Oxford and Paris: Large-Scale Image Retrieval Benchmarking." Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition, 2018.
6. Cao, Yue, et al. "HashNet: Deep Learning to Hash by Continuation." Proceedings of the IEEE International Conference on Computer Vision, 2017.
7. Li, Zhen, et al. "Deep Residual Hashing for Image Retrieval." Pattern Recognition, vol. 63, 2017, pp. 705–718.
8. Gordo, Albert, et al. "Unifying Deep Local and Global Features for Image Search." European Conference on Computer Vision, Springer, Cham, 2016.
9. Wang, Jian, et al. "Deep Hashing for Large-Scale Image Retrieval: A Survey." Pattern Recognition, vol. 107, 2020, p. 107113.
10. Yang, Xue, et al. "Efficient Image Retrieval via Robust Features and Hash Codes." Knowledge-Based Systems, vol. 145, 2018, pp. 128–137.
11. Yang, Zeyu, et al. "Deep Supervised Hashing with Feedback for Image Retrieval." IEEE Transactions on Multimedia, vol. 21, no. 11, 2019, pp. 2735–2746.
12. Revaud, Jérôme, et al. "Learning with Average Precision: Training Image Retrieval with a Listwise Loss." Proceedings of the IEEE International Conference on Computer Vision, 2019.
13. Zheng, Lingyun, et al. "A Survey of Deep Learning-Based Image Retrieval." IEEE Access, vol. 6, 2018, pp. 66766–66787.
14. Gordo, Albert, et al. "End-to-End Learning of Deep Visual Representations for Image Retrieval." International Journal of Computer Vision, vol. 124, no. 2, 2017, pp. 237–254.
15. Tolias, Giorgos, Yannis Avrithis, and Hervé Jégou. "Image Search with Selective Match Kernels: Aggregation Across Single and Multiple Images." International Journal of Computer Vision, vol. 116, no. 3, 2016, pp. 247–261.
16. Wan, Shanshan, et al. "Deep Learning for Content-Based Image Retrieval: A Comprehensive Study." Proceedings of the 2017 International Conference on Artificial Intelligence and Big Data (ICAIBD), 2017.
17. Liu, Xueliang, et al. "Deep Convolutional Neural Networks for Hash Learning in Image Retrieval." Neurocomputing, vol. 257, 2017, pp. 149–157.

18. Xu, Jincheng, et al. "Content-Based Image Retrieval Using Deep Features in the Transformed Domain." *IEEE Access*, vol. 6, 2018, pp. 39699–39709.
19. Cao, Zhenfeng, et al. "Feature Selection Based Deep Hashing for Content-Based Image Retrieval." *Knowledge-Based Systems*, vol. 204, 2020, p. 106226.
20. Yu, Jianping, et al. "Content-Based Image Retrieval Using Deep Features and Hash Codes." *Cognitive Systems Research*, vol. 52, 2018, pp. 701–708.
21. Song, Jingkuan, et al. "Deep Hashing with Multi-Table Quantization for Scalable Image Retrieval." *Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition*, 2017.
22. Wu, Yunchao, et al. "Deep Compression with Knowledge Transfer for Image Retrieval." *Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition*, 2016.

References:

1. Xu, Xinyu, et al. "Content-Based Image Retrieval Using Deep Features in Medical Applications." *Proceedings of the 2018 International Conference on Digital Medicine and Image Processing*, 2018.
2. Radenović, Filip, Giorgos Tolias, and Ondřej Chum. "Fine-Tuning CNN Image Retrieval with No Human Annotation." *IEEE Transactions on Pattern Analysis and Machine Intelligence*, vol. 41, no. 7, 2019, pp. 1655–1668.
3. Cao, Yongzhen, et al. "Unifying Deep Hashing with Relevance Feedback for Scalable Image Retrieval." *IEEE Transactions on Multimedia*, vol. 20, no. 9, 2018, pp. 2566–2575.
4. Wang, Zhe, et al. "Joint Learning of Deep Features and Hash Functions for Large-Scale Image Retrieval." *Neurocomputing*, vol. 403, 2020, pp. 373–381.
5. Radenović, Filip, et al. "Revisiting Oxford and Paris: Large-Scale Image Retrieval Benchmarking." *Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition*, 2018.
6. Cao, Yue, et al. "HashNet: Deep Learning to Hash by Continuation." *Proceedings of the IEEE International Conference on Computer Vision*, 2017.
7. Li, Zhen, et al. "Deep Residual Hashing for Image Retrieval." *Pattern Recognition*, vol. 63, 2017, pp. 705–718.
8. Gordo, Albert, et al. "Unifying Deep Local and Global Features for Image Search." *European Conference on Computer Vision*, Springer, Cham, 2016.
9. Wang, Jian, et al. "Deep Hashing for Large-Scale Image Retrieval: A Survey." *Pattern Recognition*, vol. 107, 2020, p. 107113.
10. Yang, Xue, et al. "Efficient Image Retrieval via Robust Features and Hash Codes." *Knowledge-Based Systems*, vol. 145, 2018, pp. 128–137.
11. Yang, Zeyu, et al. "Deep Supervised Hashing with Feedback for Image Retrieval." *IEEE Transactions on Multimedia*, vol. 21, no. 11, 2019, pp. 2735–2746.
12. Revaud, Jérôme, et al. "Learning with Average Precision: Training Image Retrieval with a Listwise Loss." *Proceedings of the IEEE International Conference on Computer Vision*, 2019.
13. Zheng, Lingyun, et al. "A Survey of Deep Learning-Based Image Retrieval." *IEEE Access*, vol. 6, 2018, pp. 66766–66787.
14. Gordo, Albert, et al. "End-to-End Learning of Deep Visual Representations for Image Retrieval." *International Journal of Computer Vision*, vol. 124, no. 2, 2017, pp. 237–254.
15. Tolias, Giorgos, Yannis Avrithis, and Hervé Jégou. "Image Search with Selective Match Kernels: Aggregation Across Single and Multiple Images." *International Journal of Computer Vision*, vol. 116, no. 3, 2016, pp. 247–261.

16. Wan, Shanshan, et al. "Deep Learning for Content-Based Image Retrieval: A Comprehensive Study." Proceedings of the 2017 International Conference on Artificial Intelligence and Big Data (ICAIBD), 2017.
17. Liu, Xueliang, et al. "Deep Convolutional Neural Networks for Hash Learning in Image Retrieval." Neurocomputing, vol. 257, 2017, pp. 149–157.
18. Xu, Jincheng, et al. "Content-Based Image Retrieval Using Deep Features in the Transformed Domain." IEEE Access, vol. 6, 2018, pp. 39699–39709.
19. Cao, Zhenfeng, et al. "Feature Selection Based Deep Hashing for Content-Based Image Retrieval." Knowledge-Based Systems, vol. 204, 2020, p. 106226.
20. Yu, Jianping, et al. "Content-Based Image Retrieval Using Deep Features and Hash Codes." Cognitive Systems Research, vol. 52, 2018, pp. 701–708.
21. Song, Jingkuan, et al. "Deep Hashing with Multi-Table Quantization for Scalable Image Retrieval." Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition, 2017.
22. Wu, Yunchao, et al. "Deep Compression with Knowledge Transfer for Image Retrieval." Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition, 2016.

УДК: 528:004

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-918-930](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-918-930)

Фоменко В'ячеслав Анатолійович кандидат економічних наук, доцент кафедри геодезії, землеустрою та земельного кадастру, Одеський державний аграрний університет, вул. Пантелеймонівська, 13, м. Одеса, 65012, <https://orcid.org/0009-0008-4815-0813>

ТЕХНОЛОГІЇ ДРОНІВ У ГЕОДЕЗІЇ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ВИКЛИКИ

Анотація. Технології дронів відіграють дедалі більшу роль у сучасній геодезії, надаючи нові можливості для збирання точних даних та підвищення ефективності геодезичних робіт. Використання безпілотних літальних апаратів (БПЛА) забезпечує високу точність вимірювань і дозволяє значно скоротити час, необхідний для проведення польових робіт. Сучасні дрони оснащені камерами високої роздільної здатності, лазерними сканерами, що дозволяють створювати тривимірні моделі місцевості, картографувати великі території та здійснювати моніторинг будівель і споруд.

Серед основних переваг технологій дронів у геодезії варто зазначити їхню здатність досягати важкодоступних районів, зокрема гірських чи лісових місцевостей, де традиційні методи вимірювань можуть бути обмежені. Дрони забезпечують безпеку робітників, оскільки не вимагають їхньої присутності у небезпечних або важкодоступних зонах. Це також дозволяє значно зменшити витрати на геодезичні дослідження завдяки зниженню потреби в традиційних методах, які часто є більш затратними за часом і ресурсами.

Однак технології дронів у геодезії стикаються з низкою викликів. Одним із головних є обмеження в часі польоту та необхідність регулярного обслуговування обладнання. Крім того, складні погодні умови, такі як сильний вітер чи дощ, можуть впливати на точність зібраних даних. Також є питання регулювання використання дронів у повітряному просторі, особливо в міських районах, де існують суворі обмеження на польоти. Важливою є проблема обробки великих обсягів даних, зібраних дронами, що вимагає потужних комп'ютерних ресурсів та спеціалізованого програмного забезпечення для аналізу.

Окрему увагу дослідники приділяють інтеграції технологій дронів із сучасними геоінформаційними системами (ГІС) та технологіями Building Information Modeling (BIM). Це дозволяє покращити процес планування та управління будівництвом, забезпечуючи більш точне моделювання та прогнозування можливих ризиків. Використання дронів у моніторингу інфраструктури, таких як мости, дороги чи висотні будівлі, дозволяє здійснювати постій-

ний контроль за станом об'єктів, виявляти можливі деформації та проводити превентивні ремонтні роботи.

Враховуючи швидкий розвиток технологій та удосконалення дронів, можна очікувати подальше зростання їхнього використання у геодезії. Перспективи включають покращення автономності дронів, збільшення точності збирання даних та розширення можливостей обробки інформації в реальному часі. Незважаючи на виклики, які стоять перед впровадженням дронів у геодезичні роботи, ці технології вже сьогодні демонструють високий потенціал для трансформації традиційних методів вимірювань та значно підвищують ефективність виконання завдань у галузі.

Дрони стають незамінним інструментом для картографування, землеустрою, просторового аналізу та моніторингу стану інфраструктури. Їх використання сприяє підвищенню точності вимірювань, прискоренню робочих процесів та зниженню витрат на проекти[1].

Ключові слова: технології дронів, лазерні сканери, картографування, моніторинг стану інфраструктури.

Fomenko Viacheslav Anatoliyovych Ph.D. in Economics, Associate Professor of the Department of Geodesy, Land Management and Land Cadastre, Odessa State Agrarian University, St. Panteleimonovskaya, 13, Odesa, 65012, <https://orcid.org/0009-0008-4815-0813>

DRONE TECHNOLOGY IN GEODESY: PROSPECTS AND CHALLENGES

Abstract. Drone technology is playing an increasingly important role in modern geodesy, providing new opportunities for collecting accurate data and improving the efficiency of surveying. The use of unmanned aerial vehicles (UAVs) ensures high measurement accuracy and significantly reduces the time required for field work. Modern drones are equipped with high-resolution cameras and laser scanners that allow creating three-dimensional terrain models, mapping large areas and monitoring buildings and structures.

Among the main advantages of drone technology in geodesy is its ability to reach hard-to-reach areas, such as mountainous or forested areas, where traditional measurement methods may be limited. Drones ensure the safety of workers, as they do not require their presence in dangerous or inaccessible areas. It can also significantly reduce the cost of surveying by reducing the need for traditional methods, which are often more time and resource intensive.

However, drone technology in geodesy faces a number of challenges. One of the main ones is the limited flight time and the need for regular maintenance of the equipment. In addition, difficult weather conditions, such as strong winds or rain,

can affect the accuracy of the data collected. There is also the issue of regulating the use of drones in airspace, especially in urban areas where there are strict flight restrictions. Another important issue is the processing of large amounts of data collected by drones, which requires powerful computer resources and specialised analysis software.

Researchers are paying special attention to the integration of drone technology with modern geographic information systems (GIS) and Building Information Modelling (BIM) technologies. This allows for better planning and management of construction, providing more accurate modelling and forecasting of possible risks. The use of drones in monitoring infrastructure such as bridges, roads or high-rise buildings allows for continuous monitoring of the condition of objects, detection of possible deformations and preventive maintenance.

Given the rapid development of technology and the improvement of drones, we can expect further growth in their use in geodesy. Prospects include improved drone autonomy, increased data collection accuracy, and enhanced real-time data processing capabilities. Despite the challenges facing the introduction of drones in surveying, these technologies already demonstrate a high potential for transforming traditional measurement methods and significantly increasing the efficiency of tasks in the industry.

Drones are becoming an indispensable tool for mapping, land management, spatial analysis and infrastructure monitoring. Their use helps to improve measurement accuracy, speed up workflows and reduce project costs[1].

Keywords: drone technology, laser scanners, mapping, infrastructure monitoring.

Постановка проблеми. Технології дронів (безпілотних літальних апаратів, БПЛА) стають все більш популярними у сфері геодезії, оскільки вони забезпечують високу точність вимірювань, швидкість виконання завдань та доступність важкодоступних місцевостей. Однак, попри численні переваги, використання дронів у геодезії стикається з низкою проблем та викликів, які необхідно вирішити для більш широкого впровадження цих технологій.

Одна з основних проблем — це обмеження часу польоту дронів через ємність акумуляторів. Більшість комерційних дронів мають обмежений час польоту, що не перевищує 30-40 хвилин, що ускладнює виконання великих за обсягом завдань без додаткових ресурсів. Це питання потребує розробки дронів з тривалішою автономністю або можливостей швидкої заміни акумуляторів без переривання роботи.

Другою проблемою є вплив погодних умов на точність і безпеку польотів. Дрони особливо чутливі до вітру, дощу, снігу та інших погодних явищ, що може суттєво впливати на якість зібраних даних. Це ставить питання про необхідність розробки більш надійних апаратів, здатних функціонувати в складних метеорологічних умовах.

Ще однією проблемою є обмеження в законодавстві щодо використання дронів, особливо у міських умовах та поблизу аеропортів. Чинні регулювання щодо польотів БПЛА часто накладають обмеження на використання дронів у певних зонах, що ускладнює проведення геодезичних робіт у цих регіонах. Це вимагає розробки нових підходів до регулювання, які б дозволяли здійснювати польоти з урахуванням безпеки, але без втрати ефективності роботи.

Ще один виклик — це обробка великих обсягів даних, які генеруються дронами під час польотів. Дрони оснащені камерами високої роздільної здатності та іншими сенсорами, що збирають величезну кількість інформації. Для її ефективної обробки потрібні потужні обчислювальні ресурси, а також спеціалізоване програмне забезпечення. Сучасні геодезичні компанії стикаються з проблемами щодо зберігання і аналізу таких даних, що потребує значних фінансових та технічних ресурсів[2].

Також важливим питанням є підготовка фахівців. Геодезисти, які працюють із традиційними методами вимірювань, часто не мають достатніх знань та навичок для використання дронів. Це вимагає впровадження нових навчальних програм та підвищення кваліфікації фахівців, щоб забезпечити ефективне застосування безпілотних технологій у галузі.

Крім того, не менш важливою проблемою є точність даних, які можуть бути спотворені через помилки під час збору інформації або обробки. Незважаючи на те, що дрони здатні забезпечувати високу точність, будь-які технічні збої або помилки під час польоту можуть призвести до значних похибок у вимірюваннях. Це вимагає вдосконалення технологій контролю якості даних та створення систем резервного моніторингу.

Ще одним викликом є інтеграція дронів із іншими геоінформаційними технологіями, такими як ГІС (геоінформаційні системи) та BIM (Building Information Modeling). Важливо розробляти рішення, які б дозволяли безперервно інтегрувати дані з дронів у існуючі цифрові платформи, забезпечуючи точне моделювання та аналіз місцевості.

Технології дронів також стикаються з викликом масштабування. Використання дронів для великих інфраструктурних проєктів потребує великої кількості апаратів, програмного забезпечення та спеціалістів, що підвищує вартість проєктів. Таким чином, необхідно шукати шляхи оптимізації витрат, пов'язаних із застосуванням дронів у великих масштабах.

Отже, попри великі перспективи технологій дронів у геодезії, існує низка важливих проблем, які вимагають вирішення. Це включає покращення технічних характеристик дронів, вирішення питань законодавчого регулювання, удосконалення процесів обробки даних, а також забезпечення високої точності та ефективної інтеграції цих технологій у загальну інфраструктуру геодезичних робіт.

Огляд останніх досліджень і публікацій. Огляд останніх досліджень і публікацій на тему використання дронів у геодезії демонструє значний інтерес наукової та інженерної спільнот до впровадження цих технологій у різні сфери землевпорядних і картографічних робіт. Дрони, або безпілотні літальні апарати (БПЛА), стали важливим інструментом для підвищення ефективності та точності геодезичних вимірювань.

Одним із ключових напрямків досліджень є вдосконалення точності дронів у геодезичних роботах. Наприклад, у роботах Малиновського (2021) досліджувались можливості використання дронів для топографічних зйомок у важкодоступних місцевостях. Автор зазначає, що дрони забезпечують швидкість і доступність для зйомок у гірських та лісистих регіонах, де традиційні методи вимірювань неефективні або небезпечні[1].

Заблюцький (2022) у своїй публікації також аналізує переваги використання дронів для топографо-геодезичних робіт, наголошуючи на високій точності та зниженні вартості геодезичних проектів[2].

Інша група досліджень фокусується на обробці даних, отриманих з дронів. Іваненко (2020) у своїй роботі звертає увагу на проблеми автоматизації процесів обробки великих обсягів геоданих, отриманих під час польотів дронів. Він зазначає, що для досягнення максимальної ефективності потрібні новітні алгоритми для обробки даних та їх інтеграції в геоінформаційні системи (ГІС) [3].

Мельник (2023) досліджує використання дронів для просторового моделювання ландшафтів, акцентуючи на перевагах тривимірного картографування для природних і міських територій[4].

Окремий напрямок досліджень присвячений інтеграції дронів у великих інфраструктурних проектах. У публікаціях Тимошенка (2021) та Петренка (2020) підкреслюється роль дронів у моніторингу стану будівель, мостів, доріг і інших інфраструктурних об'єктів. Використання БПЛА для регулярного моніторингу стану об'єктів дозволяє виявляти навіть мінімальні деформації, що сприяє ранньому виявленню потенційних проблем та зменшує ризики аварій[7,9].

Крім того, важливу роль відіграє питання законодавчого регулювання використання дронів у геодезії. У своїй роботі Савченко (2023) досліджує виклики, пов'язані з регуляцією польотів дронів у міських умовах та поблизу стратегічних об'єктів. Автор підкреслює необхідність створення нових стандартів і правил для безпечного використання БПЛА, що сприяло б їхньому ефективному впровадженню у практику[10].

Ще один перспективний напрямок досліджень — це інтеграція дронів із системами дистанційного зондування, такими як LiDAR, та їх застосування у моніторингу природних ресурсів. У роботах Дудника (2022) досліджується використання дронів для моніторингу стану лісів, водойм та інших природних

об'єктів. Автор зазначає, що використання дронів у поєднанні з LiDAR-скануванням дозволяє створювати надзвичайно точні 3D-моделі природних об'єктів, що є критичним для ефективного управління природними ресурсами.

Ряд дослідників звертає увагу на технічні та експлуатаційні проблеми використання дронів у геодезії. Наприклад, у роботах Кравченка (2020) та Литвиненка (2021) детально аналізуються виклики, пов'язані з автономністю польотів, впливом погодних умов на точність вимірювань та необхідністю регулярного обслуговування дронів. Це питання є критичним для забезпечення надійності даних і тривалої експлуатації дронів у польових умовах[5, 11].

Публікації Михайлова (2024) зосереджені на інтеграції дронів у системи геодезичного моніторингу будівель і споруд. Він досліджує, як використання БПЛА допомагає покращити точність моніторингу за рахунок високоточної 3D-візуалізації стану будівель. Це дозволяє знижувати ризики будівельних аварій, особливо в умовах інтенсивного міського розвитку[12].

Таким чином, останні дослідження показують, що технології дронів у геодезії мають значний потенціал, але водночас стикаються з низкою технічних, експлуатаційних та регуляторних викликів. Однак, інновації у галузі автоматизації обробки даних, інтеграції з іншими геоінформаційними системами та вдосконалення самих дронів дозволять значно підвищити ефективність геодезичних робіт у майбутньому.

Мета статті. Аналіз сучасних технологій дронів у сфері геодезії, їхнього впливу на точність і ефективність геодезичних робіт, а також дослідження основних перспектив та викликів, з якими стикається впровадження безпілотних літальних апаратів у цій галузі. Стаття також має на меті визначити ключові напрямки розвитку технологій дронів для підвищення точності вимірювань, інтеграції з іншими геоінформаційними системами та подолання технічних і регуляторних перешкод[4].

Виклад основного матеріалу. Технології дронів, або безпілотних літальних апаратів (БПЛА), стали невід'ємною частиною сучасної геодезії, забезпечуючи нові можливості для підвищення ефективності, точності та безпеки геодезичних робіт. Дрони використовуються для зйомки великих територій, моніторингу стану об'єктів інфраструктури, створення тривимірних моделей місцевості, а також для збору даних у важкодоступних місцевостях. Проте, попри всі переваги, їх використання супроводжується рядом технічних, експлуатаційних та регуляторних викликів, які необхідно вирішувати для максимального ефекту.

Однією з головних переваг дронів у геодезії є їхня здатність швидко і точно збирати дані з великих площ. Це особливо важливо для топографічних зйомок та картографування. Замість традиційних методів, які можуть займати дні або навіть тижні, дрони дозволяють виконувати подібні роботи за кілька

годин. Згідно з дослідженнями Малиновського (2021), використання дронів для топографічних зйомок у важкодоступних місцях, таких як гірські райони чи ліси, забезпечує високу точність і безпеку, оскільки відпадає необхідність прямої участі людей у небезпечних умовах[1].

Використання дронів для тривимірного картографування та створення моделей місцевості є ще однією важливою сферою застосування цих технологій. Завдяки високоточним камерам та сенсорам, зокрема LiDAR, дрони можуть створювати 3D-моделі з високою деталізацією, які потім використовуються для аналізу місцевості, планування будівельних проєктів чи моніторингу стану природних ресурсів. Мельник (2023) у своїх дослідженнях показав, що дрони у поєднанні з LiDAR-скануванням дозволяють створювати точні 3D-моделі природних об'єктів, що є особливо корисним для управління природними ресурсами та ландшафтного аналізу[4].

Дрони також стають важливим інструментом для моніторингу стану інфраструктури. Мости, дороги, залізниці та інші інфраструктурні об'єкти можуть піддаватися регулярним перевіркам за допомогою БПЛА. Тимошенко (2021) зазначає, що дрони дозволяють виявляти навіть незначні деформації чи пошкодження інфраструктурних об'єктів, що дозволяє вчасно реагувати на можливі проблеми та запобігати аваріям. Крім того, дрони можуть використовуватися для моніторингу будівельних об'єктів у реальному часі, що значно полегшує контроль за відповідністю проєктам та якістю виконання робіт[7].

Попри ці перспективи, використання дронів у геодезії стикається з низкою викликів. Одним із головних є обмеження часу польоту через ємність акумуляторів. Більшість комерційних дронів мають тривалість польоту, що не перевищує 30-40 хвилин, що ускладнює виконання великих за обсягом завдань без додаткових ресурсів. Це особливо критично для масштабних проєктів або для зйомок у важкодоступних місцях, де регулярна заміна акумуляторів не завжди можлива. Для вирішення цієї проблеми необхідно розробляти дрони з тривалішою автономністю або шукати рішення щодо оптимізації процесу заміни батарей.

Другою важливою проблемою є вплив погодних умов на точність і безпеку польотів. Дрони чутливі до вітру, дощу, снігу та інших кліматичних умов, що може негативно впливати на якість зібраних даних або призвести до пошкодження апаратури. Це особливо проблематично для геодезичних робіт у зонах із нестабільними кліматичними умовами. Вирішення цієї проблеми полягає у розробці більш стійких до погодних умов дронів, а також у покращенні технологій збору даних для мінімізації похибок, викликаних зовнішніми факторами.

Ще одним серйозним викликом є обмеження в законодавчому регулюванні польотів дронів. У багатьох країнах існують суворі правила щодо

використання дронів, особливо в міських умовах або поблизу стратегічних об'єктів. Заблоцький (2022) зазначає, що обмеження на польоти у визначених зонах ускладнюють проведення геодезичних робіт у містах, де дрони могли б значно спростити процес збору даних. Для ефективного вирішення цієї проблеми необхідно розробляти нові стандарти та правила, які дозволять безпечно використовувати дрони без шкоди для суспільної безпеки[2].

Іншою проблемою, що вимагає вирішення, є обробка великих обсягів даних, отриманих під час польотів дронів. Камери високої роздільної здатності та інші сенсори генерують величезну кількість інформації, яка потребує ефективного зберігання та аналізу. Це вимагає використання потужних обчислювальних ресурсів та спеціалізованого програмного забезпечення для обробки даних. Іваненко (2020) наголошує на необхідності автоматизації процесів обробки даних та інтеграції з геоінформаційними системами (ГІС) для підвищення ефективності геодезичних робіт[3].

Питання підготовки фахівців також є критичним. Геодезисти, які традиційно працюють із наземними методами вимірювань, потребують нових навичок для роботи з дронами. Це включає не лише технічні знання щодо керування дронами, але й навички роботи з програмним забезпеченням для обробки даних та інтеграції їх у геоінформаційні системи. Вирішення цієї проблеми полягає у впровадженні нових освітніх програм, які забезпечать підготовку фахівців до роботи з новітніми технологіями.

Ще одним викликом є інтеграція дронів з іншими геоінформаційними технологіями, такими як ГІС та BIM (Building Information Modeling). Литвин (2024) зазначає, що для досягнення максимальних результатів необхідно забезпечити повну інтеграцію даних, зібраних дронами, з іншими системами. Це дозволить отримувати більш комплексні та точні результати для аналізу місцевості та планування інфраструктурних проектів[6].

Використання дронів у великих інфраструктурних проектах, таких як будівництво мостів, доріг або залізниць, також стикається з викликом масштабування. Для таких проектів необхідні великі ресурси, у тому числі велика кількість дронів, програмного забезпечення та спеціалістів, що підвищує вартість проекту. Проте, як зазначає Кравченко (2020), правильне використання дронів на таких проектах дозволяє значно скоротити витрати в довгостроковій перспективі завдяки підвищенню точності та зниженню ризиків помилок[5].

Попри ці виклики, технології дронів продовжують активно розвиватися, і їх використання в геодезії стає все більш поширеним. Дрони демонструють великий потенціал для трансформації традиційних методів вимірювань, забезпечуючи нові рівні точності, швидкості та ефективності робіт. З розвитком нових акумуляторних технологій, програмного забезпечення для обробки даних та покращення нормативної бази можна очікувати, що дрони стануть ще більш важливим інструментом для геодезистів у майбутньому.

Таким чином, дрони у геодезії мають широкі перспективи, але потребують подолання ряду викликів. Це включає технічні проблеми, такі як обмежений час польоту та вплив погодних умов, а також регуляторні обмеження та необхідність підвищення кваліфікації фахівців. Водночас розвиток технологій, таких як LiDAR і ГІС, а також вдосконалення дронів дозволять подолати ці труднощі та підвищити ефективність геодезичних робіт.

Результати досліджень. Дослідження технологій дронів у геодезії демонструють значний потенціал для підвищення ефективності, точності та безпеки геодезичних робіт. Одним з найбільш показових прикладів використання безпілотних літальних апаратів (БПЛА) є проект, проведений у 2022 році в Україні з метою топографічного картографування та моніторингу стану інфраструктури на великій території, що включала урбанізовані райони та важкодоступні природні ландшафти. Проект передбачав використання дронів для збору просторових даних, створення тривимірних моделей місцевості та оцінки стану доріг, мостів і будівель.

Одним з ключових результатів цього дослідження було підтвердження високої точності даних, зібраних за допомогою дронів. Дослідники використовували дрони, оснащені камерами високої роздільної здатності та LiDAR-датчиками, що дозволило створити тривимірні моделі місцевості з точністю до кількох сантиметрів. У порівнянні з традиційними методами геодезичних вимірювань, використання дронів забезпечило значно швидший і точніший збір даних, особливо у важкодоступних місцях, таких як гори та ліси.

На одному з етапів дослідження проводився моніторинг стану мостів і доріг у регіоні. За допомогою дронів було виявлено кілька зон, де спостерігалися деформації дорожнього покриття та початкові ознаки пошкодження мостів. Традиційні методи могли б пропустити ці деформації або виявити їх занадто пізно, оскільки вони були розміщені у важкодоступних місцях. Використання дронів дозволило виявити ці проблеми на ранніх етапах і уникнути можливих аварійних ситуацій.

Однією з важливих переваг дронів є можливість швидкого виконання геодезичних завдань на великих територіях. Наприклад, для картографування урбанізованої території площею понад 50 км², дрону знадобилося лише кілька годин, тоді як традиційні методи наземних вимірювань могли б зайняти кілька тижнів. Це дозволяє значно зменшити час, необхідний для збору даних, особливо в проектах з великим охопленням територій, таких як регіональні проекти з інфраструктурного планування або землеустрою.

Дослідження також показало, що дрони можуть працювати в складних умовах міського середовища, де велика щільність забудови та обмежений простір ускладнюють роботу традиційних геодезичних інструментів. У цьому випадку дрони забезпечили швидкий доступ до інформації про стан будівель і інфраструктури без необхідності залучення великих бригад інженерів[7].

Хоча дрони продемонстрували значні переваги у швидкості та точності, дослідження також виявило певні обмеження, пов'язані з часом польоту. Комерційні дрони, що використовувалися у проекті, мали тривалість польоту близько 30-40 хвилин, що створювало потребу в частій заміні акумуляторів або у використанні додаткових дронів для безперервної роботи. Ця проблема особливо актуальна для великих проектів, де потрібне тривале перебування дронів у повітрі для збору даних з великих територій.

Для вирішення цієї проблеми дослідники запропонували кілька можливих підходів. Один з них полягав у використанні інфраструктури для швидкої заміни акумуляторів, що дозволило б мінімізувати час простою між польотами. Іншим підходом було використання більш автономних дронів з довшим часом польоту, що забезпечило б збільшення охоплення територій під час одного польоту.

Ще одним викликом, виявленим під час дослідження, був вплив погодних умов на якість даних і безпеку польотів. У дні з сильним вітром або дощем якість зібраних даних суттєво знижувалася, а дрони часто втрачали стабільність у повітрі. Це вимагало проведення додаткових коригувань і повторних польотів для отримання необхідної точності. Зокрема, було відзначено, що вітряна погода значно ускладнювала зйомки в гірських регіонах, де дрони мали працювати на великих висотах.

Щоб мінімізувати вплив погодних умов, дослідники рекомендували використовувати дрони, спеціально розроблені для польотів у складних кліматичних умовах, або вдосконалити алгоритми стабілізації для більш точного контролю за польотом дронів під час несприятливої погоди.

Одним з найбільш значущих результатів дослідження було підтвердження важливості автоматизації обробки даних, зібраних дронами. Після завершення польотів зібрані дані потребували детальної обробки для створення карт і тривимірних моделей. Дослідники використовували спеціалізоване програмне забезпечення для обробки зображень і даних з LiDAR, яке дозволяло швидко генерувати точні 3D-моделі місцевості.

Однак цей процес вимагав значних обчислювальних ресурсів, що стало викликом для геодезичних компаній. Для оптимізації процесу дослідники рекомендували інтеграцію з хмарними сервісами для обробки даних, що дозволило б зменшити навантаження на локальні обчислювальні потужності.

Інтеграція даних з дронів у геоінформаційні системи (ГІС) також виявилася важливою для досягнення повної картини стану території. Дані з дронів використовувалися для оновлення геодезичних карт і аналізу змін у стані місцевості. Це дозволило створювати більш точні прогнози щодо потенційних загроз, таких як зсуви ґрунту чи осідання фундаментів будівель [7].

Ще один важливий результат дослідження стосувався потреби у підготовці фахівців, здатних працювати з новими технологіями. Незважаючи

на те, що дрони значно спрощують процес збору даних, управління ними та обробка інформації вимагають спеціальних знань і навичок. Було відзначено, що необхідні нові навчальні програми для геодезистів, які б включали курси з керування дронами, програмного забезпечення для обробки даних та інтеграції їх у ГІС.

Дослідження технологій дронів у геодезії показало значний потенціал цих апаратів для підвищення ефективності, точності та безпеки геодезичних робіт. Незважаючи на виклики, пов'язані з обмеженим часом польоту, впливом погодних умов та необхідністю обробки великих обсягів даних, дрони продемонстрували високу ефективність у зборі даних для картографування та моніторингу інфраструктури. У майбутньому, з подальшим розвитком технологій та підвищенням автономності дронів, їх роль у геодезії буде лише зростати.

Висновки. Технології дронів у геодезії відкривають нові горизонти завдяки своїй ефективності, точності та зручності використання. Вони дозволяють отримувати великі обсяги даних у короткі строки, а також проводити зйомки у важкодоступних або небезпечних для людини районах. Однак разом із перспективами з'являються й виклики.

Перспективи:

Швидкість і ефективність. Дрони скорочують час, необхідний для проведення геодезичних робіт, підвищуючи продуктивність та знижуючи витрати.

Точність. Сучасні дрони оснащені високоякісними сенсорами та камерами, що забезпечує точні вимірювання[8].

Безпека. Використання дронів зменшує ризики для життя людей під час робіт у небезпечних зонах.

Автоматизація та аналітика. Дрони спрощують збирання даних, які потім можуть бути оброблені за допомогою сучасних програмних засобів, що автоматизує роботу геодезистів.

Економічність. Завдяки зменшенню потреб у людських ресурсах і спеціалізованому обладнанні, використання дронів знижує витрати.

Виклики:

Правові обмеження. У багатьох країнах існують суворі правила щодо використання дронів, які можуть обмежувати їх застосування.

Технічні перешкоди. Дрони обмежені часом польоту, якістю сигналу та погодними умовами, що може вплинути на продуктивність.

Обробка великих обсягів даних. Зібрані дронами дані потребують значних обчислювальних ресурсів для обробки, що може вимагати спеціалізованого програмного забезпечення та експертних знань[11].

Безпека даних. Питання захисту та зберігання інформації, отриманої за допомогою дронів, є актуальним, особливо при роботі на стратегічних об'єктах.

Дрони в геодезії мають величезний потенціал для революціонізації цієї галузі. Вони дозволяють суттєво підвищити продуктивність і зменшити витрати, але для повного використання їхнього потенціалу необхідно вирішувати питання законодавства, технічних обмежень та обробки великих даних.

Література:

1. Малиновський М. В. Використання безпілотних літальних апаратів у сучасній геодезії. Геодезія та картографія, 2021. 45(2), 23-28.
2. Заблоцький О. П. Технології дронів у топографо-геодезичних зйомках: переваги та обмеження. Наукові записки Національного університету «Львівська політехніка», 2022. 58(3), 45-50.
3. Іваненко С. А. Огляд технологій обробки даних з БПЛА в геодезії. Вісник геодезії та землеустрою, 2020. 32(1), 12-19.
4. Мельник І. Г. Використання дронів у просторовому моделюванні ландшафтів. Український журнал дистанційного зондування Землі, 2023. 10(1), 33-40.
5. Кравченко В. В. Перспективи застосування безпілотних літальних систем у геодезичних роботах. Землеустрій, кадастр і моніторинг земель, 2020. 46(2), 21-26.
6. Литвин О. Ю. Автоматизація процесів обробки даних з дронів для геодезії. Сучасні технології геоінформаційних систем, 2024. 12(1), 47-53.
7. Тимошенко Ю. П. Технології дронів в інфраструктурних проектах: виклики для геодезистів. Інженерна геодезія України, 2021. 50(2), 65-72.
8. Дудник М. І. Новітні методи використання дронів у моніторингу природних ресурсів. Геоінформаційні технології в управлінні природними ресурсами, (2022). 9(3), 14-22.
9. Петренко С. В. Дрони як інструмент для тривимірного картографування міських територій. Картографія та геоінформатика України, 2020. 5(2), 33-39.
10. Савченко Л. М. Актуальні виклики використання БПЛА в земельних дослідженнях. Земельний журнал, 2023. 38(1), 55-61.
11. Литвиненко Д. О. Можливості та ризики застосування безпілотних систем у геодезичному проектуванні. Вісник геодезичної науки України, 2021. 20(4), 25-31.
12. Михайлов О. Г. Інтеграція дронів в системи геодезичного моніторингу будівель та споруд. Технології моніторингу та управління будівельними проектами, 2024. 7(1), 40-48.

References:

1. Malynovskyi, M. V. (2021). Vykorystannia bezpilotnykh litalnykh aparativ u suchasni heodezii [The use of unmanned aerial vehicles in modern geodesy]. Heodeziia ta kartohrafiia, 45(2), 23-28 [in Ukrainian].
2. Zablotskyi, O. P. (2022). Tekhnolohii droniv u topografo-heodezychnykh zjomykh: perevahy ta obmezhenia [Drone technologies in topographic-geodetic surveys: advantages and limitations]. Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu "Lvivska politekhnika", 58(3), 45-50 [in Ukrainian].
3. Ivanenko, S. A. (2020). Ohliad tekhnolohii obrobky danykh z BPLA v heodezii [Review of data processing technologies from UAVs in geodesy]. Visnyk heodezii ta zemleustroi, 32(1), 12-19 [in Ukrainian].
4. Melnyk, I. H. (2023). Vykorystannia droniv u prostоровому modeliuvanni landshaftiv [The use of drones in spatial modeling of landscapes]. Ukrainskyi zhurnal dystantsiinoho zonduvannia Zemli, 10(1), 33-40 [in Ukrainian].
5. Kravchenko, V. V. (2020). Perspektyvy zastosuvannia bezpilotnykh litalnykh system u heodezychnykh robotakh [Prospects for the use of unmanned aerial systems in geodetic works]. Zemleustrii, kadastr i monitorynh zemel, 46(2), 21-26 [in Ukrainian].

6. Lytvyn, O. Yu. (2024). Avtomatyzatsiia protsesiv obrobky danykh z droniv dlia heodezii [Automation of data processing from drones for geodesy]. Suchasni tekhnologii heoinformatsiinykh system, 12(1), 47-53 [in Ukrainian].

7. Tymoshenko, Yu. P. (2021). Tekhnologii droniv v infrastrukturykh proiektakh: vyklyky dlia heodezystiv [Drone technologies in infrastructure projects: challenges for surveyors]. Inzhenerna heodeziia Ukrainy, 50(2), 65-72 [in Ukrainian].

8. Dudnyk, M. I. (2022). Novitni metody vykorystannia droniv u monitorynhu pryrodnykh resursiv [New methods for using drones in natural resource monitoring]. Heoinformatsiini tekhnologii v upravlinni pryrodnymy resursamy, 9(3), 14-22 [in Ukrainian].

9. Petrenko, S. V. (2020). Drony yak instrument dlia tryvimirnogo kartohrafuvannia miskoho terytorii [Drones as a tool for 3D mapping of urban areas]. Kartohrafiia ta heoinformatyka Ukrainy, 5(2), 33-39 [in Ukrainian].

10. Savchenko, L. M. (2023). Aktualni vyklyky vykorystannia BPLA v zemelnykh doslidzhenniakh [Current challenges of UAV use in land studies]. Zemelnyi zhurnal, 38(1), 55-61 [in Ukrainian].

11. Lytvynenko, D. O. (2021). Mozhlyvosti ta ryzyky zastosuvannia bezpilotnykh system u heodezychnomu proektuvanni [Opportunities and risks of using unmanned systems in geodetic design]. Visnyk heodezychnoi nauky Ukrainy, 20(4), 25-31 [in Ukrainian].

12. Mykhailov, O. H. (2024). Intehratsiia droniv v systemy heodezychnoho monitorynhu budivel ta sporud [Integration of drones into geodetic monitoring systems for buildings and structures]. Tekhnologii monitorynhu ta upravlinnia budivelnymy proektamy, 7(1), 40-48 [in Ukrainian].

УДК 004.652.4:004.738.5

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-931-941](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-931-941)

Цьоменко Денис Миколайович магістр комп'ютерних наук, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, вул. Володимирська, 60, Київ, 01033, <https://orcid.org/0009-0001-8053-826X>

ХМАРНІ БАЗИ ДАНИХ: МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ ВПРОВАДЖЕННЯ

Анотація. Метою цієї статті є дослідження хмарних баз даних, їх можливостей та викликів у впровадженні в освітній, науковий та технічний процес. Стаття присвячена дослідженню питань побудови та ефективності використання хмарних баз даних для побудови інформаційних систем науково-освітнього призначення. Визначено основні засади функціонування автоматизованих систем керування хмарними ресурсами. Особливостями запропонованої архітектури є використання портальних технологій, автоматичного управління ресурсами та гібридної хмарної інфраструктури. Різноманітні дослідницькі проблеми визначаються з точки зору зберігання розподілених баз даних, безпеки даних, неоднорідності та візуалізація даних.

З останнім прогресом комп'ютерних технологій кількість доступних даних збільшується день за днем. Однак надмірні обсяги даних створюють великі проблеми для користувачів. Тим часом, хмарні обчислення забезпечують потужне середовище для зберігання великих обсягів даних. Вони усувають різні перешкоди, наприклад видалений простір і обслуговування дорогого комп'ютерного обладнання та програмного забезпечення. Обробка великих даних – це трудомістке завдання, яке вимагає великих обчислювальних кластерів для забезпечення успішного зберігання та обробки даних. Різноманітні дослідницькі проблеми визначаються з точки зору зберігання розподілених баз даних, безпеки даних, неоднорідності та візуалізація даних.

У цій роботі обговорюються визначення, класифікація та характеристики хмарних баз даних, таких як: Microsoft Azure, Google Cloud, Amazon Web Services, International Business Machine cloud, Hortonworks і MapR. Щоб краще використовувати силу хмарних баз даних, вивчати та порівнювати плюси та мінуси їх ключових технік. У цьому дослідженні ми пропонуємо комплексний огляд хмарних баз даних. На основі різної системної архітектури, ми представляємо таксономію для найсучасніших хмарних баз даних OLTP і баз даних OLAP відповідно. Описано їхні ключові методи зберігання, управління, обробки транзакцій, аналітичної обробки, дані реплікація, без серверні обчислення, відновлення бази даних і безпека.

Ключові слова: хмарні обчислення, освітні інформаційні системи, бази даних, гібридні хмарні інфраструктури.

Tsomenko Denys Mykolaiovych Master in Computer Science, Taras Shevchenko National University of Kyiv, St. Volodymyrska, 60, Kyiv, 01033, <https://orcid.org/0009-0001-8053-826X>

CLOUD DATABASES: OPPORTUNITIES AND CHALLENGES OF IMPLEMENTATION

Abstract. The purpose of this article is to study cloud databases, their possibilities and challenges in implementing them in the educational, scientific and technical process. The article is devoted to the study of issues of construction and effectiveness of the use of cloud databases for the construction of information systems for scientific and educational purposes. The basic principles of the functioning of automated cloud resource management systems have been determined. Features of the proposed architecture are the use of portal technologies, automatic resource management and hybrid cloud infrastructure. Various research problems are defined in terms of distributed database storage, data security, heterogeneity, and data visualization.

With the recent advancement in computer technology, the amount of data available is increasing day by day. However, excessive amounts of data create big problems for users. Meanwhile, cloud computing provides a powerful environment for storing large amounts of data. They eliminate various obstacles, such as deleted space and maintenance of expensive computer hardware and software. Big data processing is a time-consuming task that requires large computing clusters to ensure successful data storage and processing. Various research problems are defined in terms of distributed database storage, data security, heterogeneity, and data visualization.

This paper discusses the definition, classification and characteristics of cloud databases such as: Microsoft Azure, Google Cloud, Amazon Web Services, International Business Machine cloud, Hortonworks and MapR. To better harness the power of cloud databases, explore and compare the pros and cons of their key techniques. In this study, we provide a comprehensive overview of cloud databases. Based on different system architectures, we present a taxonomy for state-of-the-art cloud OLTP databases and OLAP databases, respectively. Their key methods of storage, management, transaction processing, analytical processing, data replication, serverless computing, database recovery, and security are described.

Keywords: cloud computing, educational information systems, databases, hybrid cloud infrastructures.

Постановка проблеми. Хмарні бази даних – це технологія розподіленої обробки цифрових даних, за допомогою яких комп'ютерні ресурси надаються

інтернет-користувачу як онлайн-сервіс [1]. Зародження хмарних технологій відбулося 1963 року за ініціативи Міністерства оборони США. В основі досліджень лежало створення принципово нової системи розподілу часу для поява можливості організації спільного доступу до ресурсів електронно-обчислювальних машин (ЕОМ) паралельно кільком віддаленим користувачам.

В основу цих досліджень лягла експериментальна система Compatible Time-Sharing System (CTSS), що дозволяє відразу кільком пристроям, підключеним до ЕОМ, впливати на відкриту в ній програму. Через півроку, удосконаливши CTSS, вчені отримали можливість підключатися до одного. Використовуючи попередні напрацювання, до 1971 року була створена найбільш сучасна розрахована на багато користувачів операційна система UNIX.

Наступними важливими кроками у розвитку хмарних технологій стали можливість підключення до глобальної мережі та поява віртуальних машин. З розвитком інтернету широке поширення отримали онлайн-сервіси – SaaS (Software as a Service – програмне забезпечення як послуга), в яких користувачу надавалася можливість працювати з програмним забезпеченням віддалено через мережу Інтернет. Надалі були розроблені платформи PaaS (Platform as a Service), що включають декілька віртуальних серверів, на яких були встановлені спеціалізовані додатки. Хмарні обчислення сьогодні є найбільш популярною концепцією інформаційних систем. Ця концепція є результатом розвитку цілого кола концепцій побудови інформаційних систем (рис. 1) [2].

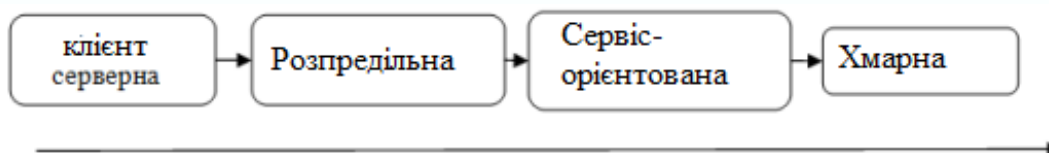

Рис. 1 Послідовність розвитку концепцій [2]

Тенденція розвитку хмарних технологій призвела до зростання числа розробників і стала причиною масштабування деяких інтернет-компаній, які мали значну кількість обчислювальних потужностей, наявність яких у такому обсязі потрібна лише під час найбільшого завантаження. Надалі інтернет-компанії стали передавати свої потужності дрібнішим організаціям, що призвело до створення IaaS (Infrastructure as a Service – інфраструктура як послуга), зокрема, перший «хмарний» сервіс (IaaS) був розроблений компанією Amazon Web Services, за ним пішли Microsoft та Google [3].

Таким чином, до основних інструментів хмарних технологій відносяться хмарні сховища, а саме, публічна, приватна та гібридна хмара [4]), які являють собою віддалені сховища, що належать провайдерам на певних серверах, та здаються в тимчасове користування організаціям-споживачам для удоскона-

лення бізнес-процесів. Сервера організацій-провайдерів складаються з мережевого та серверного обладнання, яке розміщено у так званих дата-центрах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Під хмарними базами даних, як правило, розуміють інтернет-сервіси, надані спеціалізованими центрами обробки даних у вигляді апаратного та системного програмного забезпечення [5]. Відповідно [6] хмарні обчислення – це розподілена обчислювальна система, що складається з набору взаємозалежних віртуальних машин, що дозволяє динамічно надавати обчислювальні ресурси з певним рівнем обслуговування. Виділяють три види хмарних сервісів: інфраструктура як послуга (IaaS), платформа як послуга (PaaS) та програмне забезпечення як послуга (SaaS).

В даний час дослідники стали виділяти четвертий рівень роботи з хмарними базами даних – BPaaS (Business-Process as a Service), де сам хмарний сервіс вирішує типові бізнес-завдання, ґрунтуючись на попередніх рівнях роботи (SaaS, PaaS та IaaS) [7]. Рівні роботи з «хмарою» для різних груп користувачів графічно відображені на рис. 2 [8].

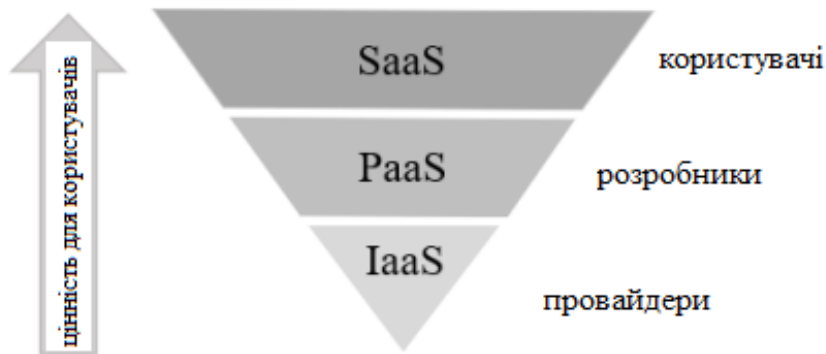

Рис. 2 Рівні роботи з хмарними базами даних для різних груп користувачів [9]

Ієн Фостер і Карл Кесселмен на початку 90-х років ввели поняття GRID-обчислення, проводячи аналогію з електричною мережею, до якої могли підключатися користувачі. GRID-обчислення ґрунтуються на методах кластерних обчислювальних моделей, де багаторазові незалежні групи діють як мережа. Зокрема, розвиток GRID-технологій дозволив створити GRID-мережі, в яких учасники могли об'єднати обчислювальні ресурси для вирішення складних завдань [10].

Мохаджер та інші [11] розробили інтерактивний градієнтний алгоритм, який отримує керовані повідомлення від сусідніх вузлів. Пропонований спосіб використовує структуру самооптимізації для великих даних. Компанією Microsoft була представлена публічна хмара – платформа Microsoft Azure, яка призначена для розробки та виконання хмарних сервісів [12]. До ключових компонентів платформи Microsoft Azure відноситься компонент Microsoft SQL

Azure – реляційна база даних, доступна як сервіс (також називається «база даних як сервіс»).

Формування цілей статті. Метою цієї статті є дослідження хмарних баз даних, їх можливостей та викликів у впровадженні в освітній, науковий та технічний процес.

Виклад основного матеріалу. *Історичні факти розвитку хмарних технологій:*

У 1999 році Salesforce.com надала доступ до свого додатку через сайт, по суті, надавши своє програмне забезпечення за принципом програмне забезпечення як сервіс (SaaS).

У 2002 році Amazon розробив хмарний веб-сервіс, що дозволяє зберігати, інформацію та проводити обчислення, а вже в 2006 році запустила сервіс Elastic Compute cloud (EC2), як веб-сервіс, який дозволяв користувачам запускати свої власні додатки. Сервіси Amazon EC2 та Amazon S3 стали першими доступними сервісами хмарних обчислень.

У 2009 році Google створює платформу Google Apps для веб-застосунків у бізнес-секторі.

У 2009-2011 рр. було визначено важливі постулати про хмарні обчислення: модель приватних хмарних обчислень та модель обслуговування.

Національний інститут стандартів та технологій у 2011 р. сформував визначення, яке об'єднало і зафіксувало всі варіації та трактування, що виникли до цього часу, щодо хмарних обчислень.

Класифікація хмарних систем:

Сьогодні хмарні системи класифікують за моделями розгортання, визначальним розміщення та доступ до даних, і за моделями обслуговування, визначальним тип та обсяги наданих послуг.

За моделлю розгортання розрізняють такі види:

➤ Приватна хмара – це інфраструктура, обмежена групою користувачів, найчастіше у межах співробітників однієї компанії. У цьому випадку ніхто крім них (такий доступ може бути обмежений на фізичному рівні) не може отримати доступ до даних, тим самим забезпечуючи безпеку даних.

➤ Публічна хмара – це інфраструктура для вільного використання широким спектром користувачів. Дозвіл доступу великої кількості різних користувачів ставить під великі ризики витоку та втрати даних.

➤ Громадська хмара – вид інфраструктури для групи або кількох груп, які мають спільні завдання та цілі.

Публічна хмара надає зручний та вільний доступ до даних, але через це є вразливою. Приватна хмара, у свою чергу, надає доступ до даних обмеженій кількості користувачів, наприклад, усередині однієї компанії, цим забезпечуючи ізольованість даних, отже їх безпеку. Надати зручний доступ та убезпечити дані дозволяє об'єднання даних моделей у гібридну хмару.

Гібридна хмара – це комбінація, що поєднує дві й більше різних хмарних інфраструктур. Поділ хмари на публічну та приватну частини, дозволяє забезпечити безпеку даних у приватній частині та вільний доступ до даних у публічній частині, як показано на рис. 3.

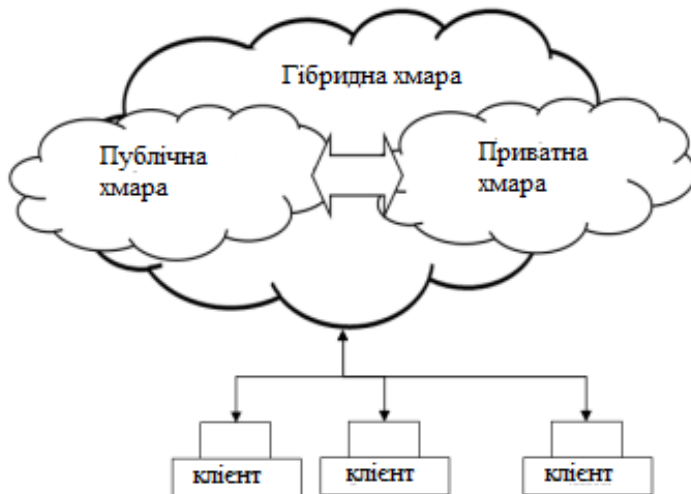

Рис. 3 Гібридна хмарна інфраструктура [13]

Однак дана модель має і недоліки щодо продуктивності, так як дані розділені та потрібні додаткові обчислення для їх отримання та об'єднання. Експерименти з оцінки продуктивності двох реляційних БД (одна – у приватній частині, а інша – у публічній), результати яких показано на рис. 4.

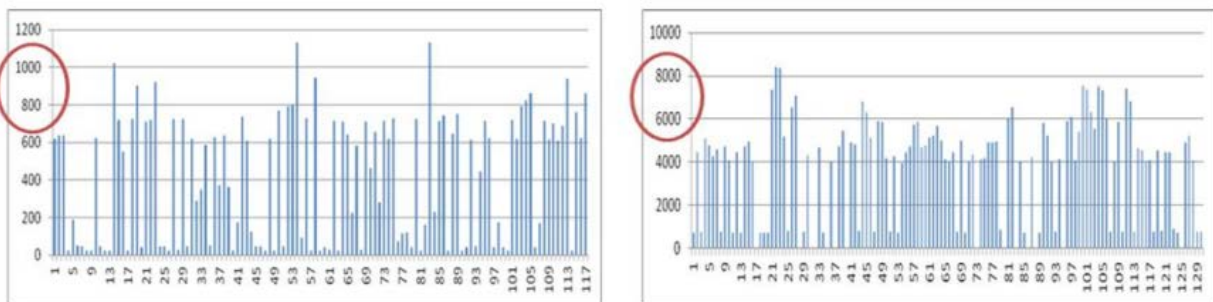

Рис. 4 Результати профілювання БД без поділу та з поділом на публічну та приватну частини [14]

Як видно з результатів, при навантаженні СУБД різниця досягає до 7.5 раз, тим самим показуючи виконання захисту даних. Виділивши ці дані на окремий обчислювальний вузол та організувавши до нього спеціальний доступ, можна посилити захист проте при цьому має місце втрата продуктивності. За моделлю розгортання розрізняють такі види хмарних систем:

➤ Програмне забезпечення як послуга (англ. Software-as-a-Service SaaS) – це модель, в якій користувач використовує як послуги прикладне

програмне забезпечення. Управління віртуальним середовищем (обчислювальними ресурсами) здійснюється провайдером, що надає хмарну послугу.

➤ Платформа як послуга (англ. Platform-as-a-Service PaaS) – це модель, в якій користувачеві надається як послуга платформа, на якій він може розміщувати прикладне програмне забезпечення. Управління віртуальним середовищем здійснюється провайдером, який надає хмарну послугу.

➤ Інфраструктура як послуга (англ. Infrastructure-as-a-Service IaaS) – це модель, в якій користувачу надається вся хмарна інфраструктура, розподілом обчислювальних ресурсів якої він має можливість управляти.

Серед відомих сховищ можна назвати: Microsoft OneDrive, iCloud, Google Drive, Dropbox. Робота користувача з даними здійснюється через веб-інтерфейс або через синхронізацію, таким чином, що папка файлової системи пристрою користувача має однаковий вміст у хмарі незалежно від того, який пристрій використовується для перегляду або редагування даних.

Amazon's Elastic Compute Cloud (Amazon EC2)

Обчислювальна хмара Amazon Elastic Compute Cloud (Amazon EC2) – це веб-сервіс, що надає безпечні масштабовані обчислювальні ресурси у хмарі. Він допомагає розробникам, полегшуючи проведення великомасштабних обчислень у хмарі. Amazon EC2 має веб-інтерфейс, який дозволяє отримати доступ до обчислювальним ресурсам та налаштувати їх з мінімальними трудовитратами. Користувачі отримують повний контроль над ресурсами, які можуть використовувати на свій розсуд у обчислювальному середовищі Amazon. Сервіс Amazon EC2 полегшує процес налаштування та запуску нових екземплярів і дозволяє швидко масштабувати обчислювальні ресурси з урахуванням змінних вимог.

Amazon EC2, за рахунок надання можливості платити лише за використовувані ресурси, змінив економічну складову процесу обчислень. Також розробники отримують можливість уникати розповсюджених помилкових сценаріїв та створювати відмовостійкі додатки. Amazon EC2 надає набір інших служб, наприклад, Amazon Simple Storage Service (Amazon S3), Amazon SimpleDB, Amazon Simple Queue Service (Amazon SQS) та Amazon CloudFront. Усі вони інтегровані, щоб забезпечити повне рішення для обчислень, обробки запитів та зберігання між широким діапазоном додатків.

Microsoft Azure

Платформа корпорації Майкрософт Windows Azure (раніше Azure Services Platform) – це група «хмарних» технологій, кожна з яких надає певний набір служб для розробників програм. Платформа Windows Azure може бути використана як додатками, що виконуються в «хмарі», так і додатками, що працюють на локальних комп'ютерах, як показано на рис. 5.

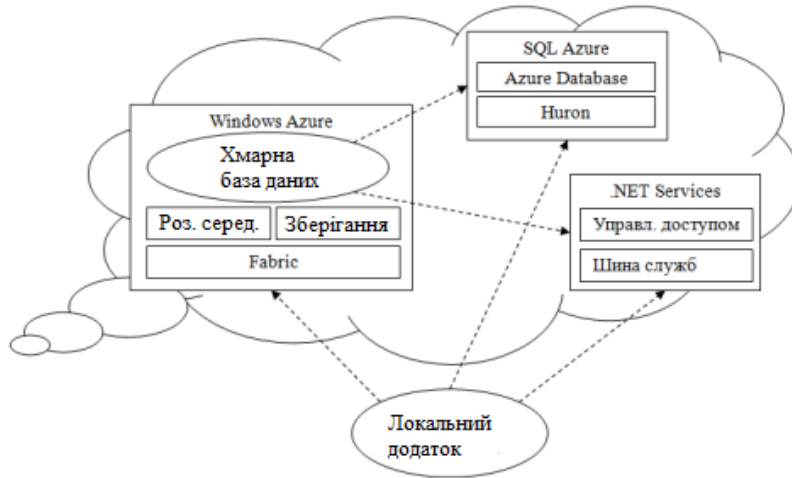

Рис. 5 Компоненти платформи Windows Azure [15]

База даних SQL Azure Database (раніше відома під назвою SQL Data Services) забезпечує систему управління базами даних (СУБД) в Інтернеті. Ця технологія дозволяє локальним та веб-додаткам зберігати реляційні та інші типи даних на серверах Microsoft у центрах обробки даних Microsoft. Так само як при роботі з іншими веб-технологіями, компанія платить лише за те, що використовує, збільшуючи та зменшуючи обсяг використання (і витрати) у міру виникнення потреби у змінах. Використання бази даних у «хмарі» також змінює характер капітальних витрат: місце інвестицій у жорсткі диски і ПЗ для СУБД приходять експлуатаційні витрати. Основні переваги та недоліки хмарних технологій представлені у таблиці 1.

Таблиця 1.

Основні переваги та недоліки застосування хмарних технологій

Переваги	Недоліки
<i>Скорочення витрат:</i> за наявності доступу до хмарних технологій, компанія не купує та не обслуговує обладнання для зберігання даних	<i>Інформаційна безпека:</i> збереження та цілісність даних безпосередньо залежить від постачальника хмарного сховища
<i>Високий рівень безпеки:</i> використання хмарних сервісів забезпечує надійне зберігання та обробку даних	<i>Наявності хорошого інтернету та резервного варіанту підключення</i>
<i>Можливість масштабування</i> дозволяє компаніям легко нарощувати свою інформаційну базу при зростанні організації	<i>Обмеження у налаштуванні конфігурації під конкретні завдання організації</i>
<i>Можливість швидкого аварійного відновлення</i> у разі непередбачених обставин	<i>Періодичне виникнення проблем та помилок у роботі віддаленого сервера</i>
<i>Дистанційне керування</i> передбачає вилучення інформації з інформаційної бази з будь-якої точки світу	
<i>Розподіл прав доступу</i> для співробітників за допомогою єдиного інтерфейсу, можливість відправлення робочих завдань та фіксація всіх операцій	

Виходячи з наведених недоліків можна виділити 4 групи ризиків, пов'язаних із застосуванням хмарних баз даних (табл. 2).

Таблиця 2.

Характеристика категорій ризиків, пов'язаних із використанням хмарних баз даних

Категорії ризику	Характеристика
<i>Юридичні</i>	<ul style="list-style-type: none"> – рівень відображення всіх видів відповідальності в укладених договорах; – фінансові гарантії; – можливість банкрутства або ліквідації провайдера; – рівень використання постачальником чинних законів, застосовуваних до сфери інформаційних технологій; – відмінності законодавства різних країн, що вибудовують співробітництво
<i>Інформаційні</i>	<ul style="list-style-type: none"> – безпека та конфіденційність даних, що обробляються у програмі; – можливість відмови розробника від подальшого розвитку програми; – необхідність аутентифікації та авторизації для отримання доступу користувачів до своїх даних. паролі можуть бути зламані; – можливість потрапляння у залежність від постачальника хмарних послуг; – надійність поділу ресурсів між різними користувачами хмари; – доступ до даних сторонніх осіб (адміністратори програм мають повний доступ до даних); – атаки на систему ззовні
<i>Операційні</i>	<ul style="list-style-type: none"> – зниження ідентичності бізнес-процесів за рахунок використання однакових алгоритмів обробки даних; – ризик шахрайства; – обмеження щодо використання конфігурацій програмного забезпечення та його оновлення відповідно до галузевих змін
<i>Технічні</i>	<ul style="list-style-type: none"> – робота сервісів безпосередньо залежить від браузера, в якому проводяться дії; – ступінь безпеки постачальника хмарних сервісів; – необхідність наявності стабільного та швидкісного підключення до мережі Інтернет; – високий рівень технічної підтримки; – потреба у постійному контролі обладнання та ПЗ; – коректність передачі даних.

Потрібно також навести переваги використання хмарного сервісу при роботі з базами даних: резервне копіювання; зберігання даних різних типів; доступність даних в хмарі; співпраця з декількома клієнтами одночасно; свідоме ставлення до ресурсів і часу.

Висновки. В умовах цифрової трансформації на ефективність бізнес-процесів впливають хмарні технології, які завдяки своїм перевагам є найбільш динамічно розвинутими у сфері інформаційних технологій. Останнім часом спостерігається стрімкий розвиток та впровадження хмарних технологій в освіту. Хмарні сервіси дозволяють отримувати доступ до різних платформ та програмного забезпечення, використовуючи вікно браузера, в той час як саме програмне забезпечення і дані розміщуються в хмарі. У статті присутній огляд функціональності платформ хмарних баз даних Amazon Elastic Compute Cloud (Amazon EC2) та SQL Azure Database, розглядається можливість застосування даного хмарного сервісу в різних сферах. Описано негативні та позитивні риси у застосуванні хмарних баз даних. Виходячи з наведених недоліків виділено 4 групи ризиків, пов'язаних із застосуванням хмарних баз даних.

Література:

1. Peinl R., Holzschuher F., Pfitzer F. Docker cluster management for the cloud-survey results and own solution // Journal of Grid Computing. 2016. V. 14. №2. P. 265–282. DOI: 10.1007/s10723-016-9366-y
2. Saikrishna P. S., Pasumarthy R., Bhatt N. P. Identification and multivariable gain-scheduling control for cloud computing systems // IEEE Transactions on Control Systems Technology. 2017. V. 25. № 3. P. 792–807. DOI: 10.1109/TCST.2016.2580659
3. Guthrie S., Somasegar S. Microsoft Application Architecture Guide, 2nd Edition 2009.
4. Iuhasz G., Pop D., Dragan I. Architecture of a scalable platform for monitoring multiple big data frameworks // Scalable Computing: Practice and Experience. 2016. V. 17. No. 4. P. 313-321. DOI: 10.12694/scpe.v17i4.1203
5. Nikulchev E., Ilin D., Kolyasnikov P., Belov V., Zakharov I., Malykh S. Programming Technologies for the Development of Web-Based Platform for Digital Psychological Tools // International journal of advanced computer science and applications. 2018. V. 9. No. 8. P. 34-45. DOI:10.14569/IJACSA.2018.090806
6. Giannakopoulos I., Konstantinou I., Tsoumakos D., Koziris N. Cloud application deployment with transient failure recovery // Journal of Cloud Computing. 2018. V. 7. No. 1. Art. no. 11. Doi: 10.1186/s13677-018-0112-9
7. Armbrust M. A view of cloud computing / M. Armbrust, A. Fox, R. Griffith etc. // Communications of the ACM. 2010. Vol. 53. №4. P. 50-58.
8. S. Kumar and K. K. Mohbey, A review on big data based parallel and distributed approaches of pattern mining, J. King Saud Univ. Comput. Inform. Sci. DOI:10.1016/j.jksuci. 2019.09.006.
9. M. Muniswamaiah, T. Agerwala, and C. Tappert, Big data in cloud computing review and opportunities, Int. J. Comput. Sci. Inform. Technol., vol. 11, no. 4, pp. 43–57, 2019.
10. Rittinghouse J.W. Cloud computing—implementation, management, and security / J.W. Rittinghouse, J.F. Ransome. — NY: Taylor and Francis Group, 2010.
11. A. Mohajer, M. Barari, and H. Zarrabi, Big data based self-optimization networking: A novel approach beyond cognition, Intell. Automat. Soft Comput., doi: 10.1080/10798587.2017. 1312893.
12. Microsoft Inc., Microsoft Azure SQL Database. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://azure.microsoft.com/en-us/services/sql-database>.
13. Li J., Xue S., Zhang W., Qi Z. When i/o interrupt becomes system bottleneck: Efficiency and scalability enhancement for sr-ioV network virtualization // IEEE Transactions on Cloud Computing. 2017. Early Access. P. 1 Doi: 10.1109/TCC.2017.2712686

14. Beloglazov A. Managing overloaded hosts for dynamic consolidation of virtual machines in cloud data centers under quality of service constraints / A. Beloglazov, R. Buyya // IEEE Transactions on Parallel and Distributed Systems. 2013. Vol. 24. No. 7. P. 1366-1379.

15. Spanaki P., Sklavos N. Cloud Computing: Security Issues and Establishing Virtual Cloud Environment via Vagrant to Secure Cloud Hosts // Computer and Network Security Essentials. Springer, 2018. P. 539–553. Doi: 10.1007/978-3-319-58424-9_31

References:

1. Peinl R., Holzschuher F., Pfitzer F. Docker cluster management for the cloud-survey results and own solution // Journal of Grid Computing. 2016. V. 14. №2. P. 265–282. DOI: 10.1007/s10723-016-9366-y

2. Saikrishna P. S., Pasumarthy R., Bhatt N. P. Identification and multivariable gain-scheduling control for cloud computing systems // IEEE Transactions on Control Systems Technology. 2017. V. 25. № 3. P. 792–807. DOI: 10.1109/TCST.2016.2580659

3. Guthrie S., Somasegar S. Microsoft Application Architecture Guide, 2nd Edition 2009.

4. Iuhasz G., Pop D., Dragan I. Architecture of a scalable platform for monitoring multiple big data frameworks // Scalable Computing: Practice and Experience. 2016. V. 17. No. 4. P. 313-321. DOI: 10.12694/scpe.v17i4.1203

5. Nikulchev E., Ilin D., Kolyasnikov P., Belov V., Zakharov I., Malykh S. Programming Technologies for the Development of Web-Based Platform for Digital Psychological Tools // International journal of advanced computer science and applications. 2018. V. 9. No. 8. P. 34-45. DOI:10.14569/IJACSA.2018.090806

6. Giannakopoulos I., Konstantinou I., Tsoumakos D., Koziris N. Cloud application deployment with transient failure recovery // Journal of Cloud Computing. 2018. V. 7. No. 1. Art. no. 11. Doi: 10.1186/s13677-018-0112-9

7. Armbrust M. A view of cloud computing / M. Armbrust, A. Fox, R. Griffith etc. // Communications of the ACM. 2010. Vol. 53. №4. P. 50-58.

8. S. Kumar and K. K. Mohbey, A review on big data based parallel and distributed approaches of pattern mining, J. King Saud Univ. Comput. Inform. Sci. DOI:10.1016/j.jksuci.2019.09.006.

9. M. Muniswamaiah, T. Agerwala, and C. Tappert, Big data in cloud computing review and opportunities, Int. J. Comput. Sci. Inform. Technol., vol. 11, no. 4, pp. 43–57, 2019.

10. Rittinghouse J.W. Cloud computing—implementation, management, and security / J.W. Rittinghouse, J.F. Ransome. — NY: Taylor and Francis Group, 2010.

11. A. Mohajer, M. Barari, and H. Zarrabi, Big data based self-optimization networking: A novel approach beyond cognition, Intell. Automat. Soft Comput., doi: 10.1080/10798587.2017.1312893.

12. Microsoft Inc., Microsoft Azure SQL Database. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://azure.microsoft.com/en-us/services/sql-database>.

13. Li J., Xue S., Zhang W., Qi Z. When i/o interrupt becomes system bottleneck: Efficiency and scalability enhancement for sr-ioV network virtualization // IEEE Transactions on Cloud Computing. 2017. Early Access. P. 1 Doi: 10.1109/TCC.2017.2712686

14. Beloglazov A. Managing overloaded hosts for dynamic consolidation of virtual machines in cloud data centers under quality of service constraints / A. Beloglazov, R. Buyya // IEEE Transactions on Parallel and Distributed Systems. 2013. Vol. 24. No. 7. P. 1366-1379.

15. Spanaki P., Sklavos N. Cloud Computing: Security Issues and Establishing Virtual Cloud Environment via Vagrant to Secure Cloud Hosts // Computer and Network Security Essentials. Springer, 2018. P. 539–553. Doi: 10.1007/978-3-319-58424-9_31

УДК 621.3.049.77

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-942-953](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-942-953)

Часник Дмитро Васильович провідний науковий співробітник, Український науково-дослідний інститут спеціальної техніки та судових експертиз, Служба безпеки України, вул. Миколи Василенка, 3, м. Київ, 03113, тел.: (066) 823-59-03, <https://orcid.org/0000-0002-3608-3122>

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ У ТЕХНОЛОГІЇ КОРПУСУВАННЯ ТА СКЛАДАННЯ ВИРОБІВ МІКРОЕЛЕКТРОННОЇ ТЕХНІКИ

Анотація. У цьому дослідженні був запроваджений інноваційний метод корпусування RFID-датчиків, який базується на синергічній дії трьох компонентів: електропровідного полімеру, роль якого виконує поліпірол, гідрогелевої матриці, яка представляє комбінацію альгінату натрію та полівінілового спирту і адгезивного силіконового каучуку Ecoflex. Задля порівняння, оцінюються різні методи інкапсуляції для пасивних датчиків RFID, що працюють на частоті 915 МГц, які включають інкапсуляцію полідопаміном, поліуретаном і епоксидною смолою. Дослідження включало структурний і поверхневий аналіз за допомогою скануючої електронної мікроскопії, який виявив, що неінкапсульовані датчики RFID відображають відкриті компоненти, тоді як інкапсуляція гідрогелем PPy призвела до однорідного покриття. Інкапсуляція PDA створювала гладкий шар, PU утворював гнучкий шар, а ER створював жорстке захисне покриття, що вказує на різні ступені покриття та захисту.

Початкові вимірювання показали, що датчики, інкапсульовані в PPy, показали найсильніший сигнал із помітною перевагою над датчиками, інкапсульованими іншими матеріалами. З часом потужність сигналу для датчиків PPy дещо знизилася, тоді як для датчиків з PDA, PU та ER спостерігалось більш суттєве зниження. Тести діапазону зчитування показали, що датчики PPy спочатку мали найдовший діапазон, а інші методи інкапсуляції пропонували менший діапазон. Навіть після тривалого використання датчики PPy зберігали відносно довгий діапазон зчитування порівняно з датчиками з PDA, PU та ER.

Довгострокове тестування стабільності показало, що інкапсульовані датчики PPy та PDA забезпечували стабільнішу продуктивність порівняно з PU та ER. Тести на токсичність, що включають вплив різних іонів важких металів, показали, що датчики PPy менше впливають на струмовий відгук і діапазон зчитування. Тести на відновлення показали, що датчики PPy та PDA краще відновлюються після впливу важких металів порівняно з PU та ER. Загалом інкапсуляція гідрогелем PPy виявилася найефективнішим методом, що забезпечує чудову надійність і довговічність датчиків RFID.

Ключові слова: інтеграція мікроелектронних компонентів, складання для поверхневого монтажу, матеріали для інкапсуляції, рішення для електронного пакування, виготовлення друкованих плат, високочастотні датчики RFID.

Chasnyk Dmytro Vasyliovych leading researcher, Ukrainian Research Institute of Special Equipment and Forensic Expertise, Security Service of Ukraine, St. Mykoly Vasylenko, 3, Kyiv, 03113, tel.:(066) 823-59-03, <https://orcid.org/0000-0002-3608-3122>

INNOVATIVE APPROACHES IN THE TECHNOLOGY OF ENCLOSURE AND ASSEMBLY OF MICROELECTRONIC PRODUCTS

Abstract. In this study, an innovative method of housing RFID sensors was introduced, which is based on the synergistic action of three components: a conductive polymer, the role of which is polypyrrole, a hydrogel matrix, which is a combination of sodium alginate and polyvinyl alcohol, and Ecoflex adhesive silicone rubber. In comparison, different encapsulation methods are evaluated for passive RFID sensors operating at 915 MHz, which include polydopamine, polyurethane, and epoxy resin encapsulation. The study included structural and surface analysis using scanning electron microscopy, which revealed that unencapsulated RFID sensors displayed exposed components, while encapsulation with PPy hydrogel resulted in a uniform coating. PDA encapsulation produced a smooth layer, PU produced a flexible layer, and ER produced a hard protective coating, indicating different degrees of coverage and protection.

Initial measurements showed that sensors encapsulated in PPy showed the strongest signal with a marked advantage over sensors encapsulated with other materials. The signal strength for the PPy sensors decreased slightly over time, while a more significant decrease was observed for the PDA, PU, and ER sensors. Read range tests showed that the PPy sensors initially had the longest range, while other encapsulation methods offered a shorter range. Even after long-term use, the PPy sensors maintained a relatively longer reading range compared to PDA, PU, and ER sensors.

Long-term stability testing showed that PPy and PDA encapsulated sensors provided more stable performance compared to PU and ER. Toxicity tests involving exposure to various heavy metal ions have shown that PPy sensors are less affected by current response and readout range. Recovery tests showed that PPy and PDA sensors recovered better after exposure to heavy metals compared to PU and ER. In general, PPy hydrogel encapsulation proved to be the most effective method, providing excellent reliability and durability of RFID sensors.

Keywords: microelectronic component integration, surface mount assembly, encapsulation materials, electronic packaging solutions, printed circuit board fabrication, high-frequency RFID sensors.

Постановка проблеми. Корпусування, або інкапсуляція має важливе значення для захисту різних мікроелектронних пристроїв від факторів навколишнього середовища, таких як волога, пил і механічні навантаження. Інтегральні схеми (IC), мікропроцесори, датчики, такі як MEMS-акселерометри та гіроскопи, світлодіоди, силові напівпровідники, такі як MOSFET та IGBT, чіпи пам'яті, включаючи DRAM та флеш-пам'ять, радіочастотні пристрої, такі як підсилювачі та трансивери, фотоелектричні елементи, ASIC, розроблені для спеціальних застосувань, а оптоелектронні пристрої, такі як фотодетектори та лазерні діоди, покладаються на корпусування для довговічності та надійної роботи.

Однак сучасні методи корпусування викликають кілька проблем. Керування температурою стає дедалі складнішим, оскільки пристрої стають потужнішими та компактнішими, що призводить до можливого перегріву та скорочення терміну служби. Матеріали, які використовуються для герметизації, можуть викликати механічне навантаження, особливо під час зміни температури, що може спричинити розшарування, розтріскування або деформацію пристроїв. Тенденція до мініатюризації ускладнює досягнення ефективного корпусування без шкоди для продуктивності, що вимагає передових матеріалів і технологій. Сумісність матеріалів також є аспектом, який потребує уваги, оскільки взаємодія між інкапсуляційними матеріалами та компонентами пристрою може призвести до індукції небезпечних хімічних реакцій або деградації з часом, ризикуючи забрудненням і порушенням цілісності пристрою.

Крім того, стійкість герметизованих пристроїв до навколишнього середовища має вирішальне значення, особливо під час роботи в суворих умовах, таких як екстремальні температури або висока вологість, де традиційні герметичні матеріали можуть не забезпечити достатнього захисту. Вартість і складність передових методів корпусування, таких як ті, які необхідні для 3D-упакування або гнучкої електроніки, можуть збільшити витрати на виробництво. Крім того, оскільки пристрої працюють на вищих частотах, матеріали корпусування повинні забезпечувати ефективне екранування від електромагнітних перешкод без шкоди для електричних характеристик. Вирішення цих проблем є важливим для того, щоб корпусовані мікроелектронні пристрої продовжували відповідати вимогам сучасних застосувань, зберігаючи при цьому свою надійність і продуктивність.

Фокусом цього дослідження було обрано корпусування технології RFID (Radio Frequency Identification – радіочастотна ідентифікація), яка є ключовою

концепцією в системі автоматичної ідентифікації (AutoID). На відміну від традиційних систем штрих-кодів, які вимагають візуального контакту між кодом і сканером, технологія RFID працює через безконтактний обмін сигналами, що дозволяє передавати дані за вимогою або автоматично при вході в зону прийому зчитувача. Це стало можливим завдяки транспондерам або маркерам RFID, які є надзвичайно компактними та можуть бути безпосередньо прикріплені до об'єктів, часто у вигляді наклейок. Ці маркери складаються з мікрочіпа та антени, які полегшують радіозв'язок із зовнішніми зчитувачами.

Однак, враховуючи складний характер датчиків RFID та їх застосування в різноманітних середовищах, корпусування стає критичним аспектом їх розробки та розгортання. Процес корпусування в датчиках RFID повинен відповідати викликам, пов'язаним з необхідністю індуктивного зв'язку та точного вирівнювання резонансної частоти. Необхідно ретельно вибирати матеріали для капсулювання, щоб уникнути перешкод електромагнітним властивостям датчика, забезпечуючи ефективну взаємодію магнітних полів для передачі енергії та передачі даних. Це ускладнює процес корпусування, оскільки вимагає матеріалів, які не тільки захищають датчик від факторів навколишнього середовища, але й зберігають цілісність його електромагнітних функцій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науково-дослідницькому просторі сьогодення з'являються роботи, присвячені винаходу та аналізу методології по розробці .

У роботі [1] розглядаються невеликі, міцні електронні вузли, як правило, 2-5 см³, виготовлені з компонентів для поверхневого монтажу на багатошарових гнучких і жорстких гнучких платах. Ці гнучкі секції складаються для оптимізації простору. Аналіз кінцевих елементів забезпечує структурну цілісність збірки. Loctite Essobond FP 4450 використовується для інкапсуляції завдяки низькому коефіцієнту термального розширення, широкому діапазону температур і високій температурі склування. Інкапсуляція відбувається під вакуумом і нагріванням, щоб уникнути бульбашок повітря. Обчислювальна гідродинаміка оцінює альтернативні конструкції для оптимізації потоку інкапсулятора та запобігання пустот.

Властивості герметика характеризуються за допомогою модифікованого методу краплі, а залишкова напруга вимірюється шляхом нанесення тонкого шару герметика на метал. Після проведення аналізу для несприятливих умов середовища, аналіз кінцевих елементів показував, що порожнечі збільшують напругу в інкапсульованих компонентах, підвищуючи максимальну напругу з 17,5 МПа до 22,6 МПа в конденсаторі мікросхеми. Порожнечі зазвичай утворюються в гострих кутах. Модель оцінює кут змочування епоксидної смоли в таких областях. Обчислювальна гідродинаміка моделює потік герметика в різних конструкціях форм, показуючи вплив перешкод і умов

потоків на утворення порожнин. Характеристика герметика включала випробування композитної консольної балки для вимірювання напруження при затвердінні, використовуючи дані прогини для оцінки розподілу напруження в затверділому матеріалі.

Наприкінці, дослідження включає всебічний аналіз напруження при затвердінні герметика з використанням випробувального зразка композитної консольної балки. Цей метод передбачає визначення механічних властивостей герметика шляхом вимірювання радіуса кривизни композитної балки в консольній конфігурації. Результати цих випробувань підтверджують використання моделі та дають уявлення про властивості матеріалу, необхідні для надійної інкапсуляції електронних вузлів у суворих умовах.

Робота [2] була спрямована на критичну потребу в надійних, довгострокових енергетичних рішеннях у Інтернеті речей (IoT), де мікроелектронні пристрої потребують високої потужності з мінімальним обслуговуванням. Дослідження зосереджувалося на розробці мікросуперконденсаторів (MSC – micro-supercapacitors), які, незважаючи на їхній потенціал завдяки високій щільності потужності та тривалому циклу, стикаються зі значними проблемами, пов'язаними з низькою напругою елемента та щільністю енергії. Дослідження вивчає передову техніку електродних матеріалів MSC і структурну конструкцію струмоприймачів у обмеженому доступному просторі з метою збільшення електрохімічно активної площі поверхні та покращення кінетики дифузії іонів для більш високої щільності площі енергії.

Ключовим нововведенням у цій роботі є використання електролітів на основі протонної іонної рідини (PIL – protic ionic liquid) у поєднанні з електродами з водного діоксиду рутенію (RuO_2) на міжпальцевих підкладках MSC. RuO_2 , відомий своєю чудовою провідністю, електрохімічною оборотністю та стабільністю, використовується завдяки своїм псевдоємнісним властивостям. PIL, вибрані через їх здатність долати такі проблеми, як випаровування та займість, пов'язані зі звичайними електролітами, пропонують розширену робочу напругу елемента та підвищену безпеку. Дослідження додатково розширює застосування PIL шляхом розробки 3D MSC з більшим масовим навантаженням активних матеріалів з використанням пористих золотих струмоприймачних підкладок, що призводить до кращого зберігання заряду та щільності енергії порівняно з традиційними водними системами. Щоб полегшити практичну інтеграцію з мікроелектронними пристроями, були розроблені твердотільні електроліти на основі іоногелю, що є стабільною та безпечною альтернативою рідким електролітам.

Крім того, варто зазначити праці наступних науковців: Су Ю., Сун Х., Сайрус Т., Чаухан П.С., Пехт М. [3], Рафік А., Феррейра І., Аббас Р., Баптіста А. [4], Ву М., Лі Дж., Чжан Х., Лю С., Чжао Дж. [5], Муніарі К., Русді М.С., Абдул Азіз М.С., Камаруддін Р., Ішак М.Х.Х., Алім М., Мохд Саллех М.А.А. [6], Лю Ю., Чен К., Цзінь Ю., Чжан А., Чжан М., Хуа Л., Ду Дж., Лі Р. [7], Захрі Н.,

Нордін А., Азлан Н., Хасан І., Тунг Л., Лім Л., Самсудін З. [8], Гуань З., Ян Дж., Ян Х., Лі Би., Го Л., Сунь Ц., Ген Т., Го С., Лю Л., Янь Ст, Ван С. [9], Чжан Л., Ван Дж., Лю Дж., Чжан Дж., Хоу Ю., Ван С. [10], Цзоу Дж., Чень З., Ван С., Лю Цз., Лю Ю., Фен П., Цзін С. [11], Лю Дж., Лі Ю., Юн С., Арумугам С., Бібі С. [12], Лін Р., Кім Х.Дж., Ачаванантадіт С., Сьон З., Лі Дж.К. [13], Хван С., Кан М., Лі А., Бе С., Лі С.К. [14], Чжао Дж., Цун Цз., Ху Дж., Лу Х., Ван Л. [15] та інших.

Проте, беручи до уваги вищезазначені наукові праці, питання, пов'язане з методологією по розробки інноваційних підходів у технології корпусування та складання виробів мікроелектронної техніки, все ще залишається недостатньо дослідженим та потребує подальшого опрацювання.

Метою статті є розробка інноваційних підходів у технології корпусування та складання RFID-датчиків.

Виклад основного матеріалу. Структура систем RFID включає кілька критичних компонентів. Ядром цієї системи є датчики RFID, які зазвичай працюють на високих частотах і є невід'ємною частиною передачі й прийому як енергії, так і даних через індуктивний зв'язок. Цей зв'язок досягається за допомогою змінного магнітного поля, що створюється між котушковими антенами зчитувача та маркера. Резонансний резервуар, що складається з котушки індуктивності та конденсатора, відіграє ключову роль у цьому процесі, при цьому резонансна частота зазвичай встановлюється на рівні 13,56 МГц для височастотних датчиків RFID. Передача енергії та передача даних базується на взаємодії між магнітними полями та резонансними частотами залучених антен. Загальна конструкція системи також включає такі апаратні елементи, як модулятори, демодулятори, підсилювачі та антени, а також програмні застосунки, які керують обміном даними між тегом, зчитувачем та підключеним комп'ютерним інтерфейсом.

Модулятор використовує модуляцію частотної маніпуляції (Frequency Shift Keying – FSK), працюючи на двох дискретних частотах (14 МГц і 6 МГц), щоб створити несучий сигнал, близький до звичайної ВЧ-несучої 13,56 МГц. Конструкція модулятора включає кварцеві генератори з керуванням напругою (voltage-controlled crystal oscillators – VCXO), аналогові перемикачі та ряд змішувачів. Ці компоненти працюють разом, щоб модулювати цифрові сигнали від мікроконтролера в радіочастотні сигнали для передачі.

У системах RFID радіочастотні підсилювачі необхідні для підвищення рівня напруги радіочастотних сигналів і забезпечення належного узгодження імпедансу між схемою модулятора та зовнішньою антеною. Двокаскадний підсилювач із прямим зв'язком використовується для збільшення напруги VCXO до 5 В (р-р), діючи як буферна схема. Крім того, вентиля ВТТ використовуються для об'єднання модульованих сигналів, запобігаючи перешкодам сигналу в аналоговому комутаторі.

Демодулятор перетворює прийняті радіочастотні сигнали назад у цифрові сигнали, які може обробити мікроконтролер. Він використовує фільтр

високих частот і детектор огинаючої для виділення високочастотних компонентів і перекладу їх на дискретні рівні, що відповідають вихідним цифровим сигналам. Ця конструкція дозволяє зчитувачу точно отримувати дані з тегу.

Для виготовлення гідрогелевого корпусу, сумісного з RFID, потрібна оновлена та детальна процедура, що включає передові матеріали та методології. Вона починається з підготовки компонентів гідрогелю. Для цього необхідний електропровідний полімер. У цьому випадку поліпірол було обрано завдяки його характерним властивостям електропровідності та адгезії. Щоб синтезувати поліпірол, пірол розчинюється у водному розчині, що містить хлорид заліза, який діє як окислювач. Ця реакція утворює поліпірол, який потім буде використовуватися для створення провідних шляхів і забезпечення ефективної адгезії всередині гідрогелю.

Гідрогелева матриця формується з використанням комбінації альгінату натрію та полівінілового спирту (ПВС). Альгінат натрію спочатку розчинюється у деіонізованій воді при 50°C при перемішуванні. Після досягнення однорідного розчину додається поліпірол і рН суміші доводиться до 8,5 за допомогою гідроксиду натрію. Потім суміш нагрівається до 60°C і перемішується протягом 3 годин для полегшення полімеризації поліпіролу. Одночасно готується розчин ПВС і змішується із сумішшю альгінату натрію і поліпіролу. Щоб забезпечити належне зшивання, послідовно додається глутаровий альдегід і персульфат калію, поки суміш витримується на льоду. Ця суміш розливається у циліндричні форми та залишається для гелеутворення при 60°C протягом 2 годин.

Для процесу корпусування готується гнучкий розчин силіконового каучуку (Ecoflex) з подальшим його дегазуванням, щоб усунути бульбашки повітря. Потім Ecoflex розливається у форми та затверджується при 60°C. У рамках процесу інтеграції гвинтоподібний дріт з нержавіючої сталі, який служитиме електродом, розміщується на шарі Ecoflex. У центрі форми розміщується циліндричний гідрогель, а на його поверхні - інший дріт з нержавіючої сталі. Додатковий Ecoflex заливається, щоб повністю покрити гідрогель, і знову затверджується при 60°C. Після затвердіння датчик виймається із форми, щоб отримати кінцевий RFID-сумісний гідрогелевий корпус.

Задля оцінки ефективності різних методів інкапсуляції для RFID-датчиків, було проведено тестування, яке зосереджувалося на інкапсуляції гідрогелю на основі поліпіролу (PPy) порівняно з інкапсуляцією на основі полідофаміну (PDA), поліуретану (PU) та епоксидної смоли (EP). Метою є оцінка довговічності, стабільності та продуктивності датчиків RFID за різних умов.

Датчики RFID, які використовуються в цьому дослідженні, є пасивними пристроями, що працюють на частоті 915 МГц з діапазоном зчитування приблизно 10 метрів і чутливістю 0,5 мВ. Структурний і поверхневий аналіз проводився за допомогою скануючої електронної мікроскопії (Scanning Electron Microscopy – SEM). Зображення SEM засвідчили, що неінкапсульовані

датчики RFID показали відкриті компоненти, тоді як інкапсуляція гідрогелю PPy призвела до однорідного покриття. Інкапсуляція PDA створила гладкий шар, інкапсуляція PU призвела до утворення гнучкого шару, а інкапсуляція ER утворила тверде захисне покриття. Ці спостереження вказують на різний ступінь покриття та захисту, що забезпечується кожним методом інкапсуляції. SEM-зображення корпусів з усіх матеріалів тестування показані на рисунку 1.

Початкові вимірювання показали, що датчики RFID, інкапсульовані гідрогелем PPy, давали найвищу потужність сигналу, у середньому 1,2 мВ порівняно з 1,1 мВ для PDA, 0,9 мВ для PU та 0,8 мВ для ER. Після 100 годин роботи потужність сигналу для гідрогелевих датчиків PPy трохи знизилася до 1,1 мВ, тоді як для датчиків PDA впала до 1,0 мВ. Інкапсульовані датчики PU та ER показали більш значне зниження з інтенсивністю сигналу 0,7 мВ та 0,6 мВ відповідно. Результати даних вимірювань відображені в табл. 1.

Подібним чином вимірювання діапазону зчитування показали, що датчики з гідрогелем PPy спочатку підтримували найдовший діапазон 10 метрів. Інкапсульовані датчики PDA йшли з невеликим відставанням з радіусом дії 9,5 метрів, тоді як інкапсульовані датчики PU та ER мали менший радіус дії 8 метрів і 7,5 метрів відповідно. Через 100 годин гідрогелеві датчики PPy все ще досягали діапазону зчитування 9,8 метрів, тоді як датчики КПК зменшилися до 9 метрів. Діапазон зчитування для датчиків PU та ER становив 6,5 метрів та 6 метрів відповідно.

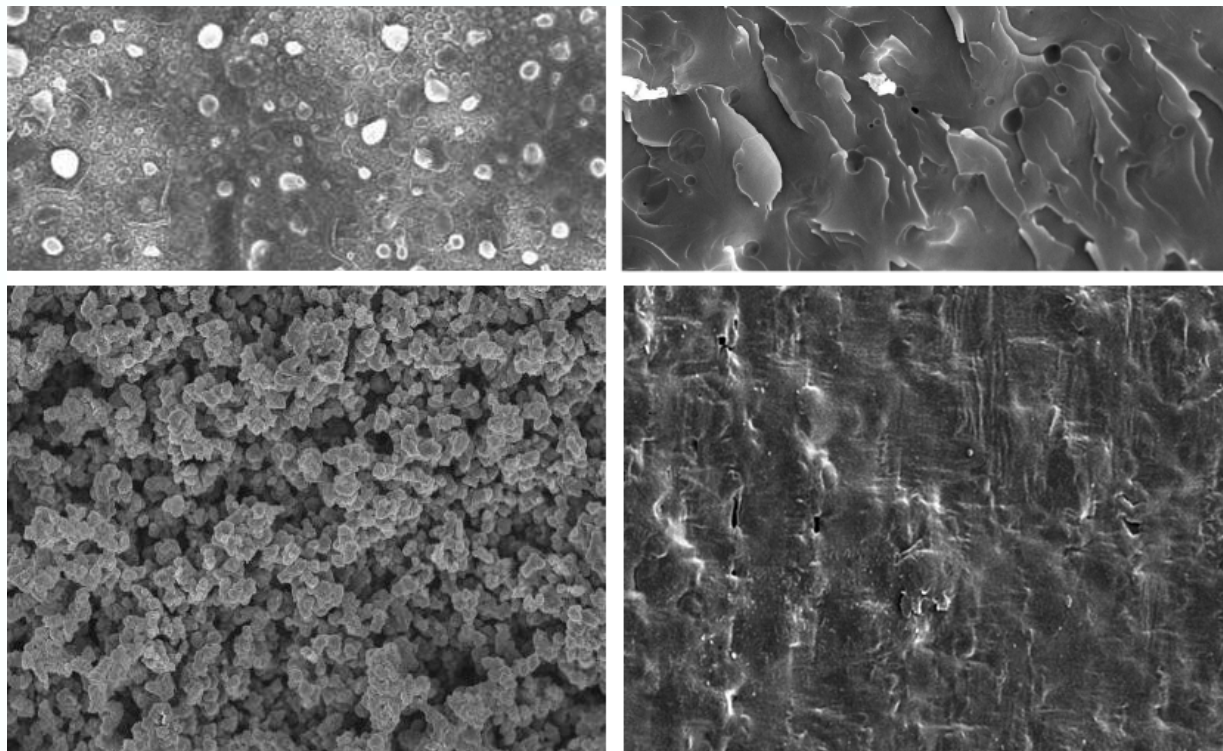

Рис. 1 (За часовою стрілкою) Корпуси RFID-датчиків з PPy; PDA; PU; ER

Таблиця 1.

Вимірювання сили сигналу у датчиків RFID до та після 100 годин експлуатації в залежності від методу інкапсуляції

Метод інкапсуляції	Початкова сила сигналу (mV)	Сила сигналу після 100 годин (mV)
PPy	1.2	1.1
PDA	1.1	1.0
PU	0.9	0.7
ER	0.8	0.6

Довготривала стабільність оцінювалася піддаванням датчиків безперервній роботі протягом 100 годин. Показники продуктивності показали, що PPy і PDA-інкапсульовані датчики продемонстрували більш стабільну продуктивність порівняно з PU і ER-інкапсульованими датчиками, які продемонстрували помітне зниження продуктивності.

Тестування на токсичність включало вплив датчиків RFID на розчини 300 ppm Cu^{2+} , Ag^{+} і Fe^{3+} протягом 1 години. До впливу, струмовий відгук для гідрогелевих датчиків PPy становив 15,0 мА, тоді як датчики PDA зафіксували 14,8 мА. Інкапсульовані сенсори PU та ER мали нижчі показники 12,5 мА та 12,0 мА відповідно. Після опромінення струмовий відгук для гідрогелевих датчиків PPy знизився до 13,0 мА, а для датчиків PDA — до 12,5 мА. Датчики PU та ER продемонстрували більш виражене зниження 10,0 мА та 9,5 мА відповідно. Результати вимірювань продемонстровано у таблиці 2.

Діапазон зчитування після впливу Cu^{2+} показав зменшення для всіх типів інкапсуляції. Дальність зчитування гідрогелевих датчиків PPy зменшилася до 9,5 метрів, датчиків PDA – до 9 метрів, а датчиків PU та ER – до 6 метрів та 5,5 метрів відповідно. Подібні тенденції спостерігалися для датчиків, які піддавалися впливу іонів срібла (Ag^{+}) та іонів заліза (Fe^{3+}), причому гідрогель PPy зберігав відносно кращі характеристики в усіх умовах.

Таблиця 2.

Вплив іонів Cu^{2+} , Ag^{+} і Fe^{3+} на роботу RFID-датчиків в залежності від методу інкапсуляції

Метод інкапсуляції	Початкова сила сигналу (mV)	Сила сигналу після впливу (mV)
PPy	15.0	13.0
PDA	14.8	12.5
PU	12.5	10.0
ER	12.0	9.5

Тестування відновлення після впливу іонів важких металів показало, що датчики, інкапсульовані PPy та PDA, продемонстрували краще відновлення як за поточним відгуком, так і за діапазоном зчитування. До опромінення

гідрогелеві датчики РРy мали струмовий відгук 15,0 мА, який відновився до 14,8 мА. Датчики КПК мали початковий струм 14,8 мА і відновили його до 14,5 мА. Датчики PU та ER показали нижчі показники відновлення з кінцевими струмами 11,0 мА та 10,5 мА відповідно.

Таким чином, інкапсуляція гідрогелю на основі поліпіролу продемонструвала надійну продуктивність за всіма перевіреними параметрами, включаючи структурну цілісність, потужність сигналу, діапазон зчитування, довготривалу стабільність і відновлення після впливу важких металів. Це робить його кращим вибором порівняно з іншими протестованими методами інкапсуляції.

Висновки. Дослідження демонструє, що інкапсуляція гідрогелем РРy значно підвищує продуктивність і стабільність датчиків RFID порівняно з іншими методами інкапсуляції. Датчики RFID, інкапсульовані в РРy, не тільки показали покращену стійкість до факторів навколишнього середовища та токсичних впливів, але також продемонстрували кращу можливість повторного використання та постійну продуктивність. Цей висновок підкреслює потенціал інкапсуляції РРy як чудового методу розробки довговічних і надійних датчиків RFID для різних застосувань.

Література:

1. Varner H., Mahaffey J., Marinis T., DiBiasio C. Encapsulation of Microelectronic Assemblies for use in Harsh Environments. *International Symposium on Microelectronics*. 2017. P. 000292-000299. DOI:10.4071/isom-2017-WA51_072 (last accessed: 24.08.2024).
2. Seenath, J., Pech S., Rochefort D. High Energy Density Porous RuO₂ micro-Supercapacitors Using Protic Ionic Liquid Electrolytes. *ECS Meeting Abstracts*. MA2023-01. 2023. P. 441-441. DOI:10.1149/MA2023-011441mtgabs (last accessed: 24.08.2024).
3. Su Y., Song X., Syrus T., Chauhan P.S., Pecht M. Plastic Packaging of Microelectronic Devices. 2016. DOI:10.1016/B978-0-12-803581-8.02039-7 (last accessed: 24.08.2024).
4. Rafique A., Ferreira I., Abbas G., Baptista A. Recent Advances and Challenges Toward Application of Fibers and Textiles in Integrated Photovoltaic Energy Storage Devices. *Nano-micro letters*. 2023. № 15. 40 p. DOI:10.1007/s40820-022-01008-y (last accessed: 24.08.2024).
5. Wu M., Li J., Zhang X., Liu S., Zhao J. Design of Imide Oligomer-Mediated MOF Clusters for Solar Cell Encapsulation Systems by Interface Fusion Strategy. *Advanced science*. 2023. № 10. e2206748. DOI:10.1002/adv.202206748 (last accessed: 24.08.2024).
6. Muniary K., Rusdi M. S., Abdul Aziz M. S., Kamaruddin R., Ishak M. H. H., Alim M., Mohd Salleh M. A. A. The Effect of the Epoxy Curing Method on the Encapsulation of Led. 2023. DOI:10.1007/978-981-19-9267-4_17 (last accessed: 24.08.2024).
7. Liu Y., Chen X., Jin Y., Zhang A., Zhang M., Hua L., Du J., Li G. Hybrid Printed Rigidity-Programmable Substrate/Liquid Metal 3D Circuits Toward Stretchable Electronics. *Advanced Electronic Materials*. 2024. № 10. DOI:10.1002/aelm.202300763 (last accessed: 24.08.2024).
8. Zahri N., Nordin A., Azlan N., Hassan I., Tung L., Lim L., Samsudin Z. Wearable strain sensors: design shapes, fabrication, encapsulation and performance evaluation methods. *Sensors & Diagnostics*. 2024. DOI:10.1039/D4SD00190G (last accessed: 24.08.2024).
9. Guan Z., Yan J., Yan H., Li B., Guo L., Sun Q., Geng T., Guo X., Liu L., Yan W., Wang X. Enhanced Stability and Detection Range of Microbial Electrochemical Biototoxicity Sensor by Polydopamine Encapsulation. *Biosensors*. 2024. № 14. 365 p. DOI:10.3390/bios14080365 (last accessed: 24.08.2024).

10. Zhang L., Wang J., Liu J., Zhang J., Hou Y., Wang S. Encapsulation Research of Microfiber Mach-Zehnder Interferometer Temperature and Salinity Sensor in Seawater. *IEEE Sensors Journal*. 2021. P. 1-11. DOI:10.1109/JSEN.2021.3110789 (last accessed: 24.08.2024).
11. Zou J., Chen Z., Wang S., Liu Z., Liu Y., Feng P., Jing X. A Flexible Sensor with Excellent Environmental Stability Using Well-Designed Encapsulation Structure. *Polymers*. 2023. № 15. 2308 p. DOI:10.3390/polym15102308 (last accessed: 24.08.2024).
12. Liu J., Li Y., Yong S., Arumugam S., Beeby S. Flexible printed monolithic-structured solid-state dye sensitized solar cells on woven glass fibre textile for wearable energy harvesting applications. *Sci. Rep.* 2019. № 9. 1362 p. DOI:10.1038/s41598-018-37590-8 (last accessed: 24.08.2024).
13. Lin R., Kim H.J., Achavananthadith S., Xiong Z., Lee J.K. Digitally-embroidered liquid metal electronic textiles for wearable wireless systems. *Nat. Commun.* 2022. № 13. 2190 p. DOI:10.1038/s41467-022-29859-4 (last accessed: 24.08.2024).
14. Hwang S., Kang M., Lee A., Bae S., Lee S.K. Integration of multiple electronic components on a microfibre towards an emerging electronic textile platform. *Nat. Commun.* 2022. № 13. 3173 p. DOI:10.1038/s41467-022-30894-4 (last accessed: 24.08.2024).
15. Zhao J., Cong Z., Hu J., Lu H., Wang L. Regulating zinc electroplating chemistry to achieve high energy coaxial fiber Zn ion supercapacitor for self-powered textilebased monitoring system. *Nano Energy*. № 93. 106893 p. DOI:10.1016/j.nanoen.2021.106893 (last accessed: 24.08.2024).

References:

1. Varner, H., Mahaffey, J., Marinis, T., & DiBiasio, C. (2017). Encapsulation of microelectronic assemblies for use in harsh environments. *International Symposium on Microelectronics*, 000292-000299. Retrieved from https://doi.org/10.4071/isom-2017-WA51_072 [In English].
2. Seenath, J., Pech, S., & Rochefort, D. (2023). High energy density porous RuO₂ micro-supercapacitors using protic ionic liquid electrolytes. *ECS Meeting Abstracts*, MA2023-01, 441-441. Retrieved from <https://doi.org/10.1149/MA2023-011441mtgabs> [In English].
3. Su, Y., Song, X., Syrus, T., Chauhan, P. S., & Pecht, M. (2016). Plastic packaging of microelectronic devices. *Plastic Packaging of Microelectronic Devices*. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-803581-8.02039-7> [In English].
4. Rafique, A., Ferreira, I., Abbas, G., & Baptista, A. (2023). Recent advances and challenges toward application of fibers and textiles in integrated photovoltaic energy storage devices. *Nano-Micro Letters*, 15, 40. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/s40820-022-01008-y> [In English].
5. Wu, M., Li, J., Zhang, X., Liu, S., & Zhao, J. (2023). Design of imide oligomer-mediated MOF clusters for solar cell encapsulation systems by interface fusion strategy. *Advanced Science*, 10, e2206748. Retrieved from <https://doi.org/10.1002/advs.202206748> [In English].
6. Muniary, K., Rusdi, M. S., Abdul Aziz, M. S., Kamaruddin, R., Ishak, M. H. H., Alim, M., & Mohd Salleh, M. A. A. (2023). The effect of the epoxy curing method on the encapsulation of LED. Retrieved from https://doi.org/10.1007/978-981-19-9267-4_17 [In English].
7. Liu, Y., Chen, X., Jin, Y., Zhang, A., Zhang, M., Hua, L., Du, J., & Li, G. (2024). Hybrid printed rigidity-programmable substrate/liquid metal 3D circuits toward stretchable electronics. *Advanced Electronic Materials*, 10. Retrieved from <https://doi.org/10.1002/aelm.202300763> [In English].
8. Zahri, N., Nordin, A., Azlan, N., Hassan, I., Tung, L., Lim, L., & Samsudin, Z. (2024). Wearable strain sensors: Design shapes, fabrication, encapsulation and performance evaluation methods. *Sensors & Diagnostics*. Retrieved from <https://doi.org/10.1039/D4SD00190G> [In English].

9. Guan, Z., Yan, J., Yan, H., Li, B., Guo, L., Sun, Q., Geng, T., Guo, X., Liu, L., Yan, W., & Wang, X. (2024). Enhanced stability and detection range of microbial electrochemical biotoxicity sensor by polydopamine encapsulation. *Biosensors*, 14, 365. Retrieved from <https://doi.org/10.3390/bios14080365> [In English].
10. Zhang, L., Wang, J., Liu, J., Zhang, J., Hou, Y., & Wang, S. (2021). Encapsulation research of microfiber Mach-Zehnder interferometer temperature and salinity sensor in seawater. *IEEE Sensors Journal*, 1-11. Retrieved from <https://doi.org/10.1109/JSEN.2021.3110789> [In English].
11. Zou, J., Chen, Z., Wang, S., Liu, Z., Liu, Y., Feng, P., & Jing, X. (2023). A flexible sensor with excellent environmental stability using well-designed encapsulation structure. *Polymers*, 15, 2308. Retrieved from <https://doi.org/10.3390/polym15102308> [In English].
12. Liu, J., Li, Y., Yong, S., Arumugam, S., & Beeby, S. (2019). Flexible printed monolithic-structured solid-state dye sensitized solar cells on woven glass fiber textile for wearable energy harvesting applications. *Scientific Reports*, 9, 1362. Retrieved from <https://doi.org/10.1038/s41598-018-37590-8> [In English].
13. Lin, R., Kim, H. J., Achavananthadith, S., Xiong, Z., & Lee, J. K. (2022). Digitally-embroidered liquid metal electronic textiles for wearable wireless systems. *Nature Communications*, 13, 2190. Retrieved from <https://doi.org/10.1038/s41467-022-29859-4> [In English].
14. Hwang, S., Kang, M., Lee, A., Bae, S., & Lee, S. K. (2022). Integration of multiple electronic components on a microfiber towards an emerging electronic textile platform. *Nature Communications*, 13, 3173. Retrieved from <https://doi.org/10.1038/s41467-022-30894-4> [In English].
15. Zhao, J., Cong, Z., Hu, J., Lu, H., & Wang, L. (2021). Regulating zinc electroplating chemistry to achieve high energy coaxial fiber Zn ion supercapacitor for self-powered textile-based monitoring system. *Nano Energy*, 93, 106893. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.nanoen.2021.106893> [In English].

СЕРІЯ «Фізико-математичні науки»

УДК 519.246.8

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-954-966](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-954-966)

Герич Вадим Юрійович магістр, спеціальність 113 Прикладна математика, ДВНЗ «Ужгородський національний університет», вул. Заньковецької, 89А, м. Ужгород, 88015, тел.:(066) 075-13-12, <https://orcid.org/0009-0000-6672-1490>

Ніколенко Володимир Володимирович кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри, ДВНЗ «Ужгородський національний університет», вул. Заньковецької, 89А, м. Ужгород, 88015, тел.:(095) 214-92-41, <https://orcid.org/0009-0009-5862-0062>

Копча-Горячкіна Галина Ернестівна старший викладач. ДВНЗ «Ужгородський національний університет», вул. Заньковецької, 89А, м. Ужгород, 88015, тел.:(095) 214-92-41, <https://orcid.org/0009-0000-6754-9282>

**ПРОГНОЗУВАННЯ ДИНАМІЧНИХ РЯДІВ ЗА ДОПОМОГОЮ
КВАНТОВАНИХ МОДЕЛЕЙ ЯПОНСЬКИХ СВІЧОК ПЕРШОГО
ПОРЯДКУ**

Анотація. У статті розглянуто застосування моделей японських свічок n -го порядку на наборах динамічних рядів котирувань пар валют. Сучасні підходи до аналізу часових рядів здебільшого ґрунтуються на класичних методах прогнозування, що включають інтуїтивні оцінки подальшого руху ряду на основі спостережень за психологічними факторами, що впливають на учасників ринку.

Традиційний аналіз часто орієнтується на поведінку великих гравців на ринку та їхню реакцію на певні макроекономічні події. Проте, в рамках даного дослідження було розглянуто альтернативний підхід — математичне та статистичне моделювання часових рядів шляхом відокремлення та класифікації характерних для певного ряду вузьких класів свічок, що відрізняються високою точністю прогнозування.

Зокрема, основна мета дослідження полягала у створенні системи прогнозування на базі використання моделей японських свічок n -го порядку, яка здатна виявляти стабільні закономірності між формуванням конкретних моделей і подальшим розвитком трендів на ринку.

Важливо зазначити, що у даній роботі, яка є продовженням попереднього дослідження, опублікованого в статті [1], проводиться поглиблений аналіз моделей японських свічок, застосовуючи як класичні, так і сучасні методи класифікації та статистичного аналізу. Це дозволяє не лише оцінити потенціал різних моделей у прогнозуванні, але й перевірити їхню надійність на різних часових інтервалах та ринкових умовах.

В якості експериментальних даних були обрані котирування трьох валютних пар: USD – UAH, USD – EUR, USD – CNY, для яких були сформовані динамічні ряди з різними періодами (1 день, 3 дні, 5 днів, 7 днів). Для кожного з цих динамічних рядів було проведено класифікацію свічок методом квантування, після чого ці дані були піддані детальному статистичному аналізу для визначення ймовірностей подальших змін динаміки цін. Квантування дозволяє розбити ряд на підкласи, що істотно підвищує точність прогнозів, зокрема, для новоутворених моделей свічок, які мають відносно високі коефіцієнти прогнозуючої сили.

За результатами проведеного аналізу було виявлено 27 нових моделей, серед яких деякі показали значну ефективність у прогнозуванні подальшого руху динамічного ряду. Ці моделі мають потенціал для побудови на їх основі систем торгівлі на валютних ринках, що можуть бути інтегровані у стратегії як для короткострокових, так і для середньострокових періодів.

Таким чином, дослідження підтвердило важливість застосування статистичних методів для аналізу японських свічок та дозволило отримати цінну інформацію для подальшої розробки автоматизованих систем прогнозування.

Ключові слова: Прогнозування, динамічний ряд, часовий ряд, японські свічки, моделі, класифікація, квантування, статистичний аналіз.

Herych Vadym Yuriiovich Master's Degree, Specialty 113 Applied Mathematics, State Higher Education Institution "Uzhhorod National University", St. Zankovetska, 89A, Uzhhorod, 88015, tel.: (066) 075-13-12, <https://orcid.org/0009-0000-6672-1490>

Nikolenko Volodymyr Volodymyrovych Candidate of Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor of the Department, State Higher Education Institution "Uzhhorod National University", St. Zankovetska, 89A, Uzhhorod, 88015, tel.: (095) 214-92-41, <https://orcid.org/0009-0009-5862-0062>

Kopcha-Horiachkina Halyna Ernestivna Senior Lecturer, State Higher Education Institution "Uzhhorod National University", <https://orcid.org/0009-0000-6754-9282>

FORECASTING DYNAMIC SERIES USING QUANTIZED FIRST-ORDER JAPANESE CANDLESTICK MODELS

Abstract. The article examines the application of n th-order Japanese candlestick models on sets of time series data for currency pairs' quotes. Modern approaches to time series analysis largely rely on classical forecasting methods, which include intuitive assessments of future trends based on observations of psychological factors affecting market participants.

Traditional analysis often focuses on the behavior of major market players and their reactions to certain macroeconomic events. However, this study explores an alternative approach—mathematical and statistical modeling of time series by isolating and classifying specific narrow classes of candlesticks characteristic to a given series, which demonstrate high predictive accuracy.

The primary goal of the research is to create a forecasting system based on n th-order Japanese candlestick models that can identify stable patterns between the formation of specific models and subsequent market trends. It is important to note that this work, continuing the research presented in [1], delves into a deeper analysis of Japanese candlestick models, employing both classical and modern classification and statistical analysis methods. This enables not only the assessment of the potential of various models in forecasting but also testing their reliability across different time intervals and market conditions.

The experimental data included the quotes of three currency pairs: USD – UAH, USD – EUR, and USD – CNY, for which dynamic series were formed with varying periods (1 day, 3 days, 5 days, and 7 days). For each of these time series, candlestick classification was conducted using the quantization method, after which the classified data underwent detailed statistical analysis to determine the probabilities of future price movements. Quantization allows the breakdown of the series into subclasses, significantly enhancing the predictive accuracy, especially for the newly identified candlestick models that have relatively high forecasting power.

The results of the analysis revealed 27 new models, among which some demonstrated significant effectiveness in predicting the future direction of the time series. These models have the potential to be used in constructing trading systems for currency markets, which could be integrated into both short-term and medium-term strategies. Thus, the study confirmed the importance of applying statistical methods to the analysis of Japanese candlesticks and provided valuable insights for further development of automated forecasting systems.

Keywords: Forecasting, time series, dynamic series, Japanese candlesticks, models, classification, quantization, statistical analysis.

Постановка проблеми. Популярний нині метод прогнозування часових рядів є доволі абстрактним та має слабе статистичне підґрунтя, що обмежує

дослідника при аналізі динамічних рядів. Навіть попри існуючі трактування відомих моделей японських свічок вони можуть інтерпретуватись по різному, через що метод хоч і вважається зручним, проте про певну надійність і статистичну достовірність, особливо при регулярному і частому аналізі ітерацій на динамічному ряді і мови йти не може, надійними вважаються здебільш моделі, що в динамічному ряді виникають з занадто низькою частотою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Роботи Ніколенка В.В. (2009, 2012) [2][3] розглядають використання багаторівневих адаптивних моделей, що можуть застосовуватись для прогнозування часових рядів.

В роботі Мича І.А. та Ніколенка В.В. (2015) [4] проведено аналіз потенціалів деяких класів динамічних рядів. Ці роботи вказують на високий потенціал використання моделей японських свічок як інструменту для аналізу та прогнозування динамічних рядів за умов високої волатильності ринку.

Мета дослідження – проведення аналізу та збір статистичних даних, що б підтверджували ефективність методу прогнозування шляхом використання японських свічок n -го порядку, що представлений в статті.

Виклад основного матеріалу. Дана робота є прямим продовженням роботи по дослідженню прогнозування динамічних рядів японських свічок [1] та робіт по дослідженню структури динамічних рядів[2][3], а також створення ефективних алгоритмів їх прогнозування[4][5][6].

Нехай задано динамічний ряд z_1, z_2, \dots, z_n (1).

На цьому ряді можна побудувати досить багато різноманітних послідовностей японських свічок. Щоб побудувати японську свічку слід задати поточний елемент ряду $a_1=z_{i_1}$ та останній елемент $a_2=z_{i_2}$, що слугуватимуть нам цінами відкриття та закриття. На відріжку динамічного ряду $z_i, z_{i_1}, \dots, z_{i_2}$ знаходимо числа $b_1=\max\{z_i, \dots, z_{i_2}\}$ та $b_2=\min\{z_i, \dots, z_{i_2}\}$. Чотиривимірний вектор $S=\{a_1, a_2, b_1, b_2\}$ є математичною моделлю японської свічки. [8]

Означення 1. Потужність свічки – це число p , що визначає кількість елементів динамічного ряду, що входять до неї. $p = i_2 - i_1$.

Означення 2. Довжиною тіла свічки є число $U_1=|z_{i_1}-z_{i_2}|$, довжиною свічки - $U_2=b_1-b_2$.

Означення 3. Довжина нижньої тіні

$$c_1 = \begin{cases} b_1 - a_1, & \text{якщо свічка чорна} \\ b_1 - a_2, & \text{якщо свічка біла} \end{cases}, \quad c_2 = \begin{cases} b_2 - a_1, & \text{якщо свічка чорна} \\ b_2 - a_2, & \text{якщо свічка біла} \end{cases}$$

Означення 4. Потужність ряду японських свічок визначається кількістю свічок, що побудовані на динамічному ряді.

На динамічному ряді z_1, z_2, \dots, z_n можна задати певну кількість рядів японських свічок, що можуть мати різну потужність.

Якщо накласти певні обмеження на алгоритм формування ряду японських свічок то можна обчислити потужність сформованого ряду. Перелік обмежень наступний:

1. перша свічка починається з z_1 .
2. всі свічки мають однакову потужність p .
3. при формуванні ряду свічок кожний елемент z_i використовується лише один раз.
4. в формуванні ряду беруться до уваги всі значення початкового часового ряду.

При цих обмеженнях потужність часового ряду японських свічок знаходиться за формулою $\Pi = \left\lfloor \frac{n}{p} \right\rfloor$.

В даній роботі реалізовано спробу використати японські свічки для прогнозування напрямку руху динамічного часового ряду (визначити спадання чи зростання на наступних кроках). Формально задачу прогнозування можна задати у вигляді моделі $z_i, z_{i+1}, z_{i+2}, \dots, z_{i+n} = \hat{z}_{i+k+1}$, де \hat{z}_{i+k+1} – прогнозоване значення в точці $i+k+1$.

На основі елементів навчання $z_i, z_{i+1}, \dots, z_{i+k}$ побудуємо японську свічку i з її допомогою спробуємо побудувати прогноз напрямку руху динамічного ряду на кроці $i+k+1$.

Розглянемо свічки малої потужності $p = 1, 2, 3, 4$ [7]

1. Нехай $p = 1$, кожне число динамічного ряду є японською свічкою, тобто $a_1 = a_2 = b_1 = b_2$.

Це буде свічка без тіла та тіней z_1 .

(рис.1)

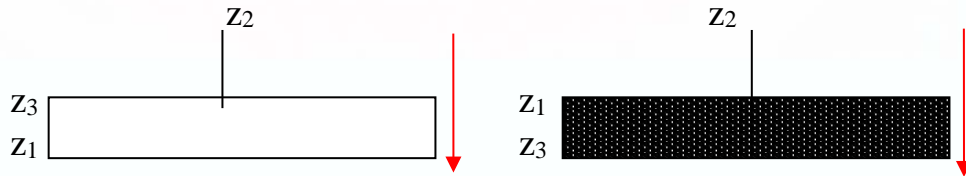

Використавши наївні алгоритми можемо зробити передбачення, що $\hat{z}_2 = z_1$. Очевидно, що при свічках з потужністю 1 гіпотеза про те, що поведінка динамічного ряду не буде змінюватись, здається найбільш очевидною.

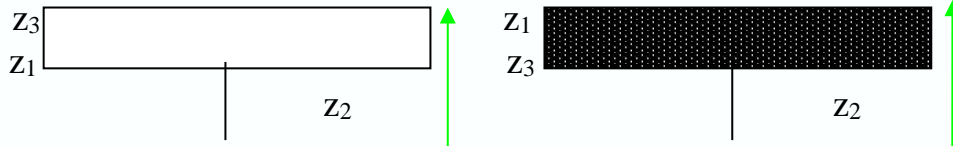
1. Нехай $p = 2$, в цьому випадку може виникнути 2 типи свічок: біла свічка без тіней та чорна свічка без тіней

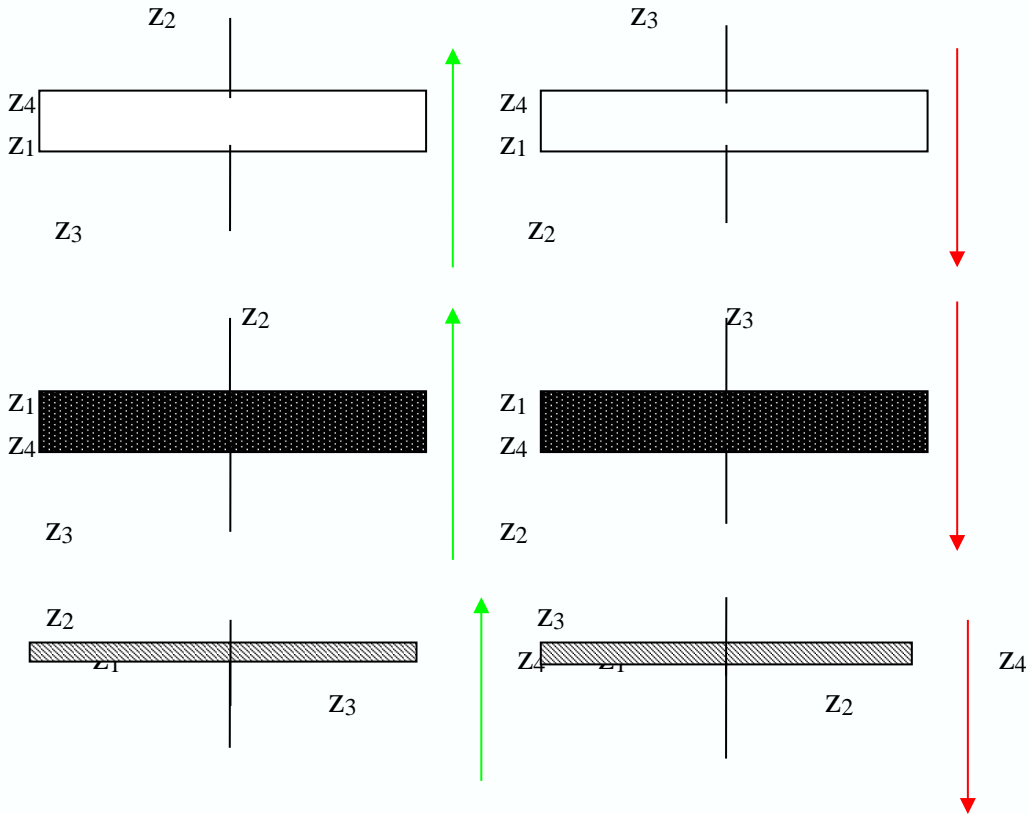
2. Якщо $p = 3$, то можна розглядати додатково ще 6 типів свічок:
 - А. дві свічки без тіла (з нижньою або верхньою тінями). Наївне міркування в такому випадку прогнозує продовження динаміки в напрямку тіні.
 - Б. дві свічки без нижньої тіні вказують на спадання

В. дві свічки без верхньої тіні вказують на зростання

3. Для $p = 4$ можна додатково розглядати ще три свічки (чорну та білу з тінями та тілами і свічку без тіла, але з тінями).

Якщо $z_3 < z_4$, то $z_5 > z_4$, при $z_3 < z_4$ – навпаки. Попри це, ймовірність руху динамічного ряду на 5-му кроці вгору чи вниз коливається біля 0,5.

Нехай на динамічному ряді z_1, z_2, \dots, z_n побудовано ряд з японських свічок S_1, S_2, \dots, S_m . Для кожної свічки S_1, S_2, \dots, S_m вказано число $S_i = \begin{cases} 1, \text{ якщо ряд зростає} \\ 0, \text{ якщо ряд спадає} \end{cases}$, що вказує на напрямок руху ряду.

Означення 6. При прогнозуванні динамічних рядів моделлю k -го порядку називають використання фігур, що містять не більше за k свічок. Моделлю першого порядку називається застосування лише однієї свічки.

Для кожного типу свічок знайдемо пари чисел q^i_1, q^i_2 , де q^i_1 – к-сть разів, коли ряд спадає після даного типу свічок, q^i_2 – к-сть разів, коли ряд зростає після даного типу свічок.

Означення 6. Японська свічка S_i має прогнозуючу силу $R(S_i) = \left| \frac{q^i_1 - q^i_2}{q^i_1 + q^i_2} \right| \frac{q^i_1 + q^i_2}{\Pi} = \frac{(q^i_1 - q^i_2)}{\Pi}$, де Π – потужність ряду японських свічок.

Означення 7. Японська свічка S_i має більше прогнозуючу силу ніж в свічки S_j якщо $R(S_j) > R(S_i)$.

Означення 8. Потужність типу свічки S_i на ряді S_1, S_2, \dots, S_m – це кількість свічок типу S_i на даному динамічному ряді.

Зрозуміло, що чим вища прогнозуюча сила свічки, тим кращий та надійніший прогноз руху динамічного ряду вона надає. В роботі [1] для кількох динамічних рядів побудовано ряди японських свічок різної потужності p , що відображають певні часові проміжки (година, день, 5 днів, тиждень, місяць).

В роботі [1] виділено 12 типів свічок. Для кожного типу свічки вказана ймовірність зростання або спадання динамічного ряду на наступній ітерації.

Аналіз результатів показав, що в більшості випадків ймовірність спадання або зростання свічок малої потужності є більш високими за ймовірності спадання або зростання свічок високої потужності, що коливаються довкола значення 0,5. Слід зазначити, що подібні високі значення є прямим наслідком малої потужності, через що прогнози, розраховані на їх основі ненадійні і мають малу ґрунтовну базу.

В даній роботі пропонується збільшити кількість типів японських свічок опираючись на ранжирування довжин їх тіл та тіней. Для цього виконаємо операцію квантування задавши певні пороги, для довжин кожної з складових свічок (тіла, верхньої та нижньої тіней).

Для отримання свічок з характеристиками, до прикладу, «коротке тіло», «нормальне тіло» та «довге тіло», задамо 2 пороги h_1 та h_2 ($h_2 > h_1$). Свічки з коротким тілом повинні мати тіло довжиною $0 \leq U \leq h_1$, з нормальним – $h_1 \leq U \leq h_2$, з довгим – $U \geq h_2$. Подібну операцію квантування можна проводити як завгодно багато разів додаючи нові пороги. Аналогічно можна розбити свічки і на класи опираючись на довжини їх нижніх та верхніх свічок.

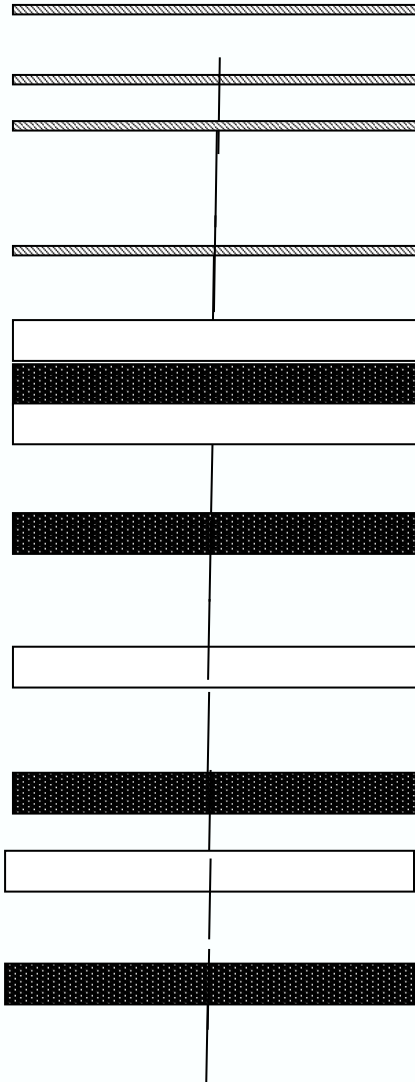
Тип тіла свічки можемо визначити за допомогою операції квантування і таким чином перевести з неперервної шкали до дискретної.

Нехай на динамічному ряді z_1, z_2, \dots, z_n побудовано ряд свічок S_1, S_2, \dots, S_m . Знаходимо максимальну довжину свічку $D = \max U_i = \max |a_1^i - a_2^i|$, $1 \leq i \leq m$. Вибравши кількість порогів квантування h_1, h_2, \dots, h_n , при $h_1 < h_2 < \dots < h_n$. Ці пороги розбіють діапазон довжини тіла $[0, D]$ на частини $[0, h_1]$, $[h_1, h_2]$, ..., $[h_2, D]$.

Кожному напівінтервалу поставимо у відповідність число $0, 1, 2, \dots, r$. Аналогічно здійснюємо перехід довжин тіней від неперервної шкали до дискретної. В роботі при переході від неперервної шкали до дискретної використано 2 пороги, що дало можливість збільшити кількість типів свічок.

В роботі [1] показано, що існує 12 типів свічок, що схематично можна зобразити як:

1. Без тіла і тіней
2. Без тіла і без нижньої тіні
3. Без тіла і без верхньої тіні
4. Без тіла
5. Біла свічка без тіней
6. Чорна свічка без тіней
7. Біла свічка без верхньої тіні
8. Чорна свічка без верхньої тіні
9. Біла свічка без нижньої тіні
10. Чорна свічка без нижньої тіні
11. Звичайна біла свічка
12. Звичайна чорна свічка

В даній роботі пропонується використати в операції дискретизації два пороги, що дає змогу отримати по три нові свічки з тих свічок, що мають тіла та тіні.

Таблиця 1.

Схематичне відображення набору нових типів свічок:

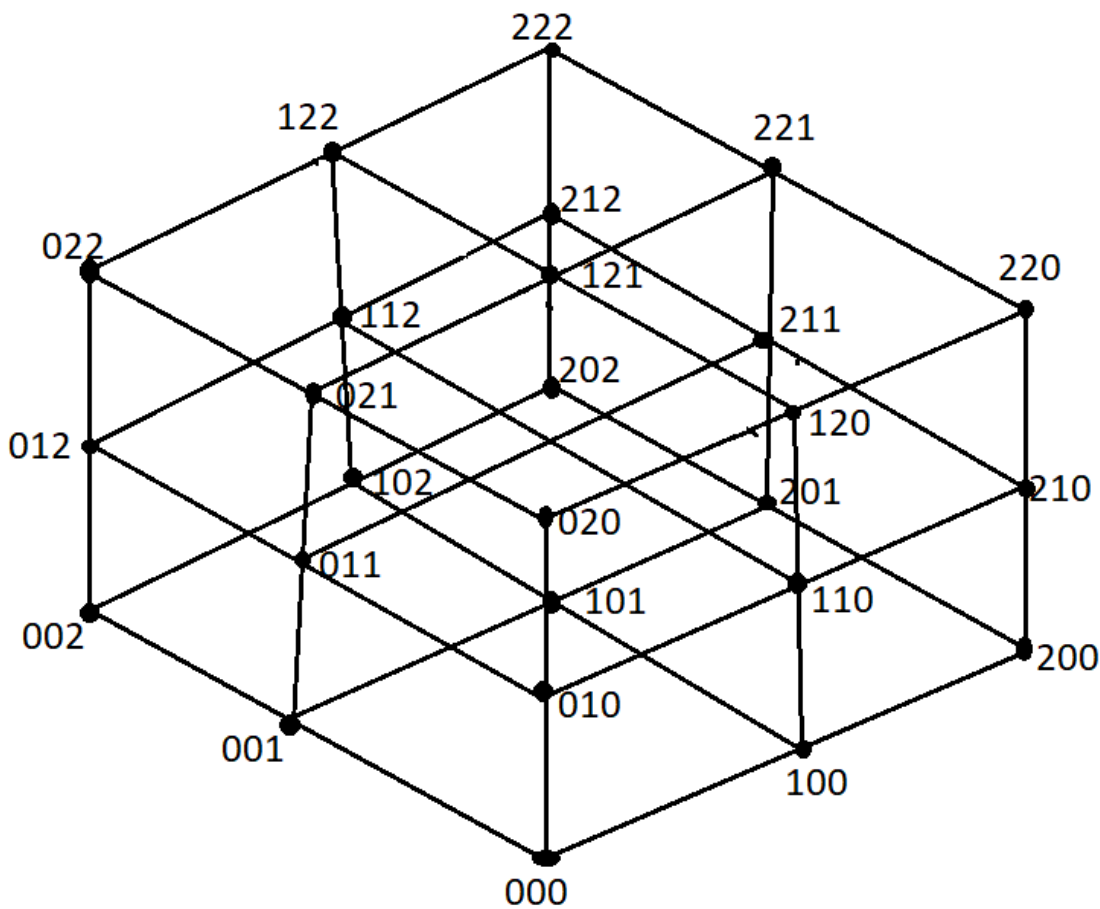
№	Можливі варіанти класу								
1	0,0,0								
2	0,0,0	0,1,0	0,2,0						
3	0,0,0	0,0,1	0,0,2						
4	0,0,0	0,0,1	0,0,2	0,1,0	0,1,1	0,1,2	0,2,0	0,2,1	0,2,2
5,6	0,0,0	1,0,0	2,0,0						
7,8	0,0,0	0,0,1	0,0,2	1,0,0	1,0,1	1,0,2	2,0,0	2,0,1	2,0,2
9,10	0,0,0	0,1,0	0,2,0	1,0,0	1,1,0	1,2,0	2,0,0	2,1,0	2,2,0
11,12	0,0,0	0,0,1	0,0,2	0,1,0	0,1,1	0,1,2	0,2,0	0,2,1	1,0,0
	1,0,1	1,0,2	1,1,0	1,1,1	1,1,2	1,2,0	1,2,1	1,2,2	2,0,0
	2,0,1	2,0,2	2,1,0	2,1,1	2,2,0	2,2,1	2,2,2	0,2,2	2,1,2

Означення 9. Дискретним кодом свічки є трійка чисел (l_1, l_2, l_3) , де l_1 – код довжини свічки, l_2, l_3 – код довжин тіней (нижньої та верхньої відповідно).

Твердження 1. Якщо при квантуванні довжина тіла і тіней вибрані два пороги, то кількість дискретних кодів визначається за формулою $(r+1)^{r+1}$. Для $r = 2$ кількість дискретних кодів свічок є рівною 27.

Твердження 2. Коди решіток для $r = 2$ утворюють 27-елементну решітку:

Решітка складається з 7 рядів: на першому ярусі свічки з кодом $(0,0,0)$, на останньому – $(2,2,2)$. Свічки з кодом (l_1, l_2, l_3) знаходяться на одній з вершин ярусу $l_1+l_2+l_3$, на другому і шостому по три коди, на третьому і п'ятому по шість, на четвертому 7 кодів свічки.

Граф 1.

Твердження 3. Кількість розширених дискретних рядів свічок для двох порогів є рівною $1+3 \times 2+9+3 \times 2+9 \times 2+9 \times 2+27 \times 2 = 112$

Для r порогів дискретизації кількість кодів свічок обчислюють за формулою $1+4(r+1)+5(r+1)^2+2(r+1)^{r+1}$.

Означення 10. Дві свічки називають еквівалентними відносно заданої шкали дискретизації якщо їх розширені дискретні коди співпадають.

Ця еквівалентність розіб'є множину розширених дискретних кодів на 27 класів, що відповідають вершинам графа 1. Таблиця 1 дає можливість

підрахувати скільки розширених дискретних кодів потраплять в один суміжний клас (вершину графа). В вершину з кодом (0,0,0) потраплять 12 розширених дискретних кодів, а з кодом (1,1,1) – тільки два.

Формулу для обчислення прогнозуючої сили можемо використати для обчислення прогнозуючої сили групи свічок, наприклад, прогнозуючу силу кластера або прогнозуючу силу свічок динамічного ряду.

Результати дослідження на динамічних рядах будуть представлені в вигляді таблиць з моделями 2-го порядку з потужностями $p = 1,3,5,7$, впорядкованих за спаданням значення прогнозуючої сили $R(S_i)$ на конкретному динамічному ряді.

Долар - Гривня

Модель	К-сть	К-сть зрост	К-сть спад	%зрост	%спад	Надійність
Без нижньої тіні біла класу (0, 0, 0)	346	208	138	0,60115607	0,3988439	1,926252064
Звичайна чорна класу (0, 0, 0)	817	431	386	0,52753978	0,4724602	1,238304898
Без верхньої тіні біла класу (0, 0, 0)	206	87	119	0,4223301	0,5776699	0,880572372
Звичайна чорна класу (0, 0, 1)	138	83	55	0,60144928	0,3985507	0,770500826
Без тіней чорна класу (0, 0, 0)	101	37	64	0,36633663	0,6336634	0,742982939
Без нижньої тіні чорна класу (0, 0, 0)	82	29	53	0,35365854	0,6463415	0,660429279
Звичайна біла класу (0, 1, 0)	12	10	2	0,83333333	0,1666667	0,220143093

Таблиця 2.1 usd – uah 1 день

Модель	К-сть	К-сть зрост	К-сть спад	%зрост	%спад	Надійність
Звичайна чорна класу (1, 0, 0)	154	139	15	0,9025974	0,0974026	10,04048583
Звичайна чорна класу (0, 0, 0)	328	218	110	0,66463415	0,3353659	8,744939271
Звичайна біла класу (0, 0, 0)	363	135	228	0,37190083	0,6280992	7,530364372
Звичайна біла класу (1, 0, 0)	84	9	75	0,10714286	0,8928571	5,344129555
Без верхньої тіні біла класу (0, 0, 0)	38	4	34	0,10526316	0,8947368	2,429149798
Без нижньої тіні біла класу (1, 0, 0)	37	12	25	0,32432432	0,6756757	1,052631579

Таблиця 2.2 usd – uah 3 дні

Модель	К-сть	К-сть зрост	К-сть спад	%зрост	%спад	Надійність
Звичайна чорна класу (0, 0, 0)	269	217	52	0,80669145	0,1933086	21,9123506
Звичайна біла класу (0, 0, 0)	257	62	195	0,24124514	0,7587549	17,6626826
Без нижньої тіні біла класу (0, 0, 0)	30	7	23	0,23333333	0,7666667	2,124833997
Звичайна біла класу (1, 0, 0)	15	0	15	0	1	1,992031873
Без верхньої тіні біла класу (0, 0, 0)	21	3	18	0,14285714	0,8571429	1,992031873
Звичайна чорна класу (1, 0, 0)	12	12	0	1	0	1,593625498
Звичайна чорна класу (0, 1, 0)	14	12	2	0,85714286	0,1428571	1,328021248
Звичайна чорна класу (0, 0, 1)	11	10	1	0,90909091	0,0909091	1,195219124
Звичайна чорна класу (1, 1, 0)	8	8	0	1	0	1,062416999

Таблиця 2.3 usd – uah 5 днів

Модель	К-сть	К-сть зрост	К-сть спад	%зрост	%спад	Надійність
Звичайна чорна класу (0, 0, 0)	181	149	32	0,82320442	0,1767956	21,82835821
Звичайна біла класу (0, 0, 0)	189	41	148	0,21693122	0,7830688	19,96268657
Без нижньої тіні біла класу (0, 0, 0)	16	1	15	0,0625	0,9375	2,611940299
Звичайна чорна класу (0, 0, 1)	16	14	2	0,875	0,125	2,23880597
Звичайна чорна класу (1, 1, 0)	9	9	0	1	0	1,679104478
Звичайна чорна класу (1, 0, 0)	9	9	0	1	0	1,679104478
Звичайна чорна класу (0, 1, 0)	15	11	4	0,73333333	0,2666667	1,305970149
Звичайна біла класу (0, 0, 1)	9	1	8	0,11111111	0,8888889	1,305970149

Таблиця 2.4 usd – uah 7 днів

Долар – Євро

Модель	К-сть	К-сть зрост	К-сть спад	%зрост	%спад	Надійність
Звичайна чорна класу (1, 0, 1)	354	192	162	0,54237288	0,4576271	0,795544948
Звичайна чорна класу (0, 0, 1)	210	93	117	0,44285714	0,5571429	0,636435959
Звичайна біла класу (1, 1, 1)	274	126	148	0,45985401	0,540146	0,583399629
Звичайна чорна класу (0, 0, 0)	85	53	32	0,62352941	0,3764706	0,556881464
Звичайна біла класу (1, 0, 0)	256	119	137	0,46484375	0,5351563	0,477326969
Звичайна чорна класу (1, 0, 0)	267	141	126	0,52808989	0,4719101	0,397772474
Звичайна біла класу (0, 0, 0)	71	28	43	0,3943662	0,6056338	0,397772474

Таблиця 3.1 usd – eur 1 день

Модель	К-сть	К-сть зрост	К-сть спад	%зрост	%спад	Надійність
Звичайна біла класу (1, 1, 1)	243	66	177	0,27160494	0,7283951	8,816521048
Звичайна чорна класу (1, 1, 1)	204	157	47	0,76960784	0,2303922	8,737092931
Звичайна чорна класу (1, 0, 1)	86	77	9	0,89534884	0,1046512	5,401111994
Звичайна біла класу (1, 1, 0)	77	15	62	0,19480519	0,8051948	3,733121525
Звичайна чорна класу (0, 1, 1)	103	63	40	0,61165049	0,3883495	1,826846704
Звичайна чорна класу (1, 1, 0)	77	49	28	0,63636364	0,3636364	1,667990469
Звичайна чорна класу (2, 1, 1)	24	22	2	0,91666667	0,08333333	1,588562351
Звичайна чорна класу (1, 0, 0)	23	20	3	0,86956522	0,1304348	1,350277998
Звичайна біла класу (0, 1, 0)	29	6	23	0,20689655	0,7931034	1,350277998
Звичайна чорна класу (0, 0, 1)	17	16	1	0,94117647	0,0588235	1,191421763

Таблиця 3.2 usd – eur 3 дні

Модель	К-сть	К-сть зрост	К-сть спад	%зрост	%спад	Надійність
Звичайна чорна класу (1, 1, 1)	175	151	24	0,86285714	0,1371429	16,71052632
Звичайна біла класу (1, 1, 1)	175	30	145	0,17142857	0,8285714	15,13157895
Звичайна чорна класу (1, 0, 1)	48	44	4	0,91666667	0,08333333	5,263157895
Звичайна біла класу (0, 1, 1)	102	41	61	0,40196078	0,5980392	2,631578947
Звичайна біла класу (1, 1, 0)	20	1	19	0,05	0,95	2,368421053
Звичайна біла класу (1, 0, 1)	34	9	25	0,26470588	0,7352941	2,105263158
Звичайна чорна класу (0, 0, 1)	14	14	0	1	0	1,842105263
Звичайна чорна класу (1, 1, 0)	14	13	1	0,92857143	0,0714286	1,578947368
Звичайна чорна класу (2, 1, 1)	10	10	0	1	0	1,315789474
Звичайна біла класу (1, 0, 0)	8	0	8	0	1	1,052631579
Звичайна біла класу (2, 1, 1)	7	0	7	0	1	0,921052632

Таблиця 3.3 usd – eur 5 днів

Модель	К-сть	К-сть зрост	К-сть спад	%зрост	%спад	Надійність
Звичайна чорна класу (1, 1, 1)	119	111	8	0,93277311	0,0672269	18,93382353
Звичайна біла класу (1, 1, 1)	126	17	109	0,13492063	0,8650794	16,91176471
Звичайна біла класу (1, 1, 0)	31	1	30	0,03225806	0,9677419	5,330882353
Звичайна біла класу (0, 1, 1)	48	14	34	0,29166667	0,70833333	3,676470588
Звичайна чорна класу (1, 1, 0)	18	15	3	0,83333333	0,1666667	2,205882353
Звичайна чорна класу (1, 2, 1)	19	15	4	0,78947368	0,2105263	2,022058824
Звичайна чорна класу (1, 0, 1)	11	11	0	1	0	2,022058824
Звичайна чорна класу (2, 1, 1)	9	9	0	1	0	1,654411765
Звичайна біла класу (1, 0, 1)	11	2	9	0,18181818	0,8181818	1,286764706
Звичайна біла класу (1, 2, 1)	13	3	10	0,23076923	0,7692308	1,286764706

Таблиця 3.4 usd – eur 5 днів

Долар – Юань

Модель	К-сть	К-сть зрост	К-сть спад	%зрост	%спад	Надійність
Звичайна біла класу (0, 0, 0)	308	139	169	0,4512987	0,5487013	0,839865622
Звичайна біла класу (0, 1, 1)	160	94	66	0,5875	0,4125	0,78387458
Звичайна чорна класу (1, 1, 1)	104	64	40	0,61538462	0,3846154	0,671892497
Звичайна біла класу (1, 1, 0)	87	32	55	0,36781609	0,6321839	0,643896976
Звичайна чорна класу (0, 1, 1)	186	104	82	0,55913978	0,4408602	0,615901456
Без нижньої тіні біла класу (1, 0, 1)	106	62	44	0,58490566	0,4150943	0,503919373
Без верхньої тіні чорна класу (0, 1, 0)	79	33	46	0,41772152	0,5822785	0,363941769
Звичайна біла класу (1, 1, 1)	93	53	40	0,56989247	0,4301075	0,363941769

Таблиця 4.1 usd – сну 1 день

Модель	К-сть	К-сть зрост	К-сть спад	%зрост	%спад	Надійність
Звичайна біла класу (0, 0, 0)	139	36	103	0,25899281	0,7410072	5,473856209
Звичайна біла класу (0, 1, 0)	76	9	67	0,11842105	0,8815789	4,738562092
Звичайна чорна класу (0, 0, 1)	72	60	12	0,83333333	0,1666667	3,921568627
Звичайна чорна класу (1, 1, 1)	60	53	7	0,88333333	0,1166667	3,758169935
Звичайна чорна класу (0, 1, 1)	148	97	51	0,65540541	0,3445946	3,758169935
Звичайна біла класу (1, 1, 1)	55	8	47	0,14545455	0,8545455	3,18627451
Звичайна біла класу (0, 1, 1)	138	50	88	0,36231884	0,6376812	3,104575163
Звичайна чорна класу (0, 0, 0)	98	67	31	0,68367347	0,3163265	2,941176471
Звичайна чорна класу (1, 0, 1)	28	26	2	0,92857143	0,0714286	1,960784314
Звичайна біла класу (1, 1, 0)	25	2	23	0,08	0,92	1,715686275
Звичайна чорна класу (1, 0, 0)	20	19	1	0,95	0,05	1,470588235
Звичайна біла класу (1, 0, 0)	16	0	16	0	1	1,307189542
Звичайна біла класу (1, 0, 1)	25	5	20	0,2	0,8	1,225490196
Звичайна чорна класу (1, 1, 0)	21	16	5	0,76190476	0,2380952	0,89869281

Таблиця 4.2 usd – сну 3 дні

Модель	К-сть	К-сть зрост	К-сть спад	%зрост	%спад	Надійність
Звичайна чорна класу (1, 1, 1)	68	64	4	0,94117647	0,0588235	8,021390374
Звичайна біла класу (1, 1, 1)	61	4	57	0,06557377	0,9344262	7,085561497
Звичайна біла класу (1, 1, 0)	40	0	40	0	1	5,347593583
Звичайна чорна класу (0, 1, 1)	78	56	22	0,71794872	0,2820513	4,545454545
Звичайна біла класу (0, 1, 1)	79	27	52	0,34177215	0,6582278	3,342245989
Звичайна біла класу (0, 1, 0)	69	23	46	0,33333333	0,6666667	3,07486631
Звичайна чорна класу (1, 1, 0)	27	25	2	0,92592593	0,0740741	3,07486631
Звичайна чорна класу (0, 0, 0)	31	24	7	0,77419355	0,2258065	2,272727273
Звичайна біла класу (0, 0, 0)	66	25	41	0,37878788	0,6212121	2,139037433
Звичайна біла класу (1, 0, 0)	16	0	16	0	1	2,139037433
Звичайна чорна класу (1, 0, 1)	14	14	0	1	0	1,871657754
Звичайна чорна класу (0, 0, 1)	17	15	2	0,88235294	0,1176471	1,737967914
Звичайна біла класу (1, 0, 1)	15	1	14	0,06666667	0,9333333	1,737967914
Звичайна біла класу (1, 2, 1)	12	1	11	0,08333333	0,9166667	1,336898396

Таблиця 4.3 usd – сну 5 днів

Модель	К-сть	К-сть зрост	К-сть спад	%зрост	%спад	Надійність
Звичайна чорна класу (1, 1, 1)	55	53	2	0,96363636	0,0363636	9,409594096
Звичайна біла класу (1, 1, 1)	59	5	54	0,08474576	0,9152542	9,040590406
Звичайна чорна класу (0, 1, 1)	51	41	10	0,80392157	0,1960784	5,719557196
Звичайна біла класу (0, 1, 0)	31	3	28	0,09677419	0,9032258	4,612546125
Звичайна біла класу (0, 1, 1)	59	17	42	0,28813559	0,7118644	4,612546125
Звичайна біла класу (1, 1, 0)	27	2	25	0,07407407	0,9259259	4,243542435
Звичайна чорна класу (1, 0, 1)	23	21	2	0,91304348	0,0869565	3,505535055
Звичайна біла класу (0, 0, 0)	30	8	22	0,26666667	0,7333333	2,58302583
Звичайна біла класу (1, 0, 0)	11	0	11	0	1	2,029520295
Звичайна чорна класу (0, 0, 1)	15	13	2	0,86666667	0,1333333	2,029520295
Звичайна біла класу (1, 0, 1)	12	1	11	0,08333333	0,9166667	1,84501845
Звичайна чорна класу (1, 0, 0)	9	9	0	1	0	1,660516605
Звичайна чорна класу (1, 1, 0)	15	12	3	0,8	0,2	1,660516605
Звичайна чорна класу (1, 2, 1)	8	8	0	1	0	1,47601476
Звичайна чорна класу (0, 0, 0)	18	12	6	0,66666667	0,3333333	1,10701107

Таблиця 4.4 usd – сну 7 днів

Висновки. З отриманих в таблицях 2.1 – 4.4 даних випливає, що даний метод аналізу, щонайменше, на даних часових рядах, дозволяє досягти надзвичайно високого рівня точності прогнозів. Також слід відмітити, що з зростанням потужності свічок зростає і точність прогнозів, що може бути наслідком невисокої волатильності національних валют.

Література:

1. Герич В.Ю., Ніколенко В.В., Копча-Горячкіна Г.Е. (2024). Прогнозування динамічних рядів за допомогою моделей японських свічок першого порядку // Наука і техніка сьогодні. – 2024. - №7(35). – С.1019-1031.
2. Міца О.В., Лавер В.О. Системний аналіз : навчально-методичний посібник. Ужгород: ПП «АУТДОР - ШАРК», 2021. 63 с.
3. Берзлев, О. Ю. Багаторівневі адаптивні моделі у задачах передбачування/ О. Ю. Берзлев, М. М. Маляр, В. В. Ніколенко / Науковий вісник Ужгородського університету : Серія: Математика і інформатика / гол. ред. П.М. Гудивок. – Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2009. – Вип.19. – С. 4–10.
4. Багаторівневі алгоритми прогнозування /В.В. Ніколенко / Матеріали VI-ї міжнародної школи-семінару «Теорія прийняття рішень», Ужгород, УжНУ, 2012. – С. 211-213.
5. Мич І.А., Ніколенко В.В. Потенціали деяких класів динамічних рядів / науковий вісник Ужгородського університету: серія: Математика і інформатика. – Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2015.- Вип.2. – С .94 – 97
6. Берзлев О.Ю., Ніколенко В.В. Прогнозування часових рядів методом зіставлення зі зразком/ Журнал управління розвитком складних систем Київський національного університету будівництва і архітектури, 2015. – Вип 22. – С. 101-107
7. Applied Time Series Econometrics / Edited by Helmut Lutkepohl and Markus Kratzig. – Cambridge University Press, 2004. –323p.
8. Timeless Techniques for Trading Stocks and Futures / G. L. Morris. – Irvin, 1995. – 299ст.

References:

1. Herych V.Y., Nikolenko V.V., Kopcha-Horyachkina H.E. (2024). Prohnozuvannya dynamichnykh ryadiv za dopomohoyu modeley yapons'kykh svichok pershoho poryadku [Forecasting dynamic series using first-order japanese candlestick models]. *Nauka I tekhnika s`ogodni*, 7(35), 1019 – 1031 [in Ukrainian].
2. Mitsa, O.V. & Laver V.O. (2021). Systemnii analiz: navchalno-metodychniy posubnyk. [System Analysis: Educational and Methodical Manual]. Uzhhorod: PP "AUTDOR - SHARK", 63 [in Ukrainian].
3. Berzlev, O. Y. & Mzlyar M.M. & Nikolenko V.V. (2009) Bahatoryvnevi adaptivni modeli u zadachah peredbachyvannya [Multilevel Adaptive Models in Forecasting Tasks] P.M. Gudyvok (Eds.), *Naukovii visnyk Uzhgorodskogo universytety: Seria: Matematika e Informatyka - Scientific Bulletin of Uzhhorod University: Series: Mathematics and Informatics*, (pp. 4 – 10). Uzhgorod: UzhSU [in Ukrainian]
4. Nikolenko V.V. (2012). Bahatoryvnevi alorytmy prognozuvanya [Multilevel Forecasting Algorithms] Proceedings from MIIM `12: VI Mizhnarodnoni shkoly-seminary "Teoria pryinatya rishenn" - the sixth International School-Seminar "Decision Theory". (pp. 211-213), Uzhhorod : UzhSU.
5. Mych I.A. & Nikolenko V.V. (2015) Potencialy deyakyh clasiv dynamichnyh ryadiv [Potentials of Some Classes of Dynamic Series] *Naukovii visnyk Uzhgorodskogo universytety: Seria: Matematika i Informatyka - Scientific Bulletin of Uzhhorod University: Series: Mathematics and Informatics*, (pp. 94 – 97). Uzhgorod: UzhSU [in Ukrainian]
6. Berzlev O.Y. & Nikolenko V.V. (2015) Prognozyvannya chasovyh ryadiv methodom zistavlyennya zi zrazkom [Time Series Forecasting Using Pattern Matching Method] *Zhyrnal upravlinnya rozvytkom skladnyh system - Proceeding of the Journal of Complex Systems Development Management* (issue 22) (pp. 101 – 107) Kyiv: Kyiv National University of Construction and Architecture [in Ukrainian]
7. Lutkepohl H. (Eds.) & Kratzig M. (Eds.) (2004) Applied Time Series Econometrics, (pp. 323). Cambridge : Cambridge University Press
8. Morris G. L. (1995) Timeless Techniques for Trading Stocks and Futures, (pp. 299) Toronto: Irvin

УДК 519.2

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-967-979](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-967-979)

Кобус Олена Сергіївна кандидат фізико-математичних наук, доцент, завідувач кафедри технологій захисту кіберпростору центру кібербезпеки Навчально-наукового інститут інформаційної безпеки та стратегічних комунікацій, Національна академія Служби безпеки України, <https://orcid.org/0000-0003-3130-6515>

КОПУЛА-МОДЕЛІ В МАТЕМАТИЦІ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ СТРУКТУРИ ЗАЛЕЖНОСТІ МІЖ МНОЖИННИМИ ФАКТОРАМИ РИЗИКУ, ЩО ПРИЗВОДЯТЬ ДО ПОДІЙ «ЧОРНОГО ЛЕБЕДЯ»

Анотація. Безпрецедентний вплив подій «Чорного лебедя» - рідкісних, потужних подій, які часто раціоналізують заднім числом – вимагає розробки вдосконалених математичних моделей, здатних врахувати складні взаємозв'язки між численними факторами ризику. Традиційні методики оцінки ризиків, які спираються на припущення про нормальний розвиток подій та історичні дані, часто виявляються недостатніми для прогнозування таких відхилень. У цьому дослідженні розглядається застосування моделей копул в математиці для визначення складної структури залежності між різними факторами ризику, що забезпечує надійну основу для виявлення потенційних сценаріїв «чорного лебедя». Копули, математичні функції, які пов'язують багатовимірні функції розподілу з їхніми граничними розподілами, пропонують складний підхід до моделювання залежностей, особливо в хвостах розподілів, де знаходяться екстремальні події. Відокремлюючи моделювання граничної поведінки від структури залежностей, копули забезпечують безпрецедентну гнучкість і точність у відображенні нелінійних і хвостових залежностей, які традиційні моделі ігнорують. Це дослідження поєднує теорію копул з передовими статистичними та імовірнісними методами для побудови комплексної моделі, яка прояснює залежності між численними факторами ризику.

Методологія передбачає багатокроковий процес: спочатку оцінюється граничний розподіл факторів ризику за допомогою параметричних і непараметричних методів, а потім обираються та підбираються відповідні копули для моделювання їхньої спільної поведінки. Структура залежностей на основі копул потім наноситься на складні мережеві моделі для аналізу

взаємодій вищого порядку та потенційних шляхів поширення системного ризику. Такий комплексний підхід дозволяє моделювати різні стресові сценарії, поглиблюючи наше розуміння того, як локальні шоки можуть перерости в системні кризи. Для перевірки моделі проведено детальне дослідження фінансової кризи 2008 року, використовуючи реальні дані про фінансові показники, економічні індикатори та міжбанківські мережі. Отримані висновки демонструють, що копуло-мережева модель не лише фіксує значні хвостові залежності, але й визначає критичні вузли та шляхи, які сприяли каскадним збоям, що спостерігалися під час кризи. Аналіз чутливості також показує стійкість моделі до варіацій параметрів, підкреслюючи важливість точної оцінки залежностей в управлінні ризиками.

Ключові слова: копула-моделі, вища математика, залежності, теорія ймовірності та математична статистика, теорія ризиків, події «Чорного лебедя», фактори ризику.

Kobus Olena Serhiivna Candidate of Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor, Head of the Department of Cyberspace Protection Technologies of the Cybersecurity Centre, Educational and Research Institute of Information Security and Strategic Communications, National Academy of the Security Service of Ukraine, <https://orcid.org/0000-0003-3130-6515>

COPULA MODELS IN MATHEMATICS TO DETERMINE THE STRUCTURE OF DEPENDENCE BETWEEN MULTIPLE RISK FACTORS LEADING TO BLACK SWAN EVENTS

Abstract. The unprecedented impact of Black Swan events - rare, powerful events that are often rationalised in hindsight - requires the development of advanced mathematical models capable of accounting for the complex interrelationships between multiple risk factors. Traditional risk assessment techniques, which rely on assumptions of normal developments and historical data, are often insufficient to predict such deviations. This study examines the use of copula models in mathematics to identify the complex structure of dependencies between different risk factors, which provides a reliable basis for identifying potential black swan scenarios. Copulas, mathematical functions that relate multivariate distribution functions to their marginal distributions, offer a sophisticated approach to modelling dependencies, especially in the tails of distributions where extreme events are located. By decoupling the modelling of marginal behaviour from the structure of dependencies, copulas provide unprecedented flexibility and accuracy in capturing nonlinear and tail dependencies that traditional models ignore. This study combines

copula theory with advanced statistical and probabilistic methods to build a comprehensive model that clarifies the dependencies between multiple risk factors.

The methodology involves a multi-step process: first, the marginal distribution of risk factors is estimated using parametric and non-parametric methods, and then appropriate copulas are selected and matched to model their joint behaviour. The copula-based dependency structure is then mapped onto complex network models to analyse higher-order interactions and potential pathways for systemic risk propagation. This comprehensive approach allows us to simulate various stress scenarios, deepening our understanding of how local shocks can escalate into systemic crises. To validate the model, we conducted a detailed study of the 2008 financial crisis using real data on financial performance, economic indicators, and interbank networks. Our findings demonstrate that the copulo-network model not only captures significant tail dependencies, but also identifies critical nodes and pathways that contributed to the cascading failures observed during the crisis. The sensitivity analysis also shows the model's robustness to parameter variations, emphasising the importance of accurate assessment of dependencies in risk management.

Keywords: copula models, higher mathematics, dependencies, probability theory and mathematical statistics, risk theory, Black Swan events, risk factors.

Постановка проблеми. В останні десятиліття концепція «подій Чорного лебедя», популяризована Нассимом Ніколасом Талебом, стала невід'ємною частиною дискурсу про управління ризиками, економіку та складні математичні системи. Ці події, що характеризуються надзвичайною рідкістю, серйозними наслідками та ретроспективною передбачуваністю, кидають виклик традиційним методологіям оцінки ризиків. Традиційні статистичні моделі часто не в змозі передбачити такі події через їхню залежність від історичних даних і припущень про нормальний розвиток подій. Отже, зростає потреба в розробці передових математичних моделей, які можуть врахувати складні залежності між численними факторами ризику і покращити наше розуміння і прогнозування подій типу «Чорного лебедя».

За своєю природою явища «Чорного лебедя» є не просто випадковими подіями, а часто є результатом складних взаємозалежностей між різними факторами ризику. Ці фактори, хоча окремо можуть здаватися доброякісними або керованими, можуть взаємодіяти у непередбачуваний спосіб і призводити до катастрофічних наслідків. Наприклад, фінансова криза 2008 року була спричинена поєднанням таких факторів, як високе боргове навантаження, ризикова практика іпотечного кредитування та взаємопов'язані фінансові інструменти. Аналогічно, пандемія COVID-19 продемонструвала, як ризики

для здоров'я, глобальні подорожі та економічна політика можуть об'єднатися для створення безпрецедентних глобальних потрясінь.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Роджер Б. Нельсен, американський математик, відомий своїми роботами з теорії копул. Автор фундаментальної книги «Вступ до копул», яка широко використовується при вивченні структур залежностей; Пол Ембрехтс (Paul Embrechts), швейцарський математик, професор Швейцарської вищої технічної школи Цюріха, відомий своїм внеском у галузі актуарної науки та кількісного управління ризиками, в тому числі застосуванням моделей копул; Александр МакНіл (Alexander J. McNeil), шотландський статистик, який багато працював над управлінням ризиками, фінансовою економетрикою та використанням копул у моделюванні залежностей між фінансовими ризиками. Він є співавтором книги «Кількісне управління ризиками: Концепції, методи та інструменти»; Гаррі Джо, канадський статистик і професор Університету Британської Колумбії, відомий своїми дослідженнями багатовимірних моделей і копул, включаючи книгу «Моделювання залежностей за допомогою копул»; Томас Мікош, данський математик, що спеціалізується на теорії екстремальних значень, стохастичних процесах та їх застосуванні у фінансах і страхуванні. Він зробив внесок у розуміння структур залежності за допомогою моделей копул; Крістіан Генест, канадський статистик, відомий своєю роботою над копулами та багатовимірним аналізом. Він опублікував численні статті про використання копул для моделювання залежностей у різних галузях, включаючи фінанси та страхування; Йоганнес А. Хюслер (Johannes A. Hüslер), швейцарський математик, який зробив внесок у теорію екстремальних значень та застосування копул в управлінні ризиками. Його дослідження включають вивчення залежностей та їх впливу на фінансові ризики.

Ці дослідники зробили значний внесок у розробку та застосування копульних моделей, поглиблюючи наше розуміння залежностей між факторами ризику та покращуючи здатність аналізувати та прогнозувати рідкісні події з високим рівнем впливу.

Мета статті. Метою цієї статті є всебічне дослідження моделей копули в контексті визначення структури залежності між численними факторами ризику, що призводять до подій типу «Чорного лебедя». Здійснено заглиблення в математичну основу копул, їх застосування в різних сферах та переваги, які вони мають над традиційними методами. За допомогою детальних прикладів і тематичних досліджень проілюстровано, як моделі копул можуть бути використані для вдосконалення стратегій управління ризиками та процесів прийняття рішень.

Виклад основного матеріалу. У сфері управління ризиками та фінансового моделювання термін «Чорний лебідь» означає екстремальні події,

які трапляються рідко, важко передбачувані та мають значні наслідки. Концепція, запропонована Нассимом Ніколасом Талебом, підкреслює обмеженість традиційних методів оцінки ризиків, які часто не враховують такі непередбачувані події. Фінансова криза 2008 року і пандемія COVID-19 є яскравими прикладами подій «чорного лебедя», які мали глибокий вплив на світову економіку і суспільство. Традиційні статистичні моделі, які передбачають нормальний розподіл і лінійні зв'язки, часто не можуть врахувати складні взаємозалежності між факторами ризику, які сприяють таким подіям.

Однією з передових методик для подолання цих обмежень є використання моделей копули. Копула – це статистичний інструмент, який дозволяє дослідникам моделювати та аналізувати структуру залежності між кількома випадковими величинами. На відміну від традиційних кореляційних мір, копули можуть охопити ширший спектр залежностей, включаючи хвостові залежності, які мають вирішальне значення для розуміння екстремальних подій. Використовуючи моделі копул, можна глибше зрозуміти взаємозв'язок між факторами ризику та покращити нашу здатність передбачати та пом'якшувати наслідки подій типу «Чорного лебедя».

Копула – це багатовимірний розподіл ймовірностей, для якого граничний розподіл ймовірностей кожної змінної є рівномірним. Копули використовуються для опису структури залежності між випадковими величинами. Формально копула має вигляд C – це функція, яка з'єднує або «сполучає» багатовимірні функції розподілу з їх одновимірними граничними функціями розподілу. Теорема Склара [Sklar's theorem] є фундаментальною для теорії копул, яка стверджує, що будь-який багатовимірний спільний розподіл може бути виражений через його маргінали та копулу, яка відображає структуру залежності між змінними [3, с. 17].

Для випадкового вектора $X = (X_1, X_2, \dots, X_n)$ з неперервними граничними кумулятивними функціями розподілу F_1, F_2, \dots, F_n спільна кумулятивна функція розподілу H можна записати у вигляді: $H(x_1, x_2, \dots, x_n) = C(F_1(x_1), F_2(x_2), \dots, F_n(x_n))$, де C – копула, яка пов'язує маржинальну частину з метою формування спільного розподілу. Існує декілька сімейств копул, кожне з яких підходить для різних типів структур залежності. Копули – це функції, які пов'язують багатовимірні функції розподілу з їх одновимірними полями. Вони відіграють центральну роль у вивченні залежностей між випадковими величинами. Нижче наведено одинадцять найпоширеніших сімейств копул, а також розумні описи кожного з них (Таблиця 1):

Таблиця 1.

Найпоширеніші сімейства копул та їх характеристика

№ з/п	Сімейства копул	Характеристика
1	Копула Гауса	Припускає, що структура залежності може бути описана багатовимірним нормальним розподілом. Вона визначається кореляційною матрицею змінних. Вона використовує багатовимірний нормальний розподіл для опису залежностей, часто застосовується у фінансах для моделювання прибутковості активів.
2	t-Копула	Подібна до копули Гауса, але дозволяє враховувати хвостову залежність, що робить її більш придатною для моделювання екстремальних подій. Схожа на копулу Гауса, але з більш важкими хвостами завдяки t-розподілу. Вона корисна, коли очікується отримати більше екстремальних спільних рухів у даних.
3	Копули Архімеда	Сімейство копул, яке включає копули Клейтона, Гумбела та Франка. Ці копули особливо корисні для моделювання асиметричних залежностей та хвостових залежностей. Вони будуються за допомогою генераторної функції, що робить їх гнучкими і простими в роботі.
4	Копули екстремальних значень	Ці копули призначені для моделювання структури залежностей у хвостах розподілу, що робить їх ідеальними для вивчення екстремальних подій.
5	Копула Клейтона	Копула для тих, хто не схильний до ризику. Вона демонструє сильну залежність від нижнього хвоста, що робить її придатною для сценаріїв, де змінні мають тенденцію до спільного руху під час спадів.
6	Копула Гумбеля	Уявіть собі копулу, яка завжди готова до екстремальних підйомів. Копула Гумбела має сильну залежність від верхнього хвоста, що показує, як змінні рухаються разом в екстремально високих значеннях.
7	Копула Френка	Це, такий собі, «дипломат», який однаково ставиться до всіх значень. Копула Френка фіксує як додатні, так і від'ємні залежності, але не має хвостової залежності.
8	Джо Копула	Названа на честь Гаррі Джо, вона спеціалізується на верхній хвостовій залежності, як і копула Гумбеля, але має іншу структуру, що робить її хорошою для певних асиметричних залежностей.
9	Копула Алі-Міхаїла-Хака (АМН)	Про неї можна подумати як про шукача балансу. Вона може моделювати як позитивні, так і негативні залежності, але обмежена в діапазоні залежностей, які вона може представляти.
10	Копула Стюдента-t	Схожа на t-копулу, але часто використовується для того, щоб ще більше підкреслити важкохвостий характер залежностей. Це як надпотужний брат t-копули.
11	Копула Плакетта	Це гладкий оператор, здатний представляти симетричні залежності. Вона особливо корисна, коли вам потрібна проста, але ефективна копула для двовимірних даних.

Ці копули надають багатий інструментарій для моделювання залежностей у різних сферах, таких як фінанси, страхування та управління ризиками. Кожна з них має унікальні характеристики, які роблять її придатною для різних типів структур залежності. Копули надають різні міри залежності, такі як: 1) **Tau Кендалла**. Міра рангової кореляції, яка представляє ймовірність узгодження мінус ймовірність розбіжності; 2) **Rho Спірмена**. Ще одна міра рангової кореляції, яка оцінює, наскільки добре зв'язок між двома змінними можна описати за допомогою монотонної функції; 3) **Коефіцієнт хвостової залежності**. Міра, яка фіксує величину залежності в хвостах розподілу, що має вирішальне значення для розуміння екстремальних подій.

В управлінні фінансовими ризиками копула-моделі використовуються для оцінки спільного ризику декількох фінансових активів. Традиційні моделі часто припускають нормальність і лінійну залежність, що може недооцінювати ризик екстремальних подій. З іншого боку, копули можуть моделювати складні залежності і надавати більш точну оцінку спільного ризику. Наприклад, в управлінні портфелем копули можна використовувати для моделювання залежності між дохідністю активів і кращого розуміння ризику одночасних втрат [4, с. 462].

У страховій галузі копули використовуються для моделювання залежності між різними типами ризиків, такими як майнові ризики, ризики від нещасних випадків та ризики страхування життя. Розуміння спільної поведінки цих ризиків має вирішальне значення для політики ціноутворення, формування резервів та управління ризиками. Копули дозволяють актуаріям моделювати хвостові залежності між різними типами збитків, підвищуючи точність оцінок ризиків і допомагаючи пом'якшити вплив катастрофічних подій.

Екологічні та кліматичні дослідження часто мають справу з екстремальними подіями, такими як урагани, повені та спека. Копула-моделі використовуються для аналізу структури залежності між різними змінними навколишнього середовища, такими як температура, опади і швидкість вітру. Фіксуючи спільну поведінку цих змінних, дослідники можуть краще зрозуміти ймовірність і вплив екстремальних погодних явищ, допомагаючи в забезпеченні готовності до стихійних лих і пом'якшенні їх наслідків.

Фінансова криза 2008 року є класичним прикладом події «Чорного лебедя», яка мала глибокий вплив на світову економіку. Традиційні моделі ризиків не змогли передбачити кризу через свою нездатність врахувати складні взаємозалежності між фінансовими активами. Використовуючи копула-моделі, дослідники змогли краще зрозуміти спільну поведінку дохідності активів та роль хвостових залежностей у кризі. Наприклад, використання t-копул підкреслило важливість хвостової залежності у спільному розподілі дохідності активів, що дало змогу зрозуміти механізми, які призвели до кризи.

Пандемія COVID-19 – це ще одна подія типу «чорного лебедя», яка підірвала економіку та суспільство в усьому світі. Для аналізу структури залежності між різними економічними показниками, такими як прибутковість фондового ринку, рівень безробіття та зростання ВВП, були використані копула-моделі. Відстежуючи спільну поведінку цих показників, дослідники можуть отримати уявлення про економічний вплив пандемії та обґрунтувати політичні рішення, спрямовані на пом'якшення її наслідків. Наприклад, копули Гауса та Архімеда були використані для моделювання спільного розподілу прибутковості фондового ринку та рівня безробіття, що дозволило виявити взаємозалежності, які поглиблюють економічні спади під час пандемії.

Копула-моделі пропонують більшу гнучкість у моделюванні залежностей порівняно з традиційними методами. Вони дозволяють відокремити граничні розподіли від структури залежностей, що дає змогу дослідникам моделювати кожен аспект незалежно. Така гнучкість є особливо корисною при роботі з нелінійними та асиметричними залежностями, які часто зустрічаються в реальних сценаріях. Враховуючи складні структури залежностей, копула-моделі забезпечують більш точну оцінку спільного ризику. Це має вирішальне значення для розуміння ймовірності екстремальних подій та їхнього потенційного впливу. Наприклад, в управлінні фінансовими ризиками копула-моделі можуть допомогти визначити портфелі, які є більш стійкими до ринкових спадів, аналізуючи спільну поведінку доходності активів. Однією з ключових переваг копула-моделей є їхня здатність вловлювати хвостові залежності, які є критично важливими для розуміння екстремальних подій. Традиційні заходи кореляції часто не можуть врахувати спільну поведінку в хвостах розподілу, що призводить до недооцінки ризику. Копули, з іншого боку, забезпечують більш точне представлення хвостових залежностей, покращуючи оцінку ризику в екстремальних сценаріях. Вибір відповідної моделі копули є критично важливим кроком, який може суттєво вплинути на результати. Різні копули підходять для різних типів залежностей, і вибір неправильної моделі може призвести до неточних оцінок. Критерії вибору моделі, такі як тести на відповідність та інформаційні критерії, можуть допомогти у виборі відповідної копули, але це залишається складним завданням.

Оцінка параметрів моделей копули може бути складною, особливо для даних високої розмірності. Такі методи, як оцінка максимальної правдоподібності та метод моментів, зазвичай використовуються, але вони можуть бути обчислювально-інтенсивними і чутливими до вибору початкових значень. Розвиток обчислювальних методів і програмного забезпечення покращив оцінку параметрів, але проблеми залишаються, особливо для великих наборів даних. Як і всі статистичні моделі, копула-моделі залежать від якості даних. Неточні або неповні дані можуть призвести до оманливих результатів, що

підкреслює важливість якості даних в оцінці ризиків. Попередня обробка та очищення даних є важливими кроками для забезпечення надійності копула-моделей. Інтеграція копула-моделей з методами машинного навчання є перспективною для покращення оцінки та прогнозування ризиків. Алгоритми машинного навчання можуть допомогти у виборі моделі, оцінці параметрів та виявленні складних залежностей, які можуть бути неочевидними за допомогою традиційних методів. Поєднання копула-моделей з машинним навчанням може підвищити точність і надійність оцінок ризиків.

З появою нових ризиків, таких як кіберзагрози і зміна клімату, копула-моделі можуть бути адаптовані для оцінки спільної поведінки цих ризиків. Гнучкість копула-моделей робить їх добре придатними для вивчення взаємозалежностей між новими ризиками і традиційними факторами ризику, надаючи інформацію, яка може бути використана для розробки стратегій управління ризиками. Удосконалення обчислювальних методів і програмного забезпечення продовжуватиме покращувати застосування копула-моделей. Швидші та ефективніші алгоритми для оцінки параметрів, вибору моделі та моделювання зроблять копула-моделі більш доступними та практичними для ширшого кола застосувань.

Події «Чорного лебедя», за визначенням Талеба – це події, які виходять за рамки звичайних очікувань, мають величезний вплив і часто раціоналізуються в ретроспективі так, ніби вони були передбачуваними [2, с. 1032]. Ці події різко контрастують з моделями гаусівського або нормального розподілу, які лежать в основі більшості класичних методів оцінки ризиків і статистичного аналізу. Традиційні моделі припускають певний ступінь регулярності і передбачуваності, який не враховує екстремальні відхилення, що спостерігаються в реальних явищах.

Оцінка ризиків традиційно спирається на імовірнісні моделі, включаючи Value at Risk (VaR), стрес-тестування та аналіз сценаріїв. Ці моделі, хоча і корисні в багатьох контекстах, часто не здатні передбачити події типу «Чорного лебедя» через їхню залежність від історичних даних і припущень про лінійність і незалежність факторів ризику. На противагу цьому, теорія екстремальних значень (EVT), що стрімко розвивається, зосереджується на моделюванні хвостових розподілів факторів ризику, забезпечуючи більш надійну основу для розуміння рідкісних подій. Однак EVT часто вимагає великих наборів даних для точної оцінки поведінки хвостів, що не завжди можливо.

Ключовим обмеженням традиційних моделей ризику є неадекватне врахування залежностей між факторами ризику. Залежності можуть значно посилювати ризик, як це було проілюстровано ефектом фінансового зараження, що спостерігався під час кризи 2008 року. Копула-моделі пропонують складний підхід до моделювання залежностей, дозволяючи побудувати спіль-

ний розподіл кількох змінних на основі їхніх граничних розподілів. Копули особливо потужні у відображенні хвостових залежностей, які мають вирішальне значення для розуміння екстремальних спільних рухів, що характеризують події «чорного лебедя». Теорія мереж забезпечує ще одну цінну основу для аналізу залежностей, особливо в системах, де взаємодія між компонентами є складною і неоднорідною. Мережеві моделі можуть представляти взаємозв'язки між різними суб'єктами, наприклад, фінансовими установами, і аналізувати, як шоки поширюються в системі. Ці моделі застосовуються для вивчення системних ризиків у фінансових мережах, епідеміологічного поширення та збоїв у ланцюгах поставок.

Теорія мереж забезпечує математичну основу для аналізу структури та динаміки складних систем. У контексті моделювання ризиків вузли представляють такі об'єкти, як фінансові установи, фірми або країни, тоді як ребра відображають залежності або взаємодію між ними. Для характеристики топології мережі та визначення критичних вузлів або кластерів, які можуть сприяти системному ризику, використовуються різні метрики, такі як ступінь розподілу, коефіцієнт кластеризації та центральність зв'язків між ребрами. Поєднання копул і теорії мереж пропонує потужний підхід до моделювання залежностей у складних системах. Копули можна використовувати для відображення залежностей між окремими факторами ризику, в той час як мережеві моделі можуть представляти взаємодії вищого порядку між цими факторами. Такий інтегрований підхід дозволяє провести більш комплексний аналіз того, як локальні залежності можуть поширювати і посилювати ризик у всій системі.

Перший крок методології передбачає збір відповідних даних про численні фактори ризику. Залежно від контексту, ці дані можуть включати фінансові показники, економічні індикатори, епідеміологічні дані або інші відповідні змінні. Дані повинні бути попередньо оброблені для забезпечення узгодженості та визначення відсутніх значень. Для підготовки даних до моделювання можуть бути застосовані такі методи, як нормалізація та вилучення трендів. Для побудови копула-моделі спочатку оцінюються граничні розподіли кожного фактору ризику. Це можна зробити за допомогою непараметричних методів, таких як оцінка щільності ядра, або параметричних методів, таких як підбір відомих сімейств розподілів. Після визначення граничних значень обирається відповідна копула для моделювання залежностей. Параметри копули оцінюються за допомогою таких методів, як оцінка максимальної правдоподібності або метод моментів.

Мережева модель будується шляхом визначення вузлів та ребер на основі взаємозв'язків між факторами ризику. Сила зв'язків може бути кількісно оцінена за допомогою таких показників, як коефіцієнти кореляції або взаємна інформація. Потім аналізується топологія мережі, щоб визначити ключові

особливості, такі як кластери, хаби та критичні шляхи. Цей аналіз допомагає зрозуміти, як потрясіння окремих факторів ризику можуть поширюватися мережею. Копула та мережеві моделі інтегруються шляхом відображення структури залежностей, зафіксованої копулою, на мережу. Це передбачає присвоєння сильних залежностей на основі копули краям мережі. Потім здійснити моделювання різних сценаріїв, щоб оцінити реакцію системи на різні шоки. Ця інтегрована модель дозволяє здійснити вивчення взаємодій локальних залежностей та топологій мережі, створюючи потенційні події «Чорного лебедя». Було здійснено застосування інтегрованої моделі до тематичного дослідження фінансової кризи 2008 року. Дані включають фінансові показники, такі як ціни на активи, коефіцієнти левериджу та ставки міжбанківського кредитування. Використовуючи копула-модель, було виявлено значну залежність між цими факторами, особливо у хвостах розподілів. Мережевий аналіз показує, що фінансова система є дуже взаємопов'язаною з кількома ключовими центрами, які є критично важливими для стабільності.

Симуляції показують, що невеликі потрясіння в окремих вузлах з високою централізацією можуть призвести до каскадних збоїв у всій мережі, що ілюструє потенціал подій типу «чорного лебедя» [1, с. 340-342]. Ці висновки підкреслюють важливість розуміння як локальних залежностей, так і структури мережі в управлінні ризиками. Проводився аналіз чутливості, щоб оцінити надійність нашої моделі. Це передбачає зміну параметрів копули та мережевої моделі і спостереження за впливом на поведінку системи. Результати показують, що модель чутлива до змін у хвостових залежностях та зв'язності мережі, що підкреслює необхідність точної оцінки цих параметрів.

Висновки мають важливе значення для управління ризиками. Інтегрована копуло-мережева модель дає більш детальне розуміння того, як взаємодіють численні фактори ризику для створення екстремальних подій. Ці знання можуть бути використані для розробки більш надійних стратегій зменшення ризиків, таких як диверсифікація ризиків та посилення стійкості критичних вузлів мережі. Існує кілька напрямків майбутніх досліджень. Один з них полягає в розширенні моделі для включення динамічних залежностей, що дозволить простежити, як взаємозв'язки між факторами ризику змінюються з плином часу. Інший напрямок – застосувати модель до різних сфер, таких як екологічні ризики або збої в ланцюгах поставок, щоб перевірити її узагальнюючі можливості. Крім того, розробка більш ефективних обчислювальних методів для оцінки параметрів копули та моделювання великих мереж може підвищити практичну застосовність моделі.

Висновки. Копула-моделі пропонують потужний і гнучкий інструмент для розуміння складних залежностей між численними факторами ризику, які можуть призвести до подій типу «чорного лебедя». Враховуючи нелінійні та

асиметричні залежності, а також хвостові залежності, копули забезпечують більш точну і всебічну оцінку спільного ризику. Хоча залишаються проблеми з вибором моделі, оцінкою параметрів і якістю даних, прогрес в обчислювальних методах і інтеграція з машинним навчанням дають надію на подальше розширення застосування моделей копул. За допомогою детальних тематичних досліджень і прикладів ми продемонстрували потенціал копула-моделей для вдосконалення стратегій управління ризиками та процесів прийняття рішень. Оскільки ми продовжуємо стикатися з невизначеними та швидкозмінними ландшафтами ризиків, копула-моделі відіграватимуть вирішальну роль у підвищенні нашої здатності передбачати та пом'якшувати наслідки екстремальних подій. Події типу «Чорного лебедя» становлять значний виклик для традиційних методологій оцінки ризиків через їхню рідкісність, серйозні наслідки та складні взаємозалежності між факторами ризику. Інтегруючи копула-моделі та теорію мереж, створена надійна основа для розуміння та прогнозування таких подій. Дослідження фінансової кризи 2008 року демонструє здатність моделі вловлювати критичні залежності та визначати потенційні джерела системного ризику. Висновки, отримані в результаті цього дослідження, можуть стати основою для більш ефективних стратегій управління ризиками та прокласти шлях для майбутніх досягнень у цій галузі.

Наслідки цього дослідження є глибокими, пропонуючи цінну інформацію як для теоретичних розробок, так і для практичного застосування в управлінні ризиками. Надаючи більш детальне розуміння структур залежностей, це дослідження прокладає шлях до розробки більш стійких фінансових систем і стратегій зниження ризиків. Майбутні напрямки досліджень включають розширення моделі до динамічних залежностей і застосування її до різних сфер, таких як екологічні ризики та глобальні ланцюги поставок. Таким чином, це дослідження показало, що копула-моделі є потужним інструментом математичного аналізу залежностей між множинними факторами ризику, що має вирішальне значення для прогнозування та пом'якшення наслідків подій «Чорного лебедя». Інтеграція теорії копули з мережевим аналізом являє собою значний прогрес у нашій здатності моделювати, розуміти і, зрештою, управляти складними сучасними ландшафтами ризику.

Література:

1. Predicting the portfolio risk of high-dimensional international stock indices with dynamic spatial dependence / G. Mo та ін. *The North American Journal of Economics and Finance*. 2022. Т. 59. С. 101-570. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://doi.org/10.1016/j.najef.2021.101570> (дата звернення: 16.09.2024).
2. Calabrese R., Degl'Innocenti M., Osmetti S. A. The effectiveness of TARP-CPP on the US banking industry: A new copula-based approach. *European Journal of Operational Research*. 2017. Т. 256, № 3. С. 1029–1037. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://doi.org/10.1016/j.ejor.2016.07.046> (дата звернення: 16.09.2024).

3. Masseran N., Hussain S. I. Copula Modelling on the Dynamic Dependence Structure of Multiple Air Pollutant Variables. *Mathematics*. 2020. Т. 8, № 11. С. 1910. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://doi.org/10.3390/math8111910> (дата звернення: 16.09.2024).

4. Li F., Kang Y. Improving forecasting performance using covariate-dependent copula models. *International Journal of Forecasting*. 2018. Т. 34, № 3. С. 456–476. . [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://doi.org/10.1016/j.ijforecast.2018.01.007> (дата звернення: 16.09.2024).

References:

1. Predicting the portfolio risk of high-dimensional international stock indices with dynamic spatial dependence / G. Mo та ін. *The North American Journal of Economics and Finance*. 2022. Т. 59. С. 101-570. URL: <https://doi.org/10.1016/j.najef.2021.101570> [in English]

2. Calabrese R., Degl’Innocenti M., Osmetti S. A. The effectiveness of TARP-CPP on the US banking industry: A new copula-based approach. *European Journal of Operational Research*. 2017. Т. 256, № 3. С. 1029–1037. URL: <https://doi.org/10.1016/j.ejor.2016.07.046> [in English]

3. Masseran N., Hussain S. I. Copula Modelling on the Dynamic Dependence Structure of Multiple Air Pollutant Variables. *Mathematics*. 2020. Т. 8, № 11. С. 10-19. URL: <https://doi.org/10.3390/math8111910> [in English]

4. Li F., Kang Y. Improving forecasting performance using covariate-dependent copula models. *International Journal of Forecasting*. 2018. Т. 34, № 3. С. 456–476. URL: <https://doi.org/10.1016/j.ijforecast.2018.01.007> [in English]

УДК 517.5

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9\(37\)-980-991](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-9(37)-980-991)

Щитов Олександр Миколайович кандидат фізико-математичних наук, доцент, викладач, НВК-Ліцей № 100, пл. Успенська, 1, м. Дніпро, 49044, тел.: (066) 336-29-81, <https://orcid.org/0000-0002-1435-2918>

Мормуль Микола Федорович кандидат технічних наук, доцент, доцент, Університет митної справи та фінансів, вул. Володимира Вернадського, 2/4, м. Дніпро, 49000, тел.: (098) 487-76-86, <https://orcid.org/0000-0002-8036-3236>

ОТРИМАННЯ ТОЧНОЇ КОНСТАНТИ В НЕРІВНОСТІ ТИПУ ДЖЕКСОНА ДЛЯ НАЙКРАЩОГО НАБЛИЖЕННЯ ФУНКЦІЙ ТРИГОНОМЕТРИЧНИМИ ПОЛІНОМАМИ В ПРОСТОРИ S^p

Анотація. У статті знайдено точну константу в нерівності типу Джексона, яка зв'язує значення $e_{n-1}(f)_{S^p}$ найкращого наближення функцій тригонометричними поліномами з модулями неперервності m -го порядку в просторі S^p , при $1 \leq p < \infty$. В окремому випадку, коли $m = 1$, отримано результат, який у певному сенсі узагальнює результат, отриманий Л. В. Тайковим у просторі L_2 для довільних модулів неперервності m -го порядку ($m \in \mathbb{N}$). Доведено на практичному прикладі, що нерівність типу Джексона є потужним інструментом для оцінки точності апроксимацій у різних математичних і прикладних задачах, де важливо зрозуміти, наскільки добре певний апроксимаційний метод відтворює оригінальну функцію. Так, у теорії сигналів нерівність Джексона може бути використана для оцінки якості відновлення сигналу з його часткових або періодичних зразків, що є важливим у цифровій обробці сигналів. В чисельних методах вона допомагає оцінювати якість апроксимації функцій певного класу (наприклад, гладких функцій) тригонометричними поліномами, та визначати помилки наближення функцій або розв'язків диференціальних рівнянь, що важливо для розробки ефективних чисельних алгоритмів. А у теорії функцій допомагає досліджувати властивості функцій, аналізуючи їх модулі неперервності, що особливо корисно для функцій, які не є абсолютно гладкими, але все ж мають певні регулярні характеристики, тощо. Отримані результати мають значний вплив на теорію апроксимації функцій, оскільки вони дозволяють більш точно оцінити ефективність наближення функцій тригонометричними поліномами у просторі S^p . Це, в свою чергу, може бути корисним для подальших досліджень у чисельних методах, теорії сигналів та інших галузях, де використовуються методи апроксимації функцій.

Ключові слова: найкращі наближення, нерівність типу Джексона, тригонометричні поліноми, точна стала, модуль неперервності, простори S^p , простір L_2 .

Shchytov Oleksandr Mykolayovych candidate of Physical and mathematical sciences, associate professor, teacher of EC-Lyceum No. 100, Sq. Uspenska, 1, Dnipro, 49044, tel.:(066) 336-29-81, <https://orcid.org/0000-0002-1435-2918>

Mormul Mykola Fedorovych candidate of technical sciences, associate professor, associate professor of the University of Customs and Finance, Dnipro, St. Volodymyr Vernadskyi, 2/4, 49000, tel.:(098) 487-76-86, <https://orcid.org/0000-0002-8036-3236>

JACKSON-TYPE INEQUALITY FOR OPTIMAL APPROXIMATION OF FUNCTIONS BY TRIGONOMETRIC POLYNOMIALS IN THE SPACE S^p

Abstract. In the paper, the exact constant in the Jackson-type inequality is found, which relates the value $e_{n-1}(f)_{S^p}$ of the best approximation of functions by trigonometric polynomials to the moduli of continuity of m -th order in the space S^p , for $1 \leq p < \infty$. In the specific case when $m = 1$, the result generalizes, in a certain sense, the result obtained by L. V. Taykov in the space L_2 for arbitrary moduli of continuity of m -th order ($m \in \mathbb{N}$).

The paper demonstrates, through practical examples, that Jackson-type inequalities are a powerful tool for assessing the accuracy of approximations in various mathematical and applied problems where it is crucial to understand how well a particular approximation method reproduces the original function. For instance, in signal theory, Jackson's inequality can be used to evaluate the quality of signal reconstruction from its partial or periodic samples, which is significant in digital signal processing. In numerical methods, it helps in evaluating the quality of approximations of functions in certain classes (e.g., smooth functions) by trigonometric polynomials and determining the errors in approximating functions or solving differential equations, which is important for developing effective numerical algorithms. In function theory, it aids in exploring the properties of functions by analyzing their moduli of continuity, which is particularly useful for functions that are not absolutely smooth but still possess certain regular characteristics.

The obtained results have a significant impact on the theory of function approximation as they allow for a more precise evaluation of the effectiveness of approximating functions by trigonometric polynomials in the space S^p . This, in turn, may be beneficial for further research in numerical methods, signal theory, and other fields where function approximation methods are employed.

Keywords: best approximations, Jackson-type inequality, trigonometric polynomials, sharp constant, modulus of continuity, S^p spaces, L_2 space.

Постановка проблеми. Нерівність типу Джексона є важливим інструментом в теорії апроксимації, і її застосування охоплює кілька ключових областей.

1. **Апроксимація функцій:** нерівність типу Джексона використовується для оцінки якості апроксимації функцій певного класу (наприклад, гладких функцій) тригонометричними поліномами. Вона дозволяє визначити, наскільки близько можна наблизити функцію до її найкращого апроксимаційного полінома.

2. **Теорія функцій:** у теорії функцій нерівність типу Джексона допомагає вивчати властивості функцій на основі їх модуля неперервності. Це корисно при аналізі функцій, які не є гладкими, але мають певні регулярні властивості.

3. **Аналіз в просторах Лебега та Соболева:** нерівності типу Джексона застосовуються для оцінки точності наближення функцій в різних просторах, таких як простори L_p і W_p^k , де L_p є простором Лебега, а W_p^k – простором Соболева.

4. **Чисельні методи та обчислювальна математика:** в чисельних методах нерівність типу Джексона дозволяє оцінювати, наскільки точно наближені функції або розв'язки диференціальних рівнянь, що є важливим для створення ефективних чисельних алгоритмів.

5. **Теорія сигналів і обробка сигналів:** у теорії сигналів ця нерівність допомагає визначити, наскільки добре відновлено сигнал з часткових або періодичних зразків, що критично для цифрової обробки сигналів.

Метою дослідження є отримання точної константи в нерівності типу Джексона між значенням найкращого наближення функцій з класу $L_{\beta}^{\Psi}(S^p)$ тригонометричними поліномами $e_{n-1}(f)_{S^p}$ та модулями неперервності m -го порядку $\omega_m(f_{\beta}^{\Psi}, t)_{S^p}$ у просторі S^p ($1 \leq p < \infty$).

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети використані наступні методи.

1. Аналітичний метод: аналіз модуля неперервності та його зв'язку з апроксимацією функцій тригонометричними поліномами, а також використання відомих результатів і теорем для оцінки модуля неперервності у просторі S^p .

2. Метод апроксимації: аналіз властивостей та конструкцій тригонометричних поліномів ступеня $n - 1$ для оцінки їхньої здатності до апроксимації; дослідження точності апроксимації функцій цими поліномами у просторі S^p ; розгляд класичних нерівностей типу Джексона та їх узагальнень.

3. Методи оптимізації: застосування методів оптимізації для пошуку найменшої константи у нерівності типу Джексона.

4. Інструменти функціонального аналізу: використання інструментів функціонального аналізу для дослідження властивостей функцій у просторах S^p ; застосування теорії апроксимації в нормованих просторах для встановлення точних констант.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Тригонометричні поліноми вивчаються вже протягом тривалого часу. Інтенсивне дослідження їх властивостей апроксимації розпочалося після видатного результату Вейерштраса. Значні результати в теорії апроксимації були отримані Джексоном. Він довів, що для будь-якої довільної 2π -періодичної неперервної функції виконується така нерівність

$$e_{n-1}(f)_C \leq K\omega\left(f; \frac{1}{n}\right),$$

де

$$e_{n-1}(f)_C = \inf\{\|f - T_{n-1}\|_C : T_{n-1} \in \mathcal{L}_{n-1}\}$$

є значення найкращого наближення функції f до підпростору \mathcal{L}_{n-1} тригонометричних поліномів степені $n - 1$ у метриці неперервності;

$$\omega(f; t) = \sup\{\|f(\cdot + h) - f(\cdot)\|_C : |h| \leq t\}$$

є модуль неперервності функції f , а K – це константа, яка не залежить від n та f . Ця нерівність та аналогічні їй відомі в теорії апроксимації як нерівності типу Джексона. В теорії апроксимації важливо знайти найменшу константу серед усіх можливих у нерівностях типу Джексона. Такі константи називаються точними константами. Нерівності типу Джексона з точними константами називаються точними нерівностями.

Питання отримання нерівностей типу Джексона у випадку апроксимації тригонометричними поліномами в рівномірних та інтегральних метриках вивчали багато математиків, див., наприклад, статті [1]-[10].

Багато статей присвячено розв'язанню задач теорії апроксимації в просторах S^p ($1 \leq p < \infty$). Наприклад, у статтях [11]-[13] досліджувалися властивості апроксимації тригонометричної системи та розв'язано кілька задач отримання нерівностей типу Джексона:

$$e_{n-1}(f)_{S^p} \leq \chi(t) \cdot n^{-r} \omega_m\left(f^{(r)}; \frac{t}{n}\right)_{S^p} \quad (t > 0)$$

та знаходження точних констант для фіксованих значень m, n, t і p , тобто значень

$$\chi_{m,n}(t)_{S^p} = \sup \left\{ \frac{e_{n-1}(f)_{S^p}}{\omega_m\left(f; \frac{t}{n}\right)_{S^p}} : f \in L^r(S^p), f \neq const \right\} \quad (t < 0).$$

Ми припускаємо, що відношення $0/0$ дорівнює нулю.

У статті [14] були отримані точні значення екстремальних характеристик особливої форми між значеннями найкращих поліноміальних апроксимацій функцій $e_{n-1}(f)_{S^p}$ та модулями неперервності m -го порядку $\omega_m(f_{\bar{\beta}}^{\Psi}, t)_{S^p}$.

Виклад основного матеріалу. А. І. Степанець у [11] ввів нормовані простори S^p , $1 \leq p < \infty$, для інтегровних функцій $f(x)$, що мають період 2π , для яких

$$\|f\|_{S^p} = \left\{ \sum_{k \in \mathbb{Z}} |\hat{f}(k)|^p \right\}^{1/p} < \infty,$$

де Z

$$\hat{f}(k) = (2\pi)^{-1/2} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) e^{-ikx} dx \quad (1)$$

є коефіцієнтами Фур'є функції $f(x)$ по тригонометричній системі $(2\pi)^{-1/2} e^{ikx}$, $k \in \mathbb{Z}$. Було доведено, що простори S^p , $1 \leq p < \infty$ мають суттєві властивості гільбертівських просторів, тобто мінімальну властивість частинних сум Фур'є. Якщо

$$e_{n-1}(f)_{S^p} = \inf \{ \|f - T_{n-1}\|_{S^p} : T_{n-1} \in \mathcal{L}_{n-1} \}$$

є значенням найкращого наближення функції $f(x) \in S^p$ до підпростору \mathcal{L}_{n-1} тригонометричних поліномів степені $n - 1$ у метриці простору S^p , тоді

$$e_{n-1}(f)_{S^p} = \|f - s_{n-1}(f)\|_{S^p} = \left\{ \sum_{|k| \geq n} |\hat{f}(k)|^p \right\}^{1/p}, \quad (2)$$

де

$$s_{n-1}(f, x) = (2\pi)^{-1/2} \sum_{|k| \leq n-1} \hat{f}(k) e^{ikx}$$

є частинною сумою ряду Фур'є

$$s_{n-1}(f, x) = (2\pi)^{-1/2} \sum_{k \in \mathbb{Z}} \hat{f}(k) e^{ikx}$$

функції $f(x) \in S^p$.

А. І. Степанець зазначає в [11], що для $p = 2$ виконується рівність

$$\|f\|_{L_2} = \|f\|_{S^2}.$$

Нехай

$$\omega_m(f; t)_X = \sup \{ \|\Delta_h^m f(\cdot)\|_X : 0 < h \leq t \}, \quad (3)$$

є модулем неперервності m -го порядку функції $f(x) \in X$, де

$$\Delta_h^m f(x) = \sum_{j=0}^m (-1)^{m-j} \binom{m}{j} f(x + jh)$$

є кінцевою різницею m -го порядку функції $f(x)$ в точці x з кроком h . Якщо $X = L_p$ ($1 \leq p < \infty$), то значення $\omega_m(f; t)_{L_p}$ є відомим інтегральним модулем неперервності. У випадку $X = S^p$ модуль неперервності $\omega_m(f; t)_{S^p}$ був введений у статті [13].

Нехай $\Psi(k)$ і $\beta(k) = \beta_k$ ($k \in \mathbb{N}$) є обмеженнями на \mathbb{N} для довільних функцій $\Psi(x)$ та $\beta(x)$, визначених на півінтервалі $[1, \infty)$. Припустимо, що серія

$$\sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{\Psi(k)} \left(a_k(f) \cos \left(kx + \frac{\beta_k \pi}{2} \right) + b_k(f) \sin \left(kx + \frac{\beta_k \pi}{2} \right) \right)$$

є рядом Фур'є деякої умовної функції, яку ми позначаємо як $f_{\bar{\beta}}^{\Psi}(x)$. Функція $f_{\bar{\beta}}^{\Psi}(x)$ називається $(\Psi, \bar{\beta})$ -похідною функції $f(x)$. Концепція $(\Psi, \bar{\beta})$ -похідної є узагальненням визначення r -ї похідної функції. Коли $\Psi(k) = k^{-r}$ ($0 < r < \infty$) і $\beta(k) = r$, то r -та похідна функції $f(x)$ відрізняється від (k^{-r}, r) -похідної лише на константу.

Нехай $L_{\bar{\beta}}^{\Psi}$ – це множина інтегровних функцій $f(x)$, що мають період 2π і мають $(\Psi, \bar{\beta})$ -похідні.

Також нехай $L_{\bar{\beta}}^{\Psi}(S^p)$ – це множина функцій $f(x) \in L_{\bar{\beta}}^{\Psi}$, для яких їх $(\Psi, \bar{\beta})$ -похідні належать простору S^p .

Якщо $\Psi(k) = k^{-r}$ ($0 < r < \infty$) і $\beta(k) = r$, тоді ми використовуватимемо позначення $L^r(S^p)$; $L_2^r \equiv L^r(S^2)$.

Визначимо таке позначення

$$\chi_{n,(\Psi,\bar{\beta}),m,p,l}(\mathcal{F}, t; S^p) = \sup_{\substack{f(x) \in L_{\bar{\beta}}^{\Psi}(S^p) \\ f(x) \neq const}} \frac{n^{-l} e_{n-1}(f)_{S^p}}{\Psi(n) \left(\int_0^t \omega_m^p(f_{\bar{\beta}}^{\Psi}, x)_{S^p} \mathcal{F}(x) dx \right)^{1/p}}. \quad (4)$$

У просторі S^p значення типу (4) досліджувалися

А. І. Степанцем та А. С. Сердюком [11], [12] $\left(\chi_{n,(1,0),m,p,1/p} \left(\mathcal{F}, \frac{\pi}{n}; S^p \right), \mathcal{F}(x) = \sin(nx) \right)$,

А. С. Сердюком [12] $\left(\chi_{n,(\Psi,r),m,p,1/p} \left(\mathcal{F}, \frac{\pi}{n}; S^p \right), \mathcal{F}(x) = \sin(nx) \right)$,

$\left(\chi_{n,(\Psi,r),m,p,1}(\mathcal{F}, t; S^p), \mathcal{F}(x) = 1, 0 < t \leq \frac{3\pi}{4} \right)$.

Значення, аналогічні (4), розглядалися В. П. Войцеховським [14], С. В. Вакарчуком [8] $\left(\chi_{n,(\Psi,\bar{\beta}),m,p,0}(\mathcal{F}, t; S^p), \mathcal{F}(x) = 1, 0 < t \leq \frac{\pi}{n} \right)$ та О. М. Щитовим [16].

Асимптотично точні нерівності типу Джексона між значеннями $e_{n-1}(f)_{S^p}$ та модулями неперервності функцій $f(x) \in S^p$ були знайдені у статті [15].

Далі ми припускаємо, що функція $\Psi(x)$ ($1 \leq x < \infty$) є додатною функцією, яка монотонно зменшується до нуля зі збільшенням x .

Точна константа в нерівності типу Джексона для найкращого наближення функцій у просторі S^p тригонометричними поліномами наведена в наступній теоремі.

Теорема 1. Для довільних $n, m \in \mathbb{N}$, $0 < \tau \leq \frac{3\pi}{4n}$ і $1 \leq p < \infty$ виконується наступна рівність

$$\sup_{\substack{f(x) \in L_{\beta}^{\Psi}(S^p) \\ f(x) \neq \text{const}}} \frac{e_{n-1}(f)_{S^p}}{\left(\int_0^{\tau} \omega_m^{2/m}(f_{\beta}^{\Psi}, h)_{S^p} dh\right)^{m/2}} = \Psi(n) \left\{ \frac{n}{2(n\tau - \sin n\tau)} \right\}^{\frac{m}{2}}. \quad (5)$$

Доведення. Використовуючи наступні результати

$$\begin{aligned} a_k(f) &= \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \cos kx dx; \\ b_k(f) &= \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin kx dx \quad (k \in \mathbb{Z}_+), \end{aligned} \quad (6)$$

можемо записати коефіцієнти Фур'є (1) у вигляді

$$\hat{f}(k) = \left(\frac{\pi}{2}\right)^{1/2} (a_{|k|}(f) - ib_{|k|}(f) \operatorname{sgn} k) \quad (k \in \mathbb{Z}_+).$$

Тоді зв'язок (2) можна записати у наступному вигляді

$$e_{n-1}(f)_{S^p} = \left(\frac{\pi}{2}\right)^{1/2} \left\{ 2 \sum_{k=n}^{\infty} \rho_k^p(f) \right\}^{\frac{1}{p}}, \quad (7)$$

де

$$\rho_k(f) = \sqrt{a_k^2(f) + b_k^2(f)}.$$

Як відомо з [12], коефіцієнти Фур'є функцій $f(x)$ і $f_{\beta}^{\Psi}(x)$ пов'язані формулами

$$\begin{cases} a_k(f) = \Psi(k) \left(a_k(f_{\beta}^{\Psi}) \cos \frac{\beta_k \pi}{2} - b_k(f_{\beta}^{\Psi}) \sin \frac{\beta_k \pi}{2} \right), \\ b_k(f) = \Psi(k) \left(a_k(f_{\beta}^{\Psi}) \sin \frac{\beta_k \pi}{2} + b_k(f_{\beta}^{\Psi}) \cos \frac{\beta_k \pi}{2} \right). \end{cases} \quad (8)$$

З рівнянь (6) та (8) маємо

$$\hat{f}(k) = e^{-i\beta_k \pi \operatorname{sgn}(k)/2} \Psi(|k|) \widehat{f_{\beta}^{\Psi}}(k) \quad (k \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}). \quad (9)$$

У статті [28] показано, що для довільної функції $f(x) \in S^p$ ($1 \leq p < \infty$)

$$\|\Delta_h^m f(\cdot)\|_{S^p}^p = 2^{mp/2} \sum_{k \in \mathbb{Z}} |\hat{f}(k)|^p (1 - \cos kh)^{mp/2}. \quad (10)$$

Використовуючи (6) та (10), можемо записати

$$\left\| \Delta_h^m f_{\beta}^{\Psi}(\cdot) \right\|_{S^p}^p = \pi^{p/2} 2^{1+(m-1)p/2} \sum_{k=1}^{\infty} \rho_k^p(f_{\beta}^{\Psi}) (1 - \cos kh)^{mp/2}. \quad (11)$$

З формули (9) випливає наступне рівняння:

$$\rho_k(f) = \Psi(k) \rho_k(f_{\beta}^{\Psi}).$$

Тоді, використовуючи останнє рівняння з (11), маємо

$$\left\| \Delta_h^m f_{\beta}^{\Psi}(\cdot) \right\|_{S^p}^p = \pi^{p/2} 2^{1+(m-1)p/2} \sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{\Psi^p(k)} \rho_k^p(f) (1 - \cos kh)^{mp/2}. \quad (12)$$

Використовуючи формулу (7), запишемо

$$\begin{aligned} e_{n-1}(f)_{S^p} - \left(\frac{\pi}{2}\right)^{p/2} 2 \sum_{k=n}^{\infty} \rho_k^p(f) \cos kh = \\ = \left(\frac{\pi}{2}\right)^{p/2} 2 \sum_{k=n}^{\infty} \rho_k^{p-\frac{2}{m}}(f) \rho_k^{\frac{2}{m}}(f) (1 - \cos kh). \end{aligned} \quad (13)$$

Застосувавши нерівність Гьольдера до правої частини рівняння (13), використовуючи (2) та (12), визначення модуля неперервності m -го порядку та зменшувальний характер функції $\Psi(x)$, з рівняння (13) отримуємо

$$\begin{aligned} e_{n-1}(f)_{S^p} - \left(\frac{\pi}{2}\right)^{p/2} 2 \sum_{k=n}^{\infty} \rho_k^p(f) \cos kh \leq \\ \leq \left(\frac{\pi}{2}\right)^{\frac{p}{2}} 2 \left\{ \sum_{k=n}^{\infty} \rho_k^p(f) \right\}^{1-2/mp} \left\{ \sum_{k=n}^{\infty} \rho_k^p(f) (1 - \cos kh)^{mp/2} \right\}^{2/mp} \leq \\ \leq \left(\frac{\pi}{2}\right)^{\frac{2}{m}} \Psi_m^2(n) e_{n-1}^{p-2/m}(f)_{S^p} \left\{ 2 \sum_{k=n}^{\infty} \frac{1}{\Psi^p(k)} \rho_k^p(f) (1 - \cos kh)^{mp/2} \right\}^{2/mp} \leq \\ \leq \frac{1}{2} \Psi_m^2(n) e_{n-1}^{p-\frac{2}{m}}(f)_{S^p} \omega_m^{\frac{2}{m}}(f_{\beta}^{\Psi}, h)_{S^p}. \end{aligned} \quad (14)$$

Інтегруючи рівняння (14) по змінній h в межах від 0 до τ , дістаємо

$$\begin{aligned} \tau e_{n-1}^p(f)_{S^p} \leq \left(\frac{\pi}{2}\right)^{\frac{p}{2}} 2 \sum_{k=n}^{\infty} \rho_k^p(f) \frac{\sin k\tau}{k} + \\ + \frac{\Psi_m^2(n)}{2} e_{n-1}^{p-\frac{2}{m}}(f)_{S^p} \int_0^{\tau} \omega_m^{\frac{2}{m}}(f_{\beta}^{\Psi}, h)_{S^p} dh. \end{aligned} \quad (15)$$

У [3] було отримано рівняння

$$\max_{n\tau \leq u} \left| \frac{\sin u}{u} \right| = \frac{\sin n\tau}{n\tau} \quad \left(0 < n\tau \leq \frac{3\pi}{4} \right), \quad (16)$$

Розділивши нерівність (16) на τ і враховуючи (7) та (16), отримуємо

$$e_{n-1}^p(f)_{S^p} \leq \frac{\sin n\tau}{n\tau} e_{n-1}^p(f)_{S^p} + \frac{\Psi_m^2(n)}{2} e_{n-1}^{p-\frac{2}{m}}(f)_{S^p} \int_0^\tau \omega_m^{\frac{2}{m}}(f_\beta^\Psi, h)_{S^p} dh. \quad (17)$$

Отже, з рівняння (17) одержуємо нерівність

$$e_{n-1}(f)_{S^p} \leq \Psi(n) \left\{ \frac{n}{n\tau - \sin n\tau} \right\}^{m/2} \left(\int_0^\tau \omega_m^{2/m}(f_\beta^\Psi, h)_{S^p} dh \right)^{m/2}. \quad (18)$$

З рівняння (18) для довільного $0 < \tau \leq \frac{3\pi}{4n}$ ми отримуємо верхню межу

$$\sup_{\substack{f(x) \in L_\beta^\Psi(S^p) \\ f(x) \neq \text{const}}} \frac{e_{n-1}(f)_{S^p}}{\left(\int_0^\tau \omega_m^{2/m}(f_\beta^\Psi, h)_{S^p} dh \right)^{m/2}} \leq \Psi(n) \left\{ \frac{n}{2(n\tau - \sin n\tau)} \right\}^{\frac{m}{2}}. \quad (19)$$

Щоб отримати нижню межу, розглянемо функцію

$$\tilde{f}(x) = \sqrt{2/\pi} \cos(nx),$$

яка належить до класу $L_\beta^\Psi(S^p)$.

На основі (7) маємо

$$e_{n-1}(\tilde{f})_{S^p} = 2^{1/p}. \quad (20)$$

Для (Ψ, β) -похідної функції \tilde{f}

$$\tilde{f}_\beta^\Psi(x) = \sqrt{2/\pi} \Psi^{-1}(n) \cos(nx + \beta_k \pi/2).$$

Згідно з формулою (11) та визначенням модуля неперервності m -го порядку для $0 < t \leq \frac{\pi}{n}$ можемо записати

$$\omega_m(\tilde{f}_\beta^\Psi, h)_{S^p} = 2^{\frac{1}{p} + \frac{m}{2}} \frac{1}{\Psi(n)} (1 - \cos nt)^{\frac{m}{2}}, \quad (21)$$

З (21) для $0 < t \leq \frac{\pi}{n}$ отримуємо

$$\left\{ \int_0^\tau \omega_m^{2/m}(\tilde{f}_\beta^\Psi, h)_{S^p} dh \right\}^{m/2} = \frac{1}{\Psi(n)} 2^{\frac{1}{p} + \frac{m}{2}} \left(\tau - \frac{1}{n} \sin n\tau \right)^{\frac{m}{2}}. \quad (22)$$

Тоді, враховуючи (20) та (22), остаточно одержимо

$$\begin{aligned} \sup_{\substack{f(x) \in L_\beta^\Psi(S^p) \\ f(x) \neq \text{const}}} \frac{e_{n-1}(f)_{S^p}}{\left(\int_0^\tau \omega_m^{2/m}(f_\beta^\Psi, h)_{S^p} dh \right)^{m/2}} &\geq \frac{e_{n-1}(\tilde{f})_{S^p}}{\left(\int_0^\tau \omega_m^{2/m}(\tilde{f}_\beta^\Psi, h)_{S^p} dh \right)^{m/2}} = \\ &= \Psi(n) \left\{ \frac{n}{2(n\tau - \sin n\tau)} \right\}^{\frac{m}{2}}. \end{aligned} \quad (23)$$

З верхньої межі (19) та нижньої межі (23) випливає рівність (5). Теорема 1 доведена.

Якщо $\Psi(n) = n^{-r}$, $r \in \mathbb{Z}_+$, то з теореми 1 випливає наступний результат.

Теорема 2. Нехай $r \in \mathbb{Z}_+$ і $n, m \in \mathbb{N}$. Тоді для довільного $0 < \tau \leq \frac{3\pi}{4n}$ виконується рівність

$$\sup_{\substack{f(x) \in L_2^r \\ f(x) \neq \text{const}}} \frac{n^r e_{n-1}(f)_{L_2}}{\left(\int_0^\tau \omega_m^{2/m}(f^{(r)}, h)_{L_2} dh \right)^{m/2}} = \left\{ \frac{n}{2(n\tau - \sin n\tau)} \right\}^{\frac{m}{2}}.$$

Результат Теореми 2 у певному сенсі узагальнює результат, отриманий Л. В. Тайковим для випадку $m = 1$ у статті [2] для довільного модуля неперервності m -го порядку ($m \in \mathbb{N}$).

Висновки. Для функцій з класу $L_\beta^\Psi(S^p)$ ($1 \leq p < \infty$) була знайдена точна константа в нерівності типу Джексона між значенням найкращого наближення $e_{n-1}(f)_{S^p}$ функцій тригонометричними поліномами та модулями неперервності m -го порядку $\omega_m(f_\beta^\Psi, h)_{S^p}$ у просторі S^p . З отриманого результату випливає твердження, яке в певному сенсі узагальнює результат, отриманий Л. В. Тайковим для $m = 1$ у просторі L_2 для довільного модуля неперервності m -го порядку $\omega_m(f^{(r)}, h)_{L_2}$ $m \in \mathbb{N}$. Отриманий результат може бути використаний в теорії сигналів для оцінки якості відновлення сигналу з його часткових або періодичних зразків.

Література:

1. Черных И. И. О наилучшем приближении периодических функций тригонометрическими полиномами в L_2 // Мат. заметки, 2, № 2 1967, с. 513–522.
2. Тайков Л. В. Неравенства, содержащие наилучшие приближения и модуль непрерывности функций из L_2 // Мат. заметки, 20, № 3 1976, с. 433–438.
3. Тайков, Л. В. Структурные и конструктивные характеристики функций из L_2 // Мат. заметки, 25, № 2 1979, с. 217–223.
4. Юссеф Х. Поперечники классов функций в пространстве L_2 // Применение функционального анализа в теории приближений: Сб. науч. тр. Калинин. гос. ун-та, 1990, с. 167–175.
5. Шалаев В. В. О поперечниках в L_2 классов дифференцируемых функций, определяемых модулями непрерывности высших порядков // Укр. мат. журн., 43, № 1 1991, с. 125–129.
6. Вакарчук С. Б. Неравенства типа Джексона с обобщенным модулем непрерывности и точные значения n -поперечников классов (ψ, β) -дифференцируемых функций в L_2 // Укр. мат. журн., 68, № 6 2016, с. 723–745.
7. Бабенко В. Ф., Конарева С. В. Неравенства типа Джексона – Стечкина для аппроксимации элементов гильбертова пространства // Укр. мат. журн., 70, № 9 2018, с. 1155–1165.
8. Вакарчук С. Б., Щитов А. Н. О некоторых экстремальных задачах теории аппроксимации функций в пространствах L_2 // Укр. мат. журн., 57, № 11 2005, с. 1458–1466.
9. Shabozov M. Sh., Yusupov G. A. Exact constants in Jackson-type inequalities and exact values of the widths of some classes of functions in L_2 // Mathematical Journal. 52(6) 2011, p. 124-1136.

10. Abdullayev F. G., Özkartepe P., Savchuk V. V., Shidlich A. L., Exact constants in direct and inverse approximation theorems for functions of several variables in the spaces S^p // *Filomat*. 33(5) 2019, p. 1471-1484.

11. Степанец А. И., Сердюк А. С. Прямые и обратные теоремы приближения функций в пространстве S^p // *Укр. мат. журн.*, 54, № 1 2002, с. 106–124.

12. Сердюк А. С. Поперечники в просторі S^p класів функцій, що означаються модулями неперервності // *Праці Ін-ту математики НАН України*, № 46 2003, с. 229 – 248.

13. Войцехівський В. Р. Нерівності типу Джексона в просторі S^p // *Український математичний журнал*, № 55(9) 2003, с. 1410-1422.

14. Shchitov A. N. On best polynomial approximations in the spaces S^p and widths of some classes of functions // *International Journal of Advanced Research in Mathematics*. No. 7 2016, с. 19-32.

15. Vakarchuk S. B., Shchitov A. N. On some extremal problems in the theory of approximation of functions in the spaces S^p , $1 \leq p \leq \infty$ // *Ukrainian Mathematical Journal*. No. 58(3) 2006, с. 340-356.

References:

1. Chernykh, N. I. (1967). O nailuchshem priblizhenii periodicheskikh funktsii trigonometricheskimi polinomami v L_2 [Best approximation of periodic functions by trigonometric polynomials in L_2]. *Mathematical notes of the Academy of Sciences of the USSR*, 2(5), 803-808.

2. Taikov, L. V. (1976). Neravenstva, sodержashchie nailuchshie priblizheniya i modul neprerivnosti funktsii iz L_2 [Inequalities containing best approximations and the modulus of continuity of functions in L_2]. *Mathematical notes of the Academy of Sciences of the USSR*, 20(3), 433–438.

3. Taikov, L. V. (1979). Strukturnie i konstruktivnie kharakteristiki funktsii iz L_2 [Structural and constructive characteristics of functions in L_2], *Mathematical notes of the Academy of Sciences of the USSR*, 25(2), 217–223.

4. Yussef, Kh. (1988). Poperechniki klassov funktsii v prostranstve L_2 [On the best approximation of the functions and values of widths of classes of functions in L_2]. *Collection of the Scientific Works "Application of Functional Analysis to the Theory of Approximations"*. Kalinin, USSR, 100-114.

5. Shalaev, V. V. (1991). O poperechnikakh v L_2 klassov differentsiruemikh funktsii, opredelyaemikh modulyami neprerivnosti visshikh poryadkov [Widths in L_2 of classes of differentiable functions, defined by higher-order moduli of continuity]. *Ukrainian Mathematical Journal*, 43(1), 125-129.

6. Vakarchuk, S. B. (2016). Neravenstva tipa Dzheksona s obobshchennim modulem neprerivnosti i tochnie znacheniya n -poperechnikov klassov (ψ, β) -differentsiruemikh funktsii v L_2 [Inequalities of the Jackson type with the generalized modulus of continuity and the exact values of the n -crossbars of the classes of (ψ, β) -differentiable functions in L_2]. *Ukrainian Mathematical Journal*, 68, 6, 723–745.

7. Babenko, G. (2001). Neravenstva tipa Dzheksona – Stechkyna dlia approksymatsyy elementov hylbertova prostranstva [On the Jackson-Stechkin inequality for the best L_2 - approximations of functions by trigonometric polynomials]. *Ukrainian Mathematical Journal*, 70, 9, 1155-1165.

8. Vakarchuk, S. B., Shchitov, A. N. (2005). O nekotorykh ekstremalnikh zadachakh teorii approksimatsii funktsii v prostranstvakh L_2 [On some extremal problems of the theory of approximation of functions in spaces]. *Ukrainian Mathematical Journal*, 57, 11, 1458–1466.

9. Shabozov, M. Sh., Yusupov, G. A. (2011). Exact constants in Jackson-type inequalities and exact values of the widths of some classes of functions in L_2 . *Mathematical Journal*, 52(6), 1124-1136 [in English].
10. Abdullayev, F. G., Özkartepe, P., Savchuk, V. V., Shidlich, A. L. (2019). Exact constants in direct and inverse approximation theorems for functions of several variables in the spaces S^p . *Filomat*, 33(5), 1471-1484 [in English].
11. Stepanets, A. I., Serdyuk, A. S. (2002). Pryamie i obratnie teoremi priblizheniya funktsii v prostranstve S^p [Direct and inverse theorems in the theory of approximation of functions in the space S^p]. *Ukrainian Mathematical Journal*, 54(1), 126-148.
12. Serdyuk, A. S. (2003). Poperechniki v prostori S^p klasiv funktsii, shcho oznachayutsya modulyami neperernosti [Widths in the space S^p of classes of functions defined by moduli of continuity]. *Proceedings of the Institute of Mathematics of the Ukrainian National Academy of Sciences "Extremal Problems of the Theory of Functions and Related Problems"*, vol. 46, Kyiv, 229-248 [in Ukrainian].
13. Voitsekhivs'kyi V. R. (2003). Nerivnosti tipu Dzheksona v prostori S^p [Jackson-Type inequalities in the space S^p]. *Ukrainian Mathematical Journal*, 55(9), 1410-1422 [in Ukrainian].
14. Shchitov, A. N. (2016). On best polynomial approximations in the spaces S^p and widths of some classes of functions. *International Journal of Advanced Research in Mathematics*, 7, 19-32 [in English].
15. Vakarchuk, S. B., Shchitov, A. N. (2006). On some extremal problems in the theory of approximation of functions in the spaces S^p , $1 \leq p < \infty$. *Ukrainian Mathematical Journal*, 58(3), 340-356 [in English].

Журнал

«Наука і техніка сьогодні»

*(Серія «Педагогіка», Серія «Право», Серія «Економіка»,
Серія «Фізико-математичні науки», Серія «Техніка»)*

Випуск № 9(37) 2024

Формат 60x90/8. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 8,2. Наклад 100 прим.

Видавець:

Громадська наукова організація «Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління»
Свідоцтво серія ДК №4957 від 18.08.2015 р., Андріївський узвіз, буд.11, оф 68, м. Київ, 04070.